

TAKA

Đại Pháp Sư

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1: Khuy Dục

Khi ánh dương quang trở lại trong mắt ta,ta chửi rủa một hồi rồi chậm chậm đứng dậy.

Ta nhìn quanh,liền phát hiện phòng ta ở bố trí rất cổ quái,căn phòng này rất có phong cách ma di mọi rợ.

“Vẫn chưa tỉnh lại,ta vẫn đang trong giấc mơ?”,ta tự nghĩ vừa nhìn về phía ngoài cửa sổ,bên ngoài cửa sổ chỉ thấy bao quanh là các cự thụ.cỏ thơm um tùm,xem ra đang bên trong sâm lâm.

Ta rời khỏi giường,đi bộ ra ngoài phòng,quay đầu nhìn lại phát hiện một căn phòng làm từ gỗ,xung quanh là ba căn phòng tương tự.

Tiếng róc rách truyền đến tai ta,ta liền thấy vui mừng,quyết định phải nếm thử cảm giác tắm gội trong mơ,liền theo âm thanh đi thẳng tới.

Rất nhanh,một tiểu hồ mỹ lệ thanh tĩnh hiện ra trước mắt ta,thật không dám nghĩ khả năng tưởng tượng ta lại lớn thế,nhưng điều đó cũng không làm ta quá kinh ngạc,nhưng kia-----đôi mắt mỹ lệ?

Chỉ thấy một thân thể hoàn mỹ trắng như tuyết đang bơi lội trên hồ,tựa như toàn bộ linh khí trên hồ tập trung vào thân thể ấy

Bốn nhân quả nhiên không phải phạm nhân,trong giấc mơ lại còn chế ra một mỹ nữ siêu cấp hấp dẫn thế kia,ta liếm nước bọt quanh miệng,nỗ lực từ

tế thường thức mỹ nữ trong hồ, nàng là do ta sáng tạo ra, chỉ nhìn thôi cũng đâu quá đáng.

Oh, cự ly hơi quá xa, không nhìn rõ đôi mắt mỹ lệ ấy, vì thế ta lặng lẽ tiến, đột nhiên, rắc một âm thanh từ dưới chân ta truyền tới, thì ra ta bất cẩn dẫm vào cành cây gãy.

Mỹ nữ trong hồ hiển nhiên thính lực cực cao, liền chuyển thân lại, liền phát hiện ra ta nước miếng chảy đầm đìa

Giờ ta phải làm sao?

Hỏi thừa, đương nhiên là tiếp tục hôn thưởng thân thể mỹ nữ hoàn mỹ rồi

Hồ trung mỹ nữ chuyển thân khiến ta càng nhìn rõ, chỉ thấy mỹ nữ đang ngây ngốc đứng kia, mái tóc màu vàng dài sau lưng, nhũ phong cao vót, eo thon gọn, và.....

Chính lúc ta đang cực kì hưng phấn thì, một hình cầu màu hồng từ mỹ nữ phóng thẳng tới phía ta, không ngờ là một hỏa cầu lớn

Cái quái gì đây?

Ta nhìn hỏa cầu phóng tới, đánh vào người ta, và.....

Mẹ nó, nóng chết ta mất, không phải trong mơ không thể đau đớn sao?, sao ta thấy đau thế này?, đau quá a

Bị hỏa cầu kích trúng tức thì toàn thân ta bốc lửa, không kịp lăn tròn dập lửa, trong cơn đau đớn khôn cùng ta không khỏi nghĩ: nếu có nước thì tốt quá a.

Ý niệm này vừa nảy ra trong đầu, tức thì từ bên trong tiểu hồ một cột nước lớn tự nhiên đổ lên người ta, ngọn lửa liền bị dập tắt.

Chuyện quái gì vừa xảy ra?

Hồ trung mĩ nữ vội vàng mặc bạch sắc y phục vào, nhìn cột nước dập tắt lửa ben lộ ra thần tình kinh ngạc, đôi mày liễu nhìn ta đang đứng dậy, thân thể mềm mại như thiểm điện vượt qua vài chục mét phóng thẳng về phía ta, vung quyền trực tiếp K (1) vào đầu ta.

Mẹ ơi, sao con lại bị K thế này?, ta chìm vào bóng tối, lơ mơ nghĩ rằng đây có lẽ không phải giấc mộng, không phải giấc mộng.....

Cuối cùng, ta lần thứ ba trong ngày tỉnh lại, ta đã trở lại căn phòng lúc trước, vừa mở mắt đã nhìn lão gia hỏa râu dài và râu đỏ.

“Hai vị, sớm quá a” Ta lễ độ hướng về họ chào

“Sớm cái dăm, hồn tiểu tử, dám nhìn trộm cháu gái ta tắm”

Lão râu đỏ hiển nhiên đang mười phần tức giận, quyền đầu mạnh mẽ K vào đầu ta

Đại khái đầu ta vốn thường bị K, thành ra tập quán, vì thế lần này ta không bị choáng ngã Ta chỉ cảm thấy một khối lớn mới ở trong đầu, oan khuất nói “sao lại có thể thế này?, các người chỉ là nhân vật trong giấc mơ của ta, sao dám đánh cả chủ nhân mình?”

Lão râu đỏ hai mắt tựa như bóng đèn năm mươi Watt, nhìn chòng chọc lên người ta, nhìn vậy ta cũng có chút sờ sợ.

Qua một lúc, nhãn quang lão râu đỏ dần mờ đi, ta tự nghĩ “quái lạ quái lạ, sao có thể làm vậy?”

Lão râu dài hỏi “Vưu Lợi,” Tâm linh chi nhãn” của người nhìn thấy gì?, tiểu tử này là ai, sao có thể tiến nhập kết giới của chúng ta cùng kết giới của Lị Vi Nhã

Lão râu đỏ cười khỗ nói “Lâm Tạt,người có nhớ ta xuất ra “Dị Thế Chi Lô” ma pháp không?”

Lão râu dài nói “Đương nhiên vẫn nhớ,không ngờ lão có thể sử dụng ma pháp cao cấp của lô hệ ma pháp tấn công ta,vì thế ta triệu hồi Kính Quy phản xạ lại Dị Thế Chi Lô của người,kì quái là Dị Thế Chi Lô sau khi phản xạ lại tự nhiên biến mất”

Lão râu đỏ nói “Dị Thế Chi Lô là một ma pháp thập phần đặc biệt,sau khi đánh trúng,không sinh ra tổn thương mà lại đưa người bị đánh trúng tới thứ nguyên thế giới khác.Tiểu tử này không thuộc thánh ma đại lục,hắn từ thế giới khác,”Dị thế chi lô” do bị phản xạ nên tác dụng bị đảo ngược,đưa hắn từ thế giới đó về thánh ma đại lục.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2: Dị Biến

Nghe thế,ta cuối cùng cũng minh bạch ta không phải trong giấc mộng,hai lão gia hỏa ngu xuẩn này dùng “Dị thể chi lôi” gì đó K ta tới đây,làm cho ta bị hỏa thiêu,còn bị người khác K,ta thực tức chết a.

Ta không nhịn nổi đứng bật dậy,quyền đầu nhắm đầu lão râu đỏ đánh tới,chỉ ít cũng phải thu hồi chút ít công bình chứ.

Lão râu đỏ không chút hoảng sợ ngón tay chỉ về phía ta,miệng niệm câu “Phong chi phước”,ta tức thì bị một sợi dây vô hình trói chặt không thể động đậy

Lão râu dài cười a a nói “Tiểu tử,đừng quá kích động,chúng ta đã đưa người đến đây,chúng ta cũng sẽ tìm cách đưa người quay về.

Ta hét lên “sao không dùng lại “Dị thể chi lôi” gì đó đi?

Lão râu đỏ nói “Dị thể chi lôi” không xác định rõ không gian hoán chuyển,trên thế giới này không biết có bao nhiêu thứ nguyên không gian,khả năng đưa người về thế giới cũ là rất nhỏ,chẳng may người lại bị đưa đến ma giới,minh giới đó”

Ta ngây ngốc không biết nói gì.

Lão râu dài nói “Tiểu tử người trước tiên cứ ở đây,nếu thấy buồn có thể học ma pháp cùng chúng ta,chờ chúng ta nghĩ cách đưa người trở về.

Ta nghĩ cũng chẳng có lựa chọn nào khác, hà huống học ma pháp để sau này trở về còn có thể khoe khoang, vì thế ta đáp ứng

Lão râu đỏ liền phá bỏ cấm chế với ta, hai người liền bắt đầu giới thiệu về nơi ta đang ở thánh ma đại lục

Cái thánh ma đại lục này là thứ nguyên thể giới của ma pháp và kiếm thuật, cũng có rất nhiều chủng tộc như nhân tộc, ma tộc, ải nhân tộc, yêu tinh tộc, thú nhân tộc, long tộc vân vân.

Nhân tộc tại đại lục này tạo nên bốn quốc gia là Ba Bối Nị Tạt vương quốc, Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc, Lôi Nhân vương quốc cùng Băng vương quốc, phân chia bằng các đường ranh giới, bốn quốc gia đều có kỵ sĩ cùng ma pháp quân đoàn.

Trong các loại chức nghiệp, ma pháp sư cùng kỵ sĩ được hoan nghênh nhất, cũng phân chia thành các đẳng cấp, đẳng cấp cao nhất thánh kỵ sĩ tổng cộng có chín người, đại ma pháp sư có bảy người

Vô cùng bất hạnh, lão râu dài cùng lão râu đỏ bị ta gọi là lão già mắc chứng si ngốc này chính là hai trong bảy vị đại ma pháp sư, lão râu đỏ Vưu Lợi Tư chuyên sử dụng nguyên tố ma pháp cùng tâm linh ma pháp, lão râu dài Lâm Tạt Tắc lại chuyên về triệu hoán ma pháp cùng thánh quang hệ ma pháp, cả hai đều là hộ quốc pháp sư của Ba Bối Nị Tạt vương quốc.

Thánh ma đại lục ma pháp đại khái chia ra thao túng địa, thủy, phong, lôi, hỏa năm đại nguyên tố ma pháp, triệu hoán ma thú chính là triệu hoán ma pháp, thần quan chuyên dụng thánh quang hệ ma pháp và khủng bố nhất là hắc ám hệ ma pháp, ngoài ra yêu tinh tộc sở hữu tinh linh ma pháp cùng long tộc là long ngữ ma pháp.

Muốn học tập ma pháp ngoài cần tư chất ưu tú còn cần nghị lực kiên cường, bởi vì luyện tập ma pháp hệ vô cùng gian nan, nghe đến vậy người lười biếng như ta cũng có chút muốn rút lui.

Lão râu đỏ nhìn thấy ta chùn bước liền nói “Tiểu tử,ta trước tiên dạy người ma pháp đơn giản nhất “hỏa diễm cầu” người có thể tự mình luyện tập.”

Lão kéo ta ra ngoài phòng nói “ ta đã tạo ra kết giới ở vài chục dặm xung quanh đây,bên trong kết giới ma pháp chỉ pháp huy một phần mười uy lực thông thường,vì thế người chỉ cần phát ra một diễm hỏa diễm,thì “hỏa diễm cầu” đã thành công.

Mồm lão liền niệm “Hỏa thần vĩ đại a,xin lắng nghe lời thỉnh cầu của ta.Hỏa diễm cầu”

Cùng lúc lão vung tay ra,một hỏa cầu phóng ra đốt cháy mặt đất thành một hố đen,ta không khỏi nhớ lại hồ trung nữ hấp dẫn đã dùng hỏa cầu đánh ta,đại khái Vưu Lợi nói đây là cháu lão,quả là tre xấu lại sinh ra trúc xinh a,không ngờ lão lại có cháu gái hấp dẫn đến vậy.

Ta đang nghĩ linh tinh,đầu liền bị Vưu Lợi Tư K một cái và nói “tiểu tử,đừng nghĩ linh tinh nữa,mau luyện tập đi”

Ta thực sự sợ đọc tâm thuật của lão gia hỏa,từ lão già “tốt bụng” này đi xa ra một bước, hữu khí vô lực niệm “hỏa thần vĩ đại a,xin nghe lời thỉnh cầu của ta,Hỏa diễm cầu.”

Ta liền mở bàn tay ra,kì tích liền phát sinh,chỉ thấy một hỏa cầu lớn gấp đôi so với Vưu Lợi phát ra,sau khi bắn trúng mặt đất,tức thì tiếng ầm ầm nổi lên,tức thì liền xuất hiện một hố sâu vài chục mét.

Tình cờ,tình cờ,tuyệt đối chỉ là tình cờ,ta ngạc nhiên nhìn vào hố sâu mình tạo ra,thực không dám tin vào mắt mình,Vưu Lợi cùng Lâm Tật Tắc nhìn ta như nhìn tựa như nhìn thấy quái vật,bộ dạng ngốc nghếch.

Một thân ảnh hiện ra,mỹ nữ tóc vàng từ trong nhà gỗ đi ra,yêu kiều nói “Chuyện gì vậy?”

Lập tức ta nhìn thấy hồ trung mỹ nữ hấp dẫn phi thường,tức thì hai mắt liền không rời khỏi nổi,đôi mắt đẹp đôi mắt đẹp,thực là khắc tinh của nam nhân a.

“Đôi mắt đẹp” vừa nhìn thấy bộ dạng hào sảng của ta,khuôn mặt hấp dẫn liền biến thành tảng băng,sau khi niệm vài chú ngữ,vung tay phát một “Hỏa diễm cầu” bắn về phía ta.

Hắc hắc hắc,hiện tại ta không sợ nàng đâu,ta hô to “Hỏa diễm cầu” rồi vung tay ra,nhưng rồi ta nhận ra đã quên niệm chú văn,nhìn hỏa cầu đang phóng tới,ta liền tự thương xót bản thân.

Bàn tay ta đột nhiên phát nóng,chỉ thấy một “Hỏa diễm cầu” to khủng khiếp từ trong tay ta phóng ra,thôn phệ hỏa diễm cầu của “đôi mắt đẹp” rồi bắn thẳng về phía cô ấy.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3: Linh Huyền Dị Quả.

Vưu Lợi Tư sợ hãi hét lên “Lị Vi Nhã, tránh ra mau”

“đôi mắt đẹp” đang kinh ngạc đến ngây ngốc vì siêu khủng bố “Hỏa diễm cầu” liền tỉnh lại, vội vàng nép người sát xuống đất, “Hỏa diễm cầu” nhẹ nhàng vượt qua người nàng bắn về căn nhà gỗ sau lưng, căn nhà gỗ tức thì cháy thành từng mảnh nhỏ, trong nháy mắt liền biến thành tro bụi

Ta vội vàng nhìn hai lão già giải thích “Không liên quan đến ta, lão nhìn đấy, ta không hề niệm chú ngữ, hỏa cầu này tự bắn ra mà”

Vưu Lợi Tư thần tình cổ quái nhìn ta nói “Người biết ta mất bao nhiêu năm mới có thể sử dụng ma pháp không cần niệm chú không? Sáu mươi năm. Tại kết giới này ma pháp chỉ có một phần mười uy lực thật sự, người biết thế nghĩa là gì không? Bên ngoài kết giới “Hỏa diễm cầu” của người đủ để phá tan một tòa thành.”

Sao lại có khả năng này? ta tự hỏi mình, tự nhiên không có câu trả lời.

Lâm Tạp từ trong ngực lấy ra một tiểu thủy tinh cầu nói “đây là thủy tinh cầu đo lường ma lực, mức độ ánh sáng biểu hiện sự mạnh mẽ của ma lực”

Lão tập trung tinh thần, thủy tinh cầu tức thì phát xuất bạch quang chói lọi, hiển nhiên lão gia hỏa này danh bất hư truyền, tu vi cực cao”

Lão liền đưa thủy tinh cầu cho ta, cũng đơn giản nói cho ta phương pháp tập trung tinh thần, rồi muốn ta theo đó thi hành.

Ta hai tay nắm chặt thủy tinh cầu, trong não ta giờ là một vùng hư không trắng xóa, sau đó theo phương pháp của Lâm Tạp tập trung tinh thần toàn bộ vào thủy tinh cầu.

Vưu Lợi Tư, Lâm Tạp, Lị Vi Nhã “đôi mắt đẹp hấp dẫn” chăm chú nhìn vào thủy tinh cầu, phán đoán ánh sáng phát ra từ thủy tinh cầu.

Đột nhiên, thủy tinh cầu bạo phát ra ánh sáng so với mặt trời còn mạnh hơn vài lần, ta chỉ thấy trước mặt là một vùng trắng xóa, hoàn toàn không nhìn thấy gì khác.

Tiếp theo từ trong tay ta truyền ra một âm thanh vỡ vụn, thủy tinh cầu biến thành vô số mảnh nhỏ

Ánh sáng bùng nổ tức thì biến mất.

Cái....Cái quái gì vậy? Ta nhìn vào những mảnh vụn thủy tinh, không dám tin đây là kết quả của mình.

Lâm Tạp lẩm bẩm nói “sao có thể thế này?, trải nghiệm thủy tinh cầu này có thể dung nạp lượng ma lực gấp ba lần ta, đến người lại tăng lên đến nát vụn, chuyện này cần một ma lực khổng lồ a. Nhưng người sao có thể có một lượng ma lực lớn đến vậy....”

Lị Vi Nhã như vừa mới biết ta, đôi mắt nhìn chọc vào ta, bên trong đôi mắt xanh biếc hiện ra thần thái cổ quái, khiến ta có chút cảm giác kì quái.

Vưu Lợi Tư hỏi ta “ta thấy ma lực bên trong người người mạnh tương đương với thần thánh hay gần gần như vậy, tiểu tử, hay người đã ăn “linh huyễn dị quả”?”

Nhìn cái bộ dạng nghe một không hiểu một của ta, Vưu Lợi Tư giải thích “muốn thu được ma lực, ngoài khắc khổ tu hành còn có một phương pháp khác, đấy là ăn “linh huyền dị quả”. “linh huyền dị quả” là thánh ma đại lực tối trần bảo, chỉ cần ăn một chút cũng có thể có một lượng ma lực lớn. Ta còn một khối nhỏ “linh huyền dị quả”, người xem xem đã ăn loại quả này chưa.”

Nói xong liền phi thân vào nhà gỗ, Lâm Tạp tức khí nói “lão già bùn xỉn này, có loại trần bảo đó mà không nói cho ta, quả xứng là lão bằng hữu vài chục năm. Humph”

Vưu Lợi Tư nhanh chóng quay lại, trên tay cầm một khối trần bảo, nhìn giống như một cái hộp nhỏ thập phần quý báu

Ta thăm xưng kì, vội đi tới. bên cạnh bỗng nhiên một làn u hương lan tới, hóa ra là Lị Vi Nhã cũng đi tới, nhìn bộ dạng sắc ma của ta, nàng liền hừ lạnh trừng mắt nhìn ta.

Vưu Lợi Tư cẩn thận mở hộp, nhẹ nhàng cởi một túi lụa bên trong hộp ra, lộ ra khối màu nâu xám to bằng nửa bàn tay, kiêu ngạo nói “đây là cái ta mất hàng năm trời khổ sở mới có được “linh huyền dị quả” tiểu tử, người đã gặp qua chưa?”

Ta ngây ngốc nhìn vào thứ bên trong hộp, không dám tin vào mắt mình, “linh huyền dị quả” bảo vật trần quý vô song của Vưu Lợi Tư chính là cái ta thường xuyên ăn.....khoai tây.

Ta giơ tay ra muốn xác định cho rõ, tức thì bị Vưu Lợi Tư vội vàng gạt ra “tiểu tử, đây là “linh huyền dị quả” trần quý phi thường, không được loạn động. Nói đi, đã từng ăn qua chưa?”

Ta cẩn thận xem lại đến lần thứ ba, nhìn qua nhìn lại vẫn thấy chỉ là quả khoai tây, vì thế ta nói “đã ăn, còn ăn quá nhiều cơ, cái thứ này tại thế giới của ta là “khoai tây”, ở đó muốn ăn bao nhiêu cũng được.”

Vưu Lợi Tư,Lâm Tạp hai người cùng lúc đồng thanh nói “người chắc chắn?”

Ta nói “Hình dạng thì giống nhau,nếu có thể ném thử mới dám khẳng định”

Vưu Lợi Tư do dự một hồi,cẩn thận cắt ra một mẫu nhỏ bằng móng tay,khuôn mặt đau đớn nói “cũng được,ngươi ném thử đi rồi khẳng định”

Ta liền ném mẫu “Linh huyền dị quả” vào miệng,tức thì mùi vị mốc meo khiến ta muốn nhổ ra,nhưng ta biết,nếu ta mà nhổ ra,chắc chắn sẽ bị Vưu Lợi Tư bạo liệt K chết,cổ họng đành cố gắng nuốt xuống.

Ta nói “tuy mùi bị đã biến chất vì thời gian dài,nhưng ta dám khẳng định,cái “linh huyền dị quả” chính là khoai tây ở thế giới chúng ta.

Lâm Tạp nói “quái lạ quái lạ ”Linh huyền dị quả” chỉ cần ăn một chút xíu đã có được lượng ma lực lớn.người lại ăn không biết bao nhiêu,ma lực bên trong người người chắc phải mạnh tương đương thần thánh,tại thế giới của người lại không tồn tại ma pháp nguyên tố,ma lực lớn đến đâu cũng vô dụng,nhưng tại thánh ma đại lục lại khác xa.”

Vưu Lợi Tư trong mắt đột nhiên lộ dị quang,nắm chặt tay ta nói “bé con,người theo ta học tập đi,ta có thể khiến người trở thành vị đại ma pháp sư vĩ đại nhất trong lịch sử thánh ma đại lục.”

Lâm Tạp nắm chặt tay còn lại của ta nói “bé con,đừng nghe lời lão già kia,ma pháp nguyên tố của lão luyện tập mệt chết người,không bằng theo ta học tập,học được ma pháp triệu hoán của ta,liền khiến đám ma thú thần phục người,vô cùng thoải mái a”

Vưu Lợi Tư hét to “Vớ vẩn,tiểu tử này ma lực vô hạn,hắn có thể rất dễ dàng học thành nguyên tố ma pháp tối cao.Hơn nữa hắn đã học “hỏa diễm cầu” của ta,thì đã là đồ đệ ta.”

Lâm Tạt phản bác “ “hỏa diễm cầu” chỉ là ma pháp hạ cấp,học đâu chẳng được,tiểu tử này học gì phải do ta quyết định”

Hai lão càng tranh càng hăng,cuối cùng hai vị đại ma pháp sư người người kính ngưỡng tại thánh ma đại lục này ta một quyền người một quyền,tạo thành một đồng ấu đả.

Ta mặc kệ hai lão ngoan đồng này,đi đến trước tiên nữ Lị Vi Nhã thi lễ nói “tiểu thư mạnh khỏe a,lần trước chỉ là hiểu nhầm,ta tự giới thiệu trước,bốn nhân chính là Ngô Lai”

Vô lại? Lị Vi Nhã không nhin nổi ”ném ra” một nụ cười,tức thì băng hà tan rã,mĩ lệ khiến người khác nín thở.

Lị Vi Nhã tự thấy mình thất thái,liền ngừng cười,trở lại là băng sơn mỹ nhân,nhưng nụ cười khuynh thành của nàng đã in sâu vào trong tâm trí ta.

Rất nhiều năm về sau,khi ta gọi lại chuyện này với nàng,nàng liền vung quyền K mạnh vào đầu ta,giận giữ nói “chàng đúng là đồ vô lại,lúc đó ta thực sự muốn giết chàng

---

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4: Hòa Phượng Hoàng

Hai vị đại ma pháp sư cuối cùng cũng dừng tranh chấp, hai người hai mắt thâm đen, khuôn mặt sừng như mặt heo đi tới phía ta.

Vưu Lợi Tư nói “tiểu tử, chúng ta đã quyết định, chúng ta đồng thời thu nhận người, truyền thụ cho người ma pháp, tiên nghi cho người quá còn gì, còn không mau bái kiến lão sư”

Ta nhìn Lị Vi Nhã, cố ý mềm mỏng nói “Muốn ta theo học ông cùng Lâm Tạp lão sư cũng không có vấn đề, nhưng muốn ta học các ông, trừ phi các ông để Lị Vi Nhã chỉ giáo cho ta ma pháp sơ cấp”

Hey heh heh, ta tính toán chuẩn xác như học sinh siêu cấp ưu tú vậy, chắc chắn nhất định thành công.

Quả nhiên, Vưu Lợi Tư do dự một lúc rồi nói “Tốt, ta đáp ứng người”

Ta đang thầm đặc ý, đằng sau đột nhiên truyền ra một trận sát khí cùng âm thanh lạnh lẽo của Lị Vi Nhã “Vô lại, người chết đi”

Ta vừa quay đầu, đã thấy một nắm đấm thơm tho càng lúc càng to hướng về đầu ta hiểm ác K một cái

Vì thế, ta liền đạt đến lần choáng váng thứ tư tại thánh ma đại lục này.

Dưới áp lực của phụ thân, Lị Vi Nhã bắt đầu mở miệng chỉ giáo cho ta về ma pháp, nàng là ma pháp kiểm sĩ, một trung cấp ma pháp sư thiên thông minh tuyệt đỉnh, nhưng ta có nguồn ma lực vô hạn, cũng giống như nội lực thâm hậu để học tập võ công vậy, ma pháp thâm ảo đối với ta chỉ như đĩa rau nhỏ.

Rất nhanh, Lị Vi Nhã không còn gì để dạy ta, vì thế Vưu Lợi Tư cùng Lâm Tật liền kéo ta đi khiến ta có chút uất hận sao ma lực bản thân lại quá mạnh mẽ vậy.

Nguyên tố ma pháp bị ma lực bên trong cơ thể khống chế tồn tại dưới dạng địa, thủy, phong, hỏa, lôi năm đại nguyên tố, xuất hiện dưới các hình thái khác nhau, triệu hoán ma pháp là cũng các chủng loại ma thú lập kế ước, biến chúng thành thuộc hạ của mình.

Hôm nay, ta chính là đang luyện tập “Phiêu phù thuật” tự do bay lượn trong không trung, trên mặt đất là môn căn nhà gỗ giống như một con bọ “căn nhà gỗ bị ta đốt cháy được xây lại đến tốt”, đột nhiên ta thấy một quãng lửa lớn trên không trung tại ngọn núi phía xa.

Ta thầm xưng kì, muốn đi xem chuyện gì xảy ra, liền chuyển “Phiêu phù thuật” thành “Phi tường thuật” giờ ta thi triển ma pháp mà không cần chú văn, chỉ cần ý niệm chuyển động là đủ”, liền cấp tốc đi tới.

Vô tình, ta xuyên qua kết giới Vưu Lợi Tư bố trí “cũng bởi vì ma lực của ta quá mạnh, đối với kết giới ta tùy ý xuyên qua”, tốc độ phi hành đột nhiên tăng gấp mười lần, ta còn chưa kịp thích ứng chút nữa đã đâm thẳng vào núi, thầm nguyện rửa cái kết giới quỷ quái chết tiệt.

Ta nhanh chóng thích ứng với tình hình bên ngoài kết giới, siêu tốc phi hành về hỏa diễm sơn.

Hóa ra không phải là một hỏa diễm thuần túy, chỉ thấy toàn thân bùng lên ngọn liệt hỏa rực rỡ, là một hồng sắc đại điều mỹ lệ.

“Hỏa phượng hoàng,ta đã nhận ra chính là hỏa hệ ma thú tối cao hỏa phượng hoàng mà Lâm Tạp đã nói,tức thì vui mừng khôn xiết.

Mặc dù ta đã luyện thành ma pháp triệu hoán cao cấp,tuy nhiên ta lại chưa từng triệu hồi một con thú nào,thường chỉ thấy Lâm Tạp chỉ triệu hồi đám thú vớ vẩn “không là mấy con nhện thì cũng là cóc,đều là loại kinh tởm như nhau”,ta giờ lại rất là hâm mộ,hiện nay được nhìn thấy “Hỏa phượng hoàng” trong truyền thuyết,ta tự nhiên không thể để chạy mất.

Muốn biến ma thú thành triệu hoán thú,trước tiên phải đánh bại nó,sau đó nhỏ máu bản thân lên người ma thú tạo thành khế ước phù,lúc đó mới thành công.

Nhìn phượng hoàng mỹ lệ vô bì nhảy múa trên không trung,ta bắt đầu tập trung ma lực,chuẩn bị tiên hạ thủ vi cường.

Chỉ là tính toán của ta chẳng thể thành công,cũng bởi vì ma pháp khí tức quá cường đại từ người ta phát ra,hỏa phượng hoàng cảm thụ sự tồn tại của ta,phát ra một âm thanh dài trong trẻo,mang theo một đợt sóng lửa bùng bùng tiến thẳng tới chỗ ta.

Ở trong trận chiến ta vội bình tĩnh,y niệm chuyển động,vung tay phát ra một đạo “Hỏa diễm cầu” phát ra.

Cũng vì không bị hạn chế bởi kết giới, “Hỏa diễm cầu” kích thước to hơn vài mét,uy lực thật kinh người,chuẩn xác nhắm thẳng người hỏa phượng hoàng bắn tới.

Ta vừa cảm thấy vui mừng,chỉ thấy hỏa phượng hoàng không chút thương tích phá lửa bay ra,trên người hỏa diễm cháy càng mạnh.

Ta liền tự mắng mình,hỏa phượng hoàng bốn thể là ma thú hỏa hệ vốn thích lửa,hỏa hệ ma pháp công kích chỉ tổ làm tăng sức mạnh của nó.

Cũng đâu thể trách ta, chẳng qua là ma lực ta quá cường đại, hai lão ngoan đồng đạo sư đáng ghét toàn dậy ta những ma pháp tối cao cấp, lại là quên không dậy những ma pháp đạo lý thường thức tối căn bản.

Những điểm thường thức này lại toàn là học từ Lị Vi Nhã.

Chỉ thấy hỏa phượng hoàng phóng thẳng tới, tránh né cũng không còn đủ thời gian, trong tâm ta lóe lên linh quang, nhẹ ngâm “băng tuyết phong la ngục”

Tức thì, toàn thân ta đóng băng trong một khối băng dày, cùng lúc hỏa phượng hoàng bắn thẳng đến. Ngọn lửa rực rỡ “đột nhiên” bao quanh khối băng.

“Băng tuyết phong la ngục” vốn là thủy hệ ma pháp dùng để đóng băng đối phương, nay ta lại dùng để đóng băng chính bản thân mình, tạo thành áo giáp băng bên ngoài thân thể, chống lại công kích của hỏa phượng hoàng.

Ha, ta cũng thật hơi quá thông minh a.

Băng giáp bị liệt hỏa của hỏa phượng hoàng bao vây dần tan rã, dần bị phá vỡ, ta liền dùng phong hệ ma pháp cao cấp “Thuấn gian di động”, quang mang liền xuất hiện ngoài trăm mét, hoá điểm tức thì biến mất.

Dù ta không bị chút thương tích, nhưng cái mùi vị ngốc nghếch nằm trong khối băng thật không dễ chịu, hiện ta bắt đầu run lẩy bẩy “tự làm tự chịu a”

Ta điên tiết hét lên “Con chim xấu xí này, dám đối đãi như thế với ông mày à, chết đi”

Ta vung tay phát ra vài chục đạo “Băng tiễn”, như bạo vũ bắn tới hỏa phượng hoàng.

Hỏa phượng hoàng hai cánh vung lên,tức thì phát ra từng đạo liệt hỏa nghênh đón “Băng tiễn”

Ta thừa cơ con chim kia đối phó với băng tiễn,hay tay kết ấn tập trung ma lực,lạnh lùng nói “Cực linh liệt đồng ba”

Đây là ma pháp cao cấp thủy hệ,chính là ma pháp thủy hệ cao cường nhất mà Vưu Lợi Tư lão đầu dạy cho,khuyết điểm chỉ là cần một thời gian dài để niệm chú.”Ma pháp càng mạnh chú văn lại càng dài”,may mắn là ta chẳng cần đợi lâu như vậy,hơn nữa ta cũng không đủ thời gian mà sử sử dụng

Thân thể ta bao quanh là quang mang lam sắc nhàn nhạt,quang mang càng lúc càng mạnh,càng lúc càng to lớn.

Phá xong “Băng tiễn” hỏa phượng hoàng bản năng cảm thấy mối nguy hiểm,định chuyển thân đào tẩu,chỉ là không còn kịp nữa.

Hàng chục dòng sông băng trắng tinh khiết từ người ta hùng dũng phát ra,liền thôn phệ hoàn toàn hỏa phượng hoàng, khu vực xung quanh liền trở thành thế giới băng tuyết.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 5: Tra Tra Điều

Ta đắc ý cười haha, giải trừ “Phi tường thuật” hạ xuống đất, sau đó cẩn thận đi tới trước mặt hỏa phượng hoàng bị đông cứng trong đại băng hà.

Hỏa phượng hoàng thân thể hiển nhiên không còn một đốm lửa nào, hiện ra đám lông vũ màu hồng, ta không khỏi tưởng tượng lấy đám lông mao này làm thành một chiếc áo lông thú cho Lệ Vị Nhã, sau khi nàng mặc, có thể.....

Hey heh heh, nam nhân mà có chút vọng tưởng cũng là đương nhiên.

Ta đang nghĩ lung tung thì đằng sau gáy bị người khác K một cái, tiếp đó truyền ra âm thanh Lâm Tạp “Ngô Lai tiểu tử, người không mau lập kế ước, còn đứng ngây ngốc gì?”

Ta lập tức quay đầu, chỉ thấy Vu Lợi Tư cùng Lâm Tạp hai lão gia hỏa, à không, thấy hai vị lão sư đang cầm ma trượng đứng ngay sau ta chứ.

Không lạ sớm nay không thấy họ, hóa ra là chạy tới đây.

Ta cảm thấy một khối lớn mới trong đầu, giơ tay đến trước đầu hỏa phượng hoàng đang bị đóng băng, niệm chú “Chước nhiệt”, từ trong tay ta phát ra một nhiệt lượng ôn hòa, khối băng bên ngoài đầu hỏa phượng hoàng liền tan chảy.

Tiếp theo ta căn ngón tay trái vẽ vào tay phải triệu hoán phù,cuối cùng áp tay phải vào đầu phượng hoàng,ngâm nga nói “khế ước thần linh a,phát huy thần lực của người,lệnh khế ước phát sinh hiệu quả”

Cái này cũng tại ta,nếu là Lâm Tạp xuất thủ,chắc sẽ trước tiên niệm đồng chú văn rồi mới thi triển.

Ta di chuyển thủ chương,ấn một đạo phù quang vào đầu phượng hoàng,một lúc sau hồng sắc biến thành kim sắc

Đã xong.

Ta vui mừng khôn xiết, một đạo pháp thuật “Bạo viêm ba động” phát ra,khối băng toàn thân phượng hoàng tức thì bị phá vỡ.

Phượng hoàng kêu lên một tiếng trong trẻo,thân hình to lớn biến nhỏ thành một con anh vũ nhỏ,lanh lợi đậu trên đầu ta.

Ta cao hứng nói “Tốt,từ nay ngươi là triệu hoán thú đi theo ta,ta gọi ngươi.....gọi ngươi là tra tra điều nhé.”

Ầm,Vưu Lợi Tư cùng Lâm Tạp ngã nhào ra đất.

“Hỗn tiểu tử,ngươi không biết hỏa phượng hoàng vô cùng trân quý sao,“tra tra điều”cái loại tên thô kệch này ngươi cũng nói ra được”

Ta đắc ý nói “Ai bảo ta là chủ nhân,ta nghĩ sao gọi vậy,tra tra điều,tra tra điều.....”

Lâm Tạp liền vung một quyền khác hướng về ta,chỉ là lần này ta đã chuẩn bị sẵn,“Thuấn gian di động” di chuyển ra ngoài trăm mét.

Không ngờ hỏa phượng hoàng tra tra điều trên đầu ta lại bay thẳng đến trước Lâm Tạp,vung hai cánh biến thành hồng sắc cự điều dài gần mười mét,trên người hỏa diễm bùng cháy.

Tiếp đó,một âm thanh trong trẻo dễ nghe từ miệng phượng hoàng phát ra “Lão pháp sư,nếu người muốn làm hại chủ nhân ta,ta cũng không khách khí với người”

Ta không ngờ tra tra điều cũng có thể nói,liền ngậy ngốc nhìn

Vưu Lợi Tư nhìn vào tư tưởng ta la mắng “Phượng hoàng là bất tử điều,là thánh thú tối trân quý nhất,đương nhiên có thể nói,chỉ có loại người chút thường thức cũng không biết mới không rõ giá trị của nó”

Lâm Tạp nói “Tiểu tử,người trước tiên thu hồi nó vào thứ nguyên,chúng ta có chuyện cần nói với người.”

Mỗi triệu hoán pháp sư đều có thể tự tạo ra một thứ nguyên không gian của riêng mình,triệu hoán thú bình thường ở bên trong,đến lúc cần mới tiến hành triệu hoán ra.

Ta lệnh cho tra tra điều tiến vào thứ nguyên không gian của ta,cuối cùng tĩnh tâm lắng nghe “Giáo huấn”

Lâm Tạp nói “người cũng biết ta là đại hiền giả của Ba Bồ Ni Tạp vương quốc,vậy người có biết tại sao ta lại đến đây không?”

Ta không hiểu lắc đầu rồi lại lắc đầu

Lâm Tạp nói “Là vì hỏa phượng hoàng này,Áo Lệ Na công chúa của Ba Bồ Ni Tạp vương quốc sinh mệnh bị tử linh pháp sư đẳng cấp cao hạ “Vong hồn huyết chú” gây nguy hiểm đến sinh mạng,dính phải lời nguyện này thọ mệnh chỉ còn hơn trăm ngày,không có trị liệu ma pháp nào có hiệu quả với “Vong hồn huyết chú”,chỉ có máu rồng hoặc máu phượng hoàng mới có thể phá bỏ huyết chú.

Vưu Lợi Tư nói “Lâm Tạp biết nơi phượng hoàng xuất hiện liền tìm ta giúp đỡ,nhưng hỏa phượng hoàng là thánh thú hỏa hệ tối cường,chúng ta

không sao lấy máu nó được, quên mất không nghĩ đến tên quái thai người”

Lão nhìn vào mắt ta nói “Cái khiến ta tức giận nhất là chúng ta mất hơn một tháng khổ sở không thu hoạch được gì, không ngờ thành tiện nghi cho loại người xài “hỏa diễm cầu” với phượng hoàng, đúng là đồ ngu mà.”

Ta cười thầm nói “cũng hiểu ra chút ít, hóa ra là hai vị lão sư oán hận đệ tử vì đoạt mất lạc thú chiến đấu cùng hỏa phượng hoàng, quá đơn giản.”

Ta vội vàng vẽ ra lục mang tinh trên không trung hô to “tra tra điểu, mau ra chơi đùa cùng lão sư nào”

Xích mang ẩn chứa hỏa nhiệt liên tục kích, thân ảnh mỹ lệ của hỏa phượng hoàng tra tra điểu từ trong “lục mang triệu hoán trận” bắn ra, kêu lên rồi hướng thẳng về hai vị lão sư.

Hai vị lão sư tức thì tay chân rối loạn trước công kích của tra tra điểu, tức giận nói “Xú tiểu tử, chuyện này chưa kết thúc đâu, người cứ chờ đấy”

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 6: Sâm Lâm Địch Tai Nạn

Ta lập tức cười hắc hắc, vẫy tay phóng ra vài đạo “hỏa diễm cầu” không lồ lên người tra tra điếu, tra tra điếu tinh thần đại chấn, hỏa diễm bùng bùng bao vây hai vị lão sư.

Ta hô to “Lão sư à, nỗ lực hưởng thụ lạc thú chiến đấu nha”

Sau đó, ta xuất ra “Phi tường thuật” đằng không bay đi, phóng về căn nhà gỗ, sau lưng ta hỏa nhiệt dâng trào, tiếng âm âm không dứt

Hai lão gia hỏa ít vận động này, cũng nên khiến họ vận động gân cốt chút chứ.

Ta bay về căn nhà gỗ, chỉ thấy Lị Vị Nha đang luyện kiếm trên mặt đất, mái tóc dài kim sắc huy hoàng lộng lẫy trong ánh sáng dương quang, mỗi nhát kiếm xuất ra tràn đầy mỹ cảm, tựa như nữ thần đang tắm trong ánh dương quang.

Ta tức thì phát sinh cảm giác hoa mắt, tâm niệm chuyển động, từ trong tay phát ra một đạo ánh sáng bảy sắc lên người Lị Vị Nhã.

Đấy chính là “Thần thánh chi quang” trong thánh quang hệ ma pháp, chỉ cần ở trên người chiến sĩ liên gia tăng lực công kích, tốc độ, phòng ngự lên nhiều lần.

Lị Vi Nhã toàn thân phát xuất ánh sáng bảy màu,nàng vừa thoáng thấy ta,tức thì thanh kiếm trong tay bốc lửa,chuyển thân cầm kiếm tựa như thiểm điện lao thẳng đến ta.

Ta không ngờ cử chỉ tốt đẹp lại được báo đáp vậy.vội vàng xuất “Thủ hộ chi phong” tạo thành một cơn lốc bên ngoài thân thể bảo vệ.

Lực lượng Lị Vi Nhã đối với “Thủ hộ chi phong” vốn vô phương phá giải,nhưng ta lại tự làm tự chịu tặng “Thần thánh chi quang” cho nàng,làm công kích tăng gấp bội,“Thủ hộ chi phong” chỉ có thể cản chân nàng chứ không ngăn được công kích.

Nhìn khuôn mặt Lị Vi Nhã khí thế trào dâng khóe miệng đặc ý cười nhẹ,ta biết nàng tiến hành báo thù vụ ta nhìn trộm nàng tắm

Humph,quả là nữ nhân hẹp hòi a.

Ngay khi hỏa hệ ma pháp trường kiếm xuyên qua “Thủ hộ chi phong” định tấn công tam,ta vội xuất“Thủ hộ quang thuẫn” trong thánh quang hệ ma pháp ,trong tay trái tức thì quang mang lóe hiện,ngăn cản hỏa diễm trường kiếm.

Tiếp đó,tay phải ta nắm thành quyền,miệng ngâm to “Đi đi,”Không lôi pháo kích phá”.

Cùng với tiếng sấm,một quả cầu lôi điện từ quyền đầu của ta nhắm Lị Vi Nhã phóng tới.

Đây là lôi hệ trung cấp ma pháp uy lực cực mạnh,mỗi tội chú văn cũng cực dài,chẳng chờ bạn ê a ngâm xong kẻ thù đã làm thịt bạn rồi” cũng chỉ có mình ta đủ khả năng lập tức phát ra.

Lôi điện cầu đánh thẳng vào thân trường kiếm của Lị Vi Nhã,Lị Vi Nhã hoảng sợ ném ra,trường kiếm rời tay bay ra,trong không trung nổ tan thành

từng mảnh.

Lị Vi Nhã yêu kiều từ không trung hạ xuống, bình an hạ xuống đất, thờ hồn hển đi đến chỗ ta, tay ngọc véo chặt tai ta nói “Vô lại chết tiệt, dám cả gan hủy kiếm của ta, còn không mau bồi thường.”

Lị Vi Nhã thực ra là một hài tử thập phần cô độc, phụ thân nàng lại giao nàng vào tay “lão đầu Ưu Lợi Tư đáng chết”(chú thích Ưu Lợi Tư :lão già buồn chán)”, chỉ tập trung tinh lực vào học tập ma pháp cùng kiếm thuật, nuôi dưỡng thành tính cách lạnh băng băng, trở thành một băng sơn mỹ nhân.

Sau khi Ngô Lai ta xuất hiện, dù chết cũng bám chặt quấy rầy không thôi, tinh thần bất khuất như loài gián bị đánh trăm lần vẫn ngọ ngậy, cuối cùng cũng từ từ hóa giải khối hàn băng đó, nàng dù sao cũng mới là một nữ hài mười tám tuổi a.

Ta chính đang cầu xin Lị Vi Nhã tha thứ, trên không trung đột nhiên truyền đến một âm thanh trong trẻo, ngẩng đầu chỉ thấy tra tra điều đang tung cánh trên không trung bay tới.

Lị Vi Nhã tức thì hoan hỉ nói “A, hỏa phượng hoàng. Ngô Lai, mau chuẩn bị bắt nó lại, chúng ta đã tìm nó từ lâu”

Ta cười nhẹ, hướng về không trung vẫy tay, tra tra điều tức thì biến nhỏ hạ lên đầu ta, đặc ý nhìn Lị Vi Nhã đang đứng ngây ngốc nhìn.

Ta đặc ý nói “Nó đã là triệu hoán thú của ta, tên gọi là tra tra điều.”

Ta nhìn tra tra điều, lông vũ toàn thân bị tổn hại không ít, thần tình mệt mỏi, không khỏi thầm khen hai lão gia hỏa quả không tầm thường, xứng danh hai trong bảy vị tối cao đại ma pháp sư.

Ta phát từng đạo liệt hỏa về tra tra điều,phượng hoàng vốn là bất tử điều,chỉ cần có lửa là sẽ hồi sinh,tra tra điều tắm trong hỏa diễm tức thì nhanh chóng phục hồi.

Tiếng hét giận giữ của Ưu lợi tư lão đầu từ không trung truyền xuống “Ngô Lai tiểu tử,ngươi chết đi”

Liền thấy nòng hỏa cầu,phong đao,băng tiễn và vô số chủng loại công kích ma pháp từ không trung bắn thẳng về phía ta.

Không nghĩ nhiều,ta ôm Lị Vi Nhã vào trong lòng,ngâm lên “Thánh quang linh trận”

Tức thì một quang cầu trong suốt bao phủ lấy ta và Lị Vi Nhã,hỏa cầu và đủ loại từ không trung bắn vào quang cầu không ngừng,nhưng không gây chút thương tổn cho bọn ta.

“Thánh quang linh trận” chính là ma pháp phòng ngự cao nhất trong thánh quang hệ,có thể chống cự lại vô số ma pháp công kích,khuyết điểm lại là tiêu tốn quá nhiều ma lực,nhưng ta đã ăn không biết bao nhiêu “Linh huyền dị quả”----khoai tây,chút ma lực hao tổn đó ta cũng chẳng thèm tính toán.

Tra tra điều vừa khôi phục tinh thần định vung cánh tấn công,liền bị ta ngăn lại,thu nó vào thứ nguyên không gian của ta.

Đợt công kích đầu tiên kết thúc,Vưu Lợi Tư cùng Lâm Tạp đứng trên không trung,râu tóc cháy sém,hiển nhiên chính là kiệt tác của tra tra điều.

Ta giải trừ “Thánh quang linh trận”cười hi hi nói “Hai vị lão sư,đã thỏa lòng khát khao chưa vậy?”

Vưu Lợi Tư vốn đã điên cuồng tức giận,giờ lại thấy ta ôm bảo bối nữ nhân nói mát mẻ,nộ hỏa tức thì bùng cháy,hét to “Lị Vi Nhã,ngươi đang làm

gì vậy,còn không mau lui ra”

Lị Vi Nhã bị ta ôm trong lòng,khí tức nam tử bao quanh khiến nàng như nín thở,nàng liền mất đi bộ dạng băng lãnh mọi khi,ôn nhu nằm im trong vòng tay ta.

Âm thanh tức giận của Vương Lợi Tư truyền tới,Lị Vi Nhã liền tỉnh lại,vội vàng đẩy ta ra,đôi mắt đẹp nhìn sâu vào mắt ta,rồi yêu kiều chuyển thân chạy mất.

Trong nhân thần ấy có e lệ,vui mừng,giận giữ,oán hờn,trăm vị lẫn lộn,khiến tâm hồn ta như bay lên trời.

Ai da,cơn đau trên khuôn mặt ta khiến tâm hồn đang trên chín tầng mây trở về,hóa ra Vương Lợi Tư cùng Lâm Tạp thừa cơ ta không chú ý,liền đi tới thưởng cho ta một vòng đen quanh mắt

Ta hét to phóng loạn xạ “Hỏa diễm cầu” ra,hai lão gia hỏa này cũng không chịu nhận yếu,liền phát ra đủ các loại ma pháp công kích,tức thì trông sâm lâm tiếng ầm ầm nổi lên không dứt,ánh sáng các chủng loại nguyên tố khiến muông thú kêu gào thi nhau xuất hiện

Lịch sử thánh ma đại lục có ghi: đại lục vào năm ba trăm bảy bảy,”đào chi sâm lâm” rậm rạp nhất đại lục bị tàn phá dữ dội, cuộc tranh đấu của ba ma pháp sư khiến nó đến hơn ba mươi năm sau cũng không thể hồi phục

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 7: Nhất Nộ Vi Hồng Nhan

Tại Ba Bỗ Ni Tạp vương quốc, trên con đường đến “Ái Nhĩ Tiên Khắc”, xuất hiện hai người một nam một nữ

Nam khoảng hơn hai mươi tuổi, mang trên người ma pháp bào, khuôn mặt anh tuấn có chút khí khái tinh ranh, chẳng có chút trầm ổn của một pháp sư.

Nữ nhân lại là một tuyệt sắc mỹ nữ hiếm thấy, mái tóc dài kim sắc như ánh dương quang sau lưng, à trên thân thể kiều diễm là ngân sắc khái giáp, sau lưng mang trường kiếm, phong thái thùy mị khoáng đạt, đích thị phong thái một kiếm sĩ.

Không sai, chính là bốn nhân cùng Lị Vi Nhã.

Sau trận hỗn chiến loạn xạ ở trong sâm lâm, hai lão gia hỏa tiễn ta cùng Lị Vi Nhã tới “Ái Nhĩ tiên khắc” để dùng máu phượng hoàng cứu Áo Lệ Na công chúa, còn bọn họ toàn tâm nghiên cứu phương pháp tống cổ ta về thế giới cũ.

Ta không thèm nghĩ họ có thực vậy không, chỉ cần có Lị Vi Nhã đại mỹ nữ làm bạn đồng hành, bảo ta đi tới địa ngục, ta cũng đi.

Sau lần ôm hôn đó, Lị Vi Nhã thái độ với ta đã hoàn toàn thay đổi, mặc dù không nói ra, nhưng lại thường nhìn ta bằng ánh mắt lạ kì, mỗi kì ánh mắt

ta bắt gặp ánh mắt nàng liền khiến nàng đỏ mặt cúi đầu, phong thái đặc biệt dụ hoặc người.

Chỉ là, mỗi khi ta muốn tiến tới hành động, tức thì năm đấm thơm tho ấy lại tiến hành giáo huấn.

Ai, cách mệnh chưa thành công, đồng chí phải nỗ lực

Lị Vi Nhã vốn đã cùng phụ thân tới “Ái nhĩ tiên khắc”, với đường lối rất quen thuộc, sau khi tiến vào thành phố liền hưởng thẳng tới vương cung.

Ta nắm bàn tay thanh tú của nàng nói “Tiểu nhã, chúng ta tìm quán ăn ăn trước rồi mới đi tới hoàng cung không tốt hơn sao?, tiến vào hoàng cung đâu biết phát sinh ra chuyện gì”

Ta từ khi đến thánh ma đại lục, rất hứng thú với thực phẩm nơi đây, tuy không còn được ăn khoai tây, nhưng cũng có nhiều chủng loại thực phẩm ta chưa thấy bao giờ, phần lớn đều ngon tuyệt, chỉ nghĩ thôi nước miếng đã chảy ra.

Lị Vi Nhã chưa từng nghe ta gọi “Tiểu Nhã”, liền trợn mắt nhìn ta, bấy phần chán nản ba phần tức giận nói “Đồ vô lại người, thực không biết phép tắc gì cả

Chẳng hiểu tại sao, nàng toàn gọi ta là “Vô lại”, chính là không có chút phép tắc gì cả, song thân đại nhân ban cho ta tên gọi này mà. Ai, vô lại thì vô lại, cứ làm “đôi mắt đẹp” thấy cao hứng là tốt rồi.

Chúng ta tiến vào quán ăn, sắc đẹp khuynh thành của Lị Vi Nhã tức thì hấp dẫn vô số đạo mục quang, nàng liền cau mày, thân thể kiều diễm tức thì phát tán ra từng đạo hàn khí, nhân quang đám thực khách tức khắc dời đi chỗ khác.

Trong đám người này ta chú ý nhất là một thanh niên nam tử hơn ta bảy tám tuổi, thân hình cao to khôi ngô, thân mang bạch sắc kị sĩ khải giáp, mang theo một đại kiếm cùng thuẫn bài, khỏe miệng cười nhẹ nhìn Lị Vi Nhã.

Ta liền cảm thấy không thoải mái, chính lúc đang định giáo huấn gã gia hỏa này, lại nghe Lị Vi Nhã “Ô” một tiếng, bỏ rơi ta đi thẳng đến nam tử kia.

Một cỗ sát khí không tự chủ phát ra từ thân thể ta, ta khẩn trương nhìn tên gia hỏa kia, hận không nướng hãn như nướng gà, kế tiếp bậm nhỏ thành từng miếng, cuối cùng.....

Diễn tả cụ thể thì hơi quá tàn nhẫn, tóm tắt thôi vậy.

Lị Vi Nhã đi tới trước mặt nam tử nói “Mạt Khắc, sao ngươi lại ở đây”

Tên gia hỏa- - - Mạt Khắc lại còn hứng thú nhìn ánh mắt giận giữ của ta nói “Ta đến đây tự nhiên là có việc, kì quái lắm nhược bằng sương “huyền chi kiếm sĩ” Lị Vi Nhã sao lại cùng một nam nhân xuất hiện?”

Lị Vi Nhã quay đầu nhìn vào mắt ta, tức thì trên má phần xuất hiện màu hồng nhạt, cực kì mỹ lệ a.

Mạt Khắc vô cùng kinh ngạc lại có chút kì quái hỏi “Ai da, người mà cũng biết đỏ mặt, nói mau người đang che dấu chuyện gì?”

Ta nhìn Lị Vi Nhã cùng hãn cười nói, tức thì ngọn lửa ghen tuông trong lòng điên cuồng thiêu đốt, dù ta trước mặt nàng mồm miệng trơn nhẵn, thực ra ta đã bị nàng hấp dẫn, thực sự đã thích nàng rồi.

Ma lực như thủy triều phát tán ra ngoài cơ thể, bên trong quán ăn các chén rượu liền vỡ tan, đám thực khách tức thì chạy sạch.

Dù ta không cố tình đối phó với Mạt Khắc, nhưng theo sau ánh mắt ta, đại bộ phận khí lưu cuốn tới hãn, Lị Vi Nhã cảm thấy chuyện bất

thường, vội vàng hét to “Vô lại, đừng mà....”

Humph, cô ấy lại còn muốn bảo vệ tiểu tử đó nữa.

Đổ kỹ ta liền phòng to, khí lưu toàn thân liền tập trung trên người Mạt Khắc.

Mạt Khắc có chút khẩn trương hướng về Lị Vi Nhã nói “Hắn là học sinh mới của lão sư?”

Lị Vi Nhã gật nhẹ đầu, Mạt Khắc cười dài đại kiếm như thiểm điện cắt tới, khí lưu ma lực tức thì bị siêu cao tốc khí lưu từ thanh kiếm cắt làm đôi, đi qua hai bên người hắn.

Ta chiến ý đại tăng, từ khi chiến đấu cùng tra tra điều, đến lúc này ta luôn có khái vọng muốn được chiến đấu.

Ta hướng về đám người ngoài nhà hàng hét “Các người chạy mau đi, bằng không hậu quả tự chịu.” Sau đó hai tay ta kết thủ ấn chuẩn bị tấn công.

Lị Vi Nhã đại kinh thất sắc, vừa mới định nói đã bị Mạt Khắc cản lại “Đừng lo, ta không làm hắn bị thương đâu, chỉ muốn xem hắn đã học được bao nhiêu từ lão sư thôi”

Hắn lại không biết Lị Vi Nhã chẳng hề lo lắng cho ta, chỉ là sợ năng lực ma pháp khổng lồ mà ta không thể khống chế, một khi đã phát ra là không thể thu hồi.

Ngón tay đưa ra, mùi đạo “Phong tiễn” thanh sắc quang mang từ tay ta bắn thẳng về Mạt Khắc, phá không phóng tới âm thanh phát ra khiến người khác điếc tai.

Mạt Khắc kêu hào một tiếng, thân thể nhanh nhẹn né “Phong tiễn” từ không trung bắn tới, huy kiếm thẳng tới ta, chính là sự dụng phương thức chiến đấu hữu hiệu nhất với ma pháp sư

Ma pháp sư bởi vì lý do toàn tâm nghiên cứu ma pháp, ít rèn luyện thân thể, thể chất yếu ớt, hơn nữa đắm chú văn dài dòng lại cần thời gian, vì thế sợ nhất là công kích gần, rất cần chiến sĩ bên cạnh bảo vệ.

Tuy nhiên, ta lại là ngoại lệ, nhìn Mạt Khắc đang tiến lại gần, ta cười lạnh, bàn tay như đao cắt thẳng tới người hắn.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 8: Ái Nhĩ Tiên Khắc Địch Phá Phôi Thần

Phút chốc, không gian như bị xé toạc ra âm thanh sắc nhọn đâm vào ta, Mạt Khắc cảm thấy vô số đạo phong duệ vô hình vô ảnh nối nhau cắt thẳng tới hãn, tức thì khuôn mặt đại biến.

Hãn nhận ra đây là phong hệ ma pháp “Phi tường chi nhận” có thể vô hình đoạn thạch phân kim, cũng không thể giữ phong độ kỵ sĩ vội lặn ra đất, chỉ thấy phong nhận vô hình sượt qua thân hình, bức tường phía sau liền như đậu hũ bị phanh ra.

Kỵ sĩ Mạt Khắc quả là không tầm thường, tuy kinh bất loạn, mãnh liệt cầm đại kiếm xuống đất, ngâm nga “sinh mệnh chi nguyên, đại địa a, trượng khai nhĩ đích hoài bão...”

Ta nghe thấy chính là địa hệ ma pháp “Lịch phong trùng kích thương” chú văn, đối với kỵ sĩ sử dụng ma pháp ta mười phần hiếu kì “thường nói, kỵ sĩ rất ít khi dùng ma pháp, đặc biệt là loại ma pháp trung cấp này”, vì thế ta đứng yên chờ hãn ngâm xong chú văn dài lê thê ấy.

Cuối cùng chú văn cũng hoàn thành, trên thân kiếm Mạt Khắc tập trung năng lượng ma pháp cường đại, một tiếng hét to “Lịch phong trùng kích thương”, từ mặt đất liền xuất hiện ra vô số thạch trụ sắc nhọn như mũi thương.

Ta chính là đợi đến lúc này,đến khi mặt đất dưới chân ta bắt đầu chuyển động,ta liền dẫm xuống đất,lạnh lùng nói “Mở ra,đại địa.”Địa liệt bạo viêm trùng”.”

Đây chính là ma pháp cao cấp trong địa hệ,tuy nhiên tại thánh ma đại lục trong bầy đại ma pháp sư cũng chỉ có Vu Lữ Tư có thể dùng,mặt đất tức thì rung chuyển dữ dội,nham thạch cùng hỏa diễm phát ra,“Lịch Phong trùng kích thương” thạch trụ tức thì bị nung chảy.

Chiêu này ta không thể khống chế tốt,ma lực phát ra quá lớn,tức thì cả thành Ái Nhĩ Tiên Khắc liền rung chuyển,còn quán ăn liền bị dung nham nuốt chửng.

Dùng “Phiêu phù thuật” ở trên không trung thoát khỏi đại kiếp Mạt Khắc kinh hãi nói “lợi hại quá,”Địa liệt bạo viêm trùng” xuất ra lại không cần niệm chú,ngay cả Vu Lữ Tư lão sư cũng không làm được.

Lữ Vi Nhã ở bên cạnh thở dài nói “Người hiện tại đã rõ tại sao ta phải cản lại chưa?,tên quái thai này ma lực đến phụ thân ta còn không sánh kịp,kiến thức cơ sở lại cực thiếu,không thể khống chế nổi ma lực,thường gây ra kết quả như thế này.

Ta bay lên không trung,nhìn bọn chúng vẫn đang anh anh em em,liền tức đến nổ phổi,chỉ muốn tiếp tục sử dụng ma pháp mãnh liệt bắn ra,Lữ Vi Nhã bay về phía ta,khuôn mặt e thẹn dựa vào lòng ta,giọng nói mềm mại như rót vào tai ta “Vô lại,người đừng hiểu nhầm,Mạt Khắc đã theo học phụ thân hơn ma năm ma pháp,cũng giống như anh trai ta,hơn nữa....trong trái tim ta chỉ có mình người,người không hiểu sao?”

Gây ra chuyện lớn thế này,ta cũng thầm kêu khổ không ngừng,chỉ là có thể ôm Lữ Vi Nhã vào lòng,lại hiểu rõ tấm chân tình của nàng,dù gây chuyện lớn hơn kể cũng đáng.

Ta ôm mũ nhân mãn ý hạ xuống đất, chỉ thấy khu vực vài chục mét trước mặt đã hoàn toàn bị phá hủy, nham thạch, ta không khỏi lè lưỡi, cũng hơi quá phô trương a.

Mạt Khắc hạ xuống trước mặt ta, cười nói “Tiểu sư đệ, ngọn lửa ghen tuông của đệ cũng hơi quá đáng sợ đấy, cũng may là Lị Vi Nhã đã chọn đệ, bằng không Ái Nhĩ Tiên Khắc thành này đã gặp đại nạn rồi.

Bất hạnh là câu nói đùa của hắn lại thành sự thực, trở thành sự kiện được ghi lại trong sử sách “Ngày đen tối nhất của Ái Nhĩ Tiên Khắc”

Cũng vì “Địa liệt bạo viêm trùng” của ta uy lực quá lớn, quân đội Ái Nhĩ Tiên Khắc thành tưởng rằng đang bị tấn công, tức thì Kỵ sĩ, kiếm sĩ cùng ma pháp sư rối rít như đám ong kéo đến.

Vừa kéo là ở trong đám ma pháp sư có người là đệ đệ của chủ nhân quán ăn, nhìn quán ăn của ca ca biến thành tro bụi, tức thì nộ hỏa bùng cháy, lại từ đám thực khách chạy ra biết bọn ta chính là đầu sỏ, liền ngậm chú văn phát ra “Hỏa diễm cầu” bắn thẳng về bọn ta.

Công kích của hắn thì chẳng quan trọng, chỉ là những ma pháp sư khác tưởng rằng hắn phát hiện ra địch nhân tấn công tòa thành, tức thì đồng thời thi triển ma pháp công kích, vô số chủng loại ma pháp như châu châu bắn thẳng về phía ba người.

Phiền phức lớn đây, ta liền phát ra ma pháp phòng ngự thánh quang hệ “Thủ hộ thiên mạc”, mở ra một kết giới bao bọc ba người, công kích ma pháp ào ạt oanh tạc vào kết giới.

Các ma pháp sư cùng lúc công kích, cảnh quan này thật hoành tráng, Lị Vi Nhã có chút kinh hoảng nói “Đây....sao có thể vậy?”

Mạt Khắc lắc đầu cười khờ, ta sử dụng tinh thần lực mở ra “Lục mang triệu hoán trận” giữa không trung, một đạo xích mang bắn ra, tra tra điểu như

một khối lửa xuất hiện giữa không trung, từ hai cánh bắn ra vô số hỏa cầu hướng về đám ma pháp sư.

Vì để giải trừ huyết chú cho Áo Lệ Na công chúa, ma pháp sư suốt ngày tìm kiếm hỏa phượng hoàng cùng long tộc trong truyền thuyết, không ngờ giờ lại thấy hỏa phượng hoàng xuất hiện trước mắt, bọn họ tức thì không biết nên làm sao.

Hỏa vũ của tra tra điều khiến đám ma pháp sư trái né phải tránh, công kích với bọn ta liền giảm sút, ta liền cảm giác áp lực nhẹ xuống.

Lúc này, kỵ sĩ cùng kiếm sĩ bày ra trận thế, từng nhóm nhỏ bắt đầu tiến đánh chúng ta, màn biểu diễn “Để cho mọi người biết ta là ai” của bọn ta giờ thành ra quá đáng sợ----không chỉ chống lại vài chục ma pháp sư liên thủ công kích, còn triệu hồi hỏa phượng hoàng trong truyền thuyết ra, dù bọn ta chỉ có ba người, chúng cũng không dám nghĩ liều.

Nhưng tập đoàn kỹ sĩ môn lại là không thể chống cự được, bên ta kỵ sĩ Mạt Khắc liền vội vàng nâng kiếm, miệng ngâm nga chú văn dài dòng địa hệ ma pháp, Lị Vi Nhã cũng tương tự.

Ta một tay gia trì thêm hai đạo “Thần thánh chi quang” trên người bọn họ, lạnh lùng nói “Đám gia hỏa đáng ghét này, để ta dùng chung cực cấm chú tiễn chúng về nhà dưỡng lão.”

Nói xong, ý niệm ta liền chuyển động, trên không trung tức thì mây đen đầy trời, bốn phía cuồng phong nổi lên, chính là lôi hệ chung cực ma pháp---“Oanh lôi” trước khi triệu hồi.

Uy lực chung cực cấm chú có thể dễ dàng biến mọi thứ cứng rắn thành đậu hũ, Vuư Lợi Tư lão đầu tuy biết chú văn nhưng ma lực có hạn cũng chưa từng dùng qua, ta dù cũng luyện tập cách sử dụng qua, đến hôm này cuối cùng cũng thể hiện rõ uy lực.

Lị Vi Nhã kinh hoảng nói “Đừng, không nên, không nên tổn thương người khác....”

Ta cũng biết thế, nhưng “Oanh Lôi” lại không thể ngừng lại, từ trên không trung cưỡi thiên kinh lôi lóe lên phóng xuống, ta vội dùng tinh thần lực di chuyển sang mục tiêu khác.

Vô số thiểm điện bắn xuống, chúng nhân chỉ thấy trước mắt hoa lên, tiếp đó là một tiếng sấm ầm ầm điếc tai.

Ta gia tăng ma lực “Thủ hộ thiên mạc”, để chống cự lại những tảng đá cùng khí lưu bay loạn khắp nơi, Lị Vi Nhã lại mê mại dựa vào ngực ta, đôi mắt đẹp nhắm lại, Mã Khắc sắc mặt trắng bệch nhìn vào biến đổi kinh người, không dám tin vào mắt mình.

Hơn nửa ngày sau, Ái Nhĩ Tiên Khắc thành cuối cùng cũng an tĩnh lại, nhìn xuống dưới ta không thể không kinh ngạc, bên trong thành hơn nửa số nhà cửa bị nứt vỡ, trên đường bờ bãi những khối nham thạch, ma pháp sư, kỵ sĩ, kiếm sĩ, chiến mã vân vân, cũng may là chỉ bị thương bởi âm thanh, không ai bị “Oanh lôi” trực tiếp đánh trúng mà chết.

May mắn quá may mắn, cũng may mà Lị Vi Nhã sớm đề tỉnh.

Mạt Khắc kinh hãi nói “Trời ơi, cái này thực sự do người gây ra sao?, tiểu sư đệ, người thật sự là phá hoại thần a”

Vì thế, sau khi ta quay lại thánh ma đại lục đệ nhất danh hiệu - - “Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần”. nhanh chóng lan ra khắp đại lục, trong lòng mọi người còn đáng sợ hơn cả quý.

nguồn : *****

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỳ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 10: Ngộ Nhập Ma Giới

Cũng vì “Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội” còn một thời gian nữa mới bắt đầu,ta nhờ vào ở trong vương cung nên được ăn loạn uống loạn,mỗi ngày còn được gặp tam đại mỹ nữ tuyệt sắc,đối với nam nhân mà nói thật không khác gì thiên đường.

Quá sáng khoái.

Rất nhanh Áo Lệ Na công chúa cao quý kiêu ngạo cùng Phi Âu Á công chúa ôn nhu cao nhã không chống lại tinh thần dù chết bám chặt không rời như con gián của ta, lại rất hiếu kì với ma lực của ta,hơn nữa cũng vì yêu mến Lị Vi Nhã,nên rất nhanh chóng chúng ta trở thành hảo bằng hữu.

Ta phát hiện Áo Lệ Na công chúa cũng là học sinh của Lâm Tạp lão đầu,thánh quang hệ ma pháp trình độ cực cao “Kiến thức lí luận càng cao hơn ta,hỗ thẹn hổ thẹn”,nhưng Phi Âu Á công chúa ôn ôn nhu nhu lại là một kiếm sĩ thành danh,kiếm thuật còn cao cường hơn cả Lị Vi Nhã,quả là nhìn người không thể nhìn tướng mạo.

Đám ma pháp sư hoàng gia đối với ta kính ngưỡng như với thần thánh,chính vì thân phận đồ đệ đại hiền giả Lâm Tạp cùng “ác danh vang xa” của ta,nếu chúng biết ta chút kiến thức căn bản về ma pháp cũng không biết,chẳng biết chúng sẽ có phản ứng gì.

Dù sao, đi theo bọn họ một thời gian, tri thức cơ bản về ma pháp của ta tiến bộ lên rất nhanh, đối với việc nghiên cứu ma pháp cũng sản sinh ra chút hứng thú, không như lúc trước chỉ học chiếu lệ trước hai lão gia hỏa, tất cả chỉ trông chờ ma lực vô hạn sử dụng loạn xạ.

Trong các chủng loại ma pháp, ta hứng thú nhất với không gian ma pháp, tự nhiên là vì ta muốn tìm ra phương pháp trở về nhà.

Sự thực thì, không gian ma pháp không phải loại ma pháp cao thâm gì, chỉ cần trung cấp pháp sư là có thể sử dụng, chủ yếu chỉ để di động ở cự li xa, thay đổi vị trí, truyền phát vân vân, chẳng có chút hiệu quả công kích, lúc trước hai lão đầu cũng chỉ giảng giải qua loa, nghĩ rằng không đáng để cần thận nghiên cứu.

Ta ngồi yên trong hoa viên của vương cung, tâm tư nghiên cứu nguyên lý ảo diệu của không gian ma pháp.

Gọi là không gian ma pháp tóm lại sử dụng ma lực làm cho không gian không gian chùng chèo hay cong lại, khiến có thể trong nháy mắt đi đến địa phương rất xa, nếu dùng ma pháp trận hỗ trợ, có thể đi đến thứ nguyên không gian khác.

Nghĩ đến đây, ta bỗng nhớ đến lúc trước có đọc tiểu thuyết viễn tưởng, có miêu tả một loại vũ khí ghê gớm tên là “Thứ nguyên đao”, bây giờ muốn sử dụng, cái gọi là ”Thứ nguyên đao” không phải là dùng ma lực xoắn chặt không gian này với không gian khác, rồi nổ tung sao?. Nếu quả sản sinh ra uy lực khủng khiếp có lẽ thánh quang hệ chung cực phòng ngự ma pháp “Thánh quang linh trận” cũng vô phương chống cự.

Nghĩ đến đây, ta liền vận chuyển ma lực dùng “Không gian chuyển di” ma pháp phương thức để không gian này cùng không gian khác cong lại, chùng chèo lên nhau, cuối cùng ta phát ra một lượng lớn ma lực, tức thì

sinh ra xé tan, trong trung tức thì xuất hiện vô số đoạn không gian bị xé rách.

Thành công.

Ta vui mừng khôn xiết, liền vội đặt tên là “Thứ nguyên đao”, haha, ta quả nhiên là thiên tài, có thể tự sáng tạo ra ma pháp, hậu thế sau này có người dùng “Thứ nguyên đao” tức thì nhớ đến Ngô Lai đại sư người đã sáng tạo, thực là thần thái bay bổng a.

Chỉ là lúc này ta không nhận ra muốn xé toạc không gian thì cần một ma lực cực lớn, ngay cả Vu Lôi Tu lão đầu cũng còn không đạt được, vì thế “Thứ nguyên đao” trở thành ma pháp khủng bố sở hữu của “Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần”, được lưu lại trong lịch sử thánh ma đại lục.

“Thứ nguyên đao” đã thành công, ta liền suy nghĩ cách thức tăng cường uy lực của không gian ma pháp, nếu số lượng không gian bị xoắn chặt càng tăng, không phải lực phá hoại sinh ra càng mạnh sao?

Ta lập tức hưng phấn dùng ma lực vô hạn bản thân xuyên qua vô số không gian tồn tại song song, ta hô to một tiếng, ma lực bạo phát ra, không trung tức thì xuất hiện những vết nứt rộng hằng mét, vết nứt tức thì càng lúc càng rộng ra, một phần ba kiến trúc vương cung trước mặt ta liền xé tan thành bụi phấn.

Thảm rồi, ta không nhịn nổi cười khổ, bên trong không gian bị nứt liền truyền ra một cỗ lực cường đại hút đến, ta không chút phòng bị liền bị cuốn vào trong.

Tiếp theo, vết nứt liền tiêu biến.

Thánh ma đại lục sử kí có ghi “Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần, sáu ngày sau khi phá hoại nửa thành phố, cũng phá hoại một phần ba kiến trúc trong vương cung, may mắn là đang là dịp lễ của vương quốc, mọi người đều bên

ngoài,nên không có thương vong,bản thân phá hoại thần cũng mất tích gần nửa tháng trời.

Âm thanh phần nộ của Ác Đặc quốc vương truyền tới “Ngô Lai,món nợ này cả đời người cũng không thể trả nổi....”

Tự làm tự chịu bị hút vào không gian này Ta thấy như một quả cân rơi thẳng xuống ,vội xuất ra “Phiêu phù thuật” nhào lộn trong không trung hơn nửa ngày trời mới ổn định lại thân hình.

Ta tự nhủ mình bình tĩnh lại,Lâm Tạp không phải nói ma lực ta tương đương với thần thánh sao,đâu còn gì để mà sợ chứ.

Ta chậm chậm hạ xuống đất,xung quanh là một thế giới rộng lớn không khác gì thánh ma đại lục,chỉ khác biệt duy nhất là thái dương hắc sắc trên cao,ánh sáng cũng như vậy,vì thế thế giới này âm đạm hơn nhiều so với thánh ma đại lục.

Lúc này nơi ta hạ xuống trông giống như bên trong sâm lâm,xung quanh yên tĩnh,có chút khiến người sợ phát run,

Ta tức thì thấy lo lắng,vội vàng triệu hồi ra tra tra điểu,theo Vuư Lợi Tư nói chỉ ít nó cũng sống hơn nghìn năm,kiến thức rộng lớn có lẽ biết ta hiện đang ở đâu,ít nhất cũng tăng thêm cho ta vài phần can đảm

Sau khi tra tra điểu bay một vòng trên không trung,cuối cùng hạ xuống đầu ta,nói “Đây chính là “Ác ma hắc nhật”,chủ nhân,sao người lại đến ma giới?”

Ma giới?

Ta tức thì như nuốt phải quả trứng,ngốc nghếch đứng im.

Ma giới ư,lập tức ta liền nhớ lại chương trình”Đông đông” rất đáng sợ trên ti vi,mặt ta liền trắng bệch,vội vàng nói “Tra tra điều,có phương pháp nào rời khỏi không”

Tra tra điều nghĩ một lúc rồi nói “Nghe nói tại ma giới bên trong vương cung có một “Chuyển di chi môn”,có thể đưa người trở về thế giới cũ,xưa kia ma giới khi xâm lược thánh ma đại lục cùng thiên giới đã dùng để đưa quân đội đến.

Ta liền vô cùng vui sướng,thế không phải ta có thể trở về nhà,gặp cha mẹ,trường học,ban bè sao?nhưng thế thì cũng sẽ không được gặp Lị Vi Nhã.....”

Ai da,cũng chưa cần nghĩ vội,thấy “Chuyển di chi môn” rồi nói.

Mang tra tra điều trong sâm lâm đi lung tung hơn ba ngày,ta liền cảm thấy một cảm giác kì quái--- “Kết giới”

Mặc dù kết giới đối với ta vô hiệu,nhưng hiện tại ta lại có cảm giác sự tồn tại của kết giới,sau khi ta xâm nhập kết giới,tra tra điều lại bị cách ly bên ngoài,vô phương tiến vào.

Vì thế ta lệnh cho tra tra điều quay lại,ta lúc này vô cùng hưng phấn,có kết giới tức là có người,cũng là có hi vọng thoát khỏi sâm lâm quái quỷ chết tiệt này.

Một tiểu hồ xuất hiện trước mắt ta,ta tức thì có loại cảm giác như đã trải qua,nếu lại thêm một “đôi mắt đẹp hấp dẫn” đang tắm,sẽ không phải hoàn toàn giống như quang cảnh lần đầu ta gặp Lị Vi Nhã sao?

Ta về sau không biết những gì ta đã nghĩ lại thành sự thật,âm thanh trong trẻo từ trong hồ nước truyền tới,chỉ thấy một “đôi mắt đẹp” khác trần trường vừa gọi đầu vừa ca hát bên suối,xem ra chuyện xưa hiển nhiên diễn lại a.

Sảng khoái

Quá tốt

Quá thỏa mãn

Ta ngần ham muốn huyết sáo, liền xuất ra “Ẩn thân thuật” khiến toàn thân trở thành vô hình, để tránh lặp lại sai lầm cũ, liền rất cẩn thận đi lại gần.

hehe, lần này ta phải nhìn cho no mắt.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11: Sơ Chiến Hắc Âm

Chuyện lạ phát sinh, mỹ nữ trong hồ đường như phát hiện ra sự có mặt của ta, đột nhiên quay đầu lại nhìn, tức thì, thật là khuynh thành khuynh quốc, một dung nhan tuyệt sắc xuất hiện trước mắt ta, trong đôi mắt mỹ lệ ánh lên tia sáng khiến người khác cảm thấy khiếp sợ.

“Đôi mắt đẹp” liền vung tay, cũng không hề nghe nàng ta niệm chú văn, một bức tường hỏa diễm lớn bắn thẳng về phía ta, uy lực vượt xa “Hỏa diễm cầu” chính là “Liệt viêm trảm”

Ta vô cùng kinh ngạc, vội vàng giải trừ “Ẩn thân thuật” sử dụng “Thủ hộ thiên mạc”, hỏa diễm cầu bắn trúng thiên mạc sóng lửa tràn ra bốn phía, so với sự liên thủ của đám ma pháp sư tại Ái Nhĩ Tiên Khắc thì còn lợi hại hơn nhiều.

“Đôi mắt đẹp” đã khoác trên người một trường bào hắc sắc, đứng giữa không trung phát ra khí thế vương giả khiến người người úy kỵ, lạnh lùng nói “Thánh quang hệ ma pháp?, người là ai?, sao dám xâm nhập cấm địa, còn không mau báo danh, bốn công chúa sẽ thưởng cho người được chết toàn thân.”

“Công chúa?, vậy chắc là công chúa ma giới, ta thực là quá may mắn, chẳng tốn sức lực cũng tìm thấy vương cung.

Ta cười hi hi nói “Không biết thì không có tội,nhưng cũng mong công chúa tha thứ a,ta chỉ là người đến nhằm ma giới,hi vọng công chúa mở cho một con đường,dùng “Chuyển di chi môn” đưa tiễn ta về.”

Ma giới công chúa vừa thấy ta có thể chống lại “Liệt viêm trảm”,vốn nghĩ ta là một thần quan tế ti cao cấp,không ngờ ta lại thốt ra mấy câu chẳng có chút nghiêm trang của một thần quan,trong lòng không khỏi có chút run sợ.

Tiên hạ thủ vi cường,đã bắt được công chúa làm con tin,còn lo gì không tìm được “Chuyển dị chi môn“.

Lập tức ta phát ra “Không lời pháp kích phá” sau đó dùng “Thần gian di động” biến ra sau lưng công chúa,vô số đạo sắc nhọn vô hình vô ảnh ”Phi tường chi nhận” điên cuồng phóng ra.

Ma giới công chúa không chút kinh sợ hừ lạnh một cái,song thủ như bạch ngọc giang rộng,một hắc sắc quang cầu bao phủ hoàn toàn thân thể,lôi cầu cùng phong nhận vừa bắn trúng hắc cầu liền vô thanh vô tức biến mất.

Không ngờ công kích của ta lại bị dễ dàng bị hóa giải dễ dàng vậy,ta thầm giật mình,chỉ thấy ma pháp khí tức từ ma giới công chúa phát ra thập phần cổ quái,khác xa nguyên tố ma pháp,lại sung mãn hắc ám tử vọng,không lẽ là.....

Hắc ám ma pháp,ta vừa thầm tự nhủ,hai tay lại không chút sao nhãng,hỏa cầu,phong nhận,băng tiễn,lôi điện,phi thạch như bạo vũ bắn thẳng về ma giới công chúa,nhưng ngay khi tiếp xúc hắc sắc quang cầu lại như thạch trầm đại hải(đá rơi biển lớn),biến mất vô tung vô ảnh.

Lần đầu ta mới gặp phải đối thủ,trong lòng vô cùng hưng phấn,từ song thủ thủy hệ cao cấp ma pháp “Cực linh liệt đồng ba” hùng dũng điên cuồng phát ra,ta không tin tiêu cầu nhỏ bé kia có thể chống lại nổi đại băng hà.

Lập tức quang cầu tan ra, ma giới công chúa bay lên cao tránh khỏi bị đại băng hà nuốt chửng.

Nàng ta lạnh lùng nói “Ta thực sự đã đánh thấp người, không ngờ trong đám nhân loại lại có ma pháp sư mạnh mẽ như người, tốt, nhận lấy “Địa ngục tử hồn pháo” của ta.

Theo như Vưu Lợi Tư lão đầu nói, trong các chủng loại hắc ám ma pháp thì đáng sợ nhất là loại pháp sư mượn tử vong chi lực của ác ma để thi triển pháp thuật.

Hiện tại đối thủ ta lại chính là ác ma, hơn nữa còn là ma giới công chúa, thực lực lợi hại thế nào cũng có thể tưởng tượng.

Ta chẳng dám coi thường, vội tập trung ma lực ngâm lên “Thánh quang linh trận.”

Tức thì thân thể ta bị thánh quang hệ chung cực phòng ngự ma pháp bao quanh tạo thành một quả cầu trong suốt, giống như hắc sắc quang cầu của ma giới công chúa vừa sử dụng.

Ánh sáng cùng hắc ám chính là tử địch trời sinh, thánh quang ma pháp hệ vừa xuất ra, khuôn mặt mỉa mai của ma giới công chúa tức thì sát khí đầy đặc, hai tay hợp lại hướng lên trời ngâm lên “Tử vong linh hồn a, y theo kế ước trở thành lực lượng của ta”

Hai tay nàng hạ xuống, chỉ thẳng về phía ta, lạnh lùng nói “Địa ngục tử hồn pháo.”

Tức thì một đoàn u linh như ẩn như hiện tạo thành một mang cầu kèm theo trận trận âm phong hướng thẳng về phía ta tấn công, sau khi kích trúng “Thánh quang linh trận” liền phân tán ra, chỉ thấy vô số u linh bao vây bên ngoài quang cầu kêu gào không dứt, khiến người khác rợn tóc gáy,

Lông tóc ta tức thì dựng đứng, không nhin nổi hai tay tạo thành thủ ấn, ma pháp năng lượng vôi vàng tập trung hét lên “Mẹ khiếp, ai sợ ai đây, xem lợi hại của lão tử ta.” “Tuyệt đối linh độ không gian”.

Trong chớp mắt, lấy ta làm trung tâm, hàn khí vô cùng vô tận phát xạ ra tứ phía, toàn bộ vật thể ngay cả u linh hữu hình vô chất toàn bộ bị đóng băng, rồi hóa thành bụi tuyết, vạn vật đều vong.

“Tuyệt đối linh độ không gian” là thủy hệ chung cực cấm chú, sử dụng ma lực cường đại hình thành xung quanh cơ thể một không gian có nhiệt độ tới âm một trăm bảy mươi chín độ, toàn bộ vật chất trong không gian, bao gồm cả nguyên tử cực nhỏ cũng bị đóng băng, rồi phá vụn, cùng với “Oanh lôi” lúc trước ta dùng hủy diệt Ái Nhĩ Tiên Khắc đều là cấm chú cùng cấp bậc.

Ma giới công chúa trên khuôn mặt xuất hiện thần tình kinh khủng, thân thể yêu kiều lập tức như thiểm điện bắn thẳng lên không trung, trong chớp mắt tránh khỏi hàn khí đang lan rộng, nhưng trên đôi trăn trắng như tuyết của nàng cũng đã kết thành một lớp băng mỏng. Dưới ánh sáng “Ác ma hắc nhật” lấp lóe tạo nên một cảnh tượng huy hoàng.

Thừa thắng truy kích, hai tay ta nắm thành quyền đấm mạnh vào đất, trong khu vực đang bị băng tuyết bao phủ, đá vụn cùng các vật thể khác dưới cơn chấn động trong lòng đất bắn thẳng về ma giới công chúa như những viên đạn.

Đấy chính là “Đại địa siêu chấn động” trong địa hệ ma pháp.

Vì để chống cự lại hàn khí của “Tuyệt đối linh độ không gian” ma giới công chúa đã tiêu tốn hết toàn bộ ma lực, lúc này chỉ thấy miễn cưỡng tạo ra hắc ám quang cầu hộ thể, so với trước hiển nhiên đã yếu hơn rất nhiều.

Lực lượng của hàng ngàn đá vụn cùng các vật thể kích trúng quang cầu, quang cầu tức thì tan vỡ, ma giới công chúa từ không trung rơi thẳng

xuống.

Chỉ nghĩ một đại mỹ nữ như hoa như ngọc từ trên không rơi xuống mặt đất lạnh lẽo, tim ta đã không thể chịu đựng nổi, ngay trước khi nàng ta rơi xuống ta vội triệu tập thủy nguyên tố hình thành một cái đệm bằng nước, thân thể yêu kiều của công chúa rơi xuống đệm nước, thủy hoa tung tóe khắp không trung.

Lại thấy khuôn mặt tuyệt mỹ của ma giới công chúa tái đi, thân thể yêu kiều trong nước lạnh đã phát run, lòng ta đau như cắt, nàng giờ thật khác xa con người thực lực hải nhân kia.

Ta trời sinh đã không có sức đề kháng với mỹ nữ, hơn nữa lại là loại đại mỹ nữ hiếm có trên thế gian, ta ôm lấy eo nàng dùng tay nâng đầu nàng lên, từ trong tay kim quang chớp sáng, dùng "Hồi phục quang" trị liệu cho thương thể nàng, khôi phục lại lực lượng cho nàng.

Ma giới công chúa trong đôi mắt lộ ra dị quang, rồi nhắm chặt lại, trên khuôn mặt hiện ra thần thái bình tĩnh.

Nhìn khuôn mặt công chúa đã có chút hồng hào, ta dùng "Hồi phục quang" rút tay lại, nói "Công chúa, ta cũng vì sơ xuất mới đến nhằm ma giới, không hề có ác ý, lúc trước lại còn đả thương nàng, thực là có lỗi, nhưng cũng mong công chúa mang tội hạ tới "Chuyển di chi môn", để tại hạ có thể trở về nhà

Công chúa mở mắt nhìn chăm chăm vào ta, ta thậm chí cảm giác quái lạ, lại không nghĩ ra trên người mình có chỗ nào không đúng.

Đôi tay thanh tú của công chúa đột nhiên giơ ra, nắm lấy tay phải của ta.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11: Phi Ni Khắc Thất Thế

Bọn cấm quân thị vệ đã phát hiện ra chúng ta nghênh ngang tiến tới tấm cung liên lao tới ngăn cản,ta lại chẳng muốn cùng bọn chúng dây dưa nên triệu tập bảy tên siêu cấp khô lâu long kỵ binh từ dị thứ nguyên không gian ra đối phó, chỉ đáng thương cho bọn vương cung cấm vệ quân ,chúng căn bản không chịu nổi một kích đã tan xác a,có siêu cấp khô lâu long kỵ binh mở đường nên chúng ta không còn trở ngại tiến thẳng tới tấm cung

Bất quá do chúng ta gây ra náo động quá lớn nên khi tới cử tấm cung đã có vô số vệ sĩ và ma pháp sư đứng của cung đợi chúng ta tự đâm đầu vào lưới của chúng a.

Ca Ny liền tiến lên trước chúng ta ,hướng tới bọn vệ sĩ quát lớn “ Quang Đào – Phi Ni Khắc phát động bạo loạn ,bắt giam quốc vương ,mưu đồ tạo phản đã rõ ,các người lại muốn theo hã làm tội nhân thiên cổ của Lai Nhân Quốc sao?”

Địa vị của Ca Ny trong quân đội của Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc vô cùng lớn nên khi nàng vừa thốt lên đã gây sự xao động trong đám vệ sĩ tấm cung,bỗng một gã đại hán la lên “ Các huynh đệ,đừng nghe nàng ta nói hàm hồ,thẳng làm vua,thua làm giặc, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, hiện tại Quang Đào thân vương điện hạ đã nắm binh quyền trong tay,việc đăng cơ chỉ trong nay mai,bọn ủng hộ lão phế vương còn được mấy người,đi theo Quang Đào thân vương điện hạ mới là lựa chọn sáng suốt của chúng

ta, chúng ta hãy xông lên bắt sống Ca Ny-Tuyết Lan Đặc để làm quà cho ngày đăng cơ của điện hạ."

Con người dù sao cũng chỉ chú ý tới cái lợi trước mắt, nhìn bề ngoài thì chúng ta có vẻ là bất lợi nên bọn vệ sĩ nhanh chóng đã có lựa chọn. Bọn ma pháp sư bắt đầu phát ra ma pháp công kích về phía chúng ta, hỏa cầu, quang đạn, phong tiễn, thủy tiễn phóng về phía chúng ta mà không chừa lấy một chỗ hở a, theo đó bọn vệ sĩ cũng lao tới chỗ chúng ta, lúc này thì cuộc chiến đã không thể tránh được rồi.

Các đợt công kích đó căn bản là không cần chúng ta ra tay, tên thổ khô lâu long kỵ binh cùng toạ kỵ long khô lâu toạ kỵ của hắc tiễn tới trước dùng cốt thuẫn ngăn tiếp các đợt ma pháp công kích, ma pháp năng lượng bị dồn nén lại một chỗ tạo ra một vụ nổ kinh nhân, tuy vậy bộ thổ khô cốt binh long kỵ binh ở trung tâm của vụ nổ lại chẳng có một chút tổn hại

Còn quang minh khô lâu long kỵ binh tiến lên trước chúng ta triệu tập một quang minh kết giới, những ma pháp công kích nào vượt qua được thổ khô cốt long kỵ binh đều bị kết giới chặn lại

Phong, hỏa, lôi khô cốt long kỵ binh ngồi trên các bộ long cốt nhắm đám vệ sĩ lao tới, tiếng la hét cùng tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng khi những bộ khô lâu bắt đầu chém giết.

Hắc ám khô lâu và thủy khô lâu ở lại bên cạnh để hộ vệ cho chúng ta, toàn thân phát ra hai luồng hắc sắc và lam sắc quang mang, toát ra một vẻ lạnh lẽo chết chóc khiến cho ai nhìn thấy cũng phải khiếp sợ, Băng Tuyết công chúa tuy biết chúng là khô lâu do ta tạo ra nhưng cũng không khỏi sợ hãi mà nép vào lòng ta.

Phong cốt khô lâu long kỵ binh ngồi trên bộ long khô lâu hóa thành vô số tàn ảnh tung hoành trong đám vệ sĩ như chỗ không người, mặc sức chém

giết khiến bọn vệ sĩ ngay cả phản ứng cũng không kịp,căn bản là không thể chạm được vào hắn.

Toàn thân hỏa cốt khô lâu long kỵ binh bao trùm bởi hoả diễm khiến cho bọn vệ sĩ xung quanh bị thiêu cháy thành than.

Lôi cốt khô lâu long kỵ binh tấn công bọn ma pháp sư,bản thân là sự tập hợp của lôi nguyên tố nên nó mang trong mình sự đối kháng với ma pháp rất mạnh, công kích của bọn ma pháp sư căn bản không thể gây thương tổn cho nó,hơn nữa nó lại phóng thích lôi điện, thật đúng là một cơn ác mộng đối với lũ ma pháp sư a.Rất nhanh chóng thi thể của bọn vệ sĩ và ma pháp sư đã chất đầy trước tấm cung,thảm trạng đó khiến ta và chúng nữ không khỏi cảm thán a.

Đứng trước những bộ khô lâu long kỵ binh như tử thần chỉ biết chém chém giết giết, phân nửa số vệ sĩ tấm cung đã nhanh chóng bị tiêu diệt , bọn vệ sĩ còn sót lại không còn ý chí chiến đấu mà quay đầu bỏ chạy vào trong , để lại ở cửa tấm cung đầy ngẹt thi thể,ta liền lệnh cho lũ khô lâu long kỵ binh ở bên ngoài giữ cửa,sau đó mang theo Ca Ny và chúng nữ tiến vào tấm cung.

Vừa đi qua được ba dãy hành lang chợt có một đạo bạch quang phóng về phía ta,thế tới nhanh như thiểm điện.Không cần ta ra tay,Lị Vị Nhã ở bên cạnh ta đã kêu lên một tiếng,huy kiếm chém vào đạo bạch quang, đạo bạch quang rơi xuống đất hiện ra một thanh khô cốt trường mâu.

Á Dạ kêu lên “A” một tiếng ,buồn cười nói “ Vong linh ma pháp tạo thành ‘Bạch cốt trường mâu’ a,chủ nhân , xem ra bên trong có một vị vong linh ma pháp sư đó”.Vừa nghe thấy lời đó ,Lị Vị Nhã ,Ca Ny cùng Băng Tuyết công chúa không khỏi có chút tiểu ý,đường đường là Ma Thần vương cùng với Ma giới đệ nhất công chúa lại có một vong linh ma pháp sư dám tới tập kích chúng ta,thật là không biết tự lượng sức a.

Một làn gió âm lãnh từ phía trước chúng ta thổi lại, theo đó là một cái bóng chậm rãi tiến tới, cuối cùng là một lão đầu mặc hắc bào xuất hiện trước mắt chúng ta. Ta nói với chúng nữ: “Xuất hiện với bá khí như vậy quả là không tồi, chỉ là không biết bản lĩnh của hắc thể nào, hy vọng là không quá kém cỏi”

-

Băng Tuyết tiểu nữ vương cười duyên: “Lai à, chàng cũng thật là quá coi thường vị đại thúc này đó, nhìn trang phục của lão thì chắc lão là một vị vong linh đại pháp sư a, hiếm có a, nói không chừng có khả năng cũng tiếp được của chàng một, hai chiêu đó.”

Ca Ny vội nói “Giao hắc cho muội đi, từ trước tới giờ ta chưa từng cùng một vong linh pháp sư giao thủ bao giờ...”

Chúng ta lúc này ồn ào thương lượng như chốn không người, căn bản là không để tên vong linh pháp sư vào mắt, đại vong linh pháp sư này ra mặt vốn là để tạo áp lực cho đối phương, ai dè chúng ta cứ như không nhận ra sự tồn tại của hắc, lại ở nơi này hi hi hô hô nói chuyện.

"Uy.....uy....."

Đại vong linh pháp sư này tự nhiên không nhin được la lên một tiếng, lão muốn đám người đó, nhất là đám mỹ nữ kia phải chú ý tới lão, nhưng cũng chỉ phí công bởi căn bản chúng ta không thèm để lão vào mắt. Mắt thấy tên nam tử kia không hề cố kỵ lại ôm ấp một tuyệt sắc mỹ nữ thân mang khái giáp vào lòng, thân mật đặt lên môi nàng một nụ hôn khiến lão nộ khí xung thiên hét lớn:

"Các người...bọn tiểu bối chẳng biết sống chết kia, dám khinh thị ta sao, ta sẽ cho các người nếm sự lợi hại của ta, sống chẳng bằng chết..."

Đang nói chuyện thì một cỗ hắc khí từ thân hình của hắc thoát ra, bay lên không trung ngưng tụ thành hình một kẻ mang một cây lưỡi hái, đích thực là hình ảnh của một tử thần a, theo đó là luồng gió âm lãnh tỏa ra xung quanh, hình ảnh tử thần liền công kích về phía bọn ta. Đây chẳng phải là chung cực cấm chú vong linh ma pháp “Tử thần hiện” sao, để ngưng tụ thành một tử thần cần phải có lượng vong linh tử khí cực cao, dù thấy tên vong linh pháp sư này thật sự là có năng lực a.

Đáng tiếc là hắc lại gặp phải ta, ta vẫn điềm nhiên ôm chặt Ca ny trong lòng, tay phải vẫn đùa bỡn trên bộ ngực nhu nhuyễn, thật là thống khoái a, lúc này dù là tên tử thần đang lao tới nhưng bọn Á Dạ vẫn điềm nhiên, ý muốn chứng kiến ta xuất thủ, ta khó chịu hừ lạnh một tiếng nhưng không buông Ca Ny ra mà điềm nhiên đặt một nụ hôn lên đôi môi đỏ mọng của nàng. Ngay khi tên vong linh tử thần đến gần ta thì một ngọn lửa đỏ rực từ người ta thoát ra hóa thành một thiên sứ bốn cánh mỹ lệ tuyệt trần, hắc sắc của tử thần khi vừa tiếp xúc với ngọn lửa màu đỏ đậm của “Huyết Hồng Thiên Sứ” thì đã biến thành bụi mù tiêu tán trong không trung, sau đó thân thể mềm mại của hoá thiên sứ bay vòng quanh ta sau đó từ từ bay về phía vong linh ma pháp sư đang trợn mắt há mồm nhìn ta.

Đại vong linh ma pháp sư khi trong lúc tức giận không thể kiềm chế sử dụng ma pháp “Tử Thần Hiện”, trong lòng lão không khỏi có chút hối hận, tên nam tử kia tuy nói là dùng ma pháp này tiêu diệt hắc cũng không có gì nào đáng bàn, nhưng mà còn đám mỹ nữ trong lòng hắc nếu cũng bị tử thần hóa thành đồng thịt không khỏi là phí hoài sao, mà khi đã sử dụng ma pháp đó thì ngay cả hắc cũng vô phương cứu kịp.

Thế mà khi “huyết hồng thiên sứ” từ trong người ta bay ra, chỉ trong nháy mắt đã làm chung cực ma pháp “Tử thần hiện thân” của lão tiêu tán khiến hắc nhất thời không thể tin vào sự thật trước mắt, tới khi lão tỉnh táo lại thì “Huyết Hồng Thiên Sứ” đã bay tới đỉnh đầu hắc rồi.

Đại vong kinh pháp sư kinh sợ hô lên một tiếng,tay phát ra một cái “bạch cốt trường mâu” đâm vào huyết hỏa trước mặt,nhưng trường mâu tịnh không gây tổn hại gì, mà lại đâm xuyên qua ,nỗi sợ hãi tràn ngập trong lòng lão vong linh ma pháp sư,lão trơ mắt nhìn ngọn lửa ôm lấy thân lão rồi lão cái gì cũng không cảm thấy nữa , vì thân đã hóa thành hơi mất rồi.

Á Dạ thấy vậy nói với ta “ Loài người để có thể đem vong linh ma pháp tu luyện tới trình độ này đã cực khó khăn rồi,chỉ tiếc cho hãn gặp phải chúng ta.”

Băng tuyết tiểu nữ vương lại nói “ Nếu ta đoán không nhầm đây chính là Ngang Lai Tư,vốn là một trong thấy đại ma pháp sư của Thánh Ma đại lục ,chỉ vì hãn thường giết người vô tội,lại suốt đời theo đuổi vong linh ma pháp,sau khi bị tước danh hiệu thì thất tung không còn dấu vết,nay hãn chết ở đây, âu cũng là số phận của lão .”

Cái chết thảm của đại vong linh ma pháp sư vừa rồi hiển nhiên làm cho lũ sứ giả sau lưng hãn cuống cuồng tháo chạy,chỉ nghe thấy từ phòng ngủ vang lên tiếng bước chân gấp rút và tiếng đổ vỡ của đồ đạc.Ca Ny nhíu mày, nói : “ Xem ra Quang Đào thân vương muốn chạy trốn ,có lẽ trong phòng ngủ có mật đạo thông ra ngoài.”

Ta cũng ý thức được điểm này nên lắc mình vọt tới cửa phòng ngủ, lập tức hai gã kim giáp kiếm sĩ ở hai bên huy kiếm đâm tới, kiếm khí phá không bay tới, hiển nhiên là kiếm sĩ cao thủ,ngay lập tức “ huyết hồng thiên sứ” bên cạnh ta liền nắm lấy hai thanh trường kiếm, hai thanh trường kiếm bằng tinh cương liền hóa khí biến mất, luồng nhiệt hỏa theo đó mà làm hữu thủ của hai tên kim giáp kiếm sĩ biến thành hơi tiêu tán mất

Ta nhảy ngay vào phòng ngủ, chỉ thấy trên tường lộ ra một cái tiểu động, đồ đạc xung quanh bị đổ vỡ vương vãi khắp phòng, trong đó một kẻ thân hình quá khổ đang cố hết sức nhét cái thân hình mập mạp của hãn vào cái tiểu động đó,nhưng thân hình của hãn thật quá khổ a, hãn bị mắc kẹt tại đó

muốn xuống không được muốn lên không xong. Đại khái hẳn chính là Quang Đào thân vương a.

Hai gã kim giáp chiến sĩ cố nén cơn đau,huy quyền tấn công tới ta, nhưng ngay lập tức “huyết hồng thiên sứ” liền bay đến chặn trước mặt họ,đau khổ đã nếm qua khiến hai người sợ hãi cuống quýt thay đổi cước bộ,khiến họ lảo đảo ngã xấp xuống,hơn nữa họ lại là cao thủ nội công nên khiến chân khí tán loạn mà bị nội thương , nhưng thương tổn này so với vết thương do “ Huyết Hồng Thiên Sứ” gây ta vẫn còn là nhẹ a.

Ca Ny nhảy vào phòng ngủ vừa thấy hai gã kim giáp chiến sĩ ,nhất thời tức giận quát lên : “Ngay cả các người cũng phản bội quốc vương bệ hạ sao? Uổng cho bệ hạ luôn đối tốt với các người,lại phong cho làm tả hữu thị vệ bên cạnh ngài,các người thật sự nên chết đi mới phải.”

Nàng xoay tròn trường kiếm,kiếm chiêu như biến thành đóa hoa nở ập tới hai tên kiếm sĩ,thân kiếm phát ra một kiếm khí kì dị ,vừa sáng lạn như hoa nở vừa mang khí thế của thiên binh vạn mã tiến về phía để quyết chiến cùng địch nhân vậy. Đây là kĩ sĩ kì chiêu “Công sát” của kĩ sĩ chi hoa Ca Ny, một chiêu " Công Sát" khiến không gian như bị xé rách ,làm nổi lên một cỗ khí tức dao động cực mạnh. Sắc mặt của hai gã kim giáp kiếm sĩ kinh hãi đến thất sắc,bọn họ vốn là hai kiếm thủ đứng đầu Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc,được Phi Ni Khắc Thất Thế yêu mến mà phong cho làm tả hữu thị vệ,nhưng họ lại bị Quang Đào thân vương mua chuộc mà theo hẳn , bắt nốt Phi Ni Khắc Thất Thế,nay thấy kiếm thế của Ca Ny đang công tới đầy uy mãnh , đã biết là báo ứng tới rồi.

Với thân thủ của bọn họ , vốn có thể cùng Ca ny liều mạng đối kháng, nhưng lúc trước bọn họ trước đã bị Huyết Hồng Thiên Sứ thiêu mất cánh tay,sau lại tự mình gây ra nội thương , nên đến bây giờ đã vô lực phản kháng ,lực lượng tinh thần chứa đựng trong trường kiếm chỉ trong nháy mắt đã xuyên qua khải giáp mà xâm nhập vào nội thể , lấy đi tính mạng của hai người , sắc mặt của tên thân vương mập mạp bị mắc kẹt trong bí đạo tái

xanh,miệng há ra ngáp ngáp không khí, Ca Ny nhin không được vừa buồn cười vừa nói : “ Bí đạo này chắc là do quốc vương bệ hạ chuẩn bị sẵn cho mình, vóc người của quốc vương bệ hạ thanh mảnh chứ đâu có như tên Quang Đào thân vương mập mạp này...”

Nhìn bộ dạng của Quang Đào thân vương như vậy, bọn Á Dạ ,Lị Vị Nhã và Băng Tuyết tiểu nữ vương cũng nhin không được phải mỉm cười, đến ngay cả trên môi của Huyết Hồng Thiên Sứ cũng hiện lên một nụ cười. Ta đánh một chưởng về phía vách tường ,bức tường bị chưởng phong chấn vỡ thành bụi phấn , khiến cho Quang Đào ngã lăn ra đất.

Cái này là do ta làm giống như loại tiểu thuyết võ hiệp ,bắt chước các vị nhất lưu cao thủ đánh ra một thế “phách không chưởng” lại dùng ma đầu khí tương tự chưởng phong đánh ra nên có vẻ rất chân thật.

Ca Ny kề kiếm vào cổ tên Quang Đào thân vương lạnh lùng nói : “ Người là tên phản quốc,dù có chết trăm lần cũng không hết tội,người bắt nốt bệ hạ tại nơi nào,nói !”

Trên thân kiếm phát ra luồng hàn khí nhất thời làm Quang Đào thân vương dựng cả tóc gáy,toàn thân hăn run rẩy,một trăn xú khí từ thân hăn truyền đến,chỉ thấy bên dưới chân hăn đã xuất hiện một dòng chất lỏng

-Hăn.....đã.....đã

Biểu tình của Ca Ny và chúng nữ vừa thẹn vừa tức lại có đôi phần tiểu ý,vội vàng chuyển thân ra phía xa.Ta thân là nam tử hán cũng cảm thấy mất mặt thay cho hăn,liền đọc các tin tức muốn biết trong đầu hăn, rồi sau đó tổng luôn hăn tới ma giới, nghĩ tới thân hình to béo của hăn tới chỗ lữ ma thú chắc hăn rất được hoan nghênh a

Điều làm ta cảm thấy ngoài ý muốn là nơi nhốt Phi Ni Khắc Thất Thế chính là trong bí đạo này, chắc hẳn hẳn sợ có người xông vào địa lao trong hoàng cung để cứu Phi Ni Khắc Thất Thế nên mới ra lệnh cho hai tên kiếm sĩ phản bội nhốt lão vào đó, lại cho hai tên này ở gần đó để giám thị, lúc chạy trốn cũng chạy theo đường đó, ắt hẳn muốn lấy lão làm con tin, có thể thấy tâm cơ của Quang Đào thân vương không nhỏ a, tiếc là lá gan của hẳn lại không lớn như thế, khiến cho toàn thể nam nhân bọn ta mất thể diện a.

Dọn hết lớp đá vụn ở xung quanh,ta cùng chúng nữ tiến vào trong,bí đạo này quả là rất cao nhưng lại hơi chật hẹp,tuy nhiên cả năm người chúng ta đi vào cũng không hề có cảm giác ngột ngạt, hệ thống thông khí ở đây quả nhiên rất tốt.Lòng đất đột nhiên bị chấn động mạnh,trên vách động và trên mặt đất xuất hiện nhiều vết nứt vỡ, Băng Tuyết tiểu nữ vương sợ hãi nắm lấy tay ta ,nói khẽ “ Lai ,nơi này có sụp được không ?”

Ta cười khở nói : “ Không có gì đâu,đây là do dư chấn của thổ hệ ma pháp 'Địa Liệt Bạo Viêm Trùng' ,chúng ta ở nơi này sẽ không bị ảnh hưởng gì,xem ta bọn Ma giới lao công muốn phá hủy cả thành trì này đây”

Ta gật gật đầu , phát ra một cái ' chiếu minh quang cầu' để chiếu sáng,chúng ta tiếp tục tiến về phía trước, một phòng giam nhỏ xuất hiện trước mắt chúng ta,bên trong là một gã râu tóc bù xù ,thật sự là gầy gò a, Á Dạ liền nhỏ giọng nói “ Hẳn chính là Phi Ni Khắc Thất Thế sao? Hai huynh đệ hẳn quả thật là thú vị, một tên lại mập ú như lợn, một tên gầy như cây sào, thật là dị tướng nha !”

Tên nam tử nọ thấy có người đến vội chạy ra xem,nhờ chiếu minh quang cầu hẳn nhìn thấy Ca Ny ,hắn nhất thời kích động vội kêu lên “ Tuyết Lan Đặc nguyên soái, bốn vương ở chỗ này,mau tới cứu ta...”

Lị Vi Nhã liền đưa băng tinh kiếm cho Ca Ny, Ca Ny lắc mình lao tới bên song sắt, một kiếm chặt đứt song sắt. Sau đó lại một kiếm chém đứt

xiềng xích trên thân Phi Ni Khắc thất thế, Lai Nhân Cáp Đặc quốc vương cuối cùng cũng được tự do

Quang Huy - Phi Ni Khắc thất thế đi ra khỏi nhà lao hét lớn:

- Ha ha ha ..... ta rốt cục cũng được tự do rồi, Quang Đào - Phi Ni Khắc, người... tên phản nghịch bại hoại, người không chỉ có oán vị mà còn hại ta thành ra thế này, ta quyết sẽ không buông tha cho người ....."

Ca Ny liền nói:

- Khải bầm bệ hạ, loạn vương Quang Đào - Phi Ni Khắc đã bị tiêu diệt, trước mắt quân đội của chúng ta đang cùng đám loạn quân kịch chiến, thắng lợi chắc chắn sẽ thuộc về chúng ta thôi.

Quang Huy - Phi Ni Khắc thất thế nghe vậy không khỏi mừng rỡ, cười lớn:

- Việc này thật sự là ông trời có mắt, Tuyết Lan Đặc nguyên soái người không hổ là niềm kiêu hãnh của Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc, bốn vương muốn đi xem bọn loạn đảng bị phanh thây xẻ thịt, giết đến xương cốt chúng cũng không chừa lại

Vốn trầm mặc không nói gì từ nãy giờ, ta đột nhiên lên tiếng:

- Quốc vương bệ hạ, trước hết người đừng nên ra ngoài, ta là chân chánh chủ nhân ở đây còn không có lớn tiếng thế....

Quang Huy - Phi Ni Khắc thất thế lúc này mới ý thức được sự tồn tại của ta, hẩn đưa mắt nhìn trước tiên là đám Á Dạ, Lị Vi Nhã và Băng Tuyết tiểu nữ vương (hẩn đối với Băng Tuyết tiểu nữ vương thường có thái độ khinh thường, nên khi có sự tình gì liên quan tới mỗi bang giao hẩn thường giao cho Long Đạt đi nghị sự, còn hẩn chân chính chưa bao giờ gặp mặt

nàng). Trước vẻ tuyệt mỹ của ba mỹ nữ khiến hần thất thần trong chốc lát, lập tức hướng tới ta quát lên:

- To gan, người là kẻ nào? Sao dám đứng trước mặt bốn vương thốt lên những lời đại nghịch này hả?

Ta cười lạnh, không trả lời hần mà hướng Ca Ny nói: “Ny ,lại đây.”

Ca Ny biết ta nghĩ gì, liền tiến lại phía ta, mắt liếc nhìn ta một cái rồi tiến tới nép vào trong lòng ta, loại ôn nhu kiều mỹ này thật khiến cho kẻ khác hoa mắt nha.

Quang Huy – Phi Ni Khắc thất thế trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng trước mắt, căn bản là hần không thể tin vị mỹ nữ đệ nhất chiến thần “Ky sĩ chi hoa” Ca Ny - Tuyết Lan Đặc đang dựa vào trong lòng tên nam tử kia, đã thế ngạo khí cùng bá khí của một kị sĩ cũng biến mất thay vào đó là khí chất nhu mì thuần túy của một nữ nhân.

Hần quả thật không dám tin những gì mình đang nhìn thấy, loại khí chất nhu mỹ, kiều mỹ thuần túy nữ nhân này hần căn bản chưa bao giờ nghĩ tới có thể xuất hiện trên người nữ nhân này, người mà luận về tài trí, dũng khí hay sức mạnh đều vượt xa lũ nam tử.

Nhưng hôm nay, ngay tại đây hần lại đang cảm nhận thấy, điều này khiến cho hần nghi hoặc hần có lẽ đang sống trong một ảo giác chăng?

Ta làm thế trước mặt hần tất nhiên là có dụng ý, Ca Ny rất thông minh đương nhiên cũng hiểu dụng ý của ta, nên cố ý thể hiện thái độ kiều mỹ mê hoặc lòng người này, nếu không với tính cách của nàng ta tuyệt đối sẽ không tỏ thái độ thân mật âu yếm như vậy với ta trước mặt người ngoài.

Quả nhiên thấy Ca Ny đối với ta như vậy địa vị của ta trong mắt Phi Ni Khắc thất thế đại tăng, từ một tiểu nhân vật tầm thường không đáng để mắt tới trở thành một kẻ cao thâm khó lường, thâm bất khả lộ. Kẻ có thể khiến

“Ky sĩ chi hoa” mê luyện tất không phải là kẻ tầm thường nha (Hắn hiểu rất rõ tính cách và thực lực của Ca ny, nên khi thấy nàng mê luyện ta như vậy thì cảm thấy vừa khó hiểu lại vừa khiếp sợ)

Ta vuốt nhẹ mái tóc màu hoàng kim của Ca Ny rồi nói:

- Quốc vương bệ hạ, ta mới chính là người đến cứu người ra khỏi đây. Tất nhiên, nếu người không tin ta cũng có thể đem người nhốt trở lại, nếu người muốn ta còn có thể làm cho người thảm hại hơn thế gấp vạn lần.

Thấy Phi Ni Khắc thất thế sắc diện vô cùng kém, dường như khuôn mặt đã mất đi chút huyết sắc, Ca Ny vờ nép chặt vào ngực ta khẽ nói:

- Lai à, chàng không nên đe dọa bệ hạ. Quốc vương bệ hạ vừa rồi là nói đùa với chàng thôi, tên phản loạn Quang Đào thân vương cũng là do chàng tiêu diệt, người không cần phải sợ hãi chàng....

Phi Ni Khắc thất thế vẫn run rẩy hỏi :

- Người...người ...rốt cục thì người là ai..?

Ta cười mỉm nói : “Ta là Ngô Lai, ‘Ma Thần vương’ Ngô Lai.”

Phi Ni Khắc thất thế hiển nhiên đã biết Ma Thần Vương Ngô Lai là ai, vốn trên khuôn mặt còn chút huyết sắc nhất thời đã trắng bệch ra, vẻ mặt khiếp sợ như gặp quỷ, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng (may mà chưa đại tiểu tiện như ông em), cứ như theo lời của các vị thiên sứ thì ‘Ma Thần Vương’ chính là nhân vật đứng thứ hai ở Ma giới, chỉ đứng sau Ma Vương Lộ Tây Pháp. Thực lực của hắn cường hãn vô bì, vô cùng hung bạo tàn ác, giết người không ghê tay, hôm nay thấy kẻ khủng bố đó đang đứng trước mặt mình nhất thời làm đầu óc hắn tràn đầy sự sợ hãi.

Xem ra lá gan của hắn đích thực so với đệ đệ của hắn thì lớn hơn một chút, chí ít là hắn trước mặt ta không có sợ đến tiểu tiện ra quần mà chỉ

đứng ngậy ngốc một chỗ mà nhìn ta thôi.

Ca Ny vội nói :

- Bệ hạ người không cần phải sợ hãi như thế, chàng tới đây để cứu ngài tất sẽ không để cho ngài chịu một chút tổn thương nào. Phải không Lai ...?

Ta vốn muốn uy hiếp tên Phi Ni Khắc thất thế này, thậm chí là ngược đãi hẳn để đạt được mục đích của ta, thế nhưng những lời vừa rồi của Ca Ny lại khiến ta khó thực hiện được ý định đó.

Ta cảm thấy có chút bực bội liền nắm tay Ca Ny kéo về phía ta, dùng tay còn lại phát mạnh vào kiêu đôn nảy nở của nàng, Ca Ny kiêu mị kêu lên một tiếng, đôi mắt mỉa mai nhìn ta một cái, trong mắt đã long lanh ngấn lệ, thật là ánh mắt làm động lòng người.

Ta liền cảm thấy có chút hối hận, liền thả tay Ca Ny ra, hướng về Phi Ni Khắc thất thế nói:

- Ta cứu người tuyệt đối không có yêu cầu gì ngoài việc muốn người giải trừ minh ước với thiên sứ giới, liệu có được chăng?

Phi Ni Khắc thất thế tuy bị ta dọa cho chết khiếp nhưng vẫn còn một chút tỉnh táo, nghe ta nói vậy không khỏi có vẻ nghiêm trang nói:

- Việc này không phải là người muốn đưa Lai Nhân Cáp Đặc quốc chúng ta vào tử lộ sao? Một khi thiên sứ giới biết chúng ta đầu phục Ma giới thì liệu họ có tha cho vương quốc của ta không, điều này quả thật là không thể đáp ứng.... không thể... đáp ứng được.

Ta liền trấn an hẳn:

- Ta chỉ yêu cầu các người bỏ minh ước với Thiên sứ giới để trở thành một nước trung lập chứ không bảo các người đầu nhập Ma giới, thiên sứ

giới luôn rêu rao chúng là chính nghĩa nên với nước trung lập như các người tuyệt đối sẽ không có đủ lý do để ra tay.

Phi Ni Khắc thất thế trên mặt lúc này mới có vẻ thư giãn được một chút,nói: “ Người,..chắc chắn chứ?”

Ta có một chút bực mình không nhịn được nạt hăn:

- Chẳng lẽ ta lại lừa gạt người sao? Ngay cả nếu thiên sứ giới dám tìm người hỏi tội ta bảo chứng Ma giới sẽ đứng sau giúp đỡ người, làm chỗ dựa cho người,người còn sợ cái gì nữa?”

Ca Ny vội nói thêm vào :

-Bệ hạ, ngày nay Tứ đại vương quốc trừ chúng ta, còn lại đều đã về phe Ma giới, nay chúng ta mà đứng trung lập thì điều này chẳng phải rất tốt hay sao? Bệ hạ, người không nên do dự nữa.

Lời Ca Ny nói tất nhiên là có hiệu quả, lại thêm ta vừa hứa hẹn vừa uy hiếp khiến cho Phi Ni Khắc thất thế không chần chừ được nữa, cuối cùng hăn cũng đưa ra quyết định,trên mặt hăn liền có vẻ hồng thuận lại,giống với lúc bình thường. Hăn hướng ta nói:

- Thôi được! Vận mệnh của lai nhân cấp đặc vương quốc từ hôm nay sẽ ở trong tay người. Hy vọng người đừng quên những gì mình đã hứa với ta hôm nay.

Sự chuyển biến của hăn nhất thời làm cho Á Dạ, Lị Vi Nhã, Băng Tuyệt tiểu nữ vương trong lòng cảm thấy kinh dị, mà Ca Ny vẻ mặt cũng có chút khó tin. Sự thật thì Phi Ni Khắc thất thế mặc dù không phải một vị quân vương anh minh thần vũ nhưng quyết không phải là kẻ nhu nhược như hăn vừa thể hiện. Hăn biểu hiện vẻ khiếp sợ vô cùng trước mặt ta là cố ý muốn khơi dậy trong lòng ta ý nghĩ coi thường không thèm giết hăn, bây giờ hăn mới chính thức khôi phục lại khí chất vương giả của mình. Chẳng trách Lai

Nhân Cáp Đặc vương quốc lâu nay rất cường thịnh, nguyên lai quốc vương cũng là một lão hồ ly a.

Cũng may Long Đạt đã từng nói qua với ta về tên Phỉ Ni Khắc thất thế này, tên Phỉ Ni Khắc thất thế vừa rồi và tên Phỉ Ni Khắc thất thế. Qua lời Long Đạt thật là khác xa nhau a, nên ta vốn vẫn âm thầm để ý lão, hoàn toàn không bị hấn lừa gạt. Ta đưa tay cùng Phỉ Ni Khắc thất thế vỗ tay lập thể , lịch sử sau có lưu lại cái “

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 12: Ma Nữ Thần Bình

Ta mặc dù không biết nàng ta muốn gì, nhưng xem ra nàng ta không có chút ác ý, nên cũng để mặc cho nàng ta, chỉ nhìn xem nàng ta rốt cục định làm gì.

Đột nhiên, công chúa đưa ngón tay ta vào trong đôi môi anh đào, một cơn đau kịch liệt từ ngón tay truyền tới, không ngờ ngón tay ta lại bị hàm răng ngọc của nàng cắn mạnh,

Ta theo bản năng định rút ngón tay, nhưng bàn tay thanh nhã của công chúa lại nắm chặt không bỏ, huyết dịch nhỏ ra đôi môi anh đào, màu đỏ lộ rõ trên làn da trắng.

Ta hừ nhẹ định sử dụng ma pháp, nhưng đôi mắt trong sáng mỹ lệ của nàng khiến ta cảm thấy không có chút địch ý, vì thế ta chịu đựng cơn đau từ ngón tay, lặng lẽ nhìn từng cử động của tuyệt sắc giai nhân

Công chúa rút ngón tay ta khỏi miệng, sau đó giơ ngón tay ta chỉ lên trán nàng, ngâm lên “Hắc ám đại ma thần a, ta ma giới công chúa Á Dạ Hà Lộ Tây Pháp lập kế ước, người trước mặt này chính là chủ nhân của ta, cùng với chủ nhân máu huyết liên thông, nếu như trái lời, thì xương cốt cũng không còn.”

Từ người nàng phát xuất một đạo ô quang, tiên huyết từ ngón tay ta trong ô quang biến hóa thành một phù hào kì quái.

Ta mặc dù không nhận ra phù hào ấy,nhưng kiến thức thông thường nói với ta,đây là ấn kí của một chủng loại khế ước,theo chú văn công chúa vừa ngâm,không phải biểu thị là.....

Ta cực kì kinh ngạc vội vàng rút tay lại,công chúa lại không hề cản trở,đôi mắt thăm thăm của nàng nhìn sâu vào trong mắt ta

Ta trầm giọng nói “Công chúa,người vừa làm gì vậy?”

Ánh mắt công chúa không rời khỏi ta,nói “Ma giới hoàng tộc nữ nhân có một quy định,nếu như nữ nhân bị nam nhân đánh bại đồng thời lại được cứu bởi hãn,thì nữ nhân đó phải tôn nam nhân đó là chủ nhân,vừa rồi ta dùng tiên huyết người hoàn thành chú văn “Tích huyết chi thế” ,người còn ta sống,người mất ta vong,người đã là chủ nhân của đệ nhất ma giới công chúa Á Dạ Hà Lộ Tây ta.”

A?Cũng có loại chuyện tốt thế này sao?Ta vô cùng vui sướng nhìn đại mỹ nữ trước mặt,hỏi lại “Nàng chính là thị nữ của ta?phục tùng mọi mệnh lệnh của ta?”

Á Dạ công chúa kiên định gật đầu.

Hey heh heh,thực là thần thái bay bổng,lại tựa như là một giấc mơ vậy,ta vội vàng ngăn không cho nước miếng chảy ta,nở nụ cười sắc ma nói “Vậy nàng cởi quần áo ra đi,cho ta được nhìn rõ cơ thể nàng nhé”

Tức thì,Á Dạ khuôn mặt mỹ lệ liền tái nhợt,nàng ta sao có thể tưởng tượng người đủ sức đánh bại nàng ta,một đại ma pháp sư có thể liên tục phát ra bốn cấm chú lại đưa ra loại mệnh lệnh này.Nam nhân lần đầu tiên đánh bại nàng,người cứu nàng không biết là loại chủ nhân gì đây ?”

Ta khẩn trương nhìn Á Dạ,dù cũng sợ nàng ta nổi điên,chỉ thấy nàng ta đột nhiên nghiêng răng quyết định,đôi tay nắm hắc sắc trường bào mỏng manh ném xuống đất(nguyên nhân cũng vì ta nhìn trộm,khẩn cấp chỉ kịp

mặt trường bào”.một thân thể tràn đầy nữ tính hoàn mỹ như thần thánh xuất hiện trước mắt ta

Ta tâm thần đại chấn,mặc dù ta đã nhìn qua không ít tranh ảnh, đã hâm thường quá nhiều phong nhũ phì đốn của các nữ nhân nóng bỏng,nhưng vẻ đẹp đến hoàn mỹ thế này từ khi sinh ra đến giờ chưa được thấy qua, sắc tâm ta không ngờ lại biến mất,chỉ giống như hâm thường một tác phẩm nghệ thuật tuyệt đỉnh.

Á Dạ tuy dù vừa xấu hổ vừa tức giận nhưng cũng không thể làm khác,nàng ta đã bị lời thề khế ước quản thúc,không thể không tuân theo mệnh lệnh của ta,trong lòng dù vô cùng xấu hổ cùng tức giận,nhưng nàng ta thấy ánh mắt trong sáng của ta,trong lòng cũng dần bình tĩnh lại,kiêu ngạo hướng về ta biểu lộ thân thể yêu kiều mỹ lệ

Ta bị quang cảnh mỹ lệ thanh khiết trước mặt làm tan biến hoàn toàn sắc tâm,vội chuyển dời ánh mắt,nói “Á Dạ,mặc lại y phục đi.”

Á Dạ không chút động đậy nói”Chủ nhân,ngài không muốn Á Dạ sao?”

Khuôn mặt ta đỏ rực,ngượng ngịu nói “Nàng nếu không mau mặc y phục,ta thực sự muốn nàng đấy,nhưng nàng đừng vội quá cao hứng,ta chỉ là không thể để nàng hiến thân cho một nam nhân mà chưa hiểu rõ người ấy thôi,chờ thêm một thời gian nữa thì,heh heh.....”

Á Dạ lộ nụ cười mỹ lệ,nàng ta nhìn ta một tên gia hỏa có tặc tâm lại không có tặc胆 này,mặc lại y phục rồi nói “Chủ nhân,Á Dạ cũng đã quyết định rồi, Á Dạ sẽ đợi người,còn bây giờ,ta cho ngài thấy một điều thú vị”

Thân thể yêu kiều đột nhiên xoay tròn,tức thì ô quang chớp lóe,thân thể nàng trong ô quang chớp lóe biến mất,sau khi ô quang tan ra,Á Dạ hoàn toàn biến mất,chỉ thấy một thanh kiếm đen tuyền cắm trên mặt đất.

Cái.....Đây là chuyện gì vậy?

Chính lúc ta còn chưa hết kinh ngạc,âm thanh Á Dạ vang trong đầu ta “Chủ nhân,nữ tử ma giới hoàng tộc ta một khi tiến hành “Tích huyết chi thể” sẽ có năng lực huyền hóa thành binh khí,ta tức là kiếm,kiếm tức là ta,có thể giúp chủ nhân tung hoành khắp nơi,vô địch thiên hạ”

Ta tức thì vừa kinh vừa hãi,không ngờ Á Dạ lại có loại khả năng này,ta đi tới cầm chặt cán kiếm,chỉ cảm thấy một cảm giác kì dị truyền lên đầu,tựa như ta đang nắm một phần của cơ thể,ta nhận ra thanh kiếm Á Dạ huyền hóa thành đang chờ đợi mệnh lệnh của ta.

Mặc dù ta không biết kiếm thuật là gì,nhưng cũng thường xem Lị Vi Nhã luyện kiếm cũng nhớ được vài đường,ngẫm một lúc vung vài đường kiếm xong mới thấy chẳng có chút uy lực, liền tự biết bản thân chẳng có chút năng khiếu về kiếm thuật,có tuyệt thế thần kiếm trong tay cũng chẳng giúp được gì.

Thực ra ta tại phương diện ma pháp cũng chẳng hề có chút thiên phú,chẳng qua là được ma lực vô hạn trong cơ thể hỗ trợ,nên ma pháp khó khăn nào đối với ta đều trở thành đĩa rau nhỏ.

Thanh âm Á Dạ vang lên trong đầu ta “Chủ nhân,xem ra kĩ năng kiếm thuật của người chẳng thể phát triển được đâu(hơi quá thẳng thắn),ta huyền hóa thành kiếm cũng có thể tăng gấp ba lần ma lực phát ra,người có thể dùng thử chiến pháp của ma pháp kiếm sĩ,đem công kích ma pháp nhập vào thân thể ta,để ta tăng thêm ma lực rồi mới phát ra,ta chắc chắn uy lực sẽ mạnh lên rất nhiều.

Ta nắm lấy ý tưởng đầu tiên trong đầu ngẫm lên “Lạc lôi”,đồng thời nâng thần kiếm “Á Dạ” hướng thẳng lên trời,tức thì một đạo thiểm điện từ không trung bắn thẳng lên người “Á Dạ”,tức thì trên thân hắc sắc trường kiếm điện quang lấp lánh,ánh sáng lóa mắt.

“Lạc lôi” chỉ là lôi hệ ma pháp sơ cấp, ngay cả ma pháp sư đồ cũng có thể sử dụng, uy lực không hề mạnh (tương tự “Hỏa diễm cầu”)

Ta mãnh liệt vung kiếm chém vào không trung, một đạo hồng mang bay lượn quanh thân kiếm, trong phạm vi vài chục mét điện quang bắn tung ra, sau đó nổ tung tạo thành vô số hố sâu, uy lực tương đương với ma pháp trung cấp.

Ta vui mừng khôn xiết, vừa mới định muốn thử thêm ma pháp mạnh hơn, “Á Dạ” rung nhẹ, ta cảm nhận tâm ý của nàng, giơ tay tung kiếm lên không trung, từ trong ô mang Á Dạ công chúa mỹ tuyệt thiên hạ hiện hình hạ xuống đất.

Ta ôm mỹ lệ công chúa vào lòng nói “Á Dạ, nàng quả thực quá lợi hại, mà này, ma tộc của nàng có năng lực như vậy, vì sao lại để thua thần tộc?”

Á Dạ như một con chim nhỏ ôn nhu nép vào lòng ta, không chút băng lạnh cùng uy nghiêm như lúc mới gặp, dịu dàng nói “Người nghĩ huyền hóa thành binh khí dễ lắm sao, ma giới hoàng tộc cực ít nữ nhân, nhưng đều là chiến sĩ thực lực cực mạnh, có thể chạy thoát khỏi tay cũng chẳng có mấy người, chưa nói đến có thể đơn độc đánh bại rồi lại cứu. Ma giới từ trước đến nay, bao gồm cả ta cũng chỉ có ba người có năng lực này, đầu tiên là phi tử của phụ thân ta, còn người kia, ai....., tuy vậy thực lực bọn họ không bằng ta, đương nhiên không thể đánh lại thần tộc.”

Ta nghe hiểu mà như không hiểu, mà cũng đâu cần hiểu, có thể về nhà cùng một công chúa cao quý đã thề cả đời đi theo ta, với ta mà nói, đây mới là quan trọng nhất. Còn chiến tranh thần ma, humph, liên quan quái gì đến ta?

nguồn *****.com do hoangthuong đưa lên chưa biết ai dịch

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 13: Lộ Tây Pháp

Ta nói những chuyện đã trải qua của mình cho Á Dạ, vị tuyệt sắc công chúa này hai mắt phát sáng không nói gì, lẳng lẳng lắng nghe.

Cuối cùng, ta nói “Á Dạ, nàng có thể đưa ta tới “Chuyển di chi môn” không?”

Á Dạ vuốt nhẹ mái tóc dài lam sắc, nói “Đây là chuyện cực kì đơn giản. Chủ nhân, những chuyện người đã trải qua thật là thần kì a,” Linh huyền dị quả” tại thế giới này cực kì hiếm có, không ngờ thế giới của ngài lại đâu cũng có thể tùy tiện tìm thấy, không lạ sao ngài có thể liên tục sử dụng cấm chú hệ thủy.”

Ánh mắt nàng trầm xuống nói “Còn việc trở về thế giới cũ của ngài, e rằng người phải thất vọng thôi, mặc dù “Chuyển di chi môn” có thể đưa người vào bất kì không gian nào, nhưng cũng chỉ đến được những thế giới chúng ta đã hiểu rõ, đối với thế giới của ngài bọn ta không hề biết chút gì, càng không biết phải bắt đầu từ đâu

Ta cảm thấy rất thất vọng, thở dài nói “VẬY trở về thánh ma đại lục cũng tốt, ta đã đáp ứng với Ái Đặc quốc vương tham gia “Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội”, nam tử hán đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh, ta không thể thất hẹn. À này, Á Dạ, ta nếu phải li khai khỏi ma giới, nàng có thể đi cùng ta không?”

Á Dạ cười nói “Ta đã trải qua “Tích huyết chi thệ” sống chết gì cũng không thể rời xa ngài, trừ khi ngài không còn muốn ta, còn không ta sẽ đi cùng ngài.”

Ngón tay nàng chỉ vào phù hào trên đầu rồi nói “Đây là để chứng minh sự trung thành của ta. Chủ nhân, người không phải muốn ruồng bỏ Á Dạ chứ?”

Nói đến đây, trong đôi mắt nàng nước mắt trào ra, bộ dạng đáng thương đến nao lòng.

Ta vội ôm nàng vào trong lòng, cười nói “Ruồng bỏ đại mỹ nữ như nàng sao? ta đâu ngờ đến vậy, sao có thể từ bỏ nàng? ta muốn cùng nàng sống trong suốt kiếp này còn không được.”

Á Dạ hai tay ôm chặt eo ta, nói “Trải qua “Tích huyết chi thệ”, Á Dạ đời này sống vì chàng, là binh khí của chàng, là.. là nữ nhân của chàng.”

Mắt nàng nhắm lại, bộ dạng chờ đợi khả ái đến cùng cực.

Ta nhận nhìn nuốt nước bọt, trong lòng thầm tự bội phục định lực bản thân mình, cái gì mà “Ngồi yên không loạn” của Liễu Hạ Huệ xem ra chỉ là loại xoàng, ít nhất ta dám khẳng định nữ nhân “Ngồi yên” kia không thể bằng được Á Dạ của ta.

Ta lúc này cảm giác rất bay bổng.

Dưới sự chỉ dẫn của Á Dạ, chúng ta nhanh chóng ra khỏi sâm lâm, tiến nhập ma giới vương đô “Tất hắc chi thành”, binh sĩ trên đường nhìn thấy Á Dạ liền vội vàng hành lễ, không dám có chút ngăn trở.

“Tất hắc chi thành” so với “Ái Nhĩ Tiên Khắc” là “viên minh châu của Thánh ma đại lục” cũng to lớn không khác nhau mấy, kiến trúc cổ kính trang trọng, quả là vô cùng ấn tượng.

Người trong ma giới không giống như hình dạng kì quái như ta tưởng tượng, đại bộ phận không khác gì nhân loại, dù cũng có một vài quái vật khí thể ngút trời, chỉ là sợ thì ít mà thấy buồn nôn thì nhiều.

Đi vào vương cung, ta không khỏi nhớ đến “Đại thứ nguyên trảm” (ta tự tay đặt ra tên gọi này) đã phá hủy vương cung Ba Bố Ni Tạt, Ác Đặc quốc vương chắc chắn nộ hỏa trùng trùng. Lị Vi Nhã lại sẽ vô cùng lo lắng cho ta, tiểu nha đầu sinh ra tính tình đã lạnh nhạt, nhưng một khi đã yêu ai sẽ không bao giờ thay lòng, có được nàng chính là hạnh phúc lớn nhất của đời ta.

Ta chính đang nghĩ linh tinh một hồi, đột nhiên nhận thấy một cỗ áp lực to lớn trước mặt, chính là một loại cảm giác tâm linh, ta giật mình vội vàng ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy một hắc y nam tử anh tuấn tiêu sái đứng trên thềm đá trước mặt ta, mái tóc dài đen nhánh bay lượn trong gió, phát tán ra khí thể vương giả.

Cũng may ta đã học tâm linh ma pháp của Vuưu Lợi Tư, ý chí kiên cường hơn gấp bội lúc trước, bằng không chỉ dựa vào khí thể thôi cũng đủ khiến ta sợ đến vỡ tim.

Á Dạ vội nhỏ giọng nói “Nữ nhân Á Dạ xin ra mắt phụ vương.”

Trời ạ, hẳn không ngờ lại là Lộ Tây Pháp vua của ma giới, khi xưa là thiên sứ tối cường trên thiên giới, hiện giờ là vương giả địa ngục, không lạ tại sao lại có khí thể mạnh mẽ đáng sợ đến vậy.

Lộ Tây Pháp ánh mắt sắc nhọn nhìn lên trán ái nữ, sắc mặt trầm xuống nói “”Tích huyết chi thệ”, Á Dạ, con.....”

Á Dạ thân mật sà vào lòng ta, xấu hổ ôn nhu nói “Phụ vương, nữ nhân đã có chủ nhân rồi, chính là chàng, nhân loại ma pháp sư- - -Ngô Lai.”

Trong chớp mắt,Lộ Tây Pháp hướng ánh mắt tựa như vật thể nhìn thẳng vào ta,ta liền cảm giác một tinh thần lực lượng to lớn vô bì như núi cao áp thẳng xuống ta,vội vàng vận tâm linh ma pháp đến cực hạn, thông qua ánh mắt trực tiếp nghênh đón.

Đến lúc này ta đã toàn lực xuất thủ,không dám bảo lưu dù chỉ chút xíu.Thật như chuyện cười ,đối thủ lại là đọa lạc thiên sử tối cường,là ma giới chi vương a

Hai người bọn qua dùng tinh thần lực lượng thông qua ánh mắt công kích lẫn nhau,ta đột nhiên cảm giác ngực như bị ai đánh một quyền,toàn thân run rẩy không ngừng.

Tuy nhiên Lộ Tây Pháp nhìn cũng không tốt hơn ta là bao nhiêu,thân thể cao lớn lùi lại phía sau,ánh mắt tức thì lộ nét kì quái,lại không hề ẩn chứa lực lượng tinh thần,đối với việc ta có tinh thần lực cường đại tương đương với hãn khiến hãn vô cùng kinh dị,trong suốt hơn vạn năm qua cũng chỉ có vua của các thần mới khiến hãn có loại cảm giác đó.

Lộ Tây Pháp nói “Hào tiểu tử,quả nhiên cũng có một hai chiêu,nhưng nếu muốn có Á Dạ thì còn hơi quá sớm,mặc dù Á Dạ đã tiến hành “Tích huyết chi thệ”với người cùng sinh cùng tử,nhưng ta có thể cầm tù vĩnh viễn người,tiểu tử,nếu người thực sự muốn có Á Dạ,trước tiên phải đi qua cửa này của ta.”

Phiền phức này lớn đây,cùng ma vương giao thủ?ta không phải chán sống,nhưng nếu theo lời hãn bị cầm tù suốt đời,lại còn mất Á Dạ,điều đó quả thực sống còn không bằng chết.

Á Dạ đối với ta lại vô cùng tin tưởng,cười dịu dàng nói “Phụ vương à,Á Dạ thấy chủ nhân vô cùng lợi hại đấy nha,biết đâu người lại lật thuyền trong rạch đó.”

Lộ Tây Pháp tuy là thiên sứ tối vĩ đại, là đế vương xưng bá ma giới, giờ lại bị ái nữ nói vậy, tức thì như một nam nhân thông thường liền tức giận, cười nói “Nếu đã như vậy, bốn vương cũng không thể quá cầu thả, tiểu tử, người cũng cần thận đấy.”

Chưa nói xong, vị vua của ma giới toàn thân xuất hiện từng phiến ô mang, đứng yên phát ra một đợt sóng xung kích không lồ bức thẳng đến người ta.

Đây không phải là chủng loại ma pháp công kích gì, đều là chấn động sinh ra bởi ma lực.

Lợi hại.

Ta vội xuất ra “Thủ hộ quang thuẫn” chống lại, “Ầm” âm thanh quang thuẫn bị phá tan, ta tức thì bị chấn lùi lại vài bước, Á Dạ vốn vô cùng tin tưởng vào ta thấy vậy không khỏi kinh hoảng hét lên “Chủ nhân.....”

Ta vốn đã bị dọa bởi thân phận của Lộ Tây Pháp, không khỏi sợ đến chết khiếp. Thêm nữa ta không hề trải qua đợt huấn luyện ma pháp chính thống, vì thế cũng chỉ sử dụng được đến bảy phần mười lực lượng, nhưng tiếng hét của Á Dạ khiến ta tỉnh giấc, đường đường một đại nam nhân đâu thể mất mặt trước mặt nữ nhân chứ.

Tinh thần phấn chấn, hai tay ta nắm lại, quát nhỏ “Bạo long quyền” tức thì một tiểu long quyền phong xoay chuyển nhanh như điện từ trong tay ta phát ra, phá không rít lên cuốn tới Lộ Tây Pháp.

Lộ Tây Pháp khinh thường hừ lạnh một cái, tùy tiện vung tay, long quyền phong tức thì vô hình biến mất, bụi đất trước mặt theo gió cuốn lên.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 14: Chiến Bại

Ta thầm rõ mặc dù ma lực ta không yếu hơn Lộ Tây Pháp, nhưng về kinh nghiệm ta không thể so sánh được đọa lạc thiên sứ đã tung hoành hơn vạn năm qua, một kích “Bạo long quyền” chỉ là thủ đoạn nhằm tranh thủ thời gian của ta, sau đó ta lập tức chuẩn bị sử dụng “Oanh lôi”

Đây là cơ hội duy nhất của ta để chiến thắng, trong lúc Lộ Tây Pháp chưa kịp chuẩn bị, lập tức phát ra chung cực cấm chú, lợi dụng việc ta không phải ngâm một tràng chú văn đánh cho hãn không kịp trở tay.

Mây đen trên không trung vội vàng tập trung, đạo đạo thiểm điện như ngân long lấp lánh trên bầu trời, tiếng sấm liên tục vang lên không dứt, càng lúc càng lớn hơn.

Ma tộc mỗi người sinh ra đều đã có ma lực, khả năng cảm ứng đối với ma pháp năng lượng vượt xa nhân loại, năng lượng khổng lồ trên bầu trời “Tất hắc chi thành” khiến mọi người kinh khủng vạn phần, toàn bộ “Tất hắc chi thành” liền hỗn loạn.

Lộ Tây Pháp chăm chú nhìn, nói “ “Oanh lôi”? , thú vị đây, tốt, ta phải thử qua chung cực cấm chú lôi hệ này”

Ta đột nhiên hét to, cửu thiên kinh lôi từ không trung bắn thẳng xuống, do ta đã có kinh nghiệm tại Ái Nhĩ Tiên Khắc thành, toàn bộ ma lực tập trung

thành một điểm, đạo kinh lôi tập trung bắn thẳng tới người Lộ Tây Pháp, uy lực tăng cường gấp bội lại không hề ảnh hưởng đến các chỗ khác.

Lộ Tây Pháp thân thể rung động, sau lưng đột nhiên xuất hiện mười hai cánh đen, vung mạnh cánh bay lên không trung, quyền đầu đánh thẳng lên không trung, tựa như muốn bỗ “Oanh lôi” ra làm đôi.

“Oành” một âm thanh chấn động cả đất trời, sí mang chói lóa, Á Dạ không chịu nổi hai tay ôm mặt, đôi mắt khẩn trương nhìn lên không trung, tại đó hai nam nhân quan trọng nhất đời nàng đang đánh lẫn nhau.

Oanh lôi uy lực quả không có đối thủ, Lộ Tây Pháp tuy hiện nguyên hình đọa lạc thiên sử, đồng thời sử ra thánh ma chi lực kháng cự lại uy lực cửu thiên kinh lôi, mái tóc dài đã bị tĩnh điện làm cho dựng đứng, hắc y bên trên người xé thành từng mảnh nhỏ, có chút khổ sở.

Có chút tức giận cùng xấu hổ Lộ Tây Pháp ngược lại điên cuồng cười nói “Tiểu tử, xem ra ta quá coi thường ngươi, có thể dễ dàng phát ra “Oanh lôi”. có qua mà không đáp lại thì không lịch sự, tốt, ngươi tiếp lấy chiêu này của ta.

Mười hai cánh sau lưng hấn liền vung lên, một cỗ năng lượng hắc ám to lớn hội tụ trên người hấn, chỉ nhìn cũng biết chắc chắn là hắc ám ma pháp đáng sợ cùng cực.

“Oanh lôi” vô hiệu, trong lòng ta dâng lên cảm giác chán nản, nhưng đối diện hắc ám năng lượng cuốn tới, ta dồn hết ma lực toàn thân vào hai tay, ngâm lên “Xuất hiện đi, long quyển phong từ thiên giới a”

Một đạo long quyển phong to lớn kinh người xuất hiện trong không trung xoay tròn, bao bọc lấy ta ở bên trong, long quyển phong chu vi vài chục mét trong không khí xoay chuyển nhanh chóng tạo nên một vùng chân không, đây là ma pháp phong hệ tuyệt kỹ “Cự phong long quyển trảm”.

Ta mặc dù phát ra phong hệ cấm chút khí thể ngất trời, nhưng ta cũng hiểu rõ nó không thể uy hiếp nổi Lộ Tây Pháp, chỉ đủ để tự bảo vệ mình.

Bị năng lượng khổng lồ bức lui ra Á Dạ nhìn “Cự phong long quyển trảm” khí thể mạnh mẽ của ta khuôn mặt liền lộ vẻ vui mừng, nhưng vừa nhìn thấy động tác của phụ thân, khuôn mặt lại biến thành trắng bệch, bởi vì nàng nhận ra đây là hắc ám hệ chung cực ma pháp - - - “Địa ngục họa kiếp” thứ phụ thân nàng chỉ dùng khi quyết đấu với vua của các vị thần

Long quyển phong xung quanh ta càng lúc càng mạnh, cuối cùng rít lên âm thanh xé trời rách đất khí thể điên cuồng hướng thẳng về Lộ Tây Pháp cuốn tới, “Cự phong long quyển trảm” cuối cùng cũng xuất thủ.

Lúc này, xung quanh người Lộ Tây Pháp đã bị bao phủ bởi một khối hắc ám khí lưu quỹ dị, hân hét lên “Địa ngục họa kiếp”.

Một hắc sắc quang cầu âm đạm vô quang từ trong tay bắn ra, đường kính chỉ khoảng một thước, lại không có chút dị sắc phản quang, chỉ là một khối hắc ám âm trầm không thể nói rõ.

Quang cầu khí thể lãng thiên cùng siêu cự hình long quyển phong lao thẳng vào nhau. dị biến xuất hiện, năng lượng “Cự phong long quyển trảm” liền bị hắc sắc tiểu quang cầu trong sát na hấp thụ, long quyển phong biến thành vô hình, quang cầu thể tích đại tăng, gia tăng tốc độ bắn thẳng về phía ta.

Ta dù có dự cảm không thể thắng nổi, nhưng tình cảnh trước mắt khiến ta đại kinh thất sắc, ta vốn nghĩ rằng “Cự phong long quyển trảm” dù không chống lại được, ít nhất cũng tiêu hao hơn nửa công kích lực của Lộ Tây Pháp, ngờ đâu.....

Quả là hắc ám ma pháp khủng khiếp.

Nhìn quang cầu bắn tới,ta toàn lực phát xuất “Thánh quang linh trận” ngạnh đấu cùng hắc ám quang cầu quỷ dị đáng sợ.

Một âm thanh còn lớn hơn “Oanh lôi” truyền tới,toàn thân ta đau đớn từng đợt,kim sắc quang của ”Thánh quang linh trận” nhanh chóng tan mất,trước sát na phòng ngự tiêu tán ý thức mất đi,ta dùng ý chí tối hậu dùng ma lực phát ra một đạo hư không mãnh liệt cắt tới,phát ra không gian ma pháp tự chế tạo - -“Đại thứ nguyên trảm”.

Không gian chông chéo.Rồi hoàn toàn bị nứt vỡ,ta lập tức rơi vào trong vô biên hắc ám.

Tốt rồi....thư thái quá,một cảm giác ôn nhu mềm mại,một làn hương thơm nhẹ bao vây quanh ta,ta dù trong hắc ám lại cảm thấy ấm áp thoải mái.Loại cảm giác này,ta chưa từng cảm nhận từ khi sinh ra.

Ta phải thoát khỏi hắc ám trước mắt,chắc chắn vậy,ta nhất định phải xem “cái gì” khiến ta có loại cảm giác này.

Nỗ lực rồi lại nỗ lực,cuối cùng một chút ánh sáng cũng tiến vào trong mắt ta,ta lắc lắc đầu nhìn xuống tức thì há hốc miệng ngây ngốc:Một thân thể trắng muốt tràn đầy nữ tính đang quấn lấy cơ thể ta,nhưng ta....ta không ngờ cũng đang trần truồng.

Trời ơi,lại là chuyện quái gì thế này?

Nữ hài trong lòng ta không phải ai khác,chính là ma giới công chúa Á Dạ Hà Lộ Tây Pháp,lúc này trên khuôn mặt ngọc ngà ngủ say trong lòng ta,bên dưới đôi chân trong như ngọc lại có điểm huyết hồng,thế nghĩa là.....

Trời ơi,thảm quá,không thể tưởng tượng lần đầu tiên của ta lại mất đi như thế này,ta không muốn ....nhưng dù sao thân thể xử nam mất trên người tuyệt sắc đại mỹ nữ Á Dạ,cũng là điểm phúc tề thiên a.

Trường mi đột nhiên rung nhẹ,đôi mắt mĩ lệ của Á Dạ mở ra,nhìn ta vừa xấu hổ vừa có chút ham thích,vội vàng quấn khăn tắm định chạy đi.

Ta ôm chặt nàng nói “Tiểu ni tử này,còn muốn chạy nữa sao,nói mau,nguyên nhân gì khiến nàng làm vậy với ta?là mị lực của ta quá lớn,nàng không thể kháng cự,nhớ nhưng không dứt.....”

Á Dạ vừa giận vừa xấu hổ đẩy nhẹ ta xuống,nói “chàng tưởng đẹp lắm sao,nếu không phải chàng bị “Địa ngục họa kiếp” của phụ thân đánh bị thương,vì để giải trừ thương hại của hắc ám năng lượng với chàng,ta phải ..... hừmph ,không để ý đến chàng nữa.”

Ta cúi đầu hôn nhẹ lên má phấn của nàng,thân thể mềm mại của Á Dạ liền run nhẹ,hai mắt nhắm chặt lại,bộ dạng chờ đợi khả ái vô cùng.

Món ngon trước mắt,ta tự nhiên không ngờ nghếch bỏ qua,lần đầu tiên của nam nhân ta lại mất đi trong lúc bất tỉnh,ta không biết không hiểu điều đó là gì,tuyệt sắc mĩ nữ trước mắt này giờ đã là người của ta,ta còn khách khí nữa sao?

Xuân tiêu nhất khắc đáng giá nghìn vàng,ta cuối cùng cũng nhận ra niềm kiêu hãnh của nam nhân,nhìn thân thể yêu kiều của Á Dạ dưới người ta,ta cảm giác niềm vinh quang vô thượng.

Lần đầu tiên nam nhân đều tham lam vô cùng,ta không thể nhớ đã cùng Á Dạ bao nhiêu lần,nàng cuối cùng tê liệt ngủ sâu trong lòng ta.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 15: Hắc Âm Long Kị Binh

Địa ngục hạo kiếp” là công kích ma pháp chung cực hắc ám hệ, không chỉ có uy lực vô cùng mà có thể hấp thụ năng lượng ma pháp đặc tính khác ngoại trừ thánh quang hệ ma pháp, hơn nữa một khi kích trúng thân thể, lực lượng hắc ám xâm nhập vào bên trong kinh mạch con người, nếu không phải được Á Dạ vốn có thuần âm chi thể hiển thân hỗ trợ, dùng năng lượng hắc ám thuần khiết của bản thân mình đưa vào thân thể ta, đồng hóa lực lượng của Lộ Tây Pháp, kinh mạch ta đã bị phá vỡ mà chết.

Cũng nhờ đó, hắc ám lực lượng của Á Dạ cùng Lộ Tây Pháp trở thành một bộ phận của năng lượng bản thân ta, trong người ta giờ cũng có đặc tính của ma tộc, có thể học tập và sử dụng hắc ám hệ ma pháp.

Thánh quang hệ cùng hắc ám hệ ma pháp là sở hữu duy nhất của thần tộc cùng ma tộc, cũng bởi vì liên quan đến thể chất, nhân loại tuy có thể dùng cũng không thể đạt tới cảnh giới tối cao, như thánh quang hệ ma pháp nhân loại có thể sử dụng chỉ là phòng ngự ma pháp, hay hắc ám hệ ma pháp lại cần tu hành giả hiển linh hồn cho ác ma, nhưng cũng chỉ tối đa dùng được trung cấp ma pháp.

Theo Á Dạ nói, ta dù bị “Địa ngục hạo kiếp” kích trúng, tuy nhiên một kích tối hậu “Đại thứ nguyên trảm” tí nữa cũng làm thọt được Lộ Tây Pháp, chủng loại không gian công kích chưa từng có này khiến không gian bị xé rách tí nữa biến lão thành bụi phấn.

Dù sao,Lộ Tây Pháp đối với chiêu đó của ta thập phần ân thưởng,thực ra khi ta xuất ra “Oanh lôi” cùng “Cự phong long quyển trảm” hai đại chung cực cấm chú,lão cũng đã công nhận ta có đủ tư cách lấy bảo bối nữ nhân của lão,vì thế “Địa ngục hạo kiếp”không hề dùng toàn lực,bằng không “Thánh quang linh trận” sao thể phòng ngự trước hắc ám quang cầu đã hấp thụ toàn bộ năng lượng “Cự phong long quyển”

Sau khi ta ngã xuống,Lộ Tây Pháp để Á Dạ mang ta đi chữa thương,tự nhiên lão cũng hiểu bảo bối nữ nhi mình định làm gì,cũng như là thừa nhận thân phận của ta.

Hiểu rõ chuyện này xong,ta tự nhiên sung sướng đến phát điên,ta cuối cùng cũng danh chính ngôn thuận có được Á Dạ.Chỉ là,dù Lộ Tây Pháp có không thừa nhận,Ngô Lai ta không thể để nữ nhân của ta li khai khỏi ta.

Hehehe,Á Dạ đã hoàn toàn thuộc về ta.

Khi “ác ma hắc nhật” lại lên cao trên bầu trời ma giới,ta cùng Á Dạ chính thức bá kiến Lộ Tây Pháp,bên trong đại điện vương cung là rất nhiều nhân vật đầu lĩnh,trong họ cũng có một số người xem trận chiến kinh thiên của ta cùng Lộ Tây Pháp,vừa mới nhìn thấy ta tức thì lộ vẻ tôn kính,tại ma giới này lực lượng chính là tượng trưng cho địa vị.

Đi tới trung tâm đại điện,ta hướng tới Lộ Tây Pháp trên vương tọa hành lễ nói “Ngô Lai bá kiến Lộ Tây Pháp đại vương”

Lộ Tây Pháp chăm chú nhìn ta cùng Á Dạ,nói “Tốt,khí sắc người không tệ,tiểu tử,y thuật Á Dạ rất tốt phải không?”

Ta tự nhiên hiểu ý trong câu nói của vị vua của ma giới là gì,hắc hắc cười nói “Tuyệt rất tuyệt,y thuật Á Dạ vô cùng bay bổng a.”

Nụ cười ta khiến đám nam nhân đều minh bạch,Lộ Tây Pháp gật đầu,trên khuôn mặt anh tuấn xuất hiện nụ cười kì quái.

Á Dạ dù băng tuyết thông minh,lan tâm tuệ chất,nhưng không thể hiểu loại giao lưu tình cảm đặc biệt giữa nam nhân này,đôi mắt to sáng nhìn nụ cười thập phần tà khí của hai nam nhân,trong lòng không khỏi dâng lên một nghi vấn :ta từ lúc nào biết y thuật vậy?

Lộ Tây Pháp cao giọng hướng tới đám thuộc hạ trong điện “Bốn vương tại đây tuyên bố,Á Dạ Hà Lộ Tây Pháp công chúa từ hôm này gả cho nhân loại ma pháp sư Ngô Lai,đồng thời bốn vương phong cho Ngô Lai là đại công tước,thống lĩnh “Hắc ám long kỵ binh”.”

Lời vừa xuất ra,tiếng ồn ào liền nổi lên,Á Dạ công chúa là đệ nhất mỹ nữ ma giới,cao ngạo vô cùng,tài hoa vô song,thực lực lại càng trác tuyệt,đến các thần trên thiên giới cũng phải đổ kị,không ngờ lại cùng nhân loại.....

“Hắc ám long kỵ sĩ binh” lại càng đặc biệt,không chỉ là bộ đội tinh nhuệ ma giới,mỗi khi đại chiến chính là tiên phong của “Địa ngục quân đoàn”,nhiều lần công nhập thiên giới,uy danh cực thịnh truyền tới các giới,thành viên đều là tử sĩ dũng mãnh thân chinh bách chiến ,trước giờ là Lộ Tây Pháp cận vệ thân binh,do Lộ Tây Pháp tự thân thống lĩnh,bây giờ.....

Lộ Tây Pháp cũng có tính toán riêng của lão,thực lực ta lão đã tự thân lĩnh giáo qua,bảo bối nữ nhân vốn đã nhận ta,lão tự nhiên vui vẻ thuận theo dòng nước kiếm chút nhân tình,hơn nữa còn phong cho ta quan chức,rõ ràng định lung lạc ta,khiến ta không thể không trở thành một phần tử của ma giới.

Lão gia hỏa âm hiểm giáo hoạt này,quả xứng là đã sống trên vạn năm.

Ta mặc dù không biết “Hắc ám long kỵ sĩ” là cái quái gì,nhưng nhìn biểu tình đám gia hỏa xung quanh cũng biết chức vị đó không thể đơn giản,ai dè,dưới mái hiên nhà người,không thể không cúi đầu,ta lại còn phải phụ thuộc vào “Chuyển di chi môn” trở về,đánh cũng không đánh được,khuôn mặt đành cố vui vẻ mà tạ ơn.

Á Dạ khuôn mặt tuyệt mỹ như mặt ngọc chảy ra, trong lòng rất hoan hỉ, nàng tối qua từ một nữ hài trở thành một tiểu phụ thân, đối với ta vô cùng quần quít, nàng cũng rõ tại thánh ma đại lục còn có Lị Vi Nhã đang đợi ta, vì thế giữ ta tại ma giới thêm một ngày, cũng nghĩa là nàng có thể ở riêng cùng ta thêm một ngày.

Lộ Tây Pháp đắc ý cười nói “Ngô Lai công tước,” Hắc ám long kỵ binh” đã tập kết bên ngoài vương cung, đang đợi đội trưởng người đích thân ra kiểm duyệt, người có thể đi, hảo nữ tể của ta.

Ta dù thâm dùng tất cả vốn từ xấu xa chửi mắng tên đọa lạc thiên sứ này, lại không dám nói ra ngoài, chỉ lộ khuôn mặt “được quá yêu mà kinh” thì lễ tạ ân, khuôn mặt nặng nề đi ra ngoài điện, Á Dạ khôn khéo đi ngay sau lưng ta.

Ra khỏi đại điện, Á Dạ hưng phấn nói “Chủ nhân, người có biết “Hắc ám long kỵ binh” là gì không?, là bộ đội tối tinh nhuệ của ma giới ta, là thân binh đoàn của phụ vương, phụ vương ra lệnh cho người làm đội trưởng, thế cũng nghĩa là giao cho người toàn bộ quân đội.

Nàng nhìn khuôn mặt bất thiện của ta, vội vàng ngậm miệng không nói, đôi mắt đẹp khẩn trương nhìn ta, bộ dạng sợ hãi như một tiểu bạch thỏ.

Ta thở dài, ôm nhẹ Á Dạ nói “Tiểu Dạ, không cần đa tâm, chuyện ấy không liên quan đến nàng, ta dù không vui về thân phận này, nhưng chỉ cần có nàng, những thứ khác đều không đáng gì cả.”

Á Dạ nức nở “Chủ nhân, người tốt với Á Dạ quá. Chủ nhân, người nếu vẫn muốn trở về thánh ma đại lục, ta sẽ đưa người tới “Chuyển di chi môn”, dù phải vứt bỏ danh hiệu công chúa, Á Dạ đã thề chết bên cạnh người.

Ta cảm nhận thâm tình như hải của Á Dạ với ta, sóng lòng cuộn chảy, hai tay ôm nhẹ nói “Không, ta không muốn Á Dạ của ta chịu ủy khuất. Cũng

tốt,ta giờ nhận chức kỵ sĩ đội trưởng,sau này đường đường chính chính đưa nàng cùng tới thánh ma đại lục.

Á Dạ vui mừng đến khóc,uyển chuyển như một đóa hoa dưới mưa,mĩ lệ cùng cực.

Đi tới quảng trường,một cảm giác nghiêm trang âm trầm,sát khí đặng đặng khiến ta không thể thở nổi,chỉ thấy gần một trăm kỵ sĩ thân mang thuẫn hắc khải giáp,vũ trang toàn thân chia thành ba đội sắp thành một hàng thẳng dài đứng yên,tuy chỉ có một trăm người mà khí thế tựa như thiên quân vạn mã.

Quả là một bộ đội đáng sợ.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 17: Tụ Tán Lương Y Y

Á Dạ dẫn ta vào trọng địa giới bị nghiêm ngặt nhất trong vương cung, thân hình nàng ẩn hiện trong bóng tối liên tục tưng niệm chú văn, sau đó xuất ra một đạo "Hắc ám thôi miên" ma pháp, binh sĩ ma giới không hề phòng, lần lượt ngã rạp xuống đất.

Á Dạ quay lại nhìn ta đặc ý cười khê một tiếng rồi tức tốc kéo ta chạy vào bảo khố, trong bảo khố hoàn toàn trống rỗng không hề có lấy một vật gì, chỉ có một thạch bàn khắc đầy hoa văn kỳ lạ điêu khắc đặt trên nền nhà, Á Dạ tiến đến gần thạch bàn áp tay lên mặt đá rồi tụng chú văn:

_ Nhân danh ma giới công chúa Á Dạ, thừa lệnh hoàng đế Lộ Tây Pháp, ta kêu gọi giải trừ phong ấn.

Thạch bàn phát ra một loạt âm thanh trầm thấp rồi từ từ chuyển động lộ ra một động khẩu đen ngòm.

Á Dạ quay đầu nhìn ta cười ngọt ngào, nói:

_ Chủ nhân, trước khi xuống dưới chàng hãy vận dụng Quang hệ ma pháp tạo thành Chiếu minh quang cầu, đường đi còn khá dài cần có vật chiếu sáng.

Cử chỉ dáng điệu của nàng lúc này trông thật xinh xắn đáng yêu, ta nhìn không nổi đưa tay véo mũi nàng một cái, trên tay xuất ra một quang cầu xua tan bóng tối u ám.

Á Dạ nở nụ cười xinh tươi, thân hình yếu diệu thướt tha tiến vào hang động, ta cũng không ngần ngại bám theo sát phía sau.

Đúng như Á Dạ đã nói thông đạo này quả thật rất dài, trên đường đi còn phải giải trừ hơn mười đạo phong ấn, những phong ấn này chỉ có Lộ Tây Pháp hay người mang huyết thống của ông ta mới mở được mà thôi, ngay cả ta cũng không thể tùy tiện dùng vũ lực phá giải được.

Sau khi đi được vài dặm đường, ta chợt nhìn thấy một cánh cổng sắt khổng lồ chắn ngay trước mặt, Á Dạ nhanh nhẹn tiến lên giải khai phong ấn rồi dùng sức mạnh gia truyền đẩy cửa mở ra.

Dưới ánh sáng của quang cầu, hiện ra một thạch thất lớn ngang với một sân bóng đá, bên trong chất đầy kỳ trân dị bảo, một người ngoại đạo như ta nhìn vào cũng biết món nào món nấy đều có giá trị liên thành, bất quá đối với ta hiện nay mà nói tiền tài không còn ý nghĩa gì mấy, chỉ tò mò liếc sơ qua cho biết rồi thôi.

Á Dạ thấy ta không hề động tâm trước tài vật, trong lòng nàng cảm thấy rất hoan hỉ liền kéo ta vào sâu trong thạch thất, chỉ thấy cuối thạch thất là một chiếc rương to đang từ từ mở ra.

Bên trong chiếc rương chứa đầy các loại áo giáp đủ màu sắc, Á Dạ khẽ cười nói:

_ Đây là những giáp trụ cao cấp nhất mà phụ thân mất hàng vạn năm mới thu thập được, mỗi món đều là kinh thể tuyệt tác, chàng hãy nhanh tay lựa lấy một chiếc đi.

Mục quang của ta lướt qua từng kiện giáp, ngần ngại không biết phải lựa món nào, đối với các chủng loại giáp trụ ta đây một khiêu cũng chẳng thông.

Trong số đó, cuối cùng chỉ có một chiếc vòng đeo cổ và một chiếc nhẫn đen là lọt vào mắt ta.

Tại sao trong rương chứa áo giáp lại có hai món trang sức? Ta hiếu kỳ cầm hai món đó lên xem xét.

Á Dạ nhìn ta bằng ánh mắt vừa kinh ngạc vừa ngưỡng mộ, vui mừng nói:

_ Chủ nhân, nhãn quang của người thật lợi hại, chỉ cần nhìn qua là chọn ngay được "Tâm Chi Khải Giáp" và "Diệt Quang Giới Chỉ", hai món bảo bối yêu quý của phụ thân, mất hai món này chắc phụ vương chỉ còn nước lên cơn đau tim mà chết.

Ta ngạc nhiên ngắm nghía chiếc vòng cổ và chiếc nhẫn trên tay, hỏi:

_ Hai món này có công năng thần kỳ gì vậy?

Á Dạ chỉ tay lên chiếc vòng đeo cổ nói:

_ Đây là "Tâm Chi Khải Giáp", có khả năng hấp thu tâm linh lực lượng của người đeo nó chuyển hoá thành áo giáp vững chắc nhất, "Diệt Quang Giới Chỉ" còn lợi hại hơn gấp bội, có khả năng hấp thu toàn bộ năng lượng của thánh quang hệ ma pháp, đáng tiếc là khi xưa lúc phụ vương một mình đánh bại ngũ đại "Hoả diễm thiên sứ" trong số "Thần Quang Thiên Sứ" vũ y phát hiện vũ giáp của họ bị vô hiệu hoá hoàn toàn không rõ nguyên nhân, mãi đến sau này mới phát hiện ra là do chiếc nhẫn này gây nên.

Ta cao hứng lập tức đeo chiếc vòng kia lên cổ, còn chiếc nhẫn "Diệt Quang Giới Chỉ" tuy không mấy hữu dụng với ta nhưng vì tiếc rẻ nên cũng đeo nó vào tay.

Thực hiện theo phương pháp Á Dạ truyền cho, ta tập trung toàn bộ tâm linh lực lượng lên chiếc vòng đeo cổ, ngay lập tức chiếc vòng phát ra ánh

sáng chói loà, hoá thành một kiện hắc sắc khải giáp vừa vặn ôm sát thân ta, áo giáp này hoàn toàn khác với loại giáp nặng nề dành cho kỵ sĩ, cũng không phải loại nhuyễn giáp của pháp sư hay kiếm sĩ hay dùng, hoa văn trên giáp rất giản đơn, mặc nó cảm thấy rất thích hợp cứ như huyết nhục tương liên với ta, chưa kể chiếc giáp này còn vô cùng nhẹ nhàng cử động dễ dàng cứ như lúc chưa mặc nó vào.

Ta lập tức xem chiếc vòng cổ này như bảo vật phòng thân.

Á Dạ nhìn thấy ta mặc khải giáp vào càng thêm uy vũ hiên ngang, đôi mắt xinh đẹp tức thì hiện lên vẻ say mê đắm đuối, chịu không nổi ngã nhào vào vòng tay ta, ngược mặt lên nói:

_ Chủ nhân, chàng hôn thiếp đi, Tiểu Dạ đang chờ được chàng sủng ái đây.

Ta cảm nhận thâm tình của nàng, nhẹ nhàng hạ tay xuống xiết chặt vòng eo Á Dạ, cúi đầu đặt lên đôi môi hồng nhuận của nàng một nụ hôn cháy bỏng, Á Dạ "Ừm ừm" vài tiếng rồi níu chặt lấy thân ta, một công chúa tính tình kiêu ngạo không ngờ cũng có lúc trở nên nồng nhiệt như vậy.

Thạch thất lại từ từ chìm vào bóng đêm do quang cầu ta tạo ra mất dần năng lượng từ từ biến mất.

Ta vẫn còn đắm đuối trong nụ hôn với Á Dạ, tay phải nâng lên, tụ tập quang minh năng lượng chuẩn bị tái tạo một quang cầu mới.

Đột nhiên có chuyện xảy ra, từng ngón tay của ta phát ra ánh sáng chói loà, ma lực trong cơ thể như nước lũ vỡ đê tràn vào trong "Diệt Quang Giới Chỉ" không cách nào ngừng được, ta lập tức buông Á Dạ dùng tay trái chụp lấy "Diệt Quang Giới Chỉ" tính rút nó ra ném đi, nhưng chiếc nhẫn ấy như dính chặt vào cơ thể cố sức cách mấy cũng không rút ra được, chỉ biết bất lực đứng nhìn ma lực bị "Diệt Quang Giới Chỉ" hút cạn.

Á Dạ giật mình bừng tỉnh khỏi cơn mê, thất kinh hỏi:

_ Chủ nhân, chàng bị làm sao vậy? Chàng ...

Nàng đang tính chạy đến bên ta để giúp ta đứng vững nhưng ta sợ sức hút này sẽ truyền sang cả nàng, buộc lòng ta phải thoái lui, nói:

_ Á Dạ, đừng qua đây, nguy hiểm lắm.

Mặc dù ta có sẵn nguồn ma lực vô hạn nhưng sức hút của "Diệt Quang Giới Chỉ" cũng mãnh liệt phi thường, ta cơ hồ cảm thấy đầu đau như búa bổ, choáng váng sắp sửa ngã quỵ xuống chân Á Dạ thì "Diệt Quang Giới Chỉ" đột ngột phát ra ánh sáng chói mắt, thánh quang mang màu trắng tinh khôi đậm chất thuần khiết.

Một cảnh tượng kỳ vĩ hiện ra: quang cầu thánh khiết từ trong "Diệt Quang Giới Chỉ" xuất ra bay lên không trung sau đó nảy sinh biến hoá thành một nhân hình mờ ảo, rồi ánh sáng tụ hội lại thành một tuyệt thế mỹ nữ khoả thân xinh đẹp tuyệt trần, phía sau lưng nàng nhìn kỹ còn có 3 đôi cánh trắng muốt, mặc dù trên người nàng không có một mảnh vải che thân nhưng toàn thân nàng toát ra vẻ thanh khiết thánh thiện.

Á Dạ kinh hãi la lên:

_ Người ... người là Hoả Diễm Thiên Sứ, sao lại như vậy được? Làm sao thiên sứ có thể xuất hiện nơi đây?

Thân hình của vị thiên sứ trôi nổi trên không trung, 6 chiếc cánh nhẹ nhàng chuyển động tạo thành một tư thái vô cùng mỹ diệu, thân thể được bao bọc bởi ánh sáng thanh khiết chói loà.

Vị thiên sứ đó nhìn ta không chớp mắt rồi thu cánh lại hạ xuống đất, tấm thân trần trụi chớp mắt đã được phủ kín bằng một chiếc trường bào màu

trắng thanh khiết, mái tóc vàng óng ả bồng bềnh phía sau lưng, vẻ đẹp của nàng hoàn mỹ thánh thiện sánh ngang với sự kiều mị diễm lệ của Á Dạ.

Ta dồn hết can đảm hỏi:

_ Nàng tên gì vậy? Có đúng là thiên sứ hay không?

Đôi mắt xanh thẳm như đại dương của thiên sứ nhìn ta như thôi miên, một thanh âm trong vắt như chuông vàng thốt lên:

_ Ta chính là một trong ngũ đại Hoả Diễm Thiên Sứ thuộc hàng ngũ Thần Quang Thiên Sứ vũ y, phụng mệnh của Thiên Thần Vương thảo phạt Đoạ Lạc Thiên Sứ Lộ Tây Pháp, kết quả chiến bại, thân thể bị huỷ, nguyên thần của ta nhờ nhập vào trong "Diệt Quang Giới Chỉ" mới không bị tiêu diệt, tồn tại trong đó đã hơn một vạn năm.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 18: Thánh Khiết Thị Nữ

Hoả Diễm Thiên Sứ trong hàng ngũ thiên sứ có địa vị cực cao, so với Lộ Tây Pháp trước đây là “Quang Chi Thiên Sứ” còn cao hơn một bậc, hơn vạn năm trước Thần Quang Thiên Sứ Vũ Y quyết chiến cùng Lộ Tây Pháp khiến cho thiên địa biến sắc nhật nguyệt vô quang, Á Dạ tuy chưa được tận mắt chứng kiến nhưng sức mạnh khủng bố của các thiên sứ thì đã được nghe từ chính miệng của các trưởng lão ma giới kể qua, hiện giờ bất ngờ được nhìn thấy Thần Quang Thiên Sứ trong truyền thuyết ở ngay bên cạnh khiến cho nàng kinh hãi không thôi lập tức chuyển sang tư thế chiến đấu, run giọng hỏi: “VẬY ... làm thế nào mà người vẫn còn tồn tại được?”

Thiên sứ vũ y bình tĩnh giải thích: “Diệt Quang Giới Chỉ thật ra là một thông đạo do năng lượng tạo thành nối liền với không gian khác, nguyên thần của ta ở dưới dạng năng lượng thuần chất có thể tồn tại ở bất kỳ không gian nào, đồng thời bị phong ấn năng lực hấp thụ quang minh năng lượng, cho đến khi ...”

Ánh mắt thiên sứ nhìn sâu vào ta , rồi nói tiếp: “Cho đến khi vị ma pháp sư này đeo Diệt Quang Giới Chỉ vào tay rồi sử dụng quang hệ ma pháp mà không biết rằng mình đã vô tình kích hoạt công năng,hấp thụ một lượng ma lực lớn,ta đang lo lắng cho người,không ngờ ma lực của người lại mạnh mẽ vô tận,ta hấp thụ đủ ma lực do người phát ra,cuối cùng cũng tạo được thân thể xuất ra ngoài.”

Lúc này ta mới phát hiện ra thân thể của thiên sứ không phải thực thể mà chỉ là do quang minh năng lượng ngưng tụ tạo thành, mặc dù vậy thân thể này so với thực thể không khác bao nhiêu, càng tôn thêm vẻ mỹ diệu tuyệt luân của thiên sứ

Á Dạ không ngừng giới bị hỏi vặn: “Nếu đúng vậy thì từ giờ người sẽ làm gì? Vẫn còn muốn cùng phụ vương ta quyết đấu ư?”

Thiên sứ Vũ Y nở một nụ cười u nhã, nói: “Tiểu thư, thì ra nàng là con gái Lộ Tây Pháp. Nguyên thần của ta đã phiêu bạt cả vạn năm trong tăm tối, suốt thời gian đó ta không ngừng suy nghĩ từ từ cảm thụ được nội tâm của Lộ Tây Pháp khi xưa, hiểu ra nguyên nhân vì sao ông ta cam chịu vứt bỏ địa vị tối cao để trở thành một đoạ lạc thiên sứ, ta hiện giờ không còn muốn đối đầu với ông ta nữa.”

Không biết vì sao, ta bất ngờ cảm thấy có thể “nhìn” được nội tâm của vị Thần quang thiên sứ kia, nó giống như một vùng không gian thuần khiết ấm áp như bầu trời ban mai tràn ngập ánh nắng, mặc dù ta không hề sử dụng tâm linh ma pháp vẫn có thể cảm nhận được rất rõ ràng, mà nếu ta có thể sử dụng loại ma pháp đó đi chẳng nữa cũng không thể đọc được trái tim của thiên sứ.

Vũ Y dường như cũng có thể hiểu được ta đang nghĩ gì, mỉm cười nói: “Vị tiên sinh này, hiện giờ thân thể của ta được tạo thành từ nguồn năng lượng tinh thuần của ngài, cũng có thể nói là một phần sinh mệnh của ngài, do đó hai ta có thể tâm linh tương thông, cũng giống như hình thành kế ước.”

một tia sáng lóe lên trong đầu, ta nói: “Theo như lời nàng thì nàng đã trở thành một bộ phận không thể dứt bỏ trong sinh mệnh của ta cũng không thể rời xa ta được phải không?”

Vũ Y gật đầu, đáp: “Chính xác, nếu tiên sinh không chê, Vũ Y nguyện làm thị nữ ở bên cạnh hầu hạ người.”

Ta vừa kinh ngạc vừa vui mừng nói: “Thật vậy sao, nàng là Sí Thiên Sứ ...”

Vũ Y ngắt lời ta nói: “Ta đã quyết tâm từ bỏ thân phận thiên sứ, mặc dù ta không biết lai lịch lẫn thân phận của tiên sinh, nhưng có thể nhận thấy sức mạnh của ngài không dưới vua thiên giới cùng Lộ Tây Pháp, Vũ Y giờ đã là người của ngài, chỉ mong sao có thể trở thành thị nữ trung thành nhất bên cạnh ngài.”

Nhận một vị thiên sứ cao quý thánh khiết làm thị nữ ư? Ngay cả trong mơ ta cũng không nghĩ mình sẽ may mắn như vậy, ta tự nhiên đâu thể nỡ lòng bỏ qua cơ hội tốt thế này chứ, mà có nói nữa cũng vô dụng (đăng nào sinh mệnh Vũ Y cũng đã gắn kết với ta), ta đột nhiên dang tay ôm Vũ Y và Á Dạ vào lòng, nói: “Được rồi, từ nay nàng cũng như Á Dạ cứ ở bên cạnh ta, vĩnh viễn không xa rời.”

Á Dạ thấy Vũ Y quẩn lầy ta, trong lòng không nhịn nổi ghen tuông, bất chợt được ta cùng ôm vào lòng mọi chuyện không vui đều biến mất, nụ cười như mật ngọt dựa đầu vào lòng ta, phản ứng của Vũ Y lại khiến ta kỳ quái, vị thiên sứ hơn vạn tuổi này không ngờ lại như một tiểu hài tử khuôn mặt kinh hoàng, cơ thể tạo thành từ thuần năng lượng truyền lại từng tiếng tim đập “thình thịch”.

Ta cảm thấy ngạc nhiên, cúi đầu hôn lên đôi môi mọng đỏ của Vũ Y, tức thì thân thể nàng run mạnh, hai mắt nhắm nghiền, đôi tay nhỏ nhắn vô ý xiết chặt lấy y phục của ta, biểu hiện cực kỳ khẩn trương.

Thông qua tâm linh cảm ứng, ta chợt hiểu rằng Vũ Y mặc dù là Sí Thiên Sứ tồn tại qua vạn năm nhưng đối với tình cảm nam nữ chưa từng trải

qua, bình thường chạm phải nam nhân còn chưa chạm qua, giờ lại còn bị nam nhân ôm lấy, không ngạc nhiên khi nàng phản ứng kỳ lạ như vậy.

Một mặt ta tiếp tục khoá kín đôi môi Vũ Y, ái tình nam nữ in sâu vào trái tim nàng, thân thể Vũ Y càng lúc càng mềm đi, lý trí cũng dần rời khỏi đầu óc nàng, cuối cùng chỉ còn sự nồng nhiệt của ái tình hứng khởi đến cực điểm.

Ta chính đang hưởng thụ hương vị mật ngọt từ đôi môi của tuyệt sắc thiên sứ, đột nhiên không còn nhìn thấy gì chung quanh, thì ra Vũ Y đã vô thức dang rộng đôi cánh trắng bao bọc cả 3 người vào trong, nếu người khác nhìn vào chỉ thấy một khối cầu bằng lông trắng muốt.

Một lúc sau ta mới thoã mãn buông tha cho đôi môi chín mọng của Vũ Y nhưng thiên sứ mỹ nữ đôi mắt đê mê mềm nhũn trong lòng ta, ngay cả sức lực cử động tay chân cũng không có.

Ta cũng không quên chủ động bù đắp cho Á Dạ một nụ hôn nóng bỏng khác, rồi thả hai vị mỹ nữ mềm nhũn vô lực ra.

Vũ Y hô hấp có phần nặng nhọc hỏi: “Ta ... ta bị làm sao thế này? Vừa nãy ta sao mất tự chủ vậy, còn cảm thấy tràn ngập hạnh phúc ấy, cuối cùng là như thế nào?”

Ta đặc ý nhìn nàng mỉm cười, đáp: “Đó là cảm giác thần kỳ chỉ xảy ra khi nam nữ yêu nhau, Vũ Y, nàng đã thích ta, hãy mở lòng mình cùng ta, sau này ta nhất định sẽ làm cho nàng càng hạnh phúc hơn. À này, chẳng phải thân thể của nàng được tạo ra từ thuần năng lượng hay sao? Tại sao ta không có cảm giác khác biệt gì so với cơ thể thật vậy chứ?”

Lần đầu tiên trên Vũ Y thể hiện ra sự e thẹn của nữ nhi chân chính, khiến cho dung mạo xinh đẹp của nàng càng thêm tuyệt mỹ, nói: “Sau khi tiếp nhận năng lượng của ngài, thân thể của thiếp so với thân thể thật lúc

trước so ra không có điểm nào khác biệt, cảm giác trên thân cũng y như thật vậy, người ta ... người ta cũng có thể là nữ nhân của người.”

Nói xong, Vũ Y vội lấy tay che mặt dấu đi vẻ bối rối xấu hổ khiến cho nàng càng thêm khả ái đến cùng cực.

Ta thấy mình sắp không thể ngăn nổi đục hoả trong người bèn buông tay thả hai nàng ra, nói: “Tiểu Dạ, chúng ta đã ở trong bảo khố quá lâu, cũng đã có thu hoạch, đến lúc phải quay lại thôi.”

Á Dạ gật đầu đồng ý, ba người quay lại đường cũ trở ra ngoài, cũng may trên đường ra không cần phải dùng đến ma pháp quang cầu để chiếu sáng, toàn thân Vũ Y đã phát ra ánh sáng đủ để chiếu sáng thông đạo rõ như ban ngày.

Sau khi ra khỏi bảo khố dưới lòng đất, ta khôi phục “Tâm chi khai giáp” thành hình dạng vòng đeo cổ ban đầu, Vũ Y cũng quay trở vào trong “Diệt quang giới chỉ” (hiện nay nàng ta đã tùy ý ra vào), sau đó ta liền tập hợp “Hắc ám long kỵ binh” bắt đầu tiến hành nhiệm vụ đồ long.

Đến khi Lộ Tây Pháp nhận được báo cáo, vội vã chạy đến ngăn cản, bọn ta đã cao chạy xa bay. Hắc phát hiện “Tâm chi khai giáp” và “Diệt quang giới chỉ” bị lấy mất, chẳng những không giận mà còn cười nghiêng ngả: “Đúng là con rể quý của ta, nay người vừa có quan chức tại ma giới, vừa mang trên mình ma giới dị bảo, để ta xem người làm sao chối bỏ quan hệ với ma giới đây. Hắc hắc hắc ...”

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 19: Đại Sát Phong Cảnh (Phá Hoại Phong Cảnh)

Ma giới địa ngục tổng cộng chia thành bảy tầng, các tầng càng sâu càng tối tăm, sinh vật sinh sống nơi đó cũng càng hùng mạnh.

Ngày xưa Lộ Tây Pháp với thân phận đọa lạc thiên sứ tới ma giới, hàng phục ma thú các tầng, duy nhất đối với địa ngục hắc long ở tầng thứ bảy là bất lực, phái người đi thì không phải đối thủ, tự mình đi thì con rồng ấy không chịu vui vẻ hợp tác, gây cho hắn biết bao phiền phức.

Bây giờ có tên thuộc hạ bị ép buộc ta, đương nhiên không thể không sử dụng, Lộ Tây Pháp nửa uy hiếp nửa dụ dỗ giao cái nhiệm vụ đồ long ấy cho ta.

Cưỡi trên phi long của long kỵ binh không chiến đội, bọn ta tới bầu trời ma giới tầng thứ bảy, lục chiến đội cưỡi trên phong chi huyền long (một chủng loại tuy không thể bay nhưng có tốc độ chạy cực nhanh) cũng chạy theo, trên mặt đất bắt đầu xuất hiện một doanh trại lớn, động tác nhanh gọn khiến người xem thán phục.

Phi long hạ xuống, ta từ trên mình rồng nhảy xuống, mệt mỏi giang tay ra, Á Dạ lạnh lợi xoa bóp sau lưng ta, cảm giác quả là bay bổng a.

Không chiến tướng quân Hạ Nông vừa mỉa mai vừa lãnh lùng như băng đi tới trước mặt ta nói “Đội trưởng, thuộc hạ xin nhận lệnh đi trinh sát chỗ ở của địa ngục hắc long, mong đội trưởng phê chuẩn.”

Thanh âm tuy băng lạnh,nhưng lại có cảm giác trong trẻo vui tai

Ta nhìn vị băng sơn mỹ nữ nói “tốt,đi đi,nhưng nhớ cẩn thận.”

Trong ánh mắt Hạ Nông xuất hiện dị quang,rồi nháy mắt biến mất,nàng ta hành lễ,chuyển người nhảy lên một con phi long,phi long vung cánh bay lên không trung.

Á Dạ đôi môi anh đào nói khẽ vào tai ta “Chủ nhân,vị băng sơn mỹ nhân động tâm với người rồi,nàng ta dù được phụ vương yêu mến,nhưng từ khi sinh ra đã là một tòa băng sơn,nhưng vừa rồi ánh mắt nàng ta không thể dối người ta,người thật là diễm phúc tề thiên a.”

Ta nâng nhẹ cằm nàng cười nói “tiểu dạ sao vậy,ghen rồi sao?”

Á Dạ khuôn mặt ửng hồng nói “người ta không quản chàng có bao nhiêu mỹ nhân,chỉ cần người vĩnh viễn đối tốt với người ta,Á Dạ sẽ vĩnh viễn đi theo người.”

Á Dạ nũng nịu xà vào lòng ta nói “chủ nhân,ta kiến nghị người chiếm lấy trái tim của Hạ Nông,tuy nhìn nàng ta lạnh lùng như băng như vậy,ta dám bảo chứng nếu nàng ta đã thực lòng yêu mến ai,còn nóng bỏng hơn lửa.”

Bây giờ trái tim Á Dạ chỉ có mình ta,vì ta mà tính toán,ta cảm động ôm chặt nàng,có nàng ta cảm thấy mình như có tất cả.

Hành động của đám long kỵ binh căn bản không cần ta chỉ huy,mọi hành động cùng tình hình,Lạp Cáp Nhi Đặc cùng La Duy tự chỉ huy định đoạt,tên đội trưởng vô tích sự ta lại thành chẳng có việc gì làm.

Ta vui vẻ sống thanh nhàn,ôm Á Dạ vào trong căn lều kiến tạo riêng cho ta,mở rộng bàn tay nói “Vũ Y,ra nào.”

Bạch mang lóe lên, Vũ Y từ trong "Diệt quang giới" huyền hóa xuất hiện trước mặt ta, lúc này trên người nàng ta là ngân bạch sắc khải giáp (đương nhiên là dùng năng lượng tạo thành) như một tuyệt sắc chiến thần, ta không nhìn nổi sắc tâm đại khởi, vội vàng thả Á Dạ ra ôm Vũ Y vào trong lòng.

Vũ Y kinh hoàng hô một tiếng, nhưng lại không chút kháng cự, còn chủ động loại bỏ khải giáp cứng rắn, thân thể ôn nhu dựa vào lòng ta.

Lúc trước trong bảo khố bị ta thân mật tới giờ, Vũ Y chưa từng kinh qua tình cảm nam nữ bị ta dẫn phát tình hỏa hơn vạn năm, đã phát ra là không thể thu lại, dù nguyên thần vẫn ẩn dấu trong thứ nguyên không gian, nhưng vị tuyệt sắc thiên sứ không tự chủ giao lưu tâm linh cùng ta, những lúc ta thân mật cùng Á Dạ đều ánh xạ đến tâm tư vị thiên sứ thánh khiết, càng lúc mong muốn được ta yêu thương bao bọc càng lớn lên.

Hai tay Vũ Y ôm vào cổ ta, đôi mắt mê mông tình, khuôn mặt trắng trẻo ửng hồng khiến người khác say đắm, bộ dạng xuân tình khó gặp xuất hiện trên "Sĩ thiên sử" cao quý thánh khiết lại càng tuyệt mỹ dụ người.

Nói chung, cứ đến lúc khẩn cấp như lúc này là lại phát sinh chuyện, tay ta đang trên song nhũ phong mãn của Vũ Y loạn động, chuẩn bị thưởng thức vị thiên sứ tinh khiết thượng hạng này thì, một đạo năng lượng sâm hàn mãnh nhiên từ ngoài trại lao vào, bắn thẳng tới Vũ Y đang trong lòng ta.

Lúc này Vũ Y tuy đã mất đi lí trí, ta cũng không còn kịp phản ứng, cũng may Á Dạ lúc ngàn cân treo sợi tóc kịp lao người chắn trước mặt bọn ta, ngọc thủ hình thành một hắc sắc quang thuẫn, chặn lại luồng năng lượng sâm hàn lăng lệ.

Căn lều toàn bộ hóa thành bụi phấn, chỉ thấy một nam tử thân mang khải giáp tay cầm trường thương đứng thẳng bên ngoài, không ngờ lại là long kỵ binh lục chiến tướng-Lạp Cáp Nhi Đặc.

Vũ Y tức thì tỉnh dậy, vội vàng chỉnh đốn lại y phục, vung đôi cánh trắng thánh khiết, thánh quang rực sáng bảo hộ trước người ta, hành động bảo hộ người không chút sợ hãi cùng bộ dạng xuân tình tràn ngập vừa rồi như hai người khác biệt.

Ta nhìn xung quanh bị bao vây chặt bởi đám long kỵ binh, đao kiếm xuất ra sát khí đằng đằng, Lạp Cáp Nhi Đặc cùng La Duy trường thương cùng trường kiếm khẩn trương hướng về Vũ Y, bộ dạng như chuẩn bị xuất thủ.

Ta trầm giọng nói “Lạp Cáp Nhi Đặc, La Duy, các người làm cái quái gì vậy?”

Lạp Cáp Nhi Đặc cảnh giác nhìn Vũ Y nói “Khởi bẩm đội trưởng, vừa nãy thuộc hạ cảm ứng trong trường của đội trưởng có khí tức đặc trưng của thiên sứ, sợ đội trưởng cùng công chúa gặp chuyện, vì vậy xuất thủ, quả nhiên có một thiên sứ ở đây, lại còn là 'Sĩ Thiên Sứ', đội trưởng người không sao chứ?”

Ta thở phào, vỗ vai Vũ Y nói “các người hiểu nhầm rồi, vị 'Sĩ Thiên Sứ' Vũ Y đã từ bỏ thân phận thiên sứ, nàng là nữ nhân của ta, sẽ không gây bất lợi cho ta đâu.”

Nghe tên gọi Vũ Y, đám long kỵ binh hít một hơi lạnh, bọn chúng đã nghe qua cổ sự thần ma đại chiến hơn vạn năm trước, không ngờ vị 'Thần Quang Thiên Sứ' thất bại trong tay ma vương lại trở thành nữ nhân của vị đội trưởng cổ cổ quái quái này, quả là không thể hiểu nổi.

Thiên sứ a, sinh ra đã là tử địch của ác ma.

Vũ Y thu hồi hai cánh, đứng cùng Á Dạ một chỗ, nhẹ nhàng nói “Ma tộc chư vị, ta không còn là thiên sứ nữa, bây giờ ta là tử muội của công chúa các người, cùng là nữ nhân của đội trưởng các người.”

Hai mỹ nữ khí chất cực đoan ở cùng một chỗ, một người diễm tuyệt như hoa mẫu đơn, một người thánh khiết như đóa bạch liên, đám long kỵ binh trái tim sắt đá thân chinh bách chiến nhìn thấy vậy ánh mắt như mê hoặc, thềm hăm mộ đội trưởng diễm phúc tề thiên.

Lạp Cáp Nhi Đặc cùng La Duy ô quang chớp lóe, khải giáp biến trở về dây trang trí trên trường thương cùng trường kiếm, hai người quỳ xuống nói “vừa rồi thuộc hạ đã mạo phạm, kính mong đội trưởng trách phạt.”

Ta cười nói “không sao không sao, các người từ sau đừng có đến lúc đó lại đến là được, ta đã chuẩn bị sẵn sàng, các người lại phá hỏng mất.”

Lạp Cáp Nhi Đặc cùng La Duy tự nhiên hiểu ý tứ câu nói của ta, khuôn mặt lạnh lùng ửng hồng, ngượng ngùng đứng một bên.

Một tiếng nổ lớn từ phương xa truyền tới, bọn ta đều cảm nhận năng lượng ba động, La Duy giật mình nói “Là tiểu nông?, nhất định là tiểu nông gặp địch nhân rồi.”

Ta nhíu mày, trong lòng biết rõ Hạ Nông đi trước trinh sát đã gặp địch nhân, nữ nhân kiêu diễm ấy dù thực lực có mạnh mẽ đến thế nào cũng chỉ là nữ nhân.

Ta hô to “Vũ Y, tiểu dạ, đi cùng ta”

Nói xong, ta dùng di động ma pháp "Cực động chi phong" trong phong hệ ma pháp bay lên không trung, thanh quang trong chớp mắt biến, ngoại trừ Vũ Y ra không ai nhìn rõ động tác của ta.

Vũ Y vung cánh, hóa thành một đạo bạch quang bay vào không trung, Á Dạ niệm chú văn "Thuấn gian di động", phi thân theo.

Long kỵ binh lực lượng chủ yếu là kỹ năng võ thuật, học ma pháp cũng chỉ học ma pháp công kích, di động cao tốc ma pháp không phải là sở

trường, liền vệt vàng cười phi long bay lên không trung.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 20: Đại Địa Chi Hùng

Cực động chi phong, chớp mắt đi vạn dặm, ta vừa tới nơi âm thanh tiếng nổ truyền tới, liền thấy Hạ Nông thân mang khải giáp cùng một hoàng sắc đại hùng chiến đấu, tọa kỵ phi long đầu bị đập nát, thảm tử nằm một bên.

Rồng là sinh vật tối cường của thánh ma đại lực, ngay cả thực lực chiến đấu yếu nhất như phi long cũng có thể phá tan giáp trụ, không ngờ lúc này bị cự hùng đánh một chưởng đã lăn ra chết, thực lực con quái vật này quả đáng sợ.

Không chiến tướng quân Hạ Nông trong tay không có vũ khí, nhưng quyền phong cũng đã vô cùng lăng lệ, cứng rắn như sơn thạch bị chạm phải liền biến thành tro bụi, thực khiến người khác khó tin trong thân thể nhỏ bé yêu kiều ấy lại ẩn chứa một lực lượng cường đại đến vậy, nhưng lực lượng đáng sợ ấy đánh vào người cự hùng lại như đá chìm xuống biển vô thanh vô tức.

Cự hùng mãnh liệt rống một tiếng, trên mặt đất đá tảng, sỏi đá như những viên đạn bắn thẳng về Hạ Nông, ta nhận ra đây là địa hệ ma pháp "Đại địa siêu chấn động", trong lòng tức thì vừa kinh vừa hãi, cự hùng này có thể sử dụng ma pháp?, thế không phải là ma thú cao cấp có năng lực tương đương Tra Tra Điều sao?

Hạ Nông hét lên một tiếng hai tay giao lại trụ trước ngực, một cỗ năng lượng vô hình thẩm thấu ra ngoài thân hình, đây không phải là năng lượng

ma pháp, là hệ thể chân khí do võ thuật cao thủ tinh thông khí công phát ra, hiệu lực không dưới phòng ngự ma pháp.

Toái thạch kích trúng hệ thể chân khí, chân khí tuy chưa bị kích phá nhưng thân thể Hạ Nông đã bị chấn bay, liền tiếp phá hủy vài gốc đại thụ, trên môi đã xuất hiện huyết tích.

Ta trong lòng thất kinh, vội vã ngưng tụ ma lực phát xuất "Lôi Điện nộ đào", điện áp cao mười vạn vôn từ không trung kích trúng người cự hùng, lông mao toàn bộ bị đốt cháy xém.

Cự hùng rống lên một tiếng, vừa rời lôi hệ cao cấp ma pháp thành linh giáng xuống lại không khiến hấn ngã gục, hấn ngẩng đầu nhìn ta đang đứng giữa không trung, lại một chiêu "Đại địa siêu chấn động" phát ra, mục tiêu chuyển thành ta.

Lập tức ta trầm người tránh toái thạch bay tới, tức thì hóa chưởng thành đao chém xuống, không gian ma pháp tự sáng tạo "Thứ nguyên đao" xuất ra, không gian nứt gãy hút toàn bộ toái thạch từ trong không trung vào kẽ nứt, ta tiếp tục từ không trung rơi xuống.

Đại chưởng cự hùng đánh tới chỗ ta rơi xuống, ta chỉ đợi đến lúc này, "Thuần gian di động" xuất hiện sau lưng cự hùng, thừa cơ đại chưởng đánh vào không trung khiến thân thể hấn mất đi sự cân bằng, ta vung tay phát ra vài chục hắc sắc quang đái trói trật cự hùng, chính là "Ám chi thúc phước" trong hắc ám hệ ma pháp.

"Ám chi thúc phước". thuần túy do hắc ám lực lượng tạo thành, không chỉ kiên cố vô bì còn có năng lực hấp thụ lực lượng ma pháp, hoàng sắc quang mang biểu hiện năng lượng địa hệ ma pháp từ trên người cự hùng phát ra liền bị "Ám chi thúc phước" hấp thụ hoàn toàn.

Hiện tại, trong hắc ám hệ ma pháp ngoại trừ "Địa ngục họa kiếp" còn lại ta đều có thể tùy tâm sử dụng, vượt qua cả vị lão sư Á Dạ.

Cự hùng phần nộ gào thét liên hồi,cuối cùng vô lực hạ xuống.

Hạ Nông chuyển người quỳ xuống trước mặt ta nói “thuộc hạ vô năng,khiến đội trưởng phải tự mình xuất thủ,xin đội trưởng người trách phạt.”

Ta vội đỡ nàng ta dậy,một tay dùng "Hồi phục quang" chữa trị thương tích nói “chuyện này không liên quan đến nàng,đại hùng này thực quá mạnh mẽ,ta sao có thể trách phạt nàng đây?”

Trong đôi mắt Hạ Nông chớp hiện dị quang,nhưng không thể thoát khỏi nhãn tình ta,ta đột nhiên nhớ tới lời Á Dạ nói với ta,thầm nảy ra ý định,giơ tay vuốt ve đôi tai nàng,cảm giác trơn nhẵn mát lạnh,thập phần thư thái.

Trong đôi mắt Hạ Nông xuất hiện quang mang kinh hãi,nhưng lại không chút phản kháng,đúng lúc ta đang định ném thử đôi môi vị băng mỹ nhân,trong lòng nảy sinh cảm giác,ngẩng đầu nhìn Vũ Y vẫy cánh từ trên không bay tới,nhẹ nhàng hạ xuống cạnh ta.

Hạ Nông chuyển người hộ vệ trước người ta, khí thế kinh người từ thân thể mảnh mai phát xuất,bộ dạng sẵn sàng chiến đấu.

Ta vội kéo tay nàng nói “Hạ Nông,đừng hiểu nhầm,nàng ta là nữ nhân của ta.”

Hạ Nông cảm thấy sự ấm áp xuyên qua khái giáp theo dòng máu tới tim nàng,khuôn mặt không khỏi ửng hồng,tim đập mạnh không ngừng.

A a.....,chính trong lúc này,trái tim băng mỹ nhân đã bị ta chiếm hữu.

Á Dạ cùng đám long kỵ binh cũng vừa kịp đến,nhìn cự hùng trên mặt đất,Lạp Cáp Nhi Đặc kinh ngạc nói “đấy không phải đại địa chi hùng trong ngũ đại nguyên tố thánh thú sao?,thế nào mà Hạ Nông không phải đối thủ của nó.”

Nhìn bộ dạng ngây ngô của ta, Á Dạ liền giải thích “ngũ đại nguyên tố thánh thú địa hệ là đại địa chi hùng, thủy hệ là thâm hải chi long, hỏa hệ là hỏa phượng hoàng, lôi hệ là lôi thú, đều có trí tuệ cực cao, là linh thú trong truyền thuyết có thể sử dụng ma pháp.

Hóa ra là như vậy, không phải Tra Tra Điều ta bắt được cũng trong ngũ đại nguyên tố thánh thú chứ? bây giờ đại địa chi hùng lại dẫn xác tới trước mặt, vận khí của ta quả không tệ a.

Ta đi tới trước mặt đại địa chi hùng, căn ngón tay vẽ ra triệu hoán khế ước phù ấn lên đầu cự hùng nói “Khế ước chi thần a, bằng thần lực của người lập khế ước giữa đại địa chi hùng với ta, từ này trở thành tùy tùng của ta. Từ nay về sau, ban cho người tên gọi..... là Lạn Tử { chú thích : gần nghĩa với du côn, lưu manh }

đám long kỵ binh sát khí trùng trùng không nhịn được mỉm cười, không ngờ vị đội trưởng có thể đặt cho tên vị đại địa chi hùng uy vũ khí phách cái tên như vậy, cũng thực quá buồn cười.

phù hào trên đầu đại địa chi hùng biến thành kim sắc, khế ước đã phát huy hiệu lực, ta vung tay, "Ám chi thúc phược" trên người cự hùng tan biến.

ta cười sáng khoái, mở "Lục mang triệu hoán trận" triệu hoán Tra Tra Điều ra, hỏa phượng hoàng mỹ lệ rực sáng bay lượn trong không trung. quang cảnh vô cùng đẹp mắt.

Ngoại trừ Vũ Y cùng Á Dạ, đám long kỵ binh không biết ta có hỏa phượng hoàng, tức thì đối với ta càng thêm kính phục.

Xem ra ngũ đại nguyên tố thánh thú đều có năng lực biến hóa, đại địa chi hùng cao lớn như núi bỗng nhiên biến hóa thành một tiểu hùng, quỳ trước mặt ta nói “Lạn Tử khấu kiến chủ nhân.”

Thanh âm hẳn nặng nề thô ráp, không như Tra Tra Điều trong trẻo dễ nghe, thậm chí còn có chút thô lỗ.

Ta vui vẻ cười a a nói “Lạn tử à, người không phải thánh thú địa hệ sao? sao lại tới ma giới tần thứ bảy này? còn cùng thuộc hạ ta giao thủ nữa.”

Đại địa chi hùng - - Lạn Tử trả lời “ba nghìn năm trước thuộc hạ tới ma giới khiêu chiến với địa ngục hắc long, kết quả thất bại, theo ước định trở thành thuộc hạ hẳn, vừa rồi vị tiểu thư này cười phi long tới đây, ta nhận thấy là 'Hắc Ám Long Kỳ Binh' của ma giới, vì thế xuất thủ.”

Hạ Nông nhìn ta gật đầu, biểu thị chuyện đúng như vậy.

Xem ra tên địa ngục hắc long này cũng thật thông minh, lại còn biết cả thu phục bộ hạ, ta hỏi tiếp “bên cạnh Địa ngục hắc long còn bao nhiêu thuộc hạ?, thực lực thế nào?”

Lạn tử hồi đáp “thưa chủ nhân, ngoại trừ hỏa phượng hoàng ra, ngũ đại nguyên tố thánh thú gồm thâm hải chi long, ngân sắc ma lang, lôi thú, cùng ta đều trở thành thuộc hạ của hẳn, thực lực hẳn tự nhiên hùng mạnh.”

Á cùng đám long kỳ binh đều thất kinh, địa ngục hắc long này xem ra khó chơi, lại thêm ba thánh thú bên cạnh, càng thêm phiền phức.

Ta vuốt ve mái tóc đen nhánh của Á Dạ nói “Các người không cần quá lo lắng, địa ngục hắc long để ta cùng Vũ Y đối phó, còn lại do Tra Tra Điều, Lạn Tử cùng các người xử lý, cũng chỉ là chuyện trong tầm tay thôi.

Đám long kỳ binh nhìn Vũ Y cao nhã thánh khiết, lại nhớ tới "Địa ngục họa kiếp" ma pháp của ta, tức thì trong lòng cũng an tâm hơn nhiều.

Vũ Y nói “Địa ngục hắc long chuyên về hắc ám hệ cùng hỏa hệ, đối phó với hẳn hữu hiệu nhất là thánh quang hệ ma pháp, chỉ là thực lực của mình ta sợ không đủ, chủ nhân nếu chúng ta ngày mai mới hành động, ta có thể

tranh thủ thời gian truyền thụ thánh quang hệ đích công kích ma pháp cho người.

Nói xong,khuôn mặt trắng bạch bỗng ửng hồng,ta không khỏi cảm thấy kì quái.

Á Dạ bộ dạng như đã hiểu gì đó,nhìn Vũ Y thần bí cười nói “Tốt rồi,mọi người trở về doanh trại,chuẩn bị sẵn sàng,ngày mai đi Lạn.....Lạn Tử dẫn đường,tiến thẳng tới sào huyệt địa ngục hắc long.

Triệu hồi Lạn Tử cùng Tra Tra Điều,ta cùng hai vị mỹ nhân dẫn đám long kỵ binh trở về doanh trại.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 21: Diêm Mật Địch Chiến Tranh

Tiến vào căn lều mới(cái cũ đã bị Lạp Cáp Nhi Đặc phá hủy),ta nhìn Vũ Y đang đi tới hỏi “Vũ Y,nàng không phải định dậy ta thánh quang hệ công kích ma pháp sao?,bao giờ chúng ta bắt đầu?”

Khuôn mặt Vũ Y đột nhiên ửng hồng như lửa,cúi thấp đầu,bộ dạng vô cùng xấu hổ.

Ta thầm cảm thấy kì quái,vừa định hỏi rõ,Á Dạ đã nhỏ giọng nói “Chủ nhân,người quên rồi sao?thánh quang hệ công kích ma pháp cùng với hắc ám hệ cao cấp ma pháp chỉ có thiên sứ và ác ma là có thể sử dụng,người cùng ta làm cái,cái chuyện đó,là có thể sử dụng hắc ám hệ cao cấp ma pháp,bây giờ muốn Vũ Y chỉ giáo người thánh quang hệ công kích ma pháp,chỉ cần,chỉ cần .....”

Nói đến đây,nàng ta cũng xấu hổ cúi đầu.

ta đột nhiên đại ngộ,nhìn Vũ Y khuôn mặt đỏ rục bên cạnh,ta lộ nụ cười tà quái,tiến tới nâng cằm Vũ Y,ánh mắt nhìn sâu vào đôi mắt nàng xanh như nước biển thăm thăm của nàng.

Vũ Y ngênh đón mục quang của ta,ta đọc trong ánh mắt nàng sự trung thành cùng thâm tình vô hạn,ta cúi đầu hôn nàng,đồng thời vung tay ra phía sau,tức thì xung quanh căn lều xuất hiện một kết giới vô hình,cách biệt khí tức cùng thanh âm.

Không chiến tướng quân Hạ Nông đứng ở không xa nhìn về căn lều của đội trưởng, trên khuôn mặt băng lãnh xuất hiện vẻ u sầu, bộ dạng như một nữ tử ghen tuông cùng đau khổ.

Thanh âm của hải chiến tướng quân La Duy vang lên sau lưng “Tiểu Nông, muốn yêu thì cứ yêu, cứ u u oán oán thế không giống như người, đội trưởng chúng ta dù cổ cổ quái quái, nhưng hẳn có thể khiến công chúa cùng ‘Thần Quang Thiên Sử’ đem lòng yêu mến, lực lượng lại càng hùng mạnh vô bì, đích xác là nam nhân có thể đem lại hạnh phúc cho người

Hạ Nông mãnh nhiên quay đầu, thấy La Duy đứng sau nàng khoảng ba bước chân, vừa rồi trong lòng nàng hỗn loạn, vì thế không nhận ra hẳn đã đến từ lâu.

Hạ Nông biết La Duy đối với nàng có cảm tình, nhưng ái tình không thể miễn cưỡng, đối với tình ý của La Duy vị tuyệt thế mỹ nam tử này nàng mặc dù cảm kích nhưng lại không chút động tâm, mặc dù hành vi cổ quái nhưng nhất cử nhất động của đội trưởng đều tác động đến trái tim nàng.

Nàng nhìn về căn lều được bao bọc trong kết giới, u oán thở dài.

Bên trong trướng, "Thần quang thiên sử" trần truồng đang rên rỉ không ngớt dưới người ta, làn da trắng bạch ửng hồng chuyển động liên tục cùng ta.

Á DẠ lỏa thể nửa nằm nửa ngồi cạnh bọn ta, trong đôi mắt hỏa dục dâng trào, mồm liên tục phát ra những tiếng rên rỉ, hận không thể lập tức thay thế vị trí của vũ y, tiếp nhận sủng ái cùng thương yêu của ta.

Tình dục bị áp chế hơn vạn năm của Vũ Y hoàn toàn bị ta dẫn phát xuất ra, hình tượng thiên sử thánh khiết mọi khi biến mất, quên mình kêu gào thét không ngớt, tận tâm tận lực đón nhận tình yêu của ta.

Khiến một thánh nữ biến thành dâm phụ dưới người mình,đấy chính là điều tối tự hào của nam nhân.

Vũ y thân thể tuy do năng lượng hóa thành,nhưng không khác gì thực thể,ngay cả trình huyết cũng có,cảm giác nóng bỏng cùng âm ướt bên trong khiến ta vô cùng sáng khoái.

Đột nhiên,vũ y tứ chi như vôi bạch tuộc bám chặt lấy ta,kêu thảm không ngừng.

Ta cảm thấy một cỗ năng lượng thánh khiết từ chỗ bọn ta kết hợp truyền vào thể nội ta,vũ y thân thể run mạnh,tiếng kêu to biến thành tiếng rên nhỏ mê người,rồi như tê liệt mềm nhũn ngã xuống hôn mê.

Quang minh năng lượng từ vũ y truyền vào thể nội ta cùng hắc ám năng lượng của Á DẠ cùng Lộ Tây Pháp bắt đầu xung đột,ta vội vàng dùng ma lực vô hạn bản thân dung hợp,quang minh cùng hắc ám hai chủng loại năng lượng cuối cùng cân bằng trở lại,thể chất ta cũng biến đổi theo,giờ ta có thêm đặc tính của thiên sứ.

Ta vừa đại công cáo thành,Á Dạ đã nhảy vào lòng ta,đôi môi hồng chủ động dâng lên,tiếng rên nhỏ liên tục không ngừng,động tình cực điểm.

Mĩ thực dâng trước mặt,ta đương nhiên không khách khí,ta nắm chặt hai nhũ phong ,tiến nhập vào khu rừng rậm của nàng.

Thân thể Á DẠ run rẩy,mở to hai mắt,khuôn mặt lộ thần thái mãn ý,chủ động dâng lên nghênh đón,mồ hôi tuôn ra trên thân thể,càng khiến thân thể như mỹ nhân ngư vừa thơm vừa nhả.

Không biết tại sao,sau khi ta đồng thời có được hai chủng loại năng lượng trái ngược,năng lực tại phương diện này tăng thêm gấp bội,Á Dạ nhanh chóng bị ta chinh phục,cùng vũ y mềm nhũn nằm xuống không có chút khí lực động đậy.

Ta rời khỏi thân thể Á Dạ, chỉ thấy trong nội thể dục hỏa như thủy triều, vô cùng khó chịu, hận không tiết ra ngoài được.

Thực ra lúc này ta đang ở sinh tử quan đầu thập phần nguy hiểm, chỉ là ta không biết.

Quang minh cùng hắc ám hai chủng loại năng lượng trái ngược không thể dung hòa, ta dùng ma lực vô hạn bản thân đè nén xuống, tịnh không phải chân chính dung hợp, tuy chúng có cải biến thể chất của ta, nhưng cũng sinh ra lực lượng thác loạn, nếu không phải vừa rời mang đại bộ phận chuyển vào thể nội á dạ cùng vũ y, ta đã tẩu hỏa nhập ma rồi.

Vũ y cùng á dạ bởi thuần túy là thiên sứ cùng ác ma, lực lượng thác loạn không thể đả thương bọn họ, ngược lại còn gia tăng sức mạnh cho bọn họ.

Lực lượng thác loạn trong người ta tả xung hữu đột, ta thực sự không chịu đựng nổi, trong não bỗng xuất hiện hình ảnh hạ nông thanh lãnh cô ngạo, lập tức sử ra "Không gian chuyển di" ma pháp, chớp mắt xuất hiện trong trường hạ nông.

Lúc này không chiến tướng quân Hạ Nông mặc áo lụa mỏng như cánh ve ngồi ngắm mình trước gương, hành động chưa từng xuất hiện từ khi nàng ta tham gia Hắc ám long kỵ binh", khiến ngay cả nàng ta cũng cảm thấy khó tin.

Đột nhiên, một khí tức cường đại xuất hiện trong trường, thân là cao thủ võ thuật Hạ Nông lập tức có phản ứng, toàn thân vận chuyển khí chuẩn bị chiến đấu, nhưng nàng ta lại thấy đội trưởng lỏa thể trước mặt, trong lòng đại kinh.

Thần trí ta còn có chút thanh tỉnh, cường ép dục hỏa trong thể nội xuống nói "Hạ tướng quân, đánh ngất ta mau, bằng không ta sẽ làm chuyện xấu với nàng, nhanh mau a."

Hạ Nông nhìn rõ tình hình của ta, kinh ngạc nói “Đội trưởng, người sao vậy? chuyện gì xảy ra vậy?”

Nàng ta không hề để ý ta không mặc y phục, lại còn tiến tới giúp ta.

Hương thơm mê người truyền vào mũi ta, chút lý trí còn sót lại biến thành vô hình, ta ôm chặt lấy, nồng nhiệt hôn lên đôi môi nàng.

Hạ Nông không thể nghĩ ta tới làm chuyện này, không phòng bị đôi môi bị ta hôn lấy, đại kinh thất sắc vung chưởng nhắm đầu ta đánh xuống, nhưng nửa đường lại dừng lại.

Nàng ta còn đang do dự, ta ngậm chặt cái lưỡi thơm nhỏ, tận tình thưởng thức, song thủ cũng luồn qua nội y tiến hành công cuộc xoa bóp.

Tình cảm vốn dồn nén của Hạ Nông bùng cháy, chân khí ngưng tụ trong thể nội bồng hóa thành vô hình, luồng nhiệt nóng bỏng chuyển dịch khắp toàn thân, mục quang như mờ đi, thân thể mềm tựa như bong, mặc kệ ta khinh bạc.

Áo mỏng biến thành từng mảnh vụn, thân hình lỏa thể sung mãn mỹ cảm xuất hiện trước mắt, nàng ta lầm nhảm tự nói “Đội trưởng, từ giờ về sau Hạ Nông là của người, nếu người khi phụ ta, ta sẽ chết cho người xem.”

Bên trong trường, "Hắc ám long kỵ binh" không chiến tướng quân Hạ Nông danh chấn các giới tự hiến dâng mình cho nam tử từ dị thế giới đến, vì nam tử ấy nàng nguyện hi sinh mọi thứ.

Đến khi ta từ trong phong cuồng tỉnh lại, nhìn thân thể mềm mại Hạ Nông dán chặt người mình, nụ cười mãn ý trên khuôn mặt mỹ lệ, đang chìm vào giấc ngủ sâu.

Ta gỡ bỏ tay nàng ta, cảm thấy toàn thân sáng khoái như thoát thai hoá cốt, sau lưng còn có cái gì đó.

Ta vô ý quay đầu nhìn vào gương bên cạnh, nhìn thấy sau lưng ta có hai cánh, một trắng bạch như tuyết, một đen như mực, hắc bạch hai màu tương phản rõ rệt.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 22: Ma Thần Biến

Vừa rồi lực lượng thác loạn phong cuồng trong thể nội ta đã chuyển nhập toàn bộ vào thể nội Hạ Nông, quang minh cùng hắc ám hai chủng loại năng lượng chân chính hợp nhất, khiến ta đồng thời có được thể chất của cả thiên sứ cùng ác ma, sau lưng sản sinh vũ dực trắng bạch của thiên sứ cùng hắc sắc vũ dực của ác ma cao cấp - -đọa lạc thiên sứ.

Bên cánh ác ma hình dạng giống như cánh dơi, cũng bởi Lộ Tây Pháp nguyên là "Quang chi thiên sứ" sau khi từ bỏ quang minh năng lượng vũ dực biến thành hắc sắc, Á Dạ tự nhiên thừa kế đặc tính của phụ thân, mặc dù nàng ta có năng lực huyền hóa thành kiếm nhưng cũng không thể sinh ra vũ dực, nhưng đặc tính ấy truyền lên thân thể ta gặp đặc tính thiên sứ của Vũ Y, sau khi hoàn toàn cải biến thể chất ta liền tạo ra hình dạng như hiện nay, hai cánh một đen một trắng sau lưng ta tùy ý điều khiển.

Ta thử dùng ý chí không chế cặp cánh mới, hai cánh theo sự điều khiển của ý chí ta bắt đầu vung lên, dần dần ta trôi nổi trong không trung, chỉ dựa vào hai cánh bay bay lượn.

Hạ Nông mới là lần đầu lại bị ta làm cho kiệt sức, nhưng bởi thân là võ thuật gia cảm giác mất tuệ hơn người thường gấp bội, nàng ta bị gió từ hai cánh ta lay động làm tỉnh lại, rên nhẹ một tiếng rồi tỉnh dậy, thấy tình cảnh ta thì triển hắc bạch vũ dực bay lượn trong căn lều.

Nàng ta liền ngậy ngốc nhìn

Ta liền hạ xuống mặt đất, ý niệm nhất động thu cánh vào trong, cười nhẹ nhìn Hạ Nông vừa tỉnh lại.

Nhìn thân thể cường tráng lỏa thể của ta, mặc dù đã tự hiến thân cho ta nhưng Hạ Nông không khỏi xấu hổ cúi đầu.

Ta ngồi cạnh ôm thân thể tinh khiết trong suốt như ngọc của nàng nói “đại khái do quan hệ của Á Dạ cùng Vũ Y, ta biến thành hình dạng như bây giờ. Sao, nhìn ta biến thành hình dạng này, Hạ Nông tiểu tử có hối hận không vậy?”

Hạ Nông im lặng dựa vào lòng ta, không trả lời.

Tay ta liền véo trộm núm hoa trước ngực nàng ta, Hạ Nông tức thì hô một tiếng hai tay che mặt, vô cùng xấu hổ nói “Người lại khi phụ người ta, người ta không thèm để ý đến người nữa....”

Mặc dù nói như vậy, nhưng thân thể mềm mại lại càng uốn éo trong lòng ta, cực điểm dụ hoặc a.

Ta liền cười tà quái, cúi người bắt đầu thưởng thức món ngon.

Bên trong trướng, xuân sắc vô biên, Vũ Y mở đôi mắt xanh như nước biển, liền thấy mình cùng Á Dạ trần truồng nằm trong trướng, trên cặp đùi tuyết bạch còn lưu lại điểm huyết hồng, nhớ lại cử chỉ phóng dãng như dâm phụ vừa rồi, vị "Thần quang thiên sử" cực thánh cực khiết này không khỏi xấu hổ che mặt.

Một khoái cảm kì dị từ ngực truyền tới, nàng ta liền kinh hãi buông tay, chỉ thấy chủ nhân không biết từ bao giờ xuất hiện trước mặt nàng, núm cười tà tà đang loạn động như phong trăng như tuyết của nàng, bên cạnh là nữ nhân trần truồng uể oải nằm, không ngờ lại là "Hắc ám long kỵ binh" không chiến tướng quân Hạ Nông.

khoái cảm cường liệt càng lúc càng dâng cao, Vũ Y uyển chuyển van nài “Chủ nhân, Vũ Y đã quá đủ rồi, thật sự vô pháp tái hưởng thụ sủng ái của người a a.”

Ta cũng biết với người lần đầu như vậy đã đạt đến cực hạn, mỉm cười đôi tay từ trước ngực chuyển lên mái tóc vàng vuốt ve, Vũ Y lộ thần sắc thu thái, yêu kiều nói “Chủ nhân, thiếp yêu người”

Tim ta rung động, yêu mến nói “ta cũng yêu nàng, bảo bối của ta, nàng nghỉ đi, đừng quên nàng còn phải dạy ta thánh quang hệ công kích ma pháp.”

Vũ Y gật đầu, hôn lên trán ta rồi nằm xuống nhanh chóng chìm vào giấc ngủ say.

Vừa rồi ta thực sự đã rút kiệt sức lực nàng ta.

Nhìn ba vị mỹ nữ tuyệt sắc trong trướng, ta cảm thấy mãn ý cùng sáng khoái, nếu Lệ Vi Nhã ở đây, thì thực là không có chút hối hận.

Ý niệm nhất động, trên người ta "Tâm chi khai giáp" biến thành hắc sắc khai giáp, đi ra khỏi trướng ta liền mở song vũ dực, vung cánh bay lượn trên không trung, đám long kỵ binh mặc dù vô cùng kinh ngạc, nhưng những biểu hiện quái dị của vi đội trướng đã thấy quá nhiều nên cũng không quá thấy làm lạ.

Chỉ là, hành động đồ long hôm sau không diễn ra như dự định, cũng bởi ba vị giai nhân quá mệt mỏi, thánh quang hệ ma pháp lại càng không dễ học, đành trì hoãn lại vài ngày.

Vũ Y cùng Á Dạ vô cùng kinh ngạc với sự biến hóa thân thể của ta, thân thể không thực sự khỏe mạnh được chính tà năng lượng rèn luyện cường tráng khóa mạnh không dưới đám long kỵ binh, lực lượng ba người cũng đại

tăng, Vũ Y thì không cần nói, Á Dạ cùng Hạ Nông cũng có thể sử dụng những ma pháp cùng chiêu thức trước kia không thể sử dụng được.

Đối với việc Hạ Nông trở thành nữ nhân của ta, Lạp Cáp Nhi Đặc cùng La Duy trong lòng đã có chuẩn bị, đám long kỵ binh đối với việc ta thuận phục vị bằng sơn tướng quân càng thêm kích phục đội trưởng, vài tên to gan còn muốn thỉnh giáo ta về kỹ thuật cưa gái.

Sau ba ngày chuẩn bị sẵn sàng, ta ngoại trừ thánh quang hệ chung cực công kích ma pháp "Thái dương chi kiếm" chưa thể tùy tâm sử dụng, còn lại đều tùy ý xuất ra, đám long kỵ binh tinh thần cùng đấu chí đều sung mãn

Vì thế, dưới sự dẫn đường của đại địa chi hùng - -Lạc Tử, bọn ta xuất phát.

Thật không ngờ xung quanh sào huyệt của ma thú đáng sợ nhất - - địa ngục hắc long chứa đầy các loại tiên hoa bích thảo, như một vườn hoa đầy màu sắc giữa thế giới tối tăm âm trầm của tầng thứ bảy ma giới.

Bọn ta vừa tiếp cận, đột nhiên khí lưu sản sinh dị biến, một đạo cự đại long quyển phong cuốn tới, hướng thẳng tới long kỵ binh trên không trung

Đấy chính là phong hệ cao cấp ma pháp "Long quyển phong bạo", Vũ Y đang dựa trong lòng ta liền vung cánh bay lên không trung, từ sáu cánh tinh khiết phát ra bạch mang lóa mắt, rồi chuyển hóa thành từng đoàn quang cầu bắn thẳng vào trong đại long quyển phong.

Trong chớp mắt, phong tiêu vân tán, long quyển phong khí thể lăng lệ hóa thành vô hình, Vũ Y sử dụng chính là "Quang chi lễ tán" trong thánh quang hệ ma pháp, tuy không có lực công kích nhưng có thể trung hòa hóa giải ma pháp công kích đối phương.

Gió mưa biến mất, chỉ thấy một ngân sắc cự lang toàn thân ngân quang uy vũ lăng lệ đứng trên khối cự thạch, tựa như một vị vua nhìn về bọn ta.

Cưỡi trên phong chi huyền long chạy dưới đất, Lạp Cáp Nhi Đặc cao giọng nói “Mọi người cẩn thận,đấy chính là phong hệ thánh thú ngân sắc ma lang.Đội trưởng,mọi người cứ tiếp tục tiến tới trước,nơi này để cho bọn ta đối phó.

Thân hình như một bóng ma cực tốc lẳng không hướng tới ngân sắc ma lang,trường thương trong tay hóa thành vô số đạo quang mang như hư như thực cùng tiếng gió rít gào thét

Trong ba vị tướng lĩnh của "Hắc ám long kỵ binh",không chiến tướng Hạ Nông thuần túy là chiến sĩ,không biết chút ma pháp nào,hải chiến tướng La Duy lại là một ma pháp kiếm sĩ lừng danh,không chỉ kiếm thuật trác tuyệt còn thiện dùng hắc ám hệ ma pháp công kích, lục chiến tướng Lạp Cáp Nhi Đặc tuy không sử dụng được ma pháp công kích,nhưng chuyên về phong hệ di động ma pháp,tạo nghệ cực cao.

Tuyệt kĩ của Lạp Cáp Nhi Đặc mang tên "Tiên huyết liệt không thứ",mượn sự di động siêu cao tốc của trường thương sản sinh ra chân không sắc bén vô bì,không gì cản nổi.

Ngân sắc ma lang là thánh thú trí tuệ cực cao,tự nhiên cảm thụ được sự lợi hại của chiêu đó,hú lên một tiếng thân thể ngân sắc như thiểm điện tránh khỏi trường thương,cự thạch chỗ vừa đứng liền bị chân không cắt thành bụi phấn.

Lạp Cáp Nhi Đặc hô “Hào” một tiếng,trường thương huyền xuất ra thương ảnh đầy trời bao phủ phạm vi vài chục mét,cùng ngân sắc ma lang quyết chiến.

Trong biển hoa đột nhiên điện quang lấp lóe,thủy quang lóng lánh,một quái thú đầu sư tử mình người cùng tiểu long lam sắc mang theo các chủng loại ma thú lao tới.thanh thế chấn thiên

Á Dạ nhìn thế hô to “Chủ nhân, là Lôi Thú cùng thâm hải chi long, tam đại nguyên tố thánh thú toàn bộ đều xuất hiện.

Ta triệu hoán Tra Tra Điều cùng Lạn Tử, lệnh cho bọn chúng cùng long kỵ binh lục, hải, không tam đội phối hợp, lấy Lạp Cáp Nhi Đặc cùng La Duy làm chủ cùng ma thú tạo thành chiến trường, tức thì tiếng kêu gào liên miên không dứt, xích huyết bắn tung tứ phía, thân nằm đầy đồng.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 23: Dừng Đấu Hắc Long

Ta cùng Á Dạ, Vũ Y, Hạ Nông tam nữ cười phi long bay vào sâu trong biển hoa, chuẩn bị cùng địa ngục hắc long tử chiến.

Đột nhiên, một quầng hắc ám bao phủ lấy không gian bán kính vài chục mét, Vũ Y hô to “đây là 'Hắc Ám Chi Mạc', tử muội cùng chủ nhân cẩn thận.”

Từ thân thể nàng bạch quang nhu hòa xuất hiện, chiếu sáng chu vi xung quanh.

Á Dạ cười nhẹ nói “Vũ Y, muội là ác ma, sao lại không biết 'Hắc Ám Chi Mạc' chứ?”

Vũ Y cười nói “tử quên mất, lại như tập quán khi xưa cùng thiên sứ thảo phạt ma tộc.”

Ta cảm giác trước mặt có một cỗ năng lượng to lớn, trong lòng khẳng định đây chính là địa ngục hắc long, vội vàng nói “Mọi người cẩn thận, địa ngục hắc long ở phía trước mắt, hẳn cũng đã phát hiện ra bọn ta.”

Ta vừa nói xong, một tiếng long ngâm ù tai mãnh nhiên xuất hiện, phi long chở bọn ta run rẩy, rơi thẳng xuống.

Ta vội vẫy hắc bạch song dực ôm Hạ Nông bay lên không trung, Vũ Y cùng Á Dạ dùng cánh cùng phi tường ma pháp bay lên.

Vũ Y song thủ hợp lại,thánh khiết quang mang ngưng tụ thành ba quang cầu chiếu lên người ba bọn ta,chính là "Thần thánh chi quang" tăng cường công kích lực cùng phòng ngự lực, "Thần thánh chi quang" từ tay vị "Thần quang thiên sử" cao cấp xuất ra,hiệu quả tự nhiên cao hơn hẳn ta.

Vì thế,ta cùng nhị nữ trên hắc sắc khải giáp lấp lánh bạch mang thánh khiết sáng lạn,Hạ Nông cười nói “Trước kia ta cùng thần tộc tác chiến,chán ghét nhất là loại 'Thần Thánh Chi Quang' này,không ngờ bây giờ ta lại được gia trì trên người,cảm giác quả nhiên cực tốt.Vũ Y,cảm ơn tí.”

Từ sau đêm xuân cùng ta,vị băng mỹ nhân dần dần giải khai,nàng ta thường hướng về ta thi triển phong tình đặc sắc của mình,đương nhiên,chi trước mặt ta.

Lúc này,một phiến hắc ám bao quanh hắc ảnh to lớn chắn trước mặt bọn ta,thanh âm hùng tráng vang lên “tiểu bối vô tri,dám tới đây mạo phạm bốn long vương,bốn long vương sẽ khiến các người có đi không về.”

Á Dạ yêu kiều quát “nguyệt long cuồng vọng,bốn công chúa cùng chủ nhân tới đây thảo phạt,xem người còn có thể cuồng vọng nữa được không”,lập tức cánh tay vung lên,một đạo hắc sắc hỏa diễm hướng hắc ảnh bắn tới,chính là hắc ám hệ ma pháp "Địa ngục chi hỏa",một khi bắn trúng đối thủ liền phá cốt hấp tủy chưa thiêu đốt thành tro thì chưa dừng lại,uy lực so với hỏa hệ ma pháp còn cường mạnh hơn gấp bội.

Hắc ảnh to lớn đột nhiên mở to mồm nuốt lấy "Địa ngục chi hỏa",đặc ý nói “bốn long vương là tổ tông của hắc ám hệ,dùng hắc ám hệ ma pháp đối phó với bốn long vương?hắc hắc hắc.....”

Ta ý niệm nhất động,trong không trung đột nhiên xuất hiện một quang cầu cự đại,từ trong bóng tối của "Hắc ám chi mạc" chiếu sáng khắp nơi,thân hình địa ngục hắc long hiện rõ trước mắt,một thân rồng hắc sắc dài vài chục

mét bay lượn trong không trung, trên mình lân giáp hắc sắc lấp lánh, trên long đầu dữ tợn khủng bố là hai con mắt như hai ngọn minh đăng.

Uy vũ, hùng tráng. Quả không hổ là địa ngục hắc long.

Vũ Y hư không nhất trao, một quang kiếm xuất hiện trong tay, đồng thời trên người cũng xuất hiện một ngân bạch khái giáp, lần đầu nhìn thấy tư thái chiến đấu khánh khiết anh dũng của nàng ta không khỏi ngẩn người nhìn, lại nhờ tới lúc si mê uyển chuyển trong lòng ta, trong lòng ta dâng lên cảm giác kiêu hãnh : nữ nhân mỹ lệ vô song ấy chính là nữ nhân của ta

Địa ngục hắc long nhìn Vũ Y thân là "Sí thiên sử", trong lòng thầm kinh ngạc, quang minh lực lượng của thiên sử vốn là khắc tinh của hắc, hơn nữa lại là "Sí thiên sử" cao cấp nhất, hắc bạch song địch của ta càng khiến hắc cảnh giác.

Vũ Y như muốn thể hiện trước mặt ta, quang kiếm chỉ lên không trung, niệm chú văn hét lên "đến đây, 'Thương Khung Chi Quang'."

Ma lực nàng ta cũng tương đương ta, tự nhiên không cần phải niệm chú văn dài dòng, theo hướng quang kiếm chỉ, trong không gian tối tăm của ma giới bỗng nhiên quang mang đại thịnh, vô số điểm quang mang như mưa rơi xuống, bao vây không gian xung quanh địa ngục hắc long.

Đấy chính là thánh quang hệ cao cấp ma pháp, địa ngục hắc long thấy thể đại kinh, vội vã tập trung ma lực, trên người ô mang xuất hiện, thân thể hắc dần chìm vào trong hắc sắc quang cầu, chính là "Dạ ám giáp trụ", hắc ám ma pháp Á Dạ lúc mới gặp ta đã sử dụng, có thể coi là ma pháp phòng ngự cao cấp trong hắc ám hệ ma pháp,

Quang vũ kim sắc rơi xuống hắc sắc quang cầu, phát xuất một trận âm thanh quỷ dị, hắc sắc quang cầu tuy chống lại được quang vũ, nhưng cũng biến thành mỏng manh.

Ta xuất ra liễu "Phong chi dực" ma pháp gia trì trên người Hạ Nông,khiến nàng ta trong một thời gian ngắn có thể bay lượn trong không gian,sau đó bay tới chỗ địa ngục hắc long,đồng thời hô to “Tiểu Dạ,đến đây”

Á Dạ đáp lời một tiếng huyễn hóa thành kiếm bay tới tay ta,ta nắm cán kiếm "Á dạ",trong lòng xuất hiện cảm giác tử sinh có nhau,lôi nguyên tố trong không khí cực tốc ngưng tụ trên mình "Á dạ",điện quang chớp lóe cùng tiếng sấm ì ầm,ta đem toàn bộ năng lượng của lôi hệ cao cấp ma pháp "Lôi Điện nộ đào" nhập vào trong.

Điện áp mười vạn volt qua “Á Dạ” tăng cường biến thành ba mươi vạn volt,ta vung kiếm chém thẳng vào đuôi địa ngục hắc long

Lúc này thân thể ta cường tráng không kém long kỵ binh,lại thêm dòng điện hơn ba mươi vạn volt,lân giáp đằng sau đuôi địa ngục hắc long mãnh nhiên nổ tung,một tiếng gào thảm thiết vang lên long huyết bắn tung,toàn thân cơ nhục bị điện tích làm cho chấn động không ngừng,khó chịu cùng cực, "Dạ ám giáp trụ" phòng ngự tức thì biến mất.

Ta đối với địa ngục hắc long thâm bội phục,chiêu "Lôi Điện nộ đào" này đủ kích bay Tra Tra Điều,dù đã qua Á Dạ làm tăng gấp ba lần uy lực vẫn không thể chế ngự hẳn,đủ thấy lực lượng hắc cường hoành đến thế nào.

Hạ Nông theo sát sau ta thừa cơ phòng ngự địa ngục hắc long bị giải trừ,dùng lực lượng của "Phong chi dực" bay tới bụng hẳn,hét lên "' thiểm hoa liệt quang quyền '."

Một quyền đánh trúng bụng dưới địa ngục hắc long.

' thiểm hoa liệt quang quyền ' là tuyệt học chỉ có cao thủ võ tuật nội công đã tới hóa cảnh sử dụng được,sau khi kích trúng thân thể sinh vật chân khí bản thân chấn động khiến nội khí trong người sinh vật rối loạn,công kích trực tiếp vào kinh mạch đối phương.

Hạ Nông ban đầu cũng không thể sử dụng, nhưng sau khi hấp thụ lực lượng thác loạn của ta chân khí tu vi tăng thêm một tầng, đã đạt tới hóa cảnh.

Địa ngục hắc long chưa từng chịu tổn thương như vậy, ngay cả khi giao thủ cùng Lộ Tây Pháp cũng chưa từng chịu thiệt, công kích của Vũ Y ta cùng Hạ Nông liền dẫn phát hung tính của hắn.

Cùng với tiếng gào thảm không ngớt, Địa ngục hắc long bay thẳng lên không trung, mồm há to hướng tới bọn ta, bên trong là một hắc ám quang cầu thâm trầm vô bì ẩn hiện.

Hạ Nông kinh ngạc hô lớn “Không tốt rồi, là 'Địa Ngục Hạo Kiếp', không ngờ con nghiệt long này cũng có thể sử dụng 'Địa Ngục Hạo Kiếp', giờ làm thế nào đây?”

Vũ Y vung sáu cánh hướng tới địa ngục hắc long, ngâm lên “nhân danh quang minh thần, tru diệt tà ác, ánh sáng thần thánh a.....”

Quang minh năng lượng cực tốc tụ tập lại, Vũ Y chìm vào trong kim sắc quang cầu như thái dương, ngay khi địa ngục hắc long phát ra "Địa ngục hạo kiếp", nàng ta cao giọng hét "' thái dương chi kiếm'."

Một đạo quang trụ to lớn như thần kiếm từ người nàng ta bắn ra, kích trúng hắc ám quang cầu.

Thánh quang hệ chung cực ma pháp vs hắc ám hệ chung cực ma pháp.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 24: Lai Tự Dị Vực Đích Mĩ Nữ

Quang minh cùng hắc ám hai chủng loại lực lượng tương phản bắn thẳng vào nhau,tức thì sản sinh sóng xung kích cường liệt tỏa ra tứ phía,Vũ Y cùng địa ngục hắc long cùng bị chấn bay,từ không trung rơi xuống.

Ta ném “Á Dạ” về hướng Vũ Y,cao giọng nói “Tiểu Dạ,chiều cố Vũ Y cho tốt.” sau đó ta dùng "Thuần gian di động" xuất hiện trước mặt địa ngục hắc long

Lúc này địa ngục hắc long vẫn đang choáng váng không nhìn rõ thân ảnh ta,chỉ cảm thấy thân thể rung nhẹ,rồi nửa phân cũng không thể cử động.

Đây là không gian ma pháp sau khi ta chiến đấu cùng Lộ Tây Pháp nghiên cứu phát minh ra,tên gọi "Không gian phong tỏa",có thể đóng băng một phần không gian cục bộ,trong tiểu không gian đó vật thể vô pháp di động,trừ phi có khả năng phá vỡ không gian hoặc ta đích thân giải trừ.

"Đại thứ nguyên trảm" đã khiến cho Lộ Tây Pháp vô cùng đau đầu,có thể thấy không gian ma pháp đích thực rất lợi hại,lại chưa có người nghiên cứu phát triển,chính vì thế ta khổ tâm nghiên cứu,từ đó sáng tạo ra một vài loại ma pháp tân kì, "Không gian phong tỏa" là một trong số đó.

Quả nhiên ta là thiên tài.

Phong trụ địa ngục hắc long xong,quyền đầu tự đánh mạnh vào ngực mình,một cỗ tiên huyết phun ra,tiên huyết trong không trung bị ta dùng

niệm lực tạo thành một phù hào, ấn lên đỉnh đầu địa ngục hắc long.

Chính là chung cực triệu hoán ma pháp "Bích huyết khế minh", bất luận chủng loại ma thú nào, chỉ cần bị phù hào ấn lên đều kết thành triệu hoán khế ước. Chỉ là ma pháp này cần một lượng lớn ma lực để sử dụng, ngay cả Lâm Tạp cũng vô pháp sử dụng, ta cũng lần đầu xuất ra, hiệu quả thực sự thế nào ngay bản thân ta cũng không biết.

Tâm linh ta đột nhiên cảm thụ một chấn động cường đại, thăm rõ địa ngục hắc long dùng tinh thần lực chống cự lại ma lực của khế ước, vội vận toàn bộ lực lượng áp chế.

Một người một rỗng trong không trung tĩnh lặng nhìn nhau, tình hình quái dị tuyệt luân.

Vũ Y cùng Á Dạ biến trở về nhân hình ở cách không xa, cùng Hạ Nông ngưng thần giới bị, chuẩn bị sẵn sàng xuất thủ.

Từ sau khi có thiên sứ cùng ác ma thể chất, năng lực ở các phương diện ta đều tăng gấp bội, tâm linh lực lượng cũng không ngoại lệ, bằng không e là không phải đối thủ của con địa ngục hắc long này.

Khế ước phù hào cuối cùng cũng biến thành kim sắc, tinh thần phản kháng của địa ngục hắc long với ta đột nhiên biến mất, cuối cùng cũng đại công cáo thành.

Ta thở phào giải trừ "Không gian phong tỏa", âm thanh hùng tráng của địa ngục hắc long vang lên "thuộc hạ bái kiến chủ nhân, xin chủ nhân ra lệnh."

Ta vẫy vẫy hai cánh, nói "tốt, từ này người gọi là Lại Lại Trùng(chú thích trùng:sâu bọ),sau này người đi theo ta."

Á Dạ không nhìn được bật cười “chủ nhân,người thật biết cách đặt tên,hỏa phượng hoàng thì gọi là Tra Tra Điều,đại địa chi hùng thì là Lạn Tử, địa ngục hắc long đáng sợ thế này thì kêu Lại Lại Trùng,hi hi hi.....,cũng thật quá buồn cười.”

Từ đó, địa ngục hắc long tung hoành ma giới hơn vạn năm qua trở thành Lại Lại Trùng đi theo ta,Ngân sắc ma lang,Lôi thú,Thâm hải chi long vừa đánh nhau cùng đám long kỵ binh tự nhiên cũng lập kế Ước Đa La cùng ta,ta lơ đễnh đặt tên cho bọn chúng,Ngân sắc ma lang - - Dao Tử,Lôi thú - - Ngốc Qua,Thâm hải chi long - - Lam Bì(chú thích :da xanh), "Chiến thú bộ đội" sau này uy chấn các giới sơ bộ thành lập.

Khi ta mang Lại Lại Trùng trở về "Tất hắc chi thành" phục mệnh,cả ma giới liền chấn động,ngay cả Lộ Tây Pháp cũng không nghĩ ta dễ dàng hoàn thành cái nhiệm vụ gian nan này như vậy.

Tuy nhiên,người khiến hãn kinh ngạc nhất lại là Vũ Y cùng biến hóa của ta,Vũ Y không những không còn là địch thủ của hãn lại trở thành thị nữ của ta,với thuộc hạ ngày xưa cũng là đối thủ này Lộ Tây Pháp không khỏi ghen tị cùng thèm chấy nước miếng.

Cũng may Lộ Tây Pháp còn biết thủ tín,không chỉ đáp ứng cho ta mang Á Dạ thông qua "Chuyển di chi môn" trở về thánh ma đại lục,còn nén xót xa ban "Tâm chi khai giáp" cùng "Diệt quang giới" cho ta,mà dù hãn không làm vậy,hai kiện bảo bối này ta sao có thể trả lại.

Vì thế,ta mang Á Dạ,Vũ Y,Hạ Nông tam nữ cùng mười long kỵ binh tiến vào "Chuyển di chi môn",long kỵ binh đại đội do Lạp Cáp Nhi Đặc thay ta thống lĩnh,lưu lại ma giới đợi mệnh lệnh ta.

Lị Vi Nhã bảo bối,ta trở về đây.

Ái nhĩ tiên khắc thành vương cung.

Lị Vi Nhã tĩnh lặng đứng trong hoa viên vương cung, trên khuôn mặt thương bạch tiều tụy tràn đầy bi ai cùng ưu tư.

Hai vị mỹ nữ tuyệt sắc đi tới hoa viên, chính thị Áo Lệ Na cùng Phi Âu Á hai vị công chúa, bọn họ lặng lẽ đi tới Lị Vi Nhã đang như một bức tượng đứng im, nhìn nhau thờ dài.

Lị Vi Nhã quay người hỏi “hai vị công chúa, sao lại tới đây?”

Áo Lệ Na thờ dài nói “câu này phải là bọn ta hỏi người mới đúng, từ sau khi Ngô Lai tiên sinh thất tung người cứ ở đây cả ngày trời, người không biết bộ dạng mình tiều tụy đến thế nào sao?”

Lị Vi Nhã u ám cười nói “lúc trước ở cùng hãn, ta lúc nào cũng nhỏ nhen với hãn, thường cố tình chống đối hãn, nhưng lúc hãn thất tung, trái tim ta cũng biến mất, cũng không còn chút cảm giác với những chuyện khác, nếu có thể quay ngược thời gian, ta nhất định ngoan ngoãn với hãn, không trêu chọc để hãn tức giận.....”

Hai vị công chúa cảm nhận vị trong lời nói vị "Huyền chi kiếm sĩ" đỉnh đỉnh đại danh ẩn chứa thâm tình như biển, trong đầu xuất hiện hình ảnh Ngô Lai, nam tử có chút vô lại này thực khiến người khó quên.

Tức thì, bọn họ đều chìm đắm trong suy nghĩ.

Lúc này, trong hoa viên đột nhiên tối sầm, hắc sắc lục mang tinh ma pháp trận xuất hiện.

Tam nữ tử trong kí ức tỉnh lại, Áo Lệ Na kinh hô “ồ, đây không phải chuyển di ma pháp trận trong truyền thuyết của ma giới sao? sao lại xuất hiện ở đây.....”

Chưa kịp nói xong, một nhóm người xuất hiện trong hoa viên, ma pháp trận cũng biến mất.

Tam nữ trong lòng đại kinh, thủ lĩnh đám người này lại là ba vị mỹ nữ khí chất bất đồng, một người thân mang bạch sắc khải giáp phong tư như tiên tử giáng trần, hai người còn lại mang thuần hắc sắc khải giáp, một người khí thế cao quý kiêu ngạo khiến người không dám nhìn thẳng, người còn lại hoa mai trong tuyết, cực lãnh cực diễm.

Sau bọn họ là vài chục chiến sĩ thân mang hắc giáo, tuy chỉ vài người nhưng khí thế phát tán như thiên quân vạn mã, khiến người khác sinh úy kị.

Lị Vi Nhã tam nữ đều không mang vũ khí, lúc này trước mặt lại xuất hiện một nhóm chiến sĩ vũ trang toàn thân, trong lòng kinh hãi cùng cực, Phi Âu Á công chúa cao giọng hỏi “Các người là người phương nào? muốn làm gì?”

Giữa đám chiến sĩ hắc giáp nữ tử thân mang bạch sắc khải giáp thánh khiết như nữ thần cười nói “các người không cần khẩn trương vậy, bọn ta không có ác ý, bọn ta chỉ theo chủ nhân tới đây. Đúng rồi, trong các người có ai là Lị Vi Nhã tiểu thư không?”

Lị Vi Nhã cảm thấy kì quái, tiến lên một bước hỏi “là ta, sao các người lại biết ta?”

Mỹ nữ khí chất cao quý, đẹp như hoa mẫu đơn nở rộ cười nói “Quả nhiên là một tuyệt sắc giai nhân, không lạ.....”

Ánh mắt nhìn về phía sau nói tiếp “không lạ khi có người không bao giờ quên người.”

Lời nói có chút mạc danh kì diệu, Lị Vi Nhã càng thêm nghi hoặc về thân phận bọn họ, lại thấy ba vị mỹ nữ khí chất bất đồng đột nhiên khom mình thi lễ nói “Vũ Y, Á Dạ, Hạ Nông tham kiến Lị Vi Nhã tiểu thư.”

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỳ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 25: Hồi Quy (Trở Về)

Lị Vi Nhã vừa kinh ngạc vừa kì quái hỏi “Đừng, mau, mau đứng dậy, đầu cần như vậy, thực ra các người là ai?”

Tam vị mỹ nữ đứng dậy, vị mỹ nữ khí chất cao quý cười nói “muốn biết bọn ta là ai, vậy người trực tiếp hỏi chủ nhân bọn ta đi.”

Nàng ta đột nhiên chỉ tay về một nam tử toàn thân mang hắc sắc khải giáp, ngay cả khuôn mặt cũng bị che khuất bởi mũ sắt.

Thực ra, Lị Vi Nhã, Áo Lệ Na, Phi Âu Á tâm tư cẩn mật cũng đã lưu ý về người này, cũng bởi tuy hãn đứng cùng chỗ với vài chục chiến sĩ hắc giáp khác, nhưng kiểu cách khải giáp bất đồng, hơn nữa màu sắc thâm trầm hơn, cũng không có sát khí đằng đằng giống người khác.

Hãn tuyệt đối là người đặc biệt.

Hắc sắc khải giáp chiến sĩ đi tới, phát ra một trận cười, Lị Vi Nhã cảm thấy vô cùng quen thuộc, thân hình run nhẹ, kích động nói “Lai, người, là người?”

Hắc sắc khải giáp chiến ngừng cười, cởi mũ sắt lộ ra khuôn mặt tự nhiên là của bốn nhân đại ma pháp sư vô địch tối tối vĩ đại - - - Ngô Lai.

Vừa nhìn thấy ta, Lị Vi Nhã tức thì nhảy vào lòng ta, nước nỡ nói “Lai, mấy hôm nay người đi đâu vậy? làm nhân gia muốn chết, người tồi lắm, bỏ rơi

người ta như vậy.”

Mặc dù đã một lòng với ta, nhưng nàng ta chưa từng thổ lộ trung tình với ta, đừng nói đến tư vị nhu tình triền miên như vậy, ta vội ôm giai nhân đang khóc vào lòng, hôn lên trán nàng nói “Xin lỗi, tiểu nhã, để nàng lo lắng vậy, sau này ta sẽ không như vậy nữa.”

Áo Lệ Na công chúa cao ngạo mỹ lệ đi tới nói “tên Ngô Lai người được lắm, không chỉ phá hủy nửa ái nhĩ tiên khắc thành, phá hoại tiếp một phần ba vương cung, còn khiến Lệ Vi Nhã muội muội thành như thế này, nếu không phải nể mặt Lệ Vi Nhã, ta quyết không tha cho người.”

Băng sơn mỹ nữ Hạ Nông trước giờ vẫn im lặng đột nhiên chuyển người tới trước mặt Áo Lệ Na, lạnh lẽo nói “Nếu người dám xuất ngôn vũ nhục chủ nhân, bất luận thân phận người là gì, Hạ Nông ta nhất định ném người vào luyện ngục ma giới.”

Thanh âm băng lãnh cùng sát khí kinh người khiến Áo Lệ Na run sợ, nàng ta cảm thấy vị băng sơn mỹ nhân tên gọi Hạ Nông này không nói đùa, sát khí dày đặc bao phủ quanh người nàng khiến một người luôn luôn được yêu thương chăm sóc từ bé, cảnh tượng chưa từng trải này khiến nàng ta vừa kinh vừa sợ.

Âm thanh uest oải của ta truyền tới “Tiểu nông, dừng lại, không cần như vậy.”

Hạ Nông tức thì đáp lời “Rõ”, thân hình trở về đứng cạnh ta, sau khi trở thành nữ nhân của ta, nàng luôn rất biết nghe lời, lại nói đến thân phận như công chúa còn theo ta, hà huống là nàng ta?

Quả đúng là bên ngoài lạnh lẽo, nội tâm lại thâm tình như lửa

Áo Lệ Na công chúa nhìn mỹ nữ khí thế trác tuyệt đối với ta trung thành cùng tình ý sâu đậm, trái tim không khỏi chấn kinh, vừa rồi chỉ bị sát khí Hạ

Nông bao phủ đã khiến toàn thân đổ mồ hôi lạnh, nữ tử mỉa mai mang trong mình lực lượng tuyệt luân ấy sao lại trở thành thị nữ của Ngô Lai?

Lị Vi Nhã sau khi được an ủi ngẩng đầu khỏi ngực ta, đôi mắt nghi hoặc nhìn Á Dạ chừ nhân.

Ta cười hồi lỗi nói “Tiểu Dạ, các nàng tự giới thiệu đi.”

Tam nữ đồng thanh nói “Ma giới đệ nhất công chủ Á Dạ * hà * lộ tây pháp”, ‘Thần Quang Thiên Sử’ Vũ Y’, , ‘Hắc Âm Long Kỵ Binh’ không chiến tướng Hạ Nông xin chào ba vị.”

Ma giới? Thiên sử? Long kỵ binh?

Tam nữ tuy không hoàn toàn minh bạch, nhưng cũng vội vàng hoàn lễ, Lị Vi Nhã nhìn tam vị mỹ nữ ánh mắt thâm tình nhìn ta, trong lòng không khỏi chua chát.

An bài chỗ ở cho đám long kỵ binh, ta cùng lục vị mỹ nữ bá kiến Ác Đặc quốc vương, nghe về hành trình vài chục ngày dưới ma giới được kể lại tỉ mỉ, Ác Đặc quốc vương, Mạt Khắc cùng Lị Vi Nhã tam nữ không khỏi nghe đến xuất thần.

Cuối cùng, bọn họ cũng hiểu rõ thân phận của Á Dạ tam nữ, thăm sừng sốt, Lị Vi Nhã mục quang u oán nhìn ta, bộ dạng đố kỵ lộ rõ.

Mạt Khắc nhỏ giọng vào tai ta nói “Tiểu sư đệ, người quả nhiên có một hai chiêu, ngay cả công chúa ma giới cùng thiên giới ‘Sĩ Thiên Sử’ cũng nắm trong tay, thực khiến người khác đố kỵ đến chết mất. Úc, có tuyệt chiêu gì chẳng? Dậy sư huynh chút nào.”

Hừ. tên gia hỏa si tâm vọng tưởng này, bốn nhân bằng chính chân bốn sự có được Á Dạ bọn họ, đâu cần thứ chiêu thức vớ vẩn gì chứ.

Áo Lệ Na công chúa tò mò hỏi “Ngô Lai tiên sinh, người có thể cho bọn ta xem địa ngục hắc long được không? hắc đã là triệu hoán thú của người, cũng có thể cho ta xem chút được chứ?”

Ta cười nhẹ nói “Không có vấn đề, công chúa muốn xem đương nhiên là được.”

Hắc quang lóe lên, một tiểu hắc xà gầy gò xuất hiện trên bàn, tò mò nhìn xung quanh.

Đám người Áo Lệ Na thần tình ngây ngốc nói “Đấy, đấy mà là địa ngục hắc long vô cùng đáng sợ sao?”

Ta cười nói “ú, Lại Lại Trùng, để mọi người nhìn tư thái thực sự của người nào.”

Tiểu hắc xà gật đầu, thân hình bay lên trời, ô quang lóe lên, một cự đại hắc long dài vài chục mét xuất hiện trên không trung, đám động vật trong Ái Nhĩ Tiên khắc thành tức thì run sợ lùi vào bóng tối, bất luận là tiểu động vật hay ma thú hung mãnh.

Chính là thần uy vua của muôn thú.

Ta nhìn Ác Đặc quốc vương bị phong thái hào hùng Lại Lại Trùng hấp dẫn, trong lòng tự nhiên sáng khoái cùng cực, đặc ý cười to vài tiếng thu hồi Lại Lại Trùng.

Ác Đặc quốc vương cười híp mắt nói “Ngô Lai à, Lâm Tạp đại hiền giả quả nhiên không thu nhằm đồ đệ, thành tựu hiện nay của người đã ngang với thần, chỉ là, như chúng ta đã nói lúc trước, người trước khi tới ma giới đã phá hủy hơn một phần ba vương cung, chi phí tu sửa này ***** “

Oh no, ta thực sự quên mất chuyện này, Ác Đặc quốc vương này quả nhiên giáo trá không thua kém con cáo già Lộ Tây Pháp, quyết không cho ta

để dàng thoát thân,biết vậy trước kia tại bảo khố của Lộ Tây Pháp mang vài kiện bảo bối về bồi thường,bây giờ có hối cũng đã muộn.

Lúc này hồ li Ác Đặc quốc vương cười nói “Người đã đáp ứng đại biểu cho vương quốc ta tham gia 'Chư Tộc Vũ Đấu Ma Pháp Đại Hội',nếu đoạt chức quán quân sẽ đem tặng phẩm 'Thủy Tinh Chi Tâm' để bồi thường cho món nợ phá hoại Ái nhĩ tiên khắc thành,còn món nợ kia nên tính sao đây?”

Cái này,ta đang không biết nên làm thế nào,Á Dạ xòe tay ra nói “Bệ hạ,người xem cái này có đủ bồi thường món nợ của chủ nhân không?”

Chúng nhân nhìn thấy trong bàn tay trắng hồng là một tiểu tinh thể hình giọt nước,Phi Âu Á kinh ngạc nói “A,đấy không phải là 'tinh linh đích nhân lệ' sao?là vật chí bảo của tinh linh tộc,sao lại nằm trong tay Á Dạ công chúa.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 27: Băng Tuyết Thánh Nữ

“Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội” là truyền thống của thánh ma đại lục từ vài nghìn năm qua, cứ mỗi hai mươi năm tổ chức một lần, lần lượt các quốc gia tổ chức. Các quốc gia cùng chủng tộc trên đại lục đều phái đến chiến sĩ cùng ma pháp sư kiệt xuất tham dự, tặng phẩm của quán quân do quốc gia cử hành cung cấp, "Thủy tinh chi tâm" chính là kì trân của băng tuyết vương quốc.

Đại hội chia ra "Vũ đấu" cùng "Ma pháp" hai hạng mục, Ác Đặc quốc vương biết Hạ Nông có võ công kinh người liền đeo bám làm phiền ta, khiến ta không thể không đáp ứng để Hạ Nông làm đại biểu của Ba Bộ Ni Tạt tham gia.

Lão xú hồ ly này, sau khi chết nhất định đến địa ngục làm đôi huynh đệ xú khí tương đầu với Lộ Tây Pháp .

Băng tuyết vương quốc nằm ở cực bắc của thánh ma đại lục, khí hậu lạnh lẽo, hai phần ba diện tích bị băng tuyết bao phủ, trong bốn quốc gia nhân loại là quốc gia ít người nhất. Nhưng người dân sinh ra tại băng tuyết vương quốc bẩm sinh đã có năng lực thủy hệ ma pháp, trên đại lục trong bảy vị đại ma pháp sư có duy nhất một nữ nhân là "Băng tuyết thánh nữ" Băng Thanh Ảnh là pháp sư đứng đầu vương quốc, nghe nói mới hơn hai mươi tuổi đầu, là thiên tài ma pháp tối kiệt xuất của thánh ma đại lục (ta là ngoại lệ), hơn nữa còn cùng với bọn Lộ Vi Nhã nằm trong thập đại mỹ nhân của thánh ma đại lục.

Bọn ta tiến vào biên giới của băng tuyết vương quốc, càng đi nhiệt độ càng xuống thấp, tuy nhiên cảnh vật núi băng ngàn dặm, tuyết rơi khiến bọn ta quên đi khí hậu giá lạnh, đoàn người tập trung hẳn thưởng cảnh trí xung quanh.

Sắc trời tối dần, bọn ta dọn sạch mặt tuyết tạo thành một hố lớn, phủ ngoài bằng tấm bạt bắt đầu cắm trại.

Á Dạ như chốn không người nép vào lòng ta nói “Thiếp lần đầu tiên nhìn cảnh tuyết rơi, đẹp thật, ở ma giới không hề có tuyết, đúng rồi, phụ vương từng nói qua băng tuyết vương quốc ngoại trừ nhân loại ra còn có rất nhiều tinh linh cư ngụ, không biết có thể nhìn thấy tinh linh không.”

Ta cũng chưa từng nhìn qua tinh linh, không biết nói gì, Lị Vi Nhã dịch gần lại lại cười nhẹ nói “Tinh linh có thể coi là “người đại diện cho cái đẹp”, bất luận là nam tính hay nữ tính đều thập phần mỹ lệ, hơn nữa tinh linh pháp lực cao cường còn có thể biến thành hình dáng người, tinh linh tộc tại tại băng tuyết vương quốc địa vị rất cao, lần này bọn ta nhất định gặp được, hoặc giả còn giao thủ trong đại hội.”

Ta nghe thấy thế liền cảm thấy hứng thú với đám tinh linh, hỏi tiếp “Tinh linh rất lợi hại sao?”

Từ khi chân chính trở thành nữ nhân của ta, Lị Vi Nhã tính tình đại biến, tính khí hẹp hòi lúc trước biến mất, trước mặt ta kiêu mị ôn nhu, tình cảm với Á Dạ chưa nữ cực tốt, không lạ trước đây Vuư Lợi Tư lão đầu nói Lị vi nhã thuộc loại khó động tâm, nhưng nếu yêu ai thì nước cạn đá mòn cũng không hay đổi, nhưng ta lại không toàn tâm đối đáp tình cảm của nàng, bây giờ nàng ta toàn tâm toàn ý với ta lại khiến ta thầm cảm thấy xấu hổ.

Nghe câu hỏi của ta, Lị Vi Nhã cũng như Á Dạ xà vào lòng ta ôn nhu nói “Tinh linh đương nhiên rất lợi hại, bọn họ sinh ra đã có năng lực nguyên tố ma pháp, băng tuyết vương quốc đại đa số là thủy tinh linh, chuyên về thủy

hệ ma pháp,cũng nhờ sự giúp đỡ của bọn họ, băng tuyết vương quốc mới có được thanh thế như ngày nay.”

Mạt Khắc đứng bên cũng bổ sung nói “Đúng vậy,ky sĩ đoàn của băng tuyết vương quốc thực lực chiến đấu rất yếu,nhưng bộ đội do ma pháp sư cùng tinh linh tạo thành lại mạnh nhất trong bốn nước,hơn nữa đều chuyên về thủy hệ ma pháp,giao chiến cùng bọn họ thực sự là cơn ác mộng của ky sĩ.

Lúc này,đột nhiên từ phạm vi phòng thủ bên ngoài của long ky binh cùng Lôi Nhân công quốc ky sĩ(thuộc hạ của Mạt Khắc,đi theo bảo vệ Phi Âu Á công chúa) âm thanh truyền tới “Là ai,mau đi ra”

Bọn ta đột nhiên tỉnh lại,Hạ Nông vốn vẫn đứng sau lưng ta lắc người,như thiểm điện phóng tới nơi phát ra âm thanh.

Chỉ thấy ky sĩ của Lôi Nhân công quốc cùng long ky binh đang bao vây vài bạch y nhân,kiếm bạt cung giương sát khí đặng đặng,đặc biệt là long ky binh,cổ sát khí sâm hàn khiến hàn phong xung quanh như lạnh hơn gấp bội.

Hạ Nông lẳng không bắn tới,một long ky binh bậm báo “Tướng quân,vừa rồi có vài người không rõ thân phận đột nhiên xuất hiện,bọn thuộc hạ đang chuẩn bị bắt giữ bọn chúng.”

Tức thì,một cổ sát khí lạnh lẽo từ người Hạ Nông phát tán ra,bao bọc lấy bốn bạch y nhân trên mặt mang khăn che,

Với tu vi chân khí của Hạ Nông cổ chân khí tựa như vật chất,một trong bốn bạch y nhân đột nhiên giơ tay,lập tức sảng sinh ra một ma pháp kết giới,ngăn cản cổ sát khí sâm hàn.

Hạ Nông linh giác cảm ứng đối phương ma pháp ba động cường đại,trong lòng chiến ý đại tăng,yêu kiều hét một tiếng vung tay phát ra

"Phong hỏa Lô Điện phách", kinh khí ù ai đánh thẳng tới người phát ra kết giới.

Chiêu thức này dựa vào sự chấn động của chân khí sanh sinh ra phong, hỏa, lôi, điện lực lượng tự nhiên ẩn chứa trong quyền kinh, liệt sơn khai thạch không gì cản nổi.

Bạch y nhân song thủ đan lại, lam quang lóe lên xuất hiện một thủy quang cầu bao bọc bốn người, quyền đầu Hạ Nông kích trúng quang cầu, lực lượng tự nhiên ẩn chứa trong quyền kinh khiến màn nước như mưa bay ra, quyền kinh tuy bị hoàn toàn hóa giải, nhưng quyền đầu vẫn xuyên qua quang cầu chạm tới khăn che mặt bạch y nhân.

Song phương thềm ám kinh, đều biết gặp phải địch thủ, Hạ Nông tay trái ô quang lóe lên, trang sức trên hộ tí trong nháy mắt biến thành hắc sắc khải giáp trên người.

Khăn che mặt của bạch y nhân rơi xuống, lộ xuất khuôn mặt tuyệt mỹ quốc sắc thiên hương, ẩn chứa khí tức thánh khiết, hai tay chụm lại tạo thành thủ ấn, từ miệng phát ra một tràng chú văn êm tai.

Long kỵ binh vội chiếm cách vị trí thuận lợi, sẵn sàng chuẩn bị xuất thủ, ba vị bạch y nhân còn lại cũng đồng thời niệm chú văn, nghe thanh âm có thể thấy rõ là ba nữ tử trẻ tuổi.

Ngay lúc trận chiến sắp sửa phát ra, âm thanh ể oải của ta truyền tới "Tiểu Nông, dừng tay, mời bọn họ lại đây nói chuyện."

Sát khí ngưng tụ trên người hạ nông bỗng tức thì biến mất, khuôn mặt lạnh lẽo như băng xuất hiện nụ cười ngọt ngào, ứng lời "Rõ", khải giáp biến trở lại vật trang sức trên tay, sau đó hướng về phía đám bạch y nhân nói "Chư vị, chủ nhân có lời mời, xin đi theo ta."

Bạch y mỉm nhìn thấy biến hóa mãnh liệt của hạ nông, trong lòng không khỏi thầm kinh ngạc, vị băng sơn mỹ nữ kinh người trước mặt này là cao thủ võ thuật lần đầu gặp phải, xem ra vị cao thủ trác tuyệt này đối với “Chủ nhân” trung thành hết mực, vị chủ nhân có thể khiến cho một nữ tử như vậy cam tâm đi theo không biết là thần thánh phương nào?

Một bạch y nhân níu áo bạch y mỹ nữ, bạch y mỹ nữ cười ra hiệu không vấn đề gì, bốn người theo sau hạ nông hướng tới doanh trại.

Hạ nông mang bọn họ tới doanh trại, bạch y mỹ nữ nhìn thấy đuốc lửa doanh trại bùng cháy, khuôn mặt tuyệt mỹ có chút biến sắc, nàng nhận ra đây là địa ngục chi hỏa ở nơi sâu thẳm của ma giới, ngay cả ma pháp sư cao cấp hắc ám hệ sợ cũng không phát ra nổi, lúc này không ngờ lại sử dụng làm lửa trại, cái này thật là .....

Ta tò mò nhìn bạch y nữ tử quốc sắc thiên hương, hấp dẫn nhất là khí chất đặc biệt, tựa như là hợp thể của Vũ Y cùng hạ nông, thánh khiết của Vũ Y cùng băng lạnh của hạ nông đều có thể nhìn thấy bóng dáng trên người nàng.

Ta từ trên người nàng cảm thụ ma pháp khí tức cường đại, mặc dù không bằng ta cùng Vũ Y, nhưng cũng không dưới Vu Lợi Tư cùng Lâm Tạt hai vị đại ma pháp sư, hơn nữa khí tức ôn nhu băng hàn, chính là một pháp sư tinh thông thủy hệ ma pháp.

Phi Âu Á ngồi cạnh ta “ồ” một tiếng đứng dậy nói “Thanh Ảnh tí ti, là người sao?”

Trong đầu ta tức thì xuất hiện một người " băng tuyết thánh nữ " Băng Thanh Ảnh, một trong thất đại ma pháp sư cùng thập đại mỹ nhân của thánh ma đại lục, pháp sư đứng đầu của băng tuyết vương quốc, thế nào mà ma lực cường đại cùng mỹ lệ như vậy.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 28: Tiểu Nữ Vương

Bạch y mỹ nữ nhìn thấy Phi Âu Á thềm kinh ngạc, uyển chuyển hành lễ nói “băng thanh ảnh bá kiến công chúa, sao người lại ở đây?”

Phi Âu Á cười nói “Đương nhiên là đến băng tuyết vương quốc của ti tham gia 'Chư Tộc Vũ Đấu Ma Pháp Đại Hội', thanh Ảnh tử tử, người sao cũng đến đây?, lại còn giả vờ thần bí như vậy.”

Băng thanh ảnh không hồi đáp, bạch y nhân phía sau đột nhiên cởi khăn che mặt, lộ xuất dung nhan tú lệ, khí tức trong sáng thuần khiết, cười nói “là thanh ảnh tử tử mang ta ra ngoài dạo chơi. Đã lâu không gặp, Phi Âu Á, Áo Lệ Na”

Hai vị công chúa cao hứng đứng dậy đi tới cạnh thiếu nữ, hưng phấn nói “Bọn ta còn tưởng là ai, hóa ta là Băng Tuyết Nhân nữ vương, tập quán thích đi chơi của người vẫn không thay đổi a.”

Thiếu nữ thanh tú mỹ lệ ấy không phải người thường, chính là nữ vương hiện tại của băng tuyết vương quốc- -Băng Tuyết Nhân mười bảy tuổi, cùng trải qua thời tuổi thơ cùng Áo Lệ Na, Phi Âu Á, lần này gặp lại tự nhiên cao hứng.

Hai bạch y nhân còn lại cũng bỏ che mặt, là hai thị nữ thanh tú.

Một tiểu nữ vương cùng hai công chúa vui vẻ chuyện trò, Băng Thanh Ảnh tĩnh lặng nhìn những người còn lại, "Đại địa kỵ sĩ" Mặt Khắc cùng

"Huyền chi kiếm sĩ" Lị Vi Nhã đều là người nổi tiếng trên thánh ma đại lục, Băng Thanh Ảnh nhanh chóng nhận ra thân phận bọn họ, ánh mắt cuối cùng hướng về ta đang ôm Hạ Nông cùng Á Dạ.

Võ công lợi hại của Hạ Nông bản thân nàng ta đã lĩnh giáo, ngay cả thủy hệ cao cấp phòng ngự ma pháp "Thủy hoa thiên luân" cũng không chặn được một quyền, nàng ta cũng cảm thụ được năng lượng hắc ám cường đại khiến người ta khó tin nổi, còn với ta, nàng ta không cảm thấy gì, chỉ thấy như vũ trụ thâm sâu khó lường, mọi cảm giác như rơi vào hư không.

Mắt nhìn hai tuyệt sắc mỹ nữ đáng sợ nũng nịu dựa vào lòng nam tử, khuôn mặt hạnh phúc mỉm cười, cảm giác quái dị trong lòng Băng Thanh Ảnh càng tăng thêm.

Ta nhẹ nhàng thả Á Dạ cùng Hạ Nông ra, đứng dậy đi tới trước mặt Băng Thanh Ảnh tự giới thiệu "tại hạ Ngô Lai, là đại biểu của Ba Bồ Ni Tọa vương quốc tham gia đại hội lần này, chỉ là một ma pháp sư vô danh, nhưng từ lâu đã nghe đại danh của 'Băng Tuyết Thánh Nữ', hôm nay gặp mặt quả danh bất hư truyền. Vừa rồi dám thuộc hạ thất lễ, mong Băng tiểu thư rộng lượng bỏ qua."

Băng tuyết nhân nữ vương nói "Ta không tin cao thủ võ thuật lợi hại như vậy lại là thuộc hạ người, ta lần đầu nhìn thấy người có thể phá được kết giới của Thanh Ảnh tử tử, người nhất định nói dối rồi."

Hạ Nông lạnh giọng nói "ta là thuộc hạ của chủ nhân, người nếu còn dám chế giễu chủ nhân, ta cũng không khách khí."

Sát khí thâm hàn khiến người Băng Tuyết Nhân run lên, vội vàng nấp sau Băng Thanh Ảnh.

Băng Thanh Ảnh vỗ lưng an ủi nữ vương, nhìn ta nói "Vừa rồi thất lễ Thanh Ảnh thay nữ vương xin tạ lỗi với ngài, mong ngài bỏ qua, Băng Tuyết vương quốc hoan nghênh các vị tới tham gia đại hội."

Ta vẫy tay,"Địa ngục chi hỏa" hắc sắc tức thì bay vào trong tay ta,cười nói "nếu đã như vậy,bọn ta cũng không cần lập trại nơi này,ta nghĩ pháp sư cùng nữ vương nhất định sắp xếp chỗ nghỉ ngơi cho bọn ta.

Băng Thanh Ảnh kinh dị nhìn thủ pháp thu hồi "Địa ngục chi hỏa" của ta,Băng Tuyết Nhân nghe vậy lộ mặt giận hờn nói "người còn muốn tốt thế sao,Áo Lệ Na tí tí là công chúa,tự nhiên đi cùng ta,người chỉ là Ba Bố Ni Tạp đại biểu,tiếp tục ở lại đây đi."

Ta lộ khuôn mặt tang thương nói "vậy sao?hóa ra nữ vương của băng tuyết vương quốc lại cao ngạo đến vậy, bọn hạ nhân ta sao lọt vào đôi mắt cao quý ấy được."

Ta hiểu rõ một tiểu nữ vương như một bông hoa đẹp trong lồng kính,chưa từng trải sự đời này sao có thể là đối thủ ta?

Quả nhiên,Băng Tuyết Nhân không biết nói gì,nước mắt trào ra,bộ dạng như sắp khóc òa.

Băng thanh ảnh hiển nhiên rất yêu quý tiểu nữ vương này,liền trừng mắt nhìn ta,lau nước mắt an ủi Băng tuyết nhân đang thốn thức,nói "Chư vị đều là khách của băng tuyết vương quốc,sao có thể để các vị cắm trại ở bên ngoài,cách đây ba mươi dặm là biệt thự của nữ vương,bọn ta cũng từ đó tới đây.

Băng tuyết nhân giọng nói có chút nghẹn ngào vang lên "Bọn ta cười thùy linh thú đến đây,chỉ có bốn người,các người lại có bao nhiêu người thế này,hừm,đi bộ đi nhé."

Nói xong lườm ta một cái,pha chút mùi vị khiêu khích.

Ta cười nói "Cái này tự nhiên đâu cần nữ vương lo lắng."

Ta ra hiệu cho Hạ Nông, Hạ Nông ngưng khí phát ra một tiếng huýt dài, một lúc sau trên bầu trời tối tăm truyền tới tiếng vỗ cánh, chỉ thấy hơn chục phi long to lớn từ trên không hạ xuống doanh trại.

Hạ Nông sinh ra đã có năng lực triệu hoán phi long, ngay cả phi long cường hoành tại ma giới còn tuyệt đối tuân lệnh, nói gì đến phi long trên nhân giới.

Băng thanh ảnh tứ nữ đại kinh, rồng là sinh vật mạnh mẽ nhất trên thánh ma đại lục, bình thường hiếm khi gặp được, bây giờ không ngờ lại ngoan ngoãn đến thuận phục trước mặt Hạ Nông, đám đại biểu Ba Bối Ni Tạp này không biết thần thánh phương nào?

Ta vỗ nhẹ đầu phi long nói “Các nàng không phải cũng có công cụ giao thông sao? vậy xin thỉnh nữ vương bề hạ dẫn đường.”

Băng tuyết nhân khuôn mặt lúc hồng lúc trắng, tức khí đậm chân, chạy ra ngoài doanh trại.

Băng thanh ảnh u oán thở dài, nhìn ta nói “Ngô lai pháp sư, ngài cũng hơi quá quá, nữ vương từ bé đã được nuông chiều, ngài làm thế với nàng ta, nàng ta chịu sao nổi? Nếu nữ vương có chuyện gì, ta tuyệt nhiên không tha cho người.”

Ta không khỏi bật cười, không tha cho ta? thêm mười "Băng tuyết thánh nữ" còn không phải “đối thủ” của ta, dựa vào gì uy hiếp ta?

Vì thế băng thanh ảnh tứ nữ cười thủy linh thú (một loại thủy hệ ma thú, hình dạng giống như tuần mã, tính tình ôn hòa, chạy rất nhanh) phía trước dẫn đường, bọn ta cười phi long chậm chậm theo sau, hai vị công chúa cùng Mạt Khắc lần đầu cười phi long thập phần hưng phấn, nhìn trái phải vô cùng hứng thú.

Biệt thự của Băng tuyết nhân nằm trên đỉnh một núi băng,tứ phía thành bảo là tuyết rơi dày,quỳnh lâu ngọc vũ như chốn thiên giới.

Phi long hạ xuống đất, đám vệ binh trong biệt thự cảnh giác nắm vũ khí bao vây bọn ta,Băng Thanh Ảnh cười thủy linh thú tới vội giải tán bọn chúng,sau đó an bài chỗ ở cho bọn ta.

Băng tuyết nhân nữ vương đôi mắt như thủy tinh oán hận nhìn ta,quả là một tiểu nữ nhân tính cách khả ái.

Trăng lên giữa trời,ánh trăng chảy tràn trên nền tuyết trắng,phản xạ ngân sắc vô hạn.

Trên hành lang biệt thự,một nhân ảnh xuất hiện,Băng Thanh Ảnh chậm chậm rảo bước đi tới,khuôn mặt mỉm cười dưới ánh nguyệt quang càng thanh lệ xuất trần,tựa như tiên tử từ thiên giới.

Băng Thanh Ảnh nữ tử có trái tim thuần khiết này hôm nay lại không thể an tâm nghỉ ngơi,hình ảnh đại biểu Ba Bồ Ni Tạt cổ cổ quái quái cứ xuất hiện trước mắt,không tài nào xua đi khỏi,chỉ đành ra ngoài đi dạo dưới trời tuyết cho khuây khỏa.

U oán thở dài,Băng Thanh Ảnh mục quang chuyển về ngọn cô phong ngoài biệt thự,một quang cảnh khiến nàng không bao giờ quên xuất hiện trước mắt,trên đỉnh núi tuyết trắng bao phủ,một bóng hình nam tử cường tráng đầy nam tính ngạo nghễ đứng thẳng,sau lưng hai cánh hắc bạch vậy vậy,vô cùng quý dị cùng uy vũ.

Bên cạnh nam tử thiên sứ không phải thiên sứ,ác ma không phải ác ma,một ngân sắc cự lang ngạo nghễ dưới trăng.khi chất vương giả phán tán ra xung quanh.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 29: Ái Hận Giao Gia

Nam tử chậm chậm quay người lại, hai người dù khoảng cách rất xa, nhưng ánh mắt của họ gặp nhau, ngưng tụ lại một điểm.

Ngô Lai ?

Băng Thanh Ảnh nhìn dung mạo nam tử, trái tim không tự chủ đập mạnh liên hồi, nhưng ánh mắt lại không chút di động.

Ta cũng không ngờ lại gặp Băng Thanh Ảnh, còn bị nàng ta nhìn thấy bộ dạng này, lúc trước ta bỗng phát sinh cảm xúc nhớ nhà, liền rời khỏi vòng tay lệ vi nhĩ đã ngủ say một mình lên đỉnh núi giải khuây, cảm xúc dâng trào bèn mở thần ma song đực cùng triệu hoán phong hệ thánh thú- - ngân sắc ma lang Dao Tử ra làm bạn.

Mắt đối mắt với Băng Thanh Ảnh một lúc, ta nở nụ cười tà quái, cánh tay vươn ra, Băng Thanh Ảnh còn chưa kịp ngạc nhiên, dưới chân không gian rạn nứt tạo thành hố đen, không kịp đề phòng rơi xuống, tức thì một khắc sau nàng ta lại xuất hiện trong lòng ta.

Đây là ma pháp tên gọi "Thứ nguyên nghịch chuyển", một trong những ma pháp không gian ta sáng tạo ra, tương phản với "Không gian chuyển di" đưa người đi nơi khác, "Thứ nguyên nghịch chuyển" lại đưa vật thể từ nơi xa đến người ta, vốn ta sáng tạo để hí lộng bọn á dạ, thường đem bọn họ

ném vào lòng mình,hôm nay không ngờ lại dùng trên người Băng Thanh Ảnh.

Băng Thanh Ảnh từ nhỏ đã khắc khổ tu luyện thủy hệ ma pháp,hai mươi tuổi danh vang khắp thánh ma đại lục,tính tình như nước băng lạnh đậm bạc,lần đầu tiên bị nam nhân ôm vào lòng thế này,đầu óc không khỏi trống rỗng,lặng yên trong lòng ta.

Ta đương nhiên không bỏ qua cơ hội này,thần ma song đực cuồn lấy người nàng,nhằm chuẩn đôi môi hồng hôn xuống.

Băng Thanh Ảnh kịch liệt chống cự,nhưng thần ma song đực đã ôm chặt nàng ta,đồng thời ta thi triển tuyệt kỹ ngộ ra trên người đám Á Dạ - - ngự nữ thuật tận tình thi triển trên thân thể phong mãn mềm mại của nàng ta.

Đến khi bàn tay ta đã đến hai đỉnh núi,Băng Thanh Ảnh không nhịn được định mở mồm hô lên,ta liền nhân cơ hội ngậm chặt cái lưỡi thơm tho của nàng,thi triển kỹ năng điều luyện thuần thực của mình.

Dưới công kích mãnh liệt của ta,phản kháng của Băng Thanh Ảnh càng lúc càng yếu ớt,thân hình mềm mại dần nóng bỏng như lửa,ánh mắt kinh khủng phần nộ dần chuyển thành mê man,vị "Băng tuyết thánh nữ" này cũng như Á Dạ,vũ y bọn họ đều phải khuất phục trước sự chủ động tấn công của ta.

Khí tức Băng Thanh Ảnh mát dịu như băng,vô cùng thư thái,nguyên nhân đại khái do tính chất của thủy hệ ma pháp,thân thể càng mềm mại dị thường,điều này ta không cảm thụ được trên người bọn Hạ Nông .

Đến lúc mãn ý ta rời khỏi đôi môi Băng Thanh Ảnh,thần ma song đực cũng thu về thể nội,sau đó cười tà quái nhìn giai nhân mê man trong lòng.

Lí trí dần trở về với Băng Thanh Ảnh,nàng ta nhân thức vừa rời phát sinh ra chuyện gì,vừa kinh hoảng vừa xấu hổ thoát khỏi lòng ta,vô cùng

phần uất hét lên “Người tên xấu xa, người dám.....dám.....”

Nàng ta bay lên không trung niệm chú văn, thủy quang lóng lánh xuất hiện xung quanh người, cũng bởi ta sử dụng ma pháp không cần niệm chú văn, vì thế hoàn toàn không biết nàng ta chuẩn bị dùng loại ma pháp gì, nhưng dựa vào thủy nguyên tố cường đại ngưng tụ cũng đủ biết không phải loại tầm thường, xem ra nàng ta đã bị ta làm cho giận đến phát điên.

Đao Tử như cơn lốc chắn trước mặt ta, phong hệ thánh thú liền bắt đầu ngưng tụ phong nguyên tố, một long quyển phong xuất hiện xung quanh bọn ta.

Đôi mắt Băng Thanh Ảnh xuất hiện dị sắc, nhưng vẫn tiếp tục niệm chú văn, cuối cùng chú văn hoàn thành, vung tay hướng về ta giận giữ hét : "' để vương thủy long ba '."

Một thanh sắc cự long ngưng tụ từ nước hướng về phía ta lao tới.

Đao Tử hú lên một tiếng, long quyển phong xung quanh bọn ta biến thành một bức tường vô hình ngăn chặn thủy long, chính là phong hệ phòng ngự ma pháp "Chân không chi bích".

Thủy long kích trúng "Chân không chi bích", thủy hoa tứ phí cuối cùng thủy long biến mất, Băng Thanh Ảnh kinh ngạc nói "Ngân sắc ma lang?"

Ta vỗ nhẹ đầu Đao Tử, phong hệ thánh thú hung tàn có tiếng này phát ra âm thanh “ư ừ” thư thái, bộ dạng như thú nuôi.

Băng Thanh Ảnh ngây ngốc nhìn, chưa kịp đề phòng ta lại sử ra "Thứ nguyên nghịch chuyển" đem nàng ta vào lòng, sau đó bắt đầu trận tiến công mới.

Lần này đề kháng của Băng Thanh Ảnh nhanh chóng biến mất như khói bay mây tan, trong lòng ta liền biến thành tiểu nữ nhân nhu tình triền

miên,chuyện vừa rồi của ta đã in sâu vào trong trái tim nàng,tình ái cùng oán hận đan xen tự nhiên ta không có chút năng lực đề kháng với ta.

Đến lúc Băng Thanh Ảnh tỉnh lại,phát hiện hai tay mình đang ôm chặt tên “xấu xa”,tư thế đáng xấu hổ dán chặt trên người hắn.

Ta dừng lại thú vị nhìn biểu tình biến hóa phong phú của nữ nhân trong lòng,xem ra cùng loại với vũ y,tâm tư trong lòng đều viết trên mặt.

Ta ấn tay vào trán nàng cười híp mắt nói “Thanh Ảnh,từ hôm nay nàng sẽ là nữ nhân của ta,ta sẽ khiến cho nàng luôn vui vẻ.

Băng Thanh Ảnh vội vã thoát khỏi lòng ta,thần tình phức tạp nhìn ta rồi vội chạy về biệt thự,ta nhìn theo bóng ảnh mỉm cười,ta đối với mọi lực hiện nay của mình rất tự tin,tin chắc vị "Băng tuyết thánh nữ" này sớm muộn cũng là vật trong tay bốn nhân.

Sáng sớm ngày thứ hai,ta dậy đã phát hiện Lị Vi Nhã,Á DẠ cùng nữ vương công chúa đã chơi đùa ngoài vườn,ồn ào náo nhiệt,Hạ Nông đứng một bên,trên khuôn mặt lạnh lùng đã xuất hiện nét cười nhàn nhạt.

Ta vừa tiến vào vườn,một quả cầu tuyết lớn đột nhiên ném tới đầu ta,người xuất thủ không ai khác chính là Băng Tuyết Nhân nữ vương ngây thơ đáng yêu.

Ta cười nhẹ không tránh,một đạo hồng quang xuất hiện bắn vào tuyết cầu,quả cầu tuyết tức thì tan ra,hồng quang trở lại đứng trên vai ta,một hồng sắc tiểu điều hấp dẫn đứng trên vai ta rìa lông rìa cánh,bộ dạng khả ái

Vừa nhìn thấy tiểu điều,Băng Tuyết Nhân tức thì quên mất oán hận với ta,chạy tới trước mặt ta cao hứng nói “a,khả ái quá,đẹp quá,điều nhi đến đây,đến đây cùng ta nào,ta có thức ăn ngon này.”

Nói xong bèn lấy từ trong người một miếng đường nhỏ thơm phức màu như ngọc bích đặt lên tay, đưa tới trước mặt tiểu điểu.

Đám Á Dạ nhìn thấy nàng ta chơi đùa với hỏa phượng hoàng như một tiểu điểu phổ thông, không khỏi cười thầm.

Tra tra điểu một hơi nuốt lấy mẫu đường rồi nhẩy lên vai Băng Tuyết Nhân, đột nhiên nói vào tai nàng “tiểu nữ oa, người quả là khả ái a, cũng có tư cách làm bạn với chủ nhân của ta.”

Băng Tuyết Nhân không nghĩ Tra Tra Điểu có thể nói được, sợ nhẩy dựng lên, Tra Tra Điểu vung cánh bay lên không trung, xích mang lóe sáng lửa cháy phừng phừng, khôi phục lại nguyên hình hỏa phượng hoàng.

Thủy linh thú trong thành bảo cảm nhân khí tức hỏa phượng hoàng, bọn chúng liền gục xuống kêu la.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 30: Ước Hội

Băng Thanh Ảnh xuất hiện trong đình viện, nhìn Tra Tra Điều mỹ lệ tuyệt luân bay lượn trong không trung, trong lòng thâm kinh, ánh mắt vô thức nhìn về ta.

Ánh mắt nàng ta thập phần phức tạp, ái hận đan xen, u oán trùng trùng, lại thấy mục quang chào đón của ta, khuôn mặt trong như ngọc tức thì ửng hồng, vội quay đầu chạy đi.

Phản ứng của nàng ta đương nhiên nằm trong dự liệu của ta, chính là phản ứng của nữ tử mới chớm yêu, xem ra cử động đêm trước đã phá bỏ hàng rào trái tim nàng, nhớ lại cảnh đêm qua, ta không khỏi cười thầm, xem ra ngày ôm mĩ nhân về cũng không còn xa.

Ta cao giọng nói “tra tra điều, trở về.”

Xích mang trên không trung thu lại, tra tra điều biến thành hình dạng tiểu điều hạ xuống vai ta.

Băng tuyết nhân vừa kinh vừa hí hô lên “hoả phượng hoàng, hoá ra là hoả phượng hoàng trong truyện thuyết a, quả là tuyệt đẹp, Ngô Lai, hoá ra người cũng là một triệu hoán pháp sư a, có được hoả phượng hoàng đẳng cấp người nhất định cực cao, nhưng sao ta chưa nghe qua người nhỉ?”

Áo lệ na cười nói “đương nhiên người không nghe nói rồi, hơn hai mươi ngày trước hẳn mới nổi tiếng khắp thành Ái Nhĩ Tiên Khắc mà.”

Nghe những lời này, Băng Tuyết Nhân lời liền thoát khỏi miệng “A, là 'Ái Nhĩ Tiên Khắc Phá Hoại Thần', hoá ra là người.”

Đây có lẽ là tối hung danh trên thánh ma đại lục này, chỉ thấy thị nữ cùng đám vệ sĩ biểu tình kinh khủng, ta không khỏi tự cười khổ, quay đầu nhìn thấy trong ánh mắt Băng Thanh Ảnh có chút quái lạ.

Băng tuyết nhân lại nói “theo truyền thuyết nói, 'Ái Nhĩ Tiên Khắc Phá Hoại Thần' sử ra chung cực lôi hệ cấm chú 'Oanh Lôi' phá huỷ hơn nửa ái nhĩ tiên khắc thành, sao xem người không có ma lực cường đại như vậy nhỉ, hơn nữa người không phải triệu hoán pháp sư sao?”

Ta cười nói “Ai nói triệu hoán pháp sư không thể cùng là nguyên tố pháp sư? dù sao ái nhĩ tiên khắc thành đích xác là chốn đau thương của ta, nếu không ta cũng không phải nhận cái ác danh ấy, càng không bị cha của Áo Lệ Na uy hiếp lợi dụng tham gia cái đại hội quái quỷ này.”

Áo Lệ Na liền chen ngang nói “đừng quên người còn phá huỷ một phần ba vương cung.”

Băng Tuyết Nhân hiển nhiên đối với cái danh hiệu "Ái nhĩ tiên khắc phá hoại thần" vô cùng hứng thú, oán hận ban đầu với ta biến mất, tâm tính nàng ta cuối cùng cũng chỉ là tiểu nữ hài, thuần khiết ngây thơ.

Còn bốn ngày nữa mới tới "Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội", bọn ta li khai biệt thự tới kinh thành của băng tuyết vương quốc "Hàn thành", đại biểu của lai nhân cấp đặc vương quốc cùng các chủng tộc khác đã tới trước bọn ta, Băng Tuyết Nhân tự mình sai người an bài chỗ ở cho bọn ta, chiêu đãi thập phần nhiệt tình.

Ta cùng mọi người dùng cơm trưa rồi trở về phòng, vừa mới tiến vào đã pháp hiện ma pháp ba động truyền tới, ta kinh ngạc, tiến vào trong phòng thấy trên bàn là một thủy tinh cầu bên trong sóng nước lăn tăn, thủy hoa bay lượn trong không trung, tạo thành một chủng loại văn tự.

Ta biết đấy là văn tự của thánh ma đại lục, đáng tiếc là chỉ nhìn mà không hiểu, cũng bởi từ trước đến giờ không có ai dạy ta.

Vũ Y cùng ta tâm linh tương thông liền truyền âm thanh vào tai ta “chủ nhân, vũ y nhân ra loại văn tự này, để thiếp ra đọc cho chàng.”

Bạch mang lóe lên, vũ y từ "Diệt quang giới" huyền hóa ra, tự nhiên nũng nịu xà vào lòng ta, ngẩng mặt lên nhắm mắt, chờ đợi ta sủng ái.

Ta hôn lên đôi môi ngọt ngào, bàn tay luồn vào trong mái tóc kim sắc óng ả nói “tiểu bảo bối, nhanh đọc cho ta cái đó viết gì.”

Vũ y tựa đầu vào vai ta nói “đấy là thủy hệ truyền tín ma pháp, muốn người đêm nay tới núi băng cao nhất bên ngoài 'Hàn Thành', kí tên Băng Thanh Ảnh.”

Băng Thanh Ảnh? ta nhú mày, nửa đêm canh ba bố ni tạp tìm ta làm gì? mặc dù ta tự tin nàng ta đối với ta nảy sinh tình ý, nhưng một nữ tử tài trí cực cao, ý chí kiên định như vậy quyết không thể dễ dàng khuất phục ta như vậy, ước hẹn ta ra là có chuyện gì?

Văn tự do nước tạo thành tan ra, ta nghĩ ngợi một lúc nói “vũ y, nàng theo ta ra đây.”

Vũ y ngẩng đầu hôn ta rồi trở về trong "Diệt quang giới".

Cách "Hàn thành" vài dặm về phía tây bắc, một núi băng cao chót vót như thanh trường kiếm giơ thẳng nổi bật trong trời đêm, trên đỉnh núi một bạch y nữ tử như tiên nữ lạnh lẽo đứng trên đỉnh núi, mái tóc đen dài chấm lưng tung bay trong gió.

Nàng ta chính là "Băng tuyết thánh nữ" Băng Thanh Ảnh .

Đột nhiên, Băng Thanh Ảnh nhìn lên không trung, chỉ thấy một nam tử cao lớn vỗ hắc bạch song đực nhàn hạ bay tới, nàng ta liền hạ quyết tâm nắm chặt quyền đầu.

Ta hạ xuống trước mặt Băng Thanh Ảnh, thần ma song đực thu vào thể nội, cười nói “Băng đại mỹ nhân nửa đêm canh ba mời tại hạ tới đây, có phải không nhận được tình cảm đối với ta, đến đây ước hẹn thân mật chẳng?”

Băng Thanh Ảnh tức thì trong lòng giận giữ, nhưng cố gắng cường ép xuống, u oán thở dài nói “Ngô Lai tiên sinh, người phải dùng lời lẽ như vậy kích nộ ta sao? ta không biết ý định của người là gì, người sao cứ dùng tâm tình đó đối với ta?”

Ồ, muốn ta hạ bài sao, xem ra ta đã đề cao năng lực đề kháng nàng ta, sớm vậy mà đã không nén nhận được tình cảm.

Ta phóng túng ngắm nhìn đôi mắt thanh tú cùng khuôn mặt tuyệt sắc của nàng nói “một đại mỹ nhân thiên hạ hiếm thấy như nàng ta đương nhiên muốn chiếm, để nàng mãi mãi ở bên cạnh ta.”

Băng Thanh Ảnh đôi mắt đột nhiên xuất hiện lệ quang, nước nở nói “Người còn muốn hí lộng ta đến mức nào? ta không thể chơi trò ái tình du hí cùng người, người hãy tha cho ta đi.”

Tuyệt sắc nữ tử tài sắc song toàn lại trước mặt ta rơi nước mắt nhận thua, ta biết trong lòng nàng vô cùng sầu khổ cùng hỗn loạn, nhìn bộ dạng đáng thương của nàng, ta không khỏi thấy đau lòng.

Ta giang tay vuốt tóc nàng, trịnh trọng nói “ta không hề hí lộng nàng, ta thực sự thích nàng, Thanh Ảnh à Thanh Ảnh, mỹ nữ như nàng sao lại có thể đau buồn như vậy, sau này đi cùng ta, ta sẽ đối xử tốt với nàng.

Băng Thanh Ảnh đôi mắt lộ dị quang, rồi ảm đạm, nói “Người đã có bao nhiêu nữ tử mỹ lệ tuyệt luân như vậy làm bạn, sao có thể chân tâm đối với

ta,ta xem người chưa đến hai mươi tuổi,ta đã hai mươi bảy tuổi rồi,người đừng trêu đùa ta nữa.”

Ta tiếp tục vuốt ve mái tóc nàng nói “ta thích có mối,nhưng tuyệt không nối cũ,một khi ra đã nhận ai là nữ nhân của mình,ta nguyện dùng sinh mệnh mình bảo hộ,còn về vài tuổi tác,ha ha,bên cạnh ta còn có một thiên sứ tuổi cũng vài vạn năm rồi,vũ y.”

Vũ y lạnh lợi huyền hóa xuất hiện,đôi cánh trắng bạch trong trời đêm phát ra bạch mang mỹ lệ cao nhã.

Nhìn hình dạng vũ y,Băng Thanh Ảnh tức thì kinh hãi nói “Người là thiên sứ?”

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 31: Ma Quyền Chiến Giáp

Ta đặc ý ôm Vũ Y vào lòng, nói “Vũ Y không chỉ là một thiên sứ, hơn nữa còn là “Sứ thiên sứ” cao cấp nhất, hiện tại nàng ấy chỉ là nữ nhân của ta, thế nào, Vũ Y đã sống hơn vạn năm, không phải cũng bằng lòng theo ta sao?”

Đối với những sự tình phi thường đến không thể tin nổi trên người ta, Băng Thanh Ảnh không còn thấy lạ, nhẹ nhàng nói “Thiên sứ có sinh mệnh cùng tuổi thanh xuân vĩnh hằng, ta chỉ là một nhân loại, đến một ngày rồi sẽ già đi, đến lúc đó thì.....”

Nghe thấy lời của nàng, ta bỗng nhận ra vấn đề ta đã sao lãng : Á Dạ, Hạ Nông là ác ma, Vũ Y là thiên sứ, bọn họ đều có sinh mệnh vĩnh hằng, ta dù có ma lực mạnh vô song, nhưng cũng chỉ là một nhân loại.....

Ta cười khổ nói “Thanh Ảnh, nàng sẽ già đi, ta cũng phải già đi mà.”

Vũ Y đột nhiên nói “Không phải, chủ nhân, người không thể già yếu đi được. Bây giờ ngài cùng có đặc chất của thiên sứ cùng ác ma, biến thành một người đặc biệt chưa từng có trong lịch sử, trừ phi thiên sứ cùng ác ma đều bị diệt vong, còn không người vẫn sống mãi..... Hơn nữa..... hơn nữa theo ta quan sát, Lị Vi Nhã cùng ngài..... cùng ngài điên đảo loạn phụng, sau đó bên trong cơ thể đã có thay đổi lớn, cùng với chúng ta đều có sinh mệnh vĩnh hằng.

Ta tự nhiên vô cùng vui mừng, sinh mệnh vĩnh hằng a, chuyện tốt đến thế này trong giấc mộng còn không nghĩ đến, sao ta lại luôn gặp may vậy nhỉ?

Ta nhìn Băng Thanh Ảnh cười nói “Bây giờ nàng hiểu rồi chứ, nếu trở thành nữ nhân của ta, không chỉ trẻ mãi không già, hơn nữa còn trở thành một thành viên của gia tộc thần thánh, nào, lại đây hôn cái nào.”

Ta giơ tay đi tới định ôm, Băng Thanh Ảnh vội chuyển thân tránh, tức giận nói “Ai đồng ý làm nữ nhân người?, đồ mặt dày, nói mà không biết ngượng.”

Đối với tính tình mỗi nữ nhân ta đều tự nhiên có cách khiến nàng biểu lộ tâm ý, chỉ là, đối tượng lại là thiên tài mỹ nữ ma pháp sư khổ tu từ nhỏ càng không thể ép thái quá, thân hình như thiếu điện lao tới vượt nhẹ má nàng, rồi lùi lại bên cạnh Vũ Y, đối diện mỹ nhân vừa xấu hổ vừa tức giận nói “Lần đầu tạm tha cho nàng, lần sau sẽ không để nàng dễ dàng đi vậy đâu.”

Nói xong, ta ôm thân thể mềm mại của Vũ Y dùng “Không gian chuyển đi” ma pháp, bay thẳng vào trong phòng ta.

Sự kiện vạn người mong đợi “Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội” cuối cùng cũng diễn ra, trên cánh đồng băng trắng tinh trong suốt hôm nay xuất hiện hai đại băng đài, phân ra thành Vũ đấu cùng ma pháp lôi đài, phản chiếu ánh sáng mặt trời thành ánh sáng bảy màu rạng rỡ, thực vô cùng bắt mắt.

Phi Âu Á công chúa cùng Mạt Khắc rời khỏi bọn ta đi cùng đại biểu đoàn Lôi Nhân Công Quốc

Áo Lệ Na dù ma pháp lực không yếu, nhưng chỉ thuần túy là thánh quang hệ ma pháp sư, không hề có năng lực công kích, vì thế không tham gia báo danh.

Dưới sự bảo vệ của Long Kỳ Sĩ binh vũ trang đầy đủ, bọn ta đi tới khu vực đại hội, nhan sắc khuynh thành của đám Á Dạ hòa cùng sát khí đằng

đăng của long kị binh hấp dẫn mục quang của rất nhiều người.

Tham gia đại hội các chủng tộc đều có hình dạng gần giống con người, chỉ có một số thuần túy là quái vật, nếu không phải ta từng qua ma giới chắc cũng sợ nhảy đến dựng lên.

Cái khiến ta kinh ngạc nhất là lại thấy hai lão gia hỏa Vu Lữ Tư cùng Lâm Tật đã lâu không gặp, họ cùng với bốn lão gia hỏa tuổi tác tương đương và Băng Thanh Ảnh mỹ lệ như tiên ngời cùng một chỗ, ta nghĩ đây chính là bảy vị đại ma pháp sư của thánh ma đại lục.

Nhìn thấy ánh mắt của ta, Băng Thanh Ảnh lộ ra vẻ e thẹn, ánh mắt ẩn chứa tình cảm nhìn vào mắt ta, Vu Lữ Tư cùng Lâm Tật cười xấu xa, vẫy tay ra hiệu cho ta đi tới.

Ta nắm tay Lệ Vi Nhã cùng Á Dạ, ra hiệu cho Hạ Nông, trong nháy mắt bọn ta xuất hiện trước chỗ ngồi của họ.

Ngoài Vu Lữ Tư, Lâm Tật cùng Băng Thanh Ảnh đã biết rõ bản lĩnh của ta, còn bốn vị đại ma pháp sư đều rất kinh ngạc, họ chưa từng thấy ai có thể dễ dàng sử dụng “Không gian chuyển di” như vậy.

Thân ảnh xinh đẹp chợt biến mất. Hạ Nông siêu tốc xuất hiện sau lưng ta, loại động tác cực tinh cực động ấy khiến đám đại ma pháp sư ngây ngốc nhìn.

Lệ Vi Nhã gọi “Phụ thân” một tiếng, cao hứng ôm tay Vu Lữ Tư, Vu Lữ Tư thập phần cao hứng vỗ nhẹ vai bảo bối nữ nhân của mình, ánh mắt chuyển hướng sang thân thể yêu kiều Á Dạ quốc sắc thiên hương cùng Hạ Nông đang dựa vào người ta.

Lệ Vi Nhã cười nói “Phụ thân, bọn họ là Á Dạ cùng Hạ Nông là tử muội tốt của con.”

Vưu Lợi Tư vừa mới từ thân thế Á Dạ cảm thấy hắc ám khí tức vô cùng cường đại,tuyệt kĩ vũ thuật Hạ Nông lại vừa thi triển trước giờ chưa từng thấy,giờ lại nghe con gái mình họ lại là.....

Ta cười nói “Lão sư,đã lâu không gặp người,học sinh cùng hông nhan tri kỉ vẫn an hai người.”

Vưu Lợi Tư nắm cổ áo ta,trịnh trọng nói “Ngô Lai tiểu tử,người có bao nhiêu nữ nhân ta không quan tâm,nhưng người không được khi phụ Lị Vi Nhã,Ta thấy trái tim nó đã hoàn toàn thuộc về người,hơn nữa tính tình nó kiêu ngạo không thể nghe lời nữ nhân khác của người,chỉ nên gọi là tỉ muội cho công bình.

Lâm Tạt cũng đi tới trước vỗ nhẹ ta nói “Tiểu tử,tiện nghi cho người nhé,có bao nhiêu đại mỹ nữ thích người,khiến lão phu hồi tưởng thời thanh niên của mình.Đúng rồi,tra tra điều vẫn tốt chứ?”

Đối với việc tra tra điều bị ta thu phục,lão vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Băng Thanh Ảnh lúc này mới biết ta là học sinh của Vưu Lợi Tư cùng Lâm Tạt,trong lòng thầm kinh ngạc :Vưu Lợi Tư cùng Lâm Tạt dù ma lực có hơn nàng nửa phần,nhưng theo nàng quan sát không thể bằng Ngô Lai,một nam nhân cổ cổ quái quái vừa đáng hận vừa đáng yêu này.

Một đại ma pháp sư nói “Vưu Lợi Tư lão ca,đây lại là học sinh của ngài a,quả nhiên minh sư xuất cao đồ,tại đại hội chắc chắn thu được thành tích tốt,nhưng ủy ban trọng tại chúng ta không thể thiên vị a.”

Mục quang lão vô ý đảo qua hắc sắc hộ tí trên tay trái Hạ Nông,khuôn mặt lộ vẻ kinh ngạc,vừa chỉ vừa nói “Đây.....đây là “Ma Quyền Chiến Giáp” chí bảo của ma giới trong truyền thuyết,người sao.....”

Không hện mà gặp, bấy vị đại ma pháp sư thâm kinh ngạc, cùng nhìn vào tay trái Hạ Nông.

“Khải giáp ma thương” của Lạp Cáp Nhĩ Đặc.”Kích xoa ma kiếm” của La Duy cùng “Ma quyền chiến giáp” của Hạ Nông là ba trang bị của tam vị đội trưởng “Hắc ám long kỵ binh”, vài nghìn năm trước, chiến hỏa nổi khắp thánh ma đại lực, các trang bị của ma tộc chiến sĩ sở hữu khiến nhân loại sợ hãi, trở thành truyền thuyết được lưu truyền tới nay, không lạ sao bấy vị đại ma pháp sư lại thấy ngạc nhiên.

Băng Thanh Ảnh nhớ lại tư thái khai giáp biến hóa khi cùng giao thủ với Hạ Nông, quả nhiên là “Ma quyền chiến giáp” trong truyền thuyết, nhưng ngay cả “Sĩ thiên sứ” còn là thị nữ bên cạnh tên vô lại kia, chỉ là một cao thủ ma giới đầu thế khiến nàng ta ngạc nhiên.

Ta nhìn Vưu Lợi Tư cùng Lâm Tạp vừa kinh vừa sợ nhìn Hạ Nông, tâm ý muốn thỏa mãn khâu vị bọn họ, liền nói “Tốt, đại hội đã bắt đầu, chuyện gì sau này chúng ta nói tiếp, Tiểu Nông phải tham gia vũ đấu hạng mục của đại hội, đến lúc đó các ngài tha hồ thưởng thức. Tiểu Nhã, nhanh nào.”

Nói xong bọn ta biến mất vào không gian, đám đại ma pháp sư sôi nổi nghị luận :ma giới khủng bố chiến sĩ trong truyền thuyết cũng tham gia, cùng giao thủ với đám võ sĩ.....

Đám người không hện cùng hướng ánh mắt nhìn đám võ sĩ môn dưới đài đang hăm hở đăng kí tham gia vũ đấu đài, thậm vì bọn họ mà thương tiếc đưa tiễn.

Ta trở về vị trí của Ba Bố Ni Tạp vương quốc, Áo Lệ Na công chúa nghênh đón, khuôn mặt u oán nhìn ta nói “Người không nói với ai lại biến mất giữa không trung, khiến cho mọi người phải lo lắng, sau này không được làm như vậy nữa.”

Lập tức ta nhìn thấy ánh mắt khác lạ quen thuộc trong mắt nàng,cái ta thường nhìn thấy ở Á Dạ.Vũ Y ánh mắt nhìn về ta,ta tự nhiên hiểu đó là điều gì,trong lòng không khỏi nôn nao.

Áo Lệ Na công chúa là một trong mười vị đại mỹ nữ của thánh ma đại lục,thiên sanh lệ chất tuyệt đối không dưới Băng Thanh Ảnh,đều là tuyệt sắc mỹ nữ thế gian hiếm thấy,hiện tại xem ra nàng đối với ta sản sinh cảm tình,đối với mỹ nữ thế này nam nhân sao thể bỏ qua,tuy nhiên mục tiêu trước mắt ta chủ yếu là Băng Thanh Ảnh,đối với cao ngạo tuyệt diệu công chúa này đành tạm hoãn lại,bốn nhân sao có thể bỏ qua món ngon thế này,chỉ là chậm hơn một thời gian.

Ta cười nhẹ hành lễ nói “Vưu Lợi Tư cùng Lâm Tịch lão sư(ta chưa từng tử tế gọi họ là ‘Lão Sư’)là người trong ủy ban trọng tài của đại hội,ta là học sinh của họ đương nhiên phải qua chào hỏi.Công chúa,lần sau ta nhất định sẽ nói cho người.”

Áo Lệ Na công chúa mím môi nói “Người đừng gọi ta là công chúa,cứ gọi ta là Na Na được rồi,phụ thân toàn gọi ta như thế.”

Nói xong,khuôn mặt nàng ửng hồng,quay người đi khỏi.

Á Dạ ôm cổ ta từ phía sau,kiều mị nói “Chủ nhân,lại một người nữa.”

Ta đắc ý cười nhẹ,sờ nhẹ ngọc thủ trắng mịn của nàng,ngồi xuống ghế,Á Dạ cùng Lị Vi Nhã ngồi hai bên ta,Hạ Nông theo thói quen nhanh nhẹn ngồi sau lưng ta.

Ma pháp pháo hoa bay lên rồi nổ tung trong không trung,xuất hiện một đồ án cùng dòng chữ kì dị mỹ lệ,”Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội” chính thức bắt đầu.

Băng Tuyết Nhân nữ vương thanh lệ tuyệt mỹ xuất hiện trên trụ băng tinh khiết nằm giữa hai băng đài,bảy vị đại ma pháp sư cùng mười hai vị võ

sĩ mang các chủng loại áo giáp xuất hiện trên hai hàng ghế băng.

Mười hai võ sĩ này chính là chín vị kỵ sĩ cấp độ “Thánh kỵ sĩ” cùng bảy kiếm sĩ cấp độ “Đại kiếm sĩ”.

Trên hai băng đài này, những ma pháp sư, kỵ sĩ, kiếm sĩ nổi tiếng nhất thánh ma đại lúc tụ họp, có thể thấy “Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội” này long trọng đến thế nào.

Âm thanh mềm mại vui tai của Băng Tuyết Nhân vang xa khắp phạm vi vài dặm đại hội “Chư vị “Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội” chính thức bắt đầu, ma pháp cùng vũ đấu hai hạng mục phần thưởng quán quân là “Thủy tinh chi tâm” cùng “Băng tinh kiếm” hai bảo vật, mong mọi người tuân theo quy định của đại hội, thi đấu công bằng.”

Cô ta ra hiệu cho các đại pháp sư cùng võ sĩ môn trên hai tòa băng đài nói “Chư vị tiên bối đảm nhiệm ủy ban trọng tài đại hội, bốn nữ vương xin phép lui trước.”

Bảy vị đại ma pháp sư đi tới trước sau như một, cao giọng nói “Trên băng đài đã thiết lập kết giới cường đại, ma pháp cùng đấu khí chân lực bị hạn chế bên trong kết giới, không thể tác động đến bên ngoài, xin quý vị yên tâm”

Đây là kết giới của chung bảy vị đại ma pháp sư, có thể nói là không ai có thể phá được kết giới mà họ đã tạo ra.

Giống như để chứng minh, nói xong liền phát ra vài hỏa diễm cầu, hỏa cầu vừa định ra khỏi băng đài bị một bức tường năng lượng vô hình cản trở, nổ tung thành từng đốm lửa nhỏ, nhưng không chút thoát ra ngoài.

Á Dạ kinh thường hừ nhẹ nói ”Trình độ kết giới này mà cũng nghĩ là mạnh? Một phát “Hắc ám oanh kích pháo” cũng có thể dễ dàng phá hỏng”

Lị Vi Nhã mỉm cười nói”Đối với ma giới công chúa như tử tử đương nhiên là vậy,nhưng đối với nhân loại mà nói đã là một kết giới thập phần kiên cố.”

Từ đó,đại hội chính thức bắt đầu,một vị thú nhân tộc chiến sĩ cùng một ả nhân tộc chiến sĩ toàn thân vũ trang trên đài chiến đấu kịch liệt,trên ma pháp đài là hai đại biểu ma pháp của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc cùng Băng Tuyết vương quốc.

Bốn người này dù là những chiến sĩ cùng ma pháp sư thuộc loại trăm người chọn một,nhưng với chúng ta mà nói

Thực tế,ngoại trừ Ba Bồ Ni Tạt chỉ có bốn đại biểu gồm ta,Á Dạ,Hạ Nông,Lị Vi Nhã ,các quốc gia cùng chủng tộc khác đều ít nhất cũng có vài chục đại biểu,

Qua hơn nửa ngày buồn chán,trên vũ đấu đài âm thanh phát ra “đại biểu Ba Bồ Ni Tạt vương quốc cùng Thú Nhân tộc xin tiến lên đài”

Lị Vi Nhã vừa định đứng dậy,ta vỗ nhẹ vào tay nàng ,nói”đợi chút đã,lần đầu này nhường cho Tiểu Nông lên trước,cho đám Kỵ Sĩ đại lão đầu ngạc nhiên tí”

Từ sau lưng ta Hạ Nông đi tới trước mặt,hôn lên tay ta nói”Hạ Nông tuân lệnh.”

Hạ Nông uyển chuyển đi tới vũ đấu đài,đại biểu các tộc không khỏi tiếc nuối,cũng bởi vì đại biểu thú nhân tộc là một hùng nhân chiến sĩ mạnh mẽ to lớn như núi,tay cầm cự phủ,thân quang phủ cũng đã to lớn hơn Hạ Nông không biết bao lần,cặp đấu này căn bản không chút công bình.

Đám người đó cũng không khỏi vì vị mỹ nữ lãnh diễm kia mà lo lắng.

Đại ma pháp sư môn đã nhìn thấy “Ma quyền chiến giáp” trên tay trái Hạ Nông, đối với thân phận nàng cũng rõ được vài phần, hơn nữa các cao thủ võ học trên đài đều cảm thụ từ người Hạ Nông một chủng loại khí thể đặc thù chỉ có cao thủ mới có, trong lòng vừa kinh hãi vừa tò mò.

Hạ Nông đối diện hùng nhân chiến sĩ trên vũ đài, hùng nhân chiến sĩ âm thanh khàn khàn thô lỗ nói “Tiểu nha đầu, ngươi nên nhận thua xuống đài đi, ta không muốn bị người khác cười là lấy lớn hiếp nhỏ.

Hạ Nông lạnh lùng nói “Ít lời thừa đi, đánh hay hàng, tự chọn.”

Thanh âm như băng toái ngọc minh, trong trẻo vui tai cùng cực.

Chiến sĩ thú nhân tộc chuyên sử dụng vũ khí vật lý cận chiến, năng lực công kích cận chiến mạnh nhất trong các chủng tộc, hơn nữa lại có thần lực thiên phú, vị hùng nhân chiến sĩ này thực ra cũng chẳng phải người tốt đẹp gì, hơn nữa trí tuệ bọn họ rất thấp, không chịu được khiêu khích hay xúi dục.

Hùng nhân chiến sĩ quả nhiên bị Hạ Nông chọc cho bốc nộ hỏa, rống lên đồng thời huy động cự phủ chém thẳng xuống thân thể nhỏ bé của Hạ Nông.

Hạ Nông vẫn đứng yên bất động, không hề biến hóa ra khái giáp, mắt nhìn cự phủ đã chém trúng thì thân thể nàng như thiếu điện nhảy lên, một quyền đánh thẳng vào ngực hùng nhân, sau đó hạ xuống cách ra ba mét, khôi phục lại tư thế đứng yên.

Cự phủ của hùng nhân chiến sĩ chém xuống băng đài, mảnh băng bắn khắp nơi, phảng phất như vũ đài băng đài bị cắt thành từng mảnh nhỏ.

Cự phủ khiến băng đài xuất hiện những vết nứt lớn, nhưng hùng nhân chiến sĩ không thể huy động tiếp, một quyền đơn giản của Hạ Nông đã phá hủy kinh mạch toàn thân hắn, nàng tuy không muốn giết hắn, chỉ là năng lực đề kháng của hùng nhân chiến sĩ lại yếu hơn so với dự liệu (hùng nhân ma

giới mạnh hơn rất nhiều), một chiêu “Chấn mạch quyền” cũng không thể đỡ nổi.

Hùng nhân chiến sĩ thất khiếu chảy máu, rồi đổ người xuống băng đài.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 32: Thủy Tinh Linh

Ngoại trừ ta và bảy vị đại ma pháp sư, ngay cả những người có thể nhìn rõ tuyệt kỹ của Hạ Nông như thánh kỵ sĩ cùng các đại kiếm sĩ, cùng hơn vạn người tại chỗ không khỏi ngây ngốc nhìn, không sao tưởng tượng nổi một quyền nhẹ nhàng của mỹ nữ lãnh diễm có thể giết được hùng nhân chiến sĩ đỉnh đỉnh đại danh.

Một lúc sau, trên đài chỉ còn sự yên tĩnh, Hạ Nông lướt tới trước mặt trọng tài, lạnh lùng nói “Ta đã thắng, sao còn không mau tuyên bố?”

Vị trọng tài liền tỉnh lại, cao giọng nói “đại biểu Ba Bồ Ni Tạt vương quốc đã thắng, trận này đã kết thúc. Tiếp theo xin mời đại biểu Lô Nhân công quốc cùng Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc lên đài.”

Hạ Nông nhẹ nhàng đi xuống vũ đài, tới trước mặt ta quỳ xuống nói “Chủ nhân, thuộc hạ hoàn thành nhiệm vụ trở về.”

Ta như chốn không người ôm nàng vào lòng, cúi đầu hôn vào đôi má hồng như phần thưởng, băng mỹ nhân nhanh chóng trở nên nhiệt tình, nũng nịu mặc ta khinh bạc.

Cử động đó khiến mọi người thầm cảm thấy hoang đường cùng kinh hãi, một tuyệt đại cao thủ thân hoài tuyệt đỉnh võ học trước mặt nam nhân lại nhún nhường như một thị nữ, còn bị ôm ấp đùa giỡn, nam nhân đó có thể khiến cao thủ như vậy cam tâm thân phục, không khỏi quá đáng sợ.

Thi thể hùng nhân chiến sĩ đã được kéo xuống, trận đấu tiếp theo lại chuẩn bị tiến hành, đại biểu thú nhân tộc giận giữ nhìn Hạ Nông triền miên nhu tình trong lòng ta, hận đến thấu xương.

Thú nhân tộc cừu hận trong lòng vô cùng kiên quyết, chúng về sau là địch nhân của ta cho đến tận khi bị ta diệt tộc.

Đây là chuyện sau này, tạm thời giờ không nói.

Rất nhanh, trận chiến ma pháp giữa Ba Bồ Ni Tạt cùng, nghe trọng tài tuyên bố đối thủ là đại biểu của thủy tinh linh bộ tộc (tinh linh tộc phân thành địa, thủy, phong, lôi, hỏa năm bộ tộc, phân bố trên khắp thánh ma đại lục), ta tức thì vô cùng hứng thú, thả Hạ Nông ra dùng “Phiêu phù thuật” bay lên trên ma pháp băng đài, nói “Tại hạ Ngô Lai, đại biểu Ba Bồ Ni Tạt vương quốc xuất chiến.”

“Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần”, các tộc bên dưới hiển nhiên đã nghe qua “Ác danh” của ta, tiếng kinh hô vang lên không ngớt.

Ngồi tại vị trí ủy ban trọng tài, Lâm Tạt cười nói “Tên vô lại tiểu tử này, giờ lại thành như hiện tại, không biết tại sao hắn lại đạt được ác danh “Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần”, nhưng cũng là tại hắn.”

Lam quang chớp lóe, một tiểu mỹ nữ cao ba thốn đằng sau là đôi cánh nhỏ sắc bạc xuất hiện trước mắt ta, ngoại trừ vóc người quá nhỏ bé, nhưng thân thể nhỏ nhắn mềm mại, dung mạo thanh tú diễm lệ không thua kém Á Dạ chút nào, trong mắt ta cũng cảm thấy khá ái.

Ta lần đầu tiên được thấy tinh linh, hơn nữa lại là một tinh linh mỹ lệ đáng yêu đến vậy, quả nhiên xứng đáng danh hiệu “người đại diện cho cái đẹp”, quả là đẹp đến ngây dại a.

Âm thanh trong trẻo yêu kiều truyền vào tai ta “Ngô Lai, đây là hồ phách công chúa của thủy tinh linh bộ tộc, năng lực thủy hệ ma pháp còn hơn

ta, người không thể quá coi thường”

Ta quay đầu nhìn vào Băng Thanh Ảnh trên ghế hội đồng nháy mắt, Băng Thanh Ảnh khuôn mặt đỏ ửng, cúi thấp đầu xuống.

Thân thể nhỏ bé Hồ Phách công chúa phát ra lam sắc quang huy, quang huy càng lúc càng mạnh không thể nhìn rõ, lam quang dần tan đi, Hồ Phách công chúa biến thành một nữ hài phổ thông, mái tóc lam sắc dài chấm đất, xinh đẹp lạ thường (tinh linh có ma lực cao cường có thể biến thành nhân loại cùng kích cỡ)

Hồ Phách công chúa yêu kiều nói “Thủy tinh linh bộ tộc đại biểu Hồ Phách, tham gia đại hội lần này, Ngô Lai tiên sinh, mời”

Âm thanh kiều mị dịu dàng như sóng nước lăn tăn, khiến người nghe thoải mái mọi ưu sầu đều tan biến.

Dưới đài vang lên một trận hoan hô, tinh linh tộc sinh ra đã có năng lực ma pháp cường đại, thủy tinh linh công chúa Hồ Phách không chỉ là một trong thập đại mỹ nhân thánh ma đại lục, ma lực cũng không dưới bảy vị đại ma pháp sư, bây giờ đối thủ là thần bí cùng ác danh truyền xa “Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần”, chắc chắn lần hội ngộ này là một trận đại chiến ma pháp hoành tráng.

Quả nhiên xứng là thủy tinh linh, ôn nhu như nước a, ta không thể thất lễ, ngọt ngào cười nói “Công chúa khách khí quá, xin mời.”

Hồ Phách công chúa ngọt ngào cười nhẹ, cổ tay trắng như tuyết vẽ trong không trung, hàn quang bắn ra, vô số phong duệ hình thành từ nước như xé rách không trung cắt thẳng về phía ta.

Ta thầm kinh ngạc, không phải bởi vì chiêu “Thủy luân trảm” của Hồ Phách công chúa, mà bởi vì tốc độ ngưng tụ thủy nguyên tố và trình độ

khống chế ma pháp của nàng ta, trên phương diện này thực vượt xa ta, phảng phất nàng ta cấu tạo từ thủy nguyên tố.

Vài đạo thủy luân cắt thẳng tới, dù trong lòng đang kinh ngạc ta vội vung tay phải ra, không gian trước mặt ta bỗng nhiên trĩng xuống lại tạo thành một bức tường ngăn, đây chính là không gian phòng ngự ma pháp bốn nhân tự sáng tạo ra - - - “Thứ nguyên thuận.”

“Thứ nguyên thuận” do không gian bị trĩng xuống hình thành, trừ phi công kích đối phương có thể phá hủy được không gian, còn không đều vững chắc không thể vượt qua, nhưng người có ma lực cao cường mà ta đã gặp qua cũng chỉ có vua của ma giới Lộ Tây Pháp đáng ghét, Vũ Y với Lại Lại Trùng có khả năng đó.

“Thủy luân trăm” kích trúng “Thứ nguyên thuận”, thủy hoa bay tứ phía, “Thứ nguyên thuận” như ta dự liệu không chút tổn hại.

Hồ Phách chưa từng nhìn thấy loại ma pháp phòng ngự cổ quái vậy, nhưng nàng ta biết ta là “Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần” vẫn lên đài sao thể bỏ cuộc, đối với cường địch trước mắt nàng ta cũng đã có chuẩn bị trước, tuy “Thứ nguyên thuận” của ta khiến nàng chấn kinh nhưng không có chút úy kỵ.

Thân là công chúa thủy tinh linh bộ tộc, Hồ Phách từ bé đã có ma lực thủy hệ cực mạnh, sử dụng ma pháp thủy hệ các ma pháp sư thông thường không thể so bì, hơn nữa cũng không cần niệm chú văn, đây là dị năng của thủy tinh linh tộc.

“Thủy luân trăm” vô hiệu, Hồ Phách ngón tay chỉ vào không trung, quát nhẹ “Xuất ra “Băng Bạc”.”

Trong nháy mắt, một cơn mưa đá từng hạt to bằng nắm tay từ không trung bắn thẳng xuống, bao phủ trong phạm vi hơn nửa bằng đài, xem ta

nàng ta định dùng công kích diện rộng để đối phó với “Thứ nguyên thuận” diện tích phòng ngự bé.

Kẻ thù tự nhiên của nước là lửa, lập tức từ trong tay ta xuất hiện hỏa hệ trung cấp ma pháp “Bạo viên chướng bích” xung quanh thân hình xuất hiện một bức tường lửa lớn, hóa giải mưa đá rơi từ trên trời xuống.

Nhìn ta không cần ngâm chú văn cũng có thể sử dụng “Bạo viên chướng bích”, Hồ Phách trong lòng kinh sợ, trong đôi mắt xuất hiện thần thái bức nhân, yêu kiều nói “Ngô Lai tiên sinh quả nhiên danh bất hư truyền, Hồ Phách còn một chiêu ma pháp muốn thỉnh giáo tiên sinh, mong tiên sinh cần thận.”

Đôi tay ngọc tinh khiết kết thành thủ ấn, từ người nàng thủy nguyên tố cực tốc ngưng tụ tạo thành lam sắc quang huy.

Chiêu thức này đối với ta rất quen thuộc, chính là thủy hệ cao cấp ma pháp - - - “Cực linh liệt đồng ba”, ta tự nhiên hiểu rõ uy lực của nó, không dám coi thường, nhanh chóng hấp nạp hỏa nguyên tố trong không gian.

Ngay khi Hồ Phách ngưng tụ đủ thủy nguyên tố, chỉ tay về hướng ta, hô lên ““Cực linh liệt đồng ba”,”

Một đại băng hà rộng hàng chục mét hướng nuốt chửng tới ta, bên trong ma pháp băng đài kết giới nhiệt độ tức thì đột ngột giảm xuống.

Ánh mắt ta vừa ngừng, hỏa hệ cao cấp ma pháp “Thái dương hỏa” xuất thủ, một đại hỏa cầu nhiệt độ cực cao giống như mặt trời xuất hiện, bên trong điện quang chớp lóe, tiếng sấm kéo dài không dứt.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 33: Nhất Phàm Phong Thuận

“Cực linh liệt đồng ba” cùng “Thái dương hỏa” là những ma pháp cao cấp chỉ có đại ma pháp sư có thể sử dụng, dưới đài hơn một vạn người vốn chỉ nghe trong truyền thuyết, giờ nhìn thấy hai loại ma pháp cao cường xuất hiện trước mắt, bọn họ liền chăm chú nhìn không chớp mắt.

Đám bảo bối Á Dạ, Lị Vi Nhã đều biết rõ bản lĩnh của ta, tự nhiên không hề lo lắng, Vụ Lợi Tư cùng Lâm Tạp lão đầu lại là cầu mong ta đừng có “Ngược đãi” công chúa Hồ Phách mĩ lệ ôn nhu này, nhưng Băng Thanh Ảnh trái tim nàng như bị thắt lại, ngọc thủ khẩn trương nắm chặt phiến băng, sợ rằng ta sẽ bị thương tổn.

Lần gặp ba ngày trước, ta đã hoàn toàn chiếm được trái tim “Băng tuyết thánh nữ” này.

Thủy cùng hỏa hai loại năng lượng tương phản gặp nhau tại một điểm, liền biến thành một tiếng nổ điếc tai cùng sóng năng lượng phát ra, kết giới cường đại của các vị đại ma pháp sư như giấy mỏng bị xé rách, năng lượng cuồng bạo phát ra, đám người dưới đài vội vã lùi lại.

Ta bị năng lượng cuốn lên không trung, lại không muốn xuất hiện thân ma song đực khiến người khác kinh hãi, liền xuất ra “Phiêu phù thuật”, năng lượng dù lưu chuyển cuồng bạo nhưng cũng không thể tổn thương chút gì đến ta.

Hồ Phách khẩn trương mở ra ma pháp phòng ngự “Thủy hoa thiên luân”, hai cánh mỏng như như cánh bướm trong không trung tránh khỏi những luồng năng lượng khí lưu, trên đài đám tròng tài liên thủ mở ra một kết giới phòng ngự, ngăn cản năng lượng khí lưu từ bọn ta cuốn tới.

Ta cười nói “Công chúa, lần này đến ta xuất chiêu, chúng ta ở trên không trung tái chiến vậy.”

Tức thì, trên người ta lấp lánh lam quang nhu hòa, một lượng lớn thủy nguyên tố hội tụ, khuôn mặt Hồ Phách công chúa lộ vẻ kinh hãi, đối với hiểu biết về thủy hệ ma pháp của nàng mà nói, chỉ có chung cực cấm chú thủy hệ “Tuyệt đối linh độ không gian” mới có thể ngưng tụ lượng lớn thủy nguyên tố như vậy, chỉ là nàng ta vẫn không thể sử dụng

Lập tức nàng ta hiểu rõ uy lực của “Tuyệt đối linh độ không gian”, mỉm cười lộ ra hàm răng trắng muốt nói “Ngô Lai tiên sinh, xin dừng lại, Hồ Phách nhận thua rồi.”

Ta ngừng ngưng tụ thủy nguyên tố, hạ xuống băng đài chỗ lồi chỗ lõm, Hồ Phách cũng thu đôi cánh bạc đáp xuống đất.

Ta đi tới trước cầm nhẹ đôi tay nàng nói “Công chúa quả nhiên cao minh, đối với kỹ xảo ứng dụng ma pháp hơn xa tại hạ”

Hồ Phách công chúa hai má ửng hồng, nhỏ giọng nói “Không phải, ta căn bản không phải là đối thủ của tiên sinh. Ta là thủy tinh linh mà lại bị thủy hệ ma pháp đánh bại, nhưng cũng phải cảm tạ ngài hạ thủ lưu tình”

Lúc này, tròng tài cao giọng nói “Trận đấu này đại biểu Ba Bộ Ni Tạt đại biểu chiến thắng.”

Ta dùng ma lực truyền âm đến Băng Thanh Ảnh nói “tiểu tình nhân à, đa tạ nàng đã đề tình, ta sẽ thưởng cho nàng thật tốt.”

Tức thì,khuôn mặt băng lạnh của Băng Thanh Ảnh biến thành đỏ như lửa,trừng mắt nhìn ta,rồi xấu hổ cúi đầu,bộ dạng cực kì khả ái đáng yêu,không như phong phạm “Băng tuyết thánh nữ” mọi khi.

Đám đại ma pháp sư bên cạnh Băng Thanh Ảnh cảm nhận biến hóa của nàng,giật mình phong tình nữ nhân hiếm có này,Vưu Lợi Tư cùng Lâm Tạt hai lão gia hỏa ưu tư nhìn vào mắt ta.

Hồ Phách khôi phục lại tinh linh nguyên hình cao khoảng ba thốn,lam quang chớp lóe đi mất,ta nghênh ngang đi xuống băng đài,lúc sau xuất hiện vài ma pháp sư thủy hệ tu bổ băng đài.

Quay về chỗ ngồi,ta phát hiện Lị Vi Nhã biến mất,Á Dạ chỉ tay về vũ đấu băng đài,ta nhìn theo thấy Lị Vi Nhã tay cầm trường kiếm trên đài kịch chiến,đối thủ của nàng không ngờ lại là Lôi Nhân công quốc Phi Âu Á công chúa.

Lị Vi Nhã là một ma pháp kiếm sĩ,nhưng vũ đấu lại không thể dùng ma pháp,chỉ có thể dựa vào kiếm thuật cùng ngoại hình đẹp đẽ yêu kiều,chiến đấu cùng Phi Âu Á kiếm thuật tinh xảo.

Hai người đều là trong thập đại mỹ nữ của thánh ma đại lục, tuyệt mỹ vô cùng.trận đấu lại như một màn múa kiếm,khiến đám người dưới đài chăm chú nhìn.

Lị Vi Nhã cùng Phi Âu Á giao tình cực tốt,chiêu thức tuy hung hiểm nhưng lại không gây chút tổn thương,tựa như chỉ đang luyện kiếm.

Đại kiếm sĩ môn với kiếm thuật hai người vô cùng tán thưởng,một đại kiếm sĩ đứng dậy nói “Hai vị đại biểu xin dừng tay,trận này hòa.”

Nhị nữ nghe thấy cùng thu kiếm đứng yên,liền tựa như hai ngọc mỹ nhân,bọn họ nhìn nhau cười,rồi đi xuống khỏi băng đài,người dưới đài tức thì vỗ tay nhiệt liệt,hoan nghênh hai mỹ nữ kiếm sĩ kiếm thuật tinh mỹ.

Lị Vi Nhã đến trước mặt ta,có chút hối tiếc nói “Lai,xin lỗi,ta không thắng được.”

Ta vuốt nhẹ má nàng nói “Không sao,nếu nàng đánh bại Phi Âu Á mới là không đúng,cô ta là bằng hữu tốt của nàng mà.Nếu nàng dùng cả ma pháp hỗ trợ,Phi Âu Á công chúa chỉ là kiếm sĩ thuần túy sao có thể là đối thủ của nàng.

Lị Vi Nhã trong lòng nhẹ nhõm,ngồi xuống bên cạnh ta.

Trọng tài ma pháp lại tuyên bố đại biểu Ba BỐ Ni Tạt lên đài,Á Dạ như tiên nữ ngự phong(thực tế phải là ma nữ) bay lên bằng đài,đối thủ chính là đại biểu Băng Tuyết vương quốc ma lực không tệ,cũng có thể dùng trung cấp thủy hệ ma pháp,chỉ là đối thủ lại là ma giới công chúa,Á Dạ một đòn “Hắc ám oanh kích pháo” đã khiến đối thủ văng khỏi kết giới năm đo đất.

Hắc ám hệ ma pháp,bầy vị đại ma pháp sư đều há hốc mồm,một ma tộc vũ học cao thủ đã khiến họ thềm kinh sợ,giờ lại xuất hiện một mỹ nữ tuyệt sắc dễ dàng xuất ra hắc ám hệ ma pháp khủng bố,khiến bọn họ không khỏi kinh sợ.

Vưu Lợi Tư tự nói với mình “Tên vô lại này,không biết hẳn tìm đâu ra hai mỹ nữ khủng bố thế này,thật khiến người khác không thể hiểu nổi.”

Ba BỐ Ni Tạt đại biểu khiến chư tộc đại biểu chết lặng đi,người yếu nhất là “Huyền chi kiếm sĩ” Lị Vi Nhã thực lực đã tương đương đại kiếm sĩ,ba người còn lại mạnh đến không thể nói rõ,không lạ Ác Đặc quốc vương yên tâm chỉ cử bốn người tham gia.

Từ đó về sau,đại bộ phận đại biểu cứ gặp bọn ta là chủ động bỏ cuộc,còn những người không biết điều liền bị Hạ Nông cùng Á Dạ tận tình “chăm sóc”,chẳng có nổi một cơ hội thắng.

Sau khi trận chiến cùng Hồ Phách ta không còn phải lên đài, chỉ ôm Lị Vi Nhã dưới đài hân thưởng phong tư hào sảng của hai bảo bối, Áo Lệ Na công chúa cũng ngồi bên cạnh, thỉnh thoảng ánh mắt u ám nhìn ta.

Một ngày đại hội nhanh chóng trôi qua, các đại biểu trở về khu vực nghỉ ngơi, chỉ là mỗi khi đi qua chỗ bọn ta đều chỉ chỉ chỏ chỏ.

Ai, đấy đại khái là danh tiếng.

Sau khi trở về phòng, ta không để Á Dạ, Hạ Nông cùng Lị Vi Nhã trở về phòng họ, toàn bộ lưu lại phòng ta.

Tam nữ tự nhiên hiểu ta muốn gì, dù vô cùng xấu hổ, nhưng vẫn thập phần ôn nhu ở lại trong phòng, kín đáo nhìn ta

Từ khi thân thể ta trải qua dị biến ma hần, năng lực ta tại phương diện này vô cùng mạnh mẽ, đám Á Dạ căn bản không phải là đối thủ, thường không chịu nổi một lúc đã mệt nhoài, cũng chỉ đành ở cùng bọn họ một lúc giải tỏa cơn nghiện.

Ai, làm nam nhân thật khó, yếu quá không được, mạnh quá càng không xong. Khó thật.

Hi vọng sau này ta không biến thành dạng háo sắc như mệnh.

Vũ Y từ trong “Diệt quang giới” xuất hiện ra, bốn vị đại mỹ nữ cùng ở một chỗ, thực là cảnh đẹp thế gian khó thấy.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 34: Dạ Sắc Ôn Nhu

Băng Thanh Ảnh trở về phòng mình, vô phương tĩnh tâm lại, nàng thở dài thầm đầu hàng trước mong muốn trong lòng, tới trước gương thay đổi trang phục, chải tóc, đeo trang sức, những chuyện này hơn mười ba năm qua chưa làm, không khỏi thấy không thoải mái, trong lòng dâng lên niềm mong ước: Nếu người đó nhìn thấy nàng mang trang sức thế này không biết có cảm xúc gì? Kinh ngạc? hay.....

Nữ nhân luôn thích làm đẹp, Băng Thanh Ảnh ngọc tuyết này không ngoại lệ.

Khi nàng ở trước gương vừa mới trang điểm xong, một âm thanh từ sau vang đến, một người mở cửa ra, Băng Tuyết Nhân nữ vương lạnh lợi hoạt bát như con thỏ nhỏ nhảy vào phòng.

Nhìn thấy Băng Thanh Ảnh, Băng Tuyết Nhân tức thì kinh ngạc nói “Ảnh tử tử, người đẹp quá, sắc đẹp tử quả thực khiến người khác ngây dại, thập đại mỹ nữ thánh ma đại lục sao thể bằng tử.”

Chính xác, Băng Thanh Ảnh nguyên bản đã đẹp đến cực điểm, phong vận thánh khiết thành thực khiến người khác hoa mắt, sau khi trang điểm càng đẹp phi thường, không lạ khi một mỹ nhân như Băng Tuyết Nhân phải kinh ngạc.

Băng Thanh Ảnh nghĩ tới vẻ đẹp mỹ lệ khiến nhật nguyệt vô quang của Vũ Y, lắc đầu nói “Ai bảo tỉ là đệ nhất mỹ nữ, danh hiệu đó phải là cô ấy mới đúng.....”

Băng Tuyết Nhân tự nhiên không biết “cô ấy” mà Băng Thanh Ảnh nói là ai, đôi mắt chớp động, cười nói “Ảnh tỉ tỉ, người thường không trang điểm thế này, hôm này là vì sao? không phải vì ai đó chứ?”

Băng Thanh Ảnh mặt ửng hồng, không trả lời, nhìn thấy vậy Băng Tuyết Nhân trong lòng lóe lên ý nghĩ, hô to “A, ta biết rồi, người tỉ thích là “Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần” “Ngô Lai đúng không?”

Bị nói trúng tâm sự, Băng Thanh Ảnh càng xấu hổ, không nhịn nổi nói to “Nữ vương bệ hạ, người nói gì vậy?”

Khuôn mặt nàng ta như ráng chiều, thẹn thùng xấu hổ, loại kích động này khiến Băng Tuyết Nhân lạnh đi nhìn.

Nhãn cái mũi xinh, Băng Tuyết Nhân vội cầm tay Băng Thanh Ảnh chạy ra khỏi phòng, yêu kiều nói “nghiêm trọng đây,” Băng Tuyết Nhân không ngờ lại như đứa trẻ vậy, ta phải khiến tên Ngô Lai ấy nhìn khuôn mặt xinh đẹp của tỉ.

Băng Thanh Ảnh chưa kịp nói đã bị kéo ra khỏi phòng, mặc dù rất xấu hổ lại giận giữ với hành động của Băng Tuyết Nhân, nhưng trong thâm tâm nàng lại hi vọng Ngô Lai có thể nhìn nàng đeo trang sức, nàng làm thế vì hấn a.

Vì thế, nàng để cho Băng Tuyết Nhân kéo đến khu vực ở của đại biểu Ba Bố Ni Tạt đại biểu.

Vừa tới trước sân, nhị nữ phát hiện một kết giới cường đại bao phủ hoàn toàn đình viện, đã cản đường họ.

Nhị nữ kinh ngạc phát hiện ra kết giới này là thủy hệ cao cấp ma pháp “Thủy hoa thiên luân”,Băng Tuyết Nhân kinh ngạc nói “Trời oi,đây là “Thủy Hoa Thiên Luân” mà?,sao lại có chuyện này,không.....không thể.....”

“Thủy hoa thiên luân” là loại phòng ngự ma pháp tương tự “Thánh quang linh trận” của thánh quang hệ hay “Đại địa chi bích” của địa hệ,chi có những đại ma pháp sư có ma lực cực cao có thể sử dụng,lại cực kì hao tổn ma lực,ngay cả Băng Thanh Ảnh bảo hộ trong phạm vi bốn người,cũng đã là rất đáng quý,nhưng lúc này “Thủy hoa thiên luân” họ thấy bao quanh đình viện hơn vài chục mét,không lạ Băng Tuyết nhân lại thấy kinh hãi vậy.

Băng Thanh Ảnh trong lòng hiểu rõ đây là kiệt tác của Ngô Lai,thần phục nói “bên cạnh hắc đám mĩ nữ không ai là không thân hoài tuyệt học địa vị lại càng đặc biệt,đám tuyệt thể mĩ nữ đó lại tuyệt đối nghe lời hắc,xem ra hắc không thể dùng lý thường để xét đoán.

Băng Tuyết Nhân nháy mắt,cười nói “Ảnh tỉ tỉ,người lúc ghen tị bộ dạng khả ái quá,mĩ nữ bên cạnh Ngô Lai dù xinh đẹp hiếm thấy,nhưng cũng không thể bằng tỉ,tỉ là “Băng Tuyết Thánh Nữ” mà.”

Băng Thanh Ảnh không nhịn nổi xấu hổ,bị câu nói tầm thường đánh trúng tâm sự nữ nhân đánh nhẹ Băng Tuyết Nhân vài cái,lúc này thủy quang của “Thủy hoa thiên luân” bỗng nhiên ảm đạm,rồi tiêu thất vào không trung.

Băng Tuyết Nhân nhìn thế cao hứng hô to “Xem kia,kết giới biến mất rồi,ta nói rồi mà,ma pháp cao cấp thế này sao có thể phát ra diện rộng vậy,ma lực đã hết sạch chưa?,hừm,dám sánh cường trước mặt bốn cô nương,Ảnh tỉ tỉ,chúng ta đi chế giễu hắc nào.”

Lập tức kéo Băng Thanh Ảnh xuyên qua “Thủy hoa kết giới” đã vô cùng yếu nhược,Băng Thanh Ảnh tuy cũng cảm thấy kì quái vì chuyện kết

giới,nhưng cũng không rõ vì sao.

Bọn họ không phát hiện ra,sau khi bọn họ đi quá,kết giới lại khôi phục lại hình dạng ban đầu

Vừa mới tới trước phòng Ngô Lai,một trận rên rỉ của nữ nhân như đau khổ lại như khoái lạc truyền vào tai họ,Băng Thanh Ảnh còn đang ngạc nhiên,Băng Tuyết Nhân đã vội nói “nhất định là tên Ngô Lai này đang khi phụ đám mỹ nữ bên cạnh,thế nào mà hắn mở kết giới,mau,chúng ta mau vào cứu người.”

Chưa kịp giải thích,nàng ta đã vội mở cửa đi vào.

Tình hình trước mắt khiến bọn họ xấu hổ đến chết lặng đứng im nhìn :một đồng thệ lớn dưới đất,bên trên là hai người lỏa thể đang cuốn lấy nhau,Á Dạ cao quý thể gian hiểm thấy,Hạ Nông lãnh diễm bức nhân,Lị Vi Nhã thanh lệ tuyệt bực,cùng nữ nhân thánh khiết mỹ nữ đang trần truồng bên dưới ôm chặt lấy người Ngô Lai,rên rỉ không ngớt,tình cảnh lẳng mạn đến cực điểm.

Tình hình này tự nhiên là do bốn nhân - -thiên tài đại pháp sư vĩ đại nhất trên thế giới Ngô Lai thiết kế ra,ngay khi họ tiến vào đình viện ta đã phát giác,lúc đó Á Dạ,Hạ Nông cùng Lị Vi Nhã đều đã tê liệt nằm xuống,chỉ còn mình Vũ Y quên mình nghênh đón đợt công kích của ta,thân hình mềm mại ôm chặt lấy người ta,âm thanh vang lên không ngớt

Sắc tâm ta đại khởi,cố ý để “Thủy hoa thiên luân” yếu đi để Băng Thanh Ảnh cùng Băng Tuyết Nhân tiến vào,khiến bọn họ tự chui vào bẫy.

Lần đầu tiên thấy tình cảnh này Băng Thanh Ảnh,Băng Tuyết Nhân vừa xấu hổ vừa kinh ngạc,ta liền dùng “Không gian phong tỏa” khiến cho bọn họ không thể di chuyển,rồi dùng niệm lực kéo bọn họ vào phòng.

Băng Thanh Ảnh đã là món ăn trước mồm ta,hiện tại còn mang theo cả Băng Tuyết Nhân khiến ta vừa kinh vừa hi,đúng là mong một được hai,quả là muốn đại tiểu lại được thông cật vậy.

Bên dưới thân ta Vũ Y đang điên cuồng bỗng kêu thảm một tiếng,ngửa mặt lên trời,da thịt rung lên không ngừng,rồi ngã xuống.

Ta cười hắc hắc,đứng dậy tới chỗ Băng Thanh Ảnh nhị nữ đang bị không gian trói lại vô phương cử động,thân thể tràn đầy nam tính vững chắc cùng trường thương cương cứng khiến khuôn mặt họ trở nên hồng rực.

Ta giải trừ cấm chế đối với Băng Thanh Ảnh,vị “Băng Tuyết Thánh Nữ” lập tức yếu ớt ngã vào lòng ta,xem ra chuyện lúc này của ta cùng Vũ Y khiến sự phòng ngự của nàng hoàn toàn sụp đổ,y muốn hiến thân nãy ra,thân thể yếu kiêu mềm nhũn.

Ta nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ thoát tục của nàng nói “Tiểu Ảnh Nhân của ta,nàng hôm nay thực đẹp quá,có phải đặc biệt trang điểm như thế vì ta?”

Băng Thanh Ảnh xấu hổ gật đầu,giận dữ nói “Người ta không phải là Tiểu Ảnh Nhân của chàng,người ta còn lớn hơn chàng,sao chàng có thể gọi.....”

Nàng còn chưa kịp nói xong,ta đã ngậm lấy cái tai xinh xinh,cùng lúc tay ta tiến vào trong nội y nàng,mân mê bộ ngực đàn hồi đầy nữ tính của nàng.

Băng Thanh Ảnh đôi mắt trong sáng biến thành mông lung,lầm rầm nói “Tiểu Ảnh Nhân,là Tiểu Ảnh Nhân của chàng,là nữ nhân của chàng.Lại,Tiểu Ảnh Nhân đã là nữ nhân của chàng,thế nào cũng không quan trọng,nhưng nữ vương....”

Ta tiếp tục thực hiện chiến lược “Công thành chiếm đất” trên thân thể mê người của nàng,ngoảnh mặt nhìn Băng Tuyết Nhân nháy mắt,vị tiểu nữ

vương đang nhìn ảnh tí tỉ nàng vốn vô cùng ngưỡng mộ đang trong lòng ta,ngạc nhiên đến quên mất bản thân mình,đồng thời nhiệt độ trên người nàng dần dần tăng lên.

Nếu bị vây khốn trong không gian ngưng tụ,thân thể sẽ bị tổn thương rất nhiều,ta dù đang lúc thần trí mê li,xuân tình bội phát trên người Băng Thanh Ảnh,dùng niệm lực giải trừ không gian ngưng tụ trên người Băng Tuyết Nhân.

Băng Tuyết Nhân sau khi được khôi phục tự do không hề chạy trốn hay xuất thủ với ta,vị nữ vương trong sáng này đứng bên cạnh hiếu kì nhìn ta cùng Băng Thanh Ảnh triền miên không dứt,bộ dạng như người đang đội một chiếc mũ đỏ.

Ta cũng không để ý đến nàng ta(dù có muốn nàng ta cũng không thể thoát khỏi kết giới “Thủy hoa thiên luân”),chuyên tâm “Xâm phạm” Băng Thanh Ảnh,y phục trên người nàng càng lúc càng ít,một mỹ nhân lỏa thể như được điêu khắc bằng bạch ngọc xuất hiện trước mặt ta.

Cánh tay ngọc của nàng ôm chặt cổ ta,đôi mắt mở to mông lung,chủ động hiến tiểu đình hương cho ta thưởng thức,rơi vào biển tình vô phương tự thoát ra

Trong lòng ta dâng lên niềm thương yêu cùng xót xa,ôn nhu vô tận chiếm hữu vị đại ma pháp sư “Băng Tuyết thánh nữ” danh vang thánh ma đại lục.

Băng Tuyết Nhân đứng bên nhìn Băng Thanh Ảnh từ đầu đón hét lên trở thành rên rỉ không ngớt,nàng ta vốn không thể tưởng tượng Ảnh tí tỉ vốn lãnh đạm lại có thể điên cuồng như vậy.

Quả như ta dự liệu,Băng Thanh Ảnh cùng Hạ Nông đều là nữ tử ngoài lạnh trong nóng,một khi lửa tình đã mở ra,sự điên cuồng nhiệt liệt ấy khiến người khác khó thể tiếp thụ.

Băng Thanh Ảnh như ngựa mất cương điên cuồng không dứt, hai tay hai chân bám chặt người ta, phong tình say người, âm thanh khiến huyết mạch toàn thân căng phồng, chẳng còn chút hình ảnh “Băng tuyết thánh nữ” bình thường.

Lần đầu tiên như vậy tự nhiên không thể là đối thủ của thân thể thần ma ta, nhanh chóng hồn bay lên chín tầng mây, hét lên một tiếng rồi nhẹ nhàng nằm xuống, nhắm mắt như không thể tiếp tục nhưng tay chân vẫn bám chặt trên người ta.

Một cỗ xử tử nguyên âm lạnh lẽo như băng truyền vào nội thể ta, nhưng thần ma chi lực của ta cũng tiến nhập vào thân thể nàng cải tạo thể chất, chân chính trở thành một tiên tử thánh nữ.

Cải tạo hoàn thành, ta nhẹ nhàng gỡ tay chân nàng ta, nàng ta chỉ kêu nhẹ vài tiếng “an bình” bất động để mặc ta bày bố.

Ta hôn nhẹ lên đầu Băng Thanh Ảnh, rồi đi tới Băng Tuyết Nhân nữ vương đang mềm nhũn cùng xấu hổ.

Băng Tuyết Nhân mặc dù không còn chịu cấm chế, nhưng vị tiểu nữ vương vẫn hiếu kì nhìn toàn bộ quá trình ta chinh phục Tiểu Ảnh Nhân, lúc này toàn thân đã mềm nhũn, trái tim như nhảy khỏi lồng ngực. Giờ thấy ta đi tới, tiểu nữ vương vừa kinh vừa sợ không biết làm thế nào cho tốt, chỉ ngốc nghếch nhìn ta.

Ta tới trước mặt Băng Tuyết Nhân, nhẹ nhàng vuốt nhẹ má phẫn nùng, khuôn mặt Băng Tuyết Nhân vừa sợ hãi vừa như mong đợi, thực vô cùng quyến rũ.

Ta đương nhiên muốn nhân cơ hội chiếm luôn vị tiểu nữ nhân ngây thơ này, nhưng thần tình nàng khiến sắc tâm ta đại giảm, ta thở dài véo nhẹ má nàng nói “Tiểu nữ vương của ta, nàng mau đi đi, bằng không ta có thể hối hận.”

Ngoài ý của ta, Băng Tuyết Nhân đang vô cùng xấu hổ lại nỗ lực đứng thẳng dậy phô bày thân thể đã phát dục hoàn toàn cùng bộ ngực ưu mỹ, vừa xấu hổ vừa ủy khuất nói “Người nghĩ ta không được như Ảnh tử tử sao, thân thể ta không đẹp chỗ nào? ta phải cho người biết rõ.....”

Ta tức thì không biết nên cười hay khóc, cô bé quàng khăn đỏ kiểu gì vậy, sói to đã đại phát thiện tâm phóng tha, nàng ta không ngờ còn trách cứ sao sói lại không ăn nàng.

Đã vậy, sao có thể trách ta.

Ta ôm lấy Băng Tuyết Nhân, cười xấu xa nói “Nếu như tiểu nữ vương thiếu kiên nhẫn muốn trở thành nữ nhân của ta đến vậy, ta cũng không khách khí nữa.....”

Khi ánh dương quang buổi sớm xuyên qua “Thủy hoa thiên luân” kết giới, xuyên qua cánh cửa chiếu tới người ta, ta từ trong giấc mộng tỉnh giấc, nhìn giữa phong là những mỹ nhân khóa thân quyến rũ, Băng Tuyết Nhân vẫn ngủ say trong lòng ta, nàng ta thực là một tiểu yêu tinh, một khi xuân tâm đại động cũng điên cuồng không kém Tiểu Ảnh, hùng hực như lửa.”

Nhìn sáu mỹ nữ thuộc về ta trong phòng, ta không khỏi đặc ý vỗ nhẹ mông Băng Tuyết Nhân, rồi cẩn thận “cởi” xuống, sau đó đứng lên.

Hạ Nông dù vẫn ngủ say vẫn không mất đi bản năng của một cao thủ võ học, mở mắt tỉnh lại, thấy ta đang mặc quần áo nàng ta vội tới mặc ngoài y cho ta, cẩn thận phục thị, nếu người khác thấy băng sơn mỹ nữ như Hạ Nông cam tâm phục thị nam nhân, chắc sẽ vô cùng kinh ngạc.

Ta sau khi mặc xong, đôi môi ta hôn nhẹ lên má nàng, nhỏ giọng nói “Tiểu Nông, mặc y phục rồi theo ta đi dạo, đừng đánh thức bọn họ, nhớ kỹ phải mặc y phục nữ nhân hấp dẫn nhất nhé.”

Hạ Nông xấu hổ gật đầu nói “Tiểu Nông tuân lệnh.”

Hắc, tiểu nông của ta là tuyệt sắc đại mỹ nữ thế gian khó gặp, bình thường khuôn mặt lạnh băng không hề trang điểm vẫn khiến nam nhân thần hồn điên đảo, nay lại nguyện ý vì ta trang điểm, không biết sẽ mỹ lệ đến thế nào a? ta không thể kiên nhẫn chờ đợi thưởng thức.

Hạ Nông bản thân nàng lại không hề có y phục nữ nhân, toàn mặc hắc sắc trang phục bó sát người, cùng may là hình thể tương tự Lị Vi Nhã, liền chọn lấy một bộ từ trong đồng quần áo Lị Vi Nhã mặc vào.

Nhìn mỹ nhân mặc quần áo là một loại đại hưởng thụ của nam nhân, nhìn thân thể lỏa thể tuyệt mỹ dần dần bị y phục bao phủ, thân thể nõn nà, bàn tay búp sen và... tạo thành các tư thế mỹ diệu vô luân, trong lòng ta vô cùng đặc ý khi có được toàn bộ tình yêu của vị tuyệt sắc mỹ nữ này.

Hạ Nông hiển nhiên hiểu rõ tâm tư ta, mỹ nữ ngoài mặt lạnh lùng trong lòng nóng bỏng như tiểu ny tử này cố ý giảm tốc độ, đôi chân chuyển động cùng bàn tay ngọc tạo ra các chủng loại tư thế mỹ lệ khác nhau để ta chiêm ngưỡng.

Ai, tiểu ny tử này, thâm tình ấy không biết ta phải đền đáp bao nhiêu cho đủ.

Hạ Nông hao phí gấp ba thời gian mới mặc xong quần áo, mái tóc xõa ra, ngoảnh lại nhìn ta cười ngọt ngào, hấp dẫn không kém Á Dạ thiên sinh mỹ cốt.

Ai dám nói băng mỹ nhân không thể kiêu mị?

Lúc này còn cách lúc cử hành đại hội một thời gian, ta không muốn đánh thức đám mỹ nữ bị ta “dây vò” đến cực điểm, cầm tay Hạ Nông đi ra khỏi căn phòng, rồi phát một phần ma lực thâm nhập vào kết giới để tiếp tục duy trì thêm một thời gian

Từ không trung tuyết hoa tinh khiết rơi xuống,nhìn lên chỉ thấy bạch sắc vô cùng vô tận,ta toàn thân y phục hắc sắc cùng Hạ Nông y phục màu tím nổi bật trên nền tuyết trắng xóa.

Ta ôm nhẹ Hạ Nông kêu ngạo đạo quanh khắp nơi,rời đi khỏi vương cung tới cung điện nơi chiêu đãi khách nhân,cuối cùng tới một hồ nước bị đóng băng,nước hồ đóng băng phản chiếu ánh sang mặt trời tạo thành ánh sáng bảy sắc mĩ lệ.

Hạ Nông lần đầu ở cùng một chỗ với ta,trong lòng cảm thấy ngọt ngào,khuôn mặt mọi khi lạnh lẽo giờ mỉm cười hạnh phúc,tựa như tiên tử trong tranh.

Một tiếng ngựa hí trong trẻo phá vỡ không gian yên tĩnh,chỉ thấy một tuấn mã màu vàng sẫm từ xa phóng tới,khiến người khác ngạc nhiên nhất là vó ngựa cất lên lại không phát ra chút âm thanh .

Hạ Nông kinh dị nói “đấy không phải là “Kim Dương” thần câu hiểm có chứ?,loại ngựa này không chỉ phi hành nhanh như điện,đặc biệt nhất là không phát ra chút tiếng động,ngay cả tại ma giới cũng không còn thấy.

Nàng ta vừa nói, “Kim Dương” danh câu như cơn gió phóng tới trước mặt,trên ngựa là một vị nữ kỵ sĩ toàn thân vũ trang, trên vùng tuyết trắng ngân sắc khải giáp lấp lánh,đáng tiếc nàng ta đội mũ chum kín mặt,khiến người khác không thể nhìn rõ dung mạo,chỉ lộ đôi mắt trầm tĩnh trong trẻo như nước mùa thu.

Tuấn mã đột nhiên dừng lại trước mặt bọn ta,sau khi bốn vó dậm xuống hoàn toàn tĩnh lặng,loại chuyển động cực tĩnh cực động khiến ta vô cùng hân thưởng.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 35: Ma Giới Lai Khách

Hạ Nông toàn bộ tâm tư đều đặt trên người ta, dù biết trong tam giới không có ai đáng là đối thủ của ta, nhưng theo bản năng vẫn chuyển người đứng chắn trước mặt ta, hai mắt cảnh giác nhìn nữ kỵ sĩ trên ngựa.

Lúc này bộ dạng Hạ Nông tuy chỉ như một nữ tử thuần khiết, nhưng cổ sát khí lạnh lẽo như hư như thực vẫn tỏa tới phía nữ kỵ sĩ, thân hình nữ kỵ sĩ không khỏi rét run, "Kim dương" danh câu thối lui vài bước, trong đôi mắt to tràn ngập sự sợ hãi.

Nữ kỵ sĩ cố gắng đè nén trái tim đang đập mạnh nói "Xin đừng hiểu nhầm, ta chỉ muốn hỏi hai vị có biết chỗ ở của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc đại biểu ở đâu ko?"

Nàng ta cởi bỏ chiếc mũ trên đầu, một suối tóc vàng kim như mây tỏa ra, một khuôn mặt tuyệt mỹ, khải giáp trên người càng làm tôn thêm khí khái hào hùng, nàng ta nói tiếp "Ta tên là Ca Ny- Tuyết lan đặc, là đại biểu của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc, nhưng do có chuyện riêng nên bây giờ mới tới."

Ta cùng Hạ Nông không biết nữ kỵ sĩ tên Ca Ny- Tuyết lan đặc này cùng với Lị Vi Nhã Băng Thanh Ảnh Băng Tuyết Nhân cùng trong thập đại mỹ nữ của thánh ma đại lục, danh xưng "Kỵ sĩ chi hoa" là con gái của tế tướng Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc, tinh thông chiến trận binh pháp, thanh danh cực thịnh.

Ta vuốt nhẹ mái tóc dài óng ả của Hạ Nông ,hướng về vị nữ kỵ sĩ trước mặt chỉ một phía nói “Ở bên kia’

Trong đôi mắt Ca Ny có chút dị quang, trên ngựa hành lễ kỵ sĩ nói “Đa tạ,xin hỏi quý tính hai vị”

Ta cười nói “Tại hạ Ngô Lai đại biểu của Ba BỐ Ni Tạng vương quốc,còn đây là Hạ Nông là nữ nhân của ta.

Ca Ny thần thái tức thì đình trệ,nói “Hóa ra ngài là “Ái Nhĩ Tiên Khắc Phá Hoại Thần” đỉnh đỉnh đại danh,Ca Ny vừa rồi thật thất kính.”

Ai,thật là ác danh truyền xa mà,ta thầm cười khổ,vừa muốn trả lời thì nghe thấy tiếng bước chân vội vàng vang lên,chỉ thấy một thanh niên tuấn mã mang khải giáp hoàng kim cùng vài chục kỵ sĩ,kiếm sĩ mang áo giáp đi tới chỗ bọn ta.

Ta quay đầu,nhớ tới Lị Vi Nhã cùng Áo Lệ Na đã giới thiệu qua thanh niên này,là Ước Đa La vương tử của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc,một mỹ nam tử lừng danh của thánh ma đại lục.

Ca Ny từ trên ngựa nhảy xuống,quỳ xuống hành lễ nói “Ca Ny-Tuyệt Lan Đặc tham kiến Ước Lan Đa vương tử.”

Ước Đa La vương tử đi tới nửa bước nắm đôi tay thanh tú Ca Ny giúp nàng ta đứng dậy,nói”Ca Ny,chúng ta đều là người nhà mà,đâu cần đa lễ như vậy”

Hắn quay đầu nhìn ta cùng Hạ Nông,lộ ra thần thái ghen tị cùng háo sắc,nói “hóa ra là Ngô Lai tiên sinh cùng Hạ Nông tiểu thư cũng ở đây a.”

Ca Ny không lộ vẻ gì rút tay khỏi tay Ước Đa La vương tử nói “Vương tử,thuộc hạ vừa hoàn thành nhiệm vụ,hôm nay mới tới đây tham gia đại hội,vừa mới gặp Ngô Lai tiên sinh hỏi về chỗ ở của ngài.”

Ước Đa La thu ánh mắt nóng bỏng khỏi người Hạ Nông nói “Tốt quá rồi, đến được là tốt rồi, Ngô Lai tiên sinh, người có 'Huyền Chi Kiếm Sĩ' ta cũng có 'Kỵ Sĩ Chi Hoa', đều là thập đại mỹ nhân a.”

Hạ Nông đột nhiên lạnh lùng nói “dựa vào người, muốn bằng vai với chủ nhân ta sao? không biết tự lượng sức.”

Ước Đa La chưa từng bị một tuyệt sắc mỹ nữ nào đối xử thiếu khách khí đến vậy, tức thì mặt trắng bệch vô cùng ngượng ngùng, đám kỵ sĩ hộ vệ mặc dù cũng muốn trút giận hộ vương tử, chỉ là thần uy của ta cùng Hạ Nông bọn chúng đã tự mình chứng kiến, nào còn dám nói nửa lời.

Ca Ny ánh mắt lộ vẻ tán thưởng nhìn Hạ Nông, xem ra đối với vị vương tử tuấn mỹ này chẳng có chút hảo cảm.

Ta nhìn lên bầu trời, thấy thái dương cũng đã lên cao, mưa tuyết cũng đã ngừng rơi, thời điểm diễn ra đại hội cũng không còn xa, ta liền ôm Hạ Nông biến mất trong không chung, một chiêu "Không gian chuyển di" liền khiến đám người Lai Nhân Cấp Đặc ngậy ngốc nhìn.

Ca ny- Tuyết lan đặc ánh mắt chăm chú nhìn về chỗ bọn ta biến mất, ánh mắt thập phần phức tạp, không biết đang nghĩ gì.

Ta mang Hạ Nông trực tiếp chuyển di tới chỗ Á Dạ, Lị Vi Nhã, Băng Thanh Ảnh, Băng Tuyết Nhân, bốn đại mỹ nữ đang tắm rửa trong phòng (Vũ Y thuần năng lượng không cần tắm rửa), ta xuất hiện trong phòng, bọn họ sau khi kinh ngạc liền giận giữ la hét.

Ta kéo đầu Lị Vi Nhã cùng Hạ Nông vào lòng, cố ý ánh mắt đảo qua lại trên người Băng Thanh Ảnh cùng Băng Tuyết Nhân, nhị nữ tức thì đỏ mặt, mỹ nữ thánh khiết cùng cao quý nữ vương đầu cúi thấp đầu không dám ngừng lên.

Á Dạ hờn dỗi nói “Chủ nhân a, người sớm đã mang Hạ Nông ra ngoài ngắm cảnh, lại không nói với Á Dạ một tiếng, người ta vừa tỉnh dậy đã thấy Băng Thanh Ảnh tí ti cùng Băng Tuyết Nhân nữ vương cùng người ta đã.....”

Băng Thanh Ảnh cùng Băng Tuyết Nhân tứ thì xấu hổ hận không có lỗ nào để chui vào, bọn họ không biết ta định đối đãi với họ thế nào, Băng Thanh Ảnh vốn đã cùng ta tâm ý tương đồng, Băng Tuyết Nhân lại hứng khởi trở thành nữ nhân của ta, vị tiểu nữ vương lúc này nhận ra lúc trước gặp mặt đã bị Ngô Lai hấp dẫn, dù bướng bỉnh nhưng tiềm thức vẫn muốn gây sự chú ý của ta.

Trong lòng nàng vừa xấu hổ vừa sợ hãi, sợ ta chối bỏ chuyện hôm qua, tối qua nàng ta chủ động hiến dâng thân thể mình cho Ngô Lai. trái tim nàng cũng hiến dâng cho hắn, nếu hắn.....

Ta cẩn nhẹ lên tai Hạ Nông cùng Lị Vi Nhã, sau đó thả bọn họ ra tới hai nữ nhân vừa xấu hổ vừa ưu tư, dùng thanh âm nghiêm túc rất hiếm khi của mình nói “Ta, Ngô Lai tại đây xin thề, từ này sinh mệnh ta sẽ bảo vệ Ảnh nhi cùng Tuyết nhi, khiến họ mãi mãi hạnh phúc khoái lạc, nếu trái lời thề trời tru đất diệt.”

Nhị nữ từ trong hai mắt nước mắt chảy ra như minh châu trong suốt, xà vào lòng ta, Băng Thanh Ảnh thốt thức nói “Ta, Băng Thanh Ảnh tại đây xin thề, từ này vĩnh viễn là nữ nhân của Ngô Lai, chỉ yêu mình chàng.”

Nước mắt của Băng Tuyết Nhân chảy trên người ta khuôn mặt hạnh phúc nói “ta cũng vậy”

Ta ôm chặt bọn họ, Á Dạ tứ nữ cũng đi tới, bảy người ôm lấy nhau như một bông hoa.

Ngô Lai ta nguyện dùng sinh mệnh mình bảo vệ họ, thương yêu bọn họ, chuyện trở về cố hương đã là chuyện xa xăm.

Hoặc giả,lưu tại thánh ma đại lục này,làm bạn cùng bọn họ mới thực sự là lựa chọn của ta.

Ngày thứ hai của đại hội bắt đầu,bọn ta ngồi tại vị trí,Áo Lệ Na công chúa nhìn thấy ta liền oán hờn nói “Ngô Lai,sao đêm qua người dùng kết giới bao trùm phòng vậy?,hại ta có chuyện muốn thương lượng cùng người mà không được

Nói xong nàng ta lộ vẻ u oán cùng tức giận,đôi môi hồng nhuận nhô cao,bộ dạng khả ái cùng cực.

Ta đương nhiên không thể thật thà trả lời,chỉ đáp hàm hồ qua loa.

Lúc này Mạt Khắc lão huynh đã trên vũ đài băng đài,dù trước mắt bọn ta thực lực hẳn không cao,nhưng với đối thủ thú nhân chiến sĩ trước mặt,vị "Đại địa kỵ sĩ" này vùng kiếm như gió bão,tung hoành tứ phương,rất là oai phong.

Ta thấy thế biết Mạt Khắc chắc chắn thắng,liền chuyển chú ý sang ma pháp băng đài,tại đó đang diễn ra trận đại chiến ma pháp kịch liệt.

Khiến người khác kinh ngạc nhất là song phương đều là tinh linh,hai tinh linh đều huyền hóa thành nhân hình,một cực phẩm mỹ nữ cùng một mỹ nam tử tuần mỹ vô bì,e ngay cả Ước Đa La vương tử đệ nhất nam tử của thánh ma đại lục còn kém nửa phần.

Ta cảm thấy ma lực hai tinh linh cực mạnh,còn hơn cả thủy tinh linh công chúa Hồ Phách đã từng giao thủ cùng ta,hai người dùng phong hệ cùng lôi hệ cao cấp ma pháp,ma pháp băng đài dưới sự tàn phá giờ biến thành một đồng lộn xộn.

Áo Lệ Na ngồi cạnh ta nhỏ giọng nói “Ngô Lai,bọn họ là phong tinh linh công chúa Phi Thúy cùng lôi tinh linh vương tử Thiểm Điện,nghe nói ma lực không dưới bất kỳ vị đại ma pháp sư,giờ thấy quả nhiên lợi hại a.”

Ta gật đầu nói “Tinh linh tộc quả là lợi hại, luận về năng lực ma pháp ma nói sợ là tương đương thần tộc cùng ma tộc, nhân loại không thể bằng.

Áo Lệ Na nói “Người không phải thắng bọn họ sao?”

Ta cười khổ nói “Ta là ngoại lệ, trước không có ai, sau này sợ cũng không có nốt.”

Một tiếng nổ lớn truyền tới, "Long quyển phong bạo" của phong tinh linh công chúa cùng "Phích lịch cửu thiên" của lôi tinh linh vương tử hai loại cao cấp ma pháp quyện vào nhau, giống như ta cùng Hồ Phách công chúa lúc trước, kết giới bằng đài tức bị ma lực cường đại phá vỡ, năng lượng ào ạt cuộn ra ngoài.

Đã có tiền lệ hôm trước, đám đại biểu dưới đài không kinh hoàng thất thố như hôm trước, những ma pháp sư trong bọn họ liền phát ra các chủng loại phòng ngự kết giới, ngăn chặn khí lưu tràn tới.

Hai thân ảnh bị khí lưu cuốn vào không chung, chính là phong tinh linh công chúa cùng lôi tinh linh vương tử.

Hôm trước ma pháp năng lượng bạo chuyển thực tế là ta thầm phát ra ma lực áp chế, vì thế nên Hồ Phách không chút thương tổn, lúc này không bị ai áp chế, hai vị tinh linh bị khí lưu cuồng bạo cuốn quanh, vô pháp thoát thân.

Ta nhìn thấy thể trong lòng bất nhẫn, vung tay phát ra một bạch sắc quang cầu trong suốt bắn vào trong dòng khí lưu, chính là thánh quang hệ ma pháp - - "Quang chi lễ tán" ma pháp có khả năng trung hòa năng lượng.

Bấy vị đại ma pháp sư trong lòng đang hoảng hốt, nhìn "Quang chi lễ tán" của ta mới thở phào (Lâm Tạt tuy cũng có thể dùng, nhưng cũng cần một lúc lâu niệm một tràng chú văn dài), trong mắt Băng Thanh Ảnh phát ra tình ý mê hoặc, chăm chú nhìn ta.

Khí lưu cuồng bạo bị "Quang chi lễ tán" trung hòa tiêu tán, hai tinh linh trên không trung cuối cùng cũng ổn định thân hình, vẫy đôi cánh mỏng trở lại băng đài.

Trận này tự nhiên là hòa.

Âm thanh lạnh lẽo của Hạ Nông truyền vào tai ta “Chủ nhân, hai tinh linh đó đang tới.”

Chỉ thấy phong tinh linh công chúa cùng lôi tinh linh vương tử không hẹn cùng đi tới, đến trước mặt ta hành lễ nói “Đa tạ pháp sư vừa rồi đã giúp đỡ, Phi Thúy, Thiểm Điện vô cùng cảm tạ.”

Một thanh âm ôn nhu trầm tĩnh vang lên “Ngô Lai pháp sư tuy thích giúp người, nhưng cũng không thích khách sáo như vậy, Thiểm Điện, Phi Thúy hai người không cần quá cung kính vậy.”

Ta thấy thủy tinh linh công chúa Hồ Phách cùng tiểu bảo bối Băng Tuyết Nhân đứng cách không xa, Hồ Phách huyền hóa thành nhân hình còn cao hơn Băng Thanh Ảnh một cái đầu, phong tư thanh thoát vui vẻ.

Băng Tuyết Nhân đem trước từ tiểu hài biến thành nữ nhân càng rạng rỡ khiến người khác nín thở, khí tức thanh khiết giờ còn thêm vài phần thành thực, đôi mắt trong như biển tình nhìn ta, làm tim ta đập loạn nhịp :tiểu ni tử này, tuổi còn nhỏ tuổi vậy đã có mị lực điên đảo chúng sinh vậy, sợ sau này ta mê mết đến chết mất a.

Hồ Phách đi vội tới cạnh Phi Thúy cùng Thiểm Điện, tam vị tinh linh mỹ nữ tuấn nam càng khiến người khác mãn nhãn.

Ta nói với Phi Thúy cùng Thiểm Điện “Chỉ là việc nhỏ, hai người đâu cần quá khách khí”

Không chỉ vô cùng kiều mỹ, đặc biệt nhất là khí chất tiêu sái hấp dẫn người, Phi Thúy công chúa dịu dàng nói “Đối với tinh linh chúng ta mà nói, nhận ân người khác mà không báo là đại kị. Ngô Lai pháp sư, phong tinh linh bọn ta nợ ngài món ân tình này, nếu cần chúng ta chỉ cần gọi một tiếng, phong tinh linh nguyện hoàn thành nguyện vọng của ngài.”

Thiểm Điện vương tử tuần mã nói “Lôi tinh linh ta cũng vậy, sau này xin Ngô Lai pháp sư tùy ý sai khiến bọn ta”.

Tinh linh trời sinh thần khiết không chút tâm kế, càng cực trọng ân nghĩa, một khi đã có ân với bọn họ, họ sẽ vì người dù chết cũng không hối hận. Đương nhiên, nhưng tinh linh đều trội hơn nhân loại ở nhiều phương diện, cực ít người có thể có ân với bọn họ.

Thủy tinh linh tộc sống trong băng tuyết vương quốc, giúp bảo vệ quốc gia, đây cũng bởi ngày trước băng tuyết nữ vương đã có đại ân với thủy tinh linh vương.

Ta muốn từ chối nhưng lại bị lời nói bọn họ dọa cho đến sợ, vội vàng nói “Không cần vậy, không cần vậy, các người đâu cần làm thế.”

Băng Tuyết Nhân trung gian nói “Tốt thôi, các người không cần nói qua nói lại vậy, chuyện này nói sau. Đúng rồi, Ngô Lai tiên sinh, 'Đại Địa Kỳ Sĩ' của Lôi Nhân công quốc không phải là băng hữu của ngài sao?, xem ra hẳn chắc thắng rồi.”

Ta ngẩng đầu nhìn lên vũ đài băng đài, chỉ thấy Mạt Khắc kiếm quang như cầu vồng khiến đối thủ trái tránh phải né, cuối cùng kiếm trong tay bị đánh bay mất.

Trọng tài liền tuyên bố “đại biểu Lôi Nhân công quốc chiến thắng.”

Mạt Khắc cười thu kiếm, bước xuống băng đài.

Trận tiếp theo là Ba Bối Ni Tạt lên đài, hôm nay đám bắt phục khí đều như nhìn thấy quý, bóng dáng Á Dạ cùng Hạ Nông vừa xuất hiện trên đài, đám đối thủ liền giơ tay chịu thua, đến xuất thủ cũng không dám, khiến hội đồng trọng tài nhìn thấy chỉ lắc lắc đầu ngán ngẩm.

Xem ra chức quán quân đại hội này đã chắc về tay bọn ta, Ác Đặc vương quốc đương nhiên cười đến không ngậm mồm vào nổi.

Vì thế, ngày thứ hai nhẹ nhàng trôi qua, trở về chỗ ở ta như lạc vào vườn hoa, nhìn tuyệt sắc mỹ nữ bên cạnh, ta trong lòng không khỏi đặc ý cùng cực.

Băng Thanh Ảnh cùng Băng Tuyết Nhân cũng ở cùng bọn ta, nữ nhân đã ăn trái cấm đều điên cuồng không ngớt, thánh nữ thánh khiết hay nữ vương cao quý trong lòng ta đều thành đũa tré vôi vĩnh đáng yêu.

Đêm đó tự nhiên xuân quang vô hạn, phong lưu tuyết nguyệt, sáu vị cực phẩm mỹ nữ đều phóng túng, tần tình mời mọc ta, ta đương nhiên vui vẻ hưởng thụ.

Nhìn mặt trời ngày mới mọc, nhìn đám mỹ nữ uể oải bên cạnh, ta đột nhiên có một linh cảm đáng sợ, có thể ta sẽ không bao giờ gặp lại họ nữa.

Ta cố ép mình quên đi linh cảm đáng sợ đó.

Cuối cùng hôm nay cũng là ngày cuối của "Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội", "Thủy tinh chi tâm" cùng "Băng tinh kiếm" đã là vật trong tay, chỉ cần mang về cho Ác Đặc quốc vương, ta cũng trả xong món nợ này, cũng là lúc ta có thể tiêu dao khoái hoạt, dù không thể trở về cùng gia đình, nhưng có những nữ nhân mỹ lệ làm bạn cùng ta, ta thấy không chút hối hận.

Một cỗ năng lượng truyền nhập vào tim ta, ta cảm thấy có một khối năng lượng kích vào kết giới của ta, lại còn là hắc ám năng lượng dù cực yếu nhưng duy nhất chỉ có ma tộc mới có.

Hôm nay ta bố trí kết giới chính là "Mạch động hộ tráo",thuần chất là phòng ngự kết giới,trước công kích mạnh mẽ còn khó thể bị tổn thương,hà hưởng ma tộc sinh vật yếu ớt kia.

Ta từ vòng tay của đám nữ nhân đứng dậy,y niệm nhất động thân hình được bao phủ trong "Tâm chi khả giáp,sau đó bố trí hắc ám hệ kết giới "Dạ bích" xung quanh bọn họ,cách ly mọi âm thanh cùng hình ảnh,rồi nhanh chóng rời khỏi phòng.

Đi tới đình viện,một tiểu hắc ảnh xuất hiện trước mắt ta,đấy là một hắc sắc ma thú nhỏ bé đầu giống như li miêu,bộ dạng thập phần khả ái,đằng sau lưng là hai cánh mỏng như cánh dơi,cố gắng lao vào "Mạch động hộ tráo" kết giới.

Ta gỡ bỏ kết giới,tiểu ma thú tức thì bay tới trước mặt ta quỳ xuống nói “ma giới truyền tấn ma thú xin ra mắt đại công tước,xin hỏi Á Dạ công chúa tại đâu?,tiểu nhân có chuyện khẩn cấp cần bẩm báo.”

Á Dạ từng nói với ta về truyền tấn ma thú,chính là một loại ma thú không có chút công kích lực,nhưng lại có năng lực "Không gian chuyển di" cùng trí tuệ cực cao,có thể nói nhiều loại ngôn ngữ,trong ma giới thường được dùng để truyền tống sự kiện tin tức khẩn cấp

Ta nói với truyền tấn ma thú “Người chờ ở đây một chút.”

Ta quay người trở về phòng,

Sau khi giải trừ "Dạ bích",ta nói “đám nha đầu này,mau dậy đi,có chuyện rồi.”

Đám nữ nhân lười nhác lầm bầm vài tiếng,nhưng không ai tỉnh dậy,đêm qua ta thực sự đã rút hết sức lực bọn họ.

Ta bất lực lắc đầu,vừa tới chỗ Á Dạ định lay tỉnh,Hạ Nông đã như trước tỉnh dậy,cố gắng ngồi dậy nói “chủ nhân,chuyện gì xảy ra vậy?”

Nhìn quang cảnh dụ hoặc trước mắt,ta không phải nuốt nước bọt,nói “ma giới xuất hiện một truyện tấn ma thú,nói rằng có sự tình thập phần khẩn cấp cần báo.

Hạ Nông liền tỉnh ngủ,là quân nhân ma giới,tự nhiên biết nếu không có chuyện khẩn cấp thì không thể dùng truyện tấn ma thú,liền vội vàng mặc quần Áo Lệ Na,nói “Cứ để công chúa ngủ tiếp,Hạ Nông cùng người đi ra.”

Hạ Nông mặc quần áo,cũng không kịp tắm rửa,kéo ta chạy ra cửa.

Ma thú vội vàng quỳ xuống đất nói “Hóa ra không chiến tướng quân cũng ở đây,tiểu nhân xin bái kiến.”

Hạ Nông nói “ít lời thừa thôi,có chuyện quan trọng gì?”

Ma thú nói “Khải bẫm đại công tước,tướng quân,có đại sự,ngày hôm qua,thiên giới đột nhiên cử đại binh tiến công ma giới,do Lâm Toa công chúa của thống lĩnh,thiên giới thần tộc cử thiên sứ cao thủ tham gia,thế như chẻ tre,ma giới quân đội liên tục bị đánh lui,ma vương phái tiểu nhân đến thông tri cho đại công tước cùng công chúa nhanh chóng trở về ma giới tham chiến.

Chuyện gì?sao tự nhiên nảy sinh lại chuyện này?phiền phức a.

Hạ Nông bình tĩnh nói “trước giờ đều là chúng ta chủ động tiến binh tấn công,lần này sao thiên giới lại chủ động xuất thủ?”

Ma thú nói “nghe nói nửa tháng trước,thần tượng của chư thần thiên giới bị hắc ám quang cầu bắn vỡ tan thành từng mảnh,thiên giới nói đây là hắc ám hệ chung cực ma pháp pháp 'Địa Ngục Hạo Kiếp',vì thế tổ chức tấn công ma giới,hừm,bọn chúng nhất định là nói rồi,ngoại trừ Lộ Tây Pháp đại

vương còn ai có thể dùng 'Địa Ngục Hạo Kiếp',nhất định bọn chúng tạo cơ để biện minh cho sự xâm lược của mình.

Hạ Nông ánh mắt hướng về ta,ta tức thì nhớ tới khi xưa để lập uy trước "Hắc ám long kỵ binh" ta đã phát ra "Địa ngục hạo kiếp",theo trí nhớ ta thì lúc đó ta bắn lên không trung.....

Sao có thể.... sao có thể trùng hợp vậy.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 36: Sơ Khai Sát Giới

Hạ Nông hướng về ma thú nói “người trước tiên về phụng mệnh,ta cùng đại công tước,công chúa về sau.”

Ma thú “rõ” một tiếng rồi biến mất,dùng năng lực chuyên di trời phú trở về ma giới.

Hạ Nông thầm thở dài,sà vào long nhìn ta nói “chủ nhân,giờ làm sao?trở về ma giới?Hạ Nông dù là ma giới quân nhân,nhưng giờ đã là người của chàng,mọi chuyện tùy theo chàng.”

Ta vuốt nhẹ mái tóc nàng,trầm mặc một lúc,rồi trịnh trọng nói “nam tử hán đại trượng phu,dám làm dám chịu,chuyện này là do ta gây ra,ta đương nhiên không thể đứng ngoài,hà hưởng Lộ Tây Pháp dù âm hiểm giáo hoạt,nhưng ta thấy ông ta cũng chẳng có gì là đại gian đại ác,ma giới âm u thực ra vô cùng ấm áp yên bình,ta không thể để người khác phá hoại hòa bình của ma giới.

Hạ Nông ôm lấy tay ta nói “Chủ nhân,cảm tạ người.”

Dù nàng ta đã quyết định tùy theo ta,nhưng dù sao nàng ta một quân nhân trong sâu thẳm vẫn yêu thích thế giới của mình,để nàng ta đứng nhìn ma giới rơi vào vòng chiến hỏa,trong long nàng ta không thể thấy thoải mái.

Đội đám Á Dạ tỉnh lại,ta kể lại sự tình,tự nhiên bọn họ đại kinh thất sắc,nặng nề nhất đương nhiên là Vũ Y,dù nàng ta quyết tâm thoát li thiên

giới,nhưng dù sao cũng là một trong ngũ đại “Sí thiên sứ”,muốn nàng ta trở thành địch thủ với bạn bè trước kia, quả là làm khó nàng ta.

Ta suy nghĩ một lúc,ôm Vũ Y nói “thế này,ta mang tiểu Dạ cùng Nông nhi trở về ma giới.Vũ Y,ta không thể để nàng khó xử,nàng cùng tiểu Nhã lưu lại làm đại biểu cho bọn ta,mười long kỵ sĩ lưu lại cho nàng điều khiển,Ảnh nhi,Tuyết nhi,mọi chuyện nhờ các nàng chiếu cố.

Vũ Y ngẩng đầu nhìn ta ghen ngào nói “Chủ nhân,người thật tốt với Vũ Y,Vũ Y thật vô dụng,không thể cùng người kẻ vai tác chiến,xin lỗi.....”

Ta hôn lên đôi má nàng,nói “Vũ Y,thiên sứ của ta,nàng khóc vậy sẽ khiến ta thương tâm.”

Vũ Y hứ nhẹ một tiếng,ngẩng đầu nhìn ta nói “Chủ nhân,bất luận là sao,người nhất định phải bình an trở về,sinh mệnh Vũ Y là do người ban cho,nếu người có chuyện gì,Vũ Y sẽ hồn phi phách tán cho người xem.”

Ta ôm chặt thiên sứ đối với ta thâm tình như biển,Á Dạ,Hạ Nông,Lị Vi Nhã,Băng Thanh Ảnh,Băng Tuyết Nhân,ngũ nữ như hoa bao quanh ta,trái tim bọn ta như hòa cùng một nhịp.

Ta,Ngô Lai,một nam tử bình thường từ dị giới tới,lại có được trái tim của bao nữ tử phi phàm thế này,phúc phận này quá to lớn,ta nguyện ý trả mọi giá vì nó.

Vũ Y đột nhiên nói “Chủ nhân,Thanh Ảnh ma lực tuy không bằng Á Dạ,nhưng tại ma thần lưỡng giới cũng không có nhiều,người mang nàng ta cũng như mang theo Vũ Y,bằng không để người khác thấy “Băng Tuyết Thánh Nữ” tương tự sâu khổ,không biết còn phát sinh ra chuyện gì.”

Băng Thanh Ảnh khuôn mặt lộ vẻ vui mừng,đôi mắt trong như nước mùa thu khẩn trương nhìn ta.

Ta trong lòng không nhịn được,ôm eo Băng Thanh Ảnh nói “Cũng tốt,ta mang Ảnh nhi theo ,nàng không cần nhìn ta như vậy,đến ma giới thì cứ ở bên cạnh ta,không được tự mình lao vào nguy hiểm a.”

Băng Thanh Ảnh thấy ta đồng ý cho đi cùng tức thì vui mừng khôn siết,cười ngọt ngào áp mặt vào ngực ta,Lị Vi Nhã,Băng Tuyết Nhân dù cũng muốn đi cùng,nhưng cũng biết thực lực không đủ,đi theo chỉ làm gánh nặng cho ta,đành đứng bên cạnh u oán nhìn ta.

Ta đương nhiên không thể đưa bọn họ theo cùng,chỉ giả vờ như không nhìn thấy,sau khi ăn sáng xong,ta mang Á Dạ,Hạ Nông,Băng Thanh Ảnh,tam nữ phát động ma pháp trận,thuần gian trở về ma giới(từ khi trở về từ ma giới,ta đã có thể dùng không gian ma pháp tùy ý đi về.)

Lúc này ta không biết,lần tới gặp lại bọn họ,thì đã vật đổi sao dời.

Ác Ma hắc nhật vẫn như xưa trên không trung phát tán quang mang ám đảm,nhưng ma giới bình lặng đã mất đi quang cảnh an bình mọi khi.Khói lửa,dấu vết tàn tích ở khắp nơi,sâm lâm rậm rạp bao quanh ma giới đã bị hủy mất một phần,tình cảnh thảm đến không dám nhìn.

Á Dạ cùng Hạ Nông là quân nhân cùng công chúa ma giới,nhìn tình cảnh ấy tự nhiên vô cùng thương tâm,ta an ủi một hồi,rồi Hạ Nông triệu hồi ra phi long,bốn người cười phi long đi tới “Tất hắc chi thành”.

Không ngờ,vừa phi hành trong không trung một lúc,ta đã cảm giác một khối năng lượng khí tức từ trước mặt ào tới,dù không bằng Vũ Y,nhưng đều cùng một tính chất năng lượng.

Không tốt,gặp phải thiên sứ.

Tiền phương chớp lóa quanh mang thuần khiết,chỉ thấy vô số người mang ngân quang khái giáp,tay cầm trường kiếm huỳnh khoang vẩy đôi cánh trắng bạch hướng tới bọn ta.

Đám thiên sứ có nam có nữ,như tinh linh tộc đều là tuấn nam mỹ nữ,từ thân thể bốc lên một cỗ sát khí bức tới.

Á Dạ cùng Hạ Nông nhìn thấy địch thủ,lập tức chuẩn bị khai chiến,ta dù không muốn xuất thủ với đám thiên sứ,giờ thân bất do kỷ,ta cao giọng nói “Tiểu Dạ,Nông nhi,hai người bảo vệ Thanh Ảnh,đám thiên sứ này để ta.”

Thần ma song đực khai triển,ta từ trên người phi long nghênh đón đám thiên sứ,nhưng vẫn do dự không muốn xuất thủ, không phải vì đối thủ là hóa thân của chính nghĩa- thiên sứ trong truyền thuyết,chỉ là ta chưa từng chân chính dùng ma lực sát nhân

Đám thiên sứ nhìn thấy ta,trong long không khỏi thấy nghi hoặc,cũng bởi đôi cánh trắng tinh khiết sau lưng ta,nhưng bọn họ không cảm ứng khí tức chỉ có thiên sứ cao cấp mới có(nguyên nhân bởi Vũ Y),đám thiên sứ thấp cấp tức thì bắn khoản một hồi.

Trì hoãn một lúc,đám thiên sứ đại khái cảm nhận khí tức ta có một bộ phận thuộc về ác ma,liền vung tay bắn ra “Thánh quang đạn” về phía ta,những thiên sứ khác cũng đồng thời xuất thủ,tức thì vô số quang đạn lao thẳng tới.

Không xuất thủ cũng không được,ta vứt bỏ sự do dự,tập trung ma lực tạt ra một hắc ám kết giới chặn quang đạn lại,ta phải dùng lực lượng của ác ma đánh bại đám thiên sứ này.

Quang đạn bắn vào kết giới lóe sáng,lập tức hai tay ta mở rộng ngậm lên “Đi,Hắc Ám Oanh Kích Pháo”.

Tức thì,một quả cầu năng lượng hắc ám từ tay ta phát ra,đám thiên sứ liền vội vàng liên thủ xuất ra thánh quang hệ ma pháp phòng ngự “Thủ hộ thiên mạc”,vừa gặp công kích của ta,kết giới đã bị phá tan,vài chục thiên sứ bị "Hắc ám oanh kích pháo" kích trúng tức thì nổ tung,huyết nhục cùng như mưa rơi xuống cùng vũ mao trôi nổi trong không trung.

Lần đầu đôi tay ta dùng ma pháp giết người, mắt nhìn hàng chục sinh mệnh biến mất trong tay ta, ta cảm thấy ghê tởm, không nhìn nổi nôn ọe trong không trung.

Á Dạ cùng Băng Thanh Ảnh vội vàng dùng ma pháp bay tới bên cạnh ta, Hạ Nông cũng cười phi long bay tới.

Á Dạ cùng Băng Thanh Ảnh giúp ta, vội vàng nói “Chủ nhân, người ổn không?, sao lại bị như vậy?”

Ta lắc lắc đầu chùi miệng, cười khổ nói “hóa ra đây là cảm giác hủy diệt sinh mệnh, thực khó chịu, các nàng không cần lo lắng, không phải người tử thì ta vong đạo lý chiến tranh tàn khốc này ta hiểu rõ, chỉ là chưa thích ứng kịp, nôn ra cũng tốt.

Khi xưa ta chỉ là một học sinh trung học bình thường, tại thế giới cũ ta đã nhìn không ít phim ảnh về chiến tranh, xem qua không ít quang cảnh núi thây biển máu, nhưng đều không phải hiện thực. Trong chiến tranh, không giết người tức bị người giết, không thể có chút nhân nhện cùng thương tiếc.

Thiên sứ thì sao, ác ma thì sao, tất cả đều có quyền được sinh tồn, đâu thể vì một câu nói chính tà mà có thể quyết định sinh mệnh.

Lúc này, ta cảm giác mình đã chân chính trưởng thành, Ngô Lai một học sinh trung học bình thường đã là quá khứ xa xăm.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 37: Tứ Dực Thiên Sứ

Cưỡi trên phi long bay một đoạn lộ trình, quân đội ma giới chặn bọn ta lại, dù bọn họ không nhận ra ta, nhưng Á Dạ cùng Hạ Nông là nữ thần trong mộng của họ, liền biết ta là thống lĩnh "Hắc ám long kỵ binh" Ngô Lai đại công tước người đã hàng phục liễu địa ngục hắc long, đấm binh sĩ ma giới tức thì coi ta như thần nhân.

Từ miệng binh sĩ ta biết, cũng bởi thiên giới không chút dấu hiệu bất ngờ đột kích, hơn nữa lực lượng tinh nhuệ toàn bộ xuất ra, ma giới không kịp đề phòng ba tầng đã bị chiếm, trước mặt tại xung quanh ma giới vương đô "Tất hắc chi thành" xảy ra chiến tranh, hai bên đều tổn thất nghiêm trọng.

Á Dạ cùng Hạ Nông nghe tin tức lòng như lửa đốt, ta cũng hiểu tâm tình bọn họ, liền không dừng lại, sau khi nhận tin tức cần thiết liền cưỡi phi long bay tới "Tất hắc chi thành".

Bay qua một ngọn núi, "Tất hắc chi thành" xuất hiện trước mắt. trước mặt ta là chiến trường đẫm máu, cả trên không lẫn dưới đất, vô số chủng loại ma thú, thiên sứ điên cuồng tư sát, các chủng loại huyết dịch như mưa chảy xuống tạo thành những dòng sông nhỏ.

Là chiến trường a.

Ta triệu hồi "Tâm chi khái giáp", gia trì "Thần thánh chi quang" trên người ba nữ nhân, nói "Các nàng đi theo sau ta, ngàn vạn lần không được

phân khai, chúng ta đánh giết tới "Tất Hắc Chi Thành". Tiểu Dạ, hóa kiếm."

Ô mang chớp lóe, tuyệt thế thần kiếm "Á Dạ" xuất hiện trong tay ta, ta thi triển thần ma song dực bay thẳng về phía trước, Băng Thanh Ảnh mở ra "Thủy hoa thiên luân" kết giới bao phủ Hạ Nông cùng phi long vào bên trong, theo sau ta.

Song phương đều phát hiện bọn ta, mặc dù bọn họ không biết thân phận bọn ta, nhưng hắc sắc khải giáp trên người ta cùng Hạ Nông đã thể hiện ta là người ma giới (thiên giới chiến sĩ mang ngân bạch khải giáp, còn ma giới chủ yếu là mang hắc sắc khải giáp), nhanh chóng một đội thiên sứ hướng tới bọn ta đánh tới.

Một khi đã mở sát giới, ta không còn do dự bàng hoàng như lúc trước, hai tay hợp thành thủ ấn một hơi phát ra vài đạo "Hắc ám oanh kích pháo" bắn đám thiên sứ huyết nhục tung tóe, lông vũ bay đầy trời.

Ta dù biết thân thể mình mạnh khỏe, nhưng không có bản lĩnh chiến đấu cận chiến, vì thế lợi dụng "Á dạ" tăng cường năng lực không ngừng dùng công kích ma pháp ở cự ly xa, đám thiên sứ đến gần bọn ta vài chục mét đều bị nổ tung thành từng mảnh.

Bạch quang lóe lên, một thiên sứ cao cấp vung cánh dùng quang thuẫn chặn ma pháp công kích của ta, quang kiếm như tia sáng chém tới.

Thảm rồi, ta nhất thời sơ ý không phát hiện ra sự tồn tại của thiên sứ bốn cánh, muốn phát ra ma pháp cũng không kịp, ta vội dùng "Á dạ" đỡ một kích của thiên sứ, một cổ chấn lực khiến ta từ không trung rơi xuống, bàn tay tê cóng gần như không cầm nổi "Á Dạ".

Quả lợi hại, quả nhiên không hổ "Diệu thiên sứ" bốn cánh.

Thiên sứ bốn cánh vung kiếm truy sát ta, vô số băng đạn như bạo vũ bắn tới, là Băng Thanh Ảnh trên phi long thấy ta gặp nguy hiểm, vội vàng xuất

thủ, nàng ta không có thời gian niệm chú văn để sử dụng ma pháp cao cấp, hàng trăm ma pháp sơ cấp thủy hệ "Liệt băng phá đạn" chi viện cho ta, giúp ta tranh thủ được chút thời gian.

Thiên sứ bốn cánh đương nhiên không thèm để ý tới "Liệt băng phá đạn", toàn thân bạch quang tránh khỏi băng đạn, nhưng Hạ Nông ngay lúc đó đã nhảy tới cạnh thiên sứ bốn cánh, một đạo "Phong hỏa Lôi Điện phách" bắn ra.

“Không chiến tướng” thiên sứ bốn cánh từ "Ma quyền Chiến Giáp" trên người Hạ Nông nhận ra thân phận nàng ta, tự nhiên không dám sơ xuất, vội sử dụng "Thủ hộ quang thuẫn" chặn một quyền của Hạ Nông lại.

Một tiếng nổ tung, lưu quang bắn tứ phía, thiên sứ bốn cánh cùng Hạ Nông bắn về các phía, ta vội lướt tới ôm Hạ Nông vào lòng, lo âu nói “Tiểu Nông, không sao chứ?”

Hạ Nông nói “Chủ nhân yên tâm, Tiểu Nông không sao, nếu là cận thân chiến đấu, trong tam giới không một ai có thể đả thương được ta.”

Ta yên tâm, gia trì ma pháp "Phong chi dực" lên người, sau khi ổn định thân hình chỉ thiên sứ bốn cánh hét lên “Tên xú thiên sứ khốn kiếp này, dám ám toán bốn pháp sư, chết đi.”

Nói xong, ta nâng kiếm một chiêu "Đại thứ nguyên trảm" xé rách không gian cắt tới thiên sứ bốn cánh.

Thiên sứ bốn cánh chưa từng nhìn qua loại lợi dụng sự chòng chéo xé rách không gian ma pháp, không biết làm sao đành xuất ra thánh quang hệ phòng ngự ma pháp “Thánh hộ mạc” mở ra kết giới, nhưng "Đại thứ nguyên trảm" xuyt nữa khiến cho đạo lạc thiên sứ Lộ Tây Pháp phải ăn quả đắng, ngay cả thánh quang hệ chung cực phòng ngự ma pháp "Thánh quang linh trận" còn không chống lại được, hơn nữa còn qua "Á dạ" tăng cường, uy lực bạo tăng gấp ba lần.

"Đại thứ nguyên trăm" nhanh chóng phá vỡ "Thánh hộ mạc", thiên sứ bốn cánh kêu thảm một tiếng huyết nhục tung tóe, thành vong hồn đầu tiên dưới "Đại thứ nguyên trăm"

Vị thiên sứ bốn cánh này hiển nhiên là chỉ huy phát động thần tộc bộ đội tiến hành công kích, cái chết của hắn khiến đám thiên sứ như quần long vô chủ, sau một lúc chiến đấu liền rút chạy, nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt của ta.

Dù lần này chiến thắng, ta trong lòng không chút vui vẻ, vừa rồi thiên sứ bốn cánh đã lợi hại như vậy, nếu đơn đả độc đấu ta dù cùng Á Dạ cũng không thể chiến thắng, hà huống còn tứ đại "Sĩ thiên sứ" cùng cấp với Vũ Y và người Á Dạ đã nói qua thiên giới công chúa Lâm Toa, tình cảnh trước mắt thật không chút lạc quan.

Tiến nhập vương cung "Tất hắc chi thành", Lộ Tây Pháp mang nụ cười tà ác cùng bộ mặt dùng kế giết người không cần bồi thường, kéo theo một đám ma tộc cao cấp nghênh tiếp, vừa gặp lão đã cao giọng nói "Nữ tế tốt của ta, con quả nhiên lợi hại a, vừa về đã giải quyết một thiên sứ bốn cánh lừng danh, quả thực vô cùng cảm tạ con."

Ta chửi vào.

Vừa rồi ma tộc cao cấp không ai xuất hiện, hiển nhiên là Lộ Tây Pháp phát giác ta sắp tới, liền lệnh cho bọn họ thối lui nhường cho ta xuất lực,XXXXXXXX

Á Dạ hô lên "Phụ vương" cao hứng chạy tới, Hạ Nông quỳ xuống nói "" hắc ám long kỵ binh" không chiến tương hạ nông tham kiến lộ tây pháp Đại Vương."

Băng Thanh Ảnh đi tới cạnh ta nhỏ giọng nói "Lai, đây là vua của ma giới đọa lạc thiên sứ Lộ Tây Pháp sao?, xem ra không giống a, nghe nói ma vương là một lão già xảo quyệt hung dữ vô bì mà."

Ta nhỏ giọng cười nói “Bên ngoài hẳn tự nhiên không tệ,bằng không sao có thể sinh ra một đại mỹ nữ như Á Dạ,chỉ là lão gia hỏa này rất âm hiểm狡 hoạt, không cần thận là rơi vào cái bẫy của lão,như trận chiến vừa rồi là ví dụ,hắn có thể dễ dàng đánh lui thần tộc bộ đội,nhưng lại lù lại lợi dụng ta xuất lực.

Nhân ảnh xuất hiện,hai nam nhân anh tuấn tiêu sái,khí thế hách nhân xuất hiện trước mặt ta,quỳ xuống hành lễ nói “Tại hạ Lạp Cáp Nhĩ Đặc. La Duy tham kiến thống lĩnh.”

Ta vội vàng đỡ lực chiến tướng cùng hải chiến tướng dậy,nói “Các người không cần đa lễ vậy.”

Lộ Tây Pháp cười nói “ta có chút hối tiếc đã giao “Hắc Âm Long Ky Binh” cho người, không ngờ người nhanh chóng thu phục bọn họ vậy,vậy giờ bọn chúng chỉ tuân theo mệnh lệnh của người,ngay cả ta muốn phái “Hắc Âm Long Ky Binh” xuất kích cũng không được,ma giới bộ đội tối tinh nhuệ mà từ đầu đến cuối không chút thương tổn,cũng may mà thống lĩnh người đã quay về.”

Ta nhìn Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng La Duy đứng thẳng hai bên cạnh ta, không chút phủ nhận lời nói của Lộ Tây Pháp .

Ma tộc chiến sĩ đều như vậy,một khi đã chân thành phục tùng chủ nhân,thì sẽ trung thành hiến dâng cả đời mình, không bao giờ thay đổi.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 38: Thâu Tập

Cách “Tất Hắc Chi Thanh” bốn trăm dặm là doanh trại của thần tộc viễn chinh quân.

Thần tộc bộ đội bị thất bại trở về doanh trại trong sự hoảng loạn, một thiên sứ mỹ lệ bay thẳng tới một đại điện thuần bạch sắc, tới thần điện hướng lên người ngồi trên cao nói “khải bảm công chúa, phân đội thứ bảy đã hồi doanh, Hạ...Hạ Lạc Khắc đội trưởng chiến tử.”

Người ngồi trên cao đột nhiên ngồi dậy, quả là một nữ hài mỹ lệ, một vẻ đẹp khó thể hình dung khiến trăm hoa hổ thẹn, nhật nguyệt thất sắc, khiến những tuyệt mỹ thiên sứ trong điện trở thành tầm thường. Càng hấp dẫn người là từ trong mắt phát ra ánh sáng trí tuệ lấp lánh chấn nhiếp người, khiến người sinh ra cảm giác thần phục.

Vị mỹ nữ khó thể tưởng tượng này không phải ai xa lạ, chính là ái nữ Lâm Toa công chúa của vua thiên giới, một nữ nhân tài sắc song toàn và cũng là cường địch lớn nhất của Ngô Lai.

Lâm Toa công chúa nhú mi nói “ta đã từng rạn đi rạn lại Hạ Lạc Khắc, lần tiến công này chỉ làm nhiễu loạn thủ quân của 'Tất Hắc Chi Thành', một khi ma vương hoạc cao cấp ma tộc xuất hiện là phải lập tức triệt thoái, sao lại.....”

Thiên sứ nói “Thưa công chúa,theo phó tướng của Hạ Lạc Khắc đội trưởng nói,bọn họ đã tuân theo mệnh lệnh của công chúa tiến hành tạo nhiễu loạn,ma tộc tiếp tục chỉ cử phổ thông binh sĩ cùng ma thú tham chiến,ma tộc cao cấp không hề tham chiến,nhưng tối hậu lại đột nhiên có ba nữ một nam xuất hiện,bốn người bọn họ làm mọi chuyện thay đổi.

Lâm Toa công chúa nói “Nói cụ thể xem nào,người có biết bọn chúng là ai không?”

Thiên sứ nói “Ba nữ nhân một người mang đích 'Ma Quyền Chiến Giáp' có lẽ là 'Hắc Âm Long Kỵ Binh' không chiến tướng quân Hạ Nông ,hai nữ nhân còn lại không rõ thân phận.Nam nhân kia thì thập phần quái dị,hắn lại có hắc bạch song đực giống như thiên sứ chúng ta cùng đám ác ma,lại vô cùng đáng sợ,theo lời phó tướng nói hẳn dùng một chủng loại ma pháp quái dị làm rạn nứt không gian,một chiêu đã xé tan đội trưởng Lạc Khắc.

Lâm Toa công chúa ánh mắt lộ vẻ chăm chú nói “Ta nghĩ ta biết nam nhân ấy là ai,dựa theo tin tức tình báo của đặc công tại ma giới truyền về,có lẽ đây là tân thống lĩnh của 'Hắc Âm Long Kỵ Binh',ngay cả địa ngục hắc long cường mạnh như vậy cũng bị khuất phục,Hạ Lạc Khắc tự nhiên không phải đối thủ hắn,hừm,xem ra xuất hiện một đối thủ thú vị đây.

Lộ Tây Pháp muốn lợi dụng triệt để ta,sáng sớm ngày thứ hai đã đào ta lên từ trong hố mĩ nhân vô cùng thư thái ấy,ngữ khí thương lượng “thỉnh” ta xuất lĩnh Hắc ám long kỵ binh" đột kích đám thần tộc bộ đội,hạ thấp sĩ khí bọn họ.

Ta có thể phản đối sao? với điểm này ta tự nhiên rõ,trước mặt thì Lộ Tây Pháp nói đến tốt,chỉ là không khác gì tự bán mình giúp lão.Nói cách khác, trận chiến này ta chỉ là ngòi nổ,nhưng dù có hay không có ta thì sớm muộn cũng phát sinh,nhưng cuối cùng là bởi ta mà gây ra,vì thế chiến đấu cho ma giới trở thành trách nhiệm không thể trút bỏ.

Ta tự biết với hành quân đánh trận một chút cũng không biết, vì thế tìm tòi từ trong kí ức những bộ phim về chiến tranh đã xem, sau khi suy nghĩ nửa ngày quyết định theo phương pháp chiến đấu của bộ đội đặc chủng, đột kích chớp nhoáng, bị chặn lại lập tức rút, phát huy tối đa điểm mạnh của "Hắc ám long kỵ binh" là tốc độ tiến công, cùng năng lực tác chiến mạnh mẽ vô bì, khiến cho đám quân viễn chinh của thần tộc nếm mùi đau khổ.

Chiến dịch được hậu thế học giả gọi là “trận đột kích hoàn mỹ “bắt đầu diễn ra.

Cũng bởi từ lúc bắt đầu luôn chiếm thế thượng phong, quân viễn chinh thần tộc căn bản không tưởng tượng ma tộc bộ đội dám can đảm đột kích vào doanh trại nơi tập trung đại quân, Lâm Toa công chúa cũng không hề nghĩ đến, chỉ là "Hắc ám long kỵ binh" từ đầu đến giờ chưa hề xuất chiến, đối với thực lực quân đội ma tộc mà nói, dù có đánh lén cũng chẳng có kết quả gì, sự sơ ý đó khiến nàng ta lần đầu nếm thử mùi vị thất bại, cũng khiến Ngô Lai trở thành đại địch của nàng ta.

Hắc ám long kỵ binh lục, hải, không Ba Bộ Ni Tạt đội trưởng thống lĩnh thuộc hạ chia làm ba đường kín đáo hành quân đến doanh trại quân viễn chinh thần tộc, bọn họ đều trải qua huấn luyện chiến thuật đánh du kích, hành động nhanh gọn vô thanh vô ảnh, lính gác thần tộc không hề phát hiện ra bộ đội tối tinh nhuệ của ma giới đã tiến sát cạnh họ.

Ta mang Á Dạ, Băng Thanh Ảnh nhị nữ nghênh ngang trên không trung từ từ bay tới doanh trại thần tộc, rất nhanh chóng một đội thiên sứ toàn thân vũ trang bay lên nghênh đón bọn ta.

Không cần nói nhiều, ta lạnh lùng vung tay phát ra một đạo "Long quyền phong bạo" ,Á Dạ nhị nữ đã chuẩn bị sẵn phóng ra "Địa ngục tử hồn pháo" cùng "Đế vương thủy long ba" ,phong thủy hắc ám Ba Bộ Ni Tạt hệ cao cấp ma pháp hợp tại một chỗ, đám thiên sứ tự nhiên không toàn mạng rơi xuống.

Thần tộc doanh trại tức thì hỗn loạn, vô số thiên sứ vội vã vung cánh hướng thẳng tới chỗ bọn ta.

Ta chỉ muốn thu hút sự chú ý bọn họ, thấy mục tiêu đã đạt được, ta lộ nụ cười đắc ý, trên không trung đột nhiên xuất hiện triệu hoán ma pháp trận, hỏa phượng hoàng Tra Tra Điều, địa ngục hắc long Lại Lại Trùng cùng thâm hải chi long Lam Bì bay lượn trên không trung, hỏa, hắc ám, thủy ba hệ ma pháp trực tiếp bắn thẳng tới đám thiên sứ.

Lại Lại Trùng có thể nói là ma thú tối cường hãn xuyên suốt lịch sử, ngay cả Lộ Tây Pháp cũng không có biện pháp, một tiếng long ngâm chấn thiên vang lên sau đó "Hắc ám chi mạc" mở ra, không gian tức thì biến thành một phiến hắc ám (trong hắc ám khả năng tác chiến tăng gấp bội).

Tra Tra Điều cùng Lam Bì mang theo hỏa quang cùng thủy ảnh dọc ngang trong "Hắc ám chi mạc", đám thiên sứ gặp phải liền bị thiêu đốt hoặc đóng băng.

Sự chú ý của đám thiên sứ liền bị tam đại thánh thú hung mạnh hấp dẫn, vội sử dụng thánh quang hệ ma pháp, huy động quang kiếm nghênh chiến, ta cùng Á Dạ nhị nữ nhân cơ hội hạ xuống đất, dùng "Không gian chuyển di" đi tới cạnh đám Lạp Cáp Nhĩ Đặc đang giả trang thành nham thạch.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc hướng tới ta ra hiệu đã chuẩn bị xong, ta gạt đầu triệu hồi đại địa chi hùng Lạp Tử, lôi thú Ngốc Qua cùng ngân sắc ma lang Dao Tử, Dao Tử ngẩng đầu hú lên một tràng dài, đám long kỵ binh tiềm phục xung quanh liền xuất kích, hàng chục thiên sứ chưa kịp hiểu ra chuyện gì đã bỏ xác nơi chiến trận.

Năng lực tác chiến của hắc ám long kỵ binh vô cùng mạnh mẽ, thế như trẻ che đánh thẳng vào doanh trại quân viễn chinh thần tộc, thi thể đám thiên sứ ngổn ngang khắp nơi.

Trước tiên chịu công kích ma pháp,sau lại bị ma thú đáng sợ cùng quân đội lợi hại giáp kích hai mặt,hỗn loạn đến không biết số lượng quân đội tập kích,đấu chí đám thiên sứ tức thì rơi xuống cực điểm.

Ngay khi ta xuất ra "Long quyền phong bạo",Lâm Toa công chúa tài mạo song toàn cũng đã ý thức xảy ra chuyện gì - - - thâm tập,liền phát ra vài đạo mệnh lệnh,nhưng tình hình đã ngoài tầm khống chế,cả doanh trại đã hỗn loạn chia thành từng đám nhỏ.

Lâm Toa công chúa cuối cùng vẫy bốn cánh tinh khiết,thân thể bay khỏi thần điện,nhìn lên không trung,thấy hắc sắc cự long đang đồ sát đám thiên sứ như cắt cỏ,đầu mày không khỏi nhíu lại,lại thấy trong doanh trại ma tộc hắc giáp chiến sĩ tả xung hữu đột như chốn không người ,tự nói với mình “cuối cùng cũng xuất hiện rồi, 'Hắc Ám Long Kỵ Binh'."

Một tiếng hống chiến thiên truyền tới,long kỵ binh ngồi trên phi long bay vào doanh trại(hải chiến đội dùng thủy long),long viêm của long tộc điên cuồng phun ra,trong doanh trại tức thì xuất hiện từng đám lửa lớn.

Thanh âm trong trẻo nhu hòa từ sau Lâm Toa công chúa phát ra " ' hắc ám long kỵ binh ' quả nhiên danh bất hư truyền,có thể so sánh với ' quang minh chiến thiên sứ' bộ đội của bọn ta,trận thâm tập này quả đẹp mắt,xem ra bọn họ có một chỉ huy xuất sắc đây.

Lâm Toa công chúa quay đầu nhìn lại,chỉ thấy đằng sau là một nam tử anh tuấn tiêu sái,thân mang tuyết bạch khả giáp càng làm tăng khí thế uy vũ lên vài phần.

Hắn không phải người xa lạ,chính là "Cáo tử thiên sứ" Gia Bách Liệt một trong năm đại "Sĩ thiên sứ".

Gia Bách Liệt nhìn chiến trường bên dưới nói “Chỉ là, thâm tập cuối cùng vẫn chỉ là thâm tập, 'Hắc Ám Long Kỵ Binh' dù mạnh đến đâu cũng không thể địch lại mười vạn chiến sĩ thiên sứ,nếu chúng quá tham tâm đến

vậy, 'Hắc Âm Long Kỳ Binh' chắc chắn bị chúng ta tiêu diệt. Xem kia, Lạp Phi Nhi cuối cùng cũng đã xuất thủ.”

Thánh quang sáng chói phá hủy "Hắc ám chi mạc" do Lạp Lạp Trùng bố trí, chỉ thấy một thiên sứ sáu cánh ở trên không trung bắn từng đạo quang tiễn vào Lạp Lạp Trùng, mạnh như Lạp Lạp Trùng cũng không kịp bố trí hắc ám kết giới phòng ngự.

Hắn chính là "Quang nhan thiên sứ" Lạp Phi Nhi trong năm đại "Sĩ thiên sứ", cũng là người tính khí hung tợn nhất trong năm người.

Thiên sứ cuối cùng vẫn là thiên sứ, ban đầu dù bị đánh lén đến hoảng loạn, nhưng bọn họ cũng nhanh chóng bình tĩnh lại, tạo thành trận thế nghênh chiến, áp lực lên "Hắc ám long kỳ binh" tức thì đại tăng.

Ta nhìn thấy mục đích đánh lén cuối cùng đã hoàn thành, hiểu rõ đã tới lúc triệt thoái, lệnh cho Đao Tử hú lên một tràng dài, long kỳ binh lập tức triệt thoái, phối hợp hỗ trợ nhau không chút rối loạn.

Một cỗ năng lượng to lớn đột nhiên xuất hiện, tốc độ cực nhanh truy tới chỗ bọn ta, ta quay đầu thấy một tuyệt sắc thiên sứ sáu cánh bay tới, trên người nàng ta bạch mang thánh khiết ẩn hiện, vừa cao nhã vừa ngạo nghễ.

Phiền phức tới rồi, trong ngũ đại "Sĩ thiên sứ" ngoại trừ Vũ Y ra còn có một nữ thiên sứ khác - - - "Hỏa thiên sứ" Mễ Già Lặc, theo Vũ Y nói thực lực khả dĩ đứng đầu "Sĩ thiên sứ", vô cùng lợi hại.

Ta muốn dọa vị "Hỏa thiên sứ" này, thần ma song dực ngưng tụ quang nguyên tố, cũng bởi xung quanh là vô số thiên sứ, tốc độ ngưng tụ nhanh hơn nhiều lần, trong chớp mắt toàn thân ta chìm vào một đại quang cầu rực sáng như thái dương.

Mễ Già Lặc vốn muốn chặn "Hắc ám long kỳ binh" đang tháo lui, không ngờ một cỗ quang minh năng lượng khủng bố hiện ra trước mắt, trong lòng

vô cùng kinh hoàng,vội vàng dùng thân,chỉ thấy một nam tử toàn thân là hắc sắc khải giáp,sau lưng là hắc bạch vũ dực,toàn thân tắm trong quang cầu kim sắc như thái dương,thần uy lẫm lẫm,như chiến thần hạ thế.

Mễ Già Lặc tự nhiên biết nàng ta đang nhìn thấy gì, trên khuôn mặt tuyệt mỹ xuất hiện biểu tình như không dám tin vào mắt mình,kinh ngạc nói “là 'Thái Dương Chi Kiếm'?,sao có thể có vậy.....”

Ta cười nhẹ nói “thiên sứ mỹ nhân à,tự nếm mùi vị ma pháp của mình đi.Ta là Ngô Lai,ma giới đại công tước,thống lĩnh 'Hắc Ám Long Kỳ Binh',đừng quên ta nhé.”

Một cự đại kiếm quang như thiên thần kiếm phá không bắn tới,Mễ Già Lặc trong lòng đại kinh,nàng ta hiểu rõ uy lực của thánh quang hệ chung cực ma pháp "Thái dương chi kiếm",sao dám ngạnh tiếp,vung cánh bay lên không trung,cự hình quang kiếm bay sượt qua bàn chân nàng ta,đôi giày trắng bạch tan thành bụi,lộ ra bàn chân như tạc từ ngọc bích.

Trong chớp mắt,hơn nửa doanh trại bị "Thái dương chi kiếm" phá hủy,vô số thiên sứ bị cuốn vào trong,tức thì xương cốt tan thành bụi phấn.

Ngay khi uy lực "Thái dương chi kiếm" tan mất, "Hắc ám long kỳ binh" đã biến mất vô tung vô ảnh,Tra Tra Điều cùng Lam Bì biến mất,chỉ lưu lại trước mặt đám thiên sứ tàn tích cùng những mảnh thi thể khắp nơi.

Mễ Già Lặc hạ xuống trước mặt Lâm Toa công chúa,bàn chân ngọc đạp lên trên mặt đất,vẫn chưa hết kinh sợ nói “Lợi hại thật,gã thống lĩnh 'Hắc Ám Long Kỳ Binh' có thể sử dụng 'Thái Dương Chi Kiếm',uy lực lại không dưới 'Sĩ Thiên Sứ' bọn ta.

Gia Bách Liệt nói “Với thực lực của hắn,lần đầu tập này có thể nói là hoàn mỹ vô khuyết,bất luận về thời cơ,phương thức cùng hành động rút lui,an bài đích xác lợi dụng sở trường tác chiến của 'Hắc Ám Long Kỳ

Bình', năng lực điều khiển binh càng đáng sợ. Công chúa, xem ra người đã có đối thủ rồi.”

Lâm Toa công chúa mỉm cười tự nói “Lần này coi như hẳn thắng một trận, ta nhất định còn gặp lại, trận chiến này càng lúc càng hứng thú....”

Hỏa thiên sứ Mễ Già Lặc nhớ lại thần thái anh dũng khi phát ra "Thái dương chi kiếm" cùng nụ cười tà quái, không hiểu sao nàng cảm thấy một loại khí tức vô cùng quen thuộc từ hắn (Mễ Già Lặc là bạn tốt của Vũ Y, đặc tính thiên sứ của ta từ Vũ Y, nàng ta cảm thấy quen thuộc cũng rất bình thường.)

Gia nhìn đám thiên sứ đang thu dọn tàn cuộc nói "" hắc ám long kỵ binh” còn mạnh hơn chúng ta tưởng tượng, xem ra phải triệu ' quang minh chiến thiên sứ' bộ đội tới ma giới.

Thu binh trở về "Tất hắc chi thành", ta kiểm tra đội hình, phát hiện mười long kỵ binh bị thương nhẹ, không ai tử trận, trận đại thắng này quả trước giờ chưa từng có.

Đương nhiên, Lại Lại Trùng cùng Dao Tử bọn họ cũng góp không ít công sức.

Người vui nhất đương nhiên là Lộ Tây Pháp, lão ta cười nói “bảo bối của ta quả nhiên không nhìn nhầm người, nữ tể tốt của ta không chỉ ma lực vô hạn, hơn nữa còn tinh thông binh pháp, tốt.....”

Chân chính tinh thông binh pháp thực tế lại là lão ta, Lộ Tây Pháp nhìn thấy quân viễn chinh thần tộc sơ ý lơ đãng khinh địch, vừa đe dọa vừa thuyết phục ta xuất quân, cũng chỉ là ta đã dùng kinh nghiệm từ thế giới của mình ứng dụng vào.

Lộ Tây Pháp, quả lợi hại a.

Đêm tối, xuân quang phong cuồng khiến người mê mệt đã qua, Băng Thanh Ảnh nằm trên người ta thở nặng nhọc nói “Lai, bọn ta liệu có đúng không? ta nói giúp đỡ ma giới là địch nhân của thiên giới, thiên giới không phải phe chính nghĩa sao.”

Nàng ta từ bé đã được hệ thống giáo dục của pháp sư nói ma là tà, thần là chính, dù vì quan hệ với ta mà tham gia trận chiến, nhưng vì trong trái tim vẫn ưu tư về vấn đề chính tà.

Ta nhìn Á Dạ, Hạ Nông đang ngủ say, giang tay ôm thân thể Băng Thanh Ảnh, cười nói “Ảnh, nàng nói với ta, chính là gì, tà là gì, thần là gì, ma là gì?”

Băng Thanh Ảnh lặng yên không biết nên trả lời thế nào, nàng ta chưa từng nghĩ về vấn đề này.”

Ta nhỏ giọng nói “Chính tà không phân, chỉ dựa vào tâm. Bọn ta không thể bị cái danh thần ma giới hạn, chính tà không thể giản đơn phân biệt như vậy. Hơn nữa ta là nguyên nhân trận chiến này, không thể tránh khỏi trách nhiệm. Ảnh, thế này đi, nàng rời khỏi ta trở về thánh ma đại lục làm bạn cùng tiểu nhã, Vũ Y.

“Không”

Băng Thanh Ảnh hô một tiếng ôm chặt ta nói “không, Lai, ta không thể xa người. Ta không nghĩ ngợi nhiều nữa, thật đấy.”

Ta vỗ nhẹ vai nàng, kì thật với thần ma chi chiến ta cũng chỉ là một phần tử tham gia, không thể cải biến được điều gì.

Đấy mới là cuộc sống.

Chú thích :câu cuối “Giá tự thị nhân sanh đích vô nại ba” nghĩa đại khái là cuộc sống có những thứ ko phải muốn mà làm được.Ai văn phong tốt chính giúp sao cho hay cái.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 39: Huyết Chiến Vương Cung.

Rạng đông, vài trăm thiên sứ lặng lẽ tiếp cận "Tất hắc chi thành" giống như "Hắc ám long kỵ binh" hôm trước, Lâm Toa công chúa tiến hành báo thù, sau trận đột kích của ma tộc hôm trước đã nghĩ ra kế hoạch phản kích, nửa đêm bắt đầu thi hành.

Vài trăm thiên sứ lừng danh này là tinh nhuệ của quân viễn chinh thần tộc, trong đó có sáu thiên sứ bốn cánh "Diệu thiên sử", thủ lĩnh không ngờ là "Cáo tử thiên sử" Gia Bách Liệt cùng "Hỏa thiên sử" Mễ Già Lạc hai vị thiên sứ sáu cánh "Sĩ thiên sử".

Theo lẽ thường mà nói, thực lực chiến đấu của binh sĩ thần tộc tương đương chiến sĩ ma tộc, nhưng thánh quang hệ ma pháp chuyên về phòng ngự, còn có cả công năng trị liệu. Hắc ám hệ ma pháp lại thiên về ma pháp công kích, vì thế tốc độ hồi phục cùng sự dẻo dai không bằng thần tộc chiến sĩ, đây là nguyên nhân Lâm Toa công chúa nhanh chóng tổ chức ra kế hoạch phản kích này.

Vừa tới chân thành, đám thiên sứ đang trong thế chờ đợi, trên tường "Tất hắc chi thành" đột nhiên xuất hiện từng hàng ma tộc chiến sĩ, đồng thời các dạng hắc ám hệ ma pháp áp xuống đầu đám thiên sứ.

Một đại hán to lớn, trên toàn thân cơ bắp từng phiến huyết hồng rực rỡ tay cầm một thanh liêm đao to bản đứng trên thành đặc ý cười nói "thần tộc

đám phế vật bọn người,Lộ Tây Pháp đại vương vĩ đại đã sớm tiên liệu bọn người dùng chiêu này,bốn tướng cũng cung kính chờ đợi đã lâu.

Hồng sắc cự hán này là một trong “Tứ ma tướng” dưới trướng Lộ Tây Pháp,danh xưng “Xích sắc liên đao ma” Huyết Ảnh,là lão đại của đệ tứ tầng ma giới,lực lượng cường hoành,đã cùng "Sĩ thiên sử" giao thủ không biết bao nhiêu lần.

Lộ Tây Pháp mưu cao kế hiểm sớm nhận định loại người cao ngạo như Lâm Toa công chúa sao thế bỏ qua trận đột kích của "Hắc ám long kỵ binh",nhất định sẽ có trả đũa,vì thế ra lệnh cho bộ hạ tạo ra cạm bẫy,đợi đám thiên sử tự chui vào bẫy.

Đám thiên sử bị tập kích bất ngờ vội vàng mở kết giới phòng ngự,bọn họ quả không hồ tinh anh của thần tộc bộ đội,bị tập kích dù kinh nhưng không chút hỗn loạn,trong phút chốc bày ra đội hình nghênh chiến,tấn công cùng phòng phủ không chút rối loạn.

Gia Bách Liệt phát ra kết giới "Thủ hộ thiên mạc" cự đại chặn một bộ phận lớn hắc ám hệ công kích ma pháp,Mễ Già Lặc vung cánh bay lên trên thành,quang kiếm trong suốt rực rỡ tung hoành khắp nơi,ma tộc binh sĩ từng người ngã xuống.

“Xích sắc liên đao ma” Huyết Ảnh hét một tiếng lớn,huy động đại liên đao trong tay hướng tới Mễ Già Lặc giao chiến,quang kiếm cùng liên đao giao kích,thanh thế chấn thiên,lưu quang bắn ra tứ phía,bên trong khu vực hai người giao chiến,vạn vật tan thành bụi phấn,huyết thị mù trời.

Bọn họ đều là cao thủ hàng đầu của ma tộc cùng thần tộc,thánh khiết quang mang cùng hắc ám thâm trầm xoắn chặt vào nhau,quang minh khí kình tán phát ra khiến đám thiên sử cùng ác ma tránh xa hàng chục mét.

Thần ma lưỡng tộc chiến sĩ bắt đầu chính diện giao phong,sát thanh chấn thiên,Gia Bách Liệt giao thủ cùng một ác ma cao lớn xấu xí,hai tai lại

rất dài, chính là "Tàn ma" Kha Tát Tư một trong “tứ ma tướng”

Ta từ trong giấc mộng bị sát thanh làm tỉnh dậy(đối với dự liệu thần tộc phản kích,Lộ Tây Pháp nửa câu cũng không nói với ta),vội vàng mặc quần Áo Lệ Na,Á Dạ tam nữ cũng vội vàng đứng dậy.

Ta huyền xuất "Tâm chi khái giáp",nhìn tam nữ đang bận rộn mặc quần áo nói “Bất luận phát sinh chuyện gì,các nàng không được chia ra,hỗ trợ lẫn nhau,ta đi trước xem thử.

Ta rời khỏi phòng,vung thần ma song dực bay thẳng lên không trung,phát hiện thần tộc không tiến công toàn diện như ta vốn tưởng tượng,chiến trường chỉ trong khu vực phía tây "Tất hắc chi thành",xem ra chỉ bị một nhóm nhỏ bộ đội đột kích,giống như chiến thuật hôm trước của ta.

Tuy vậy,song phương phát tán đấu khí cùng ma pháp đều cực kì cường đại,xem ra đều là tinh binh.

Ta chính đang do dự không biết có nên giúp không,tâm linh bỗng nảy sinh một cảm giác kì quái,tựa như một mối nguy hiểm đang tiếp cận đến,khiến người không lạnh mà run.

Trung tâm vương cung đột nhiên sinh ra một tiếng nổ lớn,truyền đến âm thanh kêu gào thê lệ,dự cảm ứng nghiệm,không ngờ thần tộc chiến sĩ vượt qua "Tất hắc chi thành",làm loạn trong vương cung.

Lập tức hai cánh vung lên,ta vội bay tới chỗ phát ra tiếng nổ.

Thần tộc tiến nhập vương cung tổng cộng có bảy người,nhưng dù hùng mạnh như Lộ Tây Pháp cũng không khỏi ám kinh, "Quang nhan thiên sứ" Lạp Phi Nhĩ trong "Sĩ thiên sứ" cùng "Quân thiên sứ" Tác Liên dẫn đầu,năm danh thiên sứ bốn cánh "Diệu thiên sứ" hỗ trợ,như một thần kiếm sắc bén xuyên qua lớp phòng ngự kiên cố.

Đấy mới là sát chiêu chân chính của hành động đột kích lần này. Ta dùng một bộ phận nhỏ binh lực dụ địch, đại bộ phận binh sĩ làm chủ công, nhưng Lâm Toa công chúa lại ngược lại, để Gia Bách Liệt cùng Mễ Già Lạc mang vài trăm chiến sĩ tinh nhuệ chính diện thâm tập dụ địch, Lạp Phi Nhĩ cùng Tác Liên dẫn một toán cao thủ tiềm nhập vào sâu trong "Tất hắc chi thành"

Bọn họ tuy chỉ có bảy người, nhưng thực lực cũng đủ biến "Tất hắc chi thành" thành phế tích.

Bảy người vừa tiến nhập vương cung, ma tộc chiến sĩ toàn bộ tập trung vào trận chiến phía tây thành, không hề phát giác ra sự tiềm nhập của đối phương.

Kế hoạch của Lâm Toa công chúa liền lạc như áo trời, bọn họ vốn tính toán thừa cơ đột nhập tâm cung của Lộ Tây Pháp, thừa lúc không phòng bị tranh thủ làm trọng thương ma vương, nhưng lại không ngờ "Hắc ám long kỵ binh" hải chiến tướng quân La Duy tự mình bảo vệ ngoài chỗ ở bọn ta, ngay lúc ta ra ngoài hẳn đã điều khiển long kỵ binh, vô ý phát hiện ra hành động của đám thần tộc cao thủ.

La Duy đã cùng thần tộc giao chiến vô số lần, đương nhiên nhận ra thân phận bọn Lạp Phi Nhĩ, trong lòng kinh hãi vội mặc khải giáp, dùng bản lĩnh ẩn thân nhanh chóng tiếp cận đám thiên sứ.

La Duy là ma pháp kiếm sĩ, dù hẳn biết bản thân không phải đối thủ của "Sĩ thiên sứ", nhưng thiên chức của một quân nhân khiến hẳn không thể thối lui, ngẫm niệm chú văn hắc ám ma pháp, trường kiếm trong tay xuất hiện hắc ám quang mang, tụ lực chờ phát.

Ngoại trừ hai "Sĩ thiên sứ" sáu cánh ra, trong năm "Diệu thiên sứ" có ba nam hai nữ, trong đó có một thiên sứ bốn cánh đặc biệt mỹ lệ, linh khí bức nhân, La Duy trầm tư một chút, cuối cùng xác định mục tiêu là nàng ta.

Hắn tuyệt đối không phải đối thủ của “Sĩ thiên sử”, chỉ hi vọng vị nữ tử tuyệt luân, linh khí bức nhân này không quá mạnh.

Chân khí vận đến cực hạn, chú văn cũng đã niệm xong, La Duy bất thành linh từ trong bóng tối bay ra, nhân kiếm hợp nhất tạo thành hắc sắc trường mang lẳng không hướng tới vị thiên sử bốn cánh, đồng thời từ thanh kiếm phát ra tiếng gió rít điếc tai.

Chiêu thức tên gọi "Dục huyết phá thiên kiếm", là tuyệt học bí truyền trong "Ám hắc ma kiếm thuật", không chỉ uy lực cường mạnh hơn nữa còn phát sinh tiếng gió rít kinh người, âm thanh vang vọng cả vương cung.

Lúc này, La Duy trên kiếm còn gia trì thêm hắc ám hệ ma pháp cao cấp, uy lực càng tăng gấp bội.

Vị tuyệt mỹ thiên sử ấy chính là Lâm Toa công chúa, bị "Dục huyết phá thiên kiếm" bất ngờ đánh đến, Lâm Toa công chúa tức thì đại kinh, vội vã phát ra "Thủ hộ quang thuẫn", từ trong tay huyền hiện ra quang thuẫn ngạnh đỡ "Dục huyết phá thiên kiếm".

Lâm Toa công chúa là kì nữ hiếm thấy trong thần tộc, còn nhỏ tuổi đã đạt tới cảnh giới bốn cánh "Diệu thiên sử", trong lịch sử thần tộc cũng là trường hợp duy nhất, một kiếm của La Duy chạm vào quang thuẫn, hắc ám cùng quang minh hai loại năng lượng tức thì xoắn vào nhau rồi nổ tung, hai người song song bị chấn bay.

La Duy xuất thủ trong lòng đã gác bỏ chuyện sống chết, năng lượng phản chấn đại bộ phận bị khải giáp hấp thụ, dư lực khiến hắn phun ra một khẩu tiên huyết, thân hình lẳng không bay lại, kiếm thanh rít lên, lại một chiêu "Dục huyết phá thiên kiếm" hướng tới Lâm Toa công chúa vừa mới ổn định thân hình.

Lâm Toa công chúa do vội vàng hoàn kích, thương thế không nhẹ, vừa mới ổn định thân hình đã thấy La Duy bắn tới, trong lòng vừa kinh vừa khẩn

cấp.

Lạp Phi Nhi đột nhiên xuất hiện trước người nàng ta, từ trong tay một thánh quang đạn bắn thẳng tới La Duy đang lảng không lao tới.

Tuy chỉ là thánh quang hệ sơ cấp ma pháp, nhưng từ tay "Sĩ thiên sử" phát ra, uy lực tự nhiên lừng lệt tuyệt luân. La Duy thân kiếm hợp nhất, trong không trung vô phương tránh né, bị thánh quang đạn bắn trúng, kiếm thế lập tức bị phá giải, thân hình như viên đạn bay thẳng về bức tường cách vài chục mét.

Bức tường vỡ tung.

Lực lượng hắc ám trên kiếm La Duy hoàn toàn bị kích tán, khái giáp kiên cố như kim cương rạn nứt khắp nơi, hấn thổ ra một khẩu tiên huyết lớn, nỗ lực đứng thẳng dậy.

Một thiên sứ bốn cánh quang kiếm chém thẳng tới chỗ La Duy, lúc này hấn không còn chút năng lực đề kháng, chỉ cười khổ chờ người ta giết mổ.

Lúc này một đạo lưu quang mang tuyến cùng tiếng hét thê lệ từ sau lưng La Duy phát xuất, thiên sứ bốn cánh vội vàng hoành kiếm chặn lại, mang tuyến chạm vào kiếm xuất hiện một hắc sắc trường thương cực tốc xoay vòng, quang kiếm không chịu được công kích lực lừng lệt tập trung tại một điểm, tức thì vỡ tan.

Thiên sứ bốn cánh đại kinh vội phi thân lùi lại, nhưng một cánh vẫn bị xuyên qua, huyết châu cùng tàn vũ bay lượn trong không trung.

Sau lưng La Duy xuất hiện một thanh niên cao gầy toàn thân hắc sắc khái giáp, tay cầm hắc sắc trường thương, thần uy lẫm lẫm.

Hấn tự nhiên là "Hắc ám long kỵ binh" lục chiến tướng Lạp Cáp Nhi Đặc, bị âm thanh của "Dục huyết phá thiên kiếm" hấp dẫn tới đây, một chiêu

"Tiên huyết liệt không thứ" giữ lại mạng cho La Duy.

Không để ý đến thương tích bản thân,La Duy vội vàng nói “Lạp Cáp Nhi Đặc, mau thông tri cho thống lĩnh cùng mọi người,có địch nhân tiềm nhập vào đây.”

Lạp Cáp Nhi Đặc lạnh lùng nhìn đám thiên sứ,trầm giọng nói “Yên tâm đi,huynh đệ,nhờ vào hành động quên mình của người,tất cả bọn ta đều đã biết.”

Bốn phía,nhân ảnh xuất hiện,chỉ thấy hơn trăm ma tộc chiến sĩ bao vây xung quanh,không ngờ lại là "Hắc ám long kỵ binh".

Cận vệ vương cung cũng nghe tiếng động chạy đến,bao vây chặt bầy vị thiên sứ.

Lâm Toa công chúa thở dài nói “người tính không bằng trời tính,đáng tiếc thật.Chỉ là nếu có thể quét sạch 'Hắc Ám Long Kỵ Binh',hành động lần này cũng không thể coi như thất bại,hai vị thúc thúc,mọi chuyện trông vào người.”

Lạp Phi Nhĩ cùng Tác Liên cười mỉm gật đầu, "Hắc ám long kỵ binh" dù tinh nhuệ mạnh mẽ đến thế nào,cũng không thể là đối thủ của hai vị "Sĩ thiên sử"

Đột nhiên, "Quân thiên sử" Tác Liên nhíu mày ngẩng đầu nhìn lên không trung,chỉ thấy một nam tử sau lưng là hắc bạch song dực phá không bay tới,thu liễm song dực hạ xuống.

Hắc ám long kỵ binh đồng thời hành lễ,nói “Tham kiến thống lĩnh.”

Ta lập tức vẫy tay,tới trước người La Duy đặt tay lên ngực hắc, trên ngực bạch mang lấp lóe,sử dụng thánh quang hệ ma pháp "Hồi phục quang".

Lạp Phi Nhĩ nhìn ta sử dụng xuất liễu thánh quang hệ ma pháp, trong lòng chấn động, trầm giọng nói “Người là tân thống lĩnh của 'Hắc Âm Long Kỵ Binh', hôm trước là người chỉ huy trận đột kích? xem người không giống người ma tộc, lại còn có khí tức của thần tộc, người rốt cuộc là ai?”

Ta vừa trị liệu cho La Duy vừa cười hi hi nói “Ta không phải thiên sứ, cũng không phải ác ma, chỉ là một nhân loại tầm thường, sao vậy, vĩ đại như 'Sĩ Thiên Sứ' lại sợ một tiểu tiểu nhân loại như ta là sao?”

Lạp Phi Nhĩ tức giận vừa muốn mở miệng, Lâm Toa công chúa vội nói “Thúc thúc, hãy đang tranh thủ thời gian chữa trị cho thuộc hạ, mấy lời phế thoại ấy không cần nói tiếp.”

Hừ, bị nhìn thấu rồi sao?

Mục quang ta tức thì bị vị thiên sứ bốn cánh hấp dẫn, từ sâu trong tâm linh phát ra một loại ánh sáng linh tính kì lạ khiến ta thẫn chấn động.

Nàng ta rốt cuộc là ai?

Lạp Phi Nhĩ nhận ra đã bị ta lợi dụng, vị "Quang nhan thiên sứ" tính như lửa này gầm lên một tiếng như thiểm điện lao tới chỗ ta, tức thì trong tay huyền hóa một quang kiếm lóa mắt, kiếm khí như vật chất phá không cắt tới.

Ta sợ nhất là loại công kích cận thân này, không gian trước mặt dưới ma lực trũng xuống hình thành "Thứ nguyên thuận", một kiếm Lạp Phi Nhĩ kích trúng "Thứ nguyên thuận", tức thì quang mang bắn ra tứ phía.

Phòng ngự thành công, ta lập tức phi thân kéo dài khoảng cách, Lạp Cáp Nhi Đặc hét lên một tràng dài, trường thương trong tay như điện, một thức "Tiên huyết liệt không thứ" hướng thẳng tới Lạp Phi Nhĩ.

Lạp Cáp Nhi Đặc thực lực tuy cách xa Lạp Phi Nhĩ, nhưng luận về phản ứng cùng tốc độ hành động, tam giới không có ai bằng được hẳn, nhất thức

"Tiên huyết liệt không thứ" như điện lóe lên, mắt thường khó thấy.

Lạp Phi Nhĩ bị "Thứ nguyên thuận" của ta làm cho sợ hãi, hẳn sống hơn hàng vạn năm chưa từng nhìn qua loại phòng ngự ma pháp này, trường thương của Lạp Cáp Nhi Đặc trong chớp mắt đã tới trước ngực hắn.

Lạp Phi Nhĩ không ngờ công kích Lạp Cáp Nhi Đặc có thể đến cảnh giới nhanh thế này, vội vàng từ tay trái xuất ra "Thủ hộ quang thuận" (bằng ma lực của hắn, loại phòng ngự ma pháp như 'Thủ Hộ Quang Thuận' trong chớp mắt là có thể xuất ra), trường thương kích trúng quang thuận, chân không do sự xoay chuyển cao tốc tức thì phá tan phòng ngự xuyên qua tay trái Lạp Phi Nhĩ.

Đây tuyệt đối là thuyền chìm trong rạch, Lạp Phi Nhĩ rống lên lùi lại vài bước, Lạp Cáp Nhi Đặc tinh thần đại chấn, thừa thắng truy kích, trường thương trong tay hóa thành vô số quang tuyến sắc nhọn hướng tới những chỗ yếu hại trên người Lạp Phi Nhĩ, chính là "Lưu tinh vũ" trong "Ám hắc thương sát pháp".

Lưu tinh vũ tương phản với loại chiêu thức tập trung công kích lực vào một điểm như "Tiên huyết liệt không thứ", trong chớp mắt phát ra hàng trăm thương, như lưu tinh đầy trời, công kích cực rộng.

Lạp Cáp Nhi Đặc có chút đặc ý, "Lưu tinh vũ" uy lực dù cực mạnh, nhưng thực lực Lạp Cáp Nhi Đặc căn bản không cùng đẳng cấp với Lạp Phi Nhĩ, lần thành công vừa rồi chỉ vì Lạp Phi Nhĩ sơ ý khinh địch, lần này sao có thể như trước.

Cánh tay trái bị thương của Lạp Phi Nhĩ vung lên, trong chớp mắt bảy đạo quang thúc như mũi tên bắn tới chỗ Lạp Cáp Nhi Đặc, chính là thánh quang hệ công kích ma pháp - - "Thánh cung thiểm quang tiễn".

Bảy đạo quang tiễn kích phá toàn bộ lưu tinh, ba đạo xuyên qua thân thể Lạp Cáp Nhi Đặc, xích huyết tung tóe ra.

ính cách ngoan cường cùng cứng rắn của Lạp Cáp Nhi Đặc thật khiến người khác kinh ngạc, bị trọng thương nhưng không hề lùi lại, đứng thẳng giậm giữ nhìn Lạp Phi Nhĩ.

Trải qua một thời gian dài, ta cùng long kỵ binh như huynh đệ thủ túc. Nhìn La Duy cùng Lạp Cáp Nhi Đặc bị thụ thương, ta đại nộ, cũng không còn cố kị quan hệ của Vũ Y cùng đám thiên sứ, đi tới trước người Lạp Cáp Nhi Đặc nói “Lục chiến tướng, người lùi lại, tất cả để ta lo.”

Vừa nói, dưới chân ta mặt đất rung chuyển, đột nhiên vô số nham thạch sắc nhọn như kiếm đột nhiên từ dưới chân đám thiên sứ bắn lên.

Đây là địa hệ trung cấp ma pháp "Lịch phong trùng kích thương", từ trong tay ta phát ra uy lực thực ra tương đương ma pháp cao cấp, bảy vị thiên sứ đều nằm trong phạm vi công kích.

Bảy vị thiên sứ không hện mà cùng vội vung cánh thoát khỏi công kích của "Lịch phong trùng kích thương".

Ta chính đang đợi lúc này, trong chớp mắt vội vàng sử dụng toàn bộ ma lực đông kết không gian xung quanh bảy vị thiên sứ, sử dụng ma pháp "Không gian phong tỏa" tự mình sáng tạo phong tỏa bọn họ trong không trung.

Ta vốn rất tự biết mình, kể cả bản thân có mạnh đến thế nào cũng không phải đối thủ của hai vị "Sĩ thiên sứ" cùng năm vị "Diệu thiên sứ", kể cả triệu hoán Lại Lại Trùng cùng long kỵ binh hỗ trợ, thương vong chắc chắn cực lớn, vương cung cũng sẽ bị phá hoại nặng nề.

Bây giờ ta dùng "Không gian phong tỏa" chế trụ hành động bọn họ, thêm một phút quý một phút, đây là trọng địa của vương cung, ma tộc cao thủ cùng Lộ Tây Pháp nhất định nhanh chóng tới nơi.

Ta đối với "Không gian phong tỏa" vô cùng tự tin.

Đối diện với không gian ma pháp chưa từng thấy qua, bảy vị thiên sứ trong lòng đại kinh, tại không gian ngưng đọng không thể di động, bọn họ thông qua tâm linh cảm ứng liên kết trao đổi, đồng thời từ trong thể nội năng lượng đột nhiên bùng phát ra.

Lực lượng bảy vị thiên sứ hợp lại, hùng mạnh khó tưởng tượng nổi, không gian ngưng đọng tức thì bị rế rách.

Lợi hại, ta thăm ám kinh, không gian bị xé rách trong chớp mắt phát ra vài vết nứt, vô số không gian bị phá nhỏ như vô số tiểu "Thứ nguyên đao" hướng tới bảy thiên sứ.

Chiêu thức tên gọi "Không gian phá toái", do "Không gian phong tỏa" tiến hóa thành, dựa vào một không gian lớn bị chòng chéo, nứt vỡ, tuy không như "Đại thứ nguyên trảm" không gì cản nổi, nhưng vật thể trong phạm vi uy lực bị vạn đao cắt thành từng mảnh vụn.

"Quân thiên sứ" Tác Liên song mục thần quang bạo phát, hai tay nắm lại, từ thân người xuất hiện một quang cầu trong suốt thánh khiết, quang cầu mở to nhanh chóng bao phủ bảy vị thiên sứ vào trong.

Thánh quang hệ chung cực phòng ngự ma pháp "Thánh quang linh trận" xuất hiện.

"Không gian phá toái" ưu điểm ở "Tán" công kích phạm vi cực rộng, nhưng khuyết điểm cũng là "Tán", phạm vi tấn công quá lớn khiến công kích lực phân tán, vô số không gian nứt vỡ bị Tác Liên chặn lại.

Chỉ là, Tác Liên cũng chẳng tốt đẹp gì, "Thánh quang linh trận" cần một lượng cực lớn ma lực, để đối phó với "Không gian phá toái" công kích phạm vi rộng, ma lực cần thiết càng tăng gấp bội, sau khi hóa giải toàn bộ công kích cũng vô lực không thể phát ra "Thánh quang linh trận", quang cầu trong suốt tức thì biến mất.

Lạp Phi Nhĩ,Lâm Toa công chúa đã đợi từ lâu,vừa được tự do liên tục phát xuất thánh quang hệ công kích ma pháp hướng tới bọn ta công kích,như Lạp Phi Nhĩ chuyên dùng "Thánh cung thiểm quang tiến" tạo thành hình "Tinh quang chi tiến",uy lực của vô số đạo quang tiến ngưng tụ lại làm một,tạo thành một tinh mang xán lạn lóa mắt,như sao chổi bắn thẳng tới bọn ta.

Ta đương nhiên biết rõ uy lực đạo "Tinh quang chi tiến" này,y niệm trong đầu như điện quang lóe lên,đột nhiên tay trái vung ra nghênh đón quang tiến sắc nhọn vô hình,nhưng lại không hề sử dụng ma pháp.

Chính lúc "Tinh quang chi tiến" bắn vào tay trái ta,quang tiến đột nhiên bị một lực hấp dẫn hút vào trong giới chỉ trên tay ta.

Lạp Phi Nhĩ kinh hô “A,là 'Diệt Quang Giới'.”

Trên tay trái ta là "Diệt quang giới" sau khi nguyên thần Vũ Y trùng sinh đã hồi phục lại công năng hấp nạp quang minh năng lượng,chỉ là ta chưa từng sử dụng qua,nay lúc nguy cấp đem ra sử dụng.quả nhiên hữu dụng.

Long kỵ binh cùng cận vệ quân liên thủ chống cự lại công kích ma pháp của Lâm Toa công chúa cùng năm thiên sứ bốn cánh,sau đó từ các phương hướng khác nhau bắt đầu phát động công kích,sát khí tung trời.

Lạp Cáp Nhi Đặc thân trọng thương không thể tái chiến,nhưng La Duy vừa được ta chữa thương,lập tức vung ma kiếm tấn công Lâm Toa công chúa .

Hải chiến tướng La Duy tính cách tương tự ta,tính cách như con lừa đánh không đi lại lùi,dù chết không thay đổi,hắn ban đầu đã chọn Lâm Toa công chúa là mục tiêu,giờ cũng vẫn vậy,ngược lại với nhận định của vị thiên sứ bốn cánh mỹ lệ linh khí bức nhân kia.

Bóng ảnh xuất hiện,Hạ Nông ngạo nghễ xuất hiện bên cạnh ta,nàng ta rất hiểu ta,ta năng lực ma pháp dù hiểm có địch thủ,nhưng lại không có năng lực chiến đấu cận thân,hiện tại đối diện với đám thiên sứ ma vũ song tu rõ ràng cực kì nguy hiểm,vì vậy nàng ta bảo vệ bên cạnh ta.

Á Dạ cùng Băng Thanh Ảnh nhị nữ cũng đã đi tới,không cần ta triệu hoán,Á Dạ tự động hóa kiếm bao vào trong tay ta,Băng Thanh Ảnh cũng bắt đầu niệm một tràng chú văn thủy hệ ma pháp êm tai.

“Diệt quang giới” đã có hiệu quả,lại có Hạ Nông bảo bối hộ vệ giải trừ nỗi lo cho ta,ta tinh thần đại chấn,dương thần kiếm "Á dạ" phát xuất "Đại thứ nguyên trảm",không gian rộng lớn tức thì rạn nứt cắt thẳng tới Lạp Phi Nhĩ cùng Tác Liên .

Ta phải toàn lực chặn hai vị "Sí thiên sử" lại,bằng không long kỵ binh tất thương vong năng nề,thậm chí toàn quân tuyệt diệt.

Thông qua “Á Dạ” tăng gấp ba "Đại thứ nguyên trảm" thể hiện uy lực kinh người,trong không trung xuất hiện một vùng không gian nứt rộng hàng chục mét,như một con sông lớn nuốt tới hai vị "Sí thiên sử".

Lúc trước ta sử dụng "Thứ nguyên thuần", "Không gian phong tỏa" cùng "Không gian phá toái" đã khiến bọn họ ăn quả đắng,lần này nhìn "Đại thứ nguyên trảm" đã được tăng gấp ba uy lực,hai vị "Sí thiên sử" không dám ngạnh đỡ vội vung cánh bay tránh,kiến trúc sau lưng bọn họ tức thì thành vật thể mạng,hi vọng Lộ Tây Pháp không nhỏ nhen như Ác Đặc quốc vương đòi ta bồi thường.

Một chiêu này lại tránh khỏi,thật quá đáng tiếc,nhưng đây cũng là khuyết điểm của "Đại thứ nguyên trảm",chỉ có thể tấn công theo đường thẳng cùng phạm vi công kích quá nhỏ.

Đã niệm xong chú văn, ngay khi hai vị "Sí thiên sử" vừa bay lên không trung Băng Thanh Ảnh đã chuẩn bị sẵn sàng vung ngọc thủ hô lên "" cực

linh liệt đồng ba '."

Một đại băng hà trắng bạch từ mặt đất hùng dũng hướng tới không trung.

Nếu như mọi khi, hai vị "Sĩ thiên sử" đâu thềm để loại "Cực linh liệt đồng ba" vào mắt, nhưng dưới chân bọn họ là một không gian nứt vỡ lớn, đối diện với loại công kích diện rộng như đại băng hà, bọn họ cũng đành ngạnh tiếp.

Lạp Phi Nhĩ điên cuồng hống lên một tiếng, bạch mang nóng bỏng phát tán xung quanh người, đại băng hà vừa tiếp cận liền bị hóa giải, uy lực hoàn toàn triệt tiêu.

Bạch mang ấy là Lạp Phi Nhĩ trong lúc khẩn cấp đành phải tự thiêu đốt sinh mệnh lực chuyển hóa thành, dù đối với bản thân là tổn hại cực lớn, nhưng cũng không còn biện pháp nào khác.

Từ lúc bắt đầu đến giờ, "Quang nhan thiên sử" cùng "Quân thiên sử" hai vị thiên sử sáu cánh vì nhiều nguyên nhân không có cơ hội thể hiện thực lực chân chính, liên tục bị ta áp chế, bọn họ không khỏi tức nổ phổi.

Năng lượng ba động cường đại như song biển xuất hiện, chỉ thấy một nam tử ưu nhã anh tuấn, tràn đầy phong thái vương giả bay trong trời đêm, sau lưng là mười hai cánh hắc sắc.

Đọa lạc thiên sử Lộ Tây Pháp cuối cùng cũng xuất hiện.

Ta dám khẳng định vừa rồi hất định hấn nấp trong bóng tối tọa sơn xem hổ đấu, để ta tiêu hao lực lượng "Sĩ thiên sử", đến giờ hấn mới ra chiếm tiện nghi.

Cái tên ma vương đáng ghét-XXXXXXX

Lộ Tây Pháp cười a a nói “Nữ tể ngoan của ta, một mình con không ngờ có thể chống lại hai vị 'Sĩ Thiên Sứ', lợi hại, tiếp tục nỗ lực đi.”

Ta giận đến thở ra khói, trong não linh quang lóe lên, đột nhiên ôm Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh nhị nữ, dùng "Không gian chuyển di" lên ngọn tháp cao nhất vương cung.

Hừm, ta cũng tọa sơn xem hổ đấu, ta không tin đám thiên sứ nhìn thấy Lộ Tây Pháp lại bỏ qua cho lão.

Quả nhiên, ngay khi Lộ Tây Pháp hiện thân, đám thiên sứ liền tập trung chú ý lên người hắn, ta vừa rời đi, "Quang nhan thiên sứ" Lạp Phi Nhĩ rống lên một tiếng vung kiếm chém thẳng tới Lộ Tây Pháp, "Quân thiên sứ" Tác Liên Đặc bắt đầu ngưng tụ quang nguyên tố, chuẩn bị triển khai công kích ma pháp.

Lộ Tây Pháp nhìn ta ngồi xem trên tháp cao, mục quang lộ nét tán thưởng.

Tay phải lão mở rộng ra, cao giọng hô “Mị Lan, biến hóa”

Một bóng ảnh xinh đẹp từ không trung bắn tới, là một tuyệt sắc mỹ nữ yêu mị phong tình, trong không gian ô mang lóe lên, chớp mắt biến thành một hắc sắc trường đao trong tay Lộ Tây Pháp.

Cô ta cũng như Á Dạ đều có năng lực huyền hóa thành vũ khí, là "Diễm ma" một trong "Tứ ma tượng", cũng là phi tử của Lộ Tây Pháp.

Lộ Tây Pháp vung đao chặn quang kiếm Lạp Phi Nhĩ, đao quang đen như mực tựa như tia chớp, nhanh kinh người, Lạp Phi Nhĩ cũng vung quang kiếm nghênh chiến, "Quang chi thiên sứ" ngày trước cùng thuộc hạ bắt đầu giao chiến.

Long kỵ binh cùng cận vệ quân vây công bốn "Diệu thiên sử" chịu không ít thương vong,La Duy liều mạng chặn Lâm Toa công chúa cũng thụ thương không ít,công lực chỉ còn phân nửa.

Lạp Cáp Nhi Đặc trụ thương đứng một chỗ,muốn xuất thủ nhưng vô lực.

Ta biến tới cạnh hắn,vung tay dùng "Hồi phục quang" trị liệu,đồng thời ném "Á Dạ" về hướng Lâm Toa công chúa,hô lên "Tiểu Dạ,giúp La Duy,tiểu nông,tiểu ảnh,hai người cũng đi đi."

Kì quái Hạ Nông luôn nghe lệnh ta cùng Băng Thanh Ảnh nhị nữ lại bất động hộ vệ sau lưng ta,ta biết bọn họ sợ ta gặp nguy hiểm,thở dài cũng không nói tiếp.

Á Dạ biến về nhân hình xuất hiện cạnh La Duy,một kích "Hắc ám oanh kích pháo" bắn tới Lâm Toa công chúa.

Lâm Toa công chúa đang chiếm thế thượng phong,không ngờ Á Dạ nửa đường xuất hiện,cũng may thánh quang hệ ma pháp chuyên về phòng ngự,vội hoành kiếm trước ngực phát xuất "Thánh hộ mạc",chặn "Hắc ám oanh kích pháo" lại.

Một tiếng nổ lớn vang lên khiến nhị nữ đều biết gặp phải địch thủ,mục quang hai người nhìn nhau,trong lòng đều cùng thầm kinh hãi :nàng ta là ai?

Thiên giới cùng ma giới vốn là tử địch,hai bên đều quen thuộc nhau,hai vị công chúa tự nhiên nhận ra đối phương,lần đầu gặp mặt,nhị nữ không khỏi thầm ám kinh.

Mặc dù trong lòng kinh ngạc,nhưng không chút trì hoãn xuất thủ,hai vị công chúa tự ngưng tụ quang minh cùng hắc ám năng lượng,chiêu thức lăng lệ tấn công lẫn nhau.

Tác Liên Đặc ngưng tụ đủ quang nguyên tố, từ trong tay "Tinh quang chi tiến" như một tia sáng lóa mắt hướng tới Lộ Tây Pháp đang đánh cùng Lạp Phi Nhĩ.

Mị lan huyền hóa thành trường đao tuy không bằng Á Dạ có thể tăng công kích lên ba lần, chỉ có thể tăng gấp đôi. Lạp Phi Nhĩ căn bản không phải đối thủ Lộ Tây Pháp, vừa mới đánh một lúc đã rơi xuống thế hạ phong.

"Tinh quang chi tiến" của Tác Liên Đặc bắn tới, Lộ Tây Pháp thần thái lộ xuất nụ cười quỷ dị, lập tức hấn nâng thân đao "Mị lan" nghênh đón quang tiến, trường đao chớp mắt hóa ra một ám quang kì dị, "Tinh quang chi tiến" bắn trúng thân đao, không ngờ lại phản xạ hướng tới Lạp Phi Nhĩ bên cạnh.

Cũng bởi thánh quang hệ ma pháp lấy ánh sáng làm vật dẫn, vì đó dễ dàng bị khúc xạ, Lộ Tây Pháp là đệ nhất cao thủ thánh quang hệ ma pháp, so với người khác tự nhiên hiểu rõ ưu khuyết điểm, vừa rồi đã dùng "Kính tượng thuật" gia trì trên "Mị lan".

Đích thân tăng cường tính phản quang, khiến "Tinh quang chi tiến" sản sinh chiết xạ.

Đương nhiên, cũng chỉ có ma lực cường hoành vô bì cùng đặc cấp thần binh "Mị lan" phối kết hợp mới có được kết quả như vậy, "Tinh quang chi tiến" lực công kích bình khí bình thường sao có thể chịu được, cũng không có mấy người có ma lực cường mạnh đủ thể dùng "Kính tượng thuật" hóa hư thành thật như vậy.

Vua của ma giới, là vua của ma giới a.

Lạp Phi Nhĩ không kịp trở tay bị quang tiến xuyên qua vai, rống lên một tiếng vung cánh lùi lại, Lộ Tây Pháp sao thể không nhổ cỏ tận gốc, cười điên cuồng nâng "Mị lan" truy sát, trên thanh đao thấu xuất hắc vụ nhàn nhạt, như du long quá hải xạ tới Lạp Phi Nhĩ.

Vụ khí nhàn nhạt không chút hợp nhãn ấy lại là hắc ám hệ ma pháp cao cấp "Thực hồn trớ sát", một khi kích trúng thân thể liền trực tiếp xâm thực hồn phách, giết người vô thanh vô ảnh.

Lạ Phi Nhi đâu phải loại không hiểu biết, tức thì đại kinh thất sắc, toàn lực bay lùi đồng thời mở ra "Thánh quang linh trận" tiến hành phòng ngự, trên không Tác Liên Đặc cũng vung cánh bay tới chi viện.

Lúc này, Lạp Cáp Nhi Đặc đã được ta chữa khỏi, ta nhìn chiến cục xung quanh, thần ma song dực bay tới cạnh Lộ Tây Pháp, Hạ Nông cùng Băng Thanh Ảnh hai cảnh vệ mỹ lệ đương nhiên theo sát sau ta, Lạp Cáp Nhi Đặc nâng trường thương gia nhập trận vây công với đám "Diệu thiên sử".

Lộ Tây Pháp đang đánh với Tác Liên Đặc trên không trung, Lạp Phi Nhi đứng một bên dùng "Hồi phục quang" tự trị liệu.

Cơ hội trời cho này, ta đâu thèm quan tâm cái quái gì gọi là quang minh chính đại, từ phạm vi ba mươi mét xung quanh hỏa nguyên tố tấn tốc ngưng tụ, một đại hỏa cầu lóa mắt nóng bỏng trong chớp mắt bao lấy thân thể ta, hình dạng tương tự như thánh quang hệ chung cực công kích ma pháp "Thái dương chi kiếm", chính là hỏa hệ chung cực ma pháp - - "Hỏa diễm thần chi nộ".

Nhiệt độ xung quanh điên cuồng tăng lên, theo hướng ngón tay chỉ, một đại hỏa trụ rộng vài chục mét hướng cuốn thẳng tới Lộ Tây Pháp cùng hai vị "Sĩ thiên sử", nhiệt độ siêu cao đủ khiến kiên cố như đá quý cũng phải tan chảy.

Công kích phạm vi của "Hỏa diễm thần chi nộ" rộng hàng chục mét, ngay cả Lộ Tây Pháp cũng nằm bên trong, ai bảo hãn cứ toàn lợi dụng ta, cũng coi như là chút báo thù nho nhỏ, đường đường vua ma giới sao có thể chết dễ dàng như vậy chứ.

Lộ Tây Pháp cùng Lạp Phi Nhĩ Tác Liên Đặc ba người thấy thế tức thì đại kinh thất sắc, hỏa hệ chung cực cấm chú đầu phải chuyển đùa, không cần thận hình thần đều bị diệt vong.

Lạp Phi Nhĩ cùng Tác Liên Đặc vội vàng mở ra "Thánh quang linh trận" kết giới, Lộ Tây Pháp vung mười hai hắc vũ bao trùm thân thể mình, đồng thời tán phát ma lực sử ra "Dạ ám giáp trụ" tiến hành phòng ngự.

Tại lúc hỏa trụ siêu cao độ nuốt lấy ba người bọn họ, ta ẩn ước nghe thấy tiếng gầm thét của Lộ Tây Pháp "Ngô Lai tên xú tiểu tử, người cứ chờ xem...."

Hừm, người có thể làm gì ta? ngay cả bảo bối nữ nhân của người cũng là của ta, ta không tin lão già gian hoạt như Lộ Tây Pháp có thể vượt bỏ một cao thủ tuyệt đỉnh ma pháp như ta.

Hỏa trụ tiêu tán, Lộ Tây Pháp Lạp Phi Nhĩ cùng Tác Liên Đặc ba người như cũ đứng giữa không trung, nhưng khải giáp cùng y phục toàn thân đều cháy loang lỗ, vũ dực sau lưng bị thiêu một đám lớn, khuôn mặt đen thui, khốn khổ cùng cực.

Thảm hại nhất là Lạp Phi Nhĩ, lúc trước cùng Lộ Tây Pháp giao chiến đã tiêu hao một lượng năng lượng lớn, sau còn bị "Tinh quang chi tiến" làm bị thương.

Vì để kháng cự "Hỏa diễm thần chi nộ" hắn đã liều mạng dùng toàn bộ ma lực xuất ra "Thánh quang linh trận", nhưng nhiệt độ cực cao vẫn xuyên qua kết giới thiêu đốt thân thể hắn, ngay cả mái tóc dài kim sắc hấp dẫn cũng gần như bị thiêu thành troc đầu.

Vũ dực bị thiêu mất quá nửa không còn nâng đỡ được cơ thể, Lạp Phi Nhĩ từ không trung rơi thẳng xuống.

Một tiếng kêu thảm truyền lại,một "Diệu thiên sử" bị La Duy dùng hắc ám hệ ma pháp "Tử vong chi nha" kích trúng.Kinh mạch toàn thân nổ tung,ba long kỵ binh thừa cơ vung kiếm chém xuống, "Diệu thiên sử" lập tức bị bằm thành thịt vụn.

"Diệu thiên sử" đánh cùng Lạp Cáp Nhi Đặc vừa phân tâm,liền bị Lạp Cáp Nhi Đặc dùng tuyệt chiêu "Tiên huyết liệt không thứ" xuyên qua khái giáp,chân không do sự xoay vòng cao tốc biến thân thể hẵn thành bụi phấn.

Bại cục đã thành,không thể vẫn hồi.Lâm Toa công chúa linh tuệ mọi sự tình phát sinh đều rõ như nhìn tận mắt.Nàng ta cùng Á Dạ đánh vài trận,thực lực hai bên tương đương,không phân thắng bại,căn bản không thể giúp người khác.

Lâm Toa công chúa nghiêng răng vung kiếm bức Á Dạ thối lui,quang kiếm hướng lên trời,hô lên “Đến đây, 'Thương Khung Chi Quang'.”

Quang vũ đầy trời rơi xuống,ma tộc chiến sĩ vội vàng tự bảo vệ mình,tiếng kêu thảm vang lên không ngớt,vài chục chiến sĩ ma lực yếu nhược bị quang vũ xuyên qua cơ thể,thảm tử tại trận.

Ta nhìn thế sợ long kỵ binh bị thụ thương,không thèm để ý đến Lộ Tây Pháp cùng "Sĩ thiên sử",biến thân tới trung tâm giang tay vung ra thánh quang hệ phòng ngự ma pháp "Thủ hộ thiên mạc" bao phủ cả chiến trường vào bên trong kết giới.

“Thương khung chi quang” cùng "Thủ hộ thiên mạc" đều là thánh quang hệ ma pháp,đặc tính tương đồng,vì thế ta dễ dàng chặn "Thương khung chi quang" lại.

Lâm Toa công chúa phát xong ma pháp,hô to “Hai vị thúc thúc,mau thối lui.”

Nói xong, nàng ta phóng lên không trung, Tác Liên Đặc tiếp tục giúp Lạp Phi Nhĩ cùng hai "Diệu thiên sử" nhanh chóng thoát li.

Lộ Tây Pháp trong mắt hàn quang lóe lên, hai tay nắm chặt "Mị lan" rồi gia trì hắc ám hệ cao cấp ma pháp "Quý khắp đao" gia trì lên trên, rồi chém thẳng vào không trung, một đao ô mang như thiểm điện cùng âm thanh như quý khóc thần hào phá không chém ra.

“Quý khắp đao” ma pháp là hắc ám năng lượng ngưng tụ cao độ nén lại tạo thành hình thể như thanh đao, trăm kim tiết thiết sắc bén vô bì, lại qua "Mị lan" tăng gấp đôi ma lực, uy lực càng thêm lợi hại, "Diệu thiên sử" tức thì bị chém trúng, chưa kịp kêu một tiếng đã bị cắt thành hai mảnh, huyết vũ tung tóe.

Thiên sứ bộ đội do "Cáo tử thiên sử" Gia Bách Liệt cùng "Hỏa thiên sử" Mễ Già Lặc lãnh đạo chiến đấu bên ngoài "Tất hắc chi thành" cũng bắt đầu triệt thoái, bọn họ tổn thất hơn trăm chiến sĩ tinh nhuệ, ma tộc tổn thất cũng không nhỏ, hai bên người tám lạng kẻ nửa cân.

Huyết chiến cuối cùng kết thúc, trên bầu trời ánh sáng le lói dần xuất hiện, ta bận rộn dùng "Hồi phục quang" chữa trị cho các chiến sĩ bị thương.

Lộ Tây Pháp bên cạnh thở hồn hển phần nộ nói “Hảo tiểu tử, người dám xuất thủ với ta, 'Hỏa Diễm Thần Chi Nộ' loại chung cực ma pháp người cũng dám phóng lên người ta, không phải muốn ta chết sớm chứ?”

Ta cười hi hi nói “Lộ Tây Pháp đại nhân vĩ đại, lúc đó người đối diện hai 'Sĩ Thiên Sử', ta chỉ muốn giúp người mà. Không phải người đứng đây không chút thương tích sao?”.

Không chút thương tích?, bộ dạng khốn khổ của Lộ Tây Pháp lúc trước ta nhìn rõ, mười hai cánh sau lưng bị thiêu đến ba, nhưng ta tin tưởng lão gia hỏa yêu thể diện này sao có thể trước mặt đám bộ hạ thừa nhận mình đã chịu khổ chứ.

Sảng khoái.

Cuối cùng cũng trả thù được.

Quả nhiên,Lộ Tây Pháp hung hăng trừng mắt nhìn ta,rồi tự đắc ý nói “Đây là chuyện đương nhiên,hỏa hệ ma pháp nhỏ nhoi sao có thể làm bổn vương bị thương,lần này không tính,sau này không được làm thế nữa a.”

Mọi thứ đúng như ta dự đoán,ta cuối cùng cũng thắng một trận.

Lạp Cáp Nhi Đặc đi tới trước mặt ta,hành quân lễ nói “Ma vương,thống lĩnh,

bên ta chết trận ba mươi bảy cận vệ binh sĩ,long kỵ binh cũng....cũng có năm người chết trận.”

Ta run mạnh,trong đầu tràn đầy nỗi bị thống cùng đau thương,long kỵ binh như huynh đệ thủ túc của ta,hôm nay lại tử trận đến năm người,nỗi đau khắc cốt khiến ta rơi lệ.

Lộ Tây Pháp vỗ vai ta,thở dài nói “Ngô Lai,đây là chiến tranh,có chiến tranh là có tử vong,cũng đại biểu cho sự sống mới.Người đừng quá thương tâm,thiên giới tổn thất ba vị 'Diệu Thiên Sử',bọn chúng còn thương tâm hơn bọn người.

Ta biết bản thân có chút lòng dạ đàn bà,thở dài ôm Á Dạ,Hạ Nông,Băng Thanh Ảnh ta nữ,ngấn đầu nhìn "Ác ma hắc nhật" ảm đạm trên trời cao.

Nhật quang như huyết a.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 40: Nhược Điểm Ngô Lai

Đám thiên sứ rút lui về doanh trại, bắt đầu giúp nhau chữa trị thương thế.

Tác Liên Đặc chữa trị xong vết thương của mình cười khổ “Ác ma đúng là ác ma, vì thắng lợi bất chấp thủ đoạn,hoà hệ cấm chú ‘Hoả Diễm thần chi nô ’ ngay cả Lộ Tây Pháp cũng bị cuốn vào ,thật ác độc mà”

Lạp Phi Nhĩ nói “Lần này chúng ta hoàn toàn thua trong tay thống lĩnh ‘Hắc ám long kỵ binh’, cho dù chúng ta không bại lộ hành tích không thể tập kích được Lộ Tây Pháp,nhưng bằng thực lực của chúng ta hoàn toàn có khả năng tiêu diệt được ‘Hắc ám Long kỵ binh’. Ai mà biết được lại bị thắng khốn ấy dùng ma pháp quái dị liên tục phá rối chúng ta khiến ta thua trong gang tấc.

Lâm Toa công chúa nói “Cả ta cũng đánh giá thấp gã. Á Dạ của Ma Giới đã nhận hẳn làm chủ nhân. Ta thấy trên trán Á Dạ có dấu hiệu ‘Tích huyết chi thể’”.

Mễ Gia Lạc nói “Có một việc ta vẫn luôn nghĩ không ra. Vì sao thống lĩnh của ‘Hắc ám Long kỵ binh’ lại tinh thông ma pháp hệ thánh quang, đến cả ‘Thái Dương chi kiếm’ cũng sử ra được? Còn nữa, đôi cánh quái dị của gã ta cũng chưa từng thấy. Hơn nữa ta cảm thấy khí tức trên người gã rất lạ quen thuộc. Ta biết điều này khó mà tin nổi nhưng thực sự là như vậy.”

Tác Liên Đặc nói “Đúng rồi, ta cũng có cảm giác này. Lúc giao thủ với hắn ta còn tưởng rằng tại ta quá miễn cảm”

Đúng lúc đó, một thiên sứ vào trong thần điện, hành lễ nói “ Khởi bẩm công chúa, chi vị đại nhân. ‘Quang Minh chiến thiên sứ’ bộ đội đã đến”

Lâm Toa công chúa ngồi nói “Quá tốt rồi, mau gọi bọn Lôi Khiết Lạp vào đây”

Thiên sứ lĩnh mệnh lùi ra, ‘Cáo tử thiên sứ’ Gia Bách Liệt nói “Ôi, bọn họ đã chậm một bước, bằng không cuộc tập kích đêm qua có họ chắc rằng kết cục đã không như vậy. Hoa La ba người bọn họ đều là cao thủ hàng đầu trong ‘Diệu thiên sứ’, không ngờ lại ra vậy . . .thật đáng tiếc”

Nhớ đến ba gã ‘Diệu thiên sứ’ chết trận đêm qua trong thần điện tức thì tỉnh lặng.

Ba bóng người như thiểm điện bay vào tận trong Thần điện, quỳ một gối xuống nói “Thống lĩnh ‘Quang Minh chiến thiên sứ’ Lôi Khiết Lạp, phó thống lĩnh Địch Lệ, Thiên Dã Cương tham kiến công chúa cùng các vị ‘Sĩ thiên sứ’ đại nhân”

Đây là ba thiên sứ bốn cánh ‘Diệu thiên sứ’. Đứng đầu là một mỹ nữ tóc ngắn thanh lệ tiêu sái, anh khí ngời ngời. Đứng bên cạnh là một mỹ nữ cũng tuyệt sắc không kém và một nam tử cao lớn tuấn tú, hào khí xung thiên.

Bọn họ chính là đội quân tinh nhuệ nhất của Thiên Giới --- chính là chánh phó thống lĩnh “Quang Minh chiến thiên sứ” Lôi Khiết Lạp, Địch Lệ và Thiên Dã Cương, đều là tinh anh trong số tinh anh

Lâm Toa công chúa ra hiệu cho họ đứng lên rồi nói “ Các người có bao nhiêu người đến đây?”

Lôi Khiết Lạp đáp “Toàn bộ một trăm hai mươi bảy thành viên của chiến thiên sứ đều đến chờ lệnh. Công chúa vội vã kêu chúng ta lại như vậy là vì nhiệm vụ đặc biệt gì? Vừa rồi ta thấy rất nhiều chiến sĩ đang trị thương, chiến đấu gian nan lắm sao?”

Bề ngoài Lôi Khiết Lạp như một mỹ nữ chừng hai mươi tuổi nhưng thực ra nàng là “lão bà” đã hơn vạn tuổi. thực lực của nàng có lẽ là đệ nhất nhân trong số “Diệu thiên sứ”, so với ‘Sĩ thiên sứ’ cũng không hơn kém nhiều. Lâm Toa công chúa cũng là do nàng nuôi dưỡng từ nhỏ đến lớn. Vì vậy khi nói chuyện ngoài việc tôn trọng của thuộc hạ đối với công chúa ra còn có sự từ ái của mẫu thân đối với nữ nhi.

Lâm Toa công chúa cười khổ “‘Hắc ám Long kị binh’ không biết từ đâu chui ra một tên thống lĩnh thập phần lợi hại, không chỉ bất ngờ tiêu diệt bọn ta, còn phá hỏng trận phản tiêu diệt của bọn ta, ngay cả Hoa La, Hạ Lạc Khắc chết trận. Tồn thất đó người nói có không nhỏ sao?”

Thân hình mỹ miều của Địch Lệ đứng cạnh Lôi Khiết Lạp run rẩy, gương mặt xinh đẹp tái xanh, lâm bầm như không tin “Hoa La chết rồi sao? Không . . . không thể nào”

Tác Liên Đặc nói “Địch Lệ, người không nên quá đau khổ. Chiến tử vốn là kết cục hoàn hảo nhất với người chiến sĩ”

Địch Lệ sau khi nghe tin bạn trai bỏ mạng đã bình tĩnh lại, nàng nghiêng rằng nghiêng lợi hỏi “Tác Liên Đặc đại nhân, kẻ nào, kẻ nào đã giết Hoa La?”

Tác Liên Đặc bất nhẫn nhìn vị thiên sứ xinh đẹp đang đau khổ vì mất tình nhân nói “là Lạp Cáp Nhĩ Đặc, lục chiến tướng ‘Hắc ám Long kị binh’ Lạp Cáp Nhĩ Đặc. Hoa La bị hắc ám một thương qua ngực, bị chân không xoáy tan thành bụi phấn”

“Tách” nền điện bằng đá trắng bị kính khí của Địch Lệ phát ra chấn nát, nàng quy xuống, nói rành mạch từng chữ “Công chúa, chư vị đại nhân, Địch Lệ muốn đánh, xin được mang quân đánh ‘Tất Hắc chi thành’, ta muốn đem Lạp Cáp Nhĩ Đặc bằm ra vụn miếng”

Lôi Khiết Lạp đưa tay nâng nàng dậy, Lâm Toa công chúa thở dài “An tâm đi Địch Lệ, ta sẽ cho nàng cơ hội báo thù. Bây giờ ‘Quang Minh chiến thiên sứ’ các người đến đây, ta phải bố trí thật tốt, không để đám ma tộc ấy quá ngông cuồng”

Gia Bách Liệt nói “Bên Lộ Tây Pháp giờ lại có thêm một cao thủ lai lịch bất minh, xem ra rất tinh thông binh pháp, cứ nhìn cuộc đột kích mới rồi cũng thấy. Đối đầu với địch thủ như vậy chúng ta vạn lần không được xem thường, cần có kế hoạch chu đáo”

Lạp Phi Nhĩ vẫn luôn trầm mặc chột lên tiếng “Có điểm này không biết các người có nhận ra. Tên thống lĩnh ‘Hắc ám Long kị sĩ’ ma lực rất mạnh, thậm chí vượt xa chúng ta. Nhưng ta chưa từng thấy hãn cận thân chiến đấu với ai, ngay cả thanh kiếm do Ma giới công chúa biến thành hãn cũng dùng như ma trượng. Ta từng một kiếm làm hãn bay lui, có vẻ như tránh chính điện giao phong với ta.”

Đôi mắt đẹp của công chúa Lâm Toa lóe sáng “Ý người là tên thống lĩnh kia chỉ là ma pháp sư thuần túy, không có chút năng lực cận chiến? có khả năng này sao? ma lực hãn mạnh như vậy mà”

Ma pháp sư nói chung vì tập trung nghiên cứu ma pháp nên kém phần rèn luyện thể chất, thân thể tổ chất đều rất tệ hại, đương nhiên là còn lâu mới là đối thủ của chiến sĩ. Còn thiên sứ với ác ma vì có sinh mệnh dài vô hạn, có đủ thời gian và tinh lực luyện tập cùng lúc ma pháp và vũ kỹ. Cho nên tuyệt đại đa số thiên sứ cũng như ác ma đều là ma vũ song tu. Đương nhiên cũng có ngoại lệ như Lạp Cáp Nhĩ Đặc chuyên tinh về Phong hệ di động ma pháp hay Hạ Nông “hoàn toàn ko học ma pháp”

Nhưng cũng chỉ có một số cao thủ chỉ tu luyện võ thuật, cái loại ma pháp sư như ta giống như tóc trên cái đầu trọc vậy, có một không hai.

Tác Liên Đặc vỗ tay nói “Nghe người nói ta cũng nhớ ra, trong trận chiến đêm đó thống lĩnh ‘Hắc ám Long kỵ binh’ đúng là chỉ luôn phóng thích ma pháp. Thêm nữa ta thấy Không chiến tướng của Long kỵ binh cùng một bạch y mỹ nữ ma lực không tẻ luôn hộ vệ đằng sau hẳn. Dù tình huống kịch liệt cũng không rời gã”

Lâm Toa công chúa nở nụ cười tuyệt mỹ “Vậy là đúng rồi, tên gia hỏa ấy chắc chắn chỉ là ma pháp sư thuần túy. Muốn đối phó loại pháp sư đó hoàn toàn không khó. Bất luận ma lực nó mạnh cỡ nào chỉ cần làm khiến hẳn không có cơ hội phóng thích ma pháp thì một thiên sứ bình thường cũng đủ đánh ngã hẳn được”

Mễ Gia Lạc mỉm cười “Cứ làm vậy chúng ta có thể gây tổn thất nặng nề cho Ma Giới, khiến chúng mất đi một viên đại tướng. Đi, chúng ta cần lên kế hoạch cẩn thận, tranh thủ một kích là thành công.

Nhược điểm của Ngô Lai cuối cùng cũng bị phát hiện. Cả một chiến dịch “Diệt ma hành động” nhắm vào gã chuận bị triển khai.

Nguy cơ lớn nhất đã giáng xuống.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 41: Phượng Hoàng Chi Ca

Đại nạn lâm đầu nhưng ta lại không biết chút gì chỉ tối ngày bầu bạn cùng tam vị mỹ nữ du ngoạn khắp nơi, lần trước tới ma giới trong lòng chỉ muốn tìm "Chuyển di chi môn" trở về, căn bản không có thời gian cùng tâm tình ngắm cảnh, đến hôm nay cuối cùng mới có cơ hội.

Ma giới trong mắt thế nhân là nơi cực kì đáng sợ thực tế lại thập phần mỹ lệ. Khắp nơi là vô số kì hoa dị thảo đẹp mắt chỉ có ở ma giới.

Bọn ta đứng chân trong biển hoa lớn, tam nữ trải thảm ra đất, bày lên các chủng mỹ thực, chuẩn bị một buổi cắm trại vui vẻ.

Ta tức thì hứng khởi, mang Lại Lại Trùng, Tra Tra Điều, Ngốc Qua, Lam Bì sáu tên gia hỏa từ triệu hoán trận ra, để bọn chúng chơi đùa náo loạn trong biển hoa (đương nhiên là trong hình dạng nhỏ)

Địa ngục hắc long như một con rắn nhỏ lạng lẽ trườn tới cạnh ta, đúng lúc Băng Thanh Ảnh đưa hoa quả cho ta thì phóng người lên nuốt chửng lấy.

Cái tên gia hỏa tham ăn này, chẳng có chút phong phạm vua của ma thú gì cả.

Ta cười vui vẻ nhìn bộ dạng Lại Lại Trùng thỏa mãn sau khi ăn, không ngờ năm tên gia hỏa tham ăn còn lại thấy lão đại thắng thế (Lại Lại Trùng lực lượng cùng đức hạnh tung hoành thiên hạ tự nhiên trở thành lão đại

trong số triệu hoán thú), không hện mà cùng xấp lại, tranh giành đồ ăn trên thảm.

Á Dạ cười nói “Chủ nhân à, Tra Tra Điều cùng Lại Lại Trùng có thể trở thành triệu hoán thú của người thật là hạnh phúc, đã không phải lao dịch phục vụ, còn tranh ăn cùng chủ nhân mình nữa chứ.”

Ta nhìn sáu tên “gia hỏa” vừa khả ái vừa phiền phức này, hồi tưởng lại chuyện xưa khi mới tới thánh ma đại lục, ta nhất thời hứng khởi, đem chuyện lần đầu gặp Tra Tra Điều rồi dùng "Hỏa diễm cầu" công kích ra kể.

Tam nữ tức thì cười rũ rượi, ngay cả Hạ Nông lạnh như sương cũng không ngoại lệ, mím cười như hoa nở, mỹ lệ cùng cực.

Băng Thanh Ảnh vượt bộ lông màu hồng của Tra Tra Điều, trầm tư chút nói “hỏa phượng hoàng là hỏa hệ thánh thú, hỏa hệ ma pháp không thể làm tổn thương nó, ngược lại còn gia tăng lực lượng. Lại, chàng có thể một lần thử dùng hỏa hệ cao cấp ma pháp trên người Tra Tra Điều xem hiệu quả thế nào? với năng lực của Tra Tra Điều, không chừng ngay cả 'Hỏa Diễm Thần Chi Nộ' cũng có thể chịu đựng được.

Á Dạ nghe vậy hưng phấn nói “đúng a, không chỉ Tra Tra Điều, còn có Dao Tử, Lại Lại Trùng đều có thể thông qua nguyên tố ma pháp gia trì trên người khiến lực lượng đại tăng. Chủ nhân, không chừng có hiệu quả kinh nhân nha.”

Ta hứng thú đại tăng, dùng tâm linh truyền lệnh cho Tra Tra Điều, Tra Tra Điều đang tranh dành đồ ăn cùng Dao Tử y lệnh bay lên không trung, trong không trung khôi phục lại hình dạng mỹ lệ hỏa phượng hoàng.

Nhìn Tra Tra Điều đang bay lượn trong không trung, ta bắt đầu ngưng tụ hỏa nguyên tố, xung quanh nhiệt độ điên cuồng tăng lên.

Băng Thanh Ảnh mở ra thủy hệ kết giới, đề phòng biến hoa xung quanh bị nhiệt thiêu cháy.

Ta nghĩ hỏa nguyên tố cũng đã ngưng tụ đủ, hú dài một tiếng đột nhiên ép hỏa nguyên tố ngưng tụ được thành một quang cầu nhỏ ném lên người Tra Tra Điều.

Trong chớp mắt, không trung xích mang đại thịnh, Tra Tra Điều toàn thân liệt hỏa hùng hực bốc cháy đột nhiên phát xuất một tràng dài du dương, hỏa diễm quanh thân mình bạo tăng gấp vài chục lần, trông như một con quái vật to hàng trăm mét.

Nhiệt độ tăng đột ngột, ngay cả kết giới của Băng Thanh Ảnh cũng không còn tác dụng, khu vực vài chục mét xung quanh tức thì bị thiêu cháy, ngay cả Á Dạ chư nữ cũng không thể chịu được nhiệt độ cao kinh người.

Theo mệnh lệnh của ta, Tra Tra Điều phát ra một tràng âm thanh cùng quãng lửa vô tận hướng tới một ngọn núi nhỏ cách vài chục dặm.

Sí mang lóa mắt, ta cảm thấy trước mắt như một phiến màu trắng, vội vàng nhắm mắt lại, tiếp đó cảm nhận từ mặt đất truyền đến một chấn động thanh thế hãi nhân.

Á Dạ, Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh tam nữ cũng như vậy.

Chấn động qua một đoạn thời gian dài rồi biến mất, ta mở hai mắt ra nhìn, chỉ thấy ngọn núi nhỏ biến mất, Tra Tra Điều cũng biến thành hình dạng nhỏ bé, từ ngọn núi nhỏ đã biến thành bình địa bay về.

Á Dạ kinh ngạc há to mồm, kinh thán nói “lực phá hoại quả kinh nhân, hắc ám hệ chung cực ma pháp 'Địa Ngục Hạo Kiếp' cũng chỉ đến như vậy, nhưng phạm vi uy lực còn lớn hơn bí 'Địa Ngục Hạo Kiếp'.”

Ta cũng bị uy lực quái chiêu này làm giật mình, truyền lệnh Tra Tra Điều bay về, ai ngờ vừa mới bay tới chỗ bọn ta đã gục đầu rơi xuống, bộ dạng chán nản mất hết tinh thần.

Băng Thanh Ảnh đi tới trước nâng đầu Tra Tra Điều nói “xem ra uy lực chiêu này dù cực mạnh, nhưng cũng làm Tra Tra Điều nguyên khí đại thương. Lại, chàng mau để nó nghỉ ngơi đi.

Ta cảm nhận ma lực cùng năng lượng trong thể nội của Tra Tra Điều đều tiêu hao hết, ngay cả năng lực tiếp thụ ma lực ta gia trì lên cũng không còn, vội vàng đưa trở về dị thứ nguyên không gian.

Xem ra phải mất một thời gian dài mới có thể khôi phục như lúc đầu.

Á Dạ cười nói “Chiêu ma pháp lợi hại như vậy cần phải có một tên gọi tương ứng chứ, gọi gì cho hay đây?”

Hạ Nông đột nhiên nói “Tra Tra Điều là hỏa phượng hoàng, tại lúc phát động công kích thì tiếng kêu dài nghe như một bài hát êm tai, ta nghĩ nên gọi là 'Hỏa Phượng Hoàng Chi Ca' đi.”

Á Dạ cùng Băng Thanh Ảnh đều đồng ý.

Ta giang tay ông Hạ Nông vào lòng, cười nói “Tiểu nông, nàng thật biết cách gọi, 'Hỏa Phượng Hoàng Chi Ca' thật hoành tráng, hay, tên gọi vừa hay vừa phù hợp, ta nghĩ Tra Tra Điều nhất định rất thích.

Băng Thanh Ảnh cũng “nhảy” vào lòng ta nói “Tra Tra Điều đã vậy, Lại Lại Trùng bọn họ đương nhiên cũng có thể. Lại, thế này thật quá tốt, có nên thử tiếp không?”

Ta nhìn đám Lại Lại Trùng đang ăn no uống no, cười nói “Thôi kết thúc, ta không muốn bọn họ như Tra Tra Điều, đợi khi nào cần thì nói sau.”

Á Dạ đang cười định nói gì,đột nhiên nhíu mày nói “Chủ nhân,tỉ muội,các người có nghe thấy tiếng gì không?”

Ta vội vàng cẩn thận lắng nghe,ấn ước như có tiếng sát phạt từ phương hướng "Tất hắc chi thành truyền tới.

Không hay,nhất định chiến sự lại phát sinh,cái đám thiên sứ đáng chết này,ngay cả chút thời gian nghỉ ngơi cũng không cho ta.Đáng ghét.

Ta vội vã triệu hồi năm thánh thú,ôm Hạ Nông Á Dạ cùng Băng Thanh Ảnh toàn tốc bay về "Tất hắc chi thành".

Ta lúc này không hề biết,một cái bẫy đã mở sẵn chỉ chờ ta tự đâm đầu vào.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 42: Bi Thương

Lần này, quân viễn chinh thần tộc không như đánh nhỏ náo loạn nhỏ như lần đầu tập trước, toàn lực triển khai đại binh đoàn công kích, không trung dưới đất vài vạn thiên sứ kết thành trận thế chính diện tiến công, thế như dời núi lấp biển.

“Hỏa thiên sứ” Mễ Già Lạc, “Quang nhan thiên sứ” Lạp Phi Nhĩ, “Quân thiên sứ” Tác Liên Đặc cùng “Cáo tử thiên sứ” Gia Bách Liệt tứ đại “Sĩ thiên sứ” đứng đầu các cánh quân, chinh tề tiến lui hỗ trợ nhau, Lâm Toa công chúa là chỉ huy chung, “Quang minh chiến thiên sứ” bộ đội trở thành thân binh hộ vệ xung quanh nàng ta.

Ma giới cũng bày xuất đại trận thế, đích thân Lộ Tây Pháp chỉ huy, “Tứ ma tướng” ngoại trừ “Diễm ma” Mị Lan lưu lại bên cạnh, ba người còn lại chia ra chỉ huy chiến sĩ cùng ma thú bộ đội, khí thế hung hăng, nhưng lại không có bóng ảnh của “Hắc ám long kỵ binh”.

Song phương triển khai trận chiến kịch liệt, thân chất thành núi máu chảy thành sông.

Ta mang Á Dạ tam nữ cực tốc phi tới, nhìn thảm cảnh trước mắt ta không tự chủ mà rét run (ta chưa từng nhìn qua quang cảnh hàng vạn người chém giết nhau như thế này, không khỏi có chút sợ hãi).

Đối mặt với chiến trận to lớn thế này, lực lượng một cá nhân dù mạnh mẽ đến thế nào cũng trở thành nhỏ nhoi, một cá nhân tuyệt đối không thể cải biến chiến cục.

Ta nhớ tới "Hỏa Phượng Hoàng chi ca" loại công kích phạm vi cực rộng này rất thích hợp với tình huống này, đáng tiếc Tra Tra Điều nguyên khí đại thương, căn bản không thể tái xuất.

Ý niệm lóe lên, ta một tay ngưng tụ thủy nguyên tố một tay triệu hoán thâm hải chi long Lam Bì, trong không trung tức thì thủy quang lóng lánh, lam sắc quang huy nhu hòa tràn ngập.

Á Dạ chưa nữ biết ta muốn làm gì, lặng lẽ đứng sau lưng quan sát.

Dù ta có ma lực vô hạn, nhưng muốn ngưng tụ một lượng lớn thủy nguyên tố cũng cần không ít thời gian, vừa mới được nửa đường thần tộc binh sĩ đã phát hiện ra, một đám thiên sứ lớn trực tiếp bay tới chỗ ta.

Băng Thanh Ảnh vội vàng ngưng tụ thủy nguyên tố giúp ta, tốc độ ta đã nhanh lại càng nhanh hơn, Á Dạ hộ vệ cạnh người ta, hắc ám năng lượng sẵn sàng chờ phát

Hạ Nông vậy "Phong chi dực" hướng tới đám thiên sứ ngênh chiến, "Ma quyền Chiến Giáp" đen tuyền trên người nổi bật giữa đám thiên sứ toàn thân trắng toát.

Lao vào đám thiên sứ, Hạ Nông như hổ giữa bầy dê, đám thiên sứ hạ cấp này sao có thể là đối thủ của nàng ta, tức thì thương vong nặng nề.

Lâm Toa công chúa đang chỉ huy đại quân chiến đấu cảm nhận một cỗ ma pháp ba động cường đại, quay đầu nhìn trên không trung nam tử sau lưng là hắc bạch song dực chìm trong một lam sắc quang cầu rộng hàng chục mét, cách hẳn không xa là một du long lam sắc.

Lôi Khiết Lạp bên cạnh nhìn thấy thế hỏi “Công chúa, đây là mục tiêu?”

Lâm Toa công chúa gật đầu nói “Là hãn, xem ra hãn đang chuẩn bị thủy hệ cao cấp ma pháp. Lôi Khiết Lạp, theo kế hoạch hành động, hôm nay chúng ta chắc chắn phải đạt được mục tiêu này.

Lôi Khiết Lạp đáp lời, mang theo Địch Lệ, Thiên Dã Cương hai người cùng thành viên "Quang minh chiến thiên sử" lặng lẽ xuất phát.

Lúc này, Á Dạ cũng đã gia nhập chiến trận, sử dụng hắc ám năng lượng hình thành một hắc sắc trường kiếm, vung cánh thể hiện kiếm thuật tinh xảo của mình.

Thủy nguyên tố cuối cùng cũng ngưng tụ xong, ta cao giọng nói “Tiểu dạ, tiểu nông, tránh mau.”

Thủy nguyên tố khổng lồ bị ta nén thành một tiểu quang cầu xạ lên người Lam Bì, tức thì một tiếng long ngâm rống lên, cùng lúc ta hô lớn "long chi nô" (vừa mới nghĩ ra cái tên này, rất ngẫu phải ko?), thâm hải chi long Lam Bì hóa thành một lam sắc cự long tựa như Lại Lại Trùng, rống lên một tiếng phóng tới trận địa quân viễn chinh thần tộc.

Mặc dù không biết ta dùng ma pháp gì, nhưng thần tộc chiến sĩ không hèn mà liên thủ mở ra các chủng loại phòng ngự kết giới, trong không trung hình thành tầng tầng lớp lớp quang mạc.

Lam Bì khí thế như chẻ tre xuyên qua vô số tầng kết giới, đám thiên sứ xung quanh liền bị đóng băng, rồi vỡ tan, chết không toàn thân.

Nhưng, sự liên thủ của vài vạn thiên sứ tuyệt đối không thể phá hủy, "Long chi nô" chỉ xuyên qua một phần mười kết giới năng lượng đã đại tổn, lam sắc quang huy tiêu tán dần, căn bản không thể gây hại cho chủ lực đám thiên sứ.

Thế cũng đã là quá đủ,ngay cả Lộ Tây Pháp hay vua thiên giới tự thân phóng ra "Địa ngục hạo kiếp", "Thái dương chi kiếm" những loại chung cực cấm chú,hiệu quả cũng chỉ được như vậy.

Một người bất luận mạnh đến thế nào cũng không thể chiến thắng vài vạn đại quân.

Năng lượng "Long chi nộ" cạn kiệt,ta vội mang Lam Bì nguyên khí đại thương trở về thứ nguyên không gian.

Một kích này đã tiêu diệt vài trăm thiên sứ,quan trọng nhất là khiến sĩ khí đám thiên sứ đại giảm, "Long chi nộ" thi triển uy lực khiến cho bọn họ sợ đến lạnh run.

Ta đối với kết quả rất hài lòng,vừa muốn triệu hoán một thánh thú khác công kích,hàng chục đạo sát khí thâm hàn đột nhiên khóa chặt trên người.

Ta trong lòng đại kinh,chỉ thấy vài chục thiên sứ khí thế hùng hực lặng lẽ đi tới phía dưới ta,như mũi tên bắn tới,đứng đầu là nhị nữ nhất nam tam vị "Diệu thiên sử".

Hạ Nông đại kinh thất sắc,cực tốc nghênh đón cùng hét lên “Chủ nhân,đi mau,bọn chúng là 'Quang Minh Chiến Thiên Sử' bộ đội."

Muốn chạy cũng không còn kịp,vài chục thiên sứ tốc độ hành động cực nhanh,không dưới "Hắc ám long kỵ binh",trong chớp mắt đã bao vây quanh ta,Hạ Nông chỉ kịp cản lại một nam "Diệu thiên sử".

Ta thầm cười lạnh,bọn chúng đại khái nghĩ ta thuần túy chỉ là ma pháp sư,muốn thừa cơ ta niệm chú văn tiến hành cận thân chiến đấu,hừm,bọn chúng không biết ta dùng ma pháp không cần niệm chú văn .

Hay tay đan lại,ta lạnh giọng hô "' trăm không liệt phong trận '."

Tức thì, vô số lưỡi đao chân không lấy ta làm trung tâm tực tốc bắn ra tứ phía, loại phong hệ ma pháp này rất thích hợp đối phó với bao vây, những lưỡi đao chân không đủ cắt địch nhân xung quanh thành thịt vụn.

Chuyện khiến ta không thể tin nổi diễn ra, đám thiên sứ không chút kinh hoảng vung trường kiếm trong tay, trường kiếm phát ra bạch mang nhu hòa, đao chân không đầy trời tức thì biến mất.

Là chuyện gì?

Á Dạ kinh hô “Phá ma kiếm? không ổn, chủ nhân chạy mau, phá ma kiếm có thể làm mọi ma pháp công kích tiêu tán.

Phá ma kiếm sở dĩ là một loại vũ khí cực kì trân quý bởi do các đại pháp sư pháp lực cực cao hao tổn nhiều năm liên tục gia trì "Phá ma chú" lên cực phẩm binh khí, cuối cùng dùng tiên huyết bản thân tế luyện thành.

Mọi công kích ma pháp hoặc phòng ngự kết giới tiếp xúc với phá ma kiếm liền hóa thành vô hình, nhưng loại phá ma kiếm không chỉ luyện chế cực kì khó khăn, thần binh lợi khí nguyên bản biến thành phá ma kiếm lại chỉ cần một áp lực nhỏ cũng vỡ tan, vì vậy rất hiếm thấy.

Loại kiếm này chuyên dùng để đối phó với ma pháp sư thuần túy, hơn nữa còn phải cẩn thận sử dụng, chỉ cần không chú ý là khiến thần binh trân quý vỡ thành từng mảnh.

Hôm nay để đối phó với ta, thần giới lại mang ra tới hơn mười thanh phá ma kiếm, xem ra quyết tâm trả một giá đắt để tiêu diệt ta.

Á Dạ cùng Hạ Nông bất chấp mọi thứ cố hộ vệ cho ta nhưng thế địch quá mạnh, chỉ thấy một nữ "Diệu thiên sứ" mái tóc ngắn dễ dàng vượt qua bọn họ, trong tay phải huyền hóa ra một thanh quang kiếm hướng tới ta.

Không nghĩ nhiều,ta vội dùng "Thứ nguyên nghịch chuyển" đưa Băng Thanh Ảnh tới nơi an toàn,vừa mới hoàn thành truyền tống,một cơn đau thắt truyền đến,quang kiếm của nữ "Diệu thiên sử" đã xuyên qua "Tâm chi khái giáp" đâm vào vai ta.

Chưa từng chịu qua sự thống khổ này đầu óc ta như trống rỗng,nữ thiên sử lạnh lùng húc đầu gối vào bụng dưới ta.

Nữ "Diệu thiên sử" tóc ngắn này là Lôi Khiết Lạp thống lĩnh của "Quang minh chiến thiên sử",nàng ta sau khi xuyên qua Á Dạ nhị nữ vốn tưởng một kiếm xuyên tâm giết chết ta,ngờ đâu "Tâm chi khái giáp" trên người ta vô cùng thần kì,một cỗ miên lực đẩy một kiếm xuyên tâm lên trên vai, giữ lại một mạng cho ta.

Tâm chi khái giáp hóa giải hơn nửa khí kinh,nhưng cũng đủ khiến người không có chút chân khí tu vi như ta toàn thân đau đớn chấn động,phảng phất ruột gan thắt lại từng đoạn.

Phá ma kiếm trong tay không thể dùng để chiến đấu,quang kiếm tay trái đã bị "Tâm chi khái giáp" giữ lấy không thể rút ra,Lôi Khiết Lạp vứt kiếm,quyền đầu như mưa “tắm rửa” cho ta.

Ta cảm giác mình như bao cát để luyện tập,vô lực phản kháng để vị "Diệu thiên sử" đánh đập,nếu không phải trên người là chung cực giáp trụ "Tâm chi khái giáp",bằng không chỉ một quyền cũng đủ lấy đi cái mạng nhỏ của ta.

Ý thức càng lúc càng mơ hồ,xem ra ngày tàn của ta đã đến,nhưng Ngô Lai ta là loại người nào,dù chết cũng phải kéo theo vài thằng bồi táng.

Ta liều mạng dùng thần ma song dực chặn công kích Lôi Khiết Lạp,thừa cơ toàn lực hấp nạp các chủng nguyên tố ma pháp,không quan tâm là thủy,hỏa,hay quang minh hắc ám gì đó.

Tức thì, quanh người ta thất thái dị quang lấp lóe trong suốt lưu chuyển, tình cảnh quý dị cùng cực.

Lôi Khiết Lạp kinh hô “Tự bạo? không tốt, chạy mau.”

Tự bạo là chiêu cuối cùng của ma pháp sư, tự thân nén ma lực cao độ, trong chớp mắt dẫn phát ma lực toàn thân nổ tung cùng địch nhân đồng quy ư tận.

Ngay cả một phổ thông ma pháp sư, tự bạo cũng đã sinh ra uy lực kinh nhân, hà huống ta loại siêu cấp đại pháp sư, không lạ khi Lôi Khiết Lạp lệnh cho bộ hạ toàn tống triệt thoái.

Chủ nhân(Lai), dừng.....

Tiếng Á Dạ cùng Hạ Nông truyền tới, bọn họ bất chấp tất cả hướng tới ta muốn ngăn cản.

Tự bạo một khi phát ra vô phương nghịch chuyển, ta liều mạng dùng điểm ma lực cuối cùng dùng "Thứ nguyên nghịch chuyển" đưa hai giai nhân ra chỗ khác, tiếp đó xung quanh ta biến thành sí nhiệt vô tận, trong lúc mông lung ta phảng phất như thấy Vũ y vung cánh bay tới chỗ ta.

Ai, nếu có thể lại được ôm cơ thể ấm áp của nàng, hôn lên đôi môi hồng của nàng thì tốt quá.

Quá đáng tiếc, thật quá đáng tiếc.....

Trên không trung kim sắc quang mang đột nhiên bạo phát, đường kính lên tới vài dặm, "Quang minh chiến thiên sử" thiên sứ hay thiên sứ bộ đội phổ thông ngoại trừ tốc độ nhanh nhất như Lôi Khiết Lạp, Địch Lệ, Thiên Dã Cương là ngoại lệ, mười thành viên "Quang minh chiến thiên sử" cùng hàng trăm thiên sứ đều bị kim mang nuốt vào trong, tức thì tan biến vô tung vô ảnh.

Đây là ánh sáng sinh mệnh của một siêu cấp đại ma pháp sư a.

Kim mang lóe lên một lúc rồi dần tiêu tán,mọi thứ đều chìm vào hư vô,người mới làm nên cảnh tượng ấy - -Ngô Lai,cũng đã biến mất.

Thần ma song phương hơn vạn đại quân đều cảm nhận ma pháp lực khổng lồ vừa nổ tung,tâm linh bọn họ tức thì chấn động,những tình cảm nuôi tiếc cùng yêu thương vô tận theo ma lực bạo phát truyền vào trong tâm linh bọn họ,là tình yêu cùng sự hối hận của Ngô Lai với nữ nhân mình.

Á Dạ,Hạ Nông,Băng Thanh Ảnh tam nữ gạt lệ bất chấp tất cả bay tới nơi Ngô Lai biến mất.

Trước bọn họ một bước,một đạo bạch mang thánh khiết cực tốc phi tới,bạch mang hiện ra một thân hình tuyệt mỹ thanh lệ,sau lưng là sáu cánh thánh khiết vô bì.

Thần quang thiên sử Vũ Y.

Gia Bách Liệt,Mễ Già Lặc nhìn thấy chiến hữu thất tung hơn vạn năm,tức vì vui mừng khôn xiết,không hện mà cùng dừng chiến đấu vung cánh bay tới.

Đột nhiên,Vũ Y ngẩng đầu phát ra tiếng hét bi thương,bi thương như đại hải vô cùng vô tận cùng cừ hận khắc cốt lan truyền tới tâm linh từng cá nhân.

Bốn vị "Sĩ thiên sử" đang bay tới dừng lại trong không trung,bởi những thiên sử căn bản không có loại cảm giác thâm trầm khiến người khác đau xót cùng cừ hận ấy,Mễ Già Lặc không nhịn được hô lên "Vũ Y,người sao vậy,chuyện gì đã xảy ra?"

Vũ Y vẫn đang ngẩng đầu bi thương,mái tóc dài kim sắc sau lưng tựa như có sinh mệnh chuyển động,tình cảnh quỷ dị.

Á Dạ tam nữ cũng đã bay tới,vừa mới tới gần đã bị một lực lượng vô hình chặn lại,không thể tiến thêm một phân.

Di biến kinh nhân phát sinh,mái tóc dài kim sắc như ánh dương quang trong chớp mắt biến thành ngân sắc như sương,sáu cánh trắng bạch màu sắc càng lúc càng âm đậm,tối dần rồi cuối cùng trở thành đen như mực.

Là màu cánh của đọa lạc thiên sứ.

Tất cả đều do tâm sinh ra,thiên sứ mỗi cá nhân đều có "Thiên sử chi tâm" thuần khiết vô bì,vì thế cánh của họ cũng trắng bạch như tuyết không nhiễm bụi trần,như Lộ Tây Pháp sở dĩ trở thành đọa lạc thiên sứ là bởi trong tim hắc ám năng lượng đã thay thế quang minh năng lượng .

Vũ Y mặc dù từ bỏ thân phận thiên sứ,nhưng nàng vẫn giữ "Thiên sử chi tâm" thánh khiết,vì thế không có chút biến chuyển gì.

Bây giờ,tử vong của Ngô Lai khiến Vũ y vị "Sĩ thiên sử" lần đầu nhận ra cừu hận,phẫn nộ cùng bi thương hô hạn khiến nàng ta không còn bảo trì "Thiên sử chi tâm",mái tóc kim sắc biến thành ngân sắc,đôi cánh trắng bạch biến thành hắc dực của đọa lạc thiên sứ.

Chỉ là,dị biến này do tâm linh tình cảm,không như Lộ Tây Pháp triệt để dùng hắc ám năng lượng triệt để thay thế quang minh năng lượng,vì thế dù ngoại hình cải biến,nhưng thuộc tính năng lượng vẫn như xưa không hề thay đổi.

Nhưng trong mắt mọi người,một đọa lạc thiên sứ sinh ra.

Tứ "Sĩ thiên sử" nhìn tận mắt hảo hữu một thời biến thành đọa lạc thiên sứ,không dám tin vào mắt mình.

Lộ Tây Pháp nhìn quang cảnh nơi xa,chỉ duy nhất hắc có thể lý giải sự biến hóa của Vũ Y,ngẩng đầu thở dài nói “Ngô Lai,tiểu tử người có thể

khiến 'Thần Quang Thiên Sử' vì người mà đi tới bước đường này, người dù chết cũng không có hối hận.”

Lực lượng ngăn cản đột nhiên biến mất, Á Dạ tam nữ bay tới cạnh Vũ Y, Băng Thanh Ảnh khóc nói “Vũ Y tử tử, tử sao tới ma giới? tử sao thành hình dạng này.....”

Trái tim đã chết bi ai nào còn tồn tại, Vũ Y trên khuôn mặt tuyệt mỹ lộ thần sắc bình tĩnh, dù trong ánh mắt lộ xuất bi ai, giọng nói bình thản vang lên “thân thể ta do năng lượng chủ nhân hình thành, bọn ta có được tâm linh cảm ứng không bị không gian hạn chế, ta cảm ứng chủ nhân gặp nguy, vì thế toàn lực tới đây, kết quả chậm một bước. Ta hận chính mình, hận bản thân sao không đi cùng hãn tới ma giới.....”

Á Dạ ánh mắt đột nhiên chuyển hướng tới Lôi Khiết Lạp, Địch Lệ nhị nữ ở không xa, lộ xuất cừu hận khắc cốt nói “là chúng, là bọn chúng bức tử chủ nhân.....”

Đôi môi hồng phun ra một khẩu tiên huyết, khuôn mặt tức thì trắng bệch, y phục sau lưng đột nhiên xé ra, ba cặp cánh đen tuyền xuất hiện, tựa như Vũ Y.

Á Dạ sử dụng chính là "Thiên Ma giải thể đại pháp", trong chớp mắt phát xuất toàn bộ tiềm lực bản thân, đạt tới cảnh giới "Sĩ thiên sử", đôi cánh bị năng lực "Nhận hóa" áp chế cũng vỡ ra.

Đương nhiên, hình dạng này chỉ là tạm thời, sau đó nguyên khí cũng đại thương, nhưng vì người yêu dấu, mọi chuyện đối với nàng ta đều không đáng nghĩ.

Trước nàng ta một bước, Vũ Y như thiểm điện bay tới chỗ Lôi Khiết Lạp cùng Địch Lệ, từ trong tay huyền hóa ra một quang kiếm lóa mắt, không chút chuyển biến như thân thể.

Dù chưa nhìn gặp qua, nhưng Lô Khiết Lạp vô cùng ngưỡng mộ vị "Thần quang thiên sử" tiền bối năm xưa thảo phạt ma vương, nào ngờ lần đầu gặp mặt tình hình lại như vậy, trong lòng đại kinh, vội huyễn xuất ra quang kiếm chặn công kích của Vũ Y.

Lô Khiết Lạp tuy là người đứng đầu trong "Diệu thiên sử", nhưng so với "Sĩ thiên sử" như Vũ Y còn một khoảng cách xa, song kiếm vừa chạm tức thì bị chấn bay.

Á Dạ cũng bay tới, một kích "Hắc ám oanh kích pháo" uy lực vượt xa khi xưa bắn thẳng tới Địch Lệ (phá ma kiếm trong tay Địch Lệ đã bị vụ tự bạo chấn vỡ).

Á Dạ thực lực lúc này tương đương "Sĩ thiên sử", Địch Lệ sao dám ngạnh đỡ, vội vung cánh phi thân tránh.

Lúc này, trên thân thể Hạ Nông cũng sản sinh dị biến, không phải như dùng "Thiên Ma giải thể đại pháp" kích phát tiềm lực, trong lúc cực độ bi thương cùng phẫn nộ, chân khí trong thể nội đã đột phá những kinh mạch trước kia chưa thông suốt, sau lưng phát sinh hắc sắc sí băng đặc trưng của ma tộc.

Đại khái do chân khí quá mạnh mẽ, đôi cánh từ năm mười bốn tuổi không thể xuất hiện, hiện nay trong lúc bi thương cực độ đã đã thông kinh mạch toàn thân, ngay cả sí băng cũng đột nhiên xuất hiện lại.

Những những chuyện này, nàng ta không hề biết.

Một tiểu bộ đội ma tộc hơn trăm người đột nhiên sát nhập chiến trường, nhân số tuy ít nhưng cực kì mạnh mẽ, như một mũi khoan khoan thẳng vào doanh trại sâu trong thần tộc đại quân.

Bọn họ tự nhiên là "Hắc ám long kỵ binh", từ lúc chiến tranh bắt đầu vốn ẩn nấp trong bóng tối chờ mệnh lệnh của thống lĩnh, nào ngờ thống lĩnh hi

sinh tráng liệt,đám thiết hán nhìn thấy bùng bùng nổi giận,Lạp Cáp Nhi Đặc cùng La Duy chỉ huy tiến nhập chiến trường,dù tử trận cũng phải vì thống lĩnh báo cừ.

Cái chết của Ngô Lai khiến thần ma song phương càng chiến đấu kịch liệt,toàn bộ binh lực hai bên tham gia huyết sát.

Lâm Toa công chúa lệnh cho "Quang minh chiến thiên sử" bộ đội đi trước chống lại "Hắc ám long kỵ binh",tự thân mình cũng ra trận,vung quang kiếm gia nhập chiến trường.

Bốn "Sĩ thiên sử" đâu thể nhìn Vũ Y cùng Á Dạ nhị nữ tiêu diệt bọn Lôi Khiết Lạp,bọn họ liền thay thế vị trí hai vị "Điều thiên sử" chặn Vũ Y cùng Á Dạ lại.

Mẽ Già Lạc nhìn Vũ Y nói “Vũ Y,bọn ta hơn vạn năm qua chưa gặp,người sao biến thành như thế này?người sao thể trở thành đọa lạc thiên sử như vậy.’

Vũ Y lạnh lùng nói “Ta không còn là thiên sử.Người ta yêu,người là chủ nhân của ta đã không trở lại,ta không thể tiếp tục lưu lại bộ dạng thuần khiết hư ảo.Bởi nếu ta không bị những thứ thuần khiết hư ảo ấy trói buộc,ta đã có thể tới ma giới cùng chàng,kết cục cũng không như vậy.Từ bây giờ trở đi,Vũ Y với 'Thần Quang Thiên Sử' lúc trước không còn quan hệ,ta chỉ thuộc về Ngô Lai,là 'Hắc Ám Thiên Sử' vì chàng mà sống.”

Quang minh năng lượng to lớn bắt đầu ngưng tụ trên người Vũ Y,nàng ta đã chặt đứt mọi liên hệ trước kia,bằng thân phận "Hắc ám thiên sử" mới bắt đầu phát động công kích.

Á Dạ lẳng lặng không nói một lời tay cầm hắc ám năng lượng kiến tấn công "Cáo tử thiên sử" Gia Bách Liệt,nàng ta tự biết hình thái cùng lực lượng hiện tại không duy trì lâu,chỉ thể trước khi lực lượng tiêu tán tốc chiến tốc thắng.

Nhưng, người đầu tiên tấn công bốn vị "Sĩ thiên sử" không phải bọn họ, là "Băng tuyết thánh nữ" băng thanh ảnh từ đầu không hề di động.

Ánh sáng lóe lên, một đợt sóng biển khổng lồ từ Băng Thanh Ảnh cuốn tới "Sĩ thiên sử", bên trong ẩn chứa vô số lực lượng hỗn loạn, ám kinh. Thanh thế ngất trời, chính là thủy hệ cao cấp ma pháp "Nộ hải kinh lan".

"Nộ hải kinh lan" uy lực cực mạnh, "Sĩ thiên sử" cũng không dám coi thường, vội mở ra kết giới phòng ngự, Á Dạ thừa cơ một kiếm xuyên qua kết giới phòng ngự của Gia Bách Liệt, sau lưng nàng, Hạ Nông đã ngưng tụ chân khí toàn thân chờ phát, trên người bao phủ bởi một đám mây kim sắc quang mang kì dị.

Uy lực của "Nộ hải kinh lan" qua lỗ hổng kết giới bị Á Dạ phá ra tràn vào, tức thì khiến Gia Bách Liệt lộn nhào trong không trung, tuy không bị thương nhưng tình cảnh cực kì thảm hại.

Hạ Nông vẫy cặp cánh hắc sắc bay truy tới người Gia Bách Liệt, hét lên một tiếng vung quyền đánh ra - - "Thiểm hoa liệt quang quyền".

Gia Bách Liệt nhìn kim sắc khí kì dị, tinh thần đại biến kinh hô nói
“”Thánh đấu khí”?”

Hắn không dám ngạnh tiếp "Thiểm hoa liệt quang quyền" của Hạ Nông, vội lướt người tránh khỏi.

“Cáo tử thiên sử” Gia Bách Liệt thực lực vượt quá xa Hạ Nông, dù bị loại tuyệt học như "Thiểm hoa liệt quang quyền" kích trúng chưa chắc đã bị thương, nhưng hắn vẫn tránh đòn, chỉ bởi hắn sợ chân khí kì dị trên người Hạ Nông - - "Thánh đấu khí".

“Thánh đấu khí” theo truyền thuyết là lực lượng có thể cùng thần ma tranh đấu, cũng là chung cực đấu khí vũ giả ngay cả trong mơ cũng cầu

đến,hủy thiên diệt địa không gì có thể cản nổi,nhưng cũng chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

“Sĩ thiên sử” hiểu nhiều biết rộng như "Cáo tử thiên sử" trong suốt thời gian dài đã từng một lần nhìn qua "Thánh đấu khí",người đó từ một thế giới kì dị không biết tên,tự xưng là "Võng lạc kỵ sĩ",là vũ giả chung cực đã khiêu chiến với vua của thiên giới.Mặc dù đã qua hơn vạn năm,nhưng uy lực kinh thiên động địa của "Thánh đấu khí" vẫn in sâu trong tâm tưởng Gia Bách Liệt .

Như bây giờ,nhìn trên người Hạ Nông loại kim sắc khí như quang mang không ngờ lại giống hệt như chung cực đấu khí - - "Thánh đấu khí".

Hạ Nông không biết trên người mình đã phát sinh loại biến hóa gì,chỉ thấy toàn thân chân khí bạo tăng không biết bao nhiêu lần,mỗi chiêu mỗi thức chân khí đều phát ra tiếng rít,so với trước đây khác biệt như trời với đất.

Thánh đấu khí thực tế không phải loại chân khí hình thái cố định,khi một cao thủ vũ giả chân khí tu vi đạt tới cảnh giới đỉnh phong,đột nhiên trải qua cực bi hoặc cực hỉ,lực lượng tâm linh thần bí kích động chân khí công nhập vào vài chục kinh mạch tu luyện giả không thể chạm tới,những kinh mạch thần bí này một khí được đả thông,chân khí lập tức sản sinh biến hóa,trở thành "Thánh đấu khí".

Nhưng khả năng này cũng gần như bằng không,ngay cả một cao thủ tuyệt đỉnh trải qua những tình cảm cực bi hay cực hỉ,cơ hội đạt tới Thánh đấu khí" kinh mạch cũng chỉ một phần vạn,nếu không cẩn thận lập tức tẩu hỏa nhập ma,vì thế trở thành tuyệt kĩ chỉ có trong truyền thuyết.

Tình cảm phu thê với Ngô Lai cùng bi thương khiến Hạ Nông trở thành vũ giả thứ hai sở hữu "Thánh đấu khí",nhưng nàng ta không hề ý thức điều này,chỉ bất chấp tất cả điên cuồng công kích Gia Bách Liệt.

Vũ Y cũng xuất thủ, nàng ta hiểu rất rõ đám "Sĩ thiên sử", thánh quang hệ ma pháp như một tấm lưới lớn hướng tới Lạp Phi Nhĩ cùng Mễ Già Lặc.

Á Dạ cùng Tác Liên Đặc triển khai trận chiến, quang minh cùng hắc ám kích trúng liên miêng bất tuyệt.

Lôi Khiết Lạp cùng Địch Lệ trở về chỉ huy "Quang minh chiến thiên sử" bộ đội đánh cùng Hắc ám long kỵ binh", hai bên hơn hai trăm người thương thiên nhập địa, chiến sĩ phổ thông căn bản không thể tiếp cận.

"Quang minh chiến thiên sử" cùng "Hắc ám long kỵ binh" đã qua hàng trăm trận chiến, đều chưa phân thắng bại, bây giờ "Hắc ám long kỵ binh" mang theo ý chí quyết tử phong cuồng công kích, đem lực lượng công kích siêu phàm phát huy đến cực hạn.

Ai binh tất thắng, đối mặt với "Hắc ám long kỵ binh" điên cuồng liều mạng, tinh nhuệ như "Quang minh chiến thiên sử" dần dần không trụ nổi, ngay cả thời gian chữa thương cũng không có.

Không tự chủ, bọn họ thối lui.

Địch Lệ tìm kiếm Lạp Cáp Nhi Đặc, nàng ta vốn muốn quyết một trận tử chiến trả thù cho Hoa La, không ngờ vị long kỵ binh lực chiến tướng lãnh khốc vô tình bỗng biến thành điên cuồng, không chú cố kỵ an nguy bản thân, thương mang như mưa bức nàng thối lui liên tục.

Lôi Khiết Lạp cũng không chặn nổi tuyệt thế mã nam tử - - long kỵ binh hải chiến tương la duy lúc này cũng như một cuồng chiến sĩ.

Trước "Hắc ám long kỵ binh" liều mạng công kích, đội hình "Quang minh chiến thiên sử" hoàn toàn bị phá vỡ.

Lúc này thiên sử bộ đội mất "Sĩ thiên sử" chỉ huy, Lâm Toa công chúa một mình sao thể đồng thời chỉ huy hơn mười vạn đại quân, ma tộc bộ đội

dưới sự chỉ huy của Lộ Tây Pháp cùng "Tứ ma tướng" công thế vượt trội, bọn họ càng lúc càng rơi vào thế yếu.

Lâm Toa công chúa chủ trì chiến cục, trong lòng biết đã tới lúc thối lui, thống lĩnh "Hắc ám long kỵ binh" đã bị tiêu diệt, trừ bỏ mối đại họa tâm đầu.

Nàng ta truyền lệnh lui quân.

Đám "Sĩ thiên sứ" thần tình phức tạp nhìn Vũ Y, phi thân rút lui.

Vũ Y, Á Dạ, Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh tứ nữ dù muốn tiếp tục đuổi theo báo thù, nhưng trận chiến cùng "Sĩ thiên sứ" vừa rồi đã tiêu hao toàn bộ lực lượng bọn họ, muốn truy cũng không còn lực.

Hắc sắc vũ dực sau lưng Á Dạ biến mất, từ không trung rơi thẳng xuống, Hạ Nông vội vã phi thân đón lấy, nhìn khuôn mặt Á Dạ trắng bệch, trên thân thể mồ hôi túa ra, ngay cả hô hấp cũng như có như không, cái chết không còn cách xa.

Đấy là di chứng của "Thiên Ma giải thể đại pháp".

Lộ Tây Pháp phi tới ôm bảo bối nữ nhi vào lòng, nhìn bộ dạng không còn chút sinh khí của Á Dạ, không khỏi thở dài.

Hạ Nông hỏi "Lộ Tây Pháp đại nhân, công chúa không sao chứ?"

Lộ Tây Pháp cười khổ nói "Tính mệnh thì không đáng ngại, nhưng tiểu nha đầu này lạm dụng 'Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp', nguyên khí đại thương, trong vòng nửa năm sợ không thể tỉnh lại. Không chiến tướng, không ngờ người lại có được 'Thánh Đấu Khí' loại chung cực đấu khí này, sau này người nhất định có thể trở thành tuyệt thế cường giả như ta cùng Ngô Lai.

Nước mắt như trân châu từ đôi mắt Hạ Nông rơi xuống, nước nở nói “Thánh Đẩu Khí’ gì chứ, tuyệt thế cường giả gì chứ, ta đâu cần những cái đó, chỉ cần chủ nhân trở về, chỉ cần hắn có thể trở về...”

Khuôn mặt bi thương Vũ Y đột nhiên lộ xuất vẻ cuồng hỉ nói “Cảm giác có rồi, ta cảm thấy rồi, chủ nhân vẫn sống, chàng thực sự vẫn sống.

Chúng nhân nghe thấy thế không khỏi vừa kinh vừa hỉ, Băng Thanh Ảnh lập tức nói “Vũ Y tí tí, người nói thực chứ? Lai vẫn còn sống, chàng ở đâu?”

Vũ Y gạt lệ quang trên nói “Vừa rồi tâm linh liên hệ cùng chủ nhân đích xác đã biến mất, kết quả ấy chỉ có tử vong mới gây ra. Nhưng tại một khắc trước, cảm giác quen thuộc ấy tới tâm linh ta, mặc dù có chút kì quái, nhưng ta dám khẳng định chủ nhân vẫn còn sống. Thân thể ta do năng lượng của chủ nhân tạo thành, loại cảm giác này không thể sai.

Băng Thanh Ảnh bần khoản nói “vậy chúng ta mau đi tìm chàng.”

Vũ Y lắc nhẹ đầu nói “cảm ứng của chủ nhân rất kì quái, như có như không, ta cũng không thể xác định vị trí của chàng, ngay cả hiện tại có phải ở ma giới hay không cũng không rõ.”

Hạ Nông nói “Vậy chúng ta giờ phải làm sao?”

Vũ Y mục quang thánh khiết đột nhiên biến thành lạnh lẽo, nhạt giọng nói “Đám thiên sứ kia dám hại chủ nhân, ép chàng phải tự bạo, khiến bọn ta không thể ở cạnh chàng. Cừu hận này, chúng ta nhất định phải báo, trước khi chủ nhân quay lại bọn ta thay chàng tiêu diệt địch nhân.

Hạ Nông cùng Băng Thanh Ảnh nhìn nhau, bọn họ cảm giác Vũ Y đã thay đổi, phảng phất như biến thành người khác, một nữ nhân vì người mình yêu mà sống, làm mọi chuyện vì hắn. Xem ra không chỉ ngoại diện trở thành đọa lạc thiên sứ, ngay cả tính cách cũng biến đổi.

Lộ Tây Pháp đối với biến đổi của Vũ Y thập phần cao hứng(nói thừa,có trợ thủ lợi hại như thế,không vui mới là quái đản),hắn nói “Tốt,nếu đã như vậy,ta giao 'Hắc Âm Long Kỵ Binh' giao cho người chỉ huy,với quan hệ của người cùng Ngô Lai,đám kiêu binh hẳn tướng ấy sẽ nghe lệnh người.

Hắn quay người nói với Băng Thanh Ảnh “đối với nhân loại mà nói,ma lực của người đã là rất lợi hại,nhưng so với thần tộc còn kém quá xa.Ảnh nhi,người có quan hệ cùng tiểu nữ ta,ta cũng có thể xưng hô với người như vậy,người nguyện ý lập khế ước bình đẳng cùng ta không?từ giờ về sau,nếu người cần,có thể tùy ý mượn ma lực Lộ Tây Pháp sử dụng.Người nguyện ý chứ?”

Không chút do dự,Băng Thanh Ảnh nói “Vì Ngô Lai ,vì đại thù phải báo,ta nguyện ý”.

Vũ Y,Hạ Nông,Băng Thanh Ảnh tam nữ ba bàn tay nắm lại làm một,ba trái tim cũng cùng chung nhịp đập.

Tỉ muội đồng tâm,chiến đấu vì tình,sau này khiến thần tộc nghe danh mà khiếp sợ.Trở thành "Hắc ám thiên sử", "Tuyệt đại đấu thần" cùng "Địa ngục thánh nữ"

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 1: Dong Binh Vô Danh

Ta là một dong binh, một người không có quá khứ, một dong binh không có ký ức, nửa năm trước, ta được Phất Lôi Đức đại thúc cứu lên từ trong một cái hố lớn. Từ khoảnh khắc ấy của ta, tên ta là --- Vô Danh.

Phất Lôi Đức đại thúc là một dong binh kỳ cựu, sau khi ta tỉnh lại phát hiện mình đã mất hết toàn bộ ký ức, lão lưu ta lại trong đoàn dong binh dưới quyền lão, trở thành một dong binh, và truyền thụ cho ta tất cả tri thức về lính đánh thuê cùng kỹ thuật sử dụng kiếm.

Nơi ta ở là một đoàn dong binh nhỏ, tổng cộng chỉ có năm mươi người, gọi là “binh đoàn hoa hồng”, tên gọi mặc dù có điểm không có gì đặc biệt, nhưng thật ra trên Thánh Ma Đại Lục lại rất nổi tiếng, điều này toàn bộ đều nhờ vào chánh phó đoàn trưởng của bọn ta.

Đoàn trưởng “binh đoàn hoa hồng” Ô Lan Na Toa là một trong thập đại mỹ nhân của Thánh Ma Đại Lục, danh hiệu là “Chiến địa mân cô” (chú thích mân cô :hoa hồng), từ nhỏ đã lớn lên trên chiến trường, bất luận kiếm thuật hay dụng binh đều là đệ nhất lưu, từng lĩnh suất thuộc hạ cứu con tin ra từ trong vòng vây của đội quân cả vạn người của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc, hiển nhiên là lợi hại.

Phó đoàn trưởng Oánh cũng là một trong mười đại mỹ nữ của Thánh Ma Đại Lục, nàng là một pháp sư triệu hoán ưu tú, có thể triệu hoán ra nhiều ma thú cấp độ cao, nếu không phải trong bảy đại ma pháp sư của Thánh Ma

Đại Lục cũng có một vị đại hiền giả Lâm Tạp tinh thông triệu hóa ma pháp, nàng nhất định có thể cùng Băng Thanh Ảnh, “Băng Tuyết thánh nữ” trong truyền thuyết, cũng trở thành một trong bảy vị đại ma pháp sư.

Ít nhất, có ta tin như vậy.

Có hai vị đoàn trưởng như thế, lại thêm lính đánh thuê dưới quyền đều là cao thủ tinh nhuệ, “binh đoàn hoa hồng” không muốn nổi tiếng cũng khó.

Nửa năm gần đây, Thánh Ma Đại Lục với hàng trăm năm hòa bình lại bị rơi vào chiến hỏa liên miên.

Người ta nói rằng nửa năm trước, thiên giới và ma giới phát sinh một trường kịch chiến, một đại nhân vật được tôn xưng là “Ma Thần Vương” của ma giới nổi lên, vì thế khiến tình hình cuộc chiến càng thêm khốc liệt, thậm chí lan đến cả Thánh Ma Đại Lục.

Hiện nay, các quốc gia và chủng tộc trên Thánh Ma Đại Lục phân thành hai phái: Ba Bồ Ni Tạp vương quốc, Lôi Nhân công quốc và Băng Tuyết vương quốc cùng Ma giới kết minh; Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc và thú nhân tộc thì cùng Thiên giới đứng về một bên, theo đó tinh linh tộc xưa nay đoàn kết, hòa bình cũng phân thành hai phía, thủy tinh linh, phong tinh linh và lôi tinh linh đứng về phía Ma giới, hỏa tinh linh cùng thổ tinh linh đứng về phía Thiên giới.

Song phương công thành chiếm đất lẫn nhau, chinh chiến không ngừng, tình hình này đối với lính đánh thuê bọn ta đương nhiên không thể tốt hơn được, ít nhất không cần phải lo lắng bị thất nghiệp.

Bất quá, trong lòng ta luôn có một nghi vấn: Vì sao lại có nhiều quốc gia, thậm chí cũng chừng ấy tinh linh tộc đứng về phía Ma giới đại biểu cho tà ác?

Nhưng không ai có thể trả lời vấn đề này, dù sao đi nữa, đối với lính đánh thuê bọn ta mà nói càng loạn càng tốt, chỉ có như thế mới có đất dụng võ cho bọn ta.

Ta nhìn chiếc nhẫn màu đen trên ngón tay trở của bàn tay trái, lại sờ sờ vào giữa ngực, trong đó có mang một chiếc vòng nhỏ đen tuyền, hai món trang sức dường như không hề có giá trị này là khi Phất Lôi Đức đại thúc thấy ta, trên người ta chỉ có hai thứ này, khả năng cùng với thân phận của ta có quan hệ (mang trang sức không có chút giá trị nào như thế này, thấy được ta trước kia nhất định vô cùng khổ, khôi phục ký ức hay không cũng chẳng quan hệ gì).

“Vô Danh,ra đây,ra đây mau...”

Giọng nói thô hào của Phất Lôi Đức đại thúc từ ngoài trường truyền vào, ta vội vàng ngừng mơ tưởng viễn vông, chui ra khỏi cái lều nhỏ.

Chỉ thấy Phất Lôi Đức đại thúc thân hình vạm vỡ, trong tay nâng một thanh trường kiếm có chuôi toàn một màu đen, dài và hẹp, thấy ta đi ra, lão lầm bầm: “Vô Danh, thanh kiếm bằng thép đen người cần đã được rèn xong. Ta thật không hiểu nổi người, người cơ thể cường tráng như vậy, sử dụng đại kiếm mới là thích hợp nhất, nhưng người lại cứ khăng khăng đòi cái thứ kiếm mũi hẹp cổ quái này, lại còn dùng thép đen chế tạo, cái chuôi kiếm này cũng tốn nửa năm lương bổng của người đấy à!”

Ta chẳng chú ý đến những lời huyền thuyên của Phất Lôi Đức đại thúc, hớn hở đón lấy chuôi kiếm đen, hẹp và nhọn từ tay lão mà vuốt ve.

Không hiểu vì sao, trong cuộc sống lính đánh thuê nửa năm này, ta sử dụng rất nhiều loại binh khí, nhưng đều không thuận tay, trong tâm trí ta luôn hiện lên hình ảnh một thanh quái kiếm với cái chuôi dài hẹp đen tuyền, vì thế, vài ngày trước, ta đã chiếu theo hình tượng trong não vẽ ra đồ hình, lại mang toàn bộ những gì kiếm được bằng mồ hôi nước mắt trong nửa năm

giao cho Phất Lôi Đức đại thúc, nài nỉ lão thay ta đến lò rèn xin thợ rèn dùng thép đen (các kim loại toàn một màu đen độ cứng gấp ba lần thép thông thường, vô cùng quý giá), rèn cho ta một thanh.

Cầm thanh kiếm bằng thép đen vuốt ve một hồi, ta không nhìn nổi vung kiếm, sử dụng kiếm thuật Phất Lôi Đức đại thúc đã dạy cho ta, chỉ thấy khí kiếm hợp nhất, vô cùng sáng khoái thuận tay.

Một âm thanh dị thường đột nhiên từ sau lưng truyền lại, ta đang đắm chìm trong kiếm thuật đâm ra một kiếm phản thủ theo bản năng, chỉ nghe một tiếng kêu nhỏ trong tréo phát ra, thanh kiếm bằng thép đen đâm ra nhanh như gió đã bị hai ngón tay nhỏ nhắn, mềm mại đưa ra kẹp lại.

Ta trong lòng rất kinh ngạc, chuyển thân nhìn lại thấy một vị tuyệt sắc mỹ nữ, mỹ lệ kiều diễm tuyệt luân, lại mang vài phần khí chất cao quý cõi mở như hoa hồng đang đứng sau lưng ta, kiếm của ta chính là bị ngón tay ngọc ngà ở bàn tay phải nàng kẹp chặt.

Nàng chính là "Chiến địa môn cô" Ô Lan Na Toa đoàn trưởng "binh đoàn hoa hồng", cũng là người mà ta luôn thầm yêu trộm nhớ.

Ô Lan Na Toa cười nhẹ, nói: "Vô Danh, hình dạng thanh kiếm kia của người thật kỳ quái, có thể đưa ta xem một chút không?"

Ta vội vàng mở bàn tay đang nắm chặt chuôi kiếm ra, Ô Lan Na Toa vuốt ve thanh kiếm bằng thép đen một hồi, nói: "Quả là một thanh kiếm có hình dạng độc nhất vô nhị, nó từ đâu ra vậy?"

Phất Lôi Đức đại thúc ngắt lời, nói: "Là Vô Danh vẽ ra bản thiết kế, rồi yêu cầu ta tìm thợ rèn chế tạo, lại còn đặc biệt dặn dò nhất định phải dùng thép đen, kết quả là cái thanh kiếm quái dị này tiêu tốn của hắn nửa năm lương bổng."

Ô Lan Na Toa thoáng nhìn ta sững sờ, nói: “Vô Danh, thật sự nhìn không ra, người không ngờ lại còn biết thiết kế binh khí, nói không chừng, có lẽ trước đây người là một người thợ rèn kiếm cũng nên.”

Ta gãi gãi đầu, nói: “Ta cũng không biết có chuyện gì nữa, một hình ảnh một cái chuôi kiếm đen, hẹp và nhọn luôn xuất hiện trong tâm trí ta, dường như chỉ có nó mới là binh khí đáng để ta sử dụng, vì thế ta mới vẽ ra và nhờ Phất Lô Đức đại thúc tìm thợ chế tạo.”

Ô Lan Na Toa vung kiếm múa vài đường, mỗi một chiêu một thức đều vô cùng u nhã mỹ lệ, mà lại đầy sát khí lạnh lùng, không khỏi khiến ta và Phất Lô Đức đại thúc nhìn ngây ngốc không rời ra được.

Giữ kiếm thu thế, Ô Lan Na Toa nói: “Hảo kiếm, Vô Danh, thiết kế của người cũng thật sự rất tốt. Đúng rồi, thanh kiếm độc nhất vô nhị này nên lấy một cái tên thật xứng với nó, người đã chọn cho nó tên nào chưa?”

Không suy nghĩ, ta buột miệng nói: “‘Á Dạ’, ta gọi nó là ‘Á Dạ’”.

Lời vừa ra khỏi miệng, ta lập tức đứng chết lặng, thật sự không hiểu vì sao lại đột nhiên nảy ra ý nghĩ đó, chọn cho thanh kiếm bằng thép đen này một cái tên như vậy.

Ô Lan Na Toa khẽ cau đôi mày liễu, nói: “‘Á Dạ?’ Nghe giống một cái tên của con người hơn. Được rồi, dù sao kiếm này do người thiết kế, gọi thế nào cũng là quyền của người.”

Nàng cầm Á Dạ kiếm trả lại cho ta, lại lấy từ trước ngực ra một túi vàng đưa cho Phất Lô Đức đại thúc, nói: “Á Dạ kiếm của Vô Danh thiết kế ta rất thích, người hãy đi tìm người thợ rèn ấy, y theo hình dạng cũ, chế tạo cho ta một cái thanh kiếm, chúng ta vẫn còn lưu lại đây vài ngày nữa, phải tranh thủ cho kịp thời gian.”

Hả? Trong lòng ta đang cảm thấy kỳ quái, Phất Lô Đức đại thúc đã đáp lời: “Vâng”, cầm vàng đi tìm thợ rèn.

Ô Lan Na Toa nhìn ta cười, nói: “Vô Danh, kiếm pháp của ngươi là Phất Lô Đức dạy ngươi phải không? Kiếm thuật của hãn đờn giản, trực tiếp, dùng lực khắc địch, trên chiến trường vô cùng uy lực, nhưng tuyệt không phải kiếm thuật tinh tế gì, cũng không thích hợp với Á Dạ kiếm ngươi thiết kế, chi bằng ta dạy ngươi một bộ kiếm thuật. ”

Ta tức thì đại hỉ, thân thể ta cực kỳ cường tráng, học thứ kiếm thuật thực chiến của Phất Lô Đức đại thúc vô cùng dễ dàng, nửa năm nay ta và lão dựa vào nhau mà tồn tại trên chiến trường, nhưng ta luôn cảm thấy lão không còn cách nào phát triển được nữa, bất luận ta tu luyện khắc khổ như thế nào chẳng nữa, cũng rất khó tiến tiếp lên được một bước.

Kiếm thuật của Ô Lan Na Toa là kiếm thuật thượng thừa chân chính, lại giống như một môn nghệ thuật, lúc trên chiến trường nàng tư thế u nhã tuyệt mỹ, hoàn toàn không vương chút sát khí, nhưng lại luôn luôn không có ai địch được nàng ba hiệp.

Hôm nay, nàng lại tự mình muốn truyền thụ kiếm thuật cho ta, ta tự nhiên vui mừng đến phát cuồng lên.

Ô Lan Na Toa nói: “Hôm nay chúng ta mới hoàn thành nhiệm vụ, sẽ ở lại đây để nghỉ ngơi khoảng bảy tám ngày, ngươi mỗi tối hãy đến khu rừng rậm rạp phía ngoài chỗ cắm trại, trong đó có một khoảng đất trống, ta sẽ chờ ngươi ở đó.”

Nói xong, nàng nhìn ta cười duyên dáng, cơ thể mềm mại chuyển mình rời đi.

A, thật là quá tốt, thật cứ như là trong một giấc mộng vậy.

Ta vô cùng hưng phấn, hôn lên thanh kiếm Á Dạ vài cái, nhờ nó ta mới có vận may này.

Trong thời gian không có nhiệm vụ, sinh hoạt của lính đánh thuê cực kỳ tự do, muốn làm gì cũng được, trong doanh trại không có một người nào, dường như cũng có vài phần hoang vắng.

Khó khăn lắm mới chịu đựng đến lúc bóng tối buông xuống, sau khi vội vàng ăn cho xong bữa tối, ta lập tức đi thẳng ra ngoài doanh, nhắm hướng khu rừng bên ngoài doanh trại mà chạy, tránh để Phất Lô Đức đại thúc nghi ngờ.

Trong rừng tối đen vô cùng yên tĩnh, thỉnh thoảng lại vang lên tiếng côn trùng kêu, ta đến khoảng đất trống trong rừng, tuyệt không thấy hình ảnh xinh đẹp của Ô Lan Na Toa đâu cả (vớ vẩn, trời chỉ vừa mới tối, Ô Lan Na Toa đến được mới là lạ).

Lặng lẽ ngồi xuống dưới gốc một cây đại thụ, ta thật sự cảm thấy buồn chán, bèn trèo lên cây tìm một nhánh to dày nằm xuống, ôm Á Dạ kiếm trong tay, thoải mái nhắm mắt lại.

Vô tình, ta ngủ thiếp đi, nhưng lúc ta tỉnh lại chỉ thấy mặt trăng đã lên đến giữa bầu trời đêm, dường như đã là nửa đêm.

Ta nóng lòng, vội vàng cố gắng ngồi dậy, không dè đúng lúc ấy, cành cây lại “rắc rắc” gãy đôi, ta lập tức đầu dưới chân trên rơi xuống.

Ngay lúc ta sắp phải chịu một cơn đau cực độ, một cỗ lực đạo nhu hòa đột nhiên nâng lấy ta, giúp ta tiếp đất bình an.

Chỉ thấy Ô Lan Na Toa xinh đẹp như tiên giáng trần, miệng nở một nụ cười tuyệt mỹ đứng ngay trước mặt ta, nàng mặc trên người một bộ giáp nhẹ màu hồng, bên trong là trang phục màu tím, mỹ lệ tuyệt luân mà lại ẩn chứa nét hoang dã, khiến ta nhất thời không làm sao rời mắt đi được.

Ô Lan Na Toa liền thu lại nụ cười trên gương mặt kiêu diễm, lộ vẻ giận nói: “Vô Danh, người đang nhìn cái gì thế hả?”

Cơ thể ta nhất thời chấn động, cười ngượng ngùng một tiếng, nói: “Đoàn trưởng, ta xin lỗi, đã khiến người phải chờ lâu, ta cũng không biết sao lại ngủ quên trên cây như thế nữa.”

Ô Lan Na Toa nói: “Người không cần phải xin lỗi, ta cũng chỉ mới đến thôi, thấy người ngủ trên cây cũng không muốn quấy nhiễu người. Được rồi, người nên bắt đầu học thôi!”

Lòng ta biết nàng không nói thật, vì trên bộ giáp hồng của nàng thấm đầy những giọt sương đêm, rõ ràng là đã ở đây chờ một thời gian rất lâu, trong lòng ta cảm thấy vô cùng hối lỗi, chân thành nói: “Đoàn trưởng, đa tạ người, ta sẽ tập trung học tập, quyết không phụ lại sự công nhận của người.”

Ô Lan Na Toa lộ xuất thần tình tán thưởng, nói: “Người theo Phất Lôi Đức tuy không học được kiếm thuật thượng thừa, nhưng những kỹ năng cơ bản lại vô cùng vững chắc, điều đó với việc học tập kiếm thuật thượng thừa là không thể thiếu được. Luyện kiếm đầu tiên là luyện khí, khí là nền tảng của kiếm thuật, tối nay ta trước nhất dạy người một bộ tâm pháp luyện khí cơ bản, nó sẽ giúp người có được căn cơ vững vàng.”

Ta đương nhiên biết luyện khí mới là tinh túy của võ học, nhưng công pháp luyện khí vốn cực kỳ trân quý, một dong binh bình thường như ta nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

Vui mừng hơn cả mong ước, ta nói: “Thật vậy sao? Tuyệt vời quá, đa tạ người, đoàn trưởng.”

Ô Lan Na Toa cười nhẹ, đi đến trước mặt ta, bắt đầu hướng về phía ta giảng giải vị trí các kinh mạch trên người, truyền thụ cho ta công pháp luyện khí sơ bộ.

Nàng thường xuyên đưa ngọc thủ ra điểm trên những chỗ kinh mạch trên người ta để giảng giải, từng đợt u hương mê người cứ phả thẳng vào mũi ta, ta nhất thời tâm thần bấn loạn vô cùng, thập phần kích động.

Ô Lan Na Toa dường như biết được trong đầu ta đang nghĩ những gì, nhìn ta..., nói “Không được mơ mộng viễn vông, tập trung nghe ta giảng giải đây, coi chừng tẩu hỏa nhập ma!”

Ta cười xấu hổ, vội cố gắng tự trấn định trái tim đang nhảy nhót điên cuồng xuống, y theo hướng dẫn của Ô Lan Na Toa, bắt đầu ngưng tụ nội lực tầng thứ nhất, dần dần hình thành một sợi chân khí yếu ớt như sợi tóc, thuận theo kinh mạch lưu động khắp nơi.

Mọi thứ đều vô cùng thuận lợi, đúng như tình hình Ô Lan Na Toa đã nói, nhưng ta ẩn ước cảm thấy ngoại trừ cỗ chân khí yếu ớt mới sinh ra đó, dường như còn có một loại năng lượng tiềm phục bên trong vô cùng quái dị, hơn nữa loại năng lượng này khiến ta không thể nào xác định nông sâu, chỉ biết năng lượng quái dị đó căn bản không chịu sự khống chế của ý chí của ta, tự thành nhất thể, phảng phất cùng ta không có quan hệ gì cả.

Ta vốn muốn đem cảm giác quái dị đó nói lại với Ô Lan Na Toa, nhưng lại sợ bị coi là đã ngốc còn hỏi nhiều, do dự một lúc, do dự một lúc bèn từ bỏ ý nghĩ đó, hoặc giả ta đã quá mẫn cảm thôi.

Giây lát sau, chân khí yếu ớt mới sinh ra trong cơ thể ta, sau khi đã vận hành một vòng trong kinh mạch toàn thân, quay trở về đan điền, ta mở hai mắt đang nhắm chặt, chỉ thấy thần thanh khí sáng, tinh thần vô cùng thoải mái.

Ô Lan Na Toa ngạc nhiên nói: “Vô Danh, người thật sự khiến ta kinh ngạc, không thể ngờ người thực hiện bước thứ nhất của việc luyện khí dễ dàng như thế, lần đầu ta đã phải mất thời gian gần một ngày mới hoàn thành tầng thứ nhất tuần hoàn chân khí.”

Nàng ngẩng đầu nhìn mặt trăng giữa trời một lúc, nói: “Thời gian cũng không còn sớm nữa, người quay về nghỉ ngơi trước đi, ngày mai ban ngày tu luyện cho tốt bộ công pháp luyện khí này, tối đến thì lại đến đây, ta sẽ dạy người một vài khởi thủ thức của kiếm thuật.”

Trong lòng ta vô cùng hưng phấn, không biết can đảm từ đâu ra đột nhiên nắm lấy bàn tay mảnh dẻ mềm mịn như nhung của nàng, nói: “Đoàn trưởng, đa tạ người.”

Lời vừa nói xong, ta lập tức chuyển thân phóng ra ngoài, cảm giác ấm áp mềm mại vẫn còn lưu lại trong tay ta thật lâu, hi hi, ta quyết định sau này cũng không rửa tay nữa.

Ô Lan Na Toa không nghĩ rằng Vô Danh sẽ làm một việc như thế, nhất thời không khỏi nao nao trong lòng, mãi đến khi Vô Danh biến mất khỏi tầm nhìn mới kịp phản ứng, nấn nhẹ bàn tay bị nắm một hồi, khóe môi anh đào nở một nụ cười mỉ mỉ.

Từ nửa năm trước khi Vô Danh được Phất Lôi Đức cứu, lần đầu tiên nàng nhìn thấy nam tử mất đi tất cả ký ức ấy, trái tim trong trắng của nàng hơn mười năm nay không hề động tâm với bất kỳ nam nhân nào, lúc đó lại cảm thấy chấn động, cảm giác khác lạ vừa kinh vừa hi ấy khiến nàng quyết định tiếp tục lưu hẩn lại trong đoàn dong binh.

“Binh đoàn hoa hồng” tuy chỉ có năm mươi người, nhưng người người đều thân hoài tuyệt kỹ, không phải là chiến sĩ siêu việt cũng là ma pháp sư cao minh, nếu không phải trong tim Ô Lan Na Toa đối với Vô Danh nảy sinh cảm giác khác lạ, làm sao nàng có thể lưu lại một người vô năng không có quá khứ, cũng không có một chút bản lĩnh nào như thế.

Nửa năm gần đây, nhất cử nhất động của Vô Danh nàng đều âm thầm lưu tâm, mỗi lần có nhiệm vụ đều luôn khiến hẩn tránh xa nguy hiểm nhiều

nhất có thể, nếu không Vô Danh bằng vào vài miếng công phu mèo quào đã chết từ lâu rồi.

Mãi tới gần đây, nàng thấy Vô Danh theo Phất Lôi Đức luyện xong những kỹ năng cơ bản của kiếm thuật, mới quyết định chính thức truyền thụ cho hẳn công pháp luyện khí cùng kiếm thuật thượng thừa.

Bất quá, đối với việc vì sao cần phải quan tâm Vô Danh như thế, chính bản thân nàng cũng không thật sự minh bạch.

Nhưng thật sự tốc độ luyện khí của Vô Danh đã khiến nàng vô cùng kinh ngạc, nàng luôn được xem là võ học kỳ tài, lúc ở tầng thứ nhất luyện khí ấy cũng tốn hết hơn nửa ngày trời mới hoàn thành vòng thứ nhất, nhưng Vô Danh lại chỉ cần dùng vài khắc, thật sự là quá sức nhanh.

Trầm tư giây lát, thật sự không nghĩ ra chút manh mối nào, Ô Lan Na Toa bèn rời khỏi.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 2: Chiến Quyết

Ta quay lại doanh trại, rón rén đi về lều.

Phất Lôi Đức đại thúc sớm đã ngủ ngon lành trong trướng, đối với việc trở về của ta không hề hay biết, chẳng có chút phong phạm của một “Cuồng chiến sĩ” khiến địch nhân khiếp đảm trên chiến trường (Phất Lôi Đức đại thúc là hậu duệ của tộc “Cuồng chiến sĩ”, một khi cuồng tính đại phát, tiến nhập trạng thái “Bạo Tẩu”, liền trở nên vô cùng mạnh mẽ, hung tợn, không biết sợ chết là gì, là đối thủ khiến người ta đau đầu nhất trên chiến trường.)

Ta nằm thẳng cẳng trên giường, nhưng thủy chung vẫn không cách nào vỗ về được giấc ngủ, hôm nay sự tình phát sinh thật là khiến người ta quá hưng phấn, hơn nữa vừa mới luyện khí càng khiến tinh thần ta sung mãn, khiến ta không sao ngủ được.

Chỉ còn một lúc nữa là trời sáng, ta đuổi người vờn vai bò ra trên giường, chợt nhớ lại lời dặn dò của Ô Lan Na Toa, vì thế liền ngồi trên giường chiếu theo công pháp luyện khí được học hôm qua mà luyện tập.

Chân khí yếu ớt trong kinh mạch trong cơ thể ta bắt đầu tuần hoàn, một vòng lại một vòng, ta cũng không biết tuần hoàn bao nhiêu lần, chỉ biết toàn tâm toàn ý thúc đẩy chân khí vận động, cho đến khi sản sinh cảm giác choáng váng, chân khí vận hành cũng vô cùng trì trệ mới dừng lại, vì theo lời Ô Lan Na Toa, xuất hiện hiện tượng này chính là biểu thị cho thấy cơ

thể đối với khả năng dung nạp chân khí đã đến cực hạn, nếu lại tiếp tục luyện lúc này thì rất dễ bị tẩu hỏa nhập ma.

Ngay khi ta vừa mở mắt ra đã thấy khuôn mặt to lớn của Phất Lôی Đức đại thúc đang ở trước mặt ba phân, khiến ta sợ nhảy dựng lên, vội nói “Đại thúc, lão đang làm gì đấy?”

Phất Lôی Đức đại thúc vừa kinh vừa hỉ, nói: “Vô Danh, không ngờ người lại học được luyện khí, chuyện này thật sự quá tốt, là ai dạy người thế hả?”

Ta hơi do dự, cảm thấy không nên giữ bí mật trước mặt Phất Lôی Đức đại thúc, ân nhân cứu mạng ta, lại còn đối xử với ta như đứa cháu thương yêu nhất, bèn nói: “Là đoàn trưởng Ô Lan Na Toa truyền thụ cho ta. Đại thúc, người đừng có đem nói lại với người khác a.”

“Là đoàn trưởng?”

Phất Lôی Đức đại thúc thoát tiên vô cùng kinh ngạc, nhưng lập tức dường như lại minh bạch điều gì đó, dùng một thứ ánh nhìn vô cùng quái dị xét đoán ta, nhìn thế ta cảm thấy lúng túng.

Ta nhảy xuống giường chạy ra khỏi lều, mới phát hiện thời gian không ngờ đã quá ngộ, không thể tưởng được một lần luyện khí lại tốn thời gian dài như vậy, tính theo tốc độ tuần hoàn, ta chỉ dùng vài khắc đã có thể tiến hành xong một lần, vậy ít nhất ta đã tuần hoàn vài chục lần, chính ta cũng không hiểu vì sao lại như thế này.

Một vài chiến hữu dong binh trong đoàn đang tản bộ trong doanh trại, thấy ta đi ra, một đại hán khoảng ba mươi tuổi, vóc dáng đặc biệt cao lớn khôi ngô đi tới, nói: “Vô Danh, hôm nay sao bây giờ người mới ra khỏi giường thế hả? Người trước giờ đâu có thói quen ngủ dậy muộn như vậy.”

Hắn gọi là Lôی Tư, hiệu “Hắc y tử thần”, sở hữu sức mạnh hung bạo không thua kém gì thánh kỵ sĩ và đại kiếm sĩ, là tuyệt đỉnh cao thủ trong

“binh đoàn hoa hồng”, ngay cả Ô Lan Na Toa cũng không chắc thắng được hẳn.

Ta cười cười, nói: “Hôm qua ngủ muộn, thế nên hôm nay dậy cũng muộn.”

Mục quang Lôi Tư nhìn chăm chăm ta một hồi, nói: “Không hiểu sao người có gì đó không bình thường, tiểu tử người so với hôm qua rõ ràng có một số thay đổi, khí thế thâm trầm, mạnh mẽ và ổn định hơn nhiều.”

Ta biết biến hóa của bản thân tuyệt không thoát nổi đôi mắt tinh tường của bậc cao thủ như hẳn, chỉ có thể thật thà nói: “Là như thế này, hôm qua đoàn trưởng truyền thụ cho ta một bộ công pháp luyện khí căn bản, ta luyện tập mãi đến bây giờ mới ra đây.”

Thần quang trong mắt Lôi Tư chợt lóe lên, vỗ vai ta cười nói: “Không lạ, không lạ, hóa ra là mỹ nữ động lòng a, nha đầu Ô Lan Na Toa ấy cuối cùng cũng có một điểm giống nữ nhân.”

Hẳn lớn hơn Ô Lan Na Toa mười tuổi, là bộ hạ của phụ thân Ô Lan Na Toa, sau khi phụ thân Ô Lan Na Toa chết đi lại tiếp tục phụ tá cho nàng, tình cảm đối với nàng cũng giống như tình cảm của huynh trưởng cùng phụ thân vậy.

Ta cảm thấy mặt mình nóng bừng lên, vội nói: “Lôi tiên bối người hiểu lầm rồi, đoàn trưởng chỉ là thấy ta khó thể hoàn thành nhiệm vụ, người đừng nghĩ quá xa như vậy chứ.”

Lôi Tư phá lên cười ha hả như điên, liếc nhìn ta đầy thâm ý. Hẳn hiểu rất rõ tính tình của cô nàng Ô Lan Na Toa này, nàng cảm thấy ai khó hoàn thành nhiệm vụ chứ? Lừa thần đối quý ư, chắc chắn nàng ta cảm thấy vừa ý với tên tiểu tử ngờ nghệch đã quên mất toàn bộ quá khứ này.

Vô Danh mặc dù mất đi ký ức, kiếm thuật cũng chỉ có một hai miếng công phu mèo quào, nhưng trên người hẳn ẩn ước một cỗ khí chất khác thường, tôn quý cao vĩ khó bì, bên trong lại ẩn chứa phong thái vương giả, phảng phất là một vị lãnh tụ từng thống suất cả thiên quan vạn mã.

Dù sao đi nữa, hẳn đối với Vô Danh cũng có vài phần hân thưởng, nếu được dạy dỗ cẩn thận, tiền đồ có lẽ không thể lường được, Ô Lan Na Toa cũng thật là có con mắt tinh tường, biết nhìn xa trông rộng.

Nhất thời cảm thấy hứng khởi, Lôi Tư nói: “Lại đây, Vô Danh, bây giờ ta truyền cho ngươi vài chiêu kiếm thuật, tối nay sẽ khiến cho con nhỏ Ô Lan Na Toa một phen vô cùng kinh ngạc.”

Trong lòng ta hết sức vui mừng, kiếm thuật của Ô Lan Na Toa mặc dù vô cùng tinh tuyệt, nhưng ta vẫn cảm thấy bản thân đường đường là một đại nam nhân, lại theo nàng học những kiếm thuật tư thế duyên dáng, yếu điệu như đang múa thế kia, quả thật có chút biến thái, kiếm thuật của Lôi Tư ta đã được thấy qua, đại xảo bất công sát khí đằng đằng, mỗi một chiêu một thức đều một đi không trở lại uy lực càng vô song, đây mới thật sự là kiếm thuật của nam tử hán.

Ta vội vàng hành đại lễ, nói: “Đa tạ Lôi Tư tiên bối dạy dỗ.”

Dường như Lôi Tư đã biết đến sự tồn tại của khoảng đất trống trong khu rừng ngoài doanh địa, hẳn cầm theo thanh cự kiếm của mình và dẫn ta đi thẳng về hướng ấy.

Thanh cự kiếm của Lôi Tư thật xứng với cái tên cự kiếm, nó vừa dài, vừa rộng lại vừa nặng vô cùng, có đến hơn trăm cân, cao thì gần bằng thân người ta. Thanh cự kiếm này quả thật là biểu tượng của “Hắc y tử thần”, một khi ở trên chiến trường là khiến cho địch nhân mới nghe tiếng đã muốn đào tẩu.

Dẫn ta đến khoảng đất trống trong rừng, Lô Tư chống kiếm xuống đất, nói: “Kiếm thuật này là ta từ trong máu lửa của mấy mươi năm trong nghề dong binh mà tổng kết nên, chuyên nghiên cứu nhất chiêu chế địch, không có một chiêu nào thừa thãi, sức của người dùng càng mạnh, thì uy lực của kiếm chiêu càng lớn, nhưng nó đối với kỹ thuật cơ bản của người dùng kiếm yêu cầu cực cao, người theo Phất Lô Đức luyện tập nửa năm nay ta đều đề ý theo dõi, người đã có được căn cơ thập phần vững vàng, có thể theo ta học kiếm thuật “Chiến Quyết” này, bất quá luyện khí chi pháp người vẫn phải theo Ô Lan nha đầu học hỏi, đó là tuyệt học tổ truyền của nàng ta, so với ta còn tốt hơn.”

Thì ra hẳn đã sớm chú ý đến ta từ lúc ta được cứu lên nửa năm trước, cùng Ô Lan Na Toa tâm tư tương đồng, để ta theo Phất Lô Đức đại thúc rèn luyện cơ bản trước, sau đó mới tiếp tục truyền thụ.

“Chiến Quyết”, mới nghe cái tên này đã khiến lòng ta dâng trào cảm xúc, nhiệt huyết sôi sục, một tiếng “cheng” vang lên, ta bật xuất Á Dạ kiếm, căng mặt lên sốt sắng chờ đợi chỉ dạy của Lô Tư.

Hình dáng dị thường của Á Dạ kiếm khiến Lô Tư không khỏi nhìn đi nhìn lại mấy lần, nhưng hẳn vẫn không nói gì, đề khởi cự kiếm quát lớn: “Vô Danh, nhìn đi, đây là ‘Chiến Quyết’ đệ nhất thức -- ‘Đỉnh Tiến Cương Tràng’.”

Tiếng la vừa dứt, cự kiếm trong tay hẳn đột nhiên đâm thẳng ra, đơn giản, tự nhiên, hoàn toàn không có chút hoa mỹ nào, nhưng lại sinh ra một cỗ khí thế mãnh liệt như thiên quân vạn mã đang tung hoành trên chiến trường, kinh khí trên cự kiếm rít lên, cây đại thụ đang đứng ở ngoài vài chục mét phía trước kêu “rắc rắc” một tiếng, thành linh bị kiếm khí từ thân kiếm phát ra chém đứt làm đôi.

Cây đại thụ đổ xuống, bụi đất bay mù trời, ta không khỏi đứng nhìn ngây ngốc.

Chiêu này thật sự quá... quá lợi hại, so với loại kiếm thuật thanh thoát, uyển chuyển, tinh tế tột bậc của Ô Lan Na Toa thì hoàn toàn khác biệt, tuy không có vẻ đẹp hoa mỹ nhưng lại có một thứ đẹp thô hào, mạnh mẽ.

Thật vô cùng chấn động nhân tâm.

Một đòn đã xuất ra, Lôi Tư trong sát na đó lại thu kiếm trở về như cũ, phảng phất hẵn chưa từng chuyển động.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 3: Dị Chúng Năng Lượng

Ta nhắm mắt lại, trong đầu từ từ hiện lên từng động tác của Lôi Tư khi xuất chiêu “Đĩnh tiến cương tràng”, cuối cùng mở to hai mắt, hô nhẹ một tiếng chuyển động Á Dạ kiếm xuất chiêu theo trí nhớ.

Không kinh khí, không tiếng kiếm rít, càng chẳng có khí thế, trong tay ra chỉ trông như một động tác khoa tay bình thường, chẳng có chút uy lực nào.

Lôi Tư trong mắt lộ xuất mục quang tán thưởng, tán thưởng nói “Người quả nhiên là thiên tài kiếm thuật, mô phỏng lại động tác ta không sai một điểm, quả thật là hiếm có. Tuy nhiên, đây không phải là uy lực thật sự, “Chiến quyết” tinh hoa thật sự là khi xuất kiếm thì nội lực được vận dụng để xuất ra, bản thân kiếm chiêu không hề có uy lực.

Sau đó, Lôi Tư bắt đầu chỉ dạy cách phương pháp vận khí sử dụng cho “Đĩnh tiến cương tràng”, giải thích phương pháp phát khí cho ta.

Ta không thể ngờ rằng chiêu thức nhìn đơn giản nhưng lại hàm chứa cách vận dụng nội lực phức tạp như vậy. Ta tập trung nội lực theo hướng dẫn, dồn vào Á Dạ kiếm, khẽ hô lên một tiếng, hô nhẹ một tiếng xuất ra chiêu kiếm một cách.

Lần này so với lần trước thật khác nhau xa, mặc dù kiếm chiêu nhìn vô lực, nhưng khi kiếm chiêu xuất ra tạo một thanh âm “Tê” sắc nhọn, đồng thời ta cảm thấy một luồng chân khí thuận theo Á Dạ kiếm xuất ra.

Thành công, ta vui mừng sung sướng, nhưng ngay lập tức cảm thấy choáng váng, chân khí từ nội thể phát ra ngoài, thân thể lập tức mềm nhũn, từ từ ngã xuống đất. Lôi Tư lập tức đưa tay ra đỡ ta.

Lôi Tư đặt tay lên ngực ta, một luồng chân khí nhu hoà trực tiếp nhập vào nội thể, tinh thần của ta lập tức tỉnh táo lại.

Lôi Tư nói: “Luyện khí của người mới ở mức sơ khai, hiện tại chân khí vẫn còn rất yếu, một chiêu vừa rồi đã làm cạn kiệt toàn bộ chân khí, vì thế mới bị như vậy.”

Dưới sự giúp đỡ của Lôi Tư, ta nhanh chóng khôi phục lại tinh thần.

Lôi Tư nói: “Hôm nay ta dạy người chiêu này, người trở về nhớ tập luyện chăm chỉ, nhưng hiện giờ chỉ nên luyện tập trong đầu thôi, chờ sau này nội công tiến triển, lúc đó mới luyện tập bằng kiếm thật. Luyện kiếm trước hết phải luyện khí, trước mắt người phải luyện tập nội công theo phương pháp Ô Lan Na Toa đã dạy.

Lôi Tư mang thanh cự kiếm rời khỏi khu rừng, ta học được tuyệt chiêu, trong lòng vui mừng phấn khởi, tiếp tục luyện tập quên ăn quên nghỉ, ở lại vùng đất trống tiếp tục luyện tập phương thức vận hành chân khí chiêu “Đỉnh tiến cương tràng”, đồng thời chờ đợi đến đêm để gặp Ô Lan Na Toa.

Mặc dù một ngày không ăn, nhưng ta lại không cảm thấy đói, tinh thần thập phần cao hứng.

Tâm thần hợp nhất để luyện tập kiếm thuật, thời gian trôi qua bao lâu ta cũng không biết, đột nhiên ngửi thấy một luồng u hương, ta giật mình tỉnh lại, thấy Ô Lan Na Toa đang đứng ngay trước mặt.

Thấy ta tỉnh lại, nàng mỉm cười: “Sao mỗi lần ta đến đều người thì đều thấy người thất thần? Người đang suy nghĩ gì vậy?”

Ta xấu hổ, cười to vài tiếng khỏa lấp nói: “Xin lỗi đoàn trưởng, lại làm phiền người. Đúng rồi, chiều nay Lôi tiên bối dạy ta “Chiến Quyết” kiếm thuật, phương pháp luyện khí người dạy ta rất hiệu quả.”

Ô Lan Na Toa chỉ về mấy cây cổ thụ bị kiếm khí chém vào, nói: “Nhìn mấy cái cây kia là ta biết rồi, chỉ có “Chiến Quyết” của Lôi thúc thúc mới có uy lực như vậy. Lúc trước ta quên mất là kiếm pháp của ta không hợp với một đại nam nhân như người.

Sau đó, cô ấy toàn tâm toàn ý dạy cho ta luyện tập nội công.

Từ đó, ban ngày ta học kiếm thuật với Lôi Tư, buổi tối thì theo Ô Lan Na Toa luyện tập khí công, thời gian 7 ngày trôi qua nhanh chóng.

Trong 7 ngày này, ta đã học được toàn bộ “Chiến Quyết”, đương nhiên chỉ là kiếm chiêu và kiếm quyết, chưa thể thực hành luyện tập (chút ít chân khí của ta không đủ sử dụng được hoàn chỉnh kiếm chiêu cường mạnh như vậy), đồng thời Ô Lan Na Toa cũng đã đem toàn bộ tâm pháp luyện khí gia truyền dạy hết cho ta.

Phó đoàn trưởng “binh đoàn hoa hồng” biệt danh “Thú ma nữ” sau khi trở về từ Lôi Nhân Công Quốc đã mang về một nhiệm vụ mới: Phi Âu Á công chúa của lôi nhân công quốc trong trận chiến đã rơi vào tay liên minh Hoả tinh linh tộc và Thú nhân tộc, hiện tại hai bên đang giao chiến, không thể chia người ra cứu, do đó thuê “Hoa hồng binh đoàn” giải cứu với một giá cao.

Giải cứu tù binh.

Đây thực sự không phải là một nhiệm vụ đơn giản, từ trong tay hoả tinh linh tộc thiện dụng hoả hệ ma pháp, ma lực rất mạnh cùng với thú nhân tộc cường hoành vô bì cứu người ra, quả thật khó như lên trời.

Tuy nhiên, nhìn thù lao trên trời này, nhiệm vụ dù gian nan hơn bọn ta vẫn nhận.

Dong binh đoàn lập tức lên đường, năm mươi người tạo thành một tiểu đoàn, hành động vô cùng nhanh nhẹn, những binh đoàn lớn không thể sánh bằng.

Sau 7 ngày khổ luyện khí công, thể lực cùng sức chịu đựng của ta đã tăng lên rất nhiều, lần đầu cưỡi ngựa chạy hàng này trời vẫn không thấy mệt mỏi, trong lòng thầm cảm thấy vui mừng.

Đại thúc Phất Lôĩ Đức thúc ngựa tới bên cạnh ta cười nói “Vô Danh, nhiệm vụ này nguy hiểm vô cùng, khi gặp chuyện, nhớ theo sát bên cạnh ta, đừng có sính cường, biết không?”

Ta nhú mày nói: “Đại thúc, trong nửa năm vừa qua, mỗi khi có chiến trận, ta đều trốn sau lưng thúc. Lần này không thể như vậy được, Lôĩ tiên bối và đoàn trưởng đã dạy ta kiếm thuật cùng phương pháp luyện khí, tiểu điệt đầu còn giống như trước kia nữa.”

Đại thúc Phất Lôĩ Đức vỗ vai ta, cười nhạt nói “Xú tiểu tử, người mới luyện tập được vài ngày, tưởng đã giỏi lắm à. Nhiệm vụ này thật sự là rất nguy hiểm, à đúng rồi, Phi Âu Á công chúa và đoàn trưởng cùng Phó đoàn trưởng đều nằm trong Thanh ma đại lục thập đại mỹ nữ, khi thời gian đến, người sẽ được đại khai nhãn giới.

“Phi Âu Á, Phi Âu Á...” Ta lẩm bẫm cái tên đó, bản thân ta cũng không biết tại sao, ta đối với cái tên đó có cảm giác rất quen thuộc, cứ như là trước kia đã từng nghe rất nhiều lần.

Theo thông tin tình báo, trụ sở của liên minh hoả tinh linh tộc và thú nhân tộc thiết lập tại Phổ Lỗ Ân Tư thành, Phi Âu Á công chúa đang bị giam cầm tại đó.

Phổ Lỗ Ân Tư thành chính là pháo đài của thú nhân tộc, nằm dưới chân một ngọn núi, dễ thủ khó công, bảo vệ cực kỳ chặt chẽ. “Phong bạo kỵ sĩ đoàn” của Lôi nhân công quốc từng tấn công vào thành, nhưng không có cách nào vượt qua.

Binh đoàn dừng lại cách thành trì mười dặm, đóng quân tại đó, đồng thời bố trí nguy trang xung quanh để tránh bị đội tuần tra của Hoả tinh linh tộc và Thú nhân tộc phát hiện.

Oánh triệu hoán triệu gọi ra một con phi tường ma thú đại lôi ưng, ra lệnh cho nó tiến hành quan sát thành trì từ trên không, đồng thời Ô Lan Na Toa cũng phái một số người thiện dụng ẩn thân thuật tiến hành trinh sát.

Ta sử dụng tất cả thời gian rảnh vào việc luyện tập nội công, trong người chân khí đã mạnh hơn nhiều, tốc độ lưu chuyển chân khí cũng nhanh hơn, thời gian hoàn thành một vòng chu thiên được rút ngắn lại.

Thực tế, so sánh chân khí của ta hiện tại bằng người khác luyện tập cực khổ cả năm, chỉ là ta không biết điều này.

Trong lều, Ô Lan Na Toa đang chăm chú quan sát bản đồ Ân Tư thành đã mua được của bọn đạo tặc, cẩn thận tính toán từng bước hành động.

Cửa lều đột nhiên được vén lên, một tuyệt sắc mỹ nữ tiến lại, trên vai có một con anh vũ sặc sỡ, toàn thân trắng bạch trông rất kì quái.

Vị tuyệt sắc mỹ nữ đó chính là Phó đoàn trưởng Hoa hồng binh đoàn, một trong thánh ma đại lục thập đại mỹ nhân, được mọi người biết đến với danh hiệu “Thú ma nữ” tên gọi triệu hoán pháp sư triệu- -Oánh, trên vai nàng là một loại ma thú có tên là “Quý Anh”, có trí tuệ rất cao, có khả năng nói chuyện với con người, tuy không có khả năng tấn công nhưng làm thú cưng thì rất thích hợp.

Oánh đến bên cạnh Ô Lan Na Toa nói: “Toa toa, đã tìm ra đối sách chưa? Phi Âu Á công chúa rơi vào tay Thú nhân tộc, thời gian càng lâu thì càng nguy hiểm, chúng ta cần phải cứu cô ấy càng sớm càng tốt.

Ô Lan Na Toa chỉ lên một điểm trên bản đồ, nói: “Tư Phỗ Lỗ Ân Tư thành được thiết kế như một pháo đài, dễ thủ khó công, chúng ta muốn đột nhập quả thật là không dễ.

Oánh.... nói: “nếu người thấy như vậy không được, chúng ta có thể phái người thu hút sự chú ý của họ, sau đó tuyển chọn những chiến sĩ tinh nhuệ, sử dụng phi tường ma thú đột nhập vào thành xác định mục tiêu, sau đó có thể sử dụng “Không gian chuyển di” để cứu công chúa.

Ô Lan Na Toa mắt phượng sáng lên: “Đây là một biện pháp tốt, nhưng chúng ta cần bao nhiêu người để đánh lạc hướng đây? Nên biết rằng An Tư thành rất rộng lớn, đồn trú hàng vạn quân, nếu không cẩn thận là chúng ta sẽ bị tiêu diệt toàn bộ.”

Một thanh âm đột nhiên vang lên: “Đoàn trưởng, phó đoàn trưởng, chúng ta không cần phải xuất phần lớn binh đoàn để đánh lạc hướng, chỉ cần vài người giả làm quân đội lôi nhân trinh sát, sau khi họ xuất hiện xung quanh thành để quan sát, mọi người nghĩ là bọn đầu óc đơn giản hoá tinh linh và thú nhân tộc sẽ phản ứng thế nào?

Ngay lập tức hai mỹ nhân quay đầu sang, chỉ thấy một đại nam tử thân mang phổ thông khải giáp vén cửa lều đi vào.

“Vô danh, sao có thể là người?”

Ô Lan Na Toa ngạc nhiên vui mừng, không thể nghĩ rằng một người bị mất đi trí nhớ lại có thể có một chủ ý tuyệt vời như vậy.

Ta cười nói “Ta đang luyện tập nội công, có một điểm hơi khó hiểu, muốn tìm đoàn trưởng để thỉnh giáo, vô tình nghe được hai người trao đổi

nên buột miệng nói ra, mong hai vị tha lỗi.”

Oánh nói: “Không, Vô danh, ý kiến của người tuyệt lắm, thú nhân tộc và hoả tinh linh tộc chỉ cần thấy trình sát của Lôi nhân công quốc sẽ lập tức nghĩ là đại quân ở đằng sau, bọn chúng nhất định sẽ tập trung chú ý, gây sự chú ý của chúng như vậy chúng ta không cần phải hao tổn nhiều nhân lực, quả là một chủ ý hay.”

Ô Lan Na Toa hỏi: “Vô danh, làm sao mà người lại nghĩ ra ý kiến này vậy?”

Ta đưa tay lên sờ vết sẹo trên đầu, nói: “Ta cũng không có cân nhắc, sau khi nghe hai người thảo luận, đột nhiên nảy ra ý kiến đó.”

Ô Lan Na Toa hai mắt loé lên ánh sáng, nói: “Có lẽ trước kia người đã có kinh nghiệm về quân sự, có lẽ nào...”

Ta cười khở nói “Ta trước kia có lẽ khổ khổ bần cùng, sao có thể có kinh nghiệm về những mặt này? Có lẽ đây là phép lạ nhất thời.”

Ô Lan Na Toa không tiếp tục truy vấn, lại hỏi: “Người nói là người gặp vấn đề trong khi luyện công? Những vấn đề này không thể nào coi thường, người mau nói cẩn thận ra.”

Oánh đã nghe chuyện Ô Lan Na Toa dạy ta luyện nội công, cũng hiếu kì lắng nghe.

Ta trả lời: “Thực sự thì lần đầu tiên đoàn trưởng dạy ta luyện nội công, ta đã có cảm giác không bình thường, nhưng cảm giác này rất mơ hồ. Ta cho rằng nó là ảo giác nên cũng không nói với người, nhưng những ngày gần đây, cảm giác này càng ngày càng rõ, do đó ta biết nó không phải là ảo giác, vì vậy mới tìm người.”

Ô Lan Na Toa có chút nóng nảy hỏi: “Cảm giác gì vậy? Mau nói đi”

Nhìn thấy bộ dạng khẩn trương của cô ấy, ta biết rằng cô ấy rất quan tâm tới ta, trong tim xuất hiện cảm giác ấm áp, trả lời: “Mỗi lần ta luyện công, khi chân khí di chuyển trong kinh mạch cảm giác một nguồn sức mạnh khác tồn tại, nguồn sức mạnh này không phải là chân khí, là một lực lượng rất kỳ lạ. Khi ta tập luyện nội công có tiến bộ, ta cảm nhận luồng sức mạnh kỳ lạ này ngày càng rõ. Vừa mới rồi, ta phát hiện ra nguồn sức mạnh đó bắt đầu từ đây.”

Ta chỉ tay vào mi tâm huyệt

Ô Lan Na Toa chau mày suy nghĩ, Oánh đứng một bên đột nhiên nói: “Nghe người nói thì giống như ma lực của pháp sư, bởi vì ma lực chính là tinh thần lực, huyệt mi tâm chính là nơi tích trữ tinh thần lực, nhưng phải đạt đến trình độ đại pháp sư mới cảm nhận được năng lượng tồn tại mi tâm. Vô danh, có lẽ người là một đại pháp sư a.

Ta không thể nhịn được cười: “Phó đoàn trưởng, cô đang nói đùa gì thế? Nếu ta có một năng lực ma pháp mạnh như vậy sao lại có thể như một phế vật bị các người tìm thấy.”

Ô Lan Na Toa nói: “Ngồi xuống đây, ta sẽ dùng chân khí để kiểm tra nội thể của người xem có chuyện gì”

Ta bối rối ngồi xuống cạnh giường, hương thơm từ Ô Lan Na Toa ở sau lưng truyền lại, nàng đang ngồi sau lưng ta, hai tay mềm mại đặt trên lưng.

Thanh âm của Ô Lan Na Toa dịu dàng truyền đến: “Bình tâm, tinh khí, để chân lực vận hành cùng với ta.”

Một luồng nội lực ấm áp từ trên lưng xâm nhập vào nội thể, cùng với luồng chân khí yếu ớt của ta dung hợp, chậm rãi đi qua từng huyệt đạo.

Oánh biết rằng trong lúc này rất quan trọng không thể bị quấy nhiễu, do đó cô ấy nhẹ nhàng bước ra ngoài làm hộ pháp bảo vệ.

Chân khí của Ô Lan Na Toa và của ta chậm chậm đi qua các đại huyết, tiến dần lên phía trên, nhưng vẫn chưa phát hiện ra điểm gì lạ.

Đột nhiên, ta cảm thấy mi tâm huyết nóng lên, sau đó xuất ra một luồng sức mạnh kỳ lạ chạy qua các huyết đạo, xâm nhập vào luồng nội lực của ta và Ô Lan Na Toa.

Nếu hiện tại có người bên cạnh, nhất định sẽ nhìn thấy trên người ra phát ra một tia chớp đen.

Ô Lan Na Toa không kịp phản ứng, một cỗ năng lượng cường đại khó tin đột nhiên đẩy chân khí của nàng tạt a, đồng thời thân thể cũng bị chấn bay về vách lều đằng sau.

Oánh cảm thấy trong lều đột phát một luồng khí lưu cường liệt, lập tức lao vào trong lều, chỉ nhìn thấy Vô danh vẫn bình thường đang ngồi trên giường, còn Ô Lan Na Toa đang từ trên vách lều ngã xuống.

Ta lập tức nhảy khỏi giường, chạy đến đỡ Ô Lan Na Toa dậy, Oánh cũng lập tức bước tới đỡ lấy cô ấy.

Sau khi định thần, Ô Lan Na Toa lập tức hỏi: “Vô danh, người có sao không? Có cảm giác gì khác thường không?”

Nàng ấy dù mới ngã đau, vừa mới đứng lên đã quan tâm tới ta bản thân mình lại không để ý tới. Ta xúc động gần như muốn khóc, vội vàng nói: “Ta không sao, đoàn trưởng, là ta không tốt, đã hại cô...”

Oánh hỏi: “Thực sự là đã xảy ra chuyện gì thế? Có ai nói cho ta biết được không?”

Ô Lan Na Toa nhìn ta với ánh mắt kỳ lạ nói: “Trong cơ thể của Vô danh quả là có một luồng lực lượng quái dị, lại mạnh đến không thể tưởng tượng.

Vừa rồi ta bị chấn động bởi nguồn năng lượng đó. Vô danh, người lập tức vận khí kiểm tra lại, tránh để lại hậu quả.

Ta nhắm mắt, bắt đầu tập trung vận hành chân khí, ngạc nhiên phát hiện ra rằng chân khí nội thể có sự biến hoá, mặc dù thập phần hư nhược, tựa như là nó đã kết hợp với nguồn lực lượng kỳ dị kia, biến đổi thành một loại năng lượng khác.

Ô Lan Na Toa và Oánh ngạc nhiên phát hiện thân thể của vô danh ẩn hiện phát tán ra một luồng hắc quang, trên người tạo ra một áp lực khủng bố vô hình.

Ta đình chỉ việc vận hành chân khí, luồng ô quang lập tức tiêu thất, áp lực vô hình biến mất, Ô Lan Na Toa và Oánh liền cảm thấy nhẹ nhõm.

Ô Lan Na Toa trong đôi mắt thần quang lóe lên nhìn ta nói: “Vô danh, vừa rồi...”

Oánh lập tức nói: “Đó chính là ma lực, ta dám khẳng định rằng nguồn lực lượng quái dị mà Vô danh nói chính là ma lực, bởi vì vừa rồi, khi người vận hành chân khí, ta đã cảm nhận thấy, chỉ là nguồn ma lực ba động này cực kỳ quái lạ. Vô danh, trước khi bị mất trí, người là một pháp sư, thậm chí là một pháp sư cực kỳ lợi hại.”

Ma pháp sư? Ta ư? Có khả năng đó sao?

Nhìn hai tuyệt sắc mỹ nữ, ta vội vàng nói: “Phó đoàn trưởng đừng nói đùa, ta sao có thể là một pháp sư? Nhưng vừa rồi, ta nhận thấy trong nội thể chân khí đã hình thành một luồng chân khí khác lạ, mặc dù rất yếu ớt nhưng tính chất hoàn toàn khác lạ, nhìn này.”

Ta đem chân khí trong nội thể tập trung lại tay phải, lúc đó tại mi tâm, một nguồn năng lượng kỳ dị ở tại mi tâm huyệt dung nhập vào chân khí.

Sau đó, trên tay phải xuất hiện ô quang, do ta dùng chân khí toàn thân tập trung trên tay, do đó ô quang cũng trở nên rõ ràng hơn.

Ô Lan Na Toa cười khố: “Sự việc này hoàn toàn vượt quá khả năng hiểu biết của ta, chỉ hy vọng rằng nguồn chân khí kỳ lạ đó không gây hại cho người là tốt rồi.”

Oánh... nói: “Ta luôn luôn nghĩ là Vô danh chân khí thực sự phát ra ma lực ba động, nhưng chân khí và ma lực là hai lực lượng hoàn toàn khác biệt, làm sao có thể dung hợp? Có lẽ d ta quá nhạy cảm...”

Bên ngoài đột nhiên truyền lại tiếng ưng kêu, Quỷ Anh đang đậu trên vai Oánh liền nói: “Đại lôi trở về rồi, đại lôi trở về rồi...”

Ngay lập tức, Oánh biến sắc rời khỏi lều, ta và Ô Lan Na Toa cũng đi theo sau.

Chỉ thấy từ trên không trung, một con chim ưng lớn màu đen lao xuống bên cạnh Oánh kêu lên vài tiếng lúc cao lúc thấp.

Ngôn ngữ của ma thú thì chỉ có người triệu gọi ra nó mới hiểu, triệu gọi ra loài nào thì có thể hiểu ngôn ngữ của loài đó. Sau khi nghe đại lôi ưng nói, Oánh gật đầu, vẫy tay thu hồi nó vào thứ nguyên không gian.

Ô Lan Na Toa hỏi: “Oánh, kết quả trình sát thế nào?”

Oánh trả lời: “Theo đại lôi ưng thì Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành canh gác cực kỳ nghiêm mật, tuần tra canh gác khắp nơi, việc xâm nhập vào là cực kỳ khó khăn.”

Ô Lan Na Toa nói: “Đã như vậy, chúng ta cứ áp dụng kế sách của Vô danh xem sao. Trước tiên phái đi vài người giả làm trình sát của Lôi nhân công quốc tại tiêu trấn phía ngoài thành bảo lôi kéo sự chú ý của chúng.”

Nàng ấy nhìn sang ta nói: “Việc này do người chủ trì”

Ta biết trong tim nàng ấy rất quan tâm ta, dự định giao cho ta nhiệm vụ này để tránh nguy hiểm, khi gặp địch thì trốn trong rừng, đơn giản là sẽ không gặp nguy hiểm.

Ta mặc dù không nguyện ý nhưng cũng tự biết bản thân mình, có lẽ khả năng trước mắt của bản thân chỉ phù hợp với loại nhiệm vụ “Chim mồi” này, vì thế ta đành đáp ứng.

Ta quay người rời đi, nghe tiếng Ô Lan Na Toa nhẹ nhàng vọng lại: “Vô danh, bảo trọng”

Được mỹ nhân quan tâm, trái tim như muốn nhảy ra ngoài.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 4: Dụ Nhị(Chim Mồi)

Toàn bộ binh đoàn tập hợp, Ô Lan Na Toa phân công cho một số thành viên cấp thấp làm nhiệm vụ “Chim mồi”, Lôi Tư sẽ dẫn theo một số cao thủ đột nhập vào trong thành, vài chục người còn lại nấp ở ngoài thành chờ tiếp ứng.

Nhóm “Chim mồi” bọn ta tổng cộng năm người, trừ ta, còn lại là một chiến sĩ, một cung thủ và hai pháp sư khoảng ngoài hai mươi tuổi, trên áo giáp và áo pháp sư đều có biểu tượng của quân đội Lôi Nhân công quốc.

Bên ngoài Ân Tư thành năm dặm có một tiểu trấn nhỏ rất náo nhiệt. Cư dân của tiểu trấn đại đa số là thú nhân, nhưng do đây là nơi tập trung giao lưu buôn bán nên người xe rất nhộn nhịp.

Bọn ta nghênh ngang tiến vào tiểu trấn, sau đó vào một tửu lâu, cố ý nói to và gọi một mâm rượu thịt lớn.

Vị cung thủ cố ý nói lớn: “Các vị huynh đệ, mọi người nói xem lần này chúng ta có khả năng đánh chiếm được Ân Tư thành không?”

Vị pháp sư tiếp: “Đương nhiên có thể, chúng ta có mười vạn đại quân, nhất định có thể san bằng Ân Tư thành”.

Chúng ta một mặt ăn uống ồn ã, mặt khác cố ý cao giọng nói, mọi người xung quanh có thể nghe dễ dàng. Ta nhận thấy có vài người âm thầm rút lui, đương nhiên là quay về thành báo tin.

Chúng ta ăn uống no say một hồi,sau đó rời khỏi tử lâu.

Mặc dù thực lực của ta yếu nhất trong đội,nhưng vì Ô Lan Na Toa đã chỉ định ta làm trưởng nhóm,nên Lạp Nã Đặc tiến đến gần ta hỏi nhỏ: “Vô danh, tiếp theo chúng ta làm gì?”

Ta trả lời: “Nhóm quân đội truy bắt chúng ta sẽ sớm xuất hiện, chúng ta sẽ cố gắng câu giờ rồi rút lui, hoàn thành nhiệm vụ”.

Lạp Nã Đặc hắc hắc cười: “Nhiệm vụ này thật quá đơn giản,thoải mái,thoải mái quá đi...”

Hắn ta còn chưa nói xong, một loạt tiếng vó ngựa như sấm sét âm âm dội tới, đồng thời phía đông tiểu trấn, cát bụi bay mù mịt, giống như có 1 đoàn nhân mã đang tiến lại.

Nhóm năm người “Chim mồi” bọn ta tức thì biến sắc, ta vội vàng quay đầu nói với Tạt La và một vị pháp sư: “Hai người còn không mau chuẩn bị.”

Hai vị pháp sư định thần lại, vội vàng niệm chú văn, ta rút Á Dạ kiếm, Lạp Nã Đặc tay cầm rìu và Cung thủ Hán Tư lắp tên chuẩn bị chiến đấu.

Cư dân trong trấn hiển nhiên thường gặp những loại chuyện như thế này,vừa nghe thấy tiếng vó ngựa đã lập tức di tản, cả con phố đông đúc đột nhiên vắng tanh, chỉ còn tiếng vó ngựa càng ngày càng lớn.

Trước mắt chúng ta, một nhóm binh mã xuất hiện nhanh chóng, ước chừng vài chục binh sĩ thú nhân tộc toàn thân vũ trang,xem ra bọn họ đánh giá bọn ta quá cao,phái từng đó người để đối phó với năm người.

Ta lập tức hô: “Các vị huynh đệ, chuẩn bị.”

Hán Tư xuất thủ đầu tiên, chỉ nghe thấy một tiếng “xẹt”, mũi tên dài bắn ra như tia chớp, bắn xuyên yết hầu của một thú nhân binh sĩ ở khoảng cách 200 bước.

Hảo cung thủ, hạ một tên.

Thú nhân binh sĩ đó ngã xuống ngựa, nhưng những binh sĩ khác không hề do dự vẫn tiếp tục nhắm hướng bọn ta lao đến, quả thật là dã thú, không hề có khái niệm bằng hữu.

Nhìn thấy đội ngũ nhân mã còn cách chúng ta khoảng vài chục bước chân, Lực Ba vẫy tay bắn ra một “Hoả diễm cầu”, hai binh sĩ lập tức rơi xuống ngựa, Tạp La tụ luyện tâm linh ma pháp phóng xuất “Khủng cụ thuật”, tuy rằng đối với Thú nhân binh sĩ không có hiệu quả, nhưng đám ngựa dưới tác dụng bởi ma thuật, dựng hai vó trước lên hất ngã những thú nhân binh sĩ.

Thực không hổ danh là những thành viên của “Hoa hồng binh đoàn”, mặc dù trong binh đoàn chỉ là những thành viên cấp thấp nhất, nhưng so sánh với những pháp sư bình thường thì vẫn mạnh hơn nhiều.

Người yếu nhất lại chính là ta.

Sau bị ngã ngựa, thú nhân binh sĩ vung binh khí lao tới, đến lượt ta và Lạp nã đặc xuất thủ.

Ta nhanh chóng vận hành chân khí, sau đó kết hợp với nguồn năng lượng kỳ dị từ mi tâm thành một loại chân khí hoàn toàn mới, tay nắm chặt Á Dạ kiếm, như mũi tên đang chuẩn bị bắn ra.

Thú nhân mặc dù không sử dụng ma pháp, nhưng năng lực cận chiến được xếp vào loại mạnh nhất, ta một chút cũng không dám lơ là.

Cùng lúc đó, Hán Tư cùng một lúc bắn ra ba mũi trường tiễn, hạ gục hai thú nhân.

Ta và Lạp Nã Đặc không hề do dự, nhắm vào Thú nhân binh sĩ công kích, Hán Tư, Lực Ba và Tạt La ba người nhanh chóng lùi lại. Bọn họ sở trường công kích cự ly xa, nếu để thú nhân binh sĩ tiếp cận thì chỉ có nước cầu trời phù hộ.

Lạp Nã Đặc vung búa qua đầu, chém vào vai một thú nhân binh sĩ, ta cũng không kém, sử dụng kiếm thuật mà Phất Lôi Đức đại thúc đã dạy (hiện tại chân khí của ta rất yếu, không có cách nào sử dụng “Chiến Quyết” để đánh địch), đâm ra một kiếm nhanh như điện, một thú nhân binh sĩ không kịp phản ứng, lập tức bị xuyên thủng ngực.

Luyện khí quả nhiên có tác dụng, tốc độ xuất kiếm của ta hiện tại nhanh hơn trước nhiều.

Đương nhiên, ta và Lạp Nã Đặc không hề vọng tưởng có thể chiến thắng hàng chục thú nhân binh sĩ cường hãn này. Chúng ta xuất thủ chỉ để làm cho bọn họ đánh giá cao năng lực của “Đại quân” lôi nhân công quốc, và mục đích thứ hai là để bọn Hán Tư ba người rút lui an toàn.

Lùi lại hơn trăm bước, nhóm Hán Tư ba người tiếp tục tấn công. Hoả diễm cầu và phép thuật làm cho thú nhân binh sĩ không có khả năng tập trung tinh thần là “Vọng tưởng thuật”, yểm trợ cho bọn ta. Ta cũng rõ màn kịch này đã diễn đủ, liền ra hiệu cho Lạp Nã Đặc rút chạy.

Lạp Nã Đặc gầm lên một tiếng, vung búa chém ra, thanh sắc quang mang từ lưỡi búa nhắm hướng thú nhân binh sĩ bay tới, trong chớp mắt chém ba thú nhân binh sĩ thành sáu đoạn.

Chiêu thức này là “Chân không nhận” hình thành dựa vào tốc độ, mạnh mẽ và sắc bén, chính là một kỹ năng công kích tầm xa của chiến sĩ, chỉ tiếc là ta không có khả năng sử dụng.

Ta hoành kiếm chặn một chiêu của thú nhân binh sĩ, lợi dụng phản lực nhảy lùi lại, thoát ra khỏi chiến trường, Lạp Nã Đặc cũng dùng lực thoát ra.

Sau đó, năm người chúng ta lập tức dùng hết sức bỏ chạy, Hán Tư bọn họ vừa chạy vừa bắn tên, xuất ma pháp yểm hộ cho bọn ta.

Trước khi vào trấn, bọn ta đã quan sát địa hình, sơ dĩ quyết định chiến đấu với thú nhân binh sĩ ở đây bởi vì xung quanh đây toàn là rừng rậm, sau khi trốn vào rừng thì rất dễ dàng trốn khỏi sự truy đuổi, cho dù cảm giác mẫn duệ như thú nhân cũng không thể ở trong rừng đuổi theo năm người bọn ta.

Năm người tập trung tại một chỗ, Lực Ba toàn lực sử dụng hoá hệ ma pháp “Bạo liệt thiêu cầu” đã chuẩn bị trước, vung tay bắn ra mười quả cầu lửa nhỏ vào thú nhân binh sĩ.

“Bạo liệt thiêu cầu” uy lực sát thương không lớn, nhưng phạm vi công kích rất rộng, phù hợp nhất khi đối phó với nhóm địch nhân đang truy đuổi.

Mười quả cầu lửa nhỏ bay vào giữa đám thú nhân binh sĩ phát nổ, ngay lập tức vang lên nhiều tiếng kêu thảm, bọn ta lợi dụng cơ hội đó, lập tức trốn vào rừng.

Hắc, đã an toàn.

Dưới sự yểm hộ của rừng rậm bọn ta nhanh chóng thoát khỏi truy đuổi của thú nhân binh sĩ.

Ta bỏ cái túi nhỏ trên vai xuống rồi mở túi ra, một con anh vũ màu trắng quái dị bay lên đậu trên vai ta, chính là con “Quý anh” thú cưng của Oánh.

Ta nói: “Mi cấp tốc thông báo cho đoàn trưởng, nhiệm vụ “Chim mồi” của bọn ta đã hoàn thành.”

Quý anh kêu lên một tiếng, gật đầu rồi giang cánh bay lên trời.

Tạp La hỏi: “Vô danh, nhiệm vụ của chúng ta đã hoàn thành, tiếp theo chúng ta làm gì?”

Ta cười bảo: “Với năm chiến sĩ cấp thấp chúng ta, có thể làm nên đại sự gì đây? Tuy nhiên, chúng ta cũng không thể thất bại. Thế này đi, bây giờ chúng ta đến bên ngoài Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành, biết đâu có thể giúp đỡ được các vị tiền bối.”

Tạp La, Lục Ba, Hán Tư và Lạp Nã Đặc đều tán thành, do đó chúng ta ở trong rừng, nhắm hướng An Tư thành tiến tới.

Đi bộ khoảng chừng nửa ngày, Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành hùng vĩ đã xuất hiện trước mắt, phía trước thành bảo cờ bay phấp phới, hơn một vạn thú nhân binh sĩ đang tập hợp, trên trời, vô số hoả tinh linh đang bay lượn

Năm người bọn ta tiến đến bìa rừng nhìn xuống, dưới áp lực đó không dám thở mạnh, nếu chẳng may bị phát hiện thì chỉ có đường chết.

Phía trước dàn quân thú nhân binh sĩ một Sư nhân chiến sĩ, thân mang kim sắc khải giáp, khí thế hùng tráng uy vũ. Hả nửa mặt lên trời gầm vang, âm thanh như tiếng sấm động trời đất, cùng lúc hơn vạn thú nhân binh sĩ đằng sau cũng cùng lúc gầm lên, tiếng động điếc tai.

Chứng kiến thần uy đó, năm người bọn ta tâm thần chấn động, mồ hôi lạnh toát ra.

Hồng quang loé lên, một tinh linh hoá thành hình người, một nam nhân cực kỳ anh tuấn mặc áo đỏ, hạ xuống bên cạnh sư nhân chiến sĩ.

Trong năm người bọn ta, Tạp La là người có biết nhiều hơn cả, nói: “Nếu ta đoán không sai, đó là Hoả tinh linh vương Liệt Diễm và Thú nhân

tộc trưởng “Sư vương” Hạo Thiên. Xem nhiệm vụ “Chim mồi” bọn ta làm không tệ, đã kéo họ từ trong thành ra ngoài.”

Lúc này, một lang nhân chiến sĩ đến trước mặt “Sư vương” Hạo Thiên, quỳ một chân xuống báo cáo: “Đại vương, thuộc hạ đã truyền lệnh cho hai cánh quân trái phải tiến lên, ngăn chặn quân đội Lô nhân công quốc.”

Hạo Thiên gật đầu, ngẩng đầu cao giọng nói: “Hỡi các dũng sĩ, đại quân Lô nhân công quốc đang ở phía trước, chiến dịch trước chúng ta đã bắt được công chúa của chúng, ngày hôm nay chúng ta phải bắt tên quốc vương. Các dũng sĩ, chuẩn bị chưa?”

Hơn vạn thú nhân chiến sĩ cùng lúc gầm lên, binh khí trong tay dương cao.

Hoả tinh linh vương Liệt diễm hú lên một tiếng dài, bay lên không trung, tập kết hoả tinh linh thành đội hình, do Liệt Diễm chỉ huy phá không xuất phát.

Thú nhân chiến sĩ cũng đồng thời hành động, sắp xếp đội hình chiến đấu rời khỏi địa điểm tập kết (thú nhân chiến sĩ hầu hết là bộ binh, trừ một số ít có nhiệm vụ đặc biệt thì cưỡi ngựa, bước đều chân như sấm rền, thực sự làm cho người ta cảm thấy đó là một đội quân sắt thép.

Sau khi Hoả tinh linh và Thú nhân chiến sĩ biến mất khỏi tầm mắt của chúng ta, chúng ta mới hoàn hồn, cảm giác toàn thân ướt đẫm mồ hôi.

Lạp Nã Đặc hướng về phía ta hỏi: “Vô danh, người nói xem đoàn trưởng bọn họ bây giờ đã đột nhập vào thành chưa?”

Ta nói: “Chiếu theo thời gian tính toán thì hiện tại họ đang ở trong thành rồi, hiện tại tình hình trong thành đang yên tĩnh, có vẻ như hành động của đoàn trưởng bọn họ rất thuận lợi”.

Lực Ba nói: “Nghe nói công chúa Phí Âu Á và đoàn trưởng, phó đoàn trưởng đều nằm trong thánh ma đại lục thập đại mỹ nữ, không biết vị đại mỹ nhân này trông như thế nào.”

Hán Tư nói: “Chờ đoàn trưởng cứu được cô ấy, lo gì chúng ta không thấy? Biết đâu trong đám bọn ta lại có người lọt vào mắt nàng.”

Tạp La cười: “Đừng có nằm mơ, công chúa đương nhiên thích anh hùng vương tử đẹp trai, làm gì quan tâm tới dong binh sống bằng đao kiếm chúng ta.”

Ta nhìn các tháp canh trong thành, nói: “Hôm nay hy vọng đoàn trưởng bọn họ tiến hành thuận lợi”.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỳ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 5: Giải Cứu

Khi “Quý anh” bay về chỗ Oánh thì bọn họ đang âm thầm tiến đến bên ngoài An Tư thành.

Ô Lan Na Toa nói: “Xem ra Vô Danh bọn họ đã hoàn thành nhiệm vụ rất tốt, chuyện còn lại trông chờ vào chúng ta thôi. Ngay khi quân đội trong thành ra ngoài là chúng ta sẽ âm thầm đột nhập.”

Oánh và Lôi Tư và bốn trung niên chiến sĩ cùng pháp sư đều gật đầu.

Ngay khi quân đội Hoả tinh linh tộc và Thú nhân tộc ra khỏi Ân Tư thành tập hợp chuẩn bị xuất phát, một pháp sư của “Hoa Hồng binh đoàn” niệm chú văn ấn thân, bầy thân hình cùng lúc biến mất, lẳng lặng tiến vào thành.

Bởi vì quân đội chủ lực đã xuất phát, trong thành giờ chỉ còn một ít binh rải rác ở các nơi.

Một đội lính tuần đi qua, vị pháp sư đang ẩn mình hiện ra trong bóng tối (khi ẩn thân ma pháp sư vô pháp sử dụng được ma pháp khác) khẽ niệm thần chú sử dụng “thôi miên thuật”, vung tay xuất ra một đám sương mù cực lớn chính là ma pháp khí lưu.

Thú nhân tộc trời sinh kiêu dũng thiện chiến, nhưng năng lực kháng ma pháp lại cực yếu, dưới tác dụng của màn khí lưu thôi miên, toàn bộ đội tuần tra lăn ra đất mê man bất tỉnh.

Lôi Tư tiến đến, mang một thú nhân chiến sĩ quay lại chỗ ẩn nấp, một pháp sư xuất chỉ điểm vào mi tâm huyết để đọc thông tin trong đầu thú nhân chiến sĩ.

Oánh hỏi: “Biệt Khắc, thành công chứ?”

Vị pháp sư gật đầu, dẫn đầu nhóm bảy người nhanh chóng chạy đến toà tháp cao nhất ở trung tâm thành.

Đó là một toà thạch tháp cực cao, xung quanh là hơn mười thú nhân chiến sĩ, ngoài ra còn có vài hoả tinh linh đang bay lượn trên không trung.

Ẩn thân thuật không thể nào thoát khỏi cặp mắt của Hoả tinh linh, nhóm Ô Lan Na Toa bảy người ngay khi tiếp cận toà tháp lập tức giải trừ ẩn thân thuật, pháp sư Biệt Khắc lập tức đọc thần chú thôi miên, ma pháp khí lập tức xuất ra.

Thú nhân chiến sĩ đối với ma pháp không có khả năng đề kháng, nhưng với Hoả tinh linh thì khác, những Hoả tinh linh đang bay lượn trên không lập tức phản ứng, trong nháy mắt ngưng tụ hoả nguyên tố, vài quả cầu lửa lập tức nhắm vào nơi Biệt Khắc đang ẩn thân.

Biệt Khắc vội vàng mở kết giới để chống hoả cầu, hoả lửa bắn ra bốn phía, Lôi Tư ở phía sau lập tức bước lên, tay phải vung ra, những điểm tinh quang loé lên, những hoả tinh linh đang bay lượn trên không tức thì rớt xuống đất, trên mỗi thân thể dài ba thốn đều bị đinh bạc cắm vào. Những chiếc đinh bạc này là đã được pháp sư gia trì thuỷ hệ ma pháp lên, chính là khắc tinh của Hoả tinh linh.

Ô Lan Na Toa nói: “Lôi Tư thúc thúc, phá cửa”

Lôi Tư mỉm cười, lấy thanh cự kiếm từ sau lưng, nhắm cánh cửa sắt chém xuống.

“Ầm” một tiếng, cánh cửa sắt bị lực đạo cực mạnh từ thanh cự kiếm chấn nát vỡ vụn, những Thú nhân chiến sĩ đang phục kích đằng sau cánh cửa sắt để tập kích bị văng vào trong, tiên huyết phun ra không ngừng

Một kiếm quả uy mãnh, thực sự không gì cản nổi.

Những nhân thủ còn lại trong tháp lập tức phóng ra. Ô Lan Na Toa rút thanh cương kiếm đen như mực chế tạo dựa theo bản vẽ của Vô danh, lao vào giữa đám thú nhân chiến sĩ. Kiếm quang đi đến đâu nơi đó có máu đổ, trước uy lực của nàng Thú nhân chiến sĩ chỉ như đám cỏ dại, không có chút năng lực phản kháng, dần dần bị tiêu diệt.

Oánh từ trong không trung phát xuất ra “Lục mang triệu hoán trận”, triệu gọi thủy hệ ma thú cùng với Biệt Khắc pháp sư nhằm hoả tinh linh tấn công.

Bọn họ bấy người đều là những cao thủ của “Hoa hồng binh đoàn”, nổi danh trên Thánh ma đại lục, vài Thú nhân và Hoả tinh linh đương nhiên không phải là đối thủ, rất nhanh chóng bị giải quyết.

Bọn họ lập tức phi vào trong tháp, chỉ thấy có một bức tường lửa lớn, đằng sau bức tường lửa, một vị mỹ nữ tuyệt sắc toàn thân mặc giáp đen đang ngồi tĩnh toạ, mặc dù bộ giáp đã bị hư hại nhiều nơi nhưng khí chất cao quý mỹ lệ của nàng ta không hề giảm sút, giống như chưa hề bị giam cầm.

Nghe thấy tiếng người đang tiến lại, mỹ nữ đứng dậy, đôi mắt trong như nước mùa thu nhìn thẳng về phía cửa.

Ô Lan Na Toa bước lại gần tường lửa hỏi: “Nàng có phải là công chúa Phí Âu Á không? Chúng ta là “Hoa hồng binh đoàn”, được quốc vương của Lô nhân công quốc thuê giải cứu công chúa.”

Vị mỹ nữ tuyệt sắc đương nhiên có nghe danh của “Hoa hồng binh đoàn”, hai mắt ánh lên một vẻ kỳ lạ, nhìn Ô Lan Na Toa hỏi: “Ta là Phí Âu Á, cô là ‘Chiến địa Mân cô’?”

Ô Lan Na Toa gật đầu, vẫy tay ra hiệu cho pháp sư sử dụng thủy hệ ma pháp, xuất ra một phiến băng lớn, dập tắt hoả tường.

Phí Âu Á công chúa bước lại, nhẹ giọng nói: “Cảm ơn mọi người”

Vị công chúa của Lôi Nhân công quốc cùng với Ô Lan Na Toa nằm trong thập đại mỹ nhân này không chỉ diễm lệ, vẻ u sầu nhàn nhạt trên khuôn mặt càng tăng thêm sức hấp dẫn, ngay cả Ô Lan Na Toa cũng không kiềm chế được trước nét đẹp ấy.

Khi bọn họ đang toàn lực chạy ra khỏi thành, trên trời đột nhiên xuất hiện tiếng chim ưng kêu, chính là con Đại lôi ưng của Oánh.

Oánh nghe tiếng chim ưng kêu, khuôn mặt chợt biến sắc nói: “Không hay rồi, đại lôi ưng thông báo là đại quân đang quay về thành”

Bên ngoài thành đột nhiên có một đạo hoả quang bắn lên không trung nhằm vào đại lôi ưng, đại lôi ưng tức thì biến thành một quả cầu lửa rơi xuống.

Oánh trong lòng đau xót, bất giác hai hàng nước mắt tuôn rơi. Mặc dù Đại lôi ưng chỉ là một ma thú nhưng tình cảm đối với nàng rất tốt. Nó tựa như phân thân của chính nàng, không ngờ lại gặp cảnh ngộ đó...

Với kinh nghiệm chiến trận dày dặn, Lôi Tư vô cùng điềm tĩnh, lão trầm giọng nói: “Ô Lan, Oánh, các người mang công chúa phá vây từ phía tây, bọn Phất Lôi Đức sẽ tiếp ứng, ta và Biệt Khắc sẽ yểm hộ cho.”

Hiện tại không phải là lúc dành cho sự yếu mềm kiêu đàn bà, Ô Lan Na Toa liền nói: “Lôi Tư thúc thúc, các người phải cẩn thận, có cơ hội lập tức

thoát thân.”

Lôi Tư vẫn như mọi khi mỉm cười, mang theo Biệt Khắc bốn người, nhằm hướng cổng thành chính phi tới.

Oánh triệu gọi một con chim Phong hệ ma thú, hướng về Ô Lan Na Toa và Phí Âu Á công chúa nói: “Nhanh lên đường thôi, chúng ta cần phải lập tức đến chỗ Phất Lôi Đức bọn họ tập hợp, khi chúng ta an toàn rời khỏi đây, Lôi tư tiên bối bọn họ sớm sẽ rút lui thôi.”

Ba người lập tức nhảy lên lưng Thiên sí điểu, Thiên sí điểu liền vung song cánh bay thẳng lên trời, nhưng ngay khi đó lại thấy vô số Hoả tinh linh và Thú nhân tộc điểu nhân chiến sĩ bay tới.

Oánh nhanh chóng triệu gọi vài phi tường ma thú nghênh chiến, Ô Lan Na Toa cũng ngay lập tức sử dụng quyền trục ma pháp (một loại đồ vật ma pháp, cho phép tàng trữ ma pháp để sau này sử dụng), tức thì xuất hiện một kết giới phòng ngự bao trùm thiên sí điểu và bọn họ.

Vài quả cầu lửa bắn vào kết giới, thiên sí điểu bị chấn động suýt thì rớt xuống, năng lượng của kết giới cũng giảm mạnh, tình hình thập phần nguy hiểm.

Oánh là một pháp sư triệu gọi cao cấp, tuy nhiên đối với ma pháp công kích thì lại không biết nhiều, Ô Lan Na Toa và Phí Âu Á thì đơn giản là kiếm sĩ, nhìn thấy phi tường ma thú căn bản là không có khả năng ngăn chặn hoả tinh linh và điểu nhân chiến sĩ, kết giới phòng ngự ngày càng yếu, bọn họ chỉ còn đủ năng lực để chống đỡ thêm vài quả cầu lửa nữa.

Một làn ánh sáng đột nhiên từ dưới đất bắn lên, một điểu nhân chiến sĩ la lên một tiếng thất thanh rớt xuống, trên ngực bị trúng một mũi tên màu trắng.

Hiện tại, bọn họ đang bay trên Ân Tư thành, Ô Lan Na Toa nhìn xuống dưới, chỉ thấy 5 người đang đứng ở bìa rừng, một trong số họ đang cầm cung tên.

“Vô danh”, Ô Lan Na Toa nhìn thấy nhóm “Chim mồi”, trong lòng thấy ngạc nhiên vui sướng.

Phí Âu Á công chúa nhìn xuống, cả thân người đột nhiên run lên, vì nàng nhìn thấy một thân ảnh rất quen thuộc, nhưng bởi vì hai bên đang cách nhau quá xa nên nàng không nhìn rõ được dung mạo.

Trong lòng u oán thở dài, Phí Âu Á công chúa lẩm bẩm: “Làm sao có thể là hắn được, có lẽ là do ta suy nghĩ nhiều quá nên sinh ra ảo giác. Nếu thực sự là hắn, sớm đã dễ dàng cứu ta ra. Ài, Vũ y tỷ tỷ nói hắn đã bị mất tích, không biết hiện giờ hắn có còn nhớ ta không ...”

Cùng lúc đó, vô số mũi tên xé không gian bay đến, đồng thời với nó là các loại ma pháp công kích, lập tức sát thương một số lớn Hoả tinh linh và điều nhân chiến sĩ. Thiên sí điều lợi dụng cơ hội này, bay thoát khỏi vòng vây.

Chỉ thấy hàng chục chiến sĩ và pháp sư đột nhiên xuất hiện dưới đất, bắn tên và phóng ra ma pháp

Đội quân tiếp ứng cuối cùng đã xuất hiện.

Ô Lan Na Toa tam nữ thở phào nhẹ nhõm, Thiên sí điều nhắm hướng doanh trại bay đến.

Bọn họ không biết rằng trong khi đó, sau lưng có họ bốn điểm hồng quang đang yên lặng tùy hành cùng với họ.

Nhóm “Chim mồi” năm người bọn ta cơ bản là tiềm phục tại bên ngoài thành, trong thành đột nhiên xuất hiện thanh âm xung sát, bọn ta đương

nhiên biết rằng đoàn trưởng bọn họ đã bị phát hiện.

Thiên sí điều bay lên trời, ta thấy con chim đó mang trên lưng ba thân ảnh xinh đẹp, mềm mại, trong tâm biết rằng đoàn trưởng đã cứu được Phí Âu Á công chúa, nhìn thấy họ đang trong tình huống hiểm nghèo, đương nhiên là chúng ta không thể đứng nhìn.

Nhưng bởi vì cự ly quá xa, trong năm người bọn ta chỉ có thể trông chờ vào Hán Tư, tài xạ tiễn của hắn rất chuẩn xác, một mũi tên là bắn hạ một điều nhân chiến sĩ.

Bọn ta hoàn toàn không có thời gian để vui mừng, một tiếng gầm vang trời, đã thấy quân đội thú nhân tộc và hoả tinh linh hoả tốc quay về, một nhánh binh sĩ nhắm hướng bọn ta tiến đến.

Thảm rồi, những toan tính của bọn ta đã bị phát hiện, quân đội Thú nhân tộc và Hoả tinh linh tất cả quay về thành.

Sự việc đã đến nước này, bọn ta chỉ còn có thể làm một việc duy nhất - - Chạy.

Năm người bọn ta nhanh chóng chạy vào rừng, nhưng lần này thì không còn may mắn như hôm trước, hoả tinh linh tốc độ phi hành cực nhanh, so với tốc độ chạy trốn của chúng ta thì nhanh hơn nhiều lần, hơn nữa thân hình chúng nhỏ bé, không bị cây rừng cản trở, nhanh chóng truy đuổi tới.

Đang chạy, ta đột nhiên nhảy lên, một kiếm vung ra, chém vào một hoả tinh linh, biến thân hình cao ba thốn thành đồng thịt nát.

Thừa thắng xông lên, ta vung kiếm tung hoành ngang dọc, trong chớp mắt chém chết 2 Hoả tinh linh.

Nhưng may mắn của ta chỉ được đến thế, những hoả tinh linh đang đuổi theo lập tức bay lên cao, bắn hoả cầu xuống.

Lúc này, Lạp Nã Đặc và Tạp La bọn họ chỉ có khả năng tự bảo vệ chính mình, vô phương chi viện cho ta.

Ta hạ quyết tâm, đột nhiên vận dụng luồng chân khí yếu ớt của ta đến cực hạn, hoà nhập với năng lượng kỳ lạ từ mi tâm truyền đến lòng bàn tay, dồn vào trong Á Dạ kiếm, tức thì thanh kiếm phát ra một quang sáng đen mờ mờ.

Nhìn những quả cầu lửa dày đặc trên trời, ta hét lên: “Chiến mã tê mình”

Á Dạ kiếm chém vào không trung, tức thì xuất ra một cỗ khí thể hùng tráng như thiên quân vạn mã xuất trường, kiếm phong rít lên. Luồng kiếm phong đó do đấu khí kỳ dị của ta tạo ra, chém vào hỏa cầu khiến hoá cầu nổ tung trên không. Có vài Hoả tinh linh bị luồng kiếm phong chém trúng lập tức lưu huyết từ trên không trung rớt xuống đất.

Đó chính là một chiêu trong kiếm thuật “Chiến quyết” do Lôi Tư dạy “Chiến mã tê mình”, trường kiếm huy động sản sinh ra kiếm phong, tạo thành sóng âm cường mạnh, dùng âm thanh khắc chế địch nhân. Trong lúc sinh tử quan đầu, ta dùng toàn lực xuất chiêu, uy lực mạnh mẽ khiến ngay cả ta cũng phải giật mình.

Một chiêu kiếm đó xuất ra, chân khí trong nội thể hao hụt gần hết, hai mắt tối sầm, từ từ ngã xuống đất.

Ài, xem ra hôm nay ta phải táng thân ở đây rồi. Chết thì chết, ta cũng không có gì đáng để hoài niệm.

Tất cả mọi cảm giác dần dần biến mất, ta phát hiện ra hiện tại ta đang trôi nổi trong một không gian đen tối vô biên vô tận, không có ánh sáng, không một âm thanh nào, chỉ có sự yên lặng chết chóc.

Ta không nhịn được gào to: “Ở đây có ai không? Đây là đâu? Làm ơn trả lời ta đi...”

Đột nhiên, trước mắt ta xuất hiện một quang cầu bảy sắc mĩ lệ, quả cầu dần dần thu lại, ngưng tụ thành một hình người, đằng sau lưng có hai cái cánh, một cánh màu đen cánh còn lại màu trắng, điều làm ta kinh ngạc nhất chính là bộ dạng hần giống hệt ta.

Ta kinh ngạc hỏi: “Đây là đâu? Người là ai thế? Sao lại giống ta đến vậy?”

Nam tử mỉm cười: “Không thể nào ngờ người lại gào tướng lên như trẻ con vậy, nơi đây là không gian tâm linh, chỉ thuộc về người, nhưng ta là người, mà người cũng là ta, 2 chúng ta trong cùng một thân xác.”

Ta vội vàng hỏi: “người là ta, ta là người? Chuyện này rốt cuộc là sao?”

Hần mỉm cười trả lời: “Chính xác mà nói, ta là ý thức trước kia của người vốn ẩn dấu sâu trong tâm linh của người, cũng bởi vì do có một số nguyên nhân nên hai bọn ta chưa thể hoà nhập thành một đấng. Hiện tại thân thể của người đã mất đi ý thức, lại đang trong tình trạng nguy hiểm, để ta sẽ tạm thời điều khiển thân xác. Mặc dù lực lượng của ta hiện giờ chỉ có thể điều khiển trong một thời gian ngắn, nhưng cũng đủ để tự cứu mình, đợi tương lai bọn ta dung hợp người sẽ hiểu mọi chuyện. Tốt, người ở lại đây, ta đi.”

Ngay lập tức ánh sáng loé lên, người tự xưng là ý thức trước kia của ta biến mất, trong không gian đen tối chỉ còn lại mình ta.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 6: Ngô Lai Chi Mê.

Lạp Nã Đặc bốn người mắt thấy Vô Danh đánh ra một chiêu kiếm khí thể tráng liệt, kiếm phong rợp trời, một chiêu kích sát mấy tên hỏa tinh linh, chính là đang hoan hô, lại thấy hãn nhuyễn như bùn ngã nhào xuống đất.

Bốn người kinh hãi thất sắc, nhưng lúc này họ bảo vệ chính mình còn không nổi, căn bản vô pháp ứng cứu Vô Danh. Đám thú nhân chiến sĩ cũng đã đuổi tới, xem ra ngày tàn của tổ năm người “Chim mồi” đã đến.

Một tên thú nhân chiến sĩ vũ động khảm đao chém tới Vô Danh đang nằm trên mặt đất, mắt thấy sắp chém đầu của hãn xuống. Đột nhiên trên thân Vô Danh phát ra một trận hỏa diễm màu đen, thú nhân chiến sĩ đó ngay cả tiếng hét thảm cũng không kịp kêu lên, trong chớp mắt đã biến thành tro bụi, thập chí ngay cả mấy tên Hỏa tinh linh gần đó cũng không phải ngoại lệ.

Một tên hỏa tinh linh kinh hãi hét lên: “Địa ngục chi hỏa?”

Vô Danh vốn nằm trên mặt đất đột nhiên đứng thẳng dậy, không, hãn không phải là Vô Danh, hãn là ta - “Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần.”

Ma Thần Vương Ngô Lai.

Ta cuối cùng đã tỉnh, dù chỉ trong chốc lát.

Trong trận chiến vào nửa năm trước, ta bị thần tộc phát hiện ra nhược điểm của một ma pháp sư thuần túy, xui xẻo bị một nhóm thiên sứ quân tinh nhuệ đột kích, ta gần như trở thành cái bao cát luyện tập để nàng Diệu Thiên Sứ tóc ngắn cực kì mỹ lệ kia hành hạ.

Trong lúc cực kì quẫn bách ta dùng ra một chiêu tối hậu nhất của một ma pháp sư –“Tự Bạo”, nhưng ta không thể cam tâm chết đi như thế, chính vào cái sát na sau khi ma pháp năng lượng áp súc trên thân bạo tạc thì đem chính mình chuyển di đến Thánh Ma đại lục, nhục thể tuy không có tổn thương gì cả, linh hồn ta lại chịu thương hại cực lớn, suýt thì tiêu tán mất, ta đành đem linh hồn tiềm phục vào nơi sâu xa của không gian tâm linh từ từ tự liệu, đem thân thể giao cho một linh hồn được vội vã chế ra khổng chế.

Nửa năm nay mặc dù ta vẫn chìm trong giấc ngủ sâu, nhưng sự tình phát sinh bên ngoài ta vẫn nắm rõ. Thật không ngờ chiến tranh thần ma lại lan đến Thánh Ma đại lục. Ba Bồ Ni Tạt vương quốc, Lôi Nhân công quốc, Băng Tuyết vương quốc và Phong, Lôi, Thủy tinh linh tộc kết minh đại khái nguyên nhân cũng vì ta. Bất quá ta lại không biết Á Dạ, Vũ Y, Lị Vị Nhã đám nữ nhân ấy hiện giờ thế nào, thật nhớ bọn họ.

Đối với việc Vô Danh khổ luyện kiếm thuật ta thập phần cao hứng, như thế có thể lấp đi khuyết điểm lớn nhất của ta.

Vào lúc Vô Danh luyện khí thì ta đột nhiên nghĩ ý tưởng lớn, bất chấp nguy hiểm hồn phi phách tán cường vận ma lực dung hợp cùng với chân khí, làm nó biến thành một chủng chân khí kì lạ tính chất hoàn toàn bất đồng, bởi vì trong đó ẩn hàm ma pháp ba động, vì thế ta đem nó đặt tên là “Ma đấu khí”, chỉ là vẫn không biết nó có chỗ đặc tính gì nữa thôi.

Ai, đều tại Vô Danh tên tiểu tử chân khí quá yếu (tự mình chửi mình, có điểm quái nha).

Bởi vì ta chỉ có thể hiện thân trong một đoạn thời gian cực ngắn nên phải tốc chiến tốc quyết, trong sát na ta đứng dậy trước tiên dùng “Không gian phong tỏa”

Khóa chặt Hán Tư bốn người, chính là để phòng bọn họ làm phiền ta mà cũng là để bảo hộ bọn họ (không gian ngưng cố chính là phòng ngụ kết giới cực mạnh).

Lập tức, ta truyện hoán ra Đao Tử và Lam Bì, trong chớp mắt phong nhận tứ phía, hàn lưu cuồn cuồn, thú nhân chiến sĩ và hỏa tinh linh liên tục thâm tử.

Linh giác của ta cũng trải rộng ra, ”nhìn” thấy bên ngoài bảo thành Tư Phổ Lỗ Ân Tư bọn Lôi Tư chính đang tận lực chém giết, hiện tại bọn họ đang bị thú nhân chiến sĩ bao vây chặt chẽ, chỉ còn lại Lôi Tư và một chiến sĩ tay cầm khảm đao.

Với tình trạng trước mắt của ta căn bản không thể dùng ma pháp đi cứu bọn họ, miễn cưỡng triệu xuất ra lôi thú Ngốc Qua, lệnh nó đi trước cứu viện hai người Lôi Tư.

Cái triệu hoán ma pháp này đã hao tận hết ma lực ta khó khăn lắm mới ngưng tụ được, ta trong lòng biết bản thân chỉ có thể chi trì đến thế, thấy thú nhân chiến sĩ và hỏa tinh linh truy tới đã bị Lam Bì và Đao Tử dọn sạch, ta thu hồi bọn chúng, sau đó tiến đến trước mặt bốn người Lạp Nã Đặc đang bị khốn trong không gian ngưng cố.

Bốn người vừa kinh vừa sợ nhìn ta, phảng phất như là nhìn thấy quái vật.

Ta cười nhẹ một tiếng, trong khi giải trừ “Không gian phong tỏa” đồng thời cũng dùng tâm linh ma pháp tẩy luôn bộ phận kí ức bọn họ nhìn thấy ta, sau đó dùng lực lượng cuối cùng đưa cả đám chúng ta chuyển di đến một chỗ an toàn cách khoảng mười dặm.

Còn về Ngọc Qua, sau khi nó hoàn thành nhiệm vụ ta giao cho thì tự động quay về dị thứ nguyên không gian.

Một khắc sau, ta đã quay về trong tâm linh không gian, chỉ thấy Vô Danh chính đang mang về mặt không hoàng ngậy ngọc luôn ở đó.

Ta mệt mỏi nói với hắn: "Hiện tại an toàn rồi, ta đem thân thể này giao cho người trước, người cần phải sống tốt cho ta, ta không muốn đang ngủ say lại chết một cách hồ đồ đâu."

Vô Danh mở miệng muốn nói, ta biết hắn muốn hỏi cái gì đột nhiên đẩy hắn ra khỏi không gian tâm linh, sau đó chìm vào trong giấc ngủ dài.

Lôi Tư bốn người vì phải yểm hộ Ô Lan Na cứu Phi Âu Á công chúa ra, chủ động từ cửa chính toà tháp chém giết ra, lúc gặp hơn vạn thú nhân chiến sĩ quay trở về thành, tức khắc triển khai một trường chém giết lớn.

Biệt Khắc và một ma pháp sư khác, dùng ma pháp công kích phạm vi lớn, sát thương một số lớn thú nhân chiến sĩ, sau lại bị thú nhân chiến sĩ chém chết. Lôi Tư và một lính đánh thuê thân kinh bách chiến còn lại Kiệt Sâm Dục Huyết khổ chiến, nhưng muốn đột phá vòng vây chỉ là vọng tưởng, trên thân hai người chỗ nào cũng bị thương, máu đỏ nhuộm áo giáp.

Lôi Tư một kiếm chém liền ba tên thú nhân chiến sĩ, đột nhiên thấy một đạo kinh khí lẳng lẹ cực kì chém tới, chiêu thức lẳng lẹ này trong suốt mấy chục năm làm lính đánh thuê chưa từng gặp phải.

Trong lòng tuy kinh mà không loạn, Lôi Tư chuyển thân giơ cự kiếm lên, "đình" một tiếng đã chặn được một kích đánh tới của cự phủ màu xanh.

Ngay cả Lôi Tư xưng là lực tay mạnh không ai bằng cũng cảm thấy cánh tay tê dần, không trụ nổi lui liền ba bước, chỉ thấy một tên sư nhân chiến sĩ thân mang khải giáp màu vàng, hùng tráng uy vĩ cực kì tay cầm cự phủ màu

xanh đứng ở chỗ hẵn vừa mới đứng, lông cổ dưới ánh mặt trời tỏa sáng, đầy khí phách.

Tộc trưởng Thú Nhân Tộc-“Sư Vương” Hao Thiên.

Hao Thiên cũng nghĩ không ra một tên nhân loại có khả năng tiếp một kích toàn lực của mình, trong lòng không khỏi tán thưởng Lôi Tư, cũng càng thêm quyết tâm nhanh chóng tiêu diệt đối thủ, giơ cao thanh phủ (búa xanh), gầm lên một tiếng lại thêm một búa chém ra.

Lôi Tư cũng biết mình hiện tại lành ít dữ nhiều, hẵn đối mặt với một kích của Hao Thiên ngược lại lộ ra một nụ cười thản nhiên, cự kiếm đánh ra một chiêu “Đăng Khẩu Thiên Lí” nghênh tiếp thẳng tới.

Thú nhân chiến sĩ vây quanh, khi Hao Thiên xuất thủ thì không còn tiến công Lôi Tư nữa, ở chu vi bọn họ hình thành một vòng tròn lớn, hân thưởng tộc trưởng của mình cùng cái tên nhân loại cường hãn này quyết chiến.

Nhưng tên lính đánh thuê còn lại là Kiệt Sâm trong chớp mắt đã bị thú nhân chiến sĩ chém thành thịt bằm, thân cốt vô tồn.

Chết trong yên lặng, đây chính là cách thức trở về nhà của lính đánh thuê a.

Lôi Tư tuy không có danh “đại kiếm sĩ”, nhưng với thực lực của hãn Thánh Ma đại lục chỉ sợ không có mấy người làm đối thủ, như hôm nay gặp phải “Sư Vương” Hao Thiên uy danh vang dội, hai người tức thì như khi phùng địch thủ gặp nhau, búa kiếm giao kích trong mấy trượng kinh khí đầy đặc, tiếng vang như sấm.

Cự phủ trong tay Sư Vương Hao Thiên tên là “Thiên thanh chi phủ”, là một trong số các thần binh của Thánh ma đại lục. Còn cự kiếm của Lôi Tư tuy toàn là thép tinh luyện thành nhưng thua xa “Thiên thanh chi phủ”, lại

thêm hai người đều là thiên sinh thần lực, cự kiếm nhanh chóng xuất hiện nhiều vết nứt.

Lôi Tư trong lòng ngậm kinh ngạc, tự biết cự kiếm trong tay cũng không còn chi trì lâu, hấn cắn răng cắn lợi mạnh mẽ đem toàn bộ lực lượng đổ vào cự kiếm, một thức “Đỉnh tiến cương tràng” toàn lực đánh ra.

Một kiếm này hấn đã dốc hết toàn bộ sức lực, khí thế hùng tráng thảm liệt cực kì, khí lưu gần đó dưới khiên dẫn của cự kiếm toàn bộ đánh tới Hao Thiên, thật có lực ngàn quân phải tránh.

Hao Thiên trong lòng cũng gấp gáp, vội dốc toàn bộ lực lượng và “dã lực” đặc biệt chỉ có ở thú nhân chiến sĩ vào trong “Thiên thanh chi phủ”

Trung, một búa chính xác chém mạnh lên trên cự kiếm đang đánh tới.

Cự kiếm bất ngờ bị phá vỡ, trong tay Lôi Tư chỉ còn lưu lại chuôi kiếm, hồ khẩu bị chấn nát tóe máu, nhưng mảnh vỡ của cự kiếm vẫn mang khí thế lôi đình vạn quân bắn thẳng tới Hao Thiên, mỗi một mảnh vỡ đều giống như một cây kiếm nhỏ đơn độc bắn tới các chỗ yếu hại của Hao Thiên.

Đương nhiên, cái này nhất thiết đều là Lôi Tư cố ý tạo thành, hấn biết mình phải chết, nhưng dù chết cũng phải kéo theo vị “Sư Vương” này đồng hành.

Cự kiếm đã gãy trở ngại mất đi, ”Thiên thanh chi phủ” hùng hậu chém lên ngực của Lôi Tư, máu thịt phọt ra nhưng hấn vẫn đứng thẳng không ngã, miệng nở nụ cười nhìn mảnh vỡ cự kiếm của mình hoàn toàn bắn thẳng vào cơ thể hùng tráng của Hao Thiên.

Chết thì chết chứ, lúc chết có thể giết được cường địch như thế, hấn cũng không còn tiếc nuối gì nữa.

Bọn thú nhân chiến sĩ cuồng hống xông tới, vô số các loại các dạng binh khí đồng thời chém về hướng Lôì Tư vốn chỉ còn lại chút hơi tàn.

Chính vào lúc này, mấy đạo kinh điện đột nhiên đánh thẳng từ trên trời xuống thân bọn thú nhân chiến sĩ vây quanh Lôì Tư, bọn thú nhân chiến sĩ trong chớp mắt bị điện giật thành than đen, cả binh nhận trong tay cũng bốc khói luôn.

Điện kích siêu cao áp quả đáng sợ.

Hao Thiên đang được bộ hạ đỡ cũng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một con quái thú đầu người thân sư tử đuôi rắn bay thẳng từ trên trời xuống, toàn thân chu vi điện quang thiểm thước, uy thế kinh nhân.

Hao Thiên kinh hãi hét: "Là loài thú. Các dũng sĩ mau lui lại, kết trận phòng ngự, ngàn vạn không thể chính diện nghênh chiến."

Thú nhân chiến sĩ tự nhiên nghe qua đại danh thánh thú Lôì hệ nguyên tổ-Lôì Thú, tất nhiên cũng lập tức bỏ qua ý định chém chết Lôì Tư mà liên tục bảo hộ Hao Thiên lui lại, kết thành trận thế phòng ngự.

Lôì Thú đứng trước mặt Lôì Tư, miệng phát ra tiếng người: "Người là lính đánh thuê Lôì Tư của 'Hoa Hồng binh đoàn'? Ta phụng mệnh lệnh của chủ nhân đến cứu người, người có thể hành động không?"

Lúc này Lôì Tư sớm đã sắp xuống mồ rồi, làm sao còn có thể hồi đáp nó chứ.

Đầy trời hỏa cầu đột nhiên xạ tới, chính là bọn hỏa tinh linh bắt đầu công kích tới Lôì Thú.

Lôì Thú giậm dữ thét một tiếng toàn thân đột nhiên xuất hiện một quang cầu điện quang nhanh chóng bao bọc nó và Lôì Tư, chính là Lôì hệ phòng ngự ma pháp "Điện từ bình chương"

Hỏa cầu cùng các chủng loại hỏa hệ ma pháp đánh trúng trên "Điện từ bình chướng", hoa lửa bắn tứ tung, Lôi Thú đột nhiên há miệng phun ra mấy chục đạo điện lưu, mỗi một đạo đều đánh trúng một tên hỏa tinh linh.

Trong tiếng hét thảm của hỏa tinh linh, hai hỏa tinh linh đột nhiên biến hóa thành nhân hình trở thành một đôi tuấn nam mỹ nữ, bọn họ chính là hai vị trong số trưởng lão của hỏa tinh linh tộc – Tinh Hỏa, Tử Diễm.

Tinh linh có thể huyền hóa thành hình người đại biểu việc hãn có ma lực thuộc cấp đại ma pháp sư, Lôi Thú cũng biết là lợi hại, rống lên một tiếng lớn ngưng thần chờ đợi.

Tinh Hỏa đôi mắt dán chặt vào Lôi Thú, nhìn thấy trên trán nó có dấu của khế ước triệu hoán trong lòng không thể ngậm kinh dị: “Người có thể biến lôi thú trở thành triệu hoán thú thì ma lực có thể tưởng tượng mà biết, nếu như có triệu hoán pháp sư cường đại như thế ở gần đây, xem ra có một tràng đại chiến phải đánh rồi.”

Tử Diễm cũng ý thức tới điểm này, trên tấm thân yêu kiều của nàng bùng lên ngọn lửa đỏ sẫm, biến thành một vị hỏa diễm giai nhân danh y như thật.

Đột nhiên, hai vị tinh linh trưởng lão đều không hẹn mà cũng cảm giác thấy ba cỗ bàng đại năng lượng làm bọn họ khó tin nổi đang nhanh chóng tiếp cận, bọn họ còn chưa kịp phản ứng thì ba đạo ánh đẹp vô hạn đã xuất hiện phía trước Lôi Tư và Lôi Thú.

Thú nhân quân đội và hỏa tinh linh bay đầy trời đang bày thành trận thế đều nhìn rõ dung mạo kẻ đến, không tránh được bị hấp dẫn hết toàn bộ lực chú ý, chiến trường sát thanh chấn thiên lúc trước giờ thì biến thành một phiến tĩnh lặng.

Đến là ba vị nữ tử, ba vị tuyệt thế mỹ nữ hút hết thiên địa linh khí, kiều mỹ là Tử Diễm trước mặt bọn họ tức thì biến thành âm đạm thất sắc.

Vị mỹ nữ đứng ở giữa có một mái đầu ánh bạc, tấm thân yêu kiều tán phát hai loại khí tức hoàn toàn tương phản thánh khiết cùng âm lãnh, nhưng hai chủng khí tức vừa xảo diệu dung hợp cùng một chỗ, càng làm cho nàng lộ ra siêu phàm thoát tục.

Đứng ở bên trái là một băng sơn mỹ nữ toàn thân trên dưới thấu lộ ra khí tức làm người ta không lạnh mà run, nữ này đẹp đến cực điểm mà lạnh thì cũng đến cực điểm, ngay cả nhiệt độ xung quanh nàng cũng theo đó mà hạ xuống.

Đối với vị khoáng thế mỹ nữ thanh lệ tuyệt trần ở bên phải, Tinh Hỏa và Tử Diễm hai người tịnh không lạ gì, nàng chính là thủ tịch đại pháp sư của Băng Tuyết vương quốc “Băng Tuyết thánh nữ” Băng Thanh Ảnh (Băng Tuyết vương quốc có rất đông thủy hệ ma pháp sư vốn luôn là quốc gia hỏa tinh linh tối cừu, vì thế bọn họ đối với Băng Tuyết vương quốc nhất thiết đều rất rõ ràng).

Ba vị mỹ nữ này trên thân đều mang áo giáp đen tuyền, một cổ ưu úc nùng nùng bao bọc bọn họ, bọn họ lúc này lí cũng không lí tới cả trận hỏa thú nhân chiến sĩ và bọn hỏa tinh linh chờ, toàn bộ lực chú ý đều tập trung trên thân Lôi Thú, trên ba khuôn mặt tuyệt mỹ đều xuất hiện thần tình kích động, cuồng hỉ và hi vọng.

Cuối cùng, vị mỹ nữ ở giữa với thanh âm run rẩy hướng Lôi Thú hỏi: “Ngốc Qua, thật sự là người sao! Mau.... mau nói cho ta, chủ nhân ở nơi nào?”

Lôi Thú nói: “Khải bẩm ba vị chủ mẫu, chủ nhân một phút trước triệu hoán ra tôi rồi muốn tôi đến cứu viện tên lính đánh thuê tên Lôi Tư này, nhiệm vụ hoàn thành xong tự quay về dị thứ nguyên không gian. Bây giờ chủ nhân đã li khai, hoặc có lẽ cái tên Lôi Tư này biết hạ lạc của chủ nhân, nếu không chủ nhân cũng không lệnh tôi cứu hãn.”

Tam nữ lúc này mới chú ý đến Lô Tư trọng thương đang đợi chết, vị mỹ nữ trung gian lướt người đến bên cạnh hẳn, trên tay thiểm thước ra quang mang thánh khiết chiếu xạ trên thân của Lô Tư.

Thánh quang hệ ma pháp - "Hồi phục quang".

Tinh hỏa mở miệng nói: "Băng thanh ảnh, như nay các người đã bị hãm vào trong vòng bao vây của hỏa tinh linh cùng thú nhân chiến sĩ, đừng có vọng tưởng có thể đào thoát, Lô thú cũng cứu không nổi các người đâu."

Băng Thanh Ảnh lạnh lùng nói: "Các người nếu đã cùng thiên giới đính lập khế ước giúp đỡ bọn chúng thống nhất Thánh Ma đại lục, thế các người cũng không thể không nghe qua danh tự của ba viên chỉ huy của quân tiên phong ma giới cùng bọn chúng đối lập chứ?"

Tử Diễm thần tình đại biến, kinh dị nói: "Có phải các người chính là 'Hắc Âm Thiên Sư', 'Tuyệt Đại Đấu Thần' và 'Địa Ngục Thánh Nữ'? Không lạ nửa năm nay không có nghe thấy tinh tức của Băng Thanh Ảnh người, hóa ra....."

Băng thanh ảnh nói: "Hôm nay chúng ta có chuyện gấp cần làm không muốn cùng các người đấu đá, còn không mau rút đi."

Đôi mắt đẹp trừng một cái, gây nên một cỗ hàn khí bay đến hướng Tinh Hỏa và Tử Diễm, nhưng đây không chỉ đơn giản là hàn khí, bên trong còn ẩn hàm một lực xâm thực làm người ta tâm kinh đảm chiến, chỉ có pháp sư có pháp lực cao cường mới có thể cảm giác được.

Tinh Hỏa và Tử Diễm trong lòng đại kinh, "Băng tuyết thánh nữ" danh thanh tuy vang dội nhưng đối với hỏa tinh linh trường lão sống tới mấy trăm năm bọn họ cũng không coi ra gì, nhưng Băng Thanh Ảnh hôm nay triển hiện ra ma lực mạnh đến làm bọn họ kinh hãi cực kì, bọn họ không tránh được nghĩ tới Thần tộc thiên sứ từng nói qua với bọn họ cái tên trong

quân tiên phong ma giới sử dụng hắc ám hệ và thủy hệ ma pháp mạnh đến đáng sợ “Địa Ngục thánh nữ”.

“Địa ngục thánh nữ” lại chính là “Băng tuyết thánh nữ” trước mắt.

Không cần nghĩ nhiều, Tinh Hỏa và Tử Diễm vội lệnh bọn hỏa tinh linh triệt thoái, thú nhân chiến sĩ tuy không minh bạch đã có chuyện gì phát sinh, nhưng hiện nay tộc trưởng bọn họ thân thụ trọng thương thở không ra hơi, Lôi Thú đáng sợ vẫn còn đang trừng mắt nhìn bọn họ, làm bọn họ tâm kinh đảm chiến.

Có mấy tên thú nhân chiến sĩ từng tham gia “Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội” nửa năm trước nhận ra vị băng sơn mỹ nữ trong ba vị mỹ nữ không ngờ là vị đại biểu của Ba Bồ Ni Tạt trong đại hội chỉ dùng một quyền đánh chết một trong mấy đại cao thủ của tộc hùng nhân chiến sĩ, trong lòng càng vạn phần hoảng sợ.

Nhìn thấy hỏa tinh linh triệt thoái, bọn thú nhân chiến sĩ cũng vội lui về Tư Phố Lỗ Ân Tư thành bảo.

Ba vị mỹ nữ đó tự nhiên là Vũ Y, Hạ Nông và Băng Thanh Ảnh tam nữ.

Sau khi Ngô Lai tráng liệt “tự bạo” không biết lưu lạc nơi đâu, Á Dạ bởi vì dùng “Thiên Ma giải thể đại pháp” nguyên khí đại thương, tới nay vẫn còn say ngủ, còn Vũ Y tam nữ trở thành quan chỉ huy quân tiên phong của Ma Giới, trong nửa năm này chỉ huy quân đội ma giới cùng thiên giới lớn nhỏ hơn trăm trận, thành công đoạt về hai tầng ma giới đều bị công hãm, sắp tới chuẩn bị phản công tới Thiên giới rồi.

Vũ Y đã trở thành đọa lạc thiên sứ bỏ đi danh phận “Thần Quang thiên sứ” tự đặt tên “Hắc ám thiên sứ”, còn Hạ Nông bởi vì trong cực độ bị thương mà có được chung cực đấu khí-“Thánh đấu khí”, nửa năm nay lực lượng của nàng tăng gấp mấy lần, có thể so ngang với Vũ Y, vì thế bị Thiên Giới kinh hô là “Tuyệt đại đấu thần”

Băng Thanh Ảnh lực lượng bản thân tuy không hề tăng, nhưng nàng cùng Lộ Tây Pháp vua của ma giới lập ra bình đẳng kế ước, tùy thời đều có thể mượn sử dụng lực lượng hủy thiên diệt địa của vị đọa lạc thiên sứ này, trên chiến trường ngược lại nàng có lực sát thương mạnh nhất, cái tên “Địa ngục thánh nữ” truyền khắp chiến trường.

Vừa rồi trong cực độ nguy hiểm, ý thức của Ngô Lai từ ngủ say đang dần tỉnh lại, Vũ Y cùng hãn tâm linh tương thông lập tức có ngay cảm ứng, vội thông tri cho Hạ Nông và Băng Thanh Ảnh, tam nữ không quản gì hết mà đến Thánh Ma đại lục.

Nhưng bọn họ cuối cùng trễ hết một bước, ý thức của Ngô Lai vừa hiện là mất, tam nữ vừa đến thì chỉ thấy được triệu hoán thú của hãn-Lôi thú Ngốc Qua.

Hiện tại, toàn bộ hy vọng của bọn họ đều đặt trên người chỉ còn một hơi thở Lôi Tư.

Với lực lượng “Sĩ thiên sứ” của Vũ Y, bất quản sinh vật gì chỉ cần còn lại một hơi thở là có thể trị khỏi, Lôi Tư bị trọng thương dưới ánh sáng chiếu của “Hồi phục quang” thương thế nhanh chóng thuyên giảm.

Khi Lôi Tư khôi phục lại thần chí thì hãn nhìn thấy ba vị cử thể hãn kiến tuyệt sắc mỹ nữ chính đang thần tình khẩn trương nhìn hãn, trên người bọn họ đều lộ ra khí thế chỉ có tuyệt thế cường giả mới có, làm hãn trong lòng bất giác kinh hãi.

Còn tại bên cạnh bọn họ, một con Lôi Thú đầu người thân sư tử đuôi rắn trong truyền thuyết đang ngạo nhiên đứng đó.

Vũ Y thanh âm run rẩy nói: ”Lôi Tư tiên sinh, ông có gặp qua chủ nhân Ngô Lai của chúng ta không? Người ở nơi nào? Thỉnh ông nhất định phải nói cho chúng tôi biết, tôi tên Vũ Y, là thị nữ của chủ nhân, bọn họ là Hạ

Nông và Băng Thanh Ảnh, chủ nhân của ta Ngô Lai hoặc có lẽ đã nói về chúng tôi với người.”

Lôi Tư tuy không biết Vũ Y, Hạ Nông là ai, nhưng “Băng Tuyết thánh nữ” Băng Thanh Ảnh đại danh thì hẳn như sấm đánh bên tai, không tránh được liếc Băng Thanh Ảnh mấy lần, nói:”Tại hạ đa tạ ơn cứu mạng của ba vị tiểu thư, người nói Ngô Lai đó có phải là đại danh鼎鼎 ‘Ái Nhĩ Tiên Khắc Phá Hoại Thần’? Ta tuy cừu ngưỡng đại danh, nhưng ta không biết hẳn.”

Băng Thanh Ảnh chỉ tới Ngốc Qua nói: ”Không thể, nếu người không biết hẳn, hẳn vì sao lại phái triệu hoán thú đến cứu người?”

Vũ Y nói: ”Có lẽ chủ nhân ẩn đi thân phận của mình. Lôi Tư tiên sinh, ông có nhận thức một thanh niên trên dưới khoảng hai mươi tuổi, thân cao lớn cường kiện không? Hẳn thường cười nói không ngớt, thích hồ ngôn loạn ngữ với nữ hài xinh đẹp nhưng lại không hề hạ lưu. Lôi Tư tiên sinh, người có biết một người như thế không? Xin nghĩ cho kĩ.”

Lôi Tư nghĩ ngợi cả nửa ngày, nhưng thật sự là không có người nào phù hợp, Vô Danh tên tiểu tử đó ngoại hình thì cũng khá tương tự đó, nhưng mà tính cách? Tên tiểu tử đó nếu mà có chút miệng lưỡi khôn khéo, Ô Lan Na tiểu nha đầu đó chỉ sợ đã sớm trái ôm phải ấp với hẳn rồi.

Rốt cuộc hẳn lắc đầu, nói:”Xin lỗi, ta thật sự không biết người nào như thế.”

Tam nữ hy vọng duy nhất biến mất, tức thì như rơi xuống vực sâu vạn trượng, đều không tránh khỏi rơi những giọt lệ tinh oánh.

Vũ Y u ám thở dài, nói: ”Có lẽ là chủ nhân ngẫu nhiên đi qua, nhất thời lộ kiến bất bình mới phái Ngốc Qua đến cứu người. Chúng ta về trước thôi, hiện nay chúng ta đã xác định chủ nhân còn sống, thế là đủ rồi, người thế

nào cũng có một ngày đi tìm chúng ta thôi. Đi thôi, Ngốc Qua người cũng tự tiện đi.”

Thân ảnh thiểm qua, ba vị giai nhân tức thì biến mất, với mục lực của Lôi Tư mà ngay cả bọn họ di động thế nào cũng không có nhìn rõ được.

Trong tiếng sấm chớp vang rền lôi thú ngốc qua dẫn theo tầng tầng lôi quang trùng thiên bay lên, chớp mắt biến mất.

Lôi Tư quay đầu nhìn lại chiến trường huyết tích đầy đất, lại liếc nhìn cái chuôi của cự kiếm mình vẫn còn nắm chặt trong tay, cười khổ một tiếng rồi quăng nó đi, sau đó nhanh chóng chạy vào trong rừng sâu.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 7: Cường Giả Chi Lộ

Ta từ vô tận hắc ám miễn cưỡng mở mắt ra. Một con sóc nhỏ ngồi trên ngực, bị ta hù cho hoảng sợ. Nó nhanh nhẹn nhảy lên trên một cây đại thụ, nhưng vẫn giương đôi mắt to linh hoạt của nó chăm chăm nhìn ta.

Ta lắc lắc đầu rồi đứng dậy, những chuyện vừa rồi là giấc mơ sao? Cái tên hình dáng giống y hệt như ta, nam tử tự xưng là ý thức trước đây của ta thật sự tồn tại trong tâm linh của ta sao ?

Ta nhìn ra xung quanh, phát hiện mình đang ở trong một nơi sâu trong khu rừng hoàn toàn u tĩnh. Bên cạnh chính là Lạp Nã Đặc, Hán Tư, Tạp La và Lực Ba bốn tên gia hỏa, bọn họ đều đang tĩnh lặng nằm ở bên đó, cũng không rõ là sống hay chết.

Ta vừa nghĩ đến dựng bọn họ dậy thì bọn họ đã bò dậy.

Lạp Nã Đặc hai tay ôm đầu, rên lên một tiếng dài hỏi: "Chúng ta đang ở đâu đây? Sao ta không thể nhớ nổi chúng ta làm sao mà đến đây được nhỉ?"

Lực Ba cũng rên lên một tiếng nói: "Đầu đau quá, thực sự không hiểu có chuyện gì xảy ra nữa, Hỏa tinh linh và thú nhân chiến sĩ truy sát chúng ta đâu ?"

Ta đối với sự tình phát triển thế này đại thể cũng đoán ra phần nào. Khả năng là "người đó" trong tâm linh của ta hiện thân cứu chúng ta, cũng

không rõ hẳn dùng phương pháp gì làm bọn Lạp Nã Đặc quên hết những sự tình đã phát sinh.

Hẳn lợi hại đến thế sao ?

Thấy bốn người bọn họ đều đã tỉnh lại, ta nói:”Chúng ta cũng đừng nghĩ ngợi nhiều nữa, trước tiên quay về doanh trại là quan trọng, không biết đoàn trường bọn họ đã oan toàn về đến nơi chưa.”

Hán Tư nói:”Phất Lôi Đức bọn họ đã đi tiếp ứng cho đoàn trường rồi, có lẽ không phát sinh thêm chuyện gì nữa đâu. Trước tiên chúng ta tìm đường quay về đã.”

Vì thế, chúng ta tổ năm người “Chim mồi” trong khu rừng già sâu thẳm này, tìm đường trở về doanh trại của “Hoa Hồng binh đoàn”.

Cũng không biết chúng ta làm sao lại đến được trong khu rừng cực kì dày đặc này, ngay cả đường mòn cũng không có. Ta và Lạp Nã Đặc đành phải huy động binh khí chém cành, cắt cỏ làm đường tiến về phía trước.

Lúc huy động Á Dạ kiếm thì ta kinh dị phát hiện ra chân khí trong thể nội phát sinh biến hóa. Năng lượng quái dị từ mi tâm truyền xuống gia tăng hơn nhiều so với trước đây, khiến chân khí khí dị chúng sau khi được dung hợp sung mãn truyền khắp toàn bộ kinh mạch, trong chớp mắt kinh khí bùng phát, ngay cả dùng Á Dạ kiếm cũng càng lúc càng thấy thuận tay hơn.

Ta nghĩ, đây đại khái là lẽ vật của “hắn” lưu cấp cho ta.

Quả là không dễ dàng để mở ra một con đường mòn từ bên trong rừng già. Thấy sắp về đến doanh trại thì từ phương hướng doanh trại lại truyền ra thao thiên liệt hỏa cùng trận trận tiếng bạo tạc

Lực Ba vốn tinh thiện hóa hệ ma pháp la lớn:”Không tốt, doanh trại có chuyện rồi, ta nhận thấy năng lượng dao động của một lượng lớn hỏa

nguyên tố , khả năng là hỏa tinh linh....”

Không đợi hẳn nói xong, ta đã toàn lực chạy về phía doanh trại, trong lúc vô ý chân khí kì dị trong thể nội (ta còn nhớ rõ “hắn” hình như nói nó là ‘Ma Đấu Khí’,thế thì sau này kêu là ‘Ma Đấu Khí’ đi) tự lưu chuyển đến kinh mạch dưới chân, trong chớp mắt tốc độ của ta lập tức tăng gấp mấy lần bỏ rơi bọn Lạp Nã Đặc ở xa tít đằng sau.

Ta với tốc độ trước chưa từng có chạy đến doanh trại, tình hình trước mắt làm ta đơn giản là không dám tin vào mắt mình nữa: Doanh trại đã trở thành một biển lửa, nằm trên đất toàn là thi thể bị thiêu cháy, từ binh khí trên người của bọn họ ta nhận ra bọn họ đều là những chiến hữu trong nửa năm nay cùng ta can đảm tương chiến.

Làm sao.....làm sao lại trở thành thế này.....

Một tiếng bạo tạc (không hiểu tiếng gì) đột nhiên nổ ra, chỉ thấy một tên thanh niên tuấn mỹ bay thẳng lên trời, sau lưng hẳn một đôi cánh trong suốt vậy động, hiển nhiên là một tên hỏa tinh linh biến thành hình người (dung mạo của tinh linh không phải tùy theo tuổi mà cải biến).

Một bóng ảnh quyền rũ tuyệt đẹp cũng nhảy lên theo hỏa tinh linh đó, trường kiếm trong tay như kinh điện đánh ra.

Đó là một vị tuyệt sắc mỹ nữ ta chưa hề thấy qua, thân mang kiếm sĩ khả giáp màu đen, dùng kiếm như gió, vô luận là kiếm thuật hay dung mạo đều quyết không ở dưới Ô Lan na Toa.

Ta xác định mình chưa từng gặp qua nàng, nhưng trong lòng lại có một loại cảm giác quen thuộc kì diệu không tên.

Mĩ nữ giáp đen một kiếm đâm vào trong lồng ngực của tên hỏa tinh linh, nhưng tên đó bất ngờ há miệng phun ra một cỗ liệt diễm đốt về phía nàng.

Mỹ nữ giáp đen bị phun trúng, hét lên một tiếng cùng hỏa tinh linh cùng lúc rơi từ không trung xuống.

Trong lòng ta linh quang chợt loé lên, đoán ngay ra thân phận của mỹ nữ giáp đen này – Lôi Nhân công quốc Phi Âu Á công chúa.

Ta vội vàng chạy vào trong doanh trại lúc này chỉ còn tàn tích sau khi bị cháy, nhìn thấy Ô Lan Na Toa cùng Phất Lôi Đức đại thúc cùng mấy tên lính đánh thuê đang chiến đấu kịch liệt với hỏa tinh linh, kiếm khí hỏa diễm tung hoành tứ phương.

Oánh ở một bên ôm lấy vị mỹ nữ giáp đen lúc này ta nhận là Phi Âu Á công chúa, chính đang dùng một thứ thảo dược xoa lên trên đôi mắt nàng ta.

Ngẩng đầu lên nhìn thấy ta, Oánh vừa kinh vừa mừng nói:”A, Vô Danh, người quay về rồi. Căn thân bọn họ đều là trưởng lão cao thủ của hỏa tinh linh, người không phải đối thủ, mau dẫn theo Phi Âu Á công chúa đột vây, đôi mắt của nàng lúc này bị một kích lúc lâm tử của một tên hỏa tinh linh trưởng lão làm thương rồi, thế nào cũng phải nhanh tìm thánh quang hệ pháp sư trị liệu mới được.”

Nguyên lai, sau khi Ô Lan Na Toa cùng Oánh dẫn Phi Âu Á công chúa về doanh địa thì cũng đã bị hỏa tinh linh vương Liệt Diễm dẫn theo ba trưởng lão trong tộc cân tung theo, lúc bọn họ vừa quay về doanh địa thì liền phát động công kích, lính đánh thuê của “Hoa Hồng binh đoàn” tức thì thương vong trầm trọng.

Kiểm thuật của Phi Âu Á công chúa tịnh không dưới Ô Lan Na Toa, chỉ đơn bằng lực của mình mà giết được một tên hỏa tinh linh trưởng lão, nhưng chính nàng cũng trả cái giá đau đớn hai mắt mất ánh sáng.

Một hỏa cầu đột nhiên bắn tới Oánh đang chữa cho Phi Âu Á công chúa. Ta theo bản năng lướt thân tới phía trước, trong sát na đó đem toàn bộ “Ma

Đấu Khí” trong thể nội tụ tập vào trên Á Dạ kiếm, một kiếm đâm vào trong hỏa cầu đó.

Hỏa cầu băng tán.

Ta lúc này mới ý thức được mình đã làm gì, ta không ngờ dùng cái loại “Ma đấu khí” kì quái đó ngạnh phá đi một hỏa diễm cầu mạnh mẽ của một tên hỏa tinh linh trưởng lão, xem ra “hắn” đã lưu lại cho ta một báu vật quý giá, hiện nay ta giống như là biến thành một người khác, hoặc có lẽ ta hiện tại ta có thể.....

Trong lòng cực kì hưng phấn, ta hét lớn một tiếng đưa kiếm lên đâm thẳng tới cái tên hỏa tinh linh vừa phát xuất hỏa cầu ấy, tức thì sinh ra một cỗ khí thể thâm liệt như thiên quân vạn mã chinh chiến sát phạt, kiếm khí trên Á Dạ kiếm rú rít, uy thế kinh người, chính là đệ nhất thức “Chiến Quyết” ta học được từ Lôì Tư –“Đỉnh tiến cương tràng.”

Sau khi “hắn” cải tạo xong thì uy lực của “Ma đấu khí” lớn tới làm người ta khó mà tin nổi, nó từ trên Á Dạ kiếm chuyển hóa thành kiếm khí bắn ra, liền như thiểm điện bắn xuyên qua phòng ngự kết giới của tên hỏa tinh linh đó, xuyên thấu qua yết hầu của hắn,

Đây thật sự là.....thật sự là quá lợi hại.

Ta ý thức được “ma đấu khí” của ta trên thực tế là do năng lượng kì dị ở chỗ mi tâm chuyển hóa mà thành, chân khí mà bản thân ta luyện khí tu thành thành chỉ có tác dụng chuyển hóa, chân khí càng mạnh, chuyển hóa thành “ma đấu khí” cũng càng nhiều hơn, nhưng cỗ kì dị năng lượng chỗ mi tâm của ta tựa hồ như là vô cùng vô tận vậy.

Dưới ánh mắt kinh dị của Oánh, ta xoay kiếm trước ngực nói với nàng :”Phó đoàn trưởng, người mau hộ tống Phi Âu Á công chúa li khai đi, ta tự tin có thể rời khỏi đây.”

Thân hình của Phi Âu Á công chúa đột nhiên run lên, bởi vì nàng nghe thấy một tiếng nói thập phân quen thuộc, một tiếng nói nửa năm nay luôn hồi hưởng trong mộng của nàng, nàng đột nhiên xoay mạnh thoát khỏi vòng tay của Oánh, kích động hướng ta nói: "Ngô.....Ngô Lai đại ca, là người sao? Muội là Phi Âu Á đó, Phi Âu Á của Lôi Nhân công quốc, người không nhận ra muội sao?"

Không biết vì sao, trong tim ta đột nhiên dâng trào một cảm giác quen thuộc, nhưng ta thật sự không nhận ra nàng, ta vội nói: "Công chúa, người nhận lầm người rồi, tại hạ là Vô Danh, là lính đánh thuê của " Hoa Hồng binh đoàn", chưa từng được gặp công chúa điện hạ người."

Phi Âu Á công chúa vẫn không chịu tin, lẩm bẩm tự nhủ:" Không....không có khả năng, tiếng nói của Ngô Lai đại ca ta sớm đã khắc ghi trong lòng, làm sao có thể nghe lầm..."

Tình hình trận chiến đã không cho phép chúng ta nói nhiều nữa, hỏa tinh linh vương Liệt Diễm huyền hóa thành nhân hình ngưng tụ đại lượng hỏa nguyên tố, hai tay dang ra hét lớn:"Chước nhiệt phần thiên sát."

Một phiến lớn hỏa diễm siêu nóng đột nhiên mạnh mẽ đốt tới hướng Ô Lan Na Toa với đám lính đánh thuê.

"Chước nhiệt phần thiên sát" là hỏa hệ cao cấp ma pháp, thuộc về loại hình công kích phạm vị lớn, hỏa diễm cực nóng đủ cho làm cương thiết trong chớp mắt bốc hơi, cực kì lợi hại, cũng chỉ có Liệt Diễm thân là hỏa tinh linh vương mới có thể dễ dàng như thế mà dùng ra ma pháp lợi hại tới như thế được.

Đám ma pháp sư của "Hoa Hồng binh đoàn" vội vàng hoặc xuất ra thủy hệ ma pháp nghênh tiếp, hoặc triển khai kết giới phòng ngự, Ô Lan Na Toa cùng kiếm sĩ và chiến sĩ thì né thân tránh sau lưng đám ma pháp sư.

Những ma pháp sư này đều là những người nổi bật trong đám pháp sư nhân loại, nhưng đối với kẻ trời sinh đã có cường đại hỏa hệ ma pháp năng lực như Liệt Diễm mà nói thì không là gì cả, "Chước nhiệt phần thiên sát" hỏa diễm nhiệt độ siêu cao cũng không phải là thủy hệ ma pháp thông thường và kết giới có khả năng đề kháng được, trong chớp mắt bọn họ thân hãm vào biển lửa, kết giới bị phá chết thảm tại chỗ.

Đám ma pháp sư vừa chết, tình hình các chiến sĩ lập tức thập phần nguy cấp, biến thành cá nằm trên thớt chờ người ta làm thịt.

Ta mắt thấy Ô Lan Na Toa cùng Phất Lôی Đức đại thúc bọn họ sắp bị đại hỏa thôn phệ, không còn quan tâm tới cái gì nữa chạy vội lên, vận toàn bộ "Ma đấu khí" trong người, mạnh mẽ đánh tới biển lửa đang lao đến.

Ô Lan Na Toa chấn kinh kêu lên: "Vô Danh, người muốn làm cái gì thế? Mau li khai...."

Kì tích phát sinh, hỏa diễm nhiệt độ siêu cao "Chước nhiệt phần thiên sát" vừa tiếp xúc "Ma đấu khí" do ta toàn lực bức xuất ra ngoài cơ thể, không ngờ ngay lập tức bị ngăn trở. Nhưng phạm vi gần trượng của "Ma đấu khí" chỉ bảo vệ được Ô Lan Na Toa và Phất Lôی Đức đại thúc, số chiến sĩ và lính đánh thuê còn lại ngay lập tức bị hỏa diễm làm cho bốc hơi hết.

Một cảm giác chóng mặt xuất hiện, ta tức thì sinh ra một loại cảm giác giống như muốn nôn mửa.

Không tốt! Đã tới giới hạn rồi.

"Ma đấu khí" của ta tuy nói không phải do luyện khí hình thành, nhưng nó cần ta lấy chân khí của bản thân mà chuyển hóa làm thành, "hắn" tuy làm cho hiệu quả chuyển hóa "Ma đấu khí" của ta tăng gấp bội, nhưng đối với tu vi chân khí bản thân của ta không có tăng thêm một chút xíu nào, vẫn là rất yếu ớt như cũ.

Lúc này thì ta đã hao tận hết chân khí, năng lượng quái dị chỗ mi tâm cũng không còn cách nào chuyển hóa thành “ma đấu khí”, ”ma đấu khí” hộ tráo được ta tạo thành tức thì giảm mạnh, không duy trì được nữa sắp tiêu tan rồi.

Mấy đạo thủy trụ đột nhiên bắn thẳng qua, tuy chỉ kịp làm cho hỏa diễm nhiệt độ siêu cao chậm trễ một chút, nhưng ta và Ô Lan Na Toa mấy người thì chụp lấy cái cơ hội này nhảy ra khỏi biển lửa, tính cũng là qua khỏi một kiếp.

Chỉ thấy đằng trước của Oánh một con thủy hệ ma thú tiểu thủy quy (một loại rùa đen nhỏ biết phun nước) cùng lúc đang phun cột nước vào hướng biển lửa, trông dạng có diễm tức cười, bất quá lúc này còn chính là nhờ nó cứu chúng ta một mạng, cũng may Oánh có thể nghĩ ra cái loại biện pháp này (ma lực của nàng đã tiêu hao sạch sẽ, vô pháp triệu hoán cao cấp ma thú)

Phất Lôi Đức đại thúc đột nhiên ngẩng đầu lên trời phát ra một trận cuồng hồng, nước miếng thuận theo khước miệng chảy xuống, mắt cũng phát sáng cùng một dạng màu đỏ của lửa, khí tức phong cuồng vô hình tức thời tán phát ra.

Đây chính là trạng thái “Bạo tẩu” của cuồng chiến sĩ, lực lượng của ông trong nháy mắt bạo tăng gấp mấy lần, trong não cũng chỉ còn niềm tin phải chiến thẳng địch nhân, quên hết tất cả những gì bên ngoài.

Tiến nhập trạng thái “Bạo tẩu”, Phất Lôi Đức đại thúc điên cuồng phóng về hướng Hỏa tinh linh vương Liệt Diễm, tốc độ nhanh như là thiểm điện.

Đã sống mấy ngàn năm như Liệt Diễm tự nhiên là biết Phất Lôi Đức hình thái đó biểu hiện cho cái gì, trong lòng đại kinh, giơ tay xuất ra “Hỏa diễm cầu” phóng thẳng tới Phất Lôi Đức.

Phất Lôi Đức đối với hỏa cầu bắn tới giống như không thấy, hỏa cầu đánh trúng thân ông tức thời biến ông thành một người lửa, nhưng thân hình ông gần như là không đình trệ, mang theo liệt hỏa cháy thân hung hăng tông tới Liệt Diễm, đại kiếm trong tay lập tức chém ra.

Phất Lôi Đức một "cú tông" này đủ làm cho nham thạch phấn toái, Liệt Diễm tuy là tổ chất của tinh linh thân thể hơn xa nhân loại cũng chịu không nổi, kêu thảm một tiếng máu tươi phun ra. Hãn tịnh không ngờ Phất Lôi Đức lại vung đại kiếm chém tới mình.

Liệt Diễm lần này đem theo bốn tên hỏa tinh linh trưởng lão, bị Phỉ Âu Á công chúa và ta lần lượt giết mất hai tên, hai tên còn lại mắt thấy Liệt Diễm bị nguy hiểm, không hện mà cùng lúc phát ra hỏa hệ ma pháp công tới Phất Lôi Đức vốn đã toàn thân bọc trong hỏa diễm.

Lúc này thì ta đã hao tận toàn bộ chân khí, không còn có thể lại chuyển hóa "Ma đấu khí", chỉ còn biết giương mắt nhìn ân nhân Phất Lôi Đức đại thúc của mình thân hãm trong hiểm cảnh mà không thể làm gì, trong tâm ta lúc này đau đớn như có đao cứa.

Nếu ta có thực lực, hoặc là "hãn" ở đây, cũng có lẽ tất cả đều khác rồi.

Ô Lan Na Toa và Oánh tình hình tương tự như ta, đều đã hao tận hết chân khí ma lực, muốn xuất thủ cũng vô lực rồi.

Một mũi tên dài phát ra thanh quang đột nhiên như điện bắn tới một tên hỏa tinh linh trưởng lão, tên trưởng lão này giơ tay phát ra một đạo hỏa tường phòng ngự, nhưng không nghĩ đến mũi tên dài đã được gia trì thêm ma pháp, chớp mắt xuyên thấu hỏa tường bắn trúng bả vai của lão ta.

Hán Tư, Lạp Nã Đặc, Tạp La và Lực Ba thân ảnh của bốn người xuất hiện trong doanh trại, bốn tên gia hỏa này cuối cùng chạy đến kịp rồi.

Hỏa hệ ma pháp của Lục Ba đối với hỏa tinh linh vô hiệu, nhưng tâm linh ma pháp của Tạp La có thể gia trì lên trên mũi tên của Hán Tư, làm nó khả dĩ xuyên thấu được nhiều ma pháp kết giới (nguyên tố ma pháp gia trì có thể tăng lực phá hoại của vũ khí, tâm linh ma pháp gia trì có thể làm binh khí không chịu ảnh hưởng của ma pháp nào).

Chiến phủ (rìu chiến) của Lạp Nã Đặc cũng được Tạp La tiến hành gia trì tâm linh ma pháp, hấn huy động chiến phủ chém tới bọn hỏa tinh linh.

Chịu sự công kích ma pháp của ba tên hỏa tinh linh, dù đã hóa thân thành cuồng chiến sĩ Phất Lô Đức đại thúc cũng không thể chịu nổi, trong chớp mắt bị hỏa diễm đốt thành tro than, nhưng một kiếm toàn lực của ông cũng chém đứt tay phải của Liệt Diễm, máu tươi tuôn như mưa.

Mục tiêu của Lạp Nã Đặc là hỏa tinh linh trưởng lão bị Hán Tư bắn bị thương, cùng lúc vung chiến phủ chém đồng thời xuất ra tuyệt kỹ “Chân không nhận”, một đạo đạ thanh sắc quang man từ trên lưỡi rìu bắn ra.

Ma lực của tinh linh trưởng lão lúc tiêu diệt đám ma pháp sư “Hoa Hồng binh đoàn” thì đã tiêu hao không ít, lại thêm bị Hán Tư một mũi tên bắn trúng bả vai hành động chịu ảnh hưởng lớn. Lúc bị “Chân không nhận” của Lạp Nã Đặc chém trúng, khi tiếng hét thảm của hấn vang lên thì cũng là lúc chiến phủ của Lạp Nã Đặc đã chém rớt đầu của hấn.

Chỉ còn lại một tên tinh linh trưởng lão mắt thấy tình hình bất diệu, vội nâng Liệt Diễm lên bay lên trên trời, nhưng chúng ta đã sớm mệt đứt cả hơi mong bọn chúng sớm đi còn không được, sức đâu mà truy đuổi nữa.

Ô Lan Na Toa vô lực ngồi phệt xuống đất, nhìn chung quanh tro cát và thi thể bị đốt đen của những chiến hữu, khuôn mặt đầy bụi bặm của nàng bị nước mắt chảy thành hai đạo lệ ngân, nhân thần trống rỗng than:”Xong rồi, ‘Hoa Hồng binh đoàn’ bắt đầu từ hôm nay biến mất khỏi Thánh Ma đại lục rồi.”

Phi Âu Á công chúa giương đôi mắt đã được đắp thảo dược lên than:”Đều tại ta, nếu như không phải vì cứu ta, các người cũng không...”

Ô Lan Na Toa lắc đầu nói: ”Cái này không liên quan đến người, khi chúng ta tiếp nhận nhiệm vụ này thì cũng đã nên nghĩ đến cái giá phải trả lớn như thế nào, chết trên chiến trường vốn là cách trở về của lính đánh thuê.”

Ta đi đến chỗ Phất Lôì Đức đại thúc hóa thành tro bụi, nhật đại kiếm có dấu lửa cháy xém lỗ chỗ đau lòng nhịn không được mà rơi lệ, nói: ”Đại thúc, xin lỗi, nếu như ta mạnh hơn một chút, người cũng không phải...Ta Vô Danh, tại đây tuyên thệ, ta nhất định trở thành tuyệt thế cường giả, sẽ tiêu diệt hỏa tinh linh tộc vì người báo thù, người có nghe được không ?”

Bàn tay nắm chặt lưỡi kiếm của ta bị lưỡi kiếm cắt phải, tiên huyết tuôn theo thân kiếm nhỏ giọt xuống đất.

Ta vận mạnh kinh đẩy đại kiếm vào sâu trong lòng đất, sau đó lấy từ cổ xuống cái vòng màu đen có hình dáng cổ xưa, vòng lên trên chuôi kiếm, để nó thay ta bầu bạn Phất Lôì Đức đại thúc, người vừa là anh vừa là cha ta.

Tiếng hét trầm của Lạp Nã Đặc đột nhiên vang lên : ”Là người nào?”

Ta nghe tiếng nhìn lên, chỉ thấy hắc ảnh lướt qua là một đại hán thân mang khải giáp màu đen đã bị phá hỏng nặng nề, bất ngờ hiện thân trong doanh trại.

“Lôi Tư thúc thúc!” Ô Lan Na Toa hô lên một tiếng nhảy vào trong lòng của đại hán đó khóc tới trời sấu đất thảm, nàng dù sao cũng chỉ là một thiếu nữ mười mấy tuổi thôi,” Hoa Hồng binh đoàn” toàn quân bị diệt đối với nàng mà nói đả kích thật là quá lớn, hôm nay thấy được Lôi Tư vốn như trường bối, nàng cũng không nén nổi bi thương và tuyệt vọng trong lòng nữa, khóc rống lên.

Lôi Tư tuy không rõ đã phát sinh chuyện gì, nhưng thân kinh bách chiến nhìn thấy thảm trạng xung quanh cũng đã đoán được tám chín phần mười, thở dài nói: "Tiểu nha đầu, con cũng không nên quá đau buồn, đây chính là số phận của lính đánh thuê chúng ta, số mạng đã định như thế, không nên cưỡng cầu. Nào, Phi Âu Á công chúa sao ..."

Ô Lan Na Toa từ trong lòng ông ta đứng lên, lau nước mắt rồi nói: "Mắt của công chúa bị ma pháp của hỏa tinh linh làm bị thương rồi. Vết thương rất nặng, cần phải sớm tìm một thánh quang hệ pháp sư trị liệu mới được."

Phi Âu Á công chúa nói: "Lâm Tạt đại hiền giả của Ba Bối Ni Tạt vương quốc hiện nay chính ở nước ta giúp chúng ta đối kháng với đại quân thú nhân tộc, các người đưa ta về nước là được rồi."

Oánh nói: "Thế này thì tốt quá rồi. Hừ, Lôi Nhân công quốc các người còn thiếu chúng ta một nửa thù lao chưa trả, huynh đệ trong đoàn của chúng ta cũng không thể chết như thế, phải vì bọn họ mà làm một phần mộ bắt mắt, bọn họ đều là anh hùng chân chính."

Ô Lan Na Toa bảo: "Tốt, thế thì chúng ta bắt đầu lên đường đi đến Lôi Nhân công quốc."

Ta do dự một hồi, nói: "Đoàn trưởng, phó đoàn trưởng, Lôi Tư tiên bối, ta không cùng đi với các người nữa đâu. Ta nghĩ, ta nên đi lưu lãng các nơi trên Thánh Ma đại lục, tự mình rèn luyện, muốn bản thân trong khoảng thời gian ngắn nhất mạnh mẽ lên. Vừa rồi ta đã phát thệ, sẽ có một ngày phải tự tay chém chết Liệt Diễm vì Phất Lôi Đức đại thúc báo thù."

Lạp Nã Đặc bảo: "Thế cũng tốt, Vô Danh, ta cũng cùng người đi."

Ta vỗ vỗ lên bờ vai rộng của hắn, nói: "Không, người còn nên cùng đoàn trưởng bọn họ đi đến Lôi Nhân công quốc đi, loại tu luyện này chỉ thích hợp với một người thôi, cảm ơn người."

Đôi mắt của Ô Lan Na Toa dán chặt vào ta, trong đó có một loại thần thái làm trong lòng ta chấn động, nàng nhẹ nhàng than: "Vô Danh, người quyết định rồi sao ?"

Ta chậm chậm gật đầu.

Người nàng khẽ run lên, rồi dịu dàng nói: "Vô Danh, người phải cẩn thận, ngàn vạn lần cẩn thận. Vì..... vì ta....."

Dự cảm trong lòng ta thành sự thật rồi, nghĩ không ra mà ta cũng không ngờ được mỹ nữ đoàn trưởng "Chiến địa mên cô" Ô Lan Na Toa này lại thật lòng đối với ta.....

Không biết vì sao, đối diện với diễm phúc lớn như thế, ta không ngờ không có chút cảm giác vui vẻ nào, ngược lại trong lòng xuất hiện một loại áp lực trầm trọng, đây rốt cuộc là cái chuyện gì? Ta không phải luôn luôn thầm yêu nàng sao? Như nay Ô Lan Na Toa đã lộ ra tình hoài của nàng với ta, nhưng ta vì cái gì.....

Ta gật gật đầu nói: "Được, ta biết rồi."

Gác Á Dạ kiểm lên vai, ta nhìn lại đám chiến hữu trong nửa năm nay đồng sinh cộng tử với ta lần cuối rồi quay đầu bước dài li khai bọn họ.

Ta không dám nhìn thẳng vào đôi của Ô Lan Na Toa, trong đôi mắt đẹp như làn thu thủy đó ẩn hàm quá nhiều tình cảm, nhiều tới mức ta căn bản vô pháp chịu nổi.

Lần này ly biệt, không biết sau này còn có thể gặp lại bọn họ không.

Lần lãng tích thiên nhai này, ta ngoại trừ muốn rèn luyện ý chí và võ kỹ của bản thân để sớm chính mình đạp nhập vào cảnh giới cường giả, ta còn một tính toán khác, đó chính là tìm biện pháp làm tỉnh giấc "hắn". Nhớ rõ "hắn" từng nói với ta, lúc chúng ta dung hợp lại làm một thì ta có thể trở

thành tồn tại cường đại có thể so bì với Thiên Thần Ma Vương. xem ra từ lúc “hắn” làm ta có được “Ma đấu khí” cái loại chân khí quái dị và lợi hại thế, “hắn” tịnh không có nói bậy.

Trên cổ ta đột nhiên có một loại cảm giác quái dị, lấy tay sờ thử thì phát hiện cái sợi dây chuyền mà ta đã móc lên chuỗi đại kiếm của Phất Lôi Đức đại thúc bấy lại xuất hiện trên cổ của ta.

Xem ra, cái sợi dây chuyền đen thui thúi không bắt mắt này tuyệt không phải là thứ bình thường, không ngờ có thể tự quay về thân chủ nhân, xem ra chắc là bảo bối “hắn”, ta không tránh được đối với thân phận trước đây của mình càng thêm hiếu kì.

Đạp lên cành khô đầy mặt đất, ta bước trên con đường cường giả của riêng ta.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỳ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 8: Nhất Tử Tương Bính

Ma giới tầng thứ nhất

Dưới sự chỉ huy của Vũ Y vốn quen thuộc tất cả các phương diện của thần tộc, quân đội ma giới tương kế thu phục đệ tam rồi đệ nhị tầng ma giới, thế như trẻ tre.

Chính vào lúc này, viện binh thiên giới đã đến, Lâm Toa công chúa lộ ra tài năng chỉ huy trác việt của nàng, dẫn quân ngạnh đỡ lại cuồng công của quân đội ma giới, hai phe chính ở tầng ma giới thứ nhất bắt đầu kiên trì người tới ta lui, không chịu nhượng bộ.

Từ thánh ma đại lục thất vọng trở về, Vũ Y quay về trường riêng của mình nhìn lên một bức vẽ treo trên vách. Đó là một bức phác họa chân dung, nàng vẽ vì chủ nhân Ngô Lai, trong đó bao hàm một tấm si tình của nàng.

Chiếc rèm vén lên, thân ảnh xinh đẹp của Hạ Nông liền xuất hiện trong trường, nàng nói: “Vũ Y, phân đội trinh sát báo cáo rằng phát hiện một tiểu phân đội Thần tộc đang tiếp cận chúng ta với tốc độ cực nhanh, theo như bọn họ phán đoán có khả năng là các thành viên của ‘Quang minh Chiến thiên sứ’, không biết bọn chúng đang có âm mưu gì nữa.”

Bởi vì nửa năm trước chính là “Quang minh Chiến thiên sứ” bộ đội phục kích làm Ngô Lai không thể không chọn cách tự bạo. Vũ Y tam nữ xem bọn

chúng như là đinh trong mắt, dưới toàn lực công kích của bọn họ, đội quân tinh duệ nhất thiên giới đã từ hơn một trăm người giảm mạnh đi hơn một nửa, có thể nói là tổn thất trầm trọng.

Lâm Toa công chúa cũng ý thức được ma tộc quân đội đối với “Quang minh Chiến thiên sứ” tựa hồ đặc biệt có “hào cảm”, chỉ cần vừa xuất động là gặp phải sự công kích điên cuồng không chữa gì cả, vì thế nàng rất ít khi phái “Quang Minh Chiến Thiên Sứ” đi chấp hành nhiệm vụ.

Vũ Y đi đến bên sa bàn địa hình nằm ở trung tâm trường hỏi: “Bọn chúng hiện tại ở phương vị nào?”

Hạ Nông chỉ lên một điểm trên sa bàn đáp: “Bọn chúng hành động cực nhanh tốc độ không dưới ‘Hắc Âm Long kỵ binh’ của chúng ta, hiện tại đại khái đã đến đây rồi.”

Vũ Y đôi mắt lóe lên hàn quang, nói: “Báo cho Lạp Cáp Nhĩ Đặc, để hẳn dẫn Lục chiến đội đi chặn trước, chú ý lưu lại mấy nhân chứng sống đấy.”

Hạ Nông ứng tiếng “Rõ”, rồi nói tiếp: “Vũ Y, nửa năm nay tỷ đã biến đổi thật nhiều, không còn điểm nào của con người trước đây nữa.”

Vũ Y u ám thở dài, nói: “Muội không giống thế sao? Chủ nhân mất tích cải biến hết mỗi người trong chúng ta, tỷ muội lưu tại Thánh ma đại lục cũng không ngoại lệ, Băng Tuyết Nhân muội muội như nay có thể được gọi là ‘Lãnh Huyết nữ vương’, so với con người thanh thần vô tà trước đây của nàng căn bản có thể nói là hai người hoàn toàn khác nhau.”

Hạ Nông nói: “Muội thật sự rất nhớ chủ nhân, rất rất nhớ, nếu như có người thì chúng ta có thể dưới đôi cánh của người tiếp tục làm tiểu nữ nhân không lo nghĩ gì. Thôi, Vũ Y, muội với Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng đi đây.”

Thân hình xoay một cái, bóng dáng xinh đẹp của nàng lập tức biến mất khỏi trường, Vũ Y lại vọng nhìn về họa tượng của Ngô Lai, trong đôi mắt mỹ lệ rơi hai hàng thanh lệ, lẩm nhẩm than: “Chủ nhân, người về nhanh đi, Vũ Y rất nhớ người.....”

Một chi tiểu phân đội do hơn mười thiên sứ tổ thành, chính đang dùng tốc độ cực nhanh phi hành rất mặt đất, dẫn đầu là một mỹ lệ thiên sứ kiều mị thanh lệ chính là phó thống lĩnh của “Quang minh Chiến thiên sứ” , “Điều thiên sứ” Địch Lệ.

Nàng lần này đi mục đích là chấp hành một nhiệm vụ đặc biệt, nhiệm vụ đặc biệt đó do Lâm Toa công chúa tự mình vạch ra.

Lúc tiểu phân đội này bay vào trong một sơn cốc thì, đạo đạo quang tiễn đen tuyền bất ngờ từ bốn phía sơn cốc bắn tới bọn họ, chính là “Ám chi tiễn” trong hắc ám hệ ma pháp.

Các thiên sứ vội vàng trương ra kết giới phòng ngự, tiếng bạo tạc⁽¹⁾ nổ vang tứ phía.

Mấy mươi bóng đen từ bốn phía bắn tới, toàn bộ là đại hán thân mang hắc sắc khải giáp, trường thương trong tay hắc sắc kị sĩ tỏa ra ám mang lạnh lẽo, một cỗ sát khí giống như vật thật từ bọn họ áp tới các thiên sứ.

Một tên thiên sứ kinh ngạc la lên: “Thống lĩnh không tốt rồi, là ‘Hắc ám Long kỵ binh’.”

Trên khuôn mặt của Địch Lệ không có chút kinh hoảng thất thố, nàng nhẹ giọng nói: “Không cần lo lắng, hết thảy đều nằm trong dự liệu của công chúa, chỉ cần chúng ta kiên trì một khắc tình thế sẽ đảo ngược hoàn toàn.”

Ánh mắt của nàng đột nhiên ngưng lại trên thân một nam tử cao ốm dẫn đầu “Hắc ám Long kỵ binh”, mặt phấn hồng nhuận tức khắc biến thành một

phiến trắng xanh, trong đôi mắt đẹp lửa cừu bùng cháy điên cuồng, phảng phất như một đôi dây dẫn thuốc nổ đã được châm lửa.

Làm nàng mất bình tĩnh như thế, vị nhân huynh làm nàng hận không thể đốt thành tro bụi đó chính là Lục chiến tướng Lạp Cáp Nhĩ Đặc của “Hắc ám Long kỵ binh”, cừu nhân khắc cốt của nàng (trong trường tập kích “vương cung chi chiến” nửa năm trước, bạn trại Địch Lệ là Hoa La chết trong tay Lạp Cáp Nhĩ Đặc).

Hắc ám Long kỵ binh bay thẳng tới sơn cốc cùng các thiên sứ triển khai trường kịch chiến, Địch Lệ giơ kiếm công kích thẳng tới Lạp Cáp Nhĩ Đặc.

Trong nửa năm nay, Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng Địch Lệ giao chiến khá nhiều lần, mỗi lần Địch Lệ đều vì cái loại cừu hận cắn răng cắn lợi ấy mà biến đổi cảm thấy cực kì kinh dị. Bọn họ tuy thân ở chiến tuyến khác nhau, thế như nước với lửa, nhưng cũng không nhất thiết phải có bộ dạng như thế chứ?

Địch Lệ là người nổi bật trong đám “Diệu thiên sứ”, luận võ kĩ hay là ma pháp đều là nhất lưu. Còn Lạp Cáp Nhĩ Đặc tuy chỉ vừa mới học phong hệ di động ma pháp, nhưng luận tới tốc độ phản ứng cùng sự miễn tiệp đã đủ làm địch thủ của “Sĩ thiên sứ”.

Hai vị nhất lưu cao thủ cùng đánh một chỗ, kịch liệt như thế nào có thể tự nghĩ là biết rõ.

Quang minh Chiến thiên sứ năng lực đơn binh tác chiến vốn dĩ hơi yếu hơn “Hắc ám Long kỵ binh” (tính dẻo dai và năng lực liên tục tác chiến thì lại hơn Long kỵ binh), hiện nay lại có cả đám hơn ba mươi đội viên chiến đội Long kỵ binh quần ẩu mười mấy tên thiên sứ, đã có mấy tên thiên sứ chiến sĩ nhanh chóng bị thụ thương thảm tử.

Trên một khối cự thạch trên vách sơn cốc, Hạ Nông thân mang “Ma quyền chiến giáp” tĩnh lặng đứng ở đó, lực lượng của nàng vốn là không

bằng Lạp Cáp Nhĩ Đặc, nhưng từ sau khi có được chung cực đấu khí –“Thánh đấu khí”, lực lượng của vị không chiến tướng nàng đã cao hơn vị lục chiến tướng và hải chiến tướng rất xa, loại chiến đấu trình độ này đã không cần nàng xuất thủ nữa.

Chính đang nhìn kịch chiến trong cốc, một trận rung lạ đột nhiên truyền vào trong tai Hạ Nông, nàng trong lòng hoảng hốt, đôi cánh sau lưng đột nhiên triển khai bay thẳng lên trời. Chỉ thấy mấy mươi thiên sứ bay thẳng tới với tốc độ cực nhanh, dẫn đầu không ngờ là “Hỏa thiên sứ”

Mễ Già Lặc và Lôi Khiết Lạp, Lâm Toa công chúa.

Hạ Nông nhận ra được đây là một cái bẫy, một cái bẫy thiết lập vì để tiêu diệt Long kỵ binh, tình hình cực kì bất diệu.

Nàng tuy có “Thánh đấu khí” mà lực lượng đại tăng, nhưng so với “Sĩ thiên sứ” vẫn còn yếu hơn một chút, Lạp Cáp Nhĩ Đặc cũng tuyệt không địch nổi Địch Lệ cùng Lâm Toa công chúa liên thủ, còn cả Lôi Khiết Lạp và mấy mươi thành viên “Quang minh chiến thiên sứ” nữa.....

Tình hình tức thì nghịch chuyển, đảo ngược hoàn toàn.

Thời gian cũng không cho phép Hạ Nông nghĩ ngợi nhiều hơn, nàng thừa cơ Mễ Già Lặc mấy người còn chưa phát hiện mình, thân thể bay tới phía dưới các thiên sứ, trong chớp mắt vận “Thánh đấu khí” tới cực hạn, thân thể mang theo kim mang rực rỡ bắn thẳng lên trời xanh, một thức “Thuấn ảnh quyền” toàn lực đánh ra.

Thuấn ảnh quyền là một loại quyền pháp dùng tốc độ nhanh mà thủ thẳng, với lực lượng trước mắt của Hạ Nông trong chớp mắt xuất ra hơn ngàn quyền, hóa thành vô số đạo quang mang quyền ảnh từ dưới đánh lên bao trùm hơn ba mươi thiên sứ chiến sĩ.

Thuấn ảnh quyền tập trung lên thân một người thì uy lực vô cùng, mà tán khai đồng thời công kích mấy mươi mục tiêu thì cũng là cực kì hữu hiệu, khuyết điểm duy nhất là lực công kích bị giảm yếu đi thôi.

Đám “Quang minh chiến thiên sứ” này dưới lãnh đạo của Mễ Già Lặc và Lâm Toa công chúa nguyên lai muốn đến làm một lần phản bao vây, trong một lần đem lực chiến đội “Hắc ám Long kỵ binh” tiêu diệt, không ngờ nửa đường lại dẫn ra một “Tuyệt đại Đấu thần”, ngàn vạn quyền ảnh “Thuấn ảnh quyền” mang theo “Thánh đấu khí” không gì không phá nổi đánh thẳng tới bọn họ.

Tiếng kêu thảm lập tức vang lên, uy lực “Thuấn ảnh quyền” của Hạ Nông mặc dù phân tán công kích làm cho lực phá hoại giảm nhiều nhưng chung cực đấu khí trong đó là loại lợi hại cấp nào, tức thời có mười mấy tên thiên sứ từ trên cao rơi xuống, còn lại cũng bị “Thánh đấu khí” chấn thương, chân chính không tổn hại một sợi tóc chỉ có Mễ Già Lặc thôi.

Hạ Nông cái chiêu này cũng đẹp tương đương, tức thì làm các thiên sứ hoảng hết tay chân, Mễ Già Lặc huy xuất “Thủ hộ quang thuẫn” đỡ lấy bộ phận quyền kinh Hạ Nông đánh tới hẳn, hừ nhẹ một tiếng nhắc tay chỉ tới, bảy mũi quang tiễn rít lên liệt không trong thánh quang hệ cao cấp công kích ma pháp “Thánh cung thiểm quang tiễn” bắn thẳng ra.

Sí thiên sứ thật sự là “Sí thiên sứ”, trong chớp mắt bị đánh lén đã đánh ra chiêu phản kích.

Hạ Nông đôi mắt nheo lại, thân thể xinh đẹp xoay một vòng cực kỳ khéo léo (linh xảo) xuyên qua bảy đạo quang tiễn, hóa thành một đạo kim mang như chớp xuyên qua bức tới Mễ Già Lặc.

Lúc này, đám Long kỵ binh cũng nhận ra được Lâm Toa công chúa mấy người đã đến, lập tức phân ra mười mấy chiến sĩ đến trước chi viện Hạ

Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc cũng hét lên một tiếng lướt tới sau lưng Địch Lệ, trường thương một chiêu “Tiên huyết liệt không thứ” phá không xuất ra.

Vào cái thời khắc nguy kịch này thì Địch Lệ bốn cánh bung ra bắn thẳng lên trời, trường thương vốn biến thành ánh sáng đó bị lệch đi chỉ có chút xíu lướt qua dưới chân ngọc của nàng, gây nên sóng chân không và tiếng rít gió.

Kỳ thật, Lạp Cáp Nhĩ Đặc sớm đã dự đoán với thực lực của Địch Lệ thì thức “Tiên huyết liệt không thứ” này tuyệt không làm nàng bị thương được, hơn nữa trong một kích này hẳn chỉ dùng tới sáu thành công lực, đó là hư chiêu mà thôi.

Lúc này mắt thấy Địch Lệ bay lên, hẳn cười lạnh lòng một tiếng nâng trường thương đâm vào hư không, tức khắc có một đạo ô quang đen tuyền từ trên trường thương bắn thẳng ra, chính là “Ám hắc trường thương sát pháp” đối không kĩ - “Trực thứ trường thương khung.”

Địch Lệ toàn lực né tránh nhưng vẫn trễ mất một bước, hai cánh bên trái của nàng chớp mắt bị tia sáng hắc ám năng lượng xuyên qua, nàng rên lên một tiếng rồi cùng với những chiếc lông vũ còn lại rơi thẳng xuống đất.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc đưa tay tưởng chụp lấy Địch Lệ, ai biết Địch Lệ đang từ không trung rơi xuống đột nhiên giơ tay trái ra, vòng tay kim sắc mang trên cổ tay của nàng tức thì tán phát ra một phiến cường quang, trong chớp mắt hình thành một hắc động (lỗ đen) cực lớn, phát ra lực hút cường đại.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc trong lúc không kịp phòng lập tức bị hút vào trong hắc động, còn Địch Lệ cách động khẩu còn gần hơn vốn đã bị hút vào trước một bước.

Vòng tay trên cổ tay Địch Lệ tên là “Lực tràng thủ trạc”, có thể hình thành một sự hút nạp tất cả những gì hữu hình. Vô hình vật chất không gian hắc động cùng dị thứ nguyên không gian tương liên tiếp, lúc này Địch Lệ

trong tuyệt vọng có lòng muốn cùng Lạp Cáp Nhĩ Đặc đồng quy ư tận, vì thế khởi động “Lực tràng thủ trạc”.

Lúc Lạp Cáp Nhĩ Đặc và Địch Lệ bị hắc động hút vào xong, hắc động đột nhiên đóng lại, “Hắc ám long kị binh” lục chiến tướng và “Quang minh chiến thiên sứ” phó thống lĩnh cũng theo đó mà biến mất vô ảnh vô tung(không tunh tích).

Hạ Nông dựa trên “Thánh Đấu khí” chọi cứng Mễ Già Lặc, trong một hồi cũng không phân nổi thắng thua, nhưng các Long kị binh mặc dù cường hãn cũng không địch lại số thiên sứ gấp đôi mình cùng Lâm Toa công chúa. Lôi Khiết Lạp hai vị “Diệu thiên sứ”, rất nhanh đã có thương vong, thập phần nguy cấp.

Toàn lực phát ra một cú “Thiểm hoa liệt quang quyền” bức lui Mễ Già Lặc, Hạ Nông lướt người tới trước thân Lôi Khiết Lạp chính đang bức một vị long kị binh vào tuyệt cảnh, “Thuấn ảnh quyền” vô số quyền ảnh tức thì tụ vào một điểm bao phủ lấy Lôi Khiết Lạp.

Thuấn ảnh quyền vốn dĩ là dùng như thế, Lôi khiết Lạp đại kinh thất sắc liền vội phát xuất “Thánh hộ mạc” tiến hành phòng ngự, “Thuấn ảnh quyền” với “thánh đấu khí” cộng thêm đập điên cuồng trên kết giới, kết giới trong chớp mắt xé vỡ ,dư kinh còn đánh bay Lôi Khiết Lạp mấy chục trượng, nhưng tịnh không có thụ thương.

Đệ nhất nhân trong số Diệu Thiên sứ cũng thật bất phàm.

Hạ Nông phát ra tiếng hét lớn: “Địch nhân thế mạnh, mọi người lui mau để ta yểm hộ.”

Nàng lại dùng toàn lực phát ra một chiêu “Thuấn ảnh quyền” trong phạm vi lớn bao phủ lấy mười mấy tên thiên sứ, Lục chiến đội long kị binh vội thừa cơ triệt thoái.

Mẽ Già Lặc trùng phá tan quyền kính của Hạ Nông thoát ra, lướt người đánh tới, quanh người trong chớp mắt lất lánh xuất hiện kim mang rực rỡ chói mắt, kim mang tùy đó biến thành một quang cầu như mặt trời nóng bỏng, tấm thân mềm mại xinh đẹp như ẩn như hiện trong quang cầu, vừa uy lại vừa mỹ lệ.

Thái dương chi kiếm.

Hạ Nông trong lòng đại kinh, nàng hoàn toàn hiểu rõ lực phá hoại không gì không phá được của “Thái dương chi kiếm”, vội vàng lướt người bắn tới Mẽ Già Lặc đang ngâm chú văn tập trung quang minh năng lượng, phải phá hoại trước khi chú văn hoàn thành, nếu không “thái dương chi kiếm” phát ra, Lục chiến đội của “hắc ám long kỵ binh” thật sự sẽ toàn quân bị tiêu diệt luôn.

Các thiên sứ chiến sĩ tự nhiên sẽ không để Hạ Nông phá hoại ma pháp chú văn của Mẽ Già Lặc, Lâm Toa công chúa và Lôi Khiết Lạp một trái một phải giơ cao quang kiếm đâm tới/

Liên thủ hợp kích của hai vị “Diệu thiên sứ” không thể nào mà xem như đùa được, Hạ Nông tuy có “Thánh đấu khí” hộ thể cũng không dám xem thường, đành rút lại công thể tới Mẽ Già Lặc, hai tay ngưng thành đao hình đánh ra một thức “Đại thiên ma đao” trong “Ám hắc ma đấu thuật” chém tới Lôi Khiết Lạp nhị nữ trên không trung.

Thanh âm rít rống vang lên, kim sắc “thánh đấu khí” giống như hai cây đao thật từ bàn tay của nàng bắn ra, rạch chém trường không trăm lên quang kiếm nhị nữ đang đâm tới.

Một tiếng “Keng”, cổ tay nhị nữ phát một trận tê liệt xém chút nữa là cầm không nổi quang kiếm, thế bay tới của thân hình cũng tức thì bị hóa giải. Nhưng “Hỏa thiên sứ” lực lượng mạnh nhất trong số “Sĩ thiên sứ” Mẽ Già Lặc cũng trong đoạn thời gian ngắn đó đã hoàn thành xong chú văn

“Thái dương chi kiếm”, đưa tay chỉ tới, luồng sáng cực lớn hình kiếm bản thẳng tới các long kỵ binh đang rút lui.

Hạ Nông nghiêng rặng, đột nhiên dùng tốc độ nhanh nhất trong đời đỡ trước thân Mễ Già Lặc, toàn lực vận lên toàn bộ “Thánh đấu khí”

Hướng tới luồng sáng kim sắc hình kiếm “Thái dương chi kiếm” đó mà đánh tới.

Đại bạo tạc mạnh đến làm người khó tin nổi phát sinh, uy lực đủ có thể so với nửa năm trước “Ma thần vương “ Ngô Lai tự bạo, Mễ Già Lặc cũng không tưởng được Hạ Nông không ngờ lại không quản thân mình như thế, nàng vội dùng toàn lực phát ra “Thánh quang linh trận” bảo hộ Lâm Toa công chúa và Lôi Khiết Lạp, nhưng kết giới của “Quang minh chiến thiên sứ” quanh đó không đỡ nổi cái năng lượng đại bạo tạc mang tính hủy diệt này, ngay cả tiếng kêu thảm còn không kịp phát ra thì đã “hình thần câu diệt”(hình dạng và tinh thần đều bị huỷ diệt)

Quang minh chiến thiên sứ bộ phận bộ đội tối tinh duệ của thiên giới từ đó toàn quân bị chết hết.

Tuyệt đại đấu thần Hạ Nông cũng biến mất vô ảnh vô tung, phảng phất cùng với đại bạo tạc lúc này cùng lúc tiêu tán trong không khí.

Chủ nhân, tiểu Nông của người tìm thấy người rồi, chúng ta cũng không phân khai nữa, sẽ không phân khai nữa.....

Mễ Già Lặc liếc một cái tới Lâm Toa công chúa và Lôi Khiết Lạp may mắn sống sót, mặt phấn tuyệt mỹ hiện ra một nét cười khổ.

Kết cục thế này, nàng thật không biết nên tính là thắng hay là thua, hoặc có lẽ là thắng đó, dù sao cũng trừ đi được kình địch của thiên giới “Tuyệt đại đấu thần”, nhưng trong lòng nàng hoàn toàn không có chút hoan hỉ nào.

Tam nữ giới cánh li khai.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 9: Phá Hỏa Nhất Kiếm.

Cùng với một tiếng hét lớn, ta một kiếm đâm vào đầu của hỏa hệ ma thú “Cửu vĩ hỏa hạt”, ”Ma đấu khí” thuận theo Á Dạ kiếm ò ạt nhập vào “Cửu vĩ hỏa hạt”, tức thì làm nó nổ vỡ tan tành.

Cùng Ô Lan Na Toa bọn họ chia tay, ta một thân một mình lưu lãng trên thánh ma đại lục cũng cỡ nửa năm rồi, ta cơ hồ giẫm đạp hết toàn bộ những vùng đất được cho là nguy hiểm, cấm kị trong truyền thuyết của Thánh Ma đại lục. Ta tìm kiếm cường địch với ma thú để rèn luyện bản thân ở mọi nơi.

Bởi vì ta từng phát thệ muốn sát tử Liệt Diễm, vì thế mục tiêu chủ yếu để rèn luyện bản thân chính là hỏa hệ ma pháp sư và hỏa hệ ma thú.

Trong nửa năm nay, ta cơ hồ đụng chạm hầu như toàn bộ ma pháp sư tinh thông (thiện trường) hỏa hệ ma pháp. Lúc bắt đầu thì còn có thua có thắng, hiện nay cùng với tinh tiến của “ma đấu khí” cùng kinh nghiệm tăng gia, đã hơn hai tháng ta chưa bại một lần rồi, xem ra nên đi tìm địch nhân mạnh hơn mới được.

Ta đến con suối nhỏ gần đó tẩy rửa huyết tích trên mặt và y phục, nhìn xuống bóng mình ở trong nước, ta bất giác lắc đầu cười khổ.

Ta nay so với nửa năm trước căn bản có thể nói là hai người. Trên người chẳng chịt các vết sẹo lưu lại sau các trận đấu, ngay cả mặt cũng có một vết

sẹo khá dài từ mi mắt trái đến khóe miệng, làm khuôn mặt vốn là không phải rất đẹp trai của ta càng tăng thêm mấy phần dữ tợn khủng bố, đây là kỉ niệm lưu lại từ trận chiến với Liệt hỏa hùng sư.

Trong lòng ta hay nổi lên thần tình bi thương của Ô Lan Na Toa lúc cùng ta chia tay và tâm tình xấu hổ lúc nàng bộc lộ cùng ta. Bây giờ e rằng ta không còn đủ tư cách đi tìm nàng nữa.

Nghe nói sau khi bọn họ hộ tống Phi Âu Á công chúa về Lôi Nhân công quốc, Lôi Tư và Ô Lan Na Toa đều tham gia luôn quân đội Lôi Nhân công quốc. Hiện tại hai người đều là ‘Vạn Kỵ trường’ quyền cao chức trọng rồi. Còn Oánh thì trở thành học sinh của đại hiền giả Lâm Tạt của Ba Bố Ni Tạt vương quốc, cùng lão học tập triệu hoán ma pháp.

Dem huyết tích tẩy rửa sạch sẽ, ta chỉnh lại y phục vốn đã rách rưới hết trơn (kiếm sĩ khải giáp lúc đó sớm đã không biết rách rơi đâu mất rồi), quyết định động thân đi đến “Long cốc” trong truyền thuyết ở nơi cực nam của thánh ma đại lục. Nghe nói đó là nơi cư trú của sinh vật mạnh nhất – Rồng. Đây cũng là trường luyện tập tốt nhất của ta, “Long viêm” của rồng đủ để so sánh với hỏa hệ ma pháp của hỏa tinh linh. Nếu ta có thể vượt qua “Long cốc” thế thì ngày báo cừu cho Phất Lôi Đức đại thúc cũng đã đến rồi.

Ta vừa muốn rời khỏi đây, từng đợt tiếng vó ngựa đột nhiên truyền vào tai ta. Ta nhìn về phía phát ra tiếng động thì thấy một đội kỵ sĩ toàn thân vũ trang, áo giáp lấp lánh đang thúc ngựa điên cuồng chạy tới, trong đó còn có mấy tên ma pháp sư cũng mang ma pháp bào.

Ta phát hiện huy hiệu trên người bọn họ chính là tiêu ký của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc, trong lòng tức thì sinh ra một loại tình cảm căm ghét (Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc là minh hữu của hỏa tinh linh), không muốn liên quan gì với bọn họ, vác theo Á Dạ kiếm sai bước đi ra ngoài.

Ta không muốn tìm phiền phức, nhưng phiền phức cứ luôn đến tìm ta, trong đội kỵ sĩ đột nhiên tách ra một tên chạy tới rồi dừng lại trước mặt ta.

Trong lòng ta thập phần không thoải mái, hai mắt dán chặt lên đôi mắt lộ ra dưới mũ giáp của tên kỵ sĩ đó, tên này tức thời toàn thân run lên, té thẳng từ trên ngựa xuống đất.

Đây là một trong số những kĩ năng mà nửa năm nay ta tự tạo ra, tên là “Tinh thần thứ”. Cũng giống như tâm linh ma pháp nhưng hoàn toàn là ứng dụng tinh thần lực lượng và “Ma đấu khí”, tịnh không phải là ma pháp.

Vì để hoá tính “hẩn”, ta trong nửa năm nay cố gắng tiến hành tu luyện tinh thần lực lượng. Tuy không có hiệu quả gì nhưng ta kinh dị phát hiện ra rằng bản thân có tinh thần lực lượng mạnh tới làm người ta khó tin nổi. Đại khái là do “hẩn” khắc khổ tu luyện mà thành, ta dần dần nắm chắc được phương pháp sử dụng loại tinh thần lực lượng này, ”tinh thần thứ” chính là một trong đó.

Ta hừ lạnh một tiếng, không lí tới tên kỵ sĩ chính đang hơi run rẩy trên đất, vừa định tiếp tục bước đi thì đám kỵ sĩ đã “Hô ạp” một tiếng liền bao vây thành vòng quanh ta, thương trong tay cũng chĩa thẳng hướng ta.

Ta từ lâu không còn là tên Vô Danh chỉ biết mấy công phu mèo cào nửa năm trước rồi. Trong nửa năm nay ta không biết bao nhiêu lần từ đám ma thú đếm không hết ấy chém giết mà ra, đâu còn phải quan tâm tới cái lũ thái điều kỵ sĩ mặt trắng ngay cả một điểm sát khí cũng không có chứ.

Một vị ma pháp sư xem ra niên kỉ cũng không trẻ giục ngựa chạy qua, sau khi nhìn thấy ta, đôi mắt lão ta loé lên vẻ khác lạ, nói: “Vị bằng hữu này, ta thấy người trông rất quen, chúng ta có từng gặp nhau chưa ? Lão phu Lợi Đa Khắc, là cung đình ma pháp sư của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc.”

Ta trong lòng động dung, vị Lợi Đa Khắc này chính là một trong bảy đại ma pháp sư của Thánh Ma đại lục, hơn nữa rất tinh thông hỏa hệ ma pháp. Ta sớm đã muốn đi khiêu chiến lão ta, chỉ là cố kỵ với thân phận của lão, bất luận đánh thắng hay bị thua đều gặp phiền phức không thôi, chỉ có cách là bỏ qua, thật không ngờ hôm nay lại gặp lão trong tình huống này. Còn như lão ta nói nhìn ta giống như đã từng gặp qua .... Hoặc có lẽ lão ta gặp qua “hắn” chẳng, bất quá hiện nay dung mạo ta biến đổi rất nhiều, chuyện của “hắn” ta lúc này không tham dự là tốt nhất, nhất thiết đợi lúc ta và “hắn” cùng dung hợp rồi nói tiếp.

Ta cười lạnh bảo: “Nguyên các hạ chính là một trong bảy đại ma pháp sư của Thánh Ma đại lục Lợi Đa Khắc đại pháp sư, thật là thất kính rồi. Trên cái thế giới này người giống nhau có rất nhiều, đại pháp sư người nhất định là nhận nhầm người rồi, tại hạ chỉ là một kẻ lãng du, làm sao mà có quen biết với người thân phận cao quý như thế chứ?”

Diện mạo của ta thật sự biến đổi quá nhiều, Lợi Đa Khắc lại liếc ta mấy cái, nói: “Hoặc có lẽ thật sự là ta nhớ nhầm, xem ra với khí thế của các hạ tuyệt không phải là một kẻ lãng du thông thường, vì sao muốn xuất thủ với người của ta?”

Ta liếc nhìn về phía tên kỵ sĩ xui xẻo chính đang từ dưới đất bò dậy, nói: “Là các người khiêu khích ta trước, thế thì không thể trách ta phản ứng thế nào.”

Kỵ sĩ của Lai Nhân Cáp Đặc lúc nào cũng kiêu ngạo hống hách tới quen thói rồi (Lai Nhân Cáp Đặc là nước có thực lực quân sự mạnh nhất trong bốn vương quốc của nhân loại, kỵ sĩ đoàn có mười mấy vạn kỵ sĩ chính quy, trên Thánh Ma đại lục lúc nào cũng là hoành hành vô trở, nhưng trong mấy trường đại chiến trong những năm gần đây bị tổn thất không ít), tự nhiên chịu không nổi câu nói của ta, lập tức có mấy tên giơ thương đâm tới ta.

Ta coi thường hừ lạnh một tiếng, đưa tay bắt lấy một cây kị sĩ trường thương vừa đâm tới, dùng lực quăng luôn tên kị sĩ đó từ trên ngựa cái vèo xuống đất, còn độc ác đập lên người mấy tên kị sĩ đang xuất thủ tới ta, bọn chúng tức thì té thành một đống.

Tiếp đó, ánh mắt của ta chuyển tới Lợi Đa Khắc đang ngồi trên ngựa, phát ra một cỗ sâm hàn sát khí chụp lấy hắn.

Sát khí cường đại mà giống vật thật như thế, Lợi Đa Khắc lần đầu gặp phải, lão trong lòng đại kinh, theo bản năng nhấc tay phải lên, một hỏa cầu đỏ chói tức thì xuất hiện trên tay lão.

Đây đương nhiên là ta cố ý tạo thành, khó có thể gặp được loại đối thủ đẳng cấp tốt như Lợi Đa Khắc, ta tự nhiên không thể để cơ hội trôi qua, như thế quá lãng phí. Vì thế mới cố ý phát xuất sát khí để lão chủ động xuất thủ đánh ta.

Sát khí ta phát tán ra càng lúc càng nặng, chiến mã xung quanh đều hí lên điên cuồng không nghe kị sĩ khống chế mà chạy tứ tán, cả con của Lợi Đa Khắc cũng không ngoại lệ, lão vội từ trên ngựa bay lên, hỏa cầu trong tay bắn thẳng đến chỗ ta.

Tinh thần lực lượng siêu trác của ta lập tức xâm nhập vào hỏa cầu đang bắn tới ta mà tiến hành phân tích, phát hiện hỏa cầu này mặc dù cực nhỏ nhưng hỏa nguyên tố uẩn hàm bên trong thì lại lớn cực kì, là một hỏa diễm cầu áp lực cao độ, uy lực trong đó mạnh đủ để so sánh với Liệt Diễm nửa năm trước.

Phân tích chỉ là chuyện trong chớp mắt, trong lòng ta cực kì hưng phấn, rút Á Dạ kiếm ra dùng một tư thế cực kì đơn giản không hoa mỹ, hướng chuẩn xác hỏa cầu đâm tới.

Một kiếm trông không hề hoa mỹ này là tâm huyết kinh nghiệm nửa năm nay của ta ngưng kết, là một chiêu kiếm pháp chuyên để khắc chế hỏa

hệ ma pháp mà tự chế ra, tên là “Phá hỏa nhất kiếm”. Mang “Ma đấu khí” dồn vào trong kiếm làm Á Dạ kiếm có ma pháp ba động, rồi hợp lại với hỏa hệ ma pháp được tổ thành từ hỏa nguyên tố đặc hữu, trong chớp mắt đem nó trung hòa. Phân hủy.

Lúc này ta không hề biết chiêu “Phá hỏa nhất kiếm” này của ta sẽ triệt để cải biến sự cân bằng lực lượng của Thánh Ma đại lục, làm chiến sĩ và kiếm sĩ chân chính có năng lực có thể cùng ma pháp của ma pháp sư đối kháng. Thậm chí, vì thế còn cải biến mệnh vận của rất nhiều người.

Nhưng lúc này ta chính đang lấy Lợi Đa Khắc làm mục tiêu thực nghiệm đâm ra chiêu “Phá hỏa nhất kiếm”.

“Ma đấu khí” chứa trong Á Dạ kiếm đâm vào trong hỏa cầu đang bắn tới, ánh đỏ lóe lên hỏa cầu đột nhiên bạo tán, biến mất trong không khí.

Thành công rồi.

Phá hỏa nhất kiếm cuối cùng thành công rồi, ta nhin không được ngẩng đầu lên trời cười dài một hồi, tận tình biểu lộ sự vui mừng, cực kỳ sung sướng trong lòng.

Lợi Đa Khắc lúc này lại cực kỳ kinh hãi, cái loại tiểu hỏa cầu áp lực cao độ đó là tuyệt chiêu lão tự chế, tên là “Cực ngưng thần hỏa”, không chỉ có thể dùng sơ cấp ma pháp phát huy ra uy lực trung cấp ma pháp hơn nữa còn làm đối thủ đại ý khinh địch, nhận là tiểu hỏa cầu như thế không đáng nói tới mà bị lỗ nặng. Lão chính vì vô ý mà dùng ra ma pháp lợi hại như thế mà ngẫm tự hối hận, nghĩ không ra bị ta một kiếm đó dễ dàng phá giải như thế.

Lão ta sững sờ!

Lũ kỵ sĩ bị tán loạn ra khó khăn lắm mới khống chế trụ được chiến mã, thúc ngựa bằng kỹ năng thành thạo của kỵ sĩ-“Đột thú”, giơ trường thương đâm thẳng tới ta.

Cái gọi là “Đột thú” chính là mượn hỗ trợ của chiến mã từ tốc độ chạy điên cuồng của chúng mà dùng kỵ sĩ thương tiến hành công kích theo đường thẳng, kiểu công kích mặc dù có điểm cứng nhắc thiếu mất biến hóa, nhưng uy lực thì không gì có thể so sánh nổi, hơn nữa là lúc tập hợp thành hơn ngàn vạn kỵ sĩ kết thành trận thề đồng thời dùng “Đột thú” phát ra cả tập đoàn đâm tới, với loại khí thế đó thì lực phá hoại căn bản là không gì không phá được.

Lúc này, hướng tới ta triển khai “Đột thú” cộng lại có sáu bảy tên kỵ sĩ, kỵ sĩ thương bèn nhọn chĩa thẳng tới ta.

Ta đang chìm đắm trong vui mừng “phá hỏa nhất kiếm” thành công, tâm tình vạn phần hưng phấn, mắt thấy đám kỵ sĩ chạy lại hướng ta, ta hoành kiếm trước ngực hét lớn một tiếng, tức khắc sản sinh một loại khí thế thâm liệt như thiên quân vạn mã chinh chiến sát phạt nghênh đón bọn kỵ sĩ.

Đây chính là một thức “Lập mã hoành thương” trong “Chiến quyết”, đơn thuần là dùng khí thế khắc địch. Lúc này lại còn cộng thêm uy lực “tinh thần thú” đặc biệt chỉ ta có, chiến mã đang điên cuồng chạy tới tức thì dựng đứng cả lên, lũ kỵ sĩ trên ngựa té thẳng xuống đất, thảm bại cực kì.

Lợi Đa Khắc cao giọng hét to: “Dừng tay, mọi người hãy dừng tay lại, có gì từ từ nói.”

Ta thu kiếm vào bao, lạnh lùng nhìn lão, xem lão muốn nói cái gì.

Lúc này, một tên kỵ sĩ từ chỗ sâu trong sơn cốc địa phương ta vừa mới đi ra giục ngựa chạy ra, dừng lại bên cạnh Lợi Đa Khắc, nhỏ giọng hướng lão nói mấy câu.

Thần tình Lợi Đa Khắc biến động, hướng về ta hỏi: ”Các hạ, con ‘Cửu vĩ hỏa hạt’ bên đó có phải là người giết không?”

Ta gật gật đầu, từ trong lòng lấy ra một hạt châu tử màu hồng to bằng quả trứng, nói: “Đây là ‘Hỏa hạt châu’, tìm ra được từ trên thân ‘Cửu vĩ hỏa hạt’, ta nghĩ có thể bán với giá cao.”

Hỏa hạt châu là “Cửu vĩ hỏa hạt” toàn thân hỏa khí ngưng kết mà thành, chỉ có hỏa hạt thọ mệnh từ ngàn năm trở lên mới có năng lực kết thành châu, tự nhiên là vô cùng trân quý, hạt châu này có thể giúp hỏa hệ ma pháp sư lúc phóng thích ma pháp thì uy lực tăng gấp đôi mà rút ngắn thời gian chuẩn bị vịnh xướng ma pháp chú văn, ta nghĩ đây đại khái là nguyên nhân mà Lợi Đa Khắc dẫn người đến.

Quả nhiên, Lợi Đa Khắc lộ vẻ mặt kinh hỉ dán chặt vào “Hỏa hạt châu” trong tay ta, nói: “Quả nhiên là ‘Hỏa hạt châu’ của ‘Cửu vĩ hỏa hạt’ ngàn năm, ta lần này chính là vì nó mà đến, các hạ hãy định giá bán đi.”

Ta tùy ý tung tung hạt châu trong tay, nói: “Một ngàn kim tệ.”

Một ngàn kim tệ có thể không phải là con số nhỏ, đủ để có thể mua hơn mười mấy con ngựa và nô lệ làm một tên chủ nô rồi, nhưng Lợi Đa Khắc lại một lời đáp ứng ngay, nói: “Tốt, như thế là định rồi, một ngàn kim tệ. Người theo ta đến Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc, ta trả người đủ số, hiện giờ ta không có mang tiền theo người.”

Hỏa hạt châu là bảo vật vô giá, đừng nói là một ngàn kim tệ, dù tính là một vạn kim tệ Lợi Đa Khắc cũng chắc là một lời đáp ứng, bất quá ta tịnh không phải vì kiếm tiền, chỉ là muốn đi mua trang bị tạm được với dược phẩm chuẩn bị cho tốt chuyến đi “Long cốc”.

Ta giơ tay quăng “Hỏa hạt châu” cho hắn, bảo:”Thành giá”.

Lợi Đa Khắc tiếp lấy hạt châu hân hoan vạn phần nhìn kỹ một hồi, sau đó lấy từ trong lòng ra một cây ma trượng nhỏ màu đỏ, đem “Hỏa hạt châu” dính lên trên đầu trượng, tiếp đó lão nhẹ giọng vịnh xướng chú văn, hùng hùng hỏa quang tức thì xuất hiện xung quanh người lão.

Bởi vì nửa năm nay ta tiếp xúc cực nhiều hỏa hệ ma pháp sư, vì thế nghe ra được Lợi Đa Khắc vịnh xưng chính là chú văn của hỏa hệ cao cấp ma pháp “Thái dương hỏa”.

Trong hỏa hệ ma pháp, ”Thái dương hỏa” là một loại ma pháp mạnh tới rất gần chung cực cấm chú “Hỏa diễm thần chi nộ”, chú văn cực dài mà cần hỏa nguyên tố cũng lớn cực kì, nhưng như nay không ngờ Lợi Đa Khắc trong một khắc ngắn ngủi đã đọc xong, xem ra “Hỏa hạt châu” này công hiệu thật là linh nghiệm.

Một hỏa cầu siêu nóng giống như mặt trời trên cao xuất hiện trên đầu của cây pháp trượng, Lợi Đa Khắc chỉ pháp trượng tới đỉnh núi xa xa một cái, hỏa cầu siêu nóng bạo xạ ra, ngọn núi tức thì nổ bùng ra, bụi đá đầy trời.

Uy lực thật lợi hại, “Thái dương hỏa” còn thật sự có ý tứ, ta nhất định phải tìm cơ hội thử một lần với chiêu “Phá hỏa nhất kiếm” của ta.

Có thể hay không khắc chế nổi nó.

Đám kỵ sĩ đó cùng lúc hoan hô loạn lên, còn có kẻ cao giọng hét: “Pháp sư hiện tại đã có ‘Hỏa hạt châu’ này tương trợ nhất định có thể đánh bại thủy hệ ma pháp sư bộ đội Băng Tuyết vương quốc và Thủy tinh linh.”

Ô, muốn đối phó với ma pháp sư thiện trường thủy hệ ma pháp Băng Tuyết vương quốc cùng Thủy tinh linh, Lợi Đa Khắc đích xác là cần cái “hỏa hạt châu” trợ giúp, bất quá ta đem hạt châu này cấp hẳn có phải chính xác không? Băng tuyết vương quốc cùng Lôi Nhân công quốc là nước đồng minh, Lợi Đa Khắc cực có khả năng sẽ thương hại đến Ô Lan Na Toa.....

Ý niệm trong lòng lóe lên như điện quang, ta ngầm tự quyết định đợi mấy ngày bên cạnh Lợi Đa Khắc, tranh thủ trong lúc bất tri bất giác động thủ động cước lên “Hỏa hạt châu”, thật tại nếu như không được thì cũng

vừa hay hạ thủ với Lợi Đa Khắc luôn, ta vốn là lính đánh thuê máu lạnh vô tình, giết luôn lão đối với ta mà nói không tính là gì cả.

Vì thế, các kỵ sĩ phân cho ta một con ngựa, mọi người cùng lúc chạy về hướng Lai Nhân cấp Đặc vương quốc.

Trên đường đi Lợi Đa Khắc mình có ám có mấy lần hướng về ta hỏi về quá khứ của ta, ta biến lão đối với ta có lòng ái tài, có lòng muốn chiêu nạp ta về trong quân Lai Nhân Cấp Đặc, cũng theo đó thuận nước đẩy thuyền nửa thật nửa giả vì chính mình biên ra một phần “sơ yếu lí lịch”, đem mình nói thành từ nhỏ đã là lính đánh thuê sinh trưởng nơi chiến trường, gần nửa năm nay kinh lịch thì không có che đậy.

Lợi Đa Khắc đột nhiên giật mình, nói: “Nguyên lai ngươi là ‘Kiếm Ma’ gần nửa năm nay làm hỏa hệ ma pháp sư trên thánh ma đại lục nghe gió là sợ, thật là cửu ngưỡng đại danh. Không biết tiểu huynh đệ ngươi vì muốn cái gì mà chuyên tìm hỏa hệ ma pháp sư làm phiền thế?”

Ta thoải mái đáp: “Cũng không có nguyên nhân gì đặc biệt cả, chỉ là tại lúc ta còn nhỏ từng bị một tên hỏa hệ ma pháp sư ăn hiếp, vì thế vừa thấy bọn họ là tay ngựa chịu không được đem ra luyện kiếm.”

Lợi Đa Khắc tức thì đại ngộ, ngầm tự chửi lấy cái tên “ma pháp sư ăn hiếp ta” lúc ta còn nhỏ, vì hỏa hệ ma pháp sư trong thiên hạ hạ ra phải cái tên ma tinh này, ngay cả lão cũng xem tí nữa là gặp vận xui.

Lúc chúng ta nghỉ ngơi trên đường, Lợi Đa Khắc lại tiếp cận bên cạnh ta, nói: “Vô danh, sau này ngươi tính làm thế nào? Cứ thế này tiếp tục phiêu bạt lãng du hay sao? Thế thì thật đáng tiếc, với kiếm thuật tinh tuyệt như ngươi nếu có thể tham gia quân đội Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc, cái khác ta không dám chắc chứ ít nhất ngươi cũng có thể được làm một vị ‘Vạn Kỵ trường’, vinh diệu cả đời.”

Ta sớm đã dự đoán được lão sẽ tiến hành lôi kéo với ta, nói thật ra, Lợi Đa Khắc bất luận tại phương diện nào cũng suy nghĩ sâu xa, luôn luôn vì Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc mà suy tính. Thật ra ta cũng thật lòng hâm mộ, đáng tiếc số mạng chúng ta đã định chỉ có thể làm địch nhân.

Ta giả như suy nghĩ một hồi, rồi nói: “Pháp sư, có thể để ta suy nghĩ một chút được không? Loại người như ta tự do quen rồi, chỉ sợ thích ứng không được sinh hoạt trong quân đội.”

Lợi Đa Khắc thấy ta tịnh không có phủ nhận, cao hứng nói: “Tốt, người cứ nghĩ cho kĩ. Còn về vấn đề quân đội người bất tất phải quá lo lắng, trong Lai Nhân Cấp Đặc cường giả luôn được tôn trọng, chỉ cần người có lực lượng cường đại, người làm chuyện gì đều không có người nào dám nói cái gì đâu.”

Xem cái nụ cười xuất phát từ chân tâm của lão, trong lòng của ta ngầm hối hận đã dùng lão, nhưng mọi thứ đều đã định rồi, không ai có thể thay đổi được nữa.

Lợi Đa Khắc nói truyền thống tôn trọng cường giả của Lai Nhân Cấp Đặc quả nhiên không phải giả dối. Vì sau khi ta dễ dàng đập bẹp lũ kỵ sĩ, bọn họ đối với ta bội phục muốn chết, xưng ta là “Vô danh tiên sinh”, giống như ta mới thật sự là thủ lĩnh của bọn họ vậy.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 10: Tòng Quân

Sau hơn chục ngày giục ngựa bôn tẩu, cuối cùng bọn ta cũng tiến vào biên giới vương quốc Lai Nhân Cấp Đặc. Suốt dọc đường đầy rẫy những thôn làng đổ nát cùng với những tàn tích của chiến tranh. Tất cả đều nhắc nhở ta về sự tàn khốc của chiến tranh.

Hiện nay, vương quốc Lai Nhân Cấp Đặc đang đối đầu cùng Băng Tuyết vương quốc, chinh chiến liên miên không ngừng

Dân số và quân đội của Băng Tuyết vương quốc tuy thua xa Lai Nhân Cấp Đặc nhưng họ lại có Ma pháp sư quân đoàn mạnh nhất Thánh Ma đại lục. Phạm vi rộng lớn của Thủy hệ công kích ma pháp chính là đại khắc tinh lớn nhất của kỵ sĩ, do đó Lai Nhân Cấp Đặc tuyệt không chiếm được tiện nghi chút nào.

Vừa tiến vào trọng trấn Pháp Tháp Hách nơi biên giới, một đội kỵ sĩ giáp trụ sáng choang đã tiến đến nghênh tiếp. Thói quen chinh chiến sát phạt đã làm ta cảm nhận được trên người họ có khí thế của một loại chiến sĩ đã kinh qua vô số huyết hoả ma luyện, những kỵ sĩ tân binh đang đi cùng ta tuyệt không thể so sánh được.

Kỵ sĩ thủ lĩnh ngồi trên lưng ngựa hướng về Lợi Đa Khắc thi hành quân lễ, nói: "Mặt tướng bách kỵ trưởng của "Phượng chi quân" phụng mệnh quân đoàn trưởng Ca Ny đến nghênh đón đại pháp sư."

Lợi Đa Khắc cười: "Nữ tử Ca Ny này thật là cẩn thận, quý hoá quá. Từ khi nàng lĩnh binh xuất chinh suốt một năm nay đã không hề gặp ta. Cứ ngồi đi! Xem xem "Kỵ Sĩ Chi Hoa" đáng tự hào của Lai Nhân Cáp Đặc chúng ta có đẹp lên hơn không nào."

Ca Ny ư? Cái tên thật là quen thuộc.

Trong đầu ta chợt lóe lên như tia chớp. Ta đã nhớ ra đây chính là nữ tể tướng của vương quốc Lai Nhân Cáp Đặc, người cùng tề danh Thập đại mỹ nữ của Thánh ma đại lục cùng với Ô Lan Na Toa và Oánh, là "Kỵ Sĩ Chi Hoa" dương danh khắp đại lục.

Truyền rằng nàng nửa năm trước đây đã được Kỵ sĩ công hội thụ phong Thánh kỵ sĩ, đẳng cấp cao nhất của kỵ sĩ, trở thành nữ Thánh kỵ sĩ trẻ tuổi nhất của đại lục.

Bây giờ nàng là quân đoàn trưởng một trong số bốn kỵ sĩ đoàn lớn "Long, Hồ, Sư, Phượng" của Lai Nhân Cáp Đặc, quân hàm nguyên soái, thống lĩnh binh lính chinh chiến sát phạt Băng Tuyết vương quốc, thật là rất lợi hại.

Được sự dẫn đường của bách kỵ trưởng Thập Lô, bọn ta đã đến được Nguyên soái phủ ở trung tâm thành Pháp Tháp Hách, trước đây vốn là Tổng đốc phủ của Pháp Tháp Hách, bây giờ bị nguyên soái Ca Ny Tuyết Lan Đặc trưng dụng.

Bọn ta xuống ngựa trước phủ. Đại đa số ánh mắt của vệ binh đều tập trung vào người ta. Chẳng có cách nào khác cả. Bởi cái thắt tên là TA đây rất dễ nhận ra trong đám kỵ sĩ đông đúc khôi giáp sáng loáng này.

Đột nhiên ta cảm thấy được một cỗ tinh thần lực lượng cực kỳ cường đại có tốc độ cực nhanh từ trong phủ lao ra, cường độ đủ để ta phải nảy sinh chiến ý. Đương nhiên tuyệt không phải là nói đến việc ta chưa từng gặp qua

ting thần lực lượng hơn xa người thường như thế này mà bởi ta rất có hứng thú mà thôi.

Một đạo nhân ảnh cực kỳ diễm lệ từ Nguyên soái phủ lao ra, dừng lại ngay trước mặt Lợi Đa Khắc.

Một nữ tử tuyệt đẹp.

Đây là ấn tượng đầu tiên của ta, người mới đến là một tuyệt sắc mỹ nữ hơn hai mươi tuổi, trong vẻ đẹp mỹ lệ kinh nhân lại ẩn chứa khí chất anh hùng dũng cảm cùng với ánh hào quang trí tuệ chấn nhiếp kẻ khác, đẹp đến mức làm người ta phải hoa mắt.

Nàng đại khái là "Ky Sĩ Chi Hoa" Ca Ny Tuyệt Lan Đặc rồi. Quả nhiên là một mỹ nữ không hề thua kém nửa phân so với Ô Lan Na Toa và Oánh.

Ca Ny cùng Lợi Đa Khắc chào hỏi nhau. Cặp mắt đẹp của nàng quét một vòng quanh đám kỵ sĩ đi cùng, đột nhiên ngừng lại trên thân ta đồng thời thần thái loé lên vẻ kì dị, thần tình vui mừng pha lẫn ngạc nhiên xuất hiện trên khuôn mặt mỹ lệ.

Trong lòng ta thấy kỳ quái. Hoặç nàng thấy vẻ bề ngoài quần áo tồi tàn của ta, hoặç là nàng cảm ứng được tinh thần lực lượng của ta thâm sâu không thấu suốt được. Nhưng chẳng lẽ lại là một loại phản ứng khi gặp lại hảo bằng hữu xa cách đã lâu.

Chẳng lẽ....chẳng lẽ nàng biết được "hắn"?

Không thể thế được. Ta hiện nay và ta trước kia như hai kẻ khác nhau, ngay như Ô Lan Na Toa nhất định cũng không thể mới đưa mắt nhìn mà đã nhận ra ta. Vậy thì nàng sao lại.....

Lợi Đa Khắc cũng đã phát hiện ra vẻ khác lạ của Ca Ny đối với ta. Lão kéo ta ra khỏi đám kỵ sĩ, cười nói: "Ca Ny, ta giới thiệu với nàng một vị

kiếm sĩ tinh tuyệt vô luân. Đây là Vô Danh, tiểu huynh đệ mới kết giao của ta."

Mục quang trong sáng của Ca Ny như hai thanh lợi kiếm chiếu thẳng vào mắt ta. Ta cảm thấy được trong ánh mắt nàng hàm chứa tinh thần lực lượng cường đại thì biết rằng nàng có bí thuật có thể thông qua tinh thần lực lượng để có thể kiểm tra tâm linh ta. Ta liền thấy rất hứng thú, mãnh nhiên ngưng kết tinh thần lực lượng "Tinh thần thứ" trực tiếp nghênh đón ánh mắt nàng.

Khi tinh thần lực lượng của hai người giao kích nhau, ta thật ra không thấy gì, còn Ca Ny như bị trúng một quyền, lồng ngực chấn động mãnh liệt, mặt phấn lập tức nhợt nhạt không còn huyết sắc.

Lợi Đa Khắc thấy thế ngạc nhiên: "Các người đang làm gì vậy? Tỷ thí tinh thần lực lượng không phải là trò vui hay ho gì đâu. Bất quá Vô Danh người thật càng ngày càng làm ta kinh ngạc đấy. Ca Ny tu luyện tinh thần lực lượng từ lúc còn nhỏ, ngay cả ta cũng không hơn được, không ngờ được người....."

Ta cười nhẹ, không nói gì.

Ca Ny khôi phục lại vẻ bình thường, sau khi ngưng thần nhìn ta chăm chú một lúc dường như đã phát sinh sự tình gì đó bèn nghênh đón chúng ta tiến vào Nguyên soái phủ.

Sự chiêu đãi của Ca Ny thập phần nhiệt tình, đã mang đến những thứ sơn hào hải vị xa xỉ cho bọn kỵ sĩ. Ta cũng không khách khí, cùng bọn chúng ăn như rồng cuốn.

Lợi Đa Khắc quyết định lưu lại Pháp Thập Hách nghỉ ngơi vài ngày bèn nhờ Ca Ny an bài chỗ nghỉ cho bọn ta, đối với ta lại đặc biệt quan tâm chiếu cố, cấp cho ta một phòng riêng lại còn gửi cho ta một bộ y phục kiếm sĩ mới tinh.

Sau khi tắm một trận thống khoái, ta thay y phục mới thấy rất vừa vặn với thân mình.

Đúng lúc đó, tinh thần lực lượng của Ca Ny đột nhiên tiến vào phạm vi cảm ứng của ta ở ngoài phòng. Trong lòng ta chợt chấn động thì đã nghe tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên.

Ta đứng dậy tiến tới mở cửa phòng, thấy Ca Ny thân vận nhung trang anh vũ tuyệt đẹp đang đứng ngoài cửa, trông như một Chiến thần mỹ nữ chói ngời làm ta hoa cả mắt.

Ta đang định mở miệng chào hỏi, nào ngờ Ca Ny đột nhiên trầm giọng quát khê: "Ngô Lai"

Ngô Lai ư? Ngô Lai là ai? Nàng ta đang nói với ta ư?

Đúng rồi. Nửa năm trước khi công chúa Phi Âu Á bị mù đã từng nói rằng thanh âm của ta hoàn toàn giống như một kẻ tên là Ngô Lai. Lúc đó nàng ta còn nghĩ ta là Ngô Lai. Bây giờ Ca Ny cũng.....

Có thể nào.....có thể nào ta đúng là tên Ngô Lai đó không? Cái gã gia hoả bị gọi là "Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần" đó ư? Ôi, trước đây khi "hắn" xuất hiện đúng ra ta phải hỏi hắn xem rốt cuộc hắn có tên gì không.

Sau khi đã quát lên yêu kiều, Ca Ny chăm chú quan sát phản ứng của ta, nào ngờ ta không những không có biểu tình kinh ngạc lo sợ gì mà còn có vẻ rơi vào trạng thái trầm tư suy nghĩ. Trái tim của Ca Ny không thể không dao động: chẳng lẽ Vô Danh thật sự không phải là Ngô Lai?

Nàng đã khắc khổ luyện tập tinh thần lực lượng từ thuở ấu thơ, đã nghiên cứu đối với nhân thần con người. Một năm trước kẻ có duyên gặp nàng một lần ở Băng Tuyết vương quốc là "Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần" Ngô Lai cũng đã nhìn nàng thấu suốt rõ ràng. Nhân thần thâm sâu có

vài phần tà khí đó đã in đậm dấu ấn trong trái tim nàng, lại không có cách nào quên được.

Nàng biết rằng mình đã bị Ngô Lai hấp dẫn rồi, chẳng có lí do nào cả. Nam tử chỉ một lần có duyên kỳ ngộ đó không cần nói lời nào đã chiếm cứ trọn cả trái tim nàng. Nàng tự mình xin được lĩnh quân xuất chiến cũng chỉ để chiến sự gian khổ bắt mình không nhớ đến Ngô Lai nữa.

Hôm nay ở ngoài soái phủ, khi lần đầu tiên nàng gặp Vô Danh, trái tim nàng đã đập điên cuồng. Cho dù dung mạo khí chất của hắn đã thay đổi thì ánh mắt đó so với ánh mắt đã khắc sâu vào con tim nàng hoàn toàn giống nhau.

Là hắn, hắn là Ngô Lai.

Nhưng vẻ mặt của hắn nhìn nàng lại có vẻ như nhìn một người xa lạ vậy, chẳng lẽ hắn đã quên nàng rồi? Hay là hắn đang có nhiệm vụ đặc biệt gì đó.....

Bởi vậy Ca Ny quyết định dùng tinh thần lực lượng để khám phá tâm linh Vô Danh, kết quả là.....

Dù sao, lần này nàng ngược lại càng xác định Vô Danh là Ngô Lai vì chỉ có Ngô Lai mới có thể áp chế tinh thần lực lượng của nàng. Nếu không một kiếm sĩ làm sao có thể có được tinh thần lực lượng như vậy?

Nàng quyết định thử lại thêm một lần nữa, do đó mới có chuyện vừa xảy ra một lúc trước đây. Nhưng phản ứng của Vô Danh lại làm cho niềm tin của nàng bị dao động.

Cuối cùng ta quyết định tiếp tục làm ra vẻ hồ đồ nói: "Nguyên soái, nàng vừa gọi ai vậy? Ai là Ngô Lai?"

Ca Ny lại ngưng thần nhìn ta chăm chú một lúc rồi cười: "Vô Danh tiên sinh, ta có thể bước vào phòng không?"

Ta né người nhường đường nói: "Xin mời, mời nguyên soái mau vào đi."

Ca Ny nhẹ nhàng bước vào phòng ngồi xuống nói: "Vô Danh tiên sinh, ngài quen biết đại pháp sư Đa Khắc Lợi như thế nào? Tại sao lại cùng đi với nhau?"

Ta thầm biết nàng vẫn đang điều tra ta, bèn nói lại nguyên xi không thay đổi chút nào về việc gặp gỡ Lợi Đa Khắc ra sao, đối với việc gặp gỡ này thế nào, nguyên nhân nào lại đi cùng Lợi Đa Khắc, nửa điểm cũng không bớt đi.

Sau khi nghe ta thuật lại, Ca Ny mỉm cười nói với ta: "Vậy Vô Danh tiên sinh có kế hoạch lưu lại trong quân đội Lai Nhân Cấp Đặc không?"

Ta nói: "Tạm thời vẫn chưa xác định được, ta đã quen tự do rồi, sợ rằng không thể thích ứng với cuộc sống quân đội. Thế nào, Ca Ny nguyên soái nàng có muốn tại hạ lưu lại không?"

Ca Ny nói: "Cường đại kiếm sĩ như ngài quân đội nào cũng cực kỳ hoan nghênh cả, ta tự nhiên cũng không ngại."

Ta trầm ngâm một lát rồi đội nhiên nói: "Được rồi, ta ở lại. Nguyên soái, ta lưu lại tuân theo lệnh nàng. Bất quá ta chỉ tuân theo mệnh lệnh của nàng, hơn nữa phải có tự do nhất định. Nếu ta muốn nói li khai thì không ai được ngăn trở ta."

Ca Ny không ngờ được ta lại đáp ứng dễ dàng như vậy, trong lòng không khỏi thấy kỳ lạ nói: "Có thể, Vô Danh tiên sinh, uỷ khuất ngài trước tiên nhậm chức Bách kỵ trưởng. Sau này ngài có biểu hiện xuất sắc thì việc thăng chức quyết không thành vấn đề."

Bọn ta lại nói chuyện vu vơ một lúc rồi Ca Ny cáo từ bỏ đi.

Ta buông thông tay trên giường, trầm tư suy nghĩ những bước nên làm tiếp theo.

Vốn dĩ ta muốn lưu lại bên cạnh Lợi Đa Khắc để tìm cơ hội phá huỷ "Hoả hạt châu". Nhưng sau khi gặp gỡ Ca Ny ta phát hiện ra nữ tử này thật bất phàm. Lực phá hoại của nàng chỉ sợ so với một viên "Hoả hạt châu" tầm thường còn lớn hơn nhiều. Cho nên ta thay đổi chủ ý quyết định lưu lại đây để bẻ bớt đi một giò của nàng.

Thật ra ta rất có hảo cảm với Ca Ny Tuyết Lan Đặc, vị tuyệt thế mỹ nữ tài mạo song toàn này. Hơn nữa, nàng có vẻ như đã từng gặp "hắn". Nhưng ai bảo Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc lại là minh hữu với cái bọn Hoả tinh linh đó chứ. Nếu như bọn Ô Lan Na Toa, Lô Tư thân cận nhất với ta mà nhậm chức ở Lô Nhân công quốc thì dù sớm hay muộn sẽ có ngày hai bên gặp nhau bằng đao kiếm thôi.

Ta cũng thấy nuối tiếc cho nàng.

Sau khi ra khỏi phòng Vô Danh, Ca Ny đi thẳng đến chỗ Lợi Đa Khắc, đem sự tình Vô Danh đáp ứng lưu lại tòng quân nói hết cho lão.

Lợi Đa Khắc cao hứng nói: "Điều này thật là tốt quá. Ta viện lí do tiền thù lao để mang hắn quay lại Lai Nhân Cáp Đặc vốn là để khuyên hắn đầu nhập nước ta. Ca Ny, kiếm thuật của Vô Danh cao đến mức nàng chưa từng thấy đâu. Thật là không tưởng tượng nổi, "Cực Ngưng Thần Hoả" của ta bị hắn hoàn toàn chỉ dùng kiếm thuật hoà giải hết. Hiện nay nước ta có thể được hắn đầu nhập thì như hổ thêm cánh, tốt quá, thật là tốt quá....."

Ca Ny khẽ mỉm cười, ánh mắt nhìn lên bầu trời đêm đầy sao qua song cửa sổ.

Nguyên nhân chủ yếu nhất sở dĩ nàng lưu Vô Danh lại là do nàng muốn xác nhận xem hẳn có phải là Ngô Lai không. Ngoài việc này tất cả đối với nàng đều thật sự không có ý nghĩa quan trọng. Nhưng trong thâm tâm nàng không thể tránh khỏi hi vọng Vô Danh là Ngô Lai, là nam tử vô lại đã khiến nàng ôm ấp tình cảm khó kiềm chế được.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 11: Lai Nhân Cấp Đặc Đệ Nhất Kiếm

Ngày thứ hai, Ca Ny chính thức tuyên bố bổ nhiệm ta. Lợi Đa Khắc đem một khối Hắc thủy tinh (một loại thủy tinh có thể ẩn tàng ma lực, phi thường trân quý) đưa cho ta để bù lại cho Hoả hạt châu.

Lão gia hoả này. Lão luôn mang Hắc thủy tinh trên người lại muốn ta theo lão quay về Lai Nhân Cấp Đặc nhận một ngàn kim tệ thù lao. Thật là một lão già gian xảo.

Sở dĩ ta muốn một ngàn kim tệ thù lao là để mua trang bị khôi giáp cùng dược phẩm để chuẩn bị cho chuyến đi đến “Long cốc”. Bây giờ ta có khôi giáp bách kị trường của Lai Nhân Cấp Đặc, có Hắc thủy tinh hay không thật ra cũng chẳng thành vấn đề.

Lợi Đa Khắc vốn muốn khởi trình quay về vương đô, nhưng lão vừa mới sắp xếp đội ngũ chuẩn bị xuất phát thì một người đưa tin phi ngựa chạy đến trước Nguyên soái phủ, xuống ngựa bẩm báo: ”Thưa nguyên soái và đại pháp sư, Ước Lan Đa vương tử đã dẫn “Long chi quân” đến bên ngoài thành Pháp Tháp Hách, một lát nữa có thể tiến vào thành.”

Ca Ny cùng Lợi Đa Khắc rất ngạc nhiên, ra lệnh bộ hạ bày nghi trượng nghênh đón.

Ta dẫn theo một trăm bộ hạ được cấp gia nhập đội ngũ nghênh đón. Nghe nói Lai Nhân Cấp Đặc Ước Lan Đa vương tử là đệ nhất mỹ nam tử

của Thánh Ma đại lục, siêu cấp đại soái ca, không biết là đúng hay sai nữa.

Cửa thành Pháp Thập Hách mở rộng, một đội kỵ sĩ thân mang kim khôi giáp, cực kì sáng loáng hoa lệ xếp hàng chỉnh tề tiến vào thành.

Ở giữa đám kỵ sĩ đang vây quanh là một tuyệt thế mỹ nam tử toàn thân mặc hoàng kim khôi giáp tuần mã vô cùng. Ngay cả con ngựa hãn cưỡi cũng mang kim giáp sáng bóng, có thể nói hoa lệ rực rỡ cùng cực.

Ta đoán ra ngay hãn là Ước Lan Đa vương tử, quả nhiên tuần mã vô song danh bất hư truyền. Đừng nói hiện tại trên mặt ta có vết sẹo, thậm chí ngày đó còn hoàn hảo không bị tổn thương thì cũng vẫn thua xa hãn.

Ca Ny cùng Lợi Đa Khắc dẫn đội ngũ ra nghênh đón, hành lễ nói: “Thuộc hạ xin tham kiến vương tử điện hạ.”

Ước Lan Đa vương tử nhảy xuống chiến mã tiến lên đỡ Ca Ny cùng Lợi Đa Khắc nói: “Ca Ny! Đại pháp sư! Không cần đa lễ. Ca Ny! Gần đây nàng có khoẻ không? Mấy tháng không gặp mặt, nàng làm ta nhớ gần chết.”

Hãn nắm chặt ngọc thủ trắng như tuyết của Ca Ny, hình dáng như khố sờ vì tương tử.

Ước Lan Đa vương tử được gọi là đệ nhất mỹ nam tử của Thánh Ma đại lục, luôn luôn phong lưu tự cho mình trên hoa gheo nguyệt, đối với Ca Ny nhan sắc khuynh thành lại thông tuệ tuyệt luân trong lòng ngựa ngáy đã lâu. Nhưng Ca Ny thủy chung đối với hãn vẫn chỉ một kiểu nghiêm trang cứng nhắc, không chút tình cảm nhi nữ nào.

Lúc này Ca Ny thấy Ước Lan Đa trước mặt mọi người lại quần lầy mình, trong tâm không khỏi vừa xấu hổ vừa giận dữ, bất chợt liếc về phía Vô Danh.

Nàng lặng lẽ đem một tia chân khí tụ lại trên ngọc thủ, nhẹ nhẹ đẩy ra. Ước Lan Đa vương tử chỉ thấy bàn tay tê dại, theo bản năng thu hồi song thủ.

Ca Ny điềm nhiên cười: “Vương tử! Mời!”

Ước Lan Đa vương tử biết là nàng giở trò, không cam tâm "hù" một tiếng dẫn đám bộ hạ cao quý phục sức hoa lệ từ từ tiến vào thành. Đám binh sĩ “Long chi quân” đóng ở ngoài thành chờ lệnh.

Theo Ước Lan Đa vương tử cùng nhập thành ngoại trừ đội kỵ sĩ hoa lệ sáng loà còn có một kỵ sĩ toàn thân vận ngân giáp, đầu đội mũ giáp kín mít nhìn không rõ dung mạo. Nhưng ta cảm thụ trên thân hẳn có một cỗ khí tức sát phạt lẫm liệt. Người này nhất định là dũng sĩ từng trải qua chiến trận, khí thế có thể xứng đáng là đối thủ của Lôi Tư tiên bối, người mà ta tôn kính nhất.

Một nhân vật thật lợi hại.

Đội Ca Ny đưa Ước Lan Đa vương tử tiến vào Nguyên soái phủ, bọn ta đứng hai bên đường làm “Trạm vệ binh” mới bắt đầu giải tán quay về doanh trường.

Ta vừa quay về trường bách kị trưởng mới được cấp thì một trung niên uy vũ thân mặc thanh sắc kỵ sĩ khôi giáp tiến vào, nói: “Vô danh bách kị trưởng, nguyên soái mời người đến soái phủ một lúc, đi thôi.”

Ta nhận ra hẳn là Thác Phu một trong năm vạn kỵ trưởng dưới trường Ca Ny. Mặc dù không rõ vì sao Ca Ny cho gọi ta nhưng ta vẫn vội vã thu thập một chút, rồi theo Thác Phu vạn kỵ trưởng rời khỏi trường.

Ta vừa đi vừa hỏi: “Vạn kỵ trưởng đại nhân, nguyên soái chiêu đãi vương tử diện hạ thì gọi một bách kị trưởng bé nhỏ như ta làm cái gì?”

Thác Phu nói: “Vương tử nhất thời hưng phấn muốn tìm người biểu diễn kiếm thuật, cuối cùng còn muốn xem tử kiếm. Người tháp tùng vương tử, “Long chi quân” quân đoàn trưởng Ngoã Nhĩ Tư nguyên soái là đệ nhất kiếm thủ của Lai Nhân Cấp Đặc chúng ta. Lợi Đa Khắc nói người kiếm thuật cực kì tinh thông, do đó mới gọi người đến so tài một chút với Ngoã Nhĩ Tư nguyên soái.”

Hoá ra là thế. Ngoã Nhĩ Tư nguyên soái chắc là ngân giáp kỵ sĩ khí thể kinh nhân đó. Nếu kiếm thuật của hắn cũng giống như khí thể thì thật sự là một cường địch hiểm gặp.

Ta không khỏi hưng phấn, chỉ thấy toàn thân huyết mạch sôi lên háo hức muốn thử, không kìm nổi dùng lực nắm lấy chuôi Á Dạ kiếm lạnh lẽo.

Ta cùng Thác Phu đi đến đại sảnh của Nguyên soái phủ, chỉ thấy Ca Ny, Lợi Đa Khắc, Ước Lan Đa vương tử cùng ngân giáp chiến sĩ đang ở trong đại sảnh uống trà nói chuyện. Ngân giáp chiến sĩ đã cởi bỏ mũ sắt, lộ ra một gương mặt trẻ trung cực kỳ anh tuấn tiêu sái.

Ngân giáp kỵ sĩ đó nhất định là “Long chi quân” quân đoàn trưởng Ngoã Nhĩ Tư nguyên soái. Ta không ngờ hắn lại trẻ tuổi anh tuấn như thế. Loại khí chất anh hùng tràn trề này tương phản với vẻ tuấn mỹ âm nhu của Ước Lan Đa vương tử, hoàn toàn lẫn át phong thái của hắn.

Dung mạo một người có hơn nửa là khí chất phát từ trong ra ngoài, Ngoã Nhĩ Tư nguyên soái biểu hiện xuất sắc làm hắn càng có phân lượng trong lòng ta.

Ta đối với đối thủ này ngày càng hứng thú hơn.

Ta quỳ xuống hành lễ nói: “Thuộc hạ “Phượng chi quân” bách kỵ trưởng Vô Danh tham kiến vương tử điện hạ cùng nguyên soái.”

Ước Lan Đa vương tử kinh ngạc nói: “Ca Ny, không phải nàng muốn cái tên bách kỵ trưởng nhỏ bé này tử kiếm với Ngôã Nhĩ Tư đấy chứ?”

Đôi mắt tuyệt mỹ của Ca Ny hướng lên người ta, mềm mỏng nói: “Đúng thế, là hãn đấy. Ta rất có lòng tin đối với hãn.”

Ta né tránh ánh mắt hàm chứa thần thái khác thường của nàng, hướng về Ngôã Nhĩ Tư như ngọc thụ lâm phong mà hành lễ kiếm sĩ, nói: “Nguyên soái! Thuộc hạ xin mạo phạm. Mời!”

Ước Lan Đa vương tử "hừ" một tiếng coi thường, nhưng thần tình của Ngôã Nhĩ Tư lại không tỏ vẻ coi thường ta chút nào, bạt kiếm hành lễ, nói: “Không cần khách khí! Không ngờ thủ hạ Ca Ny lại có dạng cao thủ thế này. Vô Danh bách kỵ trưởng, người xuất chiêu trước đi.”

Hãn đường đường là đại nguyên soái, được gọi là Lai Nhân Cáp Đặc đệ nhất kiếm thủ, tự nhiên giữ thân phận không thể ra tay trước đối với một bách kỵ trưởng bé nhỏ như ta. Nhưng phảng phất như hãn bày ra một tư thế tùy tiện, một cỗ áp lực vô cùng to lớn lập tức tràn về phía ta.

Ta trong lòng thầm kinh ngạc nhưng cũng đầy hưng phấn, vận động chân khí đem năng lượng kì dị tiềm tàng ở mi tâm chuyển hoá thành “Ma đấu khí”, “choang” một tiếng rút Á Dạ kiếm ra, nói: “Nguyên soái! Thuộc hạ xin thất lễ.”

Á Dạ kiếm giương lên, ta chém ra một kiếm chân thật không màu mè không hoa xảo, đồng thời dấy lên khí thế thảm liệt bi tráng làm lòng người run sợ hướng thẳng đến Ngôã Nhĩ Tư đang hoành kiếm, chính là một thức “Đỉnh tiến cương tràng” trong “Chiến quyết”.

Trong sát na Á Dạ kiếm xuất ra, Ca Ny, Lợi Đa Khắc, Ước Lan Đa vương tử cùng Thác Phu bốn người đang quan chiến trong đại sảnh đồng thời sắc mặt đều nghiêm lại. Một thức “Đỉnh tiến cương tràng” ẩn chứa khí thế thảm liệt truyền thẳng đến tâm bọn họ. Ca Ny, Lợi Đa Khắc cùng Thác

Phu đã trải qua thân kinh bách chiến, Ước Lan Đa vương tử quen ăn sung mặc sướng chỉ thấy phảng phất có thiên quân vạn mã tung hoành sát phạt trước mặt, làm hấn sợ đến mức mặt mày trắng bệch.

Ngoã Nhĩ Tư là mục tiêu công kích của toàn bộ khí thế. Hấn đương nhiên còn cảm nhận sâu sắc hơn. Bất quá hấn từng trải qua vô số lần chinh chiến máu lửa, tâm trí cực kì kiên định, tự nhiên không bị khí thế thảm liệt dễ dàng hoá giải đấu chí. Hấn hét lớn một tiếng vung kiếm hướng về phía ta chém một phát vào khoảng không, lập tức có một đạo quang nhận màu xanh nhạt chém thẳng về phía ta.

“Chân không nhận”.

Quang nhận chém thẳng lên Á Dạ kiếm ta vừa đâm ra, lập tức vang lên âm thanh chói tai như đem sắt nóng đỏ vứt vào trong nước lạnh. Trong đại sảnh các vật phẩm trang trí như bình hoa đều vỡ tan. Ước Lan Đa vương tử không chịu nổi bị tai kêu lên đau đớn.

Lợi Đa Khắc vội vã nhẹ giọng vịnh xướng chú văn, mở kết giới bao bọc mọi người trong đại sảnh, ngăn cách khí kinh cùng âm thanh sắc nhọn.

Cánh tay cầm kiếm của ta bị “Chân không nhận” chấn đến phát tê. Ta thầm kêu lợi hại, kiếm thế biến đổi chuyển thành nhanh, một kiếm nhanh như điện mang theo khí thế cùng âm thanh thiết kỵ bên đằng huyễn ảo thành một đạo mang tuyến đâm tới mi tâm Ngoã Nhĩ Tư.

Chiêu “Khinh kỵ đột xuất” của "Chiến quyết".

Khinh kỵ đột xuất nhanh như bên lôi uy lực như núi đổ, Ngoã Nhĩ Tư cũng không có cơ hội sử ra “Chân không nhận”, kỹ thuật chiến đấu cách không của bọn chiến sĩ. Hấn hét dài một tiếng huy động trường kiếm đưa lên nghênh đón.

Kiểm pháp hãn tuy không bằng “Chiến quyết” ở khí thế hoành vĩ thâm liệt bi tráng, nhưng biến hoá đa đoan vừa ngoan vừa lạt, thanh trường kiếm lấp lánh hàn quang như độc xà không lỗ nào không lọt, quý dị đến cùng cực.

Thật lợi hai, thật lợi hại, quả nhiên không thẹn là đệ nhất kiếm thủ của Lai Nhân Cáp Đặc, thật sự là quá lợi hại.

Ta lần đầu giao chiến cùng kiếm thủ lợi hại thế này, nhất thời không khỏi có chút rối tay rối chân, rơi vào hiểm cảnh tứ bề. May mắn là “Ma đấu khí” của ta có chỗ thần kì, kiếm khí theo Á Dạ kiếm phát ra cuối cùng cũng khó khăn ngăn chặn được đợt tiến công của Ngôã Nhĩ Tư.

Đối mặt với áp lực to lớn, bản năng dong binh của ta bị dẫn phát ra. Ta từng giao chiến cùng các chủng loại ma thú, Hoả hệ ma pháp sư, mặc dù thiếu kinh nghiệm giao chiến cùng kiếm thủ cao minh thế này, nhưng sau lúc đầu kinh hoảng thất thố ta cũng bình tĩnh lại rất nhanh. “Ma đấu khí” quán chú trên Á Dạ kiếm, thân kiếm lập tức lấp loè ánh quang mang thâm trầm âm đạm, giống như bị ma pháp gia trì qua.

Ta thổ khí phát ra một tiếng thét dài, theo đó toàn lực phát ra một thức trong “Chiến quyết” là “Cổn cổn lang yên”. Á Dạ kiếm đen tuyền mang theo âm thanh thê lệ, tất cả khí thế bi tráng vô tiền khoáng hậu cùng niềm tin cứng rắn như cương thiết của ta đều bao trùm lấy Ngôã Nhĩ Tư.

Phảng phất như nhìn thấy thiên quân vạn mã hướng về phía mình chém giết, tâm trí Ngôã Nhĩ Tư đối diện với khí thế kinh thiên cuối cùng cũng dao động thối lui. Hãn huy kiếm bổ hạ một lưới kiếm phòng ngự đồng thời phi thân lùi lại.

“Cổn cổn lang yên” đâm vào lưới kiếm với những tiếng va chạm chói tai. Trường kiếm Ngôã Nhĩ Tư bị “Ma đấu khí” trên Á Dạ kiếm xé thành các mảnh vụn đầy trời, bắn tung ra bốn phía.

Lúc này tâm thần ta toàn bộ đắm chìm trong lĩnh ngộ “Chiến quyết” cùng khống chế “Ma đấu khí”, giống như chỉ có một mình bản thân ta trên thảo nguyên hoang dã khoáng đạt tận tình huy vũ Á Dạ kiếm. Ngoã Nhĩ Tư đang toàn lực lùi lại căn bản không có trong mắt ta.

Người lùi ta tiến. Ngoã Nhĩ Tư lùi lại làm “Chiến quyết” của ta khí thế lập tức càng thịnh. Ta quát to một tiếng, Á Dạ kiếm vẽ trong không trung mấy đường đơn giản không hoa mỹ, lại có vẻ tráng lệ tú mỹ cùng hào tình vạn tượng khó có thể miêu tả được.

Thức này gọi là “Giang sơn như họa” do Lôi Tư sau khi đi qua thiên sơn vạn thủy đem sơn hà tráng lệ như vẽ trên Thánh Ma đại lục ngưng tụ thành kiếm ý sáng tạo ra. Một kiếm đâm ra giống như mở ra một họa quyển sơn hà tráng lệ, là chiêu kiếm pháp duy nhất có khí thế tươi đẹp trong “Chiến quyết”.

Ngoã Nhĩ Tư trường kiếm đã vỡ tan, sao có thể ngăn được chiêu “Giang sơn như họa” vừa đẹp dễ lại uy thế. Mắt thấy hấn sắp phải vong mệnh dưới kiếm, Ca Ny cùng Lợi Đa Khắc đồng thời cùng xuất thủ.

Ca Ny tay tả đưa lên, thanh ngọc thủ trạc trên cổ tay trắng bóng quyển rũ lấp lánh phát ra quang mang xán lạn, một quang thuẫn kì dị lập tức xuất hiện giữa ta với Ngoã Nhĩ Tư.

Thanh ngọc thủ trạc trên tay tả nàng gọi là “Huy hoàng ngọc trạc”, một kiện đạo cụ thần kì chí cực, có thể đem tinh thần lực lượng hoá thành vật chất. Ca Ny dựa vào năng lực kì dị đem tinh thần lực bản thân chuyển hoá thành quang thuẫn bảo vệ Ngoã Nhĩ Tư.

Lợi Đa Khắc giơ tay phát ra Hoả hệ trung cấp ma pháp “Liệt hoả cầu”. Một quả cầu lửa đỏ rực cuốn thẳng về phía ta.

Lão dùng phương pháp vây Nguy cứu Triệu, bức bách ta không thể không tự bảo vệ bản thân.

Ma đầu khí chuyển hoá thành kiếm khí trong sát na xuyên qua tinh thần quang thuần do Ca Ny phát ra, nhưng đang lúc ta muốn tiến thêm một bước nữa thì “Liệt hoá cầu” của Lợi Đa Khắc đã bắn đến.

Theo bản năng, ta quay người đâm một kiếm về “Liệt hoá cầu” đang bắn đến, sử dụng kỹ thuật kiếm pháp ta tự sáng tạo ra chuyên dùng để phá giải Hoả hệ ma pháp là “Phá hoả nhất kiếm”.

Vang lên một tiếng "Bùng" lớn, tia lửa bắn ra bốn phía. “Liệt hoá cầu” bị “Phá hoả nhất kiếm” phân giải thành vô số tiểu hoả cầu làm đại sảnh thành một đồng lộn xộn, rạn nứt khắp nơi.

Tâm trí ta đang truy cầu kiếm ý hồi tỉnh lại, vội vã thu kiếm.

Ngoã Nhĩ Tư sống lại từ cái chết, toàn thân trên dưới ướt đầm mồ hôi giống như vừa bước dưới hồ lên, kị sĩ khôi giáp trên cơ thể bị mấy mảnh vỡ trường kiếm cắm vào, may mắn là da thịt không hề bị thương.

Ca Ny mặc dù biết ta có một thân kiếm thuật cực kỳ cường đại nhưng cũng không nghĩ ta có thể bức Ngoã Nhĩ Tư đến bước như thế, ngay cả “Tinh thần thuần” kiêu hãnh của nàng cũng dễ dàng bị đánh tan. Trong đôi mắt đẹp của nàng lập tức thần sắc lạ lùng càng mạnh, nhìn chăm chăm lên người ta.

Lợi Đa Khắc tiến lên vỗ vai ta nói: “Vô Danh, ta quả nhiên không nhìn nhầm người. Việc người có thể đánh thắng Ngoã Nhĩ Tư chứng minh thực lực người đã vượt xa đại kiếm sĩ. Tốt, tiền đồ vô lượng.”

Ước Lan Đa vương tử sớm bị dọa đến trắng bệch mềm nhũn trên ghế. Ngược lại, Ngoã Nhĩ Tư sau khi gạt mồ hôi trên mặt quay sang ta nói: “Vô Danh bách kị trường, kiếm thuật giỏi lắm, không lạ Ca Ny lại để người cùng ra tỷ kiếm. Ta thua tâm phục khẩu phục. Đúng rồi, nếu ta không nhìn nhầm thì kiếm thuật người sử dụng giống như “Chiến quyết” của dong binh

“Hắc Y tử thần” đại danh đỉnh đỉnh. Nhưng ngay cả “Hắc Y tử thần” có đến đây thì ta cũng không đến nỗi vừa gặp đã thua.”

Ta đối với sự sáng khoái thẳng thắn cùng tri thức uyên bác của hắn cũng có hảo cảm, nói: “Nguyên soái quả nhiên pháp nhãn không sai. Ta từng là một dong binh của “Mân Côi binh đoàn”. “Hắc Y tử thần” Lô Tư tiên bối đem “Chiến quyết” của mình truyền thụ cho ta, còn lực lượng của ta mạnh hơn ông ấy lại là một câu chuyện khác.”

Ngoã Nhĩ Tư cười nói: “Vốn dĩ là như vậy. Vô Danh, với thực lực người mà chịu khuất tất làm một bách kỵ trưởng nhỏ bé thật là quá đáng tiếc. Hay là người đến “Long chi quân” của ta, ta bảo chứng người lập tức có thể thăng chức.”

Ca Ny giận dữ nói: “Giỏi cho Ngoã Nhĩ Tư người, đào móng tường lại đột nhiên đào sang chỗ của ta. Vô Danh sáng sớm nay mới gia nhập “Phượng chi quân”, đương nhiên trước tiên phải khuất tất làm chức bách kỵ trưởng. Bây giờ hắn đã đả bại vị đế quốc đệ nhất kiếm thủ người cũng tính là một đại công. Vừa hay vương tử cũng đang ở đây, ta lập tức thỉnh vương tử phê chuẩn thăng chức cho hắn lên thiên kỵ trưởng.”

Ước Lan Đa vương tử không dễ dàng gì hoàn hồn lại sau cơn kinh hãi, nghe lời vợ vã nói: “Ta phê chuẩn, ta phê chuẩn. Vô Danh có đủ tài năng đảm nhiệm chức thiên kỵ trưởng. Sau này chỉ cần lập chiến công, vạn kỵ trưởng cũng không phải vấn đề. Chuyển đi này phụ vương đã cấp cho ta toàn quyền có thể tùy ý phong chức cũng như bãi miễn quan chức từ thiên kỵ trưởng trở xuống, không cần xin ý kiến.”

Ca Ny nói: “Vương tử điện hạ, người vẫn chưa nói cho ta biết mục đích dẫn đại quân đến Pháp Thập Hách. Bộ hạ cấp cho người toàn quyền phong chức và bãi miễn xem ra nhất định có hành động trọng đại.”

Ước Lan Đa vương tử lập tức quên mất chuyện kinh hãi vừa rồi, dùng tay vuốt mái tóc vàng lấp lánh của mình, nói: “Ca Ny nàng thật là băng tuyết thông minh. Không sai, lần này ta đích xác là thân mang trọng trách. Chiến tranh giữa chúng ta cùng Băng Tuyết vương quốc đã kéo dài một năm rồi. “Sư, Hồ” nhị quân chúng ta đương nhiên tổn thất không nhẹ, còn Băng Tuyết vương quốc quân đội yếu nhược đến đáng thương sớm đã không thành quân rồi. Nếu không phải là Ma pháp sư bộ đội của họ không yếu kém và họ không có Thuỷ tinh linh giúp đỡ, thì Băng Tuyết vương quốc đã sớm bị chúng ta diệt vong rồi. Hiện tại phụ vương ra lệnh cho ta dẫn “Long chi quân” cùng “Phượng chi quân” của Ca Ny nàng hội hợp, tập hợp lực lượng hai quân có thể nhất kích đánh tan Băng Tuyết vương quốc, làm bọn chúng phải cúi đầu xưng thần.”

Lúc trước từng nghe, số lượng nhân khẩu của Băng Tuyết vương quốc trong bốn vương quốc nhân loại là ít nhất, quân đội cực yếu ớt, nhưng lại có Ma pháp sư bộ đội mạnh nhất trên đại lục do Thuỷ hệ ma pháp sư tổ thành, lại có Thuỷ tinh linh giúp đỡ, chính là khắc tinh của kỵ sĩ giỏi về tác chiến với qui mô đại binh đoàn.

Chiến tranh vừa mới bắt đầu. quân đội Lai Nhân Cáp Đặc kiêu căng đã thành tính không thềm để Băng Tuyết vương quốc vào mắt. Nhưng sau mấy trường đại chiến, “Sư, Hồ” nhị quân bị đám ma pháp sư Băng Tuyết vương quốc dùng Thuỷ hệ ma pháp công kích tổn thất hơn nửa. May mà Ca Ny dẫn “Phượng chi quân” đến chi viện. Với tài chỉ huy cao siêu của nàng mới ngăn được quân đội Băng Tuyết vương quốc.

“Long chi quân” vì luôn bảo vệ vương đô nên không tham chiến, do đó không chút tổn thương, cùng “Phượng chi quân” hội hợp lại cũng có mười vạn người. Quốc vương Lai Nhân Cáp Đặc tưởng rằng băng vào lực lượng quân đội to lớn như vậy có thể nhất kích đánh tan Băng Tuyết vương quốc, đồng thời tạo cho nhi tử một cơ hội lập quân công.

Ca Ny nhúu mà nói: “Băng Tuyết vương quốc tuy có tổn thương nhưng vẫn dấu chủ lực, lúc này đại cử tấn công dường vẫn còn có chút sớm quá.”

Ước Lan Đa vương tử nói: “Ca Ny nàng quá cẩn thận rồi, Băng Thanh Ảnh đã thất tung hơn một năm, tiểu nha đầu Băng Tuyết nhân non nớt đó thì có được bản sự gì đây? Thắng lợi nhất thời lúc trước chẳng qua là bọn chúng vận khí tốt thôi. Chỉ cần mười vạn đại quân của chúng ta công kích một trận thì bọn chúng nhất định sụp đổ.”

Ca Ny còn muốn nói gì đó, Ước Lan Đa vương tử đã đứng lên nói: “Không cần nói nhiều, đây là mệnh lệnh phụ vương. Hôm nay toàn quân nghỉ ngơi, sáng sớm mai toàn quân nhổ trại, đập băng Băng Tuyết vương quốc.”

Nói xong, hần liền rời khỏi đại sảnh.

Ca Ny thở dài nói: “Bệ hạ cùng vương tử đều không tiếp thu bài học thất bại của “Sư, Hồ” lưỡng quân, khinh địch quá rồi. Băng Tuyết vương quốc Băng Tuyết nhân nữ vương tuổi tác tuy còn nhỏ, nhưng đối địch tác chiến biến hoá quỷ dị lãnh khốc vô tình, được gọi là “Lãnh Huyết nữ vương”, có chỗ nào dễ dàng đối phó đâu.”

Ngoã Nhĩ Tư cũng nói: “Đúng thế, dùng phương thức đại binh đoàn chính quy tác chiến tiến đánh Ma pháp sư bộ đội của Băng Tuyết vương quốc không khác gì đi tìm đường chết. Hơn nữa bọn họ còn có Thuỷ tinh linh giúp đỡ. Nhưng đây là mệnh lệnh của bệ hạ, chúng ta không thể kháng cự.”

Lợi Đa Khắc nói: “Các người cũng không cần quá lo lắng, có khi chúng ta thành công cũng chưa biết chừng.”

Ta đứng một bên không nói gì. Ngày mai biết làm thế nào đây? Thật sự lĩnh quân ra trận chém giết sao?

Ai, chỉ có thể đến lúc đó rồi mới nói tiếp được.

Hết chương 11

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 12: Đại Quân Công Thành

Suốt cả ngày, thành Thập Pháp Hách đều hồi hải hận trước lúc đại quân xuất chinh, còn thiên kỵ trưởng mới toe là ta lại bận bịu trốn trong phòng cuộn tròn đánh một giấc. Dù sao Ca Ny đã đáp ứng cho ta có đủ tự do nên ta mới không tự đi tìm mệt mỏi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Long, Phượng lưỡng quân mười vạn người chia làm vài nhóm xếp hàng bên ngoài thành Pháp Thập Hách, chiến mã hí dài, quang nhận sáng quắc, khí thế hung dữ.

Ca Ny mặc kim sắc kỵ sĩ khôi giáp cưỡi con tuấn mã toàn thân vàng rực không chút tạp sắc đứng trước đội ngũ, mái tóc không bị mũ giáp che khuất theo gió bay bay, giống như Chiến thần mã nữ thần thánh không thể xâm phạm, cực kỳ xinh đẹp, cũng cực kỳ uy vũ.

Ta đang cưỡi chiến mã đứng trong đội ngũ bị sắc đẹp kinh hãi thế tục của nàng hấp dẫn toàn bộ tâm trí, nhìn đến ngây ngốc.

Không chỉ có ta, sự thực ánh mắt của cả mười vạn đại quân đều tập trung trên thân vị mã nhân hoàn hảo tuyệt mỹ “Kỵ sĩ chi hoa”.

Ca Ny có vẻ phát giác ra ta đang chú ý đến nàng, đôi mắt đẹp xanh thăm như biển khơi nửa hữu ý nửa vô tình liếc nhìn ta. Ta trong lòng chấn động, vội vã cúi đầu.

Chuyện gì thế này? Ta không tự chủ trốn tránh ánh mắt của nàng sao. Tinh thần lực lượng của nàng mặc dù cực mạnh nhưng còn xa mới bằng ta, vì sao ta lại...

Long, Phượng lưỡng quân hợp lại tổng cộng có bốn vạn kỵ binh, năm vạn bộ binh cùng một vạn cung thủ, ngoài ra còn hơn một nghìn ma pháp sư, thực lực cường hoành, thổi ra một hơi cũng thành mây.

Ước Lan Đa vương tử một thân kim giáp hoa lệ cười tuấn mã trang sức loè loẹt quý phái dưới sự hộ vệ của đội kỵ sĩ cận vệ từ từ đi tới, đến bên cạnh Ca Ny hỏi: “Có thể xuất phát chưa?”

Ca Ny gật đầu giơ tay phải lên trời, mười vạn đại quân lập tức trở nên hoàn toàn im lặng, ngay cả lũ chiến mã cũng ngậm mồm lại.

Âm thanh yêu kiều thánh thót vui tai của Ca Ny truyền đến tai từng binh sĩ: “Hỡi các chiến sĩ trung thành của Lai Nhân Cáp Đặc! Quốc vương bệ hạ đã ra lệnh cho chúng ta tổng công kích. Người đã phái Ước Lan Đa vương tử đến lãnh đạo chúng ta. Hỡi các dũng sĩ! Chư thần vĩ đại sẽ tồn tại cùng chúng ta.”

Ta cảm thấy trong âm thanh của nàng ẩn chứa tinh thần lực lượng. Tuy chỉ có một chút thôi nhưng cũng làm cho các binh sĩ đều chịu ảnh hưởng. Nhất thời cả đám đông kích động, sĩ khí trùng thiên, giương cao binh khí hét lớn.

Không thể ngờ tinh thần lực lượng còn có thể dùng theo cách đó, có thể ảnh hưởng khổng lồ sĩ khí của binh sĩ dưới quyền. Ta thật sự được đại khai nhãn giới. Nhưng cái này cũng không thể trách ta được. Từ trước đến nay ta luôn đơn độc chiến đấu căn bản không có nghĩ đến phương diện này.

Đại quân chính thức nhổ trại, thành Pháp Tháp Hách giao cho Thác Phu lãnh binh bảo vệ.

Ta cùng một ngàn khinh kỵ binh được cấp luôn đi theo đại quân, không có gì để làm (kỵ binh bình thường chia làm 3 loại: Khinh giáp hộ thể là loại khinh kỵ binh hành động nhanh chóng; Thân mang trọng giáp là loại kỵ binh hạng nặng có lực công kích cùng lực phòng ngự cả hai loại đều cực mạnh; Dã chiến công sát là loại kỵ binh thiên về du kích công sát địch).

Tổ chất binh sĩ của vương quốc Lai Nhân Cấp Đặc cực tốt, tốc độ hành quân rất nhanh, đặc biệt khinh kỵ binh chúng ta đứng đầu, chỉ mất vài ngày là đến một toà thành quan trọng của Băng Tuyết vương quốc là Tạt Mai Long thành.

Tạt Mai Long thành ban đầu là thành trì quan trọng nơi biên giới của Lai Nhân Cấp Đặc, nhưng nửa năm trước bị Băng Tuyết vương quốc công hãm ngược lại thành bàn đạp để Băng Tuyết vương quốc tấn công Lai Nhân Cấp Đặc. May mà Ca Ny dẫn quân đóng ở Pháp Tháp Hách thành tương đối xa, ngăn cản đường đi của đại quân Băng Tuyết vương quốc.

Hiện tại muốn tiến hành phản công thì bất luận thế nào cũng phải chiếm lấy Tạt Mai Long thành đầu tiên.

Mười vạn đại quân bao vây Tạt Mai Long thành, dựng trại chuẩn bị công thành.

Ước Lan Đa vương tử, Ca Ny, Ngoã Nhĩ Tư cùng Lợi Đa Khắc với mấy vạn kỵ trưởng thương thảo phương pháp công thành trong soái trưởng. Ta tuy chỉ là một thiên kỵ trưởng nhỏ bé nhưng vì quan hệ phi thường với Lợi Đa Khắc, do đó cũng bị gọi vào.

Bởi vì Tạt Mai Long thành vốn thuộc về Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc nên bọn Ca Ny mới có địa đồ Tạt Mai Long thành hoàn chỉnh tỉ mỉ, đang trải ra trên bàn.

Ước Lan Đa vương tử lúc mới đầu chủ trương phái trọng binh ồ ạt công thành, bằng uy thế bài sơn đảo hải chiếm lấy Tạt Mai Long thành, nhưng

Ca Ny cùng Ngôã Nhĩ Tư lại phản đối cách làm như thế. Lợi Đa Khắc không hiểu quân sự nên chỉ có thể đứng một bên mà lo lắng.

Còn mấy vạn kỵ trưởng với cái tên thiên kỵ trưởng ta đây căn bản ngay cả tư cách mở miệng cũng không có.

Cuối cùng, Ước Lan Đa vương tử đứng dậy vỗ mạnh xuống bàn, nói: “Đây là cuộc chiến đầu tiên phản kích Băng Tuyết vương quốc, nhất định phải dùng thế sét đánh không kịp bưng tai tấn công Tạt Mai Long thành. Chỉ có thế mới có thể làm quân uy của ta tăng cao, đánh bại triệt để Băng Tuyết vương quốc, các người cứ lôi lôi kéo kéo làm sao thành công được? Đây là chiến lược phụ vương đã nghĩ ra đấy.”

Đã nói đến mức này thì bọn Ca Ny thân là thuộc hạ tự nhiên không thể phản đối thêm, chỉ có thể đem ý nghĩ của mình nuốt vào trong bụng.

Ta đã nhìn ra vị Ước Lan Đa vương tử này chỉ là một gã hoàn toàn hoa mỹ vô dụng, chỉ có được cái mã bề ngoài tuấn mỹ tuyệt luân, lại còn có tâm địa bất chính với Ca Ny nữa.

Có một vị vương tử như thế, ta không khỏi âm thầm cảm thấy không đáng cho Ca Ny.

Không chú ý đến sự can ngăn của mọi người, Ước Lan Đa vương tử cố chấp muốn lập tức xuất binh công thành. Theo lệnh của hắn, đại quân với trọng kỵ binh làm chủ lực, đội ma pháp sư cùng cung tiễn thủ phụ trợ, bày trận thế chuẩn bị triển khai cường công Tạt Mai Long thành.

Chúng ta lấy tốc độ cơ động làm chủ, khinh kỵ binh thiện nghệ đột kích giết địch không có đất dụng võ, chỉ có thể nấp ở hậu phương xem náo nhiệt.

Điều này chính hợp ý ta.

Trọng kỵ binh toàn thân cùng chiến mã đều mang trọng giáp phi thường kiên cố, nhìn giống như quái vật bằng sắt sắp xếp thành đội hình công kích chinh tề, bắt đầu ép sát Tạp Mai Long thành. Tốc độ mặc dù không nhanh nhưng tiếng vó ngựa trầm trọng chinh tề hợp lại làm người ta có cảm giác chấn động.

Kỵ binh Lai Nhân Cáp Đặc quả nhiên danh bất hư truyền, thậm chí chiến sĩ của Thú nhân tộc thiện nghệ cận chiến sát phạt chỉ sợ cũng không chịu nổi sự công kích chém giết tập trung của đại binh đoàn bọn họ.

Theo sát phía sau đội ngũ trọng kỵ sĩ là đội quân ma pháp sư. Theo tiếng vịnh xướng chú văn, Thánh quang hệ ma pháp sư bắt đầu phóng xuất ma pháp bảo vệ, tiến hành gia trì tăng cường lực phòng ngự cho các trọng kỵ sĩ.

Kì quái là trong Tạp Mai Long thành vẫn yên lặng không xuất hiện một binh một tốt, giống như căn bản không biết có địch nhân đến xâm phạm.

Đứng trên đài quan sát trong doanh trại (một loại đài cao dùng gỗ xây nên, dùng để nhìn xa), Ước Lan Đa vương tử đặc ý cười nói: “Nhìn xem, quân phòng thủ Tạp Mai Long thành nhất định bị dọa đến vỡ mật rồi, ngay ứng chiến cũng không dám.

Ca Ny đứng ở phía sau bên trái không khỏi nhú mày. Nàng đã cùng Băng Tuyết vương quốc huyết chiến mấy lần nên không nghĩ đối phương ần trốn vì sợ chiến đấu. Ngược lại giống như có một cái bẫy đang chờ đợi bọn họ. Nhưng nàng từ nhỏ đã cùng Ước Lan Đa vương tử lớn lên, biết tính cách hắn sẽ không nghe kiến nghị của mình.

Đang dẫn trọng kỵ binh tấn công Tạp Mai Long thành Ngôã Nhĩ Tư cũng ý thức được tình hình có chút không ổn. Phía địch quá yên tĩnh, yên tĩnh quá mức, không biết toà thành đã bị bỏ rơi này có cạm bẫy gì đang chờ đợi mình ở phía trước.

Nhưng lúc này hẳn không cách nào thay đổi mệnh lệnh được. Tạm không nói đến việc chống lệnh nơi chiến trường sẽ gặp sự trừng phạt nghiêm khắc từ quân kỷ, nếu hẳn hạ lệnh triệt thoái, sĩ khí của binh lính sẽ rơi xuống ngàn trượng, muốn thắng cũng không có hi vọng.

Đến lúc này hẳn chỉ có thể ra lệnh thuộc hạ tăng tốc độ tiến nhanh về phía trước, chỉ cầu cho quân đội của Băng Tuyết vương quốc đã bỏ thành thật rồi.

Trọng kỵ binh toàn thân kiên giáp với khí thế không thể đương cự tiến rất nhanh đến dưới Tạt Mai Long thành, Công thành xa để công phá cửa thành cùng Vân thê để leo lên tường thành đã được chuẩn bị kỹ lưỡng, mắt thấy sắp phải dùng đến rồi

Lúc này, vài trăm lam sắc tiểu quang cầu đột nhiên từ trên tường thành bắn xuống gặp thủ hộ ma pháp của Lai Nhân Cáp Đặc ma pháp sư đi theo quân đội lập tức hoá thành sương mù đầy trời, nháy mắt bao trọn hơn một vạn trọng kỵ binh.

Trên đài quan sát trong doanh trại, Lợi Đa Khắc nói: “Không hay, là 'Băng vụ thuật'. Ngoã Nhĩ Tư bọn họ gặp nguy hiểm rồi.”

Lão vôi vàng vịnh xướng Phi tường ma pháp chú văn, đằng không bay thẳng đến đám sương mù dưới thành.

Băng vụ thuật chỉ là một loại sơ cấp Thủy hệ ma pháp, chứ không có chút lực công kích, nhưng đám trọng kỵ binh thân rơi vào sương mù giơ tay không thấy ngón lập tức bối rối tay chân, thành một đám hoảng loạn.

Đây là phản ứng bản năng của con người khi đối diện với nguy hiểm không rõ.

Ma pháp sư bộ đội vôi vãi bắt đầu vịnh xướng chú văn trừ bỏ sương mù, rất nhanh có một đám lớn hơi nước biến mất (Băng vụ thuật rất dễ dàng

phá giải).

Mưa tên đầy trời từ trên tường thành bắn vào trong sương mù, mặc dù không nhìn rõ mục tiêu nhưng trên những mũi tên này đều bị gia trì Thuỷ hệ ma pháp, thậm chí bắn trên mặt đất cũng làm đất đông thành một mảng, bắn trúng người càng làm cho một thân kỳ sĩ mang trọng giáp đông cứng thành cột thịt, cực kỳ uy lực.

Đây là phương thức tác chiến của quân đội Băng Tuyết vương quốc, lợi dụng điểm mạnh về ma pháp sư của mình, ma pháp và vũ công hợp nhất thật khó né tránh.

Lúc này, đám cung thủ Lai Nhân Cấp Đặc thân hãm trong sương mù, căn bản không cách nào triển khai phản kích.

Ma pháp sư Lai Nhân Cấp Đặc ngược lại cũng không tầm thường, không ngừng vịnh xướng chú văn phóng xuất ma pháp về phía cơn mưa ma pháp tiến. Sương mù dày đặc nhanh chóng có hơn nửa bị thổi tan.

Lợi Đa Khắc lẳng không bay đến, ma pháp trượng khảm “Hoả hạt châu” trong tay chỉ xuống sương mù phía dưới. Vô số đốm lửa nhỏ bé lập tức từ không trung bay xuống rơi vào sương mù, sương mù lập tức tiêu thất, bầu trời lại ngập tràn ánh nắng.

Ngoã Nhĩ Tư vội vã kiểm tra quân đội, phát hiện thương vong tuy không lớn nhưng trận thế đã tán loạn, không có phần khí thế đặc biệt của trọng kỵ binh.

Trên tường thành tên bắn xuống như mưa. Hiện tại không có sương mù cản trở nên độ chính xác tăng lên rất nhiều. Nhưng Lai Nhân Cấp Đặc chiến sĩ lúc này có thể tránh né phòng ngự, kết giới cùng thuận bài chống đỡ tên bắn xuống, thậm chí trường tiễn được gia trì Thuỷ hệ ma pháp cũng không cách nào phá vỡ phòng ngự trong một thời gian ngắn.

Ở trên không trung, Lợi Đa Khắc trước tiên mở kết giới phòng ngự, sau đó giơ trượng vịnh xướng chú văn, Hoả nguyên tố dưới sự hấp dẫn của “Hoả hạt châu” nhanh chóng ngưng tụ lên ma pháp trượng. Một lát sau lão đã hoàn thành cao cấp ma pháp “Thái dương hoả”, một đoàn kim sắc đại hoả cầu như mặt trời thoát khỏi trượng bay về phía tường thành.

Tường thành xuất hiện kết giới phòng ngự đậm lam sắc, nhưng chỉ hơi cản trở “Thái dương hoả” một chút rồi vỡ tan. Đại hoả cầu va vào tường thành, nháy mắt hơn nửa tường thành cao lớn bị nổ tung biến thành bụi phấn, tia lửa bắn ra như mưa.

Rất nhiều nhân ảnh trong đám đất đá vỡ tung đó bị liệt hoả hoá thành tro, tình hình cực thảm.

Bằng ma lực của Lợi Đa Khắc cộng thêm tác dụng của “Hoả hạt châu” mới tạo ra kết quả này, lập tức xoay chuyển chiến cục.

Ngoã Nhĩ Tư cử kiếm quát to: “Kỵ sĩ đội, tiến lên trước; cung tiễn thủ, ma pháp sư yểm hộ; du kỵ binh, bộ binh theo sau chi viện. Tiến lên!”

Trọng kỵ binh được huấn luyện tốt nhanh chóng tập kết xong đội hình, tràn vào Tạp Mai Long thành từ nơi tường thành bị phá huỷ như bài sơn đảo hải. Cung tiễn thủ cùng ma pháp sư theo sau bắn tên cùng công kích ma pháp tiến hành yểm hộ.

Quân của Băng Tuyết vương quốc trú ở Tạp Mai Long thành gần vài ngàn người, thực lực căn bản không thể so sánh cùng quân đội của Lai Nhân Cấp Đặc. Nhưng lúc này mặc dù Lai Nhân Cấp Đặc trọng kỵ binh đã phá thành tràn vào, bọn họ vẫn không chút hoảng loạn, ma pháp sư cùng cung tiễn thủ làm thành vài tiểu đội tiến hành tấn công ngăn cản trọng kỵ binh, còn quân đội rút lui không hề hỗn loạn.

Trên thân trọng kỵ binh khôi giáp cực kỳ kiên cố, mũi tên cùng đao kiếm bình thường căn bản không làm gì được bọn họ. Nhưng Thuỷ hệ ma

pháp của ma pháp sư Băng Tuyết vương quốc lại là khắc tinh của bọn họ. Hàn khí không phải là thứ mà khô giáp có khả năng ngăn cản được (tinh cương khô giáp tính dẫn hàn cực kỳ tốt). Các kỵ sĩ mặc khô giáp đều bị đông cứng trong đó.

Lợi Đa Khắc dưới sự giúp đỡ của “Hạt hoả châu” rất nhanh chóng phát ra vài trung cao cấp Hoả hệ ma pháp. Rất nhiều chiến sĩ cùng ma pháp sư Băng Tuyết vương quốc đã bị thương vong trong tay lão. Cũng nhờ lão mà quân Lai Nhân Cấp Đặc tiến lên thuận lợi hơn nhiều.

Lại thêm một đoạn thời gian nữa, Tọa Mai Long thành cuối cùng hoàn toàn bị công chiếm, Băng Tuyết vương quốc tàn quân triệt thoái ra khỏi thành trì, biến mất trên bình nguyên rộng lớn.

Phía sau bọn họ, các ma pháp sư lại phát ra “Băng vụ thuật”. Sương mù tràn ra mênh mông. Lai Nhân Cấp Đặc chiến sĩ đã nếm mùi đau khổ không dám truy kích, chỉ có thể mở to mắt đứng nhìn bọn họ rời đi.

Hết chương 12

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 13: Á Dạ

Ta cùng với Ca Ny và bọn tướng lĩnh cao cấp hẹn Ước Lan Đa vương tử đến Tổng đốc phủ ở Tạt Mai Long thành.

Ước Lan Đa vương tử đặc ý nói: "Ca Ny! Ta nói không sai phải không? Tạt Mai Long thành chỉ cần chưa tới nửa ngày đã thu phục được rồi."

Ca Ny không trả lời hẳn, trên khuôn mặt tuyệt mỹ tỏ vẻ không đồng ý, đám tướng lĩnh và Ngoã Nhĩ Tư cũng thế.

Ta biết họ đang nghĩ gì. Mười vạn đại quân tấn công một tòa tiểu thành trì chỉ có vài nghìn người bảo vệ, không thành công mới là lạ. Giờ Tạt Mai Long thành tuy đã bị công hãm, nhưng Băng Tuyết vương quốc chỉ mất có vài trăm chiến sĩ, ma pháp sư, quân chủ lực toàn bộ đều đã triệt tẩu hết. Tuy nhiên số người chết bên Lai Nhân Cấp Đặc thật ra phải hơn ngàn người, trong đó phần lớn là trọng kỵ binh trân quý. Trong tình thế chiếm ưu thế tuyệt đối mà phải trả một cái giá đắt như vậy hoàn toàn là do Ước Lan Đa vương tử cuồng vọng vô tri, vậy mà hẳn vẫn còn mặt mũi bảo là đại thắng.

Ước Lan Đa vương tử truyền lệnh mở đại yến mừng công. Ta chẳng có tâm trí tham gia cái buổi yến hội chán ngắt đó, nhân lúc rảnh rỗi bèn ra khỏi Tổng đốc phủ đến một ngọn tiểu sơn nằm thẳng cẳng thư giãn sượng khoái trên bãi cỏ xanh tươi ở đó.

Không biết tại sao ta đối với Băng Tuyết vương quốc lại có một cảm giác thân thiết khó tả, có lẽ ở đây có một người hay một việc gì đó làm ta cực kỳ quan tâm.

Ôi, nguyên nhân đại khái chắc lại là "hắn" rồi, thôi vậy, chẳng nghĩ đến "hắn" nữa.

Chuyện Hỏa hạt châu của Lợi Đa Khắc ta cần phải giải quyết càng nhanh càng tốt. Hôm nay thương vong của Băng Tuyết vương quốc có đến gần một nửa là do lão gây ra, cần phải tận dụng thời gian để phá huỷ nó càng nhanh càng tốt, nếu không ta sẽ không tha thứ cho chính mình được.

Sự phản ứng với tinh thần lực lượng quen thuộc của Ca Ny lại truyền vào tâm ta. Ta rướn nửa thân trên lên để nhìn thì thấy Ca Ny đang cười con tuấn mã kim hoàng sắc phi về hướng sơn khâu, nhưng kỳ quái là chẳng nghe thấy tiếng vó ngựa tí nào.

Thật là một con ngựa kì lạ, nhất định là có lai lịch.

Ta đứng dậy vẫy tay về phía Ca Ny, nàng thúc ngựa như một cơn gió phóng thẳng lên đồi, đến bên cạnh ta.

Ca Ny nhảy xuống ngựa, vuốt mái tóc màu nâu đỏ của nàng, mỉm cười nói: "Vô Danh, người thật biết cách tìm chỗ ẩn, tại sao người lại không tham gia yến hội mà lại chạy đến đây?"

Tư thế vuốt tóc của nàng cực kì mỹ lệ làm ta ngất ngây con gà tây. Ta nói: "Ta ghét cái loại yến tiệc chán ngắt như vậy, thế còn nguyên soái nàng không phải cũng thế sao?"

Ca Ny nói: "Cái gì mà nguyên soái với chả nguyên sói, nếu người coi ta là bằng hữu thì cứ gọi thẳng tên ta ra. Thế nào, ta không xứng làm bằng hữu với người sao?"

Ta do dự một lúc rồi bảo: "Được rồi, Ca Ny, ta sẽ gọi nàng như thế là được chứ gì"

Ca Ny mỉm cười: "Vậy mới đúng chứ. Vô Danh, người vừa gia nhập quân đội đã gặp chiến sự ngay, thật có chút không phải với người. Người xem, sau này chúng ta có thuận lợi không?"

Ta nói: "Nếu do nàng hay nguyên soái Ngôã Nhĩ Tư thống lĩnh quân đội thì chắc chắn thành công, nhưng bây giờ lại là Ước Lan Đa vương tử thì .....

Ca Ny bứt một ngọn cỏ xanh rờn rồi bỏ vào miệng nhai, cười khố: "Người lại ưu ái ta quá rồi, bất quá Ước Lan Đa vương tử cũng thật là..... ôi....."

Nàng nhẹ nhàng nằm xuống tấm thảm cỏ xanh, duỗi hai tay khoan khoái thở một hơi, dường như muốn thở ra hết tất cả những phiền muộn trong lòng vậy.

Ta đánh liều nằm xuống bên cạnh nàng, chăm chú ngắm bầu trời đầy nắng. Một cảm giác kỳ dị đột nhiên truyền vào lòng, hình như trước đây ta cũng đã có những cử chỉ như vậy, cũng đã nằm giữa bãi cỏ một cách thư thái như vậy, nhưng trong lòng ta còn có.....còn có một mỹ nữ tuyệt đẹp, tên nàng là.....

"Á Dạ!"

Ta đột nhiên la lớn làm Ca Ny nằm bên cạnh giật mình hết hồn, vội nhồm người lên hỏi: "Vô Danh!, Cái gì vậy?"

Đã xảy ra chuyện gì vậy?

Cảm giác kì dị đó đã biến mất tăm mất tích, những hình ảnh huyền ảo cũng đã trở nên mờ lung, nhưng một nỗi nhớ sâu đậm đã lưu lại trong

tâm trí ta. Đó là một dạng cảm giác thiên về sở hữu, làm người ta thấy trăm nhớ ngàn thương.

"Á Dạ!"

Ta lẩm bẩm cái tên đó, tay vỗ nhẹ vào thanh Á Dạ kiếm bên hông. Cuối cùng ta cũng minh bạch tại sao lại lấy cái tên đó đặt cho thanh kiếm. Vốn dĩ đó là tên của một người, một nữ nhân đã làm ta nhớ nhung sâu nặng.

Ta không cách nào nhớ được dung mạo của nàng, nhưng ta biết nàng là một người cực kỳ mỹ lệ, đẹp đến mức có thể sánh với một trong thập đại mỹ nữ của Thánh Ma đại lục là Ca Ny. Nàng nhất định là mối tình sâu nặng của "hắn", nếu không thì sao có thể in sâu vào trong tâm trí ta, làm ta sau khi mất đi kí ức vẫn có thể hồi tưởng hình bóng nàng.

Á Dạ là tên của nàng, một cái tên tuyệt đẹp.

Nàng là ai vậy?

Ca Ny thấy ta ngờ ngẩn chẳng quan tâm gì đến nàng lại sợ ta đã xảy ra chuyện gì bèn hoa bàn tay trắng như ngọc lên trước mắt ta, giận dỗi nói: "Vô Danh, người làm sao vậy?"

Ta định thần trở lại, nói: "Không sao, chỉ là bỗng nhiên nhớ lại một số chuyện cũ mà thôi. Xin lỗi vì đã làm nàng lo lắng."

Ca Ny nhìn ta dịu dàng nói: "Người không sao là tốt rồi."

Ánh mắt nàng long lanh, mỹ lệ thanh khiết. Nhưng tim ta lại không tự chủ đập điên cuồng. Chẳng lẽ ta đã thích nàng rồi sao?"

Không, không thể như vậy được. Đã có một Á Dạ đang khắc sâu vào tâm trí ta, còn đoàn trưởng Ô Lan Na Toa đối với ta rất mực quan hoài nữa. Ta làm sao có thể.....

Ta đứng dậy nói với vợ: "Ca Ny! Ta có chuyện nên phải đi trước đây."

Nói xong ta chạy một mạch như bỏ trốn xuống chân đồi, "Ma đấu khí" trong cơ thể lưu chuyển cực nhanh khiến ta chạy như cuồng phong chớp giật.

Nhìn theo thân ảnh nhanh như điện chớp của Vô Danh, Ca Ny thở dài một hơi, trong cặp mắt tuyệt mỹ có những tình cảm cực kì phức tạp. Nàng biết rõ mình vẫn nhớ Ngô Lai quay quắt, nhưng cũng không tự chủ bị Vô Danh hấp dẫn, cho dù Vô Danh và Ngô Lai không phải là một người.

Nếu Vô Danh không phải là Ngô Lai thì chẳng lẽ nàng đã yêu hai nam nhân cùng một lúc sao?

Lúc đó mình sẽ thành cái giống gì đây? Với tính kiêu ngạo tự tin nàng quyết không biến mình thành loại như vậy, nhưng tình cảm thì không thể miễn cưỡng được. Hình ảnh Ngô Lai cùng Vô Danh hai nam nhân cùng hiện rõ trong tâm trí nàng không cách nào chọn lựa được.

Nàng vuốt ve con ngựa yêu quý của mình và tự nhủ: "Thôi đi, tại sao lại để hai nam nhân ấy ảnh hưởng đến người được. Ca Ny Tuyết Lan Đặc, người chẳng phải đã thề rằng sẽ trở thành nhà quân sự ưu tú nhất của Thánh Ma đại lục sao? Người không nên chịu ảnh hưởng của người khác như vậy."

Tình cảm phức tạp trong mắt nàng đã phải lùi bước, thay vào đó là một vẻ kiên định xán lạn.

Ca Ny bước lên lưng ngựa, khoan thai phi ngựa xuống núi.

Hết chương 13

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 14: Bát Mĩ Hội Tụ

Sau ba ngày yến tiệc điên cuồng tại Tạp Mai Long thành, Ước Lan Đa vương tử lệnh đại quân khởi hành, thẳng tiến tới Băng Tuyết vương quốc

Suốt từ lúc đó ta không tìm được cơ hội phá hoại “Hỏa hạt châu” của Lợi Đa Khắc, trong lòng không khỏi có điểm lo lắng. Mà Ca Ny cũng trở nên kì lạ, ba ngày nay mới gặp lại cũng không nói với ta câu nào. Có thể nàng vì chuyện ta đã vội vàng bỏ đi nên tức giận.

Băng Tuyết vương quốc nằm ở phương bắc Thánh Ma đại lục, khí hậu cực kì lạnh. Chúng ta nhanh chóng tiến vào biên giới, quân biên phòng của Băng Tuyết vương quốc đối với mười vạn đại quân của Lai Nhân Cấp Đặc chịu không nổi một kích, không gây được chút trở ngại nào.

Trên một đỉnh băng phong cách doanh trại quân Lai Nhân Cấp Đặc vài dặm, có một con Thủy linh thú toàn thân màu trắng, một mỹ nữ mặc bạch y cười trên lưng, ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống doanh trại quân Lai Nhân Cấp Đặc.

Mĩ nữ này tuổi còn khá trẻ, khoảng mười bảy mười tám tuổi, nhưng nhan sắc khuynh quốc khuynh thành, trên dưới toàn thân tán phát một cỗ khí tức băng hàn, quả thật vừa cực kỳ xinh đẹp vừa cực kỳ lạnh lùng. Nàng đứng trên đỉnh băng phong hoa tuyết bay phất phơ trông như một bức tượng ngọc mĩ nhân được tạc ra từ băng.

Nàng chính là nữ vương đời thứ mười bảy của Băng Tuyết vương quốc, là người trẻ nhất trong thập đại mỹ nhân của Thánh Ma đại lục, chính là "Lãnh Huyết nữ vương", kẻ làm cho Lai Nhân Cấp Đạc phải táng đờm kinh hồn.

Cách đây một năm, khi nàng cùng Ngô Lai định tình, lúc đó nàng vẫn là một vị nữ vương trong trắng thuần chính không biết sự đời. Sau một đêm hoan ái thì người yêu đã đi xa. Nàng chỉ có thể khổ sở chờ đợi người ấy quay về.

Nhưng sau vài ngày, người tình thần thông quảng đại đã chiếm đoạt cả tâm trí lẫn thể xác của nàng không hề quay lại. Sự đợi chờ của nàng lại trở thành tin báo tử về người ấy do Băng Thanh Ảnh, tỳ muội thân thiết của nàng báo về.

Từ khoảnh khắc đó trở đi, hình bóng của tiểu nữ vương Băng Tuyết Nhân trong trắng ngây thơ đã biến mất, thay vào là "Lãnh Huyết nữ vương" lạnh lùng như băng tuyết, phong bế tình cảm của bản thân. Nếu trong lòng nàng hoàn toàn không còn một tia hi vọng, thì chắc nàng đã đi tìm người ấy rồi.

Nàng căn bản định cùng tỳ muội đồng sở thích là Lị Vi Nhã đến ma giới để học ma vương Lộ Tây Pháp, nâng cao năng lực bản thân vì Ngô Lai báo thù. Nhưng chiến tranh đã lan tới Thánh Ma đại lục, nàng đành phải ở lại chỉ huy quân đội Băng Tuyết vương quốc xông pha chiến trường.

Nàng vốn là một thiên chi kiêu nữ khí chất thông minh, vì chưa từng trải qua chuyện thế sự, bên cạnh lại luôn có Băng Thanh Ảnh chiếu cố, nên rất ngây thơ không thông hiểu thế sự. Nhưng hiện nay do sự thay đổi của tình hình buộc nàng phải tự mình thống lĩnh đại cục (Băng Thanh Ảnh đang chiến đấu tại Ma giới). Điều này ngược lại kích phát tiềm năng của nàng để vận trù hoạch định chiến lược. Đối lại, nàng phải đào sâu chôn chặt mọi

tình cảm, nhờ đó uy danh “Lãnh Huyết nữ vương” đã chấn kinh toàn thế Thánh Ma đại lục.

Sau khi đã bại hai quân đoàn “Su, Hồ” của Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc, Băng Tuyết Nhân kết luận Lai Nhân Cáp Đặc quyết sẽ không bãi chiến. Nàng đối với người cùng tề danh "Kỵ sĩ chi hoa" Ca Ny Tuyết Lan Đặc luôn đề phòng chuẩn bị ứng phó cho tình hình khẩn cấp.

Tín sứ từ Tạt Mai Long thành truyền tin Lai Nhân Cáp Đặc cử hành đại quân tiến công. Nàng lên ngựa tập hợp quân đội chuẩn bị nghênh chiến, đồng thời ra lệnh quân biên phòng làm ra vẻ tử thủ nhưng vào lúc tối hậu thì rút lui, nhằm bảo tồn thực lực càng nhiều càng tốt.

Đứng trên ngọn băng phong quan sát hết tình hình trận địa quân Lai Nhân Cáp Đặc, trên khuôn mặt phấn tuyết mỹ của Băng Tuyết Nhân xuất hiện một nụ cười lạnh lùng mỹ lệ. Ngọc chỉ thon dài nhẹ vuốt mái tóc dài đen nhánh, nhẹ nhàng hỏi: "Hồ Phách, người thấy sao?"

Thanh âm của nàng vừa mềm mại vừa đáng yêu như băng tan rất dễ nghe, đồng thời cũng như băng tuyết lạnh lẽo không một chút tình cảm con người.

Một tiểu mỹ nữ có đôi cánh trắng bạc trong suốt khoảng ba thốn từ sau bay lên nói: "Quân lực rất cường mạnh, nhưng hành động của bọn chúng có vẻ hơi gấp quá, không giống như hành vi của một chỉ huy lão luyện."

Vị tinh linh mỹ nữ này không phải ai xa lạ, chính là Thủy tinh linh công chúa Hồ Phách một trong thập đại mỹ nữ của Thánh Ma đại lục, do cùng chí hướng nên kề vai tác chiến cùng với Băng Tuyết Nhân.

Băng Tuyết Nhân nói: "Theo tin tình báo, thì chỉ huy tối cao của đại quân Lai Nhân Cáp Đặc là Ước Lan Đa vương tử, "Kỵ sĩ chi hoa" Ca Ny Tuyết Lan Đặc cùng "Vô song kiếm sĩ" Ngõa Nhĩ Tư làm phó tướng cho hắn."

Hồ Phách công chúa cười nói: ”Thì ra là vậy, khó trách trận chiến tiến công Tạt Mai Long thành thảm bại như vậy. Ta còn tưởng đó là âm mưu của bọn chúng chứ. Xem ra chúng ta nên chân thành cảm tạ vị đại lục đệ nhất mỹ nam tử này.

Băng Tuyết Nhân vuốt ve cái bờm trắng như tuyết của Thủy linh thú, nói: ”Chúng ta về thôi. Ta phải cho quân Lai Nhân Cấp Đặc một bài học vĩnh viễn không bao giờ quên được.”

Thủy linh thú như tia chớp màu trắng lao xuống băng phong. Hồ Phách công chúa hóa thành một đạo thủy lam quang mang đuổi theo.

Quân đội Băng Tuyết vương quốc đã sớm hành quân bí mật đến trong băng cốc cách quân Lai Nhân Cấp Đặc khoảng năm mươi dặm. Mặc dù toàn quân chỉ có hơn ba vạn người, nhưng một phần ba là ma pháp sư, tùy thời có thể phát động tập kích bất ngờ.

Băng Tuyết Nhân cùng Hồ Phách công chúa vừa về đến quân doanh thì một thị nữ ra nghênh đón, cao hứng nói: “Bẩm nữ vương và công chúa, Thánh nữ cùng Lệ Vi Nhã tiểu thư đã đến, hiện đang ở trong trường.”

Nhị nữ vừa nghe thấy những lời này đều hết sức mừng rỡ, vội vã đến soái trường của Băng Tuyết Nhân, chỉ thấy “Địa ngục thánh nữ” Băng Thanh Ảnh mặc hắc sắc ma pháp bào, bên cạnh là “Huyền chi kiếm sĩ” Lệ Vi Nhã mặc khôi giáp hắc sắc kiếm sĩ đang đứng giữa trường.

Khí tức băng lãnh trên người Băng Tuyết Nhân tức thì biến mất, vùi đầu vào lòng Băng Thanh Ảnh, làm nũng nói : ”Ảnh tử tử, chúng ta đã hơn nửa năm chưa gặp nhau rồi, Tuyết Nhân nhớ tử lắm, lại còn Nhã tử tử nữa.”

Cũng chỉ có trước mặt Băng Thanh Ảnh nửa như mẫu thân nửa như tỉ muội, Băng Tuyết Nhân mới có thể tỏ ra là nữ hài mười tuổi ngây thơ mê mẩn, toàn bộ mọi chuyện đều giao cho Băng Thanh Ảnh xử lí.

Hồ Phách công chúa biến thành hình người cùng ngồi với Lị Vi Nhã. Nàng cảm thấy Lị Vi Nhã so với một năm trước đây quả thực như hai người khác nhau, ma lực ba động cùng khí thể phát xuất trên thân thể đều mạnh mẽ gấp mấy lần so với trước, chỉ sợ nàng đã cùng lúc đạt đến cảnh giới đại kiếm sĩ siêu việt và đại ma pháp sư.

Cho đến giờ chưa có một ma pháp kiếm sĩ nào có thể đạt đến cảnh giới như vậy. Do đó, dù biết mình được minh sư Đọa lạc thiên sứ giỏi nhất chỉ giáo, một năm nay Lị Vi Nhã đã bỏ ra không biết bao nhiêu tinh lực cùng khổ cực.

Bốn người cùng ngồi xuống, Băng Tuyết Nhân nói: ”Anh tử tử, Nhã tử tử, làm thế nào hai tử lại tới đây?”

Băng Thanh Ảnh bực bội nói: ”Muội còn mở miệng nói được à. Nếu Địa Hạng (ngày xưa là một trong mười thành viên “Hắc ám Long kỵ binh” đi theo Ngô Lai đến Thánh Ma đại lục, luôn lưu tại đại lục bảo hộ Băng Tuyết Nhân) không thông báo cho ta việc đại quân Lai Nhân Cấp Đặc xâm phạm thì muội có nói không?”

Băng Tuyết Nhân cười nói: ”Trong khi cuộc chiến của Ma giới và Thiên giới đang trong thời khắc quan trọng, muội không muốn các tử tử phân tâm. Ngoài ra còn có Hồ Phách tương trợ nên muội tin sẽ tiêu diệt triệt để quân Lai Nhân Cấp Đặc.”

Băng Thanh Ảnh thở dài:” Nếu Thiên giới gửi người đến trợ giúp Lai Nhân Cấp Đặc thì muội làm thế nào ? Cách đây nửa năm, Hạ Nông muội muội đã biệt vô tăm tích, tử muội chúng ta không thể để xảy ra thêm bất cứ tổn thất gì nữa.”

Nghĩ đến chuyện cũ cả Ngô Lai và Hạ Nông đều không biết sống chết thế nào, nụ cười trên khuôn mặt của bốn vị tuyết thể mỹ nữ đều biến mất. Cả Hồ Phách công chúa cũng không ngoại lệ.

Đúng lúc này, một tướng lĩnh của Băng Tuyết vương quốc tiến vào trong trướng, hành lễ nói: "Khởi bẩm nữ vương, Ba Bố Ni Tạt Áo Lệ Na công chúa cùng Lô Nhân Công quốc Phi Âu Á công chúa thống lĩnh một vạn kỵ binh đến chi viện chúng ta, hiện tại đã tiến vào băng cốc."

Băng Tuyết Nhân vui mừng nói: "Tốt quá, bọn họ đến thật là đúng lúc. Chúng ta đang thiếu nhân lực, đã lâu không gặp họ, thật cũng nhớ họ lắm."

Băng Thanh Ảnh cùng Lị Vi Nhã hai người cũng nhớ đến hai vị công chúa mỹ lệ thông tuệ đó. Bọn họ vội cùng Băng Tuyết Nhân đi ra khỏi trướng, Hồ Phách công chúa cũng đi theo.

Trong bóng hoa tuyết tung bay đầy trời, một vài thân ảnh cười tuấn mã phi vào doanh trại rất nhanh, đi đầu đúng là hai vị công chúa Áo Lệ Na và Phi Âu Á.

Bọn Băng Tuyết Nhân bốn người còn chưa kịp nghênh đón, hai vị công chúa đã xuống ngựa chạy đến trước Băng Thanh Ảnh cùng Lị Vi Nhã, vui mừng nói:

"Ảnh tử tử, Nhã muội muội, làm thế nào các người cũng đến Thánh Ma đại lục vậy? Đã hơn một năm không gặp rồi, muốn bọn ta chết hết sao."

Đi theo sau lưng Phi Âu Á công chúa là một gã kiếm sĩ cao lớn toàn thân vận hắc sắc khôi giáp đột nhiên quỳ xuống trước mặt Băng Thanh Ảnh, nói: "Lôi Tư khấu kiến Băng Tuyết Thánh nữ, đa tạ ơn cứu mạng của Thánh nữ."

Băng Thanh Ảnh nhận ra gã kiếm sĩ này. Đúng là nửa năm trước tại đồng cỏ ngoài Ân Tư thành của Tư Phổ Lỗ, Hạ Nông vô tình cứu được một tên dong binh nào đó tên là Lôi Tư. Vì vậy nàng hồ hững nói: "Bất tất phải đa lễ thế. Phi Âu Á muội muội, hẳn có phải là bộ hạ của muội không?"

Phi Âu Á gật đầu: ”Chuyện là nửa năm trước đây khi muội rơi vào tay Thú nhân và Hỏa tinh linh thì Lôi Tư đại ca cùng Mân Côi binh đoàn đã cứu muội ra. Bây giờ huynh ấy là vạn kỵ trưởng Lôi Nhân công quốc của muội.”

Lị Vi Nhã hướng đến Lôi Tư cười nói: ”Nguyên lai người đúng là “Hắc y tử thần” đại danh鼎鼎 a. Ta nghe danh đã lâu. Ngoài ra, phó đoàn trưởng “Chiến địa mên côi” Ô Lan Na Toa của “Mên Côi binh đoàn” cùng với “Thú ma nữ” Oánh hai vị đã đến chưa? Ta luôn mong có cơ hội gặp họ một lần.”

Hai đạo thân ảnh cùng từ phía sau hai vị công chúa nhanh chóng tiến ra hành lễ nói: “Ô Lan Na Toa, Oánh tham kiến các vị.”

Đây là hai nữ nhân tuyệt mỹ vô song lừng danh thiên hạ. Một vị trong vẻ đẹp có chứa vài phần dã tính, người còn lại ôn nhuận như mỹ ngọc, chính là “Chiến địa mên côi” Ô Lan Na Toa cùng “Thú ma nữ” Oánh trong thập đại ma nữ của Thánh Ma đại lục.

Bây giờ, trong Thánh Ma đại lục thập đại mỹ nữ, đã có tám người tập trung tại đây (Băng Thanh Ảnh , Băng Tuyết Nhân, Lị Vi Nhã, Hồ Phách, Áo Lệ Na, Phi Âu Á, Ô Lan Na Toa, Oánh), cứ như một bức tranh mỹ nhân đẹp nhất trên đời. Tất cả binh sĩ xung quanh không kìm chế được đều nhìn ngây dại, tận hưởng no mắt.

Dưới sự chỉ đạo của Băng Tuyết Nhân, bát nữ đều đi vào soái trường. Lôi Tư thì cùng bọn tướng lĩnh đi sắp xếp chỗ nghỉ ngơi cho viện quân.

Bởi vì mọi người đều đã mộ danh nhau đã lâu, Ô Lan Na Toa và Oánh nhanh chóng cùng với các tỉ muội Băng Thanh Ảnh kết thành băng hữu. Tiếng cười đùa thánh thót như chim vàng anh vang lên không ngớt, sự uy hiếp của Lai Nhân Cấp Đặc đều đã quên sạch.

Các nàng càng nói càng thấy hợp, cởi hết khôi giáp rồi bội kiếm rút sang một bên.

Trong lúc vô ý, mục quang của Băng Thanh Ảnh liếc qua bội kiếm của Ô Lan Na Toa, thân thể bỗng run lên. Nàng đột nhiên nắm lấy chuôi kiếm trong tay rút kiếm khỏi bao.

Chuôi kiếm dài và hẹp, thanh hắc sắc trường kiếm trong tay nàng có hình dạng rất kì dị. Khuôn mặt Bạch Thanh Ảnh tỏ vẻ cực kỳ kích động.

Hành động của nàng làm mọi người sợ hãi, Ô Lan Na Toa vội hỏi :” Ảnh tử tử, có chuyện gì vậy? Kiếm của muội có vấn đề gì sao ?”

Băng Thanh Ảnh không trả lời nàng. Ngọc thủ cầm kiếm nhin không được run lên kích động. Nàng tự nói với mình: “Không sai, không sai, hoàn toàn giống nhau...”

Nàng đột nhiên quay lại Lị Vi Nhã nói:” Tiểu Nhã, muội còn nhớ tử từng nói với muội là Á Dạ cũng có năng lực 'Nhận hóa' không? Nàng ta sau khi 'Nhận hóa“ thành kiếm thì hình dáng so với thanh kiếm này hoàn toàn giống nhau, không khác điểm nào.

Lị Vi Nhã vừa nghe cũng đã kích động, thốt lên: “ Ảnh tử tử , ý của tử là...là...”

Mục quang của nàng và Băng Thanh Ảnh tức thì đều tập trung lên trên người Ô Lan Na Toa

Ô Lan Na Toa sau khi nghe đến cái tên “Á Dạ” lập tức trong lòng không khỏi chấn động. Bởi vì đây chính là cái tên mà Vô Danh đã đặt cho thanh kiếm này của nàng. Nàng nhớ lại lúc đó mình có trêu hấn nói tên kiếm mà nghe như là tên của một người vậy. Hiện giờ Băng Thanh Ảnh đã khẳng định “Á Dạ” đúng là tên một người, vậy nàng ta có thể có quan hệ gì đó với Vô Danh...

Băng Thanh Ảnh kích động nói: "Toa Toa, thanh kiếm này... thanh kiếm này muội có được ở đâu?"

Ô Lan Na Toa nén nghi ngờ nói: "Đây là muội nhờ thợ chế tạo theo bản vẽ mà một vị bằng hữu đã vẽ ra. Ảnh tí tí, Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì vậy? Thanh kiếm này..."

Lị Vi Nhã vội hỏi: "Vị bằng hữu đó của tí là ai? Tên người đó có phải Ngô Lai không?"

Lời vừa thốt, Băng Tuyết Nhân, Áo Lệ Na và mọi người lập tức đều kích động, ngạc nhiên và vui mừng, ánh mắt đều hướng về Ô Lan Na Toa chờ nàng trả lời.

Ô Lan Na Toa phát hoảng nói: "Tí vừa nói đến 'Ái Nhĩ Tiên Khắc phá phiêu thần' Ngô Lai đại danh鼎鼎 ư? Không, người đó không phải, hẳn tên là Vô Danh, là một gã dong binh trong 'Mân Côi binh đoàn' của muội"

Băng Thanh Ảnh nói: "Không thể nào, đây là hình dáng của thanh kiếm mà Ma giới công chúa Á Dạ 'Nhập hóa' thành, có thể nói là đệ nhất chung cực thần binh trong Nhân, Thần, Ma tam giới. Một dong binh thì làm sao biết được? Người đó là Lai, nhất định phải là Lai."

Phi Âu Á vội nói: "Muội nhớ rồi, nửa năm trước khi muội được 'Mân Côi binh đoàn' cứu ra, cùng Hỏa tinh linh kịch chiến thì hai mắt muội không thể nhìn được, chỉ nghe thấy thanh âm của gã dong binh Vô Danh đó với Ngô Lai đại ca thật sự giống nhau. Lúc đó muội nhận ra người đó đúng là Ngô Lai đại ca, nhưng người đó lại tự gọi mình là Vô Danh. Ôi, nếu lúc đó muội nhìn được thì tốt rồi."

Áo Lệ Na công chúa hưng phấn nói: "Vô Danh mà chúng ta đang nhắc đến rất có khả năng là Ngô Lai đại ca. Nhưng đại ca sao lại bỏ Ảnh tí tí các tí để làm dong binh, lại còn chẳng chịu đến tìm chúng ta?"

Ô Lan Na Toa lúc này đã hơi tin rằng Vô Danh, người vô hình trung đã chiếm trọn trái tim nàng đúng là Ngô Lai mà các tuyệt sắc mỹ nữ kia nói đến, trong lòng không khỏi cảm thấy ngổn ngang trăm mối tơ vò. Nếu hẳn đúng là Ngô Lai, từ đó chẳng cần mất công thì cũng nhận ra những mỹ nữ này thân phận tôn quý chẳng hề kém nàng chút nào đã dành hết toàn bộ tình cảm cho hẳn. Mình phải làm gì đây? Nàng không cách nào gỡ rối cả.

Nàng cố đè nén tâm tình đang rối bời xuống, thở dài một hơi nói: “Có lẽ muội có thể giải thích nguyên nhân tại sao chàng không tìm đến các tỉ. Chàng không phải không nhớ đến các tỉ mà là căn bản không nhớ gì về các tỉ thôi.”

Mục quang chúng nữ xuất hiện vẻ nghi hoặc. Ô Lan Na Toa kể lại khi "kiếm được" Vô Danh ở nơi hang dã đó thì nhận thấy hẳn đúng là mất kí ức, sau đó cho hẳn ta lưu lại trong “Mân Côi binh đoàn” làm m gã dong binh trung thành trải qua mọi chuyên thế nào đều kể lại không thêm thắt gì. Oánh ngòi bên còn bổ sung thêm vào.

Ô Lan Na Toa kể lại thập phần chi tiết, bao gồm cả những động tác nhỏ khi Vô Danh bình thường lơ đãng vẫn làm cũng nhất nhất kể lại hết (Sự quan tâm của nàng không biết tại sao đã sớm đặt lên người Vô Danh, không tự chủ được mà để ý đến từng cử động của hẳn), đến khi kể đến việc cùng Hỏa tinh linh chiến đấu sau đó Vô Danh một thân một mình cất bước trên con đường tu hành từ đầu đến cuối.

Băng Thanh Ảnh nói: “Ra là vậy, hèn gì nửa năm trước tỉ gặp được triệu hoán thú cấp một Lô thú Ngốc Qua bảo vệ Lô Tư vạn kỵ trưởng. Nhưng nếu chàng có thể triệu ra Ngốc Qua để đại diện cho mình thì có lẽ đã khôi phục kí ức chứ, vậy tại sao...”

Băng Tuyết Nhân cao hứng nói: "Nghĩ không ra thì đừng nghĩ nữa, sự thật bây giờ chúng ta đã chắc chắn xác định được chàng còn sống. Sẽ có

một ngày chàng tìm đến chúng ta thôi. Lai à, Tuyết Nhân nhớ chàng lắm đó.”

Thấy nụ cười ngọt ngào của nàng, Ô Lan Na Toa cùng Oánh đều không dám tin nàng đúng là vị “Lãnh huyết nữ vương” lãnh khốc vô tình trong truyền thuyết.

Sau khi có tin tức xác thực về Ngô Lai, chúng nữ tức thì vui sướng như một đám chim nhỏ.

Đêm dài cuối cùng cũng đã qua. Ánh sáng lại ở phía trước.

Chỉ có điều các nàng đều không ngờ đến là người tình làm các nàng lo lắng, gửi gắm lúc này đang ở trong quân doanh Lai Nhân Cấp Đặc cách các nàng năm mươi dặm mà thôi.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 15: Thiên Sử Hàng Lâm

Chúng ta ở trong vùng băng phong tuyết địa này cũng đã được ba ngày. Ước Lan Đa vương tử phái người đến nữ vương Băng Tuyết vương quốc đưa chiến thư, yêu cầu quyết chiến đường đường chính chính.

Ta quả thật chẳng biết coi vị vương tử này là thiên tài hay là ngu ngốc, nhưng dù sao hắn vẫn là người lãnh đạo tối cao của đội quân này. Do đó Lợi Đa Khắc, Ca Ny và Ngoã Nhĩ Tư không thể không tuân theo mệnh lệnh của hắn.

Từ lúc chẳng tìm được cơ hội ăn cắp "Hoả hạt châu", ba ngày nay ta chỉ ở trong doanh trường của mình tập trung luyện khí. Nửa năm nay khó có dịp nào yên ổn, giờ ta tất nhiên phải dùng toàn lực để làm việc này rồi .

Chân khí trong cơ thể ta tuần hoàn với tốc độ nhanh hơn người thường rất nhiều lần. Thành quả luyện khí nửa năm nay khiến chân khí trong cơ thể ta bằng người thường khổ luyện trong nhiều năm, cuối cùng đều chuyển hoá thành "Ma đấu khí ". Uy lực tự nhiên chẳng biết tăng lên bao nhiêu lần.

Chẳng biết sau bao nhiêu vòng chân khí tuần hoàn, ta cuối cùng cũng đạt đến cực hạn chịu đựng của cơ thể, liền dừng lại và đứng lên.

Ba ngày nay ta chỉ tập trung luyện khí, không ăn uống gì nhưng tinh thần cực kỳ sung mãn khoẻ khoắn, không thấy chút cảm giác đói và mệt mỏi nào .

Tiếng bước chân từ bên ngoài trường của ta vọng đến, ta vội nhắc cửa trường lên, thấy Lợi Đa Khắc đang đi thẳng tới. Ta mời hẳn vào trong trường nói: "Đại Pháp Sư, ông không có việc gì hay sao mà lại đến chỗ tôi?"

Vẻ mặt Lợi Đa Khắc khó che lấp vẻ hưng phấn, nhìn ta nói: "Vô Danh, người đã gặp thần, gặp Thiên sứ chưa? Báo cho người một tin tốt lành, chúng ta đã lập kế ước với Thiên giới. Chỉ cần biết lúc nào chúng ta hành động, Thiên giới sẽ phái một nhánh Thiên sứ bộ đội đến trợ giúp chúng ta. Chúng ta nhất định sẽ chiến thắng. Ta đưa người đi gặp Thiên sứ, cho người mở rộng tầm mắt nhé."

Nghe tin này ta vừa vui mừng lại vừa cảm thấy lo lắng. Quân lực của Lai Nhân Cấp Đặc vốn đã hơn xa Băng Tuyết vương quốc, hôm nay lại nghe nói có Thiên sứ trong truyền thuyết xuống trợ giúp, như thế Băng Tuyết vương quốc chẳng phải càng nguy hiểm hơn sao. Nhưng ta thật tình muốn gặp Thiên sứ, xem bọn họ có mỹ lệ thánh khiết như trong những bức họa không.

Mặc khôi giáp của thiên kỵ trường vào, ta cầm Á Dạ kiếm theo Lợi Đa Khắc đi ra khỏi doanh trường. Tin Thiên sứ bộ đội đến là tin tuyệt mật, chỉ có những cao cấp tướng lĩnh cỡ vạn kỵ trường mới biết. Ta là tên thiên kỵ trường ngoại lệ duy nhất.

Đến soái trường ở trung quân ta phát hiện thấy đám vệ binh bên ngoài trường có vẻ không kính nể lắm, trước mặt ta lại chẳng phải là một kẻ hung ác đang trợn mắt nhú mày hay là kim giáp kỵ sĩ gì cả, chỉ là một vị ngân giáp chiến sĩ anh tuấn tiêu sái vô cùng, khí thế bức nhân từ trên người lộ ra ngoài.

Trong lòng ta chấn động, thiết nghĩ bọn họ nhất định là Thiên sứ vừa xuống, quả thật là bất phàm, bất luận khí độ phong phạm và tướng mạo, chiến sĩ nhân loại chẳng thể nào so được.

Ta vén cửa đi vào trong trường thì thấy giữa soái trường rộng lớn trừ lũ tướng lĩnh cao cấp Lai Nhân Cáp Đặc đang giương mắt lên ngắm những tuấn nam mỹ nữ, Ước Lan Đa vương tử, Ca Ny, Ngoã Nhĩ Tư đang cùng một ả mỹ nữ tóc ngắn tuyệt sắc mỹ lệ thanh lệ thoát tục ngồi một chỗ nói chuyện với nhau.

Thấy ả mỹ nữ tóc ngắn đó, trong lòng ta tức thì nảy sinh một cảm giác kì lạ, nhưng chẳng thể nói ra cụ thể là cái gì. Trông nàng rất quen nhưng ta cứ thấy mình ham muốn dùng nàng để phát tiết dục vọng. Loại ý muốn này làm bản thân ta cảm thấy sợ hãi. (Nếu độc giả đã đọc quyển 1 chương 42 sẽ hiểu rõ, loại cảm giác quái dị của Vô Danh chính là "Oán niệm", một loại ý niệm mà dù đã mất kí ức nhưng trong lòng vẫn không cách nào quên được) Kỳ quái, với ả đại mỹ nữ kia, chẳng lẽ ta lại có sở thích cuồng dâm ư? Không hiểu đó là cái kiểu gì nhỉ?

Ca Ny thấy ta đến liền đưa tay vẫy như muốn ta đến, hướng đến ả mỹ nữ tóc ngắn nói: "Thiên sứ trường Lô Khiết Lạp, để ta giới thiệu cho nàng một người. Đây là thiên kỵ trưởng Vô Danh của ta. Hãn quan chức tuy thấp nhưng kiếm thuật cực kì tinh vi, ngay cả thống soái Ngoã Nhĩ Tư cũng là bại tướng trong tay hãn."

Ngoã Nhĩ Tư bất mãn đưa mắt nhìn Ca Ny, tựa như trách nàng chẳng giữ thể diện cho hãn trước mặt vị Thiên sứ mỹ lệ thánh khiết này. Khi Thiên sứ Lô Khiết Lạp nhìn thấy ta, trong đôi mắt đẹp trong sáng không nhiễm bụi trần của nàng tức thì hiện rõ vẻ sợ hãi, hốt hoảng nhìn ta chăm chăm.

"Có thể nào? Chẳng lẽ...chẳng lẽ nàng đã nhận ra ta...hoặc... hoặc vừa nhìn thấy ta nàng đã yêu sao?"

Ước Lan Đa vương tử thấy Lô Khiết Lạp nhìn ta chăm chú không chớp mắt, trên mặt tức thì xuất hiện vẻ ghen ghét đố kỵ, nhìn ta nói: "Thiên kỵ trưởng Vô Danh, người về trước đi. Thiên sứ đang cùng bốn vương tử bàn bạc về quân tình, người không có tư cách để hiểu đâu."

Ta đang bị ánh mắt của ả Thiên sứ mỹ lệ kia nhìn chăm chú làm trong lòng thấy kì lạ, nghe vậy tức thì chột tỉnh, ứng lời đáp "Rõ!" rồi mạnh mẽ quay người bỏ đi nhưng lại nghe ả Thiên sứ nói giọng yêu kiều dễ nghe vô cùng: "Chờ đã, Vô Danh tiên sinh, chúng ta chưa từng gặp mặt sao? "

Lôi Khiết Lạp tuy chỉ gặp mặt Ngô Lai một lần nhưng sự đau khổ của bản thân hẳn khi bị đánh mà không hoàn thủ được và vẻ bất khuất khi quả quyết tự bạo cùng tư thế anh hùng tráng liệt đã in sâu trong lòng nàng. Mặc dù là địch nhân nhưng trong lòng nàng không thể không nảy sinh lòng kính trọng đối với Ngô Lai.

Đương nhiên, ấn tượng thâm sâu của nàng đối với Ngô Lai còn một nguyên nhân chủ yếu là sau khi Ngô Lai tự bạo, vị tiền bối "Thần Quang Thiên sứ" Vũ Y mà nàng cực kì ngưỡng mộ đã biến thành Đọa lạc Thiên sứ cũng vì việc này. Lời thề chí tình bi thương mà Vũ Y phát ra từ đáy lòng đã làm nàng chấn động. Sau Vũ Y, Á Dạ cùng các nữ nhân khác bất chấp tất cả chỉ lao đến phe nàng điên cuồng công kích. Nàng không biết vì cái gì mà những mỹ nữ đẳng cấp cực kỳ ưu tú lại đối tốt với Ngô Lai như vậy.

Vì vậy, tuy ở "Thống Biển" Ngô Lai chỉ gặp nàng một lần, nhưng hình ảnh dung mạo của hắn luôn ghi sâu trong lòng nàng. Lúc này gặp Vô Danh mặc dù dung mạo không giống, nhưng khí độ trên thân mình so với Ngô Lai trong lòng nàng không khác nhau một tí nào, làm sao nàng không cảm thấy kinh dị.

Ta đối với thân phận "hắn" càng ngày càng thấy kì lạ, không những Lợi Đa Khắc, Ca Ny, mà đến ả Thiên sứ Lôi Khiết Lạp cũng biết ta. Còn trong lòng ta đối với nàng có một cảm giác vô cùng mạnh mẽ, nhưng bất luận ả và "hắn" có biết nhau hay không biết ta cũng chẳng rõ. Nói đi nói lại thì hiện tại quả thật ta chẳng biết nàng.

(Lời của tác giả: Quyết định của Vô Danh lúc này thập phần chính xác, tin rằng đến lúc này mọi người đều biết thân phận chân chính của hắn chính

là tử địch của Thiên sứ. Trước mắt võ công kiếm thuật tuy đã siêu việt hơn cảnh giới đại kiếm sĩ nhưng quyết vẫn không phải là đối thủ của "Diệu thiên sứ" Lôi Khiết Lạp. Còn nếu ý thức Ngô Lai trong cơ thể tỉnh lại, căn bản vẫn không cách nào thao túng sử dụng được ma lực vô hạn của bản thân. Nếu như Lôi Khiết Lạp xác định được thân phận của hắn, thì quả thật là tử lộ của hắn, Nhưng mọi người bất tất phải lo lắng, hắn là nhân vật chính, không thể chết được. Tác giả ta cũng không cho hắn chết. Hắn đáng được ngẩng cao đầu.)

Ta hướng về Lôi Khiết Lạp hành một lễ nói: "Ta chỉ là một thiên ky trưởng bình thường, thời gian trước thì là một dong binh, làm sao có thể gặp mặt rồi được chứ"

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 16: Hắc Âm Bạo Phong Tuyệt

Mặt trời chói lọi trên không trung toả xuống những tia sáng rực rỡ, thời khắc song phương ước định quyết chiến cuối cùng cũng đến.

Mười vạn đại quân vương quốc Lai Nhân Cáp Đặc tạo thành một trận thế chuẩn mực bao gồm trọng kỵ binh ở phía trước, ma pháp sư rồi lần lượt đến cung thủ, bộ binh ở phía sau, du kỵ binh và khinh kỵ binh ở hai cánh, di chuyển với tốc độ không nhanh nhưng đem lại cho người ta cảm giác chặt chẽ kín kẽ không thể đương cự.

Ta nhận mệnh lệnh của Ca Ny đem một nghìn khinh kỵ binh bộ hạ lặng lẽ rời doanh trại, vòng một vòng lớn vài chục dặm về tiền tuyến. Trong không trung trên đầu chúng ta là bốn vị Thiên sứ anh vũ tuyệt luân. Đây là ý kiến đặc biệt của Ca Ny xin Thiên sứ trưởng Lô Khiết Lạp phái đến trợ giúp ta. Đương nhiên, chỉ có một mình ta biết việc này.

Địa điểm đã ước định của cuộc chiến giữa đại quân của hai nước là đại băng nguyên trải dài ngút ngàn đến tận chân trời. Khi đại quân Lai Nhân Cáp Đặc đến nơi, chỉ thấy phía trước mấy dặm tinh kì phát phối, quân đội Băng Tuyệt vương quốc đã tốt kiểm giương cung.

Vương tử Ước Lan Đa đưa tay làm hiệu, truyền lệnh binh lính phải lập tức hưởng ứng lấy lại hào khí. Mười vạn đại quân lập tức hét lên một tiếng rung trời, du kỵ binh và khinh kỵ binh ở hai cánh cưỡi ngựa ra trước, như hai mũi lợi tiến bắn về trận doanh của Băng Tuyệt vương quốc.

Quân đội còn lại trong trận không biến đổi, chỉ có trọng kỵ binh đi đầu tầng tầng lớp lớp như sóng lớn tiến về phía trước.

Tổ chất của kỵ binh Lai nhân Cáp Đặc vương quốc là đệ nhất lưu. Về phía Băng Tuyết vương quốc cùng với viện quân từ vương quốc Ba BỐ Ni Tạt và Lôi Nhân công quốc cũng gần ba vạn quân, giao phong chính diện căn bản không thể là đối thủ của kỵ binh Lai Nhân Cáp Đặc, nhưng ở trung quân có hơn vạn vị ma pháp sư tinh thông Thủy hệ ma pháp. Đây chính là chủ lực của vương quốc Băng tuyết.

Khinh kỵ binh cánh trái Lai Nhân Cáp Đặc tiếp cận trận doanh của Băng Tuyết vương quốc với tốc độ cực nhanh. Kỵ binh trên lưng ngựa tay đã cầm sẵn nỏ, chuẩn bị bắn bất cứ lúc nào.

Trọng kỵ binh ở ngay hàng đầu của quân đội Băng Tuyết vương quốc đột ngột phân khai về hai phía trái phải, hiện ra bộ binh tay cầm cự thuẫn. Phía sau có vô số ma pháp sư đang chạy đến.

Tên nỏ của khinh kỵ binh Lai Nhân Cáp Đặc bắt đầu bắn ra nhưng bị cự thuẫn của bộ binh ngăn lại.

Theo tiếng vịnh xướng chú văn, vô số băng tên, băng đạn, băng nhận của Thủy luân công kích ma pháp do các ma pháp sư ở phía sau cự thuẫn phóng ra. Các khinh kỵ binh Lai Nhân Cáp Đặc thân vận giáp nhẹ bị đánh trúng, tới tấp rơi xuống ngựa.

Du kỵ binh cánh phải của Lai Nhân Cáp Đặc cũng tiến lại. Bọn họ tuy không giống trọng kỵ binh toàn thân được giáp trụ nặng nề bao bọc, nhưng so với khinh kỵ binh thì lực phòng hộ mạnh hơn và có thuẫn bài hộ thể. Băng đạn, băng tên và những lực công kích ma pháp yếu trong phạm vi lớn đối với bọn họ mức sát thương không lớn. Loáng một cái du kỵ binh liền lĩnh dưới sự công kích của Thủy hệ ma pháp vẫn tiến đến gần tiền phương của quân đội Băng Tuyết vương quốc, như muốn nhanh chóng cận chiến.

Theo lệnh của thống lĩnh vạn kỵ trưởng, các du kỵ binh cứ một tổ một nghìn người giơ thẳng trường thương về phía địch nhân ở không xa bắt đầu sử dụng tuyệt kỹ của kỵ sĩ là "Đột thứ" công kích.

Hai vạn du kỵ binh đồng thời sử dụng "Đột thứ", (Lai Nhân Cáp Đặc có bốn vạn khinh kỵ binh, trọng kỵ binh có một vạn, du kỵ binh thiện nghệ đã chiến chém giết có hai vạn), khí thế đó như do cơn sóng lớn tầng tầng lớp lớp vỗ vào bờ, không thể ngăn cản.

Trong lúc này, trọng kỵ binh và bộ binh của Lai Nhân Cáp Đặc hành động rất chậm chạp nhưng đã lọt vào cự ly gần, cung tiễn thủ đã giương cung chờ phát xạ, còn ma pháp sư cũng đã bắt đầu vịnh xướng chú văn.

Trên trời đột nhiên phong vân biến sắc, trong phạm vi xung quanh một dặm băng vũ đầy trời bay thẳng xuống.

Đội kỵ binh tuy có khôi giáp và mũ giáp bảo vệ, nhưng hộ giáp bảo hộ trên thân chiến mã lại có phạm vi hữu hạn. Băng vũ nhọn hoắt bắn thẳng vào những chỗ không được hộ giáp bảo vệ của chiến mã, chiến mã tức thì đau đớn hí lên điên cuồng. một số dựng vó lên, rất rối loạn. Bọn kỵ binh đội ngũ chỉnh tề lập tức đại loạn, thế "Đột thứ" đã bị phá.

Trong trận của quân Lai Nhân Cáp Đặc đột nhiên xuất hiện một giải quang cầu khiết bạch tinh oanh tiến vào không trung đang ngập tràn mây đen, trong chớp mắt mây đen tan ra, băng vũ cũng tiêu thất.

Trước đó người phóng ma pháp băng vũ chính là Băng Thanh Ảnh, nàng thấy đối phương phóng ra ma pháp cao cấp Thánh quang hệ "Quang chi lễ tán" trung hòa băng vũ, trong lòng không khỏi kinh ngạc. Li Vị Nhã đang đứng bên nàng nhíu mày nói: "'Quang chi lễ tán' rất mạnh. Ngay cả đại hiền giả Lâm Tạp cũng không có năng lực xuất ra được. Chẳng lẽ có Thiên sư của Thiên giới ẩn tàng trong quân Lai Nhân Cáp Đặc sao?"

Băng Thanh Ảnh giọng lạnh lùng nói: "Băng Tuyết vương quốc có chúng ta trợ giúp, Thiên giới phái người trợ giúp Lai Nhân Cáp Đặc cũng là trong ý liệu. Hừm, tất nhiên là như thế, sẽ cho bọn chúng có đến mà không có về."

Li Vi Nhã ánh mắt uy hiếp nhìn bọn kỵ binh Lai Nhân Cáp Đặc đang tiến đến gần nói: "Muốn cận chiến để chém giết sao, Ảnh tỷ tỷ, ta đi đây."

Thân thể loé lên, mắt thương không thể nhận biết được tốc độ siêu nhanh của nàng trong đám kỵ binh của Băng Tuyết vương quốc, cùng bọn họ chinh đốn đội hình đón giết kỵ binh Lai Nhân Cáp Đặc đang phi tới.

Bên phía Băng Tuyết vương quốc băng tuyết tuy có gần ba vạn kỵ binh, nhưng quân tiến công của Lai Nhân Cáp Đặc chỉ gồm du kỵ binh và khinh kỵ binh cũng không quá ba vạn. (Bọn trọng kỵ binh vẫn còn cách một khoảng). Do đó, song phương thế quân bình, tức thì bốn phía máu chảy thành sông.

Lị Vi Nhã tay cầm "Băng Tinh kiếm" phần thưởng cho chiến thắng trong "Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội" chém giết trong đám kỵ binh. Trên kiếm của nàng gia trì Thủy hệ ma pháp. Bản thân "Băng tinh kiếm" đã có hàn khí mật mù. Mọi vật tiếp xúc tức thì bị biến thành băng. Khôi giáp của bọn kỵ binh đối với nàng không có tí trở ngại nào cả. Binh lính Lai Nhân Cáp Đặc tinh nhuệ trước mặt nàng chỉ có thể để mặc nàng chém giết, trong nháy mắt đã ít đi hẳn.

Ô Lan Na Toa, Phi Âu Á hai người, cùng Lôi Tư đem quân theo chém giết, sĩ khí như cầu vồng.

Bởi vì kỵ binh song phương quần lấy nhau chiến đấu, cung tiễn và ma pháp sư hai bên đều ngừng bắn tên và phóng công kích ma pháp, bắt đầu vội vàng chữa trị cho người bị thương.

Chủ lực trọng kỵ binh cùng năm vạn bộ binh Lai Nhân Cáp Đặc ép đến, Băng Tuyết vương quốc trước tình hình này tức thì biến thành bất lợi.

Nữ vương Băng Tuyết Nhân lặng lùng lặng lẽ quan sát chiến trường sặc sụa mùi máu tanh trước mặt, nhìn Băng Thanh Ảnh nói: "Ảnh tỷ tỷ, chúng ta bắt đầu được chưa?"

Băng Thanh Ảnh gật gật đầu, thân thể loé lên phi thân lên không trung, nhưng không hề xướng chú văn gì.

Cùng lúc nàng bay lên, Hồ Phách công chúa cũng huyền hóa thành người mang theo vô số tinh linh cùng nàng bay lên không trung. Thủy nguyên tố có ánh sáng lam nhạt nhanh chóng hội tụ về phía các nàng.

Vô số các chủng loại Thủy hệ công kích ma pháp theo Thủy tinh linh bay lượn trong không trung toàn lực công kích chém giết trọng kỵ binh và bộ binh theo phía sau.

Ma pháp của Thủy tinh linh so với ma pháp sư nhân loại mạnh hơn rất nhiều. Tức thì đến trọng giáp đại thuẫn hộ thể trọng kỵ binh còn không thể chịu được, chứ đừng nói đến bộ binh phía sau. Bọn chúng lập tức thương vong nặng nề.

Các ma pháp sư của Lai Nhân Cáp Đặc vội vàng tiến lên trước để cản lại, triển khai kết giới phòng ngự có, phóng thích ma pháp phản kích có, nhưng đối diện với công kích nghiêng trời lệch đất của Thủy tinh linh chỉ như củi rác giữa dòng nước lũ. (Trong quân Lai Nhân Cáp Đặc tổng cộng có hơn một nghìn ma pháp sư, mặc dù mặt này xem ra rất mạnh nhưng so sánh cùng với Thủy tinh linh đầy trời và hơn một vạn ma pháp sư trong quân đội của Băng Tuyết vương quốc thì quả thật là không có gì đáng nói.)

Đột nhiên, trong trận doanh của quân Lai Nhân Cáp Đặc loé sáng xuất hiện một phòng ngự kết giới lớn ngăn cản Thủy hệ ma pháp của Thủy tinh

linh lại. Đồng thời mười mấy người thi triển vũ dực khiết bạch của Thiên sứ sau lưng bay thẳng lên trời, vung quang kiếm chém về phía Thuỷ tinh linh.

Trên không trung Băng Thanh Ảnh đang đứng lặng lẽ chăm chú nhìn, lẩm bẩm: "Không ngoài dự đoán, trong quân Lai Nhân Cấp Đặc quả nhiên có Thiên sứ."

Trên không trung xuất hiện những tiếng long ngâm chấn thiên, mười Phi Long mạnh mẽ đang từ trên cao hạ xuống. Trên mỗi con đều có một chiến sĩ toàn thân mang hắc sắc khôi giáp, trực tiếp nghênh đón các thiên sứ.

Trong lúc đang sử xuất kết giới "Thủ hộ thiên mạc" cực lớn. Lôi Khiết Lạp thấy vậy trong lòng không khỏi đại kinh, nghĩ thầm: "Không chiến đội 'Hắc ám long kỵ binh' ư? Bọn chúng làm sao lại xuất hiện tại nơi này?"

Nói lại trước kia, mười "Hắc ám long kỵ binh" này một năm trước chính là mười thành viên không chiến đội theo Ngô Lai từ Ma giới đến Thánh Ma đại lục. Sau khi Ngô Lai quay về Ma giới tham chiến đã lệnh bọn họ ở lại bảo vệ Lị Vi Nhã và Băng Tuyết Nhân hai người ngọc mà hắn yêu thương, từ đó cho đến nay.

Các Thiên sứ tuy nhân số chiếm ưu thế, nhưng bọn họ gần như chỉ là một đám Song dực Thiên sứ bình thường. Toàn quân chỉ có một bộ đội "Quang minh chiến Thiên sứ" trong khi địch nhân có "Hắc ám long kỵ binh" tối tinh nhuệ của Ma Giới với Phi long tương trợ, chỉ một lúc đã có vài Thiên sứ phải đổi tên thành Truy lạc (ND: nói cách khác là thành Thiên sứ quá cổ vậy).

Lôi Khiết Lạp trong lòng vừa kinh ngạc lại vừa khẩn cấp, nhưng nàng đang duy trì "Thủ hộ thiên mạc" siêu lớn không thể thoát thân được. Lợi Đa Khắc thấy vậy vội vịnh xướng Phi tường chú văn bay thẳng lên trời. Thấy Băng Thanh Ảnh lão không khỏi thở dài một cái nói: "Thanh Ảnh Thánh nữ, đã lâu không gặp."

Bọn họ đều là người trong bảy vị Đại ma pháp sư của Thánh Ma đại lục, có giao tình cũng đúng thôi. Lợi Đa Khắc đối với thiên tài ma pháp sư tuyệt mỹ vô luân Băng Thanh Ảnh bình thường rất chú ý (lão là một "Lạm hảo nhân" tiêu chuẩn, không ngờ lại có một ngày phải động binh với nhau.)

So với lão, Băng Thanh Ảnh có vẻ bình tĩnh và lạnh lùng hơn. Nàng hờ hững nói: "Đúng là lâu thật, Lợi Đa Khắc tiền bối."

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện, bộ đội trọng kỵ binh liều mạng tiến lên phía trước cách chỗ chém giết của các kỵ binh hai nước không xa. Còn ta mang theo một nghìn khinh kỵ binh đã đi một vòng lớn, xuất hiện tại hậu phương quân đội Băng Tuyết vương quốc.

Đang trong lúc ta còn suy nghĩ có nên hạ lệnh công kích hay không, ở trên trời cao bốn vị Thiên sứ theo bọn ta đã hạ xuống, bắn "Thánh quang đạn" chói mắt như cửu thiên kinh lôi đánh thẳng xuống giữa hậu quân của Băng Tuyết vương quốc.

Băng Tuyết vương quốc quả thật không thể ngờ lại có một chi bộ đội tập kích phía hậu phương. Vì để đối phó với kỵ binh Lai Nhân Cấp Đặc, Băng Tuyết vương quốc đã tập trung toàn bộ quân bộ đội tinh nhuệ tham chiến ở phía trước, chỉ lưu lại ở hậu phương một ít quân có lực chiến đấu thấp và nhân viên hậu cần.

"Thánh quang đạn" của bốn vị Thiên sứ nổ giữa hậu quân của Băng Tuyết vương quốc, lập tức có mấy chục chiến sĩ chết ngay tại trận, tiếp đó Thiên sứ lại ảo xuất ra quang kiếm chém giết tiếp.

Một nghìn khinh kỵ binh do ta thống lĩnh thấy vậy không đợi mệnh lệnh của ta đã reo hò và triển khai công kích. Ta không có cách nào ngăn lại, đành vung Á Dạ kiếm chém lung tung, giả vờ ứng phó.

Phương pháp của Băng Tuyết vương quốc vốn dĩ chỉ ứng phó đại quân Lai Nhân Cấp Đặc, không ngờ sau lưng lại bị tập kích. Nhất thời bọn họ

không biết địch nhân nhiều hay ít, trong trận doanh lập tức sinh ra hỗn loạn.

Băng Tuyết Nhân nhíu mày, truyền lệnh triệu hồi Lị Vi Nhã cùng Oánh, để bọn họ suất lĩnh quân từ phía trước đi ứng phó địch nhân ở hậu phương, đồng thời dùng ma pháp truyền âm nói với Băng Thanh Ảnh đang giao chiến với Lợi Đa Khắc: "Ảnh tử tử, tình thế có biến, chúng ta nên làm theo kế đã đề ra từ trước."

Băng Thanh Ảnh và Lợi Đa Khắc đánh nhau trên không mà không cần chạm nhau. Bọn họ phân biệt thành chuyên Thuỷ hệ và Hoả hệ ma pháp, khí thể gần như nhau tương hỗ khắc chế, hoả diễm thuỷ ảnh bắn tung toé ra bốn phía.

Lợi Đa Khắc càng đánh càng kinh tâm, ma lực của lão vốn mạnh hơn Băng Thanh Ảnh, hôm nay lại có "Hoả hạt châu" trợ giúp uy lực vô hình tăng lên mấy lần, nhưng Hoả hệ ma pháp phát ra đều bị Băng Thanh Ảnh nhẹ nhàng tiếp lấy toàn bộ, uy lực hoàn toàn biến mất.

Hắn không hề biết lúc này Băng Thanh Ảnh có thể mượn dùng ma lực to lớn không mất của ma vương Lộ Tây Pháp. Dù trước mắt có thêm ma lực của "Hoả hạt châu" thì kết quả cũng thế, chỉ là Băng Thanh Ảnh đối với hắn hạ thủ lưu tình không hề ra tay độc ác.

Âm thanh của Băng Tuyết Nhân truyền vào tai của Băng Thanh Ảnh, nàng cười lạnh một tiếng đột nhiên ngọc thủ duỗi thẳng, mấy quang đái năng lượng hắc sắc bắn ra, chính là cao cấp ma pháp Hắc ám hệ "Ám chi thúc phước".

Lợi Đa Khắc thấy vậy đại kinh, pháp trượng vung mạnh lên phát ra ma pháp phòng ngự Hoả hệ "Bạo viêm chướng bích", tầng tầng tường lửa nhanh chóng bao xung quanh thân thể lão.

Băng Thanh Ảnh lần này dùng "Ám chi thúc phước" có mượn dùng lực lượng của Lộ Tây Pháp, ngay cả Ngô Lai cũng chưa chắc đỡ được. Quang

đái năng lượng dễ dàng xuyên qua tường lửa phòng ngự của Lợi Đa Khắc đem hấn trói chặt lại.

"Ám chi thúc phước" quang đái năng lượng không những kiên cố khó phá mà còn có năng lực hấp nạp năng lượng ma pháp. Ma lực trong cơ thể Lợi Đa Khắc lập tức nhanh chóng biến mất. Lão bất lực từ trên không rơi xuống.

Vào lúc này, quân đội Băng Tuyết vương quốc đang giao chiến đột nhiên nhanh chóng rút lui, không hề ham chiến. Kỵ binh Lai Nhân Cấp Đặc chột mắt mục tiêu, nhất thời không biết nguyên nhân bèn dừng lại. Khi bọn họ biết được thì kỵ binh Băng Tuyết vương quốc đã lùi lại một cự li rất xa.

Bọn chúng vội vàng triển khai truy kích, nhưng dưới sự công kích ma pháp của Thủy tinh linh bọn trọng kỵ binh liều mạng tiến lên cực kỳ khó khăn, đồng thời chúng cũng bị tách rời với khinh kỵ binh và du kỵ binh, càng lúc càng xa.

Sự rút lui của Băng Tuyết vương quốc làm ta cùng một nghìn khinh kỵ binh thật bi thảm, bị vây hãm vào giữa, nháy mắt đã bị phân cắt, thi nhau thảm tử.

Ta vốn chỉ giả vờ ứng phó trong tình thế hỗn loạn, nhưng hôm nay có thể không giả vờ được nữa rồi. Xung quanh vũ khí của các binh sĩ Băng Tuyết vương quốc như núi đao biển kiếm đồng loạt hướng về phía ta công kích. Ta bất lực vung kiếm phát ra một chiêu "Đại sát tứ phương", kiếm khí mạnh mẽ làm bọn binh sĩ bốn phía chấn lui ra ngoài.

Li Vị Nhã chú ý đến vị thiên kỵ trưởng của quân Lai Nhân Cấp Đặc rất lâu. Nàng đã sớm phát hiện người này không hề thật sự xuất thủ, nhất là trong lúc hỗn loạn. Hơn nữa hấn còn tạo cho nàng một loại cảm giác thập phần thân thiết, làm nàng không khỏi thềm kinh nghi.

Khi vị thiên kỵ trưởng vung kiếm chấn bay binh sĩ xung quanh, nàng thấy binh khí trong tay hẳn là một thanh cương kiếm màu đen giống hệt thanh trường kiếm sắc bén của Ô Lan Na Toa, thân thể nàng lập tức run rẩy, mũi mũi lệ rơi lã chã, lẩm bẩm: " Không ngờ hẳn là... là Vô Danh... Là Lai..."

Thân thể loé lên, Lị Vi Nhã toàn lực nhắm hướng vị thiên kỵ trưởng đó bay đến.

Ta chấn động lùi lại. Binh sĩ xung quanh cũng điều khiển ngựa quay đầu chuẩn bị chạy đi, chỉ thấy một thân ảnh tuyệt mỹ với tốc độ kinh nhân xuyên qua đám loạn binh nhắm thẳng hướng ta tiến lại.

Trực giác cho ta biết lần này ta đã gặp phải cường địch, nhưng đồng thời cũng có một cảm giác thập phần thân thiết, giống như người thân đã lâu ngày xa cách đang đến gần.

Ta vội vung kiếm phát chiêu "Liệt mã hoành thương" trong "Chiến quyết". Khí thể mãnh liệt tức thì phát ra, xung quanh mùi máu tanh do sát phạt tăng lên gấp bội. Các binh sĩ xung quanh ta bị khí thể tuyệt luân làm cho chấn động, không tự chủ mà lùi lại.

Thân ảnh tuyệt mỹ trong giây lát đã dừng lại ngay trước ngựa của ta. Đó là một vị tuyệt sắc mỹ nữ khí chất trời sinh thiên kiều bách mị, toàn thân mặc hắc sắc khôi giáp kiếm sĩ, trong tay cầm một trường kiếm trong suốt giống như được hình thành bởi thủy tinh. Vừa nhìn đã biết là vật phẩm phi phàm

Ta xác định là chưa bao giờ gặp nàng. Sự thật là chỉ cần nhìn thấy cực đỉnh mỹ nữ như nàng một lần thì sẽ vĩnh viễn không quên. Còn trong kí ức của ta qua thật không có sự tồn tại của nàng, nhưng loại cảm giác kì lạ thân thiết quen thuộc càng lúc càng rõ nét, ngập tràn trong lòng ta.

Khí thể thâm liệt của một thức "Liệt mã hoành thương" do ta phát ra vô hình trung tiêu tán hết. Ta vừa nhìn thấy cặp nhãn châu mỹ lệ màu lam như biển khơi của nàng, bao nhiêu chuyện khác bên cạnh mình đều quên sạch.

Cảm giác thật kì lạ, giống như trân bảo mất đi lại quay về bên ta.

Kiểm sĩ mỹ nữ đứng lặng lẽ trước người ta, mỹ mục nhìn ta chăm chú, trên khuôn mặt phấn xuất hiện thần tình kinh ngạc, nghi ngờ, kích động, hoan hỉ. Binh sĩ xung quanh thấy tình hình hai người chúng ta quái dị như vậy thì dừng lại không tấn công ta nữa.

Cuối cùng, kiểm sĩ mỹ nữ cũng mở miệng. Thân thể nàng hơi run rẩy, lệ châu trong suốt từ đôi mỹ mục đã tuôn tràn trên khuôn mặt phấn tuyệt thế của nàng, âm thanh ẩn chứa sự kích động và cuồng hỉ vô hạn nói: “Lai... thật... thật là chàng, mặc dù dung mạo chàng đã bị biến đổi, nhưng ta biết chính là chàng. Lai, ta là Lị Vi Nhã, tiểu Nhã của chàng đây, chàng không nhớ ta sao.”

Lị Vi Nhã ư?

Nàng cũng giống như Ô Lan Na Toa, Oánh và Ca Ny có tên trong thập đại mỹ nữ của Thánh Ma đại lục "Áo chi kiểm sĩ" Lị Vi Nhã? Quả thật tuyệt đẹp, danh bất hư truyền, nhưng nàng nói vậy không biết có ý gì?

Ta biết nàng ư?

Trong lúc lòng ta tự hỏi, phong vân đột biến, ánh dương quang chiếu trên không trung trong nháy mắt đã biến thành hắc ám, tay cũng không thấy đủ năm ngón, chỉ nghe thấy thanh âm kiều mị của Lị Vi Nhã đang vang lên: "Lai, Thanh Ảnh tử tử bắt đầu phát huy uy lực."

Sau khi dùng "Ám chi thúc phược" chế trụ Lợi Đa Khắc, Băng Thanh Ảnh thấy trọng kỵ binh và bộ binh Lai Nhân Cáp Đặc cùng quân đội Băng Tuyết vương quốc đang nhanh chóng rút lui đã cách nhau một cự ly rất xa,

trên khuôn mặt phấn thanh lệ thoát tục xuất hiện một nụ cười vừa băng lãnh vừa tuyệt diệu, ngọc thủ duỗi thẳng vịnh xướng: " Ma vương Lộ Tây Pháp vĩ đại a, y theo thần thánh kế ước, đem lực lượng của người cho ta mượn..."

Theo những tiếng vịnh xướng thánh thót như băng vỡ truyền vào tai của nàng, trên trời nhanh chóng biến thành tối tăm, đồng thời từ cơ thể nàng phát ra hắc sắc quang mang dày đặc, ẩn ước như có quang ảnh thập nhị hắc vũ dực xuất hiện chuyển động sau lưng nàng.

"Diệu Thiên sứ" Lôi Khiết Lạp cảm nhận được lúc lực lượng hắc ám phát ra từ Băng Thanh Ảnh cũng phải đại kinh thất sắc. Nàng ngẩng đầu lên thấy Băng Thanh Ảnh trên không trung bèn kinh ngạc kêu lên: "Là 'Địa ngục Thánh nữ', không hay rồi..."

Năm trước trong Thần Ma chiến tranh nàng không chỉ một lần nhìn thấy "Địa ngục Thánh nữ" thanh lệ thoát tục như bạch liên này.

Thật đáng sợ, không ngờ lúc này lại gặp nàng tại đây, Lôi Khiết Lạp không khỏi kinh ngạc ngây ngốc.

Trong khi tiếp thu, đồng thời phóng ra lực lượng hắc ám của Lộ Tây Pháp, Băng Thanh Ảnh lại ngưng tụ Thủy nguyên tố mạnh mẽ khuấy động dung hợp với lực lượng hắc ám, làm chúng hợp lại thành một.

Cặp mũ mực của Băng Thanh Ảnh bắn ra thần quang bức người , song thủ duỗi thẳng hợp lại hướng về mấy vạn đại quân Lai Nhân Cấp Đặc, hét lớn: "Hắc ám bạo phong tuyết'."

Trong nháy mắt, cuồng phong nổi lên, bạo phong tuyết kinh nhân xuất hiện trong quân Lai Nhân Cấp Đặc, uy thế tàn phá tất cả không gì chịu được. Hoa tuyết bay đầy trời toàn một màu đen như trong đêm.

Cái này chính là do Băng Thanh Ảnh dung hợp "Băng phong bạo" cùng với lực lượng hắc ám của Lộ Tây Pháp thành ma pháp mới "Hắc ám bạo phong tuyết" uy lực có thể so với cấm chú Thủy hệ chung cực "Tuyết đối linh độ không gian", từng lấy đi không ít mạng bộ đội Thiên sứ bộ đội của Thần tộc, chứ đừng nói gì đến quân đội của nhân loại.

Vô số binh sĩ, chiến mã la hét kêu gào bị bạo phong cuốn lên trên không trung, hoặc bị băng xé nát, hoặc bị siết chặt nát bét. Cả trọng kỵ binh toàn thân mang trọng giáp cũng không ngoại lệ, mấy vạn đại quân lúc này chỉ sợ thành vật phẩm hi sinh cho "Hắc ám bạo phong tuyết", trông chiến trường như cõi Tu la.

Du kỵ binh và khinh kỵ binh của Lai Nhân Cấp Đặc tính cơ động cực cao, đang một mực gấp rút truy theo quân đội Băng Tuyết vương quốc đang rút lui nên may mắn qua được kiếp nạn này. Lúc này bọn họ quay lại nhìn hoàn cảnh của các chiến hữu bên mình không khỏi sợ hãi toàn thân toát mồ hôi lạnh, thậm chí vận mệnh mình còn may mắn.

Lôi Khiết Lạp thân cũng hãm trong phạm vi uy lực của bạo phong tuyết bèn giương tứ dực khiết bạch toàn lực phát ra "Thánh quang linh trận" tiến hành phòng ngự. Nhưng đối diện với lực phá hoại kinh thiên của "Hắc ám bạo phong tuyết" cực kỳ cường hoành, nàng cũng chỉ gần như bảo vệ được mình mà thôi.

Ca Ny bị bạo phong tuyết cuốn khỏi kim sắc chiến mã thần tuấn của nàng bèn toàn lực tránh né trong khí lưu băng lãnh và cuồng bạo. "Huy hoàng ngọc trạc" trên cổ tay trái trắng nõn đột nhiên phát ra một cỗ hồng sắc kì dị, cùng lúc kỵ sĩ kim sắc khôi giáp kim sắc của nàng cũng hoá thành màu hồng, đến cuối cùng toàn thân nàng trở thành một khối quang cầu màu hồng.

Tiếp đó một thanh âm càng lúc càng lớn, một luồng năng lượng mang ánh sáng màu hồng từ Ca Ny bắn thẳng về hướng Băng Thanh Ảnh trong

không trung.

Chiêu này của Ca Ny có tên là "Hy sinh", là chung cực tuyệt học của kỹ sĩ, chỉ có đạt đến cảnh giới Thánh kỹ sĩ mới có khả năng sử dụng, tương tự như chuyển sinh mệnh bản thân thành năng lượng công kích thuần túy phát ra. Uy lực cực kỳ to lớn nhưng một lần xuất ra thì sinh mệnh của kỹ sĩ cũng bùng cháy như lửa, trong một thoáng sẽ biến mất.

Chỉ những kỹ sĩ trung thành với tín ngưỡng, có tinh thần sẵn sàng hy sinh mới học và sử dụng được loại tuyệt học đồng quy ư tận này.

Sau khi thấy hắc y mỹ nữ cao quý tuyệt diệu như nữ thần bay trên không trung, lòng ta lúc này lại xáo trộn mạnh. Cảm giác giống như có cái gì đó trong lòng ta đang tỉnh dậy.

Trong khi không biết vì sao, ta thấy một đạo năng lượng màu hồng từ loạn quân thổi ngược hướng bạo phong tuyết bắn thẳng về thân hắc y mỹ nữ trong không trung.

Ta nhận ra đây chính là "Hy sinh", chung cực tuyệt học của kỹ sĩ trong truyền thuyết, lại thấy trong quân Lai Nhân Cấp Đặc chỉ có Ca Ny mới có năng lực sử dụng, nhưng sử dụng tuyệt học này chính là bỏ đi sinh mệnh của mình, vậy thì Ca Ny...

Ta không nhịn được hét to: "Ca Ny, đừng..."

Ta chưa lúc nào khao khát sức mạnh như lúc này, khát vọng một sức mạnh có thể cứu Ca Ny. Tại thời khắc này, trong lúc bất tri bất giác ta phát hiện thấy bản thân mình đã yêu Ca Ny, ta quyết không để nàng rời khỏi ta. "Hắn" có sức mạnh cứu được nàng, nhưng "hắn" lại đang ngủ sâu trong cơ thể ta. Nhanh tỉnh lại đi! Nhanh lên! Như quả người thật sự lợi hại, người nhất định có khả năng cản trở tất cả những chuyện này..."

Tại thời khắc này, ta lại tiến vào không gian tâm linh hắc ám vô biên. Có một kẻ giống hệt như ta, sau lưng có lưỡng vũ dực một trắng một đen quái dị chính là "hắn" đang chăm chú nhìn ta mỉm cười.

Ta vội vàng nói: "Nhanh, người đừng có đứng ngẩn ngơ ở đây nữa. Nhanh đi cứu Ca Ny, Ca Ny nguy mất! Người nhất định có thể cứu được nàng, đúng không?"

"Hắn" vẫn giữ điệu bộ cười quái dị như cũ, mặc cho kẻ khác đau khổ đến mức chịu không nổi, nói: "Người yên tâm, thời gian trong không gian tâm linh không có ý nghĩa gì hết. Ở đây theo cảm giác của người là lâu nhưng thật ra chỉ là một cái chớp mắt như điện quang hỏa thạch mà thôi. Ha ha, Vô Danh, người quả thật không thẹn là phân thân của ta, không ngờ lại chiếm được 'Kỵ sĩ chi hoa' Ca Ny Tuyết Lan Đặc vào trong tay. Trước kia ta không thể đắc thủ, ngày hôm nay ngược lại người lại làm được rồi."

Vẻ mặt hắn đang cười hi hi ha ha đột nhiên nghiêm túc, thở dài một tiếng: "Không ngờ Ảnh nhi lại biến thành lợi hại như vậy. Ma pháp đáng sợ như vậy có thể so với chung cực cấm chú của nguyên tố ma pháp. Ca Ny nha đầu này đúng là ngu ngốc không biết nghĩ, lại càng bất chấp cả sinh mệnh của mình. Còn Ngoã Tư Nhĩ và Lợi Đa Khắc bọn chúng đối với bọn họ như vậy không sai, không thể trách bọn chúng lại làm vậy. Được, Vô Danh, người ở lại đây, đại pháp sư Ngô Lai ta phải ra thôi."

Ca Ny dùng sinh mệnh vĩ đại của mình thi triển "Hy sinh" mặc dù uy lực tuyệt cường, nhưng lúc này Băng Thanh Ảnh đang mượn lực lượng Lộ Tây Pháp như lửa trại dưới ánh trăng không thể so bì được. Năng lượng màu hồng đến cách Băng Thanh Ảnh một cự li thì nhanh chóng bị tiêu nhược, cuối cùng tiêu tán vô hình.

Ca Ny có cảm giác như sắp biến mất, trên người phát ra quang mang nháy mắt đã biến mất, sinh mệnh của nàng như lửa cháy hết từ từ tàn lụi.

Trong sát na đó, một thân ảnh cao lớn xuất hiện bên cạnh người nàng ôm lấy nàng vào lòng, bạo phong tuyết cuồng bạo tuyết luân đối với hắn không có tí ảnh hưởng nào.

Đại anh hùng anh dũng tuyết luân này đương nhiên chính là Ngô Lai ta.

Ta dùng Thần Ma song dực che kín thân thể Ca Ny đồng thời triển khai "Thánh quang linh trận" ngăn cản khí lưu cuồng bạo. Sau đó bỏ mũ giáp trên đầu nàng xuống chỉ tay lên trán nàng nói: "Sinh mệnh chi thần a, theo lệnh của ta, Ngô Lai, đem sinh mệnh của ta và nữ tử trong lòng ta phân chia, lập thành khế ước đồng sinh."

Trong quang cầu kết giới "Thánh quang linh trận" loé lên ánh sáng dịu dàng của sinh mệnh, ta cảm nhận sinh mệnh của mình đang nhanh chóng truyền vào trong cơ thể Ca Ny.

Ngược lại sinh mệnh của ta là vô hạn, bất luận phân cấp cho nàng nhiều hay ít cũng không quan hệ gì.

Trong lúc Băng Thanh Ảnh đang huy động "Hắc ám bạo phong tuyết" bao vây quân Lai Nhân Cấp Đặc, một loại cảm giác thân thiết quen thuộc đột nhiên trỗi dậy trong lòng nàng. Nàng hoàn toàn minh bạch khi thấy cách nàng hơn trăm thước một hắc sắc cự long uy vũ vô cùng xuất hiện đối diện với nàng trên không trung, cái miệng lớn của nó mở to, năng lượng "Hắc ám bạo phong tuyết" theo đó cuộn cuộn hút vào không ngừng.

Băng Thanh Ảnh thân thể run lên, trong lòng lúc này vừa sợ lại vừa mừng, bởi vì cự long nàng vừa thấy chính là Địa ngục hắc long Lại Lại Trùng, triệu hoán thú do người tình của nàng, Ngô Lai, gọi ra.

Nàng vội dừng lại không tiếp tục phát ra "Hắc ám bạo phong tuyết" nữa, mục quang cấp thiết quét xuống phía dưới. Quả nhiên là Lại Lại Trùng xuất hiện nơi này, kia...

Cuối cùng, nàng cũng thấy trong quang cầu thánh khiết trong không trung một thân ảnh với song dực hắc bạch dị sắc, một người đã in sâu trong linh hồn của nàng, hình ảnh vĩnh viễn không thể quên.

"Lai "

Theo tiếng gọi chứa chất bao thâm tình và nỗi nhớ vô hạn Băng Thanh Ảnh bất chấp tất cả hạ xuống chạy đến.

Việc cho và nhận sinh mệnh đã hoàn tất, ta cảm thấy một cỗ khí tức quen thuộc đang nhanh chóng tiếp cận, là...là Ảnh nhi?

Ta vội thu "Thánh linh quang trận" lại, chỉ thấy một đạo thân ảnh hắc sắc tuyệt mỹ lao thẳng vào lòng ta, ôm chặt lấy ta, tiếp đó âm thanh nghẹn ngào lại cất lên: "Lai, Ảnh Nhi cuối cùng cũng tìm thấy chàng rồi..."

Lúc này "Hắc ám bạo phong tuyết" vì không còn được Băng Thanh Ảnh điều động nữa, lại bị Lại Lại Trùng hút đi hơn nửa phần năng lượng, phần còn lại không thể gây thương tích cho bất kỳ ai. Binh sĩ, chiến mã đã bị cuốn vào không trung theo nhau tới tấp rơi xuống.

Ta triển khai song dực, tay trái giữ chặt Ca Ny đang còn hôn mê, đồng thời tay phải dùng lực ôm chặt lấy Băng Thanh Ảnh, nói: " Ảnh, Ảnh, hơn một năm nay, khổ cho nàng quá."

Băng Thanh Ảnh trong lòng ta ngẩng đầu lên, xoè tay âu yếm vuốt ve khuôn mặt ta, đầy yêu thương nói: "Ảnh nhi không khổ, Lai, chàng làm sao lại biến thành thế này? Hơn một năm nay chàng ở nơi nào? Để các tỷ muội tìm mãi."

Ta thấy bạo phong tuyết đã tiêu tán, ba người chúng ta trên không trung hiện rõ trong tầm mắt, vội nói: "Nói ra thì rất dài, trước hết chúng ta xuống đã."

Một khắc sau, ta xuất hiện trong quân Băng Tuyết vương quốc, đứng trước mặt Băng Tuyết Nhân và mọi người.

Lại Lại Trùng trên không trung cất tiếng long ngâm rồi biến mất.

Băng Tuyết Nhân, Lị Vi Nhã nhị nữ ngạc nhiên vui mừng điên cuồng chạy lại lao vào ôm lấy ta, mừng quá bật khóc: "Lại, quả thật là chàng rồi, tốt quá..."

Mặc dù dung mạo ta đã biến đổi, nhưng đối với những người ngọc vì ta mà khuynh tâm mà nói, bất luận ta biến thành hình dạng ra sao bọn họ đều nhận ra ta (TG: biến thành khô lâu cũng nhận ra sao? Ảng ặc, thật đáng sợ, cái này chỉ nói bên ngoài, chỉ để cười một chút thôi.)

Áo Lệ Na, Phi Âu Á, Hồ Phách công chúa ba người vẻ mặt đầy kinh ngạc và vui mừng đứng bên cạnh bọn ta, sau bọn họ là Lôi Tư, Ô Lan Na Toa và Oánh đang rối bời trong lòng đan xen trăm loại cảm xúc. Mặc dù bọn họ theo Băng Thanh Ảnh và chư nữ nơi đây đều biết Vô Danh chính là "Ma thần vương" Ngô Lai của Ma giới, nhưng hôm nay gặp Vô Danh trước kia trái ôm phải ấp hai mỹ nữ, bọn họ nhất thời không biết thế nào mới được.

Trên chiến trường "Hắc ám bạo phong tuyết" mặc dù vì ta đã xuất hiện nên không tận diệt hết đám quân binh của Lai Nhân Cáp Đặc, nhưng năm vạn bộ binh chỉ còn lại hơn mấy nghìn người (lực phòng ngự của bộ binh rất thấp) còn trọng kỵ binh đã tổn thất hơn nửa, tướng lĩnh cao cấp hầu như toàn bộ chết trận.

Vương tử Ước Lan Đa được Lợi Đa Khắc và Ngôã Nhĩ Tư toàn lực hộ vệ không bị thương tổn nghiêm trọng mấy. Nhưng hãn bị dọa đến vỡ mật, đứng tại chỗ mặt mày tái nhợt nhũn cả người ra. Lợi Đa Khắc và Ngôã Nhĩ Tư thân đầy thương tích nặng nề, may có Lôi Khiết Lạp tức thì dùng "Hồi phục quang" tiến hành trị liệu cho bọn họ.

Những Thiên sứ chiến sĩ Lôi Khiết Lạp dẫn theo đã chết hết bởi tay "Hắc ám long kỵ binh" và "Hắc ám bạo phong tuyết" rơi xuống, gần như chỉ có một mình nàng may mắn hạ xuống được.

Lôi Khiết Lạp vừa thấy Địa ngục hắc long danh tiếng cả tam giới cùng Vô Danh với Thần Ma song dực trên thân, trong lòng tức thì kinh hãi tột cùng. Một năm về trước quân đội Thần tộc đã rất đau đầu, chỉ vì "Ma Thần vương", cái đinh trong mắt còn sống. Trước kia hẳn không có cách nào đành tự bạo, chính mắt thấy hẳn hoá thành vô hình, sao có thể...

Không thể ngờ rằng Vô Danh thật sự chính là "Ma Thần vương", cảm giác của mình đã không sai. Nhưng tại sao hẳn không xuất thủ tiêu diệt mình và toàn bộ quân Lai Nhân Cấp Đặc? Với lực lượng đáng sợ của "Ma thần vương" việc này chỉ cất tay một cái là xong.

Còn nữa, lúc này hẳn còn ngăn trở "Hắc ám bạo phong tuyết" của "Địa ngục thánh nữ", rốt cuộc hẳn làm thế là vì cái gì?

Không cần biết vì cái gì, hôm nay nhanh chóng triệt thoái là tốt nhất. Lôi Khiết Lạp vội hướng về phía Ước Lan Đa vương tử đề nghị. Gã này đã cố nhưng không biết chỗ Ca Ny đã rơi xuống bèn hoảng hốt hạ lệnh triệt thoái.

Do vậy, gần trên dưới bốn vạn quân Lai Nhân Cấp Đặc vội rút lui. Lợi Đa Khắc cùng Ngoã Nhĩ Tư tuy rất quan tâm đến an nguy của Ca Ny, nhưng bọn họ không thể chống lại lệnh của vương tử. Bại quân cũng cần sự lãnh đạo của bọn họ.

Cuộc đại chiến kỳ diệu trên vùng băng nguyên trong lịch sử Thánh Ma đại lục đến đây là kết thúc.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 17: Tụ Tán Lương Y Y

Quân đội của Băng Tuyết vương quốc về đến doanh trại ẩn trong băng cốc, từ đầu đến cuối ta đều bị các mỹ nữ bao vây chặt chẽ, lo sợ ta đột nhiên lại biến mất một lần nữa. Băng Tuyết Nhân cứ nép sát vào lồng ngực ta không chịu đứng lên, chẳng còn dáng vẻ của một vị “Lãnh huyết nữ vương” thường thấy nữa.

Vừa quay về trướng, Băng Tuyết Nhân lệnh cho tất cả tùy tùng lui ra. Bọn Áo Lệ Na, Ô Lan Na Toa, Hồ Phách cũng muốn li khai nhưng đều bị ta kêu ở lại. Ta đang muốn kể tất cả sự tình cho các nàng rõ ràng

Vừa rên nhẹ, Ca Ny vừa mở cặp mắt sáng như ánh sao của nàng, tình hình xung quanh khiến nàng tức thì nhảy dựng lên, giở tư thế cảnh giới chiến đấu ra, nhìn thẳng mỗi người trong trướng.

Khi thấy được nụ cười nhớn nhợ của ta, thì nàng lộ ra thần sắc vừa kinh vừa hỉ, nói : ”Vô Danh, đây là nơi nào? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Tuy nàng không nhận ra hết mọi người trong nhóm mỹ nữ đỉnh cao nhan sắc tuyệt thế mỗi người một vẻ, nhưng Áo Lệ Na, Phi Âu Á hai vị công chúa và thân phận "Lãnh huyết nữ nhân" Băng Tuyết Nhân, người đã cùng nàng giao chiến gần một năm nay, là nàng biết rõ. Ngoài ra còn có hắc y mỹ nữ bí ẩn đã xuất ra bạo phong tuyết ma pháp đáng sợ ở đây, tất cả việc này đề tỉnh Ca Ny rằng nàng đã rơi vào tay địch nhân.

Trong tình hình này, vừa trông thấy Vô Danh nàng tự nhiên như vừa trông thấy người thân trong nhà, trong lòng lập tức ổn định không ít.

Ta đột nhiên vỗ vào vai của Ca Ny, cười nói : "Không phải khẩn trương, Ca Ny, thư thả ngồi xuống đi. Mọi người ở đây đều không có ác ý. Ta sẽ kể lại toàn bộ sự tình cho nàng nghe."

Ca Ny lập tức nhìn ta với ánh mắt kinh dị. Hiển nhiên nàng cảm thấy kinh ngạc đối với ngôn ngữ và hành động khác với bình thường của ta. Thân thể nàng đột nhiên run rẩy rồi nói: "Không, người không phải Vô Danh. Người là Ngô Lai, nhưng người rõ ràng là Vô Danh..."

Ta đối với linh giác mẫn tuệ của nàng thực sự tán thưởng, có thể chỉ trong nháy mắt lại phát giác ra sự bất đồng của ta và Vô Danh, cảm ứng được linh hồn nội tại của chúng ta.

Ta nói: "Ta là Ngô Lai. Nhưng cũng là Vô Danh. Nàng trước hết hãy ngồi xuống rồi nghe ta kể lại tử tử.""

Ca Ny liếc nhìn quan sát các mỹ nữ trong trướng, rồi ngồi trên một chiếc ghế, gương đôi mắt đẹp thâm trầm như thu thủy nhìn ta, những nữ hài tử còn lại cũng đều làm như thế.

Ta đồng thời nhận ra rằng trong thập đại mỹ nữ của Thần Ma đại lục thì ta đã được đến chín người để mắt đến.

Cả chín người bọn họ có thể tụ tập lại trong doanh trướng mạc, bản thân chuyện đó đã đúng là một kì tích.

Ta thông thả bước vài bước trong trướng, nói: "Trong Thần Ma đại chiến một năm trước, vũ kĩ của ta chưa tinh nên bị Thiên sứ bức vào trong tuyệt cảnh. Trong hoàn cảnh trăm ngàn bất lực, ta đành phải chọn lựa cách tự bạo."

Ta liếc nhìn Băng Thanh Ảnh, Băng Tuyết Nhân, Lị Vi Nhã tam nữ một cái vẻ thâm tình, rồi tiếp tục nói: "Nhưng ta không thể bỏ lại những người ta yêu được. Ta không cam tâm chết như vậy, cho nên trong khoảnh khắc năng lượng bùng nổ ta dùng hết toàn bộ ma lực còn lại sử ra ‘Không gian chuyển di’, để quay lại Thánh Ma đại lục. Thân thể ta mặc dù còn nguyên vẹn, nhưng linh hồn thì tổn hại rất nặng bởi vụ nổ đó. Ta đành phải tiến vào ẩn nấp trong không gian tâm linh ngủ một giấc dài, đồng thời sáng tạo ra một linh hồn ảo để tạm thời tiếp quản thân thể ta. Đó chính là Vô Danh."

Ta nhìn Ô Lan Na Toa, Oánh nhị nữ đầy ngụ ý rồi nói: "Sau khi ‘Mân Côi binh đoàn’ thu nhận Vô Danh cũng như là thu nhận ta. Ta đi theo bọn họ thành một gã dong binh, những việc đã trải qua trong binh đoàn đại khái Ô Lan Na Toa đoàn trưởng có lẽ đã kể các nàng nghe rồi. Nửa năm trước khi cứu Phi Âu Á công chúa, trong lúc Vô Danh thân hãm nguy nan ta từng tỉnh dậy một lần, nhưng chỉ được một chút thì lại tiếp tục ngủ vùi lần nữa, cho tới bây giờ."

Chúng nữ bây giờ đã hoàn toàn hiểu rõ nguyên nhân sự tình. Lị Vi Nhã vui mừng nói: "Lại, chàng giờ đây rất cực thức tỉnh rồi, chàng có biết thiệp cùng các tỷ muội tìm kiếm chàng khắp nơi chịu nhiều cực khổ thế nào không? Cũng may hết thảy cuối cùng đều là sau cơn mưa trời lại tạnh rồi."

Ta cười khổ nói: "Sự tình không có đơn giản vậy, hiện nay ta chỉ mới thức tỉnh, vẫn chưa cùng Vô Danh dung hợp thành một. Lúc này trong thân thể ta hầu như tồn tại đến hai linh hồn."

Băng Thanh Ảnh vội nói: "Vô Danh đã do chàng sáng tạo ra, vậy thì chàng theo đó có thể làm cho biến mất mới đúng a."

Ta lắc đầu nói: "Trong một năm nay Vô Danh đã dần phát triển thành một cá thể độc lập. Lực lượng ma pháp trong cơ thể ta do ta làm chủ, mà chân khí vũ kỹ thì lại thuộc về hắn. Nếu ta khiến Vô Danh biến mất thì vũ học tu vi một năm này hoàn toàn uổng phí, việc này quá thật rất đáng tiếc."

Tuy nhiên các nàng yên tâm, ta cùng Vô Danh chính là một, rất nhanh thôi sẽ có thể dung hợp thành một.”

Ta đột nhiên chạy đến trước mặt Ô Lan Na Toa nói: “Ta thích thì Vô Danh cũng thích, nên Vô Danh yêu thì ta cũng yêu.”

Thân thể mềm mại của Ô Lan Na Toa run nhẹ, trên mặt tức thì hiện ra vẻ ửng hồng làm say đắm lòng người. Nàng thật ra đã yêu Vô Danh sâu đậm, cũng đã từng thổ lộ lòng mình với Vô Danh. Giờ đây Vô Danh lại thành Ngô Lai, trong lòng nàng đang có chút đau khổ, nhưng không ngờ Ngô Lai lại nói với nàng những lời như vậy. Điều đó không có nghĩa là...

Nàng lập tức xấu hổ không còn dám ham muốn nữa. Dưới cái nhìn chăm chú của chúng nữ, cái đầu xinh đẹp cúi xuống.

Ta cũng đến trước mặt Ca Ny nói: "Mới vừa rồi con gốc nhà muội không ngờ dám dùng 'Hy sinh', không muốn sống nữa à? Nếu ta không kịp cùng nàng lập kế ước cộng sinh chuyển sinh mệnh lực cho nàng, thì nàng đã phải chết rồi. Nàng không sợ Vô Danh thương tâm ư"

Ca Ny đúng là đang nghi hoặc bản thân sau khi sử dụng “Hy sinh” tại sao lại không có gì bất thường cả. Sau khi nghe ta nói, đôi mắt xinh đẹp không khỏi vội ngược lên nhìn ta, nói không thành lời: "Chàng... chàng..."

Ta cười nói: "Nàng có thể tạm thời ở lại đây, cũng có thể quay lại Lai Nhân Cấp Đặc, bọn Tuyết Nhân sẽ không làm khó dễ nàng đâu."

Ta lại nhìn Băng Thanh Ảnh hỏi: "Ảnh nhi, sau khi ta li khai tình hình Ma giới thế nào? Nàng sao lại có lực lượng hắc ám cường đại như thế, có tin tức gì của lão hồ ly Lộ Tây Pháp đó không? Còn nữa, Vũ Y, tiểu Dạ, tiểu Nông bọn họ đều khỏe không?"

Băng Thanh Ảnh thở dài, nhẹ giọng kể lại sự tình phát sinh sau khi ta tự bạo biến mất đến khi xuất hiện lại, biến hóa của Đọa lạc thiên sứ Vũ Y, Á

Dạ bất chấp tất cả sử xuất “Thiên ma giải thể đại pháp”, Hạ Nông dùng “Thánh đấu khí” cùng khế ước của mình với Lộ Tây Pháp. Ta nghe xong không khỏi vô cùng kích động. Thâm tình như biến thể này bảo ta từ nay về sau làm sao mà báo đáp được a.

Cặp mĩ mục chột tối lại, Bằng Thanh Ảnh tiếp tục nói: "Á Dạ tử tử đã dùng 'Thiên ma giải thể đại pháp' kích phát toàn bộ tiềm lực, nguyên khí đại thương, đang trong giấc ngủ sâu chưa có dấu hiệu tỉnh lại. Thiếp cùng Vũ Y, Hạ Nông hai vị tử tử đã chỉ huy 'Hắc ám long kỵ binh' cùng quân tiên phong của Ma giới giao chiến với Thần tộc quân đội, vì chàng phục thù. Lúc nửa năm trước, Hạ Nông tử tử và Lạp Cáp Nhĩ Đặc dẫn Long kỵ binh lục chiến đội ngăn chặn và tiến đánh một đạo Thiên sứ bộ đội, kết quả bị trúng mai phục. Long kỵ binh chết trận một số, Hạ Nông tử tử và Lạp Cáp Nhĩ Đặc thì đã mất tích."

Cái gì? Không, điều này...điều này không phải sự thật ...

Ta nhất thời ngây dại. Hạ Nông trong lòng đối với ta luôn tình thâm tựa biển, Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng với ta tình như thủ túc, làm sao có thể..., không, ta không tin, ta không tiiiiiiin...

Bi ai tràn ngập vô hạn trong tâm trí của ta, trong đầu ta trống rỗng. Một thanh âm từ trong tâm linh của ta truyền ra: “Ngô Lai, bình tĩnh đi. Người phải tin vào người yêu cùng huynh đệ của người, tin rằng bọn họ nhất định còn sống, chúng ta không phải cũng hồi sinh từ cửa tử sao?”

Âm thanh phát ra từ trong không gian tâm linh ta là của Vô Danh. Giờ đây hai người bọn ta đang trải qua giai đoạn “cộng sinh”. Kí ức, tình cảm của chúng ta đều kết nối với nhau làm một, khác biệt chỉ là linh hồn chưa dung hợp thôi.

Vô Danh nói cũng đúng, bởi vì ta có thể tự bạo rồi từ trong hoàn cảnh chết chắc sống lại được, thì Hạ Nông và Lạp Cáp Nhĩ Đặc tại sao lại không

thể ? Huống hồ bọn họ chỉ là mất tích, nhất định còn đang kiên cường mà sống ở nơi nào đó. Chúng ta chắc chắn sẽ có một ngày trùng phùng.

Ta chợt khóc rống lên một hồi, đem bi thương cùng nỗi nhớ nhung trong lòng phát xuất ra ngoài hết, nói: "Ta tin tiểu Nông và Lạp Cáp Nhĩ Đặc bọn họ nhất định còn sống, ta tin chắc điểm này. Tốt, ta đã ra lâu rồi, giờ nên để gã gia hỏa Vô Danh này ra chào hỏi các vị mỹ nữ thôi."

Ý thức của ta lui về tâm linh không gian đến chỗ "hắn" đang bồng bềnh bên trong. Vô Danh nói: "Hảo tiểu tử, đáng lẽ người phải ra ngoài sớm hơn, nhưng không được làm cho ta mất mặt đấy."

Lúc này kí ức của chúng ta cùng tình cảm đã hợp làm một, hắn và ta kì thật bình thường không có khác biệt gì lớn cả .

Vô Danh có thể nhận ra tâm tình của Ngô Lai, biết hắn muốn ở lại một mình trong không gian tâm linh để xóa bỏ bi thương trong lòng. Vô Danh ta đã tiếp thụ kí ức của hắn, tự nhiên rõ ràng tâm ý hắn.

Cũng tốt, ta lại được ra ngoài.

Trong trường chín nữ nhân đều cảm giác thấy Ngô Lai đã biến đi. Cái thay đổi không phải là ngoại hình mà là khí chất của hắn, cái loại khí chất đặc thù của Ngô Lai không còn thấy nữa, thay vào đó là một loại khí độ thâm trầm, uy nghiêm và đầy chính nghĩa của một phong thái kiếm sĩ.

Ta đã từ Ngô Lai biến thành Vô Danh.

Ta hướng tới các mỹ nữ trong trường hành lễ kiếm sĩ, nói: "Các vị tiểu tử, tại hạ Vô Danh."

Trong trường các mỹ nữ nhất thời còn chưa thích ứng được với sự biến hóa của ta như thế, tất cả đều không khỏi đứng yên, chỉ bối rối ngây dại nhìn ta.

Ta cười tiêu sái, nói: "Sự tình của Hạ Nông tiêu tử và Lạp Cáp Nhĩ Đặc làm cho Ngô Lai bị đả kích thật sự rất lớn. Bất quá tên gia hỏa này giấu không muốn thương tâm mà thất thố trước mặt các tử tử, do đó đã lách vào không gian tâm linh than thở đau xót một mình rồi. Chư vị, mọi chuyện đại khái là các tử trước kia đã gặp qua Vô Danh ta, còn sau này, Vô Danh và Ngô Lai chân chính chỉ là một người."

Băng Thanh Ảnh lan tâm tuệ chất sau khi thấu hiểu ý tứ trong lời nói của ta, vội nói: "Lai...Vô Danh, chàng nói thế có thể là phải rồi xa chúng ta?"

Băng Thanh Ảnh, Ô Lan Na Toa, Hồ Phách tất cả không khỏi vội nhìn ta.

Ta gật đầu rồi nói: "Đúng vậy. Ta vẫn dĩ định đến 'Long cốc' một chuyến để tu luyện kiếm thuật của ta đến tối hậu, giờ đây "hắn" đã thức tỉnh, không chỉ có thể có ích với kiếm thuật của mà còn có thể làm cho chúng ta dung hợp triệt để. Cho nên, ta cần phải ra đi."

Băng Thanh Ảnh hiểu ta tâm ý đã quyết, thở dài thườn thượt nói: "Vô Danh, chàng nhất định phải đi sớm về sớm, chàng và Lai đều phải bảo trọng, không được quên còn có nhiều nữ tử si tâm ở đây đợi chàng trở về."

Ta đã sớm nhờ kí ức của Ngô Lai biết được các vị tuyệt sắc mỹ nữ cao nhã thánh khiết này cùng với hắn có tình cảm sâu đậm khắc cốt ghi tâm. Ta không nói gì thêm bèn gật đầu với bọn họ, sau đó đi đến trước hai người Ô Lan Na Toa và Ca Ny nói: "Đoàn trưởng, nguyên soái, các người phải bảo trọng a."

"Chiến địa môn cô" Ô Lan Na Toa cùng "Kỵ sĩ chi hoa" Ca Ny nhị nữ về mặt cùng lúc ửng đỏ, tim đập liên hồi kỳ trận nhìn ta rồi lí nhí đáp ứng.

Ta cười vang nhìn các mỹ nữ rồi hành lễ, vén màn che của trưởng bước ra ngoài, chỉ thấy một nam tử cao lớn thân mang hắc sắc khôi giáp lưng đeo

một thanh kiếm lớn đứng canh ngoài trường, chính là Lô Nhân Công Quốc vạn kỵ trưởng “Hắc y tử thần” Lô Tư.

Ta vui mừng tiến đến chào : "Lô Tư tiền bối, đã lâu không gặp rồi."

Lô Tư hơi do dự, có chút nghi hoặc hỏi : "Người là Vô Danh?"

Ta liền rút Á Dạ kiếm ra đột nhiên dùng “Ma đấu khí” chú nhập vào trong, la lên : "Tiền bối nhìn đây, ‘Anh hùng vô hối’."

Á Dạ kiếm không biến hóa gì chém ngang hư không, khí thể thâm liệt cùng kiếm khí kinh thiên tức thì hú lên truyền khắp không gian. Mặt đất đóng băng cứng rắn dưới chân ta bị kiếm khí quật lên một mảng lớn thành một hố sâu.

Tiếng hú dừng lại, ta chĩa kiếm cười nhẹ nói : "Tiền bối, mời chỉ giáo, đừng để ‘Chiến quyết’ của người mất mặt."

Lô Tư thở dài: "Không ngờ chưa đến nửa năm không gặp, uy lực ‘Chiến quyết’ của người đã vượt ta rồi. Ta sớm phát hiện thấy tiểu tử người không phải tầm thường, nhưng không ngờ người chính là ‘Ma Thần vương’ của Ma giới. Sau này người phải chân tâm đối đãi với Toa Toa a. Vì người mà nửa năm qua nàng suốt ngày đêm lo lắng cho người, toàn bộ trái tim đã gửi gắm hết trên người người đó."

Ta bước tới trước ôm lấy thân hình khô ngô của Lô Tư vỗ vai cái, nói: "Ta sẽ làm, bất luận ta là Vô Danh hay Ngô Lai, ta đều sẽ dùng sinh mệnh của ta bảo vệ nàng, đây là lời thề của ta."

Ta lại ôm chặt Lô Tư một cái, rồi bước nhanh đi ra ngoài bằng cốc.

Ta lúc đó không hề biết rằng mình sẽ phải nhanh chóng thực hiện lời thề này.

Màn che trướng mở ra , bọn Băng Thanh Ảnh nhìn theo thân ảnh Vô Danh dần dần biến mất không khỏi ứa nước mắt khóc không thành tiếng. Cả ba vị công chúa và Oánh đứng bên cạnh cũng bị lây theo.

Hết chương 17

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 18: Khô Lâu Siêu Cấp

“Long cốc” nằm tại cực nam của Thánh Ma đại lục, từ Băng Tuyết vương quốc tới đó không hề gần chút nào, may mắn là "hắn" đã tỉnh lại. Hắn triệu gọi ra Tra Tra điều Hoả phượng hoàng cực kỳ mỹ lệ, mang ta bay đến “Long cốc”.

Ngồi trên lưng Hoả phượng hoàng, không có việc gì làm, ta dùng tâm linh nói chuyện phiếm với Ngô Lai.

Đến khi chúng ta nói về việc tự bạo một năm trước đây, Ngô Lai cảm hận nói: “Sau khi chúng ta hợp thể, ta nhất định sẽ dạy cho bọn Thiên sứ hôi thối đó một bài học.”

Trong lòng ta đột nhiên nhớ đến một vấn đề, hỏi: “Trong cuộc chiến tranh ở băng nguyên, bên Lai Nhân Cấp Đặc có Thiên sứ tham gia. Ta nghĩ bọn họ đã biết người vẫn còn sống, có lẽ sẽ phái người đuổi theo giết chúng ta. Hiện tại, chúng ta chỉ có thể một người xuất hiện. Nếu họ cử vài tên “Diệu thiên sứ” phá ma kiếm thì chúng ta phải làm sao? Đến lúc đó, sợ rằng người không có đất dụng võ, còn ta hiện tại đương nhiên không phải là đối thủ của “Diệu thiên sứ”.

Trong tâm linh ta, Ngô Lai trầm mặc một lát rồi trả lời: “Vô Danh, người chuyển thân thể cho ta điều khiển, ta nghĩ có lẽ ta sẽ có cách”.

Vô Danh chìm vào trong không gian tâm linh, do đó, bây giờ ta là Ngô Lai. (TG: Các huynh đệ, hai cái thẳng "Ta" có phải là rất lộn xộn không? Chẳng có cách nào cả, ai bảo lúc viết truyện ta lại xưng hô ở ngôi thứ nhất tức xưng là "ta" chứ, xin cứ để vậy thêm một lúc nhé.)

Ta ra lệnh cho Tra Tra điều hạ cánh xuống một ngọn núi, sau đó ta dùng ý thức tra xét xung quanh.

Rất nhanh chóng, ta phát hiện ra mục tiêu, dùng "Không gian chuyển di" xuất hiện ở đó. Đây là một nghĩa trang lộn xộn, thô kệch và xấu xí, có lẽ là nơi mai táng của sơn dân quanh đó.

Ta lập tức cẩn thận nhớ lại ma pháp hắc ám mà Á Dạ đã dạy, ngưng tụ lực lượng hắc ám trên thân, chỉ vào nghĩa trang vịnh xưởng chú văn: "Khô lâu a, nghe ta triệu gọi, tỉnh dậy từ cõi chết."

Ngay sau khi hoàn tất chú văn, nghĩa trang ngay lập tức chuyển động. Chỉ thấy vài chục bộ hài cốt bò dậy từ dưới mộ, xếp thành hàng ngũ chỉnh tề xuất hiện trước mặt ta.

Cái ta vừa sử dụng chính là một nhánh của hắc ám ma pháp là Vong linh ma pháp, "Khô lâu triệu hoán thuật".

Sự thật thì các loại hắc ám ma pháp có uy lực tương đương nhau. Vong linh ma pháp do nhân loại sáng tạo ra nhưng lại không biết sự lợi hại của nó (hắc ám ma pháp thuần túy thì con người không thể sử dụng được), Vong linh ma pháp chính là tập trung hắc ám lực lượng, Vong linh ma pháp mạnh nhất cũng chỉ tương đương trung cấp hắc ám ma pháp (đối với nhân loại mà nói thì Vong linh ma pháp đương nhiên cực kỳ khủng bố), nhưng "Khô lâu triệu hoán thuật" chỉ là Vong linh ma pháp căn bản, triệu gọi ra Khô lâu chiến sĩ, khả năng tấn công và khả năng phòng ngự đều yếu, chỉ dùng số lượng để thủ thắng.

Trong vài chục bộ khô lâu, ta chọn ra bảy bộ, còn lại biến chúng thành giáp xương, khiên xương, kiếm xương rồi trang bị cho bảy khô lâu, làm thành bảy bộ khô lâu có vũ trang.

Bước cuối cùng là quan trọng nhất. Ta gọi một bộ khô lâu tiến lại gần, bắt đầu ngưng tụ Hoả nguyên tố, đem Hoả nguyên tố cực kỳ cường đại khi phát xuất ra Hoả hệ chung cực ma pháp “Hoả diễm thần chi nộ”, từng chút từng chút một cẩn thận chuyển vào trong bộ khô lâu.

Cái này chính là ta học từ nguyên lý của phép thuật “Hắc ám bạo phong tuyết” của Băng Thanh Ảnh, nếu nàng có thể kết hợp lực lượng hắc ám và Thuỷ nguyên tố để phát ra uy lực mạnh như vậy, tại sao ta lại không thể?

Những khô lâu binh này chính là vật phẩm để ta thí nghiệm kết hợp ma pháp.

Một lượng Hoả nguyên tố cực kỳ lớn đã được ta dùng toàn lực từng bước từng bước khống chế nhập vào trong xương cốt của khô lâu binh, phần ngoài của xương cốt được ta sử dụng hắc ám lực lượng cải tạo, cho phép lưu giữ một lượng Hoả nguyên tố lớn như vậy mà không bị thất thoát.

Sau một khoảng thời gian đủ dài, Hoả nguyên tố cuối cùng đã hoàn toàn chuyển hết vào trong xương cốt của khô lâu binh. Khô lâu binh vốn là màu trắng chuyển thành màu đỏ như lửa, xung quanh sức nóng phát ra kinh người.

Hoàn thành.

Ta thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Một lượng lớn Hoả nguyên tố được chuyển vào trong xương cốt khô lâu binh, sự việc thần kỳ này có lẽ chỉ có ta mới làm được (Chư thần chi vương và Lộ Tây Pháp hoặc có người khác cũng có năng lực này, nhưng họ tuyệt đối không làm cái công việc buồn chán vô tích sự này).

Khô lâu binh bình thường dùng số lượng là chính, thành hàng vạn khô lâu binh đầy trời rợp đất cùng quần công. Ta lại sử dụng chất lượng để thủ thắng, triệt để biến đổi bản chất của khô lâu binh.

Hy vọng là sức lực ta bỏ ra không uổng phí.

Dưới sự chỉ huy của ta, Hoả khô lâu binh đi vào rừng, xuất ra một kiếm. Trong chớp mắt, một luồng hồng quang nóng rực loé lên cường bạo, một loạt cây cổ thụ bị chém đổ, biến thành than trong nháy mắt.

Quá tốt, uy lực so với dự kiến của ta còn cao hơn nhiều, có thể nói lực công kích này chỉ sợ là gần bằng Tra Tra điều.

Tinh thần ta cực kỳ phấn chấn, bắt đầu tụ tập Phong nguyên tố, cải tạo khô lâu binh tiếp theo.

Mất hai ngày, ta đưa bảy loại ma lực hắc ám Địa, Thuỷ, Phong, Hoả, Lôi, Quang minh, Hắc ám phân biệt nhập vào và cải tạo bảy khô lâu binh, một tiểu đội siêu cấp khô lâu binh đã được sinh ra như thế đó.

Sự thật thì bọn chúng cũng không chỉ là khô lâu binh, mà chỉ có ngoại hình là khô lâu, còn bên trong là ma pháp năng lượng, cũng gần giống như cơ thể của Vũ Y chỉ thuần là quang minh năng lượng, nhưng tất nhiên là mức độ kém hơn nhiều, không hề có ý thức.

Sau khi thử nghiệm, ta phát hiện ra rằng bảy bộ khô lâu binh có bảy loại kỹ năng đặc thù. Bộ khô lâu màu đỏ là Hoả khô lâu, có sức tàn phá rất mạnh; khô lâu màu vàng là Địa khô lâu, có cơ thể rất cứng rắn, sức tấn công rất mạnh; khô lâu màu xanh lam là Thuỷ khô lâu, có khả năng kháng ma pháp rất cao; khô lâu màu xanh lá cây là Phong khô lâu, có tốc độ rất cao, có thể so sánh với Lạp Cáp Nhĩ Đặc; màu tím Lôi khô lâu khi tấn công có thể phát ra điện siêu cao áp, nhưng hai bộ khô lâu màu trắng tinh oanh là Quang minh khô lâu và màu đen như mực là Hắc ám khô lâu mới kỳ lạ. Một loại thì khi bị công kích có khả năng phát ra kết giới phòng ngự, có khả

năng tự hồi phục, loại kia lại có khả năng hấp thu công lực đối thủ làm lực lượng của mình, gia tăng sức mạnh tấn công của chính mình.

Có tiểu đội siêu cấp khô lâu binh do ta điều khiển, xem ra bọn gia hoả trên Thiên giới chắc chỉ có nghèo mà thôi.

Trong hai ngày ta liên tục phát xuất ma lực cực lớn như thế, cho dù có nguồn ma lực vô hạn như ta cũng cảm thấy không chịu đựng được, huống hồ ta lại chưa hoàn toàn hồi phục, quả thực là mệt chết ta mất.

Ta cũng dùng ma lực tạo ra một không gian thứ nguyên khác, bỏ bảy bộ siêu cấp khô lâu binh vào trong, đồng thời mang một lượng ma lực nhập vào Hắc thủy tinh mà Lợi Đa Khắc đã đưa cho ta (nói chính xác thì cái này ta đưa cho Vô Danh), để sau này Vô Danh có thể sử dụng quả cầu ma lực này mở không gian thứ nguyên, triệu xuất siêu cấp khô lâu binh.

Nếu dùng triệu hoán ma pháp để triệu hoán bọn triệu hoán thú như Dao Tử phải cần một lượng lớn ma lực, nhưng triệu gọi bảy siêu cấp khô lâu binh này thì chỉ cần lượng ma lực được lưu giữ trong Hắc thủy tinh là đủ.

Điều này thực sự vĩ đại trước đây chưa hề có tiền lệ, ta quả nhiên là thiên tài cực kỳ vĩ đại, ha ha ha...

Sau khi hoàn thành mọi thứ, ta quay trở về trong tâm linh không gian nghỉ ngơi, chuyển giao thân xác cho Vô Danh điều khiển.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 19: Mân Côi Chi Kiếp

Đợi đến khi quân đội Lai Nhân Cấp Đặc rút lui khỏi biên giới Băng Tuyết vương quốc, Lôi Khiết Lạp lập tức cáo từ, đi đến Ma giới. Việc “Ma thần vương” sống lại khẳng định không tầm thường, nàng cần phải báo cáo cho Lâm Toa công chúa càng sớm càng tốt.

Quang minh chiến thiên sứ bộ đội toàn quân bị tiêu diệt, đối với Thần tộc mà nói thì đó là một đả kích to lớn. Mất đi chủ lực tập kích tinh nhuệ, không có đội quân nào có thể đối chọi với “Hắc ám long kỵ binh”. Đại quân của Ma tộc đang tiến sát biên giới, chuẩn bị một cuộc chiến khác. Quân đội thần tộc viễn chinh đang lâm vào tình cảnh khó khăn.

Lôi Khiết Lạp bay đến nơi trú quân của Thiên giới, tiến vào sảnh đường của thứ nguyên thần điện, bái kiến Lâm Toa công chúa và bốn vị “Sĩ thiên sứ”.

Trong sảnh đang thảo luận trên sơ đồ chiến trận.

Thấy Lôi Khiết Lạp tiến vào, Lâm Toa công chúa cười hỏi: “Sao người quay lại sớm vậy? Quân đội Lai Nhân Cấp Đặc thắng lợi rồi chứ?”

Lôi Khiết Lạp hướng tới nàng và bốn vị “Sĩ thiên sứ” hành lễ, thở dài: “Thắng lợi của chúng ta vốn đã được định sẵn, nhưng “Địa ngục thánh nữ” đột nhiên xuất hiện, sử dụng hắc ám hệ ma pháp làm cho quân đội Lai Nhân Cấp Đặc tổn thất nghiêm trọng, gần như bị tiêu diệt toàn bộ”

Sí thiên sứ Mễ Già Lặc nhúu mày nói: “Địa ngục thánh nữ”? Không thể ngờ nàng lại đến Thánh Ma đại lục, chúng ta đã sơ suất rồi. Ài, chúng ta phải khó khăn lắm mới tiêu diệt được “Ma Thần vương” đại cường địch, không ngờ lại làm xuất hiện ba cường địch là “Hắc ám thiên sứ”, “Tuyệt đại đấu thần”, “Địa ngục thánh nữ”, Vũ Y thay đổi làm chúng ta rất đau lòng...”

Lôi Khiết Lạp vội nói: “Ta vội vàng quay về đây vì việc này. Công chúa, tứ vị đại nhân, “Ma Thần vương” của Ma giới chưa chết, đã xuất hiện trở lại. Mặc dù ta không biết tại sao, nhưng khi hắn xuất hiện để ngăn ma pháp của 'Địa ngục thánh nữ', ta xác định chắc chắn rằng đó chính là 'Ma Thần vương'.”

Lâm Toa công chúa và nhóm “Sí thiên sứ” đại kinh thất sắc. “Ma Thần vương” Ngô Lai đã mang lại cho họ những ký ức kinh hoàng không thể nào quên, không thể ngờ rằng đại cường địch này chưa chết, vấn đề này sẽ rất phiền phức.

Quang nhan thiên sứ Lạp Phi Nhĩ bị nếm mùi đau khổ của Ngô Lai nhiều nhất. Mái tóc vàng của hắn bị “Hoả diễm thần chi nộ” của Ngô Lai đốt xém tí nữa thì trọc lông lốc, mãi đến giờ mới mọc được đến tai, do đó hắn hận Ngô Lai thấu xương, ngay lập tức nghiêng răng nói: “Tình hình đã đến nước này, ta sẽ đến Thánh Ma đại lục giết hắn, tiểu trừ hậu hoạ.”

Lôi Khiết Lạp nói: “Lạp Phi Nhĩ đại nhân nói rất đúng. Ngày đó ‘Ma Thần vương’ với thân phận kiếm sĩ Vô Danh trà trộn vào trong quân Lai Nhân Cấp Đặc, ta cảm thấy rằng hắn có tu vi võ thuật không tệ, không còn là một ma pháp sư thuần túy như một năm trước. Hiện tại tu vi võ thuật của hắn không phải đối thủ của ta, nhưng tốc độ tiến bộ thì quá kinh nhân. Do đó chúng ta cần phải tiêu diệt hắn càng sớm càng tốt, nếu để hắn vũ kĩ đại thành trở nên ma vũ song tu, chúng ta muốn đối phó với hắn e rằng không có cơ hội.”

Lâm Toa công chúa nói: “Nếu đã vậy, chúng ta tiến hành càng sớm càng tốt. Lần này nhất định không để ‘Ma Thần vương’ chạy trốn lần nữa.”

Sau khi Băng nguyên đại chiến kết thúc, Phi Âu Á, Áo Lệ Na hai vị công chúa ra lệnh cho bộ hạ tướng lĩnh dẫn quân đội quay về quốc gia, còn mình thì ở lại Băng Tuyết vương quốc chờ Ngô Lai quay lại.

Mặc dù Ngô Lai chưa hề nói gì với họ, nhưng bản thân họ lại không thể tự khống chế mình. Thời gian họ đi cùng với Ngô Lai không dài, nhưng hai trái tim đã bất tri bất giác gửi gắm trên người hắn. Trong một năm Ngô Lai mất tích, sinh tử không rõ, bọn họ như mất đi sinh khí chỉ biết tác chiến trên sa trường, mất đi niềm vui và nụ cười thường ngày.

Hiện nay, Ngô Lai xuất hiện trở lại, ngay lập tức bọn họ như được sống lại, không thể tách rời hắn nữa.

Tâm ý của hai vị công chúa, Băng Thanh Ảnh và chư nữ biết rất rõ, không cần thiết phải nói ra.

Ca Ny cũng không quay lại Lai Nhân Cáp Đặc, chỉ viết thư thông báo cho cha rằng mình vẫn bình an. Ô Lan Na Toa và Oánh hai nàng cũng ở lại.

Sau khi Băng Thanh Ảnh giúp Băng Tuyết Nhân ổn định tình hình của Băng Tuyết vương quốc thì quay trở lại Ma giới. Nàng cần phải mang những tin tức xác thực về sự tồn tại của Ngô Lai để thông báo cho Vũ Y.

Trừ quân đội bảo vệ biên giới, quân đội của Băng Tuyết vương quốc tự động quay về căn cứ, nhóm người của Băng Tuyết Nhân bắt đầu quay trở về “Hàn thành”.

Bầu trời đêm ở Băng Tuyết vương quốc quả thực rất đẹp. Ánh trăng bạc soi chiếu xuống vùng băng tuyết trắng tinh, lung linh lấp lánh. Thêm vào đó là bầu trời đêm và những ngọn núi băng như những thanh bảo kiếm, cảnh sắc đẹp để mê người.

Chỉ còn vài ngày nữa là tới Hàn thành, sau khi ăn tối, Ô Lan Na Toa ra khỏi doanh trại đi dạo một mình dưới ánh trăng. Ánh trăng mỹ lệ thanh khiết chiếu lên thân thể hoàn mỹ của nàng, nhìn nàng bước trên vùng băng tuyết như Nguyệt quang thần nữ.

Trong những ngày này, tâm lý của nàng cực kỳ bất an. Người nàng yêu là Vô Danh, hiện tại thì Vô Danh không còn là một dong binh vô dụng có chút ngốc nghếch nữa mà là “Ma Thần vương” uy chấn tam giới, bên cạnh có nhiều mỹ nữ tuyệt sắc, thân phận cao quý một lòng vì hắn khiến nàng không biết hiện tại mình phải làm gì.

Mặc dù Ngô Lai đối với nàng rất tốt nhưng chưa hề nói gì rõ ràng. Tương lai đầy biến đổi, nàng không kiểm chế được cứ lo lắng cho tương lai của chính mình.

Nàng là “Chiến địa mên cô” nữ trung hào kiệt, trên chiến trường là một đại kỳ nữ, nhưng đối với hạnh phúc và tình yêu đầu này, nàng cũng như một nữ tử bình thường, dao động giữa được và mất.

Đang chìm đắm trong thế giới của chính mình, Ô Lan Na Toa không phát hiện ra rằng bầu trời trên đầu mình xuất hiện ba bóng người, ba thiên sứ tuyệt đẹp.

Bọn họ chính là Lôi Khiết Lạp, “Quang nhan thiên sứ” Lạp Phi Nhĩ và “Cáo tử thiên sứ” Gia Bách Liệt.

Họ phải trừ khử Ngô Lai trước khi hắn đại thành vũ kĩ. Họ xuống trần đến Thánh Ma đại lục tìm Băng Tuyết Nhân đầu tiên.

Ba vị thiên sứ đáp xuống đằng sau Ô Lan Na Toa, tiếng bước chân đạp trên băng nguyên làm cuối cùng cũng làm kinh động đến Ô Lan Na Toa. Nàng quay đầu nhìn lại thấy ba vị thiên sứ với những đôi cánh trắng đang đứng sau lưng mình thì rất ngạc nhiên, vội vàng rút Mặc Cương kiếm ra.

Hình thù của Mặc Cường kiếm làm Lạp Phi Nhi nhớ lại cảnh Ngô Lai sử dụng chung cực thần binh “Á Dạ” xuất ra ma pháp làm hấn phải chịu khổ, ngay lập tức trong lòng nổi giận, thân ảnh chớp động lao vào Ô Lan Na Toa.

Ô Lan Na Toa hét lên một tiếng, xuất ra một loạt kiếm ảnh nhằm vào Lạp Phi Nhi. Ngay lập tức kiếm phong rít lên, kiếm thuật của nàng tinh diệu tuyệt luân.

Nhưng mặc dù kiếm thuật của Ô Lan Na Toa lợi hại đến đâu thì cũng không thể nào kham nổi một chiêu của “Sĩ thiên sử” Lạp Phi Nhi. Hấn lạnh lùng vung tay giữ lấy Mặc Cường kiếm, chỉ dùng chút lực đã chấn Mặc Cường kiếm bằng thép tinh cương cực kỳ cứng rắn thành mảnh vụn.

Ô Lan Na Toa biến sắc, không kịp phản ứng, bị tay trái Lạp Phi Nhi đặt lên vầng trán trắng ngần, ngay lập tức trong đầu trở nên trống rỗng, hai mắt bình thường hàm chứa đầy linh khí trở nên vô thần, hai tay vô lực hạ xuống.

Lạp Phi Nhi đưa lực lượng của mình nhập vào não của Ô Lan Na Toa, trực tiếp thu thập thông tin. Mọi thông tin của Ô Lan Na Toa về Ngô Lai, kể cả toàn bộ tâm tư tình cảm của nàng đều bị Lạp Phi Nhi đọc hết.

Sau một khoảng thời gian, Lạp Phi Nhi buông tay ra, Ô Lan Na Toa lập tức ngã xuống, đôi mắt vô hồn nhìn lên bầu trời đầy sao.

Lôi Khiết Lạp hỏi: “Lạp Phi Nhi đại nhân, nàng ra sao rồi?”

Lạp Phi Nhi trả lời: “Nàng ta là một cô gái có linh tính cực cao hấp thụ được thiên địa linh khí, ta không nhẫn tâm lạt thủ thôi hoa. Ta chỉ dùng “Tâm linh chi toả” phong bế tâm linh của nàng, trong vòng một năm thần trí sẽ mất đi, sau một năm sẽ tự động hồi phục.”

Gia Bách Liệt mỉm cười: “Không ngờ Lạp Phi Nhi lại có tấm lòng thương hoa tiếc ngọc, nhưng cô gái này thực sự xinh đẹp hiếm có, nếu huỷ

đi thì thật là đáng tiếc. Phải rồi, nàng ta có biết về sự tình của “Ma Thần vương”?”

Lạp Phi Nhĩ cao hứng: “Thật là thu hoạch lớn, hiện tại chính là lúc yếu nhất của 'Ma Thần vương', đúng là trời giúp chúng ta. Hẳn hiện tại đang ở “Long cốc”. Chúng ta cần truy đuổi hắn gấp, cụ thể trên đường đi ta sẽ nói cho các người.”

Gia Bách Liệt liếc nhìn Ô Lan Na Toa đang nằm trên băng, hỏi: “Vậy còn nàng ta thì sao?”

Lạp Phi Nhĩ thu lại kết giới trên người Ô Lan Na Toa, nói: “Băng hữu của nàng ta sẽ tìm nàng sớm thôi, không có vấn đề gì”

Bạch quang loé lên, ba vị thiên sứ giương cánh bay vào không trung, chớp mắt đã biến mất, chỉ lưu lại Ô Lan Na Toa đang nằm trên băng nguyên tinh khiết, trên thân lấp lánh một quang cầu kết giới tinh oanh.

Lạp Phi Nhĩ không hề làm Ô Lan Na Toa bị thương, mặc dù chỉ là trong nhất thời thương hương tiếc ngọc, nhưng đó cũng là may mắn của hắn. Nếu không thì với việc làm hại sinh mạng người mà Ngô Lai yêu mến và đã thề sẽ bảo vệ, với địa vị của Ngô Lai sau này trên Thiên giới, hắn chắc chắn phải chết chứ không có nghi ngờ gì nữa.

Cho dù là như vậy, sau này Lạp Phi Nhĩ vẫn bị Ngô Lai làm cho thừa sống thiếu chết, thậm chí không còn gì để nói.

Nhưng đó là việc về sau, hiện tại không nói nữa.

Rất nhanh chóng, Băng Tuyết Nhân chưa kịp phát hiện ra Ô Lan Na Toa mất tích. Khi thấy một người đang bị kết giới bao phủ trên thân nằm trên băng nguyên chính là Ô Lan Na Toa, bọn họ lập tức thất kinh, vội vàng chạy lại.

Lị Vi Nhã nói: “Đây là Thánh quang hệ kết giới, ta sẽ thử xem có thể giải trừ được không”.

Nàng vịnh xướng ma pháp chú văn học được từ Lộ Tây Pháp, hai tay đặt trên kết giới, sau một tiếng động nhỏ, kết giới biến mất.

Oánh chạy lại ôm Ô Lan Na Toa vào lòng, vội vàng gọi: “Toa Toa, Toa Toa, muội làm sao vậy, tỉnh lại đi...”

Áo Lệ Na công chúa là Thánh quang hệ ma pháp sư, sau khi kiểm tra Ô Lan Na Toa nói: “Nàng ta không bị chút thương tích nào, nhưng tâm trí rất không bình thường, ta căn bản không có cách nào tiếp cận được.”

Ca Ny rất có kinh nghiệm về tinh thần lực, đối với tâm linh có kiến thức hơn hẳn người khác. Nàng đặt tay lên mi tâm huyệt của Ô Lan Na Toa, nhíu mày nói: “Tâm linh của Ô Lan tử tử bị người khác sử dụng tinh thần lực lượng phong bế lại rồi, làm nàng ta không cách nào khôi phục được thần trí”.

Oánh vội vàng hỏi: “Có cách nào cứu tỉnh nàng ta không?”

Ca Ny lắc đầu: “Rất tiếc, tinh thần lực lượng phong ấn này mạnh hơn ta không biết bao nhiêu lần, ta không thể nào so sánh, có lẽ là Vô Danh... Ngô Lai có thể giải trừ tinh thần lực lượng phong ấn này”.

Chư nữ thất vọng thở dài, mang Ô Lan Na Toa quay trở về doanh trại.

Tất cả phải đợi Ngô Lai quay lại đã.

Hết chương 19

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 20: Thái Diệu Đồ Long Đội

"Long cốc" nằm ở cực nam của Thánh Ma đại lục, bốn bề hàng trăm dặm toàn là núi non hoang dã không hề có dấu chân người. Ngay cả bóng dáng các loài động vật khác cũng chẳng thấy đâu cả.

Rồng là loại sinh vật cực kỳ cường hoành trên Thánh Ma đại lục, tuổi thọ hàng chục năm. Vì chúng đã sống hàng ngàn năm nên dần dần cũng có trí tuệ, tuổi càng cao thì trí tuệ càng cao. Những con đã sống trên năm ngàn năm không những thông minh gần bằng con người mà còn có thể sử dụng một loại Long ngữ ma pháp đặc thù của Long tộc, thành một gia tộc uy lực cực kỳ cường đại.

Vậy nên từ xưa đến nay ngoài Thần và Ma, Long tộc đã thành một chủng tộc rất mạnh mẽ và là đối tượng cả hai giới Thần Ma đều toàn lực tranh thủ, nhưng chịu cho bọn họ sai bảo chỉ có những con rồng dưới ngàn năm tuổi không có trí tuệ.

Rồng rất kiêu ngạo.

Do đó, "Long cốc" nơi quần long tụ tập cư ngụ đã thành một nơi cấm địa rất nguy hiểm ở Thánh Ma đại lục. Nhưng vẫn thường có một ít nhân vật thuộc loại Đồ long dũng sĩ hay Diệt long pháp sư không biết trời cao đất dày tiến vào để "đồ long". Kết quả đương nhiên có thể tưởng tượng được.

Cạnh một tảng đá lớn ở cốc khẩu của "Long cốc", một con bạch sắc địa long đang buồn chán ngửa mặt lên trời mà ngáp, bộ dạng uể oải.

Ôi, đừng tưởng Đại Bạch nó tuy là một địa long không có gì đáng chú ý nhưng tốt xấu gì đến nay nó cũng đã tròn tám ngàn tuổi rồi, đã được xem là trưởng lão của Long tộc, điều này có thể coi là độc nhất vô nhị trong địa long gia tộc. Vậy mà hãn chỉ có thể ở đây chơi với mấy con kiến, thật chán chết đi được.

Bạch sắc địa long nổi danh Đại Bạch lại ngáp một cái to, lắc lư thân hình phì nộn mấy cái, thật là sung mãn, đúng tiêu chuẩn của một Long đại soái, nếu không thì những tên rồng khác sao lại toàn gọi mình là "Phì Bạch" chứ?

Nhất định là bọn chúng ghen tị với tấm thân vĩ đại của mình rồi.

Trong lúc hãn đang tự than vãn thì thính giác mẫn tiệp đặc thù của Long tộc làm hãn nghe thấy một âm thanh lạ, tức thì tinh thần hưng phấn phi thân lên ngọn sơn phong trên đỉnh cốc.

Mặc dù thân hình hãn trông phì nộn nhưng hành động thì thật sự nhanh như gió lốc.

Bằng vào thị lực tinh tường gấp mười mấy lần so với chim ưng của Long tộc, Đại Bạch đã thấy có một đoàn người cưỡi ngựa bôn hành ở một nơi cách "Long cốc" khoảng mười mấy dặm.

Khôi giáp của kẻ ngồi trên lưng ngựa phản chiếu ánh sáng lọt vào mắt Đại Bạch, hãn tức thời trở nên hưng phấn. Lại có Đồ long dũng sĩ đến làm đồ chơi xứng đáng cho hãn rồi. Thật là hay quá, phải đến vài trăm năm rồi hãn vẫn chưa được chơi đùa cùng Đồ long dũng sĩ.

Bọn người đang đến tổng cộng có sáu người, phân biệt thành một kỵ sĩ, hai kiếm sĩ, một ma pháp sư, một cung tiễn thủ và một thần quan, là một

đội ngũ mạo hiểm qui mô nhỏ hoàn toàn thích hợp với nghề này.

Đại Bạch hưng phấn dùng phương thức tâm linh truyền tấn hưởng về quần long trong "Long cốc" thông báo sự tình và cực lực muốn để hẳn tự xử lý vụ này. Những con rồng khác hiển nhiên không nghĩ cái tiêu đội nhỏ bé sáu người ở phía trước có thể ra oai, dù là lão bất tôn Đại Bạch trường lão đi xử lý cũng ổn thoả rồi.

Tiểu đội sáu người càng lúc càng đến gần "Long cốc", vị kỵ sĩ thủ lĩnh cầm trường

thương của kỵ sĩ trong tay hướng về năm người kia nói: "'Long cốc' đã ở đằng trước, mọi người cẩn thận."

Tất cả các thành viên trong đội đều trở nên khẩn trương. Một thiếu niên tóc vàng tuổi chừng mười bảy mười tám mặt còn búng ra sữa nhỏ giọng nói: "Lão đại, ta thấy bọn mình nên quay về thôi..."

Gã kỵ sĩ có niên kỷ lớn hơn hẳn một chút giơ tay cốc lên đầu hẳn một phát tức muốn phì khói, mắng: "Bây giờ lại muốn trốn à, muộn rồi. Ban đầu thằng nào đề xuất đến "Long cốc" trở thành Đồ long dũng sĩ để bọn học sinh quý tộc đó phải quan tâm đến hả? Chúng ta bí mật trốn học sau đó mới đến được đây chẳng dễ chút nào, bây giờ "Long cốc" đã ở ngay trước mắt, nếu bây giờ quay lại sẽ bị bọn quý tộc đáng ghét đó chế giễu chết thôi, thà liều một phen.

Một thanh âm ôn ôn nhu nhu cất lên: "Địch Nặc, huynh không cần phải nói A Bảo nữa, bọn ta chỉ mới là học sinh lớp trung cấp, nếu như bây giờ đi giết rồng thì muội sợ lắm a."

Kẻ vừa nói là thiếu nữ vận thần quan trường bào toàn thân trắng tinh, khuôn mặt bé nhỏ bầu bĩnh ửng hồng. Mặc dù nàng không đẹp như thiên tiên mỹ nữ nhưng cũng rất thanh tú, thập phần khả ái.

Thiếu niên kiếm sĩ tóc vàng nói với thiếu niên kỵ sĩ: "Huynh xem, Bình Quả đã nói như vậy, chúng ta..."

Thiếu niên kỵ sĩ đột nhiên ngắt lời gã, kêu lên: "Người muốn về thì cứ về đi, thảo nào ai cũng bảo người là A Bảo lá gan bé xíu. Hầy..."

Gã thúc vào bụng ngựa, con ngựa hí lên một tiếng dài, lao đi điên cuồng.

Gã ma pháp sư tức giận nói với thiếu niên kiếm sĩ: "A Bảo, người có phải là không biết Địch Nặc rất muốn nhất cử thành danh không. Chúng ta ngày nào cũng bị bọn quý tộc đó khi phụ, chẳng thà đánh một trận oanh liệt khiến chúng nó không dám coi thường chúng ta nữa."

Thiếu niên kiếm sĩ A Bảo trầm mặc một lát rồi gọi to: "Địch Nặc, đợi đệ chút."

Gã thúc ngựa đuổi theo thiếu niên kỵ sĩ, bốn người còn lại cũng vội vã đuổi theo.

Sáu tên thiếu niên này đều là học sinh của "Thiên tinh học viện" nằm trên một hải đảo phía nam của Thánh Ma đại lục, không lệ thuộc vào bất kỳ một quốc gia nào, do một trong thất đại ma pháp sư của Thánh Ma đại lục là Mạc Phi, đại kiếm sĩ Tang Tư Đặc cùng thánh kỵ sĩ A Bi Địch cùng nhau sáng lập. Nhiều ma pháp sư, kiếm sĩ và kỵ sĩ ưu tú của Thánh Ma đại lục đều xuất thân từ "Thiên tinh học viện", như công chúa Phi Âu Á của Lôi Nhân Công Quốc là một học sinh xuất sắc thuộc phân viện kiếm sĩ của "Thiên tinh học viện".

Thiên tinh học viện tuyển những học sinh là những kẻ ưu tú, bất luận xuất thân ra sao chỉ cần thông qua được cuộc khảo nghiệm thì đều có thể vào trường nhập học. Nhưng học sinh quý tộc và học sinh bình dân luôn luôn bất hoà, song phương thường hay mâu thuẫn với nhau.

Bởi vì học sinh quý tộc trang bị đều tốt hơn xa học sinh bình dân, thêm vào đó học sinh bình dân lại có số lượng lớn hơn nhiều nên học sinh bình dân luôn bị học sinh quý tộc coi thường và áp bức.

Địch Nặc, A Bảo, Tái Lạp (là nữ hài Bình Quả), Lai Tinh Đốn, Lỗ Lâm, Tô Phàm sáu người đều xuất thân bình dân, khó khăn lắm mới qua được kỳ thi để vào "Thiên tinh học viện" nhưng ở đâu cũng bị học sinh quý tộc coi thường. Do đó, bọn họ quyết định cần phải làm một việc kinh thiên động địa, nhất cử thành danh trấn áp bọn học sinh quý tộc.

Sáu người thảo luận một thời gian cuối cùng mới chọn "Long cốc", chỉ cần có thể tiến vào "Long cốc" giết được một con rồng là có thể được phong danh hiệu "Đồ long dũng sĩ", lúc đó thì có thể vinh vang tự hào rồi.

Do vậy, kiến tập kỳ sĩ Địch Nặc, kiến tập kiếm sĩ A Bảo, Lỗ Lâm, kiến tập thần quan Tái Lạp, kiến tập ma pháp sư Lai Tinh Đốn và kiến tập cung tiễn thủ Tô Phàm sáu người đã lén lút chuẩn bị, xuất phát đến "Long cốc".

Bọn họ chỉ là học sinh lớp trung cấp của học viện. Giờ đây đến được "Long cốc" đáng sợ trong truyền thuyết, A Bảo sợ hãi chịu không được đã đề xuất thoái lui, nhưng cuối cùng vì lòng tin có thể chiến đấu để chứng tỏ bản lĩnh của học sinh bình dân đã khiến họ tiếp tục tiến lên phía trước.

Bọn họ lúc đó tuyệt nhiên không biết vận mệnh của mình nhờ vậy mà đã thay đổi hoàn toàn, trở thành "Lục sứ giả của Ma Thần vương" uy chấn Thánh Ma đại lục sau này.

Vừa thấy "Long cốc" ở trước mặt, sáu người liền tim đập thành thịch, vội siết chặt binh nhận trong tay.

Long khí truyền xuất từ Long cốc làm ngựa của bọn họ sợ hãi hí loạn lên, bất luận làm thế nào cũng không dám tiến lên nửa bước.

Sáu tên thái điều này chẳng có cách nào cả, bèn xuống ngựa đi bộ.

Ngay khi bọn họ vừa thận trọng tiến vào cốc khẩu của "Long cốc", trước mắt đột nhiên thấy bạch quang loé lên, thấy một con bạch sắc địa long màu trắng mập ú xuất hiện ngay trước mặt, miệng rộng há to để lộ ra những chiếc răng rồng trắng óng và cái lưỡi đỏ lòm.

Kiến tập kiếm sĩ A Bảo thấy thế lập tức hai mắt trợn ngược té xỉu.

Kiến tập kỵ sĩ Địch Nặc nâng gã dậy và vả cho gã một cái ù cả tai. A Bảo tức thì kêu thảm một tiếng rồi tỉnh lại.

Địch Nặc buông gã ra, một tay nâng kỵ sĩ thương chĩa vào bạch sắc địa long nói: "Tên gia hoả vô dụng, đây chỉ là một con địa long đẳng cấp cực kỳ thấp. Chúng ta chỉ cần hợp lực lại nhất định sẽ hạ được nó."

Kiến tập kiếm sĩ Lỗ Lâm cùng kiến tập cung tiễn thủ Tô Phàm đều chĩa binh khí về địa long chuẩn bị chiến đấu. Kiến tập ma pháp sư Lai Tinh Đốn cùng thần quan Tái Lạp phân ra vịnh xưởng chú văn ma pháp công kích và phòng ngự.

Mặc dù trái tim đang đập loạn lên chỉ chực nhảy ra khỏi lồng ngực nhưng bọn chúng vẫn cố gom hết dũng khí đối diện với con rồng mà họ mới chỉ thấy trong tranh thôi.

Nghe thấy gã thiếu niên kỵ sĩ gọi mình là con rồng cấp thấp, Đại Bạch lập tức thấy trong lòng rất khó chịu. Địa long xác thực là cấp thấp trong Long tộc nhưng Đại Bạch hẳn lại không phải là một địa long bình thường. Hẳn là một trưởng lão của Long tộc đã có tám ngàn năm tuổi, nào ngờ lại bị một lũ tiểu tử coi thường như vậy.

"Grào!"

Đại Bạch tức giận gầm lên một tiếng phun xuất kỹ năng đặc biệt của rồng là "Long viêm". Mặc dù hẳn mới chỉ dùng tới một phần trăm lực lượng của mình nhưng vẫn có một luồng hoả diễm đỏ rực từ cái miệng

không lồ phun thẳng về phía thiếu niên kỵ sĩ mà hắn nhìn không thuận mắt chút nào cả.

Lai Tinh Đốn vội phát xuất một hoả diễm cầu hướng về phía "Long viêm", Tái Lạp mở một kết giới phòng ngự Thánh quang hệ bảo vệ quanh thân của sáu người.

"Long viêm" bị hoả diễm cầu ngăn lại một thoáng rồi vẫn phún xạ lên trên kết giới. Kết giới ngay lập tức bị phá huỷ. May là Đại Bạch kịp thời thu hồi phần lớn lực lượng, chỉ để lại một tia lực lượng tàn dư thôi động "Long viêm", vậy mà khi phun trúng thì kết giới cũng bị biến mất.

Nếu Đại Bạch mà tăng thêm một chút lực lượng thôi thì sáu tên thái điều này đã sớm hoá thành tro bụi rồi.

Long tộc trưởng lão tám ngàn năm tuổi đức cao vọng trọng a, ngay cả đại ma pháp sư còn không phải là đối thủ của hắn, huống hồ gì lũ thái điều này sao?

Lũ thái điều tuyệt không biết là Đại Bạch đã "miệng" hạ lưu tình mới giữ lại được một mạng, lại còn nghĩ là lực lượng của mình cũng đủ để đối kháng với rồng, lập tức tinh thần đại chấn. Địch Nặc quát lên một tiếng lớn, nâng trường thương hướng thẳng tới Đại Bạch địa long.

Lỗ Lâm, A Bảo hai kiếm sĩ huy động trường kiếm chém ra theo Địch Nặc, trường cung của Tô Phàm cũng nhắm chuẩn vào Đại Bạch bắn ra một mũi tên.

Đại Bạch đối với công kích của bọn chúng chẳng thèm liếc lấy một cái, khép cái mi mắt phải dày sụ lại. Kỵ sĩ thương, trường kiếm, tên đánh vào vậy rồng ngân lên những tiếng đinh đàng bất tuyệt.

Kiến tập thần quan Tái Lạp, người mà bọn Địch Nặc vẫn gọi là "Bình Quả" yêu kiều vịnh xướng chú văn "Thần thánh tán mã thi" để trợ giúp năm

gã đồng bọn tập trung tinh thần và để khích lệ đấu chí của chúng ("Thần thánh tán mỡ thi" tác dụng trên nhục thể cùng "Thần thánh chi quang" tác dụng trên tinh thần đều là ma pháp phụ trợ để chiến sĩ gia tăng lực công kích.

Được sự chi viện của "Thần thánh tán mỡ thi" của Tái Lạp, bọn Địch Nặc đấu chí ngang trời công kích lực tức thời gia tăng rất nhiều, nhưng đối với Đại Bạch mà nói thì chỉ như gãi ngứa mà thôi. Hẳn ngược lại còn nhằm cả hai mắt lại khoan khoái chảy cả nước dãi ra.

Thần thánh tán mỡ thi thuộc về trung cấp ma pháp Thánh quang hệ, ma lực của cái loại kiến tập thần quan như Tái Lạp sao có thể chi trì lâu được, ma lực toàn thân rất nhanh đã tiêu tán hết, không còn sức để vịnh xướng nữa.

Bị một lũ thái điều vây công một lúc lâu, Đại Bạch cũng thấy chán. Hẳn đột nhiên mở hai mắt, tức thời phát xuất một cỗ long khí cực kỳ cường đại. Địch Nặc, A Bảo, Lỗ Lâm ba người bị chấn bay đi, hoả diễm cầu của Lai Tinh Đốn và tên của Tô Phàm giữa chừng đều bị hoá giải rơi xuống đất.

Chơi đến đây Đại Bạch đã thấy hơi bức mình, mở miệng phát ra một tràng âm thanh vịnh xướng chú văn cổ quái, năng lượng ma pháp cường đại tức thì ngưng tập về phía hắn.

Lai Tinh Đốn kinh hãi hô: "Không hay rồi, con này chí ít cũng là loại rồng năm ngàn năm tuổi rồi, chúng ta thật sự đã húc đầu vào đá rồi..."

Trước khi đến "Long cốc", bọn họ từng tìm xem qua rất nhiều tài liệu ở thư viện liên quan đến rồng, tự nhiên hiểu rằng những con rồng có tuổi thọ năm ngàn năm nghĩa là gì, Long ngữ ma pháp là loại ma pháp cực kỳ đáng sợ. Giờ đây sau khi thấy biểu hiện của Đại Bạch, bọn họ lập tức kinh hoảng biến sắc. Lũ thái điều này sợ đến ngây người.

Ma pháp của Đại Bạch đã hoàn thành, cái miệng to lớn phát ra một tiếng long ngâm chấn thiên, một hoả cầu siêu lớn đỏ rực phún xuất về hướng lũ thái điều.

Đó chính là "Long nộ hồng" trong Long ngữ ma pháp, có lực tàn phá của Hoả hệ cao cấp ma pháp. Bọn thái điều căn bản không thể chạy thoát, chỉ còn biết giương mắt nhìn chờ chết.

Khi ta đang cưỡi Tra Tra điều đến "Long cốc", ở trên không thấy một con bạch sắc địa long đang phún xuất một luồng hoả diễm về phía mấy thiếu niên đáng thương không người giúp đỡ, tình hình cực kỳ khẩn cấp.

Không còn thời gian nghĩ ngợi nhiều, ta từ trên lưng Tra Tra điều hạ thẳng xuống, trong thoáng chốc đã đứng chặn ngay trước mặt bọn thiếu niên, chớp mắt đã vận "Ma đấu khí" đến cực hạn rút Á Dạ kiếm chém một phát về phía đại hoả cầu.

"Phá hoả nhất kiếm"

Mặc dù lúc đó ta tuyệt không biết hoả cầu siêu lớn đó lại là "Long nộ hồng" trong Long ngữ ma pháp, nhưng từ ký ức của Ngô Lai ta cảm ứng được ma pháp ba động cường đại ẩn chứa bên trong nên ta không thể không toàn lực ứng phó bằng "Kiếm ma" lần đầu mới ngộ ra trong quá trình tìm kế sinh nhai suốt nửa năm nay.

Lực lượng của ta hiện tại tuy so ra còn hơn cả đại kiếm sỹ, "Phá hoả nhất kiếm" lại chuyên môn dùng để phá giải hoả diễm công kích, nhưng uy lực của "Long nộ hồng" lúc này ta vẫn chưa có thể đối phó được. May mà Đại Bạch mới dùng có gần một nửa ma lực của hãn, hoả cầu dưới tác dụng của "Ma đấu khí" ta đã quán chú vào Á Dạ kiếm đã bị tiêu tán. Nhưng ta cũng chịu không nổi liên tiếp thối lui mấy bước, lực lượng toàn thân phảng phất trong một kích đó đã mất đi hết.

Đại Bạch không ngờ giữa chừng lại lòi ra một gã đã hoá giải mất "Long nộ hồng" của hắn, trong lòng nửa ngạc nhiên nửa tức giận, đang muốn tiếp tục công kích lần nữa thì một cỗ hoả nhiệt ép thẳng xuống đỉnh đầu. Hắn ngạc nhiên ngẩng đầu lên thấy một con hoả phượng hoàng mỹ lệ đang bắn ra vô số tia lửa xuống hắn.

Mặc dù trong truyền thuyết rồng và phượng hoàng là thánh thú, nhưng rồng là một quần thể nhiều chủng loại khác nhau, còn phượng hoàng được gọi là bất tử điều chỉ có một loại, không hề lai vãng qua lại gì với long tộc. Đại Bạch không thể ngờ rằng lại có thể gặp hoả phượng hoàng ở đây.

Đại Bạch vội vàng phát xuất long khí chống cự lại hoả vũ đang tuôn xuống nghiêng trời lệch đất, đồng thời lại vịnh xướng chú văn Long ngữ ma pháp. Một luồng khí lưu cuồng bạo xuất hiện xung quanh thân hắn, cát đá bay lên mù mịt.

Tra Tra điều niên kỷ so với Đại Bạch lớn hơn nhiều đã nhận ra đó là "Bạo long kính" trong Long ngữ ma pháp (Công kích hoả diễm đối với phượng hoàng không có hiệu lực, điều này Đại Bạch biết rất rõ), không dám sơ suất, kêu to một tiếng toàn thân liệt diễm

khởi phát bắn thẳng về phía Đại Bạch đang vịnh xướng chú văn.

Một kích này của Tra Tra điều tuy uy lực không được như "Hoả phượng hoàng chi ca" lúc hợp lực cùng với ta, nhưng lúc này Đại Bạch đang vịnh xướng chú văn "Bạo long kính" không có lực phản kích, mắt thấy đã bị Tra Tra điều đánh trúng. Đột nhiên có một thân ảnh cực lớn lẳng không hạ xuống từ sau lưng hắn, trực diện nghênh đón.

Trong chớp mắt, hoả diễm nhiệt độ siêu cao bắn văng tung toé tứ phía. Tra Tra điều trong không trung bị bắn trúng kêu thảm một tiếng. Vài chiếc lông phượng hoàng đỏ rực bay phất phơ trong không trung.

Một thanh sắc cự long có thể hình gấp ba bốn lần so với Đại Bạch đang đứng trước hăn, trên đầu rồng có một phiến giáp cốt thanh mang thêm thước trông như một chiếc mũ sắt.

Lão là Thanh Nha, một trong hai mươi trưởng lão của Long tộc, là một "Thiết giáp đầu long", tiên sinh đã có sức lực mạnh mẽ vô cùng sở trường về tấn công, đã ngầm ám kích Tra Tra điếu.

Thanh Nha vốn tính tình chất phác và trung thành, giao tình rất tốt với lão bất tôn Đại Bạch ngẩn ngẩn ngờ ngờ, ngày nào cũng hay dạo chơi với nhau. Lão nghe thấy Đại Bạch gặp Đồ long dũng sĩ thì rất hưng phấn, kích động chạy đến cứ ngỡ là xí được một phần, lại thành vừa hay cứu được Đại Bạch.

Ta vì hoá giải "Long nộ hồng" của Đại Bạch mà tựa hồ thoáng chốc đã mất hết sức lực (phần này thuộc về Vô Danh), gần như suýt ngã. Một giọng ôn ôn nhu nhu đột nhiên vang lên bên tai ta: "Vị tiên sinh này không bị sao chứ? Ta chữa trị cho tiên sinh nhé."

Một bàn tay trắng muốt đặt trên ngực ta xuất ra một luồng bạch mang nhu hoà chớp động. Chỉ thấy một tiểu nữ thân vận trường bào thần quan khả ái dễ ưa đang tập trung toàn bộ tinh thần thi triển khôi phục ma pháp Thánh quang hệ. Khuôn mặt nhỏ bé bầu bĩnh của nàng đỏ hồng như một đại bình quả (quả táo), thập phần khả ái.

Lúc đó thể nội chân khí của ta hoàn toàn không bị thụ thương. Khôi phục ma pháp Thánh quang hệ đối với ta căn bản không hề có tác dụng gì. Ta gỡ tay của tiểu thần quan ra cười: "Tiểu thư, ta không sao, không cần trị liệu đâu."

Năm thiếu niên còn lại cũng vây quanh ta, biểu tình trên khuôn mặt đầy cảm kích việc được ta cứu thoát.

Á Dạ kiếm trong tay ta dưới hoả diễm nhiệt độ siêu cao bị nung chảy biến thành một cục vụn vụn, ta liếc mắt nhìn nó một cái chán nản rồi vứt đi đồng thời nói với Ngô Lai ở trong tâm linh không gian: "Chân khí của ta không có cách nào tái chiến nữa rồi. Tiếp theo phải xem xem người thế nào đấy, đại pháp sư."

Một khắc sau, ta đã biến thành "Ma thần vương" Ngô Lai.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 21: Long Địch Chiến Tranh

Ma pháp "Bạo long kính" của Đại Bạch hoàn thành, tức thì ta cảm nhận được sự ba động cực đại của ma pháp, trong lòng chợt động liền nhắm vào Đại Bạch tung ra một chiêu "Thứ nguyên đao".

Đại Bạch vốn định xuất "Bạo long kính" đầy uy lực lên không trung nhắm vào hỏa phượng hoàng, nhưng một không gian sắc bén do "Thứ nguyên đao" của ta đột ngột hình thành chém tới hấn. Hấn vội chuyển hướng nhắm vào ta, trong chốc lát cuồng bạo khí lưu đã ngưng kết thành hình một cái đầu "Bạo long" nhắm thẳng vào ta.

"Thứ nguyên đao" là ta dùng ma lực làm không gian bị thay đổi hình dạng tạo nên một vết nứt không gian nhỏ, bởi vậy không chỉ sắc bén vô cùng không gì không phá được mà còn có khả năng hấp thu ma lực vào thứ nguyên không gian kỳ dị, khí lưu cuồng bạo của long hình khi gặp "Thứ nguyên đao" đã bị vết nứt không gian hấp thụ hơn một nửa năng lượng. Nhưng vết nứt không gian nhỏ của "Thứ nguyên đao" sau khi hấp nạp quá nhiều ma lực đã tiêu thất, kinh khí còn lại vẫn cuộn cuộn hướng tới trước mặt ta.

Quả thật ta đã quá khinh địch rồi.

Trong lòng thất kinh, ta vội hoa tay lên, ngay lập tức xuất hiện một khô lâu binh màu trắng tinh đứng trước mặt ta phát ra một kết giới sát lạn

quang mang. Đây chính là quang minh khô lâu binh, một trong tiểu đội gồm bảy siêu cấp khô lâu binh.

Kình khí của “Bạo long kính” khi gặp kết giới của quang minh khô lâu binh tức thì vang lên một tiếng sấm nổ rung trời, khí lưu ngành đấu với kết giới nổ vang tạo thành một hố sâu trên mặt đất.

Siêu cấp khô lâu binh quả nhiên không làm ta thất vọng.

Ta trong lòng hưng phấn, dùng niệm lực triệu hồi từ thứ nguyên không gian ra thêm sáu gã siêu cấp khô lâu binh nữa, huy động cốt kiếm nhắm hướng Đại Bạch cùng Thanh Nha hai trưởng lão Long tộc chém tới. Tra Tra điều cũng kêu to một tiếng rồi từ không trung công đến.

Không thể tưởng nổi “Bạo long kính” lại bị ta hóa giải, Đại Bạch đang thầm kinh dị thì thấy ta lại triệu hoán ra vài khô lâu binh đang lao thẳng vào hắn, nhất thời tức điên lên. Hắn thấy bị ta vũ nhục, bị khô lâu binh có lực công kích yếu hơn nhiều của chiến sĩ nhân loại công kích, không hề để Đại Bạch hắn vào mắt.

Thanh Nha bị Tra Tra điều theo sát, một rống một phượng khổ đấu không ngừng. Đại Bạch há cái miệng khổng lồ phun ra một cỗ “Long viêm” bắn về phía bọn khô lâu binh trước mặt.

Trong bảy siêu cấp khô lâu binh thì tốc độ nhanh nhất là phong khô lâu binh. Tên này đột nhiên hoá thành một phiến tàn ảnh, dùng chuyển luân gian đến trước mặt Đại Bạch, cốt kiếm trong tay hung bạo xuất ra.

Địa khô lâu binh thì đang từng bước đương đầu với “Long viêm” uy lực vô bì bằng cốt luân trên tay, hỏa diễm bay tứ tung.

Đây...đây thật sự là khô lâu binh sao?

Đại Bạch không khỏi ngẩn ra nhìn. Hắn chưa bao giờ được thấy khô lâu binh có khả năng ngạnh kháng lại “long viêm” lợi hại như vậy. Trước kia hắn còn có thể phún xuất một phát ra một cỗ "Long viêm" cực đại, nhưng hiện tại...

Phong khô lâu binh nhờ vào sự giúp đỡ của siêu tốc độ, cốt kiếm trong tay chém đến trước mặt Đại Bạch, chỉ trong sát na long giáp bị phá, long huyết văng ra.

“Grào”

Đại Bạch đã thật sự phát điên, nổi giận gầm lên một tiếng, quanh thân long khí đại thịnh chấn văng phong khô lâu binh, nhưng thủy, hỏa, lôi, quang minh, hắc ám năm khô lâu binh đều giương kiếm công tới, trái phải trước sau đều mang ý ý đông hiệp ít, kinh khí đầy trời.

Sáu con thái điều của “Thiên tinh học viện” đều bị sự việc trước mắt làm cho kinh sợ đến ngây ngốc. Tái Lạp sợ hãi hướng đến ta hỏi: “Tiên sinh, người... người là vong linh pháp sư sao?”

Trong lòng bọn họ thì vong linh pháp sư chính là một danh từ đại diện cho sự tà ác, làm cho người ta vừa kinh vừa sợ, nhưng vừa rồi cũng chính ta đã cứu bọn họ.

Ta mỉm cười với tiểu thần quan khả ái này, nói: “Người đừng sợ. Ta chỉ có một chút vong linh ma pháp thôi, người không tin thì xem đây.”

Lúc đó ngón tay ta giương lên, bảy đạo thánh khiết quang mang chiếu xạ tới trên người bảy tên siêu cấp khô lâu binh đang vây công con rồng mập, làm xương cốt bên ngoài thân bọn chúng chột lóe lên kim mang.

Tái Lạp kinh ngạc nói: “Thần thánh chi quang? Nguyên lai người là thánh quang hệ pháp sư, khoan, không đúng, thánh quang hệ ma pháp thần

thánh thể nào lại có thể gia trì trên người bọn khô lâu binh do lực lượng hắc ám xuất động? Điều này thật là bất khả tư nghị a...”

Năm con thái điều còn lại đều há hốc miệng ngây ngốc nhìn. Điều này quả thật đã vượt qua sự hiểu biết về ma pháp của bọn chúng.

Bảy siêu cấp khô lâu binh trong người có bảy loại ma pháp năng lượng bất đồng đại hiển thần uy, tương hỗ phối hợp khiến cho Đại Bạch là Long tộc trưởng lão cũng nổi điên gầm rú liên tục, cả thời gian để niệm chú văn cũng không có, không ngừng phún xuất ra “Long viêm” chống trả ngoan cường, nhưng đã nguy ngập lắm rồi. Lúc này Thanh Nha đang còn luống cuống tay chân bận ứng phó với sự công kích của Tra Tra điều, ngay cả bản thân cũng chưa chắc được an toàn, căn bản không thể chi viện cho Đại Bạch.

Lúc này ta cảm ứng được vô số cỗ long khí mạnh yếu không giống nhau từ “Long cốc” đang lao tới rất nhanh, trong lòng biết quần long trong “Long cốc” đã bị kinh động, vội nói với mấy con thái điều bên cạnh: “Các người mau rời khỏi chỗ này, càng nhanh càng tốt.”

Sáu con thái điều này vốn đã tự biết rõ (bọn chúng sớm đã bị dọa cho sợ hãi) quay người bỏ chạy. Tái Lạp còn quay đầu lại nói với ta một câu: “Tiên sinh, người ngàn vạn lần hãy cẩn thận a.”

Tiểu nhi tử này cũng thật có lòng dạ a.

Sau khi thấy bọn họ đã nấp sau một tảng đá lớn cách xa hằng trăm trượng, ta liền ngưng thần, xuất ra “Tâm chi khái giáp” đồng thời hướng đến Vô Danh đang ở trong tâm linh không gian tức giận nói: “Úy, Vô Danh tiểu tử, đến “Long cốc” hình như là đề nghị của người. ta cũng biết người vì luyện tập kiếm thuật mà đến đây, nhưng bây giờ người lại trốn đi để ta phải xuất lực, vậy người học được chiêu thức gì ở đây chứ?”

Vô Danh trong lòng ta cười hắc hắc: "Học với ai đây? Đương nhiên là với một vị vô lại nam tử rồi. Ai bảo ta không thể tiếp thu được ký ức của hắn chứ. Giờ đây ta đã tiêu hao hết "Ma đấu khí" rồi, thò ra thì chỉ có chết thôi. Vậy nên mới phải phiền đến lão đại ngươi chứ."

Ta biết lời hắn nói là thật nhưng trong lòng vẫn cảm thấy bất bình, thầm quyết định sau này sẽ đền bù cho tiểu gia hỏa này xứng đáng.

Sự chú ý của ta tập trung đến chỗ cốc khẩu, chỉ thấy vô số chủng loại rồng hoặc bay hoặc chạy đang tiến đến, xem ra một trường đại chiến sắp xảy ra rồi.

Ta liền yên lặng bắt đầu ngưng tụ ma pháp năng lượng đồng thời triệu hồi bảy siêu cấp khô lâu binh về bên thân mình. Đại Bạch được giải thoát khỏi nguy hiểm mệt mỏi vô lực ngồi bệt trên mặt đất, toàn thân trên dưới đều bị thương, chỗ thì bị điện kích, chỗ thì bị hỏa thiêu, bị đóng băng vân vân...nếu không phải long giáp của hắn cứng chắc vô cùng, thì hắn sớm đã ngã gục rồi.

Tra Tra điều cũng đã buông tha cho Thanh Nha, bay trở về phía trên của ta. Mắt thấy quần long trong cốc đang bay đến cách đó không xa ,ta liền chuyển năng lượng Hỏa nguyên tố lên thân mình nó. Trên không trung nhất thời xích quang đại thịnh, Tra Tra điều hóa thành một con cự điều dài hơn trăm trượng phát ra một ngọn lửa siêu nhiệt cùng với tiếng phượng kêu trong trẻo xạ xuất thẳng vào quần long.

Đây chính là "Hoả phương hoàng chi ca", thánh thú ma pháp do ta tự nghĩ ra.

Quần long cảm ứng được lực lượng đáng sợ ẩn chứa trong “Hỏa phương hoàng chi ca”, tức thì đại chấn, cùng phát ra long khí để phòng ngự, Tra Tra điều trong trạng thái siêu cấp gặp phải long khí do quần long hợp lực phát

ra làm sản sinh một vụ nổ lớn. Những tảng đá nơi cửa ra vào "Long cốc" đều bị chấn tan thành phần, lực trùng kích cường đại phát ra bốn phía.

Năng lượng của Tra Tra điều liền cấp tốc kịch giảm, ta vội dùng niệm lực truyền tống nó trở lại dị thứ nguyên không gian đồng thời phát ra "Thánh hộ mặc" để ngăn trở lực trùng kích đang hướng vào ta.

Quần long mặc dù ngăn trở được "Hỏa phượng hoàng chi ca" nhưng cũng phải trả một cái giá không nhỏ. Hơn mười con rồng bị lực trùng kích chấn thương, nằm tại chỗ không thể cử động gì được.

Ta đối với kết quả này thập phần mãn ý. Theo thói quen ta đưa tay tìm rồi quát khẽ: "Tiểu Dạ, biến hình."

Lời vừa nói ra ta không khỏi sửng sốt. Bây giờ Á Dạ không có tại bên cạnh ta a, từ khi gặp nhau ở khu rừng rậm tại Ma giới gặp nhau cho tới khi ta vì bất đắc dĩ mà tự bạo, ta và nàng chưa từng phân khai, ta đã quen với sự cảm thông ôn nhu của nàng, quen với thâm tình thư thái của nàng. Hiện tại không có nàng ta như thiếu mất một phần thân thể vậy.

Cùng với lúc Ngô Lai theo thói quen hướng đến chung cực thần binh cũng như bảo bối tâm ái của hắn mà kêu gọi, trên một chiếc giường lớn trong căn phòng được trang trí hoa lệ trong hoàng cung tại kinh đô Ma giới "Tất Hắc chi thành", một tuyệt thế mỹ nữ đang nhắm mắt hôn mê trên đầu đột nhiên hồng sắc quang mang chớp động. Đó là một phù hiệu màu hồng kì dị đang loé lên.

Một thị nữ thanh lệ tú khí ở bên cạnh giường mỹ nữ thấy vậy không khỏi đứng bật dậy hốt hoảng gọi: "Công chúa, người làm sao vậy....."

Tuyệt sắc mỹ nữ trên giường đột nhiên mở bừng mắt. Ánh mắt thăm thăm như nước hồ cùng với đồng tử vừa mỹ lệ vừa thanh tĩnh. Nàng tự nói với mình: "Chủ nhân, là chủ nhân triệu hoán ta....."

Thị nữ vừa kinh vừa hỉ nói: "Công chúa, người rất cuộc đã tỉnh, người đã ngủ hơn một năm rồi."

Ma giới đệ nhất công chúa Á Dạ, con của Lộ Tây Pháp từ trên giường ngồi dậy, không để ý tới thị nữ mà trực tiếp đi ra khỏi phòng. Đúng lúc nàng vừa bước ra khỏi phòng, đột nhiên hiện lên một hắc ảnh cao lớn bay đến trước mặt nàng, tiếp theo vang lên một thanh âm thâm trầm đầy kích động: "Á Dạ, bảo bối của ta, con rất cuộc đã tỉnh rồi, thật tốt quá."

Hắn chính là Ma giới chi vương Đọa lạc thiên sứ Lộ Tây Pháp.

Á Dạ cấp thiết nói: "Phụ vương, chủ nhân đang gọi con. Con phải đi giúp chàng, con và chàng đã "Trích huyết chi thệ", cảm giác của con không thể sai được đâu."

Lộ Tây Pháp đã nghe được tin Ngô Lai còn sống từ Băng Thanh Ảnh, một lần nữa chứng minh rằng nếu là tai họa thì ngàn năm vẫn tồn tại (bản thân hắn cũng là một dạng như vậy). Hắn tức giận nói: "Xú tiểu tử này, tâm can bảo bối của ta một khi tỉnh dậy là liền muốn đi giúp đỡ người. Chờ người trở về ta nhất định sẽ giáo huấn người cho tốt mới được."

Tuy nói như vậy nhưng hắn vẫn dùng "Không gian chuyển di" đưa Á Dạ đến "Chuyển di chi môn". Khi Á Dạ tiến vào "Chuyển di chi môn" hắn vẫn không ngừng tức giận nói: "Dạ nhi, con khi gặp Ngô Lai nhất định không được tỏ vẻ nhu thuận như thế, nếu không con sẽ bị hắn ăn thịt đó..."

Á Dạ thản nhiên mỉm cười với phụ thân, khởi động "Chuyển di chi môn" rời khỏi Ma giới.

Lộ Tây Pháp khẽ thở dài nói: "Ôi, ta biết con sẽ không để những lời ta nói vào tai mà, ôi....."

Hiện tại ta đã hiểu vì sao những kẻ mạnh như Lộ Tây Pháp cùng Chư thần chi vương lại e ngại Long tộc như vậy. Như ta hiện tại đang bị hơn

mười con rồng dùng ma pháp “Long viêm” công kích, làm ta phải toàn lực vận “Thánh quang linh trận” để phòng ngự, bên ngoài kết giới bị oanh tạc tạo thành một vùng như Tu la địa ngục.

Ta quả thật đã quá khinh địch. Trước đây tại Ma giới cùng thiên sứ bộ đội đánh nhau, bên cạnh ta lúc nào cũng có Á Dạ, Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh ba người ở giữa đám "Hắc ám long kị binh" đầy cảnh giác lo liệu cho ta hết thủy. Ta chỉ cần chăm lo phóng ma pháp là được, nhưng bây giờ...

Bảy siêu cấp khô lâu binh mặc dù lực lượng cường hoành, nhưng dưới sự công kích của quần long cũng dần không thể chi trì nổi.

Phong khô lâu binh nhân vì bị quần long làm trở ngại không gian di chuyển, tốc độ đại giảm liền bị trúng một đòn “Long viêm” từ một con bạo long, ánh sáng xanh lóe lên rồi đột nhiên nổ tung.

Phong khô lâu binh đích thật là do Phong nguyên tố năng lượng tập hợp thành, bây giờ phát nổ so với lần trước ta tự bạo cũng ngang nhau. Quần long nhất thời bị oanh kích quét bay một mảng, máu thịt bay tứ tung.

Nhất thời sự công kích của quần long đối với ta giảm đi, ta thừa cơ dùng “Thuấn gian di động” thoát li khỏi vùng tấn công của bọn chúng. Thần ma song dực từ sau lưng ta giương lên phát xuất thanh sắc quang mang đặc trưng của Phong nguyên tố. Một lượng Phong nguyên tố khổng lồ tức khắc tập hợp lại bên cạnh ta ngưng kết thành hình. (Phong khô lâu binh sau khi nổ tung đã giải phóng ra một lượng lớn năng lượng Phong nguyên tố đã bị ta hấp thu hoàn toàn trong nháy mắt). Một đạo long quyển phong xoay tít mịt mờ cả đất trời xuất hiện xung quang ta.

“Cụ phong long quyển trảm.”

Long quyển phong với khí thể xoay trời chuyển đất gào rú quanh người ta. Một thanh kiếm khí chân không rộng hàng chục thước xoáy tròn cuốn tới quần long.

Long môn có trí tuệ cực cao liền nhận ra đây chính là Phong hệ chung cực ma pháp “Cụ phong long quyển trảm”, nhất thời đại kinh.

Một con cự long toàn thân che kín bằng kim sắc long giáp sáng lạn chói mắt chính là Độc giác hoàng kim long đột nhiên từ trong quần long bay ra, ngay lúc đến liền gầm lên một tiếng long hống kinh thiên động địa. Lực lượng huỷ diệt do long khí thuần túy của hắn hóa thành nhằm thẳng vào long quyển phong siêu lớn.

Chiêu này chính là "Diệt thể long hống", Long ngữ ma pháp chung cực cấm chú, cùng với tiếng cự hống là long khí chuyển hóa thành lực lượng huỷ diệt, không gì không phá được. Kim long phát xuất ra “Diệt thể long hống” chính là Long tộc chi vương Độc giác hoàng kim long.

Lực huỷ diệt của “Diệt thể long hống” cùng với luồng gió xoáy rung trời của “Cụ phong long quyển trảm” ngay khi gặp nhau liền hình thành nên một đợt sóng xung kích làm người ta thật khó tin phát tán ra xung quanh. Long môn xung quanh ngay lập tức bị lực xung kích này chấn tan nát, kẻ nào có lực phòng ngự yếu liền lập tức thảm tử ngay tại trận.

Sáu tên siêu cấp khô lâu binh cũng thừa lúc không chịu được sóng xung kích mà nổ tung, càng làm tăng thêm uy lực của sóng xung kích. Nguyên lai bọn rồng đào thoát không kịp, làm hơn mười con rồng ngã xuống.

Sóng xung kích truyền tới chỗ trốn của “Thái điều đồ long đội”, tảng đá lớn liền bị chấn nát thành phần.

Ta nhìn thấy thể trong lòng cả kinh, liền dùng “Thuấn gian di động” tiến đến trước mặt bọn chúng tung ra chung cực phòng ngự ma pháp “Thánh quang linh trận” bao bọc cả bọn thái điều vào trong trận.

Sóng xung kích cuồng bạo đáng sợ này duy trì một lúc lâu, làm cho bốn phương trong chu vi mười dặm đều tiêu tán. Địa hình phát sinh biến đổi to lớn, các tảng đá tại cửa vào "Long cốc" đã tiêu thất không còn thấy đâu,

phóng mắt nhìn thì bốn phía trong vòng mười dặm đã thành bình nguyên. Tất cả mọi vật nhô lên đều đã trở thành bụi phấn.

"Long cốc", nơi ở của long tộc đã hoàn toàn bị biến dạng, không biết bọn rồng làm sao có thể cư ngụ tại nơi này được nữa.

Quần long đã bị hạ đến hơn một nửa, đám còn lại thì bì giáp cũng tan nát, thân thể nhuộm đầy máu. Nhưng được cái là Long tộc có sinh mệnh lực cực kì cường đại, chân chính bị thương nặng chỉ khoảng mười con rồng, hơn nữa đều là những con rồng có cấp bậc thấp.

Mặc dù thế nhưng đây cũng là tổn thất nặng nhất từ trước đến nay của Long tộc, hơn nữa đến gia viên cũng bị hủy. Bọn chúng nhất thời đều tức giận đến đỏ mắt, hận không thể đem ta ra nuốt chửng.

Ta giải trừ kết giới của "Thánh quang linh trận", không để ý gì đến thần tình ngây ngốc của sáu con thái điều mà triển khai hai cánh bay thẳng lên. Ta hiểu rõ trong lòng cuộc chiến kịch liệt bây giờ mới thật sự bắt đầu.

Đột nhiên, một cảm giác cực kỳ thân thiết dâng lên trong lòng ta. Ta trong lòng chấn động: là ...chính là tiểu Dạ...

Một đạo hắc sắc quang mang như thiểm điện trong sát na đã ngừng trước mặt ta, hiện ra một người toàn thân vận bộ hắc bào tung bay, một tuyệt sắc mỹ nữ tóc đen óng mượt dài đến tận gót chân, một khí chất cao quý vừa ma mị như vô hình phát tán ra.

Ta kích động nói: "Tiểu Dạ, thật sự là nàng ...."

Hắc y mỹ nữ Á Dạ trong mắt tuôn trào hai dòng thanh lệ, yêu kiều hô lên một tiếng "chủ nhân" rồi lao thẳng vào trong lòng ta, khóc một cách thảm thiết.

Khí tức của lực lượng mà pháp và long khí bên quần long càng lúc càng mạnh. Ta nương may định nói thì Á Dạ trong lòng ta liền đưa ngọc chỉ lên sờ vào trán ta một cái rồi nhẹ nhàng nói: "Chủ nhân, người không phải nói gì cả. Tiểu Dạ đã biết hết mọi chuyện rồi."

Ô mang trong lòng ta chộp lên, thân thể mỹ hảo vô hạn của Á Dạ đã biến thành một lưỡi trường kiếm hắc sắc. Ta nắm lấy chuôi kiếm rồi quán chú ma lực vào, trong lòng cảm thấy vô cùng sáng khoái, nhịn không được hướng lên trời hét dài.

Ý thức của Vô Danh đang tiềm phục trong tâm linh không gian đột nhiên trời dấy mãnh liệt, rồi cuối cùng bất ngờ bị phân rã ra thành từng mảnh nhỏ trong tâm linh không gian vô biên khôn cùng.

Vô Danh biết điều này có nghĩa là gì. Ý thức hãn này sinh ra một sự vui sướng vô tận. Một sinh mệnh mới cuối cùng đã được sinh ra.

Vì vậy, sự dung hợp linh hồn trong tình huống ta không hề chuẩn bị đã phát sinh. Các bộ phận của linh hồn cùng tính cách của Vô Danh dung nhập vào linh hồn ta một cách nhanh chóng.

Do có tâm linh liên hệ với ta nên thần binh "Á Dạ" cảm giác được trong tâm linh ta có sự biến hóa, kinh nghi dùng tâm linh cảm ứng hướng ta hỏi: "Chủ nhân, người....."

Ta cười cười nói: "tiểu Dạ, ta không sao. Đến đây, cảm thụ một chút về lực lượng mới của ta đi."

Ta đột nhiên dùng năng lực khống chế "Ma đấu khí" vừa mới có được phát xuất "Ma đấu khí" toàn bộ quán chú vào vào "Á Dạ" thần kiếm. Do lúc này sự dung hợp giữa ma lực và chân khí của "Ma đấu khí" hoàn toàn do mình ta tạo ra nên hiệu quả tăng gấp bội. Hiện tại "Ma đấu khí" do ta phát ra có cường độ gấp đôi so với Vô Danh.

Trong sát na, trên thân "Á Dạ" hắc sắc quang mang chớp lên. Nơi mũi kiếm đột nhiên bạo xuất quang ảnh sán lạn dài hơn mười trượng, tựa như một dải lụa màu đen quang mang lập lòe chớp sáng.

Lúc ấy ta quả thật không biết dải năng lượng hắc sắc màu đen toát ra từ mũi "Á Dạ" kiếm chính là "Kiếm cương", chí cao tuyệt học mà bất kì kiếm sĩ nào cũng mơ có được. "Kiếm cương", cùng với "Thánh đấu khí" trong truyền thuyết có lực lượng đáng sợ như nhau.

"Kiếm cương" là một truyền thuyết được lưu truyền trong giới kiếm sĩ, cho tới giờ vẫn chưa người nào được thấy qua. Nhưng bây giờ linh hồn ta đã hợp nhất làm cho "Ma đấu khí" uy lực tăng gấp bội lại gia trì trên "Á Dạ" khiến năng lực tăng lên gấp ba lần, càng làm ta ngộ ra và phát xuất được chiêu kiếm có sức phá huỷ bất ngờ.

Lúc này ta với hiện tượng kỳ dị vừa xảy ra cũng có điểm kinh ngạc kỳ quái, trầm ngâm suy tư về bước tiến này. Nhưng tình hình không cho phép ta suy tư lâu. Độc giác hoàng kim long đã xuất lĩnh quần long hướng đến ta công kích.

Nhân vì linh hồn ta đã dung hợp, bây giờ ta có thể vừa giống thiên sứ vừa giống ác ma, đồng thời có thể sử dụng được ma pháp và vũ kĩ, hơn nữa lại có chung cực thần binh "Á Dạ" tương trợ. Ta đại chấn tinh thần hét lớn một tiếng rồi nhắm thẳng hướng quần long đang lao tới.

Hơn mười đạo "long viêm" phun về phía ta. Ta xuất "Á Dạ" kiếm hướng đến "long viêm" phát xuất "Phá hỏa nhất kiếm".

"Kiếm cương" phát xuất từ mũi kiếm đang từ vô thanh vô tức đột nhiên bạo phát tiến nhập vào "long viêm" có nhiệt độ siêu cao.

Gọi là "Kiếm cương" nhưng thực tế chỉ là "Ma đấu khí" của ta sau khi qua Á Dạ làm tăng lực lượng hình thành sự ngưng tụ cao độ của kiếm khí,

có thể xem là tinh hoa toàn bộ sức lực của ta, sau khi nhập vào "long viêm" liền tăng tốc phân giải những nguyên tố hình thành nên nó.

Hơn mười đạo "long viêm" hùng dũng đáng sợ nhất thời tiêu tán, nhưng ta cũng bị lực phản chấn chấn lùi về sau. Lũ rồng đã phát xuất "long viêm" tất cũng chẳng dễ chịu gì.

Một tiếng kêu ai oán như quỷ khóc thần gào đột nhiên vang đến, chỉ thấy một đạo đao hình hắc sắc quang mang từ Độc giác hoàng kim long phá không công đến ta, tốc độ nhanh như chớp.

Ta nhìn thấy Hắc ám hệ cao cấp ma pháp "Quý khắp đao", trong lòng không khỏi kinh hãi. (Long tộc vốn không có khả năng sử dụng Hắc ám hệ ma pháp, Lại Lại trùng tuy được gọi là Địa ngục hắc long nhưng thực tế không phải là rồng, chỉ có long hình nhưng sinh mệnh thể lại là hắc ám năng lượng). Ta liền sử dụng Phong hệ chung cực ma pháp "Cực động chi phong". Thân ảnh hoá thành thanh quang lóe lên bay vọt tới phía trước "Quý khắp đao" đang chém tới rồi bay vào trong đám quần long. Ta hét lớn một tiếng công một kiếm đến Độc giác hoàng kim long.

Chiêu "Chiến quyết hoàng sa" trong "Chiến quyết".

Chiêu thức của "Chiến quyết" vô cùng đơn giản, chiêu nào cũng tấn công trực diện: tà liêu, trăm kích, hạ phách đều là động tác cơ bản của kiếm thuật. Thậm chí có nhiều chiêu động tác còn tương đồng với nhau nhưng thật sự tinh túy bên trong chính là sự vận khí khác nhau, tạo nên sự bất đồng trong khí thế và ý cảnh dẫn đến sự bất đồng về uy lực.

Một chiêu "Huyết tiên hoàng sa" này chính là một thức có khí thế thảm liệt trong "Chiến quyết". Kiếm xuất ra giống như dũng sĩ đang đối mặt với một trường sát phạt không sợ hãi, chết không hối tiếc.

Lân giáp của Độc giác hoàng kim long mặc dù vô cùng kiên ngạnh, nhưng khi gặp thần binh "Á Dạ" cùng "Kiếm cương" thì cũng chỉ như một

tờ giấy liền bị một kiếm xuyên qua. Độc giác hoàng kim long kêu thảm một tiếng, toàn lực bay lùi lại. Do trước khi gặp “Kiếm cương” hãn đã lùi lại nên chỉ bị thương một chút. Chiêu “Huyết tiên hoàng sa” của ta cũng chỉ gây ra chút thương tích ngoài da thôi.

Ta lúc đó đang bị vây trong quần long. Lũ rồng không thể dùng ma pháp cùng “long viêm” tấn công ta nên chỉ dùng răng sắc, gai nhọn và long vĩ .v.v. để tấn công ta. Bất kỳ đòn nào kích trúng ta, sợ rằng ta sẽ chỉ còn cách ô hô ai tai mà thôi.

Hiện tại ta quả thật vô cùng cảm tạ Vô Danh. Một năm qua hãn sống trên đầu gươm mũi giáo đã tạo cho ta một thân pháp linh xảo có thể xuyên qua những bóng trảo của cự long. Á Dạ thừa thế xuất ra, thân ta nhanh chóng bị nhuộm hồng bởi long huyết.

Một con trường dực phi long tử sắc đột nhiên từ không trung hướng về ta xuất ra một đạo kim sắc cương quang. Quang mang ngưng tụ thành một đồ hình kì dị hướng ta bay đến.

Ta dùng tinh thần lực lượng tiến vào trong quang phù nhanh chóng phân tích, trong lòng đại kinh. Trong quang phù chứa một lực lượng huỷ diệt vô cùng đáng sợ. Một khi bị đánh trúng chắc xương thịt của ta đến một mẫu cũng không còn.

Đây chính là “Long chi ấn” trong Long ngữ ma pháp. Tử sắc phi long này chính là Tử Nguyệt, một trong những trưởng lão của Long tộc.

Trong lúc bất lực, dưới sự công kích nguy hiểm của "Long viêm" ma pháp của quần long, ta chỉ còn cách mạo hiểm dùng “Cực động chi phong” bay ra khỏi “Long chi ấn” đang xạ tới, bay lên bên trên phi long Tử Nguyệt. Tay ta dương Á Dạ vận khởi một thức “Khinh kị đột xuất” nhanh như điện chớp chém xuống.

“Long chi ấn” đánh xuống giữa đám quần long nhất thời sản sinh ra một vụ nổ, làm cho một số con rồng vô tội đứng ngoài cuộc bị nổ văng đi xa, thật thảm thương kém may mắn a.

Tử Nguyệt quả thật không tưởng nổi tốc độ của ta lại nhanh như vậy, cũng như không ngờ mình lại đã thương người đồng tộc. Một kiếm của ta nhắm vào đôi cánh rồng to lớn thuận thế chém tới. Một nửa đôi cánh của hắn bị chém rụng, hắn kêu thảm lên một tiếng rồi từ không trung rơi xuống.

Một kiếm vừa thành công, ta đã thấy quần long đang chuẩn bị đủ loại ma pháp cường hoành để phát xạ về phía mình. Ta luôn hiểu đạo lí tiên hạ thủ vi cường, trong sát na liền toàn lực sử xuất ra vô số không gian bình hành làm cho không gian bị bóp méo và phá vỡ. Một đạo dương kiếm “Đại thứ nguyên trảm” liền xuất hiện xạ về hướng quần long ngay khi không gian bị phá vỡ.

“Đại thứ nguyên trảm” sau khi truyền qua “Á Dạ” đã thể hiện uy lực kinh nhân hải tặc tăng lên gấp ba lần. Quần long liền phát ra long khí, kết giới... chống lại, nhưng nhanh chóng bị vụ nổ không gian phá vỡ. Những con rồng nằm trong phạm vi uy lực ngay lập tức bị thôn phệ, xương cốt cũng không còn.

Đáng tiếc là “Đại thứ nguyên trảm” uy lực tuy mạnh nhưng phạm vi công kích lại quá nhỏ trong khi thể hình của lũ rồng đó lại quá lớn, chỉ có khả năng sát thương hữu hạn đối với số con rồng.

Dị tượng đột nhiên phát sinh. “Đại thứ nguyên trảm” thường là vụ nổ của những không gian đen tối đột nhiên lại xuất hiện kim quang chói mắt. Đồng thời một cỗ khí tức cường đại làm người ta khó tưởng tượng được truyền vào lòng ta và mỗi một con rồng đang ở tại đương trường.

Ta trong tâm cũng đại kinh, không thể ngờ rằng “Đại thứ nguyên trảm” lại phát sinh dị tượng như vậy. Đồng thời sâu trong lòng ta cảm thấy khí tức

đáng sợ đó cùng với “Ma đấu khí” của ta có cùng một loại cảm giác.

Sao lại thế này?

Một quang cầu kim sắc từ nơi không gian bị rách cuồn bạo xạ xuất ra. Tại sát na khi kim quang tiêu thất, ba bóng nhân ảnh xuất hiện tại không trung.

Cả chiến trường đều dừng lại, ta và quần long không hện mà cùng nhìn về phía ba người vừa xuất hiện. Vừa nhìn một cái, trong tâm ta liền kích động như điên lên, là...là tiểu Nông....

Ba người đột nhiên xuất hiện là một nam hai nữ. Nam tử thân mặc hắc sắc khôi giáp, trong tay cũng là một cây hắc sắc trường thương phát tán ra một khí thế lãnh ngạnh. Nhưng sau lưng hắn vũ động một đôi cánh độc hữu của ác ma chính là hắc sắc sí bàng.

Tay trong tay với hắn là một tuyệt sắc mỹ nữ thiên kiều bá mị tóc vàng, trên thân là bộ bạch sắc khôi giáp không nhiễm bụi trần, thánh khiết vô tả, sau lưng là bốn cánh khiết bạch.

Nàng là một vị thiên sứ, hơn nữa lại còn là một “Diệu thiên sứ” bốn cánh.

Một mỹ nữ khác...bất luận là người hay rồng nhìn thấy đều không thể di dời mục quang đi nơi khác. Dung mạo nàng so với vị thiên sứ tóc vàng kia không hề thua kém, hơn nữa nàng lại còn phát ra một loại khí thế vương giả, làm cho mọi người một khi nhìn thấy nàng đều không tự chủ mà sinh ra một loại cảm giác thần phục. Nhưng trên thân nàng cũng phát ra một loại khí tức băng hàn đến tận xương tủy, thật sự là quá kinh nhân.

Ta quên hết mọi thứ bên ngoài chỉ hướng sự chú ý đến vị băng sơn mỹ nữ với khí thế kinh nhân nói: "tiểu Nông... thật sự là nàng..."

Khí tức của băng sơn mỹ nữ như băng hàn vạn năm đột nhiên tiêu thất vô hình, mỹ mục như si đại ngậy ngốc nhìn ta, từng giọt lệ trong suốt trào ra rơi xuống.

“Chủ nhân!”

Ngay sau tiếng gọi hàm chứa đầy tương tư và nhu tình vô tận cất lên, băng sơn mỹ nữ như gió lốc lao thẳng vào lòng ta, vui mừng phát khóc nói: "Chủ nhân, chủ nhân, Hạ Nông rốt cuộc cũng được trở lại bên cạnh người rồi..."

Nàng không phải ai khác, chính là “Hắc ám long kỵ binh” không chiến tướng, là “Tuyệt đại đấu thần” Hạ Nông, kẻ khiến đám Thần tộc thiên giới nghe thấy tên phải táng đờm kinh hồn.

Ma tộc nam tử mặc hắc giáp lãnh ngạnh như cương thiết bay đến trước mặt ta lảng không hành lễ, nói: "Thuộc hạ 'Hắc ám long kỵ binh' lục chiến tướng Lạp Cáp Nhĩ Đặc tham kiến thống lĩnh đại nhân."

Diệu thiên sứ kiều mị cười cười đứng đằng sau lưng Lạp Cáp Nhĩ Đặc, đang nở nụ cười tuyệt mỹ nhìn ta.

Ta nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc đen huyền của Hạ Nông nhìn về phía vị "Diệu thiên sứ" tuyệt mỹ đứng sau Lạp Cáp Nhĩ Đặc. Ta đối với nàng quá thật có chút ấn tượng, tựa hồ như trước đây ở Ma giới nàng có tham dự vào đội ngũ thiên sứ tham gia đột kích, làm sao bây giờ lại cùng Lạp Cáp Nhĩ Đặc ở cùng một chỗ, hơn nữa trông có vẻ như rất thân tình? Thật ra chuyện này là như thế nào?

Ta buông "Á Dạ" trong tay ra, ô mang chột động liền khôi phục lại hình dạng vị Ma giới công chúa tuyệt sắc thiên hương. Hạ Nông trong lòng ta duyên dáng gọi "Công chúa", nhị nữ nhất thời nhảy lên vui mừng.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc thấy ta chăm chú nhìn hẩn, trên mặt gã hán tử cứng rắn trung thành này bỗng hơi ửng đỏ, có chút lo ngại hướng đến ta nói: "Thống lĩnh, nàng là Địch Lệ, trước đây là thiên giới Diệu thiên sứ, nhưng bây giờ là thê tử của ta, cũng giống như 'Hắc ám thiên sứ' Vũ Y tiểu thư vậy".

Ta mỉm cười vẻ tà dị nói: "Hảo tiểu tử, cũng có bản lĩnh a. Thật không hổ là bộ hạ của Ngô Lai ta. Sự tình cụ thể thì để sau này ta hỏi người. Người trước tiên giúp ta giải quyết cái đám rồng phiến nhiều này đã."

Ta giờ ngón tay chỉ về phía quần long.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc đột nhiên chuyển thân đối diện với Độc giác hoàng kim long. Một cỗ sát khí âm hàn dày đặc đột nhiên phát tán ra, hẩn lạnh giọng nói: "Đã lâu không gặp a, Long vương."

Lạp Cáp Nhĩ Đặc thân là "Hắc ám long kị binh" lục chiến tướng cười cự long tung hoành trên chiến trường. Thân là Long tộc chi vương Độc giác hoàng kim long đương nhiên phải nhận ra, cũng nhận ra được không chiến tướng Hạ Nông. Từ lúc nàng xuất hiện quần long đã đình chỉ tấn công, bọn chúng thật sự không hề muốn khai chiến với Ma giới.

Độc giác hoàng kim long nói: "Người giỏi đấy, lục chiến tướng à., Người biết nam tử này sao? Hẩn đến 'Long cốc' phá huỷ tứ tung, chúng ta nhất định phải giết hẩn."

Hạ Nông lắc mình đến bên cạnh Lạp Cáp Nhĩ Đặc hướng đến Long vương nói: "Khẩu khí người thật lớn, nếu người vọng tưởng có thể thương hại được chủ nhân thì phải bước qua xác Hạ Nông ta trước đã."

Trên thân thể mềm mại của nàng đột nhiên bạo xuất kim mang sáng lạn như mặt trời giữa trưa. Một cỗ khí thế làm lòng người phát lạnh tức thời phát ra. Tại chu vi quanh thân nàng mười trượng, ma pháp nguyên tố đột

nhiên tiêu thất. Trong khu vực này mọi công kích ma pháp đều không có ma pháp năng lượng bổ sung, sẽ dễ dàng bị phá vỡ.

Đây là "Thánh đấu khí", chung cực lực lượng của vũ giả, quả thật lợi hại.

Ta đến giờ mới biết uy lực thật sự của "Thánh đấu khí". Bất quá đối với "Ma đấu khí" của mình ta vẫn tự tin như vậy. Sự ảo diệu của "Thánh đấu khí" chính là trong phạm vi của nó nguyên tố ma pháp đều bị khu tán. Nhưng "Ma đấu khí" của ta có khả năng nhập vào trong ma pháp năng lượng và phá hủy chúng, hiệu quả cuối cùng tịnh không kém so với "Thánh đấu khí". Ta chỉ không biết rằng nó có cùng loại vô kiên bất tồi như "Thánh đấu khí" hay không. Bởi vì tu vi tu luyện của ta lúc này vẫn còn yếu nhược, không thể phát xuất ra chân chính uy lực của "Ma đấu khí" được.

Độc giác hoàng kim long vội nói: "Long chiến tướng xin người đừng hiểu lầm. Ta chỉ muốn xác định lại vị tiên sinh này có phải là Ma giới 'Ma thần vương' đại nhân hay không."

Trong lòng ta cảm thấy kỳ quái, từ từ xuất ra tiêu chí của mình là thần ma song đực vốn dĩ ẩn kín trong thể nội, nói: "Không sai, Hoàng kim Long vương các hạ, ta chính là 'Ma thần vương' Ngô Lai. Long vương ngài có chuyện gì vậy?"

Gã Độc giác hoàng kim long không hề trong mắt loé lên quang mang kích động, kim sắc long đực sau lưng vươn ra bay đến trước mặt ta. Hạ Nông cùng Á Dạ hai người sợ hãi gây bất lợi cho ta, thân thể mềm mại liền loé lên bay đến hộ vệ trước mặt ta.

Độc giác hoàng kim long vội nói: "Xin chờ một chút, ta không có ác ý. Ta chỉ muốn thỉnh cầu 'Ma thần vương' có thể cho ta được gặp mặt phụ thân một lần."

Cha của hắn ư?

Lời nói của hắn làm ta thấy khó hiểu, ta với phụ thân hắn có thể nào có quan hệ gì chứ?

Độc giác hoàng kim long tiếp tục nói: "Phụ thân của ta là...là Ma giới địa ngục hắc long. Ta từ khi sinh ra chưa một lần được thấy mặt người. Ta nghe nói bây giờ người đã là triệu hoán thú của 'Ma thần vương' ngài. Mong ngài cho phép ta được gặp mặt cha ta một lần."

Cái gì?

Long tộc chi vương Độc giác hoàng kim long lại là con của Lại Lại trùng. Có thể có chuyện này sao?

Bọn Á Dạ, Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc về mặt ngăn ngại không nói được gì. Bất quá nghĩ tính cách của Lại Lại trùng thích đàn áp người khác, có khi lưu lại hậu nhân cũng là hợp tình hợp lý. Chả trách vừa rồi Độc giác hoàng kim long có thể sử dụng Hắc ám hệ ma pháp.

Ta cố nén sự hiếu kì trong lòng, dùng niệm lực khai mở "Lục mang triệu hoán trận" trong không trung. Trong ánh ô mang lóe lên, một bóng hắc ảnh cự đại liền xuất hiện. Đây là một hắc sắc cự long uy vũ hàm chứa đầy khí thế vương giả, chính là Địa ngục hắc long Lại Lại trùng, kẻ hùng bá đệ thất tầng Ma giới cả vạn năm.

Lại Lại trùng đã hơn một năm sống vô sự tại dị thứ nguyên không gian, thật không dễ dàng gì mới được chủ nhân gọi ra. Nó không khỏi hưng phấn phát cuồng, vừa ra khỏi triệu hoán trận liền phát ra một tiếng long ngâm chấn thiên, chuẩn bị đại triển thân thủ một phen.

Nó nhìn thấy xung quanh đều là các chủng loại rồng, trong lòng nhất thời cũng rùng mình, hướng đến ta nói: "Chủ nhân, xin người ra lệnh."

Ta hướng đến nó nháy mắt cười nói: "Lại Lại trùng a, nhi tử của người đến nhận người kìa."

Lại Lại trùng nhất thời ngồn ngang bao nhiêu câu hỏi trong đầu. Nhi tử ư? Ta có nhi tử từ khi nào vậy?

Độc giác hoàng kim long tung cánh bay tới trước mặt Lại Lại trùng, kích động nói: "Phụ thân, cuối cùng con cũng có thể gặp người rồi. Người thật giống như như lời kể của mẫu thân."

Lại Lại trùng mục quang ngưng tụ trên người Độc giác hoang kim long, do dự một chút rồi hỏi: "Người... người thật sự là con của tiểu Nhu Nhu?"

“Tiểu Nhu Nhu” trong lời nói của nó chính là Long tộc tiền nhiệm tộc trưởng, Hoàng kim thánh long (là rồng cái đấy nhé). Vạn năm trước Lại Lại trùng có đi ngang qua Thánh Ma đại lục. Với năng lượng cường hoành cùng khí tức của nó đã dẫn tới sự chú ý của Long tộc. Vì vậy Hoàng kim thánh long mang theo một quân đoàn cường đại của Long tộc tìm tới.

Một trường đại chiến kinh thiên động địa bắt đầu. Sự cường hoành của Lại Lại trùng quả thật nằm ngoài sự dự liệu của quần long (Nó có thể cùng Lộ Tây Pháp đối địch thì đương nhiên phải lợi hại rồi). Nó không chỉ làm cho quân đoàn của Long tộc tổn thất thảm trọng mà còn tương hảo với Hoàng kim thánh long nữa. Sau đó nó mãi ý trở lại Ma giới mà không biết rằng Hoàng kim thánh long đã hoài thai với nó, rồi gần ba ngàn năm sau sinh hạ được một Độc giác hoàng kim long, vì bản thân sinh sản nên sinh mệnh lực đại tổn, miễn cưỡng sống thêm hai ngàn năm nữa rồi tạ thế.

Long tộc trước giờ coi trọng nhất là cường giả, bọn chúng tuy bị Lại Lại trùng hủy diệt rất nhiều cao thủ nhưng đối với Lại Lại trùng rất là thành kính. Hoàng kim thánh long là thê tử của nó lại rất sĩ diện, đã giảng giải cho Độc giác hoàng kim long về việc cha nó cường đại như thế nào, nổi tiếng ra sao. Độc giác hoàng kim long đối với “Phụ thân” đương nhiên đầy tôn sùng.

Lại Lại trùng cảm thụ được trên người Độc giác hoàng kim long có cùng một loại khí tức, ngay lập tức xác định được thân phận hắn. Tầm thân rồng dài thướt màu đen hướng về phía hoàng kim long bay tới. Mỗi thâm tình phụ tử tự nhiên bộc phát.

Lần này phụ tử đoàn viên chính là kết cục hoàn mỹ. Ta thì rất hài lòng vì đã có được sự trợ giúp của hai tuyệt sắc mỹ nữ Á Dạ và Hạ Nông. Một lát sau đó, trước mặt ta lại xuất hiện sáu con thái điểu.

“Sư phụ!”

Sáu tên thái điểu vừa đồng thanh hô lên vừa quỳ gối trước mặt ta, vẻ mặt đầy thành kính.

Kiến tập kị sĩ Địch Nặc nói: "Sư phụ, xin người thu nhận sáu người đồ nhi. Bọn con nhất định sẽ dụng tâm học tập. Cầu xin người mà, sư phụ."

Biểu hiện vừa mới rời của ta đã làm cho sáu tên thái điểu này càng thêm sùng bái. Bọn họ sau khi thương lượng một lúc đã đưa ra quyết định cầu xin ta làm sư phụ của họ, chưa đạt được mục đích thì chưa dừng lại.

Chính sự lỗ mãng và gan dạ của sáu tên thái điểu này (Về sau ta mới biết được bọn chúng là vì điếc không sợ súng nên mới gan dạ như vậy) nên ta rất thích. Sau một hồi cân nhắc ta nói: "Được ,ta chấp nhận thu các người làm đồ đệ."

Sáu tên thái điểu vui mừng lộ ra mặt, vội quỳ xuống đất hành đại lễ bái kiến.

Chính nhờ điều này đã thay đổi vận mệnh cả đời họ trở thành “Ma thần vương lực sứ giả” bao gồm “Thánh chiến kị sĩ”, hai gã ”Ác vận song kiếm sĩ”, “Địa ngục thần xạ thủ”, “Vong linh trí giả” cùng “Thánh ma nữ thần” lừng danh thiên hạ sau này.

Thế là do ngay cả cha của Long vương cũng là triệu hoán thú của ta, Long tộc tự nhiên không thể lại đối địch với ta. Việc "Long cốc" bị hủy đối với chúng cũng đành ngậm đắng nuốt cay mà thôi.

Độc giác hoàng kim long không nguyện ý li khai phụ thân không dễ mà gặp được. Vì vậy hắn đã quyết định lập kế ước trở thành triệu hoán thú của ta và được ban một cái tên mới là Kim tử. Ta cũng dùng ba ngày để cải tạo lại thất danh siêu cấp khô lâu, hơn nữa còn thêm cho bọn chúng bảy tọa kỳ có lực lượng giống nhau chính là khô lâu long.

Trong ba ngày ở đây, Hạ Nông đã thuật lại mọi sự tình với ta.

Nửa năm trước khi Địch Lệ khởi động “Lực tràng thủ trạc” cùng Lạp Cáp Nhĩ Đặc tiến nhập vào một vùng dị thứ nguyên không gian chưa từng biết tới. Hạ Nông sau đó đã sử ra “Thánh đấu khí” ngưng tiếp Thánh quang hệ chung cực công kích ma pháp “Thái dương chi kiếm” của “Hỏa thiên sứ” Già Mễ Lạc, làm sản sinh ra một vụ nổ năng lượng kinh thiên động địa, dị thứ nguyên không gian vừa bị phong bế vì vụ nổ mà lại mở ra thêm lần nữa, hút Hạ Nông vào.

Đó là một nơi không có ánh sáng, không có nước, không có không khí, chỉ có hắc ám vô biên của dị thứ nguyên không gian. Khi Hạ Nông bị hút vào thì Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng Địch Lệ đã mày hoa mắt choáng. Vì vậy khi nàng gặp được hai người đã bao bọc họ trong “Thánh đấu khí” của mình.

“Thánh đấu khí” quả thật thần kì, làm cho ba người có thể sống sót tại dị thứ nguyên không gian bằng cách giảm thiểu năng lượng tổn hao, đưa thân thể tiến nhập trạng thái ngủ sâu, chỉ còn tâm linh liên hệ.

Sinh hoạt tại nơi cô tịch đó đã khiến cho Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng Địch Lệ từ hai kẻ tử đối địch đã phát sinh cảm tình, lại thêm Hạ Nông giúp đỡ lấy Vũ Y ra làm ví dụ. Địch Lệ cuối cùng đã quyết định vất bỏ tất cả để cùng ở với Lạp Cáp Nhĩ Đặc.

Cho đến lúc này, Địch Lệ đã hiểu được cảm tình trước đây của mình với hoa la kì thật giống như sự sùng bái của muội muội với ca ca, còn với Lạp Cáp Nhĩ Đặc mới là chân chính ái tình.

“Đại thứ nguyên trảm” của ta chính là sử dụng ma lực làm cho bình hành không gian bị bóp méo trong nháy mắt, bị xung phá, may mắn thế nào lại trùng với không gian của bọn Hạ Nông. (TG: Điều này xác suất chỉ là một phần ngàn vạn. Ta thật giống thượng đế. Ta bảo nó làm được thì phải làm được, ai bảo ta là tác giả làm chi?). Vì vậy nàng đã dụng toàn lực đi theo điểm liên hệ giữa hai không gian để thoát ra.

Bọn họ rốt cuộc đã được tự do.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 22: Hữu Nhân Đích Thân Nhân

"Thiên tinh học viện" trên đảo Mạn Đức Khắc.

Cùng với tiếng vó ngựa, chùng vài chục thanh niên ăn mặc hoa lệ đang thúc ngựa lao như điên về phía con đường đá xanh.

Họ là những học sinh của "Thiên tinh học viện", cũng là những quý tộc tử đệ của các nước. Hiện giờ giữa bốn đại vương quốc của nhân loại mặc dù đã chia hai phe thế như nước với lửa, thế nhưng ở "Thiên tinh học viện" những học viên quý tộc này này cư xử rất hợp nhau, có lẽ đó là "ngưu tầm ngưu, mã tầm mã" chẳng.

"Thiên tinh học viện" được sáng lập bởi ba người là Đại ma pháp sư Mạc Phi, Đại kiếm sĩ Tang Tư Đặc, Thánh kỵ sĩ A Bỉ Địch, tất cả bọn họ đều là nhân sĩ trung lập không thuộc về quốc gia nào cả. Bọn họ thành lập học viện này để đào tạo một nhóm những thanh niên nhân tài ưu tú của Thánh Ma đại lục một cách bình đẳng, nhưng mâu thuẫn giữa học sinh quý tộc và bình dân vẫn là điều mà quả thật họ không ngờ đến.

Tại ma pháp phân viện của "Thiên tinh học viện", một đám đông các thiếu nữ mặc ma pháp trường bào đủ các màu đang vui vẻ chơi đùa (học sinh học ma pháp đa số là các thiếu nữ ồn ào). Đột nhiên vang lên một loạt tiếng vó ngựa, mấy chục học sinh quý tộc đang quất ngựa ào ào tiến tới.

Đám đông nữ học sinh ma pháp náo động ngay lập tức, cá biệt có một nhóm nhát gan chịu không được hét lên. Những học viên quý tộc thấy như vậy thì không thể kìm được nụ cười đắc ý trên môi.

Một thiếu nữ ma pháp sư có mái tóc vàng óng xoã ngang vai đang cười yêu kiều bèn cau mày một cái nói với gã thiếu niên quý tộc cầm đầu: “Phổ Hi, người nghĩ rằng làm như vậy là thú vị lắm sao? Thật nhục nhã.”

Thiếu niên quý tộc đó hừ lạnh một tiếng khinh thường nói: “Ai đang phán xét ta thế này? Nguyên lai là Y Liên công chúa điện hạ a. Thân là nhị công chúa của Lôi Nhân Công Quốc lại ở chỗ tiện dân hỗn tạp. Cô đã khiến những quý tộc như chúng ta thật sự mất mặt rồi. Kỵ sĩ Lai Nhân Cấp Đặc của ta là vô địch. Nói không chừng cô chưa tốt nghiệp thì đã là một công chúa vong quốc rồi ...ha ha.”

Thiếu nữ ma pháp sư là Y Liên nhị công chúa của Lôi Nhân Công Quốc, là muội muội của Phi Âu Á công chúa. Nàng tuy không như tỷ tỷ là tuyệt giai vũ học nhưng về mặt ma pháp thì đích thực là một tài nữ. Vào “Thiên tinh học viện” chỉ hai năm nàng đã là học viên của lớp cao cấp, rất nhanh sẽ tốt nghiệp.

Nhưng thiếu niên quý tộc kia chính là Phổ Hi Tuyết Lan Đặc, con thứ của tể tướng vương quốc Lai Nhân Cấp Đặc Long Đạt Tuyết Lan Đặc, đệ đệ của Thánh Ma đại lục đại danh đỉnh đỉnh, một trong thập đại mỹ nữ là “Kỵ sĩ chi hoa” Ca Ny Tuyết Lan Đặc. Hẳn là học viên của phân viện hiệp sĩ của “Thiên tinh học viện”, tính tình cao ngạo mục hạ vô nhân.

Phổ Hi mặc dù hồng hách kiêu ngạo thành tính nhưng cũng có thể so sánh được với chị gái của hắn về khía cạnh học tập võ kỹ, cùng với Y Liên công chúa tại “Thiên tinh học viện” đều là những nhân vật nổi danh.

Y Liên công chúa kiêu hãnh nói: “Đồ nhỏ bé cuồng vọng tự đại. Người ta đang đồn rằng mười vạn đại quân vương quốc Lai Nhân Cấp Đặc của

người sang xâm lược Băng Tuyết vương quốc, kết quả đại bại quay về. Ngay cả chị gái của người Ca Ny Tuyết Lan Đặc cũng đã thất tung rồi.”

Phổ Hi nghe thấy vậy thì thần tình đại biến, vội nói: “Không thể được. Kỵ binh của Lai Nhân Cấp Đặc là vô địch. Tỷ tỷ của ta là tối cao cấp thánh kỵ sĩ, dụng binh như thần, căn bản không có khả năng bại tại vương quốc Băng Tuyết bé nhỏ, chắc chắn người đang nói dối.”

Y Liên công chúa ánh mắt tỏ vẻ thương hại, nói: “Đây là tin tức ta có được từ ma pháp truyền tin chứ không phải là ta suy đoán. Tỷ tỷ của ta hiện vẫn đang ở tại Băng Tuyết vương quốc.”

Phổ Hi sắc mặt chuyển sang tái nhợt, thúc ngựa quay đầu không kể tới đồng bọn lập tức ly khai. Đúng lúc đó trên không trung đột nhiên truyền lại tiếng long ngâm chấn thiên, mặt đất “Thiên tinh học viện “ cũng bị chấn động.

Cả học viện đều bị chấn động. Y Liên, Phổ Hi ngẩng đầu nhìn theo hướng âm thanh phát ra, chỉ thấy một con cự long toàn thân kim mang sán lạn chói mắt cùng một con bạch sắc địa long đang từ trên không trung chậm chậm hạ xuống (địa long thì không bay được, nhưng ở đây có sự khác biệt, nguyên nhân cụ thể rồi mọi người sẽ biết.)

Hai con rồng hạ xuống trước mặt bọn Y Liên. Lũ học sinh hoảng sợ chuẩn bị chiến đấu. Chú văn được xướng lên, vài kẻ đã lấy vũ khí ra. Nhưng toàn bộ ngựa của đám quý tộc tử đệ này đã nhũn hết cả ra quì xuống, bọn chúng thật sự hoảng sợ nhìn mặt cắt không còn hạt máu, so với học viên bình dân thật chẳng khác gì.

Phía trước chúng là những con rồng a, là những sinh vật tối cường hoành trên Thánh Ma đại lục.

Hai con rồng đứng yên không biểu hiện địch ý như chúng tưởng tượng, chỉ có sự yên lặng bao trùm trên mặt đất.

Vài đạo thân ảnh đột nhiên từ trên lưng hai con rồng loé lên bay xuống. Đó là hai nam tử mang hắc sắc khôi giáp cùng ba mỹ nữ tư dung mỹ lệ khuynh thành cùng với.....

Tái Lạp, là bọn người ư? Bọn người trốn học lâu thế, đi làm gì vậy?

Y Liên nhìn bọn Địch Nặc, Thái Lạp sáu người một tháng trước đây đã bỏ học trốn đi đâu biệt vô âm tín, nhìn không được bèn mở miệng hỏi. Nàng cùng Thái Lạp có giao tình bằng hữu rất tốt.

Thái Lạp, người vẫn được bạn bè gọi đùa là "Bình quả" cao hứng đi tới phía trước nắm lấy bàn tay của Y Liên nói: "Ta đã tới "Long cốc" giết rồng, thế mà cuối cùng chẳng bị sao cả. Hi hi, người có muốn nghĩ cũng không thể nghĩ ra được đâu."

Bấy giờ, ba đạo thân ảnh đang lao tới với tốc độ vô cùng nhanh, đằng sau còn có mấy chục người vừa nam vừa nữ đủ các loại, trông như các thầy giáo của "Thiên tinh học viện" đã đến rồi.

Ba người có tốc độ cực nhanh đó chính là người sáng lập "Thiên tinh học viện", đại ma pháp sư Mạc Phi, đại kiếm sĩ Tang Tư Đặc, thánh kỵ sĩ A Bỉ Địch. Bọn họ cảm ứng được long khí cường đại phía trước bèn mang các thầy giáo vũ trang đầy đủ như lâm đại địch đến để ngăn lại.

Chứng kiến uy vũ của kim sắc cự long và bạch sắc địa long bọn họ không hèn mà cùng đại kinh thất sắc. Với kinh nghiệm của bọn họ thì hai con rồng này đích thị là "Thánh long" trong Long tộc (những con rồng có trí tuệ sẽ được gọi là "Thánh long"), đặc biệt là kim sắc độc giác cự long đang tán phát một thứ khí chất vương giả làm người ta thật khó tin, thật sự là rất đáng sợ.

Tiếp đó, bọn họ lại bị thu hút bởi bên cạnh năm người ở bên cạnh lũ rồng. Họ đã nhận ra hai vị tuyệt sắc mỹ nữ từng đại diện thần uy tại "Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội" hai năm trước đây, đại biểu cho Ba Bồ Ni Tạp

đã làm cho các đối thủ khác phải chịu thiệt thòi. Nam tử hai tay đang ôm lấy hai người bọn họ là.....

Mạc Phi tiến lên hành lễ nói: “Nguyên lai là Ngô Lai tiên sinh đại giá quang lâm, bọn ta không nghênh đón từ xa thật thất lễ.”

Nam tử kia tuy dung mạo với Ngô Lai có chỗ bất đồng, nhưng thân hình thì cũng có điểm tương đồng. Hai vị khoáng thế mỹ nữ đang rúc vào lòng gã vô hình trung đã chứng minh thân phận của gã. Bọn họ chính là nữ nhân của ” Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần” Ngô Lai a.

Ta thầm tán thưởng nhãn lực của Mạc Phi. Mục đích của ta khi tới đây là để làm thủ tục cho bọn Địch Nặc thôi học, đồng thời cho bọn chúng được uy phong một chút, không ngờ rằng có người có thể mới nhìn đã nhận ngay ra ta.

Ta liếc nhìn đám thầy giáo đang tuốt kiếm giương cung ở đằng sau Mạc Phi, cười nói: “Đã hơn một năm rồi, từ lần gặp gần đây ba vị có khỏe không? Ta tới đây nhằm làm thủ tục cho bọn Địch Nặc thôi học. Sáu tiểu tử này anh dũng không hề ụy kị gì (thật ra là điếc không sợ súng) dám thâm nhập “Long cốc” để giết rồng. Ta đánh giá chúng rất cao nên quyết định thu nhận làm đệ tử.”

Thánh kị sĩ A Bỉ Địch nói: “Nguyên lai là như thế. Bọn Địch Nặc có thể được Ngô Lai tiên sinh ngài để ý đến đúng là may mắn của chúng.” (Lão và thầy giáo của ta Lâm Tạp, Vưu Lợi Tư là đồng bối. Nhưng lực lượng khủng bố của ta đã khiến lão từ nơi sâu thẳm trong đầu vô ý thức bộc lộ ra sự tôn kính đối với ta)

Đã biết mục đích của chúng ta, mọi người của “Thiên tinh học viện“ đều không còn địch ý và hoảng sợ nữa, các học viên đều nhanh chóng vây quanh bọn Địch Nặc sáu người. Cá biệt có kẻ còn can đảm đến gần Độc giác hoàng kim long và địa long Đại Bạch. (Tuy Đại Bạch bị Lạp Cáp Nhĩ

Đặc biệt thành toạ kị, nhưng các trưởng lão Long tộc mong nó chiếu cố đến Long vương, do vậy nó bị quần long trục xuất)

Một thiếu nữ tươi cười đến trước mặt ta, vẻ mặt có điểm khác lạ, nói: “Ngài là Ngô Lai, 'Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần' Ngô Lai?” Ta gật gật đầu.

Thiếu nữ đột nhiên vung tay lên đánh ta, Hạ Nông ở bên cạnh ta ngay lập tức chộp lấy tay nàng và chế trụ nàng.

Do Hạ Nông đã nhìn ra thiếu nữ này tu vi võ kỹ không thể gây ra thương tích cho ta được nên chỉ chế trụ nàng lại. Nếu không thì Hạ Nông vốn rất trung thành với ta quyết không thể dễ dàng buông tha cho nàng như vậy.

Ta trầm giọng nói: “Tiểu thư, chúng ta vốn lần đầu tiên gặp gỡ, sao nàng lại cố tìm cách đánh ta.”

Mĩ mục của thiếu nữ khuôn mặt xinh đẹp xạ xuất quang mang oán hận, nói: “Chính là ngài, chính ngài đã hại tử tử ta biến thành một kẻ suốt ngày buồn bã khóc lóc, vì ngài mà tử tử khóc đến mờ cả mắt nhưng ngài lại ở đây hưởng thụ phúc phận ôm ôm ấp ấp. Ngài làm thế đối với tử tử của ta có được không?”

Xung quanh có rất nhiều người xem nhiệt náo, nhiều người tò mò khiến cho ta lúng túng, ta mỉm cười nói: “Tử tử của cô là ....”

Thiếu nữ nói: “Tử tử của ta là Lôi Nhân Công Quốc Phi Âu Á công chúa, các hạ chắc là vẫn còn nhớ.....?”

Phi Âu Á Công chúa đương nhiên ta nhớ. Hơn nữa nàng lại là bằng hữu đầu tiên mà ta tiếp xúc sau khi bị mất ký ức, sau đại chiến tại băng nguyên đại lục đã từng gặp nhau, nhưng giữa chúng ta không hề có bất kỳ quan hệ gì.

Bây giờ ta có Á Dạ, Lệ Vi Nhã, Hạ Nông, Vũ Y, Băng Thanh Ảnh, Băng Tuyết nhân, sáu người đích thực là cực phẩm mỹ nữ, Vô Danh "hắn" lại còn chiếm được trái tim của "Chiến địa mên cô" Ô Lan Na Toa cùng "Kỵ sĩ chi hoa" Ca Ny Tuyết Lan Đặc. Ta đã trở thành nam nhân hạnh phúc nhất trên thế giới này. Ta biết thế là đủ lắm rồi. Cho nên đối với Phi Âu Á công chúa ta tịnh không có hành động gì có ý tư hào, sao lại có thể....?

Mặc dù Á Dạ nhìn thấy thiếu nữ này không xinh đẹp tuyệt thế khuynh quốc khuynh thành như Phi Âu Á công chúa, nhưng trên mình nàng cũng có điểm giống với Phi Âu Á công chúa, cũng có thể xem là một mỹ nhân, liền đi tới trước mỉm cười nói: “Nguyên lai là muội muội của Phi Âu Á công chúa. Nàng đã hiểu lầm chủ nhân rồi. Ta thì hiểu rất rõ tính cách của người. Nếu Phi Âu Á công chúa bộc lộ tình cảm với người, người sẽ dùng tính mệnh của mình để bảo vệ nàng ta.”

Thiếu nữ Y Liên công chúa nghi hoặc nói: “Người là.....”

Á Dạ cười nói: “Ta tên là Á Dạ Hà Lộ Tây Pháp, thị nữ của chủ nhân. Một năm trước đây ta có gặp Phi Âu Á công chúa, có lẽ nàng ta đã nói về ta với nàng. Còn đây là Hạ Nông, thị vệ của chủ nhân. Nàng ta cũng biết tỷ tỷ của nàng.”

Y Liên hiển nhiên hiểu được thân phận của Á Dạ, thất kinh nói: “Á Dạ, người chẳng phải là Ma giới.....”

Á Dạ nắm chặt ngọc thủ của nàng, không nói gì.

Trong lòng ta chợt cảm thấy có cái gì đó, nhìn về hướng Lạp Cáp Nhĩ Đặc đang nhìn Địch Lệ, nói: “Tiểu Dạ, tiểu Nông, hai người đi cùng ta một lúc. Lạp Cáp Nhĩ Đặc và Địch Lệ lưu lại đây chờ bọn ta quay lại.”

Á Dạ ngờ ngàng nhìn ta, Hạ Nông cũng có cảm ứng nói: “Chủ nhân, là bọn chúng đang đến chẳng?”

Ta gật gật đầu, vòng tay ôm lấy chiếc eo của hai người đặt lên tấm lưng to đùng của Độc giác hoàng kim long Kim Tử, nói: “Kim Tử, bay hết tốc độ đến một chỗ nào rộng rãi khoáng đạt một chút, xem ra có kẻ nào đó đang đến chơi với chúng ta đây.”

Hoàng kim long Kim Tử triển khai hai cánh kim mang sán lạn chói mắt trong nháy mắt đã bay vút lên không trung, Đại Bạch cũng sử dụng Phi tường ma pháp bay lên.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc nghi hoặc nói: “Xem bộ dạng của thống lĩnh thì đã có sự tình gì đó phát sinh rồi. Tại sao không nói gì với ta cả? Kì lạ thật.”

Trên khuôn mặt phẫn kiêu mị của Địch Lệ xuất hiện nét kinh hãi, nép vào lòng Lạp Cáp Nhĩ Đặc nhỏ giọng nói: “Vừa nãy ta ngẫm phát hiện thấy vài cỗ khí tức rất quen thuộc đang tiếp cận đến đây, bây giờ lại biến mất, có lẽ đã bị Ngô Lai đại nhân dẫn dụ đến chỗ nào đó.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc thần tình biến động, vội nói: “Ý của nàng là có thiên sứ.....”

Địch Lệ gật đầu dịu dàng nói: “ Có lẽ là các 'Sứ thiên sứ' đại nhân.....”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc siết chặt hắc sắc trường thương trong tay nói: “Bọn chúng nhất định đến đây là vì thống lĩnh. Thống lĩnh sợ nàng khó xử nên mới bảo ta lưu lại bồi tiếp nàng, nhưng ta không thể làm thế được. Địch Lệ, nàng lưu lại “Thiên tinh học viện“ đợi ta trở về.”

Nói xong hần liền chớp động thân hình bay lên không trung nhưng bị hai tay Địch Lệ nhẹ nhàng giữ lại, vội vàng nói: “Thả ta ra, ta là 'Hắc ám long kị binh' lục chiến tướng, đây là chức trách của ta.”

Cặp mi mục của Địch Lệ lộ xuất ánh mắt thâm tình nhưng kiên định, nói: “Thiếp không ngăn cản chàng, nhưng thiếp phải đi cùng chàng. Thiếp

đã là thê tử của chàng thì không thể trốn tránh, 'Thần quang thiên sứ' đại nhân có thể làm được, ta nhất định cũng có thể làm được.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc cảm động hôn nhẹ lên đôi môi hồng của Dịch Lệ, hai người cùng triển khai Ác ma sí băng và Thiên sứ vũ dực cùng bay lên không trung.

Trừ sáu người Dịch Nặc cùng với Y Liên công chúa nhờ tỷ tỷ của mình mà hiểu rõ thân phận của ta, bọn học viên và các thầy giáo của “Thiên tinh học viện” đều không tự chủ ngẩn người ra nhìn. Bọn họ tự mắt mình đã nhìn thấy ác ma của Ma giới và thiên sứ của Thiên giới, hơn nữa vị thiên sứ tuyệt mỹ kia chắc chắn là một vị “Diệu thiên sứ” bốn cánh. Ác ma và thiên sứ là tử địch trong truyền thuyết thì ở đây lại là một đôi tình nhân.

Hết chương 22

~*~*~*~*~*~*~

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 23: Chân Chính Đích Ma Thần Vương

~~*~*~*~*~*~*~*~*

Ta cảm ứng địch nhân đang thần tốc lao đến chính là “Quang nhan thiên sứ” Lạp Phi Nhĩ, “Cáo tử thiên sứ” Gia Bách Liệt và Lôi Khiết Lạp. Bọn họ từ trong đầu Ô Lan Na Toa biết được tin ta tới “Long cốc” và ta lúc này trong thân thể chứa hai linh hồn liền dốc hết tốc lực tới Long cốc, nhưng cũng muộn một bước. Khi bọn họ tới thì ta đã li khai rồi.

Ba thiên sứ không hề làm kinh động Long tộc, theo năng lượng khí tức chưa hoàn toàn tiêu tán do ta lưu lại mà truy đuổi, không giết ta thì không dừng lại.

Bất quá bọn họ không biết ta lúc này đã cùng Vô Danh hợp làm một, rốt cuộc không còn khuyết điểm. Chung cực thần binh Á Dạ và “Tuyệt đại đấu thần” Hạ Nông cũng về bên cạnh ta. Bọn họ lần này khác nào tự chui đầu vào lưới.

Ta cùng Á Dạ, Hạ Nông cười trên Kim Tử toàn tốc bay về hướng đám thiên sứ nghênh đón. Gia Bách Liệt nhất thời cảm thấy không đúng nói: "Lúc này Ngô Lai chạy trốn còn không kịp, như thế nào lại gặp ....."

Tốc độ phi hành của Kim Tử nhanh vô bì, khi đám thiên sứ còn đang do dự thì đã xuất hiện phía trước bọn họ.

Gia Bách Liệt kinh hãi nói: “Kia không phải là Long tộc chi vương Độc giác hoàng kim long sao? Ma giới công chúa và ‘Tuyệt đại đấu thần’ đã mất tích đang ở bên cạnh ‘Ma thần vương’, không đúng.....”

Lạp Phi Nhĩ và Lôi Khiết Lạp cũng nhận ra không ổn bèn ngưng thần chuẩn bị chiến đấu.

Ta đứng trên lưng Kim Tử với một tư thái cực kì hung hăng cười ha hả nói: “Chư vị thiên sứ đại nhân, các vị đại khái tới truy sát ta phải không? Tốt, lại đây.”

Hai tay quay một vòng, trong phút chốc tia chớp siêu cao áp mười vạn vôn từ trong tay ta bắn về phía ba thiên sứ, đích thị là Lôi hệ cao cấp ma pháp “Lôi điện nộ đào”.

Lực lượng Lạp Phi Nhĩ ba người tự nhiên không e ngại sự oanh kích của “Lôi điện nộ đào”. Gia Bách Liệt mở kết giới ngăn trở sự công kích của thiểm điện, Lạp Phi Nhĩ và Lôi Khiết Lạp xuất quang kiếm nhanh chóng hướng ta phi tới.

Đại khái bọn họ còn tưởng ta là Ngô Lai trước kia, cho nên dùng cách chiến đấu cận thân thu thập ta.

Hạ Nông yêu kiều quát một tiếng kim mang đại thịnh quanh thân thể, chung cực đấu khí “Thánh đấu khí” trong nháy mắt xuất ra tràn ngập. Nàng huy quyền hướng tới Lạp Phi Nhĩ nghênh đón.

Cho dù không nhận hóa thành binh khí nhưng lực lượng của Á Dạ quyết không kém “Diệu thiên sứ”. Nàng ảo xuất Hắc ám năng lượng kiếm chống lại Lôi Khiết Lạp. Còn ta đứng trên lưng Kim Tử hướng về phía Gia Bách Liệt phóng xuất “Lôi điện nộ đào”.

Phóng thích “Lôi điện nộ đào” không có thời gian hạn chế, chỉ cần người có đủ ma lực hậu thuẫn thì thích phóng bao lâu cũng được. Đương

nhiên cũng chỉ có ta thích hợp với điều này, bởi vì “Lôi điện nộ đào” là cao cấp ma pháp cực tồn ma lực. Một Đại ma pháp sư có thể liên tục phóng hơn mười giây đã là tốt lắm rồi.

Gia Bách Liệt vốn muốn một kích ngăn trở ta rồi bắt đầu phản kích, ai ngờ ta phóng “Lôi điện nộ đào” không ngừng. Lạp Phi Nhĩ và Lôi Khiết Lạp không cách nào chi viện cho hắn, hắn đành tiếp tục duy trì kết giới đang bị ta tiêu hao.

Vì điện kích siêu cao áp phóng ra trong thời gian dài nên trong không gian xuất hiện “Điện li hiệu ứng” cường đại khiến cho Lôi nguyên tố hướng tới thân ta tốc độ ngưng tụ bội tăng, vượt xa so với tiêu hao ta dùng để phóng “Lôi điện nộ đào”. Chung quanh ta vài chục trượng điện quang chớp lóe, trên không trung xuất hiện một đám mây đen khổng lồ thiểm điện chớp chớp, phát ra âm thanh vang vọng.

“Grào”

Dưới chân ta cái miệng khổng lồ của Kim Tử há ra hướng về Gia Bách Liệt phun xuất “Long viêm”. “Long viêm” của nó bề ngoài bình thường không có gì lạ chỉ là một hỏa cầu rộng vài thước, nhưng bên trong ẩn chứa năng lượng ba động to lớn khổng lồ, hỏa cầu bay qua nơi nào thì nơi đó không gian sinh ra bóp méo.

Đây đúng là “Long vương chi viêm” a, Địa ngục hắc long và Hoàng kim thánh long quả nhiên là chủng loại lợi hại. Trong lúc đại chiến ở “Long cốc” ngay cả ta còn chịu thiệt thòi, may nhờ “tâm chi khôi giáp” hộ thể mới không mất mặt.

Gia Bách Liệt phát hiện ra “Long vương chi viêm” thực đáng sợ nhất thời vẻ mặt đại biến, nhưng hắn lúc này đang bị ta dùng “Lôi điện nộ đào” oanh kích.

Hắn không thể né tránh, đành phải bỏ kết giới “Thánh tâm hộ mạng” biến thành chung cực phòng ngự ma pháp “Thánh quang linh trận”, ngạnh tiếp “Long vương chi viêm” của Kim Tử.

Hỏa cầu kim sắc đánh vào quang mang kết giới trong suốt tức thì phát nổ mãnh liệt. Chấn động cường đại khiến cho Gia Bách Liệt tại không trung không khỏi bị chấn bay ra vài chục trượng nhưng không hề bị thương. Hắn dù sao cũng là “Sĩ thiên sứ” a.

Kim Tử chừng như sợ chưa đủ nên há mồm phun “Long viêm” không ngừng, phía sau Đại Bạch cũng bồi thêm một “mồm”. Gia Bách Liệt đột nhiên song chưởng giơ lên phát ra hai tiểu quang cầu trong suốt, tia chớp siêu cao áp của ta và “Long viêm” của Kim Tử và Đại Bạch nhất thời tiêu tán.

“Quang chi lễ tán”.

Ta trong lòng thầm nhủ chiêu này của Gia Bách Liệt thật hay, thấy hắn vì chính mình thực hiện “Thần thánh chi quang” gia trì, sáu cánh khiết bạch tỏa ra quang mang thánh khiết. Hắn khẽ quát một tiếng, quang vũ đầy trời từ không trung hạ xuống.

Ta triển khai thần ma song dực rời Kim Tử bay lên, quanh thân lóe ra quang mang hắc ám thâm trầm, đồng thời trên đỉnh đầu mở ra thánh quang hệ kết giới ngăn cản quang vũ.

Lần này ta đồng thời xuất “Ma đấu khí” và “Thủ hộ thiên mạng”. Ta chỉ không thể tin được Gia Bách Liệt nổi tiếng thông minh lại ngu ngốc dùng ma pháp với ta, cho dù có khỏe lại hắn cũng không phải là đối thủ của ta.

Quả nhiên khi vừa phát ra “Thương khung chi quang” tấn công ta, thân hình Gia Bách Liệt cũng đồng thời lảng không biến mất, sau một khắc hắn xuất hiện phía sau ta.

Chiêu “Thuần gian di động” hẳn dùng thật hay, xuất hiện tại phương vị không sai một ly, có thể thấy hẳn đối với việc khống chế ma pháp trên tài ta (khống chế lực của ta thực ra rất kém, ngay cả Băng Tuyết Nhân ta cũng không bằng được)

Cảm nhận khí tức Gia Bách Liệt đột nhiên xuất hiện phía sau, ta không khỏi thầm kêu không hay. Vốn dĩ ta tưởng gặp hẳn tại chính diện nên mới phi thân vọt tới, ai ngờ hẳn lại dùng “Thuần gian di động”. Lúc này ta đang ứng phó với “Thương khung chi quang” từ trên giáng xuống, “Ma đấu khí” phòng ngự cũng đặt ở phía trước, thăm rồi...

Gia Bách Liệt hữu thủ ảo xuất quang kiếm chém vào lưng ta, dù bị “Tâm chi khôi giáp” hóa giải ba phần năng lượng nhưng vẫn đâm xuyên thấu qua ngực ta.

Đau quá.

Đại ý khinh địch làm ta nhất thời sững quá hóa khổ. Đau đớn kịch liệt truyền tới mỗi dây thần kinh toàn thân, ta nhịn không được rống lớn lên. Một cỗ hắc bạch quang mang năng lượng đột nhiên từ trên người ta bạo phát, Gia Bách Liệt không kịp đề phòng bị chấn bay.

Ta gặp tình huống này thật sự chỉ biết tự trách mình. Ta mặc dù một năm lại đây vũ kỹ đại tiến nhưng vô luận như vậy tuyệt không thể có được kinh nghiệm mấy vạn năm của “Sĩ thiên sứ”. Nhưng ta không tự lượng sức mình lại lựa chọn hẳn, kết quả chỉ có thể như thế này.

Á Dạ cùng Hạ Nông hai người cũng không ngờ được sự tình này lại phát sinh. Cảnh người yêu một năm trước tự bạo phảng phát tái hiện. Các nàng không khỏi khóc ra máu kêu lên: “Không...”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc và Địch Lệ vừa mới tìm đến cũng thấy cảnh này, nhìn thấy Gia Bách Liệt kiếm quang từ sau lưng Ngô Lai rút ra làm huyết hoa bắn ra đầy trời.

“A.....”

Rống to một tiếng, Lạp Cáp Nhĩ Đặc hướng tới Gia Bách Liệt toàn lực sử xuất “Tiên huyết liệt không thứ”, không có chút ý niệm phòng hộ nào. Trường thương cao tốc xé rách không khí phát ra âm thanh chói tai.

Gia Bách Liệt cũng không nghĩ sẽ thành công dễ dàng như vậy, bị lực lượng quái dị của Ngô Lai chấn bay đi. Hắn vừa ngưng trụ thân hình thì lúc này “Tiên huyết liệt không thứ” của Lạp Cáp Nhĩ Đặc cũng vừa tới.

Gia Bách Liệt hồi thân chém một kiếm vào đầu nhọn trường thương nhanh như điện.

Kình khí kinh người nhất thời theo trường thương truyền vào thể nội Lạp Cáp Nhĩ Đặc. Hắn nhịn không được hừ nhẹ một tiếng há mồm phun máu, trường thương cũng thiếu chút bị chấn bay khỏi tay.

Bất quá Gia Bách Liệt cũng có điểm khinh thị một kích toàn lực của Lạp Cáp Nhĩ Đặc. Hắn tuy phá giải được thể công của “Tiên huyết liệt không thứ” đồng thời chấn thương Lạp Cáp Nhĩ Đặc, nhưng trường thương hình thành chân không “xuy” một tiếng xuyên phá hộ thể chân khí hướng tới yết hầu.

Gia Bách Liệt nghiêng người né tránh, phong duệ chân không lưu lại trên gương mặt tuấn mỹ của hắn một vết máu.

Trong lòng đại nộ, Gia Bách Liệt xoay người vừa muốn giải quyết Lạp Cáp Nhĩ Đặc thì nhìn thấy ”Diệu thiên sứ” bốn cánh mũ lệ kiều mị đang dùng “Hồi phục quang” trị liệu cho hắn.

Chính là dùng “Hồi phục quang” để trị liệu.

“Địch Lệ, người thế nào...”

Gia Bách Liệt còn chưa nói xong, giữa trường đấu đã xảy ra dị biến. Từ trên người ta đột nhiên hắc bạch quang mang tán phát rộng ra, đồng thời một cỗ lực lượng đủ hủy thiên diệt địa truyền vào trong lòng mỗi người cả hai phe.

Quang mang cường liệt biến đi trong chớp mắt, thân hình ta lại xuất hiện trong mắt mọi người. Nhưng làm bọn họ chấn động chính là sau lưng ta thần ma song dực đã biến thành sáu đôi mười hai cánh như Lộ Tây Pháp, sáu cánh khiết bạch như tuyết, sáu cánh hắc ám như mực. Vết thương trên người do Gia Bách Liệt gây ra đã biến mất không thấy nữa.

Ta rõ ràng cảm giác được biến hóa của cơ thể mình. Trong sát na kiếm quang của Gia Bách Liệt nhập vào cơ thể ta trong phút chốc đau nhức chiếm cứ toàn bộ suy nghĩ của ta, nhưng đồng thời một loại lực lượng cường đại cũng từ trong cơ thể ta phát ra, kinh mạch xung kích hỗn loạn lưu chuyển khắp thân ta.

Lần này hết thảy đều là ta không thể khống chế tình hình tự ý hoàn thành. Ta chỉ cảm thấy chân khí khắc khổ tu luyện tiềm tàng trong đan điền phảng phất bị hắc động hấp nạp bình thường trong lúc ma lực “bạo tẩu” trong kinh mạch lưu động, trải qua thống khổ là cảm giác thoải mái nói không nên lời.

Một trận ngứa ngứa kí dị từ trên lưng truyền lại, thần ma song dực sau lưng ta đột nhiên xuất hiện thêm mười cánh nữa. Chân khí của ta trong kinh mạch biến mất do đã hoàn toàn dung hợp thành một thể. Điều này có nghĩa là chỉ cần ma lực truyền đến kinh mạch là có thể tự chuyển hóa thành “Ma đấu khí”, không còn là chân khí yếu nhược nữa mà có thể chuyển hóa vô hạn.

Ta rốt cục đã chân chính đạt tới cảnh giới ma vũ bình hành, thân thể tự nhiên sản sinh biến hóa tương ứng.

Nếu nói ta từ Vuur Lợi Tư, Lâm Tạp học tập ma pháp mà tự sinh ra ma lực, do quan hệ với Á Dạ và Vũ Y mà có được ma thần chi lực lâu dài thì ta hiện nay rốt cục đã thành thực cả hai thứ đó, đã chân chính có thể so sánh cùng Lộ Tây Pháp và Chư thần chi vương .

Lần này hết thảy đều cảm tạ Gia Bách Liệt, nếu một kiếm của hắn không làm ta đau đớn dẫn tới kích phát tiềm năng vốn có thì ta muốn đạt đến cảnh giới này cần ít nhất là ngàn năm trời.

Á Dạ cùng Hạ Nông hai người vui quá bật khóc nép vào lòng ta. Kim Tử cùng Đại Bạch hai tên gia hỏa nhảy nhót bay lượn chung quanh chúng ta, nhất thời vô cùng sung sướng.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc hưng phấn tới bên cạnh ta, Địch Lệ đứng lại trước mặt Gia Bách Liệt không động đậy, mĩ mục ẩn chứa sợ hãi và áy náy, nói: "Gia Bách Liệt đại nhân, xin lỗi, ta..."

Gia Bách Liệt đoán được trên người Địch Lệ xảy ra chuyện gì. Nhưng lúc này hắn đang tập trung mọi chú ý trên người ta còn đâu tâm tư để chú ý đến nàng. Hắn trừng mắt với Địch Lệ rồi đi tới bên cạnh Lạp Phi Nhĩ. Bọn họ đều nhìn đối phương với ánh mắt sợ hãi. Số cánh đồng tỉ lệ với lực lượng thiên sứ, từ xưa tới nay cảnh giới siêu việt sáu đôi cánh thiên sứ chỉ có duy nhất Lộ Tây Pháp đạt được, không tưởng bây giờ...

Lôi Khiết Lạp cùng Địch Lệ cảm tình cực kì sâu đậm. Vừa rồi Địch Lệ cùng Lạp Cáp Nhĩ Đặc phát sinh chuyện gì, tất cả bọn họ đều tận mắt nhìn thấy tự nhiên hiểu được đã xảy ra chuyện gì. Từ sâu thẳm đáy lòng nàng thầm thở dài vì người bạn tốt của mình, hi vọng nàng có thể tìm được hạnh phúc chân chính.

Nhất thời song phương đều im lặng, chỉ còn âm thanh Kim Tử và Đại Bạch bay lượn.

Đột nhiên, hai cỗ khí tức cực kỳ cường đại với tốc độ cực nhanh tiến tới. Ta trước kinh sau mừng nhẹ hôn vào má Hạ Nông một cái, cười nói: "Lại có hai tiểu bảo bối tới, xem ra hôm nay thật sự là ngày hạnh vận của ta."

Ba thiên sứ cũng cảm ứng năng lượng khí tức và phán đoán thân phận người tới, bọn họ nhất thời sắc mặt đại biến.

Quang mang chớp lên, hai thân ảnh đẹp vô hạn xuất hiện tại không trung, quả nhiên chính là "Hắc ám thiên sứ" Vũ Y và "Địa ngục thánh nữ" Băng Thanh Ảnh.

Làm mọi người kinh dị chính là sau lưng Vũ Y vốn có sáu hắc đực bây giờ biến thành tám, tạo ra một tư thái cực kì ưu nhã mỹ diệu, bên trong ẩn chứa mỹ lệ không kể hết.

Sau khi hiện thân Vũ Y hai người kiêu hê một tiếng đồng thời song song bay vào lòng ta, bốn cánh tay quần quýt lấy ta bật khóc lớn. Bao nhiêu đau khổ của họ suốt một năm nay lần này đã kết thúc rồi.

Ta hai tay âu yếm vỗ vai hai bảo bối, cười nói: "Tiểu nhi tử đừng khóc, bây giờ chúng ta đang đối mặt với quân địch a. Đúng rồi, các nàng sao lại đến đây?"

Vũ Y từ trong lòng ta ngẩng gương mặt tuyệt mỹ đầy nước mắt chủ động dâng hiến đôi môi thơm ngát, nói: "Chủ nhân, Vũ Y tưởng ngài chết rồi. Một năm trước nếu Vũ Y cùng ngài tới ma giới ngài sẽ không....."

Ta cúi đầu dùng nụ hôn thâm tình ngăn nàng nói như vậy, thường thức môi anh đào ngọt ngào sau khi li khai đã có điểm sưng đỏ, nói: "Cái này nhất định với nàng không có quan hệ, nếu không như thế ta cũng không nhanh chóng tụt thành chân chính lực lượng. Các nàng còn chưa nói vì sao lại đến đây?"

Sau khi lao đến, Băng Thanh Ảnh rúc sâu vào lòng ta, lúc này nàng mới nói: “Ta cùng Vũ Y tử tử một mực tại Ma giới đợi ngài về. Một khắc trước đây thân thể Vũ Y đột nhiên sản sinh biến hóa, không ngờ lại sinh ra thêm một đôi cánh. Vũ Y nói thân hình nàng là do thuần năng lượng của ngài hình thành, có liên quan với ngài. Thân thể Vũ Y tử tử biến đổi nhất định có quan hệ với ngài. Chúng ta lo lắng ngài xảy ra chuyện gì cho nên chạy đến đây. Lai, bây giờ ngài biến đổi thực giống với Lộ Tây Pháp đại nhân.”

Ta trong lòng biết năng lượng bản thân dung hợp đại thành vì vậy đã khiến cho lực lượng của Vũ Y là phân thân của ta theo đó đề thăng. Bây giờ lực lượng của nàng đã đạt đến cảnh giới siêu việt “Sĩ thiên sứ”.

Gia Bách Liệt, Lạp Phi Nhĩ, Lôi Khiết Lạp ba thiên sứ nhanh chóng dùng tâm linh cảm ứng giao tiếp với nhau một lần. Họ nhận thấy tình hình đối với bên mình thập phần bất lợi, rút lui là tốt nhất.

Vì vậy trong lúc Gia Bách Liệt hữu thủ cử động, một quang mang khiết bạch ma pháp trận xuất hiện dưới thân bọn họ. Đây chính là ma pháp trận Thần tộc dùng để tiến hành không gian chuyển di.

Nhìn thấy màn này ta tự nhiên sẽ không để bọn họ dễ dàng chuẩn đi như vậy. Ta vẫn chưa có tính toán xong với họ.

Tại sát na các thiên sứ định phát động ma pháp trận bọn họ phát hiện toàn thân mình không thể nhúc nhích nửa phân, không gian xung quanh họ trong phút chốc ngưng đọng lại. Có thể làm ra điều này chỉ có thể là không gian ma pháp do bốn thiên tài tự nghĩ ra “Không gian phong tỏa”.

Một năm trước tại cuộc chiến ở vương cung ma giới Lạp Phi Nhĩ từng nếm qua đau khổ của “Không gian phong tỏa”. Hãn mang phương pháp phá giải ngày trước thông qua tâm linh cảm ứng truyền nhanh cho Gia Bách Liệt và Lôi Khiết Lạp. Ba người lập tức bắt đầu đưa lực lượng hướng tới bên ngoài cơ thể truyền ra.

Ngày trước “Không gian phong tỏa” khi bị các thiên sứ dùng lực lượng cường đại từ bên trong làm cho không gian ngưng tụ bị phá vỡ, ta không thể không biến thành “Không gian phá toái”, nhưng lần này thực sự bất đồng.

Sau khi có mười hai cánh mặc dù ma lực ta không có gì biến hóa (ma lực của ta nguyên bản đã là vô hạn), nhưng ta nhận thấy được chính mình đối với ma pháp nguyên tố năng lực cảm ứng gia tăng nhiều lần, có nghĩa là năng lực khống chế ma pháp của ta cũng tăng gấp bội, không giống trước kia chỉ có thể ngưng tụ ma pháp nguyên tố rồi phóng xuất trên phạm vi lớn (bởi vì không cần ngưng) mà là có thể tùy ý thao túng trong tay. Ta nghĩ có lẽ Lộ Tây Pháp cao minh hơn so với ta ở chỗ này.

Lúc này nhìn thấy các thiên sứ đang cố phá huỷ "Không gian phong tỏa" ta không khỏi cười lạnh. Ta rời khỏi đôi môi anh đào của Vũ Y rồi thần tốc ngưng tụ hắc ám lực lượng khiến cho bên ngoài không gian phong tỏa ngưng tụ hình thành một bầu khí quyển vây quanh. Năng lượng các thiên sứ truyền ra bên ngoài cơ thể lập tức bị hắc ám lực lượng hút không còn một mảnh.

“Không gian phong tỏa” và hắc ám lực lượng phối hợp như thế áo trời liền lạc không kẽ hở, cũng chỉ đến bây giờ ta mới có thể làm được.

Ta đang đặc ý nhìn ba thiên sứ danh tiếng trở thành chim trong lồng đột nhiên trong lòng xuất hiện một cỗ cảm giác không ổn. Chỉ thấy tại không gian ngưng tụ thân thể mềm mại của Lôi Khiết Lạp đột nhiên chớp động bắn ra một đạo bạch quang tinh oanh thánh khiết, đồng thời ta nhận thấy được một loại năng lượng khổng lồ kỳ dị tụ tập trên người nàng nhưng vẫn chưa bị tấm lưới hắc ám lực lượng do ta bày ra hấp thu.

Vũ Y và Địch Lệ đồng thời cả kinh kêu lên: ”Thánh chiến chi quang? Người không cần mạng...”

Ta trong lòng chấn động. “Thánh chiến chi quang ” này cùng với thuật “Hi sinh” của kỹ sỹ và hắc ám hệ ma pháp “Thiên ma giải thể đại pháp” tương tự nhau, đều là tập trung toàn bộ lực lượng toàn thân kể cả sinh mệnh lực bên trong chuyển hóa thành lực huỷ diệt, là nhất kích tối hậu của các thiên sứ khi lâm tuyệt cảnh. Loại lực lượng này không hoàn toàn là quang minh lực lượng, vì thế tấm lưới hắc ám lực lượng không cách nào hấp thu được.

Không giống như ”Tự bạo”, “Thánh chiến chi quang” bạo phát ra lực lượng có khả năng khống chế được. Lôi Khiết Lạp dùng tâm linh lực lượng thao túng sinh mệnh lực to lớn của chính mình chuyển hóa thành lực phá huỷ hung hãn đánh vào không gian ngưng tụ đang vây khốn nàng, không gian lập tức bị phá huỷ.

Quang mang bạo thiểm bên trong “Không gian phong tỏa ” của ta bị phá giải, ba vị thiên sứ lập tức được khôi phục tự do.

Lôi Khiết Lạp toàn thân tắm trong ánh sáng tinh oanh dịu dàng nói: “Hai vị đại nhân mau li khai, nơi đây giao cho thuộc hạ.”

Nàng đột nhiên hóa thành một đạo quang ảnh màu trắng bay thẳng về phía ta. Trên thân thể mềm mại sinh mệnh lực chuyển hóa thành quang mang tinh oanh ngưng tụ thành hình một thanh cự kiếm, tán phát một loại sát khí đáng sợ.

Nàng biết chỉ cần ngăn cản được ta thì Gia Bách Liệt và Lạp Phi Nhĩ hai vị “Sĩ thiên sứ” mới có thể đào tẩu. Vì vậy, nàng xuất ra toàn bộ lực lượng.

Cảm thụ một kích này của Lôi Khiết Lạp thực đáng sợ, Hạ Nông lắc mình tới trước người ta ngưng khởi “Thánh đấu khí” hướng tới Lôi Khiết Lạp phát xuất một quyền chân thật không hoa mỹ, chính là chung cực tuyệt học “Tự năng nhất kích” của “Ám hắc ma đầu thuật”.

“Tụ năng nhất kích” là đem toàn bộ lực lượng quanh thân tập trung tại một điểm phóng xuất ra chỉ trong một kích, lực phá huỷ cực kì đáng sợ. Lúc này Hạ Nông có “Thánh đấu khí” nên khi xuất ra uy lực càng lớn khó có thể tưởng tượng.

“Tụ năng nhất kích” của Hạ Nông đánh trúng vào giữa quang mang tinh oanh hình thanh kiếm do Lôi Khiết Lạp sở hóa thành, cường đại năng lượng xung kích nhất thời khuếch tán ra toàn khu vực. Ta và Á Dạ, Vũ Y chư nữ không thể không mở kết giới tiến hành phòng ngự.

Lạp Phi Nhi hai mắt đỏ rực muốn lao tới lại bị Gia Bách Liệt nắm một tay giữ lại. Hãn quát nhỏ: ”Chúng ta không thể để Lôi Khiết Lạp hi sinh vô ích, đi mau...”

Hãn khởi động truyền tống ma pháp trận dưới thân, hai người nhất thời biến mất.

Do sinh mệnh lực chuyển hóa thành lực phá huỷ của Lôi Khiết Lạp cường đại quá mức tưởng tượng của Hạ Nông, nên khi một quyền của nàng đánh vào quang mang chỉ cảm thấy một cỗ chấn lực cường đại truyền nhập vào kinh mạch, nhện không được phun xuất một khẩu tiên huyết bay ra ngoài.

Sau một khắc nàng rơi vào một vòng tay ấm áp cường tráng, “Hồi phục quang” trong suốt trên ngực nàng lóe ra.

Hạ Nông yêu kiều hô: ”Chủ nhân” rồi ôn nhu tựa vào ngực ta.

Lôi Khiết Lạp sau khi bị “Tụ năng nhất kích” của Hạ Nông đánh trúng không bị chấn bay mà đứng yên trong không trung. Sinh mệnh quang bao bọc quanh thân ảm đạm mờ đi hiện ra ngọc dung thanh lệ tú mỹ của nàng, có vẻ siêu phàm thoát tục không bình thường.

Địch Lệ vừa muốn đi tới đã thấy Vũ Y đứng trước người nàng, trầm giọng nói: "Không cần qua đó, nàng ta đã hao hết sinh mệnh lực lại bị trọng kích của Hạ Nông, thân thể nàng đã hoàn toàn băng hội."

Quả nhiên, Vũ Y vừa nói xong thì thấy bàn chân ngọc của Lôi Khiết Lạp hóa thành bụi nhỏ phiêu tán trong không khí nhanh chóng lan lên trên tới đầu gối nhưng Lôi Khiết Lạp ánh mắt trống rỗng vẫn không nhúc nhích. Linh hồn nàng trúng một kích của Hạ Nông bị "Thánh đấu khí" chấn tan.

Địch Lệ đột nhiên đi tới trước thân ta vội la lên: "Ma thần vương đại nhân, thỉnh người cứu Lôi Khiết Lạp. Người là thiên sứ mười hai cánh tối cao cấp, nhất định có thể cứu nàng."

Ánh mắt chờ đợi tràn ngập khẩn cầu của nàng làm ta cảm động, Hạ Nông trong lòng ta cũng nói: "Chủ nhân, người cứu nàng ta đi. Một thiên sứ tràn ngập dũng khí và tinh thần hiến thân như vậy chết đi thật đáng tiếc."

Ánh mắt Á Dạ, Vũ Y đều nhìn về phía ta, ta còn có thể làm sao đây? Đành cười khổ nói: "Để ta thử xem."

Ta dang cánh bay đến gần nửa người Lôi Khiết Lạp còn sót lại trước mặt, nhưng thật sự không biết làm thế nào mới có thể cứu được nàng.

Vũ Y yêu kiều hô: "Chủ nhân, người có thể thử phương pháp cứu ta trước kia, có thể biến nàng thành một dạng thuần sinh mệnh năng lượng giống như ta vậy."

Ta tinh thần phấn chấn, mang linh giác truyền nhập vào cơ thể bị tàn phá của Lôi Khiết Lạp để cảm nhận linh hồn nguyên thần nàng ta. Nhưng ta phát hiện linh hồn nàng đã bị chấn tan thành bốn năm phần căn bản không cách nào nhận năng lượng của ta tiến hành thực thể hóa như trường hợp của Vũ Y. Quang năng lượng đối với linh hồn bị tàn phá của nàng mà nói thì vô pháp tiếp thu, lại nói cường độ của năng lượng linh hồn của nàng vốn không bì được với Vũ Y.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ .....

Khi đã hoàn toàn thất vọng thì ta nghĩ tới phương pháp chế thành siêu cấp khô lâu, mặc dù không biết có thành công hay không nhưng cũng chỉ có thể thử một lần.

Ta trước tiên dùng tinh thần lực lượng bảo hộ linh hồn bị tàn phá của Lôi Khiết Lạp không cho tiêu tán, sau đó bắt đầu toàn lực ngưng tụ Hỏa nguyên tố trong không gian. Đối với việc phục hồi linh hồn mà nói thì Hỏa nguyên tố kịch liệt là thích hợp nhất.

Thân hình Lôi Khiết Lạp hoàn toàn tiêu tán, chỉ còn lại một quang cầu khiết bạch tại không trung phiêu đảng lóe ra, đó là ta dùng tinh thần lực lượng bảo vệ linh hồn nguyên thần.

Hỏa diễm hùng dũng bao quanh thân ta, càng ngày càng mạnh. Bọn Vũ Y, Lạp Cáp Nhi Đặc và Kim Tử Đại Bạch hai con rồng không thể không lùi ra xa chỗ đó.

Khi ngưng kết đủ Hỏa nguyên tố, ta dùng tinh thần lực lượng đang bao vây xung quanh đưa một đạo hỏa tuyến mỏng quán nhập vào linh hồn nguyên thần, linh hồn nguyên thần nhất thời biến thành liệt diễm thao thiên.

Ta dùng toàn bộ tinh thần lực lượng đưa Hỏa nguyên tố từng điểm từng điểm nhập vào linh hồn nguyên thần, mất hết nửa ngày mới hoàn thành công việc gian nan này, lúc này trời đã đầy sao.

Đại hỏa cầu khuếch trương hơn mười thước đột nhiên thu nhỏ, cuối cùng ngưng tụ thành một thân ảnh duyên dáng do hỏa diễm hình thành, ngũ quan dung mạo thanh tích khả biện, bốn cánh trên thân do xích hồng hỏa diễm tạo thành, chính là dung mạo tư thái của “Diệu thiên sứ” Lôi Khiết Lạp.

Bất quá nàng tịnh không giống Vũ Y so với thực thể bình thường không khác biệt mà là hoàn toàn do liệt hỏa hình thành thân thể mềm mại, trên khuôn mặt mỹ lệ hiện ra một vẻ mặt hoang mang.

Đây cũng là do không có biện pháp, cường độ nguyên thần Lôi Khiết Lạp vốn không bằng Vũ Y lại bị mất đi bốn năm phần, ta đành phải cho nguyên thần nàng dùng hỏa nguyên tố cải tạo nàng biến thành một đạo hỏa diễm có ý thức tự chủ. Thực ra bây giờ nàng tịnh không có hình thái cố định, ngưng tụ thành tướng mạo vốn có của nàng là do chỉ lệnh trong ý thức tiềm tàng của nàng mà thôi.

Có thể làm đến thế này là ta đã dốc toàn lực rồi.

Liệt hỏa Lôi Khiết Lạp bay tới trước người ta, một âm thanh kiều thúy trong não ta vang lên: "Lôi Khiết Lạp bái kiến chủ nhân."

Nàng lúc này thân hình hoàn toàn do lực lượng của ta hình thành, ngay cả linh hồn đều phụ thuộc lực lượng của ta mà tồn tại, không như Vũ Y là một cá thể độc lập, cho nên ý thức và ký ức cũ còn bảo tồn nhưng tâm ý đã trở thành nô tài của ta, so với định hạ chủ nô kế ước hữu hiệu gấp bội, nếu ta bất hạnh nàng cũng lập tức tan thành mây khói, nhưng chỉ cần ta tồn tại thì nàng là bất tử chi thân.

Mặt khác, bởi vì bây giờ Lôi Khiết Lạp là một đạo hỏa diễm linh hồn có ý thức, nên mọi coi lực lượng trước kia của nàng đều không tồn tại, ngay cả nói chuyện với người cũng phải dùng tâm linh cảm ứng.

Ta vươn chỉ điểm vào trán nàng (siêu cao hỏa diễm ngay cả kim thiết cũng có thể đốt thành khí trong nháy mắt, nếu không phải do ta tạo ra thì ta thảm rồi), nói: "Thiên sứ Lôi Khiết Lạp a, từ nay về sau ngươi là người hầu của ta, tên là 'Huyết hồng thiên sứ'."

Lôi Khiết Lạp tại tâm linh ta nói "ạ", xích mang lóe lên thân thể hỏa hồng hóa thành một đoàn hỏa cầu dung nhập thân thể ta biến mất.

Địch Lệ biết ta đã hết sức, Lôi Khiết Lạp này là một hình thức sống khác.

Nàng hướng ta hành lễ: ”Đa tạ ngài, Ma thần vương đại nhân.”

Ta nhẹ nhàng thở dài nói: ”Không có gì, tiếc là ta chỉ có thể làm thế này thôi.”

Băng Thanh Ảnh đưa ngọc thủ vào trong bàn tay to lớn của ta nói: ”Lai, chúng ta tới Băng Tuyết vương quốc đi, Tuyết Nhi và Lị Vi Nhã muội muội bọn họ còn ở đó chờ chàng.”

Ta đưa tay kéo nàng vào lòng, hai mắt đột nhiên lóe lên quang mang âm trầm lạnh lẽo, nói: ”Ta cũng rất nhớ các nàng ấy, nhưng hiện tại chưa phải lúc. Trước khi về Băng Tuyết vương quốc trước tiên ta phải kết liễu ân oán một năm trước đã.”

Mục quang ta chuyển hướng lên ánh trăng sáng trên bầu trời đêm, trong lòng thầm nghĩ: ”Phất Lôi Đức đại thúc, Vô Danh của thúc sẽ vì người mà báo thù.”

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 24: Phục Cừ

Nửa năm trước, Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành bảo bị "Mân cô binh đoàn" tấn công thâm tập, thú nhân tộc trưởng "Sư vương" Hao Thiên và hỏa tinh linh vương Liệt Diễm đều cùng bị thương, thú nhân tộc và hỏa tinh linh đối với nhân loại căm hận khắc cốt ghi tâm, cuộc chiến với Lôi Nhân Công Quốc đã diễn ra kịch liệt.

Vì kết minh với Lôi Nhân Công Quốc, Ba Bố Ni Tạp vương quốc cũng phái binh tham chiến. Song phương kẻ tiến người lùi chinh chiến không ngừng nghỉ, bởi vì Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành bảo là vị trí chiến lược trọng yếu đối với Lôi Nhân Công Quốc, trú quân lên đến hơn bảy vạn người.

Tại phòng tác chiến của thành bảo, Hao Thiên cùng Liệt Diễm đang bàn thảo về việc bố trí quân tình. Vì song phương đều rơi vào tình trạng chiến đấu dây dưa cho nên đối với việc vận dụng chiến thuật ra sao lại càng quan trọng.

Hao Thiên thuộc về chủng loại coi thô hào nhưng cao quý, là một thống soái có dũng có mưu, trong đám thú nhân trí tuệ đơn giản thật là trường hợp ngoại lệ vượt bậc. Còn Liệt Diễm thì có hơn ngàn năm kinh nghiệm, đã trải qua vô số biến cố lớn nhỏ, hiện tại chuyện gì cũng vô pháp làm cho lão phải động dung nữa.

Hao Thiên chỉ vào một điểm đỏ trên bản đồ quân sự nói: "Đây là cửa ngõ phía nam của Lôi Nhân Công Quốc, miễn là chúng ta có thể đoạt được

nó thì có khả năng tiến nhập vào Lôi Nhân Công Quốc lật đổ vương đô của bọn họ, kết thúc tình trạng giằng co của nửa năm nay."

Liệt Diễm gật đầu tán đồng, nói: "Ta từ 'Thiên Hỏa Sơn' (chỗ cư ngụ của hỏa tinh linh tộc) đã bí mật điều động năm trăm nhất cấp hỏa tinh linh (Trong tinh linh giới, tuổi thọ lên tới ba trăm đến năm trăm năm, tự nhiên pháp lực cực cao), có thể tham chiến lúc nào cũng được."

Hao Thiên cười nói: "Chúng ta suy nghĩ giống nhau, ta cũng bí mật từ 'Thú Chi Sâm Lâm' phái xuất 'Chiến Thú Quân Đoàn' tinh nhuệ nhất. Đợi khi nào mười vạn đại quân này và hỏa tinh linh của người hợp lại là có thể bắt đầu hành động được rồi."

Đột nhiên bên ngoài truyền vào tiếng huyên náo, hai người vừa mới nhú mào thì đã thấy một ứng nhân chiến sĩ hai cánh lão đảo tiến vào phòng tác chiến. Trên người hằn máu nhuộm lốm đốm hiển nhiên đã thụ thương không nhẹ.

Hao Thiên nhướng đôi mày rậm, trầm giọng nói: "Hắc Vũ, người thân là thống lĩnh của 'Chiến Thú Quân Đoàn' phi tường bộ đội lại bỏ hàng ngũ về đây là sao? Đã xảy ra chuyện gì? Người đã thụ thương không nhẹ a."

Ứng nhân chiến sĩ Hắc vũ quy xuống đất nghẹn ngào nói: "Đại Vương, toàn ..... đã hoàn toàn, mười vạn đại quân tất cả chết rồi ....."

Hao Thiên khẩn cấp chụp mạnh vào tay Hắc Vũ, rống lớn: "Người nói gì? Nói lại rõ ràng đi."

Hắc Vũ kiên cường chống lại cơn đau kịch liệt ở cánh tay, nói: "Chúng ta nhận lệnh của đại vương liền bắt đầu lên đường hành quân hết tốc lực, ước tính sẽ tới đây vào khoảng giờ Ngọ ngày hôm sau, khoảng nửa ngày trước, nửa ngày trước ....."

Hao Thiên gầm lên: "Nửa ngày trước đã phát sinh chuyện gì? Nói mau?"

Hắc Vũ ghen ngào: "Nửa ngày trước có mười người đột nhiên xuất hiện ở tiền phương của đại quân chúng tôi, trong đó cũng có cả tiểu hài tử. Chúng tôi căn bản không để bọn chúng trong mắt, ai mà biết được bọn chúng chặn đường đoàn quân của chúng tôi để khiêu chiến."

Trong kí ức của hãn tình cảnh của nửa ngày trước vĩnh viễn không thể nào quên được.

Đối với sự khiêu chiến của bọn người nhân loại bất tri, các thú nhân chiến sĩ không nhìn được cất giọng cuồng tiếu không ngừng, nghĩ rằng bọn họ đơn giản chắc là bọn điên. Một bọn người nhỏ bé lại dám chặn đường mười vạn "Chiến thú quân đoàn" tinh nhuệ, thật là đáng buồn cười mà.

Trong số bọn người chặn đường đó có một vài tuyệt sắc mỹ nữ thế gian hiếm có. Các thú nhân chiến sĩ nổi lòng háo sắc, lập tức có vài chiến sĩ nhào tới.

Vì vậy, tai nạn của "Chiến thú quân đoàn" bắt đầu.

Những thần bí nam nữ đó căn bản chính là quái vật, dễ dàng sử xuất ra các loại cấm chú ma pháp đồ sát các thú nhân chiến sĩ một cách thảm hại.

Vào lúc tối hậu bất ngờ xuất hiện các loại chủng loại bao gồm một quần ma thú và bảy khô lâu binh hùng mạnh đến mức người ta khó tin cười trên khô lâu long, công kích bọn họ tiêu diệt toàn bộ mười vạn quân của "Chiến thú quân đoàn".

Hắc Vũ bị một lãnh tuấn nam tử sử dụng trường thương đánh trọng thương, nhờ đồng bọn liều chết yểm hộ chạy thoát về tới Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành báo tin.

Hao Thiên sau khi lắng nghe Hắc Vũ báo cáo bản thân lại không thể tin được chính lỗi tai của mình, "Chiến thú quân đoàn" là đội quân tinh nhuệ nhất của thú nhân tộc lại như thế ư? Thiệt có khả năng đó sao?

Hắc Vũ đột nhiên nhớ tới một chuyện, lên tiếng nói: "Đúng rồi, có những kẻ năm trước tham gia 'Chư Tộc Vũ Đấu Ma Pháp đại hội' đã giết chết cự hùng, đại biểu của Ba Bộ Ni Tạng vương quốc và 'Băng Tuyết Thánh Nữ' của Băng Tuyết vương quốc, ta không có nhận lầm đâu."

Hao Thiên và Liệt Diễm nhớ lại ba mỹ nữ đáng sợ của nửa năm trước, trong lòng lập tức trầm xuống. Hao Thiên vẫy tay ra hiệu cho Hắc Vũ thôi lui để liệu thương.

Sau khi Hắc Vũ lui ra, Liệt Diễm nói: "Chẳng lẽ là do cao thủ Ma giới làm? Chúng ta nên thông tri Thiên giới tới chi viện ngay lập tức ."

Hao Thiên đôi mắt đầy vẻ thống khổ cất tiếng: "Tiếc thay 'Chiến Thú Quân Đoàn' của ta, mười vạn chiến sĩ tinh nhuệ a ....."

Một thanh âm ung dung mà rõ ràng đột nhiên vang lên: "Nếu như sớm biết từ đầu thì còn được, bây giờ hối hận thì đã trễ rồi."

Hao Thiên và Liệt Diễm kinh hồn thất sắc nhìn về hướng thanh âm phát ra, nhìn thấy một hắc y nam tử cao cao không biết khi nào đã ngồi ở tại một chiếc ghế lớn trong phòng. Trên thân lại có một mỹ nữ do hỏa diễm ngưng tụ mà thành, bốn cánh xích hồng hỏa diễm vươn ra ở đằng sau, vừa mỹ lệ vừa kì dị.

Hao Thiên hữu thủ đưa ra, trong tay đã có thanh "Thiên thanh chi phủ" lấp loé thanh mang xuất hiện, trầm giọng quát: "Người là ai? Báo danh đi."

Ánh mắt của Liệt Diễm lại tập trung ở vị hỏa diễm thiên sứ trên thân của hắc y nam tử, khuôn mặt lộ vẻ kinh khủng, tự mình nói với chính mình: "'Linh hồn chi hỏa'? Không ..... không có khả năng ....."

Linh hồn chi hỏa tương truyền là bí kíp cực kỳ bí mật của hỏa tinh linh tộc trước giờ không có người nào luyện thành. Bởi vì phải phối hợp hỏa nguyên tố cường mạnh không gì sánh kịp và linh hồn yếu ớt của sinh vật để

tạo ra một sinh mệnh mới, một loại hoá diễm có linh hồn và ý thức. Thủy tổ của hỏa tinh linh từng được xem qua bí kỹ trong tay của thần và đã viết lại. Liệt Diễm không ngờ rằng lại có thể tận mắt chứng kiến "Linh hồn chi hỏa" trong truyền thuyết, hơn nữa lại là một linh hồn bốn cánh "Diệu thiên sứ".

Người lão run lên không kiềm chế nổi.

Nam tử điệu bộ bắt chéo chân, cười nói: "Ta là chủ nợ, bọn người hãy trả nợ đi."

Tại thân hãn đột nhiên bạo phát khí thế cường đại làm cho người ta hô hấp không nổi, Hao Thiên và Liệt Diễm lập tức không tự chủ được cùng song song lui lại một bước, lại nghe hãn nói: "Liệt Diễm, lão còn nhớ nửa năm trước chính tay lão đã hủy diệt 'Mân cô binh đoàn' chứ?"

Mặc dù tiếng nói đó vẫn ung dung rõ ràng như trước nhưng ẩn ước có sự lạnh lẽo cừu hận vô hạn. Khí thế hùng mạnh cùng với ánh mắt lạnh lẽo làm cho hai đại cường giả của Thánh Ma đại lục trước mặt phải lạnh run.

Liệt Diễm khó khăn lắm mới trấn định được tâm thần, nói: "Người...người là dư nghiệt của 'Mân cô binh đoàn'?"

Nam tử cười lạnh lẽo, nói: "Lão nói đúng rồi, ta chính là dong binh Vô Danh của 'Mân cô binh đoàn', mà cũng là Ma giới 'Ma Thần Vương' Ngô Lai."

Hao Thiên và Liệt Diễm thần sắc trắng bệch, bọn họ không rõ Vô Danh là ai, nhưng đại danh của Ma giới "Ma thần vương" đã vang lừng trong Thần tộc. Người này có thể là tuyệt thế cường giả ngang hàng với thiên thần Ma vương.

Ta thấy bộ dạng hoảng sợ của bọn họ, trong bụng cười lạnh, lạnh lùng nói: "Vì đại thúc Phát Lôi Đức thân yêu, vì huynh đệ của 'Mân cô binh đoàn', 'Huyết hồng thiên sứ', xuất kích."

"Huyết hồng thiên sứ" Lôi Khiết Lạp giương cánh bay lên (hiện tại nàng ta không cần phải sử dụng đôi cánh để bay nữa, đập cánh chỉ là theo thói quen mà thôi), tư thái cực kỳ mỹ diệu ưu nhã bay về phía hai người bọn Hao Thiên.

Nàng không hề sử dụng chiêu thức nào, bởi vì bản thân của nàng chính là vũ khí cực kỳ lợi hại, ở nhiệt độ siêu cao cả chục vạn độ tinh cương cứng rắn cũng hóa thành hơi trong nháy mắt ('Huyết Hồng Thiên Sứ' bản thân nhiệt lượng hỏa diễm ẩn chứa bên trong, bình thường không cảm thấy nóng hơn người thường).

Liệt Diễm cũng biết sự đáng sợ của "Linh hồn chi hỏa". Trước mắt nhìn thấy vị hỏa diễm mỹ nữ đang bay tới quả là vũ khí khủng bố cao nhất, lão hoang mang lui lại đồng thời phát xuất "Bạo viêm chướng bích" tạo thành đại hỏa tường để phòng ngự.

Hao Thiên cũng đã phi thân triệt thoái, hẳn tuy không biết rõ về sự đáng sợ của "Huyết hồng thiên sứ" nhưng đối với danh tự "Ma thần vương" của ta thì rất úy kỵ, cuối cùng đã làm cho hắn lần đầu tiên không đánh mà lui.

Bất quá con người hẳn thiên sinh dũng mãnh đâu thể lui lại hoàn toàn, cùng một lúc khi hắn lui lại thần phủ trên tay cũng trảm ra một phủ "Chân không nhận" thanh sắc âm đạm về hướng "Huyết hồng thiên sứ".

Với thực lực của Hao Thiên cộng thêm vào thần binh "Thiên thanh chi phủ", tự nhiên uy lực của "Chân không nhận" kinh nhân hải chúng, trong sát na đã chặt thân của "Huyết hồng thiên sứ" ra làm hai, sau đó bức tường bích kiên cố vào khoảng chục mét phía ngoài, lập tức vô thanh vô tức nứt toác ra.

Thân của Huyết hồng thiên sứ bị "Chân không nhận" trảm thành từng khúc sau đó hợp lại làm một, không chút trở ngại xuyên qua "Bạo viêm chướng bích" lao tới Liệt Diễm.

Nàng đúng là có hỏa diễm linh hồn nhưng không có thực thể, miễn là năng lượng cung ứng của ta vẫn tồn tại thì cho dù bị chẻ thành bao nhiêu mảnh đi nữa nàng có thể phục nguyên tức khắc, là tấm thân bất tử tuyệt đối.

So với "Bạo viêm chương bích" của Liệt Diễm bất quá chỉ là hỏa diễm tường vài ngàn độ, đối với nàng mà nói thì chẳng có diễm nào đáng phải xem xét cả.

Đối diện với thứ giết không chết, đẩy không ra, "Khủng bố vũ khí" không sanh mệnh, hỏa tinh linh vương Liệt Diễm cực kỳ sợ hãi. Lão biết rằng hỏa hệ ma pháp của mình thật không có chút uy hiếp nào đối với vị hỏa diễm mỹ nữ này, chỉ có thể khôi phục nguyên hình tinh linh lấy hết sức chạy trốn. "Huyết hồng thiên sử" vẫn giữ nụ cười mỉ lệ triển động hỏa diễm vũ dực trên người tiếp tục truy cản lão.

Hai người bọn họ rượt đuổi nhau ra khỏi phòng, trong phòng chỉ còn lại ta và Hao Thiên.

Sư vương Hao Thiên gầm lên giận dữ, huy động "Thiên thanh chi phủ" hướng về ta chém tới. Ta vẫn mỉm cười, trong tay lập tức xuất hiện một quang minh năng lượng kiếm, quang mang chớp loé, một kiếm đánh ngược trở lại phía Hao Thiên.

Ta sử dụng một chiêu "Chiến quyết" trong thức "Thiên quân nhiễm huyết", một kiếm xuất ra sát khí khắp nơi. "Chiến quyết" là một chiêu chú trọng ở chỗ sát khí, người bình thường có thể bị hồn phi phách tán bởi loại sát khí này.

Hao Thiên với người sáng tạo ra "Chiến quyết", "Hắc y tử thần" Lôi Tư từng huyết chiến sinh tử. Vì vậy đối với một kiếm có khí thể sát phạt tung hoành sa trường giữa thiên quân vạn mã này có ấn tượng từ lâu. Ngay lúc hẳn nhìn thấy ta ra chiêu "Thiên quân nhiễm huyết" lập tức trong lòng vô cùng kinh ngạc, rống lên một tiếng lớn trút toàn bộ "Dã lực" đặc thù của thú

nhân vào trong "Thiên thanh chi phủ" chém thẳng vào vai ta ngay lúc ta đánh ra quang minh năng lượng kiếm.

Lúc này "Ma đấu khí" của ta có thể sử dụng vô hạn do có thể tiến hành chuyển hóa từ ma lực vô hạn. Hiện tại chỉ một nhất là ta có thể chém nát Hao Thiên ra thành tro bụi, nhưng ta không có làm vậy, ta còn chưa chơi đủ a.

Hao Thiên bị ta chấn bay ngược lại đằng sau. Ta hí lộng lảo như mèo vờn chuột. "Lão thử" Hao Thiên chỉ còn liều mạng kháng cự một cách vô vọng.

Liệt Diễm thoát ra khỏi phòng tác chiến với "Huyết hồng thiên sử" truy kích đằng sau đã làm kinh động đám quân đồn trú trong Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành, vô số thú nhân chiến sĩ và hỏa tinh linh ào ạt chạy tới.

Đối với đám thú nhân chiến sĩ và hỏa tinh linh này, Huyết hồng thiên sử chẳng thèm liếc mắt tới. Nàng chỉ chăm chăm nhìn để Liệt Diễm không chạy được. Vị hỏa tinh linh vương buộc phải xoay chạy lòng vòng như sói bắt kham.

Hắc ám năng lượng quang cầu với cao độ áp suất từ không trung rơi xuống đám thú nhân chiến sĩ dày đặc, lập tức một tiếng nổ lớn, huyết nhục văng ra tứ phía.

Á Dạ, Hạ Nông, Vũ Y, Băng Thanh Ảnh bốn nàng cùng với đôi uyên ương Lạp Cáp Nhĩ Đặc và Địch Lệ xuất hiện tại không trung, Lạp Cáp Nhĩ Đặc cười trên địa long trường lão Đại Bạch.

Tám vũ dực của Vũ Y vươn ra, vài chục đạo lưu quang thiểm thước "Thánh quang đạn" nho nhỏ xuất hiện xung quanh người, tùy tức bắn vào các thú nhân chiến sĩ. Uy lực so sánh với hắc ám năng lượng cầu của Á Dạ còn mạnh hơn mấy lần.

Tiếng kêu la thảm thiết của các thú nhân chiến sĩ vang lên ở nơi Hạ Nông với Lạp Cáp Nhĩ Đặc đang cười Đại Bạch hạ xuống gia nhập trận đánh. Nơi nào hai người một rồng đi tới, các thú nhân chiến sĩ liên tay chống cự đều không toàn mạng.

Các hỏa tinh linh bắt đầu hướng tới Á Dạ chư nữ phát khởi công kích. Ngọc thủ của Băng Thanh Ảnh lập thành thủy hệ kết giới "Thủy hoa thiên luân", thủy lan sắc quang cầu lập tức bao phủ toàn bộ bọn họ lại. Phòng ngự kết giới này quả thật là phương pháp hữu hiệu nhất đối với hỏa hệ ma pháp. Hỏa diễm công kích của hỏa tinh linh tiếp xúc với nó liền biến thành vô hình.

Vũ Y và Địch Lệ hai vị thiên sứ bắt đầu cùng lúc ngưng tụ quang minh lực lượng chuẩn bị xuất thủ. Nhưng Á Dạ đã đi trước một bước đánh ra hắc ám hệ ma pháp "Vong tử kinh cực ngục", tức thì một hắc sắc đại phiến kịch độc phi thường xuất hiện ở phía thú nhân chiến sĩ, phạm vi bao trùm vài chục trượng.

"Vong tử kinh cực ngục" không có công kích lực, chủ yếu để bao vây đối phương lại không cho đào thoát, trên đám gai có chứa kịch độc, thú nhân chiến sĩ trong lúc né tránh gai nhọn cũng có không ít người bị đâm trúng, lập tức mụn nhọt nổi lên thối rữa ra ngay lập tức.

Hiện tại Vũ Y đã là bát dực thiên sứ, lực lượng đại tăng cho đến tốc độ ngưng tụ quang minh lực lượng cũng gia tăng gấp bội. Cái mà nàng sử dụng chính là thánh quang hệ công kích ma pháp tối cao "Thái dương chi kiếm", sự chuẩn bị ma pháp đã nhanh chóng hoàn thành.

Từ Vũ Y một đạo quang mang có hình một thanh kiếm cự đại không thể đương cự tụ lại đồng thời bắn về phía thú nhân chiến sĩ. Trong một sát na đã cuốn đi một phần ba tòa thành bảo, vô số thú nhân chiến sĩ hóa thành tro tàn, một tòa thành bảo đồ sộ biến thành một đồng đố nát.

"Thánh cung thêm quang tiến" của Địch Lệ cũng đã hoàn thành và phát xuất ra. Bảy đạo quang tiễn một lượt xuyên qua mấy chục thú nhân chiến sĩ.

Băng Thanh Ảnh triển khai "Thủy hoa thiên luân" tiến hành phòng ngự cùng lúc bản thân ngưng tụ lại thủy nguyên tố để chuyển hóa, bành trướng, cuối cùng thành một luồng gió xoáy lạnh lẽo khổng lồ chứa vô số các khối băng lớn nhỏ hình dạng khác nhau bay tới hướng bọn người hỏa tinh linh, là "Băng phong bạo".

Ma pháp này chính là khắc tinh của hỏa tinh linh. Hỏa tinh linh bị trúng vào tức thời bị ngưng lại thành băng, biến thành người băng không có ý thức nữa.

Khi ta lôi tên "Sư vương" Hao Thiên bộ dạng như là một con chó chết từ phòng tác chiến ra, Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành bảo hùng vĩ chỉ còn lại một nửa điều tàn vì bị ma pháp của Vũ Y công kích, thi thể của thú nhân lẫn hỏa tinh linh ngập đầy mặt đất.

Ở Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành có tổng cộng vào khoảng bảy vạn thú nhân chiến sĩ trú quân, lúc này ít nhất cũng có ba vạn là bộ hạ của minh vương. Liệt Diễm đang bị "Huyết hồng thiên sử" truy đuổi chạy tới chạy lui, những thú nhân chiến sĩ hoặc hỏa tinh linh mà vương phải trong phút chốc bị nhiệt độ quá cao của "Huyết hồng thiên sử" biến ra thành hơi, không chừa lại một điểm gì.

Bị ta lôi đi, thân thể của Hao Thiên không hề có một vết thương trí mệnh nào, chỉ là bị ta lấy cứng chọi cứng mệt mỏi quá độ thành ra đáng vẻ như vậy. Hiện tại hẳn ta sợ rằng không có chút khí lực nào mà cầm nổi "Thiên thanh chi phủ".

Nhìn thấy thảm trạng của bộ hạ và hỏa tinh linh, Hao Thiên ánh mắt tràn ngập thống khổ, bi thương, mắt sáng rực lên gọi lớn: "'Ma thần vương' đại nhân, xin ngài ra lệnh cho quý bộ hạ ngừng tay, ta nguyện đầu hàng."

Ta cười mà vẻ mặt vẫn lạnh lùng nói: "Quá trễ rồi, cường đại 'Sư Vương', nửa năm trước ta đã phát trọng thệ quyết diệt tộc của người để báo thù cho 'Mân cô binh đoàn'. Vì vậy ta không chấp nhận sự đầu hàng của người được, có gan làm phải có gan chịu thôi."

Ta thả lỏng mái tóc dài giơ tay hướng về "Huyết hồng thiên sứ" phát lệnh: "Để ta giải quyết Liệt Diễm, còn Hao Thiên thì giao lại cho nàng xử quyết."

"Huyết hồng thiên sứ" vẫn còn chơi trò mèo vờn chuột với Liệt Diễm nhưng không thềm tiếp tục bỏ lại Liệt Diễm đã hết hơi, phi thân ngược lại, thất lưng tỏa ra hồng quang hỏa diễm thật là mỹ lệ.

Ta thấy Hao Thiên xuống rồi dùng "Thuần gian di động" chuyển tới trước mặt của Liệt Diễm, lại nhớ tới cái chết thảm thiết của Lô Đức đại thúc do Liệt Diễm gây ra, lửa hận dâng trào, rống lên một tiếng lớn, sau lưng mười hai thần ma vũ dực giương ra, la lớn: Đại thúc, Vô Danh vì thúc báo thù đây."

Liệt Diễm bị đỉnh đỉnh thần uy của ta làm hoảng sợ, la lớn thất thanh dùng hết toàn lực hướng về ta phát ra hỏa hệ cao cấp ma pháp "Tiêu nhiệt trùng kích ba", một đạo hỏa nhiệt chính là năng lượng của hỏa nguyên tố bắn thẳng về ta.

Đây là lần cuối cùng sử dụng ma pháp trong đời hắn.

"Tiêu nhiệt trùng kích ba" nóng rùng rục bị tay trái của ta đánh ra "Thứ nguyên thuần" đè bẹp, tay phải của ta điểm vào hư không một chỉ, phát ra những tia lửa siêu nhiệt xẹt về Liệt Diễm. Hắn bị "Không gian phong tỏa" chế trụ thân hình, không có cách nào nhúc nhích.

Ta bước một bước tới trước bộ mặt khiếp sợ của Liệt Diễm, tay phải búng ra một chỉ màu đen tuyền chính là "Địa ngục chi hỏa", bắt đầu thiêu đốt.

Khóe miệng ta nhếch lên một nụ cười lạnh lẽo tàn nhẫn, nói; "Hỏa tinh linh vương các hạ, hưởng thụ cho tốt đi."

Địa ngục chi hỏa được ta phát ra giải trừ "Không gian phong tỏa" trên người của Liệt Diễm, hắc sắc "Địa ngục chi hỏa" trong khoảnh khắc đã thôn phệ hẳn rồi, mặc dù hắc thiên sinh đã có năng lực cường đại hỏa nguyên tố của hỏa tinh linh vẫn không có thoát khỏi sự thiêu đốt của "Địa ngục chi hỏa" đến linh hồn cũng bị thiêu cháy sạch sẽ.

Để cho hỏa tinh linh chết trong hỏa diễm, sự thống khổ hôm nay là do hẳn chuốc lấy, chỉ có như vậy mới an ủi được Lôi Đức đại thúc.

Kết cục của Hao Thiên cũng không kém gì Liệt Diễm. Thật là tốt a, "Huyết hồng thiên sứ" mi lệ tuyệt luân lấy tay ôm hẳn vào lòng, chỉ trong một khoảnh khắc tên thú nhân chi vương này đã hóa thành hơi, hình thần tiêu diệt.

Đại cừu đã báo, ta thở ra một hơi thật dài, nhìn về Á Dạ chư nữ đang huyết chiến. Ta trước tiên đem "Huyết hồng thiên sứ" thu lại vào trong cơ thể rồi chấp cánh bắt đầu bay lên sử dụng mười hai hắc bạch vũ dực cảm thụ không khí lưu chuyển xung quanh, trong lòng cực kỳ sung sướng khôn tả.

Hắc ám lực lượng to lớn bắt đầu ngưng tụ về phía ta, đồng thời ta triệu hoán địa ngục hắc long Lại Lại Trùng. Hắc sắc cự long lăng không bay lên, vô số hắc ám năng lượng quang đạn cùng "Địa ngục chi hỏa" từ thân hẳn bắn ra. Các thú nhân chiến sĩ lúc này kêu la thảm thiết liên tục.

Lúc sắp sửa ngưng tụ hắc ám lực lượng nén thành một tiểu quang cầu trong tay, ta dùng tâm linh nói với Vũ Y chư nữ cùng Lạp Cáp Nhĩ Đặc: "Mọi người mau mau triệt thoái về bên cạnh ta, ta phải sử dụng thánh thú ma pháp."

Bọn Á Dạ nghe thấy vội bay ra nhanh chóng trở về bên cạnh ta. Bọn họ đã chứng kiến uy lực của thánh thú ma pháp, Lúc này nhìn thấy ta triệu hoán ra ma thú cực mạnh địa ngục hắc long, chuẩn bị công kích trong lòng chấn động, sợ rằng cũng bị ảnh hưởng.

Áp suất cao độ của quả cầu hắc ám lực lượng rơi xuống thân thể Lại Lại Trùng, bên trong ô mang chớp loé thật không giống với Tra Tra Điều. Lam bì thay vì bành trướng lại thu liễm lực lượng, giống như bản thân biến đổi nhỏ lại.

Điều này là vì năng lượng của Lại Lại Trùng cao hơn hẳn bọn Tra Tra Điều, sau khi tiếp thụ năng lượng bên ngoài liền hấp thu toàn bộ vào mình, nguyên do mà bọn Tra Tra Điều sở dĩ bản thân bành trướng gấp mấy lần là do ngoại lai năng lượng bị tiết ra ngoài.

Ta trầm giọng hét: "Địa ngục diệt sát hắc long ba". Lại Lại Trùng song mục bên trong xuất hiện quang thái thâm trầm vô tận, sau đó một âm thanh như long ngâm từ trên cao lao thẳng xuống, như một dải hắc sắc lưu quang sán lạn.

Lại Lại Trùng biến mất tại Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành bảo. Phía dưới bọn ta phát ra năng lượng trời rung đất lở, hắc sắc năng lượng trùng kích trong nháy mắt đã thôn phệ toàn bộ Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành bảo bay đi bốn phương tám hướng. Ở trên cao chúng ta cảm nhận được sự uy hiếp của sự nổ, ta vội mở "Thủ hộ thiên mạc" kết giới để phòng ngự.

Uy lực của chiêu "Địa ngục diệt sát hắc long ba" thật là kinh người, gấp mấy lần sử dụng "Hỏa Phượng Hoàng chi ca" cùng với "Long chi nô". Điều này không có gì mà lạ, Lại Lại Trùng lực lượng lúc ban đầu đã ngang ngửa với ta, kết hợp lực lượng "Địa ngục diệt sát hắc long ba" của ta tự nhiên là có thể hủy thiên diệt địa không gì chống nổi.

Năng lượng vụ nổ to lớn tiêu hủy một khoảng chu vi vài chục dặm, tất cả vật chất đều tiêu tán. Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành bảo biển mất trở thành cái hố lớn không còn dấu vết. Không ai có thể tưởng tượng được Tư Phổ Lỗ Ân Tư thành bảo hùng cứ một phương chỉ trong nháy mắt đã không còn tồn tại.

Lại Lại Trùng phi hồi về bên cạnh ta. Ta cảm thấy nó tuy vô cùng mệt mỏi nhưng trong thân thể vẫn còn ba phần lực lượng không giống với Tra Tra Điều rũ liệt hoàn toàn, trong lòng cũng phải tán thưởng sức mạnh của nó. Đồng thời ta cũng thấy vui mừng khi có được một bộ hạ như vậy.

Ta thu Lại Lại Trùng vào trong dị thứ nguyên không gian, nhìn xuống dưới trầm giọng nói: "Phất Lôi Đức đại thúc, 'Mân cô binh đoàn' chư vị huynh đệ a, Vô Danh cuối cùng đã trả thù cho mọi người được rồi, mọi người hãy an nghỉ đi."

Vũ Y nũng nịu trong lòng ta, nói : "Chủ nhân, bước tiếp theo chúng ta làm gì? Trở về Ma giới hay tới Băng Tuyết vương quốc?"

Ta thở dài nói: "Về Băng Tuyết vương quốc đi, Tuyết Nhân, tiêu Nhã lại còn bọn Ca Ny đều đang ở đó. Ta đã để bọn họ thống khổ hơn một năm rồi, không thể để tiếp tục vậy nữa."

Á Dạ chư nữ trong lòng vui mừng, tất cả những khổ đau nay đã thành quá khứ.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 25: Ngã Ngô Lai Hựu Hồi Lai Liễu

Khi ta tới hàn thành vương cung ở thủ đô của Băng Tuyết vương quốc, vô số vệ binh cuội ngựa chặn đường lại. Băng Thanh Ảnh bước tới trước nhẹ nhàng nói: "Các người làm gì vậy, bộ không nhận ra ta sao?"

Đám vệ binh vừa nhìn thấy nữ thần "Băng tuyết thánh nữ" vội thối lui và thông báo tới nội cung. Bọn ta vừa đi được vài bước thì nhìn thấy một tuyệt sắc mỹ nữ vội vã đi lại, chính là Băng Tuyết Nhân tiểu nữ vương, tiểu bảo bối yêu dấu của ta.

Băng Tuyết Nhân nhảy thẳng vào lòng ta, mừng quá bật khóc: "Về rồi, rốt cuộc chàng cũng trở về, rốt cuộc ...."

Ta giơ tay đỡ lấy thân hình nóng bỏng của nàng, trong lòng ngập tràn tư niệm nhu tình. Tiểu bảo bối này thật làm ta nhung nhớ mà.

Lị Vi Nhã đứng trước ta, đôi mắt mỹ lệ nhìn chăm chăm vào ta nói: "Người.....người thật ra là Ngô Lai hay là Vô Danh?"

Đằng sau ta dù là Ca Ny hay Áo Lệ Na chư nữ trong lòng đều có chung câu hỏi, thấy được ánh mắt nghi hoặc của họ nhìn ta, ta bật cười: "Ta là Ngô Lai, cũng là Vô Danh, ta chính là hai người hợp lại."

Sau khi có được câu trả lời chắc chắn của ta, từ trong đôi mắt trong như thu thủy của Lị Vi Nhã một dòng lệ hoan hỉ chảy ra, yêu kiều kêu lên một

tiếng rồi cùng Băng Tuyết Nhân ở bên cạnh nhào vào lòng ta, đôi tay ngọc ngà ôm lấy ta bắt đầu khóc nức nở.

Nàng là người con gái đầu tiên mà ta biết sau khi tới Thánh Ma đại lục, cũng là người đầu tiên ta thực lòng yêu thương. Trái tim của nàng, tấm lòng của nàng ta đều hiểu rất rõ. Trông nàng giống như một mỹ nữ lạnh lùng nhưng một khi đã thương ai thì hết lòng hết dạ, có được nàng quả thật là một vinh hạnh lớn của ta.

Lần này chúng ta ở tại vương cung, chung quanh là vệ binh và thị nữ của Băng Tuyết vương quốc. Bọn họ thật là đố kỵ khi nhìn thấy ta cùng với cả đoàn mỹ nữ đẹp tựa thiên tiên.

Ta không muốn nhiều người thấy cảnh ta âu yếm nồng nhiệt với bảo bối của ta, mang Băng Tuyết Nhân và Lị Vi Nhã dùng "Không gian chuyển di" tới phòng nghị sự không có một ai. Á Dạ, Ca Ny bọn họ vội vã đi theo, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và Địch Lệ cũng lánh xa một chỗ để thân mật.

Về phần Địch Nặc, Tái Lạp sáu con thái điều vừa mới thu dụng đó ta không phải lo lắng, tự nhiên sẽ có người dùng nghi lễ khách quý mà khoản đãi bọn họ.

Sau khi mọi người tề tựu ở phòng nghị sự sảnh ta liền bắt đầu giới thiệu tất cả với nhau. Không khí giữa mọi người mười phần thân mật nhiệt tình.

Ta tới trước mặt Ca Ny nói: “Nguyên soái, lúc trước ta gạt ngươi, thật hối hận. Nhưng lúc đó ta vẫn còn là Vô Danh, trong ký ức ta không có sự tồn tại của nàng.

Kỵ sĩ chi hoa Ca Ny Tuyết Lan Đặc lấy can đảm ngẩng khuôn mặt tinh trí mỹ lệ ngẩng lên chăm chú nhìn ta, đôi má ửng hồng như ráng chiều hoàng hôn, lộ rõ vẻ mỹ lệ tuyệt luân, nhỏ giọng nói: "Ta không trách chàng, miễn là chàng.....miễn là trong tim chàng có ta ....."

Ta cúi đầu mãnh liệt hôn lên đôi môi hồng nhuận của nàng, đồng thời cảm giác được tấm thân nàng trong nháy mắt trở nên cứng đờ như đang ở trên chiến trường phong vân mật hội.

Ta toàn tâm toàn ý hôn nàng, thưởng thức đôi môi ngọt ngào như mật, cùng lúc tinh thần lực lượng xâm nhập vào tinh thần lực lượng hơn hẳn người thường bên trong trái tim nàng. Tấm thân đang căng thẳng của Ca Ny dưới sự chiều chuộng của ta trở nên nhu nhuyễn, bắt đầu xoay qua xoay lại vụng về đáp ứng nụ hôn của ta.

Cảm thấy được nàng không thở nổi, ta nói lỏng nàng ra, nói: “Ca Ny, bây giờ sinh mệnh của nàng và của ta đã hợp lại thành một thể. Nàng thuộc về ta, ta không thể bỏ qua một đại mỹ nữ như nàng đâu.”

Ca Ny không nói một lời, giấu gương mặt phẫn vào lòng ta, tấm thân yêu kiều không chịu nổi kích động run rẩy không ngớt.

Áo Lệ Na, Phi Âu Á, Hồ Phách, Oánh bốn người lần đầu tiên chứng kiến cảnh này, khuôn mặt mỹ lệ thấy đều đỏ bừng nhưng không ai rời khỏi.

Ta lấy tay nghịch ngợm mái tóc dài màu đỏ của Ca Ny, đặc ý nhìn về hướng các mỹ nữ xung quanh, trong lòng chợt thấy như còn thiếu điều gì, liền nghĩ thoáng qua rồi nói: “Còn Toa Toa? Sao ta không thấy nàng vậy?”

Băng Tuyết Nhân mấy người tức thì lộ vẻ âu sầu, Ca Ny đang ở trong lòng ta lên tiếng: “Lai, khi chàng li khai, Ô Lan tử tử một mình ra ngoài đi dạo không ngờ bị ai đó phong trụ tâm linh của nàng, cho đến bây giờ vẫn còn vô tri vô giác. Bọn ta hàng ngày chỉ có thể truyền cho nàng chút ít chất lỏng làm thức ăn.

Trong lòng ta tức thì thấy đau đớn, “Chiến địa môn cô” Ô Lan Na Toa mặc dù không thực sự qua lại với ta, nhưng nàng chính là người mà Vô Danh thương mến. Hiện tại Vô Danh và ta là một, cảm tình của Vô Danh đối với nàng cũng ghi khắc lại trong tim ta, hẳn yêu ai thì ta cũng yêu vậy,

vì vậy cảm tình của ta đối với Ô Lan Na Toa cũng ngang với cảm tình ta dành cho bọn Băng Tuyết Nhân. Bây giờ nghe được câu chuyện của nàng trái tim ta như bị dao cắt.

Ta vội vã nói: “Toa Toa ở đâu? Mau mau dẫn ta tới xem.”

Băng Tuyết Nhân dẫn ta tới một căn phòng trang trí u nhã, trầm lặng, Ô Lan Na Toa nằm yên lặng trên giường giống như một mỹ nhân đang nằm ngủ chờ đợi hoàng tử tới đánh thức dậy.

Ta gấp rút bước tới bên cạnh giường, lấy tay vuốt ve nhẹ nhàng đôi má phấn. Có điều làm sao để trị liệu cho nàng thì thật không có biện pháp nào (căn bản là ta không biết gì về chuyện này), ta vội quay đầu lại nói: “Vũ Y, nàng lại đây.”

Trước khi Vũ Y bước tới giường đã dùng ma pháp kiểm tra thân thể Ô Lan Na Toa, thần tình hơi rung động, nói: “'Tâm chi tóa', đây là độc môn của 'Quang nhan thiên sử' Lạp Phi Nhĩ 'Tâm chi tóa', chính là dùng tinh thần lực lượng để phong trụ tâm linh của con người biến hẳn thành hoạt tử nhân vô tâm vô trí. Chỉ là đối với Ô Lan mọi muội hẳn không hạ thủ đoạn quá tàn ác. 'Tâm chi tóa' tác dụng chỉ khoảng một năm, dù chúng ta không ra tay đi nữa thì sau một năm 'Tâm chi tóa' cũng tự nhiên biến mất.”

Ta giận dữ nói: “'Quang nhan thiên sử' Lạp Phi Nhĩ, ta đã nhớ tên người rồi.”

Ta lại nói: “Vũ Y, nàng có đủ sức giải trừ 'Tâm Chi Tóa' không?”

Vũ Y mỉm cười nói: “Chủ nhân đừng lo, phương pháp phá giải 'Tâm chi toả' đối với người mà nói thì tịnh không khó, chỉ cần đưa tinh thần lực lượng mạnh hơn kẻ chế trụ vào tâm trí Toa Toa thì có thể đánh thức nàng.”

Ta dùng ngón trỏ điểm vào mi tâm của Ô Lan Na Toa, rồi ngưng tập tinh thần lực lượng. Vũ Y hướng về các người khác lấy tay ra hiệu, bọn họ nhẹ

nhàng lui hết ra khỏi phòng.

Tinh thần lực lượng của ta như trường giang tràn vào bên trong của Ô Lan Na Toa, phát hiện ra tâm linh của nàng quả thật đã bị phong bế bởi một thứ tinh thần lực lượng, không thể giao tiếp với bên ngoài được.

Ta ngưng tụ tinh thần lực lượng thúc đẩy vào tâm linh bị phong bế của nàng, giống như là vẩy nước sôi lên tuyết làm tuyết tan chảy ra và tâm linh của nàng cũng khôi phục lại tự do.

Một tiếng rên dài êm ái dễ nghe phát ra từ đôi môi anh đào của Ô Lan Na Toa. Bờ mi vàng óng ánh khẽ lay động, đôi mắt xanh biếc tuyết vời nhẹ nhàng mở ra.

Vừa thấy ta, gương mặt phấn của nàng trở thành ngạc nhiên vui mừng, kích động nói: “ Vô Danh....không phải, Ngô Lai, chàng phải cẩn thận, thiên sứ sẽ tập kích chàng đấy....”

Ta nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, dịu dàng nói: “Đừng lo lắng nữa Toa Toa, bọn họ chỉ là tra xét coi Vũ nhi trở về chưa. Toa Toa, thật không phải với nàng, là ta đã liên lụy tới nàng. Ta nhất quyết sẽ bồi thường cho nàng. Toa Toa, từ nay trở đi, nàng là một đóa mân côی của ta. Nàng có bằng lòng cho ta cái vinh hạnh này không?”

Ô Lan Na Toa tự nhiên không hề biết gì về những chuyện đã xảy ra, nhưng những lời của ta đã làm cho nàng vừa xấu hổ vừa vui mừng, hạnh phúc ngã vào lòng ta, ngẩng đầu nói: “Hiện tại chàng là Vô Danh hay là Ngô Lai?”

Ta cười nói: “Vô Danh là ta, mà Ngô Lai cũng là ta, nàng chính là bảo bối của cả hai người.”

Ô Lan Na Toa cực kỳ xấu hổ ứ nhẹ một tiếng, dấu khuôn mặt mỹ lệ vào lòng ta, không dám nhìn ra.

Sau khi ta dìu Ô Lan Na Toa rời khỏi phòng thì thấy Vũ Y, Băng Thanh Ảnh, Ca Ny chư nữ không ít người đứng phía ngoài, cùng hoan hô như có tính toán từ trước.

Lị Vi Nhã tiến tới trước ta "túm" lấy Ô Lan Na Toa, cười nói: "Toa Toa, hoan nghênh nàng chính thức gia nhập chúng ta."

Sau khi khuôn mặt đỏ ửng của Ô Lan Na Toa đã giảm bớt, nàng âu yếm nhìn ta, tình cảm nồng nàn vô hạn trong ánh mắt, làm cho ta cũng muốn say đắm ngất ngây.

Nhìn những mỹ nữ xung quanh, ta hào khí ngất trời nói: "Hiện tại, chúng ta đã đại đoàn viên, ta Ngô Lai mới thật là hồi sinh. Tốt, từ ngày Thiên giới hết hại Hạ Nông đến làm cho Toa Toa bị thương, ta Ngô Lai cùng với Thiên giới bọn người đã kết thành thế bất lưỡng lập. Nếu ta không làm cho bọn người ăn không ngon ngủ không yên thì ta không phải là Ngô Lai nữa."

Sau lưng ta mười hai thần ma vũ dực bất ngờ hiện ra, ma lực cùng hợp lại tạo thành năng lượng quang trụ cực lớn, hướng lên trên không trung, trong một tích tắc phong vân cũng đổi sắc.

Các chư vị trên thiên giới à, ta Ngô Lai đã trở về rồi.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 1: Đoạt Hồn

“Cáo tử thiên sứ” Gia Bách Liệt cùng với "Quang nhan thiên sứ" Lạp Phi Nhĩ vốn thập phần tin tưởng vào việc truy sát Ngô Lai, nào ngờ phải vô cùng chật vật mới có thể thoát chết bay về, lại để mất Lôi Khiết Lạp, đệ nhất cao thủ trong những "Diệu Thiên sứ". Trong lòng họ đương nhiên cực kỳ áy náy.

Lâm Toa công chúa đối với việc này cũng không sao tin được, hướng tới hai vị “Sĩ thiên sứ” nói: “Chư vị thúc thúc cũng không cần quá tự trách mình như thế, có lẽ tất cả những điều này đã được định sẵn rồi. Chúng ta cùng Ma giới trải qua hàng vạn năm chinh chiến, có tổn thất cũng là điều tất nhiên, các vị nên nghỉ ngơi đi.”

Bọn Gia Bách Liệt hai người cáo từ lui ra. Lâm Toa Công chúa khẽ thở dài, trong đôi mắt đẹp chảy ra hai hàng lệ long lanh, tự nói với mình: “ Ta làm sao đây? Bây giờ đến cả Lôi Khiết Lạp cũng không còn nữa, 'Quang minh chiến thiên sứ' cả quân đoàn cũng bị tiêu diệt, ta phải làm sao mới được đây....”

Một âm thanh nhẹ nhàng từ phía sau vang lên: “Công chúa điện hạ tôn kính, ta đến để thông báo cho công chúa những việc cần làm đây.”

Lâm Toa công chúa nghe thấy cực kỳ kinh ngạc, quay người về phía sau thì thấy một nam tử cao to, trên mặt có một vết sẹo dài nổi bật nhưng không hề cảm thấy bất kỳ một chút lệ khí nào lộ ra.

Trên vai gã là một nữ tinh linh tóc bạc cực kỳ mỹ lệ đang ngồi, thân hình cao ba thốn đang thoải mái tựa vào cổ áo gã, trông thật là đẹp đẽ và thú vị.

Lâm Toa công chúa đối với nam tử kỳ dị này nảy sinh một cảm giác thân quen như đã từng gặp qua người này rồi. Nàng ngẫm ngưng tụ ma lực, lạnh giọng nói: “Người là ai? Làm thế nào người vào được đây?”

Nàng không hề cảm thấy một chút lực lượng nào từ người nam tử này. Ngay cả khí tức của tinh linh kia nàng cũng không cảm nhận được. Điều này thật không bình thường. Cách giải thích duy nhất chỉ có thể là nam tử này đã cô lập toàn bộ khí tức. Ngay cả “Sí thiên sứ” cũng vô pháp cô lập lực lượng không cho phát tiết ra một chút nào như thế này a. Gã lại còn khống chế ngăn cách được cả khí tức của tinh linh kia nữa.

Đáng sợ quá !

Khoé miệng nam tử uể oải điểm một nụ cười nói: “Công chúa điện hạ đúng là quý nhân thường hay quên a. Một năm trước đây kế sách của cô đã làm cho ta khốn khổ, mới gần đây lại sai người truy sát ta không hề lưu tình, hại ta phải tìm đến công chúa để than phiền.”

Lâm Toa công chúa mỹ mục điểm thần quang, quang minh năng lượng kiểm sát lạn lập tức xuất hiện trong tay. Nàng chậm rãi buông từng chữ một: “ Người là 'Ma Thần Vương' Ngô Lai.”

Nam tử thần thông quảng đại như thế, lại có mỹ nữ tinh linh làm bạn, đương nhiên chỉ có thể là ta, là thiên tài ma pháp sư cực kỳ vĩ đại Ngô Lai. (TG: Quả là một kẻ mặt dày!)

Ta nở nụ cười đặc trưng của mình, nói: “Công chúa vô cùng tôn quý cuối cùng cũng nhớ ra ta, nhân vật nhỏ bé này. Ta thật là vô cùng vinh dự. Ôi! Công chúa không cần phải khẩn trương bạt kiếm như vậy, hôm nay ta tới đây không phải để ám sát nàng.”

Lâm Toa công chúa khôi phục vẻ lãnh tĩnh, quang kiếm trong tay vô thanh vô tức tiêu tán, gương mặt xinh đẹp chăm chú nhìn ta không hề sợ hãi nói: “Vậy các hạ hiện thân một cách thần bí như vậy nhằm mục đích gì?”

Tinh linh trên vai ta bay tới huyễn hoá thành nhân hình rồi đứng bên cạnh ta, biến thành một tuyệt sắc đại mỹ nữ thiên kiều bách mị.

Lâm Toa công chúa ánh mắt ngưng trọng nói: “Người có phải Phong tinh linh công chúa Phi Thuý?”

Tinh linh mỹ nữ điểm nụ cười hàm tiếu gật đầu thừa nhận.

Trong cuộc chiến tranh tại Thánh Ma đại lục thì Phong, Lôi tinh linh hai tộc không trực tiếp tham chiến. Song Thiên giới triển khai quân tại Tinh linh sơn cốc, cùng Địa tinh linh và Sâm tinh linh kết thành đồng minh (Sâm tinh linh là một dạng tinh linh, thể hình cùng với nhân loại không khác biệt, điều duy nhất khác biệt là họ có một cặp tai nhọn rất xinh đẹp. Bọn họ không như ngũ tộc nguyên tố tinh linh vốn có ma lực nhưng đều là những thần tiên thủ xuất sắc. Đẳng cấp cao như Sâm tinh linh hoàn toàn có khả năng thông qua kế ước mà triệu hoán nguyên tố tinh linh), nên họ không dám tự hành động.

Ta trước khi về Ma giới có đến Tinh linh sơn cốc thăm hai người bạn cũ là Phong tinh linh công chúa Phi Thuý và Lôi tinh linh vương tử Thiểm Điện. Hào bằng hữu gặp nhau thì tự nhiên vô cùng cao hứng.

Đại khái là uống rất nhiều rượu (Ta là một người có tửu lượng kém, bất quá rượu nho lên men quả thực là mỹ tửu uống rất ngon) Ta thật không có cách nào nhớ được mình hồ đồ thế nào lại cùng Phi Thuý công chúa lập thành kế ước, sau khi tỉnh rượu không còn cách nào để khước từ.

Chúng tộc tinh linh quả có khả năng cùng nhân loại lập thành kế ước, một khi kế ước được thành lập thì nhân loại có khả năng sử dụng lực

lượng của tinh linh, nhưng khế ước một khi được thành lập thì không có khả năng giải toả.

Những điều trên tóm lại chỉ là những khế ước do hạ cấp tinh linh cùng với nhân loại lập ra. Nhưng khế ước của ta đã lập với tinh linh công chúa trong lúc say mềm chỉ sợ là thuộc loại độc nhất vô nhị. Ta thật sự không biết quyết định của ta và Phi Thuý công chúa nên nhận định là hạnh vận của ta hay là một sự may mắn ngớ ngẩn đây.

Ta trở về Ma giới để thông báo với Lộ Tây Pháp rằng quyết định trước tiên là xử lý Lâm Toa công chúa. Phi Thuý tự nhiên cũng theo gót bọn Á Dạ mà nàng mển mộ.

Thôi không nói về những chuyện đó nữa. Ta thấy Lâm Toa công chúa từ trạng thái kinh hoảng đã khôi phục về lãnh tĩnh, trong tâm thầm tán thưởng nói: “Công chúa, hôm nay ta đến đây là có chuyện trọng yếu muốn bàn với nàng. Ta từng nghe danh Thiên giới đệ nhất tài nữ là người rất thích đàm luận.”

Cặp mắt mỹ lệ của Lâm Toa công chúa chợt thoáng qua một tia dị sắc rồi biến mất. Nàng ngồi xuống ghế một cách ưu nhã nói: “Người còn gì nữa thì nói đi, ta nghe đây.”

Ta cười hi hi nhìn về hai cái cửa sổ tâm hồn tuyệt mỹ của nàng, nói: “Mục đích ta đến đây là muốn cầu hôn công chúa.”

Cái gì?

Lâm Toa công chúa lập tức đôi mắt tuyệt đẹp trợn ngược lên, không dám tin vào tai mình nữa. Nàng kích động quát lên: “Người đang nói chuyện vớ vẩn gì thế....”

Lời nàng còn chưa dứt đã thấy trong mắt ta loé lên thần thái kỳ dị sắc, tâm trí lập tức trở nên mơ mơ hồ hồ.

Công chúa Lâm Toa vốn thông minh tài hoa nên ý thức được đó là lực lượng tâm linh của đối phương đang xâm nhập vào tâm linh của mình. Vừa rồi gã cố tình kích động nàng để tạo ra một lỗ hổng trong không gian tâm linh của nàng, rồi mới bất ngờ xâm nhập vào.

Nàng mặc dầu ý thức được điểm này song căn bản không có cách nào phản kháng nào. Vì tinh thần lực lượng của ta thì căn bản là nàng không có khả năng kháng cự. Huống hồ trong tâm linh nàng đã xuất hiện một lỗ hổng. Sở dĩ Lâm Toa công chúa có khả năng mà không sao chống cự được còn vì linh hồn nàng ta đang trầm luân.....trầm luân.....

Ta chỉ cố ý dùng lời nói đảo điên làm tâm trí của Lâm Toa công chúa chấn động, sau đó lại dùng tinh thần lực lượng mạnh mẽ bất ngờ xâm nhập vào tâm linh qua ánh mắt.

Lâm Toa công chúa không hổ là thần tộc đệ nhất kì nữ tử, trong tình huống bất lợi như vậy nhưng vẫn có khả năng dùng tinh thần lực lượng kháng cự không cho ta xâm nhập. Ta tăng thêm tinh thần lực lượng phát xuất ra đồng thời dùng ý niệm sử xuất Hắc ám hệ ma pháp “Đoạt hồn”, cùng với tinh thần lực lượng xâm nhập vào thế giới tâm linh của Lâm Toa công chúa.

“Đoạt hồn” là một dạng tinh thần của hắc ám hệ ma pháp, hỗ trợ sự xâm nhập của tinh thần lực lượng có thể thao túng linh hồn đối phương, biến đối phương thành nô lệ của mình, thật đáng sợ vô cùng. Nhưng điều kiện đầu tiên để thi pháp là tinh thần lực lượng của mình phải lớn hơn đối phương rất nhiều, nếu không sẽ làm cho tinh thần mình bị huỷ diệt và bị hãm nhập vào trạng thái điên cuồng. Nếu muốn sử dụng “Đoạt hồn” trên người Lâm Toa công chúa, một nữ hài có ý chí kiên cường như vậy thì cách duy nhất có hiệu quả mà Lộ Tây Pháp đã nói với ta là cần phải tạo ra kẽ hở trong tâm trí nàng.

Trong khi ta toàn lực hướng tới Lâm Toa công chúa thi triển “Đoạt hồn” thì trên thân hình mềm mại của Phi Thuý xuất ra một đạo quang mang kì dị, trong phòng bỗng xuất hiện một cỗ khinh phong.

Đây là phong hệ ma pháp “Phong chi hộ phong”, có khả năng ngăn cách ma lực bên trong và bên ngoài, để những thiên sứ bên ngoài không cảm ứng được những dao động ma lực bên trong phòng tán phát ra.

Quang mang trong cặp mắt của Lâm Toa công chúa nhạt dần, khả năng phản kháng của nàng ta càng ngày càng yếu đi, cuối cùng khi ánh sáng linh tính trong mắt biến mất thì cặp mắt nàng trở nên ngây ngô đờ đẫn.

Thế giới tâm linh của nàng cuối cùng cũng bị ta đoạt lấy.

Ta hướng tới Lâm Toa công chúa nói lớn: “Ta là chủ nhân của nàng, từ bây giờ nàng nhất thiết phải phục tùng theo mệnh lệnh của ta, biết chưa?”

Lâm Toa công chúa ngây ngốc gật đầu, nói với giọng rất nặng nề: “Tuân mệnh, thưa chủ nhân.”

Ta cười hài lòng nói: “Tốt, nàng có thể khôi phục lại như bình thường rồi.”

Mục quang của Lâm Toa công chúa đang ngây ngốc thoáng chốc bỗng khôi phục linh khí và sinh mệnh. Nàng ta cúi đầu một cách duyên dáng và nói với ta: “Lâm Toa tham kiến Ngô Lai chủ nhân.”

Đây chính là chỗ đáng sợ của “Đoạt hồn”. Nó so với “Thôi miên thuật”, “Mê tâm đại pháp” và các loại tinh thần ma pháp thì khác nhau. “Đoạt hồn” có thể triệt để khống chế thân thể và tâm trí của một cá nhân trong khi vẫn giữ lại thói quen, tính cách và trí tuệ..., không hề phát sinh biến hoá gì.

Ta nghĩ đại khái cũng chỉ có Lộ Tây Pháp và vị Chư thần chi vương đó mới có thể nhận thấy Lâm Toa công chúa đã bị khống chế, bất quá điều này

cũng chẳng sao. Vì mục đích của ta khi khống chế nàng là để nàng giúp ta tới Thiên giới làm mưa làm gió khiến quỷ khóc thần sầu một phen.

Hừm, bọn thiên sứ phải chết, dám hạ thủ với người ta yêu, thách thức Ngô Lai ta. Ta phải khiến cho các người hối hận vì đã đến thế giới này.

Ta hướng đến Lâm Toa công chúa nói: “Trước tiên nàng hãy lưu lại đây để ổn định tình hình. Nàng có thể vẫn làm bất kỳ việc gì bao gồm cả việc phát động tiến công quân đội Ma giới như trước kia. Bất quá nàng phải chuẩn bị để có thể rời đi bất cứ lúc nào, vì lúc ta đến tìm nàng sẽ là lúc nàng đưa ta tới Thiên giới.”

Lâm Toa công chúa cung kính đáp theo: “Nô tì tuân mệnh.”

Ta mỉm ý cười nói: “Phi Thuý.”

Phi Thuý dịu dàng ứng thanh, tức thì trong chớp mắt một đạo bạch quang tiến nhập vào mi tâm của ta.

Dưới chân ta xuất hiện ma pháp trận “Không gian chuyển di”, quang mang loé lên khi ta biến mất.

Đôi môi anh đào của công chúa bỗng điểm một nụ cười quyến rũ, thân hình nhẹ nhàng li khai đại sảnh.

Không một ai biết “nàng” đã không còn là nàng như trước đây nữa.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 2: Công Chủ Đích Cáo Bạch

Ta trở về “Ma thần điện” (Lộ Tây Pháp đã đặc phái một số chuyên gia kiến tạo một lâu đài cho ta. Sự xa hoa của nó có thể sánh với vương cung, hiện tại chỉ hơn mười ngày nữa là hoàn thành). Á Dạ, Lị Vi Nhã, Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh, Ca Ny, Ô Lan Na Toa sáu người lập tức tiến lại gần (Vũ Y ẩn trong “Diệt Quang Giới” của ta, Băng Tuyết Nhân, Áo Lệ Na bọn họ thì lưu lại Thánh Ma đại lục), khẩn trương nói: “Lai, có phải chàng vừa đến thiên sứ quân đoàn không? Chẳng nói với ai cả mà lại mang Vũ Y và Phi Thuý theo, chàng thật thiên vị.”

Ta hiểu rằng bọn họ chỉ lo lắng cho ta bèn cười nhẹ nói: "Các nàng yên tâm đi. Ta quả thực không gặp vấn đề gì. Ta tới đó chẳng có chuyện gì kinh thiên động địa đâu, bất quá là gặp Lâm Toa công chúa để sử dụng 'Đoạt hồn' thôi.”

Á Dạ, Lị Vi Nhã cùng Băng Thanh Ảnh ba người đã biết tác dụng của “Đoạt hồn” ra sao nên thần tình cùng đại biến. Á Dạ hoang mang nói: "Chủ nhân, có phải chàng dùng 'Đoạt hồn' để khống chế Lâm Toa?"

Ta kéo nàng vào trong lòng nói: "Tốt, Á Dạ nàng lại dám không tin tưởng trượng phu của mình chẳng? Phải phạt, đã nói đi nói lại bao nhiêu lần là nàng không được gọi ta là chủ nhân rồi.”

Giọng Á Dạ tràn đầy tình thương yêu vang lên trong lòng ta: "Chủ nhân, chủ nhân, ta muốn gọi chàng là chủ nhân, chàng vĩnh viễn là chủ nhân của

Á Dạ.”

Băng Thanh Ảnh nói: "Lai, nếu chàng có thể khống chế Lâm Toa công chúa tức là đã khống chế được quân viễn chinh của thần tộc. Chúng ta có thể tập trung quân đội tấn công một lần cho xong đi được không?"

Ta cười vẻ quý dị nói: “Đánh bại một đội quân của thiên giới thì được cái gì, ta phải lợi dụng năng ta để tiềm nhập Thiên giới náo loạn một trận nghiêng trời lệch đất. Nếu có khả năng ta sẽ trực tiếp đánh bại Chư thần chi vương, triệt để giải tán Thiên giới.”

Đôi mắt mỹ lệ của Ô Lan Na Toa sáng lên, nàng nói: "Lai, chàng thật quá sức khủng bố, nếu ai là đối thủ của chàng thì thật không may a.”

Ta ôm Á Dạ tiến đến bên Ô Lan Na Toa ghé sát vào cái tai nhỏ thanh tú của nàng nói: "Ai bảo bọn chúng làm tổn thương Toa Toa bảo bối của ta, Ta sẽ khiến bọn chúng trả giá gấp bội.”

Ô Lan Na Toa mặt phấn ửng hồng, cảm giác đê mê từ tai truyền lại khiến nàng tựa hồ không đứng vững được. Ta thuận thế ôm nàng vào lòng nói: "Ta từng đáp ứng với Tuyết Nhân trở về Thánh Ma đại lục, hơn nữa cũng đã lập kế hoạch đến gặp cha mẹ Ca Ny một lần. Vậy nên ta muốn tạm thời li khai Ma giới một vài ngày.”

Ca Ny vừa xấu hổ vừa vui mừng nói: "Có phải chàng chỉ nói để cho ta vui vẻ mà thôi? Nói ra thì nếu chàng đến đó, phụ thân của ta có thể sẽ làm chàng cảm thấy chẳng hay ho gì đâu.”

Băng Thanh Ảnh yêu kiều ôm lấy Ca Ny nhẹ nhàng nói: "Hảo muội muội đừng ngốc như vậy, Lai làm như vậy quả thật muốn cầu hôn vị 'Kị sĩ chi hoa' muội đấy.”

Trong tim Ca Ny tràn ngập hạnh phúc. Nàng ngượng ngùng kêu lên: "Người ta không nói với tỷ tỷ nữa....”

Nàng tựa như một nữ hài tử bình thường dùng ngọc thủ che mặt chạy trốn.

Ta nhìn theo bóng hình quyến rũ của nàng, trái tim tràn ngập một cảm giác ngọt ngào. Ta liền nói: "Mục đích của ta không chỉ là bá kiến phụ mẫu của Ca Ny. Ta còn phải làm cho quốc vương Lai Nhân Cấp Đặc giải trừ minh ước với Thiên giới. Bất kể dùng uy lực áp bức hay dùng lợi lộc dụ dỗ ta cũng phải làm cho Thiên giới bị cô lập."

Lị Vi Nhã gật gật đầu nói: "Đúng, phải làm như thế, phải tránh để cư dân trên Thánh Ma đại lục bị hãm vào nội chiến."

Băng Thanh Ảnh cười nói: "Vậy thì chúng ta cần phải chuẩn bị cho tốt, không thể đi tay không được."

Ta nói: "Ta đã lập kế hoạch tỉ mỉ, sẽ chỉ mang theo tiểu Dạ và tiểu Nhã. Nàng và tiểu Nông, Toa Toa cùng Vũ Y phải lưu lại."

Á Dạ cùng Lị Vi Nhã mở mày mở mặt, trên mặt hiện nét hân hoan. Băng Thanh Ảnh cùng Hạ Nông thần sắc u oán nhìn về phía ta.

Hạ Nông nói với ta: "Tại sao vậy? Chủ nhân, tiểu Nông là hộ vệ thân cận của chàng, ta không thể li khai chàng được."

Vũ Y cũng từ trong "Diệt Quang Giới" huyền hoá xuất hiện, giữ lấy cánh tay ta như một tiểu hài, nói: "Chủ nhân, hãy mang Vũ Y theo, thiếp sẽ không để chàng phải lo lắng."

Ta vuốt ve mái tóc thơm ngát của nàng, hướng về phía hai người Băng Thanh Ảnh và Hạ Nông nói: "Các nàng không được dùng cái ánh mắt đó để nhìn ta. Điều đó làm ta nghĩ mình cứ như là một gã đại phiêu đản vậy. Dĩ nhiên ta để các nàng lưu lại là có lý do."

Vuốt ve mái tóc vàng óng của Lị Vi Nhã, ta tiếp tục nói: "Vì không muốn đám thiên sứ có ý nghi ngờ, ta đã ra lệnh cho Lâm Toa công chúa không ngừng việc bàn kế chiến đấu cùng Ma giới, bởi vậy chắc chắn là chiến sự kịch liệt sẽ phát sinh. Ảnh nhi, nàng ở lại chỉ huy quân đội, không được để cho Thiên giới tiến vào bất cứ một ngôi làng nào."

Băng Thanh Ảnh đi lại gần ta, thở dài nói: "Lai, nếu như chàng thật sự muốn như vậy, tất nhiên chúng ta sẽ phải ở lại"

Vũ Y thâm tình nói: "Lai, chàng phải nhanh chóng quay về a."

Ta cười nói: "Đó là điều đương nhiên, ta phải dẫn nàng tới Thiên giới gây náo loạn một phen nữa mà. Tiểu Nông, nàng thông báo cho La Duy nhanh chóng truyền thụ "Hắc ám ma kiếm thuật" cho Toa Toa để dạy cho sáu con thái điều đồ đệ của ta. Toa Toa, nàng phải học tập chăm chỉ đó."

Ô Lan Na Toa ung dung cười nói: "Thiếp biết mà, đại lão gia. Hi hi, tình huống xoay chuyển ngược lại rồi, trước đây chàng theo ta để học kiếm thuật của ta mà."

Mọi người đều cười, "Ma thần điện" tràn ngập không khí hạnh phúc

Ta mang Á Dạ, Lị Vi Nhã, Ca Ny ba người cười long vương Kim Tử trở về Thánh Ma đại lục, trước tiên đến Băng Tuyết vương quốc để tìm Băng Tuyết Nhân.

Bọn Phi Âu Á cùng Áo Lệ Na hai vị công chúa cùng với Oánh vừa trở về cố quốc, nhưng hai công chúa đã để lại một khối Lưu ngôn thủy tinh (một dạng ma pháp đạo cụ, có khả năng lưu lại âm thanh) nhờ Băng Tuyết Nhân giao lại cho ta, có những câu bọn họ không thể nói trước mặt ta được.

Trước ánh mắt của bọn Á Dạ, ta nhận lấy hai khối thủy tinh từ Băng Tuyết Nhân, nói: "Đương nhiên lời nói của hai vị công chúa lưu lại phải bí mật, vậy các nàng....."

Băng Tuyết Nhân bộn họ liền mỉm cười bỏ đi, ta khẽ nói: "Còn cả nàng nữa, Phi Thuý."

Phi Thuý từ trong người ta lè cái lưỡi nhỏ một cách tinh ranh, sau đó hoá thành một đạo bạch mang bay một vòng trên ta rồi mới từ từ bay đi.

Ta trước tiên mở khối thuỷ tinh lưu ngôn của Áo Lệ Na công chúa, sau khi đưa một chút lực lượng vào (bất luận chân khí ma lực thế nào cũng có thể khởi động được thuỷ tinh lưu ngôn), thuỷ tinh thạch từ từ xuất hiện quang mang mờ mờ rồi Áo Lệ Na công chúa hiện thân yêu kiều lên tiếng: "Ngô Lai đại ca, xin hãy tha thứ cho ta không đủ can đảm đứng trước mặt chàng để nói những lời tận trái tim này cho chàng nghe. Ta là công chúa của Ba BỐ Ni Tạng vương quốc, có thể nói là xuất thân tôn quý. Ta cũng tự cho rằng ta vốn không phải là xấu, ngay khi ta mười ba tuổi đã có nhiều người đến gặp phụ vương để cầu thân. Phụ vương hỏi ý kiến của ta thì luôn bị ta từ chối, bởi vì trong ta đã có một bóng hình. Ta đã tưởng tượng trong tâm hình ảnh hoàn hảo của một người. Nói thật, lúc ban đầu khi chàng mang máu Phượng Hoàng đến cứu ta thì ta đối với chàng tịnh không có một cảm giác gì đặc biệt cả. Chỉ vì chàng chẳng có điểm nào giống với hình bóng trong lòng ta. Theo thời gian trôi đi, chàng đã dần dần làm bóng hình tưởng tượng trong tim ta biến mất. Rồi ta chợt nhận ra rằng ta đã không có cách thoát ra khỏi tình yêu đối với chàng. Thậm chí ngay cả việc chàng đã có một đám đông các đại mỹ nữ như Á Dạ công chúa, Thanh Ảnh thánh nữ ta cũng không quan tâm đến. Ta chỉ cần chàng nhìn ta một chút thôi, thì ta đã thoả mãn rồi. Lai, ta trở về cố quốc, ta sẽ đợi chàng, đợi chàng suốt đời."

Quang mang biến mất, thuỷ tinh thạch bay trở lại bàn tay ta.

Ta cứ ngây ngốc ngồi đó cả nửa ngày, trong đầu hồi tưởng lại hình ảnh Áo Lệ Na cùng nhất cử nhất động của nàng. Hiện tại nghĩ lại thì nàng vẫn chưa có hành vi gì vượt quá giới hạn bằng hữu. Nhưng mỗi khi ta cùng bọn Á Dạ thân thiết thì nàng lại có dạng vẻ thật kỳ lạ, nguyên lai là ghen tuông a....

Ta thật sự là đồ con lợn, uống cho ta bình thường vẫn được những mỹ nữ đẹp nhất thiên hạ chăm chút cho mình, vậy mà ta một chút cũng không nhận ra mỹ nữ cao quý si tình này đã có tình ý với ta .

Ta gượng cười khẽ lắc đầu, lại khởi động Phi Âu Á lưu ngôn thủy tinh thạch. Lời nhắn của nàng mặc dù ngắn vô cùng. chỉ bằng phân nửa so với Áo Lệ Na nhưng cũng làm ta chấn động.

"Ngô Lai đại ca, ta yêu chàng. Từ cái nhìn đầu tiên, ta đã yêu chàng. Dù chàng không đáp lại tình yêu của ta, dù về sau mọi việc sẽ ra sao, ta vĩnh viễn sẽ không thay đổi tình yêu với chàng. Tạm biệt, người yêu của ta."

Một người đã như vậy, hai người lại cũng như vậy, ta thật sự là có mị lực như thế sao? Mắt ta bị cái quỷ quái gì bay vào hay sao mà ngay cả hai vị mỹ nữ vẫn luôn ở cạnh ta, dốc lòng yêu thương ta mà ta lại không nhận ra được.

Cùng với tâm tình kích động của ta, một cỗ vô hình khí từ cơ thể phát ra, hai thủy tinh thạch tức thì bị chấn thành bụi phấn. Khi ta ý thức lại thì đã không còn cách nào vẫn hồi nữa.

Thân hình mảnh mai của Phi Thuý xuất hiện tại cửa phòng, cười nói: "Chủ nhân, chúng ta đã vào được chưa?"

Ta gật đầu nói: "Các nàng vào đi."

Phi Thuý hoan hô một tiếng bay thẳng lên trên vai ta (nàng rất thích được ngồi trên vai ta, ghé sát vào tai ta nói chuyện, hại cái tai ta đến là ngứa, thật là một thói quen kỳ lạ). Á Dạ, Lị Vi Nhã, Ca Ny, Băng Tuyết Nhân với Hồ Phách năm người cùng tiến vào.

Phi Thuý theo thói quen ngồi cạnh tai ta yêu kiều nói: "Chủ nhân, Áo Lệ Na cùng Phi Âu Á bọn họ nói cái gì vậy? Chàng phải khai thật với chúng thiếp?"

Băng Tuyết Nhân đôi môi anh đào kêu lên: “Đoán thì ra ngay mà, nhất định là hai vị công chúa biểu lộ tình cảm của mình, Lai, ta nói có đúng không?”

Ta thở nhẹ một hơi nói: "Vốn dĩ đúng như nàng dự đoán..."

Lị Vi Nhã từ phía sau ôm chặt ta, cười nói: "Lai, chàng nhất định lại nhờ cái miệng ba hoa để chiếm tiện nghi của hai nữ hài ấy. Nhưng chàng lại chẳng nhận ra tình ý của hai người bọn Áo Lệ Na chút nào cả. Điều đó mới thật là lạ. Lai, tình ý của bọn họ với chàng tử muội bọn ta cũng có thể chấp nhận được, còn chàng định xử lý ra sao đây?"

Ta cười khổ nói: "Có lẽ là do chịu ảnh hưởng của tính cách của Vô Danh 'hắn' mà ra. Sau khi ta và hắn dung hợp, ta cũng không hề có tâm tình tham hoa luyện sắc như trước kia nữa. Có được các nàng thì ta đã thập phần thoả mãn rồi, đại khái do vậy mà trong ý thức của mình ta có ý né tránh hai vị công chúa. Ôi, ta không biết phải làm sao đây, ta là người quá tham hoa luyện sắc sao?"

Ca Ny đưa tay nắm lấy tay ta, ôn nhu nói: "Không, đây không phải là chàng tham hoa luyện sắc. Bọn ta yêu chàng, chàng yêu bọn ta, đều là như vậy cả. Lai, chàng đừng tự chuốc lấy phiền não nữa, hãy chấp nhận tình ý của hai vị công chúa đi. Tuy ta cùng với bọn họ chỉ tiếp xúc mấy ngày ngắn ngủi nhưng cũng có thể thấy trái tim của họ hoàn toàn thuộc về chàng. Lai, chàng không phải đã nói sẽ không để bất kỳ người phụ nữ nào yêu thương chàng phải buồn rầu sao?"

Ta trầm mặc một lúc không tìm ra được lời nào để nói, cuối cùng hào sảng nói: "Tiểu Dạ, các nàng không phản đối nếu có thêm hai tử muội nữa chứ?"

Chư nữ mỉm cười như những đoá hoa phong tư tuyết mỹ mỗi đoá một vẻ. Ta nhìn thấy mà hoa mắt ngẩn ngơ.

Á Dạ yêu kiều cười nói: "Nếu nói là phản đối thì chàng thay đổi chủ ý sao? Nam nhân bọn chàng ư.....Hậu cung của phụ vương thiếp mỹ nữ có thể phải hơn nghìn người, so với ông ấy chủ nhân chàng thân là 'Ma Thần vương' hoàn toàn có thể coi là thanh tâm giới dục rất nhiều rồi."

Ta đắc ý hôn nhẹ lên ngọc thủ trắng muốt của Ca Ny, nói: "Cái đó thì đương nhiên rồi. Ta cốt ở chất chứ không ở số lượng. Trong tam giới ai có thể có được những mỹ nữ cực kỳ như ta sao? Hậu cung của Lộ Tây Pháp cũng chỉ có Mị Lan miễn cưỡng có thể so sánh với các nàng, còn lại thì..... Ta quả là nam nhân hạnh phúc nhất thế gian a."

Bọn Á Dạ, Lị Vi Nhã yêu kiều huy quyền giận dữ hướng về phía ta đánh tới, có lẽ giống như là đấm bóp vậy, thật là thoải mái a.

Ta đã quyết định rằng sau khi giải quyết vấn đề về Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc, ta sẽ đến Ba Bố Ni Tạp vương quốc và Lôi Nhân công quốc. Bất luận dùng cách gì cũng phải mang được Áo Lệ Na cùng Phi Âu Á hai vị công chúa trở về Ma giới, dù là Ác Đặc quốc vương tinh ranh như hồ ly cũng không thể ngăn cản được ta.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 3: Đề Thân

Ba ngày sau chúng ta đã đến đô thành Lạp Tây Tát của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc. Băng Tuyết Nhân tự nhiên làm nũng khóc lóc đòi ta phải đồng ý đưa nàng đi theo bên cạnh, chẳng còn hình ảnh của một vị "Lãnh huyết nữ nhân" trước kia gì cả. Dù sao đi nữa Băng Tuyết vương quốc đã đại thắng được một trận, sẽ chẳng có gã gia hoả nào dám để mắt xâm phạm đến nữa.

Bất quá ta mặc dù để cho Băng Tuyết Nhân đồng hành nhưng đã thi pháp thay đổi dung mạo, biến nàng từ một tuyệt thế mỹ nữ quốc sắc thiên hương thành một thiếu nữ bình thường thanh thanh tú tú. Đó cũng là một việc bất đắc dĩ khi không có biện pháp nào khác.. Dù sao nàng cũng là "Lãnh huyết nữ vương" Băng Tuyết Nhân có thể khiến Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc hao binh tổn tướng. Nhưng nếu như người Lai Nhân Cấp Đặc nhận ra thân phận nàng, ta vẫn có thể dễ dàng tiêu diệt cả vương quốc Lai Nhân Cấp Đặc.

Không thể nghĩ rằng Hồ Phách cũng tham gia vào cái đám náo loạn để đòi đi theo. May mà thân hình nàng nhỏ bé cao có ba thốn nên tùy tiện cất tại đâu cũng không dễ dàng bị địch nhân phát hiện. Bất quá nàng thích được trốn trong ngực ta, Phi Thuý nghịch ngợm cũng xuất hiện cùng nàng bắt đầu ôm cánh tay ta lú la lú lo không ngừng. Tuy nói thanh âm các nàng các nàng như oanh thanh yến ngữ thập phần hấp dẫn, nhưng trên thân một đại nam nhi lại xuất phát âm thanh kiêu mị của nữ nhân, nếu để người khác nghe thấy nhất định xem ta là kẻ biến thái.

Trong thành có vài người nhận ra Ca Ny lập tức cung cung kính kính đi tới hành lễ chào hỏi (‘Ky sĩ chi hoa’ Ca Ny Tuyết Lan Đặc là niềm tự hào của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc, có uy vọng cực cao trong lòng nhân dân). Ca Ny đều nhất nhất hoàn lễ. Cũng có nhiều người liếc sang nhìn Á Dạ, Lệ Vi Nhã hai vị tuyệt sắc mỹ nữ. Họ nhìn ta như một kẻ hung tợn, do ta đã cải biến dung mạo cùng với Băng Tuyết Nhân, dưới con mắt bọn họ tự nhiên bị biến thành bảo tiêu và thị nữ.

Khó khăn lắm mới thoát được sự quan tâm hỏi han nồng nhiệt của bao nhiêu người. Ta chua chát nói với Ca Ny: "Nàng thực sự được hoan nghênh a..."

Ca Ny hé đôi môi thơm ngát cười ngọt ngào, cái miệng nhỏ nhắn dán vào tai ta: "Thiếp chỉ thuộc về một mình chàng, nguyện làm một tiểu nữ nhân dưới những đôi cánh của chàng. Chàng không phải đang ghen đấy chứ?"

Từ lúc nào mà tiểu ny tử này học được cái cách bất lương của Phi Thuý vậy? Ta “cắn” một cách “hung hăng” trên đôi môi anh đào của nàng, nói: “Tiểu ny tử, tối nay ta sẽ không tha cho nàng, hãy đợi đấy mà xem.”

Ca Ny vừa ngượng vừa giận lườm ta nói: "Bổn tiểu thư không sợ người đâu." rồi quay đầu đi.

Nói ra thì chắc chẳng có ai tin được, như ta tự nhận là một người háo sắc như mệnh mà thủy chung đối với Ca Ny một đại mỹ nữ thiên hạ hiếm thấy lần này vẫn không xuống tay được. Mặc dù Ca Ny đối với ta ta toàn tâm toàn ý nguyện dâng hiến tấm thân kiều mị cho ta hái hoa bẻ cành, nhưng trong lòng ta vẫn luôn chẳng có tâm tình tìm hoa, thật là kỳ quái a.

Hành vi quân tử của ta đối với Ca Ny về sau gần như dẫn đến một trường phong ba. Vào lúc này ta chưa biết tới điều đó.

Ca Ny dẫn chúng ta đến Tể tướng phủ của Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc. cũng là gia đình của nàng.

Vệ binh ở cổng phủ sau khi thấy Ca Ny trở về thì lập tức vừa kinh vừa hỉ, vội vàng đến trước mặt hành lễ cùng lúc có kẻ nhanh chóng vào trong phủ để bẩm báo.

Ca Ny dẫn chúng ta tiến vào Tể tướng phủ, mới bước chưa được vài bước đã thấy một đám người đông, nam có nữ có, già có trẻ có đủ cả tụ tập lại nghênh đón.

Ca Ny yêu kiều gọi: “Mẫu thân” rồi lao thẳng vào lòng của một tuyệt đại mỹ nữ phong hoa tuyệt đại khí chất cao quý. Dung mạo bà ta với Ca Ny thập phần giống nhau, như là tỷ muội thì hợp lý hơn là mẫu thân và nhi nữ.

Lệ Khải, mẫu thân của Ca Ny, ngày trước hẳn là Lai nhân Cáp Đặc đệ nhất mỹ nữ. Bất quá danh hiệu đó ngày nay đã nhường lại cho nữ nhân bảo bối của bà.

Á Dạ, Băng Tuyết Nhân, Lị Vi Nhã ba người đều mất mẫu thân từ nhỏ. Ta cũng đã rời bỏ mẫu thân hơn một năm nay rồi, cảnh gia đình đầm ấm trước mắt khiến bọn ta thấy cay cay trong mắt, trong lòng đều nhớ đến mẫu thân của mình.

Cùng đi với Lệ Khải ra nghênh đón là các hảo bằng hữu cùng trưởng bối của Ca Ny. Phổ Hi Tuyết Lan Đặc đệ đệ của Ca Ny (Chính là thiếu niên kiêu ngạo tại 'Thiên tinh học viện'). Vừa nghe tin tí tí thất tung, hẳn liền vội vã quay về.

Ngày đó ta đã để lại một ấn tượng thập phần sâu sắc cho Phổ Hi (Nói vậy, lúc đó cái cách ta xuất hiện ở Thiên tinh học viện rất hung hăng, lại có một số tuyệt đại giai nhân bầu bạn hai bên, hẳn mà quên được thì mới thật là kỳ quái). Hẳn sau khi vui vẻ đón tiếp tí tí trở về đã dời ánh mắt về phía bọn ta, từ trên lưng ngựa đã nhận ra ta và Á Dạ.

Trong khi hần đang ngạc nhiên quan sát ta thì Ca Ny li khai khỏi người thân đến bên cạnh ta giới thiệu: "Mẫu thân, chư vị thúc bá, đây là Ngô Lai đại ca, là ân nhân cứu mạng con, những người này là hảo tử muội của con: Á Dạ, Lị Vi Nhã cùng Băng Tuyết Nhân."

Mục quang của Lệ Khải lướt qua chúng ta, ngạc nhiên nói: "Có phải 'Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần' cùng 'Huyền Chi Kiếm Sĩ' không? Ny Ny, con thật biết chọn bạn tốt a?"

Ta ưu nhã hướng về phía Lệ Khải cung thân hành lễ theo tiêu chuẩn ma pháp sư: "Ca Ny đã không chỉ một lần miêu tả hình dung diễm lệ của bá mẫu, hôm nay vừa được gặp đã thấy những từ ngữ mà nàng dùng để miêu tả rất không chính xác. Vẻ đẹp của bá mẫu đẹp hơn cả trăm lần so với mô tả của cô ấy."

Bất kỳ nữ nhân nào cũng hoan hỉ khi được nam nhân tán tụng vẻ đẹp của mình. Lệ Khải cũng không phải ngoại lệ, hà huống bà ta thật sự mỹ lệ, vô cùng xứng đáng nhận những lời tán tụng của ta.

Được ta vỗ mông ngựa vô cùng điêu luyện, Lệ Khải cười sung sướng nói: "Ngô Lai tiên sinh bất tất phải đa lễ như vậy. Lời đồn đại về tiên sinh quả không sai."

Thẳng trận đầu, ta trong lòng thầm nghĩ đến tư thế giơ hai ngón tay hình chữ "V" biểu thị thẳng lợi.

Sau lời giới thiệu đơn giản kết thúc, chúng ta kéo cả đám đông đúc đó tiến vào phòng khách, chỉ thấy một trung niên nam tử thân hình cao gầy mang khí độ phi phàm đang ngồi trên một chiếc ghế lớn ở vị trí trung tâm của phòng khách.

Ca Ny đến trước trung niên nam tử, âm thanh run rẩy: "Phụ thân, hài nhi đã trở về"

Tể tướng Long Đạt Tuyết Lan Đặc của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc hai khoé mắt rưng rưng lệ, tay vỗ nhẹ lên thân đứa con gái bảo bối, bình tĩnh nói: "Con có thể trở về là tốt rồi, có thể trở về là tốt rồi..."

Sau khi Ca Ny giới thiệu cho ta làm quen với phụ thân của nàng. Long Đạt nghiêm túc nhìn ta nói: "Người là người Ba BỐ Ni Tạt vương quốc? "

Ta vội vàng nói: "Không, ta không phải, ta là một ma pháp sư phiêu lãng không có quốc tịch. Trước đây ta tham gia vào ‘Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội’ với tư cách đại biểu Ba BỐ Ni Tạt là vì ta có một món nợ đặc biệt với Ác Đặc quốc vương.”

Trên gương mặt nghiêm nghị của Long Đạt đột nhiên xuất hiện nụ cười: "Ta nghĩ rằng người đã có điểm yếu nào đó bị ông ta nắm được, chắc do bàn tay ông ta sắp đặt.”

Ặc ặc? Sao ông ta lại biết được như thế? Dường như ông ta biết rất rõ về Ác Đặc quốc vương.

Long Đạt nhè nhẹ thở ra một hơi, ánh mắt biến đổi thập phần thâm thúy, sau đó lại trở nên trầm tư nói: “Hơn ba mươi năm trước ta và Ác Đặc cùng nhau bắt đầu dẫn thân vào mạo hiểm trên Thánh Ma đại lục. Đức hạnh của hẳn ta nắm rất rõ, hiện tại thì vật còn người mất a.”

Nguyên lai ông ta và Ác Đặc lão hồ li có một quá khứ như vậy, thảo nào mà có thể đoán chính xác ta ngày đó bị Ác Đặc quốc vương bức bách phải đại diện cho người Ba BỐ Ni Tạt vương quốc tranh đua.

Trông bộ dạng của ông ta thì có vẻ cũng không tán thành cuộc chiến tranh trên Thánh Ma đại lục. Ta cũng không cần phải che dấu kế hoạch nữa bèn nói: “Bá phụ, lần này ta hộ tống Ca Ny tiểu thư hồi gia có hai việc quan trọng, việc đầu tiên là...”

Ta đột nhiên hướng về phía ông ta quỳ xuống nói: "Tại hạ cùng Ca Ny tiểu thư tâm đầu ý hợp, thề kết chung thân, cũng mong bá phụ đáp ứng để Ca Ny kết hôn với tại hạ."

Ca Ny không nghĩ ta lại trực tiếp đề nghị với phụ thân của nàng việc cầu hôn. Trong thâm tâm nàng chắc cũng ngượng ngùng, nhưng một cỗ dũng khí vô thanh giúp nàng can đảm quỳ xuống bên cạnh ta hướng về phụ thân để biểu đạt tâm ý của mình.

Long Đạt vốn già dặn kinh nghiệm đoán ra vài điểm từ thần tình của con gái bảo bối khi ở trước mặt ta, nhưng cũng không ngờ ta lại trực tiếp cầu hôn như vậy. ông ta 'trở mặt' ngay lập tức đứng lên. Bọn Lệ Khải, Phổ Hi đang ở trong phòng cũng ngạc nhiên nhìn chúng ta.

Đằng sau ta là Lị Vi Nhã, Băng Tuyết Nhân, Á Dạ ba người đang nhìn nhau mỉm cười, nhất thiết không thể nói hết bằng lời.

Cuối cùng Long Đạt ngồi lại xuống ghế, tính toán xem nên đáp lại lời cầu thân của ta như thế nào. Ta bắt đầu tung ra quả tạc đạn thứ hai: "Long Đạt tế tướng, ta tới Lai Nhân Cấp Đặc còn có sự việc trọng đại thứ hai là giải trừ minh ước giữa Lai Nhân Cấp Đặc và Thiên giới, kết thúc chiến loạn trên Thánh Ma đại lục."

Những lời nói của ta so với lời cầu thân càng khiến cho mọi người ngạc nhiên gấp trăm lần, mục quang của Long Đạt lúc này trợn lên, lạnh lùng nói: "Rốt cuộc ngươi là ai?"

Khi ông ta quát lên, ta đồng thời cũng nhận ra một cỗ tinh thần lực lượng bức thẳng về phía mình, cường độ chắc không dưới Ca Ny.

Ta tự nhiên là không bị tinh thần lực lượng của ông ta xâm nhập, mãnh nhiên giương mục quang nhìn lại ông ta. Thần quang tại song mục đột ngột phát ra "Tinh thần thứ".

Tinh thần lực lượng của Long Đạt gặp phải sự công kích "Tinh thần thứ" của ta thì quay ngược trở lại. Ông ta lúc đó đại kinh thất sắc, vì tinh thần lực lượng phản phệ trong chớp nhoáng đã phá huỷ thần kinh não bộ của mình.

Dưới sự thôi động ý niệm của ta, tinh thần lực lượng vô hình vô chất chất theo lỗ tai của Long Đạt làm chấn động bức tường chắn phòng thủ tạo ra một kẽ hở (tương đương với 'Niệm động lực')

Ta mỉm cười: "Long Đạt đại nhân đừng nên kích động. Ta tịnh không phải người trên Thánh Ma đại lục, thậm chí không thuộc về thứ nguyên thể giới này. Ta đến từ một thế giới khác nơi tuyệt nhiên không giống với nơi đây. Bất quá trước mắt ta có thể tính là người thuộc Ma giới."

Long Đạt như vừa thoát khỏi kiếp nạn lại nghe ta tự giới thiệu không ngăn được thần sắc đại biến: "Nguyên lai ngươi là ác ma, ngươi đã dùng biện pháp gì mê hoặc Ca Ny?"

Thân hữu của Ca Ny trong phòng bắt đầu đứng dậy tiến về phía chúng ta, hình thành một cỗ khí thế trấn áp.

Ca Ny vội nói: "Phụ thân, mẫu thân, bọn họ không như vậy...., sự tình bọn họ không như mọi người tưởng, ta và Lai chân tâm tương ái, chàng không phải ác ma..."

Bọn người Long Đạt nhận định Ca Ny không biết bị ta dùng một dạng tà pháp mị hoặc nào đó nên mới có hành động như vậy, tự nhiên sẽ không nghe nàng nói. Phổ Hi 'đình' một tiếng bặt xuất trường kiếm tùy thân chuẩn bị hướng về phía ta xuất thủ.

Trước ngực ta đột nhiên quang mang lấp lánh. Chỉ thấy Hồ Phách, Phi Thuý hai vị tinh linh công chúa từ trong cổ áo của ta bay ra, huyền hoá thành hai vị tuyệt sắc mỹ nữ đứng phía trước ta hộ vệ. Á Dạ, Lị Vi Nhã, Băng Tuyết Nhân, ba người đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Ta cười: “Mọi người sớm hay muộn cũng là người mình, lúc này không cần phải khẩn trương như thế. Long Đạt đại nhân, ta tịnh không có dùng bất kỳ ta pháp nào với Ca Ny, Bởi vì ta căn bản không cần dùng đến nó. Thân phận cuối cùng của ta ư, chẳng có cách gì để nói cả, ta là...”

Một cỗ khí tức năng lượng to lớn vô song đột nhiên theo thân thể ta tán phát ra bên ngoài, sau lưng ta hắc bạch quang mang lấp lánh. Sáu cánh đen sáu cánh trắng, thập nhị thần ma vũ dực đã xuất hiện phía sau lưng ta.

Lúc này năng lượng của ta đã ở hình thái cuối cùng. Ta trở thành một dạng như Lộ Tây Pháp cùng Chư thần chi vương. Lúc này ta đang dùng chung cực hình thái phát tán ra một cỗ khí tức vương giả có thể so sánh với Thần chủ và Ma vương, âm thầm chấn nhiếp từng người một.

Ta trầm giọng, tiếp tục nói: “Là ‘Ma Thần Vương’.”

Vương giả cùng cường giả khí tức của ta khiến bọn Long Đạt căn bản không còn có ý niệm xuất thủ. Phổ Hi thay vì hống hách thì cánh tay nhũn ra, trường kiếm trên tay chỉ chực rơi xuống đất.

Ca Ny sợ ta xuất thủ đối với thân nhân của nàng, ôm lấy cánh tay ta, nôn nóng nói: “Lai, không nên...”

Ta thấy gương mặt nàng kinh hoàng và khiếp hãi, trên gương xinh đẹp rưng rưng lệ chắc hẳn do trong lòng rất đau thương. Đưa tả thủ khẽ lau những giọt lệ trên mắt nàng, ta nói: “Ny tử ngọc, không cần phải lo lắng, bọn họ là người thân của nàng, ta không thể đối xử với họ như thế được.”

Ta thu hồi vũ dực phía sau, năng lượng khí tức cũng biến mất.

Vang lên một tiếng ‘Bịch’, vài người khi sức ép đột nhiên biến mất nhũn ra vô lực ngã xuống đất.

Long Đạt mặt cắt không còn giọt máu nói: “Người. . . người nghĩ thế nào...”

Ta dịu dàng ôm Ca Ny vào trước ngực: “Ta không muốn nói quá nhiều. Ta đã đến gặp bá phụ để cầu thân và để yêu cầu ngài giúp đỡ thuyết phục Lai Nhân Cáp Đặc quốc vương giải trừ minh ước với Thiên giới.”

Băng Tuyết Nhân bỗng nói: “Long Đạt tế tướng, hoàn cảnh hiện nay ta nghĩ rằng ngài đã rõ. Lai Nhân Cáp Đặc các ngài đã đại tổn thương nguyên khí trong cuộc chiến với Băng Tuyết vương quốc. Minh hữu của các ngài là Hoả tinh linh và Thú nhân tộc đã bị diệt tộc, Địa tinh linh cùng Sâm lâm tinh linh đã bị Phong, Lôi lưỡng tộc tinh linh liên quân áp chế tại Tinh linh sơn cốc, căn bản đã không còn tác dụng. Chỉ có giải trừ minh ước với Thiên giới, rút khỏi chiến tranh mới là sự lựa chọn tốt nhất của Lai Nhân Cáp Đặc các ngài.”

Lời nói thẳng thắn của nàng đã đi đúng vào tâm trạng của Long Đạt, ông ta không lạc quan lắm với cục thế. Hiện tại Băng Tuyết Nhân đã phân tích và chỉ rõ những nỗi lo lắng trong lòng của ông ta. Thân hình Long Đạt run lên, trầm giọng nói: “Người là ai?”

Mặc dù người con gái này xuất hiện với dung mạo bình thường, nhưng thân thể phát ra một cỗ khí chất cao quý điển nhã. Một người kiến thức rộng lớn như Long Đạt, ngay từ cái nhìn đầu tiên đã xác định thân phận của người thiếu nữ này quyết không phải phàm nhân. Vị hắc y nữ bên cạnh nàng có một cái gì đó lạnh lùng diễm lệ bức nhân, khí chất cao quý đó làm người ta căn bản không có cách nào che dấu.

Băng Tuyết Nhân sau một hồi chất vấn Long Đạt, hướng về ta: “Lai, có thể không?”

Khi hiểu ra ta lập tức mỉm cười, cánh tay nhẹ nhàng đưa lên mặt nàng đọc một câu chú văn, trong lòng bàn tay tức thì lấp lánh ánh sáng...

Sau khi ta bỏ tay ra, một trang quốc sắc thiên hương khuôn mặt tuyệt mỹ hàm chứa vẻ cao quý xuất hiện dưới ánh mắt của mọi người.

Long Đạt nhìn thấy không thể nhịn được kinh hoàng hét lên: “Băng Tuyết Nhân nữ vương?”

Những người trong phòng tức thì chấn kinh vạn phần. Thật sự không ai ngờ nàng chính là kẻ tử thù của Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc, người cai trị Băng Tuyết vương quốc và là vị "Lãnh Huyết nữ vương" tương truyền lãnh khốc vô tình.

Băng Tuyết Nhân hướng về Long Đạt yêu kiều nói: “Đã lâu không gặp, Long Đạt tể tướng, thế nào, không hoan nghênh ta, vị nữ vương của vương quốc địch nhân này hay sao?”

Long Đạt hoang mang: "Đâu có, đâu có. Nữ vương tự thân đại giá quang lâm đó là vinh hạnh của ta. Nói đi nói lại còn có Ma giới ‘Ma thần vương’ các hạ nữa, là Long Đạt vừa rồi đã thất lễ.”

Băng Tuyết Nhân cười đưa tay kéo Ca Ny đang ở trong lòng ta ra, ôm lấy vai nàng nói: “Bá phụ cũng đừng quá đa lễ, bây giờ ta và Ca Ny cùng là hảo tử muội cùng chung mệnh vận trên một con thuyền. Ta đương nhiên là vân bối của ngài.”

Long Đạt sớm đã nhìn ra Băng Tuyết Nhân và ta có quan hệ phi phàm, nên khi nghe thấy thế cũng không quá ngạc nhiên.

Thân phận của Băng Tuyết Nhân đã bị bóc trần khiến mọi người dồn hết sự chú ý đến nhất cử nhất động của nàng. Trong phòng vô hình trung không khí cũng dịu xuống.

Ta hướng về phía Long Đạt nói: “Bá phụ, Tuyết Nhân đã phân tích cho ngài thấy, ta nghĩ rằng ngài cần phải đưa ra quyết định đi?”

Long Đạt thở dài: “Nếu không phải Ca Ny, vì nhân dân Lai Nhân Cáp Đạc, ta Long Đạt Tuyết Lan Đạc có chết cũng quyết sẽ không khuất phục người, bất luận người là ai. Được rồi, ‘Ma Thần Vương’ Ngô Lai, ta đáp ứng lời cầu thân của người, cũng đáp ứng người sẽ đề xuất việc giải trừ minh ước với Thiên giới với quốc vương bộ hạ.”

Tảng đá trong tim Ca Ny được hất bỏ đi ngay tức thì, kêu to một tiếng, xúc động ào vào lòng Long Đạt, hạnh phúc quá bật khóc.

Ta cũng thở phào một hơi. Nói thật ta cũng thật sự sợ Long Đạt là một lão già bảo thủ ngoan cố. Nếu ông ta không đáp ứng yêu cầu của ta, ta thật sự có thể xuất thủ với họ không?.

Long Đạt quả là danh bất hư truyền, là một người có nhãn quang, giúp cho ta không phải khó xử.

Sự tình tiếp theo thì rất dễ dàng, Long Đạt bắt đầu cùng bọn ta thảo luận làm thế nào khiến quốc vương Phỉ Ni Khắc Thất Thế đồng ý giải trừ minh ước với Thiên giới. Để tỏ vẻ tôn kính ta (nên nói là ụy kị ta thì đúng hơn), ông ta thường xuyên hỏi ý kiến ta. Nhưng về mặt này ta thuần túy là một kẻ ngốc, không có cách nào trả lời ông ta được. May mà có vị anh minh nữ vương Băng Tuyết Nhân đứng ra thay mặt ta cùng đàm luận với bọn người Long Đạt.

Cuối cùng, chúng ta quyết định vào buổi thượng triều ngày mai Long Đạt sẽ giới thiệu bọn ta với Phỉ Ni Khắc Thất Thế để ta đường hoàng thi triển thực lực của mình, Phỉ Ni Khắc Thất Thế là người thức thời, dùng lực lượng của ta để uy hiếp lại có thêm lời khuyên của Long Đạt có thể làm hẳn phải đồng ý.

Tất nhiên, nếu như có được thêm vài đại thần trong triều trợ giúp, cơ hội thành công sẽ cao hơn.

Thế là ta quyết định trước tiên tìm Lợi Đa Khắc cùng Ngôã Nhĩ Tư, hy vọng có thể thuyết phục họ tương trợ.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 4: Chính Biến

Đầu tiên Ca Ny dẫn ta đến phủ nguyên soái Ngôã Nhĩ Tư, nhưng hẳn không có trong phủ. Bọn ta đã sang hoàng cung cố gắng tìm đại pháp sư cung đình Lợi Đa Khắc.

Ta cùng Ca Ny dùng "Ẩn thân thuật" nghênh ngang đi vào hoàng cung. Bằng vào ma pháp lực của ta thì Lợi Đa Khắc không có cách gì phát hiện được chúng ta.

Lợi Đa Khắc luôn luôn cư ngụ tại Viện nghiên cứu ma pháp trong hoàng cung. Lão ngày nào cũng làm một loại thực nghiệm ma pháp khiến cho trong hoàng cung lúc nào cũng hỗn loạn.

Khi tiến vào hoàng cung ta cảm thấy có một số điểm không bình thường. Khắp nơi binh sĩ tuốt kiếm giương đao sát khí đặng đặng. Ở nơi giới bị thâm nghiêm như hoàng cung về lý thì không thể như vậy được. Càng đến gần viện nghiên cứu thì binh sĩ tập trung càng đông.

Ca Ny ghé cái miệng nhỏ sát vào tai ta: “Lai, khả năng có chuyện rồi, Viện nghiên cứu ma pháp này thường rất ít người đến, hôm nay sao lại...”

Ta dụi dụi mắt lấy tay nàng, xuyên qua đám binh sĩ mà đi.

Viện nghiên cứu ma pháp đã bị phá huỷ tan hoang tiêu điều. Những vệt cháy xém rải rác trên những miếng ván cong hiển nhiên do hoả hệ ma pháp

tạo thành. Xung quanh có rất nhiều vại thi thể nằm sấp, một số bị lợi khí sát hại, số khác thì chết do lửa cháy.

Một thanh âm sắc nhọn từ viện nghiên cứu đã bị phá huỷ truyền lại: “Đại pháp sư, nguyên soái, đây gọi là ‘thức thời vụ mới là tuần kiệt’. Hiện tại các ngài đại thể không còn nữa chỉ có thể quy thuận theo Quang Đào điện hạ mới được, nếu không chỉ có một con đường chết.”

Chỉ thấy bên trong viện nghiên cứu tràn ngập binh sĩ và pháp sư, Lợi Đa Khắc cùng Ngôã Nhĩ Tư hai người đang bị vây ở giữa. Ngôã Nhĩ Tư không mặc khôi giáp, trên người đầy những vết thương cùng huyết tích khắp nơi. Trên tay cầm trường kiếm đã xuất hiện vô số vết sứt mẻ. Hắn đang nâng đỡ Lợi Đa Khắc. Lão này toàn thân đang rỉ ra một loại dịch màu xanh kỳ dị, không ngừng run rẩy.

Hiện tại bọn họ đang đối mặt với một lão ma pháp sư gầy gò, "Hoả hạt châu" gia trì trên pháp trượng của Lợi Đa Khắc đang nằm trong tay lão ma pháp sư đó.

Chỉ nghe Ngôã Nhĩ Tư yếu ớt nói: "Muốn chúng ta quy thuận Quang Đào loạn thần tặc tử thì căn bản chỉ là vọng tưởng. Ta Ngôã Nhĩ Tư một lòng trung thành phục vụ quốc gia, quyết không tham gia cùng lũ các người, muốn thì đến mà giết ta đi."

Lợi Đa Khắc dường như đã không nói nổi, cố gắng dựa vào Ngôã Nhĩ Tư đứng lên, nhưng cuối cùng cũng không sao làm nổi.

Ngôã Nhĩ Tư tức giận nói: “Lợi Đa Khắc đại pháp sư ở Lai Nhân Cấp Đặc phục vụ đã mấy chục năm, lập được công lao hãn mã, sao các người dám dùng ‘Bất diệt chi độc’ là loại độc dược không có thuốc giải để ám toán ngài. Các người...các người thật sự đã điên thật rồi...”

Ca Ny dùng tinh thần lực lượng hướng về phía ta nói: “Lai, không tốt rồi. Xem ra có vẻ như tại cung đình đã phát sinh chính biến. Quang Đào Phi

Ni Khắc chính là đệ đệ của Quang Huy Phi Ni Khắc quốc vương, là kẻ luôn có dã tâm to lớn, không ngờ hôm nay lại...Lai, giờ chúng ta phải làm sao?"

Ta cười nhẹ đáp: "Nàng không nghĩ rằng đây là cơ hội ngàn năm có một sao? Bất luận là ai trong hai vị huynh đệ, Quang Huy hay Quang Đào, chỉ cần chúng ta trợ giúp cho một người còn sợ họ không đáp ứng yêu cầu của chúng ta sao."

Ca Ny vội nói: "Quang Huy bệ hạ tuy có điểm cố chấp ngang ngạnh, kiêu ngạo thái quá, nhưng đòi với công việc đất nước và cuộc sống của bá tánh thì có phần quan tâm. Nếu không Lai Nhân Cáp Đặc đã không trở thành quốc gia tối cường thịnh trên Thánh Ma đại lục. Còn Quang Đào thân vương là người bầm sinh tàn bạo, dã tâm to lớn, chà đạp ngàn vạn lần đừng trợ giúp ông ta a. Chỉ cần chúng ta tương trợ Quang Huy bệ hạ bình định trường chính biến tại cung đình, lại thêm phụ thân thuyết phục, thiếp nghĩ ngài nhất định sẽ đồng ý với yêu cầu của chúng ta."

Ta thấy hình dạng lo lắng của nàng thập phần khả ái, không kìm được đưa tay vuốt nhẹ má phấn: "Đừng lo lắng, nàng là tiểu ny tử của ta, nhất thiết sẽ chiều theo lời nàng."

Lúc này, chỉ nghe thấy tiếng nói sang sảng của tên ma pháp sư gầy gò: "Ta đã khuyên các người, chớ có vứt bỏ cơ hội may mắn. 'Sư, Hồ' lưỡng quân hiện nay đang đóng ở biên giới nước ta, tàn quân của 'Long chi quân' Ngôã Nhĩ Tư cùng 'Phượng chi quân' Ca Ny đã bị giam lỏng, ngay cả Long Đạt Tuyết Lan Đặc hiện tại chỉ sợ đã bị Cách Lý nguyên soái quân đoàn trưởng của 'Hồ chi quân' soái lĩnh quân giăng lưới bao vây trùng trùng lớp lớp rồi."

Ca Ny nghe những lời này thì phương tâm đại kinh, ôm chặt lấy tay ta nói: "Lai..."

Ta nói: “Á Dạ, Lị Vi Nhã, Băng Tuyết Nhân cùng Hồ Phách đều ở nhà nàng, trong thời gian ngắn chắc sẽ không gặp vấn đề gì. ”

Ca Ny vẫn không khỏi lo lắng, tất cả người thân của nàng hiện tại đều lâm vào hiểm cảnh.

Ta an ủi nàng: “Chúng ta trước tiên cứu Lợi Đa Khắc cùng Ngô Nhã Tư về Tế tướng phủ đã. Ca Ny, chuẩn bị.. . ”

Sau một khắc ta đã giải trừ "Ẩn thân thuật" rồi đột nhiên xuất hiện giữa đám binh sĩ khiến bọn chúng sợ hãi.

Ca Ny bật kiếm, yêu kiều quát lên một tiếng xông lên chém giết. Ta trước tiên gia trì 'Thần thánh chi quang' trên người nàng sau đó thò tay vào hư không, bảy bộ siêu cấp khô lâu cười trên khô lâu long tức thì xuất hiện xung quanh.

Kiểm thuật của Ca Ny thực sự cao cường tịnh không dưới Ngô Nhã Tư bao nhiêu, lúc này nàng thông qua 'Huy hoàng ngọc trạc' có thể vật chất hoá tình thần lực lượng để chuyển hoá tinh thần lực lượng thành sức mạnh huỷ diệt dồn vào thân kiếm. Ngoài ra ta còn gia trì 'Thần thánh chi quang' trên người nên nàng đi đến đâu là đám binh sĩ ở đó ngã rạp như cỏ dại liên tiếp mất mạng dưới kiếm của nàng.

Bảy gã siêu cấp khô lâu long kị binh lại càng lợi hại, lãnh khốc vô tình chém đám binh sĩ như chặt chuối. Khô lâu long tuy không còn đủ ma pháp lực lượng như khi còn sống, nhưng lực công kích vật lý thì không giảm chút nào. Bàn chân to lớn đạp một cái là có vài binh sĩ máu thịt nát bét thành một đám bánh thịt.

Đám binh sĩ kinh hoàng phát hiện ra Ca Ny chính là niềm kiêu hãnh của Lai Nhân Cấp Đặc, tức thì sĩ khí đại giảm. Bọn chúng tuy tham gia vào bạo loạn nhưng chung quy vẫn là quân nhân chính quy của Lai Nhân Cấp Đặc, đối với Ca Ny luôn có một nỗi sợ hãi bản năng từ trong thâm tâm.

Ngoã Nhi Tư thân lâm tuyệt cảnh bỗng gặp được một tia sinh cơ, tinh thần phấn chấn lên rất nhiều, cố gắng trấn áp đau đớn hộ vệ Lợi Đa Khắc chém giết xông ra ngoài.

Lão ma pháp sư gầy gò vịnh xương chú văn với một tốc độ rất nhanh. Một đạo hắc sắc quang mang bắt đầu xuất hiện trên ma pháp trượng của lão cuối cùng hoá thành một đạo hắc sắc quang tiễn bay về phía Ca Ny.

Ca Ny lúc này cánh tay trắng muốt không ngừng vung lên, trên ‘Huy hoàng ngọc trạc’ toả ra một thứ ánh sáng sán lạn chính là "Tinh thần quang thuẫn"

Thứ mà lão ma pháp sư phát xuất đang bay về phía trước nàng chính là hắc ám hệ ma pháp "Minh dạ tiễn".

Hắc ám lực lượng gặp tinh thần lực lượng đã vật chất hoá phát ra tiếng nổ mãnh liệt. Khoảng mười binh sĩ gần đó tức thời bị sóng xung kích chấn bay, trong đó có người lập tức thổ huyết thảm tử.

Ta dùng hắc ám năng lượng kiểm cực kỳ nhẹ nhàng giải quyết vài tên binh sĩ, mắt thấy lão ma pháp sư đó trước mặt ta dùng hắc ám hệ ma pháp công kích Ca Ny, trong tâm bất giác cười khẩy. Ý niệm ta vừa động, trong không gian tức thì xuất hiện đến chục hắc ám năng lượng tiểu quang cầu, sau đó tiểu quang cầu năng lượng hoá thành những đạo "Minh dạ tiễn" bắn về hướng lão ma pháp sư đó.

Minh dạ tiễn tuy chỉ gần là hắc ám hệ ma pháp sơ cấp, nhưng lão ma pháp sư kia ở Lại Nhân Cấp Đặc chắc phải có địa vị chỉ dưới cung đình ma pháp sư Lợi Đa Khắc muốn có thể phát xuất được tất phải lập kế ước với một tên ác ma rồi mới có thể sử dụng được. Hiện tại lão thấy ta chớp mắt đã phát ra mười đạo ‘Minh dạ tiễn’ liền lập tức sợ hãi mắt cắt không còn giọt máu.

Lão ma pháp sư như con thú cùng đường, khẩn trương mở phòng ngự kết giới ra, nhưng ‘Minh dạ tiễn’ của ta dễ dàng xuyên qua như giấy mỏng thông thường, chọc thủng kết giới để lại trên người hãn chừng chục lỗ hồng.

Hơn mười đạo ‘Minh Dạ Tiễn’ sau khi tiến vào thân thể hãn nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo hắc ám lực lượng thuần túy rồi bỗng nhiên phát nổ. Lão ma pháp sư tức thời bị nổ banh xác chẳng còn chút xương cốt nào. Đám binh sĩ xung quanh hãn cũng bị ảnh hưởng, ngã rạp xuống đất một đám lớn.

Lúc này, hơn trăm binh sĩ bên ngoài viện nghiên cứu đã bị siêu cấp khô lâu long kỵ binh dễ dàng giết sạch. Ca Ny cũng đã cùng Ngô Nhĩ Tư, Lợi Đa Khắc chém giết đi ra.

Khoé miệng ta bỗng xuất hiện nụ cười tàn nhẫn, đột nhiên ngẩng đầu cười một tràng dài. Ngoài ba người bọn Ca Ny còn đám binh sĩ đương trường không hẹn mà cùng ôm đầu đau đớn kêu la. Cuối cùng đầu bọn chúng tự nhiên vỡ nát, huyết nhục lênh láng không ai lỡ nhìn.

Thứ ta dùng chính là hắc ám ma pháp "Ma âm xuyên não", dùng hắc ám lực lượng biến thành sóng âm dồn huyết dịch trong cơ thể đối thủ chảy cuồn loạn, trong nháy mắt toàn bộ tập trung tại đại não, kết quả tự nhiên là đại não sẽ bị nổ tung.

Dùng một chiêu này tuy có điểm tàn nhẫn, nhưng tại lúc này sử dụng thực tế kết quả không tồi. Tại trường lúc này chỉ còn lại vài người bọn ta cùng bảy gã siêu cấp khô lâu long kỵ binh.

Ta triệu hồi siêu cấp khô lâu long kỵ binh, quay lại đám ba người Ca Ny đang ngây ngốc nói: “Sao lại ngẩn ngơ như vậy ? Chuẩn bị quay về nhanh lên.”

Ca Ny mặc dầu đã chứng kiến sinh tử sát phạt, nhưng tình cảnh trước mặt quả là chưa từng thấy qua, trong tâm tự nhiên có điểm kinh hãi. Nghe thấy thế nàng liền mang hai người Ngoã Nhĩ Tư đi đến bên cạnh ta, bên dưới chân chúng ta trong chớp mắt xuất hiện một ma pháp trận không gian chuyển di, đưa chúng ta biên mất khỏi hoàng cung.

Cái gọi là "Không gian chuyển di" này là do dùng ma lực để nối liền không gian của hai địa phương khác nhau lại, có thể trong chớp mắt qua lại giữa hai địa phương cách nhau rất xa. Tất nhiên là phải phân biệt chính xác rõ ràng giữa hai địa phương, ví dụ như hiện nay ta đã biết chính xác vị trí phủ tế tướng, mới sử dụng được "Không gian chuyển di" nhanh chóng trở về.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 5: Thành Vi Bích Họa Đích Nguyên Soái

Bọn ta xuất hiện trong đại sảnh của Tế tướng phủ. Trong đại sảnh không hề có ai cả nhưng bên ngoài vọng lại tiếng hô chém giết kịch liệt cùng tiếng nổ cuồn bạo của ma pháp, hiển nhiên là đang chiến đấu rất kịch liệt.

Quang mang thánh khiết sán lạn từ trên thân ta chớp động, trong nháy mắt đã biến thành hai tiểu quang cầu tinh oanh trên tay ta. Tiếp đó ta đưa hai tiểu quang cầu đó ấn trên ngực của Ngõa Nhĩ Tư và Lợi Đa Khắc.

Đây là ma pháp chung cực trị liệu thánh quang hệ "Sinh mệnh đích quang huy". Bất luận thương tích có trầm trọng đến đâu, chỉ cần còn một hơi thở cũng có thể phục nguyên trong chớp mắt. Tuy nhiên chiêu này cần một lượng ma lực khổng lồ, ngay cả trong đám thiên sứ cũng gần như chỉ có "Sĩ thiên sứ" mới có thể sử dụng.

Ngõa Nhĩ Tư cùng Lợi Đa Khắc toàn thân đầy thương tích nghiêm trọng, nhưng Lợi Đa Khắc thân đã trúng kịch độc mà "Sinh mệnh đích quang huy" đối với độc tố không có hiệu quả. Ta vẽ một phù hiệu của hắc ám hệ ma pháp trên trán lão, độc tố trên thân thể lão lập tức theo phù hiệu thoát ra thành một đám mây đen.

Ha ha, ai nói là hắc ám hệ ma pháp chỉ có thể dùng để hủy diệt, giải độc cũng thừa sức đấy chứ.

Độc tố trong thân thể Lợi Đa Khắc trong giây lát đã bị hút ra hết, lão cực kỳ kinh ngạc nói: "Vô Danh..."

Ta vung tay ra dấu, nói: "Có gì để sau này hãy nói, bây giờ Tể tướng phủ đang bị đám phản quân công kích, bọn ta hãy đánh lui bọn chúng rồi nói sau."

Ngõa Nhĩ Tư và Lợi Đa Khắc gật gật đầu. Ca Ny không nhẫn nại được nữa chớp động thân hình phi ra ngoài đại sảnh, ta cũng ra theo.

Tể tướng phủ mĩ lệ ngăn nắp hiện giờ đã biến thành một trường đồ sát lớn, vô số binh sĩ bao vây chặt chẽ đến con ruồi cũng không bay lọt tiến công liên tục không ngừng. Long Đạt đang soái lĩnh gia nhân và thân binh trong phủ liều mạng kháng cự. Nhân số của bọn họ tuy ít nhưng có bọn Á Dạ, Lị Vi Nhã giúp đỡ nên nhất thời vẫn có thể đứng vững trước những đợt công kích của bọn loạn quân.

Vị ma pháp kiếm sĩ ma vũ song tuyệt Lị Vi Nhã huy động Băng Tinh kiếm cố thủ một mình ở đại môn. Xung quanh nàng năm la liệt không biết bao nhiêu thi thể, tất cả đều bị một kiếm táng mạng.

Hồ Phách có Băng Tuyết Nhân trợ giúp triển khai kết giới chống cự lại ma pháp công kích của bọn ma pháp sư trong đám phản quân, Á Dạ thì không ngừng phóng ra hắc ám hệ ma pháp đáng sợ, vừa phóng ra đã quét bay một đám phản quân lớn.

Soái lĩnh quân tiến công chính là quân đoàn trưởng "Hổ chi quân" Cách Lý trong tứ đại quân đoàn của Lai Nhân Cấp Đặc. Hãn hiện nay đã hơn bốn mươi tuổi, lúc nào cũng thèm muốn cái chức Tổng trưởng quân sự của đế quốc. Nhưng Phỉ Ni Khắc Thất Thế một mực chọn Ca Ny dụng binh như thần. Nếu không phải vì nàng là nữ nhân lại tuổi còn quá trẻ thì Phỉ Ni Khắc Thất Thế đã sớm tuyên bố bổ nhiệm nàng rồi.

Chính vì điều này mà Cách Lý đối với Phi Ni Khắc Thất Thế đã sớm có lòng bất mãn. Khi Quang Đào Phi Ni Khắc hứa hẹn nếu soán ngôi đoạt vị thành công sẽ phong hãn làm Tổng trưởng quân sự của đế quốc, tên nguyên soái này đã phản bội triệt để đối với quân vương của mình.

Long Đạt Tuyết Lan Đặc là tể tướng đương thời của Lai Nhân Cấp Đặc hai mươi năm nay, hưởng uy vọng cao vợi vợi trong nước. Quang Đào thân vương đã từng thăm dò lão nhưng bị cự tuyệt thẳng thừng. Bởi vậy nếu hãn soán ngôi thành công thì tất sẽ trừ bỏ lão trước tiên.

Sức đề kháng của Tể tướng phủ ngoan cường hơn so với dự liệu của Cách Lý, không những hãn tấn công đã lâu mà vẫn không hạ được mà còn bị thương vong không ít binh sĩ. Cách Lý xem ra tâm lý không tự chủ được thập phần khẩn cấp. Hãn dơ tay ra hiệu, trọng kỵ binh sau lưng hãn vẫn dĩ dật dãi lao lập tức bày ra thế trận công kích tề chỉnh tiến lên phía trước. Đám binh sĩ đằng trước vội vàng né tránh nhường đường.

Lị Vi Nhã đang thủ ở đại môn nhìn thấy thế trong lòng kinh sợ. Uy lực công kích tập trung của trọng kỵ binh một mình nàng không thể chống cự được. Nàng dùng cả hai tay nắm chặt Băng Tinh kiếm bắt đầu vịnh xướng chú văn. Băng Tinh kiếm tinh oanh trong suốt trong nháy mắt biến thành đen nhánh, đó đương nhiên là kết quả của việc gia trì hắc ám hệ ma pháp.

Trong một năm tu luyện ở Ma giới, kiếm thuật và ma pháp của Lị Vi Nhã đều tiến bộ nhảy vọt rất nhiều. Ngay cả ma pháp sơ cấp và trung cấp của hắc ám hệ ma pháp nàng đều có thể tự do sử dụng.

Á Dạ cũng đã nhìn thấy điều này, nàng vội phi thân đến bên cạnh Lị Vi Nhã bắt đầu ngưng tụ hắc ám lực lượng.

Không trung đột nhiên vang dội tiếng sấm sét rung trời, tiếp theo vô số đạo chớp điện cao áp từ không trung đánh thẳng xuống, phạm vi bao phủ một vùng vài chục mét.

Khô giáp nặng nề trên mình trọng kỵ binh là vật dẫn điện rất tốt. Bị chớp điện công kích trên phạm vi rộng bọn chúng và chiến mã của mình tới tấp ngã xuống co giật trên mặt đất, một số tên thậm chí còn bị điện chớp đánh trúng trực tiếp cháy thành than.

Ta xuất hiện giữa hai người Á Dạ và Lị Vi Nhã, vòng tay ôm eo hai người nói: "'Phích lịch cứu thiên' của lô hệ ma pháp hiệu quả thật không tồi chút nào."

Hai người nhìn thấy ta lập tức trở nên vạn phần vui sướng lao thẳng vào lòng ta nói: "Lai, bọn chúng..."

Ta mỉm cười nói: "Các nàng không cần phải nói nữa, ta biết hết rồi."

Chớp điện kích trên diện rộng đã ngừng lại, hơn một trăm trọng kỵ binh khí thế hùng hổ cùng với ngựa của chúng toàn bộ nằm thẳng cẳng trên mặt đất, biến thành thi thể vô hồn.

Nguyên soái Cách Lý nhìn thấy cảnh đó không tự chủ được vừa kinh hãi vừa đau đớn, hô lớn: "Ma pháp sư đi đâu hết cả rồi? Còn không mau trừ khử ma pháp sư đối phương đi."

Mấy chục ma pháp sư đi theo trong quân đang lao tâm khổ tứ nhằm phá giải thủy hệ phòng ngự kết giới do Hồ Phách và Băng Tuyết Nhân lập nên, nghe thấy thế không nhịn được cười khỗ. Thủy hệ kết giới của đối phương kiên cố hơn bọn chúng tưởng tượng rất xa, một đồng ma pháp sư hợp lực lại công kích đã lâu mà chẳng có chút hiệu quả gì. Giải thích duy nhất là bên đối phương có đại ma pháp sư ma lực cường đại. Ngay cả kết giới còn không công phá được thì bọn họ có thể làm được gì nữa đây?

Bảy gã siêu cấp khô lâu long kỵ binh đã xuất hiện giữa đám binh sĩ bắt đầu đồ sát, ngay cả long kỵ binh cũng không thể chịu nổi một đòn của bọn chúng.

Ta vẫn chưa hài lòng bèn khai mở "Lục mang triệu hoán trận" giữa không trung. Đao Tử, Ngọc Qua, Lạn Tử, Kim Tử bốn tên triệu hoán thú hiện thân giữa chiến trường mang theo cuồng phong, lôi điện với sức hủy diệt không gì cự được cùng "Long viêm" đáng sợ phát động tiến công về phía đám binh sĩ.

Trong nháy mắt, trên một ngàn binh sĩ dưới sự công kích "đáng yêu" của lũ gia hỏa này đã thịt nát xương tan.

Cách Lý đại kinh thất sắc mắt thấy bộ hạ của mình không ngừng kêu thảm táng mệnh sắc mặt lập tức trở nên xanh lè. Hắn điên cuồng rống lên một tiếng nâng trường thương trong tay, giục ngựa lao thẳng về hướng Đại địa chi hùng Lạn Tử, hiện thân của sức mạnh.

Bàn tay gấu to lớn của Lạn Tử vung lên một cái làm dậy lên kinh khí vô song cùng cát đá sắc nhọn. Vô số binh sĩ bị một chưởng của hắn đánh cho máu thịt be bét.

Cách Lý thúc ngựa toàn lực phát xuất tuyệt kỹ "Đột thứ" đánh về phía Lạn Tử. Trường thương như chớp giạt tốc độ nhanh vô cùng mang theo toàn bộ lực công kích của hắn và chiến mã sắp đâm trúng Lạn Tử thì mặt đất phía trước bất ngờ nổi lên một bức tường đất.

Nguyên soái Cách Lý trong lúc không phòng bị không thể thu thế được cả người lẫn ngựa lao thẳng vào bức tường đất. Trường thương của hắn đâm xuyên qua tường đất dính vào đó, trông cứ như kẻ nào đó đâm xuyên qua một đồng cà chua, bộ dạng trông thật tức cười.

Chỗ Cách Lý đâm vào tạo thành một cái hố lõm vào bên trong tường đất, hắn dính luôn vào đó. Trước khi ngất xỉu hắn còn lắp bắp nói: "Là...là...địa hệ ma pháp 'Đại địa đích khôi giáp'. làm sao...làm sao lại ...có ma thú...có ma thú...có thể sử dụng ma pháp..."

Lời chưa nói hết hần đã ngắt đi, nhưng thân mình "tạo hình" một cách quái dị trên tường đất. Ai bảo lực công kích của hần quá mạnh mẽ, giờ đây đã thành một bức "bích họa", cũng là mình làm mình chịu thôi.

Thảm trạng của Cách Lý làm cho đám binh sĩ vốn đã cực kỳ hoảng sợ lại càng thêm hồn phi phách tán. Bọn chúng không hện mà cùng bỏ chạy, quăng mũ vớt giáp vác xác chạy tứ tung.

Mặc dù tạm thời bọn ta thắng trận này, nhưng về phía Tể tướng phủ thì thương vong rất lớn. Ngay cả phu phụ Long Đạt và Lệ Khải cũng thụ trọng thương, còn tên tiểu tử Phỗ Hi Tuyết Lan Đặc chỉ còn thoi thóp chút hơi tàn. Ta như con cháu trong nhà liên tục dùng thánh quang hệ ma pháp tiến hành trị liệu cho họ, bận bịu một hồi lâu vẫn chưa có cơ hội nghỉ ngơi.

Cho dù vậy, Tể tướng phủ cũng bị mất một nửa số nhân thủ, cực kỳ thể thảm.

Ngõa Nhĩ Tư và Lợi Đa Khắc đem những gì bọn họ biết được về việc Quang Đào thân vương phát động chính biến mà họ đã trải qua tường thuật cặn kẽ lại cho ta.

Cuộc chính biến của Quang Đào thân vương đã được trù mưu tính kế từ lâu, nhưng do tự nhận thấy lực lượng của mình không hơn được Phỉ Ni Khắc Thất Thế nên hần phải ần ần không dám phát động.

Lúc này Lai Nhân Cấp Đặc phát động một cuộc tấn công lớn đối với Băng Tuyết vương quốc. Vốn dĩ Phỉ Ni Khắc Thất Thế định giao quyền chỉ huy tối cao cho Ca Ny, nhưng Quang Đào thân vương cực lực tiến cử Ước Lan Đa vương tử làm chủ soái, khuyên Phỉ Ni Khắc Thất Thế để cho vương tử lập quân công để ngày sau còn có cơ sở để lên ngôi vua. Phỉ Ni Khắc Thất Thế mặc dù không phải là một vị vua hồ đồ nhưng cũng là phụ thân nên hy vọng con của mình có thể có triển vọng, hơn nữa lại có Ca Ny, Ngõa Nhĩ Tư hai viên đại tướng hai bên, nên cũng không thể xảy ra vấn đề gì lớn.

Vậy nên Phi Ni Khắc Thất Thế đã mang quyền chỉ huy tối cao giao cho Ước Lan Đa vương tử.

Thật đáng tiếc là Phi Ni Khắc Thất Thế không hiểu hết về con trai bảo bối của mình. Được sự xúi bẩy của Quang Đào thân vương, Lan Đa vương tử vốn đã tự cao tự đại cực độ lại càng thêm kiêu căng. Vì thế nên trước mặt bọn Ca Ny hãn vẫn một mực làm theo ý mình, cuối cùng thì thất bại thảm.

Thảm bại trong cuộc chiến ở băng nguyên tuy không hoàn toàn là trách nhiệm của Ước Lan Đa vương tử, nhưng nếu lúc đó do Ca Ny hay Ngõa Nhĩ Tư chỉ huy thì kết quả sẽ không thể như vậy được, ít ra cũng không phải chịu thương vong to lớn như vậy.

Hai quân đoàn "Long, Phượng" trung thành với Phi Ni Khắc Thất Thế trong cuộc chiến tại băng nguyên đã mất hết lực lượng tinh nhuệ, "Kỵ sĩ chi hoa" Ca Ny Tuyết Lan Đặc đã thất tung không thấy đâu. Điều này đối với Quang Đào thân vương mà nói đương nhiên là cơ hội tốt ngàn năm khó gặp. Hãn liên lạc với những người ủng hộ mình trong triều chiếu theo sách lược đã định sẵn cuối cùng cũng phát động chính biến.

Bọn chúng trước tiên khống chế đám cận vệ hoàng cung, bắt Phi Ni Khắc Thất Thế đem cầm tù. Sau đó lợi dụng lúc Lợi Đa Khắc chưa biết gì ngầm hạ "Bất diệt chi độc" trên người lão, đồng thời lấy danh nghĩa Lợi Đa Khắc mời Ngõa Nhĩ Tư đến Sở nghiên cứu ma pháp. Nhưng Ước Lan Đa vương tử mới thật là đáng thương và đáng tiếc. Vì hãn là kẻ kế thừa vương vị thứ nhất nên ngay trong thời khắc đầu tiên Quang Đào thân vương phát động chính biến đã bị sát hại thảm tử, Một đại tuyệt thế mỹ nam tử đã biến mất khỏi thế giới này như thế đó.

Khi Ngõa Nhĩ Tư đến được Sở nghiên cứu ma pháp thì "Bất diệt chi độc" trong cơ thể Lợi Đa Khắc đã phát tác. Đám phản quân đã mai phục từ

trước lao ra chém giết. Khi hai người đã hãm vào tuyệt cảnh thì ta và Ca Ny đã xuất hiện.

*~

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 6: Đột Vây

Sau khi thuật lại xong những gì đã trải qua trong cuộc biến loạn, Lợi Đa Khắc cấp thiết nói: "Tể tướng đại nhân, trước mắt, nhiệm vụ khẩn cấp đầu tiên của chúng ta là giải cứu quốc vương bệ hạ ra khỏi tay bọn phiến loạn, nếu không vạn nhất bọn chúng làm gì đối với bệ hạ thì..."

Long Đạt cũng thập phần khẩn cấp, nhưng lão biết rằng nếu dựa vào lực lượng của chính mình thì căn bản không có cách nào cứu được Phi Ni Khắc Thất Thế. Vậy nên lão liếc sang phía ta, ánh mắt đầy vẻ khẩn cầu.

Hai người Ngõa Nhĩ Tư tuy đến giờ vẫn chưa biết được thân phận chân chính của ta, nhưng những gì ta thể hiện ra làm bọn họ phải trợn mắt đிếng người. Lúc này bọn họ lại thấy thái độ của Long Đạt đối với ta trong lòng lại càng thêm nghi hoặc. Lợi Đa Khắc nói: "Vô Danh..."

Ta chẳng lý gì đến lão, nói: "Ta không phải là người Lai Nhân Cấp Đặc nên không có nghĩa vụ giúp đỡ các người. Bất quá nếu quả thật các người đảm bảo Phi Ni Khắc Thất Thế có thể đáp ứng điều kiện của ta thì ta sẽ xuất thủ trợ giúp."

Long Đạt vội nói: "Nhất định mà, chỉ cần người có thể cứu được bệ hạ ra thì người nhất định sẽ đáp ứng."

Lúc này một tên thị vệ đến trước mặt bẩm báo nguyên soái Cách Lý đã tỉnh lại. Long Đạt lập tức ra lệnh cho thủ hạ mang hãn tới.

Cách Lý toàn lực lao hết tốc độ công kích vào bức tường đất do "Đại địa đích khô giáp" hình thành nên (có thể tưởng tượng lúc đó hãn đang phi với tốc độ hai trăm km/giờ rồi bất ngờ đâm vào một bức tường cứng rắn thì kết quả sẽ trở thành cái giống gì), khô giáp của hãn bẹp dúm đó, lục phủ ngũ tạng tạng đều bị chấn động thụ thương nghiêm trọng. Nếu sau đó không được ta dùng "Hồi phục quang" trị liệu cho hãn một chút thì chắc đã toi đời rồi.

Hai tên thị vệ đã đưa nguyên soái Cách Lý khô giáp bẹp dúm tới nơi. Ngũ quan cơ nhục của hãn bị vụn vẹo trông thật thê thảm đến không dám nhìn.

Ngõa Nhĩ Tư đang tuyệt vọng vội quát: "Cách Lý, mau nói các người đem bệ hạ giam cầm ở đâu? Nói mau, nếu không ta đem người ra lăng trì..."

Cách Lý lạnh lùng hừ một tiếng, nhắm mắt lại không nói một lời.

Ngõa Nhĩ Tư nổi cơn thịnh nộ túm lấy tóc trên đầu hãn mà kéo, Cách Lý bị co kéo nội thương lập tức bộc phát kêu thảm một tiếng, khoe miệng rỉ máu.

Ta lên tiếng ngăn lại: "Ngõa Nhĩ Tư nguyên soái, đừng làm vậy. Để ta."

Khi tinh thần lực lượng của ta xâm nhập vào, Cách Lý căn bản vô phương kháng cự, mang tất cả những gì hãn biết được nói ra tuốt tuốt. Vì Quang Đào thân vương sợ bị người đời chỉ trích giết hại huynh trưởng nên hãn vẫn chưa sát hại Phi Ni Khắc Thất Thế mà chỉ đem cầm tù.

Ca Ny nói: "Xem ra chúng ta nên ly khai Tể tướng phủ trước khi trọng binh đến đây để tránh cảnh toàn quân bị tiêu diệt. Mẫu thân và những người khác nên chuẩn bị sẵn đi."

Cho nên những thuộc hạ còn lại của Tể tướng phủ nhanh chóng triệt xuất khỏi Tể tướng phủ. Cách Lý nguyên soái bị ta hạ một đạo "Thất hồn

chú" biến thành ngớ ngẩn lưu lại trong Tế tướng phủ. Trừ phi có kẻ có ma lực cao cường hơn ta mới có thể giải trừ cho hẳn, còn không thì hẳn suốt đời sẽ ngẩn ngơ như thế.

Thân binh ở Nguyên soái phủ của Ngõa Nhĩ Tư không hề biết gì, sau khi được gã phái người đi trước thông báo đã xuất phủ, đột phá qua phòng tuyến giám thị của loạn quân, hội họp cùng một chỗ với chúng ta. Tổng cộng có hơn ba trăm người cùng tiến về phía cổng thành phía bắc.

Một lát sau khi chúng ta li khai Tế tướng phủ, một đội trọng kỵ binh ngàn người cùng với vô số bộ binh, khinh kỵ binh, du kỵ binh hiệp đồng với nhau khí thế nghiêng trời lệch đất kéo đến bao vây Tế tướng phủ. Sau khi phát hiện ra Tế tướng phủ không một bóng người, bọn chúng vội vàng truy kích theo.

Cận vệ quân của vương đô toàn bộ đã bị Quang Đào thân vương khống chế, bắt đầu một cuộc truy bắt đại quy mô.

Hơn ba trăm người chúng ta mặc dù hành động rất nhanh nhưng vẫn bị quân cận vệ chặn lại cách cổng thành không xa. Mắt thấy binh sĩ hai bên trước mặt tuốt kiếm giương cung, Phi Thúy theo thói quen khó bỏ vẫn ngồi trên vai nói vào tai ta: "Chủ nhân, chúng ta sao lại không trực tiếp đi cứu Phi Ni Khắc Thất Thế? Với lực lượng của chúng ta mà nói thì không chỉ cứu người mà hủy diệt tòa vương thành này cũng có khó khăn gì đâu."

Ta dùng đầu ngón tay điểm vào đầu nàng nói: "Như thế thì có dễ quá không? Nàng đừng quên chúng ta đến đây để làm gì. Chỉ có để cho Phi Ni Khắc Thất Thế nếm mùi đau khổ, sau đó chúng ta "muôn vàn gian khổ" cứu hẳn ra thì hẳn mới cam tâm tình nguyện đáp ứng yêu cầu của chúng ta chứ."

Phi Thúy cười yêu kiều: "Chủ nhân, ngài thật là gian trá nha."

Ta nhả mặt nói: "Ai bảo ta lại để cái lão hồ ly vạn năm hóa thân Lộ Tây Pháp ấy làm nhạc phụ cười trên đầu chứ, muốn không biến thành gian trá

cũng khó."

Ca Ny đầy mưu lược đã kinh qua nhiều chiến trận lại biết rõ sức mạnh của ta đương nhiên đã sớm nhìn ra ý định của ta. Nhưng nàng không nói gì chỉ trầm mặc chỉ huy đám bộ hạ hành động. Thâm tình không lời kiêu đó đã làm tình yêu của ta đối với nàng lập tức tăng gấp bội. Có thể có được một hồng nhan tri kỷ luôn luôn nghĩ cho mình thật là đại hạnh cho Ngô Lai ta.

Quân thủ thành và quân cận vệ đã nhanh chóng bao vây xung quanh ba trăm người chúng ta. Sau lưng chúng ta truyền đến tiếng vó ngựa gấp rút rộn rịp đặc trưng của trọng kỵ binh.

Trong tình huống hai bên giáp mặt nhau ở một chỗ như vậy không thích hợp để sử dụng ma pháp. Ta nắm chặt tay Á Dạ, vị Ma giới đệ nhất công chúa hiểu ra bèn cười với ta một cái. Ô mang chớp động, chung cực thần binh "Á Dạ" đã xuất hiện trong tay ta.

Bọn Lị Vi Nhã xúm xít bên cạnh ta. Ta phân công: "Tiểu Nhã, Ca Ny theo ta. Phi Thúy, Hồ Phách cùng với Tuyết Nhân thì chuẩn bị sẵn ma pháp để tùy thời có thể chi viện."

Binh sĩ hai bên đã bắt đầu giao chiến. Tiếng sát phạt lập tức vang lên khắp nơi.

Ta lao lên đầu tiên tiến thẳng vào trong trận địch, "Ma đấu khí" quán chú vào mũi kiếm "Á Dạ" lập tức xạ ra "Kiếm cương" đen sì chớp động. Khi "Kiếm cương" đã đủ dài, ta sử ra một chiêu "Đãng khấu thiên lí" huyền hóa thành một đạo quang ảnh năng lượng đầy trời. Trong nháy mắt, vài chục địch nhân xung quanh ta đã bị chém thành thịt vụn.

Đây là lần đầu tiên ta sử dụng đến "Chiến quyết" sau khi đã đạt đến cảnh giới cao nhất, uy lực mạnh mẽ làm chính bản thân ta cũng giật mình. Ha ha ha...xem ra với võ kỹ hiện nay thì ta không thể thua "Sĩ thiên sứ" nữa rồi.

Lực lượng của ta mặc dù mạnh mẽ vô song nhưng về mặt điều khiển thì còn xa mới sánh được Lị Vi Nhã. Nói cách khác, bây giờ ta mới có thể dùng vũ kỹ sử ra từng chiêu từng chiêu một chứ chưa có cách nào đạt đến mức tùy cơ ứng biến. Đối phó với đối thủ cấp thấp thì một chiêu đã quét sạch một đám lớn nhưng nếu đối diện là địch nhân vũ kỹ tinh diệu thì ta vẫn chưa phải là đối thủ. Thế nên ta vẫn phải cầu cứu đến vận may của mình.

Xem ra ta vẫn cần tu luyện để tiến thêm được một bước nữa.

Lị Vi Nhã xét về mặt điều khiển vũ kỹ thì hơn xa ta, mỗi một chiêu nàng sử xuất ra đều tùy địa hình và cục diện, căn cứ vào tình hình khác nhau mà biến hóa vi diệu. Do đó, kiếm chiêu phát huy được uy lực cực đại mà vẫn không lãng phí một chút sức lực nào. Không những thế phong tư diệu bộ của nàng còn mỹ diệu tuyệt luân như đang múa một điệu vũ, làm ta mê say đến chết mất.

Lực lượng của Ca Ny mặc dù không bằng Lị Vi Nhã nhưng về mặt tu vi chiêu thức vũ kỹ cũng không thua kém bao nhiêu, kị sĩ kỹ khí phách anh hùng đại khai đại hợp (Các kị sĩ cao cấp đều có thể kết hợp những đặc điểm của bản thân lại để sáng tạo ra một ngón nghề vũ kỹ riêng, truyền thừa qua bao nhiêu thế hệ sẽ hình thành một kỹ năng quen dùng của kị sĩ như 'Đột thứ', 'Kích sát', 'Công sát' cho đến 'Hi sinh'. Chiêu thức mặc dù đơn giản nhưng thật sự đã vận dụng hết sức mạnh bản thân nên khó bì. Một thánh kị sĩ khi sử dụng kị sĩ kỹ thì có thể chống cự với một đại kiếm sĩ bất luận tinh diệu kiếm thuật đến đâu) do tay nàng thi triển thật xuất thần nhập hóa, quay đi quay lại có vài chiêu nhưng vô cùng uy lực.

Hai vị tuyệt thế mỹ nữ trong Thánh ma đại lục thập đại mỹ nữ "Huyền chi kiếm sĩ" Lị Vi Nhã và "Kị sĩ chi hoa" Ca Ny Tuyết Lan Đặc một trái một phải hộ vệ bên cạnh ta, đám cận vệ quân xung quanh làm sao có thể là đối thủ của chúng ta được. Bọn chúng sau khi phải chịu những tổn thất nghiêm trọng đã rút kinh nghiệm, tổ ba người chúng ta đi đến đâu thì bọn

chúng lập tức tránh xa. Trong trường đồ sát thảm liệt lại hình thành một cảnh tượng kỳ dị buồn cười.

Trong khi bọn ta đang chém giết mở đường ra khỏi cổng thành thì bóng dáng đám trọng kỵ binh đã xuất hiện sau lưng chúng ta. Dưới khí thế không sợ cũng phải sợ của chúng, binh sĩ đoạn hậu của phe chúng ta lần lượt thảm tử.

Băng Tuyết nhân do hai vị tinh linh công chúa hộ vệ thấy thế cặp mí mắt bất giác nhú lại, hai tay nhẹ nâng bắt đầu vịnh xướng chú văn. Từng đợt sóng hơi nước bỗng bình nhấp nhô xung quanh thân nàng.

Hồ Phách và Phi Thúy hai vị công chúa đã đi trước Băng Tuyết Nhân một bước phát xuất ma pháp của mình (bọn họ sử dụng thủy hệ ma pháp, phong hệ ma pháp nên không cần vịnh xướng chú văn), "Long quyền phong bạo" của phong hệ và "Băng bào hao" của thủy hệ là hai loại ma pháp cao cấp rít lên xé không gian lao tới ngăn cản đám trọng kỵ binh.

Vì bọn họ đều là nguyên tố tinh linh tinh thuần vô cùng nên ma pháp do họ phát xuất đều có năng lượng cực kỳ tinh thuần. Hai loại cao cấp ma pháp "Long quyền phong bạo" và "Băng bào hao" khi phát xuất ra đã bất ngờ thu hút năng lượng thuần chính hợp lại, hình thành một đòn công kích ma pháp kết hợp giữa năng lượng phong hệ và thủy hệ hoàn toàn mới.

Do đó, một đám lớn vô số mảnh băng tạo thành một đạo long quyền phong cự đại xuất hiện, đi đến đâu dù không chạm vào mặt đất cũng vạch nên những rãnh ngang rãnh dọc đông cứng lại thành băng, bên ngoài khởi đầu có vẻ cùng loại với thủy hệ ma pháp "Băng phong bạo" nhưng uy lực căn bản không thể so sánh với nhau được.

Ma pháp phong bạo quyền kết hợp tiến vào giữa đám trọng kỵ binh. Đội hình trọng kỵ binh đang chinh tề bỗng chốc trở nên đại loạn, thân người và chiến mã tới tấp bị cuốn bay lên không trung đông cứng lại. Vì vật thể kiên

cổ sau khi bị đông lạnh trong băng trở nên mỏng manh dễ vỡ, cho nên đám trọng kỵ binh bị đông cứng trong băng bị cuồng phong cuốn bay lên lúc rơi xuống thế nào cũng bị vỡ vụn, lực phòng ngự của trọng khôi giáp kiên cố cũng chỉ là con số không thôi.

Ma pháp của Băng Tuyết Nhân cũng đã chuẩn bị hoàn tất, ngọc thủ giờ cao hô: "'Đế vương thủy long ba'."

Một con thủy long do nước tạo thành lập tức xuất hiện quanh thân nàng giữa những làn sóng hơi nước cuộn cuộn, nhe nanh múa vuốt hướng về bọn trọng kỵ binh đang phải kinh hoàng gánh chịu sự hủy diệt của đòn công kích ma pháp kết hợp.

Dưới đòn công kích ma pháp của ba vị tuyệt sắc mỹ nữ, gần như một phần ba đội trọng kỵ binh đã nhanh chóng táng mạng xuống suối vàng. Tồn thất của bộ binh lại càng không đếm xuể.

Lợi Đa Khắc cũng bị ma pháp đáng sợ của ba vị mỹ nữ kiều diễm ôn nhu làm cho sợ hãi đến nhảy dựng lên, thầm kêu hậu sinh khả úy rồi lão dương pháp trượng đã bị mất nhưng vừa mới lấy lại được bắt đầu vịnh xướng chú văn gia nhập vào trận đại chiến ma pháp công kích địch nhân.

Ta mang theo Ca Ny, Lị Vi Nhã hai người chém giết đến cổng thành. Lị Vi Nhã hai tay siết chặt Băng tinh kiếm trong chớp mắt đã xuất ra quang mang đen tối thâm trầm. Nàng thân kiếm hợp nhất lẳng không chém về cổng thành kiên cố, hét lớn: "'Hắc sắc đoạn đầu thai'. Đi."

Quang mang hắc sắc trong nháy mắt cuồng bạo bành trướng ra hóa thành một đạo quang nhận cự đại từ thân nàng bay thẳng lên trên, sau khi chém đám binh sĩ phía trước tan thành bụi phấn liền dữ tợn chém thẳng lên cổng thành.

Cổng thành to lớn ngay cả xe công thành nặng nề trong một thời gian ngắn cũng vô phương húc đổ được chút nào, bất ngờ lại bị thanh hắc sắc

quang nhận cự đại đó chém vỡ một mảnh lớn. Bọn binh sĩ xung quanh bị mảnh vỡ của công thành và dư kinh của quang nhận chấn động ngã rạp thành một mảng lớn.

Lị Vi Nhã sử dụng chiêu "Hắc sắc đoạn đầu thai" này là một thức trong "Hắc ám ma kiếm thuật", mang hắc ám lực lượng cùng kiếm khí dung hợp lại thành một đạo quang nhận lẳng không phi trảm. Cái tên này mặc dù không hay lắm nhưng uy lực thì rất cường đại.

Ca Ny thấy Lị Vi Nhã thần uy lâm lâm như thế trong lòng không nhịn được cũng muốn biểu diễn tuyệt kỹ trước mặt người mình yêu một chút. Trong tiếng hét yêu kiều, "Huy hoàng ngọc trạc" trên cổ tay nàng quang mang đại thịnh. Tinh thần lực lượng trong nháy mắt hóa thành hình một thanh quang kiếm cự đại ở trên thanh kị sĩ kiếm của nàng. Kiếm vừa huy động chém ra theo thế hoành tảo thiên quân đã làm cho chỗ bị phá vỡ trên công thành gia tăng gấp bội.

Đây là kị sĩ kỹ do Ca Ny tự sáng chế "Đoạn không trảm", chuyển hóa tinh thần lực lượng thành hình một thanh quang kiếm chém ra, khí thế hùng vĩ không gì không phá được.

Ta thấy hai nha đầu này cao hứng vui chơi như vậy bèn mỉm cười nói: "Tốt, các nàng thật sự cũng có bản lĩnh, xem ta cũng có chút biểu hiện đáp lễ đây."

Ta dùng một quyền đánh xuống đất, mặt đất lập tức chấn động kịch liệt. Lực lượng công kích hàm chứa trong lòng đất khi xuất ra đã biến cả công thành thành một đồng đồ nát.

Địa hệ cao cấp ma pháp "Đại địa bạo liệt".

Lị Vi Nhã mỉm cười nói: "Lai, chàng cũng khoa trương thái quá đó, sao lại đem công thành của người ta đánh sập hết vậy. Coi chừng Phỉ Ni Khắc Thất Thế tìm chàng đòi bồi thường đấy."

Ta cùng "Á Dạ" đứng trên mặt đất nói: "Lão dám sao? Lão mà dám đòi ta bồi thường như cái lão hồ ly Ác Đặc đó thì ta đem cả vương quốc của lão ra hủy diệt hết."

Mặc dù đây chỉ là lời nói chơi cho vui, nhưng mấy ngày sau đó lại trở thành hiện thực. Điều này lúc đó ta tuyệt không nghĩ đến.

Nhân thủ của Tế tướng phủ và Nguyên soái phủ băng qua cổng thành đổ nát đào thoát khỏi đô thành. Quân đội truy kích sau khi phải gánh chịu những tổn thất nghiêm trọng không dám đến tìm cái chết nữa, chỉ làm ra vẻ hò reo truy kích đằng sau chúng ta một lúc rồi cũng đành bỏ mặc dừng lại.

Hết chương 6

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 7: Vĩnh Hằng Đích Ước Định

"Long chi quân" của Ngõa Nhĩ Tư là quân đoàn bảo vệ vương đô, phụ trách bảo vệ an toàn cho vương đô. Do đó gã rất quen thuộc với địa hình ở xung quanh vương đô, rất nhanh đã dẫn mọi người đến một sơn cốc bí mật náu mình trong một vùng hoang dã nói: "Đây vốn dĩ là nơi huấn luyện chiến đấu phục kích của 'Long chi quân', rất thích hợp cho chúng ta ẩn nấp."

Sau khi vượt qua được cổng thành, chúng ta chỉ còn lại được hơn hai trăm người, phân ra bắt đầu xây dựng một vài nơi trú ngụ đơn giản.

Ngõa Nhĩ Tư và Lợi Đa Khắc cuối cùng cũng biết được thân phận chân chính của ta, cả hai người liền trợn tròn mắt há hốc miệng, kinh ngạc đến ngẩn ngơ, thật không ngờ Vô Danh chính là...chính là Ma giới "Ma thần vương", thật là quá kinh ngạc.

Lợi Đa Khắc do dự một lúc rồi nói: "Vô Danh...Ngô Lai, lực lượng của ngài có thể cứu được quốc vương ra, vì sao..."

Ta liếc nhìn lão một cái, có chút hối hận (Lợi Đa Khắc đối với ta thật tình không trách móc gì, nhưng lợi dụng lão thì trong lòng ta cũng hơi ân hận, nhưng ta sẽ suy nghĩ cân nhắc cho tương lai của Lai Nhân Cáp Đặc vương quốc). Ta bèn nói: "Ma giới bọn ta can thiệp vào sự tình Thánh ma đại lục nhiều quá cũng không thích hợp, vừa rồi xuất thủ cứu bọn người cũng đã hết mức rồi (nói dối quá nhi, vậy ngài đến đây để làm gì?), cho nên

việc cứu Phi Ni Khắc Thất Thế phải dựa vào chính các người, ta chỉ có thể ở bên cạnh tương trợ thôi."

Lợi Đa Khắc thất vọng thở dài một hơi, Ngõa Nhĩ Tư cũng khó có thể che dấu được vẻ mặt thất vọng.

Ca Ny nhẹ nhàng nắm lấy tay ta, đôi mắt xinh đẹp ứa ra những giọt lệ thương tâm, gọi khẽ: "Lai..."

Ôi, Ca Ny à, nàng biết rõ khi ta thấy bộ dạng của nàng như vậy sẽ thương tâm, đó là điểm yếu lớn nhất của ta phải không? Thôi đừng nhìn ta như vậy nữa, nhìn nữa thì...

Ta thở dài một hơi nói: "Cô nương à, ta đầu hàng rồi. Lợi Đa Khắc pháp sư, Ngõa Nhĩ Tư nguyên soái, nói đi, muốn ta giúp đỡ các người như thế nào?"

Bọn Ngõa Nhĩ Tư lập tức vẻ mặt trở nên vui vẻ, đều cảm tạ ta và cười cười liếc nhìn về phía Ca Ny vừa làm nũng vùi vãnh ta. Vị nữ tướng kiêu ngạo của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc không ngờ cũng có thể giống như một nữ hài tử làm nũng với người yêu mình, nhưng cũng không thể phủ nhận rằng điệu bộ làm nũng của nàng làm người ta phải thương tình, đã thế lại còn thể hiện rất đúng lúc.

Ca Ny nở nụ cười rạng rỡ quay đầu lại phía bọn Á Dạ nháy mắt, hiển nhiên đây là chủ ý của bọn họ nói cho nàng.

Cái đám cô nương này thật sự đã đi guốc vào bụng ta, nếu sau này ở Ma giới còn có thêm bọn Băng Thanh Ảnh, Vũ Y, thì lúc đó sẽ trông nom ta ra trò đây.

Sau khi cùng bọn Long Đạt thương thảo các bước hành động, ta chậm chậm đi dạo một mình dưới ánh trăng. Phi Thúy (nàng không được coi là một người nên ta vẫn là đi dạo một mình) vẫn như cũ ngồi ở trên vai ta,

nhưng không như trước đây mà cứ lú la lú lo bên tai ta, cánh tay nhỏ nhắn túm lấy vài sợi tóc ta làm chỗ dựa để ngồi ở đó, cực kỳ mỹ lệ khả ái.

Vầng trăng sáng vằng vặc phát tán ánh sáng bạc lấp lánh mê người khắp không trung, bố mẹ à, bố mẹ hiện giờ có khỏe không? Sợ rằng con trai của bố mẹ sẽ không thể quay về bên bố mẹ nữa. Bố mẹ ngàn vạn lần phải bảo trọng nhé, con trai bất hiếu...

Thanh âm ôn nhu lọt tai êm ái như nước chảy đặc trưng của Hồ Phách từ sau lưng ta truyền đến: "Ngô Lai tiên sinh, ngài có tâm sự gì phải lo lắng vậy?"

Theo bản năng ta cấp tốc quay đầu lại, chỉ thấy Hồ Phách đã huyền hóa thành nhân hình đang mỉm cười đứng sau lưng ta. Ánh trăng như dát bạc lên thân nàng trông như Nguyệt Quang nữ thần tuyệt mỹ vô luân.

Xem ra ta đã quá đỗi nhớ về người thân nên sự cảnh giác đã giảm đi rất nhiều, nếu không thì đã phát giác ra khi Hồ Phách tiến đến.

Đối mặt với vị thủy tinh linh công chúa ôn nhu điển nhã, ta thở dài một hơi, nói thẳng không úy kị: "Ta đang nhớ tới gia đình. Ta từ thế giới của mình đến đây đã hơn một năm rồi, xem ra không có cơ hội quay lại đó. Ta rất nhớ phụ mẫu và người thân."

Hồ Phách và Phi Thúy đang ngồi trên lưng ta cũng cảm nhận được nỗi nhớ người thân của ta. Bọn họ nhất thời không biết làm sao để có thể an ủi ta, cả hai đều im lặng.

Mọi người đều trầm mặc một lúc lâu, Hồ Phách đột nhiên lên tiếng: "Ngô Lai tiên sinh, ngài và ta lập khế ước được không?"

Ta nghe thấy thế không thể không ngăn người ra, nói: "Công chúa, nàng nói gì vậy? Nếu lập khế ước với ta thì nàng có thể mất tự do mà, tại sao lại phải làm chuyện đó?"

Trên mặt Hồ Phách xuất hiện nét tinh nghịch không hề phù hợp với khí chất cao quý trầm tĩnh của nàng, nói: "Sinh mạng của tinh linh là rất lâu, nhưng sinh mệnh tồn tại lâu bao nhiêu thì cũng buồn chán bấy nhiêu. Nếu như ta có thể ký kết khế ước với Ngô Lai tiên sinh thì cuộc sống nhất định sẽ đẹp đẽ hơn rất nhiều. Mất tự do thì đã làm sao, Phi Thúy có thể làm chuyện đó, ta lại không thể sao?"

Ta quay đầu lại nhìn Phi Thúy đang ung dung ngồi trên vai sung sướng đung đưa hai chân, cười khò: "Sự tình thật ra không phải như vậy đâu. Sở dĩ Phi Thúy có thể ký kết khế ước với ta là vì bọn ta đều đã uống say mèm, hồ đồ ngớ ngẩn không biết thế nào lại làm việc đó, đến lúc tỉnh rượu mới hối hận thì đã muộn."

Phi Thúy đột nhiên đằng hắng mấy tiếng đồng thời liên tục nháy mắt ra hiệu với Hồ Phách. Ta thấy thế trong lòng lập tức thấy lạ.

Hồ Phách tươi cười gật đầu với Phi Thúy, nói: "Ngô Lai tiên sinh, xem ra ngài đối với khế ước của tinh linh chúng ta vẫn chưa hiểu rõ rồi. Tổng cộng tinh linh chúng ta có cả thảy ba hình thức khế ước với con người. Loại thứ nhất tàn nhẫn nhất là tinh linh do bị cưỡng bức mà phải ký kết khế ước với con người, ký khế ước xong thì tinh linh mất đi ý thức bản thân mà bị con người sử dụng như tấm nệm thịt. Bất quá chỉ có những tinh linh cấp bậc cực kỳ thấp mới bị loại khế ước đó quản thúc."

Ta gật gù nói: "Loại khế ước đó quả thật là rất tàn nhẫn, kẻ nào cưỡng bách tinh linh ký kết loại khế ước này lại càng ác độc. Đúng rồi, còn hai loại khế ước còn lại thì hình thức như thế nào?"

Hồ Phách đáp: "Loại khế ước thứ hai là ma pháp sư ma lực cao cường dùng chú văn có tính cưỡng chế đối với tinh linh để thiết lập khế ước. Sau khi khế ước thành lập, tinh linh mặc dù vẫn còn ý thức và trí tuệ nhưng sau đó sẽ bị mất tự do. Nếu người lập khế ước mà bị chết thì mới có thể khôi phục tự do thân thể."

Ta than: "Điều này đối với tinh linh chẳng công bằng tí nào. Khế ước của ta và Phi Thúy là loại nào? Có phải là loại thứ ba không?"

Hồ Phách ngưng thần liếc nhìn Phi Thúy đang rối rít ra hiệu rồi mỉm cười đáp: "Loại khế ước thứ ba gọi là 'Vĩnh hằng đích ước định', cực kỳ khó gặp. Chỉ có tinh linh cao cấp mới có năng lực để lập ra loại khế ước này. Khế ước phải do tinh linh chủ động đề nghị, có nghĩa là tinh linh cam tâm tình nguyện chủ động lập khế ước với con người. Khế ước một khi được thành lập thì vận mệnh của tinh linh và chủ nhân đã có sự liên hệ với nhau. Một khi chủ nhân chết thì tinh linh cũng không sống nổi."

Nàng nói thế có nghĩa là...

Ta duỗi ngón tay móc lấy hai cánh trong suốt của Phi Thúy nhấc nàng lên khỏi vai, nói: "Phi Thúy, khế ước của chúng ta là 'Vĩnh hằng đích ước định', đúng không? Đây căn bản không phải là do uống rượu say mà là do chủ ý của nàng. Tại sao nàng lại muốn làm như vậy?"

Phi Thúy im lặng một lúc, đột nhiên khóc nức nở gào lên: "Ngài là một thẳng góc, người ta...người ta thích ngài, muốn vĩnh viễn ở bên ngài mà."

Hơ?

Mị lực của ta lợi hại thật, ngay cả tinh linh cũng vô phương kháng cự. Ta thật là vĩ đại quá, ha ha...

Vào lúc ta đang tự mê hoặc chính mình thì Phi Thúy lại nói: "Đương nhiên rồi, ta cũng nghĩ rằng luôn ở cùng với ngài cũng rất thú vị, không buồn chán như ở chỗ phong tinh linh tộc. Hơn nữa, sinh mệnh của ngài là vô hạn, ma lực lại mạnh hơn ta không biết bao nhiêu lần. Nói về chuyện vận mệnh của chúng ta tương liên với nhau đối với ta không có ảnh hưởng gì bất lợi mà ngược lại còn có thể vĩnh viễn trường tồn cùng ngài."

Đó mới là nguyên nhân chính của nàng ư, ờ...vốn dĩ là như thế, tuyệt không hoàn toàn vì mị lực của ta. Điều này đối với lòng tự tin của ta thật sự là một cú đả kích...

Phi Thúy hướng về phía Hồ Phách ra dấu liên tiếp, Hồ Phách hiểu ý liền biến trở lại nguyên hình tinh linh phi lên đỉnh đầu ta, sau đó đưa ngón tay trắng muốt như ngọc vào miệng cắn một cái, rồi lập tức vẽ liên tiếp vào không trung. Một đạo phù hiệu hình thành do máu tươi của tinh linh lập tức xuất hiện giữa không trung.

Hồ Phách cao giọng vịnh xướng: "Ta dùng tinh linh huyết dịch để môi giới cho kẻ trước mặt ta ký kết ước định vĩnh hằng, tôn thờ kẻ đó làm chủ, đồng sinh đồng tử vĩnh viễn bất phân ly. Ta, thủy tinh linh công chúa Hồ Phách hạ lệnh, thành lập khế ước."

Phù hiệu máu tươi được in lên mi tâm ta trong nháy mắt nhập vào trong thân thể ta. Ta lập tức cảm giác được một đạo năng lượng ôn nhu mát dịu tiến vào thể nội. Đó chính là lực lượng linh hồn của Hồ Phách. Nàng đã theo khế ước giao linh hồn cho ta.

Ta thở dài đánh sượt, nhịn không được nói: "Các nàng..."

Hồ Phách cười hì hì một tiếng học theo kiểu Phi Thúy ngồi trên vai ta. Ta nắm lấy ngón tay thon mảnh của nàng, nàng lập tức từ trên vai ta nhảy xuống. Hai vị tinh linh công chúa liệt danh trong thập đại mỹ nữ của Thánh ma đại lục đồng thời cười vang, thật quyến rũ lọt tai trong một đêm trăng thanh vắng tĩnh lặng.

Đồng thời lập khế ước "Vĩnh hằng đích ước định" với hai nàng tinh linh cực kỳ cao cấp, chỉ sợ là từ trước tới nay chỉ có Ngô Lai ta mới có năng lực và vận khí như thế, chỉ cầu cho đây không là vận rủi. Nếu như bọn họ cứ lú la lú lo nói chuyện không ngừng mà ta lại không có năng lực giải trừ khế ước nhất định sẽ bị bọn họ làm phiền nhiễu đến chết. Một mình Phi Thúy

đã làm đầu ta muốn to ra rồi, giờ lại thêm Hồ Phách nữa. Ôi trời ơi, cho con chết đi cho rồi.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 8: Thí Kiếm Quân Doanh

Vào lúc bình minh ngày thứ hai, đội quân truy bắt của Lai Nhân Cáp Đặc đã khởi hành.

Địa phương mà Ngoã Nhĩ Tư đã chọn lựa thập phần bí ẩn, trong một thời gian ngắn không thể bị phát hiện. Trong khi triển khai tăng cường sức phòng ngự cũng cần phái người đi trước để liên lạc với "Long, Phượng" lưỡng quân. Bọn họ đều là thân tín do Ca Ny và Ngoã Nhĩ Tư một tay huấn luyện, luôn sẵn sàng nhận nhiệm vụ.

Bất quá Quang Đào thân vương nhất định đã nghĩ đến điểm này, tướng sĩ thuộc hai quân đoàn này sẽ bị giám thị nghiêm mật. Do đó muốn liên lạc với bọn họ rất khó khăn, sau một hồi lâu thương lượng bọn ta mới quyết định được là do ta và Ca Ny đi trước.

Bọn Ngoã Nhĩ Tư không phải là những thằng ngốc, đã biết thân phận của ta lại còn từng chứng kiến sức mạnh hủy thiên diệt địa của ta đương nhiên không thể để ta nhàn rỗi không dùng đến. Lại nói ta trước sự làm nũng của Ca Ny đã đáp ứng giúp đỡ bọn họ, bọn họ lại càng không thể bỏ qua ta.

Sau khi trải qua trường đại chiến với Băng Tuyết vương quốc, "Long, Phượng" hai quân đoàn đã tổn thất trầm trọng, chỉ còn lại hơn ba vạn tướng sĩ hiện đang trú tại doanh trại của "Long chi quân" phía trước thành đô.

Doanh trại phía ngoài do hai quân đoàn "Sư, Hồ" thiết lập vòng vây phong tỏa. Mỗi một người ra vào đều bị thẩm tra nghiêm ngặt.

Ta không sử dụng "Ẩn thân thuật" một lần nữa (Kiểu này rất đơn giản, không mang tính thách thức tí nào), bèn tìm hai bộ quần áo bình dân để cho mình và Ca Ny thay vào. Sau đó bọn ta đóng vai hai kẻ chuyên chở thực phẩm cho doanh trại mà đi về phía cửa quan đang bị phong tỏa.

Việc kiểm tra ở cửa quan rất nghiêm ngặt chặt chẽ. Mỗi một cá nhân ra vào đều phải kiểm nghiệm thân phận và phải tiến hành khám xét toàn thân. Ca Ny thấy thế rất lo lắng, còn ta thì mỉm cười nắm lấy cánh tay mềm mại của nàng, nói: "Yên tâm đi, mọi thứ đã có ta đây."

Ma lực dịch dung thuật đã từng sử dụng đối với Băng Tuyết Nhân nay lại có tác dụng đối với Ca Ny. Sau một lúc quang mang chớp động, vị "Kỵ sĩ chi hoa" một trong thập đại mỹ nữ của Thánh Ma đại lục đã biến thành một cô gái xấu xí đến mức làm người ta chẳng dám nhìn lại lần thứ hai. Mắt thì lé mắt bé mắt to, cái mũi khoằm khoằm lại nhòm vào cái mồm rộng hoác hở cả thịt đỏ lòm, có thể nói là tập hợp tất cả những gì xấu xí nhất của thiên hạ.

Ca Ny đã từng thấy ta sử dụng dị dung thuật đối với Băng Tuyết Nhân, nghi hoặc nói: "Lại, ta không muốn cái lũ gia hoả đó khám xét thân mình, trên người ta lại còn đeo kiếm nữa. Chàng cải biến dung mạo cho ta có hữu dụng không?"

Ta mỉm cười vẻ thần bí nói: "Chờ một lát rồi lại chẳng biết ngay à? Ta dám bảo chứng nàng nhất định sẽ dễ dàng thông qua cửa quan mà bọn chúng không thể kiểm tra trên người nàng được."

Ca Ny mặc dù không minh bạch rốt cuộc là ta có phương pháp gì nhưng vẫn đồng ý để ta đặt lên chiếc độc luân xa một bánh đẩy về phía cửa quan.

Đám binh sĩ ở cửa quan chặn bọn ta lại tiến hành khám xét. Trước tiên ta phải xuất trình những giấy tờ giả mạo chứng minh thân phận của mình, sau đó phải để bọn chúng khám xét ta và chiếc xe. Khi Ca Ny đến trước mặt bọn chúng thì cả lũ binh sĩ đó liền ngăn người ra.

Ta dám đảm bảo bọn chúng chưa bao giờ nhìn thấy cái loại phụ nữ tập hợp tất cả những gì xấu xí nhất như Ca Ny lúc này. Bọn binh sĩ đều tỏ ra như nhìn thấy quỷ vậy. Vừa liếc nhìn nàng một cái là cả bọn đều không chịu được phải lảng ra xa, chẳng có tên nào có đủ đảm lượng hay hứng thú để nhìn nàng lần thứ hai, đương nhiên là càng không thể tiến hành khám xét nàng.

Ca Ny vốn lan tâm tuệ chất băng tuyết thông minh đã ý thức được việc dịch dung của ta đối với nàng nhất định có vấn đề, ngay khi đám binh sĩ vừa mới thấy nàng đã có vẻ như vừa nhìn thấy quỷ, chỉ muốn chạy càng xa càng tốt. Nàng giận dữ lườm ta một cái.

Tuyệt sắc mỹ nữ thì vẫn là tuyệt sắc mỹ nữ. Mặc dù dung mạo của nàng bây giờ trông như quỷ sứ nhưng tư thế của nàng khi tỏ vẻ giận dữ đối với ta thì vẫn mỹ diệu tuyệt luân. Đương nhiên điều kiện đầu tiên là không được nhìn mặt nàng.

Nhờ vào uy lực của sự "xấu xí" của Ca Ny, bọn ta đã thông qua cửa quan rất dễ dàng. Nàng hạ giọng nói: "Chàng đã làm cái quỷ quái gì trên mặt ta vậy?"

Ta đưa hữu thủ lên trước mắt nàng, trên tay lập tức xuất hiện một tinh thể tinh oanh. "Tôn dung" của Ca Ny lúc đó hiện ra trong tinh thể.

Ngay cả bản thân Ca Ny cũng hoảng sợ đến nháy dựng lên. Nàng huy quyền đánh liên tục lên người ta, giận dữ nói: "Chàng thật là xấu xa, đột nhiên lại biến ta thành cái loại như vậy, thật là quá đáng quá thể."

Thiên tính của phụ nữ là làm đẹp, Ca Ny cũng không phải là ngoại lệ. Mặc dù trong lòng nàng biết là dung mạo hiện tại của mình là do dùng ma lực biến thành nhưng vẫn nổi cáu nên giận dữ nói: "Hiện giờ đã qua được cửa quan rồi, có mau biến người ta trở lại như cũ không. Cái loại này thật là xấu xí..."

Ta vội khôi phục lại diện mạo hoa nhường nguyệt thẹn cho nàng. Nàng nhẹ thở phào một hơi, dẫn ta đến doanh trại.

Ngay khi đám binh sĩ gác doanh trại tế nhị ngăn chúng ta lại để kiểm tra, Ca Ny dương dương vênh mặt lên. Đám binh sĩ bất ngờ thấy Ca Ny nguyên soái lập tức vừa ngạc nhiên vừa vui mừng, tỏ ra rất hưng phấn.

Đám binh sĩ nhàn rỗi buồn tẻ trong doanh trại thấy Ca Ny nguyên soái và Vô Danh thiên kỵ trưởng (ngày đó trong một đêm ta đã được thụ phong làm bách kỵ trưởng, sau đó lại được thăng chức làm thiên kỵ trưởng, trong quân cũng có chút danh khí) đương nhiên tỏ vẻ rất vui mừng. Các thiên kỵ trưởng của cả hai quân đoàn rất nhanh chóng tụ tập lại quanh chúng ta.

Ca Ny trước hết nói rõ việc Quang Đào thân vương nổi loạn cầm tù Phi Ni Khắc Thất Thế với đám sĩ quan và binh lính: "Hiện nay ta cùng đại pháp sư Lợi Đa Khắc và Ngoã Nhĩ Tư nguyên soái chuẩn bị đột vây cứu bệ hạ ra và bình định đám nổi loạn. Các người có nguyện ý theo bọn ta phò vua dẹp loạn không?"

Đám quan quân đồng thời quì xuống tuyên thệ: "Chúng thuộc hạ nguyện ý theo nguyên soái bình loạn, bảo vệ quốc gia."

Đại bộ phận bọn họ đều giơ tay theo Ca Ny và Ngoã Nhĩ Tư, hiện nay hai vị nguyên soái cần khởi binh bình loạn, bọn họ đương nhiên là phải thề đến chết cũng không rời.

Ta đưa một khối thủy tinh truyền tấn lệnh giao cho một vạn kỵ trưởng để bọn họ chờ lệnh. Sau đó Ca Ny sẽ giao cho họ chi tiết hành động cụ thể.

Một binh sĩ đột nhiên hoảng hốt xông vào doanh trướng bầm báo: "Không xong rồi, Tắc Vạn Đề Tư vạn kỵ trưởng soái lĩnh binh đến gần doanh trại rồi."

Tắc Vạn Đề Tư vạn kỵ trưởng là đệ nhất mãnh tướng của Cách Lý, quân đoàn trưởng "Hổ chi quân". Hiện nay Cách Lý bị ta dùng "Thất hồn chú" xem ra không có ai giải khai được, tên Tắc Vạn Đề Tư này đến làm cái gì đây? Chẳng lẽ đã phát hiện được hành tung của ta và Ca Ny sao?

Cặp mắt Ca Ny ánh lên vẻ kỳ lạ quay về phía ta nói: "Chàng có thể giúp ta vô thanh vô tức giải quyết Tắc Vạn Đề Tư cùng đám người của hắn không? Lai, ta biết rằng chàng không muốn can thiệp quá nhiều vào việc của Thánh Ma đại lục, nhưng ta thật sự rất cần chàng giúp."

Nàng lại giở cái vẻ khẩn cầu làm người ta phải vạn phần thương xót, cặp mắt sáng long lanh đầy vẻ mong chờ ngưng thần nhìn ta không chớp.

Phải chém giết thôi.

Nhược điểm của ta đã bị Ca Ny nhìn xuyên suốt. Cái vẻ đau khổ cầu cứu đáng thương đó đã làm ta căn bản không có cách nào kháng cự được, chỉ còn cách lĩnh mệnh mà làm.

Ta giơ tay ôm nàng vào lòng "ranh mãnh" nói: "Được rồi, được rồi, ta đã bị nàng túm được gáy rồi."

Đám quan quân tận mắt thấy Ca Ny Tuyết Lan Đặc kiều ngạo của Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc đột nhiên khẩn cầu Vô Danh thiên kỵ trưởng, sau đó lại chui vào lòng hắn, cả bọn không dám tin vào mắt mình nữa.

Khi ta và bọn Ca Ny ra khỏi trướng thì thấy một đội bách kỵ quân đang phi vào doanh trại. Chỉ huy là một đại hán to lớn thân hình thô tháp tráng kiện, trên yên ngựa của hắn thò ra một chiếc chiến phủ to đùng, trông có vẻ rất uy mãnh.

Ca Ny nhỏ giọng nói: "Hắn là Tắc Vạn Đề Tư vạn kỵ trưởng 'Hổ chi quân', được gọi là 'Phong Lang', là một trong những cao thủ thành danh của Lai Nhân Cấp Đặc."

Đạo bách kỵ quân tiến vào quân doanh, Tắc Vạn Đề Tư giục ngựa tiến đến trước mặt bọn ta ôm quyền nói: "Bản vạn kỵ trưởng phụng mệnh quốc vương bệ hạ đến tiếp quản hai quân đoàn 'Long, Phượng'. Đây là chiếu thư bổ nhiệm."

Đám quan quân nghe thấy lập tức ồ lên. Đây rõ ràng là Quang Đào thân vương mượn danh nghĩa quốc vương Phi Ni Khắc Thất Thế để khống chế hai quân đoàn 'Long, Phượng' trong tay. Bọn họ đã biết rõ sự tình từ Ca Ny, đương nhiên không thể tuân theo chiếu thư nguy tạo rành rành như thế.

Thấy đám quan quân hò la phẫn nộ, Ca Ny hạ giọng nói với ta: "Lai, mọi thứ trông vào chàng đây."

Nàng từ trong đám quan quân bước ra đến trước ngựa Tắc Vạn Đề Tư nói: "Đã lâu không gặp, Tắc Vạn Đề Tư vạn kỵ trưởng vẫn khoẻ chứ. Chiếu thư này có thật là do quốc vương bệ hạ ban ra không?"

Lúc này mặc dù Ca Ny mặc quần áo bình thường nhưng uy thế tuyệt đại phong hoa động lòng người của nàng tuyệt không hề suy giảm tí nào. Tắc Vạn Đề Tư vừa thấy nàng liền kinh hãi kêu lên: "Ca Ny Tuyệt Lan Đặc..."

Giọng hắn vừa cất lên đã phát giác ra trước mắt mình toàn một màu đen. Hắn và một trăm bách kỵ binh đi theo trong chớp mắt đã rơi vào giữa một kết giới cực đại, cách biệt với bên ngoài không còn chút liên hệ gì.

Hắn ám kết giới ngăn cách thanh âm và thị tuyến đó là do ta chuẩn bị phát động công kích ma pháp, trong một khắc sau một ma pháp trận cực lớn đã xuất hiện dưới chân bọn chúng.

Ta cũng ngâm nga: "Đến đây hồi những nga qui đang tụ tập tại nơi thâm sâu của Ma giới, 'Tàn lục ma hồn thực'."

Vô số đạo hắc sắc yên khí theo ma pháp trận thẳng xuất ngưng tụ thành ma hồn hung tàn xấu xí hướng thẳng đến Tắc Vạn Đề Tư và bộ hạ của hắn.

Chiêu "Tàn lục ma hồn thực" trước hết tạo kết giới phong tỏa, sau đó triệu hồi những ma hồn nga qui từ tầng thứ bảy của Ma giới đến. Bọn nga qui này có thể thôn phệ bất cứ thứ vật chất gì, giết không chết đánh không bại, mọi thứ đều đem ra xé nát rồi thôn phệ.

Chiêu này không phải là hắc ám hệ ma pháp chính tông mà do Lại Lại trùng tự sáng tạo ra. Khi ta và hắn tiến hành giao lưu tâm linh học hỏi mất hơn một ngày mới sử dụng được lần đầu tiên. Bởi hắc ám kết giới ngăn cách được cả năng lượng khí tức lẫn quang tuyến nên khi triệu xuất ma hồn nga qui thì ngay cả ta cũng không biết được trong kết giới rốt cuộc tình hình ra sao nữa.

Bất quá mọi người có thể tưởng tượng là vô số nga qui bắt tử tử bốn phương tám hướng tràn đến thôn phệ bọn kị sĩ, tình hình đó...không nên nghĩ đến thì tốt hơn.

Ca Ny ngữ ngàng hướng về phía ta nói: "Lại, chàng thi triển ma pháp gì vậy? Tại sao ta không cảm giác được dao động ma pháp lực lượng chút nào cả?"

Ta mỉm cười ôm nàng vào lòng nói: "Nàng không biết cũng phải thôi. Chỉ một lát sau là nàng có thể thấy kết quả ngay, đó là sự đáp ứng của ta đối với nàng mà."

Hắc ám kết giới đã tàn nát mất. Chỉ thấy Tắc Vạn Đề Tư và đám bộ hạ đã biến mất vô ảnh vô tung, ngay cả chiến mã của bọn chúng cũng chẳng còn lại chút gì. Kể cả khôi giáp, binh nhận tất cả đều bị đám ma hồn nga quỷ thôn tính sạch sẽ. Bọn họ đã biến mất khỏi thế gian này như thế đó.

Chiêu "Tàn lục ma hồn thực" này thực sự rất có tác dụng, nếu bỏ qua quá trình tàn nhẫn thì thực sự là một thủ đoạn cực hay có thể làm đối thủ vô thanh vô tức biến mất, thậm chí đến nửa giọt máu cũng không lưu lại.

Khi ta thu phục Lại Lại trùng may mà hãn không sử dụng chiêu này, nếu không thì ta chắc chắn đã toi rồi.

Đám quan quân không biết rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì, ngần ngại nhìn ta há hốc cả miệng, giống như đang nhìn quái vật vậy.

Ca Ny muốn giới thiệu thân phận thật của ta với đám quan quân, ta bắt đắ dĩ phải cầm tay nàng rồi ôm lấy cái eo thon thả của nàng lắc lắc đầu. Ca Ny vội chuyển chủ đề nói: "Theo quân lệnh của quân đội Đế quốc thì sau khi nhận được mệnh lệnh vẫn có ba ngày để nghiệm chứng. Bất quá việc nghiệm chứng loạn quân đã sờ sờ ra đó nên chúng ta phải chuẩn bị cho kỹ càng trong hai ngày tới. Chúng ta sẽ triển khai hành động trong hai ngày này."

Đám quan quân đồng thời hành quân lễ, cùng ứng thanh đáp: "Tuân mệnh."

Ta cùng với Ca Ny li khai rồi mà đám quan quân vẫn nhìn theo trong lòng đầy nghi hoặc, Vô Danh làm sao lại biến thành lợi hại như vậy? Ngay cả trái tim của Ca Ny nguyên soái hãn cũng đã chiếm đoạt được rồi.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 9: Lão Sư Đích Lễ Vật

Lị Vi Nhã dùng loại ánh mắt “ngươi xong rồi” nhìn ta,ta cười khổ hạ xuống,triệu hồi tra tra điều đứng sau lưng ta,dùng ma lực hòa trộn thanh âm phát ra “Tất cả nghe đây,ta là đệ tử Lâm Tạp đại hiền giả,theo lệnh lão sư mang hỏa phượng hoàng cứu công chúa,lúc trước chỉ là bất đắc dĩ,thực xin lỗi”

Thanh âm ta truyền đến tai mỗi người trong Ái Nhĩ Tiên Khắc thành,đối với những người đang bị thương liền như trong ngày giá rét uống nước lạnh,lạnh đến thấu tâm a :đánh tới đánh lui cũng đều là người phe mình,vết thương của bọn họ cũng đâu đáng gì.....

Một lúc sau,ba người bọn ta được triệu vào vương cung,cũng bởi vương cung khá xa quán ăn,nên không chịu ảnh hưởng lớn,may mắn a,bằng không ta nhất định bị lão đầu Lâm Tạp đập chết.

Đám vệ sĩ trong cung vừa nhìn thấy bọn ta,vẻ mặt tức thì vô cùng kinh khủng,ấn ước truyền tới “phá hoại thần”,”Ôn thần” mấy cách xưng hô,xem ra thanh danh ta bị tàn phá đến cực điểm a.

Thảm quá.

Trên đường ta cùng Mạt Khắc chính thức giới thiệu,hóa ra hẳn sau khi học với Vuư Lợi Tư lão đầu ba năm ma pháp liền trở thành ma pháp sư

cùng kỵ sĩ tiền đồ rộng mở, chỉ chút đó cũng thấy lão đầu tử ấy thực là một minh sư.

Lúc này Mạt Khắc đã là đoàn trưởng “Phong bạo kỵ sĩ đoàn” của Lôi Nhân công quốc xưng là “Đại địa kỵ sĩ” vang danh thánh ma đại lục, hiện tại đang hộ tống Phi Âu Á công chúa của Lôi Nhân công quốc tới thăm Áo Lệ Na công chúa.

Hắn ở trong vương cung thấy buồn chán, ra ngoài cung tới quán để giết thời gian, không ngờ lại trở thành “Ngày đen tối nhất của Ái Nhĩ Tiên Khắc”, trở thành nhân vật lưu danh sử sách.

Chúng ta đến đại điện trong vương cung, chỉ thấy một nam tử cao to khỏe mạnh, uy vũ phi phàm, hai tay chấp sau lưng ngồi trên điện, sau lưng hắn là....

Oa, đại mỹ nữ, hai đại mỹ nữ tuyệt sắc ngồi sau lưng nam tử, đôi mắt ta tức thì bị thu hút, chỉ thấy hai người đều có điểm đặc sắc, cùng Lệ Vi Nhã không phân cao thấp đều là đại mỹ nữ.

Tâm lý thích đẹp, con người đều có, ta đương nhiên cũng có phản ứng đó, tin tưởng là các bằng hữu nam nhân chân chính có thể hiểu và ủng hộ.

Chính lúc tâm hồn ta đang tập trung hưởng thụ nét đẹp, từ eo lưng truyền lên một cơn đau kịch liệt, hóa ra là bị Lệ Vi Nhã hung ác cấu véo.

Nhìn đôi mắt tràn đầy ghen tuông của Lệ Vi Nhã, ta thầm kêu không tốt, vội vã trình trọng hướng về trung niên nam tử hành lễ tiết ma pháp sư, nói “Kiến tập pháp sư Ngô Lai” chưa trải qua trắc nghiệm của pháp sư hội tuân lệnh Lâm Tạt lão sư bái kiến bệ hạ.”

Ái Đặc quốc vương thần tình quái dị chăm chú nhìn ta nói “Phải không? Người đã phá hủy hơn nửa Ái Nhĩ Tiên Khắc, làm hơn nửa cận vệ kỵ sĩ cùng ma pháp sư thân mang trọng thương, chính là “phá hoại thần”?”

Không tốt,phải tính toán chút.

Ta liền giả vờ ngạc nhiên “Quốc vương bệ hạ,cái gì là phá hoại thần?,ta không hiểu.”

Ái Đặc quốc vương lấy từ trong ngực ra một phong thư nói “Đây là phong thư đại hiền giả sai ma thú đưa tới.Na na,con đọc đi.

Hắn đưa lá thư cho một vị trong hai vị mỹ nữ,nàng khoảng mười bảy mười tám tuổi,khuôn mặt tuyệt mỹ khiến người khác không dám bất kính nhìn lên,trên khuôn mặt trắng tinh khiết lại có từng điểm huyết ngân,chính là đặc tính khi bị trúng “Vong hồn huyết chú”,nàng chắc chắn là Áo Lệ Na công chúa.

Công chúa mở thư,âm thanh trong trẻo vui tai vang lên “Quốc vương bệ hạ,ta sai học sinh Ngô Lại mang máu phượng hoàng phá giải huyết chú cho công chúa.Học sinh này của ta tính tình giống như tên- -vô lại,dắt không đi đánh lại lùi,ma lực còn vượt xa ta,vì thế xin quốc vương sắp xếp một chức vụ,tiện thể quản thúc hắn hộ.Lâm Tạt viết.”

Lá thư vừa được đọc,Áo Lệ Na công chúa không nhịn được cười nhẹ,nhưng Mặt Khắc lại đã hắc hắc cười to.

Lị Vi Nhã cười nói “Dắt không đi đánh lại lùi,Lai,Lâm Tạt lão sư bình luận hoàn toàn thích hợp với người a”

\$@*(&\$@&\$,lão già Lâm Tạt đáng chết này,không ngờ dám hãm hại ta như vậy,nhất định phải cho lão nếm thử mùi vị “Oanh lôi”,rồi đưa cho tra tra điều làm điếm tâm,đáng ghét.....

Ác Đặc quốc vương ngừng cười trâm mặt nói “Ngô lai,tên phá hoại người có biết cần bao nhiêu tiền để xây dựng lại thành phố vị người phá hoại không?người có biết nếu để quốc gia khác biết dám cận vệ kỵ sĩ đoàn cùng hoàng gia ma pháp sư bị thương hơn nửa,chúng sẽ làm sao?”

Thảm quá,bị bắt đúng thóp,ta tự biết mình sai,đành gật đầu thụ giáo.

Ác Đặc quốc vương nói “Cũng do người vì cứu công chúa mà đến,lại không cố ý tổn thương người,ta cũng không truy cứu.Tuy nhiên,người phải đại diện cho quốc gia tham gia “Chư tộc ma pháp vũ đấu đại hội” vào tháng sau,mang tặng phẩm quán quân “Tâm chi thủy tinh” về bồi thường.

Ta còn có gì để nói?,với ma lực của ta, chức quán quân cái đại hội quái quỷ đó cầm chắc trong tay.

Ta liền đáp ứng

Lúc này ta không biết Vuơ Lợi Tư cùng Lâm Tạp hai lão hồ li đã tinh vi cho ta vào rọ,khiến ta sau này chịu phiền phức không dứt,hai vai nặng gánh.

Phiền phức a.

Hai vị mỹ nữ này,ngoài Áo Lệ Na công chúa,người còn lại chỉ thấy mười phần ôn nhu trầm tĩnh chính là Phi Âu Á công chúa của Lôi Nhân công quốc,cùng với Áo Lệ Na là tử muội,theo Mạt Khắc nói chính là nằm trong thập đại mỹ nữ đẹp nhất thánh ma đại lục.

Lúc này ta đã hiểu Lệ Vi Nhã chính là đỉnh đỉnh đại danh “Huyền chi kiếm sĩ”,là một trong thập đại mỹ nữ,không lạ sắc đẹp tự nhiên xứng với danh hiệu.

Lại nghĩ vị đại mỹ nữ này đã thề ước hẹn với ta,ta không khỏi có chút lâng lâng,chính là điều tự hào của nam nhân.

Gọi tra tra điếu ra,ta nhỏ một chút máu phượng hoàng lên đầu Áo Lệ Na công chúa,trên mặt công chúa tức thì hồng quang chớp lóe,mồ hôi như mưa,cuối cùng khi quang mang biến mất thì huyết ngân trên mặt nàng cũng đã biến mất.

“Vong hồn huyết chú” cuối cùng cũng đã giải trừ.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 9: Hi Sinh Dữ Huy Hoàng

Hi sinh dữ huy hoàng

~*~*~*~*~*~*~*

Quang Đào thân vương xem ra đã hạ quyết tâm nhất cử tiêu diệt bọn Long Đạt, đội quân truy đuổi của vương đô phải đi lên đến cả vạn người toàn là binh sĩ tinh nhuệ của "Sư chi quân", do quân đoàn trưởng Y Tạt Lạp nguyên soái tự thân soái lĩnh, núi non đồng ruộng đều truy tìm soát xét hết.

So với gã Cách Lý hữu dũng vô mưu lỗ mãng thì Y Tạt Lạp lại có thể coi là một kẻ dày dặn kinh nghiệm, lắm mưu nhiều kế. Trong bốn quân đoàn thì hẳn nhiều tuổi nhất, tòng quân đã hơn bốn mươi năm, thân đã trải qua hàng trăm trận nên kinh nghiệm phong phú vô bì, được gọi là "Lão hồ ly Lai Nhân Cấp Đặc".

Dã tâm của Y Tạt Lạp còn lớn hơn rất nhiều so với sự mơ tưởng làm tổng trưởng quân sự Lai Nhân Cấp Đặc của Cách Lý. Mục tiêu của hẳn là cái ghế tể tướng dưới một người mà trên cả vạn người. Do đó hẳn mới tham dự vào cuộc phản loạn của Quang Đào thân vương, toàn tâm toàn ý dồn Long Đạt vào chỗ chết.

Y Tạt Lạp là kẻ có tâm nên thường ngày hẳn vẫn lưu ý tới nhất cử nhất động của Ngôã Nhĩ Tư. Do vậy, đối với địa phương nơi Ngôã Nhĩ Tư có

khả năng ẩn tàng hẳn cũng đã đoán được đến tám chín phần bèn chỉ huy đội quân truy bắt hướng tới chỗ ẩn náu tiến đến, càng ngày càng gần.

Ngõa Nhĩ Tư đang tiềm phục giữa một đám loạn thạch thấy thế cười khỗ: "Là Y Tạt Lạp ư? Thế thì thật là phiền nhiễu, chỗ trốn tránh này chỉ sợ khó mà qua mắt được lão hồ ly ấy."

Gã hướng đến một binh sĩ bên cạnh nói: "Mau đi thông báo cho tể tướng và đại pháp sư, bọn họ cần ứng chiến cho tốt và chuẩn bị di chuyển."

Tên binh sĩ lĩnh mệnh rời đi. Ngõa Nhĩ Tư dẫn theo chục thân binh lặng lẽ leo lên núi tiến đến phía chính diện đám phản quân. Gã dương chiếc cung lớn, lắp tên nhắm thẳng vào Y Tạt Lạp mà bắn.

Khoảng cách giữa Ngõa Nhĩ Tư và Y Tạt Lạp vẫn còn rất xa. Ngõa Nhĩ Tư biết rằng mũi tên này sợ là sẽ chẳng làm được gì nhưng mục đích của gã là thu hút sự chú ý của đối thủ. Gã chẳng hề vọng tưởng giải quyết được Y Tạt Lạp với một mũi tên.

Mũi tên như thiểm điện phá không "chú" một tiếng bắn thẳng về phía Y Tạt Lạp. Hẳn không hổ là lão tướng thân kinh bách chiến, tay trái nhẹ nhàng nâng thuẫn bài lên chặn mũi tên lại.

Mũi tên đó đã làm lộ chỗ ẩn thân của bọn Ngõa Nhĩ Tư. Bọn phản quân lập tức hò reo lao thẳng về phía họ.

Ngõa Nhĩ Tư và đám bộ hạ lợi dụng địa hình yểm hộ thoát ẩn thoát hiện rút chạy. Ở nơi địa hình phức tạp núi non sơn cốc đan xen như thế này căn bản không thích hợp cho đại đội nhân mã truy đuổi. Do vậy Y Tạt Lạp chỉ huy quân đội truy đuổi một hồi lâu vẫn vô phương đến gần được đám người Ngõa Nhĩ Tư.

Ở doanh trại lâm thời khi Long Đạt nhân được thông báo liền vội vã chuẩn bị đối phó chu đáo. Bọn họ có hơn hai trăm người đương nhiên

không thể lấy trứng chọi đá được liền theo lệnh Long Đạt di chuyển. Á Dạ, Lị Vi Nhã hai người đều tình nguyện đi trước tiếp ứng Ngõa Nhĩ Tư.

Hoàn cảnh của Ngõa Nhĩ Tư đang nhờ sự trợ giúp của địa hình chơi trò "Trốn tìm" với đại quân của địch nhân có điểm bất diêu. Đối thủ là đại quân lên đến vạn người, rất nhanh chóng đã có thể bao vây gã và chục binh sĩ, chuẩn bị làm ngư ông bắt ba ba trong rọ.

Bọn binh sĩ đều tập trung nhìn về phía Ngõa Nhĩ Tư, gã thản nhiên mỉm cười nói: "Các huynh đệ, mục tiêu của bọn chúng là ta. Một lúc nữa khi ta giao thủ cùng bọn chúng thì các người tìm nơi ẩn nấp. Các người chỉ có chục người nên bọn chúng không để ý đâu."

Đám binh sĩ huyền não thi nhau biểu thị muốn cùng nguyên soái Ngõa Nhĩ Tư yêu quý đồng sinh cộng tử. Một binh sĩ kích động nói: "Nguyên soái, bọn ta tất cả đều đã theo huynh nhiều năm rồi, có thể hi sinh vì tổ quốc là niềm tự hào của bọn ta. Nguyên soái người không cần nói nhiều nữa."

Ngõa Nhĩ Tư than dài một tiếng vỗ vào vai hấn, không nói gì nữa.

Địch nhân ở khắp vùng núi đồi bắt đầu bao vây bọn Ngõa Nhĩ Tư trùng trùng điệp điệp. Y Tạt Lạp ngất ngưỡng trên lưng ngựa đặc ý nói: "Ngõa Nhĩ Tư, bây giờ người chẳng có cách nào trốn thoát được đâu. Niệm tình đồng liêu chỉ cần người đầu hàng thì ta có thể khẩn cầu Quang Đào thân vương tha cho người một con đường sống."

Ngõa Nhĩ Tư nhổ toẹt một bãi nước bọt khinh bỉ, thóa mạ: "Ta đối với Y Tạt Lạp người một lòng tôn trọng, ngờ đâu ngay cả người cũng...Ngõa Nhĩ Tư ta tuyệt đối không hợp tác với đám loạn quân các người đâu."

Gã hoành kiếm hét to: "Kẻ nào dám đến đây nào."

Uy danh đệ nhất kiếm thủ của Ngõa Nhĩ Tư đã sớm thâm nhập vào lòng mỗi một binh sĩ của Lai Nhân Cáp Đặc, lần này cái khí thế anh dũng nuốt

cả sơn hà cùng phong thái ngạo nghễ bất chấp tất cả lập tức làm bọn phản quân không hèn mà cùng thối lui mấy bước.

Y Tạp Lạp điên cuồng quát lên: "Sợ cái gì, hãn có mệnh đến đâu bất quá cũng chỉ có một mình. Chúng ta mỗi người đâm một phát cũng có thể đánh hãn thành đồng thịt vụn."

Đám loạn quân cố lấy lại dũng khí, hò reo tiến về phía Ngõa Nhĩ Tư.

Trường kiếm trong tay Ngõa Nhĩ Tư huyển xuất vô số kiếm ảnh chớp mắt đã nuốt trọn mấy mạng. Bộ hạ của gã cũng không hề sợ hãi tiến lên chém giết, bất luận thế nào cũng phải liều một phen, lấy một mạng đổi hai mạng là có lãi rồi.

Khi Lị Vi Nhã cùng Á Dạ hai người đến nơi thì Ngõa Nhĩ Tư toàn thân trên dưới vết thương nhiều không đếm xuể, còn bộ hạ của gã toàn bộ đã hi sinh anh dũng.

Lị Vi Nhã nói nhỏ với Á Dạ: "Bọn ta làm thế nào đây? Ngõa Nhĩ Tư nguyên soái quả là hảo bằng hữu, bọn ta nhất định phải cứu gã, nhưng..."

Bọn họ cũng tự mình biết rất rõ, hai người thì không thể kháng cự được cả vạn người, trừ phi loại cao thủ có số má như Vũ Y hay "Sĩ thiên sứ", "Tứ ma tướng" may ra còn có khả năng.

Quanh Ngõa Nhĩ Tư nằm la liệt hơn trăm cỗ thi thể nhưng gã cũng không thể tự mình chi trì được nữa, khôi giáp trên thân đã bị máu của mình và của địch nhân nhuộm thành đỏ rực.

Á Dạ suy tư một lúc rồi nói: "Thế này đi, trước hết ta sẽ dùng 'Hắc ám chi mặc' bao phủ bọn họ, sau đó sẽ thừa lúc hỗn loạn tiến vào cứu người. Với lực lượng của ta có thể dùng 'Hắc ám chi mặc' bao phủ cả vạn binh sĩ nhưng sợ rằng sẽ không chi trì được lâu. Mọii cần phải tốc chiến tốc thắng đây."

Lị Vi Nhã gật gật đầu bặt xuất Băng Tinh kiếm. Á Dạ toàn lực ngưng tụ hắc ám lực lượng, hô: "'Hắc ám chi mạc'."

Một hắc ám kết giới cự đại lập tức mở ra, nháy mắt đã bao phủ cả sơn cốc vào trong. Trong kết giới toàn là một màu tối đen, giơ năm ngón tay lên cũng không nhìn thấy được. Đồng thời ma pháp thánh quang hệ chúc phúc do đám pháp sư đi theo trong quân gia trì trên khô giáp bọn phản quân cũng mất hết tác dụng dưới lực lượng hắc ám sung mãn đó.

Lị Vi Nhã chớp động thân hình tiến vào trong "Hắc ám chi mạc". mặc dù nàng cũng vô phương nhìn thấy thứ gì trong kết giới nhưng "Mộng mị chi nhãn" của hắc ám hệ ma pháp cũng có thể giúp nàng khéo léo vượt qua đám phản quân dày đặc tiến về phía Ngõa Nhĩ Tư.

Sự xuất hiện của "Hắc ám chi mạc" làm Y Tạp Lạp và phản quân lập tức trở thành một đám hỗn loạn, trong lúc hoảng loạn có không ít kẻ bị thương do chính người bên mình.

Đối với Ngõa Nhĩ Tư mà nói thì hắc ám kết giới tuyệt không gây cho gã chút phiền nhiễu gì hết. Gã nhắm mắt lại dùng tai nghe ngóng âm thanh đồng thời cảm nhận biến hóa của khí lưu, thanh trường kiểm soát mẽ trong tay huy động lập tức vang lên vô số tiếng kêu thảm.

Một đạo khí lưu biến động cực kỳ nhẹ nhàng làm gã căn bản vô phương phát giác đột nhiên từ sau lưng gã truyền đến. Ngõa Nhĩ Tư trong lòng đại kinh biết là cường địch từ trước đến giờ chưa hề gặp đã đến. Gã hồi thân toàn lực xuất ra một kiếm.

Một kiếm này là toàn lực bình sinh của gã, tập hợp toàn bộ lực lượng trước mắt của gã, kiếm thế xuất ra như "Chiến quyết" địch còn thì ta mất.

Một đạo khí thế thảm liệt nổi lên.

Người đang đến đằng sau kinh hãi kêu "Ý" một tiếng, tiếp đó Ngôã Nhĩ Tư phát giác trong tay nhẹ bẫng. Trường kiếm vừa xuất ra chỉ còn lại chuôi kiếm.

Một giọng nói uyển chuyển thanh tao từ trong bóng tối truyền đến:
"Ngôã Nhĩ Tư nguyên soái xin đừng hiểu nhầm, ta là Lị Vi Nhã."

Ngôã Nhĩ Tư vừa mừng vừa sợ nói: "Là 'Huyền chi kiếm sĩ' Lị Vi Nhã tiểu thư ư? Nàng tại sao..."

Ngọc thủ mềm mại ôn nhu của Lị Vi Nhã nắm lấy cánh tay của Ngôã Nhĩ Tư, nói: "Có vấn đề gì sau này sẽ nói, nguyên soái ngài trước tiên hãy theo ta xông ra đã."

Ngôã Nhĩ Tư thấy cánh tay đầy thương tích của mình bị một cánh tay mềm mại nhu nhuyễn như bông nắm lấy, đồng thời một cỗ u hương dễ chịu mê người truyền vào mũi. Trong lòng gã tức thời bay bổng, không tự chủ được nhanh chóng đi theo Lị Vi Nhã.

Sự hoảng sợ mang tính bản năng đối với bóng tối hắc ám vô biên và một mối nguy hiểm không rõ ràng đã làm đám phản quân rơi vào cảnh cuồng loạn. Chúng điên cuồng vung binh khí chém tới tấp loạn xạ bốn phía. Chiến mã của bọn kỵ binh đại phát cuồng tính chạy tán loạn, không biết có bao nhiêu tên bộ binh táng thân dưới vó ngựa dày xéo nữa.

"Hắc ám chi mạc" từ từ nhạt dần, ẩn ước đã có vài tia nắng xuyên qua kết giới. Lị Vi Nhã thầm biết ma lực của Á Dạ sắp cạn kiệt không chi trì được lâu nữa. Nàng vội tăng tốc độ lên.

Theo ánh mắt càng lúc càng nhìn được rõ hơn, tấm thân ưu mỹ tuyệt đẹp của Lị Vi Nhã từ từ hiện rõ trước mắt Ngôã Nhĩ Tư. Trái tim gã không tự chủ được đập loạn lên, những vết thương đau đớn trên mình không còn cảm giác gì nữa. Gã chỉ còn biết si dại ngăm nhìn tuyệt đại giai nhân phía trước mặt mình.

Ngoã Nhĩ Tư hiện giờ hai mươi lăm tuổi, bẫm sinh tính cách nghiêm chỉnh, mê võ đến phát cuồng, nhưng lúc nhàn hạ đối với mỹ nữ vẫn không thể tránh khỏi có tâm mong muốn. Gã vốn dĩ đối với Ca Ny vẫn có chút tưởng tượng mơ mộng. Nhưng bọn họ từ nhỏ đã biết nhau, tình bằng hữu còn lâu mới vượt quá giới hạn để trở thành tình cảm nam nữ. Ca Ny vẫn một mực đối đãi với gã như huynh trưởng. Gã cũng vì thế mà thấy mộng tưởng đẹp đẽ của mình dần sụp đổ.

Lần này trong tình hình như thế gã lại được Lị Vi Nhã "Mĩ nữ cứu anh hùng", trong lòng ngoài sự cảm kích ra còn nảy sinh mơ mộng hảo huyền (Lời TG: Được một đại mỹ nữ như Lị Vi Nhã tay nắm tay cứu ra khỏi thiên quân vạn mã, trong lòng Ngoã Nhĩ Tư nếu không có ý mơ hoa thì gã không thể coi là nam nhân bình thường được), nhưng vị giai nhân này là danh hoa đã có chủ. Hơn nữa vị "Chủ" này lại là "Ma thần vương" quyền lực vô hạn. Do đó trong lòng gã tràn đầy đau khổ không chịu được nhưng vẫn không thể từ bỏ mơ mộng hảo huyền đó. Gã vô ý thức siết chặt tay Lị Vi Nhã.

Lị Vi Nhã toàn tâm toàn ý dẫn Ngoã Nhĩ Tư ôn tẩu. Nàng đang tập trung vào việc dẫn lối nên không hề để ý đến ánh mắt Ngoã Nhĩ Tư đang sáng rực lên. Nhưng Ngoã Nhĩ Tư đột nhiên siết chặt tay làm nàng giật mình.

Theo bản năng Lị Vi Nhã giật tay về quay đầu lại, chỉ thấy trong mắt Ngoã Nhĩ Tư lấp lánh một vẻ kỳ lạ đang nhìn nàng chăm chăm.

Trong lòng Lị Vi Nhã chấn động, lúc đó nàng nảy sinh sự ghét bỏ đối với Ngoã Nhĩ Tư. Nàng đã sớm hiến dâng toàn bộ thân thể và tâm trí cho người tình Ngô Lai, chẳng hề giữ lại chút gì. Nhờ Ngô Lai mà nàng có thể đến Ma giới tiếp thu sự huấn luyện của Lộ Tây Pháp, vì Ngô Lai mà nàng cam tâm tình nguyện cùng những mỹ nữ khác kề vai sát cánh giúp đỡ, thậm chí lần này đến cứu Ngoã Nhĩ Tư cũng bởi gã là bằng hữu của Ngô Lai. Vậy mà Ngoã Nhĩ Tư lại có thể nhìn nàng bằng ánh mắt như vậy. Gã coi

nàng là loại người gì chứ? Gã căn bản không xứng đáng là bằng hữu của người yêu mình.

Trong cặp mắt đẹp của Lị Vi Nhã đột nhiên xuất hiện vẻ ghét bỏ làm thần trí Ngôã Nhĩ Tư tỉnh táo lại. Đột nhiên gã nhìn thấy một đạo quang mang xanh lè đang bắn tới lưng Lị Vi Nhã.

Ngôã Nhĩ Tư vừa nhìn thấy liền nhận ra đây là tuyệt kỹ "Phi điện xạ thiên thương" của Y Tạp Lạp, trong chớp mắt thần sắc đại biến.

Y Tạp Lạp không hổ là một đại tướng thân kinh bách chiến, trong khi bị "Hắc ám chi mặc" bao phủ vẫn giữ được bình tĩnh tỉnh táo, cẩn thận quan sát mọi sự tình phát sinh xung quanh.

Khi nhìn được vào trong kết giới thì mục quang sắc bén của hắn nhờ vào tầm nhìn yếu ớt đã phát hiện ra Lị Vi Nhã và Ngôã Nhĩ Tư. Hắn nâng trường thương trong tay lên sử ra tuyệt kỹ bình sinh "Phi điện xạ thiên thương" phóng thẳng về hướng Lị Vi Nhã.

Chiêu "Phi điện xạ thiên thương" là tuyệt kỹ của kỵ sĩ do Y Tạp Lạp tự sáng chế. Hắn vốn là một kẻ tinh thông lô hệ ma pháp, lại là cao thủ ma vũ song tu. "Phi điện xạ thiên thương" hàm chứa năng lượng lô điện mạnh mẽ ở trong và chân khí kinh lực thâm hậu, một khi phóng ra uy thế không gì không phá nổi. Hắn dùng tuyệt chiêu này không biết đã hạ sát bao nhiêu đại tướng địch chết ngay trên lưng ngựa.

Lị Vi Nhã cũng đã cảm ứng được uy hiếp đến từ phía sau nhưng vẫn chưa biết nên đỡ hay né tránh. Lúc đó Ngôã Nhĩ Tư đột nhiên động thân che phía sau cho nàng. Trường thương hàm chứa lô điện và kinh khí xuyên thẳng vào ngực Ngôã Nhĩ Tư, kinh khí và lô điện trong nháy mắt chạy khắp kinh mạch toàn thân của gã rồi tiêu tan. Trường thương xuyên qua thân gã nhưng vẫn chưa hết đà vẫn tiếp tục bắn về hướng Lị Vi Nhã.

Do tốc độ của trường thương đã giảm đi rất nhiều sau khi bị thân thể Ngoã Nhĩ Tư cản lại, Lị Vi Nhã nắm lấy cơ hội đó hét lên một tiếng, toàn lực chém một kiếm lên mũi trường thương.

Băng Tinh kiếm không hổ là tuyệt thế thần binh của Bành Tuyết vương quốc trong lúc tiếp xúc với trường thương đã ngăn cách lôi điện. Khí kinh còn lại cùng với kinh khí của Lị Vi Nhã giao kích nổ vang, làm nàng bị chấn lui một bước. Trường thương cũng bị chém văng đi.

Lị Vi Nhã phát giác cánh tay mình tê rần đau đớn suýt nữa không cầm nổi Băng tinh kiếm trong lòng không nhịn nổi thầm kêu lợi hại. Có. Nàng quay đầu nhìn kinh hãi thấy Ngoã Nhĩ Tư đang đứng sững sau lưng mình, trên ngực toang hoác một vết thương máu tươi tuôn ra, toàn thân da thịt cùng khô giáp đã chuyển thành một màu đen.

"Nguyên soái"

Lị Vi Nhã đỡ lấy Ngoã Nhĩ Tư kinh hãi kêu gọi gã, chỉ thấy trên khuôn mặt đã đen lại của gã xuất hiện một tia tiếu ý, sau đó nháy mắt khí tức đã tuyệt.

Một đại danh tướng cũng là một tuyệt thế kiếm thủ đã từ trần.

Sự hi sinh quên mình tráng liệt của Ngoã Nhĩ Tư làm Lị Vi Nhã cực kỳ cảm động. Nàng vuốt cặp mắt đã mờ đục của Ngoã Nhĩ Tư nói: "Ngoã Nhĩ Tư nguyên soái, ơn cứu mạng của ngài Lị Vi Nhã xin ghi lòng tạc dạ. Ta sẽ vì ngài báo thù."

"Hắc ám chi mặc" do Á Dạ tạo ra đã triệt để biến mất. Đám phản quân đã khôi phục lý trí lập tức lao tới Lị Vi Nhã.

Lị Vi Nhã giơ tay lên một hơi xuất ra chục quả cầu lửa. Nhưng chúng không phải là những quả cầu lửa bình thường mà là những hắc sắc hoả cầu do "Địa ngục chi hoả" hình thành, uy lực cực kỳ đáng sợ. Khi bùng nổ một

quả có thể tạo thành một đám lửa lớn thiêu đốt thân thể người đến tận xương tuỷ, chưa thiêu thành tro quyết chưa biến mất.

(Lời TG: Một quãng thời gian trước đây có người đưa ý kiến với ta nói rằng Lị Vi Nhã là ma pháp tiến sĩ ma vũ song tu, tại sao chưa từng thấy nàng sử dụng công kích ma pháp mà hầu như chỉ sử dụng những quả cầu lửa bé nhỏ. Ở đây ta giải thích với mọi người rằng ta đã mặc định xem ma vũ song tu và ma pháp kiếm sĩ là hai khái niệm bất đồng, ma pháp kiếm sĩ thường khi công kích lấy kiếm làm chủ, ma pháp có tác dụng phụ trợ sử dụng kiếm chiêu thành ma pháp kiếm như "Dục huyết phá thiên kiếm", "Hắc sắc đoạn đầu thai", "Lôi điện trảm" .v.v.Còn ma vũ song tu lại có thể phân biệt sử dụng ma pháp và vũ kỹ là hai chủng loại thuộc về hai hệ thống khác nhau, ma là ma, vũ là vũ, nói chung không hề giống như ma pháp kiếm sĩ dung hợp cả hai loại với nhau).

Sau khi kết thúc một lượt "Địa ngục chi hoả" Lị Vi Nhã đang chuẩn bị tiến lên một bước để tiến công tiếp thì nàng đột nhiên kinh hãi phát hiện ra mình không có cách nào nhúc nhích được lấy nửa phân. Không gian xung quanh nàng bao gồm cả thi thể Ngô Nhã Tư đã hoàn toàn bị ngưng tụ lại. Đó chính là tuyệt chiêu "Không gian phong toả" của Ngô Lai.

Một đạo quang kiếm to lớn như một thanh cửu thiên cự kiếm từ không trung chém thẳng xuống. Đám binh sĩ lập tức máu thịt văng tung toé, mặt đất cứng rắn cũng bị chém thành một rãnh lớn rất dài sâu hoắm.

Ta ôm Ca Ny xuất hiện giữa lưng chừng trời, ánh mắt lạnh lùng băng giá nói: "Đám rác rưởi các người dám đả thương bảo bối của Ngô Lai ta, cút xuống địa ngục cho ta."

Không trung phong vân biến sắc, mây đen đầy trời, chớp giáng sấm giập. Lôi nguyên tố cường đại như sông lớn cuồn cuộn đổ về ta. Xung quanh ta và Ca Ny lập tức điện quang nhảy múa như những con rắn bạc, vừa uy nghi vừa lãng lệ.

Đám binh sĩ trên mặt đất vừa nhìn thấy màn biểu diễn này khiếp đảm không tự chủ được phát run lẩy bẩy như nhìn thấy quỷ mị. Y Tạp Lạp cướp lấy trường thương của một gã kỵ sĩ bên cạnh. Trường thương điện quang lấp loé, hấn quát lớn một tiếng phóng thẳng lên không trung về phía ta như một tia chớp, cực kỳ uy thế.

"Phi điện xạ thiên thương"

Một thương này của Y Tạp Lạp đã sử dụng toàn lực. Nhưng sử dụng chiêu đó đối với ta lúc này thì chỉ có thể đưa được thương đến trước mặt ta mà thôi. Quan trọng hơn ta ngưng tụ Lôi nguyên tố cường đại vô tiền khoáng hậu, lực lượng lôi điện hàm chứa trong kỵ sĩ thương đang bay đến làm sao có thể so sánh được căn bản không kham nổi một đòn, chưa kịp tiếp cận đã bị đồng hoá hết. Khí kinh còn rơi rớt lại bị "Tinh thần thuần" của Ca Ny nhẹ nhàng hoá giải hết.

Thiểm điện trong không trung càng ngày càng mạnh, lấp loé xé nát không trung. Tả thủ của ta vung lên một cái, một đạo cửu thiên kinh lôi theo đó từ không trung đánh thẳng xuống, lôi hệ chung cực ma pháp công kích "Oanh lôi" đánh xuống, phân tán trên một phạm vi rất rộng.

"Oang lôi" là chiêu ta đã từng sử dụng phá huỷ mất hơn một nửa Ái Nhĩ Tiên Khắc thành làm cho ta từ đó có được ác danh "Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần". Bọn binh sĩ trên mặt đất không thể kháng cự bị cửu thiên kinh lôi đánh cho tan nát, cả một triền núi biến thành địa ngục trần gian (khôi giáp của trọng kỵ binh dẫn điện rất tốt, nếu không bị thiểm điện trực tiếp đánh trúng thì cũng tự hấp dẫn thiểm điện gần đó đánh tới bản thân mình), chỉ có Lị Vi Nhã được ta dùng "Không gian phong toả" bảo hộ là không hề hấn gì cả.

Ta nhìn theo đám địch nhân đang kêu khóc bỏ chạy, trong lòng nổi lên sự hưng phấn (ta tuyệt không phải là một kẻ cuồng sát, nhưng thấy địch nhân bị thương vong trầm trọng dưới ma pháp công kích của mình nói

chung cũng có chút hưng phấn và đặc ý). Cảnh tượng trước mắt cũng tương tự như mấy ngày trước đó Bãng Thanh Ảnh dùng "Hắc ám bạo phong tuyết" đại phá quân Lai Nhân Cấp Đặc.

Nghĩ đến "Hắc ám bạo phong tuyết", trong lòng ta đột nhiên nổi lên một vấn đề đã suy nghĩ bao lâu nay. Vậy nên ta nói với Ca Ny đang ở trong lòng ta: "Ny, nàg đưa kiếm của nàg cho ta."

Ca Ny mặc dù không biết ta nghĩ đến cái gì nhưng cũng nghe theo đưa kiếm của nàg vào tay ta. Ta nhẹ nhàng hôn nàg một cái rồi gia trì ma pháp "Phong chi dực" trên người nàg, bỏ tay ra để nàg tự nổi nhẹ nhàng trong không trung.

Lúc đó trận oanh kích thiểm điện cường đại của "Oanh lô" đã gần kết thúc. Năng lượng của mây đen trên trời bị tiêu hao không nhiều. Ta nâng song thủ cử kiếm lên cao tạo thành tư thế trường kiếm triều thiên. Lô điện lực lượng còn lại dưới sự dẫn dụ của ta từ những đám mây đen hoá thành một đạo kinh điện đánh thẳng vào trường kiếm mà ta đang giơ cao. Thân thể ta cùng với thanh trường kiếm chớp điện cuồng loạn nhảy múa, uy thế chấn động thiên địa.

Ta quát lớn một tiếng, mười hai thần ma vũ dực sau lưng giương ra, sau đó hoá diễm kim sắc xuất hiện trên thân ta ngưng tụ lại trên thanh trường kiếm đang lấp loé điện quang.

Bãng Thanh Ảnh có thể mang hắc ám và thủy hệ hai ma pháp hợp lại với nhau để sáng tạo ra "Hắc ám bạo phong tuyết" uy lực kinh nhân, tại sao ta lại không thể chứ?

Ta đối với vấn đề trên phương diện này đã nghĩ ra một vài manh mối nhưng vẫn chưa có thời gian và cơ hội nên dừng lại ở đó. Bây giờ lại là lúc thời cơ tốt.

Trong lúc ta đang suy nghĩ lại những tính toán trước kia thì cùng lúc một lượng lôi hỏa nguyên tố khổng lồ đã tập trung trên thân trường kiếm. Nhưng khi ta nhận bội kiếm từ Ca Ny đã ý thức rằng kiếm của nàng tuy là trân phẩm tinh cương bách luyện nhưng cũng tuyệt đối không thể tiếp nhận lực lượng lôi hỏa nguyên tố quá lớn (ta đã quá quen với thói quen có 'Á Dạ' ở trên tay), dù sao thì ta cũng phải từ bỏ dự tính ban đầu là hấp nạp lực lượng tàn dư do "Oanh lôi" để lại mà hướng kiếm lên ngưng tụ hỏa nguyên tố. Lực lượng hỏa diễm nhanh chóng lưu chuyển trong kiếm, dưới sự cẩn thận điều khiển của ta dung hợp thành một thể với lực lượng lôi điện. Trên trường kiếm lập tức lấp lóe ánh điện quang cùng với liệt diễm bức người.

Sức hấp thụ của trường kiếm nhanh chóng đạt tới cực hạn. So với hình dung của ta chỉ đạt được chưa đến một phần mười nhưng trước mắt đã có thể thử phóng xuất rồi.

Trong ánh hỏa diễm và lôi điện chớp lóe cuồn bạo, ta hét dài một tiếng huy kiếm nhằm xuống đám phản quân đang chạy trốn chết hòng thoát khỏi "Oanh lôi" chém một nhát vào hư không.

Hỏa lôi thần diệt tuyệt trảm.

Một đạo kiếm quang pha tạp sắc trắng và hồng rít lên một tiếng điếc tai phá không chém thẳng xuống mặt đất. Trong tiếng nổ chấn động trời đất, trên triền núi xuất hiện một vết nứt cự đại dài đến trăm mét, cả một triền núi bị một kiếm của ta từ hư không chém thành hai nửa.

Tốt quá, thành công rồi.

Trường kiếm trong tay ta vô thanh vô tức vỡ vụn thành bụi nhỏ mất tăm. Ta nói với Ca Ny: "Sau này ta nhất định bồi thường cho nàng một thanh kiếm tốt."

Ca Ny đến bây giờ vẫn còn hoảng sợ nháy thẳng vào lòng ta nói: "Thật là lợi hại, Lai, đòn công kích hợp nhất hai thứ ma pháp của chàng thật quá

lợi hại. Bất quá chàng phải giữ lời hứa bồi thường kiếm cho ta đây."

Ta thấy vài tên phản quân vừa thoát khỏi cửa tử hồi sinh bỏ giáp vứt mũ thất thế chạy xuống sườn núi. Ta không truy cản mà ôm Ca Ny hạ xuống trước mặt Lị Vi Nhã.

Sau này ta mới biết nguyên soái quân địch Y Tạp Lạp đã hóa trang thành quân sĩ trốn thoát được. Nhưng hẳn chỉ có thể trốn chạy nhất thời chứ không trốn được cả đời, cuối cùng cũng chết trong tay Lị Vi Nhã.

Đó là chuyện để sau hãy nói, tạm thời không nói bây giờ.

Lị Vi Nhã được giải trừ "Không gian phong tỏa" rúc vào lòng ta nói: "Lai, Ngõa Nhĩ Tư nguyên soái vì cứu ta mà huynh ấy...huynh ấy..."

Ta nhẹ nhàng đẩy hai mũ nữ trong lòng ra, đi đến trước thi thể của Ngõa Nhĩ Tư, ôm gã vào lòng than: "Ngõa Nhĩ Tư nguyên soái hồn phách đã rời bỏ thân xác rồi, cho dù có dùng 'Sinh mệnh đích quang huy' cũng không thể có hiệu quả được."

Thi thể trong tay ta đột nhiên bùng cháy hừng hực, trong giây lát đã cháy hết biến thành một hạt châu màu trắng.

Thấy hai người dùng ánh mắt dò hỏi nhìn ta, ta bèn nói: "Đó là ta ngưng tụ tro hài cốt của Ngõa Nhĩ Tư thành hạt châu, lát nữa sẽ giao lại cho Long Đạt bá phụ. Ôi, một đại danh tướng và cũng là một kiếm thủ đỉnh cao lại ra đi như vậy, thật là đáng tiếc. Ta nhớ mãi khí thế anh hùng ngạo nghễ của Ngõa Nhĩ Tư trong lần tử kiếm ở Nguyên soái phủ trong thành Pháp Tháp Hách, vĩnh viễn không thể quên..."

Á Dạ từ bên kia sườn núi đi về phía ta. Ta thấy nàng cước bộ xiêu vẹo, bộ dạng hữu khí vô lực trong lòng lập tức nhói đau, vội chớp động thân mình đến trước mặt nàng, ôm nàng vào lòng, ngắm nhìn khuôn mặt nhợt

nhật của nàng âu yếm nói: "Tiểu Dạ, sau này đừng làm như vậy nữa nhé, nàng đừng làm ta sợ nữa."

Hắc ám lực lượng do nàng phát xuất để sử dụng "Hắc ám chi mặc" lúc này đã làm ta phải dùng toàn lực lao đến, vậy mà ta lại cùng với Ca Ny chỉ chú ý đến việc ta ta nàng nàng ở trên đường.

Vừa nhìn qua thần sắc Á Dạ ta đã biết rõ nguyên nhân là do đã tổn hao ma lực quá độ, trong lòng lập tức hối hận.

Á Dạ ôn nhu rúc vào lòng ta, mãi nguyện gật gật đầu.

Ma lực không như chân khí nên không có cách nào nhờ người khác tương trợ để phục hồi như cũ. Ta ôm ngang hông Á Dạ quay về phía Lị Vi Nhã hỏi: "Chúng ta đi tìm Long Đạt bá phụ đi, nàng có biết bọn họ bây giờ đang ở chỗ nào không?"

Lị Vi Nhã nói: "Bá phụ sau khi bảo ta đi tiếp ứng cho Ngõa Nhĩ Tư nguyên soái thì đến một nơi tên là 'Cửu Trọng sơn cốc' để gặp nhau."

Ca Ny nói: "Ta biết 'Cửu Trọng sơn cốc' ở đâu, bọn ta mau đi thôi."

Thân ảnh chớp động, bọn ta rời khỏi triền núi đã hoàn toàn bị biến dạng.

Hết chương 9

~*~*~*~

*~

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 10: Ma Giới Lao Công

Theo chỉ dẫn của Ca Ny ,chúng ta tới “Cửu trọng sơn cốc”,Long Đạt đang chờ chúng ta,quả nhiên lão cùng mọi người đang ẩn thân ở đây.Tin tức Ngõa Nhĩ Tư thất trận nhất thời đã làm cho không khí trở nên bi thương,ngay cả Long Đạt cũng nhin không được phải rơi lệ,thật đúng là “Ra quân chưa thắng người đã mất,khiến người anh hùng lệ chứa chan” (Nguyên tác: Xuất sư vị tiệp thân tiên tử, Trường sử anh hùng lệ mãn khâm)

Ta nhận thấy tình hình bây giờ rất bất lợi cho lũ tạo phản,như vậy sẽ khiến tính mạng của Phi Ni Khắc Thất Thế càng cận kề với nguy hiểm,bọn Long Đạt đã quyết định phải lập tức hành động và cũng trình trọng yêu cầu ta giúp sức.

Ngay cả nhạc phụ đại nhân cũng yêu cầu ta thì liệu ta còn từ chối được chăng?Hơn nữa bây giờ cũng là thời cơ tốt để ta ra tay,cứu được Phi Ni Khắc Thất Thế sẽ dễ dàng ra điều kiện với lão,hơn nữa Ngõa Nhĩ Tư đã liều mạng để cứu Lị Vi Nhã , âu cũng là trả một món nợ ân tình.

Long,Phượng lưỡng quân đã bắt đầu bí mật tiến quân,còn chúng ta gần 200 người sẽ lặng lẽ tiềm nhập vào qua cửa thành.Nói là cửa thành chứ thực ra ngay cả tường thành cũng không còn tồn tại (Do mấy ngày trước ta dùng “Đại Địa Bạo Liệt” phá hủy mất rồi), không có biện pháp sửa chữa nên Quang Đào thân vương đành phái trọng binh ngày đêm canh gác không lơ lỏng,ngỡ cũng thật khổ cực cho bọn chúng.

Ta gia trì trên thân của hai trăm chiến sĩ hắc ám ma pháp hệ “ ác ma hộ thuẫn” khiến lực phòng ngự tăng gấp hai lần(cái này có vẻ giống game quá) sau đó xuất lĩnh họ chuẩn bị tập kích bất ngờ đám lính canh ở tường thành trong khu quân doanh.

Nhưng lúc này,ta đột nhiên cảm thấy một cỗ khí tức hết sức yếu ớt nhưng thập phần quen thuộc đang bay về phía chúng ta,Á Dạ trong lòng ta chợt nói nhỏ:

“ Đường như là tiểu ma thú đưa tin của ma giới,nó tìm chúng ta để làm gì ? Phải chăng ma giới đã xảy ra đại sự...?”

Nàng còn chưa dứt lời thì một đạo quang mang nhỏ bé chợt lóe lên,là một con tiểu ma thú thập phần đáng yêu mang hình dạng của loài mèo nhưng lại có một đôi cánh dơi nhỏ trên lưng , tiểu ma thú khi xuất hiện trước mặt chúng ta liền quỳ bốn chân xuống đất thưa:

“ Thuộc hạ bái kiến Ma Thần vương cùng công chúa điện hạ.”

Á Dạ vội la lên “ Người tới tìm chúng ta chắc hẳn ma giới có đại sự gì sao? Hay chiến cuộc đã phát sinh điều gì à?...”

“ Không! Là ma vương bệ hạ có tin tức cần chuyển tới hai người”

Nói xong hai mắt xạ ra luồng quang mang,trước mặt ta ngưng tụ thành hình thái,cuối cùng biến thành một nam tử tuấn mỹ vô luân mà lại có bá khí bức nhân, đích thực là hình ảnh của Lộ Tây Pháp

“ Hảo hiền tể,chuyện của người tại thánh ma đại lục vẫn tiến hành tốt chứ.Người tại ma giới bây giờ có thể nói danh vọng và thực lực chỉ dưới ta,nhưng dưới tay người lại chỉ có “Hắc Ám Long kị binh” thì thực là ủy khuất cho người,ta biết hiền tể của ta chí hướng không nhỏ, lại có nhiều bộ hạ ủng hộ người,cho nên ta quyết định trao cho người thống lĩnh đệ nhất ma

giới quân đoàn .Chắc người đang rất cao hứng hả ? Không cần cảm tạ ta quá đâu,ha ha.”

Hừ suy nghĩ của lão hồ li này là gì ta há lại không biết sao,lão thấy ta đang thanh nhàn tại đây nên mới giao đệ nhất ma giới quân đoàn cho ta,sau này lúc chiến tranh ta không còn tiêu điều được nữa a,lão (dọc) già nham hiểm quá a !

Đệ nhất ma giới quân đoàn chẳng phải là ma giới tinh nhuệ bộ đội sao,nhân số chừng mười vạn , đều là những kẻ có lực chiến đấu cao như lang nhân a, lũ này có khả năng biến thân,lực lượng lại đông ,sở hữu cả tốc độ ,vũ kĩ và trí tuệ , lại thêm sử dụng nhuần nhuyễn binh khí,những lang nhân cao cấp còn có khả năng tự biến thân nữa. Hấp huyết quý a,lũ này trời sinh đã là hắc ám ma pháp hệ tinh thần lực cao thủ rồi.Lại còn Cuồng bạo chiến sĩ,chúng so với cuồng chiến sĩ tại thánh ma đại lục thì lợi hại hơn đến vài lần.Chúng đều là cao cấp binh lính,tại ma giới thực lực chỉ dưới “Hắc ám long kị binh” mà thôi a, lão (dọc) già Lộ Tây Pháp này lại yên tâm giao chúng cho ta,thật sự là yên tâm nha.

Hình ảnh của Lộ Tây Pháp lại lên tiếng:

“ Ta biết người tại thánh ma đại lục có nhiều việc cần phải làm,không thể trở về ma giới tiếp nhận chúng nên đã cho đệ nhất ma giới quân đoàn tới chỗ người,người hãy cố gắng thu phục được bọn chúng nhé,thôi hẹn gặp lại hảo hiền tể,chúc người tại thánh ma đại lục chơi đùa thật thoải mái nhé”

Quang ảnh tan biến , ta cơ hồ muốn giơ chân lên đạp vào lão hồ ly này cho bõ tức,Á Dạ và Li Vị Nhã , vẻ mặt của chúng nữ nhìn ta đầy tiểu ý.

Tiểu ma thú lại nói: “ Đệ nhất ma giới quân đoàn sẽ tới đây rất nhanh thôi,bây giờ tiểu nhân xin cáo từ”

Vừa nói xong thì tiểu ma thú đáng yêu biến thành quang ảnh ,chớp mắt đã không thấy đâu,thấy vậy Á Dạ liền nói với ta “Lai à,nếu cao cấp chiến sĩ

ma tộc đang tới đây thì chi bằng chúng ta đợi một chút ,chờ bọn họ tới để bọn họ ra tay thì chúng ta đỡ phải phí sức”

Á Dạ thật không hổ là bảo bối yêu thương của ta,hoàn toàn hiểu rõ lòng ta,mặc dù ta đối với thâm ý của lão hồ ly Lộ Tây Pháp hết sức khó chịu.Nhưng đối với việc lão cho đệ nhất ma giới quân đoàn tới làm bộ hạ của ta cũng là một hảo sự,lực lượng của đệ nhất quân đoàn này tự nhiên đều là các ma tộc tinh anh,nghĩ đến chúng nếu so sánh với bọn Lạp Cáp Nhĩ Đặc cũng không kém hơn nhiều lắm ,thật đúng là hữu ích nha

Ta yêu cầu Long Đạt tạm trì hoãn việc công kích lại một chút,lão biết sẽ có cao thủ tới tiếp ứng nên liền đáp ứng yêu cầu của ta .Ta liền mở một cái hắc ám kết giới nhằm thu nạp hết ánh sáng vào bên trong,lúc này chỉ có sinh vật hắc ám mới thấy được bọn ta còn người ngoài tự nhiên không thể biết tới sự tồn tại của chúng ta.Chỉ chốc lát sau,một chuyển di ma pháp trận đã xuất hiện ngay bên ngoài kết giới,trong phút chốc hơn mười đạo binh từ ma pháp trận hiện lên,nhất thời làm lực lượng hắc ám khổng lồ tràn ngập không gian

Ta dẫn theo bốn người Á Dạ ,Lị Vi Nhã ,Ca Ny và Băng Tuyết Nhân xuyên qua kết giới tới trước mặt bọn chúng,Hồ Phách cùng Phi Thúy cũng bay tới trên người ta,một người thì đậu trên vai , một người bay lên trên đầu ta,nhất thời phát tán khí tức vương giả của tinh linh tràn ngập cả không gian.Từ trong đám quân có năm người đi ra,chúng quỳ xuống trước mặt ta,còn hai mươi người đứng phía sau và toàn bộ quân đoàn đều nhất loạt quỳ xuống.Năm kẻ phía trước cùng kêu lên: “ Ma giới đệ nhất quân đoàn,ngũ đoàn trưởng cùng toàn bộ quân đoàn tham kiến Ma Thần Vương điện hạ.”

Nhìn năm kẻ này hình dáng không giống nhau,kẻ thứ nhất ở bên phải , thân hình như một trái núi,cơ nhục phát triển tới mức hoàn hảo ,phát tán khí tức của một kẻ bạo liệt,hắn ta tự giới thiệu “ Thuộc hạ Lực Nam,đoàn trưởng Cuồng bạo chiến sĩ quân”

Bên cạnh hắn là một người to lớn nhưng không lộ liễu như hắn, mà rất cân đối, toàn thân tỏa ra một luồng khí tức âm lãnh, lời nói vô cùng băng lãnh “ Thuộc hạ Mạ Lôi, đoàn trưởng Lang Nhân quân”

Quỳ ở chính giữa là một tên mũ nam tử, hắn phát tán một thứ hắc khí nhẹ nhẹ “Thuộc hạ Phi Lực Áo, đoàn trưởng ' Hạ Nhật Sử ' quân đoàn, nguyện tuân theo sai bảo của đại nhân.”

“ Hạ Nhật Sử quân đoàn a”, chúng chẳng phải là tùy tùng của Lộ Tây Pháp sao, thực lực trong ma giới quân đội là mạnh nhất (Hắc Ám Long Kị binh không được xem là trong quân đội), quân đoàn trưởng Phi Lực Áo cùng Lôi Khiết Lạp giống nhau ,đều là đời thứ nhất của “Diệu Nhật sử”, có thể nói chúng cùng “hắc ám Long Kị binh” giống nhau đều là lực lượng tâm phúc của Lộ Tây Pháp, biên chế trên danh nghĩa thuộc “Ma giới đệ nhất quân đoàn” nhưng trên thực tế lại không chịu bất kì sự thúc ược nào, thân phận siêu nhiên.

Bên cạnh Phi Lực Á là một gã mày kiếm, tóc dài tung bay cũng là một mũ nam tử a, nhưng vóc dáng của hắn lại vô cùng yếu ớt, da hắn tái nhợt nhợt nhạt, mắt hắn toát lên vẻ sùng bái nhìn ta thưa “ Thuộc hạ Đức Lạp Khắc Lạp ,đoàn trưởng “ Hấp Huyết Quý quân đoàn” ,thuộc hạ ngưỡng mộ uy danh của Ma Thần Vương điện hạ đã lâu , nay được diện kiến thật đúng là uy phong ,thuộc hạ nguyện theo hầu hạ đại nhân suốt đời “

Nguyên lai là một gã hấp huyết quý, khó trách khuôn mặt anh tuấn mà dáng người lại bạc nhược, bất quá hắn ta đối với ta lại tỏ thái độ sùng kính (chắc là fan của ta a), công phu thực sự cũng không tệ a

Cuối cùng là một người có vóc dáng nhỏ nhắn, đích thị là một đại mỹ nhân a, thân thể thật mềm mại a, thân mang hắc sắc khải giáp (áo giáp màu đen) thập phần quyến rũ, những chỗ da thịt lộ ra một màu đen bóng, còn lộng lẫy bóng bẩy hơn cả loại hắc trân châu a, nếu không có Á Dạ các nàng ở đây hắn ta đã bị thị câu dẫn hết ba hồn bảy phách rồi a. Nam nhi háo sắc

thành tính mà,ta vẫn nhìn không được phải đưa mắt nhìn thân thể nàng ta vài lần

Từ trên thân ta,Á Dạ liền véo vào tay ta một nhát,khiến ta tỉnh mộng xấu hổ cười trừ,ta liền chuyển dời mục quang ma quý khỏi thân thể kiều mị của hắc mỹ nhân,bọn Lị Vi Nhã các nàng thấy thế đều che miệng cười đứng dậy

Ánh mắt kiều mị của hắc mỹ nữ liếc nhìn ta , nói “ Khởi bẩm Ma Thần Vương đại nhân,thuộc hạ Hải Lan Tạp Ti,đoàn trưởng ‘Hắc Ám nữ yêu’ quân đoàn ,thỉnh đại nhân sai khiến

“Hắc ám nữ yêu quân đoàn” xuất thân ma giới chủng tộc,thành viên trong tộc đều có vóc dáng của đại mỹ nhân,bất luận là ma pháp hắc ám hay vũ kỹ đều thập phần xuất sắc, am hiểu sử dụng trường mâu và các loại binh khí dài,nhưng nhân số của Hắc Ám nữ yêu tại Ma giới không nhiều ,nhân số trong cả ma giới không vượt quá mười vạn,vậy mà trong ma giới đệ nhất quân đoàn lại có hai vạn hắc ám nữ yêu chiến sĩ, có thể thấy địa vị của ma giới đệ nhất quân đoàn tại ma giới cũng không phải là nhỏ a

Tiếp theo năm vị quân đoàn trưởng là hơn hai mươi người,chúng cũng đều là những thuộc hạ đặc lực của họ,thực lực đều là ma giới cao thủ ,bọn họ cũng hướng tới ta để báo cáo

Ta liền nói “Các người đều đứng lên hết cả đi,các người tới đây cũng thật là đúng lúc,ta cũng đang cần dùng người đây”

Năm vị đoàn trưởng cùng đứng dậy thưa “ Thuộc hạ xin theo sự sai khiến của Ma Thần Vương”

Cường bạo chiến sĩ quân đoàn trưởng Lực Nam liền lên tiếng “ Đại nhân phải chăng muốn công phá thành trì trước mắt này? Xin hãy giao cho bọn thuộc hạ,thuộc hạ cam đoan không mất nhiều thời gian có thể hai tay dâng thành cho đại nhân.”

Hắn dám mạnh miệng như thế quả thật là cũng có cơ sở, thực lực chiến đấu của Cuồng Bạo chiến sĩ trong Ma giới cũng đứng số một số hai, ngay cả khi ở trạng thái bình thường cũng có thể cùng cuồng hóa chiến sĩ đã cuồng hóa đối địch, đáng sợ hơn nữa khi chúng cuồng hóa sẽ trở nên hiếu sát (thích giết chóc) vô cùng, thực lực bạo tăng, không thứ vũ khí nào có thể gây thương tích, nhưng khác với cuồng chiến sĩ là chúng vẫn còn giữ được lý trí, điều này mới chính là điểm đáng sợ của bọn chúng

Lực Nam có danh xưng là “Bạo vương” đủ biết thực lực của hắn cường hãn vô cùng, hắn mang theo vài tên bộ hạ, đều là cao thủ nhất cấp cuồng bạo chiến sĩ, quả thật với thực lực của chúng thì việc huỷ Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc thật sự chỉ bằng thời gian ăn một bữa sáng

Ta cười nói “ Chúng ta không thể làm như vậy a, việc chủ yếu lần này là bình định bọn phản loạn, quân đội Lai Nhân quốc giữ vai trò chính còn các người chỉ cần thuận thế đẩy thuyền giúp họ mà thôi

Nhất thời Lực Nam lộ ra vẻ thất vọng, vẻ mặt trùng xuống, ngay lúc đó trong mắt Phi Lực Áo lóe lên một tia thâm ý, nhưng lập tức biến mất vẻ mặt lại bình ổn như cũ. Xem ra hắn ta là một kẻ không tầm thường a, Lộ Tây Pháp phái hắn đến sợ rằng không chỉ là làm thuộc hạ cho ta mà còn để giám thị ta

Ài! Đây cũng là một việc bình thường, bây giờ Ma giới bộ đội tinh nhuệ nhất là “ Hắc Ám Long kị binh” giờ đã trở thành tư quân của ta, hơn nữa lúc này thực lực của Ma giới đệ nhất quân đoàn quả thật là cường đại, lại đem giao chúng vào tay ta, vì thế việc làm này của Lộ Tây Pháp không cần nói ta cũng biết nó không quan hệ tới việc lão tín nhiệm ta hay không tín nhiệm ta, lão và ta thật là suy nghĩ thật giống nhau a

Ta vốn không có dã tâm thay thế lão, điểm này Lộ Tây Pháp biết rất rõ nên mới yên tâm giao cho ta cả “Hắc Ám Long kị binh”, giờ lại giao cả ma

giáo đệ nhất quân đoàn cho ta ,về phần Phi Lực Áo thì việc giám thị của hẳn thực ra cũng chỉ là làm lấy lệ thôi

Lúc này có thêm ma giới đệ nhất quân đoàn tới làm “Lao công” nên tính lười biếng của ta lại nổi lên,vì vậy ta liền an bài cho bọn họ lẩn vào đám binh lính để hỗ trợ chúng,nhưng ta cũng dặn dò chúng không để lộ thực lực chân chính,điều này đối với thói quen đánh trận của đám tinh anh Ma giới tinh anh hoàn toàn là một khổ hạnh a

“Hấp huyết quỷ quân đoàn” dưới sự chỉ huy của Đức Lạp Khắc Lạp sử dụng công kích hỏa hệ ma pháp “Lưu tinh Hỏa Vũ (Mưa thiên thạch)” tập kích vào quân doanh,lửa lưu tinh màu đen bay đầy trời, lao thẳng tới quân doanh vẫn còn đang say giấc,ngay lập tức khiến cả quân doanh chìm trong một biển lửa.

Long Đạt,Phổ Hi,Lợi Đa Khắc suất lĩnh các chiến sĩ tinh anh vượt tường thành tiến vào,ba mươi tên ma giới chiến sĩ ẩn thân trong số đó cũng theo vào,việc này xem ra khá dễ dàng do bọn lính canh phòng đã bị lưu tinh hỏa thiêu rụi,

Ta mang theo bốn bảo bối vừa âu yếm vừa đi theo bọn họ,chúng ta đi phía sau nên cũng chẳng còn tên nào đến để cho chúng ta động tay a

Ở trong thành,quân đồn trú có phản ứng rất nhanh,vô số kỵ binh từ bốn phương tám hướng bao vây chúng ta , khí thế của hai trăm chiến sĩ này thật vô cùng hung hãn

Bọn Long Đạt nhìn thấy thế trận này không khỏi có sự kinh hãi run sợ,nhưng ba mươi tên “Ma giới lao công” lại rất hưng phấn,chúng nhất thời quên mất lời dặn dò của ta mà lao lên phía trước,Lực Nam mang theo vài tên cuồng bạo chiến sĩ kêu lên một tiếng rồi như nhanh chóng lao về phía bọn lính đang bao vây tầng tầng lớp lớp.

Ta bất đắc dĩ phải lắc đầu,nói với Ca Ny “ Thôi chúng ta đi,ta nghĩ Long Phượng lưỡng quân cũng sẽ tới ngay,chỗ này không cần chúng ta quản nên thừa lúc hỗn loạn vào vương cung để cứu quốc vương ra thôi”

Chúng nữ tiến sát tới bên thân ta,trong phút chốc ta dùng “ không gian chuyển di” mang theo các nàng đi tới chỗ cứu Lợi Đa Khắc lần trước trong vương cung,chỗ này vẫn như lần trước hiển nhiên là do Quang Đào thân vương không thèm để tâm tới việc sửa chữa lại nó

Chúng ta từ Cách Lí nguyên soái mà biết được lúc này Phi Ni Khắc Thất Thế bị nhốt tại địa lao trong vương cung,nhưng vấn đề là chúng ta không biết địa lao đó nằm ở địa phương nào trong cung,dù là một trong Lai nhân cấp đặc vương quốc tứ đại nguyên soái nhưng Ca Ny cũng không biết ở đâu,xem ra trước mắt không có cách nào khác là phải bắt được Quang Đào thân vương đã

Theo chỉ dẫn của Ca Ny ,chúng ta bay nhanh vào tâm cung của quốc vương,nửa đường chỉ nghe thấy những tiếng nổ đình tai nhức óc bên ngoài,lại thấy thỉnh thoảng lại xuất hiện lôi điện,hỏa cầu,băng đá ma pháp công kích,hiển nhiên là có người đang sử dụng cao cấp ma pháp công kích,trong đám hỗn loạn đó ngoại trừ Lợi Đa Khắc có thể sử dụng cao cấp ma pháp công kích thì chỉ có lũ “Ma giới lao công” mới có thể dùng,mà như thế thì kiến trúc của thành Lợi Đa Khắc chẳng phải sẽ bị ma pháp phá hủy sao.

Ta cười khổ nói : “ Bọn chúng thật sự là điên cuồng a,sợ là khi ta cứu được quốc vương ra thì cả vương cung cũng biến mất a”.Ta vừa nói ra thì đã ứng nghiệm ngay,chỉ thấy một tòa tháp hoa lệ rung mạnh một cái rồi bị hắc ám quang cầu làm cho nát vụn,Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc sợ rằng cũng sắp bị tàn phá nặng nề a

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 12: Kỵ Sĩ Chi Hoa

Phi Ni Khắc thất thế theo chúng ta ra khỏi bí đạo tới tẩm cung, tình hình trước mắt đã làm lão nhất thời không thể nói được, Thánh ma đại lục đệ nhất thành thị - Kinh đô Lạp Tây Tát của lão không ngờ hôm nay lại biến thành một mớ hỗn độn, ngay cả vương cung cũng bị tàn phá chỉ còn sót lại vài khu nhưng cũng chẳng nguyên vẹn như trước, những gì diễn ra trước mắt khiến một kẻ thâm trầm như Phi Ni Khắc thất thế cũng không nhận được mà đứng ngây ra một chỗ trông rất hoạt kê.

Bảy tên siêu cấp khô lâu long kỵ binh vẫn đứng im canh giữ tại cửa tẩm cung, bên cạnh chúng lúc này là ba mươi tên “Ma giới lao công”, hình dạng của chúng tuy khác nhau nhưng đều toát lên khí thế bức nhân của bậc cường giả.

Phía sau bọn chúng là bọn người của Long Đạt cùng với Long Phượng lưỡng quân, bọn họ đứng khá xa lũ “Ma giới lao công” hẳn do chứng kiến thực lực cường hãn của bọn chúng đã khiến bọn họ khiếp sợ.

Thấy ta và Phi Ni Khắc thất thế từ tẩm cung đi ra, tất cả những người bên ngoài đều quỳ lạy, đương nhiên là đối tượng quỳ lạy có khác nhau rồi. Đại diện cho năm tên đoàn trưởng, đoàn trưởng ‘Hạ nhật sử quân đoàn’ Phi Lợi Áo hướng ta bẩm báo:

- Khải bẩm Ma Thần vương, chúng thuộc hạ đã hoàn thành mệnh lệnh ngài giao, cùng lai nhân cấp đặc chiến sĩ tiêu diệt hoàn toàn đám loạn quân.

Hừ, chúng đâu chỉ có tiêu diệt đám loạn quân, mà ngay cả kinh thành Lạp Tây Táp cũng bị chúng tàn phá gần như hoàn toàn, căn bản là ta cũng không có lương trước được khi dận dò bọn chúng. Ta cũng chẳng thể nói gì đánh gặt gặt đầu, bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Lúc này Long Đạt dẫn đầu đám cận thần của Phi Ni Khắc thất thế và bọn chiến sĩ tiến tới chỗ Phi Ni Khắc thất thế, vừa khóc vừa thưa:

- Bệ hạ, thần rốt cục cũng được gặp lại người, người đã phải chịu nhiều khổ cực dày vò a.....

Phi Ni Khắc thất thế liền tiến tới chỗ bọn quần thần của mình, hẳn cũng thập phần xúc động mà khóc ròn, đỡ bọn Long Đạt đứng lên. Trong lúc này bọn họ đã phá bỏ những cái lễ nghi thường ngày, tình cảm quân thần được như thể thảo nào lại có những kẻ liều chết để cứu lão.

Ta liền thu hồi bảy tên siêu cấp khô lâu long kỵ binh, sau đó hướng về phía bọn Á Dạ nói:

- Chúng ta cũng nên rời đi thôi, vạn nhất bọn Lai Nhân Cáp Đặc quần thần kia thôi xúc động mà nhìn tới chúng ta, họ lại nhớ tới việc phá hủy vương đô này mà bắt ta bồi thường thì không ổn nha, không ổn một chút nào đâu nha.

Chúng nữ đều cười duyên dáng đi theo ta, khi ta nói việc rời đi lập tức bọn Phi Ni Khắc thất thế và Long Đạt cực kì hoan hỉ, như tổng được một ôn thần dịch hạch ra khỏi nhà vậy. Ngay cả một câu khách sáo giữu ta lại cũng không nói, với lại dù sao cũng là do mới đoạt lại được quyền bính nên chúng cũng vui mừng quá độ mà không khỏi có chút thất thố.

Hơn nữa do việc bình loạn này mà Lai Nhân Cáp đặc vương quốc cũng đại thương nguyên khí, có lẽ thực lực của quốc gia bây giờ chỉ còn đứng vị trí cuối cùng trong tứ đại đế quốc trên đại lục, với sự tàn phá như thế ít nhất

cũng phải mất mười năm mới có thể hồi phục lại phần nào nguyên khí lúc xưa.

Quân đội cũng tổn thất nặng nề, Lai Nhân Cáp Đặc tứ đại nguyên soái oai hùng khi xưa nay đã chẳng còn ai. Nguyên soái Ngõa nhĩ tư chết trận, Cách Lý ngày trước bị ta biến thành ngu ngốc thì nay cũng bị xử tội, Y Tạp Lạp thì chẳng biết tung tích còn Ca Ny lại từ bỏ quân đội trở thành ái thê của ta. Sự tình đó đã khiến quân đội Lai Nhân Cáp Đặc quốc suy yếu trầm trọng, trong vài năm vô phương phát động chiến tranh, nên lúc này nó không còn là mối nguy hiểm của đế quốc nào nữa. Lúc này, bọn quân thần của Lai Nhân Cáp Đặc quốc cũng chỉ mong trở thành nước trung lập tránh bị các đế quốc khác nhòm ngó là tốt nhất.

Ta vừa muốn rời đi thì ngay lập tức lại có một đại phiến hà lại tới tìm, đó chính là Phổ Hi đệ đệ bảo bối của Ca Ny, hắn đang đi tìm ta - tỷ phu của hắn. Phổ Hi - Tuyết Lan Đặc là một quý tộc cực kỳ kiêu ngạo và cuồng vọng, tuy nhiên ngày đó tại “Nhật tinh học viện” được chứng kiến thực lực tối cường đại của ta đã khiến hắn vô cùng ngưỡng mộ (kể cả ba gã viện trưởng ngày đó cũng đối với ta thập phần kính sợ), ngày đó hắn đối với sáu tên được ta nhận làm đệ tử thì vừa hâm mộ lại vừa ghen ghét vì phúc phận của chúng. Ai ngờ ngày nay ta lại chính là tỷ phu của hắn (làm em trai mỹ nhân cũng có cái lợi ha) nên hắn sao có thể bỏ qua cơ hội tốt này được cơ chứ.

Tại vì vẻ mặt cầu khẩn, đáng thương của Ca Ny nên ta không thể không giúp tên tiểu Cửu tử này trở thành một kị sĩ vĩ đại, một tối cường giả số một tại Thánh ma đại lục này, biến hắn trở thành một “Hắc cuồng long kị sĩ” của đại lục (Nhưng hiện tại thì hắn vẫn chưa trở thành “Hắc cuồng long kị sĩ” tất cả chuyện liên quan tới Phổ Hi - Tuyết Lan Đặc xin mời đọc Ta là đại pháp sư hậu truyện)

Ta lại hướng Ba bố ni tạp vương quốc mà tới, nhớ tới thái độ si mê của Áo Lệ Na lại nhớ nàng đang ở nơi này chờ đợi, ta liền hạ quyết tâm sẽ đưa

tất cả các nàng về bên ta, ở chung một chỗ vĩnh viễn không thể chia lìa, vĩnh viễn không bao giờ để các nàng phải thương tâm rơi lệ.

Với ba mươi tên ma giới lao công ta yêu cầu chúng thay đổi lại trang phục, mặc dù mới nhìn đều thấy chúng rất khác nhau nhưng có phần dễ nhìn hơn, còn trang phục tất nhiên là lấy ở chỗ Phi Ni Khắc thất thế rồi. (Chủ ăn cướp, tớ ăn trộm, như nhau cả). Vì cuồng bạo chiến sĩ và lang nhân không thể ngự không phi hành nên ta đành lệnh cho Kim tử triệu tập một đám cự đầu long để làm ngựa cưỡi, ta lại lệnh cho bọn bộ hạ tiến lên trước ta tới ngoại ô lập tây táp, dựng một tòa biệt viện và một quân doanh ở bên hồ để làm chỗ nghỉ ngơi cho ngày hôm nay.

Có bọn bộ hạ này thật sự là thoải mái a, rất nhiều chuyện lật vạt ta không cần để tâm lắm, hơn nữa bọn “Hạ Nhật sử” và “Hắc ám yêu nữ” tâm cơ rất linh mãnh. Bọn họ biết ta thích ngắm cảnh và nghỉ ngơi nên đã nhanh chóng dựng lên một tiểu viện ở ngay bên hồ, trong đó có một gian lớn nhất tự nhiên là phòng riêng của ta rồi, Hải Lan Táp Ti cũng mấy nữ yêu bộ hạ của nàng đích thân trang trí phòng ta, nên thoát nhìn có vẻ lộng lẫy vô cùng.

- Ai nói Ma tộc chỉ biết phá hoại cùng giết chóc đây?

Chỉ có một điểm phiền toái là mỹ nữ xinh đẹp của hắc ám nữ yêu lại chẳng cố kị gì mà cứ hướng tới câu dẫn ta, thỉnh thoảng các nàng nọ lại kiêu mị liếc mắt với ta, có khi lại như vô tình phoir bày vài điểm khêu gợi trên thân thể trước mắt (thật là khó cưỡng lại a). Nhưng nếu thấy bọn Ca Ny, Á Dạ là các nàng ta lại khôi phục lại dáng vẻ bình thường ngay, mà ta thì lại không thể ra lệnh cho các nàng ấy đi nơi khác được, nên bất đắc dĩ ta đành phải tự nhốt mình trong phòng để tránh phải dây dưa với các nàng hắc ám nữ yêu đó.

Không thể tưởng tượng một kẻ háo sắc thành tính như ta cũng có ngày hôm nay, quả nhiên là báo ứng a. Sắc trời dần tối, rồi tối sầm xuống, Ma giới chiến sĩ liền đốt lên một đống lửa lớn, một vài hắc ám yêu nữ cùng với

mấy gã trai tuấn tú trong “Hạ nhật sử” quân đoàn bắt đầu khiêu vũ quanh đồng lửa, còn bọn cuồng bạo chiến sĩ thì ngồi quây quần ở đó, lang nhàn chiến sĩ tính vốn thích sự cô tịch nên chúng cũng chẳng bận tâm.

Cửa phòng ta bất chợt mở ra, rồi Ca Ny duyên dáng bước vào cười nói:

- Lai à, xem ra chàng bị những hắc ám yêu nữ kia làm cho sợ hãi rồi. Lai à, bây giờ ta mới tin ma tộc không giống những gì truyền thuyết nói, họ không hẳn chỉ là tàn bạo khát máu mà quả thật cũng vô cùng khả ái nha.

Ta liền đứng lên, tiến tới trước nói:

- Đã như vậy thì ta phải đi tìm một hắc ám yêu nữ để thử xem, phải hi hi ha ha một lúc thật lâu, à đúng rồi tìm Hải Lan Tạt Ti, phải rồi phải tìm nàng ta mới được.....

Ca Ny nhất thời bị chấn động như một chú mèo bị người ta dẫm phải đuôi liền nhảy dựng lên, trong mắt tràn đầy ý tứ nhìn chăm chăm vào ta, khuôn mặt hiện lên một tia sáng kì dị, hai hàm răng cắn nhẹ vào đôi môi anh đào rồi ngập ngừng nói:

- Lai à....nếu.....nếu chàng thật sự là muốn như thế, thì.... thì ta.... ta cũng được mà..... chàng.... chàng không phải tìm y đâu....ta....

Trời! Nàng từ lúc nào lại biến thành thế này, chủ động dâng hiến cho ta sao, a thật là khó tin a.

Ca Ny tại chiến trường quả thật là uy phong lẫm lẫm, nhưng tại tình trường thì lại ngây thơ, rụt rè như một tiểu bạch thỏ (thỏ trắng), ta vì thế mà thường thích trêu chọc nàng nhưng cũng chưa chính thức có được toàn bộ thân thể nàng, hái được đóa trinh tiết hoa của nàng. Mỗi lần ta cùng bọn Á Dạ ân ái, nàng thường cố tình tránh xa, luôn luôn tránh né việc cùng ta động phòng thể nào mà bây giờ lại....a , thật là thay đổi lớn a.

Ta liền đưa tay đặt lên trán nàng, hỏi nhỏ:

- Ny tử, nàng không bị sao đó chứ? (thằng đạo đức giả hiệu này)

Nhu tình trong mắt Ca Ny nhất thời biến thành sự thê lương sau câu nói của ta, khuôn mặt vốn đỏ bừng như nắng chiều liền trắng bạch ra như không còn huyết sắc, nàng run rẩy nói, thanh âm có chút ngen ngào:

- Người.... người, có phải người .... không... không muốn ta, ta.... ta....

Một cỗ khí bi thống bất ngờ nổi lên toát ra xung quanh, ta có thể cảm nhận sự bi thống cùng đau thương từ nàng. Đôi mắt kiều mị của Ca Ny trống rỗng, vô hồn, nàng lâm bẫm:

- Là người không muốn ta.... là người không cần ta... người không... ta....

Lúc bình thường, nhìn bọn tử muội cùng ta mây mưa, đùa giỡn khiến cho Ca Ny vô cùng ngưỡng ngùng, xấu hổ nhưng lại vừa hâm mộ, mong muốn. Hơn nữa ta tuy đã đính ước cùng nàng, nhưng ngoại trừ việc tới thưa với cha mẹ nàng thì trên thực tế vẫn chưa có thực sự là phu thê. Lúc này ở ngoài phòng, bọn Á Dạ và chúng nữ đều cố vũ nàng tiến vào ân ái với ta, nàng cũng đã hạ quyết tâm hôm nay sẽ cùng ta, nàng quả thật không ngờ ta lại phản ứng như thế. Lúc này, trong nội tâm của nàng đan xen nhiều luồng cảm xúc có ngưỡng ngùng của người con gái muốn trao thân cho người mình yêu, có sự đau thương khi thấy thái độ của ta, bằng ấy cảm xúc nhất thời làm nàng rơi vào sự mê loạn, không điều khiển được lý trí, nàng chỉ còn một suy nghĩ “Ta không cần nàng, ta không muốn nàng” khiến cho nàng bi thương, tủi hờn tới cực độ.”

Quả thật lực lượng tinh thần của nàng hơn xa người thường, trong lòng ta nhất thời cũng truyền tới một nỗi bi thống, ta quả thực vừa rồi chỉ là giỡn chơi không ngờ nàng lại phản ứng dữ dội như thế khiến ta thập phần kinh hoàng, ta vội ôm chặt nàng vào lòng vội vàng nói:

- Ny tử,ta vừa rồi chỉ là đùa giỡn với nàng thôi, vạn lần không nên cho là sự thật a.....

Tuy vậy đôi mắt kiều mị của Ca Ny vẫn trống rỗng như vô hồn tuyệt đối không hề có một chút phản ứng, ngay cả tức giận cũng không, thật khiến ta đau lòng mà. Ta liền cúi xuống đặt lên môi nàng một nụ hôn thật sâu đồng thời đưa tay lên bộ ngực nảy nở của nàng, nhẹ nhàng đưa tay sờ nắn đôi gò bồng đảo mỹ miều của nàng, hành động đó của ta làm Ca Ny vô thức kêu lên một tiếng, thừa cơ hội đó ta bắt đầu tham lam tấn công đầu lưỡi đỉnh hương của nàng, ra sức nuốt lấy sự ngọt ngào trên đầu lưỡi đồng thời một cỗ lực lượng tinh thần cường đại từ ta cũng truyền vào làm an dịu tâm linh của nàng.

Trước sự công kích của ta, thân thể mềm mại của Ca Ny nhanh chóng nóng dần lên, bắt đầu theo bản năng mà tiếp nhận sự công kích của ta.

Ta trong lòng thập phần vui vẻ, thừa thế ta liền thúc lực lượng tinh thần tiến nhập thêm để an tĩnh tâm linh cho nàng, nỗi bi thương thống khổ đang phong bế tâm linh nàng liền tan biến, đôi mắt kiều mị động nhân của Ca ny liền khôi phục lại sự tinh anh, cùng thần thái thanh tịnh, nhận thấy được việc ta đang làm khiến nàng xấu hổ, giãy dụa như muốn thoát ra, phần quyền đánh ra như mưa vào ngực ta.

Việc này thật sự là khổ cho ta a, bình thường nàng hay hướng ta làm nũng cũng thường dụng quyền với ta nhưng lực đạo thì chỉ như xoa bóp cho đỡ mỏi thôi a, phản ứng của nàng cũng là do đột ngột khôi phục lý trí khiến cho mọi ưu tư, tức giận nhất thời bùng phát cần phải phát tiết ra ngoài nên mỗi quyền đều ẩn chứa lực lượng cường đại sợ rằng có thể làm đá, vàng đều nát (thật là thống khoái a, đánh mạnh nữa lên muội ơi)

Ta biết nếu vận “Ma đấu khí” để hộ thể tất do uy lực cường đại của nó sẽ tạo ra sự phản chấn khiến cho Ca Ny bị thương, bất đắc dĩ ta không thể làm khác được, chỉ là dùng một lượng cực nhỏ “Ma đấu khí” tạo thành một hộ

thể ma pháp cực mỏng, tuy có thể hóa giải được phần lớn lực của quyền kinh nhưng phần lực đạo còn lại cũng xuyên qua hộ thể ma pháp mà tấn công trực tiếp lên thân thể ta, nếu không phải là ta có cơ thể hoàn mỹ của ma thần tất đã bị thương nặng trước trận mưa quyền này của Ca ny rồi.

Tuy là như thế nhưng ta cũng không khỏi khiếp sợ, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, ngay cả cơ thể cũng phải khe khẽ run rẩy. Ai bảo ta gây nên họa này, nên dù thống khổ cũng chỉ biết cắn răng mà chịu đựng thôi a.

Ca Ny sau hồi phát tiết nội tâm, tâm thần có vẻ bình tĩnh lại, thấy mình đang dụng quyền trên người phu quân thì cuống quýt dừng lại, run rẩy nói trong nước mắt:

- Lai, ta.... xin lỗi, ta... không cố ý a.... ta thật sự là không.... hu hu.....

Ta đành cố nén đau, ho nhẹ một tiếng rồi đưa tay lên lau nước mắt cho nàng, rồi nói:

- Ta không có việc gì đâu, ta là đệ nhất da dày,thịt chắc mấy quyền vừa rồi của nàng không có gây phương hại gì đến ta đâu, là ta phải xin lỗi nàng. Ny tử vừa rồi là ta nói giỡn với nàng thôi, ta luôn mơ tưởng tới nàng mà, chỉ là lâu nay ta vẫn chưa tìm được cơ hội ra tay thôi, hôm nay nàng tự dâng hiến cho ta sao ta có thể từ chối được chứ, phải không nào.....

Ca Ny liền nhắm liền đôi mắt của nàng lại, từ từ tuột ngoại y để lộ thân hình động nhân của nàng, rồi lặng im như chờ đợi ta đến ăn nàng vậy. Việc đến nước này ta cũng chẳng thêm khách sáo nữa, từ từ đặt lên môi nàng một nụ hôn, Ca Ny cũng nũng nịu đáp lại, ta vừa hôn vừa diu nàng lại phía giường ngủ. Ca Ny như mất đi ý thức hết thấy đều từ từ dựa vào người ta, mặc kệ ta hí lộng trên thân thể nàng, Á Dạ cũng chúng nữ ủng hộ nàng nên đã sớm dời đi, ngay cả hai tiểu tinh linh nha đầu cũng thoát ly khỏi cơ thể ta mà đi chơi rồi, xem ra các nàng cũng rất ý nhị để cho ta và Ca Ny một

không gian riêng, lần này thì tha nhưng lần sau nhất quyết không để nàng nào rời đi cả.

Ca Ny lần đầu tiên lâm trận tất không phải là đối thủ của ta, chỉ sau hai lần đã bại trận mà đầu hàng, mơ màng ngủ thiếp đi, nhìn da thịt mịn màng, tỏa ra một tư vị động nhân của nàng làm lòng ta tràn ngập niềm kiêu hãnh của nam nhân chân chính, thật sự là quá đẹp a, kị sĩ chi hoa như đang dùng bóng tối mờ ảo làm tăng thêm vẻ mỹ lệ của mình, vẻ mỹ lệ của một đoá hoa bạch khiết nở rộ trong đêm tối, nở rộ trong tay ta. .[/spoiler]

Nhấp vào link để ủng hộ truyện

<http://4vn/forum/showthread.php?p=90972#post90972>

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 13: Trung Thành

Đêm nay trăng sáng vắng vặc, ánh nguyệt len qua ô cửa sổ xuyên vào trong phòng, soi chiếu thân hình mềm mại của Ca Ny đang không có một mảnh vải che thân. Ta liền nhẹ nhàng kéo tấm chăn mỏng đắp lên người nàng rồi mặc quần áo đi ra ngoài.

Giờ đã là nửa đêm, bọn Ma giới chiến sĩ đã đi ngủ hết còn Á Dạ các nàng thì không biết đang dạo chơi ở nơi đâu. Bất chợt trên tay trái ta xuất hiện một luồng gió lốc nhỏ hình thành một tiểu phong quyển, đồng thời trên tay phải lóa lên một luồng quang mang hình thành một tiểu quang cầu, hai loại ma pháp năng lượng có tính chất bất đồng do ý niệm của ta thao túng mà ngưng tụ thành hình thái.

Lần trước khi kết hợp ma pháp hỏa hệ và ma pháp lôi hệ thành một chiêu “Hỏa Lôi Thần- Diệt Tuyệt Trảm”, uy lực phát ra thực sự cường hãn. Điều đó khiến ta đối với việc kết hợp ma pháp rất có hứng thú, mấy ngày gần đây ta thường dành thời gian suy nghĩ từ tính bất đồng của các loại ma pháp cho đến sự kết hợp và các thực nghiệm. Chính vì vậy đôi khi các nàng thường bắt gặp ta đang ngơ ngẩn suy tư.

Từ khi ta tới thánh ma đại lục này, nhờ Vũ Y và Á Dạ đã cải tạo lại thân thể ta cho nên ngày nay chỉ trừ việc sử dụng được long ngữ ma pháp của Long tộc còn lại ta đã có thể sử dụng tất cả các loại ma pháp. Ta lại có một nguồn ma lực vô hạn làm tiền đề nên đối với việc học và sử dụng các loại ma pháp thật là quá dễ dàng.

Theo ý niệm của ta, ma pháp năng lượng liền thành hình, lần trước đối với việc sáng tạo ra tuyệt chiêu không gian ma pháp cũng là do sự hình thành của ý niệm trong đầu, rồi việc gọi ra thánh thú để phối hợp công kích thánh thú ma pháp cũng thành công nhưng thật sự thì ta chưa thỏa mãn. Ta muốn giống như các đại hiệp trong truyện võ hiệp sáng tạo ra các loại công phu vô địch thiên hạ, việc phối hợp ma pháp công kích đã làm ta nảy sinh ý niệm ý tưởng này, đây quả là may mắn vô cùng.

Ta liền từ từ dung hợp phong quyền ma pháp trên tay trái cùng với quang cầu bên tay phải, hai loại ma pháp này ẩn tàng một ma pháp năng lượng vô cùng to lớn, mặc dù bề ngoài vẫn là sơ cấp ma pháp nhưng nếu nhìn kỹ sẽ thấy long quyền đang phát ra ánh sáng như điện quang trong quang cầu vẫn giữ nguyên hình dạng, ma pháp ba động cường đại vây quanh ta khiến cho mọi vật xung quanh như dựng đứng hẳn lên muốn cuốn theo cơn gió lốc

Ta sử dụng tinh thần lực từ từ tăng cường năng lượng ma pháp của phong nguyên tố và quang minh lực lượng, cuối cùng ta liền hô lên một tiếng hai tay cũng đập lại, lập tức dị biến phát sinh phong nguyên tố cũng quang minh lực lượng bị tinh thần lực của ta dung hợp lại làm một lập tức biến thành một một “Phong quang quyền” mang trong mình hai thuộc tính năng lượng, thực nghiệm như vậy có thể coi là bước đầu đã có tiến triển.

Ta liền tạo ra một cánh cung bằng quang minh lực lượng trên tay trái, tâm trí ta vừa dao động thì tay phải cũng hình thành một ngọn phong tiễn, đưa ngọn phong tiễn lên quang cung đúng như ta định sẵn, phong nguyên tố cùng quang minh lực lượng hòa quyện với nhau hình thành lên một ngọn “Phong quang tiễn” thoạt nhìn thì cũng không có gì đặc biệt cả.

Ta liền thả tay, bắn ngọn “Phong quang tiễn” đi, ngọn “Phong quang tiễn” này ẩn chứa quang minh lực lượng nhưng lại có cả phong nguyên tố nên khi bắn ra lại không gây nên một tiếng động dù chỉ là tiếng gió rít. Thoạt nhìn, có vẻ phong quang tiễn có tầm ảnh hưởng kém hơn so với “

Quang minh chi kiếm” kết hợp với “Hỏa thần thịnh nộ” lần trước chỉ rộng chừng hơn 10 thước nhưng khi phong quang tiễn bắn ra thì ngay cả không gian cũng bị vận công đến độ như gãy đoạn, trên mặt đất nơi phong quang tiễn bay qua xuất hiện một cái hố sâu hun hút, kéo dài về phía trước như một miệng vực nhỏ vậy

Quang tiễn cuối cũng bắn vào vách núi trước mặt ta, quang mang bạo phát làm cả vách núi sụp xuống, nhưng tuyệt nhiên không có một vụn đá nào bắn ra, ngay cả một tiếng nổ cũng không có, tất cả đá vụn đã bị phong nguyên tố vô thanh vô thức nghiền thành bột phấn. Một vách núi lớn đột nhiên vô thanh vô thức, vô ảnh vô tung biến mất quả là một điều đáng sợ.

Hiệu quả của chiêu thức ma pháp mới này khiến cho ngay cả bản thân ta cũng phải kinh ngạc, nó so với “Hỏa Lôi Thần-Diệt Tuyệt Trảm” quả là trái ngược một trời một vực, bất luận là xuất chiêu hay công phá mục tiêu đều không hề gây ra một tiếng động. Điều này là nhờ phong nguyên tố kết hợp với sự thành khiết của quang nguyên tố đã triệt tiêu tất cả mọi âm thanh của tiếng gió trong khi đó “Hỏa Lôi Thần-Diệt Tuyệt Trảm” lại là sự kết hợp của hỏa nguyên tố và lôi nguyên tố, hai loại nguyên tố cuồng bạo hợp lại tất nhiên phải tạo thành những âm thanh nổ lớn đến kinh thiên động địa

Phía sau lưng ta đột nhiên vang lên những tiếng vỗ tay, ta liền xoay người lại thì thấy mọi người đều đã hiện diện tại nơi này, Á Dạ, Lị Vi Nhã cùng chúng nữ, bên cạnh là Phi Lợi Áo, Hải Lan Tạp Ti, Đức Lạp Khắc Lạp. Trên mặt bọn họ đều hiện lên một niềm hưng phấn kì dị, chắc là do vừa rồi ta nghiên cứu ma pháp đã phát ra ma pháp ba động khiến cho bọn họ cảm nhận được mà đi tới, đối với lĩnh vực cảm ứng ma pháp thì bọn họ cuồng bạo chiến sĩ và lang nhân đều không hề suất sắc, bọn chúng bây giờ vẫn còn đang say giấc nồng thật đúng là đầu tuy to mà sự linh mẫn với ma pháp lại quá thấp

Á Dạ vui mừng rỡ nhào vào lòng ta khẽ nói:

- Chàng thật là lợi hại nha, ta từ nhỏ tới giờ chưa bao giờ từng thấy loại ma pháp như thế này nha, vô luận là khi thi phóng hay khi bạo phát đều không gây ra một tiếng động quả thật là thần kì, chủ nhân người đích thực là một thiên tài.

Thiên tài ư? Điều đó là đương nhiên rồi, Ngô Lai ta chính là đệ nhất thiên tài mà, việc phối hợp ma pháp này đối với ta chẳng qua chỉ như ăn một bữa sáng mà thôi, mục tiêu cuối cùng của ta là phải tạo ra những tuyệt chiêu siêu việt sánh ngang với “Quang Minh chi kiếm” hay “Địa ngục hạo kiếp” đó mới là những cấm chú ma pháp tối cao mà ta theo đuổi.

Phi Lợi Áo cũng nói:

- Chiêu thức vừa rồi uy lực quả là kinh nhân, sự thần kì của nó chính là ở chỗ khi thi phóng và khi bạo phát đều vô thanh vô tức, thuộc hạ thiết nghĩ nếu người có thể ẩn tàng khí tức và ma lực đi rồi thi triển chiêu thức này thì quả thật nó sẽ trở thành tuyệt chiêu tập kích đệ nhất, khiến cho địch nhân trở tay không kịp, tới chết cũng khó có thể hiểu tại sao.

Hắn nói quả thật cũng có đạo lý, ta trong lòng liền nảy chủ ý, thi phóng một hắc ám kết giới, sau đó hai tay lại thi phóng phong quyển cùng quang cầu, so với lần trước lần này ma pháp năng lượng đều cao hơn tột bậc tuy nhiên ma lực ba động tản mát ra đều bị hắc ám kết giới hấp thu không hề có một tia ma pháp ba động nào có thể thoát ra ngoài. Lúc này bỗng quang minh cầu bên tay phải ta có sự phản ứng xung khắc với hắc ám ma pháp xung quanh, hai loại năng lượng này đối nghịch lẫn nhau, bài xích lẫn nhau khiến cho không gian xung quanh như bị thu hẹp lại ép chặt xuống mọi vật xung quanh.

Đọa lạc thiên sứ Phi Lợi Áo vốn trước đây chính là một thánh quang hệ ma pháp cao thủ, sau này lại theo Lộ Tây Pháp nên quang minh lực lượng đã bị thay thế thành hắc ám lực lượng, chính vì vậy đối với hai loại lực lượng này vô cùng hiểu rõ, quan sát sự tình, hẳn cả kinh kêu lên:

- Đại nhân, triết tiêu ma pháp năng lượng mau, nếu không chúng sẽ bị sức ép đối kháng mà nổ thì.....

Ta quả thật không cam lòng dễ dàng từ bỏ như vậy, cố đè nén lực lượng lại khiến cho sức ép tác động vào thân thể ta gây nên những cơn đau nhức đến tận xương tủy, ta vội dùng tinh thần lực thâm nhập vào để phân tích chúng nhưng hai loại năng lượng này là tối chung cực năng lượng vừa hấp dẫn lẫn nhau lại vừa bài xích nhau, đồng thời chúng sinh ra một loại lực lượng cường đại chống cự lại lực lượng tinh thần của ta không cho ta thâm nhập vào, sức kháng cự ngày càng lớn như một quả bóng đã nẹp quá nhiều khí chỉ trực vỡ tung ra mà thôi.

Quang minh năng lượng và hắc ám năng lượng là hai loại năng lượng đối nghịch nhau, do sự tương khắc đó mà dẫn tới sự ép chặt của không gian xung quanh sản sinh ra vụ nổ năng lượng vô cùng cường đại, nói chung nếu vụ nổ này xảy ra thì xung quanh ta trong bán kính mười thước tuyệt đối không một sự sống nào có thể tồn tại.

Tất cả mọi người quanh ta đều hiểu rõ điều này, bọn họ nhất thời đều sợ hãi đến thất sắc. Sự chết vốn là bản năng sinh tồn của muôn loài, Ma giới chiến sĩ cũng không phải ngoại lệ, lúc đó liền có một gã hấp huyết quý vì quá sợ hãi mà chạy vụt đi, ngay lập tức chung quanh ta đám Ma giới chiến sĩ cũng hỗn loạn vội theo bốn hướng đào tẩu, ngay cả Đức Lạp Khắc Lạp cùng Hải Lan Tạt Ti cũng theo bọn bộ hạ mà bỏ chạy.

Trong nháy mắt xung quanh ta chỉ còn bọn Á Dạ, Lị Vi Nhã, Băng Tuyết Tiêu Nữ Vương, Phi Thúy cùng Hồ Phách nhị vị Tinh Linh công chúa và Phi Lợi Áo.

Bọn Á Dạ đối với ta nặng tình phụ phụ, vốn đã thề đồng sanh cộng tử nên tự nhiên sẽ không rời bỏ ta để cầu sống, nhị vị Tinh Linh công chúa vốn đã cùng ta lập “Vĩnh hằng ước định” khế ước, nên nếu ta có mệnh hệ gì thì họ cũng không thể sống, cho nên việc chạy trốn đối với các nàng mà nói

cũng chẳng có ý nghĩa gì cả, nhưng điều làm ta bất ngờ nhất chính là Phi Lợi Áo cũng ở lại, hẳn không cùng bộ hạ bỏ chạy mà lại lựa chọn ở lại cùng ta đối mặt với tử vong, điều này chứng tỏ hẳn tuyệt đối trung thành với ta, thực sự khiến ta hết sức cảm động.

Ta trong đầu liền quyết định nếu ta qua được cơn nguy hiểm lần này sẽ đối xử tốt với hẳn, tuyệt đối tin tưởng lòng trung thành của hẳn với ta, quá thật biểu hiện của hẳn lúc này đã làm ta tuyệt đối tin tưởng hẳn có lẽ chỉ khi đối mặt với tử vong mới là cách thử thách tốt nhất đối với lòng trung của thuộc hạ dành cho ta. Đối với ta lòng trung thành của Phi Lợi Áo có lẽ cũng giống với bọn Hòa Lạp Cáp Nhân Đặc ,La Duy tuyệt đối tin tưởng và giao tính mạng của chúng cho ta, có lẽ chúng như những cánh tay phải của ta vậy.(Về sau người đời đã gọi ba người bọn họ là “Ma Thần vương tam đại trung thần” thực ra là tam đại trung cẩu nhưng ai lại dịch thế bao giờ)

Vì sự yêu thương của chúng nữ và vì sự trung thành của thuộc hạ ta nhất định không chịu lùi bước, từng cơn sóng năng lượng tấn công vào thân thể ta khiến cho ta thập phần đau đớn, tuy nhiên ta lại cảm thấy đầu óc vô cùng sáng suốt. Bằng vào tất cả sự tập trung vốn có ta huy động lực lượng tinh thần lên tới cực đại, cố gắng tạo ra một cái không gian ngăn cách giữa quang minh lực lượng và hắc ám lực lượng. Khi quang minh lực lượng và hắc ám lực lượng bị không gian bị ngăn cách, tạm thời không xung đột nữa ta chớp thời cơ dung hợp quang minh cầu với phong quyển lại thành quang phong tiễn,rồi một lần nữa bắn quang phong tiễn ra, lần này quang phong tiễn tạo vô thanh vô thức tạo ra một uy lực kinh người, bạo phát ra khiến cho cả dãy núi trở thành bột mịn.

Lần này thật sự là nguy hiểm nha, thiếu chút nữa ta sẽ bị diệt vong, tin rằng nếu thế sử sách đời sau sẽ cười ta mà viết rằng “Ma Thần vương vĩ đại do nghiên cứu ma pháp thất bại mà tạo thành vụ hủy diệt lớn, lại bị hủy diệt luôn cả chính mình.....

Á Dạ, Lệ Vi Nhã, Băng tuyết tiểu nữ vương tam nữ đều đồng thời lao tới bên ta, rồi khóc rống lên, vừa rồi quả thật đã làm các nàng thực sự sợ hãi. Nhị vị tinh linh công chúa cũng ở trên vai ta run rẩy, thực sự là cũng cảm thấy sợ hãi không kém gì bọn Á Dạ cả.

Phi Lợi Áo chỉ thấy mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, toàn thân ướt đẫm, hắn liền cười khổ một tiếng mà nói:

- Chúc mừng đại nhân, đây chắc chắn là chiêu thức ma pháp vô tiền khoáng hậu, người quả là một ma pháp cường giả vĩ đại nhất.

Ta liền cười nhẹ, đưa tay dìu các nàng ra rồi tới trước mặt Phi Lợi Á, nhìn vào mắt hắn rồi nói:

- Vừa rồi tại sao ngươi lại không chạy đi

Phi Lợi Áo vẫn còn chút thất sắc, khuôn mặt tuấn tú tái nhợt hiện ra một nụ cười, nói:

- Ta biết đại nhân vẫn còn nghi ngờ đề phòng ta nên ta cũng phải nhân cơ hội này để chứng minh với ngài lòng trung thành của ta, cho dù thịt nát xương tan ta cũng chẳng hối hận.

Ta vô cùng cao hứng, liền đưa ta vỗ vai hắn nói:

- Đa tạ ngươi, ngươi là một bộ hạ cực kì trung thành, hảo Phi lợi Á sau này ngươi và ta sẽ là huynh đệ tốt của nhau.

Phi Lợi Á đang quỳ gối dưới đất liền hướng ta nói:

- Ta, đọa lạc thiên sứ Phi Lợi á tại đây xin thề từ nay chỉ có Ma thần vương là chủ của ta đến chết cũng không thay đổi.

Hắn thề xong lại nói tiếp:

- Lộ Tây Pháp bệ hạ phái tiểu nhân tới đây làm thuộc hạ của đại nhân đã từng nói ta phải toàn tâm toàn ý thuần phục đại nhân, giống như “Hắc Ám Long kỵ” binh tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của người, sau này dù là đích thân bệ hạ cũng không thể ra lệnh cho bọn ta nữa.

Sao? Lộ Tây pháp đây là ý gì vậy? Ta liền cảm thấy thật là khó hiểu, ý tứ của lão hồ ly này là sao, ta căn bản không thể đoán ra được, mà nói thật ta cũng có một chút cảm động bởi vì đệ nhất bộ đội quân “Hắc ám long kỵ binh” cùng “Hạ nhật sử” quân đoàn là lực lượng mạnh nhất của ma giới, mà bây giờ lão lại giao vào tay ta không chút đắn đo. Sự sùng ái và tín nhiệm này quả thật có thể làm ta cảm động.

Tới đây thì có một loạt tiếng động vang lên, tiếp theo đó là đám Ma giới chiến sĩ đã tháo chạy lúc nãy quay trở lại, tất cả bọn chúng đều cúi gằm mặt quỳ gối trước ta. Cuồng bạo chiến sĩ cùng hỏa lang chiến sĩ cũng sớm nghe tiếng mà vọt tới chỗ chúng ta, dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn bọn chúng. Bọn họ có thể như thế cũng là vì họ biết rằng nếu lúc đó chỉ cần ta có mệnh hệ gì, họ sẵn sàng cùng ta đi tới tử địa quyết không nhú mào.

Đức Lạp Khắc Lạp mặt tái nhợt đi, khuôn mặt tuấn tú đỏ rần rần vì xấu hổ, hăn đột nhiên hướng tới ta kêu lên:

- Đại ...đại nhân, Ma Thần vương....ta...là ta....

Bên cạnh hăn là hắc ám nữ yêu Hải lan tạp ti cùng đám thuộc hạ, quả thật bọn chúng đều vô cùng xấu hổ chỉ mong mặt đất nứt ra để chui xuống, đối với chiến sĩ sự sỉ nhục lớn nhất là việc bỏ chủ đào vong khi có nguy hiểm, sự việc này mà truyền ra ngoài thì đảm bảo họ không thể ngẩng mặt trở về ma giới được. Thấy vậy ta liền nói:

- Các người không cần phải như vậy, đứng lên hết đi, ta cũng không có ý trách các người, việc các người bỏ chạy cũng là lựa chọn hết sức sáng suốt, nếu mà vừa nãy ta thất bại thì chẳng phải nếu các người ở lại sẽ phải chết

oan sao, các người đều là tinh anh của ma giới không chết trên chiến trường mà chết vì tay ta há ta lại không thành tội nhân thiên cổ của Ma giới sao, các người đứng lên đi.

Tuy nhiên chẳng một chiến sĩ nào dám đứng lên, Hải Lan Tạp Ti nước mắt lưng tròng hướng về ta nói:

- Ta - Hải Lan Tạp Ti xin thề rằng sẽ phục tùng Ma Thần vương đại nhân với tất cả sự thành kính nhất, để xóa đi nỗi xấu hổ ngày hôm nay xin đại nhân tiếp nhận sự phục tùng của ta.

Đức Lạp Khắc Lạp cùng bọn chiến sĩ đều hướng tới ta tuyên thệ thuận phục, có thể nói ta chính thức từ đây là chỉ huy duy nhất của đệ nhất ma giới quân đoàn, điều này thật là khó ngờ tới.

Hơn nữa loại ma pháp mới này vốn chưa hề có, ta liền lấy hình tượng mà đặt tên cho nó là “vô thanh đệ nhất chiêu”, sau này khi đối phó với thần tộc chắc hẳn nó sẽ là một cơn ác mộng nha.

Ta cũng không vì sự thành công của “vô thanh đệ nhất chiêu” mà thỏa mãn, vừa rồi khi quang minh ma pháp hòa cũng hắc ám ma pháp đã tạo thành lực bài xích lẫn nhau thiếu chút nữa là phát nổ, bây giờ có thể coi ta là người đầu tiên trên đại lục có thể trộn lẫn ma pháp quang minh và hắc ám - hai loại ma pháp năng lượng trái ngược để hình thành một loại ma pháp mới, hết thảy đều do ta sáng tạo ra.

Rút kinh nghiệm từ lần đầu tiên ta cố gắng sử dụng hai loại ma pháp năng lượng đối nghịch nhau hợp thành một loại ma pháp thống nhất, lần này ta liền dùng “không gian phong tỏa” tạo ra một không gian cầu, sau đó lại đưa quang minh và hắc ám năng lượng vào, rồi lại sử dụng một không gian phong tỏa ở giữa để ngăn cách, sau đó ta xác định mục tiêu rồi dùng ý niệm triệt tiêu không gian phong tỏa ở giữa đi, hai loại năng lượng trái

ngược sẽ tiếp xúc gây ra một vụ nổ lớn với sức phá hoại hủy diệt cả thiên địa.

Do bị không gian phong tỏa hình cầu nén chặt nên khi nổ sẽ gây sức sát thương vô cùng cao, lực phá hoại vô cùng mạnh trong đường kính khoảng mười thước sức phá hoại có thể ngang với Địa ngục họa kiếp nhưng lại nhanh hơn không hề có quá trình hấp thu năng lượng như địa ngục họa kiếp. Ta liền đặt tên cho ma pháp thuật này là “Lưỡng cực bạo phá”, trong lòng ta lại nghĩ tới việc cải tiến “Lưỡng cực bạo phá” nhưng trước mắt ta vẫn chưa tìm ra đầu mối để cải tạo chúng.

Trong lúc ta nghiên cứu ma pháp bọn Ma giới chiến sĩ luôn ở bên cạnh ta không hề nhúc nhích, ta đối với việc này cho rằng không cần thiết nhưng trong lòng vẫn cảm thấy xúc động. Trời sáng dần, Kim tử liền mang theo một đoàn phi long tới, chúng ta ngự trên phi long bay về phía Ba Bối Ni Tọa vương quốc

Áo Lệ Na bảo bối của ta, ta tới đây.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 14: Thần Vương

Ngay ngày thứ hai sau khi Ngô Lai rời khỏi ma giới ,Lâm Toa công chúa liền chỉ huy thần tộc viễn chinh bộ đội phát động một cuộc tập kích bất ngờ vào quân đội ma giới,cũng may ta đã cảnh báo trước cho Vũ Y các nàng ,nên các nàng đã có sự đề phòng ,rất nhanh chóng tổ chức phản kích lại do đó mà tổn thất cũng không lớn lắm.Sau đó song phương lại tạm ngừng giao chiến,trở về trạng thái quân bình,tạm thời chờ đợi thời cơ tập kích mới

Lâm Toa công chúa cùng Mễ Già Lạc đang quan sát chiến trường từ trên không trung,chung quanh các nàng triệu hồi một kết giới thập phần kì dị không những che dấu khí tức của các nàng mà còn che dấu cả thân ảnh , đến cả đạo lạc thiên sứ cũng không thể phát hiện ra sự tồn tại của hai nàng.Mễ già lạc nhìn vào cục diện trận chiến liền lắc đầu không vui,nói:

-Công chúa ,ma giới có lẽ đã xuất động các lực lượng cường đại tham chiến, những con bài chủ lực Ma giới đã tham gia vào chiến sự rồi , bọn ‘ Tứ Ma tướng’ thì đã xuất hiện ba tên, ‘ Đạo lạc thiên sứ’, ‘Tuyệt đại đấu thần’, và ‘Địa ngục thánh nữ’ từ đầu tới giờ chưa hề ra mặt tham gia,nay nếu bọn chúng mà tham chiến thì đối với chúng ta sẽ cực kì bất lợi

Lâm Toa công chúa sớm đã ý thức được điểm này,biết rằng “ Tứ ma tướng”,và các lực lượng tinh nhuệ đều ở lại hộ vệ bên cạnh Lộ Tây Pháp không thể trực tiếp tham chiến.Ban đầu nàng cho rằng đó là điểm lợi thế nàng ta tin rằng với lực lượng của thần tộc thì lũ ma giới chiến sĩ còn lại căn bản không đáng bàn tới,sợ rằng như tính toán của nàng thì bây giờ

không chỉ “Tứ ma tướng” mà ngay cả Lộ Tây Pháp đã phải đích thân xuất mã. Vậy mà ,bây giờ không hiểu sao bọn chúng lại có mặt tại đây khiến cho thần tộc cũng vô cùng khốn đốn khó lòng mà thủ thắng được.

Sự thật thì tam ma trong tứ ma tướng “ Hồng liêm đao ma” Huyết Ảnh, “ Tàn ma” Kha Tát Tư cùng “Bách chiến cuồng ma” Ban Trúc,những kẻ khủng bố đó của ma giới không hề cam tâm tình nguyện tham chiến,bọn họ tới đây chẳng qua là do sự dẫn dụ của một món ăn mà thôi.(Tham ăn thấy ớn luôn)

Ô Lan Na quả là có một tay nghề đầu bếp tuyệt đỉnh,vài ngày trước “Bách chiến cuồng ma” Ban Trúc do người thấy mùi vị của món “ Hồng thiêu tây lộ phi”(tây lộ phi là một ma thú thổ tử,thịt cực kì săn chắc và ngon lành chỉ là do hơi khó chế biến nên được liệt vào loại cực phẩm) do nàng làm mà tới đây,sau đó thì không thể từ bỏ được mùi vị của nó,vì vậy mỗi ngày ba bữa hẳn đều có mặt tại Ma thần điện để đợi được ăn vì thế mà bị dẫn dụ vào cuộc chiến thần ma.(Vì ăn bán mạng,đến ta cũng chả tham ăn đến thế,chỉ bán mạng vì mỹ nhân thôi hớ hớ)

Còn lại nhị ma (‘Diễm Ma’ Mị Lan thì vẫn ở chỗ ở lại bên cạnh Lộ Tây Pháp),thấy tên Ban Trúc hành tung cổ quái liền tiến hành theo dõi rồi cuối cùng cũng nhịn không được tò mò ăn thử,rồi cũng bị mỹ vị quyến rũ mà không thể rời bỏ được,kết quả “Ma Thần điện” từ đó có thêm ba vị đại thực khách.Tam ma vốn theo lệnh của Lộ Tây Pháp trấn giữ vương cung,nay chỉ vì món ăn mà theo Vũ Y các nàng xuất chinh,rồi tự nhiên trước trận chiến cũng không thể bàng quan

Lâm Toa công chúa đang xem xét tình hình chiến sự thì chợt trời đất tối sầm lại,một đạo quang mang từ Ma giới quân doanh bắn ra,ngay lập tức một số diệu thiên sứ bị đánh trúng mà tan xác, huyết nhục tung tóe,cái chết vô cùng khủng khiếp.

Lâm Toa công chúa liền nhìn ra đạo quang mang đó là do hai tuyệt sắc mỹ nữ sử dụng tốc độ cực cao lao tới mà biến thành, trong lòng không khỏi chấn động thầm nghĩ

- Là ‘ Tuyệt đại đấu thần’ cùng ‘ Địa ngục thánh nữ’ các nàng đều là nữ nhân ta thật là không cam tâm làm tổn thương họ, nhưng quả thật thực lực của các nàng quá cường hãn lại quá hiếu sát, thật là khó nghĩ a, hơn nữa đạo lạc thiên sứ còn chưa có ra tay, không hiểu bọn họ còn cường hãn tới đâu nữa đây”

Mễ Già Lặc thấy biểu hiện của Lâm Toa lại tưởng nàng vì chiến cuộc bất lợi mà lo lắng liền nhíu mày nói:

-Địa ngục thánh nữ phối hợp cùng tuyệt đại đấu thần lực lượng thật là quá cường hãn, nếu chỉ là đơn độc chiến thì diệp thiên sứ có thể đối địch được, không thể ngờ khi hợp kết hợp lại một chiêu cũng chống không lại , xem ra ta cũng nên ra tay thôi.....

Nàng ta vừa dứt lời thì trên không trung truyền tới một cỗ lực lượng ba động khổng lồ, căn bản là lực lượng này quá khủng bố khiến cho mọi người đều cảm thấy như bị ép đến nghẹt thở, nhất thời khiến cho lực lượng thần ma trên chiến trường ngừng lại, nhưng loại khí tức bức nhân này lại không hề có chút bá đạo mà lại mang sự trang nghiêm của bậc vương giả ẩn chứa trong nó là sự thánh khiết của quang minh lực lượng

Mễ Già Lặc trên mặt liền có sự biến đổi mạnh, vừa mừng rỡ lại vừa sợ hãi lắp bắp nói :

-Lực lượng này.....lực lượng này đích thị là....của .....

Cùng lúc đó, tại đại bản doanh của quân đội ma giới, Vũ Y cũng hiện lên vẻ kinh hãi lẫn bấn

- Là ...vương...là thần vương....

Tại Hắc ám chi thành ,trong vương cung Lộ Tây Pháp đột nhiên đứng dậy, mắt sáng lên lấp lánh,cười lên một điệu cười vừa mang vẻ quý dị lại như vẻ thỏa mãn nói:

- Tới rồi....rốt cuộc thì người cũng tới rồi,ha ha quả là người đã không thể nhịn nổi mà phải tới đây,ha ha ha.....

Năng lượng thần thánh lan tỏa ra cả chiến trường khiến cho chiến trường lâm vào cơn biến động,ngay lập tức chiến sĩ thần tộc như được tiếp thêm sức mạnh thực lực đại tăng,trongkhi đó ở chiến tuyến bên kia ma tộc chiến sĩ lại gặp phải áp lực cực lớn từ thánh khí quang minh thần khiết đó,ma tộc chiến sĩ như gặp phải một áp chế vô hình khó phát huy được hết thực lực,cục diện chiến trường nhất thời đảo lộn

Tại ma giới quân đội ,ngoại trừ thánh đấu khí của Hạ Nông,lực lượng cường hãn ngang ngửa của Lộ Tây Pháp,và Băng Thanh Ảnh là nhân loại không bị sự ảnh hưởng của thánh khí còn lại cả tam ma tướng cùng bốn gã đọa lạc thiên sứ cũng chịu sự ảnh hưởng của nó.Ngay cả Vũ Y cũng không ngoại lệ,bất quá là lực lượng đó ảnh hưởng tới nàng không quá lớn bởi vì nhờ ta mà thực lực của nàng bạo tăng ,cũngkhông quá kém thần vương lắm

Băng Thanh Ảnh cả kinh,trong lòng lo sợ nghĩ:

-Đây....đây là thực lực của thần vương sao, lực lượng này quả thật là đáng sợ nha, hơn nữa hẳn bây giờ tuyệt đối chưa phải là chân chính thực lực của thần vương mà chỉ là một cách thị oai báo trước khi thần vương tới mà thôi vốn dĩ nó chỉ là phần lực lượng của ông ta từ thần giới truyền tới ,đối thủ như thế liệu chúng ta có thể có phần thắng chăng? Lai...chàng trả lời cho ta biết đi.....ôi.

Đối với thực lực này của thần vương cũng như với Lộ Tây Pháp nàng đều có một ý nghĩ đó là quá khủng bố ,đứng trước họ nàng chỉ như một con kiến muốn giết lúc nào cũng được,thật là quá đáng sợ.

Hạ Nông đang toàn lực phát ra “Thánh đấu khí” để áp chế sự ăn mòn của quang minh lực lượng, thì thấy cục diện đang bất lợi cho ma tộc, Ma giới chiến sĩ bị quang minh lực lượng áp chế lại bị diệp thiên sứ tấn công thương vong vô số, cảnh tượng trước mắt khiến nàng thập phần thương tâm liền truyền âm tới Vũ y : “ Vũ Y, chúng ta phải làm gì bây giờ?”

Thân là ‘Sĩ thiên sứ’ nên Vũ Y đã mang trong mình một loại bản năng khó thay đổi khi đối diện với thần vương đó là sự kính sợ vô hình, trong lòng nàng lúc này nỗi sợ còn lớn hơn người khác gấp trăm lần, nên lúc này nàng làm sao còn đủ tỉnh táo mà trả lời Hạ Nông

Ma giới chiến sĩ lúc này đang đại bại thương vong, tam ma tướng thì bị các diệp thiên sứ bức cho tối tăm mặt mũi chỉ biết chống đỡ làm sao còn có thể tiếp ứng cho ai, cục diện lúc này cực kì bất lợi cho ma giới đại quân. Đột nhiên trong không gian truyền đến một lực lượng cường hãn trái ngược với thánh khí đang áp chế, đẩy lui sự áp chế của quang minh thánh khí, lực lượng này khiến cho Băng Thanh Ảnh lộ ra nét vui mừng khôn tả trên khuôn mặt đang tái nhợt vì lo lắng, nàng vui mừng nói :

- Là Lộ Tây Pháp bệ hạ.....đúng rồi.....

Đúng như lời nói của nàng, cỗ khí tức này phát ra từ tầng thứ tư của ma giới trong vương cung của địa ngục chi thành, Lộ Tây Pháp đã ra tay đẩy lùi quang minh thánh khí khiến cho sự áp chế trên ma giới chiến sĩ liền biến mất

Hai năng lượng tính chất hoàn toàn trái ngược nhau bắt đầu công kích nhau trên không trung khiến cho thần ma chi chiến phải dừng lại, cấp tốc lùi lại phía sau vùng ảnh hưởng của chúng, thậm chí những diệp thiên sứ và ma giới chiến sĩ ở quá gần vùng ảnh hưởng mà bị ép tới thất khiếu chảy máu chết vô cùng thảm thương

Trên không trung, hai luồng năng lượng bắt đầu tụ lại thành hình thái, hiển nhiên là hình thái của hai kẻ khủng bố đã phát ra hai luồng năng lượng này, luồng hắc khí ngưng tụ thành hình của Lộ Tây Pháp với mười hai cánh dơi sau lưng đang mỉm cười một nụ cười thâm trầm cố hữu, còn đối diện với ông ta là một người vô cùng đẹp đẽ với mười hai đôi cánh trắng muốt trên lưng, người đó cũng khoác trên mình bộ đồ trắng khuôn mặt như cười mà không phải cười tuy nhiên lại tỏa ra một sự rợn rở tạo cho người ta một sự ngưỡng mộ và tin cậy, dường như trước mặt người này vạn vật đều phải cúi đầu đó chính là Thần vương vua của các vị thần

Hai thân ảnh vừa hiện ra đồng thời lóe lên như điện lao vào nhau, hai luồng năng lượng cường đại đối nghịch nhau, công kích nhau khiến cho mặt đất chấn động kịch liệt, cuồng phong bắt đầu gào thét, toàn bộ ma giới chiến trường như cũng bị chấn động sắp đổ sụp xuống, đáng thương cho những thiên sứ và ma giới chiến sĩ bị thương hay ở những nơi bị cuồng phong quét qua đều vô lực đối kháng mà huyết nhục tan thành bụi rồi bị cuốn vào trong cơn cuồng phong

Thần và ma vốn là hai loại sinh vật mạnh nhất tam giới, lực lượng cường hãn vô bì nên khi hai người mạnh nhất của thần và ma quyết đấu thì lực lượng đó quả là kinh thiên động địa, quý khốc thần sâu, trước hai luồng sức mạnh này thì “Sĩ thiên sứ” cùng “tứ ma tướng” đích thị chỉ như hài tử tập đi so bì với người khổng lồ vậy, chỉ có bốn từ để diễn tả nó là quá khủng khiếp

Sau một tiếng nổ lớn hai quang ảnh liền tách nhau ra, Lộ Tây Pháp liền vương hai tay ra như nắm chặt một vật gì đó, sau đó lại từ từ rút tay về khiến cho chúng nhân liền tưởng tới hãn vừa đưa ra một quyền bằng cả hai tay giáng vào thần vương, rồi từ từ hình ảnh của Lộ Tây Pháp liền tiêu thất, theo đó lực lượng hắc ám cũng rời đi. Trong khi đó thần vương rõ ràng là đưa hai tay lên phòng thủ, mọi người đều thoáng thấy ông ta hơi run lên một chút

sau đó lại hóa thành luồng ánh sáng hướng tới Lâm Toa công chúa cuốn đi mất

Vì sự giao phong của Thần vương và Ma vương khiến cho cả hai bên thần ma binh lực tổn thất cực lớn, theo sự rời đi của hai vị Thần vương và Ma vương thì song phương cũng đình chiến kiểm điểm lại quân đội rồi cùng rút lui

Vũ Y từ khi thần vương xuất hiện đã không làm chủ được tâm trạng, tới bây giờ bất giác run rẩy, thái độ hết sức khẩn trương (dù sao thì nàng từng sinh ra và lớn lên ở thần giới nên nỗi sợ vô hình trung đã ăn sâu vào tâm khảm) ,thấy vậy Băng Thanh Ảnh, Ô Lan Toa Na cùng Hạ Nông vội tới trấn an nàng. Lộ Tây Pháp thông qua truyền tin ma thú yêu cầu các nàng ở lại trấn thủ nơi này, lại cho tam ma tướng ba kẻ vì mỹ thực dụ dỗ tiếp tục ở lại nơi này để hiệp trợ các nàng đồng thời hãn cũng phái đệ thất quân đoàn tới để bổ xung cho lực lượng ma giới chiến sĩ đã hy sinh

Hai bên thần ma lại trở lại thế án binh bất động ,thăm dò tình hình đối phương, từ lúc giao chiến tới nay song phương cũng ít khi có sự tĩnh lặng này nhưng cả hai bên cũng ngầm hiểu đây chẳng qua là sự tĩnh lặng trước cơn bão lớn mà thôi, cho nên không bên nào lơ là mà đều lợi dụng thời gian để chuẩn bị kỹ càng. Lúc này tại thần điện của thiên giới, Lâm Toa công chúa đang nói chuyện với thần vương:

-Phụ vương, tại sao người đã phát hiện ra tên Ma Thần vương đặt cấm chế Đoạt hồn với hài nhi mà lại không giúp hài nhi giải trừ nó, tại sao lại còn lưu lại thứ ma pháp ghê tởm của hãn trong thân hài nhi

- Lâm Toa sự sáng suốt của con đâu rồi ? Nếu ta bức lực lượng cấm chế này ra khỏi cơ thể con thì ngay lập tức Ma Thần vương sẽ cảm nhận được và sẽ đề phòng chúng ta mà lập ra một kế sách mới, nay ta phải tương kế tựu kế đưa hãn vào tròng để tiêu diệt hãn

Mắt Lâm Toa sáng lên,hiện lên một tia giao hoạt:

- A ,hài nhi đã hiểu rồi,phụ vương người thật là anh minh,tên Ma Thần vương,tên ác tặc dám dùng thủ đoạn ty bỉ ám toán ta,hãy đợi đó ta sẽ trả lại cho mi đầy đủ những gì mi đáng phải nhận vì đã dám làm thế với ta

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 15: Trở Lại Ái Nhĩ Tiên Khắc Thành

Khi chúng ta tiến tới biên giới của ba bố ni tạp vương quốc liền để phi long lại chuyển sang đi bộ,việc này đích xác là để tỏ thái độ tôn trọng với Ác Đặc quốc vương và cũng là để tránh những hiểu lầm đáng tiếc a,mục đích chính của chuyến đi lần này là để tới gặp áo lệ na yêu quý của ta và để mang nàng ta đi với ta,cứ nghĩ đến việc đó ta lại thấy thật là thống khoái nha.Vừa thấy đám người chúng ta, ngay lập tức một lực lượng lính phòng thủ ở biên ải đã tiến tới bao vây chặn chúng ta lại

Ma giới chiến sĩ rất nhanh đã giàn trận đối phó, sát khí tràn ngập không gian hướng về phía bọn lính biên phòng khiến cho chúng thập phần kinh hãi,vài tên không chịu được đã bắt đầu run rẩy

Băng tuyết tiểu nữ vương đã chứng kiến sức mạnh của những tên Ma giới chiến sĩ này nên rất hiểu nếu chúng ra tay thì tất cả lính biên phòng kia chắc chắn sẽ chẳng có một cơ hội sống sót,nàng liền tiến tới trước gã kỵ sĩ đội trưởng của đội lính biên phòng mà nói:

-Ta-Băng tuyết nữ vương,tới đây xin bái phỏng Ác Đặc quốc vương bề hạ cùng Áo Lệ Na công chúa điện hạ,đây là tín vật chứng minh thân phận của ta.

Nàng liền đưa tay trái lên, trên những ngón tay trắng hồng của nàng là một chiếc lam bảo giới chỉ ,một quang mang màu lam nhạt lóe lên hòa cùng ánh sáng mặt trời thật vô cùng mỹ diệu.Chiếc giới chỉ này là “ Lam hải

dương giới chỉ”, vốn là chí bảo chỉ lưu truyền trong hoàng tộc của băng tuyết vương quốc đồng thời cũng chỉ có nữ vương của vương quốc mới có quyền đeo nó, nói cách khác nó như ngọc ấn truyền ngôi tượng trưng cho quyền lực của vị nữ vương băng tuyết vương quốc. Chiếc giới chỉ này còn làm tăng năng lượng ma pháp hệ thủy cho người sử dụng, nhờ thế mà băng tuyết tiểu nữ vương mới chỉ là trung cấp ma pháp sư nhưng lại có thể sử dụng thủy hệ ma pháp cao cấp.

Tất nhiên tại thương lan đại lục ,chuyện về “ Lam hải dương giới chỉ” chẳng ai không biết ,tên bách kị trưởng kia đương nhiên là đã nghe nói tới,hắn cẩn thận nhìn kĩ chiếc giới chỉ rồi lập tức nhảy xuống ngựa hành lễ:

-Ba bố ni tạ biên phòng quân,bách kị trưởng phân đội mười chín thuộc quân đoàn ba Trát La xin tham kiến nữ vương bộ hạ

Đội lính biên phòng thấy thế cũng vội quỳ xuống hành lễ,do băng tuyết vương quốc cùng Ba Bố Ni Tạ vương quốc đã kết liên minh với nhau,Ác Đặc quốc vương lại lệnh toàn dân phải hành lễ với băng tuyết nữ vương như với chính mình nên bọn lính biên phòng mới làm thế.

Trên người Băng tuyết tiểu nữ vương liền tỏa ra khí chất của bậc vương giả ,nàng liền hướng đám chiến sĩ đó phủ dụ:

- Các người đều đứng dậy cả đi, không cần đa lễ như thế

Ta cũng nhắc bọn Ma giới chiến sĩ thu liễm lại sát khí,lập tức luồng sát khí liền tiêu tán nhanh chóng.

Quân đội biên phòng liền phái hai gã theo chúng ta để dẫn đường, hai gã này đều là người kinh thành nên rất thạo địa hình liền cùng chúng ta tiến về Ái nhĩ tiên khắc thành, băng tuyết tiểu nữ vương cũng không có nói ra thân phận của ta bởi vì ở Ba Bố Ni Tạ tên của ta đã quá khủng bố, nếu biết ta chính là Ái nhĩ tiên khắc phá hoại thần thì chắc rằng bọn lính biên phòng

không té lộn cổ từ ngựa xuống mới lạ đó.Đối với người kinh thành thì ta quả là một nỗi sợ hãi trước một tên ôn thần siêu phá hoại nha

Tại Ái Nhĩ Tiên Khắc thành,trong tấm cung của công chúa,Áo Lệ Na lẳng lẳng đứng ở trước cửa phòng ngủ của nàng,chiếc áo ngủ mỏng tanh trắng muốt càng tôn thêm vẻ trắng hồng của làn da,mái tóc dài đen nhánh khẽ rung lên theo từng cơn gió nhẹ thổi qua càng làm tăng thêm vẻ huyền bí khiến người ta liên tưởng tới một tiên tử đang phiêu diêu theo cơn gió.

Thân thể nàng quả thật có chút mảnh khảnh yếu ớt khiến người khác nhìn thấy là muốn dang tay che chở (mĩ nhân mà chẳng nào chẳng muốn thế),nhưng sự thanh mảnh của dáng người lại càng tôn lên vẻ mĩ miều của một mĩ nữ tuyệt sắc,ngiênêng nước nghiêng thành.

Nếu trước kia nàng là một Áo Lệ Na công chúa kiêu ngạo, hoạt bát luôn luôn vui vẻ thì nay cái tính khí đó đã tiêu thất đi đâu mất,người ta chỉ thấy một nỗi buồn man mác không tên luôn luôn hiện lên từ tâm khảm nàng,từ cử chỉ của nàng,nỗi buồn của người thiếu nữ đang yêu mà không thấy người mình yêu mà người đời vẫn gọi là nỗi buồn tương tư của thiếu nữ

Đột nhiên nàng lẩm bẫm tự nói với mình: “ Hẳn thấy những gì ta lưu lại trong thủy tinh thạch thì hẳn sẽ nghĩ gì nhỉ? Liệu hẳn có tìm ta không,hay hẳn....ôi ta.....

Những tiếng bước chân rộn rã trong cung điện phát ra làm nàng giật mình bừng tỉnh,nàng liền thấy bọn người hầu,thị nữ đi lại tấp nập khẩn trương như đang chuẩn bị cho một đại lễ vậy. Chuyện gì đang diễn ra vậy nhỉ?

Bất chợt nàng nghe thấy tiếng bước chân rất nhẹ ở phía sau,nàng liền quay người lại thì thấy “thú ma nữ” Oánh đang nhìn mình

Áo Lệ Na liền hỏi:

-Có chuyện quan trọng gì đang xảy ra ngoài kia sao,mà sao bọn thị nữ lại vội vã vậy?

Oánh mỉm cười :

-Có chuyện xảy ra đó,là một chuyện rất tốt,chuyện mà người ngày đêm mong muốn đó.

Áo Lệ Na vô cùng sửng sốt,nét mặt vô cùng rạng rỡ vội nắm lấy tay Oánh ,lấp bắp nói:

-Có....có phải là hãn.....hãn tới tìm ta sao?

Oánh liền nháy mắt ,nở một nụ cười rồi nói:

- Nhìn người kia,thật là lạ nha,hãn là ai ta đâu biết hãn là ai,tên hãn là gì,ta chưa có nói hết a .

Áo Lệ Na vừa thẹn vừa tức liền véo vào tay Oánh mấy cái,rồi lại đỏ mặt hỏi dồn:

-Hảo tử tử nói cho ta biết đi,có phải là hãn tới không...có phải là hãn tới tìm ta đúng không.....ta.....

Oánh thấy vẻ mặt thẹn thùng của nàng thật đáng yêu,lại thấy nàng như đứa trẻ háo hức đợi quà sợ nếu tiếp tục trêu đùa sẽ làm nàng khóc mất nên đành nói thật;

- Vừa rồi chúng ta nhận được tin báo từ biên ải,Băng tuyết tiểu nữ vương cùng với một đội hộ tống đã qua biên ải đang hướng về Ái Nhĩ Tiên Khắc thành,nội trong ngày một,ngày hai có thể tới đây,trong tin báo về tuy không có nhắc đến Ngô Lai đại ca nhưng người thử nghĩ mà xem,nếu không gặp lại được Ngô Lai tuyệt đối băng tuyết tiểu nữ vương sẽ không rời băng tuyết vương quốc,nàng ta cũng đang đợi Ngô Lai đại ca trở về

mà,và lại nếu trở lại thương lan đại lục thì người đầu tiên Ngô Lai đại ca tìm đến sẽ chính là nàng ta.

Áo Lệ Na liền khôi phục lại nét mặt vui vẻ không còn vẻ mặt ủ dột ngần ngợ như trước,bây giờ nàng quả thật rất rạng rỡ,hưng phấn nói:

- Hắn nhất định là hắn sẽ tới,nhất định là hắn đã nhận được lời nhắc lại của ta mà tới đón ta ....thật tốt quá....a ta phải chuẩn bị để đón hắn nha....ta...

Nàng liền khoác vội áo ngoài nhanh chóng tới bên tủ áo,bên trong là vô số quần áo với đủ thứ màu sắc,tất nhiên đó đều là hàng thượng phẩm dành cho cung đình.Nàng liền chọn ra một bộ màu xanh lam nhạt,vừa ướm thử vừa hỏi Oánh:

- Người xem bộ này thế nào? Liệu có hợp với ta không?Liệu hắn có thích ta mặc bộ này không?Nó liệu có mỏng quá không nhỉ ?

Oánh không nhịn nổi cười duyên dáng rồi nói:

- Bộ này quả thật rất đẹp công chúa à,người mặc cũng rất hợp nhưng Ngô Lai đại ca,bọn họ ít nhất cũng phải ba ngày nữa mới tới ,người bây giờ đã lựa trang phục liệu có phải quá sớm chẳng?

Áo Lệ Na bởi nghe tin Ngô Lai đang tới nên quá vui mừng mà quên hết tất cả,giờ nghĩ lại thấy được tiểu ý của Oánh mới thấy mình quả thật đã bị nha đầu này trêu đùa,nàng hung hăng trừng mắt liếc Oánh một cái,rồi lại nhẹ nhàng đứng lên đôi mắt mơ màng ngập tràn hạnh phúc

Cả Ái Nhĩ Tiên Khắc thành đều huyên náo,dân chúng vui mừng như có lễ hội,mọi người đều vui mừng chào đón bằng tuyết tiểu nữ vương tới,bởi bọn họ không biết tên phá hoại thần ngày nào sùng đi cùng tiểu nữ vương mà trở lại nếu biết hắn bọn họ sẽ chẳng nồng nhiệt đến thế.Khi chúng ta tới nơi,người dân đều ủa ra nghênh đón,nơi bị ta dùng “Oanh Lô” phá hủy nay

đã được tu sửa lại,người dân hai bên đường chúng ta qua đều vỗ tay hoan nghênh,từng đóa hoa được rải ra dọc con đường.

Thật là một cảnh tượng cực kì hoành tráng.

Băng tuyết tiểu nữ vương trên một con bạch mã dẫn đầu đoàn,phía sau nàng là Á Dạ, Lị Vi Nhã ,Ca Ny ,cả bốn nàng đều là quốc sắc thiên hương,đi đến đâu đều khiến cho chỗ đó như tỏa sáng cùng nhan sắc của các nàng

Ta cùng ma giới chiến sĩ đi phía sau các nàng chỗ tùy tùng,ta chưa muốn xuất hiện vì ở đây ta như một ôn thần phá hoại đệ nhất,nếu ta xuất hiện sợ rằng sẽ gây ra một trường náo loạn nha.Một đội tiếp đón từ trong vương cung tiến về phía chúng ta,đi đầu là hai lão đầu thân mặc ma pháp trường bào đi bên cạnh hai tuyệt sắc mỹ nữ,đó chính là Vưu Tư Lợi,Lâm tạp hai vị đại ma đạo sư và Áo Lệ Na công chúa cùng với Oánh. Áo Lệ Na liền cười ngửa tiến lên phía trước ,tới chỗ băng tuyết tiểu nữ vương,thấy Lị Vi Nhã,Ca Ny cùng với Á Dạ khiến nàng vô cùng mừng rỡ,nàng liền đưa mắt tìm kiếm hình bóng của ta.Băng tuyết tiểu nữ vương cười thầm rồi nói :

- Áo Lệ Na tỷ tỷ ,người đang tìm ai chẳng,có phải tìm ta không?

Lúc này vì tình yêu làm lu mờ lý trí khiến nàng có chút thất thố,nàng vội nói:

- Các tỷ muội hẳn có tới không...hắn đang ở đâu?

Ca ny liền cười nói,:

- Có Á Dạ tỷ tỷ ở đây,tất nhiên hẳn cũng ở đây,nhưng ...hắn....đang...ở...

Ca ny cố tình trêu chọc nàng nên cố kéo dài lời nói,Áo Lệ Na liền nhìn xuống phía bọn ma giới chiến sĩ,nhưng cũng hoài công vì giữa đám chiến sĩ đông đúc nàng vốn không thể tìm thấy hình bóng quen thuộc của ý trung

nhân, hai mắt nàng rưng rưng như sắp khóc, nàng liền xuống ngựa tiến tới chỗ đám ma giới chiến sĩ. Ta vốn không nghĩ nàng lại có hạnh động như vậy, ta vốn đã lẩn vào đám lang nhân chiến sĩ mục đích là để trêu đùa nàng thôi, nhưng hành động của nàng khiến cho ta kích động, ta liền truyền âm tới nàng:

- Na Na bình tĩnh nào, tất cả dân chúng đang nhìn nàng đó

Tiếng nói như sét đánh bên tai, 'Na Na' tiếng gọi thân mật này nàng vì nó mà ngày đêm mong nhớ, thân thể nàng khẽ run lên, rồi nhanh chóng ổn định thân hình nàng liền hướng tới băng tuyết tiểu nữ vương nói lớn:

- Băng tuyết tiểu nữ vương và các vị băng tuyết dũng sĩ, ta_Ba Bố Ni tạ công chúa Áo Lệ Na xin chào đón các vị tới Ái Nhĩ Tiên Khắc thành

Ma giới chiến sĩ theo sự phân phó của ta vội vàng hoàn lễ, lúc này Lị Vi Nhã đã nhảy xuống ngựa, nàng vội lao tới bên Vu Tư Lợi xà vào vòng tay của gia gia, Vu Tư Lợi cũng ôm ái nữ thật chặt nở một nụ cười mãn nguyện, nhưng lão đầu tử này vẫn không quên trừng mắt nhìn ta một cái. Ai! Dù sao cũng là do ta đưa Lị Vi Nhã rời xa lão khiến nàng phải chịu cực nhiều phen mà.

Một vài tên đại thần trong đội nghênh tiếp đã nhận ra Ca Ny chính là Kỳ sĩ chi hoa- Lai Nhân Cấp Đặc đại nguyên soái liền lấy làm kinh dị, nhưng nàng lại xuất hiện cùng băng tuyết tiểu nữ vương nên bọn họ cũng không biết phải nói gì. Khi tới vương cung thì Ác Đặc quốc vương đã đứng ở cửa cung để đón chúng ta, lão nở một nụ cười thật tươi, ta liền từ trong đám ma giới chiến sĩ lao ra hướng tới hân hành lễ:

- Quốc vương bệ hạ đã lâu không gặp người, xin nhận của Ngô Lai ta một lễ bái kiến

Lão hồ ly giáo hoạt Ác Đặc quốc vương vốn đã đoán ra ta sẽ đi cùng băng tuyết tiểu nữ vương nên không hề có sự ngạc nhiên, liền tiến tới đỡ ta

rồi nói:

- Lai à,giờ người đã là Ma Thần vương,đại danh của người đã vang khắp chốn,lễ này quả thật ta không nhận được,ta chưa muốn tổn thọ nha

Áo Lệ Na rất cục cựa cũng không nhịn nổi liền đi tới trước mặt ta,ánh mắt long lanh như trực trào lệ,nàng lại dùng ánh mắt nhìn ta như muốn gửi cho ta tất cả ân tình qua ánh mắt vậy,đôi môi anh đào run rẩy muốn nói với ta vạn lời yêu thương nhưng tuyệt nhiên nàng không nói một lời nào,tuy vậy thái độ của nàng lại nói lên tất cả rồi

Nhận ra ta bọn đại thần cùng bọn tướng lĩnh lập tức mất đi vẻ vui mừng lúc trước,chắc hẳn việc ngày đó ta làm cho phân nửa kỳ sĩ cùng ma pháp sư của Ái Nhĩ Tiên Khắc thành cấm vệ,lại đánh sập cả một phần ba thành trì vẫn chưa hề phai mờ trong kí ức của họ.Lúc này trong lòng bọn họ đang âm thầm cầu khẩn tên Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần này sớm rời đi khắc nào thì hay khắc đó.

Ta lúc này đột nhiên hướng tới Áo Lệ Na công chúa cúi mình hành lễ,hành động của ta khiến cho mọi người đều ngạc nhiên ,nhưng những lời nói tiếp theo của ta lại càng khiến cho bọn họ sửng sốt.Ta đột nhiên quỳ xuống,đưa hai tay lên,ngay lập tức tên tay ta liền xuất hiện một quang mang màu trắng rồi nhanh chóng biến thành hình thái,một quang minh giới chỉ trong suốt như bạch ngọc sáng lấp lánh,đồng thời trên tay kia lại xuất hiện một quang mang màu đen,rồi cũng tụ thành một hắc ám tiểu tinh thạch gắn lên trên chiếc giới chỉ.

Từ bốn phía mọi ánh mắt đổ dồn về phía ta,vốn mọi người đều hiểu nếu ép hai loại năng lượng đối nghịch kia lại sẽ dẫn tới sự phát nổ,và khi đó kèm theo là sự hủy diệt.Ngay cả Vũ Tư Lợi và Lâm Tạp cũng nhìn ta ,rồi lắc đầu không tin vào những gì trước mắt,hai loại năng lượng này căn bản là không thể kết hợp lại thành một hình thái,tuyệt đối không thể.

Nhìn thấy vẻ mặt của hai lão đầu tử ta quả thật là sáng khoái a,cái này đích thị là lưỡng cực bạo phá bị ta dùng không gian phon tỏa ngăn cách rồi tạo thành hình giới chỉ mà thôi,nếu đem chiếc giới chỉ này ra phá vỡ không gian phong tỏa của nó sẽ khiến cho nó bạo phát năng lượng thì a,ta tin rằng cả vương cung này cũng sẽ không còn (thăng này đem bom đi cầu hôn_ chiêu này được,anh em nên học,em nó mà từ chối anh cho nổ ngay)

Ta liền hướng tới chỗ Áo Lệ Na,tay phải cầm lưỡng cực tinh giới chỉ đưa ra trước, rồi nói:

- Quốc vương bệ hạ,xin hãy gả Áo Lệ Na công chúa cho ta đi,ta đảm bảo sẽ đem lại cho nàng niềm hạnh phúc vĩnh viễn,quyết không bao giờ khiến nàng phải chịu ủy khuất

Việc ta đột nhiên cầu hôn khiến cho tất cả mọi người đều bất ngờ,ngay cả Băng Tuyết Tiểu nữ vương và các nàng khác cũng ngây ra trước hành động này của ta.Áo Lệ Na ngây ra trong chốc lát sau đó khuôn mặt đỏ hồng lên,cảm tưởng như một ngọn lửa nhỏ đang bùng lên vậy,trong lúc này nàng quả thật không biết đáp lại ta thế nào chỉ kêu Anh Ninh một tiếng rồi nhận lấy lưỡng cực tinh giới chỉ rồi lại chạy ra sau đại điện.Mặc dù không có nói rõ ràng nhưng hành động của nàng đã là câu trả lời rồi,các vị đại thần nhất thời ngây ra rồi truyền cho nhau những lời thì thầm,đường đường là đại công chúa của Ba Bối Ni Tạt vương quốc lại chọn tên Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần làm phu quân thật là một bi kịch nha,dường như hiện ra trước mặt họ là một bức họa đồ về một con ác long đang nắm lấy nàng công chúa kiêu diễm và tất nhiên con ác long đó chính là ta (Kinh nghiệm ,nếu muốn cưới vợ hãy phá nhà cô ta đi)

Ta đặc ý hướng Ác Đặc quốc vương nói:

- Bệ hạ,người có nguyện ý gả Áo Lệ Na cho ta chẳng? (không gả tên này lại cho nổ bom thì a,thật là có con rết là khủng bố dễ chết lắm)

Ác Đặc quốc vương nhìn băng tuyết tiểu nữ vương cùng chúng nữ thờ dài nói:

- Ta vốn đã biết sẽ có ngày hôm nay, nhưng ta không ngờ ngay cả băng tuyết tiểu nữ vương cũng trở thành người của người, Na Na ,ôi tâm ý của nha đầu này đã bị người lấy đi rồi ta còn biết nói gì nữa đây? Ta đồng ý, nhưng Ngô Lai người phải đối tốt với Na Na tuyệt đối không được làm nó phải chịu ủy khuất.

Ta trịnh trọng gật đầu hứa:

- Ta sẽ dùng tính mạng của ta để bảo vệ nàng tuyệt đối không để nàng chịu bất kì tổn thương nào.

Ác Đặc quốc vương liền âu yếm vỗ vai ta, bảo bối của ông ta chính thức được trao cho ta như thế đó. Đời sau vẫn lưu truyền câu chuyện cầu hôn lãng mạn của Ma Thần vương và Áo Lệ Na công chúa (lãng mạn với bom à)

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 16: Đồ Long Nhiệm Vụ

Ta hùng dũng bước lên phía trước (ma lực của ta tuy có thể so bì với Lộ Tây Pháp nhưng căn bản vẫn chỉ là một học sinh phổ thông, đứng trước một đội quân đặng đặng sát khí dĩ nhiên nội tâm không tránh khỏi hoảng sợ một phen) 3 vị kỵ sĩ gồm hai nam một nữ ba vị kỵ sĩ cùng tiến lên hành lễ nói”Hắc ám long kỵ binh, Không chiến Hạ Nông, Lục chiến Lạp Cáp Nhĩ Đặc, Hải chiến La Duy, bái kiến đội trưởng.”

Ngoại hình của ba người cho thấy họ đều là những thanh niên xuất sắc nhất, Lạp Cáp Nhĩ Đặc vừa cao vừa gầy khi đứng thẳng người trông như một cây sào dài chĩa thẳng lên trời sát khí toàn thân tán phát ra xung quanh, La Duy không then là một mỹ nam tử phong độ ngời ngời, toàn thân mặc giáp đen càng tôn lên vẻ uy vũ phi phàm, có điều từ trên người mỹ nam tử này luôn tán phát ra khí thế lãnh ngạo khiến người khác không lạnh mà run.

Còn Không chiến Hạ Nông đúng là một mỹ nữ hiếm thấy, tuy chưa đến mức quốc sắc thiên hương nhưng toàn thân giáp trụ sáng ngời, đối với nam nhân tạo ra một sức hút lạ kỳ, chưa kể nàng còn sở hữu một thân hình bốc lửa kiều mỹ.

Ta liền cười nhẹ, chào đáp lễ bọn họ”Mọi người vẫn khoẻ chứ?”

Tình lặng như tờ, hơn trăm hắc giáp Long kỵ binh không một ai lên tiếng trả lời, khiến cho ta cảm thấy uy thế đội trưởng của mình có chút sút mẻ.

Khối băng La Duy lạnh lùng đáp “Đội trưởng, không cần nói những lời thừa thãi đó, chỉ cần ngài hạ mệnh lệnh xuống, chúng ta ở đây sẽ nhất nhất thi hành mọi mệnh lệnh của ngài.”

Á Dạ ở phía sau ta khẽ nhắc “Chủ nhân, người đừng để ý, bọn họ trước giờ luôn như vậy đó, trước mặt phụ vương cũng không hề thay đổi cung cách nhưng sự trung thành của bọn họ thì không cần nghi ngờ. Chủ nhân, chỉ cần người thu hút được lòng trung thành của bọn họ, dù có phải cùng người lên núi đao xuống biển lửa họ cũng chẳng từ nan.”

Ta hiểu ý gật đầu một cái, lớn giọng nói “Các người đều là những kỵ sĩ anh dũng thân kinh bách chiến, nhưng ta lại chỉ là một nhân loại vô danh, ta biết các người đối với ta vẫn chưa tin phục hoàn toàn, cho nên ta sẽ thi triển sức mạnh để chứng minh thực lực cho các người thấy. Tốt, ta bắt đầu đây?”

Ta áp tay vào sau lưng Tiểu Dạ, cười nói “Tiểu Dạ!”

Á Dạ cũng cười tỏ vẻ hiểu ý, toàn thân toả ra hắc quang mạnh mẽ, lập tức hoá thành một thanh trường kiếm đen tuyền tự động bay vào tay ta.

Nhìn thấy công chúa hoá thành bảo kiếm, toàn thể Long kỵ binh tự nhiên hiểu được điều này mang ý nghĩa như thế nào, muốn xảy ra chuyện đó cần tài năng đến thế nào, thực lực Á Dạ bọn họ hiểu rất rõ, trên khuôn mặt băng sương bắt đầu lộ vẻ kinh hãi.”

Ta cầm lấy "Á Dạ" đưa lên ngang trước mặt rồi ngưng tụ ma lực, toàn thân lập tức được bao phủ trong một khối hắc sắc quang mang, toàn thể hắc ám Long kỵ binh liền cảm nhận được năng lượng hắc ám từ khắp nơi đổ về tụ tập lên thân ta với tốc độ kinh người, trong lòng bọn họ hiểu rõ thứ ta đang sử dụng chính là cao cấp hắc ám hệ ma pháp, tất cả không dấu nổi vẻ kinh dị đang hiện trên nét mặt.

Hắc ám năng lượng dưới sự hấp lực của ta liên tục đổ về, ta hét vang một tiếng, trên mũi kiếm "Á Dạ" xuất hiện một hắc ám quang cầu tối đen

như mực,thâm trầm không thể nói rõ.

"Địa ngục hạo kiếp", những Long kỵ binh thân kinh bách chiến kinh nghiệm phong phú kia làm sao không nhận ra chung cực hắc ám hệ ma pháp mà từ xưa đến nay chỉ ma vương mới có thể sử dụng, tất cả đều kinh hãi đến thất sắc. Không chiến Hạ Nông, Lục chiến Lạp Cáp Nhĩ Đặc, Hải chiến La Duy ba người lập tức quỳ xuống nói "Đội trưởng, chúng hạ nhân có mắt như mù nên mới tỏ ra thất lễ với người, mong người hồi tâm thu lại ma pháp, chúng tôi nguyện ý cùng ngài vào sinh ra tử."

Ta xuất ra chiêu "Địa ngục hạo kiếp" là có dụng ý sâu xa, người có sức mạnh cường đại tự nhiên lời nói sẽ có sức thuyết phục, hướng chỉ tại ma giới chỉ dùng lực lượng để đánh giá thân phận, thực tế chứng minh 3 vị tướng quân lập tức quy phục tuyên thệ trung thành trước mặt ta.

Thật ra chiêu "Địa ngục hạo kiếp" này chỉ hoàn hảo về mặt kỹ xảo mà thôi, mặc dù ta đã có sẵn nguồn ma lực vô tận hậu thuẫn nhưng đêm hôm qua Á Dạ chỉ mới giảng giải sơ lược về hắc ám hệ ma pháp cho ta, dù cho ta có là thiên tài ma pháp cũng không cách nào nội trong một đêm học được hắc ám chung cực ma pháp "Địa ngục hạo kiếp".

Do đó ta phải nhờ Á Dạ biến hoá thành kiếm để hỗ trợ tăng thêm năng lực, miễn cưỡng hình thành "Địa ngục hạo kiếp" hắc ám quang cầu hữu hình vô thực, nếu so với uy lực phá huỷ khủng bố của Lộ Tây Pháp thực tế chỉ đạt khoảng 3 thành mà thôi. Nhìn thấy hết thảy Long kỵ binh đều tỏ vẻ thần phục, ta vô cùng vui mừng chĩa mũi kiếm lên trời hét vang một tiếng, hắc ám quang cầu phá không bay lên rồi tan biến vào không trung.

Lúc đó ta hoàn toàn không hay biết hành động bắn hắc ám quang cầu lên trời sau này lại đem đến cho ta vô số phiền phức, nhưng đó là chuyện về sau, tạm thời nên gác sang một bên.

Sau khi các Long kỵ binh lần lượt từng người được giới thiệu qua, ta ra lệnh cho họ tự động giải tán, sau đó cùng với Á Dạ đi tìm Lộ Tây Pháp.

Lão già giả hoạt Lộ Tây Pháp hiển nhiên biết rõ ta sẽ quay lại tìm lão, vừa ngồi trên chiếc ghế bành êm ái nhâm nhi tách trà vừa cười hi hi, chờ cho ta đến gần rồi nói “Con rể ngoan của ta, ta biết con nhất định có khả năng thu phục được đám Long kỵ binh kiêu ngạo bất thuần đó mà. Sao rồi, có phải nhớ lão già này nên mới mau chóng quay về phục mệnh đúng không?”

Ta thầm rửa thầm lão ma vương đáng chết này hàng vạn lần nhưng trên mặt cố giữ cho không lộ ra một điểm bất mãn nào (cũng chẳng có cách nào, ai bảo ta không đánh lại hẳn), nói “Lộ Tây Pháp đại nhân quả nhiên đoán việc như thần, đúng vậy, tại hạ đã hoàn thành xong nhiệm vụ mà người giao cho. Đại nhân, có thể vui lòng cho tại hạ bước qua "Chuyển di chi môn" để quay về thánh ma đại lục hay không? Sau này chỉ cần đại nhân cho gọi, tiểu nhân sẽ lập tức quay về phục mệnh.”

Lão già độc ác, vì lão mà ta phải thốt ra những lời ớn lạnh thế này, nhưng để quay trở về ta buộc phải tâng bốc lão mà thôi.

Lộ Tây Pháp nở một nụ cười ưu nhã, nói “Ồ, muốn quay về gấp vậy sao? Quay về cũng tốt, bất quá khi làm con rể của ta, người cũng đã trở thành một trọng thần nơi ma giới, dĩ nhiên cũng phải vì ma giới lập chút công lao rồi hãy tính chuyện trở về mới phải phép chứ.”

Ta sớm biết sẽ có chuyện này, làm sao lão ma vương âm hiểm vạn phần này có thể để cho ta ung dung quay về thế giới cũ dễ dàng như vậy được. Ái chà, thôi thì đành để lão ăn thịt vậy.

Ta cười khố đáp “Vậy cúi mong đại nhân phát lệnh, tại hạ nhất định sẽ không ngại gian khổ mau chóng hoàn thành.”

Lộ Tây Pháp đáp lời “Tốt lắm.Rất sáng khoái, ta quả nhiên không nhìn lầm người. Tại nơi sâu thẳm nhất ở tầng thứ 7 của ma giới này có một con Địa ngục hắc long, nó cũng là ma thú viễn cổ duy nhất còn tồn tại ở ma giới,ngoại trừ sức mạnh vô song nó còn có trí tuệ cực cao, chuyên đối đầu với bản vương,mỗi lần bản vương thân chinh đi tiêu diệt là nó lại chạy trốn mất, chỉ cần người có thể thay bản vương thu thập con nghiệt long này tức là đã lập được công trạng to lớn cho ma giới, người cũng có thể mau chóng quay về thế giới cũ của mình.

Ta thấy Dạ Á vừa nghe tên "Địa ngục hắc long" liền biến sắc mặt lộ vẻ kinh hoàng thì lập tức hiểu rõ nhiệm vụ này vô cùng gian nan, nhưng ta có thể cự tuyệt hay không?

Dĩ nhiên không.

Ta đành tâm bất cam tình bất nguyện nhận nhiệm vụ này.

Vừa ra khỏi cửa cung, Á Dạ đã khẩn thiết nói với ta “Chủ nhân, tại sao người lại nhanh chóng đáp ứng lời phụ vương dễ dàng như vậy? Địa ngục hắc long là sinh vật đã làm chủ ma giới từ trước khi phụ vương đến đây không biết bao lâu rồi, vừa thông minh vừa mạnh mẽ, trên toàn cõi ma giới chỉ có phụ vương đủ sức đối đầu với nó, chưa kể nó còn vô cùng狡 hoạt, mỗi khi phụ thân đích thân xuất mã thì nó trốn biệt đâu mất không cách gì tìm được. Chủ nhân, người ...”

Ta đành cười khố đáp “Cha nàng đã nói thẳng ra như thế, ta còn có khả năng cự tuyệt sao? Á Dạ,ta trước giờ không biết đoạ lạc thiên sứ Lộ Tây Pháp lại狡 hoạt vậy?”

Ta thấy gương mặt Á Dạ không giấu nổi vẻ lo lắng bèn nhẹ nhàng xoa đầu nàng an ủi “Tiểu Dạ, đừng quá lo cho ta,đừng quên giờ ta đã là đội trưởng của Hắc ám Long kỵ binh, dĩ nhiên có thể danh chính ngôn thuận điều động quân đoàn tinh nhuệ nhất ma giới cùng ta đi diệt rồng.”

Á Dạ cũng cảm thấy nhẹ nhõm được một chút, nàng đượng nhiên hiểu rõ thực lực chiến đấu của Hắc ám Long kỵ binh thập phần lợi hại, mặt hoa ép sát vào ngực ta, thôn thức nói “Bất kể chàng có nói gì thiếp cũng quyết theo chàng lên đường, nghệ thuật sử dụng hắc ám ma pháp của chàng còn thô thiển, cần phải có thiếp hoá thành bảo kiếm để tương trợ.

Ta nựng vào má nàng một cái, nói “Tiểu ny tử này, giả sử ta không cho nàng đi thật, nàng cũng nhất quyết bám theo chứ gì?”

Á Dạ hừ nhẹ đáp “Chàng biết rồi mà còn hỏi, thiếp sẽ vĩnh viễn ở bên cạnh chàng không bao giờ xa rời. Đúng rồi chủ nhân, tiện đây thiếp sẽ dẫn chàng vào bí tàng bảo khố của phụ thân, chúng ta lựa vài món trang bị đem theo. Phụ vương đã làm khổ chàng thế này, chúng ta cứ lấy hết những món đáng giá cho ông ấy tức giận một phen chơi.”

Nữ nhân lớn hướng ngoại, điều này nghĩ cũng không sai, hiện nay tâm ý của Á Dạ hoàn toàn chỉ nghĩ đến ta, mọi chuyện đều vì ta mà hành động, ta cũng thấy ấm áp trong lòng.

Ta nhìn lại mình thấy cứ mặc mãi y phục ma pháp cũng chán, bộ đồ này do Lâm Tật tổng cho ta lúc trước, nghĩ đến hơn trăm Long kỵ binh toàn mặc hắc sắc khải giáp uy vũ kinh nhân, không khỏi thấy ghen tị, lại có dịp báo thù tên Lộ Tây Pháp nham hiểm đáng ghét, ta lập tức đáp ứng đề nghị của Á Dạ.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 16: Không Hổ Ác Danh Phá Hoại Thần (Phần Thượng)

Lúc này do quá thẹn thùng nên Áo Lệ Na liền trốn ở trong phòng không dám ra ngoài, Băng tuyết tiểu nữ vương cùng chúng nữ liền đi vào bên trong nhưng lại bắt ta đứng ngoài cửa không chịu cho vào trong, ta ở ngoài thật là đau khổ a, chỉ thấy trong phòng thì thoảng lại truyền ra những trận cười của các nàng, tai nghe những âm thanh duyên dáng đó khiến ta chịu không nổi mà muốn vào phòng nhưng các nàng nhất quyết không cho ta vào lại còn ra điều kiện nếu ta vào thì tối nay nhất định sẽ không chịu ngủ cùng ta, ôi với thói quen hàng đêm đều cùng mỹ nữ mấy người các nàng chiến đấu nếu bây giờ mà lại không chịu ngủ cùng ta thì đó chính là loại hình phạt tàn khốc nhất đối với ta và tiểu đệ đệ của ta khiến cho ta không thể làm gì hơn là đứng nghe mà thôi

Bất chợt một trận cười giòn tan từ phía sau truyền tới khiến ta chú ý mà quay lại, liền thấy Oánh đang từ phía sau đi tới, trên môi vẫn giữ nguyên nụ cười. Thật là nàng đang chế diễu ta chẳng:

- Oánh tiểu thư có chuyện gì tìm ta chẳng?

Oánh thân nhiên hướng ta nói:

- Sư huynh, sư phụ đang tìm người, hình như bọn họ có việc muốn hỏi người, người hãy đi theo ta.

Do nàng đã theo Lâm Tạp để học triệu tập ma pháp nên nàng gọi ta là sư huynh cũng không có gì là khó hiểu, cũng là do từ hồi học xong ma pháp rồi tới Ái Nhĩ Tiên Khắc thành rồi nhiều việc xảy ra khiến ta tới bây giờ mới gặp lại hai lão đầu đó, mấy lần gặp trước cũng chỉ là nói, được vài câu, nên bây giờ cũng nên cùng họ nói chuyện, nghĩ thế ta liền nói với Oánh:

- vậy xin mời tiểu sư muội dẫn đường cho ta

Oánh mỉm cười quay người bước ra ngoài, ta liền hướng vào phòng dùng ma pháp truyền âm cho chúng nữ nói vài lời khinh bạc, rồi liền bước theo Oánh rời khỏi tấm cung của Áo Lệ Na

Giống như Lợi Đa Khắc tại Lai Nhân Cấp đặc vương cung có một khu nghiên cứu ma pháp riêng thì Lâm Tạp cũng có một khu biệt viện riêng của mình, do ông ta chuyên nghiên cứu về triệu hồi ma pháp nên chung quanh biệt viện có rất nhiều các loại ma thú, đủ các loại chủng tộc và hình dạng, bất quá tất cả ma thú ở đây đều bị Lâm Tạp thiết lập một đạo cấm chế nên chúng tuyệt nhiên không thể gây hại gì đối với dân chúng, nếu không với lượng ma thú đó dám đảm bảo lão sẽ trở thành Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần thứ hai quá

Nhìn chung quanh là một tập đoàn ma thú nào là thanh oa, xích lân măng xà, rồi tiểu thử tiểu kê, độc trùng hỗn độn, tuy tất cả đều là ma thú cấp cao nhưng so với mấy ma thú của ta thì quả thật chỉ là đem thứ hạ phẩm so với thứ cực phẩm rồi, nhìn đám ma thú này ta cũng hiểu tại sao Lâm Tạp lão đầu đối với tra tra điều của ta luôn kỳ vọng ngưỡng mộ, tuy ông ta là cao thủ trong cao thủ của triệu tập ma pháp nhưng ma thú ông ta giành cả đời nghiên cứu vất vả và muốn thu phục là Hoả phượng Hoàng thì lại bị ta đoạt mất, thật khó trách ông ta lại thêm muốn nó như thế.

Vưu Tư Lợi và Lâm Tạp đang đợi ta trong phòng nghiên cứu của biệt viện, ta bước vào cửa liền cúi đầu vái lạy hai lão như một đệ tử hướng tới sư phụ của mình để vấn an sức khỏe:

- Nhị vị đại sư ,ta đã trở lại,xin vấn an hai người.

Mắt ta quả thật đã ươn ướt,nguyên lai ta ta đã sớm coi hai lão ngoan đồng này là thân nhân của ta ở thương lan đại lục này,mặc dù cũng là do bọn họ nhàn rồi mà so tài ma pháp rồi vô tình mang ta tới thế giới này,nhưng cuối cùng cũng là bọn họ dạy dỗ ma pháp cho ta,rồi lại gả Lị Vi Nhã cho ta,ta quả thật là luôn nhớ tới bọn họ a

Hai lão đầu quả thật cũng bị tình cảm của ta lây lan mà cảm động,không giống với tính cách trước kia của họ,có lẽ họ cũng coi ta như con rồi, “ Bạo Liệt Quyền’ Vưu Tư Lợi liền tiến tới đỡ ta nói:

- Ngô Lai tiểu tử này, đã lâu rồi mới gặp ngươi,ngươi đã trưởng thành hơn rồi.

Trong kí ức của ta liền hiện lên những ngày còn sống ở trong rừng với hai lão đầu này,ta lại cảm thấy mũi ta có chút khó chịu,hình như là vì muốn khóc nên mới thế.Vưu Tư Lợi liền nói với ta:

-Nhìn bộ dạng hạnh phúc của Nhã nhi ta biết ngươi đối xử với nó rất tốt,ừm ta quả thật không nhìn lầm ngươi khi giao Nhã nhi cho ngươi,tên tiểu tử à.

Lâm Tạt liền chen vào:

- Chúng ta được Oánh kể lại các cố sự của ngươi sau khi ngươi bị rời đi ,bất quá có nhiều truyện nàng ta cũng kể không được rõ ràng lắm như truyện vì sao ngươi lại trở thành Ma Thần vương hay những truyện xảy ra sau này khi ngươi tới Long cốc,bây giờ ngươi hãy kể tường tận cho chúng ta nghe thử xem sao.

Ta cười khổ nói:

- Chuyện này nếu muốn kể tường tận quả thật là rất dài,lại nhiều truyện hai người không tưởng tượng nổi đâu.

Ta liền vận dụng hết khả năng diễn thuyết và giải thích để kể lại câu chuyện của ta (sao không bảo mấy lão ấy vào 4vn mà đọc) thật là sáng khoái a,ba người bọn họ say sưa nghe ta nói, mồm há hốc ra như nuốt từng lời của ta,nhất là khi nhắc tới những cố sự ,nguy hiểm mà ta trải qua thì thần tình trong mắt Oánh như lóe lên,mơ màng ,đôi môi anh đào mím chặt trông bộ dạng vô cùng đáng yêu (không biết lúc hẳn kể vụ xxx mấy con nhỏ kia thì con bé này có.....không nhỉ_ lời biên dịch, anh em tự hiểu).

Vưu Tư Lợi và Lâm tạp lại chỉ quan tâm tới việc ta sáng tạo ra ma pháp,đối với việc sáng tạo của ta vô cùng hứng thú, khi ta nói tới việc sáng tạo không gian ma pháp,cùng với việc sử dụng thánh thú ma pháp cả hai lão đều lộ vẻ kinh dị,hai mắt lấp lánh tinh quang nhìn ta như thể vừa tìm được một thứ cực phẩm vậy,âu cũng là hai lão đầu đam mê ma pháp đến cuồng si, bọn họ đã dành cả cuộc đời mình để nghiên cứu ma pháp cho nên với họ không có gì hấp dẫn hơn sự thần kì của ma pháp, huống chi những ma pháp ta sáng tạo ra căn bản dù là trong suy nghĩ họ cũng chưa từng nghĩ tới,điều này khiến hai lão đầu đều hưng phấn đứng dậy

Lâm Tạp không thể chờ đợi ta nói hết đã vọt tới chỗ ta,cầm lấy cả hai tay ta,biểu tình vô cùng kích động lắp bắp nói

-Người ...người nói người không chỉ thu phục được Hoả phượng Hoàng mà ngay cả những thánh thú còn lại người đều thu phục được hết,lại còn có cả Địa ngục hắc long cùng với Long vương của long tộc...người không phải là đang dối gạt ta đấy chứ...ôi,người hãy nói cho ta đó là thật đi

Ta liền nhẹ nhàng gạt tay ông ta ra rồi nói:

- Ta có nói thật hay không chẳng phải chỉ cần ta triệu tập chúng ra cho lão sư nha người thấy là được rồi sao

Ta vừa nói xong ,quang mang lóe lên trên không trung dưới mặt đất Hoà phượng Hoàng "Tra Tra Điểu",Ngân sắc ma lang Dao Tử,Đại địa chi hùng "Lạn Tử",Đại dương chi long "Lam Bì", Lôi thú "Ngốc Qua" còn có Địa ngục hắc long "Lại Lại Trùng" và con nó Long vương "Kim Tử" đồng loạt xuất hiện

Hai cha con "Lại Lại Trùng" vốn không xuất hiện trong hình thái thật,thoạt nhìn chúng chỉ giống như một tiểu hắc xà đứng cạnh một kim tử tiểu long ,nhưng cỗ khí tức ba động mà chúng phát tán trên thân chúng lại khiến cho vạn vật kinh hãi phải cúi đầu, thật là khiến cho ba người kia giật mình. Lâm Tạp nhìn không được liền đưa tay lên sờ vào lại lại trùng,ngay lập tức một đạo hắc ám quang mang từ lại lại trùng phóng tới người Lâm Tạp khiến lão đầu này vội lùi lại,ta liền huy quyền xuất ra ma pháp “ Bạo Liệt quyền” đánh vào cái đầu rắn của hắc xà rồi mắng:

-Đồ không có mắt,thật là bị sư phụ ta sờ vào đầu một chút thì người sẽ chết à, hừ !

Lại Lại trùng úy khuất nhìn ta một cái,rồi từ từ bò đến chỗ Lâm Tạp cúi đầu ra vẻ nhận lỗi, Lâm Tạp không những không cảm kích vì hành động cứu người vừa rồi của ta mà lại hung hăng nhìn ta một cái,ông ta đối với địa ngục hắc long vốn sùng bái như một thần vật vĩ đại có cầu cũng chưa chắc đã được nhìn thấy một lần,nay thấy ta ngược đãi nó tự nhiên lại muốn vì nó mà bất bình.

Lâm tạp cùng với Oánh đều say sưa nhìn ngắm bọn Lại Lại Trùng ,tra tra điểu,dường như trước các thần vật này thời gian không gian thậm chí là cả tính mạng hai người này cũng chẳng còn màng tới,Vưu Tư Lợi liền hỏi ta về việc kết hợp ma pháp,đối với lão đầu này việc đó mới là hứng thú của ông ta.Ta cũng có nhiều vấn đề muốn thỉnh giáo ông ta,tuy ma lực của là là cường đại vô hạn nhưng các vấn đề liên quan tới ma pháp tri thức trên nhiều phương diện ta lại không có hiểu biết nhiều lắm(mù tịt thì đúng hơn) bây giờ ta muốn thành công trong việc kết hợp ma pháp cần phải bổ xung

thêm ma pháp tri thức ,tất nhiên với tri thức ma pháp Vưu Tư Lợi đúng là một đại sư bậc nhất không còn nghi ngờ gì nữa

Ta liền đem việc kết hợp ma pháp ra nói với lão sư,đầu tiên là việc kết hợp hỏa hệ ma pháp và lôi hệ ma pháp thành ‘Hỏa lôi thần diệt tuyệt trảm’,tiếp theo là việc kết hợp phong hệ ma pháp và quang hệ ma pháp thành ‘Vô hình nhất tiễn’ cuối cùng là việc kết hợp hắc ám ma pháp và quang minh ma pháp thành ‘ Lưỡng cực bạo phá’ .Mặc dù Vưu tư Lợi không thể kết hợp được ma pháp giống ta nhưng trên lĩnh vực ma pháp tri thức lão lại có thể nhanh chóng hiểu rõ vấn đề và rất nhanh đã chỉ ra cho ta vài điểm mấu chốt.

Điều đáng tiếc nhất là do Vưu Tư Lợi chỉ là con người nên những hiểu biết về hắc ám hệ ma pháp và quang minh hệ ma pháp cũng không có gì nhiều,với không gian ma pháp do ta sáng tạo ra thì ông ta cũng chưa từng nghĩ tới do đó đối với việc phát triển lưỡng cực bạo phá ông ta có muốn cũng chẳng giúp ta được

Bất quá lần nói chuyện này tuyệt đối không phải là vô ích,trong đầu ta thoáng hiện lên một suy nghĩ,ta liền nói:

- Trong tất cả các ma pháp phối hợp của ta ,ta chưa từng dùng tới thổ hệ ma pháp,sư phụ người có nghĩ ra thổ hệ ma pháp nên kết hợp với loại ma pháp nào chăng?

Vưu Tư Lợi ngần ra một lúc,sau đó mới trả lời ta:

- Thực ra thổ hệ ma pháp ở thương lan đại lục có rất ít người học,địa hệ ma pháp cần người học phải có sự thâm trầm cùng trang nghiêm,phòng ngự tuy mạnh nhưng lực công kích lại yếu ,muốn thi phóng ma pháp lại tốn rất nhiều ma lực,cho nên theo ta rất ít có khả năng kết hợp thổ hệ ma pháp,mà ngay cả có thì tỉ lệ thành công cũng ít mà chưa chắc hiệu quả đã cao

Thì ra là như vậy,phàm những gì người khác không muốn làm,không thể làm thì ta lại càng muốn làm,càng muốn thử ,ta nhất thời đối với việc kết hợp thổ hệ ma pháp lại càng có hứng thú hơn.Ta liền chìm đắm trong suy tư,thân thể ta cũng theo bản năng bắt đầu ngưng tụ thổ hệ ma pháp nguyên tố,một tia sáng ẩn hiện trong luồng quang mang từ thổ hệ ma pháp bao phủ lấy toàn thân thể của ta,đây là chung cực cấm chú của thổ hệ ma pháp gọi ta “ Đại địa cực quang”,ma pháp phòng ngự bậc nhất trong ma pháp hệ thổ,tuy nhiên cũng phải là đại ma đạo sư hệ thổ với ma pháp lực cực lớn mới có thể xuất ra “Đại địa cực quang” vì nó tiêu hao một lượng ma lực cực lớn,cho nên tại thánh ma đại lục đại địa cực quang chỉ có trong truyền thuyết mà thôi

Vưu Tư Lợi thấy ta thi phóng ma pháp chung cực cấm chú “Đại địa cực quang” thì vô cùng cao hứng,lại thấy ta còn hạn chế nó ở trong biệt viện nghiên cứu chưa có chính thức phát huy hết uy lực của nó thì liền nói:

- “Đại địa cực quang” ? Tiểu tử ngươi quả là thiên tài nha,hay ngươi hãy thử kết hợp quang minh lực lượng cùng thổ hệ nguyên tố xem thử chúng tạo ra cái gì,cho dù phát sinh chuyện ngoài ý muốn thì ta nghĩ cả hai đều mang tính chất phòng thủ chắc không tạo ra sự phá hoại quá lớn đâu (lão hồ ly này,đây đâu phải biệt viện nghiên cứu của lão đâu mà lão sót)

Thật là một ý hay, ta liền nhanh chóng theo lời gợi ý của Vưu Lợi Tư bên trong “Đại địa cực quang” ta liền gia cố thêm một tầng quang minh lực lượng,hai loại ma pháp này bắt đầu theo ý niệm của ta kết hợp lại,ngay lập tức chúng sinh ra phản ứng lực đối kháng,một luồng ma pháp ba động vô cùng cường đại liền thoát ra.Lâm Tạt,Oánh và mấy tên ma thú nhanh chóng bị ma lực ba động cường đại ảnh hưởng tới mà đều ngó lại chỗ ta,thấy tình hình trước mắt Lâm Tạt thất kinh kêu lên một tiếng :

-Ngô Lai tiểu tử,ngươi đang làm gì thế,đây là biệt viện nghiên cứu của ta ...không được.....

Chương mười sáu: Không hổ ác danh phá hoại thần (Phần h ạ)

Ta đang cố gắng khống chế hai loại ma lực trái ngược này thì tiếng nói của Lâm Tạp đã khiến ta phân tâm ,lúc đó lực lượng tinh thần khống chế đã bị phá vỡ, “đại địa cực quan” cùng quang minh lực lượng nhất thời dung hợp với nhau trong nháy mắt hình thành một quang cầu màu nhàn nhạt đang chìm dần vào lòng đất

Tất cả chúng ta để bất ngờ trước tình hình này,nhất thời đều ngậy ra nhìn vào chỗ mà quang cầu vừa biến mất dường như không khí cũng đông cứng lại trong hoàn cảnh đó còn chúng ta bắt đầu triệu hồi các ma pháp phòng ngự

KHông gian tĩnh lặng đến ghê người,tuyệt nhiên không thấy một phản ứng nào cứ như là mọi thứ đã chìm vào một cái hố đen không đáy nào đó rồi vậy

Lâm Tạp thở phào nhẹ nhõm ,liền thôi việc ngâm vịnh chú ngữ phòng ngự rồi quay ra mắng ta: “ Xú tiểu tử,lần sau ngươi còn dám như vậy nữa ta sẽ.....”

Lời còn chưa dứt thì từ sâu bên trong hậu viện bất ngờ truyền đến một chấn động kèm theo một tiếng nổ lớn ,liền sau đó cả biệt viện như rung chuyển mặt đất bắt đầu nứt ra hình thành vô số những trụ đất dựng đứng lên,mặt đất xuất hiện những miệng vực nhỏ.Ta thầm kêu lên “không xong” ,rồi chẳng kịp suy nghĩ thêm vội triệu tập một quang minh kết giới thu hết mọi người cùng chúng thánh thú vào trong,tuy địa nguyên tố và quang minh nguyên tố đều mang thuộc tính thiên về phòng thủ nhưng không ngờ khi kết hợp chúng lại sinh ra phản ứng mạnh như vậy chứ.

Quả nhiên lo lắng của ta đã ứng nghiệm,ngay sau chuỗi biến động của mặt đất thì tại chỗ quang cầu biến mất xuất hiện một cột sáng bắn lên trên không trung xung quang cột sáng cây cối và một phần biệt viện bị phá hủy

,tuy nhiên tất cả chưa phải đã hết đó mới chỉ là bắt đầu cho một tai họa lớn hơn ,tiếp theo cột sáng đó là vô số cột sáng đồng dạng từ trong lòng đất bắn lên tạo thành một cột các cột sáng trong phạm vi mười thước bắt đầu bành trướng năng lượng ra bốn phía ,trong nháy mắt những chỗ mà các cột ánh sáng xuất hiện hết thảy các công trình kiến trúc đều bị phá hủy ,khi ta mang mọi người từ không trung hạ xuống chỉ thấy vương cung bị vô số cột sáng phá hủy khiến cho bọn thị vệ và bọn người hầu hoảng sợ chạy loạn khắp nơi,ai za lần này ta lại trở thành ái nữ tiên khắc phá hoại thần lần nữa khi lại đem vương cung và các loại kiến trúc phá hủy thế này,chẳng biết Ác Đặc quốc vương bây giờ sẽ làm gì ta đây,hay là bây giờ ta tới mang chúng nữ và Áo Lệ Na chạy trốn trước đi thì hơn

Vưu Tư Lợi rất nhanh nhìn rõ ý định của ta ,hắn liền hướng ta nói :

- Ngô Lai tiểu tử ,ngươi đừng có nghĩ là sẽ chạy trốn được nha.....

Hắn vốn còn muốn nói nữa nhưng liền bị ta dùng không gian phong tỏa làm cho đông cứng lại,không chỉ hắn mà cả Vưu Tư Lợi và Oánh cũng bị ta dụng chút thủ đoạn này,sau đó ta mới từ từ hạ xuống,ta biết ma pháp “không gian phong tỏa” chỉ duy trì trong một thời gian mà thôi,ta phải tranh thủ thời gian nha

Ca ny,Lị Vi Nhã,Băng tuyết tiểu nữ vương , Á Dạ ,Hỗ Phách Phi Thúy , Áo Lệ Na (ôi nhớ Vi Tiểu Bảo quá) thất nữ đang ở trong phòng oanh oanh yến yến thì đột nhiên cảm nhận thấy một cơn địa chấn kèm theo ma lực ba động cường hãn truyền tới khiến các nàng không khỏi thất kinh,chúng nữ nhanh chóng chuyển thân tới cửa cung chỉ thấy vô số cột sáng từ nơi biệt viện của Lâm Tạp lan ra bốn phía,vô số phủ đệ và kiến trúc nguy nga của hoàng cung đều bị tàn phá biến thành một đồng đố nát,vô số người dân chạy trốn kêu khóc vang trời (chỗ này hơi quá tại em thấy động đất chắc cũng kêu khóc vang trời nên....).Trong tâm khảm Lị Vi Nhã liền hiện lên quang cảnh của lần phá hoại trước ,nàng lẩm bẩm :

- Thiên nội, không phải chuyện đó lại xảy ra lần nữa chứ...?

Còn lại chúng nữ chưa từng thấy cảnh này nên đều ngây ra cứng đờ lại trước cảnh tượng này (anh em nào mún thử cảm giác qua Nhật hay ra đường cao tốc đứng trước đầu xe tải đang lao thì bít) Ca Ny là người tinh trí đầu tiên nàng vợ la lên :

_ Chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi đây ,ma pháp hủy diệt kia sẽ rất nhanh lao tới đây đó,đợi đến lúc đó muốn trốn cũng không kịp nữa

Tới lúc này thì ta cũng dùng không gian chuyển di tới chỗ họ ,ta liền nhắc họ :

- Các người nhanh một chút theo ta rời khỏi đây nào

Á Dạ vợ lắc mình tiến tới trước mặt ta hỏi:

- Chủ nhân có chuyện gì xảy ra vậy?

Ta trong lòng có phần xấu hổ ,liền đáp:

- Đợi khi rời khỏi đây ta sẽ nói cho các người nghe,bây giờ thời gian gấp lắm rồi hãy nhanh chóng theo ta rời khỏi đây nào

Chúng nữ liền vây quanh ta,trong nháy mắt ta đã triệu tập một không gian chuyển di ma pháp,quang mang lóe lên dưới chân chúng ta rồi thân hình chúng ta từ từ tiêu thất mất ,ta mang chúng nữ di dời lên không trung đồng thời triệu tập một kết giới bảo vệ trên thân mỗi người,từ trên cao nhìn xuống chỉ thấy vương cung đã bị tàn phá tới ba phần,một miệng vực rộng lớn kèm theo vô số cột sáng không ngừng bành trướng và tiêu hủy những nơi nó đi qua,tạo thành một mớ hỗn độn .

Tại khách phòng nơi nghỉ ngơi của bọn ‘Ma giới chiến sĩ’ ,bọn chúng quả không hổ danh là tinh anh trong tinh anh ,khi cường đại ma pháp kết

hợp đánh ra bọn chúng tuy thất kinh nhưng không hề loạn nhanh chóng tụ hợp lại thành đội ngũ,đồng thời đạo lạc thiên sứ,hấp hiệp quý cùng hắc ám nữ yêu liền bay lên không trung,còn bọn cuồng bạo chiến sĩ ,lang nhân tuy không có năng lực bay lượn nhưng cũng nhanh chóng mở ra một vòng kết giới ngăn chặn năng lượng ba động công kích,khi thấy ta cùng chúng nữ trên không trung ma giới chiến sĩ rất nhanh chóng tụ tập lại chỗ chúng ta,ta liền triệu hồi kim tử để nó triển khai long ngữ kêu gọi bọn phi long tới,một tiếng rống ngân vang khắp bầu trời ngay lập tức bọn phi long ở bên ngoài liền lao tới chỗ chúng ta

Ta cùng chúng nữ cười trên mình kim tử còn ma giới chiến sĩ nhanh chóng tụ tập trên lưng của đám phi long,ngay lập tức chúng liền bay ra khỏi vương cung li khai Ái Nhĩ Tiên Khắc thành,lúc đó thì Ác Đặc quốc vương cũng đã phát hiện ra việc này,liền nhìn lên bầu trời phía chúng ta vừa bỏ đi kêu lên:

- Ngô Lai tiểu tử ,lần thứ hai người phá hoại cung điện của ta,ta hối hận không gả Áo Lệ Na cho người nữa! Ngô Lai người.....

Đệ nhất vương cung tại thánh ma đại lúc,Ba Bố Ni Tạp vương cung lần thứ hai bị hủy hoại bởi “ Ái Nhĩ Tiên Khắc phá hoại thần” ,từ đó về sau khi trùng tu lại vương cung đã cho dựng lên một chiếc cột lớn chống một thạch bài đề mấy chữ “ Ngô Lai và chó không được đi vào” ^^! ,tồn tại mấy trăm năm sau khôn đổ

Chúng ta nhanh chóng bay xa mấy trăm dặm rồi mới hạ xuống,bằng tuyết tiểu nữ vương ,Á Dạ và các nàng đều đoán ra sự việc vừa rồi đích thị là do ta gây ra nên trong mắt họ ẩn chứa những tia tiểu ý cùng thần thái bất đắc dĩ phải nín cười .Áo Lệ Na cưỡng không nổi tò mò liền đi tới trước mặt ta hỏi nhỏ:

- Lai,vừa rồi ,chuyện vừa xảy ra có phải là do chàng làm không vậy...có đúng là chàng làm không vậy...?

Ta xấu hổ gãi gãi đầu rồi nói:

- Xin lỗi Na Na quả thật là không phải do ta cố ý,ta đang cùng với Vuư Tư Lợi sư phụ nghiên cứu phối hợp ma pháp,không ngờ được khi kết hợp thổ ma pháp với quang minh lực lượng lại thành ra thế này ,nhạc phụ đại nhân chắc hẳn là rất hận ta nha.

Áo Lệ Na cười nói :

- Điều đó là đương nhiên rồi,ta nghĩ lúc này phụ vương chắc hẳn đang nguyên rửa người là đại phá hoại thần nha (còn mún hủy hôn gả công chúa cho tiểu ma thần vương ta nữa cơ sao hồi đó không có di động nhỉ :0 (40):)

Lúc này tên Phổ Hi tiểu đệ trong mắt mơ màng ,tiến tới trước mặt ta ,vẻ mặt hiện lên một vẻ sùng bái ta (thằng này ở đâu ra vậy ta ???)

- Tỷ phu,ma pháp người vừa xử dụng quá tuyệt vời ,có thể dạy ta được không? Ta muốn trở thành ma pháp sư,muốn giống người trở thành đại pháp sư....

Ta cười khở cắt đứt mộng đẹp của hắn :

- Người trời sinh đã là kỳ sĩ ,năng lực đó mạnh hơn,có lẽ một ngày nào đó người sẽ không kém gì Ca Ny cả đâu

Phổ Hi thất vọng thở dài,nhưng lại đột nhiên hưng phấn hỏi ta :

- Tỷ phu,ma pháp vừa rồi chắc hẳn người chưa kịp đặt tên đúng không,để ta nghĩ ra một cái tên rất tuyệt cho nó nhá,một cái tên thật khủng bố nha.....

Ta chẳng còn tâm trí để ý tới lời của hắn,quay lại nói với Na Na :

- Việc này dù sau cũng xảy ra rồi,bây giờ chúng ta hãy tới Lôi Nhân Công quốc trước đã,sau này nếu có cơ hội ta sẽ quay trở lại hướng nhạc phụ

xin lỗi ,bây giờ nàng nguyện đi cùng ta chứ ?

Áo Lệ Na u oán nhìn ta ,nhỏ giọng nói :

- Phu vương đã đồng ý hôn sự của chúng ta rồi,tạ đã là người của người,chẳng lẽ bây giờ người muốn ruồng bỏ ta

Ta liền tiến tới nắm lấy tay nàng dắt tới bên kim tử,rồi ra lệnh

- Mục tiêu lô nhân công quốc ,tất cả tiến lên.

Một đoàn phi long cùng hoàng kim cự long liền nhắm hướng Lô Nhân Công quốc bay tới,nơi đó ta có một bằng hữu tri ngộ Lô Tư lão tiên bối (hồi mất trí nhớ trong hoa hồng dong binh đoàn đó) lại còn một người si mê ta chính là công chúa Phi Âu Á

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 17: Tình Địch

Nếu như Lai Nhân cấp đặc quốc nổi tiếng về quân sự, hay Ba Bỗ Ni Tạt quốc là đất nước của thương nhân còn Băng Tuyết vương quốc là nơi có nhiều sản vật thì Lô Nhân công quốc lại nổi tiếng về nghệ thuật và chế đồ thủ công, cả vương quốc nhất là vương thành đều mang một lối kiến trúc cực kì tinh xảo và hoành tráng (để tên này thử ma pháp thì cũng ra tro cả thôi). Lô nhân công quốc từ xưa tới bây giờ là nơi nhân tài xuất hiện, những công tượng, kĩ sư, thi nhân và luyện kim thuật sĩ nổi tiếng nhất thánh ma đại lục đều xuất thân từ nơi này, hiện tại quốc vương hải lực khắc thân là một họa sĩ cùng nhạc gia nhất lưu tại đại lục nhưng hai thiên kim công chúa của ông ta lại mang một thân võ công và ma pháp tuyệt luân chính thì là kỵ sĩ và ma pháp sư có thiên sinh (năng khiếu trời ban). Thêm nữa Lai nhân cấp đặc vương hậu chính là Mạt thúy ti vốn là muội muội của Ác Đặc quốc vương vì lẽ đó đã làm quan hệ giữa hai quốc gia càng thêm bền chặt giúp đỡ hỗ trợ nhau cùng tiến thoái trong những cơn loạn lạc.

Long đội trực tiếp tiến nhập Lô Nhân Công quốc, rồi hướng Lô Nhân Công quốc vương cung bay tới, bất ngờ từ không trung truyền tới những âm thanh chấn động xé gió khiến ta ngẩn người ra tò mò nhìn xuống dưới thì thấy từ dưới đất một vài đạo quang mang đang hướng tới long đội của ta bắn tới. Cánh nhìn xuống dưới nhũ mà nói:

- Đây chẳng phải là “ Thiên cơ liên xạ nổ ” sao (một loại cường lực đạn do cơ quan bắn ra, có thể bắn được nhiều tên trong một lần bắn, đạn có hình dáng như cây trường mâu, sức sát thương cực lớn bình thường để dùng để

đối phó với các loại cự thú lớn, chế tạo ra cực kì phức tạp nên chỉ có cao cấp công tượng trong quân đội lai nhân cấp đặc mới có thể chế tạo và trang bị) mọi người điều khiển phi long nhanh lên một chút tránh bị bắn trúng

Những phi long này đều là long tộc tinh anh do Kim Tử chọn lựa ,nên chẳng cần đợi chúng ta ra lệnh đã tự động né tránh hoặc dùng long trào đánh gạt ra nên không có một phi lao nào bị bắn trúng,bất quá ngay lập tức đã có một đợt công kích mới ,hai ba trăm mũi cự tiễn(tên lớn) như điện xẹt bắn tới.Kim tử động nộ liền ngâm lên một tiếng rung trời,cả thân hình nhất thời tỏa ra long khí bức nhân trong miệng đã xuất hiện Long viêm hỏa quang , đám phi long còn lại cũng vừa phát ra long khí kháng cự lại vừa chuẩn bị phát ra Long viêm nhằm phản kích lại .Ta tất nhiên không thể để sự việc rối loạn thêm liền phát tay triệu hồi ma pháp không gian đoạn tầng ngăn cách giữa long quần và đám cự tiễn, đám cự tiễn khi chạm vào không gian đoạn tầng đều lần lượt rơi xuống dưới

Ta dùng ma pháp truyền âm xuống phía dưới:

- Lôi nhân công quốc cảnh về không nên hiểu lầm,chúng ta không phải là địch nhân,chúng ta là Ba Bối Ni Tạp sứ giả .....

Tiếng nói của ta được ma pháp khuếch đại âm thanh vang vọng khắp bốn phía âm âm như sấm nổ khiến cho bọn lính đang điều khiển Thiên cơ liên xạ nổ phía dưới nghe thấy đều cảm thấy đầu óc ong ong rung động,bọn họ đều biết rõ rằng ba bối ni tạp vương quốc cùng lôi nhân vương quốc có mối quan hệ rất khăng khít,trong lúc này đều cảm thấy mơ hồ không biết xử sự thế nào cho phải.Bọn họ vốn đều là thị vệ phụ trách phòng thủ vương thành ,thân mang trên mình trách nhiệm trọng đại vừa rồi khi quan sát qua ‘thiên lý nhãn’ (loại ống nhòm dùng thủy tinh ma pháp chế thành vô cùng quý giá có thể nhìn xa cả ngàn dặm) bọn họ phát hiện ra trên không trung có cả một đàn phi long đang nhắm hướng vương đô bay tới khiến cho bọn họ thập phần kinh hãi vội vàng dùng thiên cơ liên xạ nổ hướng tới quần long công kích, điều này cũng không trách bọn họ được vì trong mắt bọn họ

thì đám phi long này quả thật là quá khủng bố,nó tượng trưng cho lực phá hoại ngoài sức tưởng tượng của họ

Mọi gã thanh niên thân mang khái giáp mang dáng vẻ của một vị thiên kị trưởng sau khi nghe tiếng nói vọng xuống liền lăm bắm tự nhủ

- Thanh âm này thực sự rất quen thuộc mà,thanh âm này chẳng lẽ ...là ...là

Trong mắt hắn liền thoáng ánh lên một tia vui mừng,liền hướng tới chỗ đám lính điều khiển thiên cơ liên xạ nổ nói lớn :

- Ngừng công kích,tất cả ngừng công kích ngay....

Hắn chính là chỉ huy quan của đám “liên xạ nổ bộ đội” này, đám binh lính lập tức nhận lệnh mà đình chỉ công kích .Chúng ta điều khiển phi long từ trên không trung chậm rãi hạ xuống khiến cho mặt đất xuất hiện một trận cuồng phong,bụi đất bị cuốn lên mù mịt (giống trực thăng quá vậy).Ta liền từ trên lưng Kim Tử đi xuống,quan sát một lượt sau đó ánh mắt ta dừng lại trên thân của tên thanh niên là thiên kị trưởng

- Nha,Hán Tư là người sao,từ khi chia tay người tới bây giờ đã hơn một năm rồi....

Ta thập phần cao hứng hô lên,tên thiên kị trưởng này vốn chẳng phải ai khác đó chính là kẻ cùng ta vào sinh ra tử khi còn ở “Mân côi binh đoàn”,người huynh đệ tốt,người chiến hữu tối của ta- Hán Tư, “Dừng lại” lập tức năm người trong tổ thiên cơ liên xạ nổ đang tới chỗ Hán Tư đều dừng lại sau tiếng quát của hắn,còn Hán Tư thì hưng phấn tiến tới nắm lấy tay ta nói “ Ta nghe âm thanh đó đã biết đó là người,Vô Danh à không đúng ,phải gọi người là ‘Ma Thần Vương’ đại nhân mới đúng,ta quả thật là rất cao hứng khi được gặp lại người hôm nay”

Chúng ta hai người không nhìn được liền huy quyền đâm vào ngực đối phương, là sanh tử huynh đệ tình thâm như ruột thịt nay gặp lại không khỏi xúc động từ tận đáy lòng. Đám linh Lô nhân công quốc thấy thiên kị trường của chúng cùng ta thân thân thiết thiết như vậy cũng tự động giải trừ địch ý với chúng ta, nhưng đứng trước hơn mười cự đầu phi long khổng lồ cũng không khỏi làm bọn chúng phải e dè không dám tới gần. Bất chợt từ phía xa truyền lại những tiếng vó ngựa dồn dập, chỉ thấy sau đám bụi mù mịt từ phía xa xuất hiện một đại đội kị binh, khí thế như bài sơn đảo hải (dời non lấp biển_ cái này chắc hem phải dịch để vậy hay hơn) đang nhắm chúng ta lao tới, đây hiển nhiên chính là do lô nhân công quốc quân đội thấy phi long hạ xuống mà lo sợ phải kị binh tới tiếp viện.

Hán Tư liền lao tới trước thiên cơ liên xạ nổ trận doanh, hướng tới đại đội trọng kỵ binh phát tay ra hiệu ý bảo chúng ta không phải là địch nhân. Đại đội trọng kỵ binh thấy thế liền giải trừ đội hình chiến đấu, tuy nhiên bọn họ vẫn nắm trắc trường thương và hộ thuẫn tiếng tới chỗ chúng ta, liền sau đó đại đội kỵ binh đã bao vây đám phi long, trường thương thì chỉ vào đám người của ta như sẵn sàng đâm tới nếu chúng ta manh động. Hán Tư liền hướng tới một tên thanh niên toàn thân được bảo vệ bằng khải giáp màu bạc trong đám kỵ binh hành lễ, rồi nói:

-Khải bầm Hoắc Ân Tư bá tước, bọn họ là Ba Bố Ni Tạp sứ giả không phải là địch nhân.

Tên kỵ sĩ liền “Nga” lên một tiếng rồi đưa ta gỡ chiếc mũ sắt bao kín đầu ra, lập tức một khuôn mặt anh tuấn tiêu sái liền hiện ra, tuổi hấn có lẽ cũng còn khá trẻ, trong đôi mắt màu xanh biếc của hấn tỏa ra sự kiên định của một kỵ sĩ cùng với ngạo khí của một quý tộc, hấn hướng tầm mắt nhìn về phía chúng ta. Hoắc Ân Tư phổ lạc là bá tước thuộc đệ nhất thế gia có lịch sử lâu dài tại lô nhân công quốc phổ lạc gia tộc, hấn chính là con của gia chủ hiện tại đồng thời cũng chính là Lô nhân công quốc vạn kỵ trưởng chỉ huy kỵ binh, nghe nói thực lực cũng đã đạt tới hàng thánh kỵ sĩ, người

đời xưng tụng hẳn là “vô song quý công tử” tại thánh ma đại lục hẳn còn nổi danh với rất nhiều thanh tượng nổi tiếng đều do tay hẳn tạo ra.

Ánh mắt của Hoắc Ân từ người ta mà tiến tới bên chúng nữ phía sau lưng ta, lập tức thần thái của hẳn có chút thay đổi sang trạng thái ngạc nhiên cực độ, khi nhận ra Băng tuyết tiểu nữ vương cùng Áo Lệ Na thì hẳn càng thêm kinh ngạc vô xuống ngựa, tiến tới trước mặt chúng nữ rồi dùng lễ nghi quý tộc nói

- Lôi nhân công quốc vạn kỳ trường Hoắc Ân _tư phổ lạc xin tham kiến Băng tuyết nữ vương cùng Áo Lệ Na công chúa điện hạ

Hẳn vốn đã từng là sứ thần của lôi nhân công quốc tới ba bố ni tạp quốc và băng tuyết vương quốc, sau này cũng có tới cả lai nhân cấp đặc vương quốc nên đã nhận ra được băng tuyết tiểu nữ vương các nàng, lúc này điều làm hẳn cảm thấy kinh dị nhất là việc băng tuyết tiểu nữ vương lại đi chung với tử địch của mình là nguyên soái của Lai Nhân Cấp Đặc quốc- Ca Ny tuyết lan đặc, điều này quả thật khiến hẳn không tin vào mắt mình nha

Băng tuyết tiểu nữ vương cùng Áo Lệ Na công chúa liền khoát tay ý bảo Hoắc Ân miễn lễ, sau đó tự chung hai nàng vẫn đứng phía sau ta mà không nói gì, hàm ý muốn nói lên thân phận của ta với hẳn (tại thánh ma đại lục có tục lễ khi gặp gỡ người ngoài thì thê tử chỉ có thể đứng sau trợ phụ) Á Dạ các nàng cũng nhu thuận đứng phía sau ta. Hoắc Ân tiểu tử thấy vậy không khỏi nhất thời thất kinh, ánh mắt tập trung đánh giá ta, ta mỉm cười đưa tay về phía hẳn nói

- Người là Hoắc Ân bá tước, ta là Ngô Lai

Khi nghe ta xưng tên, thân hình của hẳn nhất thời run lên, trong mắt xạ ra tia hàn quang vừa ghen ghét vừa bi hận lại mang một chút ý vị phức tạp, rồi hẳn cũng không có đáp lại cái nắm tay của ta mà lạnh lùng thốt lên:

- Hừ, nguyên lai người chính là Ngô Lai sao

Trong giao tiếp khi đối phương đã đưa ta ra mà không nắm lấy là một sự thất lễ ghê gớm, bao hàm cả ý tứ khinh thị đối phương, Hoắc Ân vốn là quý tộc, từ nhỏ đã sống trong sự nghiêm khắc của lễ giáo quý tộc tất không thể không biết điều thất lễ này, giải thích cho hành động vừa rồi của hắn chỉ có thể do hắn cố ý mà thôi, nhưng tại sao hắn lại cố ý làm thế? Ta và hắn chẳng phải mới gặp nhau lần đầu tiên sao, không thể nào có khả năng đắc tội với hắn chứ, thật sự là khi một người đưa tay ra mà đối phương không đáp lại thật sự là sẽ cảm thấy vô cùng xấu hổ, ta trong lòng không khỏi cảm thấy tức giận và kì dị, liền cười trừ vài tiếng rồi thu tay về. Đối với người không coi trọng lễ tiết như ta vốn cũng không cảm thấy gì nhiều, nhưng đối với Li Vị Nhã các nàng kia thì quả thật là rất khó chịu, họ đều không muốn bất kì ai dám vũ nhục ta, vì ta thậm chí ngay cả thân các nàng cũng dám đối đầu thì một con người nhỏ bé như Hoắc Ân có là cái gì ?

“Ta_Ma giới đệ nhất công chúa_Á Dạ-hà lộ tây pháp ,, Á Dạ từ phía sau lưng ta không chịu được liền lên tiếng :“ Người-tên loài người hạ đẳng kia, người dựa vào cái gì mà dám sỉ nhục chủ nhân ta, lại muốn đi tìm chết sao ,,

Nàng vừa nói xong thì lập tức bộ hắc ám thanh ti vô không có gió cũng tự động phiêu phát bay bay, vẻ đẹp tuyệt mỹ lại như được kết hợp thêm một tầng hàn khí càng làm tăng vẻ đẹp tuyệt mỹ của nàng, ngược lại do nàng gia cố thêm một tầng hắc ám năng lượng chấn nhiếp chúng nhân khiến cho những kẻ chứng kiến lại thấy kinh tâm động phách , một hắc ám quang cầu nhanh chóng xuất hiện trên tay nàng rồi bắn về phía Hoắc Ân : 'hắc ám oanh pháo kích'

Vẻ đẹp cao quý của Á Dạ lúc trước cũng có thu hút sự chú ý của Hoắc Ân, nhưng nàng ta tuy cao quý xinh đẹp nhưng lời lẽ lại cực kì băng lãnh sau đó lại còn xuất ra hắc ám quang cầu khiến sắc mặt hắn đại biến hắn cũng không phải loại ngu độn hiển nhiên hiểu được vị mỹ nữ đó đối với mình vô cùng phẫn nộ và hắn cũng cảm nhận được hắc ám quang cầu đó ẩn

tàng một lực lượng đáng sợ.Tuy nhiên trước hắc ám quang cầu của Á Dạ ,Hoắc Ân cũng không có tỏ ra quá sợ hãi,hắn lúc này thân mang trọng giáp không tiện tránh né hẳn chỉ có thể dùng cự thuẫn ngăn cản hoặc lấy công làm thủ dùng trường thương trực tiếp tấn công hắc ám quang cầu nhưng một kích của á dạ lay ắn tàng thêm lực lượng ba động cường đại điều này đã làm bản năng của hắn chiến thắng tính ương ngạnh của hắn,hắn liền dùng toàn lực tránh qua một bên (trọng kỵ binh không giống khinh kỵ binh hoặc du kỵ binh lúc lên ngựa chiến đấu,bọn họ trong chiến đấu công thủ đều toàn diện nên đã lên ngựa là chỉ có chiến đấu và tiến lên không thể né tránh vì bọn họ mang trên mình khối giáp quá nặng nề ,nếu chiến đấu với tượng binh chiến sĩ thì đảm bảo chỉ qua một thời gian ngắn chắc chắn sẽ bị giày xéo tới chết). Á Dạ điều khiển hắc ám quang cầu bắn sượt qua người Hoắc ân đánh trúng vào khoảng đất phía sau lưng hắn ,ngay lập tức phía sau lưng hắn đã xuất hiện một hố sâu làm vô số đất đá bị nghiền vụn bắn lên tứ tung .Đám trọng kỵ binh phía sau Hoắc Ân thấy vạn kỵ trưởng bị công kích không hèn mà đều dựng trường thương nhắm vào chúng ta,bọn chúng đối với ta đều là người một phe cả một khi phát động tấn công quả thật là không nỡ xuống ta a.

Thấy tình cảnh đó Lực Nam cùng với Mạ Lôi dẫn bọn cuồng bạo chiến sĩ cùng với đám lang nhân chiến sĩ chia hai bên tả hữu hộ vệ chúng ta,ngay sau đó Kim Tử vốn vẫn ở trên mặt đất liền đứng dậy ,thân hình khổng lồ tỏa ra ánh hào quang kim sáng lạn ,rồi từ trong miệng phát ra một tiếng long ngâm rung trời lở đất-một tiếng rống giận giữ a.Sau tiếng long ngâm cuồng nộ của long vương Kim Tử bọn chiến mã của trọng kỵ binh không khỏi bủn rủn tứ chi mà nằm bò trên mặt đất,thân thể không ngừng run rẩy.Tình huống diễn ra quá bất ngờ khiến trọng kỵ binh không kịp đề phòng lâm vào cảnh chật vật vô cùng,thậm chí có người ngã ra cũng không thể đứng dậy nổi một phần vì vương ngựa một phần vì khối giáp quá nặng căn bản là khó mà vực dậy nổi.Hán Tư cuống quýt chắn trước người Hoắc Ân gọi ta

- Ngô Lai...không..không nên động thủ....không nên a...

Ta thở dài hướng Á Dạ nói:

- Á Dạ bỏ qua đi,ta cũng không muốn cùng hãn so đo

Á Dạ hung hăng trừng mắt liếc nhìn Hoắc Ân một cái rồi mới lui về phía sau ta,nhưng Lệ Vi Nhã cùng Ca Ny lại đứng dậy đi về phía ta,Lệ Vi Nhã nhịn không được hướng Hoắc Ân mà nói:

- Người hãy cởi khái giáp ra ,ta và người công bình quyết đấu nếu không người có thể lên chiến mã để quyết đấu ta cũng không có nề hà chi việc đó

- Cơ hội này hay là người tặng cho ta đi tiểu nhã,ta và Hoắc Ân bá tước đều là kỵ sỹ ,quyết đấu với ta hãn sẽ phát huy được sở trường của mình không hãn lại nói chúng ta chèn ép hãn

Nàng vừa nói xong liền quay đầu lại nói với ta:

- Lai à,ta xin lỗi ta không thể tuân theo lời người được,bởi vì ta tuyệt đối không thể tha thứ cho ai dám làm nhục người cả,bất luận kẻ đó là ai ta cũng phải quyết đấu với hãn đến cùng

Ta không biết nói sao đánh buông tiếng thở dài nhưng trong lòng lại hết sức cảm động,cảm bội kiếm xuống đất,Ca Ny liền hướng tới Hoắc Ân hành lễ kỵ sỹ (đây là loại lễ nghi trước khi quyết đấu của kỵ sỹ_mặt khác có một loại lễ nghi khác là hướng trường thương lên trời biểu hiện sẵn sàng quyết đấu)rồi nói:

- Ta! Ca Ny- tuyết lan đặc,lấy danh nghĩa kỵ sỹ chính thức chuyển tới Hoắc Ân- tư phổ lạc lười khiêu chiến,người có chấp nhận lời khiêu chiến chăng?

Việc quyết chiến của kỵ sỹ là một trận đấu mang tính chất trang trọng của thần thánh,nhất là khi một kỵ sỹ này đưa ra lời quyết đấu tới một kỵ sỹ khác,nếu người kỵ sỹ kia trốn tránh hay cự tuyệt thì đó là nỗi sỉ nhục lớn

nhất với người kỵ sĩ, điều đó còn ảnh hưởng tới danh dự của người kỵ sĩ đối với kỵ sĩ danh dự quan trọng hơn cả tính mạng, cho nên với lời khiêu chiến của Ca Ny thì Hoắc Ân căn bản là không có sự lựa chọn nào khác. Hoắc Ân liền rút bộ kiếm cắm trên mặt đất hướng về Ca Ny hành lễ :

- Ta tiếp nhận lời khiêu chiến của ngươi, Kỵ sĩ chi hoa Ca Ny- tuyết lan đặc

Hắn tuy nói thế nhưng trong lòng không khỏi run sợ, sắc mặt như hơi tái đi trong âm thanh lại không giấu vẻ run rẩy, vốn Ca Ny là thánh Kỵ sĩ trung cấp bậc nhất đã dương danh tại Thánh Ma đại lục với danh hiệu Kỵ sĩ chi hoa, tuy Hoắc Ân rất mạnh nhưng thực lực của một sơ cấp thành kỵ sĩ với một trung cấp thánh kỵ sĩ quả thật là có sự khác biệt nhiều a,, nếu cùng Ca Ny quyết đấu chẳng phải là hắn chỉ còn cách đồng quy ư tận may ra mới hạ được đối phương sao, kỵ sĩ quyết đấu dù thương vong cũng không phải chịu sự ước thúc của pháp luật, nếu trong lúc quyết đấu Ca Ny lỡ giết chết Hoắc Ân thì Lôi Nhân Công quốc cũng sẽ không v hắn mà ra mặt, Phổ Lạc tư gia tộc cũng chỉ có thể cá nhân hành động, nhưng Ca Ny là thánh kỵ sĩ thực lực cùng thân phận tuyệt đối không nhỏ cũng không sợ một cá nhân không có quốc gia ủng hộ hay sự trả thù của một gia tộc nào , cho nên vì thế trong lúc quyết đấu Ca Ny cũng không cố kỵ gì mà có thể ra tay tiêu diệt Hoắc Ân, cũng khó trách trước nay hắn đều vô cùng cuồng vọng nay lâm phải cảnh này cũng không khỏi có chút sợ hãi.

Thấy Hoắc Ân đã đáp ứng lời khiêu chiến của mình , khuôn mặt Ca Ny liền hiện lên vẻ rạng rỡ như trăm hoa cùng đua nở , nàng vừa mỉm cười vừa nói:

- Thời gian và địa điểm sẽ tùy theo ý ngươi – Hoắc Ân bá tước, ta rất mong chờ ngày quyết đấu sẽ nhanh tới.

Hoắc Ân hừ lạnh một tiếng xoay người nhảy lên chiến mã vô vĩ rời đi, trọng kỵ binh đoàn cũng lặng lẽ theo chân hắn mà rời đi, Ca Ny thu kiếm

trở về bên ta nói :

-Lai người thấy biểu hiện vừa rồi của ta thế nào?

Ta cười không nói gì ,đưa tay nhẹ vuốt mái tóc của nàng,băng tuyết tiêu nữ vương cười duyên nói:

- Ca Ny tử người vừa rồi thật là kiêu dũng nha,cái tên Hoắc Ân bá tước đó quả thật cũng làm cho người ta không chịu được mà,hắn là ai mà dám khi dễ Lai của chúng ta,nếu tử tử người không ra tay thì ta cũn sẽ đem hắn biến thành một bức tượng băng

Ta quả thật cảm thấy rất kì quái,khó hiểu được trước thái độ của hắn liền hướng Hán Tư hỏi:

- Nói thật sự việc vừa rồi cũng thật là kì quái,ta và Hoắc Ân bá tước mới gặp nhau lần đầu tiên mà vừa rồi ta tuyệt nhiên không hề nói lời nào mạo phạm tới hắn mà không hiểu tại sao hắn lại có thái độ như vậy

Hán Tư đột nhiên nói:

- Có lẽ ta có thể biết một chút nguyên nhân vì sao hắn lại tỏ ra thù địch như thế với người

Tất cả chúng ta đều nhìn về phía hắn,hắn liền cười tươi rồi nói:

-Ngô Lai lão đại ,ta nghĩ chuyện này nguyên nhân đích xác là do người mà ra,người còn nhớ cái ngày mà người trở lại chứ,người đã nhận được lời tỏ tình của Phi Âu Á công chúa,tên Hoắc Ân bá tước đó chính là đang theo đuổi Phi Âu Á công chúa tới mức cuồng si đó

Áo Lệ Na liền mỉm cười nói:

- Ta hiểu rồi,chắc hắn là doc Hoắc Ân bá tước đã bị Phi Âu Á làm cho khuynh đảo tâm thần,nhưng Phi Âu Á lại toàn tâm toàn ý dành trọn tình

cảm cho Tiểu Ma Thần vương Ngô Lai của chúng ta, Hoắc Ân bá tước đối với chuyện này thật sự là bị đả kích lớn, tự nhiên đối với Lai sẽ hình thành sát ý đối địch lại.

Hán tư liền nói tiếp:

- không chỉ có Phi Âu Á công chúa thôi đâu mà còn có cả Ô Lan Na Toa đoàn trưởng nữa cơ, ngày đó khi đối diện với Hoắc Ân bá tước công chúa Phi Âu Á đã thân nhiên cho hẳn biết trong lòng mình đã có người thương nhớ, đã thề non hẹn biển với người đó khiến cho Hoắc Ân bá tước vô cùng phần hận. Khi Ô Lan Na Toa đoàn trưởng tới đây, hẳn liền thay đổi mục tiêu mà theo đuổi đoàn trưởng nhưng bất hạnh thay cho hẳn tâm khảm của đoàn trưởng cũng đặt hết ở nơi người, chỉ mong đợi người tới để theo người tới Ma giới, như thế là hai lần theo đuổi thì cả hai lần đều bị người đoạt trước mắt rồi, thử hỏi hẳn làm sao mà không hận người được làm sao mà hẳn không muốn ăn tươi nuốt sống người ngay lập tức nếu có khả năng được

Ta cười khổ một tiếng, quả thật đây đúng là tai ương từ trên trời rơi xuống, thật là xui xẻo nha điều này quả thật là ông trời muốn trêu đùa ta đây mà (hoa thơm bao h chả có nhiều ong bướm mi đang than hay đang khoe thành tích thế. hừ). Nhận được tin Ngô Lai đã đến, ngay lập tức người đang bị nổi niềm tương tư hành hạ đến tiêu tụy Phi Âu Á công chúa liền toát lên vẻ nóng nóng khó tả, nàng nhanh chóng vận các loại trang sức đẹp nhất của mình rồi chạy ào ra cửa chẳng còn phong thái lễ tiết của một nàng công chúa cảnh vàng lá ngọc đâu nữa, chỉ thấy lúc này ngoài phòng Y liên công chúa đang đứng nhìn nàng, vẻ mặt không giấu được một nụ cười bí hiểm. Phi Âu Á bất chấp cả ngượng ngùng hay e thẹn, vội vàng hướng muội muội của mình hỏi dồn :

- Hẳn...hẳn đang ở đâu rồi...muội muội mau nói cho ta biết đi...?

Y Liên công chúa mỉm cười thường thức khuôn mặt cao quý luôn luôn nghiêm nghị của tỷ tỷ mình đang tràn ngập tình cảm của một nữ nhân bình

thường liền không khỏi cảm thán nói:

-Thật không biết Ngô Lai kia là thần thành phương nào, cái tên sắc lang hoa tâm đó có gì tốt mà khiến cho Áo Lệ Na tiểu tử cũng đi theo hăn,say mê hăn giờ lại đến tỷ tỷ người cũng thế,thật là....quả thật Ngô Lai hăn đã bị phụ vương triệu kiến lên đại điện rồi.

Ngồi cạnh Hải Lực quốc vương là một mỹ phụ trung niên thoạt nhìn qua có thể nhận thấy nàng có khuôn mặt hao hao giống Phi Âu Á đó chính là mẫu thân của Phi Âu Á và là muội muội của Ác Đặc quốc vương Mạt Thúy Ti hoàng hậu.Tuy không còn trẻ nhưng dung mạo của nàng vẫn tuyệt mỹ vô cùng,nếu nhìn thoáng qua cũng không có kém Phi Âu Á bây giờ là bao,nhưng trên người nàng lại có thứ khí chất thành thực của nữ nhân,thứ khí chất nhẹ nhàng thanh khiết như hoa lan tuy không có câu dẫn kẻ khác nhưng đứng trước nàng quả thật là không thể không động tâm niệm say mê được. Lôi Nhân Công quốc không coi trọng lễ tiết quân thần như ở Lai Nhân Cấp Đặc vương quốc,Hải Lực quốc vương có thể cùng quần thần nói cười sảng khoái ,hòa thuận như người thân chứ không chịu sự quản thúc của lễ tiết quân thần

Ta vẫn chưa có hướng Hải Lực quốc vương để cầu thân giống như lúc ở Ba Bố Ni Tạt vương quốc,cũng bởi vì Phi Âu Á tới lúc này cũng chưa xuất hiện ,nhân vật chính còn chưa xuất hiện thì làm sao ta có thể mở lời được. Hoắc Ân bá tước cũng đang ở trong đại điện,hăn đang ngồi cạnh một trung niên nam tử có khí độ phi phàm chắc hăn phải là người quan trọng tại Lôi Nhân Công quốc này,thi thoảng Hoắc Ân lại dùng ánh mắt ghen ghét nhìn về phía ta nhưng trong đó cũng ẩn tàng một chút sợ hãi,cũng bởi mấy ngày nữa hăn sẽ phải cùng Ca Ny quyết đấu bây giờ mà có thể cao hứng được mới là chuyện lạ đó.

Lúc đó từ phía sau đại điện xuất hiện hai nhân ảnh tiếng nhanh tới trước mặt ta ,bọn họ chính là Phi Âu Á công chúa và Y Liên công chúa,Y Liên không giống như tỉ tỉ mình vốn mạnh mẽ,nàng thuần túy vô cùng yếu nhược

của ma pháp sư nên chỉ chạy một lúc như vậy đã thở dốc cơ hồ không chịu nổi, vẻ mặt hiện lên sự đau đớn đáng thương . Phi Âu Á nhìn ta, ánh mắt nàng lúc này tràn ngập nhu tình, thân thể mềm mại không tự chủ được run rẩy thể hiện sự kích động đang trào dâng từ sâu thẳm trong tâm hồn nàng, rồi nàng quay mặt lại chỗ phụ thân mình mà nói:

- Phụ vương xin lỗi, tiểu nữ thất thố rồi

Hải Lực khắc quốc vương đối với tâm sự của con gái mình thập phần hiểu rõ, hần liền cười trừ rồi phất tay áo ý bảo Phi Âu Á ngồi xuống, chúng nô bộc vội lấy ghế cho hai vị công chúa ngồi xuống, hai người liền lấy ghế ngồi cạnh đám Lệ Vi Nhã các nàng, vốn cùng là nữ nhân lại là bạn bè nên ngay lập tức một tràng oanh oanh yến yến huyên náo vô cùng từ phía các nàng liền nổi lên (ôi những bà tám xinh đẹp a)

Áo Lệ Na liền dẫu môi lên thì thầm với Phi Âu Á ,chẳng biết nàng ta nói cái gì mà đôi má Phi Âu Á nhất thời đỏ hồng lên càng tăng thêm vẻ tuyệt mỹ động nhân của nàng, nàng trộm nhìn ta liếc mắt một cái thật sâu sau đó liền cúi đầu xuống không dám ngẩng đầu lên nữa.

Áo Lệ Na ny tử này không hiểu đã nói những gì mà khiến cho Phi Âu Á lại có thái độ như thế nữa, ta trong lòng vô cùng to mò nhưng đối với các nàng ta lại rất tôn trọng không có dùng ma pháp nghe lén câu chuyện của các nàng, nhưng nếu ta mà sử dụng để các nàng biết được thì tuyệt đối không tha thứ cho ta, mọi người đàm luận một lúc thì Hải Lực khắc quốc vương liền đứng dậy nói:

- Ngô Lai tiên sinh cùng Băng tuyết nữ vương các vị từ xa tới đây, bốn ba mấy ngày chắc cũng đã mệt mỏi ,bây giờ các vị hãy tạm nghỉ trước đã tối nay ta sẽ tổ chức một yến tiệc tẩy trần mừng các vị ghé thăm tộ quốc mong mọi người sẽ đến đủ.

Ta liền đứng lên hoàn lễ với ông ta:

- Bệ hạ ngài nhiệt tình tiếp đón chúng ta như vậy quả thật khiến ta rất vinh hạnh,tiệc yến tối nay chúng ta sẽ có mặt đông đủ.

Phi Âu Á thập phần cao hứng nói:

- Ngô Lai đại ca ,chúng tử muội để ta đưa các người tới khách phòng nghỉ ngơi nhé,Y Liên người và Phổ Hi là bạn đồng học người hãy hướng dẫn hẳn tới khách phòng nhé

Y Liên vốn ngồi phía sau ta liền liếc mắt nhìn Phổ Hi một cái,nhẹ giọng nói nhỏ vài câu không rõ tiếng,có vẻ như không muốn đi cùng tên tiểu tử Phổ Hi này,nhưng khi nhìn kĩ sẽ thấy khuôn mặt Y Liên đang phớt hồng ngượng ngùng,có chuyện gì rồi chẳng?

Phi Âu Á mang chúng ta tới một khách phòng tốt nhất để nghỉ ngơi,bọn ma giới chiến sĩ cũng được tiếp đón rất nhiệt tình, đám Ca Ny cùng với Phi Âu Á vào phòng lại tụ tập nói chuyện ,thủy chung là không cho ta nghe cũng không cho ta vào trong khiến cho ta vô cùng nhàm chán.Ta liền triệu hồi Hồ Phách cùng với Phi Thúy ra làm bạn,hai vị tinh linh công chúa là lướt ở bên cạnh ta rồi nhẹ nhàng cất lên tiếng hát mê người, ta tuy không hiểu rõ lắm về ca từ của các nàng nhưng giọng hát thánh thót của các nàng thì quả thật so với giọng của Bách linh đều có khi còn hay hơn gấp trăm lần,tiếng ca động lòng người đủ làm say đắm tất cả tâm hồn của người nghe.Hết một khúc phi thúy liền nhào vào lòng ta hỏi:

- Chủ nhân ,bạn ta hát có hay không

Ta đang nhắm mắt hưởng thụ thanh âm trong veo say đắm của điệu hát liền mở mắt ra gật gật đầu nói:

- Rất hay,quả thật là rất hay ,thật khiến cho người ta say lòng,nếu sớm biết các người có thể hát hay như thế nhất định mỗi tối ta đều phải yêu cầu các người hát một khúc

Hồ Phách cười duyên dáng nói:

- Chủ nhân như vậy không được đâu,nếu làm thế Á Dạ với Ca Ny các nàng kia sẽ oán hận chúng ta vì chiếm hữu chủ nhân mất thôi

Ta liền đưa ngón ta cốc nhẹ vào đầu nàng,mắng yêu;

- Hai tiểu nha đầu các người còn nhỏ mà tâm tư đã xấu xa như vậy rồi,chúng ta tâm ý liên thông các người dùng tâm linh truyền âm hát cho ta nghe cũng được mà

Phi Thúy gắt giọng với ta:

- Ai bảo người chúng ta là tiểu nha đầu,ta cùng Hồ Phách cũng đã ngót năm trăm tuổi,so với chủ nhân tuổi chúng ta còn lớn hơn gấp mấy lần nha.

Ta vội vàng xin lỗi hai nàng :

- Hai vị tinh linh tiểu tử thật là xin lỗi nha,ta chỉ là nói đùa thôi mà

Ta liền vuốt nhẹ cái cánh tinh linh của Phi Thúy một chút,lập tức trên người Phi Thúy lóe lên một luồng quang mang,nàng liền biến lại hình dáng của một mỹ nữ tuyệt sắc nằm lên ngực ta,cảm giác này khiến cho ta không khỏi ngơ ngẩn tâm thần,bên cạnh Hồ Phách cũng không cam lòng chịu lép vế liền hóa lớn thân hình rồi chui vào lồng ngực ta.Điều này thật là ý vị nha,hai vị tinh linh công chúa này tuy đã lớn tuổi nhưng đối với chuyện nam nữ tình trường lại như một tiểu hài,các nàng không hề có một chút ý thức nào về việc các nàng đang làm,dù sao việc này quả thật vô cùng khiêu khích nha,cái này là các nàng tự đem mỡ đưa đến miệng mèo ta không thể không chiếm một chút lợi nha.Cả hai bộ ngực mềm mại đầy đặn,mùi u hương xử nữ lại xộc vào mũi ta khiến cho tay ta không tự chủ tìm tới hai bộ ngực mềm mại này mà ve vuốt,nhào nặn (cái này là bản năng khi ta ở với Á Dạ các nàng không thể khống chế được nha_ xạo bà cố) hai vị tinh linh công chúa tuy khiết bạch đơn thuần tuyệt chưa hề trải qua chuyện nam nữ

nhưng cũng hiểu được việc ta đang làm khiến cho hai nàng vô cùng xấu hổ ,hai má đỏ hồng lên càng làm tăng vẻ đẹp của hai nàng,càng khiến cho máu nóng của ta dồn lên.Bất quá dù biết như thế nhưng hai nàng tuyệt nhiên không có một chút kháng cự nào,nhẹ khép đôi mắt để mặc cho hai tay ta chu du trên bộ ngực của các nàng,mặc kệ cho ta chiếm tiện nghi trên thân thể hai nàng,thân thể các nàng cũng bắt đầu phát nhiệt nhưng tuyệt nhiên không mê cuồng như các thiếu nữ trong lần đầu trải qua chuyện nam nữ ,loại người khiết bạch thuần lương vô tà niệm này lại càng khiến cho thú tính của ta nổi lên (khiêu khích nó à,phải tay ta thì chẹp chẹp) khiến ta liền tiến thêm một bước nữa,hai tay bắt đầu chu du xuống bên dưới đồng thời ta cũng tham lam tìm đến đôi môi của hai nàng để ngấu nghiến.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 18: Chiến Thần Vũ Trang

Tại phủ đệ Phổ lạc tư gia tộc

Ngay khi Uy bĩ tư- phổ lạc tư nhĩ công tước cùng nhi tử hồi phủ đã quay đầu hỏi ngay:”Hoắc Ân, sự việc lúc nãy là như thế nào? Tại sao tại đại điện con lại công khai triển hiện địch ý với “MaThần Vương” điều này không giống với con a. Gây ra điều này vì đàn bà mà phải rước lấy loại địch nhân này là điều không đáng giá chút nào”

Ông ta đã rất để ý tới hành động và suy nghĩ của nhi tử mình, nhưng bất cứ ai ở đại điện đều có thể thấy Phỉ Âu Á công chúa phát xuất nhu tình vạn chủng đối với Ma Thần Vương Ngô Lai tại đó, Hoắc Ân căn bản không có lấy một điểm cơ hội

Hoắc Ân hận ý đầy mình cay đắng nói:”Con không phục, con có điểm nào thua Ngô Lai chứ, tại sao Phỉ Âu Á như vậy mà cả Ô Lan Na Toa cũng vậy, trong tim trong mắt chỉ có Ngô Lai. Ngô Lai, Ngô Lai, ta Hoắc Ân Phổ lạc tư thề bất lưỡng lập với người”

Uy bĩ tư công tước đối với việc thệ ngôn không có hy vọng gì của con trai nói:”Ma Thần Vương Ngô Lai trong truyền thuyết là ma giới tuyệt thế cường giả, chúng ta mặc dù chưa chân chánh thấy qua lực lượng của hắn nhưng bằng việc bên cạnh hắn có ‘huyền chi kiếm sĩ’ Ly Vi Nhã cùng ‘kỵ sĩ chi hoa’ Ca Ny-tuyết lan đặc không có hảo ý, đồng thời thân phận bất minh của hắc y nữ không đơn giản, ta đã đích thân cảm thụ khí thế trên

than hẳn đích thị là ma vũ song tu chân chính cường giả, đối với việc báo phục của con căn bản không có khả năng”

Khóa miêng Hoắc Ân đã sớm xuất hiện nụ cười gượng gạo nói:”mọi thứ dù là không có khả năng, con cũng phải tuân theo khiêu chiến của cany-tuyệt lan đặc”

Nghe được điều này Uy bĩ tư công tước thực sự lo lắng ,hét lên:”con thật không sáng suốt! Cany tuyệt lan đặc là một thánh kỵ sĩ, thánh kỵ sỹ trẻ nhất của thánh ma đại lục,con thật vô cùng cuồng vọng phải tự biết mình một chút chứ thật là bất hảo...”

Tâm tình của Hoắc Ân lúc này thập phần không tốt, lần này nghe lời cha mình trách mắng bản thân không biết xem lại mình làm hẳn càng thêm kích động, bất ngờ đánh mạnh xuống bàn trà nói:”con cuồng vọng, con không biết lượng sức! con vẫn phải hoàn thành trận quyết đấu này,có thể không giữ lời hứa được sao? Con là nam tử hán phải chết một cách oanh oanh liệt liệt..”

Uy bĩ tư công tước lãnh đạm nói:”con tưởng sẽ chết ư ta sẽ không để điều đó xảy ra, ‘kỵ sỹ chi hoa’ Cany- tuyệt lan đặc... Nếu con có thể đánh bại được thánh kỵ sỹ danh tiếng đó thì khi đó lo gì không có mũ nữ gởi đến tận công...”

Hoắc Ân nghe những lời đầy ý tứ của cha, một con đường hạnh phúc mở ra trước mắt:”cha, cha có cách giúp con đánh bại Cany- tuyệt lan đặc ư?”

Uy bĩ tư trừng mắt với nhi tử nói:” con lại đây với cha”

Ông ta bước về phòng ngủ của ông ta, Hoắc Ân vội vã bước theo sau

Phủ đệ của Phổ lạc tư gia tộc đã trải qua hàng trăm năm lịch sử,hầu hết các phòng ngủ đều đã được sửa sang lại, diện tích khu vực phòng ngủ này không thể so sánh được với thượng khách phòng, nó đã tồn tại tứ triều đại

trước rồi và không ai được phép vào khu vực này cả, thậm chí cả những đứa con khác của ông ta cũng không được vào

Hoặc Ân cũng chỉ tới phòng ngủ của cha hắn vài lần thưở nhỏ, sau này lớn lên thì không được tới lần nào cả

Bước theo phụ thân vào khu vực này những hình ảnh thời thơ ấu lại hiện lên trong tim Hoắc Ân, bất ngờ là cách bố trí lại giống hệt như những gì Hoắc ân nhớ tới lúc nhỏ, qua cả vài thập kỷ vẫn không thay đổi một chút gì.

Phụ thân dẫn hắn tới phòng ngủ này làm gì? Nơi này có bí ẩn gì?

Uy bì tư công tước bước đến một cái tủ quần áo, đây chính là cửa vào một cái địa đạo:”Đây chính là bí mật lớn nhất của phổ lạc tư gia tộc, chỉ có người kế thừa đích truyền mới được biết, ta muốn khi con nhận nhận vị trí kế thừa nay rồi mới nói bí mật với con, nhưng hiện tại...để bảo vệ mạng sống của con ta đành phải trái qui củ của tổ tiên đã truyền từ đời này sang đời khác”

Ngay lúc đó ông ta một tay đặt lên cái gậy bằng gỗ trên tủ quần áo rồi kéo mạnh, một loạt âm thanh trầm *****c do ma sát vang lên, cánh cửa từ từ hướng bên trái mở khai

Theo hướng di động trên tường xuất hiện một cái động, ở trong cái mật đạo đó là một cái hộp sắt đứng thẳng cao lớn

Uy bì tư công tước gỡ chuỗi hạt trên cổ xuống, ở giữa chuỗi hạt có hình dáng thật lạ lùng không thể nhận biết được đó là hình gì, Hoắc Ân nhận ra đây chính là biểu tượng của phổ lạc tư gia tộc- "Sanh mệnh trụ thạch".

Sau khi nhẹ nhàng gỡ "Sanh mệnh trụ thạch" xuống uy bì tư công tước giữ chặt biểu tượng đó nhẹ nhàng cầu nguyện, rồi chậm chậm cầm “sanh mệnh trụ thạch” nhẹ nhàng đặt vào hoa văn kỳ lạ ở trung tâm của cái hộp sắt đó

“ka”

Hộp sắt đột nhiên mở ra

Một luồng kim quang sáng chói trong chớp mắt làm cả căn phòng bừng sáng, đang toàn tâm toàn ý quan sát cái hộp thì Hoắc Ân bị luồng ánh sáng lóa mắt làm nhất thời không thể thấy được cái gì

Tuy ánh sáng chói lòa làm mắt cực kỳ không thoải mái, nhưng Hoắc Ân vẫn không lấy tay che mắt lại, sau một lát thị giác được khôi phục mục quang nhìn chăm chăm vào trong hộp sắt không tự chủ được lập tức kêu lên:” Đây ...đây là...”

Xuất hiện trong màn kim quang trước mắt hẳn chính thị một bộ khái giáp, ở trên khái giáp là những hoa văn kỳ lạ dường như là những phù chú cổ xưa, trong ánh kim quang đó dường như có thể cảm nhận được sự sống trên bộ khái giáp cứ như là nó đang hô hấp vậy

Tại bên trái của khái giáp là một cái kim sắc kỳ sỹ thuận hình bán nguyệt, trên mặt thuận khắc đầy những phù chú kỳ dị, bên phải khái giáp có đặt một cái trường thương kỳ sỹ dài quá mức bình thường kim quang sáng lạn và một cây kim sắc trường kiếm, trên thân trường kiếm cũng khắc đầy những đạo phù chú, có thể thấy được khái giáp, thuận thương, kiếm này chính thị những trang bị của kỳ sỹ

Uy bỉ tư công tước hướng cái nhìn sùng kính tới giá đặt trang bị kim quang sáng chói kia từ từ cất tiếng:”đây chính là chí bảo đại truyền thừa của phổ lạc tư gia tộc - - 'Chiến Thần Vũ Trang”

‘chiến thần vũ trang’....”

Hoắc Ân thì thầm không thể nhẫn nại tay muốn chạm tới nguồn lực lượng sung mãn này "Chiến thần vũ trang", nhưng kim quang mãnh liệt của

"Chiến thần vũ trang" đại thịnh như muốn ngăn trở hẳn, Hoắc Ân vờ định chạm vào thì một trận đau đớn kịch liệt truyền đến liền thu hồi bàn tay lại

Uy bĩ tư công tước đối với việc làm này của nhi tử dường như không để ý, nói: "đây chính là vũ khí trong truyền thuyết của thiên giới chiến thần - 'Chiến Thần Vũ Trang', có thể chống lại công kích của ma pháp là 'Thánh Linh Khải Giáp', 'Thần Tích Chi Thuần' có thể phản xạ lại công kích ma pháp, 'Thứ Thiên Long Thương' khả năng phá phòng ngự kết giới, còn 'Quang Minh Thánh Kiếm' nội hàm là do thánh quang hệ công kích lực lượng hợp thành, bốn thứ hợp nhất trên cơ thể chính là vô địch"

Hoắc Ân kinh nghi: "trong gia tộc của chúng ta, từ trước tới giờ con chưa từng nghe qua loại vũ khí trang bị nào lợi hại như vậy"

Uy bĩ tư công tước nói: "Bộ 'Chiến thần vũ trang này' chỉ có nhà vua và trưởng tộc biết mà thôi, những người khác không có tư cách biết. Chính xác theo truyền thuyết thì chủ nhân của bộ 'Chiến Thần Vũ Trang' này được gọi là thủ hộ giả, tích nhật chiến thần phụng lệnh của chúng thần chi vương thâm nhập ma giới thảo phạt ma vương lộ tây pháp kết quả chiến bại, chiến thần lúc tối hậu khi hình thần câu diệt đem toàn bộ lực lượng đào xuất khỏi ma giới gửi vào trang bị giao cho tổ tiên phổ lạc tư gia tộc ta bảo quản, sẽ giao lại cho người kế nghiệp trong tương lai

Hoắc Ân nhăn trán nói: "chúng ta có được coi là người kế nghiệp đó không"

Uy bĩ tư công tước nói: "tại trung tâm của 'Chiến Thần Vũ Trang' có tồn tại ý thức của chiến thần, vì vậy nên chỉ có người kế nghiệp thực sự mới có thể sử dụng 'Chiến Thần Vũ Trang', nếu con không phải là người kế nghiệp thì sẽ bị thụ thương."

Ông ấy lấy "Sanh mệnh trụ thạch" từ trên cái hộp sắt ra tiếp tục nói: "bất quá không được chiến thần thừa nhận nhưng chỉ cần trên thân

mang "Sanh mệnh trụ thạch" thì vẫn có khả năng sử dụng 'Chiến Thần Vũ Trang', mặc dù chỉ có thể phát huy một phần mười sức mạnh và thời gian sử dụng cũng giới hạn, nhưng với những điều kiện như vậy con vẫn có thể dễ dàng chiến thắng ca ny - tuyết lan đặc chỉ là một nhân loại thánh kỵ sỹ”

Hoặc Ân đại hỷ nắm chặt "Sanh mệnh trụ thạch" trên chuỗi hạt trên ngực sau đó thận trọng một lần nữa bàn tay từ từ tiếp xúc với kim quang sáng chói của "Chiến thần vũ trang".

Lần này “Chiến thần vũ trang” kim mang ở bên ngoài tuyệt không ngăn cản hẳn, ngay khi chạm vào “thánh linh khai giáp” ở tay hẳn chớp sáng kèm theo chấn động nhỏ, ‘thánh linh khai giáp’ đã tự động mặc lên người hẳn

Hoặc Ân lúc này chỉ có một ý nghĩ duy nhất là sức mạnh dường như vô tận tự thân thể phát ra, trên cánh tay trái được trang bị "Thần tích chi thuẫn", sau đó là "Thứ thiên long thương" cùng "Quang minh thánh kiếm" xuất hiện trên tay, hẳn ngừng đầu hét lớn:”ta là mạnh nhất, ta là vô địch...”

Trong lúc hưng phấn tột độ hẳn không chú ý tới ánh mắt lo lắng trên cặp mắt của uy bỉ tư công tước, sự tự trách, thần thái phức tạp.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 19: Vũ Hội

Vũ hội cung đình được bắt đầu, chỉ có những nhân vật chủ chốt của vương đô lôi nhân công quốc mới được mời, tại đại lễ đường vương cung âm thanh huyền não vô cùng.

Ta ngồi tại phòng nhìn vào bộ lễ phục được gửi tới mà phát ngốc- ta không biết cách mặc a. Ta đã tới thánh ma đại lục được một thời gian, nhưng quần áo ta mặc vẫn là bộ võ sĩ phục đơn giản và bộ ma pháp bào mà thôi, còn loại lễ phục có chất liệu cao cấp và cấu tạo phức tạp như vậy ta mới thấy lần đầu a, thực sự khó chịu- ta không thấy chỗ mở nó nữa.

Áo lệ na xinh đẹp tuyệt mỹ từ cửa phòng tiến lại kiêu mị cất tiếng:”Lại, có tốt không? Các tỉ muội đang chờ chàng kìa. Oh, chẳng lẽ chàng chưa mặc y phục?”

Mặt ta xuất hiện một tia khổ tiểu :”hai, ta còn chưa có thấy qua cái loại lễ phục này, ta không biết làm thế nào mở nó a”

Áo lệ na ngay lập tức “phác xích” một nụ cười nhẹ nhàng tiến lại:”hào phu quân của ta mà cũng có chuyện không giải quyết được a, ta trước giờ chưa thấy có cái gì làm khó được chàng a”

Nàng cầm bộ lễ phục so lên người ta rồi nói:” chàng còn không nhanh cởi ngoài y ra, mọi người đang chờ chàng kìa”

Ta đành nhanh chóng cởi bộ ma pháp trường bào ra cất tiếng:” tới đây”. Từ lúc đồng hành cùng Áo lệ na tới nay đây là lần đầu nàng tiếp cận ta gần như vậy, mặt nàng đỏ lên như thoa một lớp phấn hồng, nàng dường như phải cố gắng áp chế con tim đang đập loạn lên để dịu dàng giúp ta mặc lễ phục.

Làm thế nào mà công chúa cao quý của một nước lại phục thị mặc lễ phục cho một nam nhân chứ nhưng nàng dường như không hề để ý đến điều đó, trong tâm chỉ là một sự ngọt ngào, mỹ mục phảng phất một làn thu ba óng ánh.

Ta sau khi dung nhập lực lượng ma thần làm cơ thể luôn phát ra mị lực nam tính mê hoặc cực điểm, Áo lệ na chạm vào ta nhất thời ý loạn tình mê, đông tác thay y phục cho ta cũng ngày càng chậm dần , cuối cùng vô lực dựa vào thân thể ta. Ngay lập tức một mùi u hương từ thân thể nàng xông lên làm tim ta một tràng rung động ta nhìn xuống thì bắt gặp bộ ngực mỹ nữ nhu mị vô hạn thật dụ nhân , ta ôm nàng cúi đầu xuống trao cho nàng một nụ hôn mãnh liệt.

Áo lệ na bất động để mặc ta khinh bạc, nhưng rất nhanh đã bắt đầu nhiệt tình đáp lại nụ hôn của ta, cánh tay trắng ngần như linh xà ôm lấy cổ ta, cái lưỡi nhỏ dính hương cũng chủ động xâm nhập vào miệng ta, ta cũng tận tình hưởng thụ cái mùi vị dụ nhân đó, nhất thời phong tình dào dạt.

Một tràng âm thanh quyến rũ đột nhiên phát ra:” Ta đng tự hỏi như thế nào mà chàng lại chưa ra ngoài thì ra chàng đang trốn ở đây thăm thiết a...”

Áo lệ na vội vã rời khỏi người ta nhưng bị ta ôm chặt dính sát vào ***g ngực ta không thoát ra được, ta quay đầu lại thì thấy băng tuyết nhân đang mỉm cười ngọt ngào đứng ngoài cửa. Thân là một trong thánh ma đại lục thập đại mỹ nữ đúng là quốc sắc thiên hương một tuyệt sắc mỹ nhân nhân, hiện giờ nàng đang mặc một cái váy dài xếp nhiều nếp để lộ bờ vai khiết bạch tinh oánh như mỹ ngọc vô hà, khuôn mặt tuyệt mỹ được trang điểm nhẹ

nhàng càng làm tăng thêm phần xinh đẹp, mái tóc dài lam sắc buông thong dài mượt tới thắt lưng, trên đỉnh đầu được nàng chăm chút làm nàng tăng thêm vẻ dịu dàng thành thực, làm mọi người nhìn nàng một lần rồi đều không muốn rời mắt khỏi vưu vật tuyệt thế đó. Nàng dường như là được ông trời tạo ra là để mê hoặc chúng sanh đúng là tiểu yêu tinh a.

Ta đón nhận mục quang nồng cháy của băng tuyết nhân trong tâm dâng lên một sự ngọt ngào, nàng tiến lại gần kéo Áo lệ na ra khỏi lòng ta, mỉm cười nói:” Lai, giờ mà chàng còn thời gian khi phụ Áo lệ na tí tí ư, vũ hội đã bắt đầu rồi đó”.

Hai vị tuyệt sắc mỹ nữ ở cùng một chỗ làm ta thật mở rộng tầm mắt, hơn nữa họ cũng đã là nữ nhân của ta rồi, chỉ là của mình ta thôi, ý nghĩ này ngay lập tức làm ta thấy tự hào vạn phần.

Nhị nữ ôn nhuễn dùng ngọc thủ dịu dàng giúp ta mặc lễ phục, ta bước tới trước gương để ngắm nhìn, thấy một nhân ảnh thật lạ lẫm xuất hiện trong gương. Khuôn mặt của ta hiện tại thật không phải là anh tuấn (lúc trước ta không phải dạng này a), vết sẹo trên mặt ta là do trong lúc đi săn “Liệt hỏa hung sư” lưu lại đã qua nhiều thời gian rồi mà vẫn vô pháp mất đi, nhưng ta không quan tâm lắm, chúng nữ của ta cũng không hề để tâm, bây giờ mặc bộ lễ phục này ta nghĩ ta thật anh đĩnh phi phàm, vết sẹo dài càng làm tăng khí khái nam tử của ta mà thôi.

Đây chính là bộ lễ phục mà Á dạ chúng nữ đã đặc biệt chọn cho ta, nhân quang của họ đích thực rất tốt.

Nhị nữ hiển nhiên满眼 ý vô cùng vì sự lựa chọn của các nàng, băng tuyết nhân ôm lấy cổ ta cất tiếng:”Muội biết rằng phu quân của muội là xuất sắc nhất, không ai có thể so sánh được, hiện tại điều mà bọn muội lo lắng là sự hấp dẫn của chàng sẽ quyến rũ hết các mỹ nữ trứ danh của lôi nhân công quốc mất, các thiên kim tiểu thư đều tham gia lễ hội này a, bất quá muội cùng các tỉ muội sẽ canh giữ chàng.”

Ta bất giác đưa tay lên sờ vết sẹo dài trên mặt khổ tiểu nói:”Nàng không cần an ủi ta, vẻ ngoài này của ta làm sao có thể được coi là hảo suất ca được chứ, chỉ có các nàng những mỹ nữ nhân của ta mới coi ta là bảo bối mà thôi.”

Áo lệ na công chúa nhẹ nhàng dùng ngọc thủ chạm vào vết sẹo trên mặt ta thật lòng nói:” không giống như chàng nói đâu Lai, có lẽ chàng không nhận ra rằng điều làm nên con người chàng chính là khí chất của chàng, nó có một sự thu hút đặc biệt với nữ hài tử, đối với các cô gái khí chất này của chàng đích thị rất hấp dẫn, muội và các tỉ muội chính là các ví dụ tốt nhất, từ lúc bắt đầu bị thu hút bởi chàng đến giờ muội vẫn không thể thoát khỏi, điều này với vẻ ngoài của chàng hoàn toàn không có quan hệ gì. Lai, đây chính là nhân quang hân thưởng của các nữ hài, có thể thu được phương tâm của bọn muội chính là con người chàng, chàng không cần phải suy nghĩ như vậy đâu?”

Nguyên lai ta trong tâm trí bọn họ là như vậy a, hiên giờ ta chỉ cảm thấy con tim ngập tràn hạnh phúc, có được các nàng chính là vinh hạnh lớn nhất đời của ngô lai ta

Băng tuyết nhân cắt đứt sự giao lưu tâm linh giữa ta và Áo lệ na nói:”chúng ta đi thôi các tỉ muội đang chờ kìa. Lai, nguyên bốn hai vị tinh linh tỉ tỉ cũng đã dự bị lễ phục chuẩn bị cho các nhân vật trong yếu của lôi nhân công quốc được kiến thức phong thái của tinh linh mỹ nữ, mà chàng lại ngoan tâm khi phụ họ làm bọn họ vô năng tham dự vũ hội được, còn làm bọn ta tiêu tốn thời gian, ta còn không có tính toán với chàng đó.”

Nghĩ lại đúng là họ đã bị ta trùng kích mạnh bạo đến mức vô lực hồi đáo, hổ phách cùng Phi thúy hai vị tinh linh công chúa đã bị ta làm đến không còn khả năng tùy tiện di động nghĩ tới đó làm ta đắc ý mỉm cười, rồi nắm ngọc tí của băng tuyết nhân và áo lệ na bước ra khỏi phòng.

Phiêu á, ca ny, lị vi nhã mặc những bộ y phục trang trọng đang chờ ta ở bên ngoài, ta di chuyển về phía đại lễ đường, cấp cấp cấp...đây quả là điểm phúc tề thiên nếu lộ tây pháp ở đây nhất định sẽ hâm mộ đến phát ghen lên với ta.

Đại lễ đường vương cung giờ đang được chiếu sáng rực rỡ, rất nhiều xe ngựa hào hoa đang dừng chình tề ngoài lễ đường, vô số các loại mỹ tửu , điểm tâm , mao cân liên tục được bày ra khung cảnh cực kỳ nhiệt náo

Bộ phận môn vệ canh cửa cất tiếng :” ma thần vương giá đáo”. Ta dẫn nhóm á dạ tiến vào đại lễ đường

Đại lễ đường đang huyền náo bỗng chốc không một tiếng động, mọi nhân quang đều tập trung về phía bọn ta, nhìn chúng ta với những ánh mắt rất chi là kỳ lạ .

Hải lực khắc quốc vương cùng mặt thúy ty vương hậu tiến lên nghênh đón, ta cùng chúng nữ hướng bọn họ hành lễ, hải lực khắc quốc vương ra hiệu bảo chúng ta đứng lên.

Nhất thời một âm thanh quen thuộc mà đã lâu rồi ta chưa nghe vang lên :” Ngô lai , lị vi nhã, lâu rồi chưa gặp a”

Ta nhìn theo hướng phát ra âm thanh nhận thấy một thanh niên nam tử cao to tuấn lãng tay cầm một ly rượu tiến lại phía ta. Chính là ‘Đại địa kỵ sỹ’ Mặt khắc sư huynh của ta

Ta cao hứng bước tới phía trước nắm chặt tay trái hắn, nói:” từ lúc ở băng tuyết vương quốc ly biệt đến nay đã hơn một năm, ta lúc nào cũng nhớ tới người”

Mặt khắc cười nói:”ngô lai người thật bạc bẽo, đến đây trước tiên phải thông tri cho ta chứ, hại ta phải phải chạy gấp về đây để gặp người tại bữa

tiệc này, lời tư đại ca bây giờ cũng đang gấp gáp trên đường tới đây đó, cấp cấp...”

Mặt khắc , lời tư cùng lập nã đặc đều là những thống lĩnh quân đội tại các địa phương, hiện tại tình hình thánh ma đại lục đã thực sự trở nên hòa bình, không có chiến tranh phát sinh, hiện giờ họ đã có thể an hưởng thái bình rồi.

Việc ta đến vương đô hải lực khắc quốc vương đã thông qua phi cấp truyền thư thông tri cho đám băng hữu của ta trở về vương đô, mặt khắc trú địa gần vương đô nên có thể nhanh chóng trở về, còn lời tư bọn họ thì có lẽ phải mệt mỏi vì đoạn đường dài.

Các trọng thần quý tộc của lời nhân công quốc đều đích thân đến thăm hỏi ta, còn Á dạ bọn họ thì bị các công tử cùng tiểu thư danh môn quây lấy, nhưng bọn họ dường như không thích thú lắm chỉ ứng phó lấy lệ.

Phổ hy tiểu tử đang tán gẫu với một đám thiên kim mỹ nữ, trông bộ dạng hảnh thì dường như đang rất khoái chí, bất quá y liên công chúa ở kế bên khuôn mặt lãnh tiểu luôn chế nhạo làm hảnh phải cư xử chừng mực hơn.

Một trung niên nam tử khí thế phi phàm tiến đến bắt tay với ta thốt :” từ lâu đã nghe đại danh của ngài ‘ma thần vương’ các hạ, ta là uy bì tư – phổ lạc tư hiện là quận công của lời nhân công quốc”

Uy bì tư - phổ lạc tư ? Phải chăng hảnh chính là phụ thân của người ước hẹn cùng ca ny quyết chiến Hoặc ân phổ lạc tư bá tước? Hảnh chính là nhân vật thứ hai của lời nhân công quốc a.

Ta đáp lại:” nguyên lai chính là uy bì tư công tước, cửu ngưỡng cửu ngưỡng”.

Uy bì tư công tước mặt dường như hồi lỗi nói:” con trẻ cuồng vọng vô lễ mạo phạm các hạ, ta thay mặt nó xin lỗi các hạ, ngài đại nhân đại lượng

không tính toán việc đó chứ”

Hắn mặc dù có vẻ thành tâm thành ý xin lỗi nhưng ta luôn cảm thấy đằng sau khuôn mặt mỉm cười xin lỗi này là một ý tứ khác, hoặc ta đã bị ảnh hưởng tính đa nghi của lộ tây pháp cùng ác đặc quốc vương lão hồ li rồi chẳng. Ta nói:” Hoặc ân bá tước đã có thái độ không tốt song ta cũng không để trong lòng...”

Thình lình một ngọc thủ trước mặt ta đã ngăn ta nói tiếp, chỉ thấy băng tuyết nhân duyên dáng nở nụ cười trước mặt ta, nháy mắt với ta rồi nói:”Đã quấy rầy , hai vị đại nhân. Tôn quý đích ‘ma thần vương các hạ có thể bồi tiếp tôi một điệu không.”

Lúc này vũ hội đã chính thức bắt đầu, những đôi nam nữ trang phục hoa lệ đang duyên dáng nhảy trong âm nhạc ưu mỹ, thật là một bầu không khí lãng mạn. Ta nắm chặt tay băng tuyết nhân ưu nhã hành lễ :”có thể được nữ vương bệ hạ đích thân mời chính là vinh hạnh của ngô lai ta, mời”

Băng tuyết nhân mỉm cười dẫn ta bước vào sàn nhảy trong âm nhạc dịu dàng, khiêu vũ cung đình ở thánh ma đại lục tương tự như khiêu vũ ở thế giới của ta, băng tuyết nhân đứng đối diện với ta tiến hành nhảy điệu “ác bổ”, nàng nhảy điệu này đích thực rất hoàn hảo.

Băng tuyết nhân khinh nhu toàn thân quay tròn một vòng đích thực quyến rũ a, lúc ta đang bị hấp dẫn thì cái miệng nhỏ của nàng đã áp sát vào vành tai ta một âm thanh nhỏ vang lên:”Lai, chàng phải cẩn thận đề phòng với Uy bì tư phổ lạc tư công tước, thanh ảnh tỉ tỉ đối với các nhân vật cấp cao của các vương quốc đều đã điều tra rình1 cách rõ ràng, tỉ ấy đối với uy bì tư công tước có đánh giá con người này chính là “ tiểu lí tàng đao thâm bất khả trắc”, cũng được coi là trung thành với vương tộc, tuy nhiên cũng là đối thủ của hải lực khắc quốc vương. Lai, lúc này ông ta đã nói gì với chàng? Chàng đừng bị lừa bởi biểu hiện bên ngoài của hắn a.”

Oh? Vậy là trực giác của ta cũng thực chuẩn xác a, uy bỉ tư công tước tiếp cận ta dường như có liên quan đến việc quyết đấu của ca ny với hoặc ân, ta xem chút nữa là bị lão qua mặt rồi.

Ta nhẹ nhàng nói:” tuyệt nhân, cảm ơn nàng.”

Băng tuyết nhân ôn nhu cất tiếng :”chàng hà tất phải đa tạ thiếp, thiếp là nữ nhân của chàng mà.”

Ta đắc ý mỉm cười, xúc động ôm lấy nàng vũ động kiều khu của nàng trước đám đông.

Sự thật việc uy bỉ tư công tước tiếp cận ta đích xác đối với việc quyết đấu của ca ny cùng hoặc ân có liên quan nhưng dường như không có ác ý, ông ta chỉ là muốn bí mật giải quyết vấn đề này mà thôi, bởi vì ông ta không muốn sự tình phổ lạc tư gia tộc có "Chiến thần vũ trang" bị bộc lộ ra ngoài, tuy nhiên số mệnh đã được định rồi thì không ai có thể thay đổi được, nó phải phát triển theo đúng qui trình, nếu tại lúc đó mà băng tuyết nhân không ngăn cản doan đối thoại giữa ta và ông ấy thì có lẽ sẽ có một tương lai khác xảy ra rồi.

Đây chỉ là một đoạn ngoại thoại, lý do mà tương lai xảy ra là bởi vì không ai có thể đoán trước được

Việc phi âu á , ca ny chúng nữ những đỉnh cấp mỹ nữ bất ngờ tụ họp lại một chỗ làm bọn tử đệ quý tộc hưng phấn vạn phần, lúc nào cũng vây quanh bọn họ mời nháy

Áo lệ na, phi âu á, ca ny tam nữ đối đáp rất trịnh trọng, còn Á dạ cùng lệ vi nhã dường như không thích thú giao lưu lắm, khuôn mặt tuyệt mỹ sắp không nhẫn nại nổi nữa, như muốn chuẩn bị bộc phát.

Băng tuyết nhân tiểu ny tử thong minh lém lỉnh này luôn bí mật chú ý cử chỉ của các tử muội, dưới mắt không khỏi là một tia hàm tiếu, nàng ngay lập

tức làm vài động tác mỹ diệu rồi nắm lấy tay ta đẩy ta đến chỗ họ, yêu kiều cất tiếng:”hào a hào a , đại lão gia trở về rồi đây”.

Ta nhanh chóng lấy tả thủ đặt lên đòn bệ nàng làm một vài động tác gọi là trường phạt, sau đó ôn nhu ôm lị vi nhã vào lòng.

Lị vi nhã tiêu dung nhanh chóng bỏ đi lớp băng sương, nhẹ nhàng thì thầm với ta:” Lai, chàng mà còn không xuất hiện thì có lẽ thiếp đã không nhận được mà phải xuất thủ giáo huấn bọn công tử vô công rồi nghề này rồi”.

Ta cố ý tại lúc nàng làm nũng này mà hưởng thụ cảm xúc nhu nhuyễn cực đỉnh do nàng tạo ra nói:” Ta chẳng đến rồi sao? Tiểu nhã, chúng ta nhảy nữa nha”.

Kỹ năng khiêu vũ của nàng còn xa mới bằng được kiếm thuật cao minh của nàng, sự thật thì ta và nàng đều là những tân binh như nhau mà thôi, bất quá thân thể nàng đích thật quyến rũ a, dù có chuyển động như thế nào đi nữa thì vẫn thật là ưu mỹ động nhân, điều đó càng làm tăng thêm khí tức thuần khiết của nàng, hấp dẫn toàn bộ mục quang của chúng nhân.

Ta phải chống cự với quá nhiều mục quang ghen tị đố kỵ của bọn công tử quý tộc , trong tâm ta chính là sự đặc ý và cảm giác thỏa mãn, hay a, lị vi nhã chính là một siêu cấp mỹ nữ mà bình thường bọn họ hiếm có khi được gặp, mà nàng lại là của riêng ta, vì vậy không trách được bọn họ ném cái nhìn thủ địch ganh tỵ về phía ta.

Phi âu á, Á dạ chư nữ đều lần lượt cùng ta khiêu vũ, vì vậy mà động tác của ta ngày càng điêu luyện hơn, cùng nhảy với các mỹ nữ làm ta trở thành tiêu điểm của cả vũ hội.

Sau đó hải lực khắc quốc vương hướng đến ta kính một ly rượu , mỉm cười nói:”diễm phúc của các hạ đúng là niềm mơ mộng thềm muốn của

nhieu người a, cả ta cũng muốn ganh tỵ với diễm phúc của người, người bây giờ có lẽ đã trở thành công địch của những người trẻ tuổi rồi đó”.

Ta tử lượng mặc dù không cao nhưng vẫn nâng ly mỹ tửu lên nói:” công địch của mọi người ư, ta nghĩ đó chính là lòng tự hào của nam nhân a. Bệ hạ, không biết ngài có nguyện ý cho tại hạ có vinh hạnh thêm một lần được kiêu ngạo nữa được chăng?”

Hải lực khắc quốc vương nhàn tình co lại :”ý tứ của người là...”

Ta chăm chú nhìn vào chỗ của áo lệ na cùng phi âu á công chúa nói:” Bệ hạ, ta thật vinh hạnh nếu được phi âu á công chúa tôn quý cùng đi tới ma giới.?”

Hải lực khắc quốc vương tuy đã chuẩn bị chờ đợi điều ta nói nhưng vẫn bị làm cho kinh ngạc kêu lên:”Các hạ phải chăng đang cầu hôn? Người nên hỏi ý kiến của phi âu á thì hơn, ta tôn trọng ý kiến của nó”.

Hàm ý trong lời nói của ông ta dường như đã chấp thuận lời cầu hôn này, bởi vì ông ta đã rất rõ tâm ý của phi âu á. Khi vừa nghe ta có ý định cầu hôn nàng đã chạy lại bên ta rồi. Quốc vương thấy Áo lệ na công chúa đang ở bên cạnh bồi tiếp ta nên cũng biết được thái độ của ác đặc quốc vương rồi, vì vậy ông ấy cũng không cần quan tâm nhiều nữa, có được nữ tể là “ma thần vương” đúng là rất có lợi a, Điều ông ta lo lắng duy nhất là mỹ nữ ở bên cạnh ta có quá nhiều, nhưng nhìn thái độ ân cần nâng niu của ta đối với đám bảo bối nữ nhân nên cũng làm ông ta tin cậy ta phần nào.

Hải lực khắc quốc vương cứ như là đã tiên liệu trước phản ứng của ta, đảo mắt qua mặt thúy ti vương hậu mỹ mục cũng không xuất hiện tia kinh ngạc nào, thanh âm nhẹ nhàng mang tới sự rung động hướng đến ta nói:”Ngô lai, ta phó thác Phi âu á cho người, nó từ nhỏ đã được nuông chiều nên tính tình còn chút trẻ con, người phải hứa rằng sẽ có trách nhiệm với nó....”

Hải lực khắc quốc vương xen vào nói:”ta cũng chúc phúc cho bọn trẻ các người, ta sẽ không tha cho người nếu người đối xử bất công với á á đầu, người có làm được không?”

Ông ta dương như bức ta phải tỏ thái độ, ta ngẩng đầu nhìn trực tiếp vào hải lực quốc vương kiên định nói:”Quốc vương, vương hậu, các người yên tâm, ta ngô lai thề sẽ dùng sinh mệnh này để bảo hộ cho Phi âu á công chúa, sẽ làm cho cả đời này của nàng được hạnh phúc khoái lạc”.

Hải lực khắc phu phụ vui vẻ gật đầu, mặt thúy ti vương hậu nhìn phi âu á một cách quan thiết nở nụ cười nói:” Ngô lai, người nhanh một chút hướng đến á á cầu thân đi coi nó sắp cao hứng đến phát cuồng rồi kìa.”

Hiểu con không ai bằng mẹ, Phi âu á chính mình đã không biết bao nhiêu lần không giữ được mình bộc lộ tâm sự với mẫu thân, việc nàng đối với ta tình ý sâu đậm mặt thúy ti vương hậu đương nhiên minh bạch.

Ta hướng đến quốc vương phu phụ hành lễ rồi hướng tới chỗ phi âu á chúng nữ, chúng nữ đều dùng những ánh mắt nghi hoặc chăm chú quan sát ta.

Ta hướng đến trước mặt phi âu á quyết định trực tiếp nhìn thẳng vào mi mịch của nàng, trên khuôn mặt trắng khiết của nàng lập tức đỏ rực lên nhút nhát hướng mi mịch quang đáp trả ta, mi mịch hàm chứa thâm tình vô hạn hướng đến ta.

Ta nhe nhàng đặt lên má nàng nâng niu như nâng niu bảo vật như sợ nó bị trầy xước vậy, Phi âu á thân thể khẽ run lên đôi tay nhỏ nhắn nhè nhàng nắm lấy tay ta dưới sự khéo léo dịu dàng của ta nàng đã không còn tự chủ được nữa, mi mịch hàm chứa thâm tình vô hạn ẩn ước xuất hiện những giọt nước mắt.

Ta ôn nhu nói:”Quốc vương bệ hạ và vương hậu đã đồng ý đề nghị cầu thân của ta bây giờ mọi sự đều phụ thuộc vào nàng, Phi âu á, nàng có

nguyện ý.... Nàng có nguyện ý phó thác cuộc đời còn lại của nàng cho ta không?”

Phi âu á công chúa bộ dạng kích động phi thường , hai hàng lệ châu không chịu sự khống chế của nàng mà lệ rơi xuống, mang theo tiếng khóc nức nở vui vẻ thốt lên nhiều lần:”Nguyện ý ..... ta nguyện ý... lai, thiếp cuối cùng cũng đợi được đến giờ phút này, thiếp từng nghĩ rằng... nghĩ rằng cả đời này cũng không nghe được những lời này của chàng. Lai, thiếp yêu chàng, thực sự rất yêu chàng, tình yêu chân chính của thiếp.”

Nàng cúi đầu vào ngực ta như để cảm thụ nỗi hoan hỉ, những giọt nước mắt tuôn ra hoàn toàn làm ướt đẫm y phục trước ngực ta.

Á dạ chư nữ chứng kiến cảnh đó trong tâm tuy có đôi chút ghen tỵ nhưng chân tâm lại thực vì Phi âu á mà cao hứng, ai, họ cũng biết là tính ta phong lưu , nhưng ta yêu ai là yêu điên cuồng, yêu thực sự , không hề toan tính điều gì

Một vài thanh niên quý tộc tiến lại gần chỗ ta xuất ra mục quang đầy phần nộ, một người trong số họ giận dữ lên tiếng:” Người tại sao làm cho phi âu á công chúa cao quý phải khóc! Thật là một tội không thể tha thứ! Ta hướng đến người đề xuất lời thách đấu!”

Bọn tiểu tử quý tộc tử đệ vất mũi chưa sạch mà dám khiêu chiến ta ư, bọn chúng chưa thấy được sức mạnh chân chính của ta, lần này bọn chúng thấy ánh mắt của Phi âu á công chúa đang nhìn ta rồi chảy nước mắt khiến bọn chúng phần nộ nên đòi quyết chiến với ta.

Bọn tiểu gia hỏa này cứ như những con hổ con mới sinh vậy khiêu chiến với ta làm ta có chút khó xử a (thực sự thì niên kỉ của ta cũng ngang cõi bọn chúng nhưng những trải nghiệm mà ta đã trải qua là vô cùng phong phú, nên ở trong tâm ta luôn nghĩ là đã trưởng thành hơn nhiều người , không thể đánh đồng với mấy tên hài tử này được – tên này láo thiệt), ta

không thể chấp nhận bị người khác nói là hèn nhất , nhưng ta có nhất định phải giao thủ với chúng không?

Phi âu á nhìn tình như một con thỏ nhỏ nhìn ta rồi hướng bọn quý tộc lên tiếng:” Các vị muốn khiêu chiến với Ngô lai tiên sinh ư?”

Một thanh niên quý tộc liền lên tiếng:” Đúng vậy công chúa điện hạ, chúng ta những kỳ sỹ trung thành của nàng tự nhiên là có trách nhiệm trừng trị kẻ dám làm công chúa khóc.”

Phi âu á vui vẻ cười hỏi:” Đa nhĩ tử tước, ngài biết tại sao ta khóc không?”

Đa nhĩ tử tước trừng mắt nhìn ta nói:” tự nhiên là tên bất lịch sự này làm nàng buồn rồi, điều này là không thể chối cãi!”

Phi âu á mở đôi môi anh đào nhẹ nhàng nói:”Không, Ngô lai tiên sinh sẽ không bao giờ khiến ta thương tâm đâu, ta chính đang vô cùng hạnh phúc, bởi vì cuối cùng chàng đã cầu hôn ta, ta có thể không hạnh phúc được sao?”

Một vài thanh niên quý tộc nghe vậy sắc mặt đại biến, Đa nhĩ tử tước dường như không tự chủ được hét lên :”Nàng.... Nàng đã đáp ứng lời cầu thân của hắn...”

Chúng nhân quanh đó đều nghe được tiếng hét này, ngay lập tức vây quanh lấy bọn ta, mọi ánh mắt đều tập trung trên người ta và phi âu á.

Phi âu á cực kỳ xấu hổ khuôn mặt mĩ lệ cúi gằm xuống, ta nhanh chóng nắm chặt tay nàng nói lớn:” Chư vị , vừa rồi Phi âu á công chúa đã đáp ứng lời cầu hôn của ta, ta Ngô lai đứng trước mặt mọi người phát thệ nhất định sẽ đem hạnh phúc thực sự đến cho nàng!”

Tả thủ đặt tại eo lưng ôm chặt lấy nàng thâm tình hôn nhẹ lên trán nàng, mĩ mục của phi âu á xuất ra nhu tình vạn trượng ngọc tí nắm chặt lấy tay ta

nồng nhiệt đáp trả lại ta.

Chung quanh ta đều là các nhân vật cấp cao của lôi nhân công quốc, ngay lập tức đều buông lời chúc phúc, đương nhiên các quý tộc trẻ đều không thật lòng chúc phúc ta, nhìn nhãn quang của họ cứ như muốn nuốt chửng ta vậy.

Một âm thanh đột nhiên vang lên trong tràng vỗ tay nhiệt liệt :” khoan đã ! ta có điều muốn nói!”

Tiếng vỗ tay dừng lại, mục quang của mọi người đều đổ dồn về về nơi phát ra tiếng nói, thấy đó là một thanh niên cao to anh tuấn tiêu sái đích thị mỹ nam tử, chính là lôi nhân công quốc địa danh đỉnh đỉnh "Vô song quý công tử" hoặc ân- phổ lạc tư bá tước

Hoặc ân ngay lúc đó cười lên một tràng rồi ném ly rượu trong tay xuống đất, sau đó bước đến chỗ phi âu á hành lễ cất tiếng:” Phi âu á công chúa, ta là người hầu trung thành của nàng, ta thực tâm yêu nàng sâu sắc, yêu cầu nàng cho ta một cơ hội bày tỏ tấm lòng chân thành của ta”.

Trong đám đông nhất thời vang lên tiếng huyên náo, Hoặc ân có ý định ngay vào lúc này hướng tới phi âu á cầu hôn không phải là làm loạn thêm à? Tên gia hỏa này muốn làm gì đây?

Phi âu á thâm tình nhìn ta một hồi rồi cúi xuống nhìn Hoặc ân đang quí dưới nền nói:”Xin lỗi, Hoặc ân bá tước, ta không có khả năng tiếp thụ lời cầu hôn này của ngài, trái tim ta, ta đã trao toàn bộ cho ngô lai rồi, ta mãi mãi là nữ nhân của chàng, ta chỉ có thể nói với người lời xin lỗi mà thôi.”

Hoặc ân trên miệng liền xuất hiện tiếng cười lạnh qui dị dường như đối với sự cự tuyệt cầu hôn của phi âu á rất thương tâm, hấn đứng lên thình lình nói với ta:” Ngô lai, ta yêu cầu một trận quyết đấu với người, án chiếu theo thông lệ cầu hôn người thất bại phải thỏa mãn yêu cầu của người chiến thắng.”

Điều này hẳn nói không sai, tại thánh ma đại lục đích xác có cái thông lệ này, khi cùng lúc có nhiều người cùng cầu hôn một nữ tử thì người thất bại có quyền lợi hưởng tới người thắng lợi đề xuất quyết đấu, bất quá chỉ có một người thất bại là có được cơ hội này (một người chiến thắng không thể có khả năng ứng phó với nhiều người thất bại được), tuy nhiên cũng chỉ có một số cực ít người dùng loại thông lệ này, trừ phi người thất bại hận tận xương người chiến thắng .

Việc Hoắc ân đề xuất quyết đấu làm mọi người xung quanh lập tức sôi nổi hẳn lên, người thì ủng hộ người thì can ngăn, Đa nhĩ tử tước cùng đám thanh niên quý tộc cũng tham gia náo nhiệt.

Ca ny bước lại gần ta hướng đến Hoắc ân nói:” Hoắc ân bá tước ngài tựa hồ quên rằng chúng ta cũng có một cuộc quyết đấu cần tiếp tục sao, ngài hiện tại hướng ngô lai đại ca đề xuất quyết đấu không phải là quá sớm hay sao?”

Hoắc ân lạnh lùng nhìn vào nàng nói:” Ta dĩ nhiên không quên cuộc quyết đấu với ngươi vào ngày mai sẽ tiến hành quyết đấu tại đại giáo trường của vương cung, chờ ta giải quyết ngươi xong sẽ tiếp tục chiêu đãi ngô lai các hạ.”

Ngay lập tức tiếng bàn tán của chúng nhân càng lớn hơn, “Kỵ sĩ chi hoa” Ca ny – tuyết lan đặc chính là một tối cao cấp thánh kỵ sỹ, Hoắc ân mặc dù thực lực cường đại cũng đã đạt đến thánh kỵ sỹ ảnh giới nhưng nói chung vẫn còn một đoạn khoảng cách, nghe ngữ khí chúng nhân căn bản là cho rằng Ca ny chắc chắn thắng.

Hẳn có phải quá ngu ngốc khi thách đấu?

Khí thế hoắc ân như cương đao chĩa thẳng vào ta, trầm giọng nói:” Ngô lai, chắc ngươi sẽ chấp nhận lời khiêu chiến này của ta chứ?”

Hanh, Ta ngô lai nào có sợ gì người, ta đường đường là thần chủ ma vương mà sợ người ư, tiểu nhân vật Hoắc ân người là cái thứ gì, hẳn đấu với Ca ny mà bảo trụ được tính mạng là tốt lắm rồi, vậy mà còn đòi quyết đấu với ta ư...

Ta thình lình lấy tay đối chưởng với Hoắc ân nói:”Tốt, ta chấp nhận lời khiêu chiến này của người!”

Hoắc ân phát ra một trận cuồng tiếu rồi bước ra khỏi đại lễ đường, trông tư thế hẳn bước đi toát ra khí thế như long hành hổ bộ rất tự tin, dường như hẳn cho rằng việc đánh bại ta và Ca ny là việc trong tầm tay vậy.

Uy bỉ tư công tước tiến đến trước mặt ta xin lỗi:” Ngô lai các hạ, con trẻ cuồng vọng vô tri thỉnh các hạ rộng lượng bỏ qua, cuộc quyết đấu ngày mai mong các hạ thủ hạ lưu tình.”

Băng tuyết nhân lúc trước có cảnh cáo ta rằng ông ta cũng như ác đặc quốc vương đều là băng mặt không băng lòng, không thể trông vẻ bề ngoài thành khẩn của ông ta mà nghĩ rằng trong lòng ông ta cũng như vậy? Có lẽ trong lòng hẳn đang nguyên rủa ta cũng nên.

Ta từng lĩnh hội những bài học đặc biệt khi tiếp xúc với lộ tây pháp và ác đặc quốc vương “vui a” nên hướng tới uy bỉ tư công tước lên tiếng :”công tước đại nhân không cần khách sáo, nhi tử của ngài cũng không có cái gì là quá mức, nghĩ lại ngày mai có lẽ hẳn thật có thực lực để đánh bại ta và ca ny a”.

Uy bỉ tư công tước cười khan vài cái rồi hành lễ với ta, sau đó hướng hải lực khắc quốc vương cáo lui rồi bước ra khỏi đại lễ đường.

Phi âu á dụ dàng kéo ống tay áo của ta nói nhỏ:” Lai, chàng cùng Ca ny tử tử phải quyết đấu với hoắc ân ư?”

Ta nói:” thế nào, nàng cho rằng chúng ta sẽ bại trận ư?”

Phiêu á lắc lắc đầu nói:” thực lực của Hoắc ân thiếp đã từng chứng kiến, không thể bằng chàng và ca ny tử tử được, nếu chỉ đơn thuần dùng kiếm thì hẳn còn kém cả thiếp nữa (Hoắc ân là kỵ sĩ, chỉ khi mặc khải giáp và cưỡi ngựa thì mới bộc lộ được hoàn toàn thực lực, vì vậy nên kiếm thuật tự nhiên không thể là đối thủ được với Phiêu á là kiếm sĩ chân chính), nhưng nhìn thần tình của hẳn đích xác thập phần cổ quái, dường như có đủ tự tin để đánh thẳng chàng vậy.”

Hải lực khắc quốc vương lúc đó đột nhiên nghĩ tới điều gì đó thần tình nhất thời biến đổi, ông ta dường như có điều gì do dự trong lòng vậy nhưng cũng không nói bất cứ điều gì cả, ta cũng không để ý đến biểu tình khác lạ đó của ông ta.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 20: Sanh Tử Huynh Đệ

Khi kết thúc lễ hội và trở về phòng thì đã là nửa đêm, bọn á dạ các nàng đều hiểu ta định làm gì nên dành không gian riêng cho ta cùng Áo lệ na và Phi âu á , còn các nàng thì đều ra ngoài cả, đúng là các tiểu mỹ nhân khả ái, điều này càng làm ta cảm thấy yêu họ nhiều hơn nữa.

Hai vị công chúa trong lòng đều biết sắp phát sinh sự tình gì, hai người các nàng tuy vẫn chưa hết rụt rè nhưng vẫn rất nghe lời ở lại bên cạnh ta, tâm hồn các nàng thuần khiết như nai con vậy tim đập liên hồi không thể bình tĩnh lại được.

Ta tâm ý thỏa mãn đầy tự hào ngắm nhìn biểu tình thiên biến vạn hóa cùng dáng điệu vũ mị vô hạn dụ nhân của các nàng, tim ta thật là ngứa ngáy a, không thể chờ lâu hơn được nữa ta liền ôm họ vào ***g ngực rồi đè họ ngã ra giường.

Phản ứng của hai vị công chúa tịnh không giống nhau, Áo lệ na có lẽ vì là đã đón nhận sự tập kích của ta hai ngày trước nên lần này mặc dù còn nhút nhát nhưng cũng không chống cự quyết liệt mà còn dửng cảm hưởng mục quang nhìn ta đầy tình ý, đôi bàn tay nhỏ nhắn trắng như bạch ngọc của nàng cũng chủ động ôm lấy cổ ta, còn Phi âu á lại cô cùng kinh hoảng bộ dạng khả ái như một tiểu bạch thỏ, nàng lập tức xoay người nằm úp xuống giường cặp mí mắt nhắm chặt lại then thùng không dám mở ra, bàn tay nhỏ nhắn ở phía dưới nằm chặt lại, những cử động này của nàng đúng thật là động nhân a.

Mĩ nữ bị ta đè lên trên nhất thời làm ta sắc tâm đại khởi, hai tay kinh hoạt tham lam tiến vào nội y hai nàng mà hý vọng hưởng thụ cảm giác cực kỳ đàn hồi và nhô cao của ngọc cầu, Ô, cảm giác thật tuyệt, mỹ diệu vô cùng, đây mới đích thực là thiên đường của nam nhân a.

Áo lệ na cùng Phi âu á miệng liên tục phát ra những tiếng rên rỉ dụ nhân, thân thể mềm mại mỹ lệ hạ thân như đại xá xoắn lấy người ta, thân nhiệt tăng lên nhanh chóng, nhưng các nàng tuyệt không có bất kỳ sự chống cự nào đối với sự xâm phạm của ta, Áo lệ na chủ động hiến đôi môi anh đào đỏ mọng ra cho ta thưởng thức.

Y phục của hai nàng ngày càng ít dần đi dưới động tác khéo léo nhanh chóng của song thủ ta, hai thân thể bạch ngọc đích thiên nhiên tuyệt tác cuối cùng xuất hiện trước mắt ta.

Hai mắt đã sớm nhắm chặt dưới sự khinh bạc của ta, Phi âu á đột nhiên mở hai tay ra ôm chặt lấy ta, cặp mi mục trong vắt như làn nước mùa thu đột nhiên mở ra hướng đến ta xuất ra vô vàn tia tình ý triền miên, ôn nhu lên tiếng:” Lai, thiếp trao thân thể này cho chàng, cả trái tim này cũng giao cho chàng, thiếp từ giờ là nữ nhân của chàng.... Đến đây .... Thiếp yêu chàng, vĩnh viễn vĩnh viễn, bây chàng hãy yêu thiếp đi!”.

Đối diện với thâm tình như biển của các mỹ nhân ta tự thấy phải có bốn phận hồi đáp, chỉ có thể dùng trái tim này, thân thể này bảo hộ cho họ, yêu thương họ suốt đời mà thôi

Đúng ngay tại lúc không khí lên đến cao trào, ta chuẩn bị hái hai đóa kiêu hoa cao quý mỹ lệ này thì tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên, đồng thời một âm thanh quen thuộc truyền lại:” lão đại! là ta, nạp lã đặc, mở cửa nhanh lên-----“

“ Đáng chết!”

Ta nguyện rửa một trận rồi vạ phần không cam lòng rời khỏi hai cơ thể tuyệt mỹ đang xích lô li khai, cũng còn may là ta vẫn chưa cởi bỏ y phục, mặt khác cũng mặc lại bộ lễ phục phiền nhiễu kia.

Hai vị công chúa mỹ lệ cũng từ tình dục mãnh liệt mà thanh tỉnh lại, vội vàng mặc lại quần áo, tư thế mặc y phục ưu mỹ của các nàng làm ta muốn ngay lập tức đè họ xuống giường để tiếp tục công việc dở dang lúc này, nhưng không thể vì tên gia hỏa bên ngoài đã làm hỏng sự thích thú của ta.

Áo lệ na lan tâm tuệ chất nhìn thấy cặp mắt bất cam do chua được thỏa mãn của ta mà không nhịn được cười lớn, rồi nhẹ nhàng ngẩng mặt lên trao cho ta một nụ hôn nói nhỏ:” Lai, bọn thiếp giờ đã là nữ nhân của chàng, một lát nữa sẽ trao hết cho chàng mà-----“

Ta khẽ thốt mấy tiếng không cam tâm, ta ngắm các nàng mặc y phục thật nhanh rồi trút giận lên đôi môi mọng đỏ của hai nàng làm các nàng nhất thời một trận hồng hển, sau đó không cam tâm mà bước ra mở cửa phòng.

Bên ngoài cửa là những bằng hữu mà đã lâu rồi ta chưa gặp là lôi tư, lập nã đặc, bốn người bọn tạp la, do Hán tư mời đến. Vừa thấy ta mở cửa ra lập nã đặc lập tức ôm chặt lấy ta kêu lên vui mừng :” Vô danh lão đại, chúng ta cuối cùng cũng gặp lại -----“

Ta nhanh chóng thoát ra khỏi ***g ngực của tên man rợ này, sự tức giận dồn nén này giờ liền biến mất nói:”Bọn gia hỏa các ngươi cũng thật tích cực a, muộn như vậy rồi mà còn tìm ta ư”.

Tạp la cao hứng đáp lời:”Bọn ta luôn nhớ tới ngươi, lão đại, vừa thu được tin tức của ngươi bọn ta liền nhanh chóng cưỡi ngựa liên tục về đây mong sớm tới được vương cung để gặp lại ngươi.”

Lôi tư cẩn thận quan sát sớm đã phát hiện ra Áo lệ na và Phi âu á hai vị công chúa đang e thẹn đứng đằng sau ta, dựa vào kinh nghiệm đã hiểu ra ngay vừa này phát sinh sự tình gì, trên miệng bất giác nở một nụ cười quái

dị, tiểu ý nói:”Ngô lai, có phải bọn ta đã quấy rầy hảo sự của người không?”

Ta đối với sự tri ngộ chi ân của lô tư tiền bối rất cảm kích nên đối với ông cực kỳ tôn trọng, nghe ra tiểu ý trong lời nói của ông làm ta chẳng biết trả lời ra sao nữa.

Lạc nã đặc tam nhân cũng đã trông thấy hai vị công chúa ở sau lưng ta, nhất thời chấn kinh cười khan nói:” Lão đại, nguyên lai người đang ---- rất lấy làm tiếc, xin lỗi bọn ta không biết, bọn ta đi ngay đây, người cứ tiếp tục ----“

Ta bàn tay ngay lập tức phát xuất ra một cỗ cường kình hấp lực kéo hết bọn họ vào trong phòng, kêu lên:” tiếp tục cái đầu người ấy, không khí bị bọn người phá hoại hết rồi. Xem như kết thúc, lại đây nào. Na na, tiểu á, giúp bọn ta pha trà nào?”

Hai vị công chúa trong tâm hoan hỉ đồng thanh đáp “Dạ”, dáng vẻ như những tiểu thê tử đi xuống trù phòng.

Lạc ba kinh ngạc há hốc miệng, thốt:” Lão đại, ta thực ngày càng bội phục người vô cùng, đây là hai vị công chúa, là hai mỹ nhân trong thánh ma đại lục thập đại mỹ nữ, bọn ta ngày thường khó mà gặp được, vậy mà người lại kêu họ đi pha trà cho chúng ta, ta không phải đang nằm mơ đó chứ?

Ta đặc ý cười nói:” Bọn họ đích thực là hai vị công chúa cao cao tại thượng, nhưng đối với ta các nàng chính là thê tử tâm ái của ta, trước mặt ta họ không phải là công chúa mà chỉ là hảo thê tử của ta mà thôi.”

“Đó là điều đương nhiên, bọn ta đúng là thê tử của Ngô lai, vĩnh viễn như vậy, thân phận công chúa bọn ta không cần mà chỉ cần sự quan ái của phu quân mà thôi, nếu chàng đối với thân phận công chúa của chúng ta mà mang bộ dạng cung kính chính là làm cho bọn ta bị tổn thương đó.”

Hai vị công chúa đang lần lượt đem ấm và tách trà từ trù phòng bước đến, Phi âu á đích thân rót trà ngon cho bọn ta, bọn lạ nã đặc thấy vậy đều nhất mực cẩn trọng (bởi vì bọn họ đều là quân nhân lôi nhân công quốc, nên đối với Phi âu á công chúa như đối với nữ thần vậy) , cô ấy mỉm cười nói:” các huynh đều là huynh đệ của ngô lai, còn ta là thê tử của chàng, vì vậy chúng ta cứ coi nhau như người nhà , các huynh không cần để ý tới thân phận công chúa của ta làm gì.”

Lôi tư tự nhiên hẳn lên nâng ly trà nhấp một ngụm rồi nói:”Trà ngon, đúng là trà ngon, không nghĩ là đệ muội đối với trà đạo am hiểu đến vậy, ngô lai người đúng là có phúc khí, được một bảo bối như muội ấy lựa chọn, ta không có năng lực làm tiền bối của người, nếu người không tị hiềm thì có thể gọi ta một tiếng đại ca được rồi.”

Ta đứng lên nâng tách trà hướng đến ông ấy kính:” Đại ca, tiểu đệ lấy trà thay rượu kính đại ca một chung, mọi người đều là huynh đệ, đại ca, chúng ta uống.”

Ta uống một hơi sạch ly trà, hương trà thơm ngát tràn qua khoang miệng làm ta ngây ngẩn, trà này đúng là cực phẩm, thủ nghệ pha trà đích thị tuyệt giai, không lạ là lôi tư khen không ngớt, ta quả nhiên là tìm được một kho báu lớn, sau này các nàng mỗi ngày đều pha tra cho ta uống, chỉ nghĩ đến thôi là đã sáng khoái a.

Lôi tư cũng để ly trà xuống, sau đó bọn ta nắm chặt tay nhau.

Hắc sắc tử thần tại thời khắc này cùng ma thần vương kết nghĩa huynh đệ thề đồng sanh cộng tử, lịch sử thánh ma đại lục từ nay về sau mở ra một chương mới (('Hắc Y Tử Thần' lôi tư hoành tảo thánh ma đại lục, kiến lập nên truyền thuyết bất hủ, muốn biết rõ chi tiết xin xem “ ngã thị đại pháp sư “ hậu truyện phần 〈 ma thần triệu hoán sĩ 〉 , kính mời độc giả đón xem).

Lạp nã đặc, hán tử, tạp la, lực ba bốn người cũng “hoắc” đồng thời đứng cả lên nói:” Bọn ta bốn người vô năng cũng nguyện ý đi theo hai vị lão đại kiến lập sự nghiệp vĩ đại. Lôi tử đại ca, ngô lai lão đại, bọn ta cũng vậy.”

Sau đó tất cả đều nâng ly trà lên uống cạn, ta và lôi tử cũng nắm chặt bàn tay họ lại làm một.

Bởi vậy đêm nay chúng ta lấy trà thay rượu sướng đàm suốt đêm nói hết những gì trong lòng ,mặc dù ban đầu còn có chút ngập ngừng nhưng một lát sau hưng phấn lên rồi thì chẳng còn sự ngập ngừng nữa

Áo lệ na cùng Phi âu á hai nàng công chúa làm nhiệm vụ vợ hiền của mình, dùng kỹ năng tuyệt đỉnh pha trà cho chúng ta, thỉnh thoảng châm nước và thay trà mới, Lạp nã đặc bốn người thấy cảnh đó đều đỏ mắt ghen tỵ, nếu “ Đại địa kỵ sĩ” mặt khắc ở đây trông thấy cảnh này nhất định cũng có tâm trạng như vậy thôi a.

Bọn ta mặc dù cả đêm không ngủ nhưng tinh thần vẫn phấn chấn mạnh mẽ, không có một chút cảm giác gì là đã trải qua một đêm dài cả, mới sáng sớm mà bọn á dạ chư nữ đã đến thăm hỏi ta làm buổi trà đàm thú vị phải gián đoạn.

Băng tuyết nhân ngạc nhiên nhìn ta nói :” Lai, chàng thật là không biết nắm lấy cơ hội gì cả, đêm qua cơ hội tốt như vậy chàng lại không cùng với hai vị công chúa tí tí mà lại cùng với bọn xú nam nhân ở đây đàm luận, thật uổng công cho bọn thiếp tạo cơ hội thuận lợi cho chàng.”

Áo lệ na nhị nữ nghe vậy nhất thời khuôn mặt đỏ bừng lên, ta mỉm cười ôm nàng vào lòng nói:” tiểu ny tử nàng chẳng hiểu gì cả,

Hiện giờ đột nhiên một trận cước bộ trầm trọng truyền lại, chính là mặt khắc thân mặc giáp đang đi bộ lại đây, vừa thấy ta hẳn đã hét lên thật lớn :” ta biết thế nào cũng gặp người ở đây mà, phổ lạc tư gia tộc đã đến giáo trường rồi, mọi người đang đợi người đấy.”

Lôi tư kì lạ hỏi :” Phổ lạc tư gia tộc? Ngô lai, thực sự thì có chuyện gì phát sinh vậy? Có phải giữa người với nhất đại thế gia quý tộc của lôi nhân công quốc có mâu thuẫn ư?”

Ta nắm chặt bàn tay tế nhị kéo ca ny vào lòng nói:” cũng không có gì, chỉ là, chính lúc nhập thành thì Hoắc ân bà tước đối với ta biểu hiện thái độ coi thường nên ny tử cảm thấy bất mãn mà đề xuất quyết đấu, thời gian là hôm nay.”

Lôi tư song mục chớp sáng suy nghĩ sâu xa một lúc rồi nói:” Hoắc ân bá tước mặc dù thực lực đích thực không yếu, chỉ trong vài năm có thể đạt được danh hiệu thánh kỵ sỹ, nhưng hiện tại hẳn không thể là đối thủ của ca ny nguyên soái được, có lẽ Hoắc ân bá tước nhất thời nóng giận mà bất chấp hậu quả, nhưng mà phụ thân hẳn uy hiếp tư công tước đích thực là một người cực kỳ khôn ngoan, mà Hoắc ân bá tước hiện giờ lại là người kế thừa duy nhất của phổ lạc tư gia tộc, không lý nào ông ta không sợ tuyệt hậu ư.”

Phi âu á nói:” thiếp nghĩ thấy có điểm rất kỳ quái, Hoắc ân chắc cũng đã biết không thể so sánh được với Ca ny tử tử. Nhưng tại vũ hội đêm qua hẳn lại có biểu hiện thập phần tự tin , hơn nữa hẳn cũng tuyên bố chắc thắng ca ny tử tử rồi hướng Lai khiêu chiến, nhìn biểu tình phảng phất như là có cách chắc chắn vượt qua ca ny tử tử vậy, điều này thật khiến mọi người nhìn không ra.”

Ta nhất thời trầm ngâm nói:” Bất quản hẳn dựa vào cái gì, ny tử, nàng nhất định phải cẩn thận không được khinh địch nha”.

Ca ny nhẹ nhàng gật đầu , cặp mắt xanh thăm lấp lánh xuất ra thần thái sâu lắng khó dò, nàng là nữ thánh kỵ sỹ duy nhất và xuyên suốt trong lịch sử đấu tràng của thánh ma đại lục - " kỵ sỹ chi hoa " ca ny - tuyết lan đặc

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 21: Chiến Thần Trọng Sanh

Các cuộc quyết đấu của kỵ sỹ có phương thức chiến đấu khác biệt so với các cuộc quyết đấu của kiếm sỹ, trước khi quyết đấu song phương phải hành lễ với đối phương, đây chính là một loại hình thức lễ nghi, sau đó hai đấu thủ cưỡi chiến mã cách nhau cả trăm mét rồi phóng nhanh vào nhau chém giết, nếu có một bên bị ngã ngựa mà may mắn không chết thì đối phương vẫn tiếp tục truy sát, đến khi bị giết hoặc chấp nhận đầu hàng mới thôi.

Ca ny từ khi ly khai lai nhân cấp đặc vương quốc một thời gian vẫn luôn mang khái giáp trên người, trường thương trang bị luôn mang bên người, chỉ có điều đáng tiếc là “Kim dương” thần câu của nàng tại băng nguyên đại chiến đã vong mạng dưới “ Hắc ám bạo phong tuyết “ của băng thanh ảnh, bất quá Phi âu á đã đặc biệt chọn cho vị hảo tử muội này một con thần tuấn trong vương cung làm tọa kỵ, tuy không bằng “Kim dương” thần câu nhưng cũng cách biệt không nhiều.

Đáng nhẽ ta nguyên bốn muốn nhượng Kim tử cho ca ny làm tọa kỵ tham chiến, nhưng ca ny nhận thấy nàng nếu cưỡi long vương tham chiến thì có chút khoa trương quá, điều này đối với Hoắc ân đúng là không công bằng a, ta đành phải từ bỏ ý định.

Ca ny thân mặc khái giáp, trang bị gồm trường thương , thuẫn cùng kiếm , từ chỗ bọn ta chuẩn bị bước lên giáo tràng. Diện tích khổng lồ của giáo tràng hiện giờ đã bị lấp kín bởi cả một biển người, dường như tất cả nhân vật lớn của lôi nhân công quốc không đứng thì ngồi tất cả đều có mặt ở đây.

Giáo tràng nguyên bốn cũng đã phát huy được công dụng đích thực của nó, mọi sự sắp xếp đều chu đáo, tất cả quý tộc tại đô thành đều rất quan tâm đến cuộc quyết đấu này, bởi vì đây là cuộc quyết đấu đặc biệt, song phương đều là người danh chấn thánh ma đại lục "Kỵ sĩ chi hoa" ca ny- Tuyết lan đặc và và hậu nhân lôi nhân công quốc đệ nhất quý tộc thế gia "Vô song quý công tử" hoặc ân phổ lạc tư bá tước, rất nhiều người đã đến từ rất sớm để chiếm các vị trí tốt trên giáo tràng.

Ngay khi bọn ta vừa đến thì đám đông ngay lập tức vang lên một tràng vỗ tay vang lên, hầu hết mục quang của mọi người đều tập trung lên thân thể của các tuyệt đại giai nhân xung quanh ta.

Hải lực khắc quốc vương thương tọa tại khán đài trung tâm đang ra hiệu cho ta, ta hướng đến ông ta cúi xuống hành lễ, Ca ny dẫn đầu bọn ta tiến lên phía khán đài gần giáo tràng (các cuộc quyết đấu của kỵ sĩ có một quán lệ : song phương chỉ được quan sát giáo tràng, trước khi quyết đấu đều không thể tiếp xúc), lô tư bọn họ đều là quân nhân thân phận bị giới hạn không thể ở cùng một chỗ với bọn ta, sau khi bọn ta đến chỉ gật đầu chào hỏi, Phi âu á cũng không cố kỵ thân phận mà ở lại bên cạnh ta.

Ma giới chiến sĩ cũng được sắp xếp một chỗ tốt ở bên phải của khán đài, ngay khi bọn ta đến phi lợi áo dẫn đầu quân đoàn lập tức đứng cả dậy tiến đến nghênh đón.

Lực nam thân thể cao to chủ động tiến lại dắt ngựa cho ca ny , nhưng thân thể to lớn như cự hùng của hắn làm cho con ngựa hoảng sợ lùi lại vài bước, chứng kiến cảnh đó làm mọi người cười ầm cả lên.

Mọi người cùng ca ny kiểm tra lần cuối cùng, bởi vì hiện giờ tên sân đấu nhân viên chủ trì đã giơ tay phất cờ xuống, đây là thông báo rằng trận đấu sắp bắt đầu.

Không biết tại sao đối diện với cuộc quyết đấu mà dường như đã nằm chắc phần thắng này trong tim ta đột nhiên có một dự cảm không rõ ràng, cảm giác này ta cũng không biết giải thích ra sao, nó làm ta thấy rất bất an, thật sự rất kỳ quái.

Chỉ thấy ca ny thúc ngựa từng bước leo lên trường quyết đấu, ta liền thiểm thân đến trước chiến mã, ra hiệu cho cô ấy xuống ngựa.

Ca ny nghi hoặc từ trên lưng ngựa nhảy xuống ngay lập tức, bỏ cái mũ sắt ra hướng tới ta hỏi:” Lai, có chuyện gì quan trọng mà chàng gọi thiếp xuống?”

Ta tháo "Tâm chi khải giáp" ở trên cổ dưới dang chuỗi hạt quàng vào cổ nàng đồng thời gỡ "Diệt quang giới" trên ngón tay xuống đeo vào cho nàng rồi nói:” trong lòng ta cảm thấy có điểm gì đó bất thường, vì vậy để đề phòng ta sẽ đưa hai loại trang bị này cho nàng khả dĩ có thể làm tăng tinh thần lực lượng của nàng lên, hữu bị vô họa mà.”

Ta hướng đến Ca ny hướng dẫn nàng cách sử dụng, ta cũng định tạo ra một cái "Lưỡng cực tinh giới" như đã từng cấp cho Áo lệ na để nàng phòng thân, đáng tiếc là thời gian không đủ a.

Ca ny mặt đỏ hồng hiển đôi môi đỏ mọng cho ta, ta nồng nhiệt hôn chặt lấy nàng thì thầm nói bên tai nàng:” Ny tử , nàng vạn lần phải cẩn thận a.”

Ca ny liền nở một nụ cười ngọt ngào nói:” thiếp chình là nữ nhân của ‘ma thần vương’ , ai có thể đả thương thiếp được chứ? Lai, chàng hãy đợi tiểu ny tử của chàng chiến thắng trở về nhé.”

Nàng đội lại cái mũ sắt rồi phi thân lên chiến mã, thúc chiến mã tiến lên trên giáo tràng.

Nhất thời tiếng hoan hô vang dội vang lên, một số người còn hét lên:” ky sĩ chi hoa '! ky sĩ chi hoa '.....", đương nhiên đó chính là bọn quý tộc tử

đệ.

Đột nhiên, mọi âm thanh dữ dội đều dừng cả lại, cả giáo trường gần như hoàn toàn tĩnh lặng, toàn bộ mục quang của mọi người đều bị thu hút bởi kim quang lấp lánh phát ra từ toàn thân của người kỵ sĩ vừa tiến vào.

Dưới ánh mắt của mọi người là một kỵ sĩ mặc kim sắc giáp giáp làm cả người hắn như bị bao phủ hoàn toàn trong màn kim quang, phảng phất như giữa thiên địa phát xuất ra cả vầng thái dương.

Hải lực khắc quốc vương “Hoắc” một tiến cả người đứng dậy, run run cất tiếng:” Quả nhiên... uy bí tư quả nhiên người thực sự đã đưa nó cho hoắc ân, không phải người biết rằng.... ai, ta cũng thật chủ quan, đáng lẽ nên nói vấn đề này sớm cho Ngô lai biết, hy vọng không có sự tình gì đáng tiếc xảy ra .”

Ngay khi kim giáp kỵ sĩ xuất hiện cả ny cảm thấy một cỗ khí thế cổ kính cường đại chí cực áp bức đến, trong lòng rất đổi kinh ngạc, khẩn trương ngưng tụ tinh thần lực lượng chuẩn bị ứng chiến.”

Mục quang của ta liền bị kim giáp kỵ sĩ hấp dẫn, đồng thời ta cũng cảm nhận được chiến ý sung mãn tỏa ra khí thế thần thánh từ trên người kỵ sĩ phát ra, đây căn bản không phải là khí tức của nhân loại, nhưng có thể là... có thể là....

Á dạ âm thanh kinh dị từ sau lưng ta truyền lại:” Chẳng lẽ đây là 'Chiến Thần Vũ Trang'....."

Ta lập tức quay lại hỏi :” Tiểu dạ, nàng vừa nói cái gì?”

Mục quang mọi người đều nhìn vào Á dạ.

Á dạ nhíu lông mày , khuôn mặt ẩn chứa nhiều điểm lo lắng nói:” Phụ vương của thiếp có sở thích thu thập những loại trang bị cùng vũ khí có

lực lượng cường đại, ông ấy đã từng có lần nói qua với thiếp về hình dáng và công dụng của loại thần khí cường đại nhất, nếu thiếp đoán không sai trang bị trên người của hoắc ân chính là thứ mà phụ thân đã từng đề cập đến 'Chiến Thần Vũ Trang', chính là khái giáp và trang bị của tích nhật thiên giới chiến thần, chiến thần bị phụ vương đánh bại lúc cuối biến thành một màn lục quang, mà 'Chiến Thần Vũ Trang' của hãn cũng biến mất cùng hãn, phụ vương từng phái nhiều nhân thủ tìm kiếm trong một thời gian dài mà không thu được kết quả gì, không tưởng là....”

Phổ hi nghe vậy thì lập tức cực kỳ lo lắng cho sự an nguy của tì tì, lo lắng hỏi:” có phải 'Chiến Thần Vũ Trang' này rất khủng khiếp?”

Á dạ gật đầu nói:” khủng khiếp, đơn giản là cực kỳ đáng sợ, 'Thánh Linh Khái Giáp' đối với công kích ma pháp vô hiệu, 'Thần Tích Chi Thuần' có thể phản hồi công kích ma pháp, sức mạnh của 'Thứ Thiên Long Thương’ có thể dễ dàng xuyên qua bất cứ phòng ngự ma pháp nào, 'Quang Minh Thánh Kiếm' bản thân ẩn hàm thánh quang hệ lực lượng, đương thời phụ vương đã phải cực kỳ khó khăn mới thắng được chiến thần. Lai, Ca ny có lẽ...”

Trong tâm ta sự lo âu bồn chồn lập tức xuất hiện, nhưng trận đấu đã bắt đầu rồi không thể ngừng lại được nữa, nếu không uy danh của ca ny thánh kỵ sỹ sẽ mất hết, ta cũng chỉ có thể ở một bên mà chúc phúc cho nàng.

Đương nhiên, ta cũng dự định tại lúc vạn bất đắc dĩ sẽ xuất thủ, sanh mệnh của ái thê ta là quan trọng nhất không cần để ý đến thanh danh kia làm gì?”

Kim giáp kỵ sỹ trên lưng ngựa hạ mũ sắt xuống xuất hiện khuôn mặt tuần mi vô bỉ của hoắc ân, hãn nhẹ nhàng hướng đến hải lực khắc quốc vương ở trên đài cao phía xa mà hành lễ rồi đội mũ sắt lên lại, đặt một tay lên yên ngựa tháo "Thứ thiên long thương" ra kim quang chói lọi cầm lên tay hướng ca ny ở cách ngoài trăm mét hành lễ.

Hải lực khắc quốc vương đối với thần thái uy lẫm của hoắc ân thờ dài, sau đó cầm lấy tay của mặt thúy ty vương hậu rồi khởi thân đứng lên.

Thình lình, hải lực khắc quốc vương giơ một tay lên trở thành tiêu điểm mục quang của mọi người.

Hải lực khắc quốc vương giơ một cái khăn lụa lên ném lên, khăn lụa phiêu phiêu rơi xuống, ở phía dưới mọi người đều khẩn trương nhìn cái khăn lụa đang trôi dạt theo gió chờ đợi khoảnh khắc nó chạm đất.

Tại sát na khăn lụa chạm đất, hoắc ân cùng ca ny đang tọa trên chiến mã lập tức đồng thời hét lên một tiếng cao vút, rồi nhanh như chớp hướng đến địch thủ trước mặt phóng đến.

Ca ny tay cầm kị sỹ trường thương được làm từ gỗ sơn mao (tuyệt đại đa số trường thương của kị sỹ do gỗ của cây sồi chế tạo thành, bởi vì kị sỹ phương tây sử dụng trường thương so với phương đông khác biệt, ngắn nhất cũng là trên 3 mét, phân chia làm thương tiêm, thương đương, thương bính 3 bộ phận riêng, các loại trường thương này nếu là dùng kim chức tạo thành trọng lượng ít nhất cũng cả trăm cân, cầm loại thương nặng nề này mà chiến đấu đúng là cả một vấn đề, ngoại trừ những chủng thần khí đặc biệt trong truyền thuyết như 'Khải Giáp Ma Thương' của lập cấp nhĩ đặc hay cá biệt là những kị sỹ thiên sinh thần lực chuyên dùng những loại thương đã được đặc chế từ gỗ, vì được tạo thành từ gỗ nên trọng lượng giảm chỉ còn lại chừng ba mươi bốn mươi cân, chỉ thích hợp cho những cuộc đột kích), trường thương dài 4 mét, nặng 53 cân, loại này cực kỳ tiện lợi cho cô ấy sử dụng (a a, quái lực nữ a) , lúc này nàng thông qua "Huy hoàng ngọc trạc" chuyển hóa tinh thần lực lượng tạo thành quang mang lấp lánh ẩn hiện trên thân thương, khí thế như lôi đình vạn quân hướng đến Hoắc ân đang ở phía đối diện xuất ra tuyệt kỹ của kị sỹ- "Đột thứ".

Hoắc ân sử dụng chính là "Thứ thiên long thương" nặng hơn 120 cân, nhưng ở trong tay hẳn lại nhẹ tựa lông chim vậy, trong khi hẳn sử suất “Đột

thứ” đâm tới đồng thời "Thứ thiên long thương" cũng bộc phát vô vàn ánh kim quang, dưới tốc độ chạy như bay của chiến mã trông cứ như một dải kim sắc quang đái, uy lực chí cực.

Trong chớp mắt, ca ny cùng hoắc ân từ khoảng cách hơn trăm mét dưới tốc độ toàn lực của hai con tuấn mã đng phi tới nhanh như chớp đã áp sát, tại sát na hai người va chạm hai cây trường thương như hai đạo kinh điện đâm thẳng về phía đối phương.

Ca!

Hai con ngựa đã vượt qua nhau, thuẫn cùng trường thương của ca ny đã vỡ thành từng mảnh vụn, bàn tay mịn màng của nàng cũng bị chấn gãy, tiên huyết nhiễm hồng bao tay, vết thương rất đau nhưng vì đang đội mũ sắt nên không thể thấy được sắc mặt lúc này của nàng, mái tóc hoàng kim tung bay, ở trên ngực áo giáp cũng bị vỡ ra vài mảnh để lộ cả y phục bó sát phía trong của nàng.

Hoắc ân bị trường thương của ca ny đâm trúng ngực, thân thể không tự chủ được rơi xuống khỏi lưng ngựa, nhưng sau khi rơi xuống đất hắn đã lập tức đứng ngay dậy như chưa bị vết thương nào vậy, nâng "Thứ thiên long thương" đâm nhanh tới ca ny đồng thời hống lên một tiếng tựa như rất đặc ý.

Trong sát na hai người lao vào nhau, thân hình của ca ny đã nhanh hơn tốc độ cây trường thương của hoắc ân mà công kích vào ngực hắn, ca ny đã kết hợp tinh thần lực lượng của mình với chiến mã làm một tạo nên một lực công kích cực kỳ lợi hại, với thương này thì đến cả khái giáp của trọng kỵ binh cũng dễ dàng bị xuyên thủng.

Tuy nhiên, "Thánh linh khái giáp" trên thân thể Hoắc ân đã hóa giải toàn bộ sức mạnh toàn lực công kích này của ca ny, trường thương được tạo thành từ gỗ cây sồi này độ cứng rắn có thể so với cương thiết vậy mà lại bị

tan thành bụi phấn dưới sức mạnh cường đại này, đồng thời lúc đó Hoắc ân đã cử “thứ thiên long thương” ra trong một sát na đã đâm trúng ca ny.

Hoắc ân bản thân đã có thực lực cực cường, lần này lại được thần khí "Thứ thiên long thương" gia tăng thêm thần lực, vì vậy thương này của hắn vô luận tốc độ hay sức mạnh đều nằm ngoài dự liệu của ca ny.

Mọi sự chống đỡ đều đã không còn đủ thời gian nữa, mặc dù đối mặt với nguy hiểm cực độ nhưng ca ny đã thân kinh bách chiến nên tuy kinh mà không loạn bộc lộ bản sắc của thánh kỵ sỹ, trong sát na đó nàng đã tập trung toàn bộ lực lượng vào hộ thuẫn bên tay trái sử dụng phương thức tá lực mà đối kháng trực diện với "Thứ thiên long thương".

Sức mạnh hộ thuẫn đã được nâng lên đến cực hạn, nhưng "Thứ thiên long thương" ẩn hàm lực lượng thực sự quá cường đại, tuy đã bị hóa giải đi bảy phần lực đạo nhưng sức mạnh còn lại cũng đủ để chấn hộ thuẫn thành bột phấn, nhưng dư thế đã hết nên không thể đã thương được vào ca ny.

Mới rồi ca ny tung một thương có uy lực cực cường, tuy đã bị "Thánh linh khải giáp" hóa giải nhưng Hoắc ân cũng bị một trận chấn động, nên lực công kích của "Thứ thiên long thương" không đạt đến đỉnh điểm, nhưng uy lực một thương này của hoắc ân cũng gây ra một áp lực nhất định lên áo giáp của ca ny, làm rung chuyển cả cái mũ sắt của nàng.

Cũng nhờ ca ny là thánh kỵ sỹ đã thân kinh bách chiến, nếu thay bằng người khác thì chắc đã thảm tử đương trường.

Chúng nhân trên khán đài quan sát diễn biến nhất thời hoan hô vang dội, bọn ta ngược lại tâm trạng cực kỳ khẩn trương, hận không thể xông lên giúp đỡ một tay cho ca ny.

Áo lệ na và phi âu á nắm chặt tay ta bàn tay biến thành lạnh ngắt, thân thể cũng không tự chủ được mà run lên không ngừng.

Ta toàn thân cơ nhục cũng cứng đờ, tinh thần tập trung cao độ vào trận chiến để tùy thời mà chuẩn bị xuất thủ.

Ca ny xoay chiến mã lại, hét lên một tiếng một cổ hắc sắc quang mang từ trên thân thể bùng ra, “ka” một âm thanh nhẹ nhàng vang lên khải giáp trên người nàng bị vỡ ra thành vô số mảnh, đồng thời trên thân thể nàng xuất hiện một hắc sắc khải giáp.

“Tâm chi khải giáp”

Tâm chi khải giáp thực tế cùng với "Huy hoàng ngọc trạc" của ca ny là hai loại đạo cụ tương tự nhau, đều là cao cấp pháp bảo, dùng năng lượng tinh thần để thực thể hóa thành hình dạng áo giáp, vì tinh thần lực lượng của mọi người khác nhau cho nên hình dạng của khải giáp cũng bất đồng.

Sau khi hấp thu tinh thần lực lượng của ca ny “ Tâm chi khải giáp” đã biến thành hình dạng thích hợp nhất với cơ thể của nàng, ở trên thân thể ta "Tâm chi khải giáp" biến thành kiếm sĩ giáp có thể bảo vệ được sáu phần mười cơ thể, nhưng khi xuất hiện trên người ca ny thì lại có thể bảo vệ được toàn bộ cơ thể thậm chí cả nón đội đầu, khải giáp trên thân ca ny đã hình thành xong, từ người nàng phát ra khí thể uy vũ nhưng cũng rất mỹ lệ.

Sau khi hống lên một tiếng Hoắc ân bỏ "Thứ thiên long thương" nhanh như thiểm điện rút "Quang minh thánh kiếm" ra, chỉ thấy hắc hai tay nắm chặt kiếm bất ngờ nhảy lên cao mười trượng, lăng không bay lên tấn công vào ca ny đang trên mình ngựa.

“Quang minh thánh kiếm” trên thân phát xuất quang minh lực lượng hình thành nên một đạo quang nhận cực đại, ở phía trước thân thể hắc xuất hiện những vết nứt không gian.

"Huy hoàng ngọc trạc" bảy màu trên tay trái ca ny đã bị trường thương phá vỡ, tinh thần lực lượng được gia trì trên trường thương nhất thời quang

mang đại thịnh, ca ny hét lên một âm thanh yêu kiều trường thương như ánh chớp thoát khỏi tay lăng không phóng tới Hoắc ân.

Hoắc ân cầm trường thương phát xuất quang nhận kích tới phía trước, trường thương lập tức phẫn toái, mảnh vụn bắn tung tóe trước thân Hoắc ân, mặc dù thân mặc "Thánh linh khai giáp" nên không có bị thụ thương nhưng cũng bị lực lượng trùng kích chấn lùi, hần nhanh trí dùng một động tác linh xảo để tránh ngã xuống đất.

Ca ny mặc dù hiện giờ không biết hoắc ân đang sử dụng vũ khí cấp thần khí "Chiến thần vũ trang" nhưng nhìn khí thế và lực lượng do Hoắc ân phát ra đã thực sự làm tim nàng run lên một trận kinh hãi, bây giờ nàng chỉ có thể nương tựa vào vũ khí duy nhất chính là kinh nghiệm phong phú do đã trải qua hàng trăm trận chiến mà thôi.

Ngay lập tức hai chân nàng thúc mạnh lên bụng ngựa, chiến mã hí lên một tiếng rồi nhắm thẳng tới Hoắc ân, ở trên lưng ngựa ca ny nhanh như thiểm điện rút ra một thanh bôi kiếm cùng với sự trợ lực của chiến mã nhắm thẳng Hoắc ân xuất kiếm, thanh trường kiếm xoay tròn cực tốc lao đi trong sát na phát ra những luồng khí lưu ba động dữ dội, chiêu này cùng với tuyệt kỹ của lập cấp nhĩ đặc "Tiên huyết liệt không thứ" tuy phương pháp thi xuất khác nhau nhưng tạo ra hiệu quả như nhau.

Kích này của Ca ny chính là một tuyệt kỹ của kỵ sĩ “ Thứ sát”.

Hoắc ân cầm "Quang minh thánh kiếm" hướng đến ca ny xuất ra một kiếm nhằm phá vỡ kích này của nàng, nhưng động tác của hần đã chậm mất một bước, trường kiếm của ca ny đã tiến sát Hoắc ân trước khi bị "Quang minh thánh kiếm" cản đỡ, mục tiêu chính là giữa ngực.

Xuy lạp!

Trước ngực Hoắc ân đột nhiên xuất hiện một luồng hỏa tinh, "Thánh linh khai giáp" mặc dù có lực phòng ngự siêu cường nhưng đối với nhất

kích “thứ sát” mà ca ny đã dồn vào toàn bộ lực lượng, vật chất hóa tinh thần lực lượng, chi lực của chiến mã cùng tốc độ của trường kiếm tạo nên một luồng sóng chân không dao động trong không khí, khí thể kích này đủ để phá hủy mọi thứ kiên ngạnh nhất, dưới sức mạnh cự đại này một cảm giác đau đớn từ ngực truyền lại làm Hoắc ân không tự chủ được lùi liền vài bước, sắc mặt trắng bệch.

“Thứ sát” mặc dù không xuyên qua được phòng ngự kiên cố chí cực của “Thánh linh khải giáp”, tuy cũng đã có một phần mười sức mạnh đã thấu qua khải giáp, nhưng còn lại tuyệt đại bộ phận sức mạnh đều bị khải giáp triệt tiêu, vì vậy kích này đối với Hoắc ân căn bản không thể thương hại đến hẳn.

Ca ny cũng có cảm giác bất hảo, lực phản chấn cường đại truyền đi từ tay phải phảng phất lan ra tới từng bộ phận, ngọc thủ đã bị tổn thương trên cánh tay trắng muốt từng giọt máu nhỏ xuống.

Hoắc ân hét lên một tiếng “Thần tích chi thuận” ở bên tay trái đột nhiên xoay tròn bản đi, một luồng kim quang xán lạn phát ra bắn tới tọa kỵ của ca ny.

Trong sát na ca ny như một ánh chớp nhảy khỏi lưng ngựa, đáng tiếc là con tuấn mã lương câu này đã bị “Thần tích chi thuận” cắt đứt cổ, thi thể lập tức đổ gập xuống đường trường.

Ở trên không trung ca ny nắm chặt thanh trường kiếm bằng cả hai tay, trong khi đó quang mang của “Huy hoàng ngọc trạc” bạo thiểm làm xung quanh trường kiếm xuất hiện một cự đại tinh thần lực lượng quang nhận, khí thể như lôi đình vạn quân hướng đến hoắc ân chém xuống.

“Đoạn không trảm”

Hoắc ân giơ tay lên hét lên một tiếng cầm “Quang minh thánh kiếm” chém thẳng vào quang nhận cự đại kia, tại thời khắc đó thánh kiếm phát

xuất ra bảy đạo ánh sáng xán lạn bắn thẳng vào quang nhận kia, chính là thánh quang hệ cao cấp công kích ma pháp "Thánh cung thiểm quang tiễn".

Tĩnh lặng!

Ca ny không thể không thể không tập trung vào "Thánh cung thiểm quang tiễn" bảy đạo quang tiễn cường kích bắn ra, ngay lập tức nàng tập trung toàn bộ lực lượng vào "Đoạn không trảm" đang lừng không kích tới, giao phó toàn bộ an nguy thân thể cho đích "Tâm chi khai giáp", nàng đối với trang bị do phu quân cấp cho thì cực kỳ tín tâm.

Hình thức phòng ngự của "tâm chi khai giáp" hoàn toàn khác với "Thánh linh khai giáp", "Thánh linh khai giáp" là một khối phòng ngự kiên cố ngạnh kháng với công kích từ bên ngoài, tại phạm vi lực phòng ngự của khai giáp làm mọi công kích đều trở nên vô hiệu, (bao gồm cả ma pháp công kích) , nhưng có một khuyết điểm là nếu gặp phải công kích lực cường đại hơn lực phòng ngự thì sẽ gây tổn thương cực lớn đối với người mặc, còn lực phòng ngự của "Tâm chi khai giáp" có tính chất tá lực công kích, bất luận công kích lực cường đại tới đâu đều bị giảm đi đại bộ phận, ngoài ra nó còn tạo ra lực phá hoại cực lớn nhờ chuyển hóa lực công kích đó thành sức mạnh cho người mặc nó.

Nàng nguyên bản có thể sử dụng "Diệt quang giới" trên tay để hấp thu quang minh lực lượng của "Thánh cung thiểm quang tiễn" hoặc chuyển thân né tránh,

Nhìn thấy cảnh đó ta không khỏi kêu lớn:" ny tử ngốc! nàng..."

Lực phòng ngự của "Thánh linh khai giáp" đột nhiên mạnh trở lại, nhưng vẫn chưa bảo vệ được hết phần cổ khỏi "Đoạn không trảm"

Ta ở phía dưới không chịu nổi nữa , thi triển ra "Thuấn gian di động" mang thân thể run run đang quì đến trước mặt ta.

Đôi môi anh đào của ca ny phún xuất ra một đạo tiên huyết nói:” Lai,ta .... Xin lỗi, ta đã thua rồi... đã làm mất mặt chàng...”

Ta thập phần yêu thương nói:” Ny tử ngọc! đừng nói như vậy, ta đâu có trách gì nàng, ny tử của ta là ưu tú nhất...”

Quang minh lực lượng nhanh chóng tụ lại quang ta, trên cả hai tay ta xuất ra ánh sáng thuần khiết sung mãn khí tức thần thánh , chính là thánh quang hệ chung cực trị liệu ma pháp "Sanh mệnh đích quang huy", dù là người đã chết mà linh hồn chưa rời khỏi cơ thể cũng vẫn có thể làm sống lại, dùng nó cho thương thể trên cơ thể Ca ny đích thực có điểm lãng phí, nhưng ta đâu thèm để ý tới điều này đối với ta nó đâu là gì với sự an toàn của ca ny.

Phi âu á bọn họ và phổ hy mọi người vây quanh, hưởng những cái nhìn lo lắng quan hoài tới ta và ca ny.

Vết thương của Ca ny dưới sự soi chiếu của "Sanh mệnh đích quang huy" trong thời gian ngắn nhanh chóng hồi phục, nhưng ta vẫn chưa rời tay khỏi người nàng, ca ny cử động mỹ lệ nhu thuận dựa đầu vào lồng ngực ta.

Mọi người thấy nàng như vậy nhất thời cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hành động lúc này của Hoắc ân rất kỳ lạ, sau khi đã chấn bay Ca ny nhưng không có thừa thế truy sát, mà bất ngờ là trên mặt lại không có một chút biểu hiện hoan hỷ nào sau khi đã chiến thắng mà chỉ bất động đứng yên một chỗ, "Thánh linh khai giáp" đang tán phát ra một luồng kim quang cực kỳ mãnh liệt, mạnh đến nỗi làm mọi người không ai có thể nhìn vào trực tiếp được.

Nếu ta và bọn Á dạ mọi người không hoàn toàn tập trung vào thương thể của Ca ny nhất định sẽ phát hiện biểu hiện không bình thường lúc này của Hoắc ân, nhưng lúc này bọn ta đâu có thời gian quản đến hần.

Hi lịch lịch .....

Một tiếng hú quái dị phát ra từ cổ họng hoắc ân, hai cánh tay như co rúm lại, đầu chậm chậm ngoảnh lại nhìn vào đám đông khán giả.

Nãy giờ quan sát tình hình của nhi tử Uy bì tư công tước thủy chung vẫn rất bình tĩnh không ngờ giờ phút này trên mặt lại xuất hiện thần tình kinh khủng, hăn nhanh chóng chạy lên phía trước khán đài, mở miệng hét lớn:” Hoắc ân...”

Uy bì tư công tước hiện giờ mặc dù đã già, nhưng ngày trước cũng từng là một kị sỹ thập phần ưu tú, thân hình nhanh chóng đứng lên muốn xuyên qua đám đông mà tiến lên sàn đấu xem xét biểu hiện của Hoắc ân.

Nhưng không đợi cho ông ta xuyên qua đám đông khán giả, thì lập tức giáo tràng đang yên tĩnh vang lên một tiếng đại hồng hoắc ân đột nhiên triển khai hành động, kim mang nhanh chóng hướng đến khán đài bay tới, không khí như bị ma sát phát ra âm thanh quỷ dị như quỷ khóc thần gào.

Oanh!

Thân thể Hoắc ân như bộc phát ra khí kinh tức thời làm toái thạch phi tiên, đa phần quan khách bị bạo tạc khí lưu cùng đất đá kích trúng, những âm thanh thê thảm vang lên không ngừng.

Sau đó hăn nhìn chăm chăm vào Uy bì tư công tước mà liên tục bạo tạc trùng kích , nội phủ Uy bì tư bị chấn động không chịu được liền phun ra một khẩu tiên huyết, tuyệt vọng thốt lên:” Trở lại rồi, ý thức của chiến thần đã tỉnh giấc rồi...”

Khán giả đang quan chiến trên khán đài đang đang chạy trốn tứ tán, bao gồm cả những chỗ chưa bị tấn công.

Hiện giờ Hoắc ân đã không còn là Hoắc ân lúc này nữa rồi, ý thức chiến thần tiềm tàng trong "Thánh linh khai giáp" đã chiếm cứ lấy thân thể hẳn rồi, những hành động phong cuồng mới rồi chính là kết quả của việc đang tranh đoạt quyền chủ đạo, cuối cùng tất nhiên là chiến thần chiếm thượng phong rồi.

Trong quá khứ tại lúc nhục thân bị hủy chiến thần liền đem ý thức chuyển lên trang bị "Chiến thần vũ trang" với mục đích một ngày nào đó sẽ khôi phục lại, nhưng tổ tiên gia tộc Phổ lạc tư đích thực là một lão hồ ly, không biết làm thế nào lại có thể kèm giữ được tinh thần ý thức của chiến thần bằng "Sanh mệnh trụ thạch", sau đó mặc dù chỉ có thể phát huy được một thành lực lượng của "Chiến thần vũ trang" nhưng thực sự tránh được nguy hiểm bị chiếm cứ thân thể.

Lúc này khi ca ny tụ tập tinh thần lực lượng tạo thành "Đoạn không trăm" chém trúng vào khe hở trên "Thánh linh khai giáp", tinh thần lực lượng trong "Đoạn không trăm" tại sát na chạm vào hoắc ân liền bị "Sanh mệnh trụ thạch" hấp thu.

Làm " Sanh mệnh trụ thạch " bị phá vỡ.

Sau khi mất "Sanh mệnh trụ thạch" kiềm giữ, ý thức của chiến thần tức thì khôi phục tự do xâm nhập vào ý thức hải của Hoắc ân, bởi vì lần này ca ny đã bị thụ thương nên không ai quấy nhiễu hẳn cả, hai chủng ý thức ra sức tranh đấu nhau cũng nhanh chóng bước vào giai đoạn quyết liệt, hoắc ân cử động trở nên điên cuồng biểu thị cho cuộc tranh đấu đó.

Chiến thần đã sống lại rồi

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 22: Thống Thất Chí Hữu

Bị ý thức của chiến thần chiếm cứ thân thể Hoắc ân cười lạnh nhìn đám đông đang trở nên hỗn loạn trên khán đài (sau khi nghe Hoắc ân xưng là chiến thần), Mục quang cuối cùng tập trung lên người của Hải lực khắc quốc vương trên khán đài đang được bảo vệ bởi một đám thị vệ chung quanh, lớn tiếng nói:” Bọn nhân loại tầm thường kia, làm sao các người dám biến bốn thần thành công cụ cho các người sử dụng như vậy, hôm nay bốn thần sẽ đánh các người hình thần câu diệt hết để trừng phạt!”

Lôi tư thân kinh bách chiến đã cảm thấy được sự nguy hiểm, ngay khi chạm vào ánh mắt chiến thần Hoắc ân đã bị hàn quang thiểm thức trong mắt hấn làm cho run sợ, lớn tiếng kêu lên:” mọi người nhanh chóng bảo hộ quốc vương bệ hạ...”

Âm thanh của anh ấy đã bị trấn áp hoàn toàn khi Hoắc ân chiến thần hét lên một tiếng thân hình nhanh chóng tiến thẳng đến, nhanh như điện quang hỏa thạch, nhất thiểm vô tung.

Hải lực khắc quốc vương cùng đám thị vệ bảo vệ chung quanh thấy vậy lập tức sắc mặt đại kinh, họ lập tức bạt vũ khí hộ thân ra lập thành kiếm trận bảo vệ quốc vương.

Bọn thị vệ của vương cung lôi nhân công quốc mặc dù đều là các cao thủ nhất lưu nhưng hiện tại đối mặt với hoắc ân chiến thần chỉ sợ không kham nổi một kích, ngay khi bọn họ thấy thân ảnh của chiến thần Hoắc ân

xuất hiện trở lại thì một tiếng quát vang lên kèm theo một cỗ lực lượng cường hoành vô bì cách không kích tới, lập tức các mảnh khải giáp bị phá vỡ cùng tiên huyết bắn lên khắp không trung.

Lôi tư nhanh chóng phóng đến nhặt lên một thanh trường kiếm của thị vệ (bởi vì việc mang theo cự kiếm rất bất tiện, nên bình thường thì anh ấy không mang theo), dương kiếm lên xuất ra một thức "Đỉnh tiến cương tràng", trường kiếm phát ra kiếm khí hung mãnh như thiên quân vạn mã tạo nên khí thế hùng tráng bắn tới hoắc ân chiến thần.

Chiến thần hoắc ân cười lạnh một tiếng cầm "Quang minh thánh kiếm" hung mãnh chém ra một kiếm, Lôi tư vội tăng uy lực của chiêu kiếm tới cực hạn , "Quang minh thánh kiếm" phát ra quang mang cường đại, qung minh lực lượng trên thanh kiếm bạo phát ra.

Thanh trường kiếm của Lôi tư mặc dù ẩn hàm khí thế cường đại nhưng vẫn không thể là đối thủ của thần binh "Quang minh thánh kiếm" phát ra quang minh lực lượng (bởi vì khi chiến thần tỉnh giấc, 'Chiến Thần Vũ Trang' đã phát huy được toàn bộ lực lượng, sức mạnh linh hồn của chiến thần cũng thức tỉnh cùng với nó, có thể thấy lực lượng của chiến thần hoắc ân đã mạnh hơn lúc này biết bao nhiêu lần) , quang minh lực lượng lập tức xâm nhập vào nội thể lôi tư, làm anh ấy kêu lên một tiếng phun ra một tràng máu tươi, cánh tay nắm trường kiếm cũng bị gãy nát.

Vịnh xưởng xong chú văn mặt khắc liền cặp phật thanh kiếm xuống đất, ngay khi hoắc ân chiến thần vừa hạ chân xuống thì mặt đất lập tức nứt ra phún xuất ra dòng dung nham nóng chảy thôn phệ lấy thân thể hắn.

Đây chính là địa hệ cao cấp ma pháp "Địa liệt bạo viêm trùng", qua nhiều thời gian tu luyện mặt khắc bây giờ đã có thể sử dụng chiêu này, một năm nay nhất định hắn không ngày nào không luyện tập a.

Theo lý thuyết thì "Địa liệt bạo viêm trùng" chính là một trong những chủng loại cao cấp ma pháp công kích mạnh nhất, một khối dung nham dững mãnh phún xuất, có khả năng phá tan mọi phòng ngự kết giới, bất quá phạm vi công kích lại cực nhỏ hẹp, không thể kích trúng được mục tiêu đang di động, bởi vậy nó thường được dùng để phá hủy những chủng loại kiến trúc, thành tường là những loại vật thể cố định thôi.

Chiến thần hoặc ân bị "Đại địa kỵ sĩ" mặt khắc dùng "Địa liệt bạo viêm trùng" bất ngờ tập kích, nhưng trên thân hấn mặc "Thánh linh khai giáp" có khả năng giúp hấn vô hiệu hóa toàn bộ uy lực công kích của ma pháp, vì vậy mà uy lực cự đại của "Địa liệt bạo viêm trùng" đã bị thôn phệ nên không thể làm hấn tổn thương chút nào cả.

Các thị vệ ma pháp sư bên cạnh hải lực khắc quốc vương đã sớm bao vây thân ảnh bị bao vây trong dòng dung nham chiến thần hoặc ân mà phát ra các chủng loại công kích ma pháp khác nhau, chỉ thấy chiến thần hoặc ân bay lên thoát khỏi phạm vi công kích của "Địa liệt bạo viêm trùng" nghênh đón các loại công kích khác nhau đồng thời hướng chỗ hải lực khắc quốc vương bay tới, các loại công kích ma pháp hướng đến hấn đều bị "Thánh linh khai giáp" trên thân thể thôn phệ chỉ còn là những tia quang mang năng lượng yếu ớt không có một chút cản trở nào đối với đông tác của hấn.

Chỉ thấy chiến thần hoặc ân cầm "Quang minh thánh kiếm" chuẩn bị hạ thủ hải lực khắc quốc vương thì đột nhiên mặt khắc xuất hiện trước mặt của hải lực khắc quốc vương, tay trái cầm kỵ sĩ thuẫn giương lên nghênh đỡ "Quang minh thánh kiếm" (để biểu thị sự tôn trọng đối với các cuộc quyết đấu của kỵ sĩ, các kỵ sĩ quan chiến cũng trang bị đầy đủ như kỵ sĩ quyết đấu).

Quang minh thánh kiếm đâm tới kỵ sĩ thuẫn, "Xuy" một âm thanh vang lên kỵ sĩ thuẫn bị xuyên thủng như xuyên qua tờ giấy mỏng đâm tới ngực

của mặt khắc, tuy hấn mặc khải giáp kỳ sỹ nhưng giờ phút này cũng không có một chút tác dụng nào.

Mặt khắc rống lên một tiếng không chú ý tới vết thủng trên ngực, chỉ quỳ xuống nắm chặt lấy "Quang minh thánh kiếm" toàn lực đâm tới chiến thần hoặc ân nhưng đã bị hấn dễ dàng tránh được.

Ta đang chuyên tâm trị liệu cho ca ny đột nhiên nghe tiếng hống liền nhìn lại thì thấy cảnh đó, lệ vi nhã, phi âu á, á dạ chư nữ kinh hoảng khẩn cấp toàn lực tiến đến khán đài.

Tình hình khẩn cấp không cho phép nghĩ ngợi nhiều, đặt ca ny xuống ta liền thi triển "Thuấn gian di động" xuất hiện ngay lúc chiến thần hoặc ân định ra tay hạ thủ mặt khắc, hai tay đưa lên hướng chỗ bọn họ thi xuất "Không gian phong tỏa".

Không gian quanh chỗ đó liền tức thời bị ngưng cố, chiến thần hoặc ân cùng mặt khắc hai người ngay lập tức dừng lại giữa không trung.

Ta trong tâm từ từ thư giãn nhìn vào chiến thần hoặc ân, ngay lúc đó "Thánh linh khải giáp" trên thân hấn xuất hiện nhiều đạo kim quang kỳ dị lưu chuyển không ngừng, tại nơi hai người bị cầm cố không gian lập tức vỡ nát, "Không gian phong tỏa" bị phá.

Tệ thật! Quên mất "Thánh linh khải giáp" có khả năng cô hiệu hóa ma pháp, không tưởng rằng không gian ma pháp đáng kiêu ngạo của ta cũng không ngoại lệ.

Khôi phục lại tự do chiến thần hoặc ân hai tay nhanh chóng tung ra một chưởng chấn gãy cánh tay của mặt khắc ra thành mấy đoạn, tiếp đó đánh bay thân thể mặt khắc đi rồi đột nhiên lẳng không tung ra một quyền kích hạ, mục tiêu chính là-- ta

Cực kỳ cấp tốc ta liền vận khởi "Ma đấu khí" hướng đến chiến thần hoặc ân kích ra một quyền nghênh tiếp, quyền đầu của hai người bọn ta lập tức đụng vào nhau.

Ca!

Một chấn lực cự đại truyền lại, ta vận chuyển bốn thành "Ma đấu khí" để phá tan chấn lực, ta cảm giác cổ họng có cảm giác ngọt ngọt một cơn đau kịch liệt từ cánh tay truyền đến, thân hình không tự chủ được lùi lại ba bước.

Chiến thần hoặc ân thân hình cũng chịu sự kịch chấn do bị quyền của ta đánh trúng đang một lần nữa bay lên cao, tay phải đã sớm nắm "Quang minh thánh kiếm" chân đạp hư không toàn lực phóng xuống, mục tiêu y như trước lại là ta.

Hình như hắn đã nhận ra ta, hoặc có lẽ phần ý thức còn tồn tại của hoặc ân đã thúc giục hắn làm điều này.

Á dạ và lệ vi nhĩ nhị nữ nhanh chóng phóng đến chắn trước mặt ta nghênh đón chiến thần hoặc ân, hắc ám năng lượng kiếm cùng băng tinh kiếm đan nhau tạo thành lưới kiếm cần mật đón đỡ đòn công kích của chiến thần hoặc ân.

'Quang minh thánh kiếm'

đâm vào lưới kiếm của nhị nữ, quang minh lực lượng trong thanh kiếm cùng hắc ám lực lượng ngưng tụ trên thanh kiếm của Á dạ bài xích lẫn nhau thành linh nổ tung.

hắc ám năng lượng trên kiếm của Á dạ tức thì tan biến, còn cánh tay của lệ vi nhĩ thì bị tê cóng, băng tinh kiếm như muốn thoát khỏi tay bay đi.

Sức mạnh cường hoành này cũng chỉ làm động tác của chiến thần hoặc ân chậm lại một chút mà thôi, tên gia hỏa này thực lợi hại.

Ta vừa ổn định lại thân hình liền hét lên một tiếng, quanh thân thể lập tức xuất hiện hắc sắc quang mang, "Ma đấu khí" trong phút chốc đã mãnh nhiên khuếch trương ra bên ngoài, nhưng ta đối với loại đấu khí thần kì chí cực này vẫn nghi ngờ không biết nó có thể làm tổn thương chiến thần hoặc ân được không, bởi vì ma pháp đối với "Thánh linh khải giáp" đều không có tác dụng, trong khi "Ma đấu khí" ảo diệu lại có ẩn hàm ma lực tính chất, hẳn rất có khả năng chính là khắc tinh của ta a.

Ngay khi ta chuẩn bị xuất thủ thì ma giới chiến sĩ đã xuất hiện bên cạnh ta, Phi lợi áo triển khai bốn cánh hắc sắc vũ dực lẳng không bay lên, kêu lên: "Đại nhân, chiến thần xin giao cho bọn thuộc hạ ứng phó, bất tất ngài phải đích thân xuất thủ."

Một ma pháp trận đột nhiên xuất hiện dưới chân chiến thần hoặc ân, tiếp theo đó xích mang như những dây mây nhanh chóng xuất hiện từ ma pháp trận xông vào trói lấy hắn.

Phi lợi áo đã từng một lần cùng tích nhật chiến thần giao thủ, nên đối với khả năng vô hiệu hóa công kích ma pháp của "Thánh linh khải giáp" thập phần hiểu rõ, nên ngay khi vừa xuất thủ đã triệu hoán ma giới "Hấp huyết đằng" để khốn trụ thân thể của chiến thần hoặc ân, "Hấp huyết đằng" thực chất chính là thực vật của ma giới nên tịnh không chịu sự chế ước của phù chú trên "Thánh linh khải giáp".

Chiến thần hoặc ân sau khi bị "Hấp huyết đằng" khốn trụ thì không thể di động được, trên tay của Phi lợi áo không biết bằng cách nào xuất hiện một cái cự phủ, cái rìu hóa thành lưu quang trực tiếp chém đến chiến thần hoặc ân.

"Hấp huyết đằng" chỉ có thể khốn trụ được chiến thần Hoắc ân ba giây đã bị hấn chấn gãy thành mấy đoạn, trên tay là "Quang minh thánh kiếm" nâng lên nghênh tiếp cự phủ đầy man lực đang chém đến, ngay khi cự phủ mang man lực như lôi đình vạn quân chuẩn bị chém vào "Quang minh thánh kiếm" đang đưa lên nghênh đỡ thì chỉ trong một sát na ngăn ngui đã xuất hiện một biến hóa cực kỳ xảo diệu, cự phủ trong tay hấn uyển chuyển như nữ hồng cao thủ sử dụng tú hoa châm vậy cực kỳ linh hoạt, không thể tin được biến hóa linh diệu đó lại có thể xuất hiện ở trên tay của tên thô lỗ siêu cấp to đầu này.

Chiến thần hoắc ân không nghĩ tới rằng cự phủ thô biên đó lại có thể có biến hóa linh diệu như vậy, "Quang minh thánh kiếm" đưa lên phòng ngự bị cự phủ tránh qua, "Thương" âm thanh cự phủ chém vào phía trước của chiến thần hoắc ân vang lên.

Uy lực nhát chém của cuồng bạo chiến sĩ đích thực cường hoành vô tỉ, lực lượng điên cuồng này hiển nhiên có thể phá vỡ những sự phòng thủ cứng rắn nhất, chiến thần hoắc ân bị sức mạnh do cự phủ này chém phải đánh bay ra mười trượng, "Thánh linh khải giáp" trên thân cũng xuất hiện một vết lõm lớn.

Đây chính là một phủ pháp linh hoạt để làm giảm công kích lực (có lợi tất có hại, lực phá hoại của chiêu phủ thiên biến vạn hóa lẽ tự nhiên là không thể bằng được lực lượng của chiêu phủ bổ thẳng rồi) , nhưng chắn lực cường đại của chiêu phủ cũng đủ để đả thương kinh mạch chiến thần hoắc ân làm hấn không tự chủ được phải phun ra một khẩu tiên huyết.

“Cuồng bạo chiến sĩ .....

Chiến thần tích nhật đã từng chiến đấu sanh tử với cuồng bạo chiến sĩ, lần này tận mắt nhìn thấy sức mạnh trượng phủ cùng với thần thái hai mắt xuất hiện quang mang hung tàn của dã thú, suy nghĩ một chút rồi quát lớn:”

Hảo, không ngờ lại gặp người! Hôm nay bốn thần sẽ tặng người món quà mừng ngày gặp mặt....”

Hiện tại ma giới chiến sĩ đang cùng với chiến thần hoặc ân chiến đấu thì phía sau ta nhanh chóng thêm thân lại bên cạnh mặt khắc để xem xét thương thế, "Sanh mệnh đích quang huy" từ tay ta xuất ra bao phủ lấy anh ấy.

Nhưng, "Sanh mệnh đích quang huy" có khả năng cải tử hoàn sinh lúc này lại không có một chút tác dụng nào cả, vết thương của mặt khắc dưới sự chiếu sáng của "Sanh mệnh đích quang huy" lại không có khởi sắc một chút nào.

Tình hình này ta mới gặp lần đầu.

Á dạ đột nhiên bước lại hỏi :” Chủ nhân, thế nào?”

Ta tiếp tục duy trì "Sanh mệnh đích quang huy" trên vết thương của mặt khắc, nói:” không biết như thế nào mà thánh quang hệ ma pháp của ta lại tự nhiên mất công hiệu, cả "Sanh mệnh đích quang huy" cũng không có tác dụng.”

Á dạ mày liễu khẽ cau lại thở dài nói:” Không hữu dụng đâu chủ nhân, vết thương do 'Quang Minh Thánh Kiếm' tạo thành vô pháp chữa trị được bằng thánh quang hệ ma pháp, chàng cứ tiếp tục như vậy chỉ hao phí ma lực mà thôi.”

Ta lo lắng hỏi :” Có phương pháp nào có thể cứu được mặt khắc không? Tiểu dạ nàng mau nói cho ta biết!”

Á dạ lắc đầu nói:” Thủy hệ ma pháp 'Thuyền Dũ Chi Thủy' mặc dù có thể trị liệu loại thương thế này nhưng hiệu lực cũng chỉ ngang với 'Hồi Phục Quang' mà thôi, đối với thương thế trầm trọng của mặt khắc căn bản không hữu dụng, ai....”

Nan đạo.... chẳng nhẽ bắt ta tận mắt chứng kiến mặt khắc chết ư?
Không..... ta quyết không chấp nhận.....

Ta trong não nhanh chóng xuất hiện hồi ức ngày trước Vu lưu tư dạy ta thủy hệ ma pháp, vôi vịnh xương :” thủy thần ôn nhu trầm tĩnh a, xin ngài tiếp thụ thỉnh cầu của ta, dòng nước trị liệu nhanh chóng xuất hiện trước mặt ta . 'Thuyền Dũ Chi Thủy' (đây là lần đầu ta sử dụng . 'Thuyền Dũ Chi Thủy', bởi vậy không thể không vịnh chú văn chế ngự thủy nguyên tố, sau này không cần nữa)!

Một luồng thủy quang màu lam nhạt xuất hiện trên tay ta sau đó phủ lên thân mặt khắc.

Rất nhanh chóng, thân thể mặt khắc khẽ động dậy từ từ mở khai hai mắt nhưng trong tâm ta không hề vui mừng chút nào cả, bởi vì ta có thể cảm nhận sinh mệnh khí tức của anh ấy đang tan ra không ngừng, . 'Thuyền Dũ Chi Thủy' kết quả trị liệu đối với anh ấy chỉ có hiệu quả giới hạn mà thôi, anh ấy hiện tại chính là đang hồi quang phản chiếu mà thôi.

Tại lại có thể như vậy chứ? Uống cho ta tự xưng "Ma thần vương", vậy mà đối với hảo bằng hữu lại không có cách nào cứu hãn chỉ có thể ngồi nhìn hãn chết, ta thật vô dụng....

Mặt khắc dường như là thấy được ý nghĩ của ta, ngay lập tức trên khuôn mặt nhợt nhạt xuất hiện một nụ cười vô lực nói “ người bất tất tự trách, vì bảo hộ quốc vương bệ hạ mà chiến tử chính là vinh dự lớn nhất của một kỵ sĩ, người nên cao hứng vì ta mới phải, chỉ có một điều đáng tiếc là không thể sánh vai tác chiến với người một lần nữa, sự đệ của ta .....”

Mục quang của anh ấy ngày càng trở nên ảm đạm hơn, cuối cùng mỉm cười từ từ nhắm mắt lại.

Người bạn tốt hiện đang chết trước mắt ta vậy mà ta lại không thể làm gì được, một nỗi bi ai cùng tự trách to lớn đang tấn công linh hồn ta, ta đột

ngọt chuyển thân hướng đến nơi ma giới chiến sĩ cùng lị vi nhã đang chiến đấu với chiến thần hoặc ân, giọng nói không ẩn hàm bất cứ tia tình cảm nào hát lên một tiếng chậm chạp :” Dạ , nhận hóa.”

Á dạ trước tiên tiến tới hôn ta một cái , sau đó toàn thân biến thành chung cực thần binh bay đến trước mặt ta.

Tay cầm vào chuôi kiếm lạnh toát của “Á dạ” , tay siết chặt lấy thanh kiếm cảm nhận mối liên hệ truyền đến, nói:” Tiểu dạ, hãy cùng ta tác chiến.”

“Á dạ “ phát xuất một tiếng long ngâm đích kiếm minh, tạo nên một âm thanh to lớn.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 23: Cuồng Bạo Chiến Sĩ

Cuồng bạo chiến sĩ, đọa lạc thiên sứ cùng mọi người vây quang chiến thần Hoắc Ân tiến hành quần đấu, ca ny, lệ vi nhã cùng hấp hiệp quý, hắc ám nữ yêu thì phân tán xung quanh tùy thời có thể hỗ trợ thêm

Đọa lạc thiên sứ đã hiển lộ hai đôi hắc dự bay lên không trung không ngừng công kích xuống phía dưới , cuồng bạo chiến sĩ cũng tiến hành “cuồng hóa” theo sự chỉ huy của Lực Nam trở thành mũi tiến công chủ yếu, bọn chúng dùng trọng trùy đối kháng với chiến thần Hoắc Ân, còn phía bên này lang nhân chiến sĩ lợi dụng tốc độ siêu tốc của mình mà tiến hành tập kích hấn

Đội ngũ phối hợp vô cùng ăn ý, phân rõ đội chủ công, đội hỗ trợ, đội làm hạn chế sức tấn công của đối phương hiển nhiên lại công kích đội ngũ này thường được bọn họ sử dụng điều này khiến cho chiến thần Hoắc Ân trong một khoảng thời gian ngắn không thể đột phá được trùng trùng thiên la địa võng của sự liên thủ này được

Cuồng hóa khiến cho thân thể cuồng bạo chiến sĩ ngày càng bành trướng ra lớn gấp nhiều lần bình thường, song mục huyết hồng, cơ nhục bạo trướng như sắp vỡ ra vậy, mỗi động tác của chúng đều mang theo luồng kinh khí nặng tựa thái sơn áp đỉnh nhưng tuyệt nhiên không giống như cuồng chiến sĩ tấn công điên loạn mà hoàn toàn tuân theo đội ngũ chiến

Bởi vì thánh linh khai giáp kia có lực kháng ma pháp vô cùng cường đại, mà hấp huyết quỷ cùng với hắc ám yêu nữ chủ yếu là dùng ma pháp tấn công nên không thể tham chiến nếu không có bọn họ phối hợp thêm đảm bảo sẽ khiến uy lực của trận pháp bội tăng

Ta liền tự gia trì một thần thánh chi quang, sau đó vận khởi ma đấu khí lên, hắc bạch quang mang như hai ngọn lửa quấn lấy nhau bao quanh thân thể của ta chiếu rọi ra xung quanh, Á Dạ cũng nhanh chóng biến thành á dạ kiếm, quang mang kiếm cương bao phủ xung quanh lúc ẩn lúc hiện

Lập tức cường đại sát khí từ trong thân thể ta hướng tới chiến thần Hoắc Ân, nếu đối lại là một kẻ yếu nhược thì chỉ nội lực ép của sát khí cũng đủ khiến hắn không chịu nổi mà bị sát tử

Ma giới chiến khí sĩ cảm nhận được sát khí của ta, không hẹn mà cùng lui lại, bị sát khí của ta ảnh hưởng khiến chiến thần Hoắc Ân khiến cho hắn cũng cảm thấy khó chịu, hai tay cầm quang minh thánh kiếm như nắm chặt hơn, hắn liền đưa anh mắt căng thẳng nhìn ta đồng thời toàn thân khởi phát ra khí thế cường đại nhằm áp chế sát khí của ta

Vô hình trung lúc này hai chúng ta lại tiến vào thế giằng co bằng khí thế, một áp lực khổng lồ tỏa ra xung quanh khiến cho mọi người đều không chịu được phải lùi lại vài bước, chúng binh lính của lôi nhân công quốc còn càng thảm hơn khi bị áp lực ép cho tới binh khí trên tay cũng không thể cầm nổi mà phải thả xuống

Lúc này, Hoắc Ân liền phát ra một âm thanh âm lãnh tới ghê người

-Người là người phương nào? Lực lượng của người vô cùng cổ quái, bất quá gặp bốn thần ta sau không mau báo ra danh tánh

Ta liền xuất ra thức thức nhất của chiến quyết là lưỡng quân đối lữ, tựa như ngàn quân vạn mã đang đối chiến nơi sa trường khiến cho khí thế đại tăng rồi lạnh lùng nói:

-Bản nhân là Ngô lai, hiện là ma vương của ma giới ,người hãy nghe cho rõ ta tuyệt đối sẽ không phóng thích người !

Lời của ta vừa nói ra tựa như một lời thệ ngôn, chiến thần Hoắc Ân lúc này cũng phát hiện ra sát khí của ta ngày một đại tăng khiến cho hấn trong lòng thất kinh, liền phát động thể công, quanh mình thánh kiếm liên chém xuống mặt đất trực tiếp hướng tới phía ta

Chỉ trong thời gian một cái chớp mắt, chín đạo kinh khí liền nhập vào trong lòng đất hóa thành chín con nham thạch long hướng ta vọt tới

Ta lúc trước tiên khởi xuất ra thế thủ trong 'Lưỡng quân đối lữ', rồi huy kiếm chém ngang một chiêu vào hư không, trước mặt ta không gian nhất thời như một cái lồng chụp đem tất cả không khí cùng với tất cả ma pháp nguyên tố bị nén ép vào trong khiến cho chúng biến mất như vô ảnh vô tuyn, chiến nham long thạch lao tới đó như chạm phải một bức tường vô hình lập tức tan thành những vụn nhỏ

Chiến thần Hoắc Ân kinh dị “ Di” lên một tiếng

- Hảo kiếm thuật, có thể dễ dàng có thể phá được chiêu thức 'Cửu long địa kích' của bốn thần,ngoại trừ chư thần chi vương và ma vương lộ tây pháp ra thì người là người đầu tiên. Hảo tiếp thêm của ta một thức stanh long quang kích xem sao

Quang minh thánh kiếm đột nhiên quang mang đại thịnh, sau đó luồng quang mang liền ngưng tụ thành một tiểu quang long xuất hiện tại mũi kiếm , sau một hồi cuồng quấy liền thoát khỏi mũi kiếm trực tiếp bắn về phía ta (kinh, cứ như kĩ xảo ý nhị)

Sau khi ly khai khỏi quang minh thánh kiếm thì hình thể của quang long nhất thời bành trường gấp mười lần, tương đương một đại quang long khí thể thật kinh thiên

Chiêu thức thánh long quang kích này là sự kết hợp của quang minh lực lượng với đấu khí mà thành ma kiếm khí, chiến thần tuy là thần tộc chuyên tu về vũ kỹ không hiểu biết về ma pháp, nhưng hẳn cũng có khả năng kết hợp lực công kích của đấu khí cùng với thánh quang hệ ma pháp hình thành một loại chiêu thức ma kiếm khí tuyệt luân trước nay khó gặp được người có thể đối địch được, cái tên chiến thần cũng nhờ đó mà ra đời

Ta liền đưa tay trái hướng lên trên không, “Oanh” một luồng điện quang liền lóe lên, một lôi cầu đường kính gần một mét liền hướng tới quang long phóng tới

Không lôi pháp kích phá

Lôi cầu bay thẳng vào thân của quang long, một tiếng ‘phách’ vang lên cùng với lôi cầu cũng tiêu thất, nhưng quang long vẫn nhe nanh múa vuốt hướng tới ta đánh tới đồng thời trên người nó cũng ẩn hiện lôi quang, rõ ràng nó đã hấp thu năng lượng của không lôi pháo kích phá của ta

Hảo! thánh long quang kích quả thật là lợi hại

Tình thế quả thật ngoài ý muốn của ta, ta liền hét lớn một tiếng, hướng quang long đánh tới một kiếm khiến cho không gian phía trước bị bóp méo, vỡ tan hình thành một cái khe không gian hẹp dài “Đại thứ nguyên trảm”

Quang long tiếp xúc với cái khe nứt không gian lập tức bị hút vào trong không gian bị bóp méo đó, trong chốc lát đã bị nghiền nát bể tan thành, đồng thời á dạ cũng bức đại thứ nguyên trảm thuận thế hướng tới hoặc ân, không gian bị bóp méo kinh dị phẳng phất như đem cả hư không mở ra một khoảng lớn

đây là cái gì vậy

Chiến thần hoặc ân hiển nhiên là nhìn thấy đây là loại ma pháp công kích bằng không gian bị bóp méo, nhưng hẳn có tưởng tượng cũng không

nghĩ tới tuyệt kỹ thánh long quang kích lại bị thứ ma pháp quái dị kia cắn nuốt mất, nhưng hãn cậ có thánh linhkhải giáp

Vốn không sợ ma pháp công kích nên đối mặt với đại thứ nguyên trăm hãn căn bản không nghĩ tới việc tránh né,đồng thời hãn liền huy kiếm hướng xuống mặt đất phát ra một kích 'Cửu long địa kích' hiển nhiên là muốn lợi dụng lúc ta khởi phát đại thứ nguyên trăm mà đánh trả một kích

Cái này thật khiến ta ứng phó không kịp

Không gian đoạn tầng cùng với 'Cửu long địa kích' dường như là cũng đánh ra trong một nhịp,chiến thần Hoắc Ân chỉ cảm thấy không gian bên thân mình đột nhiên vỡ ra, thánh linh khải giáp lóe ra một kim quang chói mắt chống đỡ lại sự bóp méo của không gian, một trận đau đớn đột nhiên từ eo truyền đến khiến Hoắc Ân không khỏi nhất thời kinh hãi

'Đại thứ nguyên trăm' va chạm 'Thánh linh khải giáp' liền biến mất, nhưng nó kết hợp với chung cực thần binh á dạ lại làm cho sức phá hoại tăng lên mãnh liệt, tại phần eo của chiến thần hoắc ân khải giáp đã bị chém thành một khe hở, máu từ đó mà phun ra , hãn đã bị chém trúng một kiếm vào tận da thịt

Mắt thấy 'Cửu đầu thạch long' đã tới trước mặt ta, mọi người liền kêu lên một tiếng kinh hãi, thân hình ta đột nhiên biến mất, cửu đầu thạch long nhất thời mất mục tiêu đánh thẳng về phía sau của ta nơi mọi người đang đứng (bỏ người chạy lấy mạng_đểu) ,mọi người lập tức lắc mình tránh đi , thạch long liền đánh vào khán đài phía sau làm cho khán đài lập tức trở thành một đồng đồ nát

Ngay lập tức ta liền xuất hiện ngay phía sau chiến thần Hoắc Ân khiến hãn cảm thấy vô cùng kinh dị, đó chính là chiêu thức khinh kị đột xuất ,chiêu thức này vốn là để dùng khi ta ở trong thiên binh vạn mã kết hợp ma

pháp thuận gian di động mà có thể nháy mắt tới được mục tiêu,với một chiêu đả thủ ta tựa không tin chiến thần so với ta có thể cao minh hơn

Hoặc Ân cũng không hổ là hóa thân của chiến thần, kinh nghiệm thực chiến cũng vô cùng phong phú, khi ta trong tích tắc đã xuất hiện phía sau ,hắn liền cảm nhận được nguy cơ,liền toàn lực hướng tới phí trước nháy tới ,nhưng trong chiến quyết thì khinh kị đột xuất là chiêu thức nhanh nhất nên có thể dễ dàng xuất ra một kích theo sát hắn

Á dạ kiếm liền đâm tới khải giáp phía sau lưng của hoặc ân, kiếm chạm vào khải giáp làm vang lên một âm thanh chói tai, thánh linh khải giáp phòng ngự quả là vô cùng cường hãn hơn nữa hắn lại toàn lực bay về phía trước nên đã hóa giải một phần lực của một kích này,nhưng mũi nhọn của á dạ kiếm cũng đã đâm vào trong khải giáp

Á dạ kiếm tuy mũi kiếm đã bị khải giáp ngăn trở nhưng trên thân nàng đột nhiên xuất ra kiếm cương, kiếm cương tinh quang liền xuyên thủng qua thánh linh khải giáp , xuyên thủng lồng ngực của chiến thần Hoặc Ân

Sự việc này khiến cho ta vừa mừng vừa ngạc nhiên, ta vốn cho rằng kiếm cương dù xuất toàn lực cũng không có khả năng đả thương được chiến thần hoặc ân,vạn vạn lần cũng không nghĩ tới thánh linh khải giáp với lực phòng ngự tuyệt đối lại không hề có tác dụng với kiếm cương

Do thánh đấu khí nổi danh là chí cao tuyệt học của kiếm sĩ,kiếm cương còn cách nó một khoảng cách khá xa, bất quá bây giờ ta cũng nghi hoặc về nó,bất quá điều này chỉ có thể tự mình chậm rãi nghiên cứu lại , một kiếm đã đạt được mục đích khiến ta không thể không cảm thấy ngây ngất

Chiến thần Hắc Ân nằm mơ cũng không có nghĩ tới loại kết quả này, hăn đột nhiên dừng lại, nhìn quang mang kiếm cương xuyên thấu ngực mình mà phát ra một tiếng kêu thảm thiết, rồi bất ngờ quay người lại xuất ra một kích toàn lực về phía ta (đồng quy vu tận đó chút mà đi)

Ta vốn đang đắm chìm trong niềm vui sướng nên không có sự phòng bị, một quyền của Hoắc Ân đánh tới ngực ta khiến cho ta cảm thấy như có một cỗ kinh khí khổng lồ ập tới, phá tan lực phòng ngự hộ thể, khiến cho ma đấu khí xâm nhập vào trong người ta, không có khả năng phòng ngự bên trong khiến cho ta bị đánh bay ra, trong miệng không ngừng phun ra từng ngụm máu tươi

Ai za, thật là ngu ngốc mà, chỉ đặc ý trong một phút thật sự là hại chết người nha

Bản dịch này là bản dịch vội, anh em đọc nếu phát hiện ra lỗi làm ơn pam vào box luận đàm cho em sửa cảm ơn mọi người:00 (55)::00 (55)::00 (55)::00 (55):

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 24: Thần Khí Nhận Chủ

Ca Ny cùng với ma giới chiến sĩ kinh hoàng vội lao tới bên chúng ta, cuồng bạo chiến sĩ lại cuồng hóa, nhanh như thiểm điện bọn họ nhắm về phía chiến thần Hoắc Ân thì phát hiện ra hẳn đã không còn một tia sinh khí, mọi người liền vây quanh ta, trong đó chỉ có thánh quang hệ ma pháp sư Áo Lệ Na vội vịn xương chú ngữ “Hồi phục quang” để trị liệu cho ta

Á Dạ cũng biến trở lại hình người vội vàng nói:

- "Không thể được đâu, chàng bị thương cực kì trầm trọng lực lượng của Áo Lệ Na không đủ để trị liệu đâu."

Ca ny vừa khóc vừa nói:

- "Đều là tại ta không tốt, nếu không phải chàng đưa cho ta 'Tâm Chi Khải Giáp' thì chàng sẽ không bị như thế này. (đáng lắm, ngu thì chút bệnh tật gì, thống khoái)"

Ta cố nén đau mỉm cười nói:

- "Sửa ny tử này, việc ta trọng thương không có quan hệ tới người chỉ là do ta vô ý thôi"

Vừa nói xong, ta nhin không được bắt đầu ho khan dữ dội không ngừng phun ra từng ngụm máu tươi. Áo Lệ Na liền mạng phát ra ma pháp hồi phục quang nói nhanh

"Mọi chuyện nói sau, tại sao hồi phục quang lại không có tác dụng vậy."

Đúng như Á Dạ nói, hồi phục quang của nàng đối với ta căn bản là không có nhiều tác dụng, một quyền liều chết này của chiến thần Hoắc Ân đã mang toàn bộ sức lực còn lại của hắn, không chỉ chấn nát xương cốt của ta mà còn đem một cỗ kinh khí khổng lồ tàn phá kinh mạch của ta, nếu cơ thể của ta không phải là cơ thể của thần ma kết hợp thì đã bị đánh nát vụn từ lâu rồi.

Để trị được vết thương này có lẽ chỉ có thánh quang chung cực trị liệu ma pháp "Sanh mệnh quang huy" mới có thể a, nhưng mà bây giờ ta căn bản là không thể nhắc tay, còn Vũ Y cũng không có ở đây.

Thật là quá thảm mà.

Chúng nữ chỉ biết vây quanh ta khóc thảm mà không biết làm gì, lúc này Phi Lợi Áo liền nói:

"Công chúa, các vị tiểu thư thuộc hạ có biên pháp điều trị cho ma thần vương đại nhân."

Chư nữ nghe vậy không khỏi mừng rỡ, Á Dạ vội hỏi:

"Phi Lợi Áo thúc thúc, người có biện pháp điều trị cho chàng thật sao, sao người không nói sớm ra?"

Phi Lợi Áo liền nói:

"Công chúa, người quá quan tâm tới đại nhân nên đã quên mất, chẳng phải hắc ám ma pháp cũng có thể trị liệu đó sao, lúc này nên dùng Tử minh chuyển hoá là thích hợp với thương thế của đại nhân."

Hắn liền tùy tiện đưa tay ra, ngay lập tức một lồi nhân binh sĩ cách đây mười thước đã bị hắn hư không dùng lợi trao bắt tới. Hắc ám ma pháp quả

thật có một loại ma pháp dùng để trị liệu, bất quá loại ma pháp này đều có tổn hại, hôm nay Phi Lợi Áo định sử dụng “Tử minh chuyển hoá” đó là một loại ma pháp đem thương thể của người này chuyển sang thân thể của kẻ khác, cho nên hãn mới bắt một binh lính tới.

Á Dạ với loại ma pháp này tịnh không có thích thú nên vẫn chưa từng truyền thụ cho ta, nàng cũng chưa bao giờ sử dụng nó, nhưng chỉ cần nghe Phi Lợi Áo nói ta cũng đã hiểu nguyên lý của loại ma pháp này. Chỉ cần chuyển toàn bộ thương tích trên người ta qua người tên lính kia đảm bảo hãn tuyệt đối không có cơ hội sống, ta liền lên tiếng ngăn cản:

- "Hãy dừng tay lại, người không thể thực thi ma pháp này, ta không thể vì bản thân mà hy sinh một người vô tội."

Ha ha, thật là vĩ đại nha, ngay cả ta cũng bội phục chính mình, ta mặc dù cực kỳ sợ chết nhưng ta lại không vì chính mình mà muốn hy sinh người khác (chít đi, chít đi ta đỡ phải dịch q4) ta quả không muốn nhưng ta cũng thật không cam lòng mà chết đi, quả thật bây giờ ta đang rất mâu thuẫn.

Phi Lợi Áo đối với lời nói của ta thì vô cùng ngạc nhiên (hãn vốn là đọa lạc thiên sứ tức là ác ma) tại thế giới tôn sùng thực lực nơi ma giới, một tánh mạng tuyệt nhiên không có đánh giá, với nhân loại tiểu tốt này thì trong mắt hãn nếu có phải vì ta mà hy sinh hàng ngàn hàng vạn người thì cũng chẳng là gì, trong đó kể cả hãn cũng có thể, nhưng ta đã ra mệnh lệnh hãn không thể kháng lại.

Hãn liền buông tên binh sĩ lúc này tay chân đều mềm nhũn, ngay cả quần cũng đã ướt hết, rồi sau đó mới hướng ta ngậm xướng chú ngữ:

- "Vô biên vô tế, vô xử bất tại, hã ám lực lượng, xin lắng nghe lời thỉnh cầu của ta đọa lạc thiên sứ Phi Lợi Áo."

Đây là ma chú văn. Ta trong lòng kinh hãi vội kêu lên:

- "Á Dạ, Ca Ny mau ngăn cản hẳn lại! Nếu không ta vĩnh viễn không tha thứ cho mọi người."

Á Dạ và chúng nữ đã sớm nhìn ra Phi Lợi Áo muốn hy sinh chính mình để cứu ta, vì tình cảm của nàng đối với ta nên tuy trong mắt nàng rưng rưng lệ nhưng tuyệt nhiên không ngăn cản hành động của Phi Lợi Áo, sau câu nói của ta thân thể nàng có chút run rẩy nhưng không có động tác này khác.

Mắt thấy chú văn của Phi Lợi Áo cũng sắp hoàn thành, ta cũng mơ hồ cảm thấy một quang cầu màu đỏ huyết xuất hiện trước ngực, Á Dạ đột nhiên tiến tới một bước nói:

- "Phi Lợi Áo thúc thúc ta xin chia gánh chịu một nửa ma pháp với người, nếu không ta sẽ cảm thấy có lỗi với người."

Nàng cũng bắt đầu hướng Phi Lợi Áo vịnh xướng chú ngữ "Tử minh chuyển hoán". Mười đạo lạc thiên sứ cùng hấp huyết quý và hắc ám yêu nữ cũng vây quanh bắt đầu vịnh xướng chú ngữ, tất cả đều là hắc ám ma pháp cao thủ nên "Tử minh chuyển hoán" tự nhiên có hiệu dụng.

Do có nhiều người cùng chia sẻ nên hậu quả của vết thương cũng sẽ không quá lớn, ta với chuyện này cũng có chút yên tâm.

Lúc mọi người vịnh xướng chú văn thì quang cầu huyết hồng trên ngực ta ngày càng rõ ràng lại càng lúc càng lớn, cuối cùng liền chia thành từng đoàn nhỏ các tiểu quang cầu tiến vào trong nội thể của mọi người.

Ta chỉ thấy cơn đau nhức toàn thân hoàn toàn biến mất, lập tức ma đấu khí trong cơ thể trong nháy mắt đã hồi phục lại các kinh mạch bắt đầu lưu chuyển. Thật là tốt nha, nguyên lai chữa trị bằng cách này cũng thật là thoải mái nha.

Nhận lấy thương tích của ta, Á Dạ, Phi Lợi Áo vốn thể chất thượng đẳng không có gì để nói, mà thể chất yếu nhược như hấp huyết quý cũng không

có một điểm thống khổ, cũng may là do mọi người đã phân tán thương thế nên ngoại trừ cảm thấy một chút đau đớn tựa trung không ai bị trọng thương cả.

Thấy ta đứng lên, Ly Vi Nhã cùng chúng nữ liền vui sướng cười trong nước mắt, tranh nhau nhào vào lồng ngực của ta (ác sao kô chút đi sống dai thía), ta nhẹ nhàng an ủi các nàng, vừa rồi đã làm các nàng lo lắng.

Từ tử địa lại tái sinh khiến ta vô cùng vui sướng, trong lòng cũng không khỏi có một chút tiếc nuối nếu mà ta được Á Dạ dạy cho "Tử minh chuyển hoá" thì có Lữ Mạt Khắc cũng sẽ không có chết. Vận mệnh thật là một sự trêu người con người ta mà.

Uy Bì Tư công tước nén đau lê bước tới bên thân thể bất động của Hoắc Ân trên mặt đất, lúc này Hoắc Ân đã không còn một chút hơi thở, nhất thời Bì Tư công tước lệ chảy thành hàng, ôm lấy thi thể của Hoắc Ân khóc rờn nói:

- "Hoắc Ân, là phụ thân hại người, ta đáng lẽ không nên đưa cho người 'Chiến thần võ trang' ". "

Hải Lực Khắc quốc vương được chúng hộ vệ đưa tới, hấn liền vỗ vỗ vai Uy Bì Tư công tước nhưng cũng không có nói gì. Uy Bì Tư công tước vội quỳ xuống nói:

- "Bệ hạ, vi thần đáng chết! Vi thần không nên đem chiến thần võ trang giao cho tên nghịch tử này, hấn suýt chút nữa đã làm nguy hại tới bệ hạ, vi thần đánh chết." "

Hải Lực Khắc quốc vương liền phủ dụ:

- "Người cũng là vì lo lắng cho ái tử, ta không có trách người, cũng không trách Hoắc Ân, ta biết hấn lúc đó không còn làm chủ được mình, hôm nay điều gì cũng không nên bàn tới." "

Chúng hộ vệ liền mang thi thể Mạt Khắc đi tới, Lôi Tư, Lạp Nã Đặc lập tức bi thống khóc lớn.

Hải Lực Khắc quốc vương cũng cực kì đau lòng, Mạt Khắc đã làm tù tòng thân cận của hắn nhiều năm, vì Lôi Nhân công quốc lập nhiều công lao, quân thần quan hệ vô cùng thân thiết nếu chẳng phải là Phi Âu Á yêu Ngô Lai thì đã được gả cho Mạt Khắc rồi. (Hoặc Ân tuy có thể châm chước được tính nhưng bởi vì hắn quá kiêu ngạo không hợp với tính cách của Hải Lực Khắc cho nên dù Ngô Lai không xuất hiện hắn cũng không thể được chọn), không ngờ hôm này vì bảo vệ cho hắn mà vong mạng.

Ta đi tới ôm lấy thi thể Mạt Khắc nói:

- "Ta cùng Mạt Khắc là huynh đệ tình thâm, thỉnh xin bệ hạ để thi thể của hắn cho lai ta xử lý."

Hải Lực Khắc quốc vương gật gật đầu

Lị Vi Nhã liền hôn nhẹ lên trán đã lạnh giá của Mạt Khắc nói:

- "Sư huynh nguyện cho linh hồn người được vĩnh viễn an bình."

Thủy nguyên tố bắt đầu ngưng kết trên tay ta, nháy mắt đã truyền vào trong thi thể Mạt Khắc, một đạo phong nhận lạnh giá khiến cho thi thể hắn nằm trong một khối băng vĩnh viễn không hòa tan, vĩnh viễn ở bên trong đó.

Tay trái ta hư không một trăm thứ nguyên đao, "Xuy" một tiếng trước người ta nhất thời hiện ra một cái khe không gian lớn.

Cái khe nứt không gian từ từ mở ra, ta liền đem băng quan đưa vào trong đó, nó sẽ vĩnh viễn tồn tại trong không gian này, phiêu phù trong không gian, anh hùng là không có nơi về, anh hùng vốn không bao giờ chết.

Cái khe nứt không gian sinh ra từ thứ nguyên đao sinh ra, rất nhanh đã biến mất.

Lúc này thì Uy Bửu Công tước ôm thi thể Hoắc Ân tập tễnh bước đi, ta liền kêu:

"Công tước, người định làm gì thế."

Uy Bửu Công tước nhìn về phía ta, ánh mắt tràn ngập phần hận nói:

"Làm gì ư? Đương nhiên là mang thi thể của ta rời khỏi đây. Người đã giết chết nó, nay còn muốn sao đây."

Việc giết chết Hoắc Ân mặc dù là bắt buộc, nhưng dù sao thì cũng là do ta giết chết hắn, nỗi thống hận của Uy Bửu Công tước với ta cũng là có lý. Ta liền lắc đầu nói:

"Công tước, nếu người hy vọng Hoắc Ân bá tước vĩnh viễn không tỉnh lại thì hãy rời đi."

Uy Bửu Công tước thân hình khẽ run lên, trên mặt vừa mừng vừa sợ kích động nói:

"Lời của người có ý tứ gì."

Ta liền nói:

"Tim của Hoắc Ân tuy không còn đập nhưng mà linh hồn của hắn chưa rời đi, nếu dùng thánh quang hệ trị liệu 'Tánh mạng quang huy' có thể cứu được hắn."

Uy Bửu Công tước nhất thời mừng rỡ, hắn liền mang thi thể Hoắc Ân đi tới bên ta la lên:

- "Ma thần vương các hạ, thỉnh ngày nhanh đại hiển thần thông, cứu lấy Hoắc Ân con ta."

Ta liền tiếp nhận thi thể của Hoắc Ân nói:

- "Công tước, thương thế của người cũng không nhẹ, cũng nên đi trị liệu đi. Na Na..."

Lúc đó vài tên thánh quang hệ ma pháp sư cùng đang điều trị cho Lôi Tư cùng với hộ vệ bị thương, Áo Lệ Na nghe tiếng ta liền đi tới, liền bắt đầu dùng 'Hồi phục quang' trị liệu cho Uy Bì Tư công tước.

Ta trước tiên dùng tinh thần lực xâm nhập vào thi thể của Hoắc Ân nhằm tìm kiếm một phần linh hồn của hắn, nhưng 'Thánh linh khai giáp' liền đột nhiên phát ra năng lượng ngăn chặn làm năng lượng tinh thần của ta bị bắn ngược lại:

- "Hừ!"

Ta liền ngưng tụ lại tinh thần lực trực tiếp hướng mi tâm của Hoắc Ân tiến vào, 'Thánh linh khai giáp' lúc này lại tiếp tục xuất hiện năng lượng phản kháng nhưng ta đã có đề phòng, tinh thần lực liền tràn tới áp chế năng lượng đó, thoáng làm hiện lên một tia lửa nhỏ, ta kiên trì bức tinh thần lực tiến lên rốt cục cũng thành công, tinh thần lực tạo ra được một lỗ nhỏ xâm nhập vào mi tâm của thi thể.

Khải giáp phòng ngự tốt, nhưng nó không phải là đối thủ của Ngô Lai đại sư vĩ đại này.

So với thi thể bình thường, kinh mạch trong thi thể Hoắc Ân có chút không giống, ta nào tức giận vận chuyển thẳng tới đỉnh đầu "Bách Hội huyết" để tiêu diệt tinh thần của các lực lượng truyền vào linh hồn của cơ thể con người

Đột nhiên, một cỗ năng lượng cường đại kỳ dị từ "Bách Hội huyết" hướng tới lực lượng tinh thần của ta đánh tới, tiềm năng hung hiểm, sắc bén tuyệt luân.

Ta không nghĩ tới lại gặp phải tình hình này, nên không kịp phản ứng, lực lượng tinh thần của ta liền bị cỗ năng lượng kỳ dị bao vây tấn công, thần kinh não của ta nhất thời bị một trận đau nhức, toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Năng lượng kỳ dị đột nhiên tăng vọt so với lực lượng tinh thần của ta phảng phất muốn cắn nuốt tất cả, trong lòng ta linh quang chợt loé: "đây là ... ..đây là chiến thần - tinh thần lực lượng... .."

chiến thần - lực lượng tinh thần vốn ẩn trong huyết bách hội của Hoắc Ân sau khi chết áp chế linh hồn hắc, nhưng dưới sự xâm nhập của lực lượng tinh thần của ta thì chiến thần chợt công kích, muốn đem lực lượng một lần tiêu diệt tinh thần của ta (nếu lực lượng tinh thần bị tiêu diệt thì thần kinh não cũng bị thương tổn, nói không chừng sẽ biến thành ngu ngốc)

Mắt nhìn lực lượng tinh thần bị chiến thần cắn nuốt ta hét lớn một tiếng dồn toàn bộ lực lượng tinh thần rót vào thần kinh của Hoắc Ân, sau khi ta phóng hết lực lượng, cánh chim thoát khỏi sự khống chế liền mở rộng, một đôi, hai đôi, ba đôi ... .. cuối cùng sáu đôi tức là mười hai cánh hắc bạch thần ma lưỡng dực sau lưng ta triển động, hơi thở thuần túy cường giả cùng vương giả phủ xuống.

Lần đầu nhìn thấy tư thái này của ta Hải Lực Khắc quốc vương, Lạp Nã Đặc không khỏi sợ ngây người thiếu chút nữa hướng tới ta quỳ xuống cúng bái.

Sức mạnh tinh thần của ta như một thanh kiếm vô hình không gì phá huỷ nổi từ từ đâm xuyên qua lực cản của chiến thần - sức mạnh tinh thần, khi ta hoàn toàn hết cách thì bỗng nhiên trong đầu ta xuất hiện một ý niệm.

Lập tức ta quay đầu nói: "Ny tử, nhanh lại đây!"

Ca Ny khó hiểu nhưng vẫn lắc mình lại gần.

Ta từ một thân khiết bạch của nàng gỡ "Tâm Chi khai giáp" xuống, sau đó nói: "Ny tử, người cùng ta dẫn đạo sức mạnh tinh thần khảm nhập "Thánh Linh khai giáp". Nhanh ! nếu không thì không kịp!"

Ca Ny mặc dù không rõ ta muốn làm gì nhưng vẫn tập trung sức mạnh tinh thần hướng "Thánh Linh Khai Giáp" khảm nhập, ta vừa bao vây chiến thần - tinh thần thể lại vừa phân ra một cỗ lực lượng cùng sức mạnh tinh thần của Ca Ny dẫn đạo hướng tới năng lượng bên ngoài của "Thánh Linh Khai Giáp" mà đánh tới.

Sau một hồi năng lượng bên ngoài rất nhanh bị ta công phá, sức mạnh tinh thần của Ca Ny thành công xâm nhập vào trong "Thánh Linh Khai Giáp".

Ta trong lòng niệm: "Chiến thần lão huynh, xin thứ lỗi!"

Ta bao vây sức mạnh tinh thần của chiến thần, đột nhiên ta rút thêm năng lượng tinh thần vào trong thi thể, sau đó công phá ra.

Sức mạnh tinh thần của chiến thần trong phút chốc bị sức mạnh tinh thần của ta bạo liệt nên cường độ giảm bớt rất nhiều, chỉ bằng một phần trăm sức mạnh trước đó, nói cách khác chiến thần năng lượng thể đã không còn tồn tại, bây giờ sức mạnh tinh thần của hắn so với trẻ sơ sinh là giống nhau, không có ý thức của chính mình.

Sau đó, sức mạnh tinh thần nguyên thủy (đơn thuần một loại năng lượng, không có ý thức) bị sức mạnh tinh thần của ta cưỡng chế khảm nhập vào "Thánh Linh khai giáp", vốn dĩ ẩn sau trong khai giáp có sức mạnh tinh thần của Ca Ny tiếp xúc, sức mạnh tinh thần nguyên thủy theo bản năng nhận nàng làm chủ nhân.

"Thánh Linh Khải Giáp" phát tán kim mang chói mắt, Ca Ny đột nhiên thân thể mềm nhũn. "Thánh Linh Khải Giáp" thoát ly thân thể Hoắc Ân tự nhiên xuyên qua thân thể mềm mại của nàng, "Thứ Thiên long thương", "Thần Tích Chi thuẩn" ở đằng xa cũng tự động phi lại đây cùng với "Quang Minh thánh kiếm" cùng nhau xếp hàng trên mặt đất trước mặt nàng.

Ca Ny đã trở thành tâm chủ nhân của "Chiến thần võ trang" .

Ca Ny vừa mừng vừa sợ nói: "Lai, cái này... .. là... .."

Ta mỉm cười, nói: "Ny tử, chúng là của ngươi, hãy sử dụng tốt nhé, nữ chiến thần của ta."

Á Dạ chư nữ đang ở một bên lo lắng nhìn chúng ta liền hướng tới Ca Ny tỏ vẻ chúc mừng, đây thực sự là một lễ vật quá tốt.

Uy So Tư công tước vẻ mặt cầu khẩn nói: "các hạ, xin ngài cứu Hoắc Ân sớm một chút, nếu không ta sợ không kịp... .."

Ah, thiếu chút nữa đã quên mất vấn đề chính.

Ta hướng tới Uy So Tư công tước nở nụ cười rồi bắt đầu ngưng tụ quang minh lực lượng, từ trên tay ta tràn ngập hơi thở thần thánh của "Sanh Mệnh Quang Huy" chiếu rọi tới thi thể của Hoắc Ân.

Thi thể trước đó bị "Kiếm cương" của ta tạo nên vết thương bây giờ dần khép lại, kinh mạch, nội phủ, da tay lần lượt khôi phục cực nhanh trở lại như cũ. Tiếp theo huyết nhục dưới "Sanh Mệnh Quang Huy" từ từ lưu động trở lại, thi thể lạnh lẽo cũng dần ấm lên.

Sau khi cơ năng thân thể hoàn toàn hồi phục, linh hồn Hoắc Ân từ "Bách Hội huyết" dung hợp cùng với thân thể, đồng thời tiếp quản quyền điều khiển thân thể.

"Sanh Mệnh Quang Huy" công hiệu như thần, Hoắc Ân cũng được ta cứu trở về từ Minh giới.

Bản thân ta thật không muốn cứu gã tiểu tử đang ghét này, bất quá nhìn lại "Chiến thần võ trang" cứu hãn coi như cũng đáng giá.

Quang huy dần tan, ta không chút thương tiếc buông tay Hoắc Ân rơi trên mặt đất (là ta cố ý), tiểu tử này ở trên mặt đất bi thống kêu lên một tiếng, vẻ mặt đầy thống khổ.

Uy So Tư công tước mừng rỡ như điên tiến lên ôm lấy bả vai Hoắc Ân, nhìn con trai từ cõi chết trở về hãn cũng không nhịn được lão lệ hoành lưu (nước mắt người già), dù sao đây cũng là nhi tử duy nhất của hãn.

Ta hướng tới phía Ca Ny đánh giá sức mạnh "Chiến thần võ trang" rồi nói: "Ny tử, cảm giác thế nào?"

Ca Ny huy vũ vài lần "Quang Minh thánh kiếm", hưng phấn nói: "sức mạnh sung mãn, ta có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh ba động. Lai, nếu ta phối hợp thêm sức mạnh tinh thần sẽ sinh ra lực phá hoại lớn hơn, ta thật sự rất cao hứng."

Phi Âu Á cười duyên nói: "Ca Ny tử tử, người đừng cao hứng quá sớm, người bây giờ thoát nhìn chính là hoàng kim quái vật, không sợ Lai đối với người mất đi hứng thú uh?"

Ca Ny biết đó là sự thật (bởi vì 'Thánh Linh khai giáp' hình dạng cố định toàn thân là giáp, hơn nữa mũ mọi đầu cũng phong bế, từ bên ngoài nhìn qua thì ngay cả nam nữ cũng không phân biệt được), nàng vội vàng dùng sức mạnh tinh thần ra lệnh giải trừ hình dáng khai giáp, "Thánh Linh khai giáp" từ trên thân thể mềm mại của nàng tự động thoát ly, liền hiện ra thân thể hoàn mỹ của nàng

Ta cười nói: "Người đừng nghe tiểu Á nói bậy, ta không phải sắc lang."

Băng Tuyết nhi giả vờ khinh thường, cái mũi cau có một cách đáng yêu, nói: "Lai người đích xác không phải là sắc lang, người là sắc quý! hihi... .."

Ta "he he" trềng mắt nhìn nàng một cái sau đó nhìn Ca Ny nói: "hình dạng 'Chiến Thần võ trang' để thế thực sự không tiện, mặc dù đã thu vào cơ thể cũng không được. Uhm, như vậy đi, Ny tử người đưa tay cho ta."

Ca Ny nghi hoặc không giải thích được, khó hiểu đưa tay phải cho ta, ta vươn ngón trỏ cầm lấy bàn tay ngọc nhỏ bé để vào lòng bàn tay một cái ma pháp trận siêu nhỏ. Ca Ny chỉ thấy lòng bàn tay nóng lên, một cỗ sức mạnh từ đâu chảy vào trong cơ thể nàng.

Ta nói: "đây là một cái ma pháp trận nhỏ, có thể trực tiếp đưa một người vào dị thứ nguyên không gian, ta đưa một chút ít ma lực của ta để trong cơ thể người để tùy thời có thể mở ra không gian này, 'Chiến Thần võ trang' đặt ở bên trong thì tốt hơn".

Ca Ny nghe xong đương nhiên thập phần cao hứng, nàng hôn nhẹ lên tay ta rồi xem xét "Chiến Thần võ trang" trên mặt đất, một đạo bạch mang từ trong lòng bàn tay của nàng bắn vào 'chiến thần võ trang' nhất thời xuất hiện một cái ma pháp trận sau đó biến mất vô tung.

Hoắc Ân từ chính miệng phụ thân biết được sau khi mình mất đi lý trí thì đã gây nên hậu quả gì lập từ quỳ xuống trước Hải Lực Khắc quốc vương khóc rống tự trách mình, yêu cầu quốc vương bệ hạ xử tử mình để chuộc tội.

Hải Lực Khắc quốc vương vốn ôn văn nho nhã nhưng giờ đây trên mặt phần nộ, hung hăng quát vào tai Hoắc Ân nói: "người tưởng rằng chết có thể giải quyết vấn đề à? Mạt Khắc kỵ trường và đông đảo tướng sĩ hy sinh có thể sống lại không? Cha người vì người hy sinh những gì người có thấy không? vì người hãn không nghe lời tổ tiên giao 'Chiến Thần võ trang' cho người, vì người hãn không để ý công tước tôn nghiêm khẩn cầu Ngô Lai

cứu người, người cứ chết nếu cảm thấy xứng đáng với cha người? ngu ngốc!"

Hải Lực Khắc quốc vương lúc này hiển thị phong thể của bậc vương giả, không giận mà uy khiến kẻ khác nhìn cũng thấy sợ, khó trách người như Uy So Tư công tước cũng cam tâm phục tùng, nay chân thị giáo nhân đích cầu không hội gọi (cái này người ta gọi là chó cắn - chả hiểu tác giả nói gì =.=!), xem ra thánh ma đại lục tứ đại quốc vương của loài người đều không đơn giản.

Hoắc Ân trước sự dạy dỗ của Hải Lực Khắc quốc vương quỳ xuống trên mặt đất không ngừng khấu đầu, ngay cả trán đều có một màu đỏ, nước mắt ràn rụa bộ dáng nhìn thảm không để đâu cho hết, còn đâu phong thái của "Vô Song quý công tử".

Ta không đành lòng, tiến đến kéo Hoắc Ân dậy, nói: "tất cả đều là quá khứ, lỗi không phải do người, người cũng không cần tự trách mình. Hoắc Ân bá tước người còn rất nhiều điều phải làm, chết như vậy là nhầm lẫn lớn (vô tác dụng)

Hoắc Ân nghĩ tới "đại cừ địch" lúc này không ném đá xuống giếng ngược lại còn an ủi hăn, hăn run sợ lập tức tránh né khi ta đến đỡ, nói: "Chuyện của ta không cần người quan tâm!"

Hăn đối với ta vẫn chưa buông tâm kết, nhưng rõ ràng hăn đã không còn muốn chết, ta cũng không để ý đến thái độ của hăn mỉm cười quay về với đám mỹ nữ.

Uy So Tư công tước hướng tới ta gật đầu cảm tạ, sự giới bị trong lòng ta dưới tình phụ tử mãnh liệt của hăn tự nhiên tiêu biến.

Ta ở lại Lôi Nhân công quốc hơn mười ngày thì rời đi, đi theo ta tự nhiên là có thêm Phi Âu Á công chúa, "Chiến Thần vũ trang" cũng chánh

thức cấp cho Ca Ny (không cấp cũng không được, 'Chiến Thần vũ trang' đã nhân chủ, trừ Ca Ny bất cứ kẻ nào cũng không thể sử dụng nó).

Y Liên công chúa vốn cũng định đi với Lai nhưng bị Hải Lực Khắc quốc vương ngăn cản, hẳn muốn ta sau khi phổ hi công thành danh toại thì trở về cưới nàng.

Hoặc Ân thủy chung không nói với ta câu nào, ngay cả khi ta rời đi hẳn cũng không có cùng với Hải Lực Khắc quốc vương, Uy So Tư công tước tiễn ta, lúc ấy ta cũng không biết một toà thạch tượng cao hơn mười thước thuần bạch thạch cự tượng 'Vũ Dực' của 'Ma Thần vương' lại thành hình trong tay cừu nhân 'Quý công tử'.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 26: Khuynh Tinh

Gọi là "Nước mắt Tinh linh " là bởi nó do tinh hoa năng lượng của tinh linh môn kết tinh thành,tinh linh tộc từ vạn năm nay cũng chỉ tạo ra được ba khối,tự nhiên trân quý vô bì,không chỉ uẩn chứa tinh linh năng lượng còn có công dụng khiến ma pháp sư ma lực tăng gấp đôi,là vô thượng chí bảo của tinh linh tộc.

Á Dạ nói “Vài nghìn năm trước,một tinh linh vương không biết tự lượng sức tới ma giới khiêu chiến phụ vương ta,kết quả "Nước mắt Tinh linh " trên người rơi vào tay phụ vương,sau đó phụ vương ban cho ta.Bệ hạ,người chắc cũng hiểu rõ giá trị của nó đủ bồi thường món nợ cho người chứ?”

Ác Đặc cười khố nói “Công chúa,người cũng biết rõ quân đội ta rồi,nếu bị tinh linh tộc biết bảo bối này trong tay ta,sợ rằng Ba Bồ Ni Tạt không còn có một ngày bình yên.

Á Dạ bộ dạng “Người biết thế là tốt”, "Nước mắt Tinh linh " từ trong tay bay về phía Ác Đặc quốc vương, Ác Đặc quốc vương vội vàng trái tránh phải né,không dám tiếp nhận bảo bối trân quý cùng phiên phức vô bì ấy.

Cuối cùng,Ác Đặc quốc vương khóc cười không được nói “được rồi được rồi,công chúa người mau thu hồi bảo bối lại đi,chuyện vương cung không tính đến nữa,chỉ cần Ngô Lai có thể mang 'Thủy Tinh Chi Tâm' về là đủ.”

Á Dạ khuôn mặt đặc ý thu hồi "Tinh linh đích nhân lệ", cười ngọt ngào nhìn ta nói “Chủ nhân,mọi chuyện người quyết định.”

Nhìn khuôn mặt như trái khổ qua của Ác Đặc quốc vương,ta trong lòng sáng khoái,đứng dậy nói “được rồi,bọn ta vừa từ ma giới tới,cũng đã mệt rồi cần phải nghỉ ngơi.Bệ hạ,phòng của ta không thay đổi chứ?”

Nhìn Ác Đặc gật đầu,ta nói tiếp “Vậy xin giúp ta an bài chỗ ở cho Á Dạ,Hạ Nông cùng đám long kỵ binh,Vũ Y nàng trở về 'Diệt Quang Giới' đi.”

Vũ Y ứng thanh “Rõ”,bạch mang lóe lên hóa thành quang cầu thánh khiết nhập vào trong 'Diệt Quang Giới',ta cười sáng khoái,đột nhiên ôm Lị Vi Nhã vào long,rồi biến mất.

Á Dạ lắc đầu cười nói “vị chủ nhân háo sắc này,Nông muội muội,chúng ta cũng đi nghỉ ngơi.”

Hạ Nông bộ dạng lạnh lùng như lúc trước,không nói chuyển người theo Á Dạ li khai,nhưng hàn ý đầy đặc vẫn lưu lại trong tim Áo Lệ Na chư nhân.

Ác Đặc quốc vương thần tình trở nên trịnh trọng nói “quả lợi hại,Ngô Lai tiểu tử lại có thể có thuộc hạ lợi hại như vậy,Á Dạ công chúa cùng 'Thần Quang Thiên Sử' không cần phải nói,ngay cả vị băng sơn mỹ nữ kia sợ trên thánh ma đại lục không có ai đáng là đối thủ.Tiểu tử này,thực khiến người khác đổ kị a.”

Hai vị công chúa nhìn nhau,đều thấy trong mắt đối phương có chút thần thái dị dạng.

Ta dùng "Không gian chuyển di" ma pháp mang Lị Vi Nhã trở về phòng,nhẹ nhàng đặt nàng ta lên giường.

Lị Vi Nhã không nói gì đôi mắt nhìn ta, trong đôi mắt ẩn chứa thâm tình, u oán cùng lửa ghen tuông, nhìn thấy thế trái tim ta không khỏi lặng đi, cảm giác ngọt ngào cùng có chút sợ hãi, những đau khổ khi xưa nàng gây cho ta biến mất khỏi kí ức.

Lị Vi Nhã u oán nói “Lại, người không còn muốn tiểu nhã nữa sao? Vũ Y, Á Dạ bọn họ nhan sắc đều khuynh sắc khuynh thành, thân phận lại cao quý, là trợ thủ tốt của người, còn ta thì.....”

Ta tới gần ôm chặt nàng nói “Tiểu nhã, nàng sao lại nghĩ như vậy? Không muốn đại mỹ nữ như nàng? trừ phi đầu ta có vấn đề. Tiểu nhã, những ngày lưu lạc tại ma giới, người khiến ta lo lắng nhất là nàng, tiểu dạ, Vũ Y, Nông nhi đích thực thập phần xuất sắc là giấc mộng của mọi nam nhân, nhưng trong lòng ta, nàng mới là bảo bối quan trọng nhất.”

Lị Vi Nhã hai mắt ướt ướt, nàng ôm chặt ta, khuôn mặt dựa vào ngực ta nức nở nói “người tệ lắm, toàn nói những lời tốt đẹp để lừa người ta.”

Đã xong.

Ta ôn nhu đặt nàng xuống giường, Lị Vi Nhã tự nhiên biết ta định làm gì, nhưng dù vô cùng xấu hổ cũng tuyệt không có chút phản kháng, ngầm ưng thuận động tác của ta với nàng.

Nhận được sự ngầm ưng thuận của nàng, sắc tâm ta tự nhiên đại tăng, cùng với động tác hai tay, y phục trên người nàng từng kiện từng kiện được cởi ra, cuối cùng thân thể ngọc ngà xuất hiện trong mắt ta, làn da trắng trẻo ửng hồng khiến người khác như say, vô cùng dụ hoặc.

Trải qua tình ái triền miên cùng Á Dạ, Vũ Y, Hạ Nông tam nữ, ta đối với nữ nhân đã không còn vô tri như lần đầu, song thủ ta tại những chỗ mẫn cảm trên người Lị Vi Nhã kêu gọi, ánh mắt nhìn thẳng khuôn mặt hồng rục xấu hổ của nàng, chăm chú ngắm nhìn biểu tình dụ người của nàng.

Lị Vi Nhã trái tim đã trao cho ta nhanh chóng bị ta gọi dậy lửa tình,thân thể bắt đầu uốn éo,đôi môi hồng bắt đầu phát ra âm thanh rên rỉ mê người.

Ta đắc ý cười,thoát ý phục,đè lên thân hình mềm mại đầy tính đàn hồi,lợi dụng nhục thể toàn diện tiếp xúc,tiếp tục kích thích tình dục nàng ta.

Lị Vi Nhã toàn thân ửng hồng như một đóa hoa,tiếng rên rỉ không ngừng,toàn bộ tâm linh cùng nhục thể triệt để mở rộng với ta.

Ta không chút do dự,tiến vào vị tuyệt sắc mỹ nữ đầu tiên ta gặp tại thánh ma đại lục

Sau cơn đau ban đầu,tiếng rên rỉ Lị Vi Nhã biến thành tiếng kêu thảm,tứ chi như bạch tuộc bám chặt,kêu gào kiệt lực nghênh đón sự xâm phạm của ta.

Lúc này,nàng ta lộ ra nét mỹ lệ kiều diễm,tựa như nữ thần.

Tâm tình ta thoải mái,toàn tâm tham gia trận chiến ngọt ngào này.

Lị Vi Nhã tiểu ny tử này sao có thể là đối thủ của ta,rất nhanh chóng bại trận,đôi mắt trợn trừng gào thảm không ngừng,thân hình mềm oặt ngã xuống giường,tứ chi như ngọc giương ra,tựa như một con đại xà mỹ lệ.

Ta thỏa mãn hít một hơi dài,giờ tay lau mồ hôi trên mặt nàng,cũng thuận tay néo nhũ phong nàng ta vài cái,rồi mặc quần áo xuống giường,

Nửa đêm,trên trời đầy sao,ta đẩy cửa,nhìn thấy hai long kỵ binh đứng ngoài cửa bảo vệ,vừa nhìn thấy ta liền hành lễ nói “Thuộc hạ tham kiến đội trưởng.”

Ta biết trong trái tim một người quân nhân bọn họ chỉ biết trung thành cùng cống hiến của,kể cả ta có ra lệnh cho bọn họ rời đi,bọn họ vẫn ẩn

trong bóng tối bảo vệ ta,ta không khỏi cảm động,võ lũng họ nói “Cám ơn các người,huynh đệ của ta.”

Ta nhìn thấy trong ánh mắt hai chiến binh ma tộc kiên cường cứng rắn này xuất hiện điểm lệ quang.

Hắc ám long kỵ binh bộ đội tối tinh nhuệ của ma giới từ nay về sau vĩnh viễn phục tùng mệnh lệnh của mình ta,ngay cả Lộ Tây Pháp cũng vô pháp chỉ huy bọn họ,chỉ là lúc này ta không nhận ra.

Ngày thứ hai,bọn ta bắt đầu hành trình tới băng tuyết vương quốc tham gia "Chư tộc vũ đấu ma pháp đại hội",Áo Lệ Na,Phi Âu Á hai vị công chúa cùng Mạt Khắc cũng đi cùng,cũng bởi Phi Âu Á công chúa cùng Mạt Khắc là đại biểu của Lôi Nhân công quốc tham gia đại hội.

Đương nhiên,bọn họ đối với chức quán quân cũng không có hi vọng gì nhiều.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 1: Sự Yên Lặng Trước Đại Chiến

Thuấn ảnh quyền!

Một âm thanh nhẹ nhàng vang lên, vô số quyền ảnh màu vàng từ một thiếu nữ thân bận hắc sắc khải giáp phát ra như mưa bắn về phía vách núi lớn ở xa hơn trăm thước.

Oanh!

Trong phút chốc vách núi bị luồng kinh khí mạnh mẽ đó chấn nát thành vô số mảnh đá vụn rơi xuống, làm cho cả một khu vực rộng lớn xung quanh bụi đá bốc lên mù mịt.

Ngay cả uy lực của nguyên tố ma pháp cao cấp bất quá cũng chỉ đến thế, vậy mà lại có người dùng kinh lực tạo thành loại uy lực ngang ngửa với ma pháp cao cấp, nếu có cao thủ võ học nào nhìn thấy cảnh này nhất định sẽ há mồm trợn mắt không ngờ một lực lượng kinh người như vậy lại được phát ra từ đầu quyền của một thiếu nữ.

Cô gái này thoát nhìn chỉ là một thiếu nữ mười tám mười chín tuổi, ánh mắt như nước mùa thu, dáng người mềm mại như đóa hoa Phù Dung, nhưng từ trong vẻ đẹp khuynh thành đó lại toát ra một cỗ hàn khí sát nhân, giống như lãng sương ngạo tuyết, như một đóa hàn mai làm cho người ta cảm giác không rét mà run nhưng cũng thật say lòng người.

Trên thân thể mềm mại của nàng mặc một bộ hắc sắc khải giáp tinh xảo, bên trong là một bộ trang phục đen bó sát cơ thể, trông nàng lung linh mềm mại như vậy quả thật cực kì mê người.

Khi bụi mù tan đi, hắc giáp mũ nữ kêu lên một tiếng, trên người xuất hiện kim sắc quang mang giống như ánh mặt trời, đó chính là khí tức của một tuyệt thế cường giả khiến cho người khác phải sợ hãi.

Bỗng từ phía sau nàng lóe lên một bóng nhân ảnh, mũ nữ mới đến thoạt nhìn ước chừng trên dưới hai mươi. Nàng có một mái tóc dài bạc trắng trông như dải ngân hà phía chân trời lập lòe ánh sao, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng tràn đầy một loại khí tức thần thánh, so sánh với hắc giáp băng sơn mũ nữ thì mỗi người một vẻ giống như xuân lan thu nguyệt, đều là mũ nữ tuyệt sắc không phân hơn kém.

Thiếu nữ tóc bạc nói: “Hạ Nông muội muội, ‘Thánh Đẩu Khí’ của người càng ngày càng lợi hại, nếu là thiên sứ sáu cánh như ta trước kia e rằng không phải đối thủ của người, chủ nhân biết được nhất định sẽ rất cao hứng đó.”

Hắc giáp băng sơn mũ nữ Hạ Nông khẽ thở dài nói: “Ta lợi hại thì có ích gì? Chàng bây giờ lại vắng mặt. Vũ Y tỉ, người nói xem có phải chàng chán ghét ta rồi không? Nếu không ta chính là thiếp thân hộ vệ của chàng, vậy mà lần này chàng đi thánh ma đại lục lại không cho ta theo, nhất định là chàng đã chán ghét ta rồi...”

Nói đến đó trên gương mặt ngọc của nàng chảy ra hai hàng lệ như hai chuỗi trân châu, lúc này khí tức cường giả trên người nàng đã biến đi vô ảnh vô tung.

Ngân phát mũ nữ Vũ Y đưa tay lau đi dòng lệ trên mặt Hạ Nông, nhẹ nhàng nói: “Muội muội gốc người nghĩ đi đâu vậy, chủ nhân yêu mến người còn không hết, có khi nào lại chán ghét người chứ? Ta đây không

phải là thị nữ của người mà cũng lưu lại, còn có Thanh Ảnh với Toa Toa cũng ở Ma giới mà, chúng ta đích thực là những bảo bối trân quý nhất của chủ nhân!”

Hạ Nông nhẹ nhàng dựa vào lòng ngực mềm mại của Vũ Y, nói: “Những gì tử nói, ta đều hiểu rất rõ ràng. Ta cũng biết chàng đối với chúng ta rất thương yêu quý trọng, nhưng chàng đi lâu như vậy, nô gia rất là nhớ chàng.”

Trong mắt Vũ Y hiện lên vẻ mông lung lẫn tương tư, lẩm bẫm: “Ta cũng rất nhớ chủ nhân, rất nhớ, rất nhớ. Mặc dù ta cùng chàng tâm linh liên thông nhưng hai người lúc này ở hai thế giới khác biệt nên không cách nào liên lạc được, cảm giác này làm ta càng nhớ chủ nhân, hi vọng người sẽ sớm trở về một chút...”

Hạ Nông ngẩng đầu nhìn quang mang âm đạm trên không trung của Ác Ma Hắc Nhật, nói: “Đúng vậy, hi vọng chàng sẽ về sớm, sẽ về sớm...”

Lúc này trên bầu trời xuất hiện một bóng đen nhỏ nhanh chóng hướng về phía các nàng bay tới, chỉ trong nháy mắt đã hiện ra là một con Phi long kiện tráng trên bầu trời, nhẹ nhàng thu cánh lại hạ xuống.

Một đại hán trên người vận hắc sắc khải giáp từ trên lưng phi long tiến đến trước mặt hai nàng, quì xuống nói: “Thuộc hạ tham kiến hai vị tiểu thư.”

Vũ Y nói: “Thế nào, có việc gì không?”

Hắc khải đại hán nói: “Khởi bẩm tiểu thư, theo thám tử hồi báo, công chúa thiên giới Lâm Toa vừa đi tới Ma Giới, Thanh Ảnh tiểu thư sợ nàng ta sẽ có hành động, nên lệnh cho thuộc hạ bẩm báo với nhị vị tiểu thư mời các người về doanh trại nói chuyện.”

Vũ Y, Hạ Nông hai người nhìn nhau, nắm tay cùng bay lên, hắc khải đại hán cũng lên lưng phi long đằng không bay đi.

Tại Ma giới, trong suất trưởng của quân tiên phong, Băng Thanh Ảnh, Ô Lan Na Toa với Xích Ảnh, Kha Tát Tư, cùng với tam ma tướng của “hắc ám long kỵ binh” lục chiến tướng Lạp Cáp Nhĩ Đặc, hải chiến tướng La Duy bọn họ đều là tụ tập tại Ma Giới tầng thứ nhất cùng tiến hành thương lượng, bên ngoài trưởng là quân lính của Ma tộc đều là kiếm bạt cung gương đẳng đẳng sát khí, toàn thân đều chuẩn bị sẵn sàng xuất chinh.

Vũ Y nhị nữ đến quân doanh liền đi thẳng vào trong, Băng Thanh Ảnh cùng Ô Lan Na Toa thấy vậy liền đứng lên đón tiếp.

Vũ Y nói: “Ta đã biết Lâm Toa công chúa trở lại Ma giới, quân viễn chinh thần tộc bố trí binh lực có gì thay đổi không?”

Thân phận của Vũ Y mặc dù là thị nữ của Ngô Lai, nhưng do kinh nghiệm ngàn năm của nàng rất phong phú cùng với thực lực siêu cường của thiên sứ tám cánh khiến cho địa vị của nàng trong mắt mọi người cũng tương tự Ngô Lai, Ô Lan Na Toa cùng các khuê trung tử muội đều xem nàng là đại tử, hết thảy sự tình đều là do nàng quyết định.

Băng Thanh Ảnh nói: “Theo như trinh sát của chúng ta báo cáo, quân viễn chinh thần tộc bố trí binh lực không có gì thay đổi, chỉ là Lâm Toa công chúa vừa đến liền ra mệnh lệnh cùng chúng ta giăng co ở xa cũng như đem bộ phận bộ đội biệt kích có lực lượng không nhỏ triệt thoái đại doanh, dường như không muốn công kích chúng ta vậy.”

Vũ Y nhíu mày, đang trầm tư vì sao Lâm Toa công chúa lại hành động quái lạ như thế thì Băng Thanh Ảnh đã nhẹ nhàng bước tới, nhỏ giọng nói: “Tỷ, người xem có phải là do tác dụng ‘Đoạt Hồn’ mà Lai đã thi triển trên người Lâm Toa công chúa?”

Về việc Lâm Toa công chúa bị Ngô Lai dung hắc ám hệ ma pháp khống chế tâm linh chỉ có tử muội các nàng biết, ngay cả Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng

với ‘Tam Ma tướng’ bọn họ cũng hoàn toàn không được tiết lộ, không biết tí nào.

Vũ Y nói: “Có lẽ là như thế, ta đối với Đoạt Hồn cũng không có rõ ràng lắm, muội là người lập kế ước với Lộ Tây Pháp đại nhân, đối với hắc ám ma pháp hiểu rất rõ, muội cho rằng thế nào?”

Băng Thanh Ảnh nói: “Tuyệt đại đa số tinh lực của ta đều dùng cho thủy hệ ma pháp, hắc ám ma pháp ta cũng hiểu biết rất nông cạn, theo ta được biết, người bị trúng ‘Đoạt Hồn’ thì tính cách, trí tuệ, lực lượng không có gì thay đổi nhưng lại trở thành nô lệ của người, lúc này Lâm Toa công chúa đại khái vì mối quan hệ này, cho nên không có xem chúng ta là địch nhân, dù sao chúng ta cũng đều là nữ nhân mà.”

“Tam Ma tướng” bọn họ ở đây, đối với vấn đề này cũng không tiện nhiều lời, sau khi Vũ Y cùng họ thương lượng sơ qua một hồi các phương án họ liền cáo từ rời đi.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc sau khi rời khỏi suất trưởng liền trực tiếp đi về trưởng mạc của mình, bởi vì ở nơi đó có một vị thiên sứ xinh đẹp kiều diễm đang đợi hắn trở về.

Từ khi Lạp Cáp Nhĩ Đặc trở về Ma Giới cho đến nay, Địch Lệ vẫn thường ở trong trưởng ít khi ra ngoài, Lạp Cáp Nhĩ Đặc hiểu được tâm tình của nàng, dù sao nàng vẫn là Diệu Thiên Sứ địch nhân của Ma giới, lại không có được sự trầm tư do trải qua kinh nghiệm vạn năm hay biến chuyển tâm linh như Vũ Y, nàng ở cùng với mình một chỗ đã là rất khó khăn rồi, cho nên đối với nàng cũng không có yêu cầu gì.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc thúc thúc...

Một tiếng kêu làm cho Lạp Cáp Nhĩ Đặc dừng bước, hắn nhìn về phía phát ra tiếng kêu thì thấy một gã thiếu niên thân mặc kị sĩ khải giáp, ta cầm một thanh trường thương to lớn đang chạy nhanh về phía mình.

Thiếu niên này tên là Địch Nặc, chính là một trong sáu người đồ đệ mà Ma Thần Vương Ngô Lai đã thu nhận tại Thánh Ma đại lục, nhưng Ngô Lai sau khi trở về Ma Giới lại không phụ trách mà giao cho hắn, thật sự hắn không biết xem y như là đệ tử của “Ma Thần Vương” đại nhân hay là đệ tử của mình nữa.

Địch Nặc, có việc gì không?

“Là vậy, Lạp Cáp Nhĩ Đặc thúc thúc, lần trước người có dạy ta chiêu ‘Địa lô thiểm’ ta đến giờ vẫn chưa thể sử dụng, mong thúc thúc chỉ bảo thêm.”

Địch Nặc nâng kị sĩ trường thương lên cung kính đưa về phía Lạp Cáp Nhĩ Đặc, trường thương này chính là vật dụng của Lạp Cáp Nhĩ Đặc dùng ‘Ngưng Hồn Thiết’ của Ma giới chế tạo, nặng hơn một trăm ba mươi cân. Đối với hắn mà nói thì quả thật quá nặng nhưng đồng thời cũng là công cụ rất tốt để rèn luyện thể lực, hôm nay hắn đã có thể huy vũ trường thương này mà mặt không đỏ, khí không suy rồi.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc dễ dàng tiếp nhận trường thương (đối với hắn “Khải Giáp Ma Thương” này nặng hai trăm cân tự nhiên rất nhẹ), sau đó nhẹ thổi một tiếng.

Bóng trắng chợt lóe lên, một con đĩa long toàn thân màu trắng mập mạp với cái đầu to như là từ không khí hiện ra trước mặt hắn, tốc độ kinh người như thế so với thân hình mập mạp của nó thật là không cân xứng.

Con rồng mập màu trắng này chính là long tộc trường lão, đáng thương hôm nay lại trở thành tọa kị của Lạp Cáp Nhĩ Đặc rồi

Lạp Cáp Nhĩ Đặc vỗ vỗ đầu của Đại Bạch nói: “Lão huynh, phiền người chở ta cùng Địch Nặc ra ngoài quân doanh tìm một địa phương trồng trái.”

Đại Bạch chớp chớp mắt ra điều kiện: “Một thùng Ma Hoa Tửu chế từ Ma giới thực nhân hoa, nếu không ta không đi!”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc vừa tức vừa buồn cười trừng mắt nhìn nó nói: “Được, cũng được! Bất quá ngươi không thể yêu cầu thêm, nếu không cơm ăn hai ngày cũng không có nữa đâu.”

Dù sao nó cũng là trưởng lão long tộc, là Thánh Long trên tám ngàn tuổi, để nó trở thành tọa kỵ của mình thật sự cũng là ủy khuất cho nó rồi, nên Lạp Cáp Nhĩ Đặc đối với nó luôn là hữu cầu tất ứng, Đại Bạch cũng thừa cơ yêu cầu được ăn nhiều hơn, nên thân hình vốn mập mạp của nó đến nay càng có vẻ phì nộn.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng Địch Nặc ngồi trên lưng Đại Bạch, Đại Bạch niệm long ngữ ma pháp chú văn phi tường thuật, lập tức thân hình Đại Bạch bay lên trời.

Đại Bạch mang theo Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng Địch Nặc hướng về phía Địch Lệ trên không vẫy chào, sau đó bay thẳng ra ngoài quân doanh.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 2: Công Chúa Lai Phóng

Chỉ vì duyên cớ là thời gian song phương thần và ma kéo dài thời gian quyết chiến, tầng thứ nhất Ma giới vốn rộng lớn với rừng rậm vô biên vô hạn nay lại có nhiều nơi biến thành hoang địa nơi không có một ngọn cỏ, ngoại vi của doanh trại Ma giới lại càng hơn thế.

Đại Bạch nhanh chóng lựa ra được địa điểm thích hợp mà rơi xuống, Lạp Cáp Nhĩ đặc biệt hai người bay nhanh đích nhảy xuống long lưng, rõ ràng tắc thung lại đích nằm úp sấp tại liễu trên mặt đất, đấu đại đích long mục nhìn kỹ trừ bọn họ.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc nói: "Địch Nặc, trước ta đã truyền thụ cho người một chiêu trong "Ám Hắc Thương Sát Pháp" sau người biểu diễn lại một lần cho ta xem."

Địch Nặc hưng phấn gật đầu, kỵ sĩ trường thương như gió xoáy cách đỉnh đầu đám cỏ dưới đất bị bốc lên "Ô ô" tiếng xé gió, theo vòng xoay của trường thương khí kinh bắt đầu hướng về bên ngoài cơ thể hình thành cơn gió lốc cuốn bay cát bụi.

"Ma Sát Toàn Phong Pháp" "

Xoay tròn cực hạn hình thành một tia sáng kỵ sĩ trường thương trên tay của Địch Nặc mạnh mẽ rời khỏi tay, mang theo tiếng nổ lớn từ kinh khí nện vào một khối cự thạch, cự thạch lập tức văng tung tóe thành nhiều khối đá.

Chiêu này "Ma Sát Toàn Phong Phá" " mấu chốt là ở chỗ lực đạo của trường thương quay vòng kết hợp với khí kinh của bản thân lúc bay ra khỏi tay một cách đồng điệu, nếu là do Lạp Cáp Nhĩ Đặc phát ra nhất chiêu này thì đã đem khối cự thạch vỡ thành phần tử lâu.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc thân thủ hư không nhất chiêu, kỳ sĩ trường thương một trăm ba mươi dư cân trọng lập tức bay tới trong tay hắn, hắn đem trường thương hướng Địch Nặc nói: "Người luyện lại lần nữa chiêu Lưu Tinh Vũ."

Địch Nặc tiếp nhận trường thương hoành trước ngực sau đó bắt đầu vận chuyển chân khí nổi lên trong cơ thể, theo hắn, một tiếng hét lớn trường thương biến thành hai, biến thành bốn, biến thành tám, cuối cùng biến thành vô số thương ảnh tựa như Lưu Tinh phía chân trời bay lượn xé rách bầu trời bao la quyết phá tan mục tiêu, thân hình của Địch Nặc chung quanh trong nháy mắt tràn đầy khí kinh sắc bén, thoát nhìn uy vũ cực kỳ.

"Lưu tinh vũ" có uy lực tuy mạnh nhưng cũng với chân khí hao tổn cũng là rất lớn, Địch Nặc vì chân khí yếu đuối rất nhanh liền hao tổn gần hết, thương ảnh của Lưu Tinh bần thu lại, hắn cầm trường thương miệng thở hổn hển.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc hài lòng gật đầu, nói: "Làm không sai, xem ra 'Ma Thần Vương' đại nhân cũng thật là có mắt nhìn, thương thuật của ta người đang luyện tập cũng không tệ, bây giờ chân khí của người đại khái đã tiêu hao không ít phải không?"

Địch Nặc lau mồ hôi trên mặt thở hồng hộc nói: "Đúng vậy, ta đều nhanh mệt mỏi mà muốn té lăn ra. Lạp Cáp Nhĩ Đặc thúc thúc, ta mệt mỏi như thế này còn có thể học tập 'Địa Lô Thiểm' mạ?"

Lạp Cáp Nhĩ Đặc nói: "Đương nhiên có thể rồi. 'Địa Lô Thiểm' là 'Ám Hắc Thương Sát Pháp' có uy lực rất mạnh của 'Tam Giới Chi Chợt Hiện'

thức thứ nhất, năng lực sinh ra hiệu quả của địa hệ ma pháp, yêu cầu người học tập nó phải mang theo trái tim không hề có bất kỳ tạp niệm hay trạng thái khác thường nào mới được, người bây giờ chân khí tiêu hao hết thân thể cũng cực kỳ mỏi mệt, đúng là thời cơ tốt nhất để tập trung tinh lực dụng tâm học tập 'Địa Lô Thiểm'."

Địch Nặc từ trong tâm nói lớn " vâng", rồi nhắm mắt bắt đầu tại trong lòng tập trung tìm hiểu chân chính ý nghĩa của "Địa Lô Thiểm".

Lúc này thân thể mặc dù cực kỳ mỏi mệt mỗi nhưng trong tâm hẳn thật sự chưa bao giờ cảm giác được mình từng rõ ràng tựa như thấu hiểu, "Địa Lô Thiểm" trong lòng hẳn như nước chảy thông thường chảy qua, hẳn liền tức khắc cảm giác một lĩnh ngộ khác thường không thể giải thích nổi, đây là một loại cảm ứng hoàn cảnh quang thân tự nhiên.

cát bụi khối lạp dưới chân Địch Nặc chậm rãi bay thẳng đứng lên, nhìn tới hình cảnh lúc này Lạp Cáp Nhĩ Đặc không khỏi vui mừng mà nở nụ cười, quả thật không nhìn lầm tiểu tử này.

"Uống!"

Địch Nặc gầm nhẹ một tiếng hai tay nắm trường thương xuyên thẳng vào mặt đất, hẳn chỉ cảm thấy chính mình trống rỗng trong kinh mạch đột nhiên sanh ra một cỗ chân khí kỳ dị dọc theo kinh mạch đi tới tay, sau đó theo trường thương truyền thẳng vào trong mặt đất.

Mạch động chi khí chứa trong đất nhận được sự hấp dẫn do cỗ chân khí đó của Địch Nặc truyền vào, trong nháy mắt từ bốn phương tám hướng tụ về phía trung tâm.

Mặt đất sinh ra chấn động nhẹ nhàng, tiếp theo chỉ thấy dùng Địch Nặc làm tâm vẽ một vòng tròn chung quanh vài chục trượng bên trong mặt đất đột nhiên sinh ra vô số khe nứt, đại địa chi khí di chuyển từ các khe ấy phun ra ngoài, thanh thế kinh người.

Này đúng là "Địa Lô Thiểm" đích tinh diệu áo nghĩa chỗ,nơi, dùng tự thân chân khí rời xa phát mặt đất đích mạch di chuyển khí phun ra xuất mặt đất, kỳ uy lực tức được so với nghĩ địa hệ đích cao cấp ma pháp.

Đương nhiên, trước mắt Địch Nặc còn xa mới vươn đến cảnh giới như thế, cho dù là Lạp Cáp Nhĩ Đặc chính mình cũng không có tu luyện đến mức tận cùng trạng thái.

sức lực mỏng manh yếu ớt của Địch Nặc vừa làm địa mạch phún xạ chuyển động trong nháy mắt liền kết thúc, hẵn như một hòn than vụn hết lửa vỡ vụn ngã xuống trên mặt đất, ngay cả một chuyển động cũng không còn có khí lực.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc đối với biểu hiện của Địch Nặc vừa rồi thập phần hài lòng, hẵn hướng Đại Bạch vẫy vẫy tay ý bảo nó lại đây, nhưng Đại Bạch thật sự đối với chủ ý hẵn không hề phản ứng, toàn thân lân phiến màu trắng rung lên "Lạc lạc" tác hưởng, long mục tỏa ra quang mang thật lớn dày đặc.

thật không thể hiểu rõ người sao nhanh chóng tiếp cận a!

Lạp Cáp Nhĩ Đặc lập tức đã hiểu cái ngôn ngữ thân thể của Đại Bạch, trong lòng thất kinh liền đưa cánh tay phải ra, "Khải giáp ma thương" đen nhánh lập tức xuất hiện trong tay hẵn.

Một đoàn bạch mang trong suốt thánh khiết nhu hòa từ xa xa phía chân trời thoáng hiện sau đó như Lưu Tinh thông thường hướng tới Ma giới quân doanh mà phóng tới.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc vận đủ mục lực ngưng thần nhìn lại, lờ mờ có thể thấy được nữ tính thiên sứ sau lưng có bốn chiếc cánh chim vị hướng về trung tâm quang mang cánh chim tạo ra một hình dáng hoàn mỹ phá khoảng không phi hành tới.

"Khải hóa!"

"Khải giáp ma thương" tán phát ra quang mang đen đậm, tiếp theo miếng kim loại trang sức kỳ lạ phía trên ma thương thoát ly thương thể hóa thành một món đồ nhẹ với khải giáp trên người Lạp Cáp Nhĩ Đặc ('Khải Giáp Ma Thương' của Lạp Cáp Nhĩ Đặc hóa thành khải giáp chúc lợi hướng về cái thân ảnh đang di chuyển với tốc độ cao, 'Kích Xoa Ma Kiếm' của La Duy khải hóa xong liền bị công kích, là phòng ngự tính năng lực rất mạnh của trọng khải giáp).

Một đạo ô mang ngưng kết tại nơi đầu ma thương, trong nháy mắt về phá trường không bao la bắn thẳng về phía thiên sứ đang trên không cao tốc phi hành kia.

"Âm hắc thương sát pháp" chiêu thức trên không - "Trực thứ thương khung".

năng lượng hắc sắc quang mang trực tiếp xạ tới trên người thiên sứ, nhưng Lạp Cáp Nhĩ Đặc thật sự nhận thấy được tại chỗ năng lượng quang mang bắn trúng trong phút chốc chung quanh thân hình thiên sứ thoáng hiện ra một vòng Quang Minh kết giới ngăn cản uy lực của năng lượng quang mang.

"Là 'Thánh Quang Linh Trận'?"

Lạp Cáp Nhĩ Đặc nhận thức ra thánh quang hệ chung cực phòng ngự ma pháp, trong lòng liền tức khắc nghiêm trọng, có thể sử dụng "Thánh quang linh trận" thì "Diệu thiên sứ" này không phải bình thường, nhưng tại sao lại một mình ở chỗ này xuất hiện?

Không kịp nghĩ nhiều, ác ma cánh sau lưng hần đột nhiên đưa ra triển khai bay lên trời hướng về "Diệu thiên sứ" phóng đi, Đại Bạch cũng gầm nhẹ một tiếng phi thân đuổi theo.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc lúc giương cánh bay lượn cũng đồng thời vịnh xướng phong hệ di động ma pháp mà mình am hiểu nhất "thuần gian di động" chú

vấn, tạo ra vô số tàn tượng tại trong không gian nháy mắt gần đi tới thiên sứ phía trước, nương theo chấn động lực do di chuyển nhanh hẳn liền một thương nhanh như điện đâm ra, phá khoảng không tạo nên tiếng động chói tai nhức óc.

“tiên huyết liệt không thứ”

ngay lúc Lạp Cáp Nhĩ Đặc ma thương đâm ra thì đồng thời thiên sứ trong tay xuất hiện một thanh trạch nhận tế kiếm màu tím, kiếm quang chợt lóe linh hoạt chí cực địa trăm kích với đường thương tạo ra do ma thương, Lạp Cáp Nhĩ Đặc cổ tay tê rần ngay từ lần đầu va chạm, “tiên huyết liệt không thứ” xẹt qua cách đầu vai thiên xứ một chút .

một kiếm vô cùng xảo diệu, bất ngờ dùng tá lực đả lực phương thức như thế dễ dàng hóa giải một kích toàn lực của Lạp Cáp Nhĩ Đặc, này cũng là hẳn lần đầu gặp loại tình hình này.

ngộ cường tắc cường, vĩnh viễn không nói bại là tính cách của Lạp Cáp Nhĩ Đặc, ngay khi hẳn chuẩn bị phát khởi tiến công lần nữa thì ngay thời điểm đó thiên sứ kia thật sự chủ động bay ra xa vài chục trượng, miệng phát am thanh khách sáo nói: "Đã nghe danh lâu, lục chiến tương. Xin đừng động thủ, ta tới cũng không có địch ý."

Lạp Cáp Nhĩ Đặc này mới nhìn rõ ràng dung mạo thiên sứ, nhin không được cả kinh kêu lên: "Hả! Như thế nào là người ....."

Hắn trước mặt đích thiên sứ đặc ý tuyệt không thể tư nghị, tiêm nông hợp độ đích a na trên thân thể mềm mại ôm sát một bộ khải giáp trắng tinh, tóc dài mà hoàng kim như ánh mặt trời thông thường sỏa trên đầu vai nàng, vẻ đẹp khuynh thành lại thêm bên trong lại tỏa ra khí chất vô cùng cao quý nhau, nhất là tại mi mắt nàng trong lúc đó ánh lên trí tuệ chi quang khiến kẻ khác vừa thấy dưới sẽ không tự giác mà sinh ra sự thần phục.

Nhưng mà, việc khiến cho Lạp Cáp Nhĩ Đặc kinh dị không hiểu không phải do mỹ mạo quốc sắc thiên hương hoặc khí chất cao quý điển nhã của nàng, mà là thân phận của nàng, nàng đúng là ..... đúng là thần tộc lâm toa công chúa, tử địch mà Ma giới quân nhân hận thấu xương, nàng như thế nào lại ..... như thế nào lại .....

Lạp Cáp Nhĩ Đặc quả thực có phần không dám tin tưởng vào con mắt của mình nữa.

Lâm toa công chúa thản nhiên cười nói: "Người không cần kinh ngạc, lục chiến tướng, ta chẳng lẽ không thể đến nơi đây sao?"

Lạp Cáp Nhĩ Đặc mạnh mẽ đè xuống kinh nghi trong lòng trầm giọng nói: "Công chúa đích thân đến đây không biết có gì dạy bảo?"

Lâm toa công chúa nói: "Ta là đến tìm 'Ma Thần Vương' của các người, tìm hẳn có chuyện quan trọng muốn thương lượng."

Lạp Cáp Nhĩ Đặc tại trong lòng lược làm tư thốn, nói: "' Ma thần vương' đại nhân muốn gặp có thể gặp sao (hẳn giấu diếm việc Ngô Lai không ở Ma giới)? Bây giờ hết thấy sự nghi phương quân đội cũng do Vũ Y tiểu thư phụ trách, công chúa dường như muốn gặp thì tại hạ bản thân có thể an bài."

Lâm Toa công chúa thanh lệ tuyệt mỹ trên mặt ngay lúc đó tỏa ra một tia thất vọng, nàng nhẹ "Ồi" một tiếng nói: "Đã như vậy phải làm phiền quân lục chiến tướng trợ rồi, thật là phiền hà quá. Vũ Y vẫn là người tiền bối mà ta thập phần kính phục, thứ tình cảm sống chết có nhau giữa nàng và 'Ma Thần Vương' khiến ta rất ngưỡng mộ, ta đã sớm muốn tìm nàng nói chuyện vui vẻ."

Lạp Cáp Nhĩ Đặc mặc dù không rõ ràng lắm lâm toa công chúa đến tột cùng có tính toán gì không, nhưng người ta vốn thân phận tôn quý công chúa cũng có dũng khí một mình đi vào vùng tử địch Ma tộc địa bàn, hẳn

đường đường là Ma giới nam tử hán tự nhiên không thể tại khí thể trên yếu thể, hần nói: "vậy kính thỉnh, công chúa điện hạ."

Đại Bạch đi trước đen cái cơ thể không thể nhúc nhích của Địch Nặc trên lưng, sau đó do Lạp Cáp Nhĩ Đặc dẫn đường mang theo Lâm Toa công chúa bay thẳng về phía quân doanh của phong quân Ma Giới.

Bay được nửa đường Lâm Toa công chúa ánh mắt liếc nhìn về Địch Nặc trên lưng của Đại Bạch, tò mò nói: "Lục chiến tướng, đây là học trò của người?"

Lạp Cáp Nhĩ Đặc lắc đầu, nói: "Không, hần là học sinh của 'Ma Thần Vương' đại nhân, chỉ là tạm thời do ta giáo dục thôi."

Lâm toa công chúa đặc ý trong mắt tia sáng kỳ dị chợt lóe, thì thào lẩm bẩm: "Nguyên lai là học sinh của hần, là học sinh của hần ....."

Lạp Cáp Nhĩ Đặc đối với phản ứng của nàng cảm thấy kỳ quái nhưng cuối cùng vẫn một lời không nói, thần tộc Lâm Toa công chúa đại danh của đệ nhất nữ nhân tài ba của thiên giới đối với tất cả Ma tộc mà nói đều là như sấm bên tai, nữ nhân tài ba nghĩ đương nhiên hội có một chút khác hẳn với thường nhân ngôn hành, không phải sao?

Nhất định là như thế này rồi.

Tại thời điểm tới ngoài quân doanh ba người một con rồng hạ xuống, Lạp Cáp Nhĩ Đặc nhượng Đại Bạch mang theo Địch Nặc đi nghỉ ngơi, hần thì dẫn Lâm Toa công chúa đi trước suất trưởng.

Lâm Toa công chúa thi triển trên người một cái tiểu ma pháp biến đôi cánh màu trắng trên người chuyển hành màu đen (màu trắng thế nhưng Ma tộc ghét nhất bị đích nhan sắc, tại Ma giới quân doanh trong quá mức thấy được liễu [màu trắng là màu ma tộc ghét nhất, tại ma giới quân doanh rất dễ nổi bật/nhìn thấy]), đồng thời nàng cũng cực lực thu liễm sức lực

khí tức của chính mình, cứ như vậy không có vài người có thể nghĩ đến một vị tuyệt sắc mỹ nữ yêu kiều mềm mại như lại là cơn ác mộng của Ma tộc - Lâm Toa công chúa.

Vệ binh môn nhìn thấy Lạp Cáp Nhĩ Đặc vội vàng hành lễ, đối với người đi theo hẳn phía sau là Lâm Toa công chúa mặc dù đều là thần thái vẻ mặt xinh đẹp nhưng cũng không có tiến hành bàn tra, Lạp Cáp Nhĩ Đặc tại thở phào nhẹ nhõm, lại đối với vệ binh môn buông lỏng cảm thấy tức giận, hẳn lại không nghĩ rằng người ta thấy hẳn "Hắc ám long kỵ binh" lục chiến tướng nên mặt mũi trên mới có thể như thế.

Ngay khi bọn họ vừa mới tiếp cận suốt trường liền có ba thân ảnh đột nhiên từ trường như điện xạ bay ra, trong phút chốc liền hình thành tam giác chỗ họ đứng, bất ngờ đúng là "Hắc ám thiên sứ" Vũ Y, "Tuyệt đại đấu thần" Hạ Nông cùng "Địa ngục thánh nữ" Băng Thanh Ảnh tam nữ.

Lâm Toa công chúa mặc dù đã cố hết sức che dấu lực lượng khí tức của mình nhưng rốt cuộc nàng cũng không cách nào thu liễm không để lộ ra ngoài chút nào như Ngô Lai. Khi khí tức yếu ớt mỏng manh của nàng vừa mới tiếp cận soái trường liền bị thiên sứ tám cánh – Vũ Y, Hạ Nông sở hữu ‘Thánh đấu khí’ cùng thân là đại diện cho Lộ Tây Pháp - Băng Thanh Ảnh ba nàng cảm ứng được, ba người không hẹn mà cùng lúc lao ra khỏi soái trường

Nhìn thấy trường ngoại người đứng chung Lạp Cáp Nhĩ Đặc một chỗ đúng là Lâm Toa công chúa, ba nữ liền tức khắc phương tâm kinh hãi, Hạ Nông khẽ quát một tiếng thân thể mềm mại ngoại liền tỏa ra "Thánh đấu khí" quang mang muốn động thủ thì bị Vũ Y thân thủ kêu dừng lại.

Lâm toa công chúa đột nhiên nhẹ nhàng hướng Vũ Y tam nữ hành lễ, đồng thời thanh âm yêu kiều của nàng rót vào trong tai tam nữ: "Tỳ nữ Lâm Toa tham kiến ba vị tiểu thư."

Tam nữ trong long biết rõ đây là công hiệu của “Đoạt hồn” mà Ngô Lai phóng hạ, vừa mừng vừa sợ chỉ Vũ Y liền nói: "Công chúa cần gì hướng ta hành đại lễ này, chúng ta vốn là địch nhân, ta cũng xin mời bên trong trưởng nói chuyện."

Nàng không để ý biểu hiện của Lâm Toa công chúa liền quay qua Lạp Cáp Nhĩ nói: "Chúng ta cùng Lâm Toa công chúa có chuyện quan trọng cần nói, lục chiến tướng người thủ ở chỗ này không cho bất luận kẻ nào tiến vào suất trưởng."

Lòng tràn đầy hồ nghi Lạp Cáp Nhĩ Đặc ứng tiếng đáp " vâng", rồi kiên quyết đi tới cửa ngoài của suất trưởng, hẳn là quân nhân tiêu chuẩn, trong lòng mặc dù có vô số nghi vấn nhưng vẫn trung thực chấp hành mệnh lệnh của Vũ Y.

Lâm Toa công chúa mặc dù đã cố hết sức che dấu lực lượng khí tức của mình nhưng rốt cuộc nàng cũng không cách nào thu liễm không để lộ ra ngoài chút nào như Ngô Lai. Khi khí tức yếu ớt mỏng manh của nàng vừa mới tiếp cận soái trưởng liền bị thiên sứ tám cánh – Vũ Y, Hạ Nông sở hữu ‘Thánh đấu khí’ cùng thân là đại diện cho Lộ Tây Pháp - Băng Thanh Ảnh ba nàng cảm ứng được, ba người không hẹn mà cùng lúc lao ra khỏi soái trưởng

Băng Thanh Ảnh nói: "Toa toa, để ta giới thiệu với mọi người, vị này là thiên giới thần tộc lâm toa công chúa, hi, tên gọi của các người rất giống nhau a."

nghe đến tên của Lâm Toa công chúa, Ô Lan Na Toa trong lòng giật mình, lại thấy Lâm Toa công chúa hướng nàng hành lễ, nói:” ngài chắc là một trong các bạn lữ của chủ nhân Ô Lan Na Toa tiểu thư? Tì nữ Lâm Toa xin ra mắt người.”

Vũ Y trong lòng sợ hãi hiệu lực của “đoạt hồn”, có thể làm cho tài hoa tuyệt mỹ Lâm Toa công chúa tụt trước mặt mọi người cam tâm xưng là tỳ

nữ, điều đó quả thật vô cùng đáng sợ, hi vọng sau này chủ nhân không dung loạn loại ma pháp này thì tốt.

nàng nâng Lâm Toa công chúa dậy, nhẹ nhàng nói: "chúng ta cùng là nữ nhân của chủ nhân, người không cần đa lễ với chúng ta như vậy, người chính là công chúa thiên giới cao quý a."

nàng đã từng là một thành viên của thiên giới, nay thấy Lâm Toa công chúa tự cam chịu thân phận ti tiện thì thấy lòng bất nhẫn.

trong mắt Lâm Toa công chúa ánh lên một tia chớp kì dị, liền vội thêm thân, nàng nói: "vũ y tiểu thư không cần đối tốt với ta như vậy, chúng ta không cùng một dạng người, ta hưởng tiểu thư hành lễ là điều đương nhiên."

Vũ Y trong lòng biết rõ đây là do đoạt hồn thao khống hành động của Lâm Toa công chúa, nàng nhẹ thở dài một hơi, cũng không nói nhiều nữa.

người duy nhất trong trường không có phản ứng đối với hành động của Lâm Toa công chúa là Hạ Nông nói: "người đột nhiên tới chỗ chúng ta làm gì? không sợ bị thủ hạ của người phát hiện sao?"

Lâm Toa công chúa xuất hiện một chút xấu hổ nói: "tiểu tỳ muốn... muốn thấy chủ nhân, tiểu tỳ thật sự rất nhớ người..."

trên mặt Vũ Y hiện ra nỗi nhớ thương, nói : "người đến không đúng lúc rồi, chủ nhân đã sớm không còn ở ma giới rồi, hắn đã mang theo vài tỳ muội đến thánh ma đại lục, nếu tính thời gian đáng ra cũng phải trở về rồi mới đúng."

Lâm Toa công chúa nhất thời thất vọng thở dài, nàng tự nói với chính mình : "chủ nhân, chủ nhân, người có biết tiểu tỳ nhớ người không? người nhanh nhanh trở về..."

Ô Lan Na Toa nắm lấy bàn tay Lâm Toa công chúa nói :”nào chỉ mình người, chúng ta cũng rất nhớ hăn. hăn thật ác khi để lại chúng ta để đi một mình đến thánh ma đại lục dạo chơi, chúng ta khổ sở tại đây nhớ hăn, càng nghĩ càng tức giận hăn. Ai, ai bảo chúng ta là nữ nhân, ai bảo chúng ta đều là người của tên đại sắc lang Ngô Lai đó chứ.”

chúng nữ trong soái trướng nhất thời đều không nói gì, trong lòng mọi người đều cùng hiện ra một thân ảnh, một thân ảnh của một nam tử đầy vô lại trên mặt mang một vết sẹo dài.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 3: Âm Mưu Cửa Thiên Giới

Khi La Duy mang theo hai đệ tử A Bảo và Lô Lâm mà Ngô Lai đã ném cho hẳn đi vào trong soái trường thì bị Lạp Cáp Nhĩ Đặc đứng ở ngoài soái trường chặn đường.

Trên đầu La Duy xuất hiện một dấu hỏi lớn, hẳn khó hiểu nói: “Lạp Cáp Nhĩ Đặc người đang làm cái quái gì vậy, vì sao lại không để chúng ta vào?”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc nghiêm túc nói: “Vũ Y tiêu thư có lệnh, bọn họ có sự tình trọng yếu đang thương nghị trong soái trường, bất kỳ ai cũng không được phép tiến vào, trái lệnh giết không tha!”

La Duy cùng Lạp Cáp Nhĩ Đặc từ lúc gia nhập “Hắc Âm Long kỵ binh” đã cùng nhau kề vai tác chiến, sống chết có nhau, hẳn sao lại không hiểu rõ ràng tính cách nghiêm túc, đâu ra đấy của Lạp Cáp Nhĩ Đặc, tên gia hỏa này tuyệt đối đã nói là làm.

La Duy không khỏi nhíu mày nói: “Chuyện bí mật gì mà phải cần 1 vị trong lục chiến tướng của Hắc Âm Long kỵ binh người tự mình tới giữ cửa vậy?”

Thần tình của Lạp Cáp Nhĩ Đặc lạnh tanh như sắt, một chữ cũng không tiết lộ với vị huynh đệ cùng chung sinh tử này của mình.

Phản ứng của Lạp Cáp Nhĩ Đặc sớm đã nằm trong dự liệu của La Duy, hẳn tình không để hiện ra biểu tình thất vọng, đưa tay kéo hai người đang

đứng ở phía sau là A Bảo và Lộ Lãm, nói: Ma Thần Vương giao cho ta huấn luyện hai tên tiểu tử này cơ bản là đã gần như hoàn thành rồi, ta mang bọn chúng đến báo cáo với Vũ Y tiểu thư.”

Cái vị “Hắc Âm Long Kỵ binh” hải chiến tương được xưng là ma giới đệ nhất mỹ nam tử này tịnh không phải là người có tính nhẫn nại, cũng không phải là một thầy giáo tốt (ở phương diện này thì Lạp Cáp Nhĩ Đặc so với hắn thì giỏi hơn) Ngô lai đột nhiên mang hai học sinh cho hắn huấn luyện, đối với hắn mà nói thì đúng là hai nỗi phiền phức lớn.

Vì vậy, la Duy muốn dùng mọi biện pháp để tống hai nỗi phiền phức này đi thật nhanh, A bảo và Lộ lâm hai tên thái điều kiếm sĩ này vì được nhận mà vĩnh viễn không muốn quay lại chịu huấn luyện kiểu địa ngục, mà La Duy lại đem loại huấn luyện này gọi thành một cái tên đẹp là “Ái đích tiên sách” (kế sách của lòng yêu thương)

Dưới sự “khích lệ” “Ái đích tiên sách” của La Duy, hai tên thái điều tuy bị dày vò tựa hồ như bất thành nhân hình, nhưng thực lực của bọn họ lại tăng cường không biết bao nhiêu lần, cho tới hiện tại La Duy cho rằng bọn họ đã có thể được xem là hoàn thành huấn luyện.

La Duy bản thân vốn là một ma pháp chiến sĩ, nhưng bồi dưỡng một ma pháp kiếm sĩ hợp cách chí ít cũng phải cần thời gian hai ba năm, La Duy hắn không có nhiều thời gian rồi như vậy, cho nên hắn mới đặc biệt đối với A Bảo hai người chế ra “Ái đích tiên sách” có thể nói là sáng tạo độc đáo, bởi thế cũng tạo ra hai vị lãnh loại kiếm sĩ “Ác vận song kiếm sĩ” đỉnh đỉnh đại danh trên thánh mai đại lục sau này.

Cách mà LA Duy huấn luyện A A Bảo và Lộ Lâm quả thật là rất khác thường, ngoài khổ luyện kiếm thuật ra thì bọn họ bị La Duy dùng thủ đoạn cường chế cực kỳ tàn khốc, dùng hắc ám hệ ma pháp để tăng cường tình thần lực lượng lên cả trăm lần(phương pháp này rất nguy hiểm, cực kỳ dễ dàng khiến người ta bỏ mạng, A bảo hai người hông phúc tề thiên nên cuối

cùng cũng sống sót), sau đó, sau đó đem toàn bộ tinh thần ma pháp của hắc ám hệ truyền thụ cho bọn họ.

“Thôi miên”, “khủng cụ”, “Cuồng bao”, “vọng tưởng” ..vân vân những tinh thần ma pháp có thể tống thành, dùng phương pháp “nhồi vẹt” nhét hết vào trong đầu hai người, hai người bọn họ suýt chút nữa thì phát điên, may mà đến lúc cuối cùng thì thoát khỏi kiếp nạn (bọn họ trong cố sự say này sẽ rất phát triển, tác giả ta tự nhiên không thể để bọn họ đi đứt hoặc trở thành điên rồ vào lúc này được.

A Bảo hai người sau khi trải qua cử tử nhất sinh cuối cùng cũng đạt được yêu cầu của La Duy, vì vậy La Duy mới bưng bưng hưng phấn mang bọn họ đến gặp Vũ Y chư nữ, hi vọng có thể lập tức mang hai gánh nặng này vứt đi, nghĩ không ra lại bị lạp cáp nhĩ đặc chặn ở ngoài soái tướng.

Đang lúc A Duy không còn kiên nhẫn để đợi thì tướng lĩnh đột nhiên mở ra, Vũ Y tứ nữ theo tuyệt điểm cao quý Lâm Toa công chúa bước ra ngoài.

Vừa thấy gương mặt tuyệt sắc của Lâm Toa công chúa, La Duy nhất thời hít vào một hơi lạnh, “Kích Xoa ma kiếm” đang đeo bên hông hàn quang lóe lên, tự động bay ra khỏi vỏ rơi vào tay hắn.

Vũ Y quát khê: “Dừng tay, La Duy! Lâm Toa công chúa lần này tịnh không có ác ý, nhanh thu hồi kiếm lại!”

La Duy tuy không rõ đã phát sinh chuyện gì nhưng vẫn thu “Kích Xoa Ma Kiếm” lại, hẳn về bản chất thì cũng giống như Lạp Cáp Nhĩ Đặc, đều coi phục tùng mệnh lệnh là thiên chức của quân nhân, bọn họ chỉ phục tùng mệnh lệnh của Ngô Lai, nhưng Ngô Lai đã giao quyền chỉ huy cho Vũ Y, thế nên bọn họ cũng không thể làm trái với bất kỳ mệnh lệnh nào của Vũ Y

Vũ Ý nói với Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy: “Đầu đuôi của sự tình ta sau này sẽ giải thích cho các người, các người trước tiên hãy tiễn Lâm Toa

Công chúa rời đi, cẩn thận đừng để cho người khác phát hiện.”

Lục Chiến tướng, hải chiến tướng cúi mình lĩnh mệnh, Hạ Nông ở bên cạnh nói: “Ta và các người cùng nhau hộ tống Lâm Toa công chúa.”

Từ lúc trở nữ nhân của Ngô Lai và sau khi có được “Thánh đấu khí” Hạ Nông rất ít khi cùng với hai vị chiến hữu thân như huynh trưởng này cùng nhau kè vai tác chiến, tuy nhiên thân phận của nàng trên thực thể đã cao hơn Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy hai người, lực lượng thì càng không thể sánh nổi, nhưng trong mắt nàng bọn họ vĩnh viễn vẫn là huynh trưởng thân thiết nhất, là những người tân mà mình không thể thiếu.

La Duy chăm chú nhìn Hạ Nông, trên gương mặt tuấn mỹ vô bị xất hiện một nụ cười mê người: “Hoang nghênh a, tiểu Nông.”

Hàn khí xung quanh thân thể mềm mại của Hạ Nông thu lại, nàng giơ tay nắm lại bàn tay nhỏ nhắn của Lâm Toa công chúa, nói: “Công chúa, chúng ta đi thôi.”

Lâm Toa công chúa dùng ma lực truyền âm tới Vũ Y chư nữ: “Chư vị tiểu thư, tiểu tỷ xin cáo từ trước, tin rằng chúng ra rất nhanh sẽ lại được gặp mặt.”

Được Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La duy đi cùng, Lâm Toa công chúa bình an đi khỏi ma giới quân doanh, những ma giới chiến sĩ ở ven đường không ai dám có chút hoài nghi đối với ba vị lục, hải, không của “hắc ám long kỵ” đang nhất tề hộ tống tuyệt sắc mỹ nữ

Đợi sau khi ly khai quân doanh một đoạn cự ly, Lâm Toa công chúa mới mở bốn vũ dực khiết bạch như tuyết ra, nàng sau khi gật đầu với đám Hạ Nông ba người rồi bay lên không, chỉ thấy một đạo bạch mang như thiểm điện cắt lên trường không, trong nháy mắt đã lướt đi.

Thân ảnh của Lâm Toa công chúa rất nhanh đã biến mất khỏi tầm mắt, mục quang của la Duy chuyển về phía Hạ Nông, nói: “Tiểu Nông, chúng ta cần một lời giải thích.”

Hạ Nông do dự một chút rồi nói: “Được rồi, ta sẽ nói cho các người sự thật, nhưng các người phải tuyệt đối giữ kín. Sự thật thì hôm nay Lâm Toa công chúa đã là người của cha. Cha lần trước khi quy về ma giới đã thi triển ‘đoạt hồn’ ma pháp lên người nàng ta.

Khuôn mặt của Lạp Cáp Nhĩ Đặc và la Duy đồng thời lộ ra vẻ vừa kinh ngạc vừa vui mừng, ngay cả Lạp Cáp Nhĩ Đặc luôn luôn lãnh ngạnh như thiết cũng nén không được kích động, nói: “Điều này quả thật là bất khả tư nghị, ‘Ma pháp vương’ đại nhân thật sự là đại phúc tinh của ma giới chúng ta a.”

La Duy nói: “Đã như vậy thì chúng ta vì sao lại không nhân cơ hội mà ồ ạt tấn công Thần tộc quân đội? Có Lâm Toa công chúa làm nội ứng chúng ta đánh bại thần tộc viễn chinh quân bất quả chỉ là cử thủ chi lao, thậm chí có thể thừa cơ phản công thiên giới a!”

Hạ Nông nói: “Cha đã nói qua, đánh bại thần tộc viễn chinh quan không được coi là gì, người muốn lợi dụng Lâm Toa công chúa hỗn nhập thiên giới ám sát chư thần chi vương, hoặc ít nhất cũng phải khiến cho thiên giới náo loạn đến gà chó cũng không yên.”

La Duy hưng phấn nói: “Đây đúng là một hành động vĩ đại, Ma thần vương đại nhân so với chúng ta còn nhìn xa hơn nhiều, tới lúc ta nhất định phải đi theo ngài cùng tới thiên giới, thành tựu đó chính là một tướng mà nam nhi dĩ cầu a”

Hạ Mông nhìn hai vị huynh trưởng đang hưng phấn kích động không thể kiềm chế, tâm hồn thiếu nữ lại bay về phía chàng nam tử đã khiến nàng phải lo lắng khôn nguôi ở thánh ma đại lục.

Cha, Tiểu Nông rất nhớ người a....

Thiên giới: Ngự thần điện

Trong tấm kính đặt giữa đại thánh ở trung tâm than điện đột nhiên ánh lên quang mang nhu hóa, tiếp đó mỹ lệ thiển ảnh phong hoa tuyệt đại của Lâm Toa công chúa từ trong kính hiện lên.

Thân ảnh huyền ảo của chúng thần chi vương hiện tại ở trước kính

Lâm Toa, sự tình tiến hành thế nào rồi?

“Khải bảm phụ vương, như nhi đã giành được sự tính nhiệm của Vũ Y bọn chúng, chỉ đợi Ma thần vương quay lại ma giới.”

“Làm tốt lắm, ta muốn hết thảy đều tiến hành theo kế hoạch, không thể có chút đại ý qua loa, chúng ta phải đem Ma thần vương họa hoạn này triệt để diệt trừ!”

Nữ nhi quyết sẽ không để cho phụ vương người phải thất vọng!”

Đợi sau khi thân ảnh của Lâm Toa công chúa trong kính tiêu thất, Chư thần chi vương lâm bảm nói: “Lộ tây Pháp a Lộ Tây Pháp, nếu ta trừ khử ái tướng tâm phúc và nữ tể của người, người sẽ có phản ứng như thế nào? Còn có thể giống như trước đây âm ỉ như lời đến tìm ta không? Ta thật tự rất mong đợi a...”

Trong ngự thần điện yên tĩnh vang lên tiếng thở dài của hần

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 4: Thú Liệp

Áo Lệ Na, Phi Âu Á, Ca Ny, Băng Tuyết Nhi tứ nữ và Hồ Phách, Phi Thúy hai vị tinh linh công chúa này cũng chính là lần đầu tiên đi đến ma giới, khi ta dùng không gian chuyển di ma pháp trận không lồ đưa các nàng xuất hiện tại tầng thứ nhất của Ma giới, mấy ny tử này giống như là một đàn chim sẻ nhỏ, riu ra riu rít không ngừng, nhìn chung quanh trong lòng mười phần hiếu kỳ.

Các chiến sĩ ma giới về tới quê hương cũng hết sức hưng phấn, các lang nhân tiến hành biến thân rồi nhìn trời thét to lên.

Băng Tuyết Nhi nói: “Lai, nghĩ không ra Ma giới lại nhỏ bé, yên tĩnh, mỹ lệ như vậy, hoàn toàn khác trong tưởng tượng của thiếp.”

Ta mỉm cười nói:” phản ứng của nàng và ta khi lần đầu tiên đến Ma giới giống nhau như đúc, cũng vì muốn bảo vệ sự xinh đẹp và tốt lành trong bóng tối này, ta mới trở thành kẻ địch của Thiên giới. Tuyết Nhi, sau này nàng sẽ sống lâu dài ở đây, nếu buồn chán cũng không thể bội ước(hối hận) đó.”

Băng Tuyết Nhi đem bàn tay nhỏ dài trắng nõn như ngọc đặt vào bàn tay ta, nói: “Chỉ cần có chàng ở đó, Tuyết Nhi vô luận đang ở nơi nào đều là thiên đường tốt đẹp nhất, cho dù là thân ở Ma giới hắc ám địa ngục cũng như vậy. Lai, thiếp đã báo cho Băng Tuyết vương quốc trưởng lão biết thiếp

muốn từ bỏ vương vị nữ vương, chàng sau này cần phải chăm sóc Tuyết Nhi cả đời.”

Trong lòng ta dâng lên một tia ấm áp và nhu tình, dùng sức nắm chặt bàn tay nhỏ bé mềm mại ấm áp như ngọc.

Nơi chúng ta hiện thân là nguyên thủy sâm lâm ở Ma giới tầng thứ nhất, còn cách nơi đóng quân của quân tiên phong Ma tộc một khoảng khá xa, chúng ta cũng không vội gấp rút lên đường, lấy tâm thái du ngoạn một mặt vừa tiến lên, một mặt vừa thưởng thức cảnh vật xung quanh(đây là đề nghị của Áo Lệ Na, đại biểu cho tâm ý của chư nữ Thánh Ma đại lục, ta tất nhiên sẽ không phản đối).

Khi “Ác Ma Hắc Nhật” biến mất trên bầu trời, Ma giới chính thức biến thành một mảng bóng tối thì chúng ta ở trong sâm lâm đã dọn dẹp ra một phiến đất trống lớn đốt lên một đồng lửa trại

Ta bỏ vào trong đồng lửa một rễ cây nhỏ, nói: “mấy cô ở lại chỗ này hảo hảo chuẩn bị vật cần dùng, chúng ta những đại nam nhân này sẽ đi làm việc nên làm-săn bắn ấy mà, quá một hồi chúng ta đã có thể ăn món ăn làm bằng thịt thú rừng thơm phức. Áo Lệ Na các nàng không biết ma thú cấp thấp thoát nhìn dữ tợn đáng sợ nhưng mùi vị thì cực kỳ ngon, các nàng nhất định sẽ rất thích ăn.”

Băng Tuyết Nhi cảm thấy rất hứng thú nói:” Lai, thiếp có thể cùng đi với chàng không? Dù sao thiếp đối với nấu nướng một khiêu không thông, lưu lại cũng không giúp được gì cho các tỷ tỷ, thiếp cũng rất muốn xem một chút các người săn ma thú ra sao, khi ở Băng Tuyết vương quốc các trưởng lão và các đại thần luôn không cho phép thiếp tham gia những hoạt động như vậy, nói sẽ làm ảnh hưởng đến khí chất thực nữ của thiếp. Lai, xin chàng đó.”

Trong đôi mắt đẹp của nàng lấp lánh hi vọng và ve mong đợi, trên khuôn mặt tuyệt mỹ như muốn nói “ chàng không đáp ứng thiếp sẽ khóc” vẻ mặt đáng thương, đau khổ.

Phi Âu Á cười duyên một tiếng nói:” Lai, thiếp xem chàng hay là mang Tuyết Nhi theo đi, nếu không nàng ta thật sự sẽ khóc đó.”

Ta bất lực đưa tay véo nhẹ một cái trên chiếc mũi đáng yêu của Băng Tuyết Nhi, nói:”Hào, thật là hết cách với nàng. Tiểu Tuyết Nhi a tiểu Tuyết Nhi, nàng đúng là khắc tinh của ta.”

Băng Tuyết Nhi đặc ý hướng về Phi Âu Á chư nữ dùng tay ra hiệu thắng lợi, đôi mắt sáng mỹ lệ như biến thành một mảnh trăng cong mê người, rất khả ái.

Tiểu nữ vương này, mặc dù nàng thân đã là vợ người ta hơn nữa vóc người cũng biến đổi ngày càng có tư vị đàn bà, nhưng tâm tính nàng vẫn rất ngây thơ đáng yêu (chỉ ở trước mặt Ngô Lai, trong mắt người khác Băng Tuyết Nhi là Lãnh Huyết nữ vương lãnh khốc vô tình, về điểm này Ngô Lai cũng không rõ ràng lắm).

Ta và Băng Tuyết Nhi, Phi Lợi Áo cùng với thủ lĩnh lang nhân Mạ Lôi bốn người thành một tổ tiến nhập nguyên thủy sâm lâm giờ tay nhìn không thấy ngón, lang nhân trời sinh có thính giác và khứu giác vô cùng nhạy bén, cho nên đoàn người chúng ta để cho Mạ Lôi dẫn đầu.

Ta và Phi Lợi Áo mọi người duy trì “Mộng Mị Chi Nhân” (một loại sơ cấp ma pháp hắc ám hệ, có thể khiến cho mắt người trong khoảng thời gian ngắn biến hóa giống như mắt mèo, từ đó có thể nhìn thấy vật trong bóng tối), sau mới tay chân nhẹ nhàng di động theo sau Mạ Lôi.

Người coi như thú, thú cũng coi như người, cùng lúc chúng ta tìm kiếm tung tích các ma thú, các ma thú sống ở sâu trong sâm lâm cũng phát hiện

chúng ta, những “đồ ăn” này tự động đưa đến cửa, Mạì Lôì rất nhanh liền nói cho chúng ta biết có ma thú muốn xuất hiện.

Rất nhanh, những đôi mắt đỏ như máu xuất hiện xung quanh chúng ta, chi chít nhiều không đếm xuể, những đôi mắt đỏ như máu trong bóng tối đen như mực đặc biệt làm cho lòng người ngứa ngứa.

Băng Tuyết Nhi không chịu được tựa vào trong ngực ta, bất luận lực lượng có rất mạnh, nữ hài tử vẫn là nữ hài tử, đối với bóng tối có một loại sợ hãi bản năng, không tự giác sẽ chui vào trong ngực người yêu tìm sự bảo vệ.

Vòng vây xung quanh của các ma thú càng ngày càng nhỏ, chúng ta đã có thể thấy rõ bộ dáng của chúng: ngoại hình tương tự sói nhưng so với sói phải lớn hơn khoảng hai ba lần, mao bì quanh thân đỏ đậm như máu, trên đầu lâu dĩ tợn đáng sợ còn sinh ra một cái sừng màu xanh biếc, thoạt nhìn khiến cho người ta sồn tóc gáy.

Mạì Lôì nhỏ giọng nói:” đại nhân, là Bích Giác Huyết Lang, mặc dù là một loại ma thú cấp thấp nhưng trong móng vuốt của nó hàm chứa kịch độc, trong chiếc sừng trên trán kia có thể bắn ra độc dịch có tính ăn mòn, hơn nữa nó là một loại ma thú có tính quần cư, một đàn ít nhất cũng có mấy trăm con, cho nên không thể quá mức khinh thường.”

Tiếng hít thở trầm trọng của đàn Bích Giác Huyết Lang truyền vào trong tai chúng ta, mùi tanh theo gió từng cơn từng cơn phả vào mặt làm cho người ta buồn nôn, Băng Tuyết Nhi trong ngực ta mặt cũng đã biến không còn chút máu, bàn tay nhỏ bé của nàng nắm chặt y phục trước ngực ta nhỏ giọng nói:” Lai, chàng không phải là muốn bắt những thú mắc ói này về chứ? Thiếp không chịu đâu.”

Mạì Lôì vội nói:” Tiểu thư yên tâm, trong cơ thể Bích Giác Huyết Lang có kịch độc, chất lượng thịt cũng không tốt, không phải món ngon, chúng ta

sẽ không bắt cho đủ số đâu.”

Lúc này phương tâm của Băng Tuyết Nhi mới an tâm một chút nhưng vẫn rúc vào trong ngực ta không chịu ra.

Đàn Bích Giác Huyết Lang càng ngày càng tới gần trong đôi mắt đỏ như máu lóe ra quang mang đói khát, tham lam, khát máu, gầm nhẹ lên đem chúng ta vây chặt trong vòng, chi chít xung quanh có đến mấy trăm con.

Đương nhiên chúng ta sẽ không để bọn chúng vào mắt.

Theo tay phải Phi Lợi Áo vừa nhắc, mấy chục hắc ám quang cầu nhỏ nhỏ hiện lên quanh thân hắn, giữ thế chờ phát ra.

Đây là sơ cấp ma pháp hắc ám hệ “Ám Lôi Phá Đạn”, uy lực mặc dù không phải là rất mạnh, nhưng có thể đồng thời phát ra mấy chục tấm hơn nữa có thể thao túng công kích từ xa, bất quá ứng phó với loại tình hình này lại thích hợp.

Ngay khi “Ám Lôi Phá Đạn” của Phi Lợi Áo sắp phóng ra, trong bầu Bích Giác Huyết Lang cách chúng ta gần mười thước đột nhiên xuất hiện một trận xao động, khan giọng tru lên không ngừng bên tai, trong đó một con hình thể rất lớn ngửa đầu nhìn tán cây của một gốc cây đại thụ phát ra một tiếng kêu mãnh liệt tràn ngập uy hiếp.

Mọi Lôi cũng ngẩng đầu nhìn tán cây nọ, nói :” trên đó dường như có vật gì đó ”.(sau chỗ này có 2 từ ko đọc được dù đã cài khá nhiều loại font tiếng trung: arial Unicode ms; pmingliu; simsun...)

Một bóng trắng nho nhỏ đột nhiên từ trong tán cây bắn xuống, nhanh như bôn lôi thiểm điện nhoáng lên một cái.

Xuất hiện trước mặt chúng ta là một con tiểu thú lông trắng giống như mèo, nhưng nó lại có một cái đuôi dài vừa to vừa xõa tung ra như con sóc,

mặt khác chân trước và chân sau còn có hai phiến da hơi mỏng liên tiếp nhau, quang mang lưu chuyển trong đôi mắt to giống như lam bảo thạch, thoát nhìn cực kỳ đáng yêu.

Băng Tuyết Nhi nhin không được kêu lên:”a, đáng yêu quá “.

Nàng vươn cánh tay nhỏ nhắn định phủ lên mao bì của tiểu thú trắng như tuyết kia nhưng bị Mạ Lô cản lại, hần trịnh trọng nói:” tiểu thư, không nên lỗ mãng, nếu thuộc hạ không nhận lầm thì đây là một con Huyền Điêu Thú, đụng tới sẽ có nguy hiểm”.

Phi Lợi Áo giật mình nói:” đây là huyền điêu thú, một trong vài loài dị thú hiếm có của Ma giới sao? Ta là lần đầu tiên nhìn thấy đó. Tuyết Nhi tiểu thư, Huyền Điêu Thú đích thực là không được chạm vào.

Lúc này con tiểu thú lông trắng đứng ở phía trước chúng ta hướng về phía đàn Bích Giác Huyết Lang kêu vài tiếng, thanh âm vừa thanh lại thập phần dễ nghe, nhưng đàn Bích Giác Huyết Lang lại kêu to như gặp quỷ lùi lại mấy bước, trong những đôi mắt đỏ đều lóe ra thần thái sợ hãi và không cam lòng.

Nhìn thấy cảnh này ta và Băng Tuyết Nhi đều không khỏi cảm thấy ngạc nhiên, Mạ Lô hướng về phía chúng ta giải thích:” Huyền Điêu Thú hết sức đáng yêu này nhìn thì nhỏ nhỏ, nhưng lực lượng của nó lại có thể mạnh mẽ như hổ báo, trời sinh có lực miễn dịch rất mạnh với cả hắc ám ma pháp và quang minh ma pháp, đáng sợ nhất là trong chiếc đuôi to của nó ẩn chứa ba cái cốt trùy bình thường cuộn cuộn nổi lên, sắc bén vô cùng hơn nữa ở trong chứa một loại kịch độc mà ngay cả Thần tộc và Ma tộc đều không thể kháng cự, bị trúng là vô phương cứu chữa, có thể nói là một trong những ma thú trân quý nhất và lợi hại nhất trong ma giới, Bích Giác Huyết Lang e ngại nó là rất bình thường, tất nhiên, nó còn xa mới bằng được ngài Địa Ngục Hắc Long đại nhân.”

Huyền Diệu Thú màu trắng đột nhiên quay đầu hướng về phía Mạ Lôi kêu vài tiếng, bên trong lại ngấm có một tia ý tứ bất mãn, dường như nó nghe hiểu Mạ Lôi nói nên cũng hướng về phía hắn tự kháng nghị.

Mạ Lôi cười khở nói:” hứ, còn có một điểm ta quên nói, huyền diệu thú có trí tuệ cực cao có thể nghe hiểu người nói.”

Huyền Diệu Thú lại kêu vài tiếng, bộ dáng dương dương tự đắc.

Một con Bích Giác Huyết Lang rất lớn đột nhiên ngẩng đầu rú lên, những con huyết lang còn lại dường như nhận được một loại mệnh lệnh và khích lệ, mặc dù đối với huyền diệu thú vẫn còn có điều sợ hãi nhưng vẫn đang dốc sức tru lên mãnh liệt, nhất thời trước, sau, hai bên đều là thân ảnh đỏ đậm của Bích Giác Huyết Lang.

Ta vội vàng mở ra “Thủ Hộ Thiên Mạc” phòng ngự kết giới che phủ ở thân ảnh mọi người, lại nghe huyền diệu thú kêu lên một tiếng chói tai sau đó như một đạo bạch sắc thiểm điện xuyên qua “Thủ Hộ Thiên Mạc” kết giới bắn vào trong bầy Bích Giác Huyết Lang, ta bố trí cường lực kết giới không mấy may cản trở nó chút nào.

Cái con vật nhỏ này thật sự là có thủ đoạn.

Đàn Bích Giác Huyết Lang công kích đụng vào “ Thủ Hộ Thiên Mạc “ bị văng ra (trong phòng ngự quang hệ thánh ma pháp “Thủ Hộ Thiên Mạc” là một loại phòng ngự kết giới phạm vi lớn, có thể đem công kích bắn ngược ra, bất quá lực bắn cũng không phải quá mạnh), nhiều con đập vào cùng 1 chỗ rất đau đớn

Tiếng kêu lại thảm thiết từ trong đàn Bích Giác Huyết lang truyền lại, chỉ thấy thân hình nho nhỏ của Huyền Diệu Thú kia hóa thành một đạo mang ảnh màu trắng bay ngang bay dọc trong đàn Bích Giác Huyết Lang, qua nơi nào là Bích Giác Huyết Lang đều huyết nhục bắn tung tóe chết ngay tại chỗ.

Băng Tuyết Nhi hưng phấn vỗ bàn tay nhỏ nhắn như bạch ngọc yêu kiều hô lên: “tiểu bông tuyết người thật cừ, cố gắng lên!”

Tiểu bông tuyết?

Đúng là chỉ có nha đầu này mới nghĩ ra cái tên đó.

Không biết nguyên nhân có phải là nghe được lời tán thưởng của Băng Tuyết Nhi hay không, Huyền Điêu Thú hành động càng thêm nhanh, thân hình lóe sáng làm cho người ta vô phương nhìn rõ thân hình nó.

Đàn Bích Giác Huyết Lang mặc dù đồng bạn không ngừng ngã xuống chết thảm, nhưng bọn chúng trời sinh bản tính hung tàn đã bị mùi máu tươi khơi lên dã tính nguyên thủy, lại liên tục điên cuồng công kích vào Huyền Điêu Thú đáng sợ.

Bích Giác Huyết lang vương đột nhiên bay vọt lên, trong chiếc sừng xanh trên đầu một cỗ độc dịch như một mũi tên bắn ra, mục tiêu chính là Huyền Điêu Thú đang bay ngang bay dọc ở phía dưới.

Băng Tuyết Nhi thấy thế kinh hoảng kêu lên: “tiểu bông tuyết, nguy hiểm! Mau tránh đi!”

Thân hình nho nhỏ của Huyền Điêu Thú linh xảo tột cùng, trong nháy mắt quay tròn một vòng liền lướt ngang qua mấy thước, độc dịch bắn lên trên thân của một con Bích Giác Huyết Lang phía sau nó, trong tiếng kêu thê thảm, chỉ thấy phần bị độc dịch phung trúng của con Bích Giác Huyết Lang này nhanh chóng thối rữa, trong nháy mắt biến thành một bãi nước vàng ngấm vào trong lòng đất, xương cốt không còn.

Chất độc ăn mòn thật đáng sợ, ngay cả bản thân Bích Giác Huyết Lang cũng không chịu được, chứ đừng nói là sinh vật khác.

Huyền Diệu Thú mặc dù tránh được độc dịch mà Bích Giác Huyết Lang vương phun ra nhưng những con Bích Giác Huyết Lang còn lại cũng không hện mà cùng hướng về nó phun ra độc dịch, phong trụ toàn bộ không gian di động của nó (độc dịch trong sừng của Bích Giác Huyết Lang mặc dù độc vô cùng là vũ khí tối cường của nó, nhưng loại độc dịch này là do năng lượng tinh hoa trong cơ thể nó chuyển hóa mà thành, mỗi một lần phun ra nó sẽ nguyên khí đại thương, cho nên không tới lúc nguy cấp nó sẽ không phun ra độc dịch)

Mắt thấy Huyền Diệu Thú sa vào thế nguy, khuôn mặt nhỏ nhắn của Băng Tuyết Nhi không khỏi trắng bệch.

Ở thời khắc ngàn cân treo sợi tóc này, ta phát ra “ thứ nguyên nghịch chuyển”, thân hình nhỏ nhắn của Huyền Diệu Thú chợt biến mất, rồi lập tức xuất hiện dưới chân Băng Tuyết Nhi.

“Ngao”

Mại Lôi giữa mặt lên trời phát ra một tiếng hú dài sắc bén, thân hình hần trong nháy mắt to lên đột ngột, lông sói màu bạc từ lỗ chân lông quanh thân dài ra che phủ toàn bộ thân thể hần, khuôn mặt hần, tay chân các bộ vị đều sinh ra biến hóa, trong nháy mắt một gã lang nhân uy phong lẫm lẫm, đã đứng ở bên cạnh chúng ta.

Lang nhân từng lâm vương giả xuất hiện làm cho đàn Bích Giác Huyết Lang nhất thời kinh hãi tột cùng, nhưng sợ hãi quá độ cũng làm chúng hoàn toàn điên cuồng lên, dưới sự thúc đẩy của bản năng khát máu nguyên thủy bọn chúng hung hãn không sợ chết công kích về phía Mại Lôi.

Lang nhân sau khi thú hóa đều không cần vũ khí, bởi vì móng vuốt và răng của bọn họ chính là vũ khí tốt nhất.

Đối mặt với đám Bích Giác Huyết Lang điên cuồng đánh tới, thân hình Mại Lôi loáng một cái mang theo vô số tàn ảnh lao thẳng lên đón lấy, tốc độ

cực nhanh có thể so sánh với lúc “Hắc Âm Long kỵ binh” lục chiến tướng Lạp Cáp Nhĩ Đặc thi triển phong hệ di động ma pháp.

Dùng tốc độ siêu nhanh lao ra đồng thời Mạt Lôi song thủ vươn ra, móng vuốt như mười thanh kiếm sắc bén, đồng thời vung lên chém ra mười mấy đạo “Chân Không Nhận” nhỏ, hai con Bích Giác Huyết Lang liền bị “Chân Không Nhận” sắc bén cắt ra.

Lang nhân đều có thiên phú dị bẩm là võ đấu gia thập phần xuất sắc, mạt lôi lại càng là người xuất sắc trong đó, chỉ thấy mỗi một động tác của hắn, mỗi một chiêu thức đều tràn ngập mỹ cảm, đều mang theo huyết nhục và tánh mạng của đám Bích Giác Huyết Lang, chúng ta bất giác bị rung động thật sâu bởi cái loại mỹ lệ này.

Băng Tuyết Nhi không biết từ khi nào đã đem Huyền Diệu Thú ôm ở trong lòng (nữ hài tử đều như vậy, các nàng đã thích vật nào đó thì cũng không để ý chút nào đến sự nguy hiểm ẩn chứa đằng sau nó), mà Huyền Diệu Thú vừa mới đại hiển thần uy nay hiển nhiên cũng rất thích Băng Tuyết Nhi, dưới sự vuốt ve của bàn tay nhỏ bé như bạch ngọc của nàng mắt nó nhắm lại phát ra thanh âm khoan khoái, giống như là sủng vật đã được nuôi dưỡng quen thuộc.

Ta oán hận trừng mắt nhìn con vật nhỏ đáng ghét một cái, nó lại dám chiếm đoạt lãnh thổ chỉ thuộc về ta, không thể tha thứ!

Huyền Diệu Thú dường như cảm nhận được ánh mắt phẫn nộ pha chút ghen ghét của ta, mở mắt ra hướng về ta lấy ra ánh mắt kiêu : người có thể làm gì ta nào “, sau đó mới không thể ngờ lại có thể đụng cái đầu nho nhỏ của nó ma sát lên đỉnh ngọc nhũ mềm mại đầy đặn của Băng Tuyết Nhi.

Ô! Không thể tha thứ, mắt ta lộ ra hung quang khẩn trương nhìn chăm chăm vào tiểu sắc thú, hận không thể lập tức bắt nó từ trong ngực của Băng Tuyết Nhi đá nó ra xa, nhưng ta đường đường là Ma Thần Vương không

ngờ lại có thể ăn giấm của một con tiểu ma thú, nếu để cho bọn Phi Lợi Áo biết được, mặt mũi ta phải để đâu đây? Hơn nữa thoát nhìn Băng Tuyết Nhi cũng rất thích con tiểu sắc thú này, qua một hồi nhân lúc không ai chú ý ta sẽ gọi Lai Lai Trùng ra đem nó nuốt sạch hoàn toàn, hủy thi diệt tích, đến lúc đó dù cho Băng Tuyết Nhi có truy cứu ta cũng có thể đổ hết lên người Lai Lai Trùng, Lai Lai Trùng gia hỏa này là triệu hoán thú của ta trước giờ vẫn ngồi mát ăn bát vàng, bây giờ giờ đầu ra chịu báng cho chủ nhân cũng rất là bình thường.

Hì hì, cái loại biện pháp này mà ta cũng có thể nghĩ ra được, ta thật sự quá thông minh, tiểu sắc thú đáng chết, nhìn ko ra tiểu sắc thú quả thật có linh tính. nó đọc được ý tứ trong ánh mắt của ta bất giác rùng mình một cái, thân thể nhỏ bé rúc vào trong ngực của Băng Tuyết Nhi tìm sự bảo vệ.

Băng Tuyết Nhi còn tưởng Huyền Diệu Thú làm nũng với nàng, nàng thân thiết vuốt ve trên đầu của Huyền Diệu Thú, nhỏ giọng nói:” tiểu bông tuyết, thật là ngoan, tỷ tỷ thương người (ở đây có 2 từ không đọc được)

Ta dùng toàn lực dời mắt khỏi người của tiểu sắc thú đáng chết, nếu ko ta nhất định sẽ không nhịn được mà ra tay đem cái con vật nhỏ này tống khứ đi.

Lúc này Mạ Lô không sai biệt lắm đã xử lí xong đám Bích Giác Huyết Lang, ngay cả đám Bích Giác Huyết Lang liều mạng mặc cho nguyên khí đại thương phung ra độc dịch cũng bị hấn dùng một thủ pháp cực kỳ xảo diệu dẫn lên chính thân hình bọn chúng, chỉ chốc lát trong hơn một ngàn con Bích Giác Huyết Lang đã tử thương hơn một nửa.

Mạ Lô một trào chớp vào giữa bụng của Bích Giác Huyết Lang vương mang theo một màn mưa máu, Bích Giác Huyết Lang vương kêu lên một tiếng một đạo độc dịch trong chiếc sừng xanh phun ra bắn lên trên cánh tay của Mạ Lô.

Đây là lần cuối cùng phun ra độc dịch trong đời nó, độc dịch rời khỏi chiếc sừng xanh nó liền lập tức tử vong.

Mại Lô không chút do dự dụng trảo cắt bỏ bộ vị trúng độc trên cánh tay, phần thịt trúng độc vừa mới rời ra đã hóa thành một bãi nước vàng.

Bích Giác Huyết Lang vương vừa chết, đám Bích Giác Huyết Lang còn lại nhất thời không hẹn mà cùng chạy trốn khắp bốn phía (ma thú cấp thấp đều giống như thế, một khi thủ lĩnh tử vong lũ tiểu tốt còn lại sẽ ào ào chạy trốn), Phi Lợi Áo không muốn để bọn chúng trốn mất, tay hãn vung lên trong đó bắn thẳng ra mười đạo hắc sắc quang tiễn, mỗi một đạo quang tiễn lại đoạt đi tính mạng của một con Bích Giác Huyết Lang.

Khi đám Bích Giác Huyết Lang hoàn toàn biến mất trong tầm mắt chúng ta bọn chúng đã còn lại chẳng còn mấy con, đàn Bích Giác Huyết Lang ở trong hắc ám sâm lâm điều võ giương oai từ nay về sau đã trở thành đối tượng truy giết của các ma thú khác.

Mại Lô khôi phục hình người quay lại bên người ta, Băng Tuyết Nhi dài giọng chậm rãi, nói: “ cuối cùng cũng kết thúc, chúng ta còn phải tiếp tục đi săn thú không? Thời gian sợ rằng đã không còn kịp rồi, các tổ còn lại hẳn là đã trở về trại rồi.”

Ta hừ một tiếng không có hảo ý nhìn Huyền Diệu Thú được Băng Tuyết Nhi ôm vào trong lòng một cái, nói: “ bị đám Bích Giác Huyết lang nhỏ bé này làm phiền quả thực là đã không còn kịp rồi, bất quá chúng ta cũng không phải không thu hoạch được gì, nghe nói Huyền Diệu Thú chính là mỹ vị hiếm có ở Ma giới, Á Dạ các nàng nhất định sẽ làm ra món ăn ngon nhất.

Vừa nói chuyện ta vừa đưa mắt ra hiệu với Phi Lợi Áo, vị thiên sứ bốn cánh già đời lọc lõi này lập tức hiểu ra ý của ta, phụ họa theo nói:” đại nhân

nói không sai, vị thịt của Huyền Diệu Thú cực kỳ ngon, quả thực là mỹ vị hiếm có ở Ma giới.”

Tiểu sắc thú kia nghe được lời ta nói nhất thời hoảng sợ muôn phần chui thẳng vào ngực Băng Tuyết Nhi, trong đôi mắt to ngập nước, bộ dáng rất đáng thương.

Tiểu sắc thú thật sự là rất thông minh, nó biết Băng Tuyết Nhi trước mắt chính là bùa bảo mệnh duy nhất của nó, chỉ có vị đại mỹ nữ này mới có thể bảo trụ cái mạng nhỏ của nó trong tay của cái tên đại bại hoại đáng sợ kia.

Băng Tuyết Nhi tự nhiên không hiểu rõ “ mỗi hận đoạt ái “ giữa ta và tiểu sắc thú, sau khi nghe ta nói muốn bắt nó làm mồi nàng vội vàng xin tha cho nó :” Lai, chàng thật sự muốn đem tiểu bông tuyết nhỏ bé đáng yêu.... (có hai từ sau từ “hoa” không đọc được), đừng ăn nó, có được ko? Lai, xin chàng đó.” (hai từ trước từ “lai” và 2 từ sau từ “liều” ko đọc được, dịch sát văn cảnh thôi, không phải lỗi của ta đâu nhé, thông cảm)

Trong đôi mắt của sáng của nàng hiện ra thủy quang giống như một màn nước, xem như kiếp này Ngô Lai ta nhất định bị trói trên người ny tử này

Tiểu sắc thú, coi như người thông minh, nhưng người chỉ thoát khỏi lần này sao thoát khỏi 10 năm (đây là câu rất hay thấy trong nhiều truyện nhưng dịch ra thì chả hay tý nào) , trước mắt bỏ qua cho người đã , ta còn có một chiêu Lai Lai Trùng nữa, người sớm muộn cũng sẽ trở thành món ngon của nó thôi.

Ta nhẹ nhàng đưa tay lau những giọt nước mắt rơi trên đôi mắt đẹp của Băng Tuyết Nhi, nói :” được rồi, được rồi, Tuyết Nhi, xem như tha cho gia hỏa kia của nàng một cái mạng nhỏ.”

Tuy nói như thế nhưng ta vẫn “ hung hãn” trừng mắt nhìn tiểu sắc thú đang rúc vào trong ngực của Băng Tuyết Nhi một cái, ánh mắt rừng rực sự ghen ghét hận không thể đem nó thiêu thành tro bụi.

Thần vận mệnh vẫn còn vô cùng chiều cố chúng ta, trên đường trở về trại chúng ta phát hiện một đàn Lục Vỹ Linh Dương, cuối cùng bỏ qua cục diện đáng xấu hổ không tấn công mà lại trở về.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 5: Tuyệt Nhi Khảo Nhục

Khi chúng ta trở về trại thì các tổ khác đều đã về. Các loại, các dạng thú săn chắt thành đồng như một ngọn núi nhỏ, Á Dạ chư nữ và các Hắc Âm nữ yêu đang bận bịu nấu thức ăn từ thịt thú rừng đặc biệt này của Ma Giới.

Băng Tuyệt Nhi đem tiểu bông tuyết Huyền Diệu Thú ôm trong lòng ra giới thiệu với các tỷ muội. Các cô nàng đến từ Thánh Ma đại lục đều rất thích tiểu ma thú có bề ngoài đáng yêu này, tranh nhau vuốt ve bộ lông mềm dài của nó, tiểu sắc thú thoải mái nên ngay cả đôi mắt cũng híp lại thành một đường thẳng. Thấy thế, hàm răng của ta không khỏi ngứa ngáy một trận.

Tiểu sắc thú, chờ coi!

Phổ Hi kéo ta tới trước đồng thú săn, chỉ vào một con, kiêu hãnh nói: “Ti phu, đây chính do một mình đệ săn đó. Thế nào, em vợ của huynh không làm cho vị “Ma Thần Vương” mất mặt chứ?”

Đó là một con ma thú hình hổ rất lớn. Ta mặc dù không nhận ra nhưng nhìn móng vuốt và hàm răng sắc như kiếm cũng biết đây là một con ma thú khá hung mãnh, lấy lực lượng của một mình Phổ Hi mà săn được con ma thú như vậy đúng là rất hiếm có (hắn bây giờ gần là một gã sơ cấp kỵ sĩ), đáng khen ngợi.

Ta vỗ bờ vai hắn, nói: “Hảo tiểu tử, làm rất tốt. Nói đi, muốn được thưởng cái gì? Chỉ cần tử phu ta có thể làm được nhất định sẽ đáp ứng đệ.”

Trong mắt Phổ Hi lóe ra một tia tinh quang vui sướng, hắn hưng phấn nói: “Tỷ phu, huynh nói rồi đó nhé.”

Ta gật đầu vươn tay trái ra, nói: “Ta cam đoan.”

Phổ Hi nói: “Như vậy thì đệ đã có thể nói. Tỷ phu, đệ muốn giống như Địch Nặc, trở thành đệ tử của huynh. Đệ muốn như hắn tiếp nhận huấn luyện, thậm chí là hơn càng tốt. Tỷ phu, đây chính là huynh đã đáp ứng, không thể đổi ý.”

Địch Nặc? Ta đã giao hắn cho Lạp Cáp Nhĩ Đặc rồi mà, hắn tiếp nhận cái dạng huấn luyện gì ta làm sao biết. Phổ Hi tiểu tử này đang nghĩ gì đây?

Trong nhất thời ta cũng không biết nên trả lời yêu cầu của Phổ Hi như thế nào.

Thấy ta không nói gì, Phổ Hi không khỏi có chút nóng nảy, nói: “Đây đâu phải là một yêu cầu khó khăn, không phải tỷ phu cũng có nhiều đệ tử sao? Đệ cam đoan đệ sẽ khắc khổ huấn luyện, quyết sẽ không để tỷ phu mất thể diện đâu.”

Ta nói: “Ta đối với huấn luyện kỵ sĩ chính là một khiêu không thông, đệ muốn ta dạy đệ như thế nào đây? Địch Nặc được ta giao cho thủ hạ là “Hắc Âm Long Kỵ Binh “ Lục chiến tướng Lạp Cáp Nhĩ Đặc huấn luyện, đệ muốn huấn luyện cũng chỉ có thể tìm hắn. Như vậy đi, chúng ta đổi điều kiện, ta để Kim Tử tìm một con rồng tốt nhất tặng cho đệ làm tọa kỵ cho đệ trở thành một long kỵ sĩ, đệ xem có được không?”

Khuôn mặt Phổ Hi đang tràn ngập thất vọng lập tức xuất hiện vẻ vui mừng như điên, nói: “Hảo, quyết định như vậy nhé, lần này tỷ phu không được đổi ý đó.”

Hắn không khỏi ảo tưởng trong lòng cảnh mình tư thế oai hùng, thân mang khải giáp lóng lánh, cầm thương nâng thuẫn, cười trên thân một con cự long uy vũ, như vậy quả thật là rất hấp dẫn.

Ta lập tức gọi Long tộc Chi vương - Độc Giác Hoàng Kim Long Kim Tử, phân phó nó quay về “Long cốc” tìm cho Phổ Hi một con rồng thích hợp làm tọa kỵ.

Sau đó ta tung ra một không gian ma pháp trên thân Kim Tử để giúp nó có thể đi đến Thánh Ma đại lục và Ma giới. Thân hình to lớn của Kim Tử phát ra kim quang sáng rực rồi biến mất.

Ma thú có mặt mũi hung ác đáng sợ dưới bàn tay khéo léo của các mỹ nữ cũng biến thành các loại món ngon có mùi vị mê người, những Cuồng bạo chiến sĩ sớm đã không kiềm chế được, không ngừng nhai lấy nhai để. Xem cách ăn của bọn hắn giống như quỷ chết đói chuyển thế, căn bản là không nhắm nháp ra vị ngon của thức ăn, thật đáng tiếc cho công phu nấu nướng của các mỹ nữ.

Sắc thú tiểu bông tuyết đáng ghét lúc này đang thoải mái nằm trong lòng Băng Tuyết Nhi, hưởng thụ sự phục vụ của các mỹ nữ. Ca Ny, Áo Lệ Na các nàng không ngừng đưa những miếng thịt nướng thơm ngon vào miệng nó. Thật là tức chết ta.

Ta bước tới vài bước ôm Băng Tuyết Nhi vào lòng, thuận tiện “không cẩn thận” đem tiểu sắc thú đang ở trong bộ ngực ấm áp mê người của nàng một quyền đánh ra. Bất quá, thân hình tiểu sắc thú rất linh hoạt, lảng không xoay người một cái rồi yên ổn rơi xuống đất. Dự định làm nó bị thương của ta cũng thất bại.

Băng Tuyết Nhi không có mấy may nhận ra ta và tiểu sắc thú như gươm tuốt vỏ, nỏ giương dây, trong tay cầm một miếng thịt nướng đưa tới trước

mặt ta, đáng yêu nói: “Lai, nếm thử đi, đây chính là do Tuyết Nhi tự mình nướng đấy, vốn là muốn để tiểu công tuyết ăn thử một chút.”

Ta dùng ánh mắt do dự nhìn cái khối cháy đen nằm trong lòng bàn tay nhỏ nhắn xinh đẹp, nhìn không ra là vật gì, nhìn không được nuốt một ngụm nước miếng, nhưng Băng Tuyết Nhi ánh mắt tràn đầy hi vọng làm cho ta không thể cự tuyệt, đành bất chấp khó khăn nuốt cái “vật” kia vào.

Dung mạo của nữ nhân và tài nấu nướng của nàng quả nhiên không có liên hệ gì cả. Bàn về dung mạo, Băng Tuyết Nhi có khả năng đạt tới cực hạn của loài người. Bàn về khí chất, nàng càng cao quý, thanh thuần, nhiệt tình, đủ để khuynh đảo nam nhân. Nhưng tay nghề chế biến thịt nướng của nàng... Có lẽ là khỏi phải nói.

Ta cho tới bây giờ cũng không biết ai lại có thể làm thành cái mùi này cho thịt nướng. Mặc dù ta ngay cả nhai cũng không có nhai, đem miếng thịt nướng nuốt thẳng vào bụng nhưng loại mùi này vẫn làm cho ta khắc cốt ghi tâm. Thật không thể ngờ là loại mùi kinh khủng này lại từ tay của Băng Tuyết Nhi - tuyệt thế mỹ nữ mà ra.

Mặc dù dạ dày đang co thắt nhưng trên mặt ta vẫn tươi cười, hướng về vẻ mặt chờ đợi của Băng Tuyết Nhi nói: “Mùi vị rất ngon, Tuyết Nhi nàng quả thật là có tài.”

“Thật vậy sao?”

Lời nói dối có thiện ý của ta làm khuôn mặt tuyệt mỹ của Băng Tuyết Nhi hiện ra vẻ tươi cười khiến người khác hoa mắt, vẻ đẹp làm cho ta nín thở một hồi. Sự nhẫn nại vừa rồi rốt cuộc đã có giá của nó.

Nhưng sau một khắc ta liền hối hận, bởi vì Băng Tuyết Nhi đã từ phía sau lôi ra một cái mộc bàn thô ráp, trên bàn chất đầy cái loại “thịt nướng Tuyết Nhi” này.

“Đây đều là thiếp nướng, sợ mùi vị không ngon nên không có lấy ra. Lai, chàng thích ăn thịt do thiếp nướng, thiếp thật là cao hứng, để Tuyết Nhi tự tay phục vụ cho chàng.”

Nói xong, nàng từ trên bàn lấy ra một miếng thịt nướng, vẻ mặt hạnh phúc đem miếng thịt nướng đưa tới bên miệng ta.

Cái này là làm bậy không thể sống, dạ dày của ta theo bản năng co thắt một trận kịch liệt, mặt nhin không được có chút trắng bệch. Nếu lại để cho ta ăn “thịt nướng Tuyết Nhi“, ta nhất định sẽ chết chắc.

Có rồi!

Một biện pháp hay tuyệt hiện ra trong đầu ta. Ha ha, ngô lai ta quả nhiên là một thiên tài vĩ đại.

Ta nhận lấy miếng thịt trong tay Băng Tuyết Nhi, sau đó đem bắt tiểu bông tuyết đang ở bên cạnh hướng về phía ta nhe răng nhe răng trợn mắt lại. Tiểu bông tuyết há mồm cắn cánh tay ta, nhưng sau một khắc nó đã bị ta lấy lực lượng tinh thần khống chế thần kinh, toàn thân trên dưới biến thành mềm nhũn vô lực, cái miệng kia tự nhiên cũng không cắn nổi nữa.

Ta vỗ vỗ lên cái đầu nhỏ của tiểu bông tuyết, cười không có hảo ý với nó, nói: “Con vật nhỏ thật đáng yêu, khó trách Tuyết Nhi lại thích người như vậy. Tuyết Nhi nướng thịt mùi vị ngon như vậy, ta cũng không thể một mình độc chiếm, người nhất định rất muốn ăn.”

Tiểu bông tuyết “ô ô” rên rỉ, thân hình liều mạng giãy dụa, con vật nhỏ thông linh này từ vẻ tươi cười của ta đã nhận ra nguy cơ.

Ta nói: “Tuyết Nhi, nàng xem, tiểu bông tuyết rất thích thịt nướng của nàng, không thể đợi được muốn ăn này.”

Ô ô..., không phải như thế, chủ nhân nhanh cứu ta, đại phiêi đản sẽ giết ta mất!

Tiểu bông tuyết hướng về phía Băng Tuyết Nhi kêu gào thảm thiết, đáng tiếc là nó nghe hiểu tiếng người nói nhưng lại không thể nói được, Băng Tuyết Nhi đối với việc nó kêu gào cảm thấy có điểm kỳ quái nhưng cũng không biết là chuyện gì.

Ta “hắc hắc” cười, đem miếng “thịt nướng Tuyết Nhi” nhét vào trong miệng tiểu bông tuyết, sau đó niết cổ họng nó để nó phải nuốt miếng thịt nướng xuống. Thịt vừa vào dạ dày, lập tức tiểu gia hỏa đã trợn trừng mắt lên.

Ha ha ha, “thịt nướng Tuyết Nhi” tốt bậc nhất, tiểu sắc thú người vui vẻ hưởng thụ nhé.

Ta tay trái dùng sức mở thật to miệng của tiểu bông tuyết ra, sau đó tay phải nhấc một miếng “thịt nướng Tuyết Nhi” ở trên bàn, theo phương thức nhồi cho vẹt ăn toàn bộ đổ hết vào miệng nó.

Dưới sự áp bức của ta tiểu bông tuyết không thể không đem “thịt nướng Tuyết Nhi” nhét đầy miệng nhai kỹ rồi nuốt xuống, tiếp theo đó trong cái bụng nhỏ của nó vang lên thanh âm “ùng ục ùng ục”, bọt trắng cũng trào ra ngoài miệng.

Băng Tuyết Nhi cuối cùng đã nhận ra sự tình không bình thường, nàng đưa tay đỡ lấy tiểu bông tuyết từ trong tay ta, vội vàng nhỏ: “Tiểu bông tuyết, người làm sao vậy?”

Ta nói: “Yên tâm đi tiểu Tuyết Nhi, con vật nhỏ này không có chuyện gì đâu, đại khái là vì thịt nướng của nàng ăn quá ngon nên hưng phấn quá thành cái bộ dạng này đó.”

Quý mới hưng phấn thành cái bộ dạng này. Không ngờ rằng nữ chủ nhân dung mạo đẹp không thể nghi ngờ như thế mà tay nghề nấu nướng lại kinh khủng vậy, ta sau này tuyệt đối sẽ không ăn đồ ăn do nữ chủ nhân làm. Thật đáng sợ, thiếu chút nữa là chết mất rồi...

Tiểu bông tuyết vừa thổ ra bọt mép vừa ở trong lòng rên rỉ cho vận mệnh của mình, rồi lại sợ hãi khi nhìn thấy ta vươn ngón trở ra chỉ lên trán mình. Hắn muốn làm gì đây?

Tiểu bông tuyết lại một lần nữa liều mạng từ chối, Băng Tuyết Nhi trong lòng cảm thấy kỳ quái vừa muốn buông tay đã bị ta ngăn lại: “Chờ một chút, Tuyết Nhi, ta giúp nàng và con vật nhỏ này lập kế ước, ta cần một chút máu của nàng.”

Băng Tuyết Nhi đối với tiểu sắc thú rất yêu thích và quan tâm khiến ta không thể nào không bỏ đi dự định ban đầu để cho Lai Lai Trùng nuốt nó, như vậy sẽ làm cho Băng Tuyết Nhi thương tâm mà cái này là chuyện ta không muốn chứng kiến nhất. Nhưng ta cũng sẽ không để cho nó không việc gì như vậy, trước tiên giúp Băng Tuyết Nhi cùng nó lập kế ước, sau này còn nhiều cơ hội để chinh nó.

Một đạo kinh khí tinh tế từ đầu ngón tay ta bắn lên trán của tiểu bông tuyết, tạo ra một vết thương nho nhỏ. Trong tiếng kêu gào của tiểu bông tuyết, ta dùng ngón tay lau một chút máu của nó.

Lúc này, Băng Tuyết Nhi cũng tự cắn ngón trở của mình. Một giọt máu đỏ tươi mỹ lệ như hồng bảo thạch óng ánh sáng long lanh xuất hiện trên ngón tay ngọc nhỏ và dài của nàng, đẹp đến mức làm người ta choáng váng.

Ta vội vàng đem ngón tay có dính máu của tiểu bông tuyết cùng ngón trở của Băng Tuyết Nhi hợp cùng một chỗ, máu của một người một thú lập tức dung hợp.

Sau khi ta nhẹ giọng ngâm một câu chú văn triệu hoán ma pháp, hỗn hợp máu giữa hai ngón tay chúng ta đột nhiên biến thành màu vàng, sau đó ngón tay của ta rời khỏi ngón trở của Băng Tuyết Nhi rồi lại điểm một lần nữa lên trán của tiểu bông tuyết.

Một ký hiệu triệu hoán ma pháp xuất hiện ở trên trán của tiểu bông tuyết, trên lưng ngón trở của Băng Tuyết Nhi cũng xuất hiện một cái ký hiệu, chú văn nho nhỏ như một cái giới chỉ. Khế ước đã hoàn thành.

Đây là loại khế ước có tính cưỡng chế, khế ước một khi thành lập nô lệ sẽ hoàn toàn trở thành vật phụ thuộc, chủ nhân tử vong thì nô lệ cũng sẽ bỏ mạng theo. Điểm này cùng loại với “Ước định vĩnh hằng” trong tinh linh khế ước, nhưng tính cưỡng chế còn hơn “Ước định vĩnh hằng” rất nhiều lần vì nô lệ sẽ hoàn toàn mất đi tự do, có thể nói là rất lợi hại.

Sau khi khế ước hoàn thành Băng Tuyết Nhi và tiểu bông tuyết có thể tiến hành liên lạc tâm linh đơn giản, khi tiếp thụ tin tức tiểu bông tuyết truyền đến mặt nàng đột nhiên đỏ lên, cánh tay ngọc nổi lóng, tiểu bông tuyết lập tức như một tia chớp màu trắng bắn thẳng vào bên trong khu rừng rậm.

Ta biết nó không có khả năng đào tẩu, hỏi: “Tuyết Nhi, gia hỏa này vào trong rừng làm gì thế?”

Băng Tuyết Nhi giận dữ nhìn ta một cái, nói: “Lai, chàng tại sao lại gạt thiếp? Thịt nướng của thiếp rõ ràng rất khó ăn chàng, vì sao phải tự miễn cưỡng? Lai, làm đồ ăn ngon cho chàng ăn là giấc mộng của thiếp, thiếp biết hiện nay tay nghề không tốt, chàng không cần phải sợ thiếp thương tâm mà phải nói trái với lương tâm, thiếp sẽ tiếp tục cố gắng. Về phần tiểu bông tuyết, nó ăn thịt nướng của thiếp làm hỏng dạ dày, phải đi ngoài. Lai, chàng rất giáo hoạt đó, lại có thể nghĩ đến lợi dụng tiểu bông tuyết để xử lý thịt nướng của thiếp.”

Ha ha, nguyên lai là tiểu sắc thú đi ngoài, “thịt nướng Tuyết Nhi” quả nhiên là công hiệu như thần mà.

Ta nắm lấy làn tóc đen mềm dài của Băng Tuyết Nhi cuốn vào trong tay, nói: “Ta không có miễn cưỡng mình, chỉ cần là vật do tiểu Tuyết Nhi làm, bất luận mùi vị như thế nào ta cũng sẽ ăn nó như đường mật, bởi vì ta biết đó là tấm lòng của Tuyết Nhi mà.”

Trong đôi mắt đẹp của Băng Tuyết Nhi lộ ba hiện ra, thân thể mềm mại nhào vào lòng ta, nhu tình vô hạn nói: ”Lai, chàng đối với Tuyết Nhi thật tốt, Tuyết Nhi muốn đời đời kiếp kiếp làm nữ nhân của chàng, vĩnh viễn hầu hạ chàng.”

Tình thâm của giai nhân ta có thể nào không cảm động vạn phần, liền cúi đầu ngậm lấy đôi môi anh đào màu đỏ ngọt ngào của Băng Tuyết Nhi, tận tình nhắm nháp sự ngọt ngào trong đó. Băng Tuyết Nhi chủ động mở hàm răng ra mặc cho ta hưởng thụ cũng xuất ra chiếc lưỡi dính hương mềm mại thơm ngát cùng ta cuốn lấy nhau, thâm tình vô tận tình cảm chân thành tràn ngập tâm linh chúng ta.

Nói thật ra, trong suy nghĩ của ta Băng Tuyết Nhi làm một muội muội đáng yêu là vĩnh viễn vượt xa phân lượng làm thê tử. Đại khái là cùng với tuổi và tính cách ngây thơ thuần khiết của nàng, ta thủy chung không cách nào chính thức coi nàng như thê tử giống Ca Ny các nàng khác. Nhưng ngay thời khắc này, trong phút chốc, ta rõ ràng cảm nhận được tình yêu của nàng với ta. Tình cảm chân thành, triền miên, sâu lắng như biển cả giống với Ca Ny, Á Dạ, Vũ Y các nàng.

Nàng yêu ta, không phải tình yêu huynh muội mà chân chính là sự quyến luyến của người yêu.

Chẳng bao lâu mà tiểu Tuyết Nhi của ta đã trưởng thành, thành một người chính thức hiểu được tình yêu của nữ nhân, tiểu Tuyết Nhi của ta...

Bữa tiệc trôi qua, ta mở mấy cái Hắc Âm kết giới ngăn cách hết thấy ánh sáng và thanh âm phân biệt chỗ của các chiến sĩ Ma giới và những người yêu của ta ra (ta tự nhiên là cùng với những người yêu ở một chỗ). Ngoài kết giới là bảy tên siêu cấp khô lâu Long kỵ binh trung thành, vĩnh viễn không biết mệt mỏi đang canh phòng.

Đây là một đêm phi thường mỹ hảo, mấy cái kết giới đem chúng ta ngăn cách với thế giới bên ngoài, ngoài kết giới các ma thú trong Hắc Âm thâm lâm tru lên không ngừng, bên trong kết giới lại là ánh lửa ấm áp và giai nhân nhiệt tình, hết thấy phảng phất như là đang ở trong mộng.

Ta hoàn toàn buông lỏng tâm tình, Á Dạ chư nữ cũng quên hết hết thấy sự dè dặt và ngượng ngùng trước mặt ta và bọn tử muội kiêu hãnh phô ra thân thể mềm mại hoàn mỹ như những bức tượng ngọc đã gọt giũa, cái này vẫn là giấc mộng của ta (Á Dạ, Ly Vị Nhã các nàng thì không sao, Ca Ny các nàng chính là vẫn then thùng không chịu cùng với bọn tử muội hoan hảo với ta).

Ta mê say nhìn những thân thể mềm mại khiến thần cũng ghen ghét vạn phần, mê say trong thâm tình tha thiết của những người yêu...

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 6: Long Chi Đản

Ánh bình minh buổi sáng trong Ma giới sâm lâm đặc biệt mỹ lệ mê người, ánh sáng lờ mờ kia của “Ác Ma Hắc Nhật” mặc dù bị kết giới cản lại không cách nào xuyên vào nhưng vẫn dẫn động linh giác ta từ trong mộng tỉnh lại.

Lúc này ta chính đang hãm thân trong những đôi tay đôi chân ngọc ngà mềm mại của các tuyệt sắc mỹ nữ. Á Dạ các nàng tứ chi trắng như tuyết, trong như ngọc vướng mắc vào một chỗ cùng nhau hình thành một chiếc “lưới” hương diễm dụ nhân vững chắc khốn ta ở bên trong.

Tối hôm qua chính là một đêm phong cuồng, có thần ma thân thể nên ta không những không cảm thấy mệt mỏi ngược lại là tinh thần sáng khoái bội phần (điểm này chính ta cũng không làm sao hiểu rõ, thể chất của ta chính là độc đáo xưa nay chưa từng có, người bên ngoài căn bản không cách nào trợ giúp ta). Nhưng Á Dạ các nàng chính là bị ta đòi hỏi vô độ đã quá kiệt sức, xem ra hành trình hôm nay không trì hoãn một chút không được.

Ta dùng ý chí lớn nhất, tự mình đứng lên từ trong đám nhục thể hương diễm dụ nhân mà không đến nỗi một lần nữa tiến vào trong trận chiến ngọt ngào, nhéo mấy cái trên thân thể mềm mại trơn mượt của các mỹ nữ, sau đó mới bắt đầu mặc y phục.

Sau khi mặc xong ma pháp bào màu đen đơn giản ta ra khỏi Hắc Âm kết giới, những chiến sĩ Ma giới đã tỉnh giấc, ngoài những Hắc Âm nữ yêu

đang chuẩn bị bữa sáng, các chiến sĩ còn lại đều đang tiến hành huấn luyện như thường lệ.

Nhìn thấy ta đi ra các chiến sĩ Ma giới lập tức hành lễ, ta bảo bọn họ tiếp tục làm việc của mình sau đó đi về hướng đồng lửa định tự mình động thủ, vì người yêu chuẩn bị một phần bữa sáng. Ta trước kia chính là đã từng làm công trong quán thịt nướng, việc nướng đã vị căn bản là không làm khó được ta, ít nhất sẽ không giống như “thịt nướng Tuyết Nhi.”

Phổ Hi tiểu tử này như là từ dưới đất chui ra đột nhiên xuất hiện bên cạnh ta, nói: “Tỷ phu, huynh cuối cùng cũng ra rồi, đệ đã sớm chờ huynh ở chỗ này. Tỷ phu, huynh nói Kim Tử cần bao nhiêu thời gian mới có thể trở về Ma giới? Hôm nay có thể trở về không?”

Ta biết hẳn đối với việc ta tặng hẳn một con rồng vẫn là vạn phần kích động khó thể bình tĩnh, cười vỗ vỗ vào vai hẳn nói: “Đừng nóng vội tiểu tử, với tốc độ của Kim Tử muộn nhất cũng có thể trở về nơi này vào sáng nay. Bất quá nó phải chọn cho đệ con rồng thích hợp nhất, ước chừng phải tốn một chút thời gian.”

Phổ Hi ngửa đầu nhìn trời nói: “Thật hy vọng Kim Tử có thể trở về nhanh một chút. Ha ha, đệ sẽ trở thành Long kỵ sĩ, quả thực giống như là đang nằm mơ, đến lúc đó đệ nhất định sẽ rất oai. Tỷ phu, huynh nói sao?”

Ta nói :”Đó là đương nhiên, đến lúc đó đệ cười rồng đến Lôi Nhân công quốc đón Y Liên công chúa, nàng nhất định sẽ lấy làm tự hào vì người.”

Nghe ta nói tới người trong lòng - Y Liên công chúa, trên khuôn mặt anh tuấn của Phổ Hi tức thì hiện ra nụ cười ngây ngốc (chư vị không nên trách hẳn, khi nam nhân nghĩ về người yêu dấu đều có bộ dạng này). Hẳn cùng Y Liên công chúa từ chỗ nhìn nhau không hợp mắt trở thành đôi tình nhân hay gây gổ như hiện giờ, mặc dù thay đổi có nhanh một chút nhưng lại thấm đẫm sự ngọt ngào trong tim.

Trên thực tế bọn chúng lúc đối địch lẫn nhau ở trong “Thiên Tinh học viện” đã có chút ân thường đối phương, chỉ vì tính cách và quan điểm khác biệt mà thành ra đối đầu không ai nhường ai, hôm nay vì ta mà quan hệ bọn chúng coi như là thành thân thích. Hơn nữa, tính cách tồi và tật xấu của Phổ Hi cũng đã thay đổi không ít, bọn chúng từ đối đầu trở thành tình lữ tự nhiên là việc sẽ thành công.

Bữa sáng ta vội vàng chuẩn bị xem như là uống công, bởi vì Á Dạ chư nữ tới gần giữa trưa mới từ trong kết giới đi ra, trước đó thành quả khổ cực của ta đã bị các chiến sĩ Ma giới ăn hết sạch, bọn họ còn tuyên bố tay nghề của ta giỏi bậc nhất, hi vọng sau này sẽ có thể được ăn tiếp.

Đại khái là vì ở chung với ta đã lâu, quen với tính cách của ta, đám chiến sĩ Ma giới này không giống lần đầu gặp mặt, đối với “Ma Thần Vương” ta vừa kính vừa sợ, ở trước mặt ta ngay cả hắt hơi cũng không dám. Hôm nay bọn họ đã hoạt bát hơn rất nhiều, thường xuyên cùng ta nói giỡn, ai bảo “Ma Thần Vương” ta không hề có phong phạm vương giả chứ.

Đương nhiên, sự trung thành của bọn họ không cần nghi ngờ. Bọn họ đã hướng về ta tuyên thệ thần phục, tuyệt đối chấp hành mệnh lệnh của ta, tuyệt không có nửa từ “không”.

Chư nữ từ trong kết giới đi ra sau khi rửa mặt đơn giản xong đều hướng ánh mắt hờn dỗi về phía ta, trách ta đem qua quá mức điên cuồng. Nhưng vừa nghĩ đến đem qua hoang đường mà lại tuyệt vời các nàng bất giác hai gò má đều nóng như thiêu, hơn nữa bộ dáng mệt mỏi mềm mại sau khi mưa gió qua đi, thật sự là khiến kẻ khác hoa mắt thần mê, khiến cho nam nhân chúng ta nhịn không được nước miếng chảy dài.

Băng Tuyết Nhi hai tay chống nạnh, hờn dỗi nói: “Mấy xú nam nhân các người, nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mỹ nữ à!”

Ta mỉm cười, tiến lên nhéo chiếc mũi ngọc của nàng một cái. Vừa trêu chọc nàng vài câu, trong tâm linh ta đột nhiên nổi lên một trận rung động, ngửa đầu nhìn lên bầu trời chỉ thấy thân hình to lớn của Kim Tử hiện ra dưới quang mang âm đạm của “Ác Ma Hắc Nhật” rọi xuống, phát ra quang mang sáng chói rất mỹ lệ, đang dùng một động tác phi hành tràn ngập lực lượng và có nhịp điệu bay về phía chúng ta với tốc độ cao.

Phổ Hi cũng đã thấy cảnh này, hưng phấn kêu lên: “Kim Tử rất cuộc đã trở lại, ta sẽ trở thành Long kỵ sĩ!”

“O? Sao lại chỉ có mình Kim Tử, con rồng nó cấp cho ta đâu?”

Ngay lúc ta và Phổ Hi trong lòng cảm thấy khó hiểu, Kim Tử thu hai cánh đáp xuống trước mặt ta, nói: “Chủ nhân, Kim Tử đã hoàn thành nhiệm vụ trở về!”

Phổ Hi vội la lên: ”Kim Tử, tỷ phu không phải để người đi kiếm một con rồng tốt nhất để cấp cho ta làm tọa kỵ sao? Rồng đâu?”

Kim Tử nói: ”Phổ Hi thiếu gia, xin đừng vội, là lệnh của chủ nhân ta không dám làm trái, rồng của người ta đã mang đến.”

Nó đem móng vuốt to lớn nhẹ nhàng phóng trên mặt đất, sau đó mở ra. Chỉ thấy trên mặt đất xuất hiện hai quả trứng kỳ quái, so với trứng gà phải lớn hơn gấp hai lần, màu sắc một đen một trắng làm người ta chú ý thập phần.

Kim Tử nói: “Từ trong rồng của Long tộc hiện có chọn ra một con làm tọa kỵ cho Phổ Hi thiếu gia dĩ nhiên là tốt, nhưng tuyệt đối không cách nào đạt tới cảnh giới cao nhất “Nhân long hợp nhất”, bởi vì rồng trưởng thành có trí tuệ tuyệt đối không giống tọa kỵ bình thường luôn nghe theo lệnh của chủ nhân. Trừ phi chủ nhân có lực lượng áp đảo hết thảy như Ngô Lai chủ nhân, làm cho rồng cam tâm thuần phục, cho nên ta cố ý chọn hai quả trứng rồng tốt nhất của Thánh long. Chỉ cần Phổ Hi thiếu gia lấy ái tâm khiến cho

trứng nở, rỗng sau khi sinh sẽ chính thức trở thành trợ thủ tốt cùng chủ nhân tâm ý tương thông.”

Phổ Hi nghe vậy không khỏi vui mừng khôn xiết, tiến lên vài bước ôm hai quả trứng vào ngực, nói: ”Kim Tử, cảm ơn người.”

Kim Tử nói: ”Phổ Hi thiếu gia, đừng vội. Lấy lực lượng của người tối đa chỉ có thể ấp một quả trứng, một quả là ta tặng cho Ca Ny tiểu thư.”

Ca Ny vừa nghe xong cũng háng hái lên, đi tới bên cạnh Phổ Hi đưa tay vuốt quả trứng trong lòng hãnh, nói: “Thật sự rất cảm ơn người, Kim Tử.”

Kim Tử liên tục điếm long thủ, nói: “Không cần khách khí.”

Kim Tử làm như vậy kỳ thực là có tư tâm, bởi vì lúc ta cùng Hoắc Ân quyết đấu tại Lôi Nhân công quốc đã định đem nó cho Ca Ny làm tọa kỵ. Lúc ấy mặc dù không thành sự thật nhưng với độ sùng ái của ta đối với Ca Ny sớm muộn sẽ có một ngày đem nó đóng gói tổng đi, nó mặc dù cam tâm tình nguyện trở thành triệu hoán thú của ta nhưng tự tôn của Long tộc Chi vương không cho phép nó làm tọa kỵ của Ca Ny. Vì vậy, nhân lúc Phổ Hi chọn rỗng làm tọa kỵ nó nhanh trí chọn cho Ca Ny một con, như vậy có thể tránh cho vận mệnh đáng thương của mình ngày sau.

Tiểu long à tiểu long, vua của các người tự mình ngăn chặn tai họa cũng là rất hay đó. Đạo hữu chết bần đạo không chết, vì tôn nghiêm của Long Vương cũng chỉ đành ủy khuất người thôi.

Phổ Hi khó khăn chọn giữa hai quả trứng rỗng màu sắc bất đồng trong lòng, nói: “Chúng có gì khác nhau không?”

Kim Tử nói: “Đây là trứng Thánh long cực kỳ hiếm có trong Long tộc, vừa sinh ra đã có trí tuệ, không giống rỗng khác trải qua thời gian dài mới từ từ có trí tuệ. Mặc khác, thuộc tính của chúng cũng là thập phần hãn hữu. Phân biệt có quang, ám hai loại long thuộc tính này trong Long tộc chúng ta

chính là ngàn năm khó gặp (trước mắt trong long tộc có quang, ám hai loại thuộc tính này chỉ có mình Kim Tử, phân biệt có từ mẫu thân Hoàng Kim Thánh Long và phụ thân Địa Ngục Hắc Long).”

“Quang thuộc tính và ám thuộc tính a...”

Phổ Hi lăm bẫm, khê vượt hai quả trứng rồng một lúc, cuối cùng lưu luyến không rời đem quả trứng màu trắng kia đưa cho Ca Ny, nói: “Tỷ, tỷ đã có “Chiến Thần Võ Trang” quang mang lóng lánh vậy nên rồng quang thuộc tính là thích hợp nhất với tỉ, của tỉ này.”

Ca Ny đã sớm thích quả trứng rồng trắng nõn óng ánh rất đáng yêu này, nàng tiếp nhận quả trứng rồng trong tay Phổ Hi ôm chặt ở trước ngực, nói: “Cám ơn đệ, tiểu đệ.”

Ta ở một bên vẻ mặt đau khổ nói: “Vậy nàng không cám ơn ta sao? Đừng quên ta mới là công thần lớn nhất đó.”

Ca Ny xinh đẹp cười, ngửa đầu hôn lên môi ta một cái, sau đó kiêu mị nói: “Thiếp đương nhiên sẽ không quên chàng, phu quân đại nhân, Ca Ny tại đây hướng tới chàng nói: cám ơn.”

Ta chưa thỏa mãn, duỗi lưỡi liếm hương vị ngọt ngào còn lưu lại trên môi, nói: “Tạ ơn như vậy là đủ sao, đêm nay nàng lại phải đáp tạ ta thật tốt đó.”

Ca Ny đỏ mặt quăng ánh mắt kiêu kỳ về phía ta, ôm “Quang long đản” đi tới bên Á Dạ các nàng. Các mỹ nữ cũng thích thú vuốt ve “Quang long đản”, giọng oanh lời yến hưởng tới Ca Ny chúc mừng.

Phổ Hi giống như ôm chí bảo, đem “Ám long đản” ôm chặt trong ngực, bộ dáng giống như là một con gà mái già khiến các chiến sĩ Ma giới nhìn không khỏi cười thầm.

Ta trong lòng đột nhiên nghĩ tới một chuyện, nhìn Kim Tử nói: “Theo ta được biết, tuổi thơ của Long tộc các người rất dài, ít nhất cũng phải trăm năm, vậy hai quân trướng rồng này...”

Ca Ny và Phổ Hi trong lòng chấn động, cùng dùng ánh mắt nghi vấn nhìn về phía Kim Tử. Đúng vậy, tuổi thơ của Long tộc dài đằng đẵng, Đối với ta hay Ca Ny bất lão bất tử lập đồng sinh kế ước mà nói thì không là gì, cùng lắm thì nhẫn nại đợi nó trăm năm, nhưng còn Phổ Hi... chỉ sợ Long tọa kỵ còn chưa lớn lên, Long kỵ sĩ hẳn đã già vô lực để cưỡi rồi.

Kim Tử vội nói: “Điểm này không cần lo lắng, Thánh long trời sinh có trí tuệ phát triển cực nhanh, ước chừng khoảng nửa năm có thể trở thành rồng trưởng thành, nếu không ta cũng đã không đem tặng bọn chúng.”

Ca Ny tỷ đệ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thời gian nửa năm sẽ trôi qua rất nhanh.

Dưới chỉ dẫn của Kim Tử, Ca Ny cùng Phổ Hi đem máu tươi nhỏ trên trướng rồng hoàn thành nghi thức trướng rồng nhận chủ, sau đó chúng ta bắt đầu khởi hành đi đến doanh trại của quân tiên phong Ma giới.

Sau nửa năm, “Thánh Long kỵ sĩ” Ca Ny – Tuyết Lan Đặc cùng “Cuồng Long kỵ sĩ” Phổ Hi – Tuyết Lan Đặc hoành không xuất thế. Nhờ lực lượng của Quang thánh long cùng “Chiến Thần võ trang”, Ca Ny thanh danh uy chấn thiên giới như Vũ Y, Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh ba nàng được xưng là “Ma Giới Tam Tuyệt”. Còn Phổ Hi sau về Thánh Ma đại lục theo “Hắc Y Tử Thần” Lôi Tư tùng hoành chiến trường, sát phạt vạn lý, lưu lại uy danh bất diệt của “Cuồng Long Kỵ Sĩ” màu đen.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 7: Thái Điều Môn Địch Thành Trường

“Hãy a!”

Trọng hình trường thương trong tay Địch Nặc hóa thành một đạo ám mang điện, đâm thẳng đến ngực đối thủ của hắn - A Bảo.

Tuy thương này không phải là Hắc Âm Thương Sát Pháp chiêu thức nhưng với lực tay và sức nặng gần đạt một trăm ba mươi cân của trường thương trong tay Địch Nặc nên một chiêu này xuất ra tựa như sấm đánh, uy thế khiếp người.

Đối mặt với một kích uy mãnh chí cực này của Địch Nặc, A Bảo tịnh không liều mạng đỡ bừa. Chỉ thấy hắn như một đạo tạt phong di chuyển đến bên trái, đồng thời dị mang trong mắt chợt lóe, mục quang như hai thanh lợi kiếm công đến hai mắt của Địch Nặc.

Địch Nặc vừa tiếp xúc với mục quang kì dị của A Bảo trong lòng liền chấn động, cảm giác như có hàng vạn thứ trọng vật đè lên người. Mỗi một động tác di chuyển cũng đều hết sức khó khăn, khó chịu phi thường.

A Bảo thấy động tác của Địch Nặc đột nhiên chậm lại thì biết rằng tinh thần ma pháp "Trì hoãn thuật" của mình đã có tác dụng, trong lòng nhất thời đại hỉ, hét lên một tiếng giơ trường kiếm lên cao. Trái hắn với vẻ né trái tránh phải như vừa rồi, một kiếm đưa ra hào khí trùng thiên, đúng là uy phong bát diện.

“Trì hoãn thuật” chia làm hai loại vật lý và tinh thần. Ma lực “Trì hoãn thuật” vật lý nén áp suất không khí chung quanh đối thủ lên cao, gây trở ngại đến động tác của đối thủ. Còn “Trì hoãn thuật” tinh thần lại tác dụng lên tâm linh đối thủ, làm tâm linh đối thủ bị áp chế, dẫn đến động tác trở nên chậm chạp. Hai loại nguyên lý sử dụng “Trì hoãn thuật” mặc dù không giống nhau nhưng hiệu quả lại không quá sai biệt.

Tâm linh Địch Nặc bị tinh thần lực của A Bảo thông qua mục quang xâm nhập, nhất thời bị ức chế, khiến động tác trở nên chậm chạp. Mắt Địch Nặc thấy trường kiếm của A Bảo đánh tới, hấn vội vàng dựa theo phương pháp đối kháng tinh thần ma pháp do Lạp Cáp Nhĩ Đặc truyền thụ để ngưng tụ ý chí lực đã trải qua tôi luyện kiên cường như cương thiết hướng tới tâm linh của bản thân kích sâu một cái, trực xuất tinh thần lực xâm lấn của A Bảo. Thân tâm của Địch Nặc lập tức tự do trở lại.

“Đình!”

Kiểm của A Bảo bị Địch Nặc dùng thương phong bế lại, nhưng bởi vì Địch Nặc vừa mới tập trung toàn lực phá giải “Trì hoãn thuật” nên trong lúc vội vã chỉ có thể vận khởi được ba thành lực lượng hóa giải nhất kích của A Bảo. Sau đó, tạm thời Địch Nặc cũng vô lực triển khai phản kích.

Trong chu vi mấy chục trượng bên ngoài chỗ thi đấu của Địch Nặc và A Bảo, những người đang quan chiến như Vũ Y, Ô Lan Na Toa, Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh tứ nữ cùng Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy với Tái Lạp, Lai Tinh Đốn đều hết sức hài lòng với biểu hiện của hai người Địch Nặc. Bốn hảo huynh đệ Tái Lạp liền vỗ tay khen hay không ngừng.

Vũ Y quay sang La Duy và Lạp Cáp Nhĩ Đặc, nói: “Các người dạy rất hay. A Bảo chỉ trong khoảng thời gian ngắn đã tiến nhập vào sơ cấp tinh thần ma pháp. Địch Nặc càng không đỡ, có thể dùng ý chí lực kiên cường của bản thân để trực xuất tinh thần lực xâm lấn. Không tồi, thực sự không tồi.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc đáp: “Là nhờ Ma Thần Vương đại nhân tinh mắt, tố chất của sáu tên đệ tử mà ngài chọn đều là thượng phẩm, chúng thần chỉ hướng dẫn chúng những cách luyện tập thích hợp mà thôi.”

Ô Lan Na Toa cười nói: “Tất cả bọn họ đều là đệ tử của Lai, vậy mà chàng một chút cũng không làm tròn trách nhiệm của sư phụ nữa.”

Vẻ mặt của bốn tên Tô Lạp, Tái Phàm, Lai Tinh Đốn, Lỗ Lâm đều ra vẻ đồng cảm. “Sư phụ” Ngô Lai sau khi dẫn bọn họ đến Ma Giới liền để cho bộ hạ của hắn dạy chứ bản thân mình lại chưa dạy được cho họ một chiêu ma pháp, võ học nào hết. Vị “sư phụ” này thật tắc trách quá đi.

Ngoài sự phân biệt Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng La Duy dạy ba người Địch Nặc, A Bảo, Lỗ Lâm. Tái Lạp theo Vũ Y học Thánh quang hệ ma pháp, cung tiễn thủ Tô Phàm tiếp nhận sự dạy bảo của Hạ Nông, còn Lai Tinh Đốn vốn là hỏa hệ ma pháp sư hôm nay đã chuyển sang chuyên chức thành Vong Linh pháp sư, theo một trong “Tứ ma tương” là “Tàn Ma” Kha Tát Tư học tập Vong Linh ma pháp (trong trận đánh Long cốc, Ngô Lai đã triệu hoán ra bảy bộ siêu cấp khô lâu đấu cùng Long tộc, thực lực của bảy bộ siêu cấp khô lâu đã làm chấn động tâm can của Lai Tinh Đốn, khiến hắn vạn phần kính nể, quyết tâm chuyển sang học chuyên chức về Vong Linh pháp sư).

Khảo hạch hôm nay là chủ ý của La Duy mà ra. La Duy cho rằng, Thái Điều môn đã tiếp nhận đủ huấn luyện, có thể xuất sư được rồi. Vì vậy Vũ Y đã an bài cuộc khảo hạch này, mục đích muốn xem thực lực Thái Điều Môn đã đạt đến cấp nào rồi. Biểu hiện của Địch Nặc cùng A Bảo làm họ khá mãn ý.

Không ngờ rằng “Trì hoãn thuật” tất thắng lại bị Địch Nặc phá giải được nên khí thế của A Bảo nhất thời rơi xuống ngàn trượng. Tốc độ cùng lực xuất kiếm của A Bảo cũng không bằng lúc nãy nữa (A Bảo vốn là thành viên yếu nhất trong đội sáu người, một kích toàn lực bị phá bỏ vừa rồi tự

nhiên sẽ làm tín tâm của hắn bị lung lay). Qua cú lợi ngược dòng này, chiến ý của Địch Nặc liền đại tăng. Hắn hét to một tiếng, trọng hình trường thương trong tay đột nhiên xuất ra một thương có bóng như mười thương ảnh, tựa lưu tinh phá không, tấn công A Bảo.

“Hắc Âm thương sát pháp” - Lưu Tinh vũ.

Thương ảnh như lưu tinh mãn thiên phong trụ không gian, quanh thân và những chỗ yếu hại trên người A Bảo. Mắt thấy A Bảo nhất định dưới thức “Lưu tinh vũ” này cúi đầu chịu thua thì đột nhiên trường kiếm trong tay hắn đột khởi, quang mang đại thịnh, trong phút chốc vẽ ra vô số bóng kiếm hợp thành một đạo võng kiếm phòng ngự. Mỗi một đạo Lưu Tinh của Địch Nặc đều bị võng kiếm chặn được. “Đing đang” hai tiếng vang lên, sau đó Địch Nặc cả người lẫn thương cùng bị đẩy lui. Trên mặt Địch Nặc nhất thời hiện lên thần sắc khó tin.

“Chuyện này làm sao có thể xảy ra được chứ?”

Ngoại trừ La Duy và Lỗ Lâm ra, trên mặt những người quan chiến khác đều lộ ra ánh mắt khó tin giống như Địch Nặc. Tạm không nói đến chuyện lấy biến hóa nhẹ nhàng ngạnh tiếp cùng trọng thương không thích hợp liều mạng đánh bừa. Bằng vào sức nặng kinh người một trăm ba mươi cân có dư của cái chuôi trọng hình trường thương trong tay Địch Nặc cùng lực cánh tay hùng mạnh trải qua khắc khổ rèn luyện của Địch Nặc, A Bảo vốn không phải là kiếm sĩ cũng không có khả năng tiếp được chiêu này của Địch Nặc. Song sự thật xảy ra trước mắt, A Bảo không chỉ ngăn cản thế công lôi đình vạn quân của Địch Nặc mà còn xuất sắc đẩy lui Địch Nặc nữa.

Phần lớn mọi người ở đây đều không thể nào giải thích được chuyện khó hiểu này thì Tái Lạp đột nhiên kêu lớn: “Mọi người mau xem A Bảo đi, hắn dường như có chuyện rồi!”

Tất cả đồng loạt quay sang nhìn A Bảo. Chỉ thấy gương mặt thường ngày bùng ra sữa của hãn hôm nay hiện ra thần tình như đang mơ mộng đến phát ngốc. Hai mắt đỏ sậm như máu, thở hỗn hển như trâu, trong miệng mấp má cái gì đó không thể nghe rõ.

Hạ Nông giật mình kêu lên: “Cuồng chiến sĩ, không... không thể nào, cái này không thể nào là “Cuồng hóa” của cuồng chiến sĩ được...”

Mục quang Vũ Y liếc nhìn về phía La Duy, hy vọng hãn có thể đưa ra giải thích.

Gương mặt tuấn mỹ vô song của La Duy hiện lên một nụ cười đặc ý, nói: “Trạng thái của A Bảo bây giờ đích xác không phải “Cuồng hóa” của Cuồng chiến sĩ vì hãn vốn chẳng phải Cuồng chiến sĩ. Đây là tinh thần ma pháp bộc phát trong lúc tối hậu do thần truyền thụ cho bọn họ. Nếu Thôi miên thuật có thể làm người bị thôi miên sinh ra quái lực không giống lúc bình thường, vậy tại sao chúng ta không vận dụng nó lên người người thi triển thuật này? Sau khi thần nghiên cứu, cải biên, cuối cùng đã thành công tự tác dụng được lên trên thân người thi triển, thần gọi nó là Tự thân thôi miên. Bộ dáng A Bảo bây giờ chính là kết quả của Tự thân thôi miên.”

“Tự thân thôi miên?”

Ô Lan Na Toa lo lắng hỏi: “Cái Tự thân thôi miên này có để lại thương tổn cực đại trên người A Bảo hay không?”

La Duy đáp: “Sẽ có một chút tác dụng phụ nhưng sẽ không tạo thành thương tổn lớn đâu. Tự thân thôi miên trên thực tế chính là nhờ thông qua tinh thần tự kỉ ám thị mà làm kích phát hoàn toàn tiềm lực của bản thân. Sau khi thôi miên kết thúc, vì tiềm lực của người thi thuật bị hao hết mà sẽ có một đoạn thời gian suy yếu vô lực nhưng không ảnh hưởng quá lớn đến trạng thái cơ thể đâu. Các người nghe xem, tự kỉ ám thị thôi miên của tiểu tử A Bảo rất thú vị đấy.”

Mọi người vội vã ngưng thần lắng nghe, chỉ thấy A Bảo thì thào: “Người là gà nướng, còn ta rất đói, người là gà nướng, còn ta rất đói...”

Trong đôi mắt đỏ sẫm của A Bảo thoáng hiện ra vẻ đói khát, một dải nước miếng theo miệng hắn chảy ra. Một bộ dạng tham lam đói khát gần chết trông như gặp được mỹ thực, xem ra hắn thực sự đã biến Địch Nặc trước mặt trở thành một con gà nướng thơm ngon.

Mọi người nghĩ không ra A Bảo lại dùng cách này tự thôi miên, ai cũng âm thầm cảm thấy tức cười.

Tái Lạp cười bảo: “A Bảo bình thường ăn tham là nhất, đặc biệt là món gà nướng. Hắn tự hạ loại thôi miên này cho mình là thích hợp nhất.”

Lúc này, A Bảo vì mỹ thực mà điên cuồng ra tay, thân hình chồm lên, như một đạo tặc phong phi thân lên, trường kiếm trong tay phát ra kinh khí như lôi điện hướng phía Địch Nặc công đến.

Biểu hiện tốc độ cùng thực lực của A Bảo bây giờ thật làm kẻ khác khó tin nhưng kiếm xuất ra lại không thành chiêu thức nào cả, chỉ đâm thẳng chém thẳng mà thôi. Mặc dù “Tự thân thôi miên” giúp kích phát ra hết tiềm lực của bản thân hắn nhưng đồng thời A Bảo cũng mất đi lý trí. Điểm này cùng với “Cuồng hóa” thập phần tương tự.

Địch Nặc hoành thương đỡ trường kiếm đang công tới của A Bảo, cổ tay Địch Nặc tê rần, chút nữa không phong bế được kiếm của A Bảo. Đồng thời, cước bộ cảm nhận một trận hư không, không chịu nổi phải lui về phía sau từng bước một.

Thật là một lực lượng kinh nhân, trong lòng Địch Nặc thất kinh, vội vàng kéo thương quét một kích ngang eo, liền thấy A Bảo động thân nhảy lên, trường thương không chút kinh phong sượt qua dưới chân A Bảo. A Bảo liền từ không trung vận kiếm, kích xuống dưới.

Địch Nặc không né tránh kích của A Bảo, ngược lại hai tay nắm chặt thương, hét lớn một tiếng rung động mặt đất. Ngay lúc trường kiếm của A Bảo chuẩn bị đâm trúng Địch Nặc thì từ chỗ Địch Nặc đứng mặt đất đột nhiên xuất hiện vô số khe nứt, tiếp theo sương mù quái dị theo những khe nứt trùng kích ra ngoài, phủ lên người A Bảo.

“Hắc Âm thương sát pháp - Địa lôi thiểm.”

A Bảo bị “Địa lôi thiểm” dẫn phát đại địa khí đánh vào người, phản chấn ra ngoài đau đớn rên lên. La Duy vội lắc mình lên đón lấy người hấn.

Lúc tối hậu Địch Nặc phát ra “Địa lôi thiểm”, chân khí trong cơ thể nhất thời bị dẫn thoát ra hết, vô lực ngã xuống mặt đất.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc tiến đến đỡ Địch Nặc lên, kiểm tra thân thể hấn một chút rồi nói với La Duy: “A Bảo không có chuyện gì chứ?”

La Duy đáp: “Không có vấn đề gì lớn, chỉ tạm thời hôn mê một chút thôi. Công lực của Địch Nặc có hạn, dẫn phát mạch động chi khí cũng không mạnh lắm. Hơn nữa, A Bảo tiến hành “Tự thân thôi miên” thì cơ nhục quanh thân kết cứng lại, lực phòng ngự tăng lên, cho nên hấn cũng không chịu thương tổn lớn gì đâu. Lạp Cáp Nhĩ Đặc người thật biết phương pháp dạy, ngay cả tuyệt học “Địa lôi thiểm” này mà Địch Nặc cũng đã học được rồi, thật sự rất tuyệt.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc nói: “A Duy, người cũng không vừa đâu, Tự thân thôi miên thuật quá ư cao minh. Địch Nặc chút nữa là thua trong tay A Bảo rồi.”

Vũ Y cười lên tiếng: “Hai người này lại dám ở đây tự khen mình, không thấy xấu hổ à. Tái Lạp, đến phiên người biểu hiện rồi đấy.”

Tái Lạp nghe vậy lập tức tiến đến trước, hai tay phân biệt tạo ra bạch sắc cùng kim sắc quang mang chiếu lên trên ngực hai người A Bảo và Địch Nặc.

La Duy kinh dị thốt lên: “Là Hồi Phục Quang và Lực Lượng Phục Nguyên. Tiểu Tái Lạp có thể dùng nhất tâm điều khiển đồng thời hai loại ma pháp, lại không cần vịnh xương chú văn. Người dạy bằng cách nào thế, Vũ Y tiểu thư?”

Lực Lượng Phục Nguyên và Hồi Phục Quang giống nhau, đều là hồi phục ma pháp của Thánh quang hệ. Mặc dù không có năng lực chữa thương nhưng có thể dẫn động tiềm lực trong cơ thể người bị thương, giúp cho họ trong nháy mắt khôi phục được sức mạnh.

Vũ Y đáp: “Cũng không có gì khó, bất quá ta giúp Tái Lạp cải tạo lại một chút thuộc tính tinh thần lực của nàng thôi. Bây giờ nàng ta có thể đồng thời sử dụng hai loại sơ cấp ma pháp, mục tiêu ban đầu của ta đã đi quá xa rồi.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy cùng liếc nhau một cái, đều thấy được tia kinh dị cùng kính ngưỡng trong mắt đối phương. Thay đổi thuộc tính tinh thần lực, chuyện này e rằng chỉ có Vũ Y, thân là thiên sứ tám cánh mới có khả năng mà thôi.

Rất nhanh Địch Nặc nhờ quang mang Lực Lượng Phục Nguyên của Tái Lạp chiếu rọi xuống người mà khôi phục khí lực, A Bảo chỉ bị vết thương nhẹ cũng được Hồi Phục Quang trị liệu khỏi hẳn. Nhưng vì A Bảo áp dụng Tự thân thôi miên kích phát ra tất cả tiềm lực nên Lực Lượng Phục Nguyên đối với hắn không có hiệu quả, thân thể vẫn vô lực. Không thể làm gì khác hơn là phải nhờ La Duy dìu đỡ.

Ba người Lai Tinh Đốn, Tô Phàm, Lỗ Lâm vỗ tay lớn kêu hay: “Tái Lạp người thật sự rất giỏi, rất tuyệt!”

Khuôn mặt nhỏ thanh tú như trái táo của Tái Lạp ngượng ngùng đến ửng đỏ lên, đặc biệt đáng yêu.

Vũ Y kéo một tay Tái Lạp quay lại chỗ cũ nói: “Biểu hiện của Tái Lạp không tệ lắm, khả dĩ có thể thông qua chứ? Địch Nặc và A Bảo học tập đã

có thành tựu, có thể xuất sư. Lỗ Lâm tiếp nhận huấn luyện giống A Bảo, có lẽ cũng không hơn kém bao nhiêu, cho nên cũng không cần thiết phải qua khảo hạch. Tiếp theo là Lai Tinh Đốn cùng Tô Phàm lên đài để cho chúng ta xem biểu hiện của các người.”

Hai người Lai Tinh Đốn, Tô Phàm hướng về Kha Tát Tư và Hạ Nông hành lễ, sau đó tiến bước vào sân luyện võ, đến một khoảng cách khá xa, cùng quay lại đối mặt nhau.

Hai người họ, một người là ma pháp sư, một người là cung tiễn thủ, đều thuộc loại công kích cự ly xa cho nên hai người đứng phân biệt về hai phía của sân luyện tập cách nhau khá xa.

Vũ Y khẽ vẫy tay, một kết giới cự đại hình tròn liền xuất hiện, bao trùm sân luyện tập vào trong. Ma pháp sư và cung tiễn thủ công kích rất dễ thương tổn đến người chung quanh (thường xuyên có “lựu đạn”), mọi người dù không sợ nhưng vẫn có điểm phiền phức.

Theo lí thuyết, ma pháp sư không thích hợp đơn đả độc đấu cùng cung tiễn thủ, bởi vì cung tiễn thủ rất dễ dàng nhân lúc ma pháp sư ngâm vịnh chú văn một tiễn giải quyết hẳn vì cung tiễn thủ không cần sử dụng chú văn dẫn động ma pháp sơ cấp. Và lại, hành động của cung tiễn thủ rất nhanh nhẹn, khó mà làm thương tổn được cho nên cung tiễn thủ vẫn là chức nghiệp khiến ma pháp sư đau đầu nhiều nhất.

Hai người Lai Tinh Đốn và Tô Phàm nhìn nhau một lúc rồi Tô Phàm đột nhiên giương cung, xạ một tiễn như một đạo thiểm điện bắn về hướng Lai Tinh Đốn.

Đối với tiễn đầu tiên của Tô Phàm vẫn chưa làm Lai Tinh Đốn cảm thấy ngạc nhiên (hẳn là người thông tuệ nhất trong sáu người nhóm Thái Điều, hẳn nắm rất rõ tinh cách của từng người). Sớm đã có chuẩn bị, thân hình hẳn lóe lên liền tránh được một tiễn. Tiếp theo, cánh tay Lai Tinh Đốn giơ

lên, một đạo hắc sắc quang mang theo giới chỉ của ngón trỏ xạ xuống mặt đất trước mặt, quang mang vừa hiện liền tạo ra một ma pháp trận.

Tô Phàm một tiễn không trúng nhưng cũng không để cho Lai Tinh Đốn có cơ hội sử dụng ma pháp. Hắn vẫn chưa lấy tiễn từ sau lưng xuống mà khẽ quát một tiếng, mở cung chưa có tên ra, “xoẹt” một tiếng trầm trầm, một màn vụ khí bao quanh phía trên cung tiễn, để cung chờ bắn.

Hạ Nông - người chỉ dẫn cho Tô Phàm cũng không phải là cung tiễn thủ, về phương diện kỹ xảo sử dụng cung tiễn cũng không dạy được cái gì nhiều.

Nhưng đối với mặt vận dụng dĩ chí hóa cảnh, nàng lại tạo ra được một loại chiến pháp kết hợp cung và đấu khí, hướng dẫn Tô Phàm phương pháp luyện khí, đồng thời sử dụng Thánh Đấu khí đả thông kinh mạch toàn thân cho hắn, giúp hắn có một chút tu vi chân khí thâm hậu.

Chiêu thức lúc này Tô Phàm sử dụng tên là “Khí chi thủ”, tức là đem chân khí phát ra ngoài cơ thể hình thành một loại tiễn khí giống như thật, phá kim xuyên thạch không tạo ra tiếng gió. So với uy lực của tiễn thật không biết mạnh hơn bao nhiêu lần nữa. (Cung tiễn trong tay ma tiễn thủ còn phân ra các loại chức nghiệp, tương tự như kiếm sĩ kiêm ma pháp là ma pháp kiêm sĩ vậy, tăng cường ma pháp lên cung tiễn hình thành nên ma pháp tiễn, uy lực rất mạnh, như “Vũ tiễn thủ” của Tô Phàm là độc nhất vô nhị.)

“Đi!”

Tô Phàm khẽ quát một tiếng, “Khí chi thủ” từ ngón tay xạ ra, từ chân khí ngưng tụ lại thành Khí thủ trong không trung, màu sắc nhạt nên mắt thường rất khó phân biệt, hơn nữa lại vô thanh vô tức. Cung trong tay Tô Phàm vừa buông tiễn mang “Khí chi thủ” ra, trong một sát na đã xạ đến trước ngực Lai Tinh Đốn.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc thì ma pháp trận trước mặt Lai Tinh Đốn đột nhiên hiện ra một đạo bạch ảnh, “Khí chi thi” chính đang bắn đến gặp phải bạch ảnh liền nổ tung, bụi đất chỉ trong giây lát bay lên mù mịt.

Sau khi bụi đất lắng xuống, chỉ thấy trước mặt Lai Tinh Đốn xuất hiện một bạch cốt khô lâu binh, màu trắng bệch bên ngoài của khô cốt cũng đồng dạng với màu trắng của khái giáp. Tạo hình của khái giáp rất tinh mỹ, thậm chí còn được điêu khắc hoa văn. Tay phải của khô lâu binh nắm một thanh cự kiếm được làm bằng cốt, dài không kém thân thể nó là bao nhiêu. Cánh tay trái được trang bị thuẫn bài cũng làm bằng cốt cao gần nửa thân người. Lúc này tấm chắn bên ngoài đã bị vỡ, ở trung tâm xuất hiện một vết nứt vỡ lớn, hiển nhiên là kiệt tác của “Khí chi thi”.

“Khí chi thi” mất tác dụng, trong lòng Tô Phàm âm thầm kinh dị. Hẳn vô cùng rõ ràng với uy lực của chiêu thức “Khí chi thi” này. Ngày thường khi hắn luyện tập nó thì ngay cả đá kim cương cứng rắn cũng đều bị nát bấy nhưng hôm nay lại bị thuẫn bài của khô lâu binh cản lại. Chuyện này sao có thể làm hắn không vạn phần kinh dị chứ?

Tô Phàm cảm thấy kinh dị nhưng Lai Tinh Đốn cũng đau lòng trong lòng. Khô lâu binh này là do hắn tập theo cách sư phụ Ngô Lai luyện chế siêu cấp khô lâu Long kỵ binh, phí hết cửu ngư nhị hổ mới chế thành. Không chỉ dùng ma pháp gia trì lên tên khô lâu binh trước mặt Lai Tinh Đốn, ngay cả cự kiếm và thuẫn bài cũng là tâm huyết của hắn. Để chế tạo cốt thuẫn, hắn tiêu phí hết hơn mười ngày, mỗi ngày tiêu phí hết ma lực, mệt mỏi muốn chết. Bây giờ lại bị “Khí chi thi” của Tô Phàm xạ trúng phá hủy hơn phân nửa, hắn tự nhiên cực kì đau lòng.

Khô lâu triệu hoán thuật chỉ là cấp thấp nhất của Vong Linh ma pháp, "Tàn Ma" Kha Tát Tư luôn không có cách nào lý giải được tại sao Lai Tinh Đốn có thể triệu hoán ra khô lâu binh trong lúc đang tập trung tinh thần, trên khuôn mặt hiện ra đôi chút hứng thú đối với vong linh ma pháp uy lực cường đại của hắn. (hắn chưa gặp qua bảy tên siêu cấp khô lâu Long kỵ

binh bất khả tư nghị của Ngô Lai) Nhưng hẳn rất chân thành dạy cho Lai Tinh Đốn, không chỉ mang các loại phụ trợ ma pháp cho khô lâu binh thật tâm truyền thụ mà còn cho hẳn một cái không gian giới chỉ giúp Lai Tinh Đốn có thể đem những khô lâu binh được chế tác tỉ mỉ tự do triệu hồi ra vào trong dị thứ nguyên không gian.

Lai Tinh Đốn vẫn còn đau lòng, kêu lên: “Vũ Thần (hẳn đặt tên cho khô lâu được mình khổ sở chế tác), tiến lên!”

Các đốt ngón tay của khô lâu binh Vũ Thần vang lên một loạt tiếng “crắc... crack...”, sau đó nó tiếp nhận “Gia tốc thuật” gia trì lên người liền đánh về phía Tô Phàm với tốc độ như đạn, không kém một gã nhân loại chiến sĩ ưu tú.

Thật ra Lai Tinh Đốn không cần lên tiếng ra lệnh, chỉ cần trong tâm linh hạ lệnh cho khô lâu binh Vũ Thần là được rồi. Nhưng nếu lên tiếng ra lệnh thì trông hẳn sẽ rất ra dáng, nên tự nhiên là hẳn không bỏ qua cơ hội này rồi.

Cung tiễn thủ và ma pháp sư sợ nhất là cận thân công kích của chiến sĩ nhưng Tô Phàm tiếp nhận dạy dỗ của Tuyệt Đại Đấu Thần Hạ Nông, thấy “Vũ tiễn thủ” không có tiền lệ của khô lâu binh đang hướng tới mình dưới tốc độ cao nhưng Tô Phàm cũng không hề kinh hãi. Hẳn quát khê một tiếng rồi quang mang nhàn nhạt bỗng lóe lên xung quanh thân hình hẳn. Sau đó, hẳn đưa cự cung ra muốn cứng chọi cứng với khô lâu binh Vũ Thần cốt chất cự kiếm đang chém tới hẳn.

“Ồ? Là đấu khí?”

Bên ngoài kết giới, nơi mọi người đang quan chiến, thấy Tô Phàm phát xuất ra nội lực thâm hậu chỉ có Vũ đấu giả thân mang đấu khí mới có, mặc dù đấu khí cực kì nhợt nhạt nhưng bọn họ vẫn không nhận được mà kêu lên.

Trường cung của Tô Phàm cùng trọng hình trường thương của Địch Nặc đều có đặc chế giống nhau. Thân cung được chế từ ma thụ vạn năm tuổi nên vừa có tính cứng rắn như cương thiết lại vừa vô cùng co giãn. Hai bên trường cung được được khảm đao nhận hết sức sắc bén, thập phần thích hợp cho cận chiến. Còn dây cung lại dùng gân của hơn mười loại hung mãnh ma thú tổng hợp mà nên, không những có độ căng siêu cường mà còn không sợ trảm kích của những binh khí sắc bén. Nó còn có thể dùng để phong trụ binh khí của đối phương. Nên nói trường cung này không chỉ hữu dụng khi công kích tầm xa mà càng lợi hại khi là vật trang bị cho cận chiến.

Trường cung và cự kiếm giao nhau tại một điểm. Vũ Thần cuối cùng vẫn kém xa siêu cấp khô lâu Long kỵ binh của Ngô Lai. Mặc dù trên người nó được gia trì “Đại lực thuật”, “Thị huyết thuật” ma pháp phụ trợ nhưng bản chất vẫn là khô lâu binh, cự kiếm vừa va chạm trường cung ẩn hàm đấu khí của Tô Phàm thì lập tức cả khô lâu lẫn kiếm bị đẩy lui ba bước, chút nữa là té nhào trên mặt đất.

Lai Tinh Đốn đau lòng kêu lên: “Vũ Thần, người không sao chứ?”

Hắn vội vàng vịn xướng chú văn, vung tay một cái, một màn hắc vụ lập tức xuất hiện, bắt đầu từ trung tâm kết giới lan tỏa ra.

Đây là sơ cấp Vong linh ma pháp Linh Chương, nhờ Vong linh lực lượng sản sinh ra một loại quang tuyến có thể ngăn cản hắc vụ, ngoại trừ trở ngại về thị lực còn thì không có lực công kích nào cả.

Quan trọng nhất đối với một cung tiễn thủ chính là thị lực mãn duệ. Rơi vào trong vòng phong tỏa của hắc vụ Linh Chương làm Tô Phàm trong nhất thời không biết phải làm sao. Đây lại chẳng phải vấn đề với khô lâu binh Vũ Thần (thân là bất tử hệ vật, nó không dùng mắt để “nhìn” mà dựa vào cảm giác ma lực ba động xung quanh). Thân đang hãm trong hắc ám mê vụ thì nó đã lập tức huy động cốt chất cự kiếm trực tiếp chém thẳng về phía Tô Phàm.

Cự kiếm phá không gây nên tiếng rít gió “vút, vút”. Tô Phàm nghe tiếng vôi vàng cử cung nghiêng đón. Đang lúc gấp gáp, tự nhiên hãn không sử ra được đấu khí. Mặc dù trường cung ngăn cản được kích của cự kiếm nhưng lại không chịu được cự lực của đối phương tạo ra. Hãn bị đánh bay ra ngoài, chạm phải tầng Quang minh kết giới.

Kết giới của Vũ Y thiết lập mặc dù thuần tính chất là phòng ngự nhưng cũng có một chút năng lực phản chấn. Không may cho Tô Phàm, va chạm vào kết giới liền bị phản chấn bay ngược lại. Hãn ngã xuống với tư thế “ngũ thể đầu địa”(như đang quỳ bái một ai vậy). Cũng may nhờ có Linh Chương che mắt tầm thị tuyến nên không ai nhìn thấy bộ dạng khôi hài đó của hãn.

Lúc Tô Phàm vừa đứng lên thì cảm giác nơi cổ lạnh toát, một thanh cốt chất cự kiếm lạnh lẽo đã gác trên cổ hãn rồi.

Khô lâu binh chính là chưa có trí tuệ, chỉ biết giết chóc, Tô Phàm liền vôi vàng kêu lên: “Nhận thua, ta nhận thua, Lai Tinh Đốn, người mau mau đuổi cái đồ quái vật này nhanh đi.”

Lai Tinh Đốn thu hồi Linh Chương ma pháp, kết giới nhất thời khôi phục như thường, khô lâu binh Vũ Thần cũng lui lại bên cạnh hãn.

Tô Phàm tuy nhận thua nhưng trong lòng bất phục, không cam lòng chút nào. Hãn còn rất nhiều tuyệt kỹ đặc ý chưa thi triển lại hồ đồ bị đánh bại như vậy, hãn cực kỳ không cam lòng. Nhịn không được hãn hét lớn một tiếng, đưa tay ra sau một lần lấy ra bốn tiễn đồng thời đặt lên cung, sau đó giương cung lên bắn xạ.

Bốn cây tiễn vừa rời cung thì như vật có tính mạng, bay theo một quỹ tích huyền diệu phá không mà đi. Mỗi một tiễn đều bộc lộ quang mang đấu khí nhàn nhạt, bắn vào phía trên của kết giới liền vang lên một tiếng động chói tai, cuối cùng xuyên thấu kết giới bay thẳng lên trời cao.

Mặc dù kết giới này Vũ Y chỉ tiện tay làm nhưng nàng là thiên sứ tám cánh, cho dù kết giới tiện tay phóng xuất ra cũng cực kì kiên cố. Thế mà tiễn của Tô Phàm lại có thể bắn xuyên kết giới này, lại là bốn cây tiễn nữa chứ. Chiêu thức này lập tức làm mọi người phải nhìn lại hẳn.

Lai Tinh Đốn trong lòng thầm kêu may mắn, nếu ngay từ đầu Tô Phàm đã sử dụng tiên kĩ lợi hại kia đối phó hẳn thì hẳn đã chẳng đánh lại nổi rồi.

“Bộp... bộp...”

Tiếng vỗ tay tán thưởng từ mọi người đang quan chiến xung quanh vang lên, Vũ Y nói: “Tiễn kĩ thật kinh người, người lại chưa có tiếp nhận dạy dỗ của Hạ Nông, biểu hiện của Lai Tinh Đốn cũng rất xuất sắc. Tốt lắm, bây giờ ta tuyên bố, tất cả đều thông qua khảo hạch!”

Hai người Lai Tinh Đốn, Tô Phàm vừa hoan hô vừa hét to ôm lấy nhau. Bốn người A Bảo, Địch Nặc, Lỗ Lân cùng Tái Lạp hưng phấn chúc mừng lẫn nhau.

Đang lúc này thì đột nhiên một thanh âm truyền vào trong tai mọi người: “Ôi, chuyện gì mà làm mọi người cao hứng vậy, có thể nói cho ta nghe một chút không?”

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 8: Đại Cường Hoan

Đoàn người chúng ta rốt cuộc cũng đến quân doanh của quân tiên phong Ma giới. Vì để cho Vũ Y các nàng vui mừng lẫn sợ hãi, khi còn chưa tới quân doanh ta dùng “Không gian chuyển di” xuất hiện trong quân doanh. Mới vừa hiện thân đã nhìn thấy Vũ Y, Lạp Cáp Nhĩ Đặc mọi người và vài tên tướng lĩnh Ma giới đều tụ tập tại một khoảng đất trống, sáu tên đệ tử hữu danh vô thực lại họp lại một chỗ vừa nhảy vừa hô, chẳng biết là đang hoan hô cái gì.

Ta đứng ở phía sau bọn họ gãi gãi đầu, nói: “Này, chuyện gì làm các người cao hứng như vậy? Có thể nói cho ta biết một chút không?”

Mọi người phản ứng hết như so với ta đoán trước. Nghe được thanh âm của ta bọn họ không hẹn mà cùng thân hình chấn động, đồng loạt xoay người nhìn về phía ta.

“Lai!”

“Chủ nhân!”

“Đại nhân!”

Ba tiếng gọi yêu kiều đồng thời từ trong miệng Băng Thanh Ảnh, Ô Lan Na Toa, Vũ Y, Hạ Nông vang lên. Bốn thân thể mềm mại lóe lên lao thẳng về phía ta, tám cánh tay ngọc như linh xà quấn chặt quanh người ta, trong nháy mắt các nàng đã thành bộ dáng đầm lệt.

Ta cảm nhận được tình yêu nồng nàn và nỗi nhớ nhung sâu sắc của những người ngọc đối với ta, đưa tay nhẹ vỗ về. Các nàng nhan sắc không giống nhau nhưng mái tóc đều trơn như tơ gấm, ta thanh âm có chút run rẩy nói: “Mấy nha đầu này, đừng khóc nữa, có nhiều người đang nhìn như vậy, muốn khóc thì đêm nay trong lều ta sẽ cho các nàng khóc cả thể.”

Băng Thanh Ảnh, Ô Lan Na Toa nhị nữ hờn dỗi huy quyền đánh vào trước ngực ta mấy cái, trên dung mạo đẹp như tranh đều không giấu được sự sung sướng cùng nhu tình. Vũ Y và Hạ Nông lại cố gắng ly khai khỏi lòng ta hành lễ, nói: “Vũ Y, Hạ Nông tham kiến chủ nhân (đại nhân)!”

Ta đem các nàng kéo vào trong lòng, nói: “Hai cái cô nàng này điệu bộ quá, đến đây đi!”

Nhị nữ nhất thời vứt đi hết thái độ cố kỵ thân phận, những cánh tay trắng như ngọc gắt gao ôm chặt lấy ta, khóc than gần chết.

Chúng ta năm người cứ như vậy ôm chặt tại một chỗ, qua hồi lâu tứ nữ mới dần dần anh tĩnh lại, nhưng vẫn dựa sát vào người ta nước nỡ không ngừng.

Băng Thanh Ảnh ghen ngào nói: ”Lai, chàng thật ác, một lần rời đi lại lâu như vậy, chàng biết bọn thiếp nhớ chàng như thế nào không chứ?”

Ta chỉ có thể trong lòng tràn đầy áy náy, vuốt mái tóc đen thật dài của nàng. Thành linh, Ô Lan Na Toa hung hăng cắn 1 cái trên cánh tay của ta.

Ta vội vàng áp chế bản năng phản ứng của thân thể muốn phát động “Ma đấu khí” tiến hành phòng ngự, cố nén đau tùy cho hàm răng ngọc ngà của Ô Lan Na Toa hung hăng cắn, ai bảo ta có lỗi với các nàng chứ?

Ô Lan Na Toa cắn một cái này thật là lợi hại, hơn nữa ta không có vận khí phòng ngự, lúc hàm răng của nàng rời khỏi cánh tay ta đã xuất hiện hai vết răng mang theo hàng tơ máu.

Sau khi cắn, Ô Lan Na Toa khẽ hôn một cái tại vết răng trên cánh tay ta, đồng thời tinh nghịch dùng cái lưỡi dính hương liếm một chút. Trong đôi mắt đẹp trong sáng ẩn chứa những giọt lệ lấp lánh, ôn nhu nói: "Lai, đau không? Hừ, cái này là một chút trừng phạt cho việc chàng ly khai thiếp lâu như vậy, cho chàng sau này thấy vết thương sẽ nhớ tới chàng từng đối với thiếp làm ra việc ác cỡ nào. Xem sau này chàng có còn bỏ rơi thiếp lâu như vậy nữa hay không."

Ta có thể nhận ra Ô Lan Na Toa si mê và yêu ta sâu sắc vô hạn, đồng thời cũng nhận ra chính mình vì theo đuổi tự do mà bỏ rơi các nàng đi khắp nơi dạo chơi là một việc tàn nhẫn cỡ nào, ta chỉ có thể lẩm nhẩm nói: "Toa Toa, xin lỗi... xin lỗi..."

Đêm hôm đó, tại quân doanh của quân tiên phong Ma giới đã cử hành lửa trại dạ hội long trọng. Các binh sĩ liên tục nằm trong trạng thái chuẩn bị chiến tranh căng thẳng cao hứng đến cực điểm, bọn họ vừa hát vừa nhảy uống rượu sáng tác nhạc, mặt sức vui vẻ không e dè.

Vây quanh ta là một đám mỹ nữ thế gian hiếm thấy, dung nhan tuyệt mỹ diễm kiều. Xung quanh đều là giọng oanh lời yển như chuông ngân và hương thơm sâu lắng mê người, thật sự là làm người ngoài gen ty.

Vũ Y đan bàn tay nhỏ thon vào trong bàn tay to của ta, ôn nhu nói: "Chủ nhân, thiếp có thể cùng chàng nhảy một điệu không?"

Ta hạnh phúc đến mức ngũ quan dồn lại một đồng, nói: "Có thể, đương nhiên có thể. Ta chính là cầu còn không được. Đến đây, thiên sứ của ta."

Ta đứng dậy, dẫn theo Vũ Y đi vào giữa đám binh sĩ Ma giới đang múa hoan lạc điên cuồng, duỗi tay nhẹ nhàng ôm tiểu yêu (vòng eo) mềm mịn của nàng, bắt đầu múa theo điệu nhạc.

Băng Tuyết Nhi ôm tiểu bông tuyết đang lim dim trong lòng nhìn chăm chăm vào ta và Vũ Y hâm mộ nói: "Các tỷ xem, lúc trước tại Lôi Nhân

công quốc tham gia vũ hội chàng nhảy còn cứng nhắc, mà giờ chàng đã là một cao thủ khiêu vũ rồi, điệu kế muội cũng phải cùng chàng nhảy một điệu.”

Áo Lệ Na cười nói: “Muốn luân phiên cũng chưa tới muội đâu, điệu kế phải là tới Hạ Nông tử tử các nàng. Các nàng ở lại Ma giới lâu như vậy, chúng ta nên hảo hảo nhận thức một chút tâm tình của các nàng.”

Trên khuôn mặt của Băng Tuyết Nhi hiện vẻ thất vọng nhưng chợt lại hưng phấn nói: “Vậy đợi Lai và bốn vị tử tử nhảy xong hết là đến muội, không cho phép các tử giành trước nhé!”

Áo Lệ Na, Phi Âu Á, Ca Ny chư nữ đều cười. Băng Tuyết Nhi thanh thuần tinh nghịch chính là tiểu muội muội các nàng thương yêu nhất, bình thường vẫn cực kỳ quan tâm nàng, bây giờ tự nhiên sẽ không tranh với nàng, mặc dù trong lòng các nàng cũng mong bạn nhảy kế tiếp của người trong lòng chính là mình.

Lúc này Vũ Y nhảy theo nhạc, vùi khuôn mặt nhỏ nhắn vào trong lòng ta, nói: “Chủ nhân, chàng biết mấy ngày nay Vũ Y khổ cực cỡ nào không? Mỗi thời khắc thiếp đều rất nhớ chàng nhưng lại không thể như Thanh Ảnh, Toa Toa hiển lộ ra, thiếp còn trách nhiệm phụ trách chỉ huy quân đội. Chủ nhân, Vũ Y khổ lắm!”

Ta di chuyển tả thủ vốn đang nắm bả vai nàng ra sau lưng cuộn lấy mái tóc đã vì ta mà bạc trắng, nói: “Tất cả đều là do ta không tốt, nàng có cái gì ủy khuất, thống khổ cứ hướng về ta phát tiết ra đi, như Ô Lan Na Toa hung hăng cắn ta một cái cũng được. Vũ Y, thiên sứ của ta, ta hy vọng có thể xóa đi tất cả bi thương trong lòng nàng.”

Những thanh âm yêu kiều nghẹn ngào của Vũ Y từ trong lòng ta truyền đến: “Ôm chặt thiếp, thế là đủ rồi. Thiếp yêu chủ nhân nhất, chỉ cần ở trong

lòng chàng Vũ Y sẽ quên hết tất cả ưu thương, trở thành người phụ nữ hành phúc nhất trên đời.”

Ta theo lời nàng nói, song chường nằm ở vòng eo thon nhỏ của nàng nhẹ dùng lực một chút. Vũ Y kêu một tiếng, thân thể mềm mại toàn bộ kề sát người ta, loại xúc cảm nhuyễn ngọc ôn hương này thật sự là quá mỹ diệu. Ta thiếu chút nữa nhịn không được muốn mang mỹ nhân trong lòng rời khỏi nơi này đi vào trong lều, hưởng thụ thế giới mỹ hảo của hai người.

Sau khi kết thúc một khúc, ta mang Vũ Y trở về chỗ ngồi. Vừa mới đến đã thấy Á Dạ mấy nàng đẩy Hạ Nông về phía ta. Hạ Nông băng sơn mỹ nữ tiêu chuẩn này thường ngày trên khuôn mặt mỹ lệ không chút biểu tình mà hôm nay lại ửng đỏ ngượng ngùng và vui sướng, vẻ kiều mỹ nữ tính như vậy gần đây xuất hiện trên người nàng như “ngạo tuyết hàn mai”, mê người vô cùng.

Băng Tuyết Nhi đẩy Hạ Nông vào lòng ta, dịu dàng nói: “Lai, chàng phải cùng Hạ Nông tử tử nhảy, sau đó là Thanh Ảnh và Toa Toa hai vị tử tử, tiếp sau đó đã có thể đến phiên thiếp đó.”

Ta đưa tay búng nhẹ chiếc mũi ngọc tinh nghịch của nàng một cái (ta cũng không nhớ rõ đây là lần thứ mấy búng cái mũi nhỏ đáng yêu của nàng), sau đó cúi đầu nói với Hạ Nông khuôn mặt đỏ bừng đang ngẩng lên trong lòng ta: “Tiểu Nông, nàng nguyện ý cùng ta nhảy một điệu chứ?”

Khuôn mặt của Hạ Nông càng thêm đỏ ửng, nàng đưa cái miệng nhỏ nhắn đến gần tai ta nhỏ giọng nói: “Đại nhân, tất cả của tiểu Nông đều là của chàng, chàng muốn thế nào cũng được...”

Ta cười vang, ôm thân thể mềm mại của “Tuyệt đại đấu thần” tiến vào vũ tràng, ẩn trong đám chiến sĩ Ma giới cuồng nhiệt.

Vài tên chiến sĩ Ma tộc trẻ tuổi cường tráng can đảm đi về phía Áo Lệ Na các nàng, trong đó một tên cao lớn anh tuấn nhất thấp thỏm nói: “Chư vị

tiểu thư, bọn tiểu nhân có vinh dự được mời chư vị cùng nhảy không?”

Á Dạ bị cái loại phản ứng như gặp đại địch này của hần làm cho không nhìn được cười, nàng chủ động đứng dậy nói với hần: “Muốn nhảy sao? Như vậy để ta làm bạn nhảy với người nhé, bất quá chỉ một khúc thôi đó.”

Tên chiến sĩ này nhất thời vui mừng quá đỗi, hần vội vàng cung kính hướng về phía công chúa mình ngưỡng mộ như nữ thần hành lễ, sau đó cùng Á Dạ cùng nhau đi vào vũ tràng, nhưng nhìn nhịp chân cứng đờ của hần sẽ biết tâm tình lúc này của hần là cái dạng gì.

Mắt thấy đồng liêu mời thành công Á Dạ công chúa cùng nhảy, vài tên chiến sĩ còn lại vừa hâm mộ vừa khí thế đại tăng, đều mở miệng hướng Ly Vi Nhã chư nữ mời nhảy. Chư nữ cũng không đành lòng để cho mấy chiến sĩ còn trẻ thật vất vả mới can đảm mở miệng được thất vọng, vì vậy đều nhận lời mời của bọn họ.

Rất nhanh, ngoại trừ Băng Thanh Ảnh thay thế Vũ Y và Hạ Nông mới từ vũ tràng trở ra thì chư nữ đều tiến vào vũ tràng, Đức Lạp Khắc Lạp ở một bên ảo não nói: “Sớm biết rằng các tiểu thư sẽ tiếp nhận lời mời ngoài “Ma Thần Vương” đại nhân, ta đã sớm... thật là hảo hời hận mà...”

Vũ hội vẫn tiếp tục đến bình minh, ngoại trừ chiến sĩ chấp hành nhiệm vụ cảnh giới ra thì tất cả mọi người đều cuồng hoan thâu đêm đến khi “Ác Ma Hắc Nhật” mọc trên bầu trời. Trong doanh trại, chiến sĩ nằm ngổn ngang, say như chết.

Ta đêm qua quả thật là là một cỗ máy khiêu vũ. Sau khi ta cùng Hạ Nông, Băng Tuyết Nhi, Ca Ny chư nữ, từng người một khiêu vũ xong lại được Hải Lan Tạp Ti chủ động mời. Việc bất ngờ này thật là phiền phức, các Hắc Ám nữ yêu và một đoàn nữ chiến sĩ một người lại tiếp một người mời ta cùng nhảy mà ta lại không thể cự tuyệt. Kết quả chính là nhảy suốt một đêm, ngay cả một chút thời gian nghỉ ngơi cũng không có.

Thật sự là mệt chết ta.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 9: Quang Chi Thánh Long Đản Sanh

Đại cường hoan cho đến buổi sáng ngày thứ hai mới chấm dứt, Ca Ny kéo thân hình mệt mỏi trở về căn lều vừa mới dựng lên cho nàng. Tinh lực của nàng có hồi phục lại nhiều hơn trước cũng chịu không nổi vô số thanh niên chiến sĩ thức trắng đêm khiêu vũ, sớm nói ngay từ đầu để biết rằng sẽ là như thế này nàng sẽ không tiếp nhận yêu cầu của bọn họ.

Ngô Lai dẫn Vũ Y, Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh, Ô Lan Na Toa đi vào trong một cái lều lớn, sau đó phát sinh chuyện gì không cần nói cũng biết. Mặc dù Ca Ny nhìn Vũ Y tứ nữ cũng cảm thấy cao hứng nhưng trong lòng khó tránh khỏi xuất hiện một chút ghen tuông, cảm giác được sự cô đơn tịch mịch của mình.

Vừa mới đến trường Ca Ny đã cảm thấy được dường như có cái gì đó rất thân thiết đang kêu gọi mình, đó là một loại cảm giác như cùng mình có quan hệ huyết nhục tương liên.

Nàng nghe theo cảm giác nhẹ nhàng trong lòng mình liền bước tới trước giường tre, trên giường có đặt sẵn một túi nhỏ.

Nàng tự tay mở túi ra, một chùm ánh sáng màu vàng đột nhiên từ trong bao bắn ra, ánh sáng mãnh liệt làm đôi mắt xinh đẹp của Ca Ny bất giác chảy nước mắt.

Hai tay Ca Ny cho vào bao lòi ra vật thể đang tỏa sáng mãnh liệt, đúng là "Quang long đàn" nàng cất giữ.

Ca Ny thì thào lẩm bẩm: "Là người... là người đang gọi ta sao?"

Như thế đáp lại câu hỏi của nàng, kim quang mà "Quang long đàn" chớp động. Tiếp đó, một cỗ hấp lực khổng lồ từ quả trứng truyền ra. Ca Ny còn chưa kịp phản ứng liền cảm thấy tinh thần lực lượng của mình nhất thời không tự chủ được, nhanh chóng bị thu vào "Quang long đàn".

Ca Ny trong lòng kinh sợ nhưng không có biện pháp ngăn cản tinh thần lực lượng thoát đi. Ngay khi tinh thần lực lượng của nàng sắp tiêu hao hết, hấp lực từ "Quang long đàn" đột nhiên biến mất. Sau đó, một tiếng "ca" vang lên, trên mặt trứng xuất hiện một vết nứt.

Vết nứt nhanh chóng lớn dần, cuối cùng một cái đầu nhỏ như ngón cái từ vết nứt thò ra, trong con mắt lóe ra một ánh mắt sáng như quang mang đá quý nhìn Ca Ny.

Thân hình nó cũng phá trứng bước ra. Đó là là một vật nhỏ bé, so với bàn tay người lớn hơn không bao nhiêu. Kim sắc lân phiến che kín toàn thân, trên lưng nó mọc ra một đôi cánh nho nhỏ, đứng trên giường cứ lắc lư, nhìn đáng yêu cực kỳ.

Đây... đây là quang thuộc tính Quang chi thánh long như lời Kim Tử nói?

Ca Ny vừa mừng vừa sợ, vươn tay đến định vuốt ve thân thể tiểu kim long đáng yêu một chút. Tiểu kim long vươn cổ, đưa lưỡi liếm bàn tay đầy đặn của Ca Ny, cảm giác tê tê rất rất làm nàng nhin không được khúc khích cười.

Một âm thanh non nớt như tiểu hài tử bình thường từ miệng tiểu kim long truyền ra: "Người chính là chủ nhân ta sao? Mỹ lệ quá."

Ca Ny cười mắng: "Tiểu tử này, vừa sanh ra như vậy mà đã hiểu được vượt đười ươi, người đã gặp rất nhiều nữ nhân sao?"

Tiểu kim long nói: "Ta khi ở trong trứng đã có thể dùng lực lượng tinh thần để tìm hiểu tình hình thế giới, đương nhiên biết chủ nhân người là mỹ nữ hiếm thấy. Còn có chủ nhân ánh mắt rất xuất sắc a, vị nam chủ nhân kia lực lượng tinh thần rất mạnh thật là bất khả tư nghị, khó trách có thể làm Long vương đại nhân thần phục."

Ca Ny đối với thông tuệ và thần thông của tiểu tử này cảm thấy kinh dị, mừng rỡ nói: "Người thông minh lắm, tất nhiên trước hết đặt tên cho người, kêu là cái gì mới hay đây? Được rồi, người là Quang thuộc tính thánh long, vậy ta gọi người là Tiểu Quang là được."

Tiểu kim long lắc lắc cổ thật to và dài của mình, nói: "Không được, không được, cái tên này không được. Người ta là nữ nhi, sao có thể đặt một cái tên nam tính như vậy? "

Ca Ny có chút bất ngờ, nói: "Người là một con rồng cái?"

Tiểu kim long gật đầu thật mạnh, kêu ngạo nói: "Đương nhiên rồi, người ta là Long tộc đệ nhất mỹ nữ tương lai."

Thật là một tiểu yêu to mồm không biết thẹn, Ca Ny nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu nó, nói: "Như vậy a, vậy tất nhiên là phải vì Long tộc đệ nhất mỹ nữ tương lai đặt một cái tên xinh đẹp. Gọi là cái gì mới hay đây..."

Tiểu kim long nói: "Chủ nhân tên gọi là Ca Ny sao? Đây thật sự là một cái tên đẹp, vậy gọi ta là Ny Ny là được rồi, ta rất thích cái tên này."

"Ny Ny..."

Ca Ny trầm ngâm nói: "Tiểu yêu người thật đúng là biết đặt tên cho mình. Nếu Huyền thú của Tuyết nhi tên là tiểu Tuyết Hoa, rồng của ta sao

không thể kêu là Ny Ny? Được, vậy người sau này tên là Ny Ny."

Tiểu kim long Ny Ny cao hứng giữa đầu ngâm vài tiếng. Lúc này nó tự nhiên phát ra tiếng long ngâm kinh thiên động địa không giống Kim Tử, thanh âm tinh tế vừa nghe có chút tương tự chim kêu thánh thót.

Ca Ny nhẹ nhàng đặt Ny Ny trên lòng bàn tay, càng xem càng yêu thích, nhìn không được chu môi khẽ hôn một cái, tiểu Ny Ny liền nói: "Thơm quá, thơm quá. Nhưng Ny Ny ta không phải là đồng tính luyện ái, chủ nhân người dành đôi môi thơm đó cho nam chủ nhân là được rồi."

Ca Ny vừa bực mình vừa buồn cười, giơ ngón tay ngọc ngà gõ một cái lên đầu Ny Ny, cười mắng: "Người là tiểu yêu tinh nghịch, mới vừa sanh ra đã học được miệng lưỡi trơn tru như vậy, xem ra người được trời cho cái mỏ nhọn."

Ny Ny phe phẩy đôi cánh nhỏ nhỏ từ trong lòng bàn tay Ca Ny bay lên vai nàng, đem cổ dài của nàng dụi vào má phúng phính vài cái, nói: "Chủ nhân a, người sao có thể nói Ny Ny như vậy chứ. Ny Ny rất nghe lời, sao lại là đàn bà mỏ nhọn?"

Ca Ny dùng hai đầu ngón tay kẹp cái miệng nhỏ nhắn của Ny Ny ngăn những câu liên miên bất tuyệt của nó. Tự nhiên có một con rồng bảo bối lăm miệng như vậy, xem ra cuộc sống sau này sẽ có nhiều náo nhiệt.

Ta dẫn Vũ Y, Hạ Nông, Băng Thanh Ảnh, Ô Lan Na Toa tứ nữ đi vào trong trường nhưng không như người bên ngoài suy nghĩ điên đảo thiên địa một phen. Chúng ta chỉ là tay trong tay ngồi cùng một chỗ, không ai nói gì, lời thề sanh tử tương hứa khắc cốt ghi tâm được chúng ta dùng tâm linh truyền cho nhau.

Rốt cuộc, Băng Thanh Ảnh mở miệng trước, ai oán nói: "Lai, khi người ở Thánh Ma đại lục có nghĩ đến chúng ta không?"

Ta đem tứ nử nhan sắc bất đồng bên cạnh cầm lấy mấy bàn tay, nói: "Đương nhiên nhớ các người. Khi rảnh rồi ta thường suy nghĩ Ảnh nhi của ta có thay đổi hay không, Tiểu Nông có còn lạnh như băng không, Vũ Y và Ma tộc ở chung có hợp không, còn có, còn có Toa Toa có nhớ ta nhiều hay không..."

Ô Lan Na Toa hừ một tiếng, sảng giọng: "Ai thèm nhớ tên xấu xa, da mặt dày như người..."

Ta mỉm cười dùng năm ngón tay nhẹ nhàng xoa mái tóc đỏ của nàng, không lên tiếng.

Trong trường mạc lại yên tĩnh, chỉ còn hương thơm cơ thể làm say lòng người lưu chuyển trong trường.

Chúng ta lẳng lặng ngồi như vậy một buổi sáng, đến trưa ta mới dẫn tứ nữ đi ra khỏi trường. Lính canh ngoài trường nhìn thấy chúng ta thì vẻ mặt đều lấy làm lạ, ta biết bọn họ suy nghĩ cái gì. Vũ Y tứ nữ ngượng ngùng và hơi cáu, trách ta cố ý làm cho người khác hiểu lầm, làm hại các nàng chẳng còn mặt mũi gì cả.

Ca Ny hưng phấn chạy vội tới ta, tự tay dâng lên một vật đang lóe lên từng đạo kim quang nhu hòa.

Đưa đến trước mặt ta, cao hứng kêu lên: "Lai, người xem đây là cái gì?"

Ta ngẩng đầu lên chỉ thấy bàn tay nhỏ bé ngọc ngà của nàng đang nâng một kim long nho nhỏ, đôi mắt đẹp vô song, nhìn có thần, sáng như kim cương lấp lánh, thoát nhìn đáng yêu cực kỳ.

Ta vươn ngón trỏ sờ sờ tiểu kim long, cao hứng nói: "Chẳng lẽ đây là tiểu long do Quang long dẫn nở ra sao? Đáng yêu a, chúc mừng nàng, Ca Ny."

Tiểu kim long liếm liếm ngón trỏ ta, đột nhiên mở miệng phát ra tiếng người nói: "Người là Ngô Lai chủ nhân, lần đầu gặp mặt, ta là Ny Ny."

Ta bị tiểu tử đột nhiên mở miệng nói này làm hoảng sợ, nói: "A, nguyên lai người gọi là Ny Ny a, đây là một cái tên cực kỳ nữ tính."

Tiểu kim long Ny Ny dùng hai móng nhỏ chống nạnh, tự hào nói: "Đó là đương nhiên, bởi vì Ny Ny là nữ mà."

Oa, nguyên lai tiểu tử kia là một ả rỗng cái, chỉ là đường như có chút quá rành nhân tính, và quá lắm miệng.

Vũ Y cũng hết sức thích tiểu yêu đáng yêu này, vì vậy đưa tay nhẹ nhàng bế Ny Ny từ trên tay Ca Ny lên. Thánh long tôn nghiêm không cho phép Ny Ny bị người không phải chủ nhân của mình nắm trong tay, nó chu cái miệng nhỏ, hỏa quang chớp động hướng Vũ Y cẩn thận phát ra một đạo "Long viêm" màu vàng (mỗi một loại rỗng phun ra đều là long viêm hình dáng như hỏa viêm, nhưng căn cứ vào thuộc tính của rỗng mà long viêm hàm chứa lực lượng cũng bất đồng, từ màu sắc sẽ biết mạnh yếu tương ứng).

Vũ Y tự nhiên không xem 'Long viêm' mà tiểu long nọ cẩn thận phát ra để vào mắt. Ý niệm vừa động, một đạo Quang bình lẳng không xuất hiện trước "Long viêm".

Khi "Long viêm" cùng Quang bình giao nhau, trong phút chốc Vũ Y kinh dị phát hiện quang bình do Quang minh lực lượng cấu thành thiếu chút nữa bị 'Long viêm' không đáng để vào mắt kia đánh nát. Nàng vội vàng tăng thêm cường độ Quang bình, hoàn toàn phong tỏa "Long viêm" do Ny Ny phát ra.

Chúng ta đều cảm ứng được lực lượng ba động do "Long viêm" của Ny Ny cùng Quang bình của Vũ Y giao kích tán mát ra, trong lòng đều cảm

thấy kinh dị. Băng Thanh Ảnh giật mình nói: "Lực lượng tiểu long này... mạnh thật!"

Sức mạnh kinh nhân của Ny Ny vừa mới nở ra làm Vũ Y bất giác phát ra năng lượng khí tức mình đã cất dấu. Ny Ny, cũng như nàng đều là Quang thuộc tính, nhất thời cảm nhận được lực lượng áp đảo thiên hạ của một bát đực thiên sứ. Nó lập tức ngưng giãy dụa, trái lại không dám la lối nữa.

Ta nói với Ca Ny: "Quang chi thánh long quả nhiên lợi hại, sau này lớn lên lực lượng càng mạnh, hơn nữa nàng có "Chiến thần võ trang"... Ha ha, ta đã có thể nhìn thấy tương lai không xa nàng sẽ thành "Thánh Long kỵ sĩ" mang phong thái trên trời dưới đất mặc ta tung hoành."

Lời khích lệ làm Ca Ny vừa thẹn vừa mừng, vẻ mặt xấu hổ thẹn thùng của nàng xinh đẹp không ai bằng được nói: "Lai, người đang nói cái gì a, đang ở trước mặt các tỷ muội mà..."

Vũ Y đem Ny Ny đặt về trong tay nàng: "Người cũng không cần phải xấu hổ, chủ nhân nói cũng không sai. Người đã cùng chủ nhân kết cộng hưởng sanh mạng kế ước, có thể xem như tấm thân bất tử (điều kiện tiên quyết là ta không có ngoẻo), hơn nữa sức mạnh của Quang chi thánh long và "Chiến thần võ trang", à... đại khái có thể cùng "Diệu thiên sứ" tranh cao thấp."

Vũ Y nói không sai, Ca Ny cũng không nghĩ tới chuyện đánh giá mình quá cao, đương nhiên nàng cũng rõ lực lượng của mình là cực yếu, sở trường duy có Quang chi thánh long và "Chiến thần võ trang" mà thôi, nàng nói với Vũ Y: "Vũ Y tỷ tỷ, ta biết trước mắt lực lượng của mình quá yếu, không cách nào xứng với sức mạnh của "Chiến thần võ trang", Ny Ny bây giờ cũng còn nhỏ. Cho nên, ta hy vọng tỷ tỷ có thể chỉ dạy cho ta một ít."

Mỹ mục của Vũ Y nhìn ta, ta gật đầu đồng ý với nàng. Vì vậy, nàng nói với Ca Ny: "Chuyện này không thành vấn đề, ta có thể hiệp trợ người tiến

hành tu luyện lực lượng tinh thần để người có thể hoàn toàn phát huy sức mạnh của “Chiến thần võ trang”. Chiêu thức Quang minh ma pháp kiếm của chiến thần ta cũng hiểu một chút, mấy chiêu trong đó người tất nhiên có thể học sử dụng."

Ca Ny mừng rỡ quá nhảy vào lòng Vũ Y kêu lên: "Vũ Y tử tử, người thật tốt..."

Nàng từng tại Lôi Nhân công quốc chứng kiến "Cửu long địa kích" và "Thánh long quang kích" của chiến thần trong tràng chiến đấu kịch liệt.

Uy lực hai chiêu ma pháp kiếm cực mạnh, bây giờ biết mình có lẽ cũng có cơ hội có thể sử dụng tuyệt học lợi hại này nàng tự nhiên là mừng rỡ như điên.

Ta nói: "Nàng, nếu “Quang long đàn” đã nở vậy có lẽ “Ám long đàn” của Phổ Hi cũng... Chúng ta đi xem một chút đi."

Ca Ny từ trong lòng Vũ Y đứng lên gật đầu. Nàng tự nhiên cũng hết sức hy vọng "Ám chi cuồng long" của tiểu đệ có thể nở ra.

Vì vậy, ta dẫn Ca Ny đi tới lều Phổ Hi (trước mắt Phổ Hi và đám Địch Nặc, Lai Tinh Đốn ở chung một lều. Ta đã giao cho Lạp Cáp Nhĩ Đặc huấn luyện hẳn một phen thật tốt). Ô Lan Na Toa với "Ám chi cuồng long" cảm thấy rất hứng thú cũng theo tới, Vũ Y tam nữ đi thay đồ rửa mặt xử lý sự vụ.

Chúng ta vừa đi đến gần lều tổ chim (bọn họ ở trong lều của binh lính bình thường, đỉnh hình tròn bên trong có lỗ thông gió, có thể dung nạp mười người) đã nghe thấy bên trong vang lên những âm thanh kêu gào náo nhiệt, trong đó còn kèm theo một ít thanh âm mơ hồ không rõ.

Ta và Ca Ny liếc nhau, từ ánh mắt của nàng ta thấy đã có nhiều lo lắng, xem ra nàng cũng rất hiểu đệ đệ mình cuồng vọng kiêu ngạo, tính cách xú

thí. Hơn nữa, Phở Hi cùng đám Địch Nặc luôn luôn bất hòa, có lẽ bên trong đang diễn vở "đánh loạn xạ" (toàn vũ hành) cũng không chừng.

Ca Ny lo lắng cho đệ đệ giành đi trước một bước tiến lên vén cửa lều, nhưng lập tức nàng liền khẽ gặt một tiếng vôi vàng thối lui lại phía sau ta, trên mặt ngượng ngùng như đám mây đỏ trải rộng.

Ừa, chuyện gì vậy?

Ta tiến lên vén màn trướng nhìn vào phía trong nhất thời cơ hồ phì cười. Chỉ thấy mấy tiểu tử Phở Hi, Địch Nặc, A Bảo phần thì đang rên rỉ bằng năm thứ âm thanh một ca khúc không hoàn chỉnh phần thì lắc lư như đang múa thoát y vũ. Nhất là hai người Phở Hi và Địch Nặc thoát y gần như lỏa thể, khó trách Ca Ny vừa thấy bộ dáng này đã tỏ ra thẹn thùng.

Một cổ tửu khí nồng đậm từ trong trướng truyền ra, xem ra đêm qua cuồng hoan bọn họ đều uống không ít rượu, cho tới bây giờ vẫn say như hũ chìm. Bất quá như vậy cũng tốt, mâu thuẫn xưa nay giữa bọn họ lúc này đã không còn tồn tại.

Ta bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Tiểu tử này a... xem tình hình chuyện Phở Hi chưa áp "Ám long đàn", chúng ta hay là đợi sau khi tiểu tử này tỉnh rượu lại đi."

Ô Lan Na Toa kéo tay Ca Ny nói: "Ny tỷ, đệ đệ của người thật là hoạt bát a."

Ca Ny đang vì đệ đệ uống say thấy thố mà cảm thấy mất mặt, thì trong lòng nàng đột nhiên truyền đến một tràng thanh âm "cô lỗ cô lỗ".

Thấy ta và Ô Lan Na Toa đều dùng ánh mắt tò mò nhìn nàng, nàng vôi vàng ngượng ngùng nói: "không phải... không phải ta..."

Nàng đút tay vào trong vạt áo đem Ny Ny vẫn đang nằm thoải mái bên trong ra, chỉ nghe bụng tiểu yêu đang "cô lỗ" không ngừng. Nó dùng hai móng vuốt nhỏ bé che bụng lại, bộ dáng xấu hổ thẹn thùng .

Ta nói: "Tiểu Ny Ny, người đã đói bụng chưa?"

Ny Ny gật đầu nói: "Ny Ny từ khi ra đời tới nay vẫn chưa ăn chút gì, bụng đã sớm đói lắm rồi, nhưng không thể không có ý tứ mà nói với chủ nhân."

Ca Ny nói: "Đói bụng rồi thì nói thôi, có gì mà không có ý tứ chứ, cái này dường như không giống với Ny Ny lắm miệng đáng yêu của ta. Nói đi, người thích ăn thứ gì?"

Ny Ny đầu tiên là do dự một chút, sau đó có chút không có ý tứ nói: "Chủ nhân, ta không biết a."

Nó dù sao cũng chỉ là một tiểu long vừa mới nở, lại không có long mục mục bên cạnh chiếu cố. Mặc dù khi nó còn trong quá trình ấp trứng có thể dùng lực lượng tinh thần để cảm giác tình hình thế giới bên ngoài nhưng lúc đó nó không đói, không biết mình có thể ăn dạng thức ăn gì cũng rất bình thường, nó cho tới bây giờ chưa ăn gì.

Đây là nó đã đói bụng rồi nhưng chủ nhân vẫn chưa mở miệng, không biết tự mình có thể ăn cái gì. Nếu nói ra thì quá kinh nhân, cho nên nó không thể làm gì khác hơn là tự mình chịu cơn đói dày vò.

Ta thông qua tâm linh cảm ứng phát ra tin tức hỏi Kim Tử đang ở dị thứ nguyên không gian, hỏi nó nên cho Ny Ny ăn đồ ăn gì.

Tử Kim nói: "Rồng chúng ta là động vật ăn tạp, thứ gì cũng có thể ăn, thích nhất là ăn thịt. Bất quá đối với Quang chi thánh long vừa mới nở mà nói trước mắt cần nhất là năng lượng, cường đại năng lượng. Mặt khác cũng có thể ăn một chút thịt thích hợp."

Nguyên lai là như vậy, ta nói với Ca Ny: "Vừa rồi ta hỏi qua Kim Tử, nó nói trước mắt thức ăn mà Ny Ny cần nhất chính là năng lượng, vừa lúc có ta ở đây có thể cung cấp năng lượng, thật là lợi cho nó. Toa Toa, nàng đi kiểm thị thú, chú ý phải béo một chút, Ny Ny mới sanh, khả năng tiêu hóa không tốt lắm."

Ô Lan Na Toa lĩnh mệnh đi. Ta vươn tay, trong lòng bàn tay quang mang chợt lóe, Quang minh lực lượng trong thiên địa nhất thời hướng đến nơi này mà tụ lại thành một quang cầu trong suốt sáng ngời.

Thanh âm Kim Tử vang lên trong lòng ta: "Đủ rồi chủ nhân, Quang chi thánh long bây giờ còn nhỏ, chịu không được lực lượng quá nhiều."

Ta nghe vậy liền đình chỉ ngưng tụ Quang minh lực lượng, đem quang cầu đặt trước mặt Ny Ny.

Không đợi ta nói Ny Ny đã theo bản năng há to miệng cắn quang cầu một cái, Quang minh cầu hữu hình vô chất trong khi bị nó cắn vang lên một tiếng "crắc... rắc...", phảng phất như Ny Ny đang ăn một thứ thức ăn rất giòn.

Thể tích Quang minh năng lượng cầu càng ngày càng nhỏ, cuối cùng biến mất không dấu vết. Ny Ny như đang thưởng thức mỹ vị bình thường lè lưỡi liếm liếm môi, bộ dáng rất hài lòng.

Thân hình nó đột nhiên phát ra quang mang mãnh liệt, chói mắt, đồng thời một tiếng long ngâm thánh thót văng vẳng vang lên.

Ca Ny nhin không được dùng ngọc thủ che mắt lại, nàng vô cùng lo lắng cho tình hình của Ny Ny, không biết biến hóa bất thành linh với nó mà nói là phúc hay là họa.

Sợi râu của Ny Ny sau một hồi giằng co rất lâu chợt biến mất, xuất hiện trước mắt ta và Ca Ny không phải tiểu long mới vừa nở lớn cỡ nắm tay.

Hình thể nó đã phát triển rất nhiều, cao cỡ nửa người. Trên đầu mọc ra hai cái bọc nhỏ như là sừng rồng, nhìn trong suốt hết sức xinh đẹp. Long đực sau lưng cũng mở rộng ra, nhìn qua thập phần uy phong.

"Ny Ny."

Ca Ny mừng rỡ hoan hô một tiếng giang tay ôm lấy Ny Ny, thể trọng Ny Ny bây giờ theo thân hình nó đồng thời to hơn rất nhiều lần, ôm lấy nó khá là bất tiện.

Ta nói: "Ny Ny, người bây giờ cảm giác thế nào?"

Ny Ny nói: "Ta cảm giác được trên dưới toàn thân mình tràn ngập lực lượng. Cảm giác thật tốt, chỉ là dường như hơi đói."

Ta cười nói: "Nhu cầu năng lượng của người vậy là đã thỏa mãn còn nhu cầu ăn uống, ta đã để Toa Toa quay về trước hết đem cho người thịt thú ngon lành, người chờ một chút đi. Ca Ny, tiểu tử kia năng lượng ta cung cấp hiệp trợ tin rằng không lâu nữa người có thể cỡi nó bay lên trời cao."

Ca Ny thập phần hưng phấn vỗ tiểu tử to đầu kia, mỹ mục mông lung mơ màng dường như đang thấy trước tương lai mình uy phong cười rống trên chín tầng trời.

Ta lại nói: "Bất quá, người cũng đừng cao hứng quá sớm, cho dù là trình độ phát triển của nó đủ rồi, vẫn phải sau khi tiếp nhận huấn luyện mới có thể chánh thức trở thành trợ thủ đắc lực cho người. Ta sẽ bảo Kim Tử huấn luyện nó thật tốt."

Lúc này Ô Lan Na Toa mang theo một cái thùng to bay vút đến, sau khi thấy Ny Ny nàng không khỏi ngạc nhiên nói: "A, mới không gặp một lúc thôi sao mà Ny Ny trưởng thành như thế?"

Ta thập phần kiêu ngạo, cuồng vọng nói: "Có bốn Ngô Lai đại pháp sư ở đây không chuyện gì không thể. Toa Toa, thức ăn mang đến chưa?"

Ô Lan Na Toa thả một thùng gỗ xuống nói: "Đều ở trong này, một xác ma thú thượng đẳng hoàn chỉnh, là ta dùng long uy đoạt từ Hắc ám long kỵ binh."

Không đợi ta chỉ, Ny Ny đã chui vào thùng gỗ ăn lấy ăn để, nhìn bộ dáng nó chỉ cần biết có ăn thôi là đã thập phần thống khoái.

Ca Ny nhẹ nhàng dựa vào lòng ta nói: "Lai, ta cảm ơn người!"

Trong lòng ta lấy làm kỳ: "Tại sao phải cảm ơn ta?"

Ca Ny nói: "Chiến thần võ trang, Ny Ny, đều là người ban cho ta. Lai, ta biết người rất yêu ta, nhưng người không thể đối với ta quá tốt, nếu không ta căn bản không cách nào báo đáp người a."

Ta nhẹ hôn lên trán nàng một cái, nói: "Cô bé đáng thương, những lời này lẽ ra là ta nói mới đúng. Với ta mà nói nàng là tuyệt thế vô song trân bảo, dù là gì cũng không thể bằng, có thể được nàng yêu là vinh hạnh lớn nhất kiếp này của ta. Giữa hai chúng ta sẽ không có báo đáp hay không báo đáp, bởi vì chúng ta đều là cam tâm tình nguyện vì đối phương hi sinh tất cả, cho dù là tánh mạng, không phải sao?"

"Lai..."

Ca Ny duyên dáng gọi to một tiếng rồi vùi mặt vào sâu trong lòng ngực ta, nước mắt hạnh phúc vui sướng chảy ra nhanh chóng ướt đầm quần áo ta.

Một cảm giác ôn nhu ấm áp từ trên lưng truyền đến, là thân thể mềm mại của Ô Lan Na Toa dán chặt trên lưng ta.

Chúng ta ba người đứng như vậy không nhúc nhích ý ôi một lúc, sau khi ăn sạch mỹ vị Ny Ny mở to con mắt nhìn thẳng về phía chúng ta. Trong ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc khó hiểu. Nó mặc dù thông tuệ nhưng với tình cảm nhân loại vẫn chẳng hiểu gì mấy, thật sự không rõ chủ nhân tại sao được nam chủ nhân ôm chặt trong lòng thì trên mặt rơi lệ nhưng vẻ mặt lại tràn đầy hạnh phúc thỏa mãn.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 10: Tiền Chiến Hội Nghị

Sau bữa cơm trưa đơn giản, ta triệu Á Dạ chư nữ cùng hai người Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy tới soái tướng, nhưng ta không thông tri 'tam ma tương' và những tướng lãnh Ma tộc còn lại, kể cả đám Phí Lợi Áo, bởi vì có một số việc ta không muốn cho nhiều người biết.

Vũ Y đem chuyện hôm trước Lâm Toa công chúa lén tới chơi kể lại cho ta nghe, cuối cùng nàng nói: "Chủ nhân, người định an trí Lâm Toa công chúa như thế nào? Ta từ trên người nàng cảm ứng được lực lượng của người, xem ra cả đời này nàng chỉ có thể là nô đãi của người. Cho nên bất kể chúng ta và thiên giới tương lai như thế nào, ta đều hy vọng người có thể đối xử tốt với nàng."

Ta biết Vũ Y đối với thiên giới vẫn còn chút cự tình, nhưng ta thích Vũ Y như thế.

Trên mặt ta hiện ra một tia tiểu ý, nói: "Lâm Toa công chúa chính là một trang tuyệt sắc có thể so sánh với các người, người nghĩ ta có nữ bỏ rơi hoặc ngược đãi một đại mỹ nhân như thế sao? Ta yêu nàng còn không hết mà."

Đôi môi anh đào của Tuyết Nhi làm ra một vẻ khinh thường, nói: "Giữa thanh thiên đã muốn chiếm tiện nghi mỹ nữ, cẩn thận có ngày người bại trong tay nữ nhân."

Băng Thanh Ảnh cười nói: "Tuyệt nhi, người ghen à."

Mặt phấn của Tuyệt Nhi đỏ lên nói: "Quý mới vì hấn mà ghen, cái đồ đại sắc lang!"

Tuy nói như thế nhưng cánh tay ngọc của nàng cũng dùng sức bóp lại một cách vô thức, làm Tiểu Tuyết Hoa bên trong suýt chết ngộp.

Ta lẳng lẳng xem phản ứng của nàng, vừa cảm thấy đắc ý, vừa hu vọng nàng có thể bất tri bất giác giải quyết luôn sắc thú Tiểu Tuyết Hoa, nhưng rất hiển nhiên hy vọng của ta thất bại, vì nàng rất nhanh tự nói lỏng cánh tay ngọc, Tiểu Tuyết Hoa thoát được một mạng lập tức nhảy đến bên một miệng hố lớn thở hổn hển, cũng không hiểu vì sao chủ nhân luôn luôn ôn nhu mềm mại lại biến thành một người thô bạo kinh khủng.

Tuyệt Nhi rời chỗ ngồi đi tới cạnh ta, nàng đặt bàn tay nhỏ bé vào giữa bàn tay to bè của ta, nhỏ giọng nói: "Lai, xin lỗi, ta vừa rồi quá ghen tuông tật đố, nghe nói lúc đàn bà ghen là lúc xấu nhất, ta vừa rồi có phải rất xấu hay không?"

Ta bóp nhẹ bàn tay mềm mại không xương của nàng nói: "Tuyệt Nhi nhớ lại đi, người làm sao mà xấu được? Hơn nữa, nếu người đối với ta mà giả thần giả quỷ không có một chút ghen tuông nào thì mới thật là bi ai của ta đó."

Tuyệt Nhi lúc này hài lòng rúc vào lòng ta, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra nụ cười ngọt ngào.

Sau khi cẩn thận xem xét, ta nhanh chóng xác định sơ bộ phương lược xâm nhập thiên giới: lấy ta làm chủ lực, Á Dạ, Hạ Nông nhị nữ làm phó, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy hai người làm tùy tùng, cùng ta kéo đi.

Lý Vi Nhã chư nữ tự biết năng lực không bằng, đi chỉ làm gánh nặng cho ta, trong lòng họ dù nặng mang một mảnh buồn bã nhưng cũng chỉ có

thể yên lặng chúc phúc cho ta. Vũ Y và Băng Thanh Ảnh nhị nữ không đồng ý, cứ quẩn lầy ta làm nũng đòi đi theo ta bằng được.

Ta thở dài nói: "Ta làm sao không muốn mang các người đi, với cường đại lực lượng của các người đối với ta mà nói là sự trợ giúp tốt nhất nhưng là không thể được a. Vũ Y, người của thiên giới đối với người quá quen thuộc, bất kể người biến ảo thành dạng gì đi nữa đều rất dễ dàng bị nhận ra. Thanh Ảnh người cũng vậy, trên người người có khí tức lực lượng của Lộ Tây Pháp vô luận như thế nào cũng không có cách che dấu hoàn toàn, hơn nữa ta còn có nhiệm vụ đặc biệt muốn giao cho các người."

Vũ Y vội vàng nói: "Chủ nhân, nhiệm vụ gì?"

Ánh mắt ta nhìn lên chớp trướng mạc, nói: "Nhiệm vụ này không chỉ của riêng các người, cũng là nhiệm vụ của mọi người. Ta muốn các người sau khi ta đến thiên giới, liền điểm tinh binh nhằm phía quân đội thiên giới đồng loạt triển khai tấn công, tốt nhất là có thể một kích đánh cho thần tộc viễn chinh quân chạy ngược trở về thiên giới, như vậy có thể làm cho nội bộ thiên giới đại loạn, đến lúc đó ta cũng có thể đục nước béo cò."

Đôi mắt xinh đẹp của Băng Thanh Ảnh rực sáng, nói: "Đây là một ý kiến rất hay, nhất định có thể giúp sức cho hành động của người, nhưng trước mắt quân lực chúng ta so với thần tộc viễn chinh quân không hẳn chiếm thượng phong, muốn nhất cử đánh tan bọn họ nói sợ rằng không dễ dàng."

Ta mỉm cười nói: "Người không cần lo lắng, ta đã lệnh cho Ma giới đệ nhất quân đoàn hỏa tốc rút về đây, phỏng chừng sau vài ngày nữa sẽ tới, đến lúc đó các người tất thẳng không cần nghi ngờ."

Thực lực Ma giới đệ nhất quân đoàn là không thể tả, dù sao cũng quân đoàn cường đại nhất ma giới a.

Vũ Y đem một quả thủy tinh cầu rất lớn đến trước mặt ta nói: "Đây là truyền tẫn thủy tinh lần trước Lâm Toa công chúa tới đã lưu lại, thông qua cái này có thể liên lạc với nàng."

Ta cầm lấy thủy tinh cầu một lúc, nói: "Tạm thời cũng không cần dùng nó, trước khi xâm nhập thiên giới, ta muốn tự đặc biệt huấn luyện mình một thời gian. Ta biết lực lượng của mình còn xa mới thành thực. Vô luận ma pháp hay là vũ kỹ đều không bằng Lộ Tây Pháp vua của chư thần so với Lộ Tây Pháp chỉ hơn không kém. Ta không muốn đi chịu chết một cách ngu ngốc. Tiểu Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy các người cũng phải tranh thủ khoảng thời gian này đề cao thực lực. Dù sao không ai biết được khi chúng ta lên vào thiên giới sẽ phát sinh chuyện gì. Ta hy vọng mọi người chúng ta đều có thể còn sống trở về."

Ba người Hạ Nông cũng gật đầu, Á Dạ đột nhiên nhớ ra cái gì, hỏi: "Chủ nhân, hành động lần này của chúng ta có cần đi gặp phụ vương nói một tiếng hay không? Hãn và vua chư thần tranh đấu lẫn nhau mấy ngàn năm, đối với hành động của chúng ta hãn nhất định rất ủng hộ, hơn nữa chúng ta còn có thể xin hãn hiệp trợ, dù sao không ai hiểu vua chư thần hơn phụ vương."

Ta trầm tư một lúc, cuối cùng nói: "Ta nghĩ tạm thời không cần thông tri cho nhạc phụ đại nhân. Ta muốn cho hãn một niềm vui bất ngờ. Hãn mặc dù lúc nào cũng lợi dụng ta làm ta vất vả, nhưng hãn đối với ta hoàn toàn tín nhiệm và coi trọng làm ta thật sự rất cảm động. Hơn nữa hãn còn đem Á Dạ xinh đẹp trân bảo nhất giao cho ta, bây giờ ta dùng hành động lần này coi như để bào đáp hãn đi."

Á Dạ kêu một tiếng "Chủ nhân", trong đôi mắt mỹ lệ lóe ra lệ quang hạnh phúc tựa vào ngực ta.

Sau khi biết tin quả trứng quang chi thánh long tử tử đã nở, Phổ Hi lập tức chạy vội đến, nhìn Ny Ny đang chạy qua chạy lại vòng quanh Ca Ny,

hắn không khỏi hâm mộ muốn chết, bởi vì "ám long đản" của hắn vẫn chưa có động tĩnh gì.

Long đản trừ ấp trứng tự nhiên ra còn có thể bị ảnh hưởng bởi tinh thần lực lượng của chủ nhân đã cùng mình lập kế ước. "Quang long đản" hấp thu cường đại lực lượng tinh thần của Ca Ny nở trứng đản sanh, Phổ Hi mặc dù cũng là rèn luyện tinh thần lực lượng từ nhỏ nhưng tính hắn phù phiếm không có khả năng tĩnh tâm khắc khổ tu hành, cho nên tinh thần lực lượng của hắn so với thường nhân cao hơn một chút, còn xa mới đạt đến trình độ của Ca Ny, tự nhiên cũng không cách nào làm "ám long đản" nhanh chóng nở ra.

Vì vậy, Phổ Hi vừa theo Lạp Cáp Nhĩ Đặc huấn luyện về kỹ thuật đồng thời lại van nài La Duy giúp mình rèn luyện tinh thần lực lượng, hy vọng có thể giống như A Bảo và Lỗ Lâm trong thời gian ngắn tăng cường độ tinh thần lực lượng của mình lên.

Nhìn bộ dáng hào hức của Phổ Hi A Bảo và Lỗ Lâm ở bên cạnh cười trộm. Vị quý tộc công tử cao quý và tôn nghiêm này đang nghĩ đến phương pháp huấn luyện tinh thần lực lượng thần tốc của La Duy biến thái cỡ nào, sau đó hắn cảm thấy rất sáng khoái.

Hai người nhìn nhau hả hê cười, hắc hắc hắc, cuối cùng có một đứa ngốc không biết chết sống đến làm bạn với bọn hắn.

Trong một sơn cốc ngoài quần doanh một vùng đất trống sạch sẽ lớn được dùng làm tràng huấn luyện. Chung quanh tràng bao phủ bởi trọng lực kết giới có thể tạo ra ma lực ép nén (từ khi Vu Lữ Tư học lý thuyết, lần đầu được thấy rõ), ai tiến vào kết giới này cũng thừa nhận trọng lực gấp mười lần bình thường, ma pháp cũng chỉ có một phần mười uy lực so với bên ngoài, là thích hợp nhất để tiến hành khắc khổ tu luyện.

Phổ Hi, Địch Nặc hai tiểu tử nhìn thấy trong lòng vui mừng cũng muốn tiến vào kết giới tu luyện, nhưng trọng lực gấp mười đối với bọn họ mà nói căn bản là không cách nào tiếp nhận nổi. Địch Nặc mạnh nhất ở đó mới vừa đi vào kết giới còn chưa kịp làm mấy động tác đã lão đảo ngã xuống đất, ngay cả hô hấp cũng thành vấn đề. Mấy tiểu tử còn lại thấy thế âm thầm kinh hãi, ý niệm trong lòng không còn gì khác hơn là bỏ đi.

Muốn đề cao thực lực, cách hữu hiệu nhất là thực chiến, điểm này với ta mà nói càng trọng yếu hơn. Xét về tổng thể lực lượng ta tự tin quyết không kém vua chư thần và Lộ Tây Pháp, nhưng tại ứng dụng lực lượng, khống chế và phương diện kinh nghiệm ta ruổi ngựa cũng không theo kịp bọn họ.

Để đề cao khống chế lực lượng và ứng dụng năng lực, ta ngoại trừ tiếp tục tiến hành nghiên cứu phục hợp ma pháp còn không ngừng tiến hành thực chiến trong kết giới, đối thủ tự nhiên là Vũ Y.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 11: Dị Vũ Thái Cực

"Thiên Quân Nhiễm Huyết!"

Ta quát nhẹ một tiếng, "Á Dạ" giản dị không hoa mỹ hướng về phía Hạ Nông với "Thánh đấu khí" lấp lánh rực rỡ toàn thân, một kiếm chém thẳng xuống. Kiếm thế xuất ra, lập tức mang theo khí thế mãnh liệt như thiên quân vạn mã tung hoành trên chiến trường, ngay cả mặt đất cũng chấn động theo.

Đối diện với một kiếm khí thế kinh thiên này của ta, khuôn mặt hồng phấn tuyệt mỹ của Hạ Nông không có mảy may dị sắc. Chỉ thấy nàng giữa lúc thân thể mềm mại khẽ lay động, một quyền hư ảo kích về phía ta. Quyền kinh vô thanh vô tức, trong sát na đã đụng mạnh lên mũi kiếm chém xuống của ta.

Quyền kinh hình thánh của "Thánh đấu khí" mạnh mẽ trở lại, cũng không chịu nổi sự trảm kích phát ra từ chung cực thần binh "Á Dạ" do "Ma đấu khí" của ta sử dụng. Lại thêm vào chiêu "Thiên Quân Nhiễm Huyết" vốn mang theo lực lượng của "thế", quyền kinh từ một quyền hư không này của Hạ Nông bị "thế" trong chiêu thức cứng rắn của ta xẻ ra thành hai mảnh, từ bên hông ta cắt tới trên mặt đất phía sau lưng, phách xuống tạo thành hai hố sâu.

Đương nhiên, "Thánh đấu khí" chung quy cũng là chung cực lực lượng của vũ giả, mặc dù ta một kiếm chém tan quyền kinh nhưng lực xung kích

cường đại vẫn khiến kiếm thế của ta bất giác chậm lại. Hạ Nông mong muốn chính là chút thời khắc chậm lại này của ta. Nàng thừa cơ hội đó, thân thể mềm mại chọt lóe, dán sát vào trước người ta, đôi phẫn quyền mang theo "Thánh đấu khí" kim sắc như bạo vũ đánh về phía ta.

Cận thân kỹ thuật "Ám Hắc Ma Đấu Thuật" - "Tam Trọng Bạo Phong Vũ".

Loại kỹ thuật đánh sấp lá cà này là một bản lĩnh sở trường nhất của vũ giả, cũng là phương thức công kích hữu hiệu nhất khi vũ giả đối phó với kiếm sĩ. Kiếm sĩ với vũ giả tuy đều chuyên nghề cận chiến, nhưng do bởi cự ly để trường kiếm trong tay kiếm sĩ có thể phát huy uy lực cao nhất là ở cách thân thể từ một đến bốn, năm mét, nên một khi địch thủ tiến đến cách thân thể một mét và tiến hành công kích cận thân, trường kiếm ngược lại có phần vướng víu chân tay. Trong khi đó, vũ giả lại hoàn toàn không gặp vấn đề gì trên phương diện này, càng tiếp cận đối thủ, uy lực phát huy càng lớn. Quyền kích, khuỷu thúc, cước đá, đội gối, không có thứ nào lại không thể đưa người vào tử địa. Cho nên kiếm sĩ bình thường đều mang theo bên mình chủ thủ, dùng ứng phó với kiểu đánh sấp lá cà của vũ giả. Nhưng nếu một khi bị vũ giả áp sát, sợ rằng không có mấy người có cơ hội lấy chủ thủ ra ứng chiến.

Lúc này ta đang ở trong cảnh túng quẫn. Chung cực thần binh "Á Dạ" sắc sảo tuyệt thế, không có gì không phá nổi. Nhưng mũi kiếm của nàng so với trường kiếm phổ thông dài hơn rất nhiều, nên lại càng không giỏi cận chiến sát thân.

Quyền kinh như bảo tổ đó của Hạ Nông bao quát mọi chỗ yếu hại trên toàn thân ta. Trong điều kiện hoàn toàn bất lực, ta đành phải sử ra chiêu thủ thức duy nhất trong "Chiến quyết" - "Phong Hỏa Liên Thiên", cố gắng hình thành một kiếm vông tựa như khói lửa liên miên bất tuyệt, ngăn chặn chiêu "Tam Trọng Bạo Phong Vũ" uy chấn thiên hạ đó của Hạ Nông.

"Phong Hỏa Liên Thiên" trên thực tế tịnh không phải là một chiêu thủ thức đơn thuần. Lấy khí thể làm chủ, một chiêu thủ thức trong "Chiến Quyết" xuất thủ vô địch không phải hoàn toàn xuất hiện, nếu không sẽ phá hỏng khí thể bi tráng quyết tử sa trường, còn địch không còn ta của 'Chiến Quyết'. Ý nghĩa sâu xa của nó ở chỗ lấy thủ làm công, ngăn chặn công kích của đối thủ ngoài kiếm võng được bố trí trước, sau đó tìm cơ hội phản công. Mỗi khi xuất thủ phản công sẽ giống như khói lửa trên Phong Hỏa đài, cứ một kiếm nối một kiếm, một chiêu liền một chiêu, khiến đối thủ trận cước đại loạn.

Tình hình hiện giờ của ta không thích hợp sử dụng chiêu này, bởi vì thế công của Hạ Nông đã xâm nhập vào phạm vi gần xung quanh ta, cách thức tìm cơ phản kích trong "Phong Hỏa Liên Thiên" căn bản không có cách nào triển khai. Nhưng ta lại không thể không sử dụng chiêu này, bởi vì ..... bởi vì ta chỉ có một chiêu kiếm thức phòng ngự này thôi.

Ta dốc toàn lực, quán chú "Ma đấu khí" vào trong "Á Dạ". Ánh tinh mang "Kiếm võng" chói lọi xuất hiện theo trước mình ta, hình thành một tấm bình phong che chắn hoa lệ.

"Ma đấu khí" của ta hơn hẳn "Thánh đấu khí" của Hạ Nông về mặt "lượng", lại thêm vào "Kiếm võng" – tuyệt kỹ tối cao của kiếm sĩ, quyền kinh như bão tố đầy trời đó của Hạ Nông vẫn cứ bị ta ngăn cản trong tình cảnh vạn phần bất lợi đó.

Có điều một kích này của Hạ Nông cũng tịnh không phải đơn giản như vậy. "Tam Trọng Bạo Phong Vũ" nhìn tên hiểu nghĩa, liền biết là công kích của bảo tố ba tầng liên tiếp, cái ta vừa ngăn chặn mới chỉ là đệ nhất trọng công kích mở đầu, đệ nhị trọng công kích uy lực mạnh mẽ hơn đố tới ta ngay sau đó với khí thể càng mãnh liệt.

Giờ đây, ta đã không còn chút cơ hội phản công nào, chỉ đành tiếp tục toàn lực thi triển "Phong Hỏa Liên Thiên" tiến hành phòng ngự, chỉ mong

có thể hoàn toàn hóa giải được cơn bão tố đang tấn công về phía bản thân.

Quyền kinh của Hạ Nông mặc dù uy thế lớn vô bì, nhưng tuyệt không phải đối thủ của "Kiếm võng". Đây là nguyên do của 'lượng'. Nếu chỉ luận về "lượng" của đấu khí, 'Thánh đấu khí' của Hạ Nông tất nhiên thua xa 'Ma đấu khí' sử dụng ma lực vô hạn làm cơ sở của ta. Quyền kinh giống như bạo phong vũ hình thành từ "Thánh đấu khí" vừa tiếp xúc với "Kiếm võng" hình thành từ "Ma đấu khí" của ta liền tiêu tán về hư vô, nhưng thế công của nàng kỳ thực rất mau và mạnh, trong chớp mắt đã có hơn trăm quyền đánh lên mọi nơi trên toàn thân ta. Trong khi đó, do nguyên nhân thân kiếm "Á Dạ" quá dài, không thuận tiện cho cận chiến sát thân, lại thêm "Phong Hỏa Liên Thiên" cũng không thích hợp sử dụng trong tình cảnh này, kiếm võng phòng ngự của ta rất nhanh chóng có phần chống đỡ vụng về dưới công kích như bạo phong vũ đầy trời của nàng.

Khi sóng quyền kinh thứ ba trong "Tam Trọng Bạo Phong Vũ" của Hạ Nông, với uy lực mạnh nhất, tốc độ nhanh nhất tập kích lại, là lúc tình thế xấu của ta đã rất rõ ràng. Tiểu ny tử cũng nhìn ra nhược điểm của ta, liền giảm đi lực lượng trong đơn vị quyền kích và gia tăng tốc độ xuất quyền. Trong nhất thời, tất cả xung quanh ta đều là quyền ảnh kinh khí trùng trùng điệp điệp.

Lần đầu gặp tình huống này, ta không khỏi có chút mộng lung. Trước đây, ta luôn luôn có lực lượng áp đảo, trong mấy chiêu đã giải quyết đối thủ, chưa bao giờ lâm vào hoàn cảnh này. Chặn trái đỡ phải, ngăn đông đánh tây, trong một chút không chú ý, kiếm võng phòng ngự trước mặt đã xuất hiện một kẽ hở nho nhỏ. Quyền kinh của Hạ Nông lập tức đổ vào trong kẽ hở này như thủy ngân chảy.

“Ầm!”

Một quyền của Hạ Nông trúng thẳng vào mặt ta. Ta mặc dù có "Ma đấu khí" hộ thể, nhưng đại bộ phận đều phân bố cho những bộ vị yếu hại trên

thân thể. Phòng ngự ở vùng đầu vô cùng yếu nhược, sau khi hóa giải phần lớn quyền kinh, phần quyền của Hạ Nông đánh thẳng vào trước mặt, lập tức máu mũi chảy dài.

“Chàng.....”

Hạ Nông kêu lên một tiếng kinh hãi, vội vàng đình thủ, khẩn thiết nói: "Chàng không việc gì chứ? Đều là Hạ Nông không tốt....."

Ta cười khổ ngẩng đầu (đây là động tác xử lý tốt nhất khi bị chảy máu mũi), đáp: "Đây là do bản lĩnh của ta kém, có liên quan gì tới nàng chứ? Tiểu Nông, nàng thật lợi hại. Luận võ kỹ, ta quả thực không phải đối thủ của nàng."

Vũ Y phi thân lướt nhanh đến, vừa dùng "Hồi Phục Quang" trị liệu cho ta, vừa yêu thương oán trách: "Đó là chuyện đương nhiên. Hạ Nông muội muội là 'Tuyệt Đại Đấu Thần', chủ nhân thân là ma pháp sư, lại không dùng ma pháp mà đấu võ kỹ với nàng, kết quả đương nhiên chỉ có thể là thế này."

Một chút thương thế nhỏ, dưới sự trị liệu của vị thiên sứ tám cánh Vũ Y này, trong chớp mắt đã phục nguyên. Ta vuốt mũi nói: "Chính bởi vì ta biết tu vi bản thân trong phương diện võ kỹ thua xa ma pháp, cho nên mới làm như vậy. Ta muốn tăng cường võ kỹ bản thân, nếu không đến Thiên giới chỉ có thể là tự đi tìm đường chết. Chư Thần Chi Vương không thể ngốc nghếch chỉ biết cùng ta đấu ma pháp."

Hạ Nông nói: "Đấu khí của chàng hơn hẳn thiếp về mặt 'lượng', uy lực của 'Ma đấu khí' nhất định cũng không kém hơn 'Thánh đấu khí' của thiếp. Cái thiếu của chàng chính là kinh nghiệm và ứng dụng chiêu thức kỹ xảo thực chiến. 'Chiến Quyết' của chàng đích thực là kiếm thuật có uy lực cực mạnh, đại khai đại hợp, không gì kiên cố mà không phá nổi. Nhưng chính vì như vậy, nó chủ yếu lại càng thích hợp sử dụng trên chiến trường. Giống

như tình huống lúc này, 'Chiến Quyết' đã không phát huy ra được uy lực vốn có."

"Á Dạ" thoát ly khỏi tay ta, khôi phục nhân hình, nói: "Nói như vậy, chủ nhân cần phải tăng cường tu vị trên phương diện võ kỹ. Kiếm thuật của chàng lúc nào cũng bao bọc trong 'Chiến Quyết' đó, quả thực quá đơn điệu. Khi đối mặt với Chư Thần Chi Vương, đó sẽ là nhược điểm lớn nhất của chàng."

Ta cười khở: "Không có cách nào. Về quyền thuật, ta một khiêu cũng không thông. Kiếm thuật, ta cũng chỉ có 'Chiến Quyết'. Có lẽ là trong thế giới nguyên bản của ta ....."

Ta đang nói bỗng nhiên ngừng lại không nói nữa, bởi vì trong lòng ta lóe lên một đạo linh quang kỳ diệu không nói rõ được. Ta vội sử dụng tinh thần bản thân ra sức nắm chắc lấy linh quang tới bất thành linh này.

Á Dạ cười nói: "Chủ nhân có thể học kiếm thuật từ chỗ bọn La Duy mà. 'Ám Hắc Ma Kiếm Thuật' chính là một tuyệt học đỉnh cao của Ma giới, với lực lượng của chủ nhân, nhất định có thể phát huy uy lực mạnh mẽ hơn nữa. Nếu không chàng cũng có thể thỉnh giáo phụ vương, phụ vương nhất định sẽ rất vui lòng chỉ bảo chàng, còn thế diện 'Ma Thần Vương' không kéo xuống nỗi của chủ nhân nữa chứ?"

Lúc này, ta đang chìm đắm trong thế giới tâm linh của bản thân, nắm lấy một tia linh quang đó, đối với chuyện xảy ra ở ngoại giới căn bản hoàn toàn không biết gì cả. Cho nên đối với lời của Á Dạ, ta không có chút phản ứng.

Á Dạ miễn cảm ngay lập tức nhận ra sự khác thường của ta. Nàng còn tưởng ta đã xảy ra chuyện gì đó, vội vàng kêu lên "chủ nhân" rồi đưa tay định đẩy ta một cái. Vũ Y đứng phía sau nàng vội vàng ngăn lại: "Á Dạ, hiện giờ chủ nhân đang ngưng tụ lực lượng tâm linh vào một điểm để suy nghĩ tìm tòi thứ gì đó, muội không được quấy rầy."

Nàng với ta có liên hệ mật thiết về mặt tâm linh, đối với tình hình lúc này trong tâm linh ta tất nhiên có cảm ứng. Dựa vào kinh nghiệm phong phú của mình, nàng lập tức đoán được tình hình thực tế của ta.

Thứ trạng thái giác ngộ tâm linh này chỉ có thể gặp mà không thể cầu, chỉ cần một chút quấy nhiễu là có thể thất bại, công lao trước kia đều vứt đi hết, sau này muốn tiến vào lại cảnh giới này có thể sẽ khó khăn.

Ba người Vũ Y, Hạ Nông, Á Dạ nhìn nhau một cái, bắt đầu vây quanh ta theo hình tam giác, đảm bảo chắc chắn là ta sẽ không bị quấy nhiễu.

Bởi vì chỗ ta được thiết lập kết giới chực lần trọng lực, không mấy người có năng lực tiếp nhận được, cho nên lúc này trong kết giới chỉ có ta với mấy người Vũ Y. Mười lần trọng lực không phải chỉ là áp lực tiếp nhận gấp mười lần bình thường, mà đến cả tình hình lưu động của huyết dịch trong cơ thể, nhịp đập của trái tim cùng kinh mạch đều chịu ảnh hưởng to lớn. Những điều đó tổng hợp lại cùng một chỗ, ngay cả loại cao thủ như Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy cũng không kiên trì được bao lâu trong kết giới trọng lực mười lần.

Giác ngộ của ta kết thúc rất nhanh, ta hơi cười giống như đã có sở đắc, đột nhiên mở miệng: "Tiểu Nông, ta cần nàng trợ giúp."

Hạ Nông vui vẻ nói: "Chàng đã tỉnh lại rồi, thật là tốt, chàng muốn thiếp làm gì vậy?"

Vũ Y, Á Dạ hai nàng cũng tràn đầy hứng thú muốn nghe xem ta có chuyện gì cần Hạ Nông giúp đỡ.

Ta hơi trầm ngâm nói: "Các nàng cũng biết ta là một người đến từ thế giới khác. Trong thế giới của ta, bởi vì không tồn tại ma pháp nguyên tố, cho nên cũng không tồn tại ma pháp. Nhưng trong xã hội cổ đại của thế giới đó, võ kỹ lại phát triển cao độ. Ta tuy chỉ là từ trong sách biết rằng võ kỹ đã sa sút đi trong thế giới của ta, nhưng ta khẳng định nó là trình độ võ kỹ vượt

xa thế giới này. Cho nên ta hy vọng Tiểu Nông giúp tái hiện lại võ kỹ trong thế giới của ta."

Hạ Nông hứng thú hỏi: "Vậy thì tốt quá, thiếp phải làm thế nào đây?"

Ta đáp: "Võ kỹ chân chính trong thế giới của ta đã không tồn tại nữa, nhưng vẫn có một bộ phận tạo thành phương thức tập thể dực lưu truyền lại. Ta trong lúc vô ý cũng hiểu được một ít, hiện giờ hồi tưởng lại, nếu như có thể tái hiện lại thứ võ kỹ này, nhất định sẽ cực kỳ lợi hại. Nhưng ta chỉ hiểu một chút nguyên lý của võ kỹ này từ trong sách vở, cơ sở võ học lại kém, cho nên ta cần sự giúp đỡ của Tiểu Nông nàng."

Trong lòng cố gắng nhớ lại, ta nói tiếp: "Tên của thứ võ kỹ này là 'Thái Cực', có thể sử dụng cả trên quyền và kiếm, chú trọng lấy tịnh chế động, dĩ nhu khắc cương, tứ lượng bạt thiên cân. Ta xem trong sách cũng chỉ có những thứ này."

Hạ Nông nhú mày nói: "Lấy tịnh chế động, dĩ nhu khắc cương? Chuyện này có thể sao? Cho dù là Thiên giới, Ma giới hay Thánh Ma đại lục, cơ sở của bất cứ võ kỹ nào cũng là lực lượng và tốc độ, sau đó trên cơ sở này lại kết hợp tạo ra đủ loại kỹ xảo ứng dụng. Dĩ nhu khắc cương như lời chàng nói, thiếp quả thực không có cách nào lý giải, chàng khẳng định không nói sai nguyên lý của loại 'Thái Cực' này chứ?"

Lời nàng không sai. Trong dị thế giới này, tất cả võ kỹ đều dựa vào lực lượng và tốc độ, so với Thái Quyền, Tae Kwon Do, Không Thủ Đạo (karatedo) trong thế giới nguyên bản của ta cũng tương tự, căn bản không thể ngang hàng với võ thuật bác đại tinh thâm của tổ quốc ta. "Thái Cực" lại càng là một thứ võ kỹ thần kỳ lưu truyền thiên cổ, Hạ Nông chưa bao giờ tiếp xúc với hình thức võ kỹ này, tự nhiên sẽ không có cách nào lần ra được đầu mối.

Ta gãi đầu bất lực, nhưng tịnh không nản lòng, lại suy nghĩ một hồi, rồi nói với Hạ Nông: "Thế này đi Tiểu Nông, ta làm mẫu cho nàng, nhưng ta chỉ có thể mô phỏng tư thế cơ bản nhất, tất cả những thứ còn lại vẫn phải dựa vào nàng. Tiểu Nông, trước tiên hàng hãy đánh một quyền về phía ta, nhưng mà tốc độ phải chậm lại, cũng không được sử dụng lực lượng nhé."

Hạ Nông gật đầu, phấn quyền vung lên đánh một quyền về phía ta. Mặc dù nàng đã tận lực làm chậm lại tốc độ xuất quyền, cũng như không sử dụng lực lượng, nhưng một quyền này đánh ra vẫn mang theo thứ khí thế lừng lẹ.

"Tuyệt đại đấu thần" vẫn là "tuyệt đại đấu thần"

Ta bắt chước động tác "Thái Cực quyền" nhìn thấy trên TV, trong phim ảnh, và từ các lão gia gia, lão thái thái ở đầu phố cuối hẻm, tay phải nâng lên dán sát trên phấn quyền đánh tới của Hạ Nông. Tiếp đó lại thuận thế dẫn ra phía ngoài, một quyền này của Hạ Nông đánh vào khoảng không.

Hạ Nông kinh hãi kêu "ồ" một tiếng, trong cuộc đời chiến đấu của nàng chưa bao giờ gặp qua phương thức phá giải công kích này. Cái nàng gặp từ trước tới nay không phải là lấy cứng chọi cứng, lấy nhanh đánh nhanh thì cũng là phi thân né tránh, hoặc ngăn cản phòng ngự. Nhưng bây giờ ta lại nhẹ nhàng phất tay mà đã đem công kích của nàng cải biến phương hướng dẫn dắt ra ngoài. Nếu như nàng sử dụng lực lượng trong một kích này, thậm chí cả thân mình cũng không thể đứng vững vì một quyền đánh vào khoảng không này.

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại. Nếu như nàng ngầm chứa "Thánh đấu khí" trong một quyền này, thì ta vốn chỉ đang mô phỏng tư thế của "Thái Cực quyền", liệu có thể dẫn đi một kích này của nàng hay không vẫn còn là cả một vấn đề?

Sau khi thành công dẫn đi quyền thế của Hạ Nông, ta thuận theo quỹ đạo của lực, thừa thế lánh ra phía sau nàng, đầu vai đội thẳng lên lưng nàng.

Một chiêu tá lực đả lực này sử dụng rất đúng lúc. Chính vào lúc một quyền của Hạ Nông đánh vào khoảng không, thân hình tán loạn, cái đụng vai nhẹ nhàng này của ta lại tăng thêm lực đánh vào khoảng không của nàng, khiến nàng mất tự chủ, loạng choạng một bước về phía trước.

Sau khi đứng vững lại, Hạ Nông vừa mừng vừa sợ nói: "Đây chính là ..... đây chính là 'Thái Cực' theo như lời chàng nói sao? Dĩ nhu khắc cương, phát tay một cái đã dẫn đi quyền thế của thiếp, lại còn thuận thế lợi dụng lực lượng của thiếp để làm mất thăng bằng của chính thiếp nữa. Thật là vô cùng thần kỳ."

Ta nói: "Một đòn này của ta chỉ là mô phỏng động tác cơ bản đã từng nhìn thấy của 'Thái Cực' thôi, ngay cả một chút bề ngoài cũng không được tính, cũng không có tác dụng gì trong thực chiến. Tiểu Nông, nàng dựa vào đó làm nguyên lý, đoán định thật tốt đi, hy vọng của ta hoàn toàn đặt trên người nàng."

Ta đem các chiêu thức "Thái Cực quyền" trong ký ức nhất nhất diễn chỉ cho Hạ Nông xem, trong đó tất nhiên là sai lầm chông chất. Cũng không có cách nào, ai bảo ta để nước đến chân mới nhảy chứ.

Giao gánh nặng như vậy cho Hạ Nông kỳ thực là đã làm khó nàng. Thân là một quốc kỹ lưu truyền từ lâu của Trung Quốc, "Thái Cực" bác đại tinh thâm biết bao, thế mà ta lại chỉ cung cấp cho nàng một ít chiêu thức bề ngoài không đâu vào đâu. Tuy nàng là cao thủ võ học tuyệt đỉnh trong thế giới này, nhưng bằng vào chút ít manh mối ta cung cấp cho nàng để suy nghĩ tái hiện 'Thái Cực', chuyện này gần như là một nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Thế nhưng, ý nguyện của ta chính là mệnh lệnh đối với nàng, Hạ Nông tập trung toàn bộ tinh thần để suy nghĩ về võ học, dốc hết tâm lực nghiên cứu chút manh mối nhỏ nhoi mà ta cung cấp.

Nhìn Hạ Nông đã tiến vào trong trạng thái "vô ngã", trong lòng ta không nén nổi bùng lên chút bất nhẫn. Học tập võ kỹ vốn là chuyện của cá nhân ta, bây giờ lại phải lao tâm lao lực, hao hết tinh thần vì ta. Một "Ma Thần Vương" đường đường như ta mà lại yêu cầu người thương yêu của mình.....

Vũ Y tâm ý tương thông cũng cảm ứng được tâm tình ta, nàng vúi lấy cánh tay ta rồi bảo: "Chủ nhân, người bất tất phải nghĩ ngợi quá nhiều. Có thể vì người mà xuất ra một phần sức lực, có thể giúp đỡ được việc bận của người chính là chuyện hạnh phúc nhất của chúng thiếp. Hạ Nông muội muội nhất định cũng suy nghĩ như thế."

Ta thở dài một hơi, đưa tay thiết lập một kết giới bên ngoài cơ thể mềm mại của Hạ Nông để ngăn trở ảnh hưởng của kết giới trọng lực đối với nàng.

Chúng ta đứng chờ đợi bên cạnh Hạ Nông, Á Dạ đã không chịu nổi trọng lực của kết giới nên lại biến hóa thành hình kiếm. Nhưng mãi đến khi "Ác Ma Hắc Nhật" chìm xuống đất, khi trời đất là một vùng đen kịt, Hạ Nông vẫn yên tĩnh bất động đứng ở nơi đó.

Vũ Y nói: "Trông tình hình này, Hạ Nông còn phải duy trì một khoảng thời gian. Trời đã tối rồi, chi bằng chủ nhân trở về trước....."

“Không”

Ta ngắt lời nàng, kiên định nói: "Ta nhất quyết không rời khỏi Tiểu Nông nửa bước. Nàng ở lại đây bao lâu, ta sẽ coi giữ ở đây bấy lâu, đây là điều duy nhất mà ta có thể làm vì nàng."

Vũ Y không nói nữa, chỉ nhu mì dựa sát vào lòng ta, lặng lẽ bầu bạn với ta.

Thời gian nhanh chóng trôi đi, cũng không biết đã qua bao lâu. Ta đột nhiên phát hiện ra mấy cỗ khí tức năng lượng đang cấp tốc lướt về phía chúng ta.

Trọng lực kết giới nổi lên một hồi ba động, tiếp đó liền trông thấy bốn người Băng Thanh Ảnh, Ô Lan Na Toa, Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng với La Duy đang xông thẳng vào trong kết giới.

Trong bốn người, lực lượng của Ô Lan Na Toa yếu nhất. Vừa mới tiến vào kết giới, nàng đã hừ nhẹ một tiếng, thân hình trở nên rất trì trệ. Băng Thanh Ảnh ở bên cạnh vội phát ra thủy hệ phòng ngự ma pháp "Thủy Hoa Thiên Luân", che phủ lên thân thể mềm mại của nàng, loại bỏ ảnh hưởng của trọng lực mười lần đó đối với nàng.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc cấp thiết hỏi: "Đại nhân, đã xảy ra chuyện gì vậy? Tiểu Nông nàng ấy....."

Ta đáp: "Hạ Nông hiện đang suy nghĩ về một loại lý luận võ học, các người không cần lo lắng. Có điều là trong một khoảng thời gian, nàng sẽ không tỉnh lại."

Băng Thanh Ảnh nói: "Thì ra là vậy. Chúng ta thấy các người đã tối thế này mà vẫn không trở về doanh trại, tưởng là đã xảy ra chuyện gì, cho nên mới tới xem xét một chút."

Ta bảo: "Các người trở về trước đi, có ta ở đây trông coi Tiểu Nông là được rồi. A, mấy người Tuyết Nhi cũng tới rồi, đang định tiến vào kết giới. Mấy ny tử này....."

Bên trong trọng lực kết giới đột nhiên xuất hiện một ma pháp trận loại lớn. Mọi người còn chưa phản ứng, trong một khắc đã bị truyền tống ra

ngoài kết giới. Chỉ thấy Băng Tuyết Nhi, Ly Vi Nhã chư nữ đang chuẩn bị tiến vào kết giới.

Nhìn mấy người Vũ Y đột nhiên xuất hiện, Phi Âu Á vội hỏi: "Vũ Y tỷ tử, mọi người từ bên trong đi ra sao? Đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Vũ Y đem đầu đuôi sự việc giải thích một lượt cho các nàng nghe, rồi nói: "Bây giờ Hạ Nông đang khổ tư suy nghĩ về ý nghĩa sâu xa nguyên lý của 'Thái Cực' mà chủ nhân giảng giải, cố gắng làm tái hiện được loại dị giới võ học thần kỳ huyền diệu đó trong thế giới của chúng ta. Trước khi Hạ Nông tỉnh lại từ trong cảnh giới 'vô ngã', chủ nhân sẽ luôn coi giữ bên cạnh nàng, nhất quyết không rời khỏi nửa bước."

Băng Tuyết Nhi hiếu kỳ hỏi: "'Thái Cực'? Đây là tên một loại võ kỹ sao? Rất lợi hại sao?"

Vũ Y đáp: "Theo như lời chủ nhân, đây là một loại võ kỹ trong thế giới nguyên bản của người, nguyên lý của nó khác hẳn với thường thức võ học mà chúng ta biết. Đối với loại võ kỹ này, chủ nhân cũng chỉ hiểu được cái bề ngoài, cho nên người cần tuyệt thế cao thủ như Hạ Nông tới nghiên cứu tìm tòi. Có điều là người đã từng diễn luyện qua vài chiêu thức, khiến ta và Hạ Nông đại khai nhãn giới. Nếu như loại dị giới võ kỹ này thực sự có thể tái hiện, nhất định sẽ làm chấn kinh cả nhân, thần, ma tam giới."

Đến cả thiên sứ tám cánh Vũ Y cũng nói như vậy, loại võ kỹ có tên "Thái Cực" này nhất định huyền diệu tuyệt luân, gần như vô địch. Trong ánh mắt của mọi người đều lộ ra ánh sáng mong đợi, hy vọng có thể nhìn thấy loại dị giới võ học thần kỳ này sớm một chút.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 12: Tinh Thần Lực Lượng Đại Tốc Thành

Hạ Nông toàn tâm toàn ý suy tư quá lâu thật ra ngoài ý liệu của mọi người, suốt ba ngày ba đêm trong kết giới vẫn không có bất cứ động tĩnh nào. Vũ Y chư nữ lo lắng muốn tiến vào kết giới xem một chút nhưng không biết Ngô Lai đã động tay động chân gì lên kết giới, ngay cả Vũ Y cũng không thể dễ dàng đi vào (đương nhiên, với sức mạnh của Vũ Y có thể phá vỡ kết giới cố gắng xông vào, nhưng nếu Ngô Lai đã động tay chân trên kết giới chứng tỏ hẳn không hi vọng bất cứ ai tiến vào, Vũ Y đương nhiên sẽ không làm trái ý nguyện của chủ nhân)

Chư nữ vì lo lắng nên đã cẩn thận dựng lều bạt ngoài kết giới để ở tạm, trông chờ Ngô Lai có thể sớm hiện thân một chút. Tất cả mọi việc trong Ma giới quân doanh đều giao cho ‘Tam ma tướng’ xử lý.

“Phổ Hi, nghỉ ngơi đủ rồi chứ? Mau tiếp tục huấn luyện.”

Thanh âm nam tính trầm thấp ừm nhả tràn ngập sức hút kia của La Duy truyền vào trong tai Phổ Hi đang nằm ngửa trên mặt đất thở hổn hển. Nhưng khi hẳn nghe thấy lại như quý gào, khuôn mặt anh tuấn tức khắc biến thành một mảnh trắng bệch.

Mấy ngày nay tiếp nhận huấn luyện của La Duy đối với Phổ Hi giống như là cuộc sống dưới địa ngục, một người luôn thuận buồm xuôi gió như hẳn chưa bao giờ trải qua cuộc sống loại này: Mỗi ngày chỉ ngủ bốn giờ, vừa tỉnh lại từ trong giấc mộng liền chạy dài năm mươi dặm có mang thêm

phụ trọng, chấm dứt mới được ăn một bữa sáng giản đơn (nếu chạy chậm lại còn không cho ăn sáng). Sau đó lại là ba giờ La Duy dùng tinh thần lực cường chế kích thích huấn luyện (trực tiếp nhằm vào thần kinh não bộ tiến hành kích thích, trong quá trình chịu kích thích thần kinh não bộ của người đó sẽ sinh ra đau đớn khó mà chịu được giống như bị xẻ làm vạn mảnh, nhưng sau cơn kích thích đó sức mạnh tinh thần sẽ tăng trưởng vượt bậc). Sau khi trải qua loại huấn luyện này người chịu huấn luyện bởi vì đau đớn kịch liệt mà thần trí ngẩn ngơ tứ chi co giật một khoảng thời gian, nhưng tình trạng này chỉ hơi chuyển biến tốt là lại phải tiếp nhận huấn luyện kiếm thuật của La Duy (điểm này Phổ Hi có thể tránh khỏi, hẳn đến chỗ Lạp Cáp Nhĩ Đặc học tập thương thuật, nhưng ở phương diện này Lạp Cáp Nhĩ Đặc yêu cầu còn nghiêm khắc hơn cả La Duy) Đến tận đêm khuya mới có thể nghỉ ngơi, bốn giờ sau lại bắt đầu trình tự như ngày hôm trước.

Dưới sự hành hạ của hình thức huấn luyện địa ngục này chỉ mấy ngày Phổ Hi dường như đã thay đổi toàn thân, thể trọng giảm đi mười mấy cân, da dẻ trắng trẻo trước kia cũng biến thành màu nâu, trên tay cũng đầy vết chai, có vẻ đã chịu đày đọa nặng nề.

Có điều hẳn lại không lùi bước mà cắn răng tiếp tục kiên trì, hẳn cũng không muốn thua kém hai người A Bảo đang huấn luyện cùng hẳn.

Phổ Hi vạn phần không muốn đứng dậy đi tới bên cạnh La Duy, A Bảo cùng Lỗ Lâm đang dùng ánh mắt vừa hả hê vừa thương hại nhìn hẳn. Hiện giờ mặc dù bọn họ đã quen với sự hành hạ giày vò của La Duy nhưng nghĩ lại thời gian trước kia vẫn không rét mà run.

Phổ Hi, A Bảo, Lỗ Lam ba người thấp tha thấp thỏm ngồi cùng một chỗ, La Duy nhẹ giọng vịnh xướng chú văn, một dải năng lượng màu đen từ mi tâm của y kéo dài ra tại không trung chia làm ba đường phân biệt nối tiếp nhau bay vào mi tâm của ba người Phổ Hi. Tiếp đó là sức mạnh tinh thần cường đại của La Duy theo dải năng lượng kia tuôn vào mãnh liệt như thủy triều kích thích thần kinh não bộ của bọn họ.

Tiếng kêu la thảm thiết từ miệng Phỗ Hi vang lên, cơ bắp toàn thân bắt đầu co rút dữ dội, nước mắt, nước miếng, mồ hôi không chịu khống chế chảy ra, tình trạng thê thảm vô cùng.

A Bảo cùng Lỗ Lâm mặc dù đã quen với nỗi đau đớn do sự kích thích tinh thần mãnh liệt này mang lại đồng thời sức mạnh tinh thần cũng có sự phát triển rõ rệt, nhưng lúc này bọn họ cũng không nhịn được khe khẽ co giật, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Binh lính trong quân doanh đã sớm quen với tiếng kêu thảm thiết như giết heo mỗi ngày một lần này rồi, bọn họ đều thầm cảm thấy may mắn vì mình không có cơ hội hưởng thụ cái loại khoản đãi này.

Địch Lệ đang ở trong trạng thái tay may vá y phục cho Lạp Cáp Nhĩ Đặc giống như một nữ tử thông thường nghe thấy tiếng kêu thê thảm đó không khỏi cau mày hướng về phía trượng phu nói: “Ma giới bọn chàng dạy dỗ đệ tử đều dùng thủ đoạn kịch liệt như vậy sao? Ngày nào vào lúc này tiếng kêu của bọn họ cũng vọng khắp quân doanh, bọn chàng cũng thật nhẫn tâm.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc cười khổ nói: “Chuyện này cũng chẳng có cách nào. Những tiểu tử này căn bản quá kém, nếu muốn chóng thành công cũng chỉ có thể như vậy thôi. Lệ, thiên giới các nàng nếu gặp phải loại tình huống này thì làm thế nào?”

Địch Lệ do dự một chút rồi nói: “Bọn thiếp có một hệ thống huấn luyện tốc thành hoàn chỉnh, cứ cách một khoảng thời gian sẽ chọn lựa những chiến sĩ tinh nhuệ tiến hành huấn luyện đặc biệt. Nếu hoàn toàn thông qua huấn luyện mới có thể gia nhập ‘Quang Minh chiến thiên sứ’ bộ đội, nhưng hạng mục huấn luyện của bọn thiếp mặc dù cực kỳ nghiêm khắc nhưng tuyệt đối không có tàn nhẫn như bọn chàng. Bây giờ ‘Quang Minh chiến thiên sứ’ toàn quân đã bị diệt, nói những điều này đã không còn ý nghĩa nữa rồi.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc nói: “Hoá ra ‘Quang Minh chiến thiên sứ’ sinh ra như vậy. ‘Hắc Ám long kị binh’ của chúng ta lại không phải huấn luyện mà ra, bọn họ đều là những tử sĩ từ trong cái thế giới người mạnh làm chủ này tranh giành với cái chết mà sinh ra. Mỗi một thành viên đều đã trải qua sự rèn luyện của máu và lửa, thử thách giữa sự sống và cái chết, thân trải trăm trận kinh nghiệm phong phú. Địa vị của ta hôm nay cũng là dựa vào quân công tích lũy mà thành.”

Địch Lệ thờ dài nói: “Điều này có lẽ chính là một nguyên nhân mà ‘Quang Minh chiến thiên sứ’ không đấu lại ‘Hắc Ám long kị binh’, một tân binh thiếu thốn kinh nghiệm chiến đấu tuyệt đối không đánh lại một lão binh thân trải trăm trận. Ài, thật không biết cuộc chiến giữa Thiên giới và Ma giới khi nào mới có thể chân chính chấm dứt đây. Nếu như có một ngày như vậy thiếp có thể dẫn chàng tới thăm nơi ở trên thiên giới của thiếp, nơi đó cực kỳ xinh đẹp, thiếp đã nuôi dưỡng rất nhiều động vật nhỏ...”

Trong đôi mắt đẹp của nàng lấp lánh vẻ mong chờ mờ mờ ảo ảo, không có ai so được với một người yêu thương một ác ma thiên sứ bốn cánh như nàng càng thêm hi vọng hai tộc thần ma có thể chung sống hòa bình một cách chân chính.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc biết được nỗi đau thương trong lòng người yêu, hẳn nhẹ nhàng ôm lấy vòng eo thon của nàng nói: “Lệ, đã khổ cho nàng rồi.”

Địch Lệ vùi gương mặt phẫn vào trong lồng ngực Lạp Cáp Nhĩ Đặc nói: “Đặc, chàng không cần bận tâm vì thiếp, có thể có được tình yêu của chàng, trở thành thê tử của chàng đó là chuyện hạnh phúc nhất trong đời thiếp. Đặc, chàng muốn làm gì thì cứ làm đi, thiếp sẽ luôn ở phía sau ủng hộ chàng.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc kích động hôn lên đôi môi anh đào đầy nhu tình triền miên của kiều thê, một ác ma mạnh mẽ cùng một thiên sứ dịu dàng kết hợp hoàn mỹ với nhau, hết như một bức tranh xinh đẹp vô ngần.

“A!”

Một tiếng kêu càng ngày càng thê lương thảm thiết phá tan bức họa tuyệt mỹ đó, Lạp Cáp Nhĩ Đặc nhíu mày mất hứng nói: “La Duy lại làm cái quỷ gì thế, tại sao lại khiến bọn tiểu tử kêu la thê thảm như vậy.”

Địch Lệ cũng cảm thấy tiếng kêu này quả thực vô cùng thê lương, nàng nói: “Chàng ra ngoài xem một chút đi, Phổ Hi cũng xem như là một nửa là đệ tử của chàng, có thể đã xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc đặt một nụ hôn lên bờ môi nàng sau đó lắc mình lướt ra ngoài doanh trướng, Địch Lệ xoa nhẹ vành môi đỏ mọng mỉm cười tràn đầy hạnh phúc rồi cầm lấy kim chỉ bắt đầu bận rộn.

Thân hình Lạp Cáp Nhĩ Đặc chộp lên liên tiếp nháy mắt đã di tới chỗ đám người La Duy, chỉ thấy Phổ Hi, A Bảo, Lỗ Lâm ba người đang bay lơ lửng trên mặt đất, trên dải năng lượng màu đen bay ra từ mi tâm của La Duy đem bọn họ túm tụm cùng một chỗ đang lấp lánh ánh điện quang lóe mắt. Thân thể ba người Phổ Hi ở giữa không trung đang co quắp giãy dựa kịch liệt, trong miệng phát ra tiếng kêu la khiến người khác khó lòng chịu đựng. Toàn thân bọn họ đã bị mồ hôi thấm ướt đầm đang xuôi theo mũi giày nhỏ xuống, mặt đất dưới chân đã xuất hiện một vũng nước đọng, vừa nhìn đã biết lúc này bọn họ đang chịu đựng nỗi đau đớn khó có thể tưởng tượng được.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc mặc dù trong lòng thầm giật mình nhưng lại không dám quấy rầy bọn họ, chỉ có thể lo lắng quan sát ba tiểu tử đang lơ lửng trên không trung.

Nguyên nhân tạo thành tình huống trước mắt này chính là một ý tưởng đột phá của La Duy, sau khi thần kinh não bộ của ba người Phổ Hi đã dần dần quen với kích thích mãnh liệt, hẳn đột nhiên gia tăng lượng sức mạnh tinh thần phát ra. Nếu như thành công thần kinh não bộ của ba tiểu tử này sẽ

được khai phá rất lớn, về sau tu luyện sức mạnh tinh thần sẽ nhanh gấp đôi, nhưng cái giá phải trả là sẽ tạo thành thống khổ gấp nhiều lần so với trước kia. Ngay cả A Bảo và Lỗ Lâm hai tiểu tử đã quen thuộc với sự kích thích tinh thần cũng không nhịn nổi mà kêu lên thê thảm.

Đương nhiên, chính La Duy cũng chẳng dễ chịu, phát ra quá nhiều sức mạnh tinh thần khiến thần kinh của y cũng phải chịu sự trùng kích to lớn, sắc mặt của hắn có vẻ nhợt nhạt vô cùng.

Sau khi La Duy vì sức mạnh tinh thần bị hao tổn to lớn cuối cùng không duy trì được nữa mà phải đình chỉ vận chuyển, dải năng lượng đột nhiên biến mất khiến ba tiểu tử ở giữa không trung tức thì hung hăng rơi xuống mặt đất.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc đi về phía trước nói: “Huynh đệ, xem ra ngươi vất vả không ít a.”

La Duy lắc lư cái đầu có chút choáng váng bởi hao tổn tinh thần, nói: “Chẳng có cách nào, vì sớm hoàn thành nhiệm vụ mà ‘Ma Thần Vương’ đại nhân giáo phó ta cũng chỉ có thể vất vả một chút thôi.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc cười nói: “Ta thấy ngươi là vì muốn sớm một chút rũ bỏ mấy tiểu tử phiền phức này nên mới gắng sức như vậy, ngươi không cảm thấy thủ đoạn có chút quá đáng sao, vừa rồi tiếng kêu thét của bọn tiểu tử này còn hơn cả tiếng của ma thú lớn nhất đó, bọn chúng thực sự không sao chứ?”

Hắn chỉ chỉ ba người Phổ Hi đang sùi bọt mép nằm trên mặt đất.

La Duy đi đến bên cạnh bọn họ kiểm tra một chút rồi nói: “Không có vấn đề gì lớn, có điều ba tiểu tử này phải hôn mê mấy ngày, nhưng điều này cũng rất đáng giá, nào bộ bọn chúng đã được khai phá rất thành công, sau khi tỉnh lại cũng không cần ta dạy dỗ nữa rồi.”

Hai người công trên lưng ba tiểu tử đi thẳng về phía doanh trường của bọn họ, đối với ba tiểu tử này mà nói việc mới trải qua vừa rồi là một ngã rẽ trong cuộc đời, cũng là cơn ác mộng mà bọn họ trọn đời không muốn nhớ lại.

Băng Thanh Ảnh chư nữ bảo vệ phía ngoài kết giới lúc này đang quay thành vòng tròn, Vũ Y ở giữa trên thân thể đang lấp lánh quang mang nhu hòa, một chùm sáng từ bàn tay mềm mại của nàng truyền đến trước mặt Ny Ny, nàng mở to miệng chùm sáng liền bay thẳng vào trong đó.

Hiện giờ mặc dù Ngô Lai không ở đây nhưng còn có Vũ Y, Ny Ny bất kể cần bao nhiêu năng lượng Vũ Y đều có thể cung cấp, vận khí của nàng ta thật là tốt.

Sức mạnh quang minh không lồ từ Vũ Y truyền thẳng vào trong thân thể Ny Ny, lúc này ánh sáng yếu ớt quanh thân thánh long liền trở nên đại thịnh, trông vô cùng uy vũ.

Sau chốc lát để Ny Ny đạt đến cực hạn mà mình có thể tiếp nhận được Vũ Y liền đình chỉ việc vận chuyển năng lượng, theo một tiếng long ngâm thân thể Ny Ny càng ngày càng phình ra, rất nhanh đã dài trên hai thước.

“Được rồi!”

Vũ Y vỗ vỗ đầu của Ny Ny rồi quay sang Ca Ny nói: “Thêm vài lần như vậy nữa là người có thể cười nó bay lượn rồi, nếu như bây giờ chủ nhân có thể triệu hoán ra long vương để dạy nó long ngữ ma pháp, nhưng chủ nhân...”

Nàng thở dài u oán, chư nữ xung quanh cũng thở dài theo, niềm vui mừng do Ny Ny trưởng thành nhất thời bị nhạt đi không ít.

Lúc này trọng lực kết giới bên người các nàng đột nhiên phát sinh dị biến, bức màn kết giới màu đen bắt đầu nổi lên những dao động như sóng,

sau đó từ nơi cao nhất của kết giới bắt đầu xoay tròn, rất nhanh cả bức màn kết giới đều trở nên xoay vòng.

Bức màn năng lượng xoay chuyển càng ngày càng nhanh đột nhiên lại co rút vào bên trong, Vũ Y chư nữ không nhịn nổi ngọc thủ đưa lên ngăn lại tiếng kêu đang muốn phát ra từ cái miệng nhỏ nhắn. Chỉ thấy bức màn năng lượng kết giới rất nhanh đã dồn lại thành một quả cầu năng lượng màu đen đang xoay tròn, mà quả cầu năng lượng đó lại đang bọ một nam tử cao lớn đang dùng hai tay một trên một dưới nâng lơ lửng trong không trung.

“Chủ nhân...”

“Lai...”

Vũ Y, Lị Vi Nhã chư nữ ngạc nhiên và mừng rỡ đan xen bắt đầu reo hò, thân thể xinh đẹp nhanh chóng nhào tới.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 13: Thiểm Quang Đích Phán Quyết

Ta thở ra một hơi thật dài, theo sự chuyển động chậm rãi mà tràn đầy cảm giác huyền diệu của hai tay, quả cầu năng lượng màu đen nằm giữa càng xoay càng nhanh. Tiếp đó, ta quát khẽ một tiếng ‘Tan’, lập tức ‘bùm’ một tiếng quả cầu năng lượng đột nhiên vỡ tan như bong bóng nước tiêu tán không chút vết tích, xung quanh không có nửa phần lực lượng ba động nào.

Thanh âm mềm mại của Hạ Nông mừng từ phía sau ta truyền tới, trong sự mệt mỏi lại mang theo nỗi vui mừng: “Lai, cuối cùng chàng đã thành công rồi.”

Ta xoay người lại kéo Hạ Nông vào trong lòng, vẻ mặt nàng cực kì ửng oải, người lạnh lùng băng giá như nàng lúc này lại như một cây cỏ nhỏ mềm yếu sắp gãy đến nơi khiến ta nhìn thấy không khỏi đau lòng vô cùng.

Vũ Y chư nữ chạy vụt tới, Băng Thanh Ảnh mắt thấy Hạ Nông dáng vẻ yếu đuối liêu xiêu như muốn ngã không khỏi cả kinh kêu lên: “Nông, muội thế nào rồi?”

Chư nữ còn lại cũng lo lắng nhìn ta và Hạ Nông.

Ta thở dài nói: “Đều là vì ta, thật là khổ cho tiểu Nông rồi, vì giúp ta tái hiện lại ‘Thái Cực’ mà mấy ngày nay nàng đã vắt kiệt tâm huyết cùng sức lực, may mà cố gắng của nàng không có uổng phí, cuối cùng ‘Thái Cực’ đã tái hiện thành công trong tay nàng.”

Ta nhẹ nhàng đưa tay vuốt đôi mắt đẹp của Hạ Nông khép lại, nói: “Nông, nghỉ ngơi một chút cho khỏe đi, bảo bối của ta.”

Hô hấp của Hạ Nông trở nên bình ổn, rất nhanh đã ngủ say trong lòng ta, quả thực nàng quá mệt mỏi rồi.

Ta quay về phía chư nữ nói: “Ta trước hết đưa tiểu Nông đi nghỉ ngơi một chút, có chuyện gì chúng ta lát nữa hãy nói.

Một Không gian chuyển di ma pháp trận xuất hiện dưới chân ta, một khắc sau ta đã mang Hạ Nông về trong doanh trướng của ta sau đó nhẹ nhàng đặt nàng lên trên tấm thảm lông mềm mại.

Ta sửa sang lại mái tóc cho Hạ Nông đang trong giấc nồng rồi cúi đầu hôn một cái lên trên đôi môi anh đào của nàng: “Nông, bảo bối của ta cứ yên tâm mà ngủ đi, cảm ơn nàng vì tất cả những gì đã làm cho ta...”

Hạ Nông dường như cảm ứng được sự vuốt ve dịu dàng của ta, phát ra âm thanh ú ớ mơ hồ không rõ ràng, ta đưa tay vuốt ve vành môi hồng nhuận của nàng rồi mới chuyển mình đi ra ngoài trướng.

Ta dùng “Không gian chuyển di” quay về bên cạnh trọng lực kết giới nói với Vũ Y: “Nàng vào trong kết giới với ta thử luyện tập một chút, để xem ‘Thái Cực’ võ học mà tiểu Nông dùng tâm huyết tái hiện lại có thể tranh đấu với sức mạnh của thần không.”

Vũ Y gật gật đầu, thân thể xinh đẹp vừa lóe lên đã lướt vào trong kết giới.

Ta nói với chư nữ: “Một lát nữa cuộc đọ sức giữa ta và Vũ Y có thể sinh sức phá hoại không cách nào khống chế. Dù sao năng lực khống chế sức mạnh của ta cũng không quá tốt, cho nên ta hi vọng các nàng có thể tránh xa ra một chút. Tốt nhất trước tiên Ảnh nhi nên mở ra kết giới bảo vệ tất cả mọi người, ta cũng không muốn thấy các nàng chịu bất kỳ tổn thương nào.

Chư nữ nghe lời lúi ra ngoài kết giới một trăm thước, Băng Thanh Ảnh còn xuất ra một cái phòng hộ mới nhất mà nàng vừa nghiên cứu thành công, đem hai loại phòng ngự ma pháp ‘Thủy hoa thiên luân’ thuộc thủy hệ và ‘Dạ ám giáp trụ’ thuộc hắc ám hệ kết hợp với nhau tạo thành một cái ma pháp kết hợp ‘Phòng hộ thủy và ám’. Một kết giới lấp lánh những điểm màu đen và xanh nước biển bao trùm nàng cùng các tử muội một cách chặt chẽ.

Khi ta cầm chung cực thần binh ‘Á Dạ’ trong tay tiến vào kết giới, Vũ Y đã sớm ở trong đó sẵn sàng chiến đấu.

Ta trịnh trọng nói: “Vũ Y, trận chiến của chúng ta không phải là cuộc đấu cọ sát bình thường mà là tiến hành tập dượt để chiến đấu với vua của chư thần, cho nên nàng không cần nhẹ tay, tất cả ma pháp cùng võ kỹ đều phải dùng tới.”

Vũ Y nói: “Vũ Y tuân mệnh. Chủ nhân, vậy Vũ Y phải mạo phạm rồi.”

Lời nói vừa dứt, sau lưng nàng ánh đen lóe lên, tám cánh đọa lạc thiên sứ đen tuyền với những đường cong tuyệt mỹ tức thì xòe ra, đồng thời một cỗ khí thể hùng vĩ như một ngọn núi bao phủ toàn bộ trọng lực kết giới.

Khí thể như vậy ngoại trừ đã cảm nhận được trên người Lộ Tây Pháp trong trận chiến lúc trước, đây lần đầu tiên ta thấy được. Ta không khỏi tán thưởng: “Được lắm, Vũ Y nàng quả nhiên cao cường, xem ra hôm nay chúng ta sẽ có một trận khổ chiến rồi.”

Ta không cam lòng yếu thế mở ra mười hai cánh thần ma, lục hắc lục bạch, ‘Ma đấu khí’ màu đen hệt như ngọn lửa đang bập bùng xung quanh người đang tích lũy chờ bùng phát.

Vũ Y giương cánh tay ngọc lên, một chùm sáng mảnh dài trong suốt đột nhiên xuất hiện giữa hai tay của nàng, trong nháy mắt chùm sáng đó đã biến

thành một thanh trường kiếm lấp lánh quang mang sáng trắng nằm trong tay nàng.

Thanh kiếm này ngắn hơn so với ‘Á Dạ’, lưỡi kiếm cực mỏng, giữa thân kiếm có một đường rãnh dài đỏ tươi như máu, thân kiếm sáng trắng rãnh màu đỏ tươi cực kỳ bắt mắt.

Ta trong lòng kỳ quái hỏi: “Đó là thanh kiếm gì? Tại sao từ trước tới nay ta chưa bao giờ thấy nàng sử dụng?”

Vũ Y nói: “Đây là thần binh cấp một ‘Thương Khung Vân Kiếm’, vẫn là binh khí tùy thân của thiếp. Năm đó khi thiếp bại trong tay Lộ Tây Pháp đại nhân, thanh kiếm này cũng trở thành chiến lợi phẩm của y. Lần trước sau khi khi chủ nhân ‘tự bạo’ biến mất, Lộ Tây Pháp đại nhân đã trả nó lại cho thiếp. ‘Thương Khung Vân Kiếm’ mặc dù không sánh được với chung cực thần binh do Á Dạ muội muội biến hoá thành nhưng cũng là thần khí hiếm thấy. Chủ nhân, người cũng không thể coi thường.”

Ta gật đầu, trầm giọng nói: “Vũ Y chú ý, ta tới đây!”

Thân hình ta loé lên vươn kiếm đâm thẳng về phía Vũ Y, một kiếm đâm ra tức thì mang theo khí thế vô cùng mãnh liệt, chính là ‘Trường Khu Thiên Lý’ trong ‘Chiến Quyết’.

Cùng lúc ‘Á Dạ’ đâm ra, kiếm khí trong suốt dài hơn trượng cũng bắn ra ngoài, trong phút chốc đã đâm tới trước người Vũ Y.

Một chiêu ‘Trường Khu Thiên Lý’ này ta quả thực không lưu tình một chút nào.

Ra ngoài ý liệu của ta Vũ Y lại không có một chút động tác chống đỡ hay né tránh nào, một kiếm sắc bén tuyệt luân của ta tức thì xuyên thẳng vào trong cơ thể nàng. Trong lúc ta đang cực kỳ hoảng sợ lại không cảm

thấy trở ngại như khi đâm vào trong thực thể một chút nào. Một kiếm này dường như đã đâm vào hư không.

“Tàn ảnh...”

Ta đột nhiên ý thức được mình đâm trúng cùng lắm chỉ là tàn ảnh của Vũ Y mà thôi. Lúc này Vũ Y lại hình thành mười mấy tàn ảnh trước sau phải trái vây chặt lấy ta, mỗi tàn ảnh đều sống động như thật khiến người ta khó phân biệt được thật giả.

Đó là một loại ứng dụng của ‘Kính Tượng Thuật’, đối với Vũ Y mà nói trong phút chốc tạo thành mười mấy bản sao chẳng qua chỉ là một việc con con mà thôi. Mà thực thể của nàng lại lẫn lộn giữa những bóng người như thật này tìm cơ hội tấn công.

Một loại ma pháp không có tác dụng phụ trợ nào như ‘Kính Tượng Thuật’ ứng dụng vào trong chiến đấu lại có thể sinh ra tác dụng lớn như vậy, thật sự là khiến ta quá hâm mộ. Nhưng ta rất rõ ràng điểm này ta căn bản không làm được, chỉ có thể than thở chứ biết làm gì.

“Đại sát tứ phương!”

Ta hét lớn một tiếng vung kiếm xoay tròn, ‘Á Dạ’ tức thì vạch ra một vòng tròn vô cùng hoàn mỹ trong không trung, đồng thời một cỗ khí thể sát phạt khốc liệt theo đó phát ra.

‘Đại Sát Tứ Phương’ là chiêu thức dùng trên chiến trường để công kích địch nhân đang bao vây bốn phương tám hướng, mặc dù chỉ là cầm kiếm quay quanh thân một vòng, nhưng trong đó lại ẩn hàm khí thể đủ để đẩy lùi ngàn quân, tư thế đầy hào hung một kiếm trong tay, quần địch thúc thủ.

Khi chiêu ‘Đại Sát Tứ Phương’ này vừa quét qua, ma pháp nguyên tố tạo thành nhân ảnh lập tức tán loạn, mười mấy nhân ảnh cũng theo đó mà biến mất không thấy đâu. Nhưng Vũ Y lại chẳng thấy bóng dáng đâu như

trong ý liệu của ta, mười mấy Vũ Y xung quanh ta đều là những cái bóng hư vô.

Tiếng kiếm khí xé gió vun vút từ phía trên truyền tới, ta thầm kinh hãi trong lòng, ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy Vũ Y nhân kiếm hợp nhất hoá thành một dải lụa sáng long lanh dài nhọn giống như một dòng sông bạc đổ thẳng về phía ta, trong không khí sát phạt đó lại lộ ra vẻ mỹ lệ động lòng người.

Một kiếm thật tráng lệ, đem sức mạnh và vẻ đẹp kết hợp với nhau hoàn mỹ như vậy, ta ngẩng đầu nhìn lên không khỏi có chút say mê trong lòng.

Ta đột nhiên nâng ‘Á Dạ’ lên hướng về phía Vũ Y đang lao xuống từ không trung vẽ một vòng tròn hư ảo, đó tuyệt đối không phải chiêu thức trong ‘Chiến Quyết’ mà là một vòng tròn hoàn hảo.

Chỉ là một vòng tròn.

Dải lụa trắng bạc do Vũ Y thân kiếm hợp nhất hoá thành bị vòng tròn hư vô do ‘Á Dạ’ vẽ nên nghênh đón chính diện. Dị biến xảy ra, lực đạo sinh ra từ đường tròn đó dưới kiếm khí không gì phá nổi quanh thân Vũ Y trong nháy mắt đã tiêu tan hầu hết.

Tinh thần ta đại chấn, múa kiếm như bay vẽ những vòng tròn liên tiếp lên không trung, trong chốc lát vòng lớn, vòng nhỏ, hình trái xoan nối tiếp nhau liên miên xuất hiện, các loại vòng tròn đủ hình đủ dạng dồn vào một chỗ đem một kiếm uy lực mạnh mẽ tuyệt luân của Vũ Y hoá giải hoàn toàn. Kiếm khí tiêu tan, thân hình Vũ Y dần hiện ra rõ ràng, không còn cách nào khác nàng chỉ đành lẳng không một cái quay người hạ xuống bên cạnh ta.

“Chủ nhân, đó... đó là võ công gì, tại sao lại cổ quái như vậy?”

Vũ Y vừa rồi bị những vòng tròn liên tiếp của ta làm cho đầu óc choáng váng, không nhận được đưa ra thách thức với ta.

Ta đặc ý nói: “Đó chính là vận dụng ‘Thái Cực’ lên trên kiếm. ‘Thái Cực’ cũng chỉ là một loại lý luận tuyệt đối không chỉ giới hạn trên quyền thuật. ‘Thái Cực’ do tiểu Nông tái hiện mặc dù có bất đồng lại còn rất ấu trĩ so với nguyên bản trên thế giới của ta, nhưng thông một đường thì vạn đường khác sẽ tỏ (một đường thông thì vạn đường thông – [quy tắc võ học vạn nguyên quy một - dg]), ta tin tưởng dưới sự nỗ lực của ta đó nhất định sẽ phát triển thành một tuyệt học làm rung động thế gian.

Vũ Y không nhiều lời nữa, nàng nâng ‘Thương Khung Vân Kiếm’ lên ngang ngực nói: “Chủ nhân, chúng ta tiếp tục!”

Thanh âm vừa dứt ‘Thương Khung Vân Kiếm’ đột nhiên quang mang đại thịnh, thánh quang tràn ngập khí tức thần thánh theo sự chuyển động của hắc sắc vũ dực sau lưng nàng mà khuếch tán ra ngoài như sóng dậy. ‘Ma đấu khí’ bên ngoài thân thể ta chịu ảnh hưởng của thánh quang mà nổi lên một trận ba động kịch liệt.

“‘Thánh Kiếm Kỹ’ – ‘Thánh Quang Lô Kích Phá’!”

Theo tiếng quát trong trẻo của Vũ Y, thân thể yêu kiều của nàng loáng một cái đã nhảy lên vung kiếm chém thẳng về phía ta. Đó vốn là một động tác kiếm thuật cơ bản không có chút huyền diệu nào. Nhưng trong khoảnh khắc thanh ‘Thương Khung Vân Kiếm’ lấp lánh ánh sáng thần thánh kia chém xuống đột nhiên một tiếng kiếm ngân vang lên như sấm làm chấn động màng nhĩ, tiếp theo một tia sét từ chín tầng mây giáng thẳng xuống, xuyên qua kết giới ngưng tụ trên ‘Thương Khung Vân Kiếm’. Phía ngoài thanh thần binh cấp một đó tức thì xuất hiện một lượng lô nguyên tố vô cùng khổng lồ hình thành một cây lô điện siêu cao áp, với khí thể lô đình vạn quân chém xuống đỉnh đầu ta.

Cái được gọi ‘Thánh Kiếm Kỹ’ chính là kiếm thuật cao cấp của thiên giới mà những thiên sứ sử dụng, một sự kết hợp hoàn mỹ giữa ma pháp và kiếm thuật. Thiên sứ có thực lực càng cường đại thì uy lực phát ra càng

mạnh mẽ. Chiêu Vũ Y đang sử dụng là – Thánh quang lôi kích phá-huy lộng kiếm chém được gia trì lực lượng của thiên lôi dưới sự dẫn động của thánh quang hình thành nên chiêu thức ma pháp kiếm cực kì đáng sợ, đương nhiên uy lực cao cấp siêu việt hơn nhiều so với ma pháp.

Tuy nói nguyên lí của Thái Cực chính là lấy tĩnh chế động, tứ lạng bạt thiên cân nhưng đối diện với ma pháp lăng lệ đáng sợ của Vũ Y, ta cũng không có tự tin lấy Thái Cực ấu trĩ vừa mới ra đời để ứng phó. Tâm niệm vừa động, ta phát ra nhất thức Thiết Huyết Lạc Nhật gương kiếm lên không đâm thẳng ra, đồng thời tay trái biến chỉ thành đao hướng lên trên phát ra một đao hư trăm, tùy tiện phát ra không gian cắt khúc Thứ Nguyên Đao.

Thiết Huyết Lạc Nhật mang đến khí sát phát cùng Kiếm Cường chinh phục được tất cả thẳng hướng lôi điện chi nhận trong Thánh Quang Lôi Kích Phá của Vũ Y mà chém xuống. Theo sát sau đó chính là Thứ Nguyên Đao hình thành lên một cái khe không gian có hình dáng như một thanh đao.

Trong sát na Á Dạ kiếm đâm một thức trong không gian, ta đột nhiên nhớ tới một sự việc trọng yếu, không khỏi thầm mắng bản thân mình là đầu heo: một kiếm này của Vũ Y dẫn theo mấy chục vạn dòng điện siêu cao áp, Á Dạ kiếm tuy là do năng lượng thực thể của Á Dạ mà huyền hóa thành nhưng không biết nó có thể cách ly với dòng điện hay không, vanh nhất nàng không thể cách ly nó, vậy siêu cao áp dòng điện Thương Khung Vân Kiếm kia khi tiếp xúc vào ta, chẳng phải...

Ta quả thực không dám tưởng tượng đến vận mệnh bi thảm đó của mình.

Á Dạ kiếm cực kì chuẩn xác chém trúng Thương Khung Vân Kiếm. Thương Khung Vân Kiếm hình thành nên do lôi nguyên tố xung quanh tụ tập lại thành siêu cao áp dòng điện khổng lồ nên nhất thời một trận điện hỏa chói mắt nổi lên đồng thời dòng điện truyền thẳng đến hướng Á Dạ kiếm.

Tình cảnh bi thảm mà ta tưởng tượng đã không xuất hiện. Cũng bởi vì ta không có cách nào thấu hiểu hết tất cả tác dụng của “Ma đấu khí” và “kiếm cương”. Nó đã thành công ngăn trở tuyệt đối sự xâm nhập của điện lưu siêu cao áp vào thân thể ta. Điện lưu chỉ có thể chuyển động bên ngoài thân thể được hắc sắc Ma đấu khí bao bọc của ta mà thôi.

Uy lực của chiêu Thánh quang lôi kích phá mà Vũ Y phát ra này không chỉ có điện lưu siêu cao áp phát ra từ kiếm mà lãng không trăm kích chi lực cũng cường đại vô cùng. Cự lực đó chạy theo thân Á Dạ kiếm áp lên thân ta, mặt đất dưới chân ta chịu không nổi cự lực nở ra làm hai chân của ta cứ thế lún sâu vào trong lòng đất .

Lúc này “thứ nguyên đao” đã hình thành nên lỗ hổng không gian chém đến “Thương Khung Vân kiếm”. Lỗ hổng không gian này vô cùng sắc bén, kiên cố vô cùng. Vũ Y nhất thời yêu kiều hô lên một tiếng, thân hình bị phản chấn lên tận trời cao. Tám cánh phải mở ra thi triển công phu bản thân của mình mới ổn định được thân hình lại. Nàng chỉ cảm thấy cánh tay tê chồn thiếu chút nữa là không cầm nổi thanh kiếm.

Ta nhún chân nhảy ra khỏi lòng đất, thừa lúc thân hình Vũ Y còn bần ổn định trên không trung liền nhanh chóng ngưng tụ lên hỏa nguyên tố. Chỉ trong nháy mắt ta đã tạo nên một đại hỏa cầu có đường kính rộng đến mấy chục thước, liệt diễm cuồn cuộn, sóng nhiệt ngập trời.

“Hỏa diễm thần chi nộ!”

Ta trầm giọng phát ra tên gọi của hỏa hệ chung cực cấm chú, một cột lửa cự đại nóng bức từ thân ta cuốn thẳng đến chỗ Vũ Y đang đứng trên không trung. Mặc dù vì đang trong kết giới nên Hỏa diễm thần chi nộ chỉ có thể phát ra một phần mười uy lực nhưng vẫn có thanh uy chấn thiên, không gì có thể sánh bằng.

Đại hỏa trụ siêu cao của 'hoả diễm thần chi nộ' trong phút chốc liền cắn nuốt thân thể mềm mại của Vũ Y, mặc dù ta rất rõ ràng với thực lực 1/10 của 'hoả diễm thần chi nộ' tuyệt đối ko làm gì đc nàg những vẫn ko nhin đc lo lắng vì nàg, vạn nhất xảy ra điều gì ngoài ý muốn thực sự là chết trăm lần ko thể chuộc tội.

Thánh quang trong suốt sáng lạn theo màu đỏ sẫm của nhiệt hoả trụ thấu xạ ra, thanh thể kinh thiên của đại hoả trụ tại không trung đột nhiên bạo tán hiện ra Vũ Y, mở rộng thân hình tuyệt mỹ bát dực, ngọn lửa tán ra hình thành vô số hoả cầu như Lưu tinh vũ rơi trên trọng lực kết giới, kết giới nhất thời sóng gió nổi lên kịch liệt thiếu chút bị huỷ.

‘Thương Khung Vân kiếm’ đột nhiên đc Vũ Y dụng 2 tay cầm chuôi kiếm xuất ra tư thế hướng lên bầu trời, đồng thời sau lưng đen nhánh – cánh đoạ lạc thiên sử cũng bao vây thân thể mềm mại của nàg hình thành một cái hắc sắc đại vũ mao cầu (quả cầu có lông màu đen -dg) tình hình quái dị ko thể tả.

Ta mặc dù ko rõ nàg muốn làm cái gì nhưng cũng cảm ứng đc vô cùng khổng lồ quang minh lực lượng nhanh chóng hướng đến ngưng tụ trên mình nàg, trong lòng biết Vũ Y sẽ hạ 1 kích sẽ là kinh quý khắp thần sắc bén tuyệt luân, ta vội vàng tập trung ma lực đưa ‘Ma đấu khí’ bột phát đến cực hạn chuẩn bị nghênh đón một kích kia của Vũ Y.

Quang mang thánh khiết như kiêu dương trên thân thể mềm mại của Vũ Y xung quanh lóng lánh, sau lưng nàg đột nhiên mở rộng ra 1 đôi quang cầu màu vàng hình thành quang dực, đôi quang dực này bao lấy 8 cái cánh trên thân thể mềm mại hoàn toàn khác nhau, có một số kéo dài hàng chục mét, phiến động trong không gian tràn ngập 1 loại mỹ lệ kỳ dị.

Quang dực màu vàng thật lớn kia đang phe phẩy đột nhiên thu liễm ngưng tụ rồi Vũ Y hai tay giơ lên ‘Thương Khung Vân kiếm’, quang dực trong nháy mắt biến mất hoá thành hàng loạt các ánh sáng khác nhau đỉnh

kèm lên thân kiếm, ‘Thương Khung Vân kiếm’ nhất thời vang lên thanh âm rõ ràng và du dương như đang ca hát.

Chung cực Thánh Kiếm Kỹ - Thiểm Quang đích phán quyết.

Vũ Y hét lên 1 tiếng thanh mảnh đột nhiên huy kiếm hướng về phía ta, ‘Thương Khung Vân kiếm’ phát ra 1 tiếng bén nhọn, 1 đạo thiểm lượng(loé sáng) chói mắt của tinh quang từ trên thân kiếm bắn thẳng ra, nhanh như điện chợt loé lên và biến mất, chỗ ko gian bị xé rách tương tự như hiệu quả của ‘Đại Thứ Nguyên trảm’.

chiêu ‘Thiểm Quang phán quyết’ này là ma pháp cùng kiếm pháp tối hoàn mỹ tổ hợp, do chư thần chi vương tự tay truyền cho cao cấp thiên sử chiến sĩ, luận về uy lực cùng sử dụng giả so với nếu là do ‘sí thiên sử’ trong tay toàn lực thi triển thì phá hư lực cùng thánh quang hệ chung cực công kích ma pháp ‘Thái Dương chi kiếm’ ko hơn kém bao nhiêu (tương soa vô kỷ), hơn nữa uy lực của ‘Thiểm Quang phán quyết’ độ tập trung ko giống như ‘Thái Dương chi kiếm’ tại phạm vi công kích bị phân tán, thực sự trong nháy mắt có thể quyết định sinh tử.

Có lợi ắt có hại, ‘Thiểm Quang phán quyết’ tuy ko giống như ‘Thái Dương chi kiếm’ nhưng lại cần khổng lồ ma lực phát ra, mà chỉ có ‘sí thiên sử’ mới có thể sử dụng hơn nữa thời gian chuẩn bị tuy ngắn nhưng nó tại phương tiện sử dụng có chút hạn chế, thứ nhất là nếu có 1 thanh thần khí thần binh để tận dụng quang minh lực lượng mặt khác nó đối với ma lực hao tổn cũng có tác dụng rất lớn, cho dù thực lực siêu trác như 4 cánh ‘diệu thiên sử’ như địch lệ cũng chỉ có khả năng xuất 1 kích.

nhìn lại 1 kích kinh thiên động địa của Vũ Y nhiều phương pháp ứng đối nhanh như điện xuất hiện trong não ta nhưng cũng đều bị ta phủ quyết : sử dụng ‘Thái Dương chi kiếm’ hoặc ‘Địa Ngục Hạo Kiếm’ đều là chung cực ma pháp cùng nhau chống lại thì ko đủ thời gian, còn ý hấn lại muốn sử

dụng ‘Thánh Quang Linh trận’ tiến hành phòng ngự tại hiểm cảnh rèn luyện tăng lên năng lực của chính mình, rốt cục phải làm sao mới tốt....

Lúc này tại thời điểm quan trọng vô cùng ta mạnh dạn thực hiện 1 quyết định vô cùng lớn mật : buông sử dụng ma pháp để sử dụng ‘Thái Cực’ mới tập nghênh tiếp, ta rất rõ ràng trước mắt đối với Thái Cực chỉ biết 1 chút vỏ bên ngoài ko có khả năng ngăn cản 1 chiêu uy lực cường đại ma pháp kiếm này của Vũ Y, nhưng chỉ có ở trong tình trạng vạn phần nguy cấp tình hình ta mới có thể trong nháy mắt tự mình thần ma hợp nhất thân thể, chỉ cần có thể trụ đc 1/10 uy lực của ma pháp kiếm sống sót thì tất cả đều có thể xử lý đc.

Được rồi, quyết định như vậy đi, cứ liều mạng một phen!

Ta cảm rằng 1 cái xoay tay lại mang ‘Á Dạ’ cảm ở trên mặt đất sau đó 2 tay tại trước ngực như xoay quanh 1 cái vật thể hình cầu chuyển động, trực tiếp nghênh hướng ‘Thiểm Quang phán quyết’ vừa xinh đẹp lại ẩn hàm sát khí vô tận.

Vũ Y vạn lần ko nghĩ tới ta lại quăng kiếm dùng tay không nghênh tiếp hơn nữa ko có sử dụng cái ma pháp gì, nàng kinh hãi kêu lên :”chủ nhân! Ôi không...”

“Oanh!”

Ta sử dụng ‘ma pháp đấu khí’ trên tay cùng chân khí của ‘Thiểm Quang phán quyết’ và quang minh lực lượng vừa tiếp xúc thì vang lên 1 tiếng “oanh” thật lớn, ta kinh mạch toàn thân nhất thời chịu ko đc chấn động kịch liệt thân mình ko tự chủ đc thối lui, 2 chân trên mặt đất hình thành 2 rãnh thật sâu,chiếc giày trong nháy mắt tan thành mảnh nhỏ.

Nhưng ta ko có tâm tư quan tâm chuyện này, ta y theo ‘Thái Cực’ nguyên lý lấy toàn bộ năng lượng của ‘Thiểm Quang phán quyết’ xoay quanh hình thành 1 cái đại quang cầu trong suốt tiếp tục ăn mòn hai tay ta

cùng da tay, mạch máu đều vỡ ra, máu tươi trong cơ thể ko ngừng phun ra ngoài.

Ta tập trung toàn bộ tinh lực lấy ‘Thái Cực’ ngự khí giảm bớt lực của 2 tay ko ngừng liều mạng hoá giải năng lượng quang cầu và chí cực năng lượng đáng sợ kia, nhưng tay này do chung cực ‘Thánh Kiếm kỹ’ – ‘Thiểm Quang phán quyết’ hình thành nên quang cầu nên bao hàm lực lượng thực sự là rất lớn, ta mặc dù ko ngừng hoá giải loại huỷ diệt tính lực lượng này hơn nữa bởi vì sống chết trước mắt đối với ‘Thái Cực’ nhận thức sẽ thấu triệt mà sử lực tiêu tán tốc độ tăng lên gấp mấy lần, nhưng đối với sức mạnh của quang cầu thì bất quá chỉ là 1 bộ phận cực nhỏ, khi thân hình ta đụng vào trọng lực kết thời thì trên tay ta vận ‘Ma đấu khí’ rốt cực đã tản mát.

Mất đi ‘Ma đấu khí’ phòng hộ 2 tay dưới sự phá hư của quang minh lực lượng lập tức nát bấy, tiếp theo bắt đầu ăn mòn phá hư thân mình cùng kinh mạch, ta hét lớn 1 tiếng đem toàn lực phát ra ‘Ma đấu khí’ cùng chống lại, rốt cực dưới thân thể hoàn toàn bị phá hư trước khi mất đi ý thức hoàn toàn cản đc quang minh lực lượng.

Được ‘Ma đấu khí’ ngăn cản quang minh năng lượng cầu đột nhiên nổ mạnh, sức mạnh khổng lồ chí cực của trùng kích ba trong phút chốc dễ dàng đem trọng lực kết giới chấn thành bụi rồi hướng ra ngoài khuếch tán, Vũ Y mặt đầy lệ tại ‘Thánh Quang Linh trận’ phòng hộ ko để ý hết thấy vứt ta ra ngoài.

Sóng xung kích rất nhanh truyền tới trọng lực kết thời bên ngoài là Băng Thanh Ảnh và mọi người, cũng may Băng Thanh Ảnh kịp thời mở ra phục hợp Ma pháp kết giới ‘thủy dữ ám đích phòng hộ’ phòng ngự rất tốt mà trùng kích ba sau khi khuếch tán thì hao tổn hơn phân nửa, ‘thủy dữ ám đích phòng hộ’ kết giới sau 1 trận ba động thì lại yên tĩnh.

Sóng xung kích vừa tiêu tán Băng Thanh Ảnh liền giải trừ phòng ngự kết giới, mọi người vội vàng hướng tới chỗ bụi đất bay lên 1 mảng bụi mù

lao đến.

Ánh mắt chợt loé trong bụi mù Vũ Y chấn dứt bay ra, đôi mắt đẹp vạn phần lo lắng nhìn mọi phía cố gắng tìm kiếm tung tích của ta, sau nàng biến ảo lại hình người là Á Dạ cũng như vậy, bộ mặt tuyệt mỹ của các nàng hôm nay đã bị nước mắt cùng bụi đất biến thành xấu xí, nhìn qua rất chật vật.

Băng Thanh Ảnh vội vàng tới chỗ các nàng hỏi: “Xảy ra chuyện gì vậy? Lai đang ở đâu?”

Vũ Y vừa muốn trả lời thì Á Dạ đã duyên dáng kêu to một tiếng rồi hạ thân xuống đất, Vũ Y cũng nhanh chóng xuống theo.

Tình hình của ta lúc này quả thật là ko ổn, ‘Thiểm Quang phán quyết’ đã đem thân thể ta hoàn toàn phá hư, toàn thân trên dưới huyết nhục mơ hồ rất nhiều chỗ lộ cả ra xương trắng nếu ko phải ta Thần Ma hợp nhất thân thể mạnh mẽ vô cùng hơn nữa có ‘Ma đấu khí’ hộ tâm mạch chỉ sợ giờ đã chết vì lớn mật.

Á Dạ, Vũ Y 2 người xuất hiện trước mặt ta thấy thảm trạng của ta các nàng ko khỏi nước mắt rơi như mưa, bi thống muốn chết, ta dụng hết sức tỏ ra tươi cười so với khóc còn khó coi hơn, giã dựa nói : “nàng...các nàng đừng ... rơi lệ, xấu lắm... ..”

Vũ Y vạn phần vội vàng đem tay đặt trên ngực ta, một bên rơi lệ 1 bên toàn lực ngưng tụ quang minh lực lượng trong phút chốc thánh quang hệ chung cực Ma pháp ‘Sanh Mệnh Đích Quang Huy’ quang mang bao phủ thân hình ta.

Băng Thanh Ảnh, Áo Lệ Na, Ô Lan Na Toa vừa nhìn thấy mặt ta liền đau đớn bật khóc, Băng Tuyết Nhi đứng một bên cũng ghen ngào nói: “việc này....việc này sao có khả năng chứ, chàng không phải thiên hạ vô địch hay sao, làm thế nào lại ra thành bộ dạng này...”

Nhất thời xung quanh ta vang lên tiếng khóc thảm thiết của các nàng, châu lệ rơi như mưa cơ hồ muốn chìm chết ta.

Dưới sự chiếu sáng của “Sanh Mệnh Đích Quang Huy”, vết thương trên người ta vô cùng nhanh chóng phục hồi lại như cũ, cánh tay vừa vị chấn nát thành bụi của ta cũng bắt đầu tái tạo lại, chỉ chốc lát sau là có thể khôi phục như ban đầu.

Quang huy trên tay Vũ Y vừa biến mất thì nàng đã lập tức nhảy vào lòng ta, lệ đổ như đóa hoa lê nói: “Chủ nhân, đều tại Vũ Y không tốt, làm sao ta lại không nghĩ ta chàng sẽ không sử dụng Ma pháp mà lấy tay đón đỡ chứ, Vũ Y đáng chết...”

Ta lau đi nước mắt trong suốt trên mặt nàng rồi nói: “Ny tử ngọc này, chuyện này căn bản không phải do nàng, nàng không cần phải tự trách đâu.”

Vũ Y vẫn vừa khóc vừa nói: “Chủ nhân, người suýt hù chết Vũ Y đấy, uy lực của “Thiểm Quang đích phán quyết” tuy cường đại nhưng tất nhiên với thực lực của chàng thì rất dễ dàng ứng phó, tại sao chàng lại...”

Ta nói: “Đây là do ta tự Mang bản thân mình ra đánh cuộc, không sai, với thực lực của ta mà nói thì “Thiểm Quang đích phán quyết” cơ bản là không làm tổn thương tới ta được nhưng thế thì có nghĩa lí gì cơ chứ? Ta không quản nguy hiểm đến tính mạng tập thành Thái Cực để ứng phó. Chính trong hoàn cảnh hiểm nghèo đó mà ta càng thấu triệt hơn về Thái Cực. Có thể nói đây là chiêu sát thủ ta dành cho vua của các vị thần, sự thật chứng minh ta đã làm được. Vũ Y, bây giờ nói lại một lần nữa, ta có tự tin có thể dùng Thái Cực hóa giải “Thiểm Quang đích phán quyết”. Thậm chí Thái Cực còn có thể phản kích lại “Thiểm Quang đích phán quyết” nữa nhưng chỉ là ta còn chưa đạt đến trình độ này.”

Băng Tuyết Nhi đột nhiên tiến tới nắm lấy cái lỗ tai của ta, hung hăng nói: “Bất quản chàng có lí do gì, sau này không cho phép làm người ta sợ như vậy nữa, nếu có gì ngoài ý muốn xảy đến với chàng vậy người ta... người ta.....”

Những giọt lệ trong suốt không chịu nghe lời chảy xuống từ đôi mắt mỹ lệ của nàng làm ta đau lòng khôn xiết vội ôm lấy nàng vào lồng ngực, trầm giọng nói: “Ta đáp ứng nàng, Tuyết Nhi, dù có chuyện gì ta cũng sẽ không làm như vậy đâu, nàng yên tâm đi.”

Băng Tuyết Nhi nũng nịu dụi đầu vào lòng ta nở nụ cười vui sướng, thế nào cũng không chịu đứng lên.

Ta nhẹ nhàng vuốt về mái tóc dài mềm mại của nàng rồi ngẩng đầu lên quan sát bầu trời âm đạm của Ma giới. Mọi việc đã được chuẩn bị sẵn sàng. Xem ra chuyện Thiên giới bắt đầu hành động cũng không còn lại mấy ngày. Ta thực sự không thể đoán trước những việc sẽ xảy ra nhưng vô luận có chuyện gì đi nữa, ta nhất định sẽ quay trở lại, trở về vì những nữ nhân ta yêu say đắm ở bên cạnh ta.

Đó là lời thề của ta, lời thề vĩnh viễn.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 14: Xuất Chinh

Dưới ma lực do ta quán chú, truyền tấn thủy tinh trong suốt long lanh phát ra quang mang lờ mờ. Sau đó giây lát, một bóng hình xinh đẹp uyển chuyển lờ mờ lớn ba tấc hiện ra phía trên tấm thủy tinh.

"Tỳ nữ Lâm Toa bá kiến chủ nhân."

Bóng hình mỹ lệ cung kính hướng về phía ta hành một lễ, chờ đợi ta phân phó.

Vị Lâm Toa công chúa này đích thực đẹp kinh nhân, trong mắt ta bất giác lóe lên thần thái kinh diễm, cất tiếng hỏi: "Lâm Toa, gần đây người khỏe không?"

Trên khuôn mặt trắng phấn tuyệt mỹ đó của Lâm Toa công chúa hiện lên thần sắc u oán, đau buồn đáng thương, đáp: "Lâm Toa mọi chuyện đều tốt, chỉ có..... chỉ có rất nhớ chủ nhân. Chủ nhân lâu như vậy mà không liên hệ với Lâm Toa, có phải là đã không cần Lâm Toa nữa không?"

Thần tình ngậm mang nét u oán đó của mỹ nhân đủ khiến cho thép cứng qua trăm lần luyện cũng phải mềm đi, ta vội hỏi: "Nàng lại nghĩ đi đâu rồi, ta sao có thể nở không cần đến nàng chứ? Chỉ là khoảng thời gian trước đây, ta quá bận thôi. Hiện giờ ta không phải đã tìm nàng sao?"

Ách, ta sao lại phải giải thích với an ủi nàng ta nhỉ? Bây giờ nàng đã bị "Đoạt hồn" của ta khống chế, cho dù ta đối đãi với nàng như nô lệ, hay lại

đánh mắng nàng, thì lòng trung thành của nàng đối với ta cũng sẽ không thay đổi chút nào. Nhưng vừa nhìn thấy biểu tình khiến người yêu thương đó của nàng, ta bất giác khuyên giải nàng bằng lời ngon tiếng ngọt, đồng thời trong lòng cũng cảm thấy tự trách. Xem ra đối với mỹ nữ, ta quả thực không có chút sức đề kháng nào cả.

Sau khi an ủi Lâm Toa công chúa một hồi, ta bảo: "Ta phải lập tức xuất phát đi đến Thiên giới, mọi thứ đều phải phiền hà tới nàng rồi."

Lâm Toa công chúa vội đáp: "Lâm Toa tuân theo tất cả mệnh lệnh của chủ nhân, xin chủ nhân cứ phân phó."

Ta nói: "Nàng hãy tìm một lý do bảo các bộ hạ phải trở về Thiên giới, sau đó lập tức đến chỗ này, chú ý đừng để bất cứ ai biết được hành động của nàng."

"Vâng, chủ nhân, Lâm Toa hiểu rồi."

"Khởi bẩm phụ vương, 'Ma Thần Vương' đã trúng kế, hăn lệnh cho nữ nhi lập tức đi trước yểm hộ hăn lên vào Thiên giới."

"Lâm Toa, người làm tốt lắm. Tất cả theo kế hoạch hành sự, nhất thiết không được phép lộ ra chút sơ hở nào. Để không khiến hăn có lòng hoài nghi, người có thể cho hăn ném thử trước chút lợi lộc."

"Phụ vương cứ yên tâm, nữ nhi đã an bài mọi việc xong xuôi rồi. Lần này nhất định có thể khiến cho tên ác tặc 'Ma Thần Vương' này có đi mà không có về!"

Dưới sự trợ giúp của chúng ta, Hạ Nông rất nhanh đã tỉnh lại. Nhưng nàng vẫn chưa hồi phục hoàn toàn, trong lúc cử động vẫn tạo cho người khác một thứ cảm giác yếu đuối.

Nhìn thấy hình dáng đó, trong lòng ta không khỏi cảm thấy rất thương tiếc, bèn nói: "Tiểu Nông, thân thể nàng còn chưa bình phục, lần đi tới Thiên giới này....."

Hạ Nông biết ta muốn nói gì, vội vã quỳ một gối xuống nói: "Không, xin chàng đừng để Hạ Nông ở lại. Cho dù là núi đao biển lửa, địa ngục thiên đường, Hạ Nông đều muốn thề sống chết theo cạnh chàng. Chàng hãy mang Hạ Nông cùng đi, thiếp sẽ không trở thành nỗi phiền toái đâu."

Ta đưa tay kéo nàng dậy, đáp: "Đừng làm như vậy, ta không phải nghi ngờ nàng mà là sợ thân thể nàng không chịu đựng nổi. Để giúp ta tái hiện lại 'Thái Cực' mà nàng đã kiệt quệ tâm lực....."

Hạ Nông vội nói: "Thiếp đã hoàn toàn bình phục rồi, không tin thì chàng hãy nhìn xem!"

Nàng nghiêng mình lướt ra từ trong lòng ta, khẽ quát một tiếng, cố gắng vận khởi "Thánh đấu khí". Thân thể mềm mại thướt tha uyển chuyển lập tức ẩn trong vàng kim sắc rực rỡ chói mắt.

Hao tổn tâm lực là loại tổn thương nguyên khí lớn nhất, lúc này Hạ Nông bất chấp tất cả để cố gắng vận khởi "Thánh đấu khí", lập tức cảm thấy một trận hoa mắt váng đầu, thân thể mềm mại của nàng tựa như cọng cỏ nhỏ đứng trong gió, lay động nhưng vẫn nỗ lực đứng đó.

Ta biết là dù nói thế nào thì nàng cũng sẽ không rời khỏi ta nữa. Ta tiến lên nửa bước, trước tiên ôm nàng vào lòng, yêu thương bảo: "Ny tử ngọc, hà tất phải miễn cưỡng bản thân như vậy chứ? Ta sẽ dẫn nàng theo, nàng không được tiếp tục hành hạ bản thân nữa, biết chưa?"

Hạ Nông đã tản đi "Thánh đấu khí", ngã vào trong lòng ta nhau rồi gật đầu. Từ sau khi ta trở về từ Thánh Ma đại lục, nàng đã phát thệ rằng kiếp này sẽ không rời khỏi bên mình ta nữa. Trước đây, nỗi tương tư khắc cốt ghi tâm trong quãng thời gian đó đã khiến nàng gần như phát điên rồi.

Chuyến đi tới Thiên giới đã ở trước mắt, tương lai mù mịt không thể đoán trước được, ai cũng không biết cuối cùng sẽ phát sinh chuyện gì. Cho nên mấy ngày gần đây, Vũ Y chừ nữ đối với ta đặc biệt quần quýt si mê, phần nhiệt tình đó cơ hồ sắp hòa tan của ta.

Hai người Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy cũng đã chuẩn bị xong mọi sự, bất cứ lúc nào cũng có thể lên đường.

Ngày xuất phát rốt cuộc cũng đến. Trong lúc ta đang triền miên cùng với Ca Ny và Ly Vi Nhã trong trường, một cỗ lực lượng ba động đột nhiên lóe lên trong lòng ta, ta lập tức dừng xâm phạm các nàng.

Lâm Toa công chúa đã tới. Trong cơ thể nàng tồn tại lực lượng của ta, ta có thể cảm ứng được nàng đến giống như với Vũ Y vậy.

Dưới thân thể ta, Ly Vi Nhã đang toàn tâm toàn ý hòa theo sự xâm phạm, đã phát ra tiếng rên rỉ kháng nghị, cánh tay trắng như ngọc ôm chặt cổ ta, yêu kiều rên lên: "Đến đi, đừng dừng lại....."

Ta vội hôn nhẹ lên trán nàng một cái, tiếp đó dùng tốc độ nhanh nhất đưa nàng vào trong thế giới mỹ diệu tuyệt luân.

Ly Vi Nhã kêu lên một tiếng chói tai, mềm liệt người xuống, trong đầu chỉ có một vùng trống rỗng, thần trí mê thất trong cực lạc. Còn Ca Ny sớm đã ngọc thể duỗi ngang, yếu ớt ngã xuống, ngủ mê một trên tấm chăn dạ.

Ta đứng dậy, vô cùng thương yêu đặt năm song song hai thân thể mềm mại xích lõa, xinh đẹp đến bất khả tư nghị của hai vị người ngọc, tiếp đó trên khuôn mặt che một tấm khăn mềm mại, rồi mới mặc y phục và cất những bước lớn ra khỏi trường.

Lúc này đã là lúc nửa đêm, một đội binh lính tuần tra đang đi tuần xung quanh nơi đóng quân, khi tới trước mặt ta liền tới tập hành lễ.

Ta vẫy tay với các nàng, sau lưng mở đôi cánh thần ma, bay vọt thẳng ra phía ngoài nơi đóng quân, ta có thể cảm ứng được Lâm Toa đang chờ ta ở ngoài doanh trại.

Chiếu theo sự chỉ dẫn của tâm linh, ta đáp xuống đỉnh một tòa núi nhỏ ở ngoài doanh trại. Hai chân vừa chạm đất, còn chưa thu đôi cánh thần ma về, một bóng hình vô cùng xinh đẹp đã xuất hiện trước mặt ta, quỳ một gối xuống, nũng nịu nói: "Tỳ nữ Lâm Toa tham kiến chủ nhân."

Một tuyệt thế mỹ nữ, tóc vàng rực rỡ như ánh dương quang, xinh đẹp khiến người ta phải nín thở, đang quỳ một gối trước mặt ta, chính là Lâm Toa công chúa, đệ nhất mỹ nữ của Thiên giới thần tộc.

Ta đưa tay đỡ nàng dậy: "Không cần phải đa lễ như vậy. Lâm Toa, nàng đến đây không bị ai chú ý tới chứ?"

Lâm Toa mày liễu khẽ nhướn lên, ngạo nghễ đáp: "Chủ nhân cứ yên tâm, bất luận thiếp làm chuyện gì cũng sẽ không có bất cứ ai nghi ngờ. Ngay cả mấy vị 'Sĩ thiên sứ' cũng chỉ có nghe lời thiếp, thiếp bảo bọn họ rằng thiếp phải về Thiên giới báo cáo công tác cho phụ vương, tuyệt đối không có ai chú ý tới việc thiếp đi đến đây."

Mặc dù tâm linh của nàng đã bị ta khống chế nhưng tính tình, khí chất lại không thay đổi chút nào. Khi nói những lời này, nàng bất giác tán phát ra một thứ hào quang mỹ lệ kiêu ngạo tự tin đến cực điểm, khiến ta không khỏi thấy hoa mắt một hồi.

Không làm kinh động tới bất cứ ai, ta dẫn Lâm Toa đi vào trong doanh trại của Ma giới. Do Ca Ny và Ly Vi Nhã đang ngủ say trong trường của ta, mà ta lại không muốn quấy rầy các nàng, bèn dẫn Lâm Toa im lặng tiến vào soái trường (hiện giờ là lúc nửa đêm, trong soái trường không có người).

Sau khi bước vào soái trường, ta dẫn phát ra "chiếu minh thạch" (một loại thủy tinh thạch đã qua xử lý ma pháp, sau khi nhận được ma lực kích

thích sẽ phát ra ánh sáng rực rỡ, hiệu quả hơn rất nhiều so với 'Chiếu Minh thuật'). Trong soái trường rộng lớn tức thì tràn đầy quang mang bạch sắc nhu hòa.

"Lâm Toa, ngồi đi."

Ta quay sang Lâm Toa ra hiệu một tiếng. Sau khi bản thân dẫn nàng vào trong soái trường, thần sắc của nàng dường như có chút khẩn trương, trong ánh mắt khi nhìn ta cũng có ý vị hơi kinh hoàng. Nhưng đây có lẽ là ảo giác của ta. Nàng đã bị ta khống chế tâm linh, sao có thể nảy sinh tình cảm sợ hãi đề phòng với ta được đây?

Nhất định là ta đã hoa mắt.

Đợi nàng ngồi xuống xong, ta nói: "Sớm ngày mai, chúng ta sẽ xuất phát. Ngoài chúng ta ra, sẽ còn có bốn người đồng hành. Mang nhiều người lên lút tiến vào Thiên giới như thế, không có vấn đề gì chứ?"

Lâm Toa đáp: "Chủ nhân cứ yên tâm. Chỉ cần cẩn thận che giấu một chút, cho dù nhiều người hơn nữa cũng có thể được."

Ta hài lòng kêu "ân" một tiếng, bỗng nhiên đứng dậy đi đến trước mặt nàng, đưa tay nâng chiếc cằm nhỏ khả ái, vô cùng trơn bóng của nàng lên.

Trong sát na bàn tay ta tiếp xúc với nước da bóng láng đó, ta cảm giác được thân thể mềm mại của nàng bất chợt nhẹ nhàng hơi run rẩy. Mặc dù nàng đã cố hết sức che đậy, nhưng vẫn không giấu được linh giác mãnh liệt của ta. Có điều ta cũng không lưu tâm lắm, đây có lẽ là phản ứng bản năng của một nữ tử trong lúc bất ngờ tiếp xúc một người khác giới, chẳng có gì ghê gớm.

Ta nâng cằm Lâm Toa, khẽ đưa khuôn mặt trắng phấn tuyệt mỹ của nàng lên. Sau khi thưởng lãm đã mắt sắc đẹp khuynh thành, tụ tập thiên địa linh

khí đó của nàng, ta từ từ cúi đầu dịu dàng hôn lên cặp môi hồng như hoa anh đào đó.

Thân thể mềm mại của Lâm Toa bỗng nhiên cứng lại, nhưng đứng yên bất động, mặc cho ta hôn lên môi. Ta cũng không quá phóng túng, chỉ hôn nhẹ lên rồi dừng lại, sau đó rời khỏi cặp môi anh đào hồng nhuận của nàng. Thứ tư vị này quả thực vô cùng tuyệt vời. Hiện giờ, tình hình không thích hợp, sau này ta nhất định phải tìm cơ hội thật tốt để thỏa sức thưởng thức một chút sự ngọt ngào của vị Thiên giới đệ nhất mỹ nữ này.

Ngón tay ta ôn nhu lướt nhẹ trên đôi môi hồng của nàng, rồi nói: "Nàng trước tiên hãy nghỉ ngơi một chút ở chỗ này, sáng sớm ngày mai ta sẽ tới tìm nàng."

Lúc này, trên khuôn mặt trắng phấn đã chứa đầy nét đỏ hồng mỹ lệ, Lâm Toa khẽ gật đầu. Ta hôn nhẹ lên trán nàng một cái nữa, rồi bước ra ngoài soái trường.

Trong lúc ta xoay mình đi ra ngoài soái trường, trong đôi mắt đẹp như một điểm nhỏ sáng lạn đó của Lâm Toa công chúa bỗng chợt lóe lên tia phẫn nộ, xấu hổ, tức giận cùng phức tạp, trong đó còn hàm chứa một chút ý vị hờn dỗi. Có điều tất cả những điều này ta đều không nhìn thấy, ta dùng tốc độ nhanh nhất trở về trường của mình.

Thời gian không còn nhiều, ta phải nắm chắc cùng với những người ngọc yêu dấu ở cùng một chỗ, nếu không thì ta tuyệt đối chẳng bỏ qua món mỹ vị đỉnh cấp Lâm Toa công chúa này.

Sáng ngày thứ hai, ta dậy rất sớm. Sau khi thông tri cho Vũ Y chư nữ, ta dẫn các nàng đi tới soái trường. Lâm Toa dường như đã đoán được chúng ta sẽ đến sớm tìm nàng như vậy, đang tỉnh tọa trong trường chờ đợi chúng ta.

Ta cùng chư nữ vừa vào trong soái trường, Lâm Toa đã lập tức đứng dậy hành lễ nghênh tiếp. Vũ Y đối với nàng thập phần quan tâm, vội tiến lên

kéo tay nàng dừng lại: "Không cần phải như thế, công chúa, sau này không được tiếp tục làm như vậy nữa, nếu không chủ nhân có thể sẽ không vui."

Đôi con người sáng trong mắt Lâm Toa nổi lên chút gợn sóng, không biết đang suy nghĩ tới điều gì.

Ta nói: "Bây giờ Lâm Toa đã đến, chúng ta cũng cần lập tức bắt đầu hành động rồi. Vũ Y, sau khi ta rời khỏi, mọi việc ở đây đều giao cho nàng."

Trong đôi mắt đẹp của Vũ Y lấp lánh ánh nhìn vô cùng quyến luyến không nỡ xa rời, vành mắt đỏ lên đáp: "Chủ nhân cứ yên tâm, thiếp sẽ không để chàng phải thất vọng. Nhưng chủ nhân..... chủ nhân nhất định phải sớm bình an trở về."

Ô Lan Na Toa chừ nữ đều bắt đầu vây quanh ta, trong đôi mắt của mỗi người đều hàm chứa lệ quang thâm tình cùng lo lắng, chăm chú nhìn ta.

Trong lòng ta cũng thập phần không nỡ chia ly, nhưng lại không thể không gượng cười, chỉ đành ngoảnh đi nhẹ giọng nói: "Nhìn mấy ny tử các nàng đều có bộ dạng giống như sắp sửa vĩnh biệt vậy. Các nàng hãy tiễn ta như thế này, nào, hãy cười một cái đi nào."

Ta đưa hai tay ra đặt trên gò má thơm mát, vô cùng non mịn đó của Phi Âu Á, kéo khóe môi của nàng, khiến nàng hiện ra vẻ mặt vui cười. Nhưng các nữ hài đều không cười, trái lại trong đôi mắt của Phi Âu Á lặn xuống một giọt lệ châu lóng lánh rơi xuống trên ngón tay ta.

Ta đột nhiên kiên quyết thu tay xoay mình, cường chế nỗi buồn ly biệt trong lòng xuống, cố gắng cất tiếng: "Á Dạ, Tiểu Nông, Lâm Toa, chúng ta đi!"

Ba nàng lanh trí đã theo ta chạy ra khỏi trường, Lạp Cáp Nhĩ Đặc cùng La Duy đang đứng ngoài trường đợi lệnh, thấy vậy vội hỏi: "Đại nhân, đã phải xuất phát chưa?"

Ta gật đầu. Nhìn Vũ Y chư nữ từ trong trường theo ra, ta bỗng quát nhẹ một tiếng, hai tiểu quang cầu một trắng một xanh bỗng nhiên chợt hiện ra từ mi tâm của ta, rơi xuống vai Vũ Y, bất ngờ chính là hai vị tinh linh công chúa Hồ Phách và Phi Thúy.

Phi Thúy vội nói: "Chủ nhân, vì sao người lại cường hành đuổi chúng ta ra? Ta cùng Hồ Phách ẩn náu trong cơ thể người nên không thể bị phát hiện, nói không chừng trong lúc cần thiết thì chúng ta vẫn có thể giúp đỡ người mà."

Ta đáp: "Tâm tình của các người ta hiểu rất rõ. Ta biết các người không muốn rời khỏi ta, muốn cùng ta ở bên nhau đồng sinh cộng tử, nhưng không thể được. Sau khi tới Thiên giới, ta phải tiết kiệm từng lực lượng nhỏ một, việc trợ giúp các người che giấu khí tức tinh linh có thể cần hao phí một phần lực lượng. Với lại..... với lại lực lượng của các người mặc dù mạnh mẽ, nhưng ở Thiên giới sợ rằng cũng không có công dụng gì nhiều. Các người hãy lưu lại giúp đỡ Vũ Y đi, nơi này cần các người hơn."

Hai vị tinh linh công chúa tuyệt đỉnh mỹ lệ bất lực than thở, nắm lấy mái tóc ngân sắc của Vũ Y bắt đầu khóc thút thít.

Ta biết không thể trì hoãn thêm nữa, thâm tình lại không nỡ xa mà nhìn một lượt đám người yêu đang thềm rơi lệ, bỗng nhiên cắn răng nói "đi", rồi giương cánh dẫn đầu bay lên.

Năm người Á Dạ, Hạ Nông, Lâm Toa, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy bắt kịp theo sau. Thân ảnh của chúng ta rất nhanh đã dung nhập vào trong bầu trời Ma giới ảm đạm, dần tan biến trong tầm mắt của Vũ Y chư nữ.

"Hu hu....."

Băng Tuyết Nhi rốt cuộc không nhịn nổi, phục vào trong lòng Vũ Y khóc lớn. Áo Lệ Na, Băng Thanh Ảnh chư nữ cũng vậy, chẳng mấy chốc đã khóc thành một đám mỹ nhân lệ vương đầy mặt.

Đôi mắt đẹp của Vũ Y băng khuông nhìn bầu trời nơi chúng ta tan biến, thấp giọng lầm bầm: "Chủ nhân, chàng nhất định phải bình an trở về....."

Xuyên qua Ma giới, đón ánh dương quang rực rỡ, "Ma Thần Vương" tuyệt đại thiên kiêu của Ma giới sắp sửa bước vào phạm vi Thiên giới.

Trận quyết chiến với Thiên giới cuối cùng cũng phải bắt đầu, sẽ có những vận mệnh như thế nào đang chờ đợi ta đây? Cho dù thế nào, ta đều sẽ trở về, trở về bên cạnh những người yêu của ta.

Ta nhất định sẽ trở về.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 15: Ma Quân Lai Tập

Trong doanh trại quân thần tộc viễn chinh ma giới.

"Cáo tử thiên sứ" Gia Bách Liệt đang đứng yên trước bản đồ mô hình trận địa, khổ tâm suy nghĩ phương án cho từng bước hành động tiếp theo. Khi Lâm Toa công chúa vắng mặt, hẳn tạm thời lãnh chức chỉ huy, trách nhiệm trọng đại không dám có chút lơ là.

Một tràng âm thanh nhẹ nhàng êm ái như tiếng người trời trù sau lưng hẳn truyền đến: "Gia Bách Liệt người còn ở nơi này hao tâm tổn trí à, phải chú ý đến thời gian nghỉ ngơi chứ."

Gia Bách Liệt vừa nghe những âm thanh êm ái này là biết ngay người đến là ai, khuôn mặt anh tuấn của hắn như sáng bừng lên, đặt cây thước trong tay xuống xoay người lại.

Xuất hiện sau lưng Gia Bách Liệt chính là một vị đại mỹ nữ tóc vàng áo trắng xinh đẹp tuyệt đỉnh, phong hoa tuyệt đại, vóc người đầy đặn thành thực đến cực điểm không còn gì để nói, bất luận ở nơi nào cũng hấp dẫn ánh mắt của mọi người, nàng chính là một trong những người có năng lực mạnh nhất trong các "sĩ thiên sứ", "hỏa thiên sứ" Mễ Già Lạc.

Mễ Già Lạc liền nhẹ nhàng bước tới bên cạnh Gia Bách Liệt, một làn hương u nhã tuyệt trần truyền vào mũi hắn. Đồng thời, trong ánh mắt Gia Bách Liệt nhìn về phía Mễ Già Lạc cũng có ít nhiều vài tia nhìn kì dị.

Mẽ Già Lặc không hề phát hiện phản ứng của Gia Bách Liệt, nàng cúi đầu chăm chú nhìn bản đồ mô hình chiến trường, khẽ nhíu đôi mày liễu nói: "Vài ngày trước không biết công chúa vì sao đem bộ đội chủ lực đang chiếm cứ mấy chỗ địa thế trọng yếu toàn bộ rút về đại doanh, cứ như vậy không phải là tự hủy kiếm phong sao?"

Gia Bách Liệt thở dài nói: "Ta đối với mệnh lệnh của công chúa cũng hoàn toàn không giải thích được, nhưng công chúa tài cao ngút trời trí tuệ tuyệt luân, nàng làm như vậy nhất định là có dụng ý của nàng."

Mẽ Già Lặc không nói nữa, trong đôi mắt mỹ miều lấp lánh những tia sáng kỳ dị chẳng biết đang suy tư về điều gì.

Đột nhiên một bóng người như ánh chớp nhanh nhẹn tuyệt luân vọt tới, người chưa đến đã nghe tiếng vang lên: "Các người còn ở nơi này nhàn nhã sao, đã xảy ra chuyện rồi! Trinh sát vừa báo về, theo báo cáo, Ma giới quân đội bắt đầu điều động với quy mô lớn, lại có số lượng lớn viện binh kéo đến, xem ra bọn họ muốn hành động rồi!"

Hai người Gia Bách Liệt cùng Mẽ Già Lặc cả kinh, Gia Bách Liệt vội nói với "sứ thiên sứ" vừa mới xông vào - "Quang nhan thiên sứ" Lạp Phi Nhĩ: "Thật không? Việc này thật không ổn, quân lực quân tiên phong của Ma giới vốn đã cực kỳ hùng mạnh hôm nay lại có thêm viện binh tới nữa... tình hình này đối với chúng ta mà nói là cực kỳ bất lợi a."

Lạp Phi Nhĩ cười khổ nói: "Mọi chuyện so với những gì người tưởng tượng còn tồi tệ hơn rất nhiều, người còn chưa biết số hiệu của viện quân Ma giới – chính là ma giới quân đoàn số một."

Nghe đến tên quân đoàn số một Ma giới trên mặt Gia Bách Liệt và Mẽ Già Lặc không khỏi có chút biến sắc, quân đoàn số một chính là quân đội tinh duệ nhất Ma giới đồng thời cũng là phòng tuyến cuối cùng của Ma giới. Các trận chiến giữa thiên giới và ma giới từ trước đến nay cho dù thảm

khốc thế nào quân tinh nhuệ thủy chung cũng không có chánh thức tham chiến, nhưng đám thiên giới chiến sĩ chỉ cần nghe danh đều biến sắc, ngay cả "sĩ thiên sứ" cũng không ngoại lệ.

Gia Bách Liệt vội hỏi: "Người chắc chắn là quân đoàn số một sao? Việc này không phải là vội vội vàng vàng rồi nhìn nhầm chứ?"

Lạp Phi Nhĩ nói: "Tuyệt không sai, sau khi ta nghe được tin này đã âm thầm đến gần quân doanh Ma giới dò xét, trong đám viện binh hiện có vài tên đạo lạc thiên sứ phản bội, cho nên nhất định là quân đoàn số một không thể nghi ngờ."

Mễ Già Lặc nói: "Tình cảnh của chúng ta đúng là không ổn rồi, phải lập tức cầu viện từ thiên giới mới được. Quân tiên phong của Ma giới bây giờ có thể nói là binh cường mã tráng cao thủ như mây, vạn nhất bây giờ bọn họ phát động thế công sợ rằng chúng ta không cầm cự nổi.."

Thân ảnh "Quân thiên sứ" Tác Liên Đặc đột nhiên xuất hiện bên cạnh bọn họ, trên mặt treo một nụ cười khổ nói: "Mễ Già Lặc người thật là đồ mồm quạ đen, đúng như những lời xui xẻo người vừa nói, quân tiên phong của Ma giới đang chia làm mấy đội theo đội hình chiến đấu tấn công đến chỗ này của chúng ta."

Gia Bách Liệt, Mễ Già Lặc, Lạp Phi Nhĩ ba vị "sĩ thiên sứ" nhất thời kinh hãi, Gia Bách Liệt vội la lên: "Mễ Già Lặc người lập tức liên lạc với thiên giới cầu viện binh, Lạp Phi Nhĩ, Tác Liên Đặc các người theo ta lãnh quân nghênh chiến, xem ra chúng ta phải khổ chiến một trận rồi."

Theo lệnh của các "sĩ thiên sứ" quân doanh quân thần tộc viễn chinh lập tức toàn thể động viên, một trong những tổ chức của thần tộc thiên sứ chiến sĩ đó là không cãi lệnh, mấy chục vạn đại quân trong thời gian ngắn ngủi toàn bộ sẵn sàng chiến đấu, mỗi nhánh bộ đội đều có trưởng quan thống

lĩnh chiếm cứ những nơi trọng địa chiến lược bên ngoài quân doanh bố trận nghiêm mật chờ đợi.

Nhìn chung mà nói tổ chất của quân đội thần tộc tính theo bình quân cao hơn quân đội Ma tộc, mỗi một chi bộ đội đều có một gã "diệu thiên sứ" thống suất, trên dưới một lòng như tay như chân, so ra mà nói thành phần quân đội Ma tộc thượng vàng hạ cám hơn rất nhiều, đã có siêu tinh duệ bộ đội quân đoàn số một lại có quân đoàn ma thú từ ma thú tạo thành toàn dựa vào số lượng mà thủ thắng, hơn nữa đông đảo các chủng tộc thiên hình vạn trạng, thoạt nhìn còn xa mới có được cái khí thế chinh tề nhíp nhàng của quân đội thần tộc.

Nhưng kiến nhiều căn chết voi, sức chiến đấu của quân đoàn ma thú mặc dù yếu ớt nhưng so về số lượng quân đội thần tộc căn bản không thể nào sánh bằng, biên chế quân đội thần tộc cơ bản cứ mỗi một ngàn tên thiên sứ chiến sĩ làm thành một đội do một gã "đại thiên sứ" thống lĩnh, mỗi mười đội lại có một gã "diệu thiên sứ" làm chủ, nhưng quân đoàn ma thú cũng lấy "vạn" làm biên chế cơ bản, một khi phát khởi công kích chính là trên trời dưới đất từ núi cao đến đồng bằng khắp nơi tràn ngập ma thú, hơn nữa đám ma thú dự phòng rất sung túc, bất luận có tổn thất trọng đại cỡ nào cũng có thể trong thời gian rất ngắn bổ sung hoàn toàn, thật sự làm đám thiên sứ chiến sĩ rất đau đầu.

Bất quá, làm đám thiên giới e ngại nhất chính là đám cao cấp chiến sĩ Ma tộc còn lại, thực lực bọn họ không hẳn mạnh hơn đám thiên sứ chiến sĩ bao nhiêu nhưng tất cả đều là tử sĩ đã trải qua trăm trận từ những cuộc chém giết máu lửa mà sinh ra. Đám này hung hãn cường bạo thiên sứ chiến sĩ không có khả năng chống cự lại được, cũng may bọn họ số lượng ít, cả Ma giới cũng gần như chỉ có một quân đoàn số một.

Ba người Gia Bách Liệt toàn thân bao phủ bởi khải giáp trắng noãn nhìn đám thiên sứ chiến sĩ đang không chút rối loạn đều bước tiến đến nơi tập

kết, bọn họ với tình cảnh trước mắt cũng không hề lạc quan, mặt mày ai cũng căng thẳng khẩn trương.

Mẽ Già Lạc triển khai sáu cánh bay tới, nói: "Ta đã liên lạc với thiên giới rồi, chỉ cần chúng ta có thể kiên trì một thời gian ngắn là viện binh có thể tới rồi."

Thần sắc Tác Liên Đặc vui vẻ, nói: "Vậy công chúa điện hạ có thể theo viện binh đồng thời quay lại không? Chúng ta chiến đấu ác liệt như vậy cần phải có sự chỉ huy của nàng."

Mẽ Già Lạc nói: "Ta cũng hy vọng công chúa có thể quay lại, nhưng sợ rằng..."

Lúc này một tràng thanh âm kêu gào âm ỉ đột nhiên vang lên, chỉ thấy ngoài doanh trại một đội thiên sứ chiến sĩ bay lên giữa trời cao, Gia Bách Liệt trầm giọng nói: "Tới rồi! Mọi người chuẩn bị chiến đấu!"

Thân hình bốn gã "sứ thiên sứ" chớp động, đều tự bay về chỗ mình chỉ huy.

Đội hình tiến công của quân đội Ma giới vẫn bình thường như trước đây lấy quân đoàn ma thú làm tiên phong, chỉ thấy đủ các chủng loại ma thú hình thù kỳ lạ che kín cả bầu trời và mặt đất, tầng tầng lớp lớp như kiến vàng hùng dũng tiến về đám thần tộc thiên sứ chiến sĩ.

Vô số quang đạn, quang tiễn từ trong tay các thiên sứ chiến sĩ bắn vào đám ma thú giết chết một lượng lớn ma thú. Đám ma thú cũng không hề yếu thế, phun ra hỏa diễm, thiểm điện, độc dịch lập tức tiến hành phản kích.

Bất quá, phía trước đám thiên sứ chiến sĩ lập tức xuất hiện các loại thánh quang hệ phòng ngự kết giới, thương vong căn bản là không đáng kể.

Quân đoàn ma thú bất kể thương vong nặng nề xông đến gần đám thiên sứ chiến sĩ triển khai cận chiến. Đám thiên sứ chiến sĩ cũng huy động kiếm quang nghênh chiến, trận sát phạt thảm khốc đã bắt đầu.

Mặc dù so với ma thú, đám thiên sứ chiến sĩ thân thể cường hãn, chiến lực mạnh mẽ, lại có ma pháp tương trợ, nhưng số lượng ma thú lại đông hơn bọn hắn rất nhiều lần, hơn nữa hung hãn không sợ chết, một số ít cao cấp ma thú trong đó còn có thể sử dụng ma pháp. Trong lúc nhất thời trên trời dưới đất tất cả đều là thân ảnh ma thú, các loại máu đủ màu sắc như nước mưa đồng loạt rơi xuống từ giữa không trung hình thành một dòng sông máu trên mặt đất.

Thiên sứ chiến sĩ thể hiện tố chất cực kỳ ưu tú, giữa vô số ma thú đầy trời ngập đất điên cuồng tiến công vậy mà trận thế bọn họ không có chút nào hỗn loạn, dường như là một thứ vũ khí giết chóc hiệu suất cực kì cao đã giết chết vô số ma thú vừa không có dũng lực vừa hỗn loạn không có trật tự.

Trận chiến diễn ra hết sức tàn khốc, thi thể ma thú rất nhanh đã xếp thành một tòa núi nhỏ sừng sững, nhưng thiên sứ chiến sĩ dưới sự tiến công điên cuồng của quân đoàn ma thú cũng đã có không ít thương vong.

Giữa chiến trường đột nhiên hiện ra một vầng sáng hình kiếm rạng ngời chói mắt, vầng sáng quét ngang bầu trời lập tức đem vô số ma thú đang bay lượn hóa thành tro tàn.

Vầng sáng hình kiếm có uy lực tuyệt luân này đúng là do quang hệ chung cực công kích ma pháp của Lạp Phi Nhĩ phát ra "Thái dương chi kiếm", vầng sáng vô kiên bất tồi xé rách không gian tên nào cản đường chết không toàn thây, [thần uy nhất thời hiển lộ làm ma thú hung hãn vô cùng cũng cảm thấy sợ hãi.

Sáu cánh của Lạp Phi Nhĩ bao bọc toàn thân lóe ra thánh quang mãnh liệt vừa định lại phát khởi công kích thì trong lòng chợt có chút cảnh giác, chỉ nghe trước sau tả hữu hai bên hần đột nhiên vang lên một tiếng kêu tê tái thể lương như quỷ khóc thần sầu, mười đạo hắc sắc quang mang sắc nhọn từ bốn phương tám hướng chém về phía hần.

Hắc ám hệ cao cấp ma pháp - "Quỷ khắp đao".

"Quỷ khắp đao" chính là ngưng tụ hắc ám lực lượng cao độ thành thật thể, cắt vàng chặt ngọc sắc bén vô cùng, chém sắt như chém đậu hũ, đáng sợ vô cùng, ví như bằng vào sức mạnh của "sĩ thiên sứ" sáu cánh Lạp Phi Nhĩ bình thường cũng không hãi sợ, nhưng lúc này đột nhiên từ đâu xuất hiện liền một lúc mười đạo "Quỷ khắp đao" từ tứ phương bắn tới, Lạp Phi Nhĩ nhất thời kinh hãi thất sắc.

Trong cơn nguy cấp hần vội vàng ngưng tụ quang minh lực lượng lại phát ra thánh quang hệ chung cực phòng ngự ma pháp "thánh quang linh trận" tiến hành phòng ngự, thân hình cao ngất dài ngoẵng của hần nhất thời bị nhốt vào trong quang cầu thánh khiết.

Mười đạo "Quỷ khắp đao" đen bóng trong phút chốc liền chém vào "thánh quang linh trận" kết giới, tiếng gió rít chói tai nhức óc.

Theo lý thuyết mà nói "thánh quang linh trận" là một loại kết giới phòng ngự tuyệt đối, có thể ngăn cản ma pháp và vật lý công kích bất kể cường độ thế nào, chỉ cần có đủ ma lực hậu thuẫn nó chính là cứng rắn không thể phá vỡ, bất quá lúc này bởi vì thời gian gấp rút, "thánh quang linh trận" kết giới do Lạp Phi Nhĩ phát ra căn bản là vẫn chưa hoàn toàn tạo xong, sức phòng ngự tự nhiên đại giảm, mà "Quỷ khắp đao" vì là do đem hắc ám lực lượng ép nén cao độ mà thành hình mũi nhọn sắc bén, trong không gian hẹp sức phá hoại chính là cao đến kinh người, hơn nữa mười đạo "Quỷ khắp đao" từ bốn phương tám hướng nhất thời đồng loạt chém lên "thánh quang linh

trận", trong một tràng âm thanh lanh lảnh chói tai vang lên có hai đạo đao mang phá tan phòng ngự kết giới chém thẳng về phía Lạp Phi Nhĩ.

"Quang nhan thiên sứ" Lạp Phi Nhĩ cuối cùng cũng không hổ là một trong những "sứ thiên sứ" cực mạnh, trong tình cảnh vạn phần nguy cơ như thế này thân hình hấn lóe sáng chói mắt, nhanh nhẹn cực độ trong gang tấc lách tránh một đạo "Quý khắp đao" chém đến. Bất quá, một đạo đao mang khác lại chém trúng lưng hấn, nửa đoạn cánh trắng muốt như tuyết nhất thời rơi xuống đất.

"Aaaaaaaa"

Lạp Phi Nhĩ rống to một tiếng song chưởng bắt chéo trước ngực sau đó vung tay ra tả hữu hai bên, màu của quang cầu "thánh quang linh trận" đột nhiên biến thành màu đỏ như máu bùng phát ra bốn phía, bên trong khu vực bán kính hơn mười thước chung quanh hấn lập tức sinh ra một vụ nổ lớn thanh thế kinh người.

Đó là thánh quang hệ cao cấp công kích ma pháp "Thiểm mang bạo đạn", lấy điểm thi pháp làm trung tâm, trong vòng chung quanh hơn mười thước sinh ra quang minh lực lượng bạo tạc, là thích hợp nhất để sử dụng khi bị một đám người công kích tương đồng vây công, tất cả vật chất trong phạm vi ảnh hưởng đều bị quang minh lực lượng bạo tạc vô tình hủy hoại.

Mười mấy tiểu kết giới màu đen xuất hiện trong phạm vi quang minh lực lượng bạo tạc kháng cự sự hủy hoại của những đợt trùng kích. Nhưng sức phá hoại của Lạp Phi Nhĩ thật sự quá mạnh mẽ, những kết giới nhỏ bé này rất nhanh chóng bị nghiền nát, một loạt những tiếng kêu thảm thiết lập tức vang lên.

Chung quanh Lạp Phi Nhĩ đã xuất hiện mười mấy cỗ thi thể máu thịt bầy hầy, lại có một ít áo giáp nhẹ màu ngăm đen lung lổ chỗ rất nữ tính, hiển nhiên là binh chủng đặc thù của ma giới - hắc ám nữ yêu.

Hắc ám nữ yêu ngoại trừ năng lực ma pháp tuyệt đỉnh ra các nàng còn có một loại năng lực thiên phú - "ẩn tức", tức là có thể ẩn núp cả khí tức của mình, kể cả năng lượng khí tức, sinh mạng khí tức mấy loại, nếu tương phối cùng "ẩn thân thuật" có thể nói là chân chính vô hình vô tích rồi, mạnh mẽ như Lạp Phi Nhĩ cũng không nhận ra sự tồn tại của các nàng.

Đương nhiên, mười mấy tên hắc ám nữ yêu này đều là những người khá nhất trong tộc, năng lực "ẩn tức" càng trác tuyệt, nếu không các nàng cũng không cách nào vô thanh vô tức đến gần Lạp Phi Nhĩ để dùng hắc ám hệ cao cấp ma pháp đánh lén hấn.

Ngay khi quân đoàn ma thú phát động tấn công với thiên sứ chiến sĩ tạo nên một chiến trường hỗn loạn, quân đoàn hắc ám nữ yêu của quân đoàn số một tinh tuyển ra một đám chiến sĩ tinh duệ dựa vào tác dụng của "ẩn thân thuật" và "ẩn tức" lặng lẽ tiềm nhập vào hậu phương của thần tộc tiến hành đánh lén ám sát các tướng lĩnh đối phương.

Đối tượng tập kích của bọn nàng chủ yếu là "đại thiên sứ" và "diệu thiên sứ", vì thực lực "sĩ thiên sứ" quá mạnh mẽ cho nên cũng không quan tâm đến nhóm này, nhưng mười mấy tên hắc ám nữ yêu này mắt thấy Lạp Phi Nhĩ toàn bộ tinh thần tập trung vào chiến cuộc mà không có chút nào để ý đến tình hình chung quanh, thấy cơ hội khó gặp bọn nàng liền âm thầm xông tới đột nhiên ra tay.

Song "sĩ thiên sứ" vẫn là "sĩ thiên sứ", không phải có thể giải quyết dễ dàng như vậy, đám hắc ám nữ yêu dùng toàn lực đánh lén cũng chỉ có thể làm hấn gần bị thương mất đi nửa cánh chim mà bọn nàng lại phải trả giá quá lớn bằng chính sinh mạng của mình.

Bất quá, đám "đại thiên sứ" và "diệu thiên sứ" còn lại cũng không có thực lực như Lạp Phi Nhĩ, chỉ trong chốc lát có mấy tên thiên sứ cao cấp đang chỉ huy bộ hạ tác chiến đột nhiên mất mạng một cách không rõ ràng.

Lạ Phi Nhi vừa dùng hồi phục ma pháp tái sinh cánh chim bị thương của mình vừa vận ma lực cao giọng quát to: "Mọi người cẩn thận! Có Ma tộc thích khách trà trộn vào, mau dùng 'thấu thị thuật' kiểm tra chung quanh mình!"

"Thấu thị thuật" là một loại trung cấp thánh quang hệ ma pháp, làm độ chiết xạ của ánh sáng tăng lên mấy lần, làm hết thấy vật thể ẩn hình hiện ra, cho dù là 'ẩn thân thuật' tối cao cấp cũng không cách nào thoát khỏi tác dụng của "thấu thị thuật".

Với sự trợ giúp của ma lực tiếng quát của Lạp Phi Nhi to lớn thần kỳ, truyền đến tai mọi người trên chiến trường rất rõ ràng, ngay cả tiếng sát phạt rung trời cũng bị át đi.

Đám thiên sứ chiến sĩ nghe được lời cảnh báo của Lạp Phi Nhi vội vàng dùng "Thấu thị thuật" nhìn khắp chung quanh mình, hắc ám nữ yêu cũng không còn cách nào bảo trì ẩn hình trạng thái mà hiện ra rõ ràng, thiên sứ chiến sĩ lập tức âm âm xông tới chém giết.

Hơn một trăm hắc ám nữ yêu này mặc dù đều là cao thủ trăm người chọn một nhưng lúc này thân ở giữa vòng vây của đám thiên sứ chiến sĩ bọn nàng tuyệt đối không có chút sinh cơ (quân đội thần tộc sử dụng chính là trận thể hình sóng tầng tầng lớp lớp, thiên sứ chiến sĩ sắp thành hàng ngũ chỉnh tề cùng địch nhân huyết chiến, mặc dù tiền phương rối loạn nhưng hậu phương vẫn an nhiên, đội hình chỉnh tề, thể trận cường thịnh), Bọn nàng không hổ là Ma tộc tinh anh, trong hoàn cảnh hung hiểm như thế, các nàng nghiêng răng nghiêng lợi không chút do dự chọn phương thức hành động tráng liệt nhất.

Trong phút chốc, các loại ma pháp nguyên tố tồn tại trong không gian đều điên cuồng hội tụ về phía các hắc ám nữ yêu, quầng sáng bảy màu từ thân thể các nàng rực sáng như ngọn lửa bốc cao.

"Trời! Là 'tự bạo'!"

Đám thiên sứ chiến sĩ đã thấy những việc hắc ám nữ yêu vừa làm, bọn họ kinh hãi thất sắc nhanh chóng xoay người chạy trốn chết, song thời gian đã không còn kịp rồi, ma pháp nguyên tố bạo tạc uy thế kinh thiên động địa phá hủy hết thảy bắt đầu phát nổ giữa trận thế của đám thiên sứ chiến sĩ.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 16: Vô Nại Đích Chiến Đấu

Trong sách vở từ xưa đã có giảng giải tường tận về sức phá hoại kinh người mà ma pháp sư "tự bạo" sinh ra, nơi này không tính là nhiều, hơn trăm hắc ám nữ yêu tinh nhuệ đồng thời lựa chọn "tự bạo" không chút hối hận, ánh sáng kiêu diễm tráng lệ mang theo lực lượng hủy diệt quét ngang qua thể trận của quân đội thần tộc, nhất thời cướp đi sanh mệnh của hàng vạn thiên sứ chiến sĩ.

Thảm cảnh như thế làm "Cáo tử thiên sứ" Gia Bách Liệt luôn tỉnh táo trầm tĩnh cũng nhìn không được ngửa mặt lên trời hú lên bi thiết, hai mắt vẫn máu, khuôn mặt anh tuấn nhăn nhó vì lửa giận, quang minh lực lượng không hề lập tức ngưng tụ trên người hắn.

Phản ứng của ba người Mễ Già Lạc, Lạp Phi Nhĩ, Tác Liên Đặc cũng không sai biệt lắm so với Gia Bách Liệt. Trong cơn bi thống bọn họ không hện mà cùng lúc dùng toàn lực ngưng tụ quang minh lực lượng, trong nhất thời bốn quang cầu thật lớn soi sáng bầu trời Ma giới ảm đạm.

"Thái Dương Chi Kiếm!"

Bốn gã "sĩ thiên sứ" đồng thời phát ra thánh quang hệ chung cực công kích ma pháp, bốn vầng sáng hình kiếm thật lớn từ bốn phương vị khác nhau đồng loạt phóng ra, phá vỡ hư không quét thẳng về phía Ma tộc bộ đội đáng thương.

Ai cũng không thể tưởng tượng được chuyện gì đã xảy ra, bốn luồng kiếm quang "Thái Dương Chi Kiếm" sau khi phi hành được một đoạn ngắn thì lần lượt tụ về một nơi dung hợp lại, cuối cùng biến thành một quần sáng thật lớn như một thanh kim kiếm thực sự kèm theo những tiếng kêu và khí thể kinh thiên động địa bắn về phía ma tộc bộ đội.

Ánh sáng kinh người đột nhiên rực sáng chói lòa, mọi người trên chiến trường dưới ảnh hưởng của ánh sáng chói lòa đều tự động nhắm mắt lại, khi mọi người mở mắt đã đăm ước ra, chỉ thấy ma thú quân đoàn mới vừa rồi còn đang giương nanh múa vuốt diệp vũ dương oai đã có hơn phân nửa biến mất không còn chút dấu vết, nơi vốn dĩ có hơn mười vạn ma thú bây giờ đã xuất hiện một hố đen sâu mấy trăm thước nhìn không thấy đáy, thấy tình cảnh này cả hai phe chiến trường đều không khỏi sợ đến ngậy người.

Bốn vị "sĩ thiên sứ" cũng không nghĩ tới sẽ có kết quả này, bằng thực lực của bọn họ bình thường muốn tìm một đối thủ xứng tay đã là vô cùng khó khăn, ép bọn họ phải dùng đến chung cực ma pháp "Thái Dương Chi Kiếm" xác suất càng nhỏ bé hơn, cho nên bọn họ căn bản là không biết đem bốn đạo "Thái Dương Chi Kiếm" dung hợp với nhau thì uy lực có thể hủy thiên diệt địa như đập miếng đậu hũ, khủng khiếp đến ai cũng phải run sợ.

Chiến trường tạm thời yên tĩnh được một lúc rồi rất nhanh điên cuồng trở lại, trận chém giết đẫm máu giữa hay bên càng thêm thảm khốc, đám thiên sứ chiến sĩ thánh khiết không tỳ vết cũng biến thành đám võ sĩ nhuộm đầy máu tanh.

Bất thành linh, ma thú quân đoàn đã tổn thất hơn phân nửa binh lực bắt đầu chia làm hai bộ phận nhanh chóng rút lui khỏi chiến trường. Gia Bách Liệt lấy làm lạ, ngưng thần nhìn lại chỉ thấy một đoàn kỵ sĩ giáp đen cưỡi trăm ngàn chủng loại vật cưỡi kì quái xuyên qua thông đạo mà ma thú môn vừa rút lui để lại, như một đám mây đen lớn sà xuống.

"Hắc ám kỵ binh!"

Gia Bách Liệt lăm bằm trong miệng, trên thực tế hắc ám kị binh không phải là một đơn vị bộ đội mà là danh xưng chung của tất cả kị binh Ma giới, kị binh Ma giới cũng giống như ma thú quân đoàn là một đám hỗn loạn không có trật tự và bao gồm nhiều thành phần rất khác biệt, kị sĩ có binh lính của nhân hình Ma tộc, có thú nhân, dã man nhân, có nhân hình ma thú cao cấp vân vân..., thú cưỡi của bọn họ càng kì quái không giống ai – lớn có phi long, cự tượng, nhỏ có ma ưng, man ngưu, địa hành long, kì nhông lớn vân vân...thậm chí còn có một ít đại tinh tinh < một kị sĩ toàn thân khải giáp cưỡi trên người một đại tinh tinh lúc nào cũng nhảy nhót không yên thật sự là có chút không giống ai, nhưng trên thực tế loại tinh tinh kị sĩ này rất là lợi hại, nhảy lên nhảy xuống như bay làm đối thủ khó bề phòng bị>, thoát nhìn mặc dù hỗn loạn không điều khiển được nhưng đám kị sĩ thiên hình vạn trạng này khi tác chiến lại có thể phối hợp sở trường sở đoản, bổ sung cho nhau, có uy lực vô song.

Cũng giống như tọa kị của chúng, chiến lực của các hắc ám kị binh cũng chênh lệch nhau rất nhiều, trong đó vừa có cao cấp Ma tộc có năng lực ma pháp siêu việt điều luyện< 'Hắc ám long kị binh' chính là chọn ra từ trong đám này>, cũng có dã man nhân chiến sĩ thân hình khổng lồ chỉ biết cậy mạnh, vừa bắt đầu xông đến là đã kêu gào ầm ĩ như một đám ôn dịch đen thui xưa này chưa từng có.

Trước khi tiến hành cận chiến song phương đã bắt đầu dùng ma pháp công kích lẫn nhau, biểu hiện của hắc ám kị binh so với ma thú tốt hơn rất nhiều, không chỉ có năng lực chống lại ma pháp rất mạnh mà uy lực ma pháp công kích của bọn họ cũng hơn xa đám ma thú phún hỏa, phún độc vân vân... Trong lúc nhất thời giữa không gian tràn ngập ma pháp năng lượng đen trắng khác nhau làn lượt bay qua bay lại, song phương đều có tổn thất không ít.

Theo khoảng cách nhanh chóng bị rút ngắn, song phương cuối cùng đã bắt đầu cuộc chiến tay đôi, hắc ám kị binh đen sì cùng thiên sứ chiến sĩ

trắng toát lẫn lộn chung một chỗ điên cuồng chém giết lẫn nhau, trong tình cảnh này chỉ cần một chút sơ hở là có thể mất mạng ngay.

Đám "sí thiên sứ" cũng tham gia vào chiến trường, vung lưỡi kiếm chém đông giết tây tàn sát, giữa đám hắc ám kị binh tả xung hữu đột như chỗ không người.

Sau khi chém giết được một lúc, Mễ Già Lặc đột nhiên vỗ cánh bay vút lên không trung, bên ngoài thân thể mềm mại hoàn mỹ kì diệu của nàng thoáng hiện ra một vòng sáng trắng nhu hòa, lập tức ánh sáng trắng hóa thành ngàn vạn sợi tơ ánh sáng như lưới phủ kín bầu trời chụp xuống. Những sợi tơ này như có sanh mạng, tất cả đều đồng thời tự động bắn vào người đám thiên sứ chiến sĩ đang kịch chiến, thiên sứ chiến sĩ nào bị tơ sáng bắn trúng nhất thời quanh mình thánh quang đại thịnh, từ lực công kích, lực phòng ngự cho đến tốc độ đều trong nháy mắt tăng lên mấy lần.

Đó là phép hỗ trợ "thần thánh chi quang", có thể đồng thời tiến hành hỗ trợ cho hàng ngàn hàng vạn chiến sĩ, đương nhiên nó cũng cần phải dùng một lượng ma lực cực kỳ khổng lồ hậu thuẫn. Ma lực hao tổn cũng rất lớn, mạnh như Mễ Già Lặc ngay sau khi phát ra siêu pháp thuật "thần thánh chi quang" cũng chịu không nổi thần sắc nhợt nhạt nguyên khí đại thương.

Bất quá, sự khổ cực của nàng cũng không có uổng phí, sau khi được "thần thánh chi quang" của nàng viện trợ, đám thiên sứ chiến sĩ lập tức hiển lộ thần uy không gì cản nổi đánh cho đối thủ của họ không còn manh giáp.

Mễ Già Lặc hít một hơi thật dài, nàng vừa muốn xòe cánh bay vào chiến trường thì một âm thanh nhẹ nhàng êm ái dễ nghe cùng cực đột nhiên vang lên sau lưng nàng: "Thật là xinh đẹp, lần này Mễ Già Lặc nàng dùng 'thần thánh chi quang' so với trước kia quy mô lớn hơn rất nhiều a."

Mễ Già Lặc nghe tiếng nhất thời kinh hãi thất sắc, thân thể mềm mại run rẩy, nàng xoay người lại, chỉ thấy một cái bóng xinh đẹp vô cùng hiện lên

giữa không trung, từ từ đậm dần, cuối cùng biến thành một tuyệt sắc mỹ nữ tóc bạc trắng xóa tung bay, đẹp đến không còn gì để nói, sau lưng nàng tám cánh chim đen nhánh mở rộng phe phẩy, hoàn mỹ không gì sánh bằng.

"Vũ... Vũ Y ....."

Mễ Già Lặc nhẹ nhàng thốt lên cái tên của người ngày xưa từng là bằng hữu tốt nhất, khuôn mặt tái nhợt không khỏi hiện ra ánh mắt kinh dị.

Vũ Y khe khẽ thở dài, đưa tay nhẹ vuốt mái tóc bạc của mình nói: "Mễ Già Lặc, chúng ta rốt cục cũng đã gặp nhau trên chiến trường."

Mặc dù đã cùng thiên giới đoạn tuyệt, nhưng Vũ Y ngoại trừ lúc chủ nhân Ngô Lai tráng liệt "[hy sinh]" rút kiếm đấu với đám "sí thiên sứ" còn thì nàng bình thường vẫn là ở phía sau màn chỉ huy, rất ít khi đích thân can thiệp vào chiến trường, càng không có chuyện cùng đám "sí thiên sứ" sanh tử tương tranh, do đó nàng mới có thể nói như vậy, trong giọng nói tràn ngập sự bất đắc dĩ.

Là người cùng giới trong đám "sí thiên sứ", Vũ Y và Mễ Già Lặc giao tình cực tốt, có thể nói là sinh tử chi giao tình như cốt nhục, hết sức hiểu rõ lẫn nhau. Hôm nay các nàng là hai bên đối địch gặp nhau giữa chiến trường binh qua, trong lòng các nàng tự nhiên là cảm xúc lẫn lộn vạn phần bất đắc dĩ.

"Tại sao, Vũ Y, ngươi tại sao phải phản bội thiên giới, tại sao phải đọa lạc? Thân là 'sí thiên sứ' sao ngươi lại cam tâm tình nguyện trở thành thị nữ của ác ma 'Ma Thần Vương' kia, mặc cho hãm trên cột đũa bôn, ngươi có thể nói cho ta biết chuyện này rốt cuộc là tại sao không?"

Mễ Già Lặc cũng không cách nào giữ được bình tĩnh, nhin không được kích động chất vấn Vũ Y, chính là bởi vì nàng quá hiểu rõ tính cách của Vũ Y, đối với chuyện biến phi thường của Vũ Y nàng khó có thể tiếp nhận.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Vũ Y bất chợt hiện lên vẻ tươi cười rạng rỡ đầy hạnh phúc, nói: "Mẽ Già Lặc, người có từng yêu ai chưa? Người có biết đem trái tim cùng linh hồn của mình hoàn toàn giao phó cho một người thì cảm giác như thế nào không? Không, người không biết, người là 'sĩ thiên sứ' thánh khiết không tỳ vết không vương bụi trần, tình yêu là loại cảm giác căn bản không tồn tại trong lòng người, người với nó chỉ có một sự khinh thường mà thôi. Nhưng ta đã yêu, ta có thể làm một người có tình có ái, hạnh phúc của một người phụ nữ là yêu và được yêu. Ta yêu chủ nhân, ta nguyện ý vì người làm bất cứ chuyện gì, cho dù là đối địch với thiên giới cũng không hối tiếc, hơn nữa chủ nhân có một câu nói rất đúng - 'chánh tà không có phân biệt, chẳng qua là do tâm', thế nào là chánh, thế nào là tà đây? Chẳng lẽ thần tộc trời sanh đã là đại biểu cho chánh nghĩa mà Ma tộc trời sanh là tà ác sao? Trải qua mấy ngày sống trong Ma giới ta ý thức được rõ ràng rằng bản chất của Ma tộc và Thần tộc trên thực tế cũng không có khác nhau gì cả, bọn họ cũng là những sinh mạng sống bình thường, cho dù là thần vương cũng không có tư cách phán định vận mệnh Ma tộc! Cho nên, ta đối với lựa chọn của mình không chút hối hận!"

Mẽ Già Lặc hiển nhiên căn bản không cách nào hiểu được những gì Vũ Y nói, nàng chỉ cảm thấy hình bóng Vũ Y đã càng ngày càng xa cách nàng, chỉ có thể thở dài một tiếng nói: "Người có ý nghĩ hoang đường như vậy, xem ra người thật sự đã đọa lạc rồi. Vũ Y, chúng ta đã chánh thức trở thành kẻ địch, đến đây, ta sẽ không hạ thủ lưu tình đâu."

Cánh tay phải của nàng đột nhiên giơ lên trời cao, một vầng sáng rực rỡ chói lòa từ vô tận hư không chiếu xuống ngưng tụ trên bàn tay đưa cao của nàng. Khi ánh sáng tắt dần, hiện ra trên bàn tay ngà ngọc của nàng một thanh trường kiếm trắng bạc, thanh kiếm vừa dài lại vừa lớn không sai biệt mấy so với cự kiếm hơn nữa trên mặt kiếm khắc đầy những dòng chú văn màu vàng, vừa nhìn đã thấy uy phong cùng cực mà thần bí cũng cùng cực.

Thân thể mềm mại của Vũ Y run lên, giật mình nói: "' Vương giả chi kiếm '? Thật không ngờ ngay cả binh khí tùy thân mà Chư Thần Chi Vương yêu thích nhất, hẳn cũng ban cho người."

"Vương giả chi kiếm" là thần binh đặc biệt luôn theo bên người Chư Thần Chi Vương, có thể nói là đứng đầu tất cả các loại thần khí trong trời đất, vẫn là biểu tượng cho thân phận Chư Thần Chi Vương, nhờ oai kiếm này hẳn mấy đánh cho Lộ Tây Pháp đại bại rồi đuổi về Ma giới, cho đến khi Mị Lan có năng lực 'nhập hóa' vô biên xuất hiện, Lộ Tây Pháp mới có thể chân chánh cùng hẳn phân cao thấp.

Trong lòng khiếp sợ Vũ Y cũng rút "Thương khung vân kiếm" của mình ra, cầm kiếm vung ngang một cái, tám cánh giãn ra một lượng quang minh lực lượng khổng lồ lập tức hội tụ về phía nàng.

Mặc dù trong tay đang cầm "vương giả chi kiếm" có uy lực vô song nhưng Vũ Y hôm nay đã không còn là thiên sứ tám cánh như ngày xưa nữa, Mễ Già Lặc không dám có chút nào khinh thường. Cùng với một tiếng thét vang thân hình của nàng nhất thời như lửa bốc cháy hừng hực. Ngọn lửa lay động như một con rồng lửa khổng lồ sống động đang cuộn mình bay lượn, từng trận sóng nhiệt uy thế kinh nhân tỏa ra ngập trời.

Thiên sứ trời sanh ngoại trừ có năng lực khống chế quang minh lực lượng, còn cực kì am hiểu địa, thủy, phong, hỏa, lôi mấy loại nguyên tố ma pháp, chỉ là bởi vì uy lực của thánh quang hệ ma pháp mạnh hơn nguyên tố ma pháp rất nhiều hơn nữa bọn họ triệu hồi quang minh lực lượng đến cũng dễ dàng hơn những nguyên tố ma pháp khác, cho nên thiên sứ bình thường rất ít khi sử dụng nguyên tố ma pháp. Song Mễ Già Lặc lại rất khác. Trời sanh nàng hẳn cảm dị thường với hỏa nguyên tố hơn nữa đối với năng lực điều khiển cũng vượt trội so với quang minh lực lượng. Kể từ đó, nàng lại tự mình sáng tạo ra rất nhiều hỏa ma pháp đặc biệt uy lực vô cùng lớn có thể mà tung hoành các giới không có địch thủ, nhờ vậy mà mới có danh "hỏa thiên sứ".

Vũ Y nhận ra đó là ma pháp mà Mễ Già Lặc tự nghĩ ra "liệt diễm phi long", uy lực cực kì mạnh mẽ có thể ngang ngửa với hỏa hệ cấm chú "Hỏa diễm thần chi nộ", nàng vội vàng uốn người nhanh chóng lao tới. Trên "Thương khung vân kiếm" chợt lóe lên một ánh sáng chói lòa, một kiếm đã trực tiếp chém xuống – là chiêu “Thiên mang thiểm liệt trảm” trong “Thánh kiếm kỹ”.

Đôi mắt xinh đẹp của Mễ Già Lặc thoáng ngưng đọng, rồng lửa đang bay lượn lập tức quấn quanh thân "vương giả chi kiếm", làm "thương khung vân kiếm" chém đến cách đỉnh đầu nàng nửa thước thì bị một tấm “liệt hỏa thần thuẫn” do ngọn lửa tạo thành chặn ngang. Mặc dù thuẫn này gần như chỉ cản được "thương khung vân kiếm" mang theo uy lực như núi lở ép xuống của "Thiên mang thiểm liệt trảm" một lúc ngắn, nhưng chút thời gian trở ngại ngắn ngủi này cũng đủ để “vương giả chi kiếm” của Mễ Già Lặc được “liệt diễm phi long” gia trì hoàn toàn, một kiếm liền đâm thẳng ra.

Đối với một kiếm thủ mà nói kiếm chính là phần kéo dài của thân thể mình, phương pháp đem chân khí hoặc ma pháp gia trì lên nó là thủ đoạn tác chiến chủ yếu của đám kiếm sĩ và ma pháp kiếm sĩ. Nhưng kiếm cuối cùng cũng là từ sắt thép mà chế tạo ra nên chúng chỉ là những công cụ không có sanh mạng, không giống như kinh mạch cơ thể con người có thể thoải mái tiếp nhận chân khí, ma lực các loại. Bình thường mà nói một thanh kiếm có thể tiếp nhận khoảng chừng ba mươi phần trăm năng lượng gia trì đã có thể tính là bảo vật, giống như "Thương khung vân kiếm" của Vũ Y có thể tiếp nhận năng lượng khoảng chừng tám mươi phần trăm, mà "Vương giả chi kiếm" lại có thể tiếp nhận trăm phần trăm < 'Á Dạ' cùng 'Mị Lan' càng rất cao, không chỉ có thể tiếp nhận hoàn toàn mà còn có thể tiến hành tăng phúc>, do vậy mà uy lực vô cùng.

"Thương khung vân kiếm" của Vũ Y cùng "Vương giả chi kiếm" của Mễ Già Lặc đều tự mang theo năng lượng lãng lệ tuyệt luân đồng thời va vào nhau một kích. Năng lượng khổng lồ nhất thời nổ mạnh. Hai nữ nhân

cũng cùng lúc đó kêu lên một tiếng, bị sóng năng lượng cường đại đánh bay đi. Trong lúc vạn phần nguy ngập, các nàng tuy đều dựng phòng ngự kết giới để chống cự, nhưng vụ nổ này là do năng lượng của cả hai nàng dồn về một chỗ hỏi sao không đáng sợ được, hơn nữa các nàng cũng không có thời gian đủ để sử dụng ma pháp phòng ngự tuyệt đối "thánh quang linh trận" mà chỉ có thể khẩn trương dựng nên trung cấp kết giới "thánh hộ mạc". Dưới sức công phá cực mạnh của đợt sóng năng lượng này, phòng ngự kết giới của các nàng nhanh chóng bị nghiền nát. Khái giáp bao phủ toàn thân cũng theo đó hóa thành từng mảnh vụn, lông chim đen trắng hai màu khác biệt rơi vãi đầy trời, tình hình cực kì thảm khốc.

Sức mạnh của Vũ Y cuối cùng vẫn mạnh hơn Mễ Già Lặc rất nhiều. Nàng rất nhanh ổn định thân hình, tuy nhiên bộ dạng nàng lúc này thoát nhìn có vẻ không tốt lắm, khái giáp màu đen bao phủ cơ thể cùng bộ đồ bó sát người đã bị tan tành không còn gì cả, lộ ra da thịt trắng như tuyết, nõn nà, ngay cả mái tóc dài bạc trắng trên đầu cũng bị cắt ngắn đi không ít, thoát nhìn có chút chật vật.

So với Vũ Y Mễ Già Lặc càng thảm hơn nhiều, không chỉ có áo giáp, cùng quần áo bị nghiền nát không còn gì cả hơn nữa ngay cả nội phủ, kinh mạch đều đã bị thương, vừa vất vả ổn định thân hình đang lắc lư không ngừng liền phun ra một ngụm máu tươi.

Sóng năng lượng do vụ nổ mạnh cũng ảnh hưởng đến đám binh lính thần ma hai bên đang đánh nhau bên dưới < Vũ Y và Mễ Già Lặc đang đánh nhau trên trời cao, phía dưới các nàng chính là vô số chiến sĩ của hai bên đang chém giết >, trong phút chốc liền có mấy trăm người thương vong.

Mễ Già Lặc nhanh chóng sử dụng ma pháp hồi phục để trị liệu đồng thời vội vàng tìm kiếm tung tích Vũ Y.

Nhưng ngay lúc đó có vô số Ma giới chiến sĩ xông vào chiến trường. Bọn họ không phải là đám binh lính hỗn tạp vừa rồi, mà bay lượn trên bầu

trời chính là đọa lạc thiên sứ, hắc ám nữ yêu và hấp huyết quý, còn trên mặt đất là đám binh sĩ người sói nhanh như gió và cuồng bạo chiến sĩ hưng phấn gào to, hiển nhiên là quân đoàn số một tinh nhuệ nhất Ma giới.

Quân đoàn số một gia nhập làm tình hình trận chiến nhất thời đảo ngược, ưu thế từ “thần thánh chi quang” của Mễ Già Lạc gia trì trong phạm vi lớn nhẹ nhàng biến mất.

Một quả cầu do hai luồng sáng mỹ lệ màu đen và lam pha trộn như sao sáng trên trời đột nhiên xuất hiện tại không trung trên cao của chiến trường. Như ẩn như hiện bên trong quang cầu là một bóng người vô cùng xinh đẹp, tương phản với chiến trường đẫm máu tanh phía dưới tạo nên một cảnh tượng đẹp đẽ vô song.

Người này không phải ai khác, chính là người đại diện cho kế ước của ma vương Lộ Tây Pháp - " Địa ngục thánh nữ " Băng Thanh Ảnh.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỳ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 17: Trục Thần

Mười hai bóng ảnh vũ dực nhàn nhạt từ sau lưng Băng Thanh Ảnh chấp chới vũ lộng, chỉ nghe nàng yêu kiều vịnh xướng: “Cuồng bạo huyết chi thần, ta lấy danh nghĩa của Lộ Tây Pháp ra lệnh cho ngươi, đem dòng máu cuồng nhiệt trong cơ thể các chiến sĩ sôi trào lên, trở thành -- ‘Nhiệt Huyết Cuồng Chiến’!”

Cùng với tiếng kêu khê ấy, xung quanh thân thể mềm mại của nàng, quang mang hai màu lam hắc lóe lên hòa vào nhau rồi đột nhiên hóa thành một mảng đỏ rực, huyết quang sau đó không ngừng lan rộng khuếch tán khắp cả bốn phương.

Chẳng mấy chốc, hồng sắc quang mang đã phủ ngập toàn bộ chiến trường, thần ma chiến sĩ ở hai phía đều tắm mình trong màn huyết quang ấy. Ma tộc chiến sĩ chỉ cảm thấy huyết dịch khắp cơ thể lưu chuyển càng lúc càng nhanh, toàn thân trên dưới hừng hực hơi nóng, trong lúc xuất thủ cả tốc độ và lực lượng đều nhất thời tăng vọt. Nhưng Thần tộc chiến sĩ ngược lại chỉ cảm thấy một cỗ hắc ám khí tức đang không ngừng ăn mòn cơ thể mình, quang minh lực lượng của bản thân lập tức bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Băng Thanh Ảnh lúc này sử dụng chiêu “Nhiệt Huyết Cuồng Chiến” của hắc ám ma pháp hệ có ý muốn lợi dụng sự đồng nhất về tính chất để tương hỗ, hấp dẫn và tác động lên sự tuần hoàn huyết dịch trong cơ thể của Ma tộc chiến sĩ, từ đó có thể khiến cho nội lực của họ tăng lên gấp nhiều lần, đồng

thời còn có thể áp chế sự phát huy của quang minh lực lượng. Nhưng Ma tộc chiến sĩ tiếp nhận ma pháp “Nhiệt huyết cuồng chiến” này một khi hiệu lực qua đi sẽ có một đoạn thời gian vô lực uế oải, điểm này xem ra có phần kém hơn so với “Thần thánh chi quang”.

Huyết dịch tuần hoàn ở tốc độ cao khiến cho Ma Tộc chiến sĩ trở nên cuồng loạn hơn, bọn họ về số lượng vốn đã chiếm ưu thế tuyệt đối, Thần tộc chiến sĩ bất quá chỉ nhờ vào tố chất ưu việt và sự gia trì của “Thần thánh chi quang” do Thước Già Lặc tạo ra mới tạm thời ngăn chặn được đợt tấn công của họ. Lúc này, những chiến sĩ Ma tộc đang lúc cuồng loạn đều phát ra một cỗ sát khí, nhất thời nổi dậy toàn lực công kích, quân đội Thần tộc lập tức rơi vào thế yếu.

Gia Bách Liệt thấy vậy, trong lòng khẩn trương vô cùng. Hắn đột nhiên hú dài một tiếng thoát ly khỏi chiến trường, vung kiếm trực tiếp đánh về phía Băng Thanh Ảnh. Hắn trong lúc thân ở giữa không trung đã không còn nhìn thấy hình dáng đâu nữa, chỉ thấy một tia sáng như lụa trắng chớp lóe bay vụt qua.

Một đám Hắc ám kỵ binh và đọa lạc thiên sứ muốn lao đến cản hắn lại, nhưng còn chưa tới nơi đã bị lốc xoáy không khí của tia sáng ấy xoắn cho nát bầy, ngay cả việc khiến động tác của hắn chậm đi một chút cũng không làm được.

Ngọc thủ của Băng Thanh Ảnh phóng nhanh ra một loạt sự kết hợp thủ ấn vô cùng phức tạp và huyền diệu, quang ảnh vũ dực sau lưng nàng tựa như có sinh mệnh, lập tức vũ lộng không ngừng. Một thủy cầu đường kính khoảng một thước với hai màu lam hắc hòa vào nhau trong nháy mắt đã xuất hiện, lưu chuyển trước người nàng. Nàng nhẹ giọng ngâm nga: “Trầm tĩnh chi thủy, Tịch diệt chi ám, hãy lắng nghe mệnh lệnh của ta mà dung hợp làm một đi. Phục hợp ma pháp - - ‘Ám Quang Bích Thủy Liệt Bạo Tiễn’!”

Lam hắc thủy cầu hóa thành một bó tiễn hình tia chớp theo sự chỉ dẫn từ ngọc thủ nàng, trực tiếp nhắm thẳng đến Gia Bách Liệt lúc này nhờ luồng sáng đã hợp nhất hóa thành một thân kiếm.

Từ khi cùng Lộ Tây Pháp hiệp định xong khế ước bằng hữu, nguồn lực lượng hắc ám vô cùng to lớn phía sau Băng Thanh Ảnh kết hợp cùng năng lượng thủy hệ ma pháp của bản thân tạo ra một chuỗi ma pháp hỗn hợp. Khác với Ngô Lai, vì kiến thức lý thuyết ma pháp của hắn quá sức nghèo nàn nên một khi đã xuất ra đại hình ma pháp cường đại thì hầu như không có khả năng thu hồi (như “Hỏa Lôi Thần – Diệt Tuyệt Trảm”, “Quang Mang Đại Địa Chi Kiếm” .v.v.), ma pháp hỗn hợp do nàng tạo nên cũng tựa tựa như đại hình ma pháp “Hắc Ám Bạo Phong Tuyệt” vậy, rất có tác dụng với loại đơn đầu tiểu hình ma pháp thể này, có thể nói chính là trong cái muôn màu muôn vẻ đã tạo thành một thể duy nhất.

Nàng lúc này sử dụng “Ám quang bích thủy liệt bạo tiễn” chính muốn lợi dụng hắc ám lực lượng cộng thêm thủy nguyên tố đã được cải tạo trở thành một loại chất lỏng gây nổ có uy lực đáng sợ, sau đó lại niệm lực đông cứng chúng lại thành tiễn rồi bắn ra, một khi trúng mục tiêu sẽ sinh ra một vụ nổ kinh thiên động địa, có lực phá hoại cực lớn.

“Ầm!”

Chất lỏng gây nổ “Ám quang bích thủy liệt bạo tiễn” cùng hóa mang đang bay đến của Gia Bách Liệt va vào nhau cùng một chỗ lập tức phát nổ, nhất thời trong không trung hình thành nên một cụm khí lưu hủy diệt.

Băng Thanh Ảnh vừa ra tay rồi cuộc cũng không ngừng lại được, từng mũi từng mũi “Ám quang bích thủy liệt bạo tiễn” theo ngọc thủ của nàng huy vũ không ngừng xạ ra, mục tiêu vẫn như trước chính là Gia Bách Liệt - - nàng vốn không hề tự đại, cho rằng mình một kích có thể chặn đứng được sự tiến công của gã “Sĩ Thiên Sứ” này.

“Ám quang bích thủy liệt bạo tiền” không ngừng nổ mạnh khiến cho Gia Bách Liệt mặt mũi nhem nhuốc khổ sở không thôi, hần tuy kịp thời phát ra “Thánh linh quang trận” tiến hành phòng ngự nhưng trên người vẫn tóe ra rất nhiều vết thương, y giáp bể nát, máu tuôn đầm đề, chẳng còn nhận ra cái vẻ tiêu sái anh tuấn của “Cáo Tử thiên sứ” như mọi khi nữa.

Sau một loạt những đòn công kích ma pháp dồn dập, Băng Thanh Ảnh dùng “Băng tuyết phong la ngục” thực hiện một kích cuối cùng, đem hàn băng với nhiệt độ siêu thấp cứng như sắt thép khiến cho Gia Bách Liệt cùng với kết giới đông cứng lại, hơn nữa Băng Thanh Ảnh lại không ngừng phát ra ma lực hủy diệt cho đến khi khối đại băng biến thành một tòa băng sơn có thể tích ước chừng hơn trăm thước mới ngừng lại, băng sơn thẳng hướng mặt đất mà rơi xuống.

Song Băng Thanh Ảnh vẫn còn đánh giá quá thấp Gia Bách Liệt. Trên đời này ngoại trừ “Không gian phong tỏa” của Ngô Lai, ngoài ra không có bất cứ ma pháp nào có thể vây khốn “Sĩ thiên sứ” cho được (dù vậy “Không gian phong tỏa” cũng chỉ có thể khốn trụ được một gã “Sĩ thiên sứ” mà thôi). Tòa băng sơn vừa hạ đến lưng chừng không đột nhiên rạn nứt, bạch mang chợt lóe, Gia Bách Liệt vừa xuyên qua vụn băng một cách kỳ khôi vô luân đã lại bắn về phía Băng Thanh Ảnh.

Khối băng bị nghiền nát vấy xuống khắp mọi nơi khiến cho không ít người bị thương đồng thời cũng gây trở ngại cho tầm mắt của Băng Thanh Ảnh, hơn nữa nàng cũng không ngờ rằng Gia Bách Liệt lại có thể dễ dàng phá được “Băng tuyết phong la ngục” được đông đặc với nhiệt độ siêu thấp như thế, đến khi nàng ý thức được nguy hiểm cũng là lúc Gia Bách Liệt đã tập kích đến trước người nàng rồi.

Tình thế nguy cấp không cho phép nàng sử dụng ma pháp cao cấp phòng ngự, thân là ma pháp sư nên nàng cũng chẳng có tốc độ cao để né tránh, bất đắc dĩ nàng chẳng còn cách nào khác đành phải niệm lực phát ra sơ cấp

phòng ngự ma pháp “Băng thuẫn”, lớp băng cứng rắn nhất thời như một chiếc khiên bình thường bảo hộ phía trước người nàng.

Gia Bách Liệt một kiếm chém lên lớp băng, lớp băng lập tức vụn vỡ. Hấn tức khắc đánh ra một quyền băng tay trái, quyền kinh rít lên chấn động, uy mãnh vô song.

Đúng lúc này, một tiếng huýt sắc nhọn chọt nhiên từ sau lưng hấn phá không vang lên, Gia Bách Liệt lập tức phán đoán ra một cỗ kinh khí có vẻ như một thứ lợi khí sắc nhọn đang hướng về phía lưng hấn mà đâm tới. Bị rơi vào thế bất lợi, hấn chẳng còn cách nào khác hơn đành buông tha việc truy sát Băng Thanh Ảnh, tay trái phất về phía sau xuất ra một luồng kiếm quang, một kiếm chém thẳng lên trên món lợi khí ấy.

Lợi khí đâm tới chính là một thanh kị sĩ trường thương lóng lánh kim mang, Gia Bách Liệt xoay người lại, một kiếm chém ngay vào chỗ cách mũi thương khoảng ba phân, chủ nhân của trường thương lập tức bị một luồng cự lực trên thân kiếm truyền đến, phát ra một tiếng kêu khê, trường thương cũng bị đánh bật trở lại.

Gia Bách Liệt quay đầu nhìn lại kẻ vừa đánh lén sau lưng mình, trên mặt bỗng hiện lên một tia kinh sắc, thất thanh hô: “Chiến thần vũ trang?”

Người vừa đánh lén toàn thân được che kín trong một bộ kị sĩ khải giáp màu vàng óng nhìn không ra dung mạo và giới tính, y lúc này đang đứng trên lưng một con phi long hung mãnh giơ thương thủ thế, tả hữu hai bên người y còn có hai con tiểu kim long dài hai thước không ngừng uốn lượn bay quanh.

Nàng chính là “kị sĩ chi hoa” Ca Ny Tuyệt Lan Đặc - - chủ nhân của bộ “Chiến thần vũ trang” trước mắt.

Băng Thanh Ảnh vừa thoát nạn, nhanh chóng vỗ cánh bay đến bên cạnh Ca Ny, trước tiên mở ra phục hợp ma pháp kết giới “Thủy dữ ám đích

phòng hộ” bao phủ lấy cả người lẫn rồng vào một nơi không thể phá vỡ, đồng thời vội vã hỏi: “Ny, không việc gì chứ?”

Ngọc dung kiều mỹ của Ca Ny ẩn trong khô đầu rắn chắc hiện lên vẻ thống khổ vẫn chưa tan, khẽ than thở: “Thật lợi hại, “Sí thiên sứ” quả thật lợi hại, một kiếm mà hoãn xoay lại vừa rồi e rằng vẫn chưa dùng hết lực đạo nhưng muội thiếu chút nữa đã bị chấn bay khỏi lưng phi long, đến bây giờ cánh tay muội vẫn còn chưa thể nhắc nổi trường thương đây này.”

Băng Thanh Ảnh nói: “Vây muội hãy mau chóng rời khỏi đây, tất cả hãy giao hết cho ta.”

Nàng vận khởi toàn bộ ma lực, chuẩn bị xuất ra cường lực ma pháp quyết cùng Gia Bách Liệt phân thắng bại một trận, ý nghĩ của Gia Bách Liệt cũng giống như nàng, hẳn đang toàn lực ngưng tụ quang minh lực lượng chuẩn bị xuất ra một kích tất sát.

Ca Ny hiểu được lực lượng của bản thân so với bọn họ còn cách nhau quá xa, lưu lại chỉ là gánh nặng cho Băng Thanh Ảnh, nàng vội vàng thúc giục tọa hạ phi long dùng hết tốc độ rời đi, quang chi thánh long Ny Ny theo sát bên cạnh nàng, cùng nàng tiến lùi không phút rời xa.

Băng Thanh Ảnh và Gia Bách Liệt ngưng tụ ma pháp lực lượng càng lúc càng mạnh. Mắt thấy bọn họ sắp phát ra một kích kinh thiên động địa, Thần tộc quân đội nơi hậu phương đột nhiên trở nên rối loạn, vô số Ma tộc chiến sĩ trong “Hắc ám long kỵ binh” dưới sự chỉ đạo của “Tam ma tướng” đang hăm hở vòng ra phía sau của quân đội Thần tộc tiến hành cuộc tập kích bất ngờ.

Thần tộc chiến sĩ đang toàn lực chống cự với sự điên cuồng tiến công của hắc ám kỵ binh cùng chiến sĩ tinh nhuệ trong đệ nhất tập đoàn quân, hậu phương lại đột nhiên bị tập kích nhất thời khiến cho bọn họ trận cước đại loạn, tình thế cân bằng vất vả duy trì được lập tức bị phá vỡ.

Gia Bách Liệt thấy tình hình bên dưới như thế, trong lòng kinh hãi, hãn cũng chẳng thèm quan tâm tranh chấp với Băng Thanh Ảnh nữa, hét lớn một tiếng, quang minh lực lượng ngưng tụ quanh thân chói sáng đến mức khó tin, cường mang mạnh mẽ đột ngột lóe ra, thân hình hãn theo đó cũng chộp lên bắn vào giữa chiến trường đang lúc cuồng loạn ấy.

Cường mang mạnh mẽ thành linh lao đến khiến cho Băng Thanh Ảnh theo bản năng nhắm chặt đôi mắt lại, đến khi thị lực khôi phục lại thì đã chẳng còn thấy bóng dáng của Gia Bách Liệt đâu nữa, điều này khiến nàng không khỏi tức giận không thôi.

Lúc này trận chiến giữa Thước Già Lặc và Vũ Y cũng đã phân ra thắng bại, Thước Già Lặc tuy được đặc cấp cho thần binh “Vương giả chi kiếm” trên tay nhưng lực lượng của nàng chung quy so với Vũ Y vẫn còn kém hơn một bậc, dưới sự tấn công liên tiếp của Vũ Y, nàng không khỏi đầu bù tóc rối chống cự vô cùng chật vật, may mà Vũ Y thủy chung vẫn chưa chính thức hạ sát thủ với nàng.

Ma tộc quân đội dùng ưu thế tuyệt đối của mình, binh lực khẩn mật vây công, Thần tộc quân đội bên trong rốt cuộc cũng đã hoàn toàn tiêu tán, tổn thương về binh lính đạt đến quá nửa, tứ đại “Sĩ thiên sứ” mắt thấy thế cục chẳng thể挽 hồi được nữa, bọn họ lập tức ra lệnh lui binh thật nhanh. Nhận được mệnh lệnh, bọn thiên sứ chiến sĩ bắt đầu tiến hành phương thức rút lui, vừa đánh vừa lùi, trong tình huống bất lợi như vậy bọn họ vẫn có thể họp lại thành một nhóm lâm thời tự mình bố trận để thích hợp với điều kiện, tuyệt đại đa số các chiến sĩ bị thương đều được đồng bạn mang đi, chất lượng hoàn hảo của quân đội quả thật không còn gì để diễn tả.

Vũ Y, Băng Thanh Ảnh, Ca Ny chúng nữ lần lượt hội hợp trên một tòa núi cao bên ngoài quân doanh của quân đội thần tộc viễn chinh. Nhìn thần tộc quân đội đang nhanh chóng thoái lui, Ô Lan Na Toa cảm thán nói: “Tố chất của Thần tộc quân đội thật sự quá tốt, trong tình cảnh bất lợi như vậy

mà bọn họ vẫn có thể tinh táo giảm thiểu tổn thất đến mức thấp nhất, về điểm này e là quân đội Ma tộc không làm được rồi?”

Vũ Y lắc đầu đáp: “Ngoại trừ đệ nhất tập đoàn ra thì số bộ đội còn lại đích xác không làm được điều này, lần này nếu không nhờ chúng ta dùng ưu thế tuyệt đối của binh lực đại quân ‘lấy thịt đè người’ thì muốn cho bọn chúng lui quân ắt phải gặp muôn vàn khó khăn rồi”

Doanh địa của quân thần tộc viễn chinh đã hoàn toàn bị hủy, đại quân ma tộc dưới sự thống lĩnh của “Tam ma tướng” triển khai việc truy sát kịch liệt. Chịu sự ảnh hưởng của “Nhiệt huyết cuồng chiến” do Băng Thanh Ảnh tạo ra, sĩ khí của ma tộc chiến sĩ trở nên cuồng loạn, không ngừng bám sát theo đám thiên sứ chiến sĩ đang rút lui. Trong lúc song phương nổ ra những loại ma pháp quang mang trông rất đẹp mắt, vô số tánh mạng cũng đã biến mất theo sự mỹ lệ của các quang mang này.

Ca Ny nói: “trải qua chuyện này, nguyên khí của Thần tộc quân đội nhất định đã bị tổn thương nghiêm trọng, trước khi viện quân của bọn họ đến, chúng ta nhất định phải sớm tấn công hủy diệt bọn chúng, sớm ngày đem bọn chúng tổng khứ trở lại Thiên giới.”

Vũ Y tám cánh đồng loạt giương lên, nói: “Đây chính là nhiệm vụ mà chủ nhân đã giao cho chúng ta, chúng ta càng thành công, Thiên giới sẽ càng hỗn loạn, chủ nhân lại càng an toàn. Chúng tử muội, bọn ta hãy tiếp tục chiến đấu nào!”

Chúng nữ đồng loạt yêu kiều quát lên một tiếng, mỗi người lại tự chuyển thân thâm nhập vào bên trong chiến trường.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 18: Phiêu Miếu Thành

Gỡ đôi cánh trắng như tuyết của tiểu Bạch Miêu mũm mĩm đang rột rạt trên đỉnh đầu ta xuống, ta khe khẽ thở dài. Đến Thiên giới cũng đã ba ngày nhưng ta căn bản vẫn chưa có cơ hội tiếp cận được Chư Thần Chi Vương. Đừng nói chi đến việc tiếp cận, trên thực tế ta ngay cả cơ hội gặp mặt y còn không có.

Ta ngoài mặt mang thân phận một gã tùy tùng cho Lâm Toa công chúa, cùng trở lại Thiên giới với những thiên sứ chiến sĩ khác. Dưới sự trợ giúp của Lâm Toa công chúa, ta và bọn Lạp Cáp Nhĩ Đặc đã ẩn tàng khí tức ban đầu của bản thân, hóa trang thành thiên sứ (đây chính là tác dụng của “Kính tượng thuật”, “Kính tượng thuật” mà do ta đích thân thi triển sợ rằng ngay cả “Sĩ thiên sứ” cũng nhìn không ra), dễ dàng hòa lẫn lên thiên giới.

Thiên giới là một thế giới hoàn toàn khác so với Ma giới, nơi nơi đều ngập tràn bạch mang nhu hòa ấm áp, non xanh nước biếc, đâu đâu cũng có thể thấy được, ngay cả những con thánh thú đang tha thẩn khắp nơi cũng đều là các chủng loại hoặc xinh đẹp khả ái hoặc hùng tráng uy vũ, so với lũ ma thú hung dữ đáng sợ nơi Ma giới căn bản là không cùng một đẳng cấp.

Lâm Toa cư ngụ trong một địa phương tên gọi “Phiêu Miếu Thành” được bao quanh bởi những ngọn núi xanh khiến cho cảnh sắc bên trong sơn cốc vô cùng ưu mỹ, cả tòa thành đều được bạch ngọc khiết bạch như tuyết kiến tạo nên, từ xa nhìn vào phảng phất tựa như những đám mây mỹ lệ cầu

thành, trông như những ảnh tượng mờ ảo không thật, “Phiêu Miểu Thành” cũng từ đó mà có tên.

Thiên sứ thủ trú bên trong thành tự nhiên đều là những kẻ tinh anh, tuấn nam mỹ nữ vô cùng ưa nhìn, so với tôn dung nhuận sắc của ta sau khi trải qua “Kính tượng thuật” thì thật rất bình phàm.

Lâm Toa nuôi dưỡng rất nhiều tiểu động vật làm thú cưng khiến cho người khác phải cười khở không thôi. Nàng sủng ái nhất chính là một con mèo béo ú với đôi cánh dài tên gọi Lưu Quang mà chẳng hiểu sao vừa nhìn thấy ta đã lập tức leo tót lên đỉnh đầu ta chẳng chịu xuống, khiến cho bọn Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy trông thấy đều không khỏi âm thầm cười lén.

Chư Thần Chi Vương ngự tại “Ngự Thần Điện” so với “Phiêu Miểu Thành” có khoảng cách khá xa, theo lời của những thiên sứ bên trong thành kể lại, y rất hiếm khi có mặt tại “Phiêu Miểu Thành”, khi có sự tình gì cũng đều triệu gọi Lâm Toa đến “Ngự Thần Điện”, cho nên có vẻ như cứ ở đây mà “ôm cây đợi thỏ” thì thật không có khả năng rồi.

Lại một lần nữa kéo con mèo ú Lưu Quang xuống khỏi đầu mình rồi quăng đi xa tắp lự, ta bất đắc dĩ đành thở dài, rời khỏi gian phòng nhỏ của chính mình.

Ta hiện tại chính là hộ vệ riêng của Lâm Toa công chúa. Điều này làm đám thiên sứ bên trong “Phiêu Miểu Thành” không sao lý giải được: tại sao công chúa lại tuyển chọn một kẻ thấp hèn mà cả về năng lực lẫn diện mạo đều không xuất chúng như thế làm hộ vệ kia chứ? (ta che dấu đại đa số lực lượng khí tức của bản thân, bất quá chỉ hiển lộ trước mặt đám thiên sứ ấy dưới dạng một tên thiên sứ có trình độ lực lượng sơ cấp mà thôi.) Có điều Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy ba người rất nhanh đã bị đám thiên sứ nhận ra (Á Dạ vẫn giữ hình thái của thanh kiếm bên cạnh ta), nhất là La Duy, vị ma giới đệ nhất mỹ nam tử này, mặc dù hăn đối với dung mạo của chính mình đã có những thay đổi nhất định nhưng vẫn tạo được sức hút lên

các nữ thiên sứ với số lượng cực lớn lên đến cả đoàn, khiến cho hẳn cả ngày bị đám thiên sứ mỹ nữ ấy bao vây, phiền phức không kể xiết nhưng lại không thể phát tác ra, thật đúng là khổ não vô cùng.

“Ngô Khứ, người còn đứng chờ người ra đây làm gì? Công chúa điện hạ cho gọi người kia, còn không mau đi!”

Một thanh âm mềm mại dễ nghe vang lên bên tai ta, chỉ thấy một tiểu mỹ nữ cực kỳ khả ái động lòng người, hai tay chống hông, cái miệng nhỏ nhắn chu ra đang không ngừng hối thúc ta.

Nàng tên gọi Trình Trình, là tỳ nữ thân tín được Lâm Toa cực kỳ tín nhiệm, nhưng nàng chỉ mới là một trung cấp thiên sứ lực lượng cũng không mạnh lắm, vì vậy Lâm Toa không để cho nàng đến Ma giới chiến đấu.

Đây quả là một tiểu ny tử vô cùng hoạt bát nhưng cũng không kém phần điêu ngoa, lần đầu tiên nhìn thấy La Duy đã lập tức trở thành người theo đuổi hẳn tích cực nhất, hai người lại cùng trợ tá bên cạnh Lâm Toa cho nên nàng lại càng dễ bám sát theo hẳn để tấn công, khiến cho La Duy tình hình đã xấu càng thêm tồi tệ, đến nỗi mỗi khi nhắc thấy bóng dáng của nàng, hẳn liền lập tức chuồn đi mất.

Ngô Khứ chính là tên giả mà ta đang dùng (Lai hay Khứ, cũng chẳng có thay đổi gì quá lớn), nhìn khắp cũng chẳng có ai hoài nghi ta và “Ma thần vương” Ngô Lai có quan hệ.

Ta mỉm cười nói: “Trình Trình tiểu thư, trước tiên có thể tiết lộ chút ít cho ta biết công chúa điện hạ gọi ta có chuyện gì quan trọng hay không?”

Trình Trình trợn mắt với ta một cái, nói: “Công chúa có chuyện gì ta làm sao biết được? Người mau đi đi, đừng để công chúa điện hạ phải chờ người đây.”

Vì vậy, chúng ta mau chóng giương cánh bay về phía tẩm cung của Lâm Toa (ta chỉ mở ra một đôi thần ma vũ dực, trong đó cánh chim màu đen đã bị ta dùng ma pháp biến thành màu trắng, không ai có thể nhìn ra được), dọc đường những thiên sứ lướt qua chúng ta đều tỏ vẻ thân mật chào hỏi.

Tẩm cung của Lâm Toa nằm ngay trung tâm của “Phiêu Miểu Thành”, là tòa kiến trúc cao nhất trong thành, phong cách vô cùng tráng lệ, tao nhã, nói chung là cực kỳ xinh đẹp.

Tẩm cung là một tòa kiến trúc hình tháp, lối vào đặt tại chóp đỉnh, điểm này quả thật rất độc đáo.

Ta và Trình Trình từ trên đỉnh cung hạ xuống, lũ vệ sĩ hộ vệ vốn quen biết với Trình Trình nên không hề ngăn cản, thăm tra chúng ta.

Ta cũng không phải lần đầu tiên đến tẩm cung này, không cần Trình Trình dẫn đường, trực tiếp đi thẳng đến phòng khách bên trong, ta có thể cảm giác được Lâm Toa đang ở tại đây.

Khi ta bước vào căn phòng khách tinh xảo và khéo léo ấy, chỉ thấy Lâm Toa cùng Hạ Nông các nàng đang ngồi trong sảnh để đợi ta. Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy thân phận vốn là vệ sĩ tẩm cung, lại là nam nhân, tự nhiên không thể ở đây được.

Hạ Nông cũng cải biến thuộc tính lực lượng của bản thân, do ta dùng quang minh lực lượng hình thành nên một tầng ngụy trang bao quanh lực lượng của nàng ở bên ngoài. Để giúp cho áo trời càng không có vết vá, nàng không thể không áp chế năng lượng của chính mình, hiển lộ ra trước mặt ngoại nhân chỉ dừng lại ở trình độ sơ cấp thiên sứ, cùng với ta cũng không sai biệt lắm.

Bởi có Trình Trình kể bên nên ta cũng không thể quá phóng túng, bèn gấp gấp hướng về Lâm Toa cung kính hành lễ, nói: “Thuộc hạ Ngô Khứ

tham kiến công chúa điện hạ, chẳng hay điện hạ triệu thuộc hạ đến đây có việc gì khẩn cấp?”

Lâm Toa phất tay ý bảo ta trước tiên đứng dậy, nàng hướng về Trình Trình ra lệnh: “Người trước tiên hãy lui xuống, nếu có chuyện gì ta sẽ gọi người.”

Trình Trình trong lòng ngập đầy những dấu hỏi, nàng chính là thị nữ thân cận nhất của công chúa, bất luận xảy ra sự tình gì, công chúa cũng chưa bao giờ có thái độ như hiện tại, bảo nàng mau chóng đi ra ngoài, nhưng nếu công chúa thật sự muốn mình rời đi thì mình cũng chỉ có thể rời đi mà thôi.

Nàng lòng tràn ngập những khúc mắc, môi hồng phụng phịu, hướng về Lâm Toa hành lễ rồi lui ra khỏi phòng khách, mặc kệ tất cả, hiện tại đã có thời gian vậy thì đi tìm La Duy đại ca chẳng phải tốt hơn sao, nói không chừng hôm nay còn có thể... hì hì, xấu hổ quá đi mất.

Ợi cho thiên ảnh của Trình Trình khuất đi khỏi tầm mắt, ta ngẩng đầu lên nói: “Lâm Toa, có chuyện gì hiện tại có thể nói được rồi đấy?”

Lâm Toa nói: “Vừa rồi để cho chủ nhân phải hành lễ với nô tỳ thật sự đắc tội, mong chủ nhân người đừng trách. Vừa rồi, theo như tin tức mà phụ vương vừa truyền đến từ “Ngự Thần Điện”, quân viễn chinh tại Ma giới bị Ma tộc quân đội đồng loạt tiến công, chiến cuộc thập phần bất diệu, trước mắt quân viễn chinh đã lui về ven biên giới của Ma giới, tổn thất trầm trọng, viện quân tuy đã tới nơi nhưng vẫn không có cách nào cứu vãn đại cục, sợ rằng không bao lâu nữa ngọn lửa chiến tranh sẽ lan tới Thiên giới này mất, cho nên phụ vương đã khẩn cấp triệu ta đến “Ngự Thần Điện”.”

Hành động của Ma tộc bộ đội đều nằm trong dự liệu của ta, chỉ là không ngờ rằng động thái của Vũ Y lại nhanh đến vậy, ta mới tới Thiên giới được ba ngày mà bọn họ đã thu hoạch được thắng lợi to lớn đến thế. Hôm nay

Chư Thần Chi Vương gọi Lâm Toa đến “Ngự Thần Điện” chính là một cơ hội cực tốt, nếu ta có thể nắm bắt được thời cơ, trong lúc y không chú ý tặng cho y một cuộc tập kích bất ngờ, như thế có lẽ...

Ta vẻ mặt hớn hờ nói: “Đây là một tin tốt. Lâm Toa, hãy dẫn chúng ta cùng đi đến “Ngự Thần Điện” nào!”

Lâm Toa gật đầu ưng thuận. Hạ Nông xích lại gần ta, sắc mặt hàm chứa vẻ vui sướng lẫn âu lo, nói: “Chủ nhân, thời khắc này rốt cuộc cũng tới, hết thảy mọi chuyện đều phải có lúc kết thúc. Chủ nhân, chàng đã nắm chắc hay chưa?”

Ta dịu dàng ôm lấy thân thể yếu đuối của nàng vào lòng, nhẹ nhàng vuốt ve sợi tóc mềm mượt đen nhánh ấy, cười khờ nói: “Ta nào có nắm chắc gì, y chính là Chư Thần Chi Vương đó, ngay cả Lộ Tây Pháp cũng là do y tạo ra, ta chỉ mong sao y không chú ý trong lúc ta bất ngờ tập kích. Bất quá, nàng cũng không cần phải lo lắng như thế, cho dù đánh lén có thất bại đi nữa thì với lực lượng của ta cũng đủ sức mang các nàng rời khỏi không khó khăn gì, cho nên nàng cứ việc an tâm. Nông, cười lên đi, ta không thích mỹ nhân lại ưu sầu đâu.”

Khóe môi Hạ Nông thoáng hé lộ một nụ cười miễn cưỡng. Ta thở dài, cúi đầu hôn lên cánh môi anh đào hồng nhuận của nàng, cánh môi ấy thập phần khoái cảm, ẩn ứa chứa đựng vài phần nhiệt hỏa đang nung chảy sự lạnh lùng đặc trưng của nàng, tư vị khi đứng hôn như vậy thật sự là thoải mái vô cùng.

Có thể bởi lý do sắp gặp phải một trường chém giết chưa từng có trước nay, cho nên phản ứng của Hạ Nông hết sức nhiệt liệt, đôi cánh tay mảnh mai của nàng nhướn lên ôm riết lấy cổ ta khi nàng đứng trên những đầu ngón chân, thân thể mềm mại dán sát lấy người ta mà uốn éo, phảng phất như muốn đem chính bản thân mình dung nhập cả vào trong cơ thể ta vậy.

Lâm Toa đứng bên cạnh, trông mắt ẩn chứa một tia sáng kỳ dị, nhìn ta và Hạ Nông hôn nhau đến độ lưỡng tâm hợp nhất, chẳng biết chút gì là ghen tuông, đố kỵ hay bất cứ điều gì khác.

Chẳng mấy chốc ta sẽ được diện kiến Chư Thần Chi Vương, y là loại người thế nào nhỉ? Có thể sáng tạo ra được lão hồ ly ngàn năm Lộ Tây Pháp thì người này xem ra cũng phải là một kẻ đại gian đại ác rồi, ta nguy trang thế này liệu có thể che dấu được y hay không? Vạn nhất hành động lần này thất bại sẽ phải ăn nói làm sao đây?”

Quên đi, không thèm nghĩ nữa, có nghĩ cũng chẳng lợi ích gì, ta bây giờ đã không còn cách nào quay đầu lại được, đến lúc đó chỉ có nước đem toàn bộ lực lượng dồn vào một kích, dùng hết sức bình sinh mà đánh ra thôi.

Văng bịch mang nhu hòa của “Thiên sứ thánh nhật” nơi Thiên giới tỏa sáng khắp nơi khiến cho Thiên giới đại địa lung linh như thơ như họa, một hành động thích thần trước nay chưa từng có sắp sửa xảy ra trên mảnh đất rộng lớn mỹ lệ này.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 19: Thứ Thần Nhất Kích

Sau khi đã chuẩn bị chu toàn, ta cùng Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy bốn người theo Lâm Toa xuất phát. Để giảm bớt phiền toái, Lâm Toa cũng không cho cả Trình Trình đi theo khiến cho tiểu ny tử suốt nửa ngày luôn quần quít bên cạnh La Duy này khắp lòng tràn đầy bất mãn, chẳng chịu bỏ qua.

Hành động lần này thật vô cùng mạo hiểm bởi mục tiêu của chúng ta chính là Chư Thần Chi Vương, vị thống lĩnh tối cao của thiên giới, chỉ có thể dùng đại danh từ ‘vô địch và thần thánh bất khả xâm phạm’ để diễn tả. Nhưng dịp này chính là một cơ hội tuyệt hảo. Trước mắt, cả tứ đại ‘Sĩ thiên sứ’ đều không có mặt ở Thiên giới, mà Lâm Toa hiện giờ đã là người của ta, thật sự là thời cơ tốt nhất để hành thích y.

Sau khi bay lượn cả nửa ngày, một tòa cung điện vô cùng uy nghi và tráng vĩ xuất hiện trước mặt chúng ta, xung quanh cung điện được bao phủ bởi một vầng quang mang nhàn nhạt mịn mờ, càng làm cho tòa cung điện phát ra khí tức thần thánh.

“Nơi đây chính là trung tâm chính trị của Thiên giới – “Ngự thần điện”.

Lâm Toa mang chúng ta bay đến vòng ngoài của vầng quang mang ấy rồi ngừng lại, nói: “Đây chính là kết giới do chính tay phụ vương thiết hạ, trừ những ai nhận được sự cho phép của người, còn lại bất luận là kẻ nào cũng không thể tiến vào trong.”

Thật không?

Ta không chịu thua mang lực lượng tinh thần tiến nhập vào quang mang kết giới, nhưng chỉ vừa mới đến gần đã bị một cỗ lực phản chấn hướng thẳng đến lực lượng tinh thần của ta mà nghênh đón. Điểm này so với “Chiến thần võ trang” trong “Thánh linh khai giáp” về mặt năng lượng phòng ngự thật ra cũng có điểm tương tự nhau.

Khi lực lượng tinh thần hủy diệt của ta chống lại lực phản chấn, trực tiếp gây áp lực lên quang mang kết giới, mỗi một bước tiến về trước đều khiến cho lực lượng ấy phải hao phí nhiều đến gấp đôi. Trong lúc còn cách quang mang kết giới ấy vài phần, ta bỗng nhiên ngừng lại, bởi vì nếu cứ tiếp tục tiến tới nói không chừng ba động từ lực lượng tinh thần do ta phát ra sẽ đạt đến mức độ khiến cho kẻ khác nhận biết. Bất đắc dĩ ta đành phải dừng tay, dù sao đây không phải là thời điểm thích hợp để phô trương sự thống khoái nhất thời.

Mặc dù không chánh thức cùng quang mang kết giới của Chư thần chi vương giao đấu, nhưng ta đối với kết cấu của nó cũng có chút ít hiểu biết. Nó chính do một lực lượng quang minh thuần túy có độ dày đến kinh người tạo ra, nhưng điều khiến người ta kinh dị nhất chính là nguồn quang minh lực lượng này vẫn lưu chuyển ở một vận tốc cực cao, từ đó khiến cho kết giới vốn đã chắc chắn lại càng chắc chắn hơn đến độ không thể phá hủy. Cường độ mạnh nhất của “Thánh quang linh trận” bất quá cũng chỉ như thế a, hơn nữa loại kết giới cao tốc chấn động bất khả tư nghị này còn chứa một lực phá hủy cường đại, bất cứ vật thể nào cố gắng tiếp cận kết giới đều cũng sẽ bị lực lượng cao tốc chấn động ấy nghiền ra thành từng mảnh nhỏ (có điểm tương tự như nguyên lý của máy cưa).

Điều này thật sự quá sức kinh ngạc, ta trong lòng không khỏi khiếp sợ nhưng đồng thời một luồng sáng ý lại chợt lóe lên trong đầu ta: đây chẳng phải là nguyên lý cao tần trong vật lý hay sao? Lợi dụng phân tử vật chất được cấu thành từ cao tần chấn động mà sản sinh ra một nguồn năng lượng

thật lớn, xem ra kiến thức vật lý ở thế giới của ta so với ở đây cũng không khác mấy a. Có điều, Chư Thần Chi Vương thì tự mình khám phá và tạo ra loại kết giới thần kỳ như thế, còn ta lại nhờ lý thuyết sách vở dạy cho ta biết kiến thức về nguyên lý cao tần còn có thêm những ứng dụng khác thiết thực hơn, có lẽ ta có thể...

Hạ Nông thấy ta đột nhiên lơ ngơ ngẩn giữa không trung, nàng vội đẩy đẩy ta, lo lắng hỏi: “Chủ nhân, người làm sao vậy?”

Ta hốt nhiên bừng tỉnh. Lọt vào tầm mắt của ta chính là ánh mắt ngập tràn thâm tình xen lẫn quan hoài của Hạ Nông. Ta đưa tay vỗ vỗ lên bờ má ngát hương của nàng nói: “Nàng không cần phải lo lắng, ta chẳng có việc gì.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc đột nhiên nói: “Đại nhân chú ý, có thiên sứ đến!”

Ta ngẩng đầu nhìn lại chỉ thấy một đội thiên sứ chiến sĩ vô cùng uy vũ và tuấn mỹ do một nữ “Diệu thiên sứ” tuyệt mỹ dẫn đầu hướng về ta trực tiếp bay thẳng đến. Vừa bay đến gần phía trước, bọn họ lẳng không hướng về phía Lâm Toa hành lễ. “Diệu thiên sứ” nọ miệng phát ra một âm thanh mềm mại nói: “Thuộc hạ Âu Oa tham kiến công chúa điện hạ, bệ hạ chờ người đã lâu, thỉnh công chúa mau chóng tiến nhập “Ngự thần điện”.”

Lâm Toa hướng về phía nàng gật đầu, lại chỉ vào ta và bọn Hạ Nông bảo: “Bọn họ là tùy tùng thân cận của ta, ta phải mang bọn họ cùng vào “Ngự Thần Điện”, phiền Âu Oa người đi thông báo giúp phụ vương một tiếng vậy.”

“Diệu thiên sứ” Âu Oa nghe vậy không khỏi lấy làm lạ. Từ trước tới nay, lúc Lâm Toa công chúa đến “Ngự Thần Điện” yết kiến Chư Thần Chi Vương chưa hề mang theo bất cứ tùy tùng nào, vậy mà hôm nay nàng...

Nàng ta nghi hoặc ngắm nghía ta và Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy bốn người một hồi, từ trên người chúng ta cảm nhận được một lực

lượng khí tức yếu ớt của sơ cấp thiên sứ. Nàng ta thật sự không hiểu tại sao Lâm Toa công chúa lại trọng thị chúng ta như vậy, lại còn muốn dẫn những tân binh như chúng ta tiến vào một nơi thần thánh và cao quý như “Ngự Thần Điện” nữa chứ.

Mặc dù trong lòng cảm thấy vô cùng bối rối nhưng Âu Oa vẫn trung thành chấp hành mệnh lệnh do Lâm Toa công chúa ban ra, thân thể mềm mại của nàng khẽ thu lại hướng về Lâm Toa công chúa hành lễ, sau đó trực tiếp hướng về phía cao tần chấn động quang minh kết giới đang bảo vệ “Ngự Thần Điện” ấy bay đi.

Vào sát na thân thể mềm mại của Âu Oa tiếp cận đến kết giới, kết giới đột nhiên tự phân khai mở ra một khe hở đủ cho một người có thể đi vào. Sau khi nàng tiến qua, khe hở ấy lại tự động khép kín lại.

Thật là một kết giới thần kỳ tuyệt diệu, hệt như có một sinh mạng thông thường có thể tự mình nhận biết được người đến gần. Về điểm này thì ta tuyệt đối làm không được, hình tượng về Chi thần Chi Vương trong lòng ta bỗng chốc lại trở nên đáng sợ hơn, ta thật sự có thể ám toán được một kẻ thâm bất khả trắc như vậy sao?

La Duy đứng bên cạnh ta hoảng kinh nói: “Đại nhân, người có biết kết giới này đã xảy ra chuyện gì không? Có khi nào...”

Ta đưa tay ý bảo hẳn không nên nói thêm gì nữa, dù có nói điều gì thì cũng chỉ đả kích hơn vào lòng tin của chúng ta mà thôi, điều chúng ta đang cần nhất trước mắt chính là sự tự tin.

Chúng ta từ không trung lẳng lẳng hạ xuống chờ đợi Âu Oa trở về. Đám thiên sứ chiến sĩ còn lại phân bố ngay tại bầu trời phía trên chúng ta lẫn hai bên phải trái, nghiêm cẩn chấp hành sứ mạng của chính mình.

Chỉ chốc lát sau Âu Oa đã từ trong kết giới trở lại, nàng thu cánh rơi xuống phía trước chúng ta nói: “Khải bẫm công chúa điện hạ, bệ hạ đã đồng

ý với yêu cầu của người, người cùng với bốn kẻ tùy tùng có thể cùng nhau bước vào “Ngự Thần Điện” để yết kiến. Công chúa, thỉnh người lập tức xuất phát, bệ hạ chính đang chờ đợi người đấy ạ.”

Lâm Toa hướng về phía chúng ta nhẹ ra hiệu, sau đó triển khai bốn cánh lẹ bay đi. Ta trong lúc chuẩn bị bay lên đột nhiên hướng về phía Âu Oa hỏi: “Đại nhân, thủ vệ ở “Ngự Thần Điện” này chỉ có các người thôi sao? Không sợ thích khách Ma giới có thể bí mật lén vào à?”

Âu Oa hiển nhiên không ngờ một lính mới như ta lại có thể đột nhiên đưa ra một vấn đề như vậy, nàng đeo một vẻ mặt khinh thị hướng về phía ta đáp: “Người thì biết cái gì, bệ hạ chính là chúa tể của thiên địa vũ trụ, bọn thích khách tầm thường nơi ma giới bất quá chỉ là một đám hèn lóng ngóng nào đáng nhắc tới, nhân viên thủ vệ nơi “Ngự thần điện” này tuy chỉ có mấy người chúng ta nhưng trên thực tế nơi đây căn bản là không cần đến thủ vệ, kết giới do đích thân bệ hạ tạo ra thì cho dù có là Ma vương Lộ Tây Pháp cũng chẳng có cách nào tiến vào được, một điểm cũng không cần chúng ta phải lo lắng. Ôi dào, mà sao ta lại đem chuyện này nói với người chứ!”

Nàng xoay người bỏ đi không thèm lý tới ta, ta theo sau Lâm Toa bay về phía kết giới bên ngoài “Ngự Thần Điện” đồng thời trong lòng cũng nhẹ nhõm hơn rất nhiều: nếu đúng theo những gì Âu Oa đã nói thì bên trong “Ngự Thần Điện” ấy cũng chỉ có mỗi mình Chư Thần Chi Vương thôi sao? Có thể còn mấy kẻ thị nữ thị tỳ nữa nhưng thiết nghĩ cũng không mấy đáng sợ, lần này thật sự là trời giúp ta rồi.

Trong lúc chúng ta đến gần kết giới, kết giới lại tự động mở ra, về điểm này thì ta thật sự chẳng hiểu làm sao, Chư Thần Chi Vương rốt cuộc đã làm như thế nào chứ?

Tình cảnh bên trong kết giới so với bên ngoài thoạt nhìn cũng không có gì khác, nhưng khi tiến vào bên trong kết giới, trong lòng chúng ta lại chột

sinh ra một loại cảm giác kỳ dị hệt như đang tiến vào một thế giới khác, tình hình thật quái dị vô cùng.

Kết giới này ngăn cách với bên ngoài hết thảy mọi âm thanh, khí tức. Thân ở bên trong, tai chúng ta không thể nghe bất kỳ một tiếng động nào, trước mắt chỉ còn tràn ngập một màu trắng xóa. Hơn nữa, nghĩ đến việc sắp phải đối mặt với chúa tể tối cao của thần tộc trong truyền thuyết, tim ta cùng bọn Hạ Nông không khỏi đập mạnh liên hồi, vạn phần khẩn trương.

Đoàn người chúng ta bước lên thềm đá tiến vào “Ngự Thần Điện”, dọc đường không thấy bất cứ một thị tỳ hay nhân viên thủ vệ nào, xem ra đúng như lời Âu Oa nói, bên trong “Ngự Thần Điện” này chỉ có mỗi mình Chư Thần Chi Vương.

Cách trang trí bên trong “Ngự Thần Điện” khác hẳn so với vương cung của Ma giới và “Ma thần điện” của ta về độ hoa lệ và tinh mỹ. Thoạt nhìn thì hết sức giản dị nhưng lại tràn ngập khí tức uy nghiêm và thần thánh. Tiếng bước chân của chúng ta vọng lại rõ ràng trong điện, phảng phất hệt như đang đáp lại âm thanh của trống ngực đang đập liên hồi trong người chúng ta vậy.

Xuyên qua một thông đạo dài lê thê quanh co uốn khúc, chúng ta đi đến trước một tòa thính thất khổng lồ. Lâm Toa tiến lên trước một bước đẩy vào cánh cửa lớn bằng ngọc thạch màu trắng vừa dày vừa nặng, trên có khắc hoa văn cổ xưa rất rõ ràng, nàng dịu dàng nói: “Khải bảm phụ vương, nữ nhi Lâm Toa phụng mệnh đã đến.”

Một thanh âm vừa trầm thấp vừa tràn đầy hấp lực từ trong sảnh truyền đến: “Lại gần đây, Lâm Toa, còn mấy tên hộ vệ kia nữa, cũng đồng thời đến đây đi.”

Lâm Toa ứng tiếng đáp “Vâng” rồi nhẹ chuyển gót sen tiến vào trong đại sảnh. Ta hướng về phía Hạ Nông, La Duy, Lạp Cáp Nhĩ Đặc ba người nháy

mắt ra hiệu rồi cũng theo sau Lâm Toa bước vào trong.

Đại sảnh vô cùng trống trải, ngoại trừ hơn mười cột trụ to lớn chống đỡ mái vòm bằng bạch ngọc ra, còn lại chẳng có lấy một vật phẩm trang trí hay công cụ hữu ích nào. Nơi trung ương đại sảnh có một tòa cao đài to lớn trắng ngần, trên cao đài lộ ra một ngọc thạch vương tọa tạo hình đơn giản, không có bất cứ một trang sức gì xung quanh. Trên vương tọa đang ngồi chễm chệ một người, một người mà toàn thân đều được bao phủ bên trong một tấm trường bào trắng tinh đang khoác trên người.

Bạch bào nhân ngồi ở nơi ấy một cách tĩnh tại mà không có bất cứ động tác gì, song mỗi một bước chân mà ta tiến đến gần dường như đều khiến ta cảm giác được một loại khí tức vương giả vừa hùng vĩ vừa uy nghi như một tòa núi đang không ngừng ập đến trước mặt, loại cảm giác bị bức ép vô hình này cơ hồ làm cho ta gần như không thở nổi.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy, Hạ Nông ba người đều phải tự mình củng cố thêm ý chí và nghị lực kiên cường cho bản thân. Trước đây cho dù có phải đối mặt với trường máu tanh cùng những thi thể ngổn ngang khắp nơi bọn họ cũng không tỏ vẻ gì khác thường, song lúc này ta lại nhận thấy thân hình của bọn họ đều không nhịn được mà sinh ra một trận run rẩy không thể kiểm soát.

Dù sao hôm nay người bọn họ phải đối mặt chính là Chư Thần Chi Vương a, là Chư Thần Chi Vương chí cao vô thượng.

Lâm Toa hướng về Chư Thần Chi Vương cúi người thi lễ, ta cùng Hạ Nông quỳ xuống trên mặt đất vạn phần khẩn trương. Lúc này đây chính là thời khắc tối quan trọng, vạn nhất bị Chư Thần Chi Vương nhìn thấu sự nguy trang bằng “Kính tượng thuật”, nói không chừng hết thảy mọi nỗ lực của chúng ta trước nay đều trở nên uổng phí.

May phước làm sao, Chư Thần Chi Vương cũng không thèm để ý đến mấy tên tiểu tốt như chúng ta đây. Y ngay cả nhìn cũng không thèm liếc mắt đến chúng ta một cái, chỉ hướng về Lâm Toa vẫy vẫy ta nói: “Lâm Toa, người lại đây.”

Lâm Toa nhẹ nhàng đứng dậy, khéo léo bước lên đài cao hướng về vương tọa của Chư Thần Chi Vương đi đến gần, nói: “Nữ nhi xin cung kính lắng nghe phân phó của phụ vương.”

Chư Thần Chi Vương nói: “Thước Già Lạc bọn họ vừa truyền chiến tin về, báo rằng quân đội viễn chinh Ma tộc của chúng ta dưới đợt tổng phản công của bọn chúng đã bị tổn thất thảm trọng, ngay cả doanh địa cũng đều bị hủy diệt hết. Trước mắt bọn họ đang khổ chiến tại biên giới giữa Thần Ma nhị giới, nếu không cẩn trọng sợ rằng ngọn lửa chiến tranh chẳng mấy chốc sẽ lan đến Thiên giới. Chúng ta quyết không thể để cho loại chuyện như vậy phát sinh được. Lâm Toa, ta muốn người mau nghĩ ra đối sách hay để hạ lệnh xuất quân nghênh chiến.”

Trong lúc y nói chuyện, ba người bọn Hạ Nông làm bộ lơ đãng đi tới phía trước che lấy thân người ta. Ta âm thầm tập kết toàn bộ bộ lực lượng tinh thần, bắt đầu ngưng tụ phong nguyên tố và quang minh lực lượng. Bởi vì lo sợ Chư Thần Chi Vương sẽ nhận ra nên ta thay đổi làm cho quá trình trở nên vô cùng chậm chạp, đồng thời ở bên ngoài thân thể, ta thiết hạ một không gian đoạn tầng ngăn không cho ba động của ma pháp tiết ra ngoài khiến cho mọi thứ đều diễn ra một cách âm thầm.

Chư Thần Chi Vương và Lâm Toa chính đang chuyên tâm thương nghị quân tình, đối với cử động của chúng ta y chẳng chút phát hiện ra.

Dần dần , trên tay trái của ta xuất hiện một cụm gió lốc nho nhỏ còn trên tay phải lại hiện ra một tiểu quang cầu. Đợi sau khi mọi thứ đã được chuẩn bị hoàn tất, ta đột nhiên mang song thủ hợp lại, nhất thời kéo giương ra một

mũi tên do ánh sáng tạo thành, đồng thời cao giọng nói: “Lâm Toa, mau tránh ra.”

Lâm Toa nghe thấy lập tức lạnh lợi toàn tốc hướng về một hướng mà phóng đi, vương tọa trên cao đài nhất thời chỉ còn lại có mỗi Chư Thần Chi Vương đang kinh dị không hiểu chuyện gì xảy ra.

Một cụm ngân mang đường kính gần cả thước cực kỳ sáng lạn chói mắt từ phía ta trực tiếp bắn thẳng về phía Chư Thần Chi Vương, cụm ngân mang này mặc dù có thể xé rách cả không trung nhưng lại chẳng hề phát ra một tia lực lượng ba động lẫn âm thanh nào. Đây chính là cách đánh lén và ám sát thích hợp nhất do ta tự nghĩ ra bằng phục hợp ma pháp – “Ôn nhu nhất tiễn”, một tiễn mà bắn ra rồi thì vô thanh vô tức, bất luận là kẻ nào đều không thể nhận biết được (trừ phi trực tiếp chứng kiến.)

Ngân mang của “Ôn nhu nhất tiễn” trong phút chốc đã lao đến trước người Chư Thần Chi Vương. Loại ngân mang chứa đựng phá hư lực của chính ta này có thể trong nháy mắt phân giải bất kỳ vật chất nào, thiết nghĩ cho dù lực lượng của y có cường thịnh trở lại nhưng trong tình thế không hề phòng bị như thế này, bị “Ôn nhu nhất tiễn” bắn trúng chắn hẳn cũng sẽ không tốt đẹp gì, nếu có thể nhân dịp này làm cho y bị tổn thương đôi chút cũng tốt, bất quá ta đối với việc này trái lại cũng không nuôi quá nhiều hy vọng hảo huyền, cho nên sau khi ta bắn ra “Ôn nhu nhất tiễn” trúng mục tiêu xong thì lập tức chuẩn bị gọi về tất cả triệu hoán thú mà ta có để hiệp trợ tác chiến.

Mắt thấy “Ôn nhu nhất tiễn” sắp sửa trúng vào Chư Thần Chi Vương, đột nhiên nó lại chuyển hướng nhắm vào tay trái của y, luồng phá hư quang tuyến với năng lực phân giải vật chất đáng sợ có thể nói là bất khả tư nghị đã bị một tay của y đánh rơi, dị chủng năng lượng do sự kết hợp của phong nguyên tố và quang minh lực lượng tạo nên đã bị biến thành một quả quang cầu hỗn tạp đang lưu chuyển trong tay y.

Giữa lúc chúng ta đang kinh hãi thất sắc là lúc năm ngón tay của Chư Thần Chi Vương đột nhiên căng chặt ra, y đưa mạnh tay vào bên trong quả quang cầu năng lượng ấy rồi phân tán chúng. Trong vòng chu vi năm trượng xung quanh y, tất cả mọi vật chất kể cả tòa bạch ngọc thạch vương tọa trang nghiêm và uy nghi cũng đều vô thanh vô tức hóa thành bụi tro gieo rắc tản mát trong không trung.

Chư Thần Chi Vương vỗ vỗ tay rồi xoay người nhìn về phía ta, ánh mắt tựa như hai thanh thần kiếm vô cùng sắc nhọn hướng về ta phóng tới, từng chữ từng chữ được y thốt lên thật rõ ràng: “Chúng ta rốt cuộc cũng gặp nhau, Ma giới “Ma thần vương”!”

Trời ơi, y... y cũng biết sao...

Trong lúc nhất thời, ta không khỏi hồn vía lên mây, mọi ý nghĩ trong đầu đều trở nên trống rỗng.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 20: Tử Đấu

“Như thế nào, cảm thấy ngạc nhiên sao? Vì sao ta lại nhìn thấu sự nguy trang thập phần cao minh của ngươi?”

Giọng nói Chư Thần Chi Vương tràn ngập vui sướng và đắc ý: “Ma Thần Vương, Điểm thất bại nhất của ngươi là quá tự tin, tự tin quá mức, điều đó làm ngươi trở nên kiêu căng tự đại mà mất đi phán đoán tinh táo, chẳng lẽ ngươi lại nghĩ rằng một ma pháp đoạt hồn nhỏ bé có thể lừa được ta sao?”

Lời hăn vừa xong đã thấy Lâm Toa lắc mình đi tới bên người hăn, đôi mắt đẹp lạnh như băng không có chút cảm tình chăm chú nhìn ta, trở thành một người khác hăn so với trước kia.

Ta bỗng nhiên tỉnh ngộ, kinh sợ nói: “Nguyên lai ..... nguyên lai ngươi không có .....”

Một thanh kiếm dài mảnh lấp lánh tử sắc điện quang đột nhiên xuất hiện trong tay Lâm Toa, nàng lạnh lùng nói: “Ma Thần Vương Ngô Lai, tên ác tặc đê tiện vô sỉ dùng thủ đoạn hạ lưu đối phó ta, hôm nay ngươi thân hãm mạng lộ, thúc thủ chịu trời đi.”

Ngoài cửa đại sảnh chỉ thấy hơn ba mươi thiên sứ chiến sĩ do Âu Oa cầm đầu như thiểm điện xông đến bao quanh chúng ta, làm ta kinh sợ chính

là sau lưng bọn họ mỗi cá nhân đều giống như Âu Oa, triển động bốn cánh, chính là một đội Diệu thiên sứ chiến sĩ.

Xem ra hiểu được nguy trạng không chỉ có chúng ta, đám Diệu thiên sứ này lúc trước cố tình đè nén lực lượng khí tức của mình, dùng tư thế phổ thông thiên sứ làm chúng ta mất cảnh giác, bố trí cạm bẫy chờ chúng ta lọt vào.

Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy ba người giải trừ Kính tượng thuật gia trì trên người, bọn họ hét lớn một tiếng Ma Quyền chiến giáp, Khải Giáp ma thương, Kích Xoa ma kiếm ba loại trang bị của Hắc Âm long kỵ binh tương truyền cao nhất nhất thời xuất hiện trong tay bọn họ, trong nháy mắt hóa thành khải giáp.

Hạ Nông chột chân trước người ta, kim sắc Thánh đấu khí lúc trong phút chốc tỏa ra bên ngoài cơ thể, khí tức cường giả thuần túy tràn ngập cả đại sảnh.

Chư Thần Chi Vương cả kinh, nói: “thánh đấu khí? Hắc, Quả nhiên Là thánh đấu khí, không thể tưởng được từ tên võng lạc kỵ sĩ lai lịch bất minh lúc mấy vạn năm trước ta lại thấy thánh đấu khí này. Tiểu ny tử, người đừng vọng tưởng bằng vào món thánh đấu khí học đòi của người có thể kéo dài hơi tàn, thánh đấu khí của tên võng lạc kỵ sĩ tu vi vượt xa người, nhưng cuối cùng cũng thua trong tay ta, cho nên ta khuyên các người đừng ôm may mắn trong lòng. Ngô Lai, ta mất đại công phu như vậy thậm chí không tiếc để viễn chinh quân của thần tộc đại bại mới đem người tới nơi này, người tưởng rằng ta sẽ cho các người cơ hội sao? Âu Oa!”

Theo lời của hắn, hơn ba mươi tên Diệu thiên sứ đang vây quang chúng ta đột nhiên đem bốn cánh sau lưng trưng to ra.

Dị biến nổi lên, những đôi cánh khiết bạch sau lưng đám Diệu thiên sứ đang ra đột nhiên như mạ vàng xuất ra kim sắc quang mang, đồng thời lực

lượng khí tức của bọn họ đột nhiên bạo tăng mấy lần tựa như sóng lớn hung triều ập tới bốn người chúng ta.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy hai người sắc mặt đại biến, khí thế bất khả tư nghị của đám Diệu thiên sứ làm bọn họ không khỏi chấn động.

La Duy kinh hãi nói: Chuyện này ..... chuyện này như thế nào có thể .....

Cũng khó trách bọn họ lại kinh ngạc như thế, bởi vì cho dù là đệ nhất cao thủ Lô Khiết Lạp thực lực cực mạnh trong đám Diệu thiên sứ cũng bất quá cùng bọn họ ngang hàng, nhưng mà lúc này này hơn ba mươi tên Diệu thiên sứ tỏa ra lực lượng khí tức lại mạnh đến kẻ khác khó có thể tin, có thể tương đương cùng Sí thiên sứ, điều này làm bọn họ kinh hãi khôn cùng.

Ta cũng cảm ứng được thực lực đáng sợ của quần Diệu thiên sứ này, trong lòng kinh hãi, vội ra lệnh tự mình tĩnh táo lại, âm thầm ngưng tụ lực lượng cùng ma lực chuẩn bị ra tay.

Chư Thần Chi Vương cười nói: “Thế nào, cảm thấy rất kinh ngạc à? Quần kim dược Diệu Thiên Sứ này vốn là ta vì Lộ Tây Pháp mà chuẩn bị, hôm nay lại do người Ma Thần Vương đến hưởng dụng.”

Lâm Toa đối với dị biến của bọn người Âu Oa cũng cảm thấy kinh dị, không nhịn được, nói: “Phụ vương, vì sao ta chưa bao giờ nghe nói qua kim dược Diệu Thiên Sứ?”

Chư Thần Chi Vương nói: “Chi bộ đội này tên là Thần Chi Đấu Sĩ, là bộ đội tinh duệ tối bí ẩn của thiên giới, ngoại trừ ta không người nào biết được. Bọn họ đều là ta từ trong đám Diệu Thiên Sứ bí mật chọn lựa tinh anh sau đó dùng quang minh lực lượng tiến hành cải tạo, làm cho bọn họ có lực lượng tương đương Sí Thiên Sứ, đó mới là thiên giới tinh duệ, Quang Minh Chiến Thiên Sứ bộ đội bất quá là vì hấp dẫn chú ý của ma giới mà thành lập danh nghĩa thôi. Hừ, Hắc Âm Long Ky Binh thì là cái quái gì, chỉ cần Thần

Chi Đấu Sĩ vừa lập ra là làm cho bọn họ toàn quân tiêu diệt, hôm nay nếu không phải vì tiêu diệt Ma Thần Vương ta còn thật không nỡ động dụng bọn họ đâu.”

“Đúng rồi Ma Thần Vương, bản vương còn có một sự kiện không có nói cho người.”

Chư Thần Chi Vương đột nhiên hướng ta nói: Lúc các người tiến vào Ngự Thần Điện sau khi kết giới ngoài điện biến hóa, nó có thể ngăn cách hết thủy không gian tiếp nối, nói cách khác, trong kết giới này bất luận kẻ nào cũng không thể dùng không gian ma pháp li khai, đồng thời cũng không thể đem dị không gian triệu hoán thú mà dùng ở đây. Ma Thần Vương, người thấy bản vương thiết kế kết giới này thế nào?”

Lời của hắn giống như gáo nước lạnh dập tắt hi vọng cuối cùng của ta, trong lòng ta không khỏi tràn ngập tuyệt vọng, xoay người nói với Hạ Nông tam nữ: “Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy, xin lỗi, là ta đem các người đến tuyệt cảnh này, liên lụy các người quả thực là thật có lỗi, xin lỗi .....”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy hai người cùng kêu lên: “Đại nhân xin đừng như thế, bọn thuộc hạ nguyện chết cùng ngài!”

Hạ Nông lại quay sang ta cười, kiên định mà thâm tình nói: “Nông bạn quân trắc, sinh tử tương hứa!”

Tám chữ này tuy ngắn nhưng lại biểu hiện tất cả thâm tình như hải của nàng, ta thở hắt một hơi dài, bỏ đi tất cả tình cảm tiêu cực, đem toàn bộ tinh lực tập trung tới trên người Chư Thần Chi Vương.

Sự đã đến nước này, ta đây thân hãm mạng lộ cũng duy nhất bỏ hết thủy tạp niệm quyết tử một trận, mặc dù là chết cũng phải chết oanh oanh liệt liệt, duy nhất tiếc nuối chính là cuối cùng không thấy được Vũ Y các nàng .....

Ta âm thầm dùng niệm lực triệu hoán Lại Lại Trùng và đám Kim Tử nhưng không hề có phản ứng, liên hệ giữa dị thứ nguyên không gian của đám triệu hoán thú môn và không gian của ta đang ở đều bị cắt đứt căn bản không thể tiến hành triệu hoán, xem ra Chư Thần Chi Vương nói không sai, chúng ta hôm nay đã hết sinh lộ.

Ô mang chột hiện Tâm Chi khái giáp xuất hiện trên người ta, đồng thời Ma đấu khí đen kịt cũng lập lóe bên người ta, khí thể như núi của đám Thần chi đấu sĩ đang vây quanh chúng ta lập tức tiêu thất không tăm tích.

Trong ánh mắt Chư Thần Chi Vương một tia sáng kỳ dị chột hiện, kinh dị nói: “Hắc, có ý tứ, bản vương lần đầu tiên nhìn thấy loại đấu khí này, tựa như do ma lực chuyển hoán thành phải không? Hảo, ta cùng người đùa một lần!”

Một tiểu quang cầu to bằng nắm tay đột nhiên xuất bây giờ hắt trước mặt, chỉ thấy hắt nhấc tay lên, từ đầu ngón tay bắn ra một huyết châu đỏ sậm vào trong tiểu quang cầu.

Trong sát na huyết châu tiến vào quang cầu, thể tích quang cầu đột nhiên tăng vọt, trong nháy mắt lại biến hóa thành một hình người đứng trước người hắt, làm người ta kinh dị chính là hình người do ánh sáng cấu thành này, nhân hình ngũ quan lại giống ta như đúc, duy nhất khác biệt chính là trên người hắt lấp lánh một mảnh kim mang nhu hòa không giống một thực thể.

Chư Thần Chi Vương lạnh lùng nói: “Đây là năng lượng thể mô phỏng do bản vương chế tạo, hãy cho bản vương xem bản sự của người có xứng với danh tự Ma Thần Vương không!”

Thân hình của năng lượng thể mô phỏng chớp lên nhanh như thiểm điện xông thẳng tới phía ta, vệ hộ lúc ta trước người Hạ Nông đang hộ vệ trước người ta, song thủ giao trước người hình thành một đấu khí thuẫn, thể mô

phông đụng vào đầu khí thuần làm bắn ra những điểm lưu quang và kinh khí băng tán.

Cú đụng của thể mô phông cực kỳ mạnh mẽ, Thách đầu khí thuần của Hạ Nông hoàn toàn bị tan biến, nòng thất kinh dương quyền kích ra một thức Phong Hỏa Lôi Điện phách về phía thể mô phông.

Khi Hạ Nông hướng thể mô phông triển khai phản kích, ta đồng thời đưa tay ra sau lưng rút Á Dạ ra, một chiêu Đại thứ nguyên trăm toàn lực chém về phía Chư Thần Chi Vương đang đứng sừng sừng, không gian trước người ta lập tức bị ép thành một không gian đứt gãy dài và hẹp (trong kết giới của Chư Thần Chi Vương tuy không thể liên kết với không gian nhưng hình thành không gian bóp méo cục bộ vẫn có thể).

Á Dạ cùng tâm linh của ta tương thông đem năng lực tăng phúc bản thân phát huy tới cùng cực, uy lực của Đại thứ nguyên trăm này dưới tăng phúc biến thành cường đại chí cực, trong phút chốc bề mặt của không gian đứt gãy phía dưới do bạch ngọc thạch cứng rắn vô cùng xếp thành chịu ảnh hưởng toác thành một đường rãnh dài.

Ở giữa ta và Chư Thần Chi Vương vốn còn có vài tên Thần chi đấu sĩ, nhưng Đại thứ nguyên trăm của ta thanh thế quá kinh nhân, mà uy danh không gian ma pháp của Ma Thần Vương sớm đã xâm nhập trong lòng mỗi người bọn họ, do vậy trong sát na Đại thứ nguyên trăm phát xuất, bọn họ theo bản năng lắc mình tránh đi, không gian đứt gãy thế không thể kháng cự ập tới trước mặt Chư Thần Chi Vương.

Chư Thần Chi Vương lực lượng mặc dù sức đã hồi lại cũng không dám đỡ Đại thứ nguyên trăm của ta, hấn quát khẽ một tiếng quanh thân đột nhiên lấp lánh ngân mang sáng chói, một quyền trăm tới tới không gian đứt gãy.

Ngân mang lấp lánh trên người Chư Thần Chi Vương tên là Thần đấu khí, là một loại lực lượng đáng sợ của thần tộc, đám cao cấp thiên sứ như

Mễ Già Lặc, Vũ Y cũng có Thần đấu khí, bất quá không hiển lộ rõ đặc trưng cực điểm của Thần đấu khí, chỉ có một mình Chư Thần Chi Vương có thể đạt đến cảnh giới ngân mang lấp lánh sáng ngời ngân mang (Ma Đấu Khí của ta và Thánh Đấu Khí của Hạ Nông chỉ cần vận lên một chút sẽ phát xuất hắc kim nhị sắc quang mang).

Khi không gian đứt gãy do Đại thứ nguyên trăm hình thành cùng Thần đấu khí thiết quyền cương ngành của Chư Thần Chi Vương va chạm lại không hề có tiếng kinh khí giao kích, chỉ thấy tòa đài cao bằng bạch ngọc thạch dưới chân Chư Thần Chi Vương đột nhiên nổ tung, đá vụn mang theo kinh khí bay khắp nơi.

Đám Thần chi đấu sĩ và bọn Lâm Toa, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy Đương chuẩn bị ra tay cũng cảm nhận được sự mạnh mẽ của khí lưu ba động bởi đám đá vụn, trong lúc nhất thời bọn họ cũng ngừng tay né tránh đá vụn bắn về phía mình, khắp nơi bên trong đại sảnh nhất thời chỉ thấy đá vụn như Lưu Tinh và thân ảnh bay né tránh.

Hạ Nông lúc này lại lâm vào nguy cơ, năng lượng thể mô phòng không hề để ý đến đá vụn tiếp tục hướng về nàng phát động công kích mãnh liệt, mỗi kích đều hàm chứa lực phá hư khổng lồ, Hạ Nông không đủ lực đối kháng thể mô phòng công kích mà cũng vô lực ứng phó đá vụn đang bay đến, bất đắc dĩ nàng đành phải đem hộ thể Thánh đấu khí vận đến cực hạn chống lại đá vụn đập phải..

Rất nhiều đá vụn mang theo kinh lực sắc bén kích vào thể mô phòng và Hạ Nông, cơ thể của thể mô phòng do quang minh lực lượng hình thành bị đập đến biến hình rất nhiều chỗ, vô số quang điểm bắn ra từ trên người nó.

Đá vụn đập vào cơ thể Hạ Nông đều bị Thánh đấu khí hộ thể của nàng chắn thành nát vụn, nhưng kinh khí ẩn trong đá vụn lại phá tan Thánh đấu khí bổ vào người nàng, kim cương Ma quyền chiến giáp lập tức bị rách vài

đường, nàng cảm thấy kinh mạch trong cơ thể đau đớn, nhịn không được hé miệng phún ra một ngụm máu tươi.

Hạ Nông dùng ý chí như cương thiết của mình cố nén cơn đau nhói tâm can hét lên một tiếng đem toàn bộ lực lượng tập trung vào quyền đầu, nhắm vào đám đá vụn đang bay kích ra một quyền về hướng thể mô phỏng, quyền thể mặc dù không hề xảo diệu nhưng khí lưu chung quanh nàng lại bị dẫn động theo quyền đánh ra của nàng, một trận âm thanh như sấm sét vang lên.

Chiêu thức cứu cấp cuối cùng của hắc ám ma đấu thuật - Tụ năng nhất kích.

Tập hợp toàn bộ lực lượng tinh hoa của Hạ Nông thậm chí cả linh hồn năng lượng quyền đầu hung tợn kích vào ngực thể mô phỏng, kim mang chợt hiện thân hình thể mô phỏng lập tức hóa thành vô số năng lượng quang điểm tiêu thất không dấu vết.

Sau khi đánh tan thể mô phỏng, trên mặt Hạ Nông trở nên tái nhợt, thân thể nàng thân thể chấn động nhịn không được lại phun ra một ngụm máu lớn, loạng choạng đứng không vững.

Chiêu Tụ năng nhất kích mới vừa rồi đã hao hết tất cả lực lượng mà nàng sở hữu, hơn nữa kinh mạch trong cơ thể đều bị thương nặng, nàng hôm nay có thể đứng vững không ngã đã là dựa vào nghị lực cứng rắn chống đỡ.

Ta dùng kết giới của Dạ ám giáp trụ ngăn trở đá vụn đập vào người, thấy Hạ Nông như một đóa sen trong gió, ta không khỏi kinh hãi, vội vàng dùng thuẫn gian di động lướt đến sau lưng, ôm nàng vào người, vội kêu lên: “Nông, thế nào .....”

Hạ Nông ho nhẹ một tiếng rồi tựa vào người ta không nói, kinh mạch trong cơ thể nàng lúc này không có một chút chân khí tồn tại, ngay cả khí lực nói chuyện cũng không có.

Ta vội xuất thánh quang hệ phục nguyên ma pháp tiến hành trị liệu cho nàng, nhưng Tự năng nhất kích đối với nguyên khí của nàng tổn thương quá thực là quá lớn, ta dùng toàn lực phát xuất lực lượng phục nguyên cũng không thấy hiệu quả gì.

Lúc này đám bụi mù dần dần tiêu tán hiện ra thân ảnh Chư Thần Chi Vương, ta ngưng thần đang chuẩn bị nghênh đón phản kích của hắn, nhưng vừa nhìn thấy hắn, ta đột nhiên ngây dại, không chỉ có ta, ánh mắt mọi người trong sảnh đều chứa đầy kinh ngạc và bất khả tư nghị dừng trên người hắn, thậm chí ngay cả Lâm Toa đang đứng ở cách hắn không xa cũng không ngoại lệ.

Bây giờ mọi người trước mắt đã không phải vị thần thần bí bí Chư Thần Chi Vương toàn thân bạch bào, mà là ..... mà là một siêu cấp tuyệt thế đại mỹ nữ, dáng người hoàn mỹ, nhưng áo quần rách nát, lộ ra khái giáp tinh xảo lưu chuyển ngân mang.”

Trời! Chư ..... Chư Thần Chi Vương lại có thể là nữ, hơn nữa là một đại mỹ nữ thậm chí so với Vũ Y, Á Dạ chư nữ còn muốn vượt xa, các loại tuyệt mỹ phong tư mà thế gian tất cả có thể nghĩ đến và không thể tưởng được đều tập trung vào hắn ..... không, phải là trên người nàng.

Cả đại sảnh nhất thời yên tĩnh, duy có bức tường bị đá vụn đập vào thỉnh thoảng phát xuất vài tiếng nứt vỡ.

Rốt cuộc, Lâm Toa không nhịn được, nói: “Phụ vương, người ..... người như thế nào .....”

Chư Thần Chi Vương phát tay rũ bỏ bộ áo bào đã rách nát, nói: “Đợi sự tình qua đi ta sẽ nói chuyện với con, Lâm Toa. Ma Thần Vương, người thật sự là có bản sự, có thể làm ta hiện ra chân thân ngoại trừ Lộ Tây Pháp sợ rằng chỉ có người. Chịu chết đi!”

Nàng lúc này không hề cố tình phát xuất giả âm trầm thấp, thanh âm trong trẻo, dễ nghe cực kỳ, nhưng lại như một cỗ vận quân khí thế áp thẳng tới phía ta.

Trong lòng ta biết, bị ép hiện ra chân diện mục nàng đã có hơi tức giận, phát ra xuất công kích tất nhiên là thạch phá thiên kinh, sắc bén vô luân, ta vội vàng đem Hạ Nông đưa ra sau người, quát nhẹ một tiếng, sau lưng mười hai Thần Ma Vũ Dực bạo xuất chuẩn bị nghênh đón công kích của Chư Thần Chi Vương.

Thái Hồng Chi Vũ!

Chư Thần Chi Vương nhẹ nhàng đưa ngón trỏ của tay phải lên trán, sau khi nàng nhẹ giọng phát ra bốn chữ này trên ngón trỏ đột nhiên lấp lánh thất thái hà quang mỹ lệ, theo ngón trỏ của nàng một chỉ hư không hướng về phía ta, xích, hồng, hoàng, lục, thanh, lam, tử các loại dây màu sắc như cầu vồng dường như có sinh mệnh lập tức bắn về phía ta theo những quỹ tích huyền diệu không thể dự đoán, mỹ lệ tuyệt luân mà không có một chút sát cơ.

Vũ Y chưa bao giờ nói cho ta trong thánh quang hệ ma pháp có cái gì là Thái Hồng Chi Vũ, rất hiển nhiên đây là bí mật bất truyền của Chư Thần Chi Vương, uy lực tự nhiên là có thể tưởng tượng mà biết.

Bảy đạo quang sắc từ các phương vị khác nhau hướng ta phóng tới, trong đó tử sắc quang từ trên không trung phóng xuống, ta khép hờ đôi mắt, đột nhiên huy động Á Dạ hướng tử sắc quang nhẹ nhàng hư không hóa thành một vòng tròn, khi vòng tròn hóa xong, tử sắc quang cũng vừa lọt vào trong đó.

Nhìn như một vòng tròn đơn giản nhưng tập trung toàn bộ tâm huyết của ta mà thành, đem thái cực lý luận của ta phát huy tới cực hạn, lúc vòng tròn hóa xong một luồng kinh khí như một cuộn tơ xoay tròn lập tức sản sinh,

ngay lúc tử sắc quang bị cuộn tơ quấn vào, hoàng sắc quang đá từ sau lưng ta ập tới.

Chạm!

Hai đạo quang đá vừa tiếp xúc liền lập tức nổ tung, uy lực vụ nổ làm người ta khó mà tin được, mặt khác ngũ sắc quang đá chịu ảnh hưởng của nó cũng tiếp tục nổ tung, ta ở trong phạm vi uy lực nó, kinh hãi vội vàng dùng phong hệ chung cực di động ma pháp Cực động chi phong, mang theo Hạ Nông bay hết tốc lực, tuy lúc ngàn cân treo sợi tóc chạy ra khỏi phạm vi vụ nổ nhưng hộ thể Ma đấu khí vẫn kịch liệt ba động, gần như tan vỡ.

Lực phá hủy của Thái Hồng Chi Vũ thật là quá kinh nhân, không thể tưởng được trong vẻ tuyệt đỉnh xinh đẹp lại ẩn chứa loại lực lượng có tính hủy diệt này, nếu không phải ta dùng kinh lực đặc hữu của Thái mà khiên dẫn khiến cho nó tự nổ tung, mà xuất ra Thánh quang linh trận tiến hành phòng ngự sợ rằng cũng sẽ không có chịu được.

Quả thực là quá may mắn, ta thật sự không sao nhưng Hạ Nông .....

Tưởng tượng đến Hạ Nông có thể đã bị thương tổn ta không khỏi tức giận đến hai mắt đỏ ngầu, đưa tay dùng một cỗ miên lực đem Hạ Nông đẩy về một góc đại sảnh, ta giận dữ gào to, chung cực thần binh Á Dạ trong tay trong phút chốc bị thiểm điện và hỏa diễm lấp lánh vây quanh, lôi hỏa nguyên tố trong nháy mắt dung hợp thành một, trải qua Á Dạ tăng phúc hóa thành một đạo năng lượng quang nhận cường đại theo Á Dạ đương đầu chém về phía Chư Thần Chi Vương.

Hỏa Lôi Tthần - Diệt Tuyệt trảm

Nộ hỏa của ta kích động lôi hỏa nguyên tố khuấy động cuồng bạo biến thành mãnh liệt vô cùng, lẳng không chém xuống Lôi Hỏa Quang Nhận hung mãnh vô luân của Chư Thần Chi Vương, khuôn mặt tuyệt mỹ vô song cũng không khỏi hiện lên vẻ kinh sợ, nàng nhanh chóng đưa ngón tay

hướng về phía ta, trong miệng niệm Trường mang, một luồng ánh sáng trong suốt chớp nháy lập tức từ trong tay nàng phát xuất chém xuống Lôi Hỏa Chi Nhận.

Bên trong luồng ánh sáng tên là Trường mang này bao hàm quang minh lực lượng, độ đậm đặc của nó có thể so với Thái Dương chi kiếm, có thể trong phút chốc đã ngưng kết quang minh lực lượng khổng lồ như vậy chỉ Chư Thần Chi Vương mới làm được, ta tuyệt đối không bằng.

Trường mang và lôi nguyên tố do quang minh lực lượng cấu thành, hỏa nguyên tố phức hợp thành Hỏa lôi thần - diệt tuyệt trăm lăng không giao kích, cánh tay cầm kiếm của ta nhất thời âm chí cực, thân hình bị một cỗ lực đánh bay, mặc dù ta cố gắng triển động thần ma thập nhị dực ổn định thân hình nhưng lực đạo phản chấn thực quá mạnh mẽ, ầm một tiếng ta bị phần đỉnh cứng rắn của đại sảnh vỡ nát chấn ra khỏi Ngự thần điện.

Tình hình của Chư Thần Chi Vương cũng không khá hơn bao nhiêu, ta bay trên trời nàng rơi xuống đất, lực cự đại ngạnh đem nàng ép vào mặt sàn bạch ngọc thạch cứng rắn vô cùng, mặt sàn trong phút chốc nổ thành một hố to.

Lúc gần như đụng vào cao tần chấn động kết giới, ta mới khó nhọc ổn định thân hình, nhìn kết giới chỉ cách vài thước ta không khỏi toát mồ hôi lạnh: loại kết giới đáng sợ như một lưỡi cửa điện, nếu đụng vào chắc là xong xuôi, không chết thì cũng bị lột da.

Á Dạ từ trong tâm linh truyền đến tin tức hỏi thăm ta, ta tỏ vẻ không có vấn đề gì, Thần Ma Vũ Dực giương lên đang muốn phản hồi Ngự thần điện đã thấy quang mang chớp lấp lánh nơi lỗ hồng do ta đụng phải, Chư Thần Chi Vương dùng Thần đấu khí thiểm diệu ngân sắc bay ra, sau lưng nàng dang ra mười hai khiết bạch, mỹ lệ vô song, nhìn nàng trong lòng ta đột nhiên sinh ra một loại cảm giác quái dị: nàng và Lộ Tây Pháp nhìn qua hoàn toàn khác biệt nhưng ta lại cảm giác họ lại thập phần giống nhau .....

Ta vội lắc đầu gạt bỏ ý nghĩ hoang đường này, vì sao ta lại có ý nghĩ đó trong đầu, quả thực là hoang đường.

Chư Thần Chi Vương hình dáng vạn phần ưu nhã đứng trước ta hơn vài chục thước, mục quang bắn ra một loại quang mang lạnh lẽo bao vây lấy ta, chiêu Hỏa lô thần diệt tuyệt trăm mối vừa rồi của ta gây cho nàng cú sốc không nhỏ làm lòng khinh địch của nàng đối với ta hoàn toàn tiêu thất, ngoại trừ Lộ Tây Pháp cho tới bây giờ không có ai có thể làm cho nàng khốn đốn như thế.

Ba người Lạp Cáp Nhĩ Đặc và đám Thần chi đấu sĩ cùng Lâm Toa lần lượt từ lỗ hổng bay ra, nhưng trong lúc đó bọn họ không hề giao thủ mà là đều khẩn trương chú ý đến ta và Chư Thần Chi Vương, bọn họ đều rất rõ ràng kết quả quyết đấu của chúng ta sẽ quyết định hết thảy.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 21: Thâm Phán

Tiên hạ thủ vi cường, ta ý vào ưu thế chung cực thần binh Á Dạ nơi tay mà Chư Thần Chi Vương hai tay lại đương đầu với một kiếm hướng về nàng đâm tới, đúng là một thức trường khu thiên lí trong Chiến quyết.

Chư Thần Chi Vương đã đem thần binh tùy thân của mình, Vương giả chi kiếm ban cho Mễ Già Lạc tự nhiên là hai tay trống trơn, nhưng nàng đối với chiêu thiên lý trường khu đang đánh tới mang theo sát phạt thâm liệt lại không có một chút khẩn trương, chỉ thấy song thủ của nàng đột nhiên giơ lên cao chấp lại sau đó hét lớn một tiếng hướng ta bổ vào hư không, lập tức có một đạo ngân sắc đao mang dài hơn mười thước hướng về ta điên cuồng chém tới.

Ta quát khè một tiếng rồi phát ra Kiếm cương, tia sáng trong suốt thêm lượng vội hiện ra, lập tức thanh kiếm kiếm bản vào ngay giữa đao mang đang chém tới, xuy một tiếng Kiếm cương chặt đao mang làm hai.

Đao mang bị chia làm hai đoạn vẫn hướng ta chém tới, nhưng Kiếm cương lại cũng bản về phía Chư Thần Chi Vương, chúng ta đều không ngờ đến lại có thể xuất hiện loại tình hình thế này, nhất thời không kịp né tránh cùng trúng chiêu.

Chư Thần Chi Vương phát ra xuất đao mang tuy bị Kiếm cương chia làm hai đoạn nhưng uy lực không chút tổn hao, lúc trảm vào hộ thể Ma đấu khí của ta liền phát ra một tràng tiếng động chói tai lập tức phanh mở Ma

đấu khí ở giữa ngực ta, Tâm Chi khai giáp nơi ngực lập tức bị phá vỡ, đao kinh xâm nhập thẳng vào trong kinh mạch.

Cũng may Ma đấu khí và Tâm chi khai giáp đã hóa giải hơn phân nửa đao kinh, số còn lại đều theo ngum máu tươi phun ra của ta mà tiêu thất, nơi ngực xử mặc dù thấy huyết nhục mơ hồ nhưng gần như chỉ là vết thương ngoài da.

Lúc Kiếm cương trong suốt thêm lượng kích đoạn đao mang của Chư Thần Chi Vương liền nhập vào Thần đấu khí ngân quang lấp lánh của nàng vang lên một tràng thanh âm như than hồng quăng vào nước lạnh. Thần đấu khí trong sát na đó cũng bị phá vỡ, Kiếm cương bắn thẳng vào khai giáp trên bả vai của nàng.

Ngân sắc khai giáp nơi vai Chư thần Chi Vương đột nhiên nổi lên một luồng ánh sáng lấp lánh như sóng nước, một phần lực lượng của Kiếm cương bị luồng sáng này đẩy bật ra, lực lượng còn lại cũng không kích phá được khai giáp, gần như đem Chư Thần Chi Vương đánh văng ra vài chục trượng, sau một trận quay cuồng nàng mới ổn định thân thể, toàn thân không hề có vết thương gì.

Ngân giáp của Chư Thần Chi Vương tên là Thần chi thủ hộ, là nàng dùng lực lượng cường đại vô cùng của bản thân đem các loại nguyên tố vật chất hạt tập kết lịch đã vạn năm hóa thành, không chỉ chắc chắn vô cùng mà còn có thể chiết xạ ma pháp lực lượng, có thể nói là khai giáp tối cao nhất trên đời, Tâm chi khai giáp của ta và Lộ Tây Pháp Âm hắc ma giáp so ra còn kém hơn vài phần.

Ngay lúc thấy tuyệt kỹ Kiếm cương gần như đánh lui Chư Thần Chi Vương nhưng lại không thể làm bị thương đến nàng, ta không khỏi thất kinh, kiện ngân giáp trên người nàng quả thực là quá thần kỳ, ngay cả Thánh linh khai giáp trong Chiến thần vũ trang cũng không thể ngăn cản Kiếm cương .....

Ta bịt vết thương trên ngực, đang muốn trị liệu đã thấy Thần đấu khí quanh thân Chư Thần Chi Vương đột nhiên tỏa ra tứ phía, đồng thời song thủ của nàng đưa ra trước ngực, một tiểu quang cầu lấp lánh quang mang lập tức hiện lên giữa song thủ của nàng.

Ta cảm thấy tiểu quang cầu trong song thủ tỏa ra tới quang minh lực lượng ba động mạnh mẽ kinh người, tâm niệm vừa chuyển vội vàng đem Á Dạ cất vào sau lưng, sau đó song thủ tả hữu chia ra ngưng tụ quang minh cùng hắc ám lực lượng, trong lúc nhất thời thân hình của ta hai bên phân biệt lấp lánh ra sáng ngời thánh quang cùng thâm trầm ám mang, nhìn quái dị vô luân.

Chư Thần Chi Vương thấy ta đồng thời ngưng tụ quang minh cùng hắc ám hai loại chung cực lực lượng khác biệt, trên mặt không khỏi hiện ra dị sắc, bởi vì cho dù là nàng cũng không thể làm được điểm này, nhưng nàng động tác không hề trì trệ, gian tiểu quang cầu trong song thủ đột nhiên nhanh chóng xoay tròn, chung quanh quang lấp lánh dòng điện, đồng thời vang lên một tràng tiếng nổ ùng ùng.

Hủy diệt chi cầu!

Lưỡng cực bạo phá!

Ma pháp của hai người chúng ta đồng thời hoàn thành, cùng hét lớn một tiếng phát tay phát xuất.

Hai loại ma pháp này bên ngoài nhìn có chút giống nhau, xem ra không hiển thị bất cứ thanh thế kinh thiên động địa nào, chỉ là một tiểu quang cầu đường kính gần mười phân, xoay tròn với tốc độ cao bên ngoài lấp lánh điện lưu, còn lại là một viên năng lượng đạn quái dị nửa trắng nửa đen, không có lấy nửa tia sáng tiết ra ngoài, như tinh linh tự bay về phía mục tiêu của mình.

Trong lòng ta biết Chư Thần Chi Vương phát xuất tiểu quang cầu tuyệt không đơn giản như vậy, một khi bị đánh trúng nhất định không phải chuyện chơi, vì vậy lúc Lưỡng cực bạo phá phát xuất ta vội vàng triển động Thần Ma Vũ Dực tránh sang một bên, nhưng đồng thời tinh thần lực của ta cũng xuất ra năng lượng đạn Lưỡng cực bạo phá tiến hành điều khiển từ xa.

Ai ngờ sau khi quang cầu của Chư Thần Chi Vương bắn lên không đột nhiên tự động chuyển hướng truy kích theo ta, rất hiển nhiên nàng và ta có ý nghĩ giống nhau, lúc này tiểu quang cầu bên trên cũng dùng tinh thần lực của nàng tiến hành điều khiển từ xa để công kích.

Đối mặt với năng lượng đạn Lưỡng Cực Bạo Phá Chư Thần Chi Vương cũng làm động tác né tránh như ta, nàng nhanh chóng né tránh nhưng đồng thời vẫn điều khiển Hủy diệt chi cầu tiến hành truy kích ta.

Vì vậy, trên bầu trời xuất hiện một màn khá buồn cười: thần ma nhất thế Ma Thần Vương cùng chí cao vô thượng Chư Thần Chi Vương như hai con chim bay lên hạ xuống, né trái tránh phải, lúc nào phía sau bọn họ đều có một quả cầu năng lượng chưa bao giờ nhìn thấy bám chặt, trong lúc nhất thời trên không tràn đầy thân ảnh bọn họ cùng thanh âm đập vào không khí của vũ dực hắc bạch dị sắc.

Nhưng mà bọn Thần chi đấu sĩ và La Duy đang đứng xem lại không hề lộ vẻ cười cợt, bọn họ đều rất rõ ràng bên trong hai quả năng lượng cầu nhỏ bé là loại lực lượng đáng sợ nào, đó chính là hai quả tử vong chi cầu.

Ta và Chư Thần Chi Vương cứ như vậy vừa né tránh công kích của đối phương vừa điều khiển từ xa năng lượng cầu tiến hành truy kích với đối phương, người tiến ta lui, ồn ào cực độ.

Cứ truy kích lẫn nhau thế này quả thực không phải biện pháp tốt, ta nghiêng rằng đưa ra một quyết định thập phần to gan, nhắm thẳng vào Chư

Thần Chi Vương phóng tới, Hủy diệt chi cầu mang theo điện quang cao tốc tự nhiên theo sát phía sau ta.

kinh nghiệm của Chư Thần Chi Vương phong phú đến bậc nào, nàng vừa thấy ta cử động liền lập tức đoán ra ta định làm cái gì, hàn quang trong mắt chợt lóe, nàng thầm mắng “Muốn chết”, cánh tay vung lên một đạo ngân mang lấp lánh lập tức hướng ta xa tới, bất ngờ chính là chiêu Trường mang uy lực tuyệt cường của nàng.

Ta nguyên bản định mạo hiểm đến sát bên người Chư Thần Chi Vương sau đó bất thành tình né tránh để Hủy diệt chi cầu đang truy kích thể hiện uy lực trên người chủ nhân, nhưng rất hiển nhiên tính toán của ta đã bị Chư Thần Chi Vương nhìn thấu, ta nếu tiếp tục hướng nàng phóng tới sẽ bị Trường mang của nàng kích trúng .....

Các loại ý niệm hiện lên trong đầu ta như thiểm điện, cuối cùng ta đột nhiên cương quyết bay thẳng về phía Chư Thần Chi Vương, đồng thời trên người ta lấp lánh quang mang của Thánh quang linh trận kết giới.

Ánh sáng phá hủy của Trường mang bắn vào ngay chính diện Thánh quang linh trận kết giới lúc nó vừa mới hiện ra còn chưa hoàn thành, uy lực của nó bị triệt tiêu một bộ phận bởi Thánh quang linh trận sau khi xuyên thấu kết giới, bổ thẳng vào người ta, bộ vị bị đánh trúng của Tâm chi khai giáp lập tức nát bấy, dư kinh xuyên thủng phía bên trái của bụng ta, trong phút chốc huyết nhục của ta bay tứ tung.

Ta rống lên một tiếng, cố nén cơn đau đến tận xương tủy, dùng hết tốc lực áp sát vào Chư Thần Chi Vương, đến khoảng cách có thể ngửi được mùi hương của cơ thể nàng, ta đột nhiên nghiêng người, chuyển động của đôi cánh làm vết thương trên người ta đau đớn tăng lên rất nhiều, mắt tối sầm cơ hồ ngất đi.

Chư Thần Chi Vương không thể nghĩ tới ta sẽ quyết đoán như thế, không ngờ lại dùng sinh mệnh của mình để đón đỡ Trường mang xạ kích, lúc nàng đang rung động, ta đã dùng hết tốc lực để áp sát, tiếp theo đã thấy Hủy diệt chi cầu luôn theo sát ta theo quán tính tác đâm thẳng vào người nàng.

Lúc ngàn cân treo sợi tóc, Chư Thần Chi Vương mở Thánh quang linh trận tiến hành phòng ngự, năng lực điều khiển quang minh lực lượng của nàng vượt xa ta rất nhiều, tuy chỉ trong nháy mắt nhưng Thánh quang linh trận của nàng đã gần như hoàn toàn.

Hủy diệt chi cầu quả nhiên không hổ là hai chữ Hủy diệt, lực phá hủy đáng sợ đến cùng cực, khi đụng vào Chư Thần Chi Vương, trên kết giới của Thánh quang linh trận lập tức sản sinh một tiếng nổ kinh thiên động, trong phút chốc sóng lực của tiếng nổ trùng kích khắp nơi, ta tuy dùng hết tốc lực bay ra hơn mười thước nhưng khái giáp bị sóng lực trùng kích vỡ vụn bay đầy trời, vết thương ở bụng máu càng phun mạnh như không cầm lại được.

Mặc dù nhục thể bị vây trong thống khổ cực độ, nhưng ta vẫn dùng ý chí sắt đá liên hệ hai loại lực lượng chung cực hắc ám và quang minh, tập kết lại bản ngay vào lưng Chư Thần Chi Vương.

Bị tuyệt kỹ của mình đánh trúng Chư Thần Chi Vương đang vận toàn lực kháng cự lực phá hủy cuồng bạo của Hủy diệt chi cầu, Thánh quang linh trận cuối cùng cũng bị phá nát nhưng lực đạo còn lại đối với Thần chi thủ hộ của nàng không đủ tạo thành thương tổn quá lớn, nhưng mà Lưỡng cực bạo phá năng lực đạn của ta đã tới mục tiêu.

Oanh!

Ta dùng niệm lực trừ đi năng lượng bản giữa không gian đứt gãy của lực lượng quang minh và hắc ám, hai loại chung cực lực lượng vừa chạm nhau đã lập tức bạo dẫn, nhất thời trong vòng vòng mấy thước tất cả đều là dòng năng

lượng có tính hủy diệt (đoạn trước đã có nói qua, uy lực của Lương Cực Bạo Pháp bị giới hạn trong vòng vài thước sẽ không xuất ra ngoài).

Chung rượu này thật sự đã đủ cho Chư Thần Chi Vương uống, Thánh quang linh trận của nàng đã bị Hủy diệt chi cầu của chính mình kích phá, hôm nay cận năng dĩ lúc bách mang trung tời vận khởi tới Thần đấu khí hòa trên người Thần chi thủ hộ khái giáp ngạnh đáng này sử vô tiền lệ quang không bàn mà hợp ý nhất siêu cường năng lượng đạn.

Dòng chảy năng lượng có tính hủy diệt hoàn toàn ăn mòn phá hủy Chư Thần Chi Vương, Thần đấu khí hộ thể của nàng tan vỡ trước tiên, tiếp theo chung cực khái giáp Thần chi thủ hộ nhện nhạo khởi động quang văn đại lượng bài xích hóa giải năng lượng lưu đối tự kỷ phá hư.

Lâm Toa thấy Chư Thần Chi Vương bị dòng năng lượng có tính hủy diệt đáng sợ thôn phệ, nàng nhất thời kinh hãi vạn phân, bốn cánh vươn ra đồng thời kêu lên: “Phụ vương .....

Bọn người Lạp Cáp Nhĩ Đặc đang canh chừng nàng thấy thế vừa định phi thân ngăn cản nhưng lại lâm vào đám Thần chi đấu sĩ vây quanh, ngay cả một chút hành động cũng không làm được.

Nhưng lúc này sóng lực của Hủy diệt chi cầu đã tán ra, Lâm Toa còn chưa tiếp cận đã bị dư lực mạnh mẽ chấn bay đi, nhưng nàng vẫn không chịu từ bỏ liều mình xông vào sóng lực của Thánh quang linh trận.

Lúc đang tự liệu khôi phục ma pháp ta thấy vậy trong lòng không khỏi cảm thấy bất nhẫn, phát tay lợi dụng Không gian phong tỏa giữ lại khiến nàng rơi xuống đất.

Đám Thần chi đấu sĩ cho là ta muốn thương tổn Lâm Toa, trong phút chốc đã có hơn chục tên do Âu Oa dẫn đầu, vũ cánh bay về phía ta đánh tới.

Các người nhanh dừng tay!

Giọng nói của Chư Thần Chi Vương đột nhiên vang lên, chỉ thấy nàng đã đột phá không gian đứt gãy vây quanh do Lưỡng cực bạo phá hình thành, dòng năng lượng có tính hủy diệt bị mất đi ước thúc, lập tức cuồng bạo hướng bốn phương bay đi.

Ta vội mở ra kết giới ngăn trở dòng năng lượng chảy đi, đưa mắt nhìn lại đã thấy Chư Thần Chi Vương trở nên chật vật không còn vẻ tuyệt đại phong hoa như lúc trước, chỉ thấy chung cực khái giáp Thần chi thủ hộ của nàng đã bị tàn phá, quần áo bên trong lộ ra càng làm rõ dáng người bốc lửa của nàng, mắt tai mũi miệng của nàng đều rỉ ra tơ máu, tình hình cực kỳ thảm, bất quá nàng có thể còn sống từ trong Lưỡng cực bạo phá đã là có một không hai, ngay cả ta cũng không thể nào chịu được.

Bạch quang chợt lóe một bộ trang phục trắng toát xuất hiện trên người Chư Thần Chi Vương, Thần chi thủ hộ vỡ nát cũng tự động rơi xuống, nàng bình tĩnh nói: “Ma pháp phức hợp thật là lợi hại, cũng là lần đầu tiên có người có thể bức ta đến cảnh giới như thế, cho dù là Lộ Tây Pháp cũng không có. Ma Thần Vương, ta thật sự là xem thường người.”

Thanh âm của nàng bình bình lẳng lẳng không có nửa tia hỏa khí, nhưng ta lại cảm giác được nàng đã tức giận tới cực trí, ta vội vàng gia tăng tự liệu, toàn bộ tinh thần giới bị, nhưng vết thương trên bụng ta là do quang minh lực lượng hình thành, hiệu lực của thánh quang hệ trị liệu ma pháp cũng giảm đi, trị liệu nửa ngày cũng bất quá là sơ bộ khép lại, máu vẫn không ngừng chảy ra, đau đớn đến cùng cực.

Mười hai cánh khiết bạch như tuyết trắng sau lưng Chư Thần Chi Vương đột nhiên dang ra với một tư thái hoàn mỹ không thể hình dung, đồng thời quang minh lực lượng khổng lồ thuần túy hướng về nàng ngưng tụ lại với một tốc độ làm người ta không thể tin được, trong phút chốc thân hình tuyệt mỹ của nàng đã ẩn trong quang mang chói lòa.

Thái dương chi kiếm?

Giống như Chư Thần Chi Vương, vị chúa tể chí cao vô thượng còn cần có thời gian để ngưng tụ ma pháp quang minh lực lượng hay thánh quang hệ chưng cực ma pháp của Thái dương chi kiếm này, ta trong nháy mắt tập trung cao độ, quát nhẹ một tiếng từ sau lưng lấy ra Á Dạ, Thần Ma Vũ Dực sau lưng cũng triển động, toàn lực ngưng tụ hắc ám lực lượng.

Xem ra Chư Thần Chi Vương là muốn dùng một kích để giết ta, mà tốc độ của ta lúc ngưng tụ lực lượng lại không bằng nàng cho nên ta chỉ có lấy ra Á Dạ để nàng tá trợ tốc độ và cường độ ngưng tụ lực lượng.

Một quang cầu đen nhánh thâm trầm vô cùng xuất hiện trên Á Dạ, nhanh chóng mở rộng, mà thánh quang trên người Chư Thần Chi Vương cũng càng ngày càng mạnh, chư nhân đang quan chiến trên mặt đất nhìn không được phải nhắm mắt lại.

Thời khắc quyết chiến rốt cuộc đã đến!

Dưới sự hiệp trợ của Á Dạ ta rất nhanh chuẩn bị hoàn thành hắc ám hệ chưng cực ma pháp Địa ngục hạo kiếp, hắc ám lực lượng khổng lồ ngưng tụ ép thành một hắc cầu đường kính gần một thước chớp động bên trên Á Dạ, khí thể thâm trầm túc mục lập tức sinh ra.

Lúc ta chuẩn bị phóng ra Địa ngục hạo kiếp, đột nhiên cảm thấy được Chư Thần Chi Vương có chút không đúng, bởi vì dựa theo kinh nghiệm ta sử dụng Thái dương chi kiếm thì đến bây giờ Chư Thần Chi Vương đã tập kết đủ quang minh lực lượng, bên ngoài phải biểu hiện ra một kim sắc đại quang cầu đường kính phải vài chục thước, nhưng mà lúc này quang cầu bên người Chư Thần Chi Vương khuếch trương đến đường kính hơn mười thước hậu lại chột co lại, trong nháy mắt biến thành đường kính gần nửa thước hơn nữa phân liệt thành hơn mười quang cầu rải rác chung quanh.

Đây là cái gì? Chẳng lẽ Chư Thần Chi Vương dùng không phải là Thái dương chi kiếm? Nhưng nàng mới vừa rồi ngưng tụ hình thức và ma pháp

quang minh lực lượng rõ ràng là mở đầu của Thái dương chi kiếm mà!

Tình thế không cho phép ta nghĩ nhiều, hét lớn một tiếng, ta vận kinh đem Á Dạ hương Chư Thần Chi Vương ở đằng xa đâm tới, quang cầu Địa ngục hạo kiếp lập tức bắn ra.

Địa ngục hạo kiếp có năng lực hấp thu năng lượng trong không gian, bởi vì mới vừa rồi vì ta và Chư Thần Chi Vương đại chiến ma pháp nên chung quanh tràn ngập các loại năng lượng sản sinh, lúc Địa ngục hạo kiếp vừa thoát ly Á Dạ trong nháy mắt đã hấp thu một lượng lớn năng lượng, thể tích tăng mạnh.

Ngay lúc hắc ám hệ chung cực ma pháp Địa ngục hạo kiếp bay đến khuôn mặt khuynh thành tuyệt mỹ của Chư Thần Chi Vương đột nhiên hiện ra một nụ cười khinh thường, cánh tay nàng chỉ vào ta lãnh đạm nói: Thái Dương Chi Kiếm Hoàn Toàn Hình Thái - Thẩm Phán!

Hơn mười quả quang cầu nhất thời phân tán ra dùng quỹ tích bất đồng từ bốn phương tám hướng bắn về phía ta, lúc quang cầu đang bay, chúng nó đều tự hóa làm từng luồng kiếm quang xé rách không trung, chính là từng đạo tiểu hình Thái dương chi kiếm.

Cái gọi là Thẩm phán tức là đem những luồng sáng to lớn của Thái dương chi kiếm phân giải thành hàng chục tia kiếm mang rồi phối hợp với nhau, do đó uy lực của năng lượng tái tổ hợp của thái dương chi kiếm sẽ tăng thêm gần gấp rưỡi, chiêu sát thủ này là do Chư Thần Chi Vương hao hết tâm huyết nghiên cứu dùng để đối phó Lộ Tây Pháp , ngay cả đám Sĩ thiên sứ Vũ Y cũng không hề hay biết.

Hắc ám năng lượng cầu của Địa ngục hạo kiếp cùng vài đạo tiểu hình Thái dương chi kiếm va chạm vào nhau, quang minh lực lượng là loại năng lượng hình thái duy nhất mà Địa ngục hạo kiếp không thể hấp thu, va chạm

lập tức sản sinh một vụ nổ lớn, uy lực so với Lưỡng cực bạo phá mới vừa rồi còn mạnh hơn.

Trong phút chốc sóng lực cuồng bạo trùng kích quét ngang cả kết giới, ta kinh hãi thất sắc chỉ còn toàn lực mở Thánh quang linh trận tiến hành phòng ngự, những người phía dưới quan chiến cũng đều tự toàn lực ngăn cản, dưới sự va chạm của sóng xung kích Ngự thần điện hoành tráng bên dưới bắt đầu đổ sập xuống, trong nháy mắt, kiến trúc hùng vĩ nhất của thần, ma tam giới đã trở thành một đồng hoang tàn.

Vài đạo tiểu hình Thái dương chi kiếm còn sót lại cơ hồ đồng thời đánh trúng ta, phòng ngự kết giới cực mạnh không ngờ bắt đầu ba động, ta vội toàn lực thâm xuất ma lực nhưng năng lượng kết giới vẫn hao tổn rất nhanh, lúc ta thầm kêu to không ổn Thánh quang linh trận kết giới rốt cuộc vỡ nát, ta nhất thời bị Thâm phán quang mang tạo thành bởi vài chục đạo tiểu hình Thái dương chi kiếm chụp lấy.

Lúc này phiền toái tựa hồ không nhỏ, uy lực của Thâm phán mặc dù bị Địa ngục họa kiếp chia sẻ đi một bộ phận nhưng phần còn lại vẫn vượt xa chiêu Phán quyết thiểm quang của Vũ Y ngày đó, mà tình huống của ta lại không bằng lúc trước, Tâm chi khái giáp trên người ta dưới sự tập kích của năng lượng hủy diệt hoàn toàn biến thành tro bụi (Tâm Chi Khái Giáp trên thực tế là tinh thần lực được vật chất hóa thành thực thể, chỉ cần chiếc vòng cổ bản thể của nó vô sự là có thể tái sinh vô hạn, nhưng mà lúc này không chỉ là khái giáp, ngay cả vòng cổ bản thể không được quang minh lực lượng mà biến thành tro bụi, bộ khái giáp cao cấp nhất đến đây là vĩnh viễn tiêu thất).

A -

Ta nhìn không được kêu lên thảm thiết nhưng ta không hề tuyệt vọng, lúc ngàn cân treo sợi tóc, ta cố vận tất cả Ma đấu khí dùng sở học mới nhất, dòng năng lượng hủy diệt trong Thái cực quyền, Tứ lượng bát thiên cân

trong Thái cực, đồng thời ta còn không quên phân ra một bộ phận lực lượng bảo vệ Á Dạ để đảm bảo nàng vô sự.

Theo thủ thế của ta một dòng năng lượng bị ta nhẹ nhàng khéo léo lái sang một bên đập vào bên ngoài cao tần chấn động kết giới, nhưng uy lực Thẩm phán quả thực là quá lớn mà ta lại vẫn chưa chân chính hiểu rõ tinh túy của Thái cực, trong nháy mắt Ma đấu khí của ta đã bị áp chế còn sót lại một tầng rất mỏng, tình thế vạn phần nguy cấp.

Ngay lúc này sau lưng tam, Á Dạ đột nhiên tán phát ra một luồng hắc mang bao lấy thân hình của ta, làm Ma đấu khí nhất thời khôi phục được một phần.

Ta biết đây là Á Dạ muốn dùng toàn lực bảo vệ ta, nhưng đối mặt với lực lượng Thẩm phán của Chư Thần Chi Vương chung quy chỉ là dùng chén để chữa lửa, phải sớm quyết định mới được.

Lực lượng phòng ngự của Á Dạ phát xuất chỉ chờ được một chiêu liền lập tức tan thành mây khói, trong một sát na ta làm ra một quyết định, thần ma vũ dực bao quanh người, đem toàn bộ Ma đấu khí bảo vệ bên ngoài, dùng pháp môn mượn lực trong Thái Cực dựa vào lực lượng hủy diệt của Thẩm phán, biến thân thể thành vũ khí hung tợn đùng mạnh vào cao tần chấn động kết giới.

Cao tần chấn động kết giới tuy đã bị vụ nổ mới vừa rồi sản sinh sóng lực trùng kích làm yếu nhược không ít nhưng vẫn cực kỳ mạnh mẽ, ta vừa tiếp xúc tầng Ma đấu khí phòng hộ lập tức bị những lực lượng hạt cao tốc chấn động kích phá, lông mao hắc bạch lưỡng sắc bay khắp nơi như bông tuyết mà lực lượng Thẩm phán cũng ăn mòn ta thân thể, kinh mạch trong cơ thể và nội tạng nhất thời băng hoại.

Nhưng mà ta chung quy vẫn tá trợ lực lượng Thẩm phán cường đại đánh vỡ cao tần chấn động kết giới, năng lượng hủy diệt chảy ra từ lỗ hồng, ta

như lưu tinh hòa lẫn vào dòng năng lượng chảy ra khỏi kết giới, nhưng trong sát na thoát ly khỏi cao tần chấn động kết giới ta đã mất đi ý thức, sau này thế nào chỉ có thể trông vào vận mệnh của mình.

Muốn chạy trốn?

Chư Thần Chi Vương nhướn mày, vừa triển động cánh muốn truy kích đã thấy Hạ Nông phía dưới đột nhiên tay phải vung lên, một điểm tinh quang lập tức rời tay phóng thẳng tới nàng.

Điểm tinh quang này vừa bay được nửa đường kết một tiếng vỡ ra biến thành một tiểu quang cầu hắc bạch dị sắc, không ngờ chính là tuyệt kỹ sở trường của Ma Thần Vương - Lưỡng cực bạo phá.

Điểm tinh quang này do Hạ Nông bắn ra chính là một quả Lưỡng cực tinh giới do ta tặng cho nàng(sau khi trở lại ma giới ta tặng cho mỗi người một quả Lưỡng Cực Tinh Giới Bạo Phá năng lượng Lưỡng Cực, giống như thứ đưa cho Áo Lệ Na, làm vật định tình chi lại có thể dùng để phòng thân), lực lượng bên trong mặc chỉ bị Lưỡng cực bạo phá gần một phần ba nhưng đã nếm qua khổ đầu của Lưỡng cực bạo phá, Chư Thần Chi Vương không nghĩ sẽ nếm lại lần nữa, nàng hét lên một tiếng vung tay phát ra một đạo Trường mang đánh trúng năng lượng cầu, nhất thời nổ thành khí lưu đầy trời.

Sau vụ nổ thân ảnh của ta đã tiêu thất vô ảnh vô tung, Chư Thần Chi Vương nhất thời tức giận chí cực, nàng vung tay lên một đoàn quang mang lập tức chiếu vào ba người Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy, lực lượng khác biệt làm ba người không có chút phản kháng liền mất đi tri giác, nhưng trên môi Hạ Nông lại hiện ra một nụ cười lạt quan: “Chủ nhân đã thoát hiểm, vô luận mình như thế nào cũng không sao cả .....”

Chư Thần Chi Vương hừ lạnh một tiếng khuôn mặt đột nhiên biến thành tái nhợt thân thể từ không trung rơi thẳng xuống, Lâm Toa vội vàng bay lên

ôm lấy nàng, kinh hãi nói: “Phụ vương, người .....

Chư Thần Chi Vương đẩy nàng ra, nói: “Vô phương, ta chỉ là năng lượng hao tổn quá mức thôi, Ma Thần Vương này thật sự không kém Lộ Tây Pháp bao nhiêu. Âu Oa, các người đi điều tra, vô luận thế nào cũng phải tìm được Ma Thần Vương, sống thấy người, chết thấy xác! Với thương thế của hắn cho dù không chết cũng không thể trong một thời gian ngắn mà khôi phục lực lượng, tuyệt không phải đối thủ của các người.”

Âu Oa và đám Thần chi đấu sĩ lĩnh mệnh bay lên, xuyên qua kết giới triển khai một hồi tra xét triệt để.

Trận đấu chiến đấu giữa Chư Thần Chi Vương cùng Ma Thần Vương như vậy đã xong, tuy do Ma Thần Vương thảm bại mà chấm dứt nhưng Chư Thần Chi Vương cũng gần như là thảm thắng còn mất đi một bộ khái giáp Thần chi thủ hộ yêu quý, lúc Thiên sứ thánh nhật quang mang xuyên qua kết giới chiếu lên đồng hoang tàn của Ngự thần điện, một bầu không khí thê lương lập tức tự nhiên nảy sinh.

Đây là chiến tranh tàn khốc a.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 22: Thần Ma Chi Tranh Địch Chân Tướng

Bởi “Ngự Thần Điện” đã bị phá hủy, Chư Thần Chi Vương phải đến “Phiêu Miếu Thành” của Lâm Toa ở tạm, có điều vì bí mật về trường kịch chiến này giữa thần ma hai phía đã bị ém nhem cộng thêm bên trong cao tần chấn động kết giới lại sử dụng “Kính tượng thuật” tối cao cấp tạo ra ảo ảnh cho “Ngự Thần Điện”, cứ thế ngoại trừ những người tham dự ra còn lại chẳng ai có thể biết được ở nơi này từng phát sinh cuộc chiến đấu thảm liệt đến mức nào.

Lúc Chư Thần Chi Vương và Lâm Toa đi tới tẩm cung của Lâm Toa bên trong “Phiêu Miếu Thành”, thị nữ Trình Trình vẫn còn đang chờ tại đấy. Trông thấy tấm bạch bào bao phủ yếm trụ toàn thân của Chư Thần Chi Vương, nàng vội vàng quỳ xuống hành lễ. Chư Thần Chi Vương hiển nhiên không để ý tới nàng, trực tiếp đi thẳng vào tẩm cung trong đại sảnh.

Trình Trình ngoảnh trái trông phải nhưng vẫn chẳng thấy hình bóng mà trong lòng mình luôn mong ngóng đâu, nàng bất giác âm thầm lo lắng, trong lúc đi cùng Lâm Toa vào trong đại sảnh, nàng vội nắm lấy ống tay áo của Lâm Toa mà hỏi: “Công chúa, La Duy đại ca và Ngô Khứ bọn họ đâu rồi?”

Chẳng hiểu vì sao lúc này trong lòng Lâm Toa lại thập phần kích động, nàng không khỏi tức giận trả lời: “Cái gì mà La Duy, cái gì mà Ngô Khứ chứ! Bọn chúng chính là hải chiến tướng thuộc “Hắc Âm Long Kỵ Binh” và “Ma Thần Vương”, là thích khách của Ma giới đấy!”

Sau khi nói xong, nàng không hề để ý tới Trình Trình đang trợn mắt há mồm đứng ngây ra tại một bên đường nữa mà lách mình tiến vào trong đại sảnh.

“Điều nào sao có thể... sao có thể chứ...”

Trình Trình vẻ mặt ngây ngốc tự lẩm bẩm với mình, đôi tròng mắt sáng ngời của nàng chợt nhiên lóe lên một tia sáng kỳ dị, thân thể mềm mại của nàng nhoáng lên hương thẳng ra ngoài.

Sau khi tiến vào đại sảnh an tọa, Chư Thần Chi Vương bỏ đi tấm bạch bào lớn che phủ diện mạo vốn có của mình xuống, thanh nhả ngăm nhìn Lâm Toa, bình tĩnh chờ đợi nàng đưa ra vấn đề.

Do dự một lúc, rốt cuộc Lâm Toa cũng mở miệng nói: “Phụ vương... không... Mẫu... Mẫu thân...”

Nàng ấp a ấp úng cả nửa ngày cũng chẳng thể nói hoàn chỉnh một câu, Chư Thần Chi Vương thở dài thật sâu, nói: “Ta biết ngươi muốn nói gì. Ài, ngươi cũng đã khôn lớn rồi, có một số việc có lẽ cũng đến lúc nói cho người biết. Lâm Toa à, đây là một câu chuyện xa xưa đã xảy ra rất lâu, rất lâu rồi.”

Ánh mắt của bà trở nên thâm thúy dị thường, phảng phất như đang nhìn một vật phi thường gì đấy ở nơi xa xôi lắm, bà thấp giọng nói: “Ta chính là người đầu tiên ở thiên giới này xuất hiện ý thức của sanh mệnh thể, thể rồi hơn mười ngàn năm qua, trải khắp năm dài tháng rộng cũng chỉ có mỗi mình ta cô độc mà tồn tại, mặc dù lúc ấy tại Thánh Ma đại lục và Ma giới cũng đã xuất hiện ý thức của hình thái sinh mệnh nhưng lại ở một cấp bậc rất thấp, ta tự nhiên không thể đến ở cùng bọn chúng, vì vậy ta nghĩ đến việc tự sáng tạo ra một sanh mệnh có thể cùng bản thân mình bầu bạn, Lộ Tây Pháp đã được sinh ra như thế.”

Lâm Toa nói: “Việc này nữ nhi sớm đã biết, sau này Lộ Tây Pháp quay lưng mưu phản bị mẫu thân trục xuất đến Ma giới, không phải như vậy sao?”

Khóe môi anh đào của Chư Thần Chi Vương tạo nên một nét cười khác thường, bà đáp: “Đó chỉ là lời hậu thế thêm thắt rồi lưu truyền mà thôi, so với chân tướng của sự tình có rất nhiều khác biệt. Người biết không, Lộ Tây Pháp chính do ta tạo ra để trở thành đồng bạn, bản thân ta chính là nguồn gốc chính, cho nên ngoại trừ không có năng lực sáng tạo sanh mệnh ra, còn lại tất cả mọi lực lượng của hắn đều giống ta như đúc không chút khác biệt. Ta toàn tâm toàn ý yêu hắn mà hắn đối với ta cũng rất tốt, chúng ta đã cùng nhau trải qua một đoạn thời gian thật hạnh phúc.”

Trong khi nói chuyện, trên gương mặt tuyệt mỹ của bà ánh lên một tia sáng hạnh phúc, như đang chìm sâu vào chuỗi hồi ức ngọt ngào ngày ấy.

Lâm Toa nghe đến đây, thân thể mềm mại run lên, sắc mặt đại biến, nàng nhin không được, lắp bắp nói: “Mẫu thân, ý người muốn nói... là người cùng Lộ Tây Pháp...”

Chư Thần Chi Vương đưa tay lướt qua mái tóc vàng óng của Lâm Toa nói: “Không sai, đúng như người nghĩ, ta cùng Lộ Tây Pháp từng là một đôi tình nhân, hắn chính là trượng phu của ta, và cũng là... cũng là phụ thân của người”

Vừa nghe thấy lời ấy, Lâm Toa nhất thời cả người ngây dại, nàng quả thực khó mà tin vào lỗ tai của chính mình, người mà từ thuở nhỏ đã được coi là đại địch sanh tử với mình lại chính là... chính là...

Nàng đã từng mấy lần muốn hỏi Chư Thần Chi Vương xem mẫu thân mình là ai nhưng Chư Thần Chi Vương chỉ cười mà không đáp, đến hôm nay mới biết được Chư Thần Chi Vương thực tế chính là mẫu thân của

mình còn phụ thân lại là Ma vương Lộ Tây Pháp, điều này sao có thể không khiến nàng kinh hãi ngậy ngốc tại chỗ kia chứ.

Chư Thần Chi Vương có thể hiểu được tâm tình của nữ nhi mình lúc này, bà hít sâu vào một hơi, tiếp tục nói: “Sau khi trải qua một khoảng thời gian sống hạnh phúc, ta dưới sự hiệp trợ của Lộ Tây Pháp bắt đầu sáng tạo nên những sinh mệnh nơi thiên giới, vì thế Thước Già Lặc, Vũ Y cùng năm tên “Sĩ thiên sứ” mới được sinh ra, sau đó đến “Diệu thiên sứ” cũng lần lượt được sáng tạo đến, quá trình sáng tạo này hao phí một khoảng thời gian cực lâu. Trong khoảng thời gian này, trên Ma giới và Thánh Ma đại lục cũng đã xuất hiện những sinh mệnh cấp cao, bắt đầu trở nên náo nhiệt và phồn vinh, nhưng cũng chính vì như thế, Lộ Tây Pháp hấn...”

Nói đến đây, bà dừng lại một chút, trong đôi mắt mỹ mục sáng như sao đêm ấy đột nhiên xạ xuất ra hai đạo hàn mang tràn ngập u oán và phẫn hận, nói: “Lộ Tây Pháp bản tính vốn thích nhiệt náo, những khi ở thiên giới gặp ưu phiền hấn thường xuyên đến Ma giới và Thánh Ma đại lục để rong chơi, bản thân ta cũng không thể thường xuyên đi cùng hấn được, có điều... có điều Lộ Tây Pháp hấn ngàn vạn lần không nên lén sau lưng ta trêu hoa ghẹo nguyệt với nữ nhân khác, thậm chí còn cùng một ả Ma tộc nữ tử sinh ra một đứa con trai. Trong cơn giận dữ, ta bất kể mọi thứ xông vào Ma giới, chính tay đâm chết ả nữ tử ấy cùng hài tử của ả. Ta vốn dĩ tưởng rằng như thế sẽ có thể khiến cho Lộ Tây Pháp hấn không sanh lòng trêu hoa ghẹo nguyệt nữa nhưng hấn đối với người nữ tử kia đã phát sinh tình cảm sâu nặng ngoài dự liệu của ta, vì thế chúng ta đã... đổ vỡ. Hấn cùng một nhóm thiên sứ trung thành sau khi bị ta đánh bại đã đi đến Ma giới, nhất thống Ma tộc rồi trở thành Ma vương, cuộc chiến ngàn năm giữa thần ma lưỡng tộc cũng bắt đầu kể từ đó. Lúc này hồi tưởng lại thật khiến người ta chẳng biết nên khóc hay cười. Nguyên nhân của cuộc thần ma chi tranh này đúng thật là hoang đường mà. Ài...”

Sau khi mang bí mật đã dồn nén trong lòng hàng ngàn năm nay tận tình trút ra một lượt, Chư Thần Chi Vương có vẻ nhẹ nhõm hơn rất nhiều, bà từ ghế ngồi đứng lên đem tấm bạch bào trên mặt đất cách không thu vào trong tay, nói: “Ngoại trừ Lộ Tây Pháp ra, bất luận là ai cũng đều không biết được chân diện mục của ta, cũng không biết được mối quan hệ của chúng ta lúc đó, việc này ngẫm lại cũng không phải là nguyên nhân đặc biệt gì nhưng thật sự ta không muốn để cho Lộ Tây Pháp dùng ngoại nhân nhìn thấu được lòng ta, vì thế đó là lý do tại sao trong lúc Lộ Tây Pháp cùng ta gây đổ đã có rất nhiều tin đồn khác với sự thật sinh ra, ngay cả bọn “Sĩ thiên sứ” cũng vẫn luôn cho rằng Lộ Tây Pháp muốn soán vị nên mới... Sau khi Lộ Tây Pháp bỏ đi, ta mới phát hiện ra chính mình đã hoài thai. Cũng vì quan hệ đến thể chất đặc thù nên ta phải mang thai suốt ngàn năm mới có thể sanh hạ được đứa nhỏ ấy, hay cũng chính là người đẩy Lâm Toa.”

Chư Thần Chi Vương phẩy tay mang bạch bào bay lên người phủ lấy tấm thân xinh đẹp quyến rũ của mình, sau đó lại đội chiếc mũ che đầu lại. Bà liếc về phía Lâm Toa đang đứng thần thờ tại chỗ một cái rồi dời bước rời khỏi đại sảnh.

Lâm Toa ngơ ngác tại nơi ấy, đầu óc trống rỗng. Chân tướng mà mẫu thân vừa kể lại quả thật quá kinh người, ngay cả một người vốn lý trí và tinh táo như nàng trong lúc nhất thời cũng không cách nào tiếp nhận được.

Nàng, Lâm Toa công chúa mà hàng vạn người thiên giới ngưỡng mộ, lại chính là nữ nhân của Ma vương Lộ Tây Pháp...

Thiên giới – “Bắc Cực Thần Điện”

Nam phương chủ sanh, Bắc phương chủ tử, “Bắc Cực Thần Điện” nơi cực bắc của thiên giới tọa lạc trên một ngọn núi băng là một tòa kiến trúc do vĩnh đông hàn băng vô cùng dày đặc kiến tạo mà thành, là nơi bảo tồn thi thể của những thiên sứ đã chết, vốn bình thường rất hiếm có dấu tích của con người, nhưng hiện tại bên trong thần điện lại có đến ba sinh mạng thể,

ba gã Ma tộc chiến sĩ – “Hắc ám long kỵ binh” lục - hải - không tam tướng: Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy và Hạ Nông.

Ba người bị nhốt trong một gian băng thất. Bọn họ bị phong ấn tất cả lực lượng bản thân sở hữu kể cả lực lượng tinh thần, so với người bình thường cũng không khác mấy, trong gian băng thất vô cùng sâm hàn này căn bản không có cách nào có thể kháng cự sự ăn mòn của hàn khí, có điều bọn họ vẫn bất khuất đứng vững tại nơi ấy, mặc dù không ngừng lập cập run rẩy nhưng bọn họ vẫn kiên trì ôm ghì lấy nhau để tranh thủ sưởi ấm từ nhiệt độ cơ thể đối phương.

Bọn họ đang gắng duy trì sự tôn nghiêm của một vị Ma tộc chiến sĩ.

“Tiểu Nông, muội còn có thể duy trì được không?”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc mắt thấy Hạ Nông mặt mũi tái nhợt như tờ giấy, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy liên quan tâm truy hỏi, kinh mạch Hạ Nông vốn đã bị thương, lại không nhận được sự trị liệu thích hợp cho nên so với bọn Lạp Cáp Nhĩ Đặc hai người, lực đề kháng của nàng yếu hơn rất nhiều. Dưới sự ăn mòn của hàn khí, nàng tựa như một bụi cỏ nhỏ nhoi trong cơn băng tuyết thật khiến lòng người đau xót vạn phần.

Trên gương mặt tái nhợt lạnh lẽo của Hạ Nông tràn đầy nét bất khuất và gan dạ, nàng cố sức lắc đầu nói: “Các người hãy yên tâm, ta còn chịu được, cửa ải nhỏ nhoi này căn bản không làm khó được ta đâu. Hơn nữa, ta tin chủ nhân nhất định sẽ đến cứu chúng ta, mặc dù ta hy vọng rằng người có thể không để ý đến chúng ta mà trực tiếp trở về Ma giới, nhưng với tính cách của chủ nhân thì...”

La Duy cắt ngang cười khổ nói: “Đúng vậy, với tính cách ‘kéo không đi đánh không lùi’ của Ma Thần Vương đại nhân mà nói thì nếu người không đến cứu chúng ta mới là chuyện khó hiểu.”

Ba người cùng nhìn nhau cười mà không nói, hàn khí thấu xương trong băng thất tuy có thể đông cứng thân hình bọn họ nhưng quyết không thể nào khiến linh hồn của họ khuất phục dù chỉ một chút, tại nơi mà ba thứ dụng cụ lạnh như băng ấy vây phủ lấy thân xác bọn họ cũng chính là nơi mà ba bó lửa nóng hừng hực đang bùng bùng cháy sáng.

Trong không gian yên tĩnh của “Bắc Cực Thần Điện” đột nhiên vang lên một tràng tiếng bước chân vội vã, thanh âm cước bộ tuy cực nhẹ nhưng tại một nơi yên lặng chết chóc như “Bắc Cực Thần Điện” thì tại vùng phụ cận lắng nghe vẫn có thể cảm nhận được âm thanh vang rền.

“Kẻ nào!”

Một gã thiên sứ chiến sĩ đảm nhiệm việc canh gác từ một nơi bí mật vội đến dừng ngay trước mặt kẻ xâm nhập.

Kẻ xâm nhập này chính là một vị tiểu sử sinh thập phần thanh tú đáng yêu, đối với sự xuất hiện đột ngột của vị thiên sứ chiến sĩ trước mặt mình, nàng hiển nhiên kinh ngạc, cái miệng nhỏ nhắn há to ra trên gương mặt hoảng sợ.

Thiên sứ chiến sĩ nhận ra thân phận vị tiểu nữ sinh này, tỏ vẻ ngạc nhiên hỏi: “Là người sao Trình Trình tiểu thư? Người đến nơi đây làm gì?”

Vị tiểu nữ sinh này đúng là vị thị nữ thân cận của thiên giới đệ nhất mỹ nữ Lâm Toa công chúa – Trình Trình.

Trình Trình từ vẻ hoảng sợ ban đầu đã phục hồi lại, đôi mắt của nàng đảo tròn một cái, nói: “Thích khách của Ma giới có phải bị nhốt ở đây không? Công chúa điện hạ để ta đến quan sát một chút, ngàn vạn lần không thể để cho bọn chúng chạy thoát được.”

Thiên sứ chiến sĩ không hề nghi ngờ đáp: “Người trở về bẩm báo với công chúa điện hạ, thỉnh nàng hãy an tâm, ba gã thích khách đều được

chính tay thần vương bộ hạ phong ấn tất cả lực lượng, bên trong “Bắc Cực Thần Điện” này ngoại trừ ta còn có bốn gã chiến sĩ nữa canh gác, tuyệt đối an toàn.”

Trình Trình nói: “Hiểu rồi, ta sẽ hồi bẩm công chúa điện hạ chi tiết, nhưng ta cần phải đi nhìn sơ qua ba tên thích khách ấy mới an tâm, xem xem bọn chúng gan lớn trùm đời đến thế nào.”

Thiên sứ chiến sĩ thoáng chút do dự nhưng cũng mở đường cho đi, hơn nữa bốn gã khác đang ẩn tàng tại những nơi bí mật gần đó cũng không phát ra tiếng động nào, hiển nhiên đã chấp thuận.

Trình Trình lắc mình một cái tiến nhập vào bên trong “Bắc Cực Thần Điện”, nhưng khi vừa bước vào cửa, hàn khí thấu xương bên trong làm nàng không tự chủ được phải rùng mình. Nàng vội vàng ngưng tụ phát ra làn thánh quang nhàn nhạt tiến hành chống cự, tình hình lập tức tốt hơn trước rất nhiều.

Bởi vì “Bắc Cực Thần Điện” là địa phương lưu giữ thi thể thiên sứ, cho nên trong tòa kiến trúc băng lãnh này tìm kiếm ba sinh mệnh thể mang thân nhiệt cũng không mấy khó khăn, Trình Trình rất nhanh dùng linh giác tập trung đã phát hiện ra vị trí của bọn họ, vội lắc mình lao đến như điện xẹt.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc ba người tuy lực lượng bị mất đi nhưng căn bản thánh giác vẫn còn. Trình Trình vừa mới tiếp cận gây kinh động bọn họ, bọn họ theo bản năng lập tức lộ xuất ra tư thế chiến đấu, trong lúc nhất thời cũng quên bèn đi chính mình đã chẳng còn chút lực lượng nào hết.

Đợi đến khi nhìn thấy rõ ràng người đến chính là Trình Trình, bọn họ ba người đều không khỏi sửng sốt. Mặc dù mới chỉ ở cạnh bên Trình Trình có ba ngày nhưng bọn họ đối với vị tiểu thiên sứ ngây thơ đáng yêu này đều hết sức yêu thích, giữa bọn họ đã phát sinh những cảm tình sâu đậm, không tưởng lại có thể trông thấy nhau tại đây vào lúc này.

Trình Trình chuyển thân đi đến phía ngoài băng thất nơi giam giữ Lạp Cáp Nhĩ Đặc ba người. Băng thất tuy đã bị phong bế nhưng bởi vốn trong suốt nên trong ngoài đều có thể nhìn thấy nhau rõ ràng.

“La Duy... Quả nhiên là các người...”

Trình Trình thở dài sâu kín, nét mặt ai oán nhìn về phía ba người bên trong băng thất.

Lạp Cáp Nhĩ Đặc ba người cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, cuối cùng La Duy hỏi: “Trình Trình, mọi người đến đây làm gì?”

Trong đôi mắt mờ mờ của Trình Trình tràn ngập những thứ tình cảm phức tạp, nàng nói: “Các người... các người thật sự là thích khách của Ma giới?”

La Duy gật gù đầu đáp: “Ta là Ma giới “Hắc Âm Long Kỵ Binh” hải chiến tướng, còn bọn họ chính là lục chiến tướng và không chiến tướng. Trình Trình... xin lỗi.”

Gương mặt của Trình Trình nhất thời biến thành một mảnh tái nhợt, thân thể mảnh khảnh yếu đuối cũng sắp lão đảo muốn ngã. Lời nói của La Duy đã mang chút lửa hy vọng cuối cùng trong lòng nàng dập tắt đi, nàng đã từng mong mỗi biết bao cho đây chỉ là một chuyện hiểu lầm a.

Nàng thật sự không thể nào tiếp nhận được cái sự thật đáng sợ này. Sau một tiếng nấc nghẹn ngào, nàng xoay người bỏ chạy ra ngoài, từng bước chân chập choạng ấy đang biểu hiện cho cõi lòng nàng lúc này đang thống khổ ra sao.

Nhìn bóng lưng mảnh mai của Trình Trình, Lạp Cáp Nhĩ Đặc thương cảm nói: “Xem ra chúng ta đã làm tổn thương sâu sắc tới nàng rồi, nàng thật sự coi chúng ta là bằng hữu nhưng chúng ta lại...”

Trong lòng La Duy cũng vạ phần thương cảm. Từ lúc hấn đến Thiên giới, ny tử Trình Trình này luôn quấn quít bên cạnh hấn, nửa bước cũng không rời, tuy nói đây chỉ là sự sùng bái mê luyện của thiếu nữ nhưng trong đó cũng không thiếu sự thật tâm thật tình, cho dù đã từng trông thấy qua những trường hợp như thế nhưng La Duy cũng không khỏi có phần áy náy động tâm.

Tiếng bước chân của Trình Trình rất nhanh đã biến mất. “Bắc Cực Thần Điện lạnh giá lại trở về sự yên lặng vốn có của nó, sự yên lặng của cái chết.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 23: Nguy Cơ

Khi ta từ trong bóng đêm vô tận tỉnh lại thì loại cảm giác đầu tiên đến với ta chính là đau đớn, đau đớn vô cùng. Toàn thân trên dưới mỗi một khối cơ nhục, từng đốt ngón tay, mỗi sợi kinh mạch đều phảng phất như đang bị lăn trên dầu thiêu trên lửa vậ, đau đến mức ngay cả linh hồn ta cũng cơ hồ như muốn thoát khỏi thể xác.

Trong cơn đau đến khắc cốt, ta mông mông lung lung nhìn thấy một thiển ảnh vạn phần quen thuộc đang đưa tay đặt lên ngực ta, đồng thời một tràng thanh âm vịnh xướng trầm bổng từ thiển ảnh ấy vang lên, nhưng chính đang lúc phải chống chọi lại cơn kịch thống(cơn đau) hành hạ, ta căn bản không cách nào nghe rõ được đây rốt cuộc là loại âm thanh gì.

Thân thể ta đột nhiên nóng dần lên, tiếp theo đó ta mơ hồ nhìn thấy trước ngực ta hiện ra một luồng quang mang màu đỏ hồng, luồng hồng quang ấy dần dần dâng lên khỏi ngực ta, bám vào cánh tay mảnh khảnh đang đặt trên ấy. Theo sự lưu chuyển của luồng hồng quang, cơn đau nhức khắp thân thể ta lập tức giảm đi rất nhanh, tình huống này quả rất quen thuộc, tựa như... tựa như...

Một đạo điện mang đột nhiên từ trong đầu ta lóe lên: “Trời ơi! Đây là “Tử minh chuyển hoá”! “Tử minh chuyển hoá” chính là đem thương thể của một người bị thương chuyển sang mình một người khác.”

Nhận thức này khiến ta lập tức tỉnh táo lại từ trong cơn đau đớn. Tình cảnh trước mặt ta nhất thời hiện ra thập phần rõ ràng: Á Dạ với nét mặt tiêu tụy trắng bệch đang đặt cánh tay của nàng trên ngực ta, một tia quang mang đỏ đậm như sóng gợn dọc theo cánh tay của nàng từ ngực ta truyền thẳng vào trong cơ thể của Á Dạ.

“Tiểu Dạ, không được!”

Trong tình thế cấp bách, ta chẳng biết từ đâu sinh ra một cỗ khí lực, giờ tay đẩy mạnh Á Dạ ra ngoài. Á Dạ hiển nhiên không hề nghĩ rằng ta trong lúc hôn mê lại có thể đẩy được nàng, trong lúc ngã ra bị ta đánh bay lên bức tường cách đó cả mét, chỉ nghe nàng “ư ử” một tiếng, thân thể mềm mại từ trên vách tường tê liệt rơi xuống, hoàn toàn bất động.

Trông thấy tình cảnh này, ta nhất thời đại kinh thất sắc, tức thời cự quật trở mình, nhưng chỉ vừa mới gắng gượng đứng dậy chỉ thấy trước mắt hiện ra một chùm sao lớn chớp hiện, sau đó ta nằm thẳng cẳng trên mặt đất, kết quả tự nhiên là thêm một lần nữa mất đi tri giác.

Không được! Ta không thể ngắt đi như vậy được, Tiểu Dạ hiện tại đang cần đến ta...

Nhục thể người ta mặc dù đang lúc cực độ suy yếu và thống khổ mà hôn mê đi nhưng linh hồn ta lại không ngừng hô gọi, thế rồi bỗng dưng lực lượng tinh thần của ta lại mạnh mẽ thoát ly khỏi giới hạn của thân thể mà hướng về tứ phương tán phát ra ngoài.

“Chủ nhân, chuyện gì đã xảy ra vậy?”

“Chủ nhân, tình trạng của người lạ thật đấy...”

Một tràng thanh âm tràn ngập nghi vấn xen lẫn quan tâm đột nhiên trực tiếp truyền đến, cùng linh hồn của ta tiến hành giao tiếp, đây chính là... chính là thanh âm của bọn Lại Lại Trùng đây mà.

Đây cũng là lần đầu tiên mà bọn triệu hoán thú cùng ta tiến hành giao lưu về mặt linh hồn, ta có thể cảm thụ được sự quan tâm của chúng đối với ta, đồng thời trạng thái của ta lúc này cũng không thể nào giấu được bọn chúng.

Thanh âm thánh thót như hát như ca của Tra Tra Điều truyền đến: “Trời ơi! Thân thể của chủ nhân đã hoàn toàn bị tổn hại rồi, vừa rồi chúng ta bị mất đi tâm linh liên lạc, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Ta còn chưa kịp trả lời thì một thanh âm sắc lạnh đột nhiên vang tới: “Tra Tra Điều người bớt lảm lời đi, hiện giờ tình hình chủ nhân đang cơn nguy cấp, chúng ta phải lập tức trợ giúp người mới phải!”

Đây là Ngân Sắc Ma Lang Dao Tử, không tưởng được một tên lúc nào cũng tàn ác như hấn lại thật ra rất quan tâm đến ta.

Một cỗ linh hồn năng lượng dao động truyền đến từ giữa đám linh hồn bọn triệu hoán thú, rất hiển nhiên bọn chúng đang trao đổi về một vấn đề gì đấy, có điều bằng vào sự giao lưu linh hồn, ta không cách nào có thể kiểm tra được, chỉ có thể ở một bên lo lắng đồng thời cũng hiếu kỳ chẳng biết bọn triệu hoán thú thân đang bị nhốt trong dị thứ nguyên không gian rốt cuộc có thể sử dụng phương pháp gì để đến cứu ta, thương thế của bản thân ta đương nhiên minh bạch, ta hiểu rõ tình hình của mình trước mắt sợ rằng ngoại trừ thánh quang hệ chung cực trị liệu ma pháp “Sinh mệnh đích quang huy” thì không có ma pháp gì có thể cứu chữa được.

Sự trao đổi của bọn triệu hoán thú rất nhanh đã chấm dứt, thanh âm của Lại Lại Trùng hướng ta truyền đến: “Chủ nhân, tình trạng trước mắt của người cực kỳ bất ổn, thân thể đã sắp bước đến bên bờ tử vong, nhưng nếu không có sự triệu hoán của người thì chúng ta không cách nào xuyên qua không gian để hiện thân cho được, vì thế biện pháp duy nhất trước mắt chính là chúng ta dùng trạng thái linh hồn thoát ly khỏi hạn chế của không

gian để nhập vào thân thể của chủ nhân tiến hành tu bổ, chủ nhân có đồng ý hay không?”

Ta trong lòng căng thẳng nói: “Còn một điểm nữa sao các người không chịu nói, dùng phương thức thoát ly linh hồn khỏi thân thể để phá tan không gian chính là cách thức cực kỳ nguy hiểm, nếu không cẩn thận có thể hồn phi phách tán, vĩnh viễn biến mất, các người đừng tưởng là ta thiếu kiến thức lý luận là có thể dấu diếm qua mặt ta nhé. Lại Lại Trùng, ta không cho phép các người làm như vậy! Nghe chưa? Tuyệt đối không cho phép!”

Bọn triệu hoán thú trầm mặc một lúc, cuối cùng thanh âm của Lại Lại Trùng cũng vang lên: “Xin lỗi chủ nhân, chúng ta không thể phục tùng mệnh lệnh của người được, đây là lần đầu cũng là lần duy nhất, sau này sẽ không có nữa, nếu chúng ta còn có chuyện sau này để nói.”

Ta còn muốn nói thêm nữa nhưng không gian xung quanh đột nhiên dậy lên một cơn ba động, linh hồn yếu nhược của ta không tự chủ được đành lui vào bên trong thân thể, cơn kịch thống tê tâm liệt phế nhất thời lại ập đến mạnh mẽ về phía ta.

Loại đau nhức này thật sự không phải thứ con người có thể tiếp thụ được, may mà lúc này đây ta đã có sự chuẩn bị trước về mặt tinh thần, bằng không thì...

Vào thời khắc ta đau đến khó có thể tiếp tục chịu đựng được cũng là lúc không gian xung quanh ta xuất hiện từng vết nứt thật nhỏ, tiếp theo đó sáu thể linh hồn năng lượng thuần khiết quyết liệt chen lấn chui ra từ những cái khe ấy và tiến đến bên người ta.

Chính là Lại Lại Trùng bọn chúng, ta tuy ý thức đã bị cơn đau hành hạ đến mọi thứ mơ hồ nhưng vẫn có thể cảm giác được sự tồn tại của bọn chúng, song cường độ linh hồn năng lượng của bọn chúng lại yếu ớt đến khó tin, ngay cả cường độ linh hồn năng lượng mạnh mẽ vô song như Địa

Ngục Hắc Long Lại Lại Trùng lúc này bất quá cũng phảng phất hết như ngày ấy Lôi Khiết Lạp được ta cứu viện, càng không nhắc chi đến Tra Tra Điều bọn chúng.

Thanh âm của Lại Lại Trùng lại vang lên: “Chủ nhân xin hãy chú ý! Chúng ta phải bắt đầu! Kim Tử khác với chúng ta vốn không phải là sanh mệnh thể có nguyên tố thuần túy nên không cách nào mang linh hồn thoát ly khỏi thân thể được, cho nên nó đành ở lại trong dị thứ nguyên không gian, Chủ nhân, mong người về sau hãy chiếu cố thật tốt cho đứa con trai này của ta.”

Vừa nói xong nó đã trực tiếp chui thẳng vào trong cơ thể của ta. Đại Địa Chi Hùng Lạn Tử, Thâm Hải Chi Long Lam Bì, Ngân Sắc Ma Lang Dao Tử, Hỏa Phượng Hoàng Tra Tra Điều cùng Lôi Thú Ngốc Qua, năm nguyên tố linh hồn năng lượng thể của thánh thú cũng đều lần lượt chui thẳng vào người ta. Ta nhất thời cảm nhận được sức nóng vô tận từ trong thân thể đột nhiên khuếch tán ra ngoài, cơn đau đục tim khoét cốt dưới sự thôi bức của cỗ sóng nhiệt này như được gia tăng thêm gấp nhiều lần.

Ta cố đem ý chí sắt thép của mình ra mà chống chọi lại cơn đau nhức trên thân thể, cố không bật ra tiếng la thảm thiết, nhưng sau cùng thì ta cũng đã mất đi ý thức.

Ta lẳng lặng nằm đấy suốt cơn bất tỉnh, song trong cơ thể ta lại phát sinh những biến hóa nghiêng trời lệch đất, việc này chính do sáu con thánh thú đã mang tính mạng bản thân ra khiến cho biến hóa phát sinh.

“Bách mang xuyên thứ sát”

Phổ Hi huyết sáo dài một tiếng, kỳ sĩ trường thương trong tay nháy mắt đã đâm ra vô số thương ảnh như ánh mặt trời bắn vào trước người một tên thiên sứ chiến sĩ, cùng lúc con địa hành long to khỏe mà hãn cười cũng

ngoác mồm hướng về phía tên thiên sứ chiến sĩ kia phun ra một ngụm “Long viêm” nóng hừng hực.

Thanh kiếm nơi tay phải của thiên sứ chiến sĩ mau chóng múa lên huyền xuất ra vô số kiếm quang đầy trời, nghênh tiếp lấy tuyệt kỹ trong “Ám hắc thương sát pháp” từ hướng Phổ Hi phát ra, tay trái của hắn chớp sáng lên một luồng bạch sắc quang mang chói mắt, dùng “Thủ hộ quang thuẫn” ngăn tiếp sự trùng kích của “Long viêm”.

Đây là lần đầu tiên Phổ Hi và Địch Nặc tham gia thực chiến, sau một loạt những đợt công kích mãnh liệt của ma tộc quân đội khiến cho quân viễn chinh Thần tộc bị bức đến tận rìa Ma giới, chiến dịch hôm nay vào lúc này có lẽ là hồi đại chiến cuối cùng xảy ra trên đất Ma giới. Vì để tẩy lẽ cho bọn tân binh như Địch Nặc tiếp thụ chiến tranh, Vũ Y liền đặc biệt đồng ý cho bọn họ tham chiến. Đương nhiên, đối thủ của bọn tân binh đều là những thiên sứ chiến sĩ cấp thấp.

Phổ Hi sau khi trải qua đợt hậu kỳ huấn luyện bằng phương pháp địa ngục thức của La Duy và Lạp Cáp Nhĩ Đặc, tuy trình độ của bản thân đã tăng lên gấp nhiều lần, nhưng để so với Thần tộc thiên sứ chiến sĩ vẫn còn một khoảng cách, cũng may Vũ Y và chúng nữ đã đặc biệt vì hắn tuyển lựa ra một con địa hành long uy mãnh dị thường cho hắn cưỡi, dưới sự trợ giúp của con rồng này hắn rốt cuộc cũng đấu với những tên thiên sứ chiến sĩ kia bất phân cao thấp.

Tình hình của Địch Nặc, A Bảo, Lai Tinh so với hắn cũng không khác biệt lắm, dưới sự tính toán an bài của Vũ Y chúng nữ, bọn họ tuy đều lâm vào trong vòng khổ chiến nhưng đều thuộc dạng “hữu kinh vô hiểm” (có hoảng kinh nhưng không nguy hiểm - ND), tuyệt không xảy ra bất cứ vấn đề gì.

Phổ Hi rốt cuộc vẫn chỉ là một tên tiểu tử còn hôi sữa, tuy đối thủ của hắn chỉ là một thiên sứ chiến sĩ ở đẳng cấp thấp nhưng về tổng thể thì thực

lực vẫn hơn xa hẳn, nhân lúc Phổ Hi cùng tọa kỵ địa hành long của hắn công kích mãnh liệt được một vòng, thiên sứ chiến sĩ nắm lấy thời cơ triển khai phản kích, kiếm quang hóa thành một bức màn kiếm thật lớn tầng tầng lớp lớp trút xuống Phổ Hi.

Trong lúc nhất thời, Phổ Hi chân tay luống cuống, trong lúc hươu thương liều mạng ngăn đỡ hắn đem “Khủng cụ thuật”, “Vọng tưởng thuật”, “Trì hoãn thuật” và những thứ như tinh thần ma pháp hợp lại thành một khối bắn về phía thiên sứ chiến sĩ, song thiên sứ Thần tộc trời sanh đã có lực miễn dịch rất mạnh đối với tinh thần ma pháp khiến cho khối tinh thần ma pháp này của Phổ Hi cũng không sinh ra bất cứ hiệu quả nào.

“Đaaang!”

Thiên sứ chiến sĩ một kiếm mang cả người lẫn thương từ trên lưng của địa hành long chấn văng ra ngoài, tiếp theo đôi vũ dực của hắn giương lên, người kiếm hợp nhất lẳng không đâm đến Phổ Hi lúc này vẫn còn chưa rơi xuống đất.

Mắt thấy tình thế nguy cấp, Phổ Hi vội vàng đưa tay đến trước ngực tìm kiếm vật gì đó trong bộ khải giáp rồi đột nhiên tung mạnh ra, miệng hét lớn: “Mau cứu mạng a! Hắc vương, phun lửa!”

Lời nói vừa rơi đi chỉ thấy một cái bóng đen nho nhỏ từ khe hở trên bộ khải giáp trước ngực hắn bắn ra như điện, chẳng ngờ chính là một con rồng đen so với bàn tay con người chẳng nhỏ hơn là bao, một đôi cánh thịt mập mập từ sau lưng nó không ngừng vẫy vẫy thoạt nhìn trông cực kỳ đáng yêu.

Một đạo hắc sắc hỏa diễm nhỏ như ngón tay từ cái miệng đang ngoác ra của tiểu hắc long nọ phún ra trực tiếp bắn thẳng đến gã thiên sứ chiến sĩ ấy. Thiên sứ chiến sĩ tự nhiên chẳng thèm để đến ngọn hỏa tuyến nhỏ nhoi mà tiểu long phún xuất ra vào mắt mình. “Thủ hộ quang thuẫn” lấp lánh vung

lên trong tay trái, hắc tiện tay hướng về phía đạo hắc sắc tiểu hỏa diễm đã đang bay đến.

Song sự tình phát sinh lại khiến cho thiên sứ chiến sĩ phải chịu khổ đau, đạo hắc sắc hỏa diễm không đáng để vào mắt ấy lại có thể dễ dàng xuyên thủng “Thủ hộ quang thuẫn” của hắc trong nháy mắt làm cho cánh tay trái của hắc hóa thành tro bụi, thiên sứ chiến sĩ thảm thiết kêu lên một tiếng, từ giữa không trung rơi xuống đất.

Với sức mạnh và ý chí của thiên sứ chiến sĩ sẽ không chấp nhận như bộ xương tàn từ trên không rơi xuống, nhưng tại đây đạo hắc sát hỏa diễm có ẩn chứa thuần túy chí cực hắc ám lực lượng, quang và ám trời sinh tương khắc mà ngọn lửa đối với thiên sứ chiến sĩ thương tổn vô cùng nghiêm trọng.

Có thể phun ra uy lực cường hãn như vậy cũng là hàm chứa thuần túy hắc ám lực lượng "Long viêm" của tiểu hắc long chính xác là long tộc quang ám thánh long một trong 'Ám Chi Cuồng Long', trải qua sự hành hạ của La Duy sức mạnh tinh thần của Phổ Hi rốt cực cũng có thể thành công ấp trứng, vì vậy 'Ám Chi Cuồng Long' - hắc vương đã được sinh ra.

Trong khi 'Quang Chi Thánh Long' Ny Ny kia, miệng lưỡi không ngừng thì 'Ám Chi Cuồng Long' hoàn toàn trái ngược, hắc vương đúng là một đầu khốc long tiêu chuẩn, ngay cả đối với Phổ Hi cũng lạnh lùng, không để ý tới thậm chí còn không phát ra thanh âm gì, Phổ Hi còn tưởng nó là một con rồng câm chữ.

Phổ Hi đối với hắc vương có thể nói thương yêu tới cực điểm, mỗi ngày đều không chịu rời, bởi vì vừa mới sinh ra không thể tiếp nhận hắc ám lực lượng trực tiếp truyền vào, Phổ Hi đã nhờ công tượng cải tiến khai giáp bộ phận lồng ngực để có thể mở ra đóng vào, kể từ đó cho dù trong lúc chiến đấu hắc cũng có thể âu yếm hắc vương hơn nữa tại phương tiện xuất nhập, trong thời khắc nguy cấp còn có thể lợi dụng hắc vương hướng đối thủ tiến

hành đánh bất ngờ, bây giờ xem ra sắp đặt này thật sự là có tác dụng, tại mấu chốt thời khắc không chỉ cứu Phổ Hi một mạng mà còn làm cho địch nhân bị thương nặng.

Nhân lúc thiên sứ chiến sĩ bị hắc ám lực lượng ăn mòn mà thống khổ nằm trên mặt đất, Phổ Hi đưa tay lấy trường thương giơ lên quá đỉnh đầu như xa luân bắt đầu xoay tròn, đến khi trường thương trở thành một mảng quang bình (một cục ánh sáng hình tròn - dg) hắt hết lớn một tiếng hưởng thẳng về phía thiên sứ chiến sĩ.

“Ám hắc thương sát pháp” chi “Ma sát toàn phong phá”.

Sử dụng tốc độ cao xoay tròn của trường thương kỳ sĩ chuẩn xác vô cùng đánh vào người thiên sứ chiến sĩ đã mất năng lực phản kháng, thiên sứ chiến sĩ đau đớn kêu một tiếng khi trường thương ẩn chứa uy lực cực đại phá tan lồng ngực.

Thành công rồi!

Phổ Hi hưng phấn kêu lên một tiếng lớn hưởng tới tở tở ở trên không trung một cái dấu hiệu của sự thắng lợi.

"Cuồng Long kỳ sĩ" trận đấu chiến thắng, tiền đồ vô lượng.

Ma tộc đại quân đe dọa biên giới, Thần tộc quân đội rốt cục sụp đổ trên tất cả các mặt trận, Vũ Y dựa theo kế hoạch của Ngô Lai ngày đó thừa thắng phản công tiến nhập Thiên giới, Thiên giới xinh đẹp trở thành vùng đất chiến tranh rục rủa.

Phi long to lớn vỗ hai cánh từ không trung hạ xuống, Ca Ny một thân 'Chiến Thần võ trang' nhảy xuống, cùng nàng hình bóng không rời là 'Quang Chi Thánh Long' Ny Ny theo sát bên cạnh, hôm nay Ny Ny dưới sự giúp đỡ của Vũ Y đã dài hơn ba thước có thể cười được.

Kim mang chột loé, Ca Ny mang 'Chiến Thần võ trang' thu vào dị thứ nguyên không gian của mình, rồi hướng tới một gã binh lính không xa nói: "Vũ Y tiểu thư các nàng bây giờ ở đâu?"

binh lính hướng tới nàng hành lễ nói: "bẩm Ca Ny tiểu thư, Vũ Y tiểu thư và Áo Lệ Na tiểu thư đang ở thương binh doanh chữa trị cho những thương binh, còn những tiểu thư còn lại thuộc hạ không biết."

Ca Ny gật đầu cảm ơn rồi trực tiếp thẳng hướng thương binh doanh đi đến.

Ca Ny mặc dù sức mạnh còn xa mới so được với Vũ Y và Băng Thanh Ảnh nhưng nói về cầm binh tác chiến chỉ huy quân đội thì không kém chút nào, thậm chí còn có phần hơn, do đó lần đầu tiên nàng ý thức được trách nhiệm thường xuyên cưỡi rồng bay ra tiền tuyến thị sát chỉ huy, Vũ Y ở lại đại doanh thống suất toàn cục.

Bởi vì ma tộc chiến sĩ bình thường lấy số lượng thủ thắng, tại thân thể chiến lực yếu hơn so với Thần tộc chiến sĩ là một duyên cớ, mỗi một lần đại quy mô chiến dịch cũng đều sinh ra rất nhiều thương binh, dựa theo quán lệ của ma tộc thì thương thế đặc biệt nghiêm trọng thì nhận được một chút dược vật đơn giản trị liệu sau đó thì thương binh dựa vào năng lực cực mạnh tự thân phục hồi như cũ, bình thường nếu không chết trận thì đều không có vấn đề, nhưng so với thiên sứ chiến sĩ tự mình sử dụng thánh quang hệ trị liệu ma pháp thì kém xa.

Sự xuất hiện của Vũ Y đã thay đổi thông lệ này, nhìn đi, bát dực thiên sứ sức mạnh siêu cường có thể dễ dàng sử dụng thánh quang hệ ma pháp đồng thời chữa trị hơn trăm tới một nghìn thương binh, hơn nữa lại rất hiệu quả, đây cũng là nguyên nhân khiến cho Ma tộc quân đội sĩ khí như cầu vồng(cầu vồng sau mưa- dg), người nào cũng dũng mãnh vô cùng.

Áo Lệ Na mặc dù sức mạnh căn bản không có cách nào so với Vũ Y nhưng nàng dù sao cũng là một vị thánh quang hệ ma pháp sư, cũng phải góp chút tâm lực.

Ca Ny nhanh chóng đi đến thương binh doanh, thì thấy toàn thương binh doanh được tắm rửa trong quang mang trong suốt nhu hoà, hiển nhiên là Vũ Y đang thi triển trị liệu ma pháp diện rộng.

đội quang mang biến mất trong thương binh doanh lập tức vang lên tiếng hoan hô sung sướng và đối với Vũ Y kính ngưỡng cảm tạ thành một đoàn.

"Ca Ny, là muội? Nhanh đến đây!"

Mặc dù thân bị vây giữa đám thương binh hỗn loạn nhưng Vũ Y vẫn cảm ứng được Ca Ny đang đến (chẩn xác mà nói thì cảm ứng được 'Quang Chi Thánh Long' Ny Ny bên người Ca Ny giữa một đoàn ma tộc chiến sĩ, quang minh lực lượng của Ny Ny tựa như ngọn lửa trong bóng tối) nàng dụng ma lực áp súc âm thanh truyền về phía Ca Ny ở ngoài thương binh doanh.

Ca Ny đi vào thương binh doanh sau khi ma tộc chiến sĩ nhường đường, Ca Ny rất nhanh liền đi tới bên cạnh Vũ Y và Áo Lệ Na.

Ca Ny nhỏ giọng nói: "Vũ Y tỷ, ta ở tiền tuyến từ một gã tù binh biết được chút tin tức có thể liên quan tới Lai, tìm một chỗ chúng ta nói chuyện một lúc."

Vừa nghe nói là có tin tức của chủ nhân Vũ Y nhất thời hiện ra thần sắc mừng rỡ, nàng vội đưa tay nắm lấy tay Ca Ny và Áo Lệ Na 2 người, trong nháy mắt sử dụng "Không gian chuyển di" rời khỏi thương binh doanh.

"Nói mau, là tin tức gì? Hành tung của chủ nhân có bị phát hiện không ???"

Ngay sau khi vào trong trướng, Vũ Y vô cùng vội vàng hướng Ca Ny hỏi một đồng vấn đề, Áo Lệ Na cũng như thế chẳng qua không thể hiện ra thôi.

Ca Ny vội vàng nói: "các tử... trước tiên đừng vội vàng như vậy, nghe mọi từ từ nói, mọi cũng không xác định tin tức này có liên quan tới Lai hay không, cái này là từ một gã mới bị chúng ta bắt làm tù binh chính là thiên sứ binh lính. Theo như lời binh lính này hẳn vốn là thủ vệ chiến sĩ 'Phiêu Miểu thành' của Lâm Toa công chúa, một thời gian trước Lâm Toa công chúa từ Ma giới quay về có mang theo bốn gã hộ vệ rất mạnh, vì thế thiên sứ thủ thành cũng cảm thấy rất kỳ quái."

Áo Lệ Na hai mắt đẹp sáng ngời, vui mừng nói: "là Lai, nhất định là Lai và Hạ Nông bọn họ ! Bọn họ thành công lên vào Thiên giới rồi!"

Từ sau khi Ngô Lai rời khỏi ma giới cũng không liên lạc với các nàng, hôm nay có thể đoán được hành tung của Ngô Lai tự nhiên Áo Lệ Na vạn phần hưng phấn.

Vũ Y mặc dù thập phần cao hứng nhưng từ Ca Ny ngọc dung tuyệt mỹ thanh lệ thoát tục lại có vẻ lo lắng, lòng nàng trùng xuống nói: "Ny, có đúng mọi còn gì chưa nói không?"

Ca Ny thở dài nói: "thực là cái gì cũng không thể gạt được Vũ Y tử, tên ... thiên sứ kia còn nói mấy hôm trước Lâm Toa từng phụng lệnh Chư Thần Chi Vương đến 'Ngự Thần điện' tấn kiến, bốn gã hộ vệ cũng đi theo nhưng khi quay lại thì chỉ có Lâm Toa cùng Chư Thần Chi Vương, bốn gã hộ vệ biến mất vô ảnh vô tung không có xuất hiện."

Vũ Y và Áo Lệ Na trên mặt đồng thời căng thẳng, lắc đầu, Áo Lệ Na không tin nói: "chẳng lẽ Lai xảy ra chuyện? Không đâu, tuyệt đối không! Với sức mạnh của Hạ Nông và Lạp Cấp Nhĩ Đặc bọn họ ngay cả hành thích

thất bại nhưng chạy trốn thì không có vấn đề. Vũ Y tỷ nói xem có đúng không?"

Vũ Y cũng thấy hiện tại ngoại trừ Chư Thần Chi Vương ra không có kẻ nào có thể uy hiếp tới Ngô Lai, nhưng cho dù không địch lại Chư Thần Chi Vương thì chạy trốn cũng tuyệt không vấn đề, hẳn là không gặp tình huống gì nguy hiểm mới đúng. Vì vậy nàng liền gật đầu tỏ vẻ đồng ý Áo Lệ Na.

Liền đó thì một thanh âm dễ nghe đột nhiên vang lên bên người các nàng: "các người mấy tiểu ny tử nói cái gì a, là nhắc đến con rể của ta phải không ? Uy, Ngô Lai tiểu tử rốt cục chạy đi đâu rồi?"

Vũ Y ba nàng nghe tiếng nhất thời kinh hãi thất sắc, lại có người dưới giám sát của nàng lên vào trong trướng mà không hề phát hiện, nhất là Vũ Y, trong lòng nàng kinh hãi vội vàng theo tiếng nói xoay người chuẩn bị ra tay, nhưng nàng nghe thanh âm của người này thì lại dừng xuất thủ.

"Lộ Tây Pháp đại nhân, như thế nào lại là người?"

Người đến không phải người ngoài, đúng vậy là cấp trên của Ngô Lai - Ma Giới Chi Vương Lộ Tây Pháp, cũng chỉ có hắn và Chư Thần Chi Vương, Ngô Lai ba người có năng lực dấu diếm khỏi Vũ Y, siêu trác linh giác thần không biết quỷ không hay lên vào trong trướng.

Vũ Y, Ca Ny, Áo Lệ Na ba nàng lập tức hướng Lộ Tây Pháp hành lễ, đồng thời mời hắn ngồi xuống.

Lộ Tây Pháp ưu nhã mỉm cười hưởng thụ ba vị tuyệt thế mỹ nữ phục vụ, sau khi ngồi hẳn lấy hai bàn tay đan vào nhau, nói: "ta không thể đến xem ??? Vấn đề của ta các người còn không có trả lời, con rể tốt hẳn rốt cục chạy đi đâu rồi?"

Ca Ny và Áo Lệ Na chẳng biết có hay không nên trả lời câu hỏi của Lộ Tây Pháp, đều không hẹn mà hướng ánh mắt về phía Vũ Y.

Vũ Y do dự một chút rồi quyết định hướng tới Lộ Tây Pháp kể hết bởi vì vạn nhất Ngô Lai xảy ra cái gì ngoài ý muốn cũng chỉ có Lộ Tây Pháp có thể giúp được hắn. vì vậy hàng đã đem kế hoạch và hành động của Ngô Lai giảng giải một lượt cho Lộ Tây Pháp.

Sau khi nghe Vũ Y giảng giải, gương mặt tuần mỹ không tỳ vết hiện ra thần sắc không thể tả được, loại thần sắc này thậm chí so với cương thiết còn cứng hơn ngàn vạn lần, vẻ mặt của hắn quả thật không thể diễn tả được.

Thân là bộ hạ của Lộ Tây Pháp Vũ Y cảm thấy được vẻ mặt dị thường của hắn, vội hỏi: "đại nhân, chủ nhân có nguy hiểm không ???"

Lộ Tây Pháp đột nhiên đứng lên, ghé ngồi trong phút chốc bị hắn dụng kinh khí chấn thành nát bấy.

Mày kiếm của hắn nhú lại, tự nhủ: "Ngô Lai này thật là không biết gan lớn bao nhiêu, Chư Thần Chi Vương hắn có thể lừa gạt chắc, sức mạnh của hắn tuy mạnh nhưng không phải là đối thủ của Chư Thần Chi Vương? Hơn nữa tiểu tử này cũng dám dụng 'đoạt hồn' lên người Lâm Toa, Lâm Toa một đại mỹ nhân rơi vào tay tên háo sắc như mệnh Ngô Lai tiểu tử không chừng ... không được, ta phải đi xem!!!"

Hắn lắc mình ra khỏi trường, Vũ Y nghe ra có chuyện không ổn, nòng gấp gáp hướng Ca Ny nói: "ta cùng Lộ Tây Pháp đại nhân đi kiểm tin tức của chủ nhân, nơi này hết thầy giao cho muội và Thanh Ảnh các nàng."

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỳ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 24: Lâm Toa Đích Tâm

Cảm giác sống lại quả thật quá tuyệt vời. Toàn thân trên dưới từng sợi kinh mạch, mỗi khối cơ nhục đều tràn ngập sức sống của sinh mệnh, thật sự là rất thoải mái a.

Ta rốt cuộc cũng từ trong hôn mê mà tỉnh lại, cơn đau kịch thống đến tê tâm liệt phế đã hoàn toàn bị nhịp đập của sinh mệnh thay thế, lực lượng mệnh môn lại trở về trong thể nội, ta – “Ma thần vương” Ngô Lai, cuối cùng đã sống lại.

Đúng rồi, bọn Lại Lại Trùng thế nào rồi? Chính bọn chúng đã cam tâm mạo hiểm, chấp nhận hồn phi phách tán, lấy linh hồn của chính mình để mang ta từ lằn ranh tử vong trở lại, bọn chúng sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?

Ta liền sử dụng tâm linh cảm ứng hướng về bọn chúng truyền xuất tín hiệu, thế nhưng gần như chỉ mỗi Kim Tử có tín hiệu hồi đáp, sáu người bọn Lại Lại Trùng chẳng hề có chút phản ứng nào.

Bao nhiêu nỗi vui mừng từ cõi chết trở lại đó của ta tức thì đều tan theo mây khói, mở mắt ngồi dậy chỉ thấy Á Dạ đang nằm mềm nhũn phía dưới tường bích tự đó, không hề phát ra một tia khí tức nào.

Sau cơn đại kinh thất sắc, ta lập tức ôm lấy Á Dạ vào lòng, sau khi kiểm tra phát hiện ra thân thể nàng cực kỳ yếu nhược, nội tạng và kinh mạch

cũng thụ thương không nhẹ, tình hình vô cùng bất ổn.

Ta nhìn ra bốn phía chung quanh, kinh dị phát hiện ra lúc này bản thân đang ở trong căn tiểu phòng mà Lâm Toa đã an bài tại thiên giới trước đó. Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất. Ny tử Á Dạ này thật là vô cùng thông minh, không ai nghĩ chúng ta lại có thể ẩn nấp tại đây được.

Nơi chúng ta ở hiện tại đích thị là tâm phúc chi địa của Thần tộc, không thể sử dụng ma pháp quá cường đại nếu không muốn bị phát hiện, vì lẽ đó mà lúc trước Á Dạ mới phải từng chút một dùng “Tử minh chuyển hoá” ma pháp mang toàn bộ thương thế trên người ta chuyển sang thân thể nàng. May mà như thế, nếu không, việc nàng vì tiến hành đời chuyển thương thế của ta mà chết, ta dù có chết cũng không thể tha thứ cho chính mình được.

Ny tử si tình này thật khiến người phải động lòng a...

Ta trước tiên thiết lập chung quanh nơi đây một tầng không gian đứt đoạn ngăn cách những lực lượng khí tức có thể thoát ra bên ngoài, sau đó cẩn thận phát ra thánh quang hệ ma pháp trị liệu tối cao “Sanh mệnh đích quang huy”, một làn thánh quang trắng tinh lập tức vây quanh thân thể mềm mại của Á Dạ.

Tình hình của Á Dạ cực kỳ bất ổn, lúc trước nàng vì bảo vệ ta mà dùng đến “Nhận hóa”, thực chất chính là hình thái tự diệt để phát xuất ra toàn bộ năng lượng bản thân nhằm ngăn trở uy lực “Thẩm phán” của Chư Thần Chi Vương, nguyên khí đã bị thương tổn nghiêm trọng. Về sau ny tử gốc nghiệt này lại lấy “Tử minh chuyển hoá” mang đi một bộ phận thương thế của ta dời sang chính cơ thể đã vô cùng suy yếu của mình, vì thế nàng mới trở nên bộ dạng như vậy.

Một tiếng rên khe khẽ, nhẹ nhàng phát ra từ đôi môi anh đào của Á Dạ. Hàng mi cong dài tựa như hai chiếc quạt nhỏ khẽ chớp động, đôi mắt to tròn xinh đẹp tựa như những đóm sao đêm mờ mờ người cũng từ từ mở ra.

“Chủ nhân...”

Vừa tỉnh lại bỗng phát hiện bị ta ôm chặt trong lòng, Á Dạ nhất thời vô cùng hoan hỉ, nàng duyên dáng gọi to một tiếng, cánh tay ngọc nhanh chóng ôm nhẹ lấy cổ ta, mừng đến mức nở: “Chủ nhân, chàng rốt cuộc không sao rồi, hại thiếp sợ đến chết...”

Ta thân mật hôn lên mặt nàng bảo: “Nàng mới là người khiến ta sợ đến chết, ny tử nàng đột nhiên sử dụng ‘Tử minh chuyển hoá’ đó, nếu không phải ta kịp thời tỉnh lại đúng lúc thì... Á Dạ, sau này tuyệt đối không cho phép nàng làm vậy nữa nghe chưa!”

Trong đôi mắt mỹ lệ của Á Dạ hàm chứa thâm tình sâu như biển đắm đuối nhìn lên người ta, ôn nhu đáp: “Xin lỗi chủ nhân, ta không thể phục tùng mệnh lệnh này của ngài được, ngài chính là linh hồn trong tâm của Á Dạ, nếu ngài mất đi, Á Dạ tồn tại còn có ý nghĩa gì nữa chứ? Cho nên chủ nhân ngài nếu không muốn để cho ta làm như vậy thì cách duy nhất là không để cho bản thân mình rơi vào tình huống nguy hiểm như thế nữa, hiểu không chủ nhân của ta?”

Khóe mắt của ta chợt cảm thấy cay cay, thiếu chút nữa đã rơi lệ, hít hít mũi một cái, ta miễn cưỡng cười nói: “Hảo, tiểu Dạ nàng dám uy hiếp cả ta ư, đáng đánh thật! Được, ta tiếp thụ sự uy hiếp của nàng, chúng ta hai người đều phải bình an đấy.”

“Vậy chúng ta xác định như thế, ai cũng không được rút lại.”

Á Dạ lười biếng vùi sâu gương mặt vào lòng ta, cũng chẳng chịu rời đi.

“Đúng rồi chủ nhân, thương thế của chàng ra sao rồi...”

Á Dạ đột nhiên nhớ tới vấn đề này, vội vã hướng về ta đặt câu hỏi.

Ta nặng nhọc thở dài, trầm giọng nói: “Chính là Lại Lại Trùng, nhờ có Lại Lại Trùng và Tra Tra Điều bọn chúng đã hy sinh chính bản thân mình, dùng hình thái năng lượng thuần nhất phá vỡ hạn chế của không gian, tiến vào trong cơ thể ta để tu bổ những kinh mạch và nội tạng bị hư tổn, như hôm nay ta tuy phục nguyên, nhưng bọn chúng vẫn không có chút động tĩnh gì, chính chúng đã dùng sinh mệnh của mình để đổi lấy tánh mệnh cho ta, ta đã mắc nợ chúng rồi a!”

Tâm tình của Á Dạ cũng trở nên thập phần trầm trọng. Địa Ngục Hắc Long Lại Lại Trùng nồng cuồng phóng đãng, Đại Địa Chi Hùng Lạn Tử trung thành chính trực, Tthâm Hải Chi Long Lam Bì trầm mặc ít nói, Ngân Sắc Ma Lang Dao Tử lạnh lùng vô cảm, Hỏa Phượng Hoàng Tra Tra Điều mỹ lệ ôn nhu và Lôi Thú Ngốc Qua cục mịch cẩn trọng cũng tựa như là người nhà của nàng, nghĩ đến sau này sẽ không còn gặp lại chúng nữa, nàng nhịn không được mà âm thầm rơi lệ.

Tâm linh ta đột nhiên xuất hiện cảnh báo, vội nhú mày bông Á Dạ lên, lắc mình lao đến góc tường, sau đó lại ế trụ “Ẩn thân thuật” tối cao cấp lên người chúng ta đồng thời che dấu khí tức của hai người.

“Kẹt” - một tiếng vang nhỏ phát ra từ phía cánh cửa gỗ, một bóng ảnh xinh đẹp vô ngần mang theo tiếng thở dài sâu kín nhẹ nhàng lướt vào căn tiểu phòng, chính là Lâm Toa công chúa.

Nghĩ đến cái cảnh bị đùa bỡn trên tay của vị Thiên giới đệ nhất tài nữ này, lập tức ta không khỏi lửa hận bốc cao, quyền đầu nắm chặt khó khăn lắm mới đè nén được ý niệm ra tay phát tiết nổi phẫn hận trong đầu, ta lúc này thân vẫn đang ở tại phúc địa của Thần tộc, Hạ Nông bọn họ ba người vẫn còn trong tay của bọn chúng, quyết không thể lỗ mãng khinh suất được.

Á Dạ có thể nhận ra tâm trạng của ta lúc này, nàng đưa cánh tay nhỏ bé trắng như bạch ngọc nắm chặt lấy năm tay của ta, giúp ta bình tĩnh lại.

Căn tiểu phòng này cũng không lớn, chiếc giường thô và các vật dụng khác đã chiếm cứ một nửa không gian, cho nên trên thực tế chúng ta và Lâm Toa lúc đó chỉ cách nhau trái phải khoảng hai ba thước, có thể người thấy hương thơm ngan ngát từ người nàng thoát ra.

Lâm Toa nhẹ nhàng bước tới trước giường ta, nàng dùng ngón tay mảnh dẻ như ngọc nhẹ nhàng di chuyển tấm trải giường, ánh mắt mông lung tràn ngập những thứ tình cảm phức tạp.

Thấy vậy, tim ta âm thầm chấn động, Á Dạ dường như tâm linh cảm ứng được với ta, hướng về ta nói: “Chủ nhân, xem ra Lâm Toa đối với người cũng không hoàn toàn là hư tình giả ý a.”

Ta mặc dù không phủ nhận cũng không tán thành nhưng trong lòng lại cảm thấy khá hơn trước nhiều, nổi phẫn hận đối với nàng cũng vô hình trung tiêu tan đi không ít, chẳng còn cách nào khác, ai bảo chủ nghĩa đại nam tử trong ta đã được thỏa mãn rồi.

Lâm Toa đột nhiên lẩm bẩm tự nói: “Ngô Lai, Ngô Lai, người bây giờ rốt cuộc thế nào rồi? ‘Thần chi đấu sĩ’ lục soát khắp thiên giới nhưng vẫn không tìm ra chút tông tích nào của người, chẳng lẽ người thật sự đã... không... không thể! Tai họa lưu ngàn năm, một tên ác tặc như người không thể dễ dàng...”

Từng giọt nước mắt trong suốt như trân châu không thể kiểm soát được từ đôi mắt mỹ lệ âm thầm rơi xuống cánh tay nàng, lệ châu tuôn vỡ.

Nước mắt của nàng gây cho lòng ta một cơn xáo động dữ dội, tuy lời nàng nói có chút ác hiểm hung hăng, nhưng lại ẩn chứa cái điều mà ai nghe thấy cũng có thể hiểu ngay là tình ý và lo lắng. Chẳng lẽ nàng...

Không được! Ta không thể bị mấy câu nói đó của nàng mê hoặc được, nhất định không thể mềm lòng, ta thiếu chút nữa đã bị nàng giảng bẫy hại

chết, cho dù nàng thật sự đối với ta có chút tình ý đi nữa cũng tuyệt đối không thể tha thứ!

Một tia ý niệm tà ác trong đầu ta lóe lên, Á Dạ vốn lan tâm huệ chất cực kỳ thông minh lập tức từ thần sắc biến hóa của ta mà đoán ra, nhưng nàng cũng yên lặng không nói gì thêm, chỉ dùng bàn tay nhỏ bé của nàng nắm chặt lấy tay ta.

Thâm tình không cần nói ra lời này của nàng khiến cho bản thân ta đối với ý niệm tà ác trong đầu liền cảm thấy xấu hổ, tà niệm trong lòng cũng theo đó tiêu tan.

Ta thúc đẩy lực lượng tinh thần khuếch tán khắp bốn phương, phát hiện ra Lâm Toa lúc này chỉ đi có một mình mà không mang theo tùy tùng nào.

Thu hồi lực lượng tinh thần thám xét, trong lòng ta đã hạ quyết định, sau khi trưng cầu ý kiến của Á Dạ, ta chợt phát động ma lực ra bên ngoài căn tiểu ốc, thiết lập một tầng không gian ngăn cách.

Ba động của ma lực lập tức bị linh giác nhạy cảm của Lâm Toa phát hiện, nàng hốt nhiên cả kinh, lập tức trở về tư thế chiến đấu, thanh “Tử Lô kiếm” mảnh dài nhẹ nhàng xuất hiện trong tay nàng.

Lâm Toa không hổ là thiên giới đệ nhất tài nữ, thông tuệ tuyệt luân, lý trí tinh táo, vừa lấy ra “Tử Lô kiếm”, vừa trực tiếp hướng thẳng về cửa phòng phóng đi. Nàng biết rõ để đối đầu với kẻ địch không biết mặt mũi này thì chỗ có lợi nhất chính là bên ngoài tiểu phòng, dù sao nơi đây cũng là “Phiêu Miểu thành” của nàng.

Ta cũng không thêm ngăn cản hành động của nàng, bởi vì ta đối với khả năng thiết lập không gian đoạn tầng của bản thân rất có lòng tin, với thực lực của Lâm Toa tuyệt đối không cách nào đột phá được.

Quả không ngoài sở liệu của ta, Lâm Toa một kiếm đâm vào không gian gần cách liền bị phản chấn trở lại, ta giải trừ “Ẩn thân thuật” từ phía sau lướt tới, đưa tay đỡ lấy thân thể mềm mại của nàng, đồng thời mỉm cười nói: “Nàng khỏe chứ, Lâm Toa.”

Trong sát na tay ta vừa chạm vào thân thể mềm mại của nàng, nàng theo bản năng liền định phát ra một kiếm phản ứng lại, nhưng thanh âm của ta liền khiến cho mọi động tác của nàng như đông cứng lại, đứng ngây ngốc tại chỗ.

“Ngô... Ngô Lai, người quả nhiên không chết...”

Cho dù vẻ mặt của nàng đang thập phần kinh hãi nhưng ta lại từ trong đó nhìn ra một tia vui mừng xen lẫn sung sướng, tiểu ny tử này quả nhiên đối với ta cũng không phải hoàn toàn là vô tình a.

Ta đưa tay đỡ lấy eo nàng tranh thủ thời cơ ôm chặt, cười nói: “Nàng không phải đã nói tai họa lưu ngàn năm hay sao, ta là siêu cấp đại họa đương nhiên sẽ không dễ dàng bị tiêu tòng sớm như vậy.”

Lâm Toa vừa mới phục hồi lại sau cơn kinh hoảng ban đầu, lập tức ý thức được chúng ta hiện giờ đang ở trong tư thế “mập mờ”, mặt phẫn ửng hồng, vội lắc mình thoát khỏi “ma trảo” của ta, “Tử Lôi kiếm” tức tốc hoành trước ngực quát: “Bớt nói những lời thừa thãi đi ‘Ma Thần Vương’, ta sẽ không thúc thủ chịu trôi đâu, động thủ đi!”

Tuy lời phát ra có vẻ cương quyết nhưng nét hồng nhuận trên gương mặt yêu kiều của nàng lại khiến nàng trông chẳng có chút khí thế sát phạt nào.

Ta sáng khoái vỗ tay bảo: “Nàng không nói ta chút nữa đã quên mất chúng ta vẫn còn là kẻ địch với nhau, chính ny tử đáng ghét nàng đã dụng quỷ kế khiến ta mắc vào cái bẫy mà nàng đặc biệt dựng lên để bắt giữ ta, hại ta thiếu chút nữa đã xong đời rồi. Ài, đích xác là không thể tha thứ cho nàng được!”

Lâm Toa nổi giận hốt hển nói: “Người thật sự là một tên ác nhân lại còn già mồm cáo trạng, rõ ràng là người dùng thủ đoạn hèn hạ vô sỉ trước, lấy “Đoạt hồn” ra khống chế tâm trí của ta, nếu không có mẫu thân ta tuệ nhãn giúp ta giải trừ yêu thuật thì ta lúc này đã trở thành nô lệ của người rồi, người mới là kẻ có tội, lại còn dám bảo ta hèn hạ hay sao.”

Vừa nói xong, nàng bỗng phát hiện ra ngữ khí của chính mình vừa thốt giống như một tiểu nữ hài bình thường đang mắng yêu tình lang. Nàng không khỏi thầm mắng bản thân vô dụng, trước mặt tên đại kinh địch “Ma thần vương” này, nàng chung quy không thể tự chủ mà sản sinh ra một loại tâm tình nhi nữ, vô luận như thế nào cũng không thể xem hấn là sanh tử đại địch được.

Chút tâm tư bé nhỏ này của nàng tự nhiên không thể gạt được ta, ta cười hì hì bảo: “Phải, ta hèn hạ, ta hèn hạ, chúng ta chính là kẻ tám lạng người nửa cân với nhau.”

Lâm Toa nhin không được, cái miệng nhỏ hứ lên một tiếng nói: “Ai thèm cùng với người chứ...”

Nàng đột nhiên ý thức được ngữ khí của mình rõ mười phần là đang nũng nịu, vội vàng dừng ngay câu nói lại.

Á Dạ ở phía sau nghe chúng ta đối thoại cả nửa ngày đột nhiên “hì” một tiếng, nở nụ cười đứng lên, địch ý của nàng đối với Lâm Toa hôm nay đã tiêu thất vô ảnh vô tung, hơn nữa đối với vị Thiên giới công chúa luôn đối đầu với chính mình này bỗng nảy sinh ra một loại tình cảm thân thiết kỳ diệu không thể diễn tả thành lời. Nàng cắt ngang nói: “Ta nghĩ các người đừng nên công kích qua lại nữa, liếc mắt đưa tình cũng có giới hạn a.”

“Ai thèm cùng tên ác tặc hấn liếc mắt...”

Lâm Toa mặt hoa đỏ bừng cơ hồ sắp bốc cháy đến nơi, nàng không ngừng giẫm gót sen xuống đất giận dữ nhưng thủy chung vẫn không cách

nào nói ra hết bốn chữ “liếc mắt đưa tình.”

Ta nhẹ nhàng giơ tay phải lên, một tia quang mang đen nhánh trong phút chốc xuất hiện trên lòng bàn tay, tỏ vẻ hối tiếc hướng về Lâm Toa bảo: “Thật ra, ta thật sự rất thích nàng, nàng cũng rất xứng đáng được ta thích, nhưng chúng ta cuối cùng vẫn ở về hai phía đối lập nhau. Lâm Toa, ta sẽ không để nàng khó xử, hắc ám hệ ma pháp này có thể làm cho nàng ngủ an tĩnh trong vài ngày. Trong mấy ngày này, bao nhiêu vấn đề khúc chiết cũng sẽ chấm dứt. Nàng tốt nhất là không nên phản kháng, phản kháng cũng không có tác dụng gì, về điểm này hẳn nàng rất rõ.”

Hắc sắc quang mang đã ngưng kết thành hình khối cầu trong lòng bàn tay đang giương lên của ta, mắt thấy ta sắp đem quang cầu xuất ra, Lâm Toa cuống quýt kêu lên: “Chờ một chút, Ngô Lai, chờ một chút! Ta biết người muốn làm gì, nhưng người không thể làm như thế được. Nếu người thật sự làm thương tổn tới mẫu thân của ta, người đầu tiên đến tìm người tính sổ sợ rằng chính là chủ nhân Lộ Tây Pháp của người đấy!”

Ta trong lòng cực kỳ kinh ngạc, quả cầu hắc ám năng lượng đang nắm chặt bên tay phải lập tức tiêu tán, ta hướng về phía nàng hỏi: “Nàng có thể giải thích rõ hơn không? Lộ Tây Pháp tại sao lại vì kẻ tử địch của lão mà tìm ta tính sổ? Lão đáng ra phải cao hứng mới phải.”

Á Dạ cũng chớp đôi mắt to tròn mỹ lệ vô song của mình, khẩn trương nhìn vào Lâm Toa, chẳng lẽ phụ vương và Chư Thần Chi Vương bên trong còn có sự tình gì đó mà chính mình cũng không minh bạch hay sao?

“Bởi vì... bởi vì...”

Lâm Toa ập a ập ứng, do dự cả nửa ngày rốt cuộc cũng hạ quyết tâm, đôi mi mục của nàng nhìn chằm chằm vào mắt ta đáp: “Bởi vì, mẫu thân của ta chính là nguyên phối thê tử (người vợ chính đầu tiên) của Lộ Tây Pháp! Bởi vì Lộ Tây Pháp chính là cha ruột của ta!”

Từ miệng tới chân ta như bị nhét đầy một giỏ trứng gà khiến ta ngây ra tại chỗ. Tình trạng của Á Dạ so với ta cũng không khác biệt lắm, chúng ta quả thật có điểm không dám tin vào lỗ tai của chính mình.

Thiên giới tối đại phản đồ, kẻ tử địch thế bất lưỡng lập đã thống nhất ma giới: Ma Vương Lộ Tây Pháp có thật đã cùng với Chư Thần Chi Vương có quan hệ...

Á Dạ nhin không được nói: “Điều này sao có thể chứ, Lâm Toa người không được nói bậy...”

Lâm Toa cười khố nói: “Sự việc can hệ đến danh dự của mẫu thân, ta làm sao có thể nói bậy được chứ? Đây là chính miệng mẫu thân đã nói cho ta biết. Á Dạ, chúng ta chính là tỷ muội cùng cha khác mẹ với nhau, người cũng nên gọi ta một tiếng tỷ tỷ mới phải.”

Ta đột nhiên thân thủ phân khai năm lấy bờ vai của Lâm Toa và Á Dạ, mang hai nàng đến cạnh nhau, sau đó tỉ mỉ đánh giá hai gương mặt tuyệt mỹ của bọn họ.

Á Dạ ngạc nhiên nói: “Chủ nhân, ngài làm gì vậy?”

Ta đặt tay xuống đáp: “Trước đây ta có cảm giác dung mạo của hai nàng có điểm gì đó tương đồng, hôm nay được xem kỹ lại, các nàng chẳng những y hệt nhau mà còn phảng phất chút hình bóng của lão gia hỏa Lộ Tây Pháp ấy nữa. Á Dạ, Lâm Toa, xem ra các nàng thật sự là có quan hệ thân tỷ muội a.”

Hai vị công chúa của Thiên giới và Ma giới nghe vậy thì lập tức cẩn thận quan sát lại đối phương. Trước kia các nàng vừa gặp mặt là đã xem như kẻ tử đối đầu của mình, tự nhiên sẽ không dễ tâm quan sát đến dung mạo của đối phương. Hôm nay tỉ mỉ nhìn ngắm lẫn nhau, quả nhiên đều từ ngọc dung xinh đẹp của đối phương mà liên tưởng tới bóng dáng của Lộ Tây Pháp cũng như chính mình.

Á Dạ thở dài, mục quang từ từ dời khỏi gương mặt của Lâm Toa, cười khổ nói: “Phụ vương chưa bao giờ đề cập đến chuyện của bà ấy với ta... Lâm Toa, việc này rốt cuộc đã xảy ra như thế nào, người có thể kể lại chi tiết cho chúng ta nghe hay không?”

Lâm Toa gật gật đầu, đem câu chuyện cũ mà ngày đó Chư Thần Chi Vương đã kể cho chính mình thuật qua một lượt cho chúng ta biết.

Lão hồ ly ngàn năm Lộ Tây Pháp này quả thật điểm phúc không ít a, Chư Thần Chi Vương theo ta đã thấy qua chính là đại mỹ nữ xinh đẹp nhất, Vũ Y, Băng Thanh Ảnh chúng nữ tuy dung mạo không hề thua kém bà, nhưng lại thiếu đi cái vẻ ủy mị, uy nghiêm, thành thực, cùng khí chất tạo nên một thân thể phong vận mê người.

Bất quá, chính lão cũng không xử lý nổi cái tính phong lưu của mình, cuối cùng bà nổi cơn ghen mà sát phạt khắp nơi, ta thật sự nên tiếp thụ lời cảnh báo này, không nên giẫm vào vết xe đổ của lão.

Trong lúc ta đang âm thầm tự cảnh giác chính mình, Á Dạ đã nắm lấy ngọc thủ của Lâm Toa kích động nói: “Chúng ta thật sự là tỷ muội sao? Thật tốt quá, ta từ nhỏ đã luôn hy vọng có huynh đệ tỷ muội cùng huyết mạch tương liên với mình, phụ vương ta tuy có vô số giai nhân nơi hậu cung nhưng chỉ mỗi mình ta là nhi nữ mà thôi, hôm nay ta cuối cùng cũng được thỏa lòng mong ước của mình, hơn nữa tỷ tỷ của ta lại chính là thiên giới đệ nhất tài nữ, việc này thật sự quá tốt a.”

Đối với vị muội muội Á Dạ này Lâm Toa cũng vô cùng yêu thích, nàng đột nhiên quay đầu về phía ta nói: “‘Ma thần vương’ Ngô Lai, lúc này có thể tính người đã là muội phu của ta rồi, còn không mau kêu hai tiếng ‘Đại tỷ’ cho ta nghe?”

Tử nha đầu này thật sự được đăng chân lân đăng đầu mà, Ngô Lai ta đường đường là nam tử hán đương nhiên không thể hạ mình trước nàng

được, nhưng thân phận nàng vốn danh chánh ngôn thuận là đại tỷ của ta, ta nên làm sao mới phải đây...

Nhãn châu vừa chuyển liền tức có ngay diệu kế, hắc hắc, chỉ cần dùng miệng gọi cho nàng chút “âu yếm” sẽ khiến nàng trở thành tiểu kiều thê của ta vậy thì chẳng phải chuyện gì cũng được giải quyết cả rồi sao? Hơn nữa đối với một siêu cấp đại mỹ nữ quốc sắc thiên hương như nàng mà lại đi nói câu buông tha thì quả thật cũng có điểm không phải với bản thân.

Được, quyết định như vậy đi!

Một nét cười tà đạo bất giác hiện lên từ khóe miệng của ta. Tựa như một bộ phận trên thân thể ta, Á Dạ lập tức đoán ra được cơ sự bên trong, nàng nở một nụ cười thần bí với Lâm Toa rồi kề cái miệng nhỏ nhắn đến sát bên tai ta bảo: “Chủ nhân, ta biết người có chủ ý gì rồi, ta ủng hộ người. Hi hi, mặc nhiên ủng hộ người mình yêu thương nhất đi tìm một nữ nhân khác, ta nhận thấy bản thân mình cũng thật là vĩ đại đó chứ.”

Da mặt ta dù dày thế nào cũng không khỏi có chút đỏ ửng lên, lập tức âm thầm đưa tay véo nhẹ vào má nàng để trừng phạt. Á Dạ kêu lên một tiếng vội vàng tách khỏi ta ra, trên gương mặt mỹ lệ không khỏi ửng hồng, thật là đáng yêu vô cùng.

Lâm Toa mặc dù không biết chúng ta đang làm gì, nhưng với lan tâm huệ chất của nàng cũng đủ khiến cho bản năng cảm giác được một tia nguy hiểm, tiếp đến lại nhìn thấy nụ cười không chút hảo ý của ta.

“Ngô Lai, người muốn làm gì...”

Lời nói của nàng còn chưa dứt đã bị đột ngột cắt ngang bởi đôi môi anh đào hồng nhuận, ướm át của nàng lúc này đã bị chiếc miệng rộng của bốn nhân chặn lại.

Á Dạ mỉm cười, thân thể mềm mại của nàng lướt ra khỏi phòng. Ta thiết lập một không gian ngăn cách bên ngoài gian phòng trong lúc miệng vẫn ngấu ngiến cánh môi anh đào của Lâm Toa.

Lâm Toa phản ứng lại bằng cách kịch liệt giãy dụa, lần này không giống như lần nàng bị thúc ép mà bất đắc dĩ phải hôn ta trước đây, nàng dùng khuỷu tay, đầu gối liên tục đâm đá lên thân hình của ta, thậm chí ngay cả đến răng cũng không ngừng ngoạm lên môi và đầu lưỡi của ta.

Ta dùng phương pháp mượn lực trong “Thái cực” nhằm yểm trợ cho những chấn động khắp cơ thể, lại phối hợp cùng một ít lượng “Ma đấu khí” đem lực đạo của nàng hướng về ta triệt tiêu đi, đồng thời cái lưỡi linh xảo của ta lại tách hai hàm răng đang cắn chặt của nàng ra, nhẹ nhàng tiếp xúc với đầu lưỡi nhỏ bé ngát hương của nàng.

Thân thể mềm mại của Lâm Toa run rẩy dữ dội tựa như vừa bị một tia chớp đánh trúng, bao nhiêu ý nghĩ trong đầu trong phút chốc hoàn toàn trống rỗng, ngay cả sự công kích điên cuồng đối với ta cũng đột nhiên ngưng lại.

Có cửa rồi!

Ta trong lòng mừng thầm, thừa thắng truy kích, mang tất cả kỹ thuật đã được “Ma luyện” trên người Á Dạ các nàng phát huy đến cực điểm, tận tình trút lên đôi môi anh đào của Lâm Toa, nhiệt độ trên thân thể mềm mại của nàng nhanh chóng tăng cao, không tự chủ được quàng tay ôm lấy cổ ta, giữa cổ họng phát ra một trận âm thanh “ư ư” mơ hồ không rõ.

Ta hôm nay có thể xem như đã dẫn dụ được con gái của lão điều ấy rồi (ai kêu bốn nhân điểm phúc tề thiên, loại bản lãnh này cho dù không bỏ công nghiên cứu cũng có thể tự nhiên thành thực thôi), đối phó với một lính mới như Lâm Toa tự nhiên là dễ như trở bàn tay, hết thấy những phản ứng của nàng rất nhanh đã bị ta khống chế, dưới sự khiêu chọc của ta, nàng lần

đầu tiên trôi lên xuân tình thiếu nữ, sóng mắt mỹ diệu của nàng toát lên một vẻ ngọt ngào, say đắm bất tận.

Khi lý trí trở lại trong đầu Lâm Toa thì trên dưới toàn thân nàng đã không còn mảnh vải nào đang nằm trên giường. Tấm thân trần mềm mại, khiết bạch trong suốt như một viên mỹ ngọc được điêu khắc tinh tế mà thành, phảng phất như phát sáng khiến cho ta đang đứng trước giường không cách nào rời mắt ra được, toàn bộ tinh thần đều tập trung vào nơi thiên địa linh khí phát ra trên tấm thân mê người ấy.

Lâm Toa khẽ rên lên một tiếng, toàn thân trên dưới lập tức phát xuất ánh hồng ủy mị, say lòng người. Nàng cố gắng chuyển thân co cánh tay về che trước khuôn ngực đầy đặn, e thẹn nói: “Ngô Lai người... người muốn làm gì? Người không được động vào...”

Ta cố tình mở rộng cánh tay của nàng ra, đem “lang trảo” thám nhập vào bên trong thánh địa xử nữ xinh đẹp của nàng, hì hì cười nói: “Động vào ư? Nói cho ta nghe ta đã động vào nơi nào của nàng, và đã động vào thế nào?”

Lâm Toa mặt mũi và thân thể càng thêm đỏ bừng, nàng một mặt phản kháng một cách vô ích lại “lang trảo” đang tập kích của ta, một mặt tức giận nói: “Người là tên bại hoại! Vô lại! Chỉ biết khi phụ người ta...”

Ta lại một lần nữa cúi xuống dùng nụ hôn nóng bỏng cắt ngang câu nói của nàng, mãnh liệt hút lấy cái lưỡi mềm nhẵn và thơm ngát ấy mà tận tình thưởng thức cái hương vị ngọt ngào trong đó.

Sự phản kháng của Lâm Toa nhất thời tan rã, nàng đã hoàn toàn đầu hàng trước ngọn lửa dục vọng đang bùng phát cùng cơn luyện ái của chính mình, khi ngọc thủ trắng như sương tuyết của nàng bấu chặt lấy tấm khăn trải giường bên dưới, thân thể yêu kiều vạn phần dụ nhân ấy cũng bắt đầu rung động, hoàn toàn từ bỏ sự phản kháng phó mặc cho gã nam tử như ta sờ nắn.

Phản ứng của nàng như vậy lại bất chợt khiến cho ta cảm thấy ân hận, biểu hiện của ta thật sự là có phần ác liệt, đối diện với vị giai nhân vừa thiên kiều bá mị lại vừa nhu tình vô hạn như nàng mà nói quả có hơi thái quá một chút.

Ta đột nhiên dừng những động tác xâm phạm trước vị tuyệt đại giai nhân đang trong tình trạng không một mảnh vải che thân trước mặt, tay phải nhẹ nhàng vén những sợi tóc vàng lấm tấm mồ hôi long lanh như ánh nắng mặt trời, chân thành nói: “Lâm Toa, nàng có nguyện ý trao thân cho ta hay không? Nàng nếu không nguyện ý ta sẽ lập tức dừng tay, quyết không miễn cưỡng nàng. Ngô Lai ta tuy chẳng phải là kẻ tốt đẹp gì, lại háo sắc như tính mệnh, nhưng ta tuyệt sẽ không xâm phạm đến người con gái mà trong lòng không hề có ta, mặc kệ nàng ấy xinh đẹp đến thế nào.”

Lâm Toa vẻ mặt ngẩn ngơ, hiển nhiên nàng căn bản không thể ngờ một gã đại sắc lang tiếng xấu vang xa như ta lại có thể ghìm cương nơi miệng vực, còn nói ra được những lời như thế, khiến nàng trong lúc nhất thời không biết nên đối đáp thế nào.

Cái dáng vẻ nhú mày, ngẩn ngơ, xen chút bối rối, bất lực vào lúc này của nàng thật vô cùng mỹ lệ, ta nhìn không nổi sắc tâm, hai ngón tay lại khe khẽ vúi lấy nụ hồng nhỏ nhắn xinh đẹp nhô ra trước ngực nàng. Cấm địa thiếu nữ của Lâm Toa bị xâm phạm, nàng lập tức a lên một tiếng, từ cơn mê bồng tỉnh lại.

“Sao vậy tiểu ny tử? Bị lời nói của ta làm chấn động sao? Ta thật là vĩ đại quá đi.”

Ta tự biên tự diễn, khoác lác chẳng biết xấu hổ.

Lâm Toa tay chân luống cuống, kéo lấy “lang trảo” của ta ra, xấu hổ không nhìn được, sẵng giọng: “Tên vô lại nhà người, da mặt so với tường thành còn dày hơn...”

Nàng ngừng lại một chút, đột nhiên ngẩng đầu lên chăm chú nhìn vào ánh mắt ta, trong đôi mắt tựa như nước hồ thu sâu thẳm của nàng xuất ra một sắc thái ôn nhu vô hạn, khẽ giọng nói: “Ngô Lai, người thật sự là một kẻ khiến cho người khác không thể nhìn thấu được, nói người chánh trực thì người lại dùng bất kì thủ đoạn hèn hạ nào để đạt mục đích, nói người tà ác thì trong tình cảnh này người lại giữ vững lập trường của một vị quân tử. Nhưng mà, Ngô Lai, cho dù như thế nào đi chăng nữa, người vẫn hấp dẫn ta, khiến ta không cách nào kìm chế được, biết rõ người là một đồng lửa hừng hực nhưng vẫn không cách nào dập tắt. Ta đã đem tất cả nói ra rồi, Ngô Lai, chỉ cần người có thể đối tốt với ta, thật lòng thương yêu ta như đã từng thương yêu Á Dạ bọn họ, ta cam tâm tình nguyện trở thành một trong những nữ nhân của người. Hơn nữa... hơn nữa nếu chúng ta kết hợp, ta và muội muội sẽ cùng có chung một tấm chồng là người, lúc đó người có thể ở giữa phụ thân và mẫu thân bọn ta mà chu toàn, biết đâu có thể khiến cho bọn họ...”

Nha đầu này suy nghĩ quả là sâu xa, nàng cũng thật có tâm a.

Ta trong lòng thầm cảm thấy xấu hổ, bởi vì ta tịnh không nghĩ đến chuyện này, ta chung quy cũng chỉ là một kẻ ích kỷ, vô lại mà thôi.

“Sao vậy, giờ đến phiên người ngăn người ra sao? Người ta, một siêu cấp vô địch tuyệt thế đại mỹ nữ như thế lại không mặc gì hết mà nằm trong lòng người, người lại không thèm lí đến, việc này thật sự là sự sỉ nhục của người ta đó.”

Lâm Toa đột nhiên thấy ta có chút ngây ngốc, ny tử này lập tức thừa cơ mượn lời nói trả đũa một phen, nhưng trong lúc phát thoại, thân thể xích lỏa mềm mại vô ngần của nàng lại không khỏi đỏ bừng lên như tôm luộc, với một người vốn hay thẹn thùng như nàng mà có thể buông ra những lời trêu chọc như thế vốn đã đạt đến cực hạn của nàng rồi.

Ta cười hắc hắc nói: “Vũ nhục mỹ nhân chính là tội ác lớn nhất trên đời này, Ngô Lai ta đương nhiên không phải là loại người như thế. Toa Toa yêu dấu, ta đến đây!”

Đại dã lang gầm gừ thét to, lao thẳng về phía nàng cừu nhỏ xinh đẹp, nhưng nàng cừu nhỏ chẳng những không thềm tránh né ngược lại còn dũng cảm nghênh tiếp nha trảo tham lam của đại dã lang ấy....

Sau khi rời khỏi thế giới của hai người Ngô Lai và Lâm Toa, Á Dạ tự mình nguy trang rồi đi trước dò thám nơi giam giữ của Hạ Nông ba người, nhưng Thiên Sứ Môn bên trong “Phiêu Miểu thành” này, dù có siêu cấp cường giả đấu nhau đến trời long đất lở ở “Ngự Thần điện” thì cũng chẳng có mấy ai biết đến, đừng nói chi tới chuyện rõ nơi hạ lạc của Hạ Nông ba người ở chỗ nào.

Việc Lâm Toa nói ra chân tướng về Thần Vương và Ma Vương đã gây cho nàng một sự chấn động rất lớn, mẫu thân nàng tuy được nạp làm phi tử sủng ái của Lộ Tây Pháp nhưng lại chẳng may mất sớm, hơn nữa sau đó Lộ Tây Pháp tuy giai nhân nơi hậu cung vô số nhưng thật sự chỉ có duy nhất một nữ nhi là nàng, vì thế Lộ Tây Pháp cơ hồ đem toàn bộ tình yêu thương của mình dồn hết cả lên nàng, tương tự Lộ Tây Pháp cũng là thân nhân duy nhất của nàng (trước khi Ngô Lai xuất hiện), nàng thập phần hy vọng Lộ Tây Pháp có thể được hạnh phúc bởi vì nàng có thể cảm nhận được phụ thân mình mặc dù đã lập nên vô số giai lệ nhưng sâu thẳm trong tim vẫn có một nỗi đau không thể chạm đến, hôm nay nàng cuối cùng cũng hiểu ra được ngọn nguồn phát xuất của nỗi đau ấy – chính là Chư Thần Chi Vương.

Sở dĩ nàng chủ động tác hợp cho Ngô Lai và Lâm Toa, ngoài việc nhìn ra Lâm Toa đã xao lòng vì Ngô Lai, nàng còn muốn mượn sự kết hợp của bọn họ để hòa giải mối quan hệ của Lộ Tây Pháp và Chư Thần Chi vương, đồng thời cũng là quan hệ của ma giới và thiên giới.

Nàng không muốn có thêm chiến tranh nữa.

Tìm kiếm không ngớt cả nửa ngày bên trong thành vẫn không có được một chút tin tức nào về Hạ Nông ba người, Á Dạ chỉ đành thất vọng quay trở về chỗ Ngô Lai.

Khi còn cách tiêu phòng của Ngô Lai khoảng hơn mười bước chân, nàng bỗng cảm nhận được một tia lực lượng ba động khác thường. Nàng trong lòng lấy làm ngạc nhiên vội lắc mình, nâng cao tốc độ lao thẳng vào trong phòng. Nhất thời, cảnh tượng trước mắt khiến nàng nhìn đến ngây ngốc. Lâm Toa thân thể mềm mại, hoàn toàn lỏa thể, đang say giấc nồng trên giường, trên nét môi hồng nhuận còn vương lại nét cười thỏa mãn sau trận mưa gió đã qua đi. Nhưng Ngô Lai lúc này lại bỗng bênh giữa không trung phía trên, sáu dải màu sắc khác nhau luân phiên tụ hợp vây kín thân người của hắn, mồ hôi như mưa không ngừng rơi xuống từ cơ thể, hiển nhiên lúc này hắn đang phải chịu đựng một sự thống khổ vô cùng.

Nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 25: Âm Long Xuất Thế

Lâm Toa thật sự là loại người khiến cho kẻ khác không đau lòng không được, vẻ kiêu si cùng hỏa nhiệt của nàng làm ta cơ hồ muốn tan chảy đi.

Ước chừng bởi do nàng chính là kết tinh của Chư Thần Chi Vương và Lộ Tây Pháp trước khi lão tiến hành chuyển hoá lực lượng, vì thế tuy cường độ năng lượng của nàng còn cách xa Vũ Y nhưng về phương diện đẳng cấp và thuần khiết năng lượng lại áp đảo hơn Vũ Y nhiều, thậm chí còn tương đương với cả Chư Thần Chi Vương. Lúc chúng ta hoàn toàn mở rộng mọi thứ của bản thân mình cho đối phương, nguồn năng lượng thuần khiết ấy của nàng đã tác động mạnh mẽ vào sâu trong thể nội của ta.

Hòa cùng tiếng hét chói tai ẩn tàng sự cuồng hi vô tận, cánh tay và chiếc đùi ngọc của Lâm Toa như tám trảo ngư siết chặt lấy cả người ta, cơ nhục toàn thân không ngừng run rẩy kịch liệt, hiển nhiên nàng đang trải qua cơn khoái cảm đang càng lúc càng dâng trào đến đỉnh điểm.

Tiếng la hoang đại thuần tịnh vô song của xử nữ nhất thời cuồng phát ra từ môi nàng, bản năng thân thể thần ma nhất thể của ta đối với loại nguyên âm quý giá vô ngần của xử nữ này tiếp thu không sót một từ. Bên trong, nguồn quang minh lực lượng thuần nhất như dòng suối nhỏ ôn nhu rót vào kinh mạch ta lưu chuyển không ngừng, có điều dòng suối nhỏ nơi kinh mạch ấy lại không chịu sự khống chế mà cứ lưu chuyển loạn xạ, mang đến cho ta một cơn kịch thống khó mà tưởng tượng được.

Nhưng những biến hóa trong cơ thể ta không chỉ vón vện có vậy, khi nguồn năng lượng vô cùng thuần khiết của Lâm Toa cuối cùng cũng chịu dung hợp làm một với năng lượng trong cơ thể ta, sự loạn chuyển nơi kinh mạch cũng theo đó mà ngừng lại, ta đột nhiên hiểu được linh hồn của chính mình đã vỡ vụn rồi, một mảnh linh hồn chạy thoát ra ngoài, vây quanh lấy thân thể ta rồi chậm rãi mang ta bồng bềnh giữa không trung. Ta muốn giãy dụa nhưng lại kinh hãi phát hiện ra bản thân ngay cả một ngón tay cũng không động đậy được.

“Chủ nhân, chúng ta cuối cùng cũng liên lạc được rồi.”

Một mảnh linh hồn đột nhiên hướng về tâm linh của ta truyền tin tức đến, đúng là... đúng là thanh âm của Lại Lại Trùng!

“Việc này.. Việc này... rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ta vốn nghĩ rằng các người đã biến mất, không ngờ được các người lại đột ngột... Ôi, việc này thật là tốt quá.”

“Xin chủ nhân yên tâm, chúng ta không dễ dàng tan thành mây khói như vậy đâu, chỉ bởi lực lượng linh hồn của chúng ta bị hao tổn quá trầm trọng nên buộc lòng phải dung nhập vào trong linh hồn của ngài mà ngủ đông, mới vừa rồi có một cỗ lực lượng thập phần thuần khiết từ bên ngoài tràn vào đã kích hoạt chúng ta tỉnh lại từ giấc ngủ đông ấy.”

“Vậy các người có thể phục hồi lại như cũ không? Các người bây giờ sao lại dùng năng lượng của cơ thể để giữ chặt ta?”

“Trên thực tế... chủ nhân à, trên thực tế chúng ta đã... đã không còn tồn tại nữa. Trong sát na linh hồn của chúng ta đột phá không gian để đi đến nơi đây, thân thể của chúng ta vẫn còn lưu lại tại dị thứ nguyên không gian đã hóa thành tro khói, hoàn toàn tan biến không để lại dấu vết nào nữa, lúc này chúng ta có mặt tại đây chỉ là lực lượng linh hồn còn sót lại mà thôi.”

“Sao... sao có thể như vậy chứ? Là ta đã không phải với các người rồi, vậy các người nên làm gì lúc này? Ta có thể giúp gì được cho các người không?”

“Chủ nhân, ngài không cần phải lo lắng cho chúng ta, hôm nay tuy nhục thể bị tiêu diệt nhưng linh hồn của chúng ta cùng linh hồn của ngài đã dung nhập với nhau, chỉ cần chủ nhân ngài nguyện ý hoàn toàn có thể xem chúng ta trở thành dạng năng lượng thuần nhất trong thể nội giống như tiểu thư Vũ Y vậy, hơn nữa lúc này bởi nguyên do chúng ta đều đang ở dạng năng lượng thuần khiết, cho nên sáu người chúng ta còn có thể từng bước tiến hành dung hợp năng lượng. Đến lúc đó, kết quả nhất định sẽ mang lại cho chủ nhân ngài một phen kinh hỉ lớn, bất quá cường độ năng lượng trên thân người chúng ta không đủ để tiến hành loại dung hợp ở tầng tối cao này, cho nên chúng ta phải mượn chủ nhân ngài một ít năng lượng để trợ thủ, mong chủ nhân thứ lỗi cho.”

Ta trầm mặc không nói gì chỉ đem ma lực thúc đẩy ra khỏi cơ thể, hướng về bọn Lại Lại Trùng truyền đi.

Sáu con thánh thú với linh hồn vô hình vô chất này sau khi tiếp thụ nguồn ma lực của ta rót vào tức khắc hóa thành sáu dây ánh sáng với màu sắc khác nhau quấn chặt lấy người ta, xoắn xuýt qua lại tạo nên một lực lượng ba động kinh người.

Thánh thú kết hợp cần phải có một nguồn năng lượng vô cùng lớn, cho dù ma lực của bản thân ta là vô hạn nhưng sau một phen tiêu xuất lực lượng, ta cũng không tránh khỏi từng cơn đầu váng mắt hoa, toàn thân trên dưới mồ hôi rịn ra như tắm, khó chịu không thể nói nên lời.

Thiến ảnh của Á Dạ đột nhiên lướt vào trong phòng. Chính sự trước mắt đang trong lúc khẩn cấp, ta căn bản không có cách nào giao tiếp được với nàng, ngoài việc thầm cầu mong nàng đừng vì quá lo lắng cho ta mà nhào đến giúp một tay.

Á Dạ thật sự là một người lan tâm huệ chất, hiểu rõ nỗi lòng ta nhất trên đời, nàng mặc dù không cách nào trực tiếp liên lạc được với ta, nhưng từ những biểu hiện trên gương mặt của ta, nàng có thể nhìn ra chút ít nguồn cơn sự việc, thân thể mềm mại của nàng chợt lóe lên án ngữ trước cửa phòng để yếm hộ, hoàn toàn không dám nhiều loạn đến ta nữa.

Lục sắc linh hồn của bọn Lại Lại Trùng dần dần hòa tan, xóa nhòa những đường phân giới, cuối cùng hợp lại làm một đến độ chẳng thể phân biệt lẫn nhau nữa, một đoàn hắc sắc quang mang được hình thành vây bọc lấy thân thể ta.

Hắc sắc quang mang chợt lóe lên, ta chỉ cảm thấy cả người bủn rủn, vô cùng mệt mỏi, cánh tay theo bản năng giơ lên định lau mồ hôi trên mặt, không ngờ lại kinh dị phát hiện ra toàn bộ cánh tay bị bao phủ bên trong một hắc sắc hộ tí, cùng lúc trên người ta cũng xuất hiện một bộ hắc sắc khải giáp hình dạng quái dị.

Ta trong lòng thầm cảm thấy kỳ lạ, lập tức huy thủ phát xuất ra một luồng hàn khí trước người, hình thành nên một mặt đại băng kính lấp lánh, Á Dạ nơi lối vào cũng vạn phần kinh dị lập tức bước đến gần, đôi mỹ mục gấp gáp mở to, nhìn ta bằng một thần thái tràn đầy ngạc nhiên xen chút hoảng hốt.

Mục quang của ta hướng về phía băng kính, bên trong kính chính là thân hình đang khoát kiện chiến sĩ khải giáp âm trầm đen nhánh bao phủ toàn thân của ta, một loại trạng văn dài ngoằn được kéo dài từ bắp đùi đến thẳng đầu vai, liền mạch xuyên suốt nổi lên rõ ràng, xem ra chính là khí độ uy vũ anh tư của Lại Lại Trùng đang bay cao tận chín tầng trời.

Trái phải hai bên của khải giáp còn có một đôi hộ kiên cực không tầm thường, một bên chính là chiếc đầu sói màu trắng bạc, bên còn lại là một đầu rồng xanh sẫm, tự nhiên chính là tôn dung của Dao Tử và Lam Bì.

Chứng kiến hình dung của chính mình trong gương, ta không khỏi ngây người, lúc này chợt nhiên vang lên một thanh âm rõ ràng trong tim ta: “Ám Long tham kiến chủ nhân!”

Ta cả kinh nói: "Người là ai ?"

Thanh âm trong trẻo rõ ràng ấy lại vang lên: “Ta chính là hợp thể linh hồn của sáu loài thánh thú, cũng là linh hồn của kiện khải giáp mà chủ nhân ngài đang khoát trên người, bởi vì ta chủ yếu được tạo thành từ địa ngục hắc long cho nên tên của ta gọi là Ám Long, kiện khải giáp mà ta hình thành nên cũng được gọi là ‘Ám Long Khải’.”

"Ám Long Khải'....."

Ta khẽ lặp lại vài lần rồi nói: “Ám Long, người rốt cuộc sao có thể hóa thành hình dáng ‘Ám Long Khải’ này, hơn nữa nó có công năng như thế nào?”

Ám Long trả lời: “‘Ám Long Khải’ chính là linh hồn năng lượng do ta thực thể hóa vật chất mà tạo thành, sáu linh hồn thánh thú bên trong ta đều có thể tùy thời tuân theo mệnh lệnh của chủ nhân ngài phát xuất ra mà hóa thành những cá thể độc lập, giống như năng lực của ta vậy...”

Một đôi cánh màu đỏ sậm do ngọn xích hồng liệt diễm của “Ám Long Khải” tạo thành từ sau lưng giang rộng ra, luồng sóng nhiệt như thiêu như đốt của nó khiến cho Á Dạ ở một bên phải phát xuất ra năng lượng để kháng cự lại.

Đôi liệt hỏa chi dực ấy vừa giương lên lập tức tụ lại, Ám Long nói: “Vật này chính là ‘Bất tử phượng hoàng dực’ do lực lượng linh hồn của hỏa phượng hoàng Tra Tra điều tạo ra, chẳng những có thể tùy ý mở rộng, cánh chim ấy còn có thể gắn trên thân mình chủ nhân ngài, ‘Bất tử phượng hoàng dực’ này còn hàm chứa một năng lực trị liệu cực mạnh, vô luận là vết thương đa trọng đến đâu, chỉ cần được nung qua ngọn lửa này lập tức giống

như bất tử phượng hoàng tắm lửa mà tái sinh vậy, trong nháy mắt sẽ khỏi hẳn, hơn nữa năng lực trị liệu của nó đối với ‘Ám Long Khải’ cũng có tác dụng tương tự.”

Hộ tí trên cánh tay trái của ta đột nhiên lóe lên một phiến hoàng sắc quang mang. Quang mang nọ trong khoảnh khắc hóa thành một mặt hoàng sắc cự thuẫn cực lớn, cao đến nửa người, mặt ngoài của thuẫn đương nhiên chính là đại địa chi hùng Lạn Tử, hình ảnh tràn ngập sức mạnh và uy nghiêm.

Ám Long nói: “Đây là ‘Hùng Vương Thuần’ chắc chắn vô song, không thể phá hủy, đồng thời đối với các chủng loại ma pháp trong cả hai hệ hắc ám và quang minh đều có lực miễn dịch rất mạnh, có thể nói chính là tối cường chi thuẫn trong cả nhân thần ma tam giới. Nó có thể tùy theo ý thích của chủ nhân ngài mà tự do xuất hiện ở tay, trên cánh hay thoải mái mở rộng co giãn, không nhất thiết phải chờ đến khi thu hồi lại khải giáp trên bản thể, tuyệt đối không ảnh hưởng đến hành động của ngài một chút nào.”

Kế tiếp lại xuất hiện dị biến nơi khuỷu tay phải của ta, bộ phận sau cùng nơi hộ tí của khuỷu tay “Roẹt” một tiếng, vươn dài ra phía sau làm thành một cây thước trường mang theo chút sắc nhọn đằng mũi. Bên trên lấp lánh sắc điện quang u lam, âm thanh “Xẹt xẹt” của dòng điện không ngừng vang lên.

“Lôi thú chi nha” do lực lượng linh hồn của lôi thú Ngốc Qua hình thành nên từ thuần lôi nguyên tố vật chất thực thể, bên trong chứa đựng một dòng điện siêu cao áp hàng vạn vôn, tập trung tất cả tinh hoa năng lượng của lôi thú vào một chỗ, đủ để biến mọi thứ trên thế gian này thành tro khói trong nháy mắt.

Ám Long với ngữ khí bình tĩnh, hướng về ta giới thiệu xong thứ vũ khí siêu cấp kinh khủng “Lôi thú chi nha” này. Sau khi “Lôi thú chi nha” dễ dàng thu nhập vào bên trong hộ tí, nó tiếp tục nói: “Phía bên dưới, xin được

giới thiệu với chủ nhân, chính là khai giáp phối bị do ngân sắc ma lang và thâm hải chi long huyền hóa mà thành.”

Phân biệt trái phải hai bên khai giáp chính là thủ tí hình lang đầu và long đầu sắc sảo tinh trí, đang khê há miệng trương mồm nhưng chẳng có sự tình khác lạ nào phát sinh, Âm Long tiếp tục nói: “Bọn chúng có tài năng trong khoảnh khắc có thể phóng ra hai loại năng lượng nguyên tố phong, thủy ở cường độ áp suất cao, chính là ‘Lang Nha Pháo’ và ‘Long Minh Ba’, uy lực cực mạnh có thể phá hủy những lớp phòng ngự chắc chắn nhất, lại vô cùng hữu dụng khi cận chiến.”

Nói đến đây, Âm Long ngừng một chút, sau đó lại nói: “Cuối cùng xin được giới thiệu với ngài chính là bản thể của ta – ‘Âm Long Khai’, vốn được thuần thật thể hóa từ hắc ám năng lượng, phương thức cấu thành so với ‘Thần Chi Thủ Hộ’ của Chư Thần Chi Vương đều cùng một loại, có thể giúp ngài đề thăng tốc độ và uy lực sử dụng hắc ám ma pháp. Hơn nữa, khi làm chủ thể của ‘Âm Long Khai’ rồi, ngài có thể thông qua nó để truyền đạt mệnh lệnh thực thi cho năm phân chi bộ phận còn lại. ‘Bất tử Phượng Hoàng Dực’, ‘Hùng Vương Thuần’, ‘Lang Nha Pháo’, ‘Long Minh Ba’, ‘Lôi Thú Chi Nha’ và ‘Âm Long Khai’, sáu bộ phận này cùng kết hợp tại một chỗ, chính là bộ khai giáp tối cùng cực từ trước tới nay. Chủ nhân, Âm Long đang chờ đợi mệnh lệnh của ngài.”

“Âm Long Khai” có thể khiến cho kẻ khác phải trợn mắt há mồm mà khiếp sợ nhưng lòng ta đối với nó chẳng ngờ lại bình tĩnh một cách lạ thường, ta nhàn nhạt bảo: “Người trước tiên hãy ẩn tàng đi, đợi đến lúc cần thiết ta sẽ triệu gọi.”

Âm Long đáp “Rõ” một tiếng, “Âm Long Khai” lập tức trở về hình thái linh hồn năng lượng rồi biến mất vào trong thân thể ta.

Đứng bên cạnh ta này giờ, đến hít mạnh cũng không dám, lúc này Á Dạ mới có thể thở phào một hơi nhẹ nhõm, nàng nhịn không được kinh hãi nói:

“’Ám Long Khải’ này thật là ghê gớm, hội tụ đủ cả tấn công, phòng thủ, hồi phục chức năng trong cơ thể, so với ‘Tâm Chi Khải Giáp’ của chàng trước kia và ‘Ám Hắc Ma Giáp’ của phụ vương thật giống như hai món đồ chơi của trẻ nít, cho dù nó có cùng kỳ năng như ‘Thần Chi Thủ Hộ’ của Chư Thần Chi Vương, nhưng tiếc là hôm nay ‘Thần Chi Thủ Hộ’ ấy đã bị hủy...”

Ta bình tĩnh cắt ngang lời nàng, trầm giọng nói: “’Thần Chi Thủ Hộ’ chẳng là cái thá gì cả, cho dù có tái cường thịnh trở lại thì cũng chỉ là một món tử vật không có sinh mệnh mà thôi, ‘Ám Long Khải’ chính là do bọn Lại Lại Trùng đốc hết sinh mạng mà giao phó cho ta, tuyệt đối không thể dùng bất cứ vật gì so sánh với chúng được!”

Nói đến đây, ngữ khí của ta mặc dù vẫn giữ được vẻ bình tĩnh, nhưng hai hàng nước mắt lại không thể kìm chế được mà ứa ra từ khóe mắt, rơi xuống vỡ tung trên nền phòng rần rỏi.

Á Dạ có thể hiểu được tâm tình của ta lúc này, nàng khe khẽ xích lại gần, tựa vào lòng ta hỏi: “Sáu thánh thú đều đã hóa thành Ám Long nọ, phải chăng cũng đồng nghĩa với việc Lại Lại Trùng và Tra Tra điều sẽ biến mất?”

“Không, bọn chúng không biến mất đâu! Ám Long chính là sự dung hợp linh hồn của sáu loài thánh thú, từ đó sản sinh ra một loại ý thức chung, chỉ cần ta hướng về chúng và cung cấp ra một loại năng lượng tương ứng thì bất kỳ con thánh thú nào cũng có thể từ hình thái bên trong mà hóa thành năng lượng thực thể ly khai ra ngoài, có điều bất kể là năng lượng hay hình thái đều không còn giống như trước nữa.”

Ta dùng những thông tin vừa tiếp nhận được từ Ám Long giải thích qua một lượt cho Á Dạ hiểu. Bỗng nhiên, sắc mặt vừa mang vẻ ngưng trọng đau thương lúc nãy của ta nháy mắt đã biến mất chẳng còn dấu vết, thay vào đó

là nụ cười tà đạo của sắc ma: “Tiểu Dạ, đã lâu chúng ta không được thân mật rồi a, thật khó có được cơ hội như lúc này...”

Á Dạ bị biến hóa không hề báo trước này của ta làm cho ngẩn người ra, nhưng ngay lập tức vẻ kiều mỹ tuyệt diệu trên gương mặt nàng lại hiện lên hết như vầng ráng chiều đỏ ửng phương trời tây, mỹ lệ động lòng người vô cùng. Mỹ mục của nàng liếc nhanh đến chiếc giường nơi Lâm Toa đang say ngủ, dáng vẻ vô cùng ngượng ngùng, thấp giọng nói: “Liệu có thích hợp không? Hiện giờ tỷ tỷ ta cũng đang ở tại đây, nếu bị nàng tỉnh lại và bắt gặp chẳng phải sẽ xấu hổ lắm hay sao....”

Nói thì nói vậy nhưng trong mỹ mục của nàng lại lóe lên một thần thái háo hức, hết như dáng vẻ của một chú mèo nhỏ khả ái muốn trộm thịt nhưng lại e dè không dám.

Loại tâm tư nữ nhi này của nàng tự nhiên không thể qua mắt được ta. Thân hình của ta chợt lóe, cấp kỳ ôm lấy cơ thể mềm mại của Á Dạ bước đến bên giường.

Thân thể nhu nhuyễn của Á Dạ mềm mịn như tơ phớ mặc cho ta khinh bạc, nhưng thỉnh thoảng ánh mắt nàng vẫn nhìn về phía Lâm Toa. Ta một bên vừa giải trừ quần áo trên người nàng, một bên thấp giọng nói: “Chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút sẽ không có vấn đề gì, bất quá đến lúc đó, nàng không được kêu quá lớn đấy.”

Á Dạ mặt hoa đỏ bừng đấm ta một cái, nhưng đồng thời nàng cũng vận vẹo thân thể mềm mại dụ nhân của mình để phối hợp với sự xâm nhập của ta.

Trong gian tiểu phòng nho nhỏ này, được cùng hai vị công chúa của thần ma lưỡng tộc đồng sàng thị tẩm, Ngô Lai ta thật sự là gã nam nhân may mắn nhất trên đời, kiếp này của ta quả thật đã không còn gì phải hối tiếc.

Khi Á Dạ yêu kiều kêu lên một tiếng, xuân thủy như thác đổ nhẹ nhàng tràn vào người ta. Ta hít sâu một hơi, ngọt ngào lau đi những giọt mồ hôi trên mặt nàng. Á Dạ vẫn không nhúc nhích mặc cho ta hành động, chỉ là không ngừng dùng đôi minh châu lóng lánh nơi khóe mắt của mình truyền đến cho ta tình yêu thâm sâu triền miên vô hạn.

Linh giác vô cùng nhạy cảm của ta đột nhiên nhắc nhở rằng có một người nào đó đang chăm chú nhìn ta cũng bằng một ánh mắt rực lửa như vậy, ta trong lòng khẽ cười quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lâm Toa chẳng biết tự khi nào đã tỉnh lại từ giấc ngủ mê, lúc này nàng đang lẳng lặng nằm một bên, dùng cặp mắt như biết nói của mình mà chăm chăm nhìn ta, trong ánh mắt tràn đầy vẻ then thùng xen chút dục hỏa.

Ta choàng cánh tay ôm lấy thân thể xích lỏa mềm mại ngát hương của nàng vào lòng, khẽ hỏi: “Nàng tỉnh lại rồi sao không chịu lên tiếng?”

Lâm Toa dán khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng vào ngực ta, vô cùng bền lễn thấp giọng nói: “Chàng và Á Dạ muội muội cứ... cứ kịch liệt triền miên như thế, người ta ở đây biết điều đâu dám quấy rối các người chứ. Ngô Lai này, biểu hiện lúc này của thiếp có được hay không... so với Á Dạ có cách xa lắm không?”

Nữ hài tử rốt cuộc vẫn là nữ hài tử, bất luận ngày thường nàng ta có tự tin kiêu ngạo cỡ nào nhưng một khi đã đem chính thân thể mình hoàn toàn giao phó cho một nam nhân nào đó, nàng ta sẽ thập phần để ý đến địa vị của mình trong mắt của hắn, thường thì lúc đó bao nhiêu tự tin và kiêu ngạo cũng sẽ biến mất chẳng còn lại gì, cho dù là vị thiên giới đệ nhất tài nữ đang ở trong lòng ta cũng không ngoại lệ, mắt thấy mới vừa rồi trong lúc ta cùng Á Dạ triền miên kết hợp một cách hoàn mỹ, nàng không khỏi lo lắng cho biểu hiện của chính mình sẽ bị hạ thấp hơn so với muội muội.

Mắt thấy nàng quan tâm đến địa vị của mình trong lòng ta như thế, ta nhất thời cảm thấy sáng khoái vô cùng, tay đưa lên đỉnh tuyết phong vun

cao trước ngực nàng mà xoa nắn, hi hi cười nói: “Ta chính là thích cái thanh món thanh sáp bảo bối này của nàng. Đương nhiên, nếu nàng có thể tái nhiệt tình thêm chút nữa lại càng tốt hơn.”

Lâm Toa rên rỉ mang thân thể mềm mại của mình dán lên người ta, chủ động chào đón ta, lập tức khiến ngọn lửa nhiệt tình trong người ta mau chóng phủ trùm lấy mọi thứ.

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 26: Quy Túc

Đằng sau bức tượng bằng điêu cự long nơi lối vào, một gã thiên sứ thân mặc bạch y ngân giáp đang lẳng lẳng đứng đó, cơ hồ cùng pho tượng hợp thành một thể, nếu không nhìn kỹ, rất dễ vô ý bỏ qua.

Hắn chính là một trong ngũ danh thiên sứ chiến sĩ, lúc này tại “Bắc Cực Thần Điện” đang canh giữ đám thích khách đến từ Ma giới. Tuy thân là “Thần Chi Đấu Sĩ” tối tinh nhuệ nơi Thiên giới nhưng hắn lại ở đây đảm nhiệm việc bảo vệ khu ngục thất này, vì vậy có thể thấy được Chư Thần Chi Vương đối với Lạp Cáp Nhĩ Đặc ba người vô cùng trọng thị thực lực, nhất là Hạ Nông, tuy tu vi “Thánh đấu khí” của nàng còn thấp, nhưng về lâu về dài, nói không chừng nàng có thể sẽ trở thành một tuyệt thế cường giả chân chính. Chư Thần Chi Vương đối với nàng không thể không đề phòng được.

Trong lúc tên “Thần chi đấu sĩ” đang đứng đấy hoàn toàn không phát ra tiếng động gì, một cánh tay vô thanh vô tức đột nhiên từ hậu bối của hắn vươn dài ra, yểm trụ lấy miệng mũi, đồng thời một đạo năng lượng khổng lồ vô cùng kỳ dị truyền vào sống lưng, trong nháy mắt làm cho toàn thân kinh mạch của hắn tê liệt.

“Thần Chi đấu sĩ” không hổ là siêu cấp chiến sĩ được Chư Thần Chi Vương cẩn thận đào tạo mà thành, trong tình huống bất ngờ như thế, hắn vẫn có thể ngưng tụ một lực lượng quang minh cường đại, kháng cự lại lực lượng kỳ dị đang xâm nhập vào hậu bối, có điều lực lượng xâm lấn ấy lại quá cường đại, thiết tưởng có thể so sánh với Chư Thần Chi Vương. Lực

lượng kháng cự của “Thần chi đấu sĩ” trong nháy mắt như băng tan ngói rã, chớp mắt một cái, ý thức đã mất đi.

Ta nói lỏng cánh tay đang túm lấy “Thần chi đấu sĩ” ra, mặc hấn té mềm xuống đất, thằng cha này cũng thật có bản lĩnh đây. Ta trong nháy mắt bất ngờ dùng phương thức tập kích đem “Ma đấu khí” xâm nhập vào bên trong thân thể hấn, không ngờ được hấn vẫn có thể tiến hành phản kháng lại, thật sự là rất cao minh a.

Đôi hoa tử muội Lâm Toa và Á Dạ xuất hiện phía sau ta, Lâm Toa có chút lo lắng hỏi: “Lai, chàng giết hấn rồi ư?” Ta quay đầu cười đáp: “Nàng yên tâm, ta chỉ dùng “Ma đấu khí” phong trụ kinh mạch của hấn, khiến hấn mất đi tri giác, qua một khoảng thời gian là có thể khôi phục được thôi.”

Lâm Toa lúc này mới yên lòng nói: “Hạ Nông ba người bọn họ bị nhốt trong tòa ‘Bắc Cực Thần Điện’ này, ngoại trừ gã ‘Thần chi đấu sĩ’ ấy còn có bốn kẻ khác đang canh giữ, Lai à, chàng có thể vô thanh vô tức đối phó với bọn họ như thế không?”

Ta cười hề hề nói: “Sao vậy? Không tin tưởng ở ta sao? Thật đáng bị phạt mà!”

Sau khi bất ngờ hôn trộm lên đôi môi anh đào ngát hương của nàng, ta lắc mình nhảy vào tòa “Bắc Cực Thần Điện” lạnh giá, Lâm Toa thở nhẹ một tiếng, bàn tay áp lên cánh môi xinh xắn đỏ mọng của mình, khuôn mặt nhỏ nhắn rục nét ngượng ngùng xen lẫn hạnh phúc, bộ điệu đáng yêu vô cùng. Á Dạ vỗ nhẹ lên bờ vai của Lâm Toa nói: “Tỷ này, chủ nhân nhất định là rất thương yêu tỷ đấy! Hấn có một tật xấu, hễ càng là người hấn yêu quý, hấn lại càng hí lộng người ấy, khiến cho họ khóc cười không được.”

Đôi mỹ mục của Lâm Toa chớp một cái, bảo: “Vậy nhất định là người đã bị hấn bắt nạt vô cùng khổ sở rồi phải không?”

Á Dạ vừa mừng vừa thẹn, đấm nhẹ Lâm Toa mấy cái, niềm hạnh phúc và vui sướng như thủy triều tràn ngập, lấp đầy trái tim của hai vị thần ma tử muội này. Ẩn nấp bên trong “Bắc Cực Thần Điện”, bốn gã “Thần chi đấu sĩ” đều ra sức yểm trụ khí tức của bản thân, nhưng bọn chúng chung quy vẫn chẳng có cách nào kín kẽ được như ta, dưới sự thám xét bằng lực lượng tinh thần, bốn cỗ khí tức nhàn nhạt lập tức phản xạ lại rõ ràng trong lòng ta.

Hành động!

Thân hình ta nhoáng lên, không một tiếng động lao lên đỉnh một cột băng trụ, ở nơi đây đang có một gã “Thần chi đấu sĩ” đang đứng yên như pho tượng.

Ta y theo cách thức cũ mà đối phó với từng người, từ phía sau bất thần dùng tay bịt lấy miệng mũi của hắn, đồng thời mang một lượng “Ma đấu khí” khổng lồ từ đằng lưng trực tiếp xâm nhập vào bên trong kinh mạch.

Phản ứng của hắn cũng không khác biệt lắm so với kẻ trước đây, trong lúc bị tập kích bất ngờ, hắn vội ngưng tụ lực lượng để tiến hành kháng cự, nhưng vận mệnh của hắn tự nhiên cũng hết như bạn đồng sự của mình, nháy mắt kinh mạch đã bị phong bế, mất hết tri giác.

Ta dùng thủ pháp tuy đơn giản nhưng rất thực dụng này rất nhanh đã giải quyết êm thấm ba tên còn lại (chính bởi giữa chúng ta có sự tương quan quá lớn về lực lượng, nếu là người khác thì tuyệt không thể nào làm như thế được), sau đó ta mới hướng về địa điểm của bọn Hạ Nông lao vút đi.

Khi thân ảnh của Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy ba người hiện ra trước mắt ta, lòng ta chợt quặn thắt cơ hồ muốn rơi lệ, bởi vì bảo bối yêu dấu của ta cùng những bộ hạ mà ta hoan hỉ nhất lúc này đã bị đông cứng trong tòa băng ngục lạnh giá, nhất là Hạ Nông, nàng không chỉ mất đi toàn bộ lực lượng mà bản thân còn thụ phải trọng thương, lúc này hàn khí đang mài mòn bên dưới khiến cho ngọn lửa sinh mệnh của nàng ngày một yếu đi.

Ta cũng bất chấp lo lắng có bị bại lộ kế hoạch hay không, một quyền tung ra, lập tức chấn cho gian tường bích được hình thành từ hàn băng vĩnh cửu tan ra từng mảnh, sau đó vôi vãi lao thẳng đến trước mặt ba người.

Thân thể đang đông cứng của ba người lúc này ngay cả nói chuyện cũng không còn hơi sức, chỉ có thể dùng ánh mắt mà nhìn nhủ với ta tình trạng vô cùng hưng phấn của bọn họ.

“Ám Long!”

Theo sau tiếng quát khê của ta, sáu dây linh hồn năng lượng với màu sắc không giống nhau lập tức xuất hiện, uốn quanh người ta, sáu dây màu ấy trong nháy mắt dung hợp lại thành một thực thể, tạo ra một kiện kiếm sĩ giáp vô cùng thâm trầm, đen nhánh bao phủ suốt toàn thân -- “Ám Long Khải”. Sau khi khai giáp hoàn tất, sau lưng ta xích mang chột bùng lên, “Bất Tử Phượng Hoàng Dực” do đôi hỏa diễm tạo thành nhất thời giang rộng ra, dưới tình cảnh này sử dụng “Bất Tử Phượng Hoàng Dực” để tiến hành liệu thương cho bọn Hạ Nông ba người so với ma pháp trị liệu của thánh quang hệ quả thật thích hợp hơn nhiều.

“Bất Tử Phượng Hoàng Dực” trong phút chốc mở rộng bao phủ bọn Hạ Nông ba người vào bên trong, ngọn xích hồng hỏa diễm nhất thời hừng hực thiêu đốt, ngoại vi nơi sóng nhiệt tỏa ra thậm chí còn khiến cho vĩnh đông hàn băng vạn niên bất hóa cũng phải bắt đầu tan chảy.

Tâm tình của ta thực tế vô cùng khẩn trương, công hiệu của “Bất Tử Phượng Hoàng Dực” bất quá ta chỉ mới nghe Ám Long giới thiệu qua, còn chưa tiến hành thực tiễn, mắt thấy Hạ Nông ba người thân hãm trong muôn trùng biển lửa, lòng ta không khỏi có chút hối hận, đáng ra ta không nên sử dụng “Bất Tử Phượng Hoàng Dực” này, tuy dùng thánh quang trị liệu ma pháp có gặp chút đình phiên toái nhưng ít ra sẽ chắc chắn và an toàn hơn...

Sự thật đã chứng minh lo lắng của ta là dư thừa, chỉ chốc lát được “nướng” trong phượng hoàng thần hỏa của “Bất Tử Phượng Hoàng Dược”, ba người Hạ Nông tựa như được tắm lửa mà tái sinh lại y như loài phượng hoàng thông thường, bao nhiêu đau đớn đều hoàn toàn biến mất, tinh thần phấn chấn hẳn lên.

Ta trong lòng mừng rỡ, mang “Bất Tử Phượng Hoàng Dược” thu hồi lại, sau đó mới quát nhẹ một tiếng, liên tiếp phân ra ba quyền kích lên ngực của ba người, phong ấn mà Chư Thần Chi Vương đã thiết lập lên người bọn họ lập tức bị ta đột phá, năng lượng trong khoảnh khắc đã quay về trên người bọn họ.

“Chủ nhân!”

Hạ Nông yêu kiều hô to một tiếng, không thềm để ý đến Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy hai người bên cạnh mà trực tiếp sà vào lòng ta, vị băng mỹ nhân lạnh sương ngạo tuyết này rốt cuộc cũng không nhịn nổi tư niệm và thâm tình trong lòng, vui đầu vào ngực ta òa khóc nức nở. Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy lần đầu tiên trông thấy vị tiểu muội lạnh như băng của mình thất thố như thế, bọn họ không khỏi ngây người ra tại chỗ. Đột nhiên, hai thiến ảnh vô cùng ưu nhã và mỹ lệ từ đầu lướt đến như điện xẹt, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy lập tức phản ứng, lộ xuất ra tư thế chiến đấu bảo vệ trước người ta, bọn họ mặc dù mất đi "Khải giáp ma thương" và "Kích xoa ma kiếm" nhưng vẫn có thể dùng ma lực còn sót lại tạo nên hình thái của kiếm và thương, thần uy rực rỡ so với trước cũng không kém là bao.

Người đến chính là nhị vị tuyệt sắc mỹ nữ khoát mình trong hai bộ hắc bạch khải giáp vô cùng tinh xảo, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy nhắc thấy trong số đó có cả Lâm Toa công chúa liền không khỏi sắc mặt đại biến. Lạp Cáp Nhĩ Đặc quát khẽ một tiếng, chân khí trong tay ngưng tụ lại thành một thanh trường thương đâm thẳng ra.

La Duy bên cạnh cũng như thế, hắc ám năng lượng kiếm trong nháy mắt mở ra một đường kiếm ảnh xoe tròn như cánh quạt, hướng đến những chỗ yếu hại quanh thân thể Lâm Toa.

Lâm Toa chính là hung thủ chính yếu đã đẩy bọn họ vào hoàn cảnh như vậy, hỏi sao bọn họ không hận nàng thấu xương cho được.

Lực lượng của Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy đều không dưới Lâm Toa, lúc này tuy không có binh khí vừa tay bên cạnh, nhưng sự công kích của bọn họ vẫn lẫm liệt vô cùng. Lâm Toa vốn không hề có địch ý tự nhiên không nghĩ đến việc bị bất ngờ đối đãi như vậy, trong lúc nhất thời, nàng dù có chống cự hay tránh né đều đã không còn kịp nữa.

Cũng may trong nháy mắt, ta cảm nhận được chiến ý và sát khí phát ra từ bọn Lạp Cáp Nhĩ Đặc hai người, thân hình vội chớp động, lao đến án ngữ trước người Lâm Toa, tay trái vừa nhấc lên, không gian phía trước lập tức vặn vẹo hình thành “Thứ Nguyên Thuần”, trường thương của Lạp Cáp Nhĩ Đặc và hắc ám năng lượng kiếm của La Duy trước sau đâm vào “Thứ Nguyên Thuần” làm bạo xuất ra một đám khí lưu tán loạn. “Các người dừng tay!”

Ta giải trừ “Thứ Nguyên Thuần” khiến cho không gian lại vặn vẹo thêm lần nữa, một tay kéo lấy Lâm Toa đang hoảng sợ vào lòng, bảo: “Nàng đã là nữ nhân của ta, các người không được vô lễ, đây chính là sự thật!”

Nói xong, ta lại hướng lên đôi môi đỏ mọng của nàng mà ngọt ngào “ngoạm” lấy, xem đây là sự chứng minh. Lâm Toa mặc dù vô cùng mắc cỡ nhưng vẫn không nhúc nhích mặc cho ta hưởng thụ sự diễm mỹ của nàng. Nhìn qua, chúng ta thật sự đẹp đôi vô cùng.

Lúc này Á Dạ cũng cười nói: “Nếu các người làm tổn thương tới tỷ tỷ, phụ vương sẽ tuyệt không tha thứ cho các người đâu! Nàng ấy chính là thân tỷ tỷ của ta đấy.”

Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy đều không phải loại người xuân ngọc, họ lập tức hiểu ra ý tứ trong lời nói của Á Dạ, nhất thời sắc mặt cả hai cùng lúc đại biến, đến một người cứng cỏi tựa sắt thép như Lạp Cáp Nhĩ Đặc cũng phải thất thanh nói: “Công chúa, ý của người muốn nói... muốn nói nàng ta chính là...” Á Dạ nói: “Người đoán không sai, chính là như vậy, Lâm Toa đích thị là vị tỷ tỷ cùng cha khác mẹ với ta.”

La Duy kinh hãi nói: “Nếu Lộ Tây Pháp là cha ruột của Lâm Toa công chúa, vậy Chư Thần Chi Vương...” Ta tiếp lời nói: “Bọn họ tự nhiên là phu thê với nhau! Nhìn xem, Chư Thần Chi Vương vốn là một mỹ nữ thế nào chứ, chẳng ngờ lại bị cái lão hồ ly Lộ Tây Pháp ấy tước đi.... Vận mệnh thật là không công bình với mỹ nữ mà. ”

Tỷ muội Á Dạ, Lâm Toa vờ tức giận, đánh yêu ta mấy cái vì tội dám bất kính với phụ thân các nàng, còn bọn Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và La Duy lại kinh ngạc đến ngây ngốc vì cái sự thật khó mà tưởng được ấy.

Đúng lúc này, hai cỗ lực lượng khí tức mạnh đến kinh người đột nhiên bị ta phát hiện, hơn nữa ta còn cảm nhận được hai cỗ khí tức này đang nhanh chóng tiếp cận lên Thiên giới.

Hạ Nông cũng cảm ứng được hai cỗ lực lượng khí tức đang đến gần, thần sắc nàng biến đổi, giật mình nói: “Chủ nhân, dường như chính là...” Ta nhíu mày gật đầu nói: “Không sai, chính là Lộ Tây Pháp và Vũ Y, bọn họ đang bay hết tốc lực lên Thiên giới, nguyên do đại khái có lẽ chính vì chúng ta! Hắc, sắp có kịch hay để xem rồi, các nàng nói sau khi Lộ Tây Pháp và Chư Thần Chi Vương gặp mặt sẽ có phản ứng như thế nào? Thật là khiến người ta phải mong đợi a!”

Bọn Á Dạ chỉ đành cười khổ, chẳng biết đối đáp thế nào. Lúc này lại có hơn mười cỗ khí tức cường đại, đột ngột phát ra từ thiên giới, hơn nữa lại bay thẳng lên trời, trong đó có một cỗ khí tức cực kỳ cường thịnh, bao trùm cả thiên giới đại lục, tự nhiên chính là Chư Thần Chi Vương và mười mấy

tên danh ky trong đội “Thần Chi Đấu Sĩ” có thể đem so với “Sĩ Thiên Sứ” của bà.

Màn kịch hay “vua gặp vua” này ta tự nhiên không thể đứng ngoài, cũng chẳng thềm chào hỏi ai, ta lập tức triển khai sáu đôi - mười hai cánh thần ma vũ dực bay vút lên trời, Á Dạ cùng mọi người cũng nhanh chóng bay theo.

Bởi không muốn bị hai vị thần ma cự đầu ấy phát hiện cho nên ta đã yểm trụ lực lượng khí tức của chính mình, nhưng kể từ đó, tốc độ phi hành của ta đã bị ảnh hưởng lớn, trước khi ta đến nơi, lực lượng khí tức của hai vị cự đầu này đã va vào nhau, sản sinh ra một đợt năng lượng ba động với thanh thế kinh người, hiển nhiên đôi phu thê xa cách đã lâu này đang bắt đầu màn chiến tranh gặp mặt.

Nhưng đợt ba động kinh thiên động địa này đột nhiên lại biến mất trong nháy mắt, thậm chí ngay cả lực lượng khí tức của Vũ Y cùng bọn “Thần Chi Đấu Sĩ” cũng hoàn toàn tiêu thất, có thể đã bị thập ma đặc thù kết giới cách đoạn khí tức truyền đi, xem ra bọn họ cũng không muốn mọi người trên thiên giới biết được lần gặp gỡ của hai vị thần ma cự đầu này.

Ta đoán định quả nhiên không sai, ngoài “Phiêu Miểu Thành” hơn sáu trăm dặm xuất hiện một đại kết giới siêu khổng lồ, kết giới chia làm hai tầng, tầng ngoài chính là cao tần chấn động kết giới đặc ý nhất của Chư Thần Chi Vương, tầng bên trong lại là một hắc ám kết giới đen nhánh, ngoại nhân căn bản không thể nhìn thấy tình trạng bên trong, trò này tự nhiên là kiệt tác của Lộ Tây Pháp làm ra.

Ta dừng lại bên ngoài kết giới, Á Dạ, Lâm Toa, Hạ Nông chúng nữ rất nhanh đã bắt kịp, Lâm Toa mày liễu khẽ nhíu bảo: “Đây chính là loại kết giới đặc ý nhất do mẫu thân tạo ra, kẻ nào cố gắng tiếp cận đều bị chấn cho nát vụn, lúc này bên trong còn có một hắc ám kết giới không rõ công hiệu do phụ thân thiết lập ... Lai à, chàng phải cẩn thận mới được!”

Ta mỉm cười nói: “Kết giới do hai vị đại lão này thiết lập nên đích xác là rất cao minh, mặc dù kết giới của Lộ Tây Pháp không giống với kết giới của Chư Thần Chi Vương nhưng đều có lực đạo phá hủy vô cùng đáng sợ, nhưng vừa rồi trong lúc lực lượng tinh thần của ta tiến hành thám xét, bất ngờ đã bị nó hấp thụ quá nửa, xem ra công hiệu của kết giới này và “Địa ngục họa kiếp” là cùng một loại, có thể hấp thụ những lực lượng phân ly bên ngoài, bất quá nó cũng không làm khó được ta, Ngô Lai ta mà đến thì sao kết giới của hai người ấy có thể ngăn cản được chứ!”

Theo tâm linh tin tức mà mà ta truyền đạt ra, thân thể mềm mại của Á Dạ xoay tròn rồi hóa thành hình dạng một thanh kiếm, bay vào tay ta, ta quát nhẹ một tiếng, vận khởi “Ma đấu khí” quán chú vào bên trong, “Á Dạ” mặc dù có thể gia tăng năng lực lên gấp ba lần, nhưng do ta chỉ rót vào một lượng “Ma đấu khí” cực nhỏ nên vòng ngoài thân trường kiếm hình thành nên một vầng đen nhạt, thoạt trông một điểm cũng không thấy được.

Lâm Toa thấy ta phát ra một làn hắc quang nhàn nhạt từ trên thân Á Dạ, chầm chậm đâm về phía cao tần chấn động kết giới của Chư Thần Chi Vương, nàng vội vã kêu lên: “Chờ đã! Kết giới của mẫu thân thiếp có lực phá hủy rất lớn, mặc dù mũi kiếm của Á Dạ sắc bén tuyệt luân, nhưng nếu chàng chỉ dùng có bấy nhiêu lực lượng thế này thì...”

Ta mỉm cười, động tác trên tay vẫn không hề ngừng lại: “Yên tâm đi Lâm Toa, sự ảo diệu của kết giới này đã bị ta khám phá ra, ta dám nói nhận thức về nguyên lý kết giới này của ta còn vượt qua cả mẫu thân nàng. Cho nên, ta chỉ dùng chút ít lực lượng này để kích phá kết giới cho nàng xem!”

Khi ta phát ra từ “Xem” cuối cùng cũng là lúc “Á Dạ” đâm vào cao tần chấn động kết giới ấy, một trận âm thanh vang rền chấn động vô song vang lên, tại nơi mũi kiếm đâm vào, trung tâm của kết giới bỗng xuất hiện một lỗ hổng, khả dĩ có thể chui lọt một người.

Lâm Toa chính là người hiểu rõ nhất uy lực của loại cao tần chấn động kết giới này, thấy thế thì không tin nổi mà bật thốt: “Trời ơi, chàng thật sự có thể làm được à? Điều này sao có thể chứ?”

Ta gác “Á Dạ” lên đầu vai, đặc ý nói: “Đáp án kỳ thật rất đơn giản, bởi vì ta đã truyền một lượng “Ma đấu khí” vào trong “Á Dạ” tạo thành những hạt tử có cùng một dạng hình thức chấn động tốc độ cao, hơn nữa tốc độ của chấn động so với hạt kết giới còn muốn nhanh hơn gấp mấy lần, từ đó, ta chỉ cần dùng một lượng ít ỏi “Ma đấu khí” nhưng cũng tựa như dùng đao sắc mà chặt thịt trâu, đâm xuyên thủng qua kết giới. Hắc, nói đến việc lý giải và nhận thức về loại kiến thức vật lý cao tần chấn động này, Chư Thần Chi Vương còn kém ta rất xa!”

Tầng thứ hai chính là hắc ám kết giới do Lộ Tây Pháp thiết lập, có khả năng hấp thu năng lượng phân ly bên ngoài, nhưng hai tay ta lại không ngừng phát ra “Thứ nguyên đao”, hình thành lên đấy một khe nứt tiểu hình không gian có thể trảm kích vào, kết giới rắn chắc nhanh chóng bị ta chẻ ra một lối đi, ta thân hình chớp động lao thẳng vào bên trong, Lâm Toa cùng mọi người cũng không dám chậm trễ vội vàng tiến nhập theo.

Vừa bước vào bên trong không gian kết giới, lực lượng ba động với thanh thế kinh người tức khắc ập đến trước mặt, chỉ thấy Chư Thần Chi Vương và Lộ Tây Pháp đều tự giương rộng mười hai cánh chim của mình, hai bên cách xa nhau đến trăm thước, đang toàn lực ngưng tụ hai loại năng lượng thuần khiết, quang minh lực lượng và hắc ám lực lượng. Luồng thánh quang trong suốt chói sáng cùng ô mang âm trầm đen nhánh phân biệt trên thân hình bọn họ lóe ra vô cùng nổi bật. Hơn hai mươi tên “Thần chi đấu sĩ” do Âu Oa cầm đầu cách đó mấy chục thước đang vây tròn ở phía sau Chư Thần Chi Vương, thần tình ngưng trọng, bố trận chờ đợi.

Vũ Y lúc này đang giang rộng tám đôi cánh đen huyền, lơ lửng trên không trung phía sau Lộ Tây Pháp, toàn bộ tinh lực của nàng đều tập trung

lên người hai vị thần ma cự đầu trước mắt, ngay cả việc ta đến nàng cũng không phát hiện ra.

Sau khi lực lượng quang minh khổng lồ vượt quá giới hạn, trình độ cơ hồ gần như có thể đạt đến thật thể hóa, biến thành hơn hai mươi tiểu quang cầu chói mắt, treo lơ lửng xung quanh Chư Thần Chi Vương, chính là thánh quang hệ chung cực ma pháp “Thái Dương Chi Kiếm” ở hình thái trọn vẹn mà bà đã khổ công nghiên cứu tạo thành – “Thẩm Phán”.

Vừa trông thấy “Thẩm Phán”, chiêu thức đã suýt khiến ta tan thành mây khói, cổ ta không tự chủ được mà tuôn ra một hơi khí lạnh, thật sự có một loại cảm giác sợ hãi sinh ra từ bản năng, ta nhanh chóng chuyển ánh nhìn về phía Lộ Tây Pháp, rất muốn xem xem hắn sẽ áp dụng phương pháp gì để đối phó với chiêu “Thẩm Phán” này.

Biểu hiện của Lộ Tây Pháp lúc này thập phần quái dị, dựa theo ứng dụng trình tự của hắc ám hệ chung cực ma pháp “Địa ngục họa kiếp” thì bây giờ hắc ám lực lượng phải ngưng tụ thành một năng lượng cầu có áp suất cao ở trước ngực hắn mới phải, song lúc này trình tự ấy lại từng bước thay đổi, trở nên hoàn toàn bất đồng, hắc sắc như một tấm màn đen đột nhiên từ bốn hướng khuếch trương ra, trong nháy mắt đã bao phủ phương viên hơn trăm dặm xung quanh, hơn nữa tốc độ khuếch trương lại không ngừng tăng cao, mắt thấy cả Chư Thần Chi Vương cũng bị bức màn hắc sắc ấy cuốn nhập vào trong.

Ngọc dung tuyệt mỹ của Chư Thần Chi Vương hiện ra một tia kinh sắc, bà nường mày, hơn hai mươi quang cầu rực rỡ xung quanh thân thể mềm mại đột nhiên có ba điểm chợt bạo liệt, hóa thành một đạo quang bình vây lấy thân thể mềm mại của bà, tựa như một kiện giáp thông thường được hình thành từ ánh sáng.

Ngay lúc quang cầu chuyển hóa thành quang bình bao phủ lấy thân thể mềm mại của Chư Thần Chi Vương, trong phút chốc bức màn đen đặc ấy

đã ập đến, nuốt chửng lấy bà, hơn nữa toàn bộ kết giới trong khoảnh khắc đều bị hắc ám lực lượng tràn ngập, mọi sinh mạng bên trong kết giới đều không ngoại lệ mà hãm thân vào trong nguồn hắc ám lực lượng đang bao quanh ấy.

Trong sát na hắc ám lực lượng tiếp xúc với thân thể, ta bỗng phát giác không ổn, bao nhiêu lực lượng tinh thần, ma lực, chân khí cùng các loại chân khí khác của ta đều không thể khống chế mà cuồn tiết ra ngoài, vô cùng kinh hãi, ta lập tức mở kết giới “Thánh quang linh trận” ra tiến hành phòng ngự, song cho dù đây chính là loại phòng ngự kết giới tối cường tuyệt đối, nhưng cũng chỉ có thể làm cho lực lượng thất thoát giảm bớt tốc độ mà không cách nào ngưng lại được.

Việc này thật sự có điểm khiến cho người khác khó mà tin được, trước tiên đừng nhắc đến “Thánh quang linh trận” có năng lực phòng ngự tuyệt đối, theo lý mà nói, người mang hắc ám đặc chất ở tầng cao nhất là ta đáng ra không nên bị lực lượng hắc ám bên ngoài ảnh hưởng đến, song tình hình lúc này lại hoàn toàn đi ngược lại với lý luận trên.

Bên trong kết giới, mọi người vạn phần hoảng sợ, đều tự mình thiết lập nên những kết giới phòng ngự, nhưng ngay cả ta còn không thể hoàn toàn ngăn cản lực lượng lưu thất nọ, đương nhiên bọn họ lại càng không thể, ngoại trừ Vũ Y và Hạ Nông còn có miễn lực chi trì bên ngoài, số còn lại trong khoảnh khắc gần ngủi đã mất đi hơn phân nửa lực lượng, Lâm Toa, Lạp Cáp Nhĩ Đặc, La Duy ba người trước mắt không còn chống đỡ nổi nữa, phòng ngự kết giới dần dần tiêu thất, bọn họ từ trên không trung rơi thẳng xuống dưới.

Ta trong lòng kinh hãi, vội vàng dùng “Thứ nguyên nghịch chuyển” đem những người rơi xuống ấy đưa đến phía trước mình, sau đó lại triển khai “Bất tử phượng hoàng dục” ập lấy thân hình bọn họ, đem năng lượng của bản thân vội vã truyền qua.

Lúc này, “Bất tử phượng hoàng dực” gắn trên người ta xuất hiện hình thái của mười hai Thần Ma Vũ Dực, bất luận là cánh chim màu trắng hay đen đều lộ ra một tầng xích hồng hỏa điểm bao lấy bên ngoài, lực lượng của ta chính là thông qua ngọn lửa này mà tiến hành truyền tống đến bọn họ.

“Phịch, phịch...”

Hơn hai mươi tên “Thần Chi Đấu Sĩ” lần lượt từ không trung rơi xuống, kim mang vốn dĩ nơi cánh chim đằng sau của bọn họ đã hoàn toàn biến mất, tất cả lực lượng đều bị thu nạp vào trong hắc ám không gian đang bao phủ xung quanh, lưu chuyển không theo quy luật mà va chạm vào nhau, năng lượng phá hủy cuồn cuộn ra dần dần hình thành, nhét đầy cả kết giới, tựa như uy lực ấy đã bạo tăng gấp nhiều lần vậy.

Nụ cười đắc ý xuất hiện trên khóe môi Lộ Tây Pháp, hần nhẹ giọng nói: “Chúng ta thật sự là tâm ý tương thông a, đều giữ lại một chiêu tối hậu cho chính mình. Uy lực của “Diệt Tuyệt” do ta dùng nguyên hình của ”Địa ngục họa kiếp” hóa thành như thế nào? Hấp lực của “Diệt Tuyệt” vốn không một lực lượng nào có thể ngăn cản nổi, người cũng không ngoại lệ đâu!”

Đôi mày liễu tựa trắng rằm của Chư Thần Chi Vương khẽ nhíu lại, bảo: “Người nói không sai, cho dù là ta cũng không có cách nào hoàn toàn chống lại được hấp lực của “Diệt Tuyệt”, nhưng chiêu “Diệt Tuyệt” của người lại mắc phải một nhược điểm trí mạng, đó là một khi đánh ra rồi tất phải hủy đi năng lực, khiến cho “Địa ngục họa kiếp” bị tiêu thất, chính vì vậy, “Thẩm Phán” của ta chính là khắc tinh của “Diệt Tuyệt” nhà người.”

Tiếng nói vừa dứt, những quang cầu xung quanh bà lập tức hóa thành hơn mười điểm “Thái Dương Chi Kiếm” nhỏ bé, toàn bộ bắn về phía Lộ Tây Pháp, nhưng cũng vừa lúc “Thẩm Phán” phát xuất ra, năng lượng hộ thân của bà chợt giảm, các loại hình thức lực lượng trong cơ thể lập tức cuồn tiết ra khắp bốn phía. Năng lượng lưu chuyển đang bị kích động trong không gian sau khi tiếp thụ thêm nguồn lực lượng không lồ đang tiết

ra ngoài của bà nhất thời càng trở nên cuồng bạo hơn, toàn bộ kết giới tựa như đã biến thành Tu La Địa Ngục.

Tình hình của Lộ Tây Pháp lúc này thực tế cũng không hoàn toàn dễ dàng như những gì hẳn thể hiện, hẳn đã đem toàn bộ năng lượng của mình chuyển hóa thành “Diệt Tuyệt” - loại tính chất đặc thù của hắc ám hấp thực chi lực mà không giữ lại một chút gì, nói cách khác, lúc này cho dù chỉ cần một người với ma pháp cao cấp thông thường cũng có thể khiến cho vị vua vĩ đại của Ma Giới như hẳn hoàn toàn bị tiêu diệt, đừng nói chi đến một chiêu “Thẩm Phán” toàn lực của Chư Thần Chi Vương xuất ra.

Lúc này, đại bộ phận lực lượng của Chư Thần Chi Vương mất đi, đều bị quyền nhập vào nguồn năng lượng lưu chuyển ấy, mà Lộ Tây Pháp dưới sự công kích của “Thẩm Phán”, cũng đã mất đi năng lực chống cự. Vì thế, kết cục của bọn họ chỉ có một, chính là - - đồng quy vu tận, những người khác bên trong kết giới sẽ trở thành những vật phẩm bồi táng theo họ.

Một khắc trước lúc đồng quy vu tận, ánh mắt của bọn họ tiếp xúc với nhau, bao nhiêu đổ kỵ, cừ hận, oán nợ đều trong khoảnh khắc biến mất vô tung vô ảnh, thời khắc này có chẳng chỉ còn lại những thâm tình cùng tư niệm trong lòng đối phương dành cho nhau, đến lúc này bọn họ mới ý thức rằng chỉ có đối phương mới là người mà mình yêu thương sâu nặng nhất, bản thân cũng chính vì đối phương mà tồn tại.

Bọn họ nở một nụ cười, nụ cười vô oán vô hối, có thể cùng lúc chết đi, đối với bọn họ mà nói, xem như đã là một kết cục mỹ mãn, bọn họ đã không còn gì phải hối tiếc nữa.

Có điều, vô luận là Chư Thần Chi Vương hay Lộ Tây Pháp đều đã quên mất một người, một người mà lực lượng cũng tuyệt không dưới bọn họ. Chính là ta, “Ma thần vương” Ngô Lai!

Đám “Thần Chi đấu sĩ” mất đi lực lượng, bị nguồn năng lượng lưu chuyển ấy nghiền cho nát bầy, thi thể chẳng được toàn vẹn, hai loại hộ thể “Thánh đấu khí” và “Thánh quang linh trận” phân biệt của Hạ Nông và Vũ Y cũng sắp sửa không xong đến nơi, bị năng lượng lưu chuyển làm cho bay tán loạn khắp bốn phía.

Ta dùng “Thứ nguyên nghịch chuyển” mang các nàng đến gần, đưa vào trong tầm bảo vệ. Vũ Y trông thấy ta, trên gương mặt nhất thời hiện ra thần sắc cuồng hỉ vô cùng, song tình thế lúc này không cho phép chúng ta kể lễ tâm tình với nhau được.

Ngay cả một người cường đại như ta, trong lúc phải chịu sự trùng kích cuồng bạo của nguồn năng lượng lưu chuyển hủy diệt này, còn phải đem lực lượng to lớn của mình truyền sang cho bọn người Lạp Cáp Nhĩ Đặc, thật sự là có điểm ăn không tiêu. Lại trông thấy tình thế sắp đồng quy vu tận của Lộ Tây Pháp và Chư Thần Chi Vương, ta không khỏi lo lắng khẩn trương trong lòng, hàm dưới nghiền chặt, “Ám Long Khải” thoát ly khỏi thân thể, hóa thành một tấm lục sắc năng lượng quang bình, hộ trụ cho Lâm Toa cùng mọi người. Ta hét dài một tiếng, trường kiếm hướng thẳng đến Lộ Tây Pháp hai người vọt tới.

Trong sát na lao đến ấy, ta vận xuất tất cả lực lượng từ cơ thể, “Ma đấu khí” lấp lánh xung quanh thân thể ta, dậy lên hình thức chấn động cao tần, “Á Dạ” phún xuất ra một đạo thất luyện “Kiếm cương” dài hơn trượng, cùng nguồn năng lượng cuồng bạo ấy tiếp xúc, lập tức biến mất chẳng còn thấy hình ảnh.

“A .....

Trong lúc vọt tới giữa Lộ Tây Pháp và Chư Thần Chi Vương, ta cuồng hống thét vang, “Á Dạ” trong tay bỗng trở nên cực kỳ nặng nề, trong không gian chậm chạp vẽ thành một vòng. Theo đường đi “Á Dạ” vẽ nên, một vòng tròn vô cùng hoàn hảo, không dấu tích theo cỡ lực lượng mềm dẻo ấy

nhất thời sinh ra xung quanh nguồn năng lượng chuyển lưu cuồng bạo nọ. Lực lượng “Diệt Tuyệt” của Lộ Tây Pháp và “Thẩm Phán” của Chư Thần Chi Vương đột ngột bị sự lôi kéo của viên nhận chi lực này, đồng thời hướng về ta hội tụ đến. Đây chính là phương pháp tụ khí để mượn lực đả lực tên gọi “Thái Cực”, vốn là mượn lấy hoạt động của kiếm thế, đem mọi khí tức xung quanh thu nạp vào bên trong vòng tròn vô tận, sau đó trong nháy mắt mới nhả khí khắc địch. Ta hiện giờ dùng đến thủ pháp này, đem tất cả lực lượng thu nạp vào trong, ngay cả lực lượng của bản thân bị ”Diệt Tuyệt” hấp thụ cũng không ngoại lệ, ta dùng “Á Dạ” vẽ lên một vòng tròn tựa như một hắc động không đáy, mặc cho bao nhiêu hình thái năng lượng đều không tránh khỏi bị nó thu nạp.

Quang minh lực lượng cùng hắc ám lực lượng bị thu nạp kéo đến phân làm hai luồng sáng hắc bạch lưỡng sắc theo vòng tròn mà “Á Dạ” vẽ nên lần lượt quyện vào cùng một chỗ, hình thành nên một khối cầu tiêu chuẩn, hai dãy ánh sáng mặt dù vẫn quyện luyến qua lại cùng nhau nhưng thủy chung vẫn không chịu hòa hợp, hắc bạch tương tác, hình thái này chính là đại biểu đồ án của “Thái Cực” – Âm Dương Ngự.

Lộ Tây Pháp và Chư Thần Chi Vương cuối cùng cũng phát hiện ra điều bất thường, khi lực lượng của bọn họ bị uy hiếp bất chợt yếu đi, bọn họ tức thì có phản ứng.

Lộ Tây Pháp hét lớn một tiếng, mười hai cánh chim của đọa lạc thiên sứ toàn lực vỗ mạnh, bay thoát ra khỏi phạm vi uy lực của “Thẩm Phán”, mặc dù “Hắc Ám Ma Giáp” của hắn đã bị nghiền nát, trên người vết thương vô số kể, nhưng cuối cùng tánh mạng cũng cần được bảo vệ.

Tình hình của Chư Thần Chư Vương không đến nỗi chật vật như Lộ Tây Pháp, bà tựa như một mỹ nhân ngư vô cùng linh xảo, theo thanh thế đang giảm đi của nguồn năng lượng lưu chuyển mà tự do qua lại như con thoi, bởi vì động tác của bà thuận theo chuyển động của năng lượng lưu chuyển mà trôi lên, lướt tới, vì thế trông bà ta hết như một con thuyền nhỏ đang ở

giữa cơn ba đào mãnh liệt, mặc cho sóng to vùi dập nhưng thủy chung vẫn không bị chìm đi. Bọn họ dù đã thoát khỏi nguy hiểm, nhưng tình hình của ta lại trở nên vạn phần bất ổn, theo sự hình thành của “Á Dạ”, hắc bạch năng lượng cầu đang ngày một bành trướng lên khiến ta phải ra sức chống đỡ một cỗ áp lực lớn hơn gấp mấy lần. Lực lượng của Lộ Tây Pháp, Chư Thần Chi Vương và hơn hai mươi tên “Thần chi đấu sĩ” lớn đến thế nào chứ, vô luận thế nào cũng không thể bằng một người như ta có khả năng khống chế được.

Mắt thấy hắc bạch năng lượng cầu đang ngày một bành trướng và bắt đầu nảy sinh những chấn động không được bình thường, hai vị thần ma cự đầu với kinh nghiệm vô cùng phong phú của mình lập tức nhìn ra ta lúc này đang ở trong một tình huống cực kỳ khó khăn. Mặc dù lực lượng của bản thân chẳng còn lại bao nhiêu, nhưng bọn họ sau một cái liếc mắt nhìn nhau đầy thâm tình, vì nghĩa không thể không quay lại, liền tức tốc vỗ cánh, song song hướng về ta bay tới.

Ta đem toàn bộ lực lượng của thân thể, áp chế lên nguồn ngoại lực ấy, cố gắng kìm nén nó lại, nhưng nguồn lực lượng mà ta thu nạp vào lại quá lớn, lớn đến nỗi vượt quá phạm vi khống chế của ta. Chấn động kịch liệt từ Hắc ám lực lượng và quang minh lực lượng không ngừng nổi lên. Theo lý mà nói, nếu quả như chúng gặp nhau sẽ cùng sản sinh ra một loại phá hư lực lớn hơn gấp mấy lần gọi là “Lưỡng cực bạo phá”, trong phương viên vài dặm sẽ không một vật chất nào tồn tại được.

Ta đem hết dư lực còn sót lại, hét to: “Các người mau chạy đi! Ta sắp chi trì không nổi nữa rồi...”

Vũ Y, Hạ Nông, Lạp Cáp Nhĩ Đặc và mọi người nghe âm thanh văng đến, chẳng những không chịu ly khai, ngược lại còn hướng về ta lao đến, linh hồn thánh thú bảo vệ trước người bọn họ từng bước bắn lên người ta, hình thành trở lại hình thái của “Ám Long Khải”.

Lộ Tây Pháp và Chư Thần Chi Vương bay đến, bọn họ không chần chừ bắt đầu toàn lực duy trì khối năng lượng cầu phía trước người ta, thu hồi lại lực lượng của bản thân, song thời gian đã không còn kịp nữa, lực lượng của quang minh và hắc ám cuối cùng cũng đã thoát khỏi lực lượng trói buộc của ta, vừa tiếp xúc vào nhau đã lập tức phát nổ.

Vào giây phút sinh tử quan đầu này, ta đem tất cả lực lượng có được, tổng phát ra ngoài thân thể một chiêu “Thứ nguyên đao”, đồng thời dùng lực lượng tinh thần làm cho khe nứt mở rộng ra (ta không thể phát xuất ra “Đại thứ nguyên trảm”, chỉ có thể dùng “Thứ nguyên đao” để thay thế), cùng với sự kết nối này, một khe nứt nơi không gian khác cũng được mở ra, một cỗ hấp lực nhất thời sinh ra từ lỗ đen, phút chốc đã mang ta cùng với khối cầu năng lượng đang sắp phát nổ đồng thời hút vào dị không gian ấy, khe nứt mất đi lực lượng tinh thần của ta hỗ trợ, lập tức biến mất, chỉ còn sót lại chút ít năng lượng tàn dư vẫn còn đang kích động xoắn xuýt.

“Á Dạ” trong sát na trước khi khe nứt không gian ấy biến mất đã bị ta ném trở ra ngoài, ô mang lóe lên, nàng hồi phục lại dạng nhân hình, cùng với Hạ Nông, Vũ Y và những người khác đồng thời phát ra một tiếng hét cuồng điên:

“Không .....”

Ta tiến vào một không gian khác, chẳng ngờ tâm tình lại có thể bình tĩnh đến vậy, không hề sợ hãi mà chờ đợi cái chết đang đến gần. Tiêu thất đi bên trong dị không gian này, có lẽ cuối cùng đã đến lúc Ngô Lai ta được trở về nhà rồi .....

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 27: Lựa Chọn

Trong “Ma thần điện” hai năm qua vẫn luôn luôn tử khí trầm trầm hôm nay đột nhiên giống như đã sống lại. Từng trận cười nói khoan khoái vui vẻ từ bên trong không ngừng truyền ra, cả trên khuôn mặt những người hầu đang ra ra vào vào cũng xuất hiện vẻ tươi cười lâu ngày không có.

Trong thẫm cung to lớn, xa hoa nhất của Ngô Lai trong Ma thần điện hôm nay có những bóng hồng thấp thoáng di động, mùi mỹ tuyệt sắc mỹ nữ thế gian hiếm gặp, mỗi người đều có những nét đẹp độc đáo riêng đang vây chặt phía trước một chiếc giường lớn, những kiều âm nghe vui tai như tiếng chuông bạc không ngừng từ miệng họ phát ra.

Trên chiếc giường có một vị nhân huynh thân hình cao lớn, trên khuôn mặt không anh tuấn lắm có một vết sẹo dài đang yên tĩnh nằm ngủ, được nhiều tuyệt sắc mỹ nữ vây quanh như vậy hẳn thật đúng là hồng phúc tề thiên.

Một mỹ nữ thanh lệ tuyệt mỹ thoát tục thân mang một chiếc váy mỏng màu xanh da trời nói với ngân phát mỹ nữ trên người đầy khí tức thánh khiết bất khả xâm phạm đứng bên cạnh nàng: “Không phải đã nói là rất nhanh sẽ tỉnh lại ư? Sao đã lâu như vậy còn...”

Ngân phát mỹ nữ thân thiết vỗ vỗ lên mặt nàng, nói: “Muội yên tâm đi, thần vương đại nhân đã nói như vậy thì tuyệt đối không sai đâu, có thể chủ nhân còn chưa phục nguyên, chàng nhất định sẽ rất nhanh chóng tỉnh lại.”

Hắc y hắc phát mỹ nữ đang đứng trước giường vờn ngọn thủ nho nhỏ trắng như ngọc nhẹ nhàng vuốt mái tóc ngắn của nam tử đang nằm trên giường, lẩm bẩm nói: “Chủ nhân chàng tỉnh lại nhanh một chút a, chàng có biết rằng hai năm không có chàng thiếp và các vị tỷ muội sống như thế nào không? Nếu không phải còn có một tia hi vọng thì chúng thiếp sớm đã tự giải quyết bản thân rồi, chàng tỉnh lại mau đi a...”

Dường như là phản ứng lại lời kêu gọi thâm tình của nàng, lông mi của nam tử đang ngủ trên giường đột nhiên run run, trong tiếng hô hoán đầy kinh ngạc vui mừng của các tuyệt sắc mỹ nữ đang vây quanh hẳn mở mắt.

Hắn đã tỉnh rồi

“A! Ta còn chưa chết ư, sao còn có thể gặp lại các nàng?”

Lúc ta cố gắng mở mắt thì đập vào tầm mắt trước tiên là hình ảnh các tuyệt sắc mỹ nữ đang vô cùng sung sướng không cầm nổi nước mắt, ta đầu óc còn chưa hoàn toàn thanh tỉnh không khỏi lẩm bẩm tự nói.

Ta vừa mới ngồi dậy, một đạo thiên ảnh màu lam đã lao vào trong ngực ta, tiếp đó là một kiêu âm vừa nức nở lại vừa sung sướng từ trong ngực truyền ra: “chàng rốt cuộc đã tỉnh rồi, muốn dọa chết người ta...”

“Là... là Tuyệt nhi...”

Kiêu âm vừa truyền vào tai hẳn chính là tiếng nói của tiểu Tuyệt nhi tâm ái, cúi đầu nhìn xuống thì quả nhiên là Băng Tuyệt nhi, trong vẻ tuyệt mỹ còn có mấy phần tiều tụy đang rúc sâu vào trong lòng ta.

Ta hai tay bận bịu ôm lấy nhuyễn ngọc ôn hương trong lòng, nhưng một loại cảm giác dị dạng từ trong tim trào lên, dường như có chút không đúng

Mỗi một thốn trên người Băng Tuyệt Nhi đều bị ta vờ về hôn hít đầy thâm tình, có thể nói ta còn quen thuộc thân thể của nàng hơn chính bản

thân nàng, nhưng lúc này ôm nàng ta lại cảm thấy thân thể so với trước kia có chút khác lạ, tuy gầy đi rất nhiều khiến cho càng thêm thanh mảnh nhưng nàng lại lớn hơn không ít, đây là chuyện gì vậy?

Ta nhìn những chúng nữ chung quanh một hồi, chỉ thấy thân thể bọn họ đều hao gầy đi nhiều, trên gương mặt tuyệt mỹ tuy đầy vui mừng và hân hoan nhưng khó che đậy được vẻ tiều tụy.

Ánh mặt của ta cuối cùng dừng lại trên người Vũ y, nhẹ nhàng vuốt mái tóc của Băng Tuyết Nhi đang cuộn trong lòng rồi nói: “Thiên giới và ma giới đã chung sống hòa bình rồi sao? Các nàng sao lại đến tìm ta? Ha, ta còn cho rằng bản thân đã chết rồi, không ngờ còn có thể gặp lại các nàng, Lâm Toa nói không sai, ta đúng là họa hoải di thiên niên a!”

Lâm Toa luôn đứng cạnh ta hô lên một tiếng rồi lao vào trong lòng ta cùng với Bạch Tuyết nhi, nàng vừa xấu hổ vừa giận dữ, đôi môi anh đào run run cả nửa ngày không thốt ra nổi một chữ, cuối cùng nàng vì quá vui mừng mà không thút thít trong lòng ta không chịu rời ra.

Vũ Y bước về phía trước đưa bàn tay ngọc ngà nắm lấy tay ta, trong mỹ mục của nàng lấp lánh lệ quang vui mừng và đầy thâm tình, nói: “Chủ nhân, chàng không biết rằng trận chiến cuối cùng giữa ma vương và thần vương đã là chuyện hai năm trước, chàng đã ở trong dị thứ nguyên không gian phiêu lưu hai năm, mấy ngày trước được hai vị đại nhân tìm về.”

Nghe vậy ta trong lòng chấn động, đầu óc mờ mịt không thể hiểu rõ những thứ phức tạp này, vội vàng hỏi: “Rốt cùng là chuyện gì đã xảy ra, nàng mau nói cho ta nghe đi!”

Vũ Y thở dài u oán, nói: “Hai năm trước lúc thấy ma vương và thần vương sẽ đồng quy vũ tận, chủ nhân người liền vứt bỏ an nguy của bản thân đem lực lượng hủy diệt mang vào dị thứ nguyên không gian, tất cả tranh đấu đều kết thúc. Chúng thiếp tin chắc chàng còn sống, sự dũng cảm quên

mình của chàng đã khiến hai vị Ma Vương và Thần Vương hòa hảo lại, bọn họ liên thủ xem xét mỗi một dị thứ nguyên không gian, trải qua hai năm cuối cùng cũng tìm lại được chàng. Lúc đó nhục thể của chủ nhân đã hoàn toàn tổn hại, là “ám long khải” đã bảo hộ một điểm linh hồn nguyên thần bất diệt của chàng. Sau khi mang chàng quay về, hai vị đại nhân phải dùng hết sức lực mới... mới...”

Nói tới đây nàng đã khóc không thành tiếng, những giọt nước mắt vui sướng chảy xuống cằm rồi rơi xuống áo.

Ta ôm Băng Tuyết Nhi, Lâm Toa nhị nữ từ trên giường bước xuống, cười nói: “Đã như vậy sao các nàng còn khóc? Ta quay về chẳng lẽ các nàng không cao hứng sao? Không bằng chúng ta đại cuồng hoan hảo đi, các nàng cùng nhau bồi tiếp ta!”

Nói xong hấn cúi đầu hôn lấy đôi môi anh đào của Lâm Toa, Lâm Toa đầu tiên cứng đờ nhưng sau đó lại phản ứng say xưa, thân hình uyển chuyển kề sát vào người ta, cực kỳ nhiệt liệt

Chư nữ chung quanh đều hờn dỗi mắng ta là phóng đảng, nhưng trong tâm hồn thiếu nữ là mười phần hi vọng người được ta sủng ái ở trong lòng chính là mình.

Cái hôn này cho đến lúc cánh mũi của Lâm Toa phập phồng tựa hồ như không thở được ta mới chịu rời đôi môi nàng một cách đầy thỏa mãn, thân hình của Lâm Toa mềm như bông không còn chút khí lực ngã trong lòng ta, nếu như không có ta đỡ thì chỉ sợ nàng ngay cả đứng cũng không đứng nổi.

Ta cười đắc ý liếm liếm dư hương vẫn còn đọng trên môi, mục quang tham lam chuyển sang chư nữ khác, cười tà dị: “Tiếp theo là ai? A, ta phải cân nhắc một chút.”

Chư nữ nghe vậy lập tức hờn dỗi không thôi, song lúc này trên gương mặt của Vũ Y đột nhiên xuất hiện than thái dứt khoát, nàng mở miệng

không hề có chút báo trước: “Chủ nhân, còn có một việc hết sức trọng yếu mà thiếp chưa nói, ta vốn định vĩnh viễn không nói cho chàng...”

Nàng còn chưa kịp nói hết thì Ly Vi Nhã ở bên cạnh chợt quát: “Không được nói! Vũ Y tỷ không thể nói! Bằng không....”

Hai hàng lệ từ trong mắt nàng rơi xuống, ta trọng lòng kinh ngạc khi nhìn thấy trên mặt chư nữ đã mất đi vẻ vui mừng và hoan hỉ lúc vừa rồi, thay vào đó là một vẻ ai oán và bi thảm.

“Các nàng làm sao vậy? Ai nói cho ta biết là có chuyện gì trọng yếu đang giấu ta?”

Ta ý thức được tình hình có chút bất thường, nhịn không được hỏi bọn họ.

Ngọc thủ của Vũ Y nhẹ nhàng đưa lên lau nước mắt trên mặt, nói: “thiếp thật sự không muốn nói chuyện này cho chàng nghe, nhưng thiếp không thể không nói, bởi vì thiếp không thể đối với chủ nhân chàng có chút giấu diếm. Chủ nhân trong quá trình đi khắp các dị thứ nguyên không gian để tìm chàng, thần vương đại nhân và ma vương đại nhân đã phát hiện ra thế giới nguyên bản của chàng.”

Nói xong chư nữ xung quanh nhất thời phát ra một trận âm thanh “rú rít”, các nàng hiểu rất rõ rằng những lời nói của VŨ Y có ảnh hưởng thế nào đối với ta, ta vẫn luôn luôn nhớ về cố hương của mình.

Ta ngơ ngác đứng đực tại chỗ, cả Băng Tuyết Nhi, Lâm Toa nhị nữ nước nở rời khỏi lòng ta lúc nào cũng không biết, tin tức này đối với ta mà nói thật sự là quá chấn động, cố hương mà ta ngày đêm mong ngóng, nơi đó có cha mẹ ta, người thân của ta, bằng hữu của ta....

“Người thật sự đã quyết định rồi chứ?”

Trong Ngự Thần điện mới lập của thiên giới, Chư Thần Chi Vương cùng Lộ Tây Pháp cùng dắt tay nhau hỏi ta.

Chư Thần Chi Vương và Lộ Tây Pháp sau khi trải qua sinh tử chi kiếp đã vứt bỏ hết tị hiềm trước đây mà quay lại với nhau, Lộ Tây Pháp đã giải tán Hậu cung chỉ còn lại Mị Lan??? Một người mà Chư Thần Chi Vương đã vứt bỏ lại có lòng đố kị với Mị Lan?? Hải thị vì đồng khuê tử muội, trong đoạn thời gian này vì tìm ta mà mười phần khổ sở, nhưng Lộ Tây Pháp lại cam chi như di (ngọt như đường; như ăn mật (chịu đựng gian nan, đau khổ-LV từ điển), bởi vì người chung thủy yêu thương nhất ở bên hẳn

Ta kiên nghị gật gật đầu trả lời: “Đúng, ta đã quyết định rồi! Tất cả đều nhờ vào các người.”

Lộ Tây Pháp nói: “Đây chính là quyết định của bản thân người, sau này vô luận như thế nào đều không được hối hận nhé.”

Ta nói: “Ta đã hạ quyết tâm sau này sẽ không hối hận. Nhạc phụ đại nhân, nhạc mẫu đại nhân, các người giúp ta khai thông cửa không gian đến cố hương của ta đi.”

Lộ Tây Pháp cùng Chư Thần Chi Vương nhìn nhau rồi cùng thở dài, thủ chưởng của bọn họ đánh vào nhau, “ba” một tiếng không gian nơi thủ chưởng giao nhau nứt ra thành một khe hở, xuyên qua khe hở có thể thấy một thế giới nhà cao xan xát, xe cộ đông nghịt.

Một trận tiếng bước chân hỗn loạn và vội vã đột nhiên vang lên, trong thính đường nhất thời có bóng của mười mấy tuyệt thế mỹ nữ thở hồng hộc lao vào.

Vừa thấy cánh cửa không gian của dị thế giới trên mặt của đám bị nữ lập tức hiện ra vẻ bi thương thống khổ, Á Dạ bi thương nói: “Chủ nhân, chàng quả nhiên muốn đi, muốn đi...”

Hạ Nông quỳ xuống trước mặt ta, nói: “Chủ nhân, mang Hạ Nông theo, bất luận người tới đâu Hạ Nông đều muốn theo! Chủ nhân, Hạ Nông cầu xin chàng.”

“Chúng ta cũng muốn đi cùng chàng, mang chúng ta theo đi...”

Ca Ny, Ly Vi Nhã, Băng Thanh Ảnh chư nữ đều lệ tuôn như mưa hướng tới ta cầu khẩn, Băng Tuyết Nhi và Phi Âu Ấ lại bám chặt lấy y phục của ta như sợ ta sẽ bỏ bọn họ mà đi.

Trong nước mắt và tiếng cầu khẩn của đám mỹ nữ, ta cao giọng nói: “Được rồi, được rồi, các người đừng khóc nữa, khóc khiến tim ta phải đau xót rồi. Các nàng căn bản không cần phải như vậy, ta đính xác là muốn về nhưng tịnh không nói là sẽ không quay lại.”

Nghe thấy câu này tiếng ai oán của chư nữ liền ngưng lại, Lâm Toa trong mắt đầy lệ hoa nói: “Vậy, chàng, chàng không gạt chúng ta chứ?”

Ta cười: “Các nàng ngọc này, ta sao có thể bỏ các nàng chứ, hơn nữa ta cũng không thể rời xa được thế giới này. Ta sau khi quay về gặp phụ mẫu rồi sẽ trở lại, ta còn có một ca ca và đệ đệ, bọn họ sẽ thay ta chiếu cố tốt cho phụ mẫu, nhưng ta muốn cho bọn họ biết rằng ta vẫn bình an. Ha, bọn họ nhất định sẽ không tin vào kỳ ngộ của ta đâu.”

Chư nữ lúc này mới thật sự yên tâm, Băng Tuyết nhi huy động phần quyền hung hăng đâm vào ngực ta rồi thút thít nói: “Chàng chút nữa thì dọa chết người ta rồi, phu quân xấu, ta bảo Tiểu Tuyết hoa căn chết chàng...”

Huyền điều thú tiểu Tuyết Hoa nằm ở cạnh chân nàng nghe thấy vậy lập tức nghiêng răng nghiêng lợi tỏ vẻ hung hăng, đương nhiên nó chỉ là làm ra vẻ cáo mượn oai hung mà thôi, những đau khổ mà ta đã gây ra cho nó thì chắc nó vĩnh viễn không bao giờ quên.

Áo Lệ Na nói: “Như vậy chúng ta vẫn muốn đi cùng chàng, làm con dâu sao có thể không đến bái kiến công công bà bà chứ, hơn nữa chúng ta cũng muốn tới thăm thế giới theo lời chàng kể.”

Chư nữ đối với lời nàng nói đều đại biểu tán đồng, bọn họ tụ thành một đoàn không ngừng ríu rít, bàn xem lần đầu tiên gặp công bà thì phải làm thế nào để có được ấn tượng tốt, nên tặng trân phẩm gì để diện kiến mới tốt...

Nhìn đám mỹ nữ ta không khỏi lắc đầu cười khổ, tục ngữ có câu hai nữ nhân hợp với nhau thì bằng năm trăm con vịt, vậy bên cạnh ta có tổng cộng bao nhiêu con vịt đây?

Đáng thương a....

TA LÀ ĐẠI PHÁP SƯ

Võng Lạc Kỵ Sĩ
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 28: Ngô Lai Đích Kết

Ta đóng!Ta đóng!Ta đóng!Đóng!Đóng!

Phía trong “Ma thần điện” là một đại sảnh rộng lớn cực kì phú lệ, một nam tử đang ngồi trên một cái bàn lớn mặt đầy mồ hôi hai ta không ngừng huy vũ hai cái ấn chương trắng đen đóng dấu lên những văn kiện trên bàn, trước sau cũng như tả hữu hai bên của hắn là những chồng văn kiện cao như núi, cơ hồ bao phủ hắn vào bên trong.

Vị nhân huynh này không phải ai xa lạ, chính là bốn nhân-“Ma Thần Vương”Ngô Lai.

Nhờ sự hiệp trợ của Lộ Tây Pháp và ta đã đi xuyên qua cửa không gian thành công trở về thế giới của mình, đồng hành cùng với ta tất nhiên không thể thiếu Vũ Y, Lị Vi Nhã cùng với những nàng kia.

Tại thế giới của ta bởi vì không tồn tại nguyên tố ma pháp cho nên không thể nào thi triển ma pháp, bất quá ta cũng không phải là thuần túy ma pháp sư nữa, thần ma vũ lực giúp ta có khả năng phi hành trên không, Á Dạ vốn là ma vũ song tu cho nên dù không thể sử dụng ma pháp cũng có thể dùng phương thức “Ngự khí phi hành” để bay lên, Vũ Y và Lâm Toa các nàng đều có cánh thì không cần nói nữa.

Chúng ta rất nhanh đã về tới nhà, cha mẹ cùng các anh em của ta vốn nghĩ rằng ta đã chết khi mất tích nhìn thấy ta bình an trở về đều trợn mắt há

mờm như là thấy ma giữa ban ngày.

Ta mất rất nhiều thời gian và công sức để có thể nói cho họ biết hết những tao ngộ mà ta đã gặp trong mấy năm qua, mặc dù lúc đầu họ bán tín bán nghi nhưng khi thấy được những trang quốc sắc thiên hương thế gian hiếm thấy như Vũ Y chư nữ cùng những tinh linh như Phi Thúy, Hồ Phách thì họ không thể không tin.

Cha mẹ của ta thấy ta có nhiều tuyệt sắc mỹ nhân như vậy đương nhiên cực kì cao hứng, hai người huynh đệ của ta thì hâm mộ muốn chết, chỉ hận vì sao ngày đó bị “Dị thể chi lô” đánh trúng là ta chứ không phải họ.

Vũ Y chư nữ đều muốn làm vui lòng họ, lấy ra các loại lễ vật đã tốn công sức lựa chọn, trong đó có loại giá trị liên thành như châu ngọc hay dược phẩm trân quý như diên niên ích thọ, song thân đại nhân cùng huynh đệ của ta tự nhiên là há hốc mồm.

Chỉ có điều tiếc nuối là ở thế giới này không thể sử dụng ma pháp, không gian chi môn không thể mở ra tại đây, sở dĩ có thể hiện ra tại đây nguyên do là Lộ Tây Pháp cùng với Chư Thần Chi Vương cùng duy trì, nhưng loại không gian chi môn này cực kì hao tổn lực lượng, dù là hai người đứng đầu thần ma cũng không thể duy trì lâu dài, cho nên thời gian chúng ta có thể ở lại thế giới này cũng không lâu lắm.

Vừa đoàn viên lại chia lìa là một sự tình rất thống khổ, khi ta nói rằng đã đến lúc không thể không phân khai thì song thân phụ mẫu đều rơi lệ, hai người anh em của ta cũng buồn bã vô cùng.

Nỗi buồn li biệt thấm vào mỗi người chúng ta, Vũ Y chư nữ đều u u oán oán mường phần, nhưng chúng ta vẫn phải rời đi.

Sau khi ta cùng chư nữ đều rơi lệ hướng về phía cha mẹ cùng huynh đệ của ta từ biệt, sau khi cúi đầu nhìn về phía thế giới mà ta đã sống mấy chục năm ta dứt khoát nhảy vào không gian chi môn.

Vĩnh biệt, thân nhân của ta, cố hương của ta...

Sau khi trở lại Ma giới vô sự ta định mang theo những người ngọc tâm ái đi chu du thiên hạ tiểu ngạo sơn hà sống một cuộc sống tự do tự tại, nhưng mà sự thật đã chứng minh rằng đây chỉ là mộng tưởng, Lộ Tây Pháp chính là một lão hồ ly vạn năm không thể để ta dễ dàng tự do như vậy.

Khi ta đã chuẩn bị xong mọi sự cho chuyến đi liền đi tới nơi ở của Lộ Tây Pháp cùng với Chư Thần Chi Vương liền phát hiện ra vợ chồng thần ma đã biến mất vô ảnh vô tung, bất kể là thánh giới, ma giới hay là Thánh Ma đại lục đều không có chút tin tức nào.

Hỏa thiên sứ Mễ Già Lặc đưa tới cho ta bút tín lưu lại của họ, sau khi xem xong liền khiến cho ta tức đến mức nhất phật xuất thế nhị phật thăng thiên, bởi vì họ đột nhiên...đột nhiên lưu lại cho ta hai trọng trách.

Đại ý trong thư nói rằng họ đã đến các dị thế giới cùng nhau lãng du để bù đắp lại hơn hàng ngàn năm chia lìa, sau khi bọn họ rời đi thần vương cùng ma vương đồng thời giao lại cho ta tạm thời đảm nhận, đương nhiên ta có thể không tiếp nhận hai chức vụ đó nhưng nếu để cho quần long vô thủ mà đại chiến thần ma bùng phát bọn họ cũng không quản, đều là do ta quyết định.

Đã nói đến mức này ta còn có thể làm sao đây? Chỉ có thể nhịn đau hủ đi kế hoạch huề mi xuất du mà đảm nhận vai trò ma vương cùng thần vương.Đối với cặp vợ chồng thần ma này trong lòng ta đã sớm nguyện rửa vô số lần.

Nhưng mà ác mộng của ta chỉ là mới bắt đầu, thiên giới cùng ma giới sự vụ đa đoan phức tạp cực kì, mà ta vì mãi lo truy tìm tung tích của Lộ Tây Pháp cùng với Chư Thần Chi Vương trong hai năm nên công vụ trong thời gian đó đã sớm tích lại như núi, các loại văn kiện khác nhau tựa hồ như đã tràn ngập hết cả tòa đại sảnh lớn nhất của “Ma thần điện”.

Vạn bất đắc dĩ ta mỗi ngày phải phấn đấu huy động thần vương cùng ma vương ấn chương không ngừng đóng dấu văn kiện, vì để phòng ngừa trường hợp nguy tạo hai quả ấn này nên chúng đều được tạo ra từ những vật chất cực kì đặc thù, người sử dụng chúng khi đồng thời sử dụng phải truyền vào chúng hai loại năng lượng quang minh cùng với hắc ám phân biệt, kể từ đó công việc của ta càng thêm nặng nề, hai cánh tay của ta mỗi ngày đều mỏi như muốn rời ra.

Nhưng làm ta bức bối nhất chính là Á Dạ các nàng thấy ta bận rộn với chồng văn kiện mỗi ngày mà không hề đến hỗ trợ, mỗi ngày chỉ làm bà mối tác thành cho những đôi thần ma tình lứa.

Nói về việc này cũng có điểm buồn cười, thần ma hai tộc sau khi giải hòa tiểu mỹ nhân đáng yêu Trình Trình cuối cùng đã như nguyện trở thành tân nương của La Duy, Lạp Cáp Nhĩ Đặc tuân thủ lời hứa với ái thiếp Dịch Lệ đem nàng đến thiên giới sinh sống, kể từ đó hình thành nên làn sóng thông hôn giữa thần ma, ma tộc chiến sĩ anh dũng với hào tình thâm thâm anh đã hấp dẫn những thiên sứ mỹ nữ thánh khiết, nhất là “Hắc ám long kị binh” là những nam nhân tối ưu của ma tộc nên lúc nào cũng khiến cho vài thiên sứ mỹ nữ si tâm mộng tưởng, làm cho thiên giới mất đi một số lượng lớn thiên sứ mỹ nữ, thấy như vậy những nam thiên sứ đương nhiên không thể nhận thua, đặc biệt hướng về phía những ma nữ xinh đẹp vũ mị nhiệt liệt theo đuổi, làm cho phong trào thần ma thông hôn ngày càng mạnh mẽ.

Đương nhiên, thần ma tương tranh đã lâu oán thù tích trữ đã nhiều, trong khi đó không thể không xảy ra va chạm, vì vậy Á Dạ chửi nữ hầu như cả ngày phải bỏ công sức ra giải hòa nên khiến ta bị bỏ rơi một cách đáng thương.

Ai, nam nhân thật khổ a!

Ta đóng!Ta đóng!Ta đóng!Đóng!Đóng!

Trong khi ta chú nhập ma lực vào Thần Ma ấn chương phát ra hai loại ánh sáng khiết bạch cùng hắc ám không ngừng bay lượn trên hai chông văn kiện cao như núi, thì lúc này phía trước xuất hiện một đạo thân ảnh mỹ diệu từ ngoài cửa trực tiếp tiến đến phía trước ta, một giọng nói thanh thúy như băng vỡ vang lên:”Chủ nhân, người ở đây bận rộn như vậy, có cần giúp đỡ không vậy?”

Ta từ trong hai chông văn kiện ngẩng đầu lên thấy đứng ở phía trước chính là mỹ nhân Hạ Nông, trên khuôn mặt băng hàn của nàng bật giờ lộ ra một nụ cười hiếm hoi, trong mắt quang thái không ngừng bắn ra, hiển nhiên nàng đang cố gắng kiềm nén tiếng cười của mình.

Ta tức giận liếc mắt nhìn nàng nói: ”Ta biết hình dáng của mình bây giờ làm nàng thấy buồn cười mà.Á Dạ, Băng Tuyết Nhi các nàng đều trốn mất ta còn không thấy kì, nhưng không tưởng được là tiểu Nông nàng cũng cùng với các nàng cũng đều như nhau biết rõ là ta rất bận đến nỗi không có chút thời gian vậy mà chỉ đứng một bên cười nói, nàng thật sự là thiếp thân hộ vệ của ta đó!”

Hạ Nông mỉm cười chủ động hôn ta một cái rồi nói: ”Tiểu Nông biết sai rồi, không phải là chủ động hưởng chàng bồi tội đấy sao?Chàng mau đi theo thiếp, công chúa các nàng đều chờ để cùng hưởng về chàng bồi tội đó.”

Thật không?Điều này quá tuyệt vời!

Trong lòng ta liền cảm thấy mừng rỡ vừa định đứng dậy thì lại nghĩ nếu như vậy tha thứ cho các nàng thì thật không có mặt mũi chút nào, vì vậy ta nỗ lực duy trì vẻ mặt bình thản lạnh lùng nói:”Cứ để cho các nàng đợi, ta hiện nay vừa là Thần vương với Ma vương, công vụ rất nhiều, làm sao có thời gian cùng các nàng chơi đùa được!”

Thật không?

Hạ Nông nhẹ nở nụ cười kề miệng bên tai ta nói nhỏ:”Công chúa các nàng ít khi nào cùng các tử muội đều đợi để cùng hầu hạ chủ nhân đó nghe, ta nghĩ bây giờ các nàng đều đã háo háo ở trên giường chuẩn bị, nhưng chủ nhân công vụ bận rộn không thể đến được nên ta cũng nên trở về để thông báo cho các nàng không cần chờ nữa!”

Lời nói của nàng làm trong đầu ta nhất thời hiện ra hình ảnh Vũ Y, Ô Lan Na Toa, Ca Ni cùng các mỹ nữ đều cùng thẹn thùng nằm trên giường chờ đợi, ta không nhịn được nuốt vào một ngụm nước miếng, cái gì là hư vinh của nam nhân đều không thể nào so sánh được với thâm tình của các nàng, đồng công vụ kia đã tồn trữ trong hai năm muốn xử lý trong thời gian ngắn thì quả thật không có biện pháp!

Ta đột nhiên đứng dậy ôm Hạ Nông vào trong ngực, sau đó lắc mình hướng về phía tâm cung.

Các bảo bối thân ái, phu quân đại nhân của các nàng đến đây.

Hai chồng văn kiện cao ngất bị khí lưu do tốc độ như thiểm điện của hình thành hất ngã xuống thành một đống, nhưng không có ai có tâm tư để xử lý nó cả.

Ác Ma Hắc Nhật âm đạm chiếu ánh sáng nhẹ nhàng soi sáng cả tòa “Ma thần điện”, tất cả đều rất là đẹp, không phải sao?

cám ơn các dịch giả đã bỏ công cho tác phẩm này dù là diễn đàn nào đi nữa :00 (55):